Stjórnartíðindi
1974 - B-deild

Útgáfa 2.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. VIII, 189, 204, 210, 842, 899, 1051, 1112, og 1114-1116

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1974

B-DEILD

REYKJAVÍK — 1974
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.
Reikningar.
Vörumerkjaauglýsingar.
Einkaleyfi.
Heiðursmerki.
Embætti, sýslanir m. m.
Sendiherrar og ræðismenn.
Skrá um hlutafélög.
Skrá um samvinnufélög.
Skrá um atvinnu- og þjónustufyrirtæki sveitarfélaga með takmarkaðri ábyrgð.
Skrá um firmatilkynningar.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
260	1/11 1972	Reglugerð um Ríkisútvarp	555—560
3	2. jan.	Auglýsing um breyting á auglýsingu ráðuneytisins nr. 366/1973 um lækkun tolla á vörum innfluttum frá EFTA og EBE	2
6	3. jan.	Reglugerð um námsstyrki til læknanema gegn skuldbindingu um læknisþjónustu í héraði	4
40	4. jan.	Auglýsing um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu	51
41	6. jan.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir rafreikniþjónustu reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskólans	51—52
4	8. jan.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	3
7	8. jan.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð síra Sveins Víkings	5
2	10. jan.	Auglýsing um að reglugerð nr. 142 16. júní 1950, fyrir Vestmannaeyjaflugvöll, falli úr gildi	2
8	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi í Húsavíkurkaupstað nr. 49 frá 2. mars 1972	5—6
9	11. jan.	Reglugerð um holræsagerð í Sandgerði	6—7
10	11. jan.	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Sandgerði	7—10
11	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53 2. mars 1972	10
12	11. jan.	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Höfðahreppi, Skagaströnd	11—12
1	15. jan.	Gjaldskrá yfir ríkissjóðsgjöld af einkasöluvörum	1
13	15. jan.	Samþykkt um sorphreinsun í Eskifjarðarhreppi	12—14
14	15. jan.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Málfríðar og Nils G. Nielsens til styrktar ekkjum og börnum látinna sjómanna á Íslandi	14
16	15. jan.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Akraness	16—17
17	15. jan.	Auglýsing um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs og leyfi til reglubundins áætlunarflugs, án einkaréttar	17—18
18	16. jan.	Reglugerð um róðrartíma fiskibáta frá Faxaflóa, Sandgerði og Grindavík	18—20

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
19	16. jan.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	20—21
65	16. jan.	Auglýsing um umferð í Kópavogskaupstað	120
5	18. jan.	Auglýsing um aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum o. fl.	3
20	21. jan.	Reglugerð um skilorðseftirlit	22—23
21	22. jan.	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Borgarnes	23—25
22	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Núpár	25—26
23	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	26—27
24	22. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og sölustaða á Siglufirði, nr. 230 1. október 1964	28
25	22. jan.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmála Vestmannaeyjabæjar nr. 120 14. apríl 1966	28—32
26	23. jan.	Auglýsing um breyting nr. 7 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	32—33
27	23. jan.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún, nr. 277 20. október 1968	33—34
28	23. jan.	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 8 10. febrúar 1972 um takmörkun á síldveiði í Norðursjó og Skagerak	35
29	24. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	35—37
47	24. jan.	Reglur um iðgjöld sjóðfélaga til Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins	63
31	25. jan.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1974	38
32	25. jan.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1974	39
33	25. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	39—41
34	28. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	41—45
35	28. jan.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 8 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	45
30	29. jan.	Auglýsing um útgáfu þjóðhátíðarmyntar	37—38
36	30. jan.	Reglugerð um holræsi í Sauðárkrókskaupstað	45—47
37	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	47—48
38	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	48—50
15	1. febr.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	15—16
39	1. febr.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 161 14. maí 1973 um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof	50—51
67	4. febr.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	121—122
70	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Miðdalsár	123—124
87	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Staðarár	143—144
64	5. febr.	Samþykkt um stjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	111—119

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
42	7. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	52—55
68	7. febr.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	122
43	8. febr.	Reglugerð um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum	55—56
69	8. febr.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Sandgerðis	123
88	11. febr.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð um Leon Carlsson	144—145
46	12. febr.	Reglugerð um sérstakt útflutningsgjald af loðnuafurðum á árinu 1974 og ráðstöfun á því	61—63
89	12. febr.	Samþykkt um hundahald á Flateyri	145—146
54	13. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 41 24. mars 1956 um happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, sbr. reglugerð nr. 36 10. febrúar 1972	78—79
90	18. febr.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	146
48	20. febr.	Reglugerð um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.	64—67
217	**21. febr.**	**Auglýsing um friðland í Húsafellsskógi**	**476—478**
218	**21. febr.**	**Auglýsing um náttúruvætti**	**478—479**
219	**21. febr.**	**Auglýsing um friðland í Gróttu**	**479—480**
44	22. febr.	Reglugerð um sérstök línu- og netaveiðisvæði fyrir Vestfjörðum og út af Snæfellsnesi	57
49	25. febr.	Reglur um merkingu skipa	67—69
50	25. febr.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 39 9. febrúar 1973	69
45	26. febr.	Reglugerð um úthlutun lána og byggingu 1000 leiguíbúða sveitarfélaga	58—61
51	28. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	70—74
91	1. mars	Reglugerð um gerð íláta undir hættuleg efni og merkingu þeirra	147—150
92	1. mars	Reglugerð um tannsmíði	150
93	1. mars	Reglugerð um flokkun eiturefna og hættulegra efna	151—160
52	4. mars	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	74—78
53	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 6 5. janúar 1973, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	78
55	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um gisti- og veitingastaði frá 30. júní 1964	80
94	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frystrar rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	161
95	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	161—162
96	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	162
97	5. mars	Reglugerð fyrir Vatnsveitu í Höfn, Bakkafirði	162—165
98	5. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún	166—167
108	5. mars	Reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps	180—182

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
56	6. mars	Reglur um greiðslur fyrir gæslustörf í heimavistarskólum á skyldunámsstigi	81
57	6. mars	Reglur um heimavistargæslu	81—82
99	7. mars	Auglýsing um breyting á verði lyfja samkvæmt Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 10. júlí 1972	167
100	7. mars	Auglýsing um breytingu við Lyfjaverðskrá I nr. 1 frá 10. júlí 1973	167
101	7. mars	Auglýsing um umferð í Reykjavík	168
109	7. mars	Reglur fyrir veðdeild Alþýðubankans hf. um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt reglugerð nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf. sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð	182—185
58	8. mars	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	83
185	12. mars	Auglýsing um fólkvang í Rauðhólum	363—365
186	12. mars	Auglýsing um friðland á Ingólfshöfða	365—366
102	13. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 15. maí 1974	168
60	15. mars	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	86—106
61	15. mars	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	107—108
62	15. mars	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Reykjavíkurflugvöll, nr. 211 15. júní 1973	109
59	18. mars	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	83—85
63	19. mars	Auglýsing um notkun heimildar í 60. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974, um tollskrá o. fl.	110
73	20. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 100/1973, um eyðingu svartbaks og hrafns með tríbrómetanóli	127
145	20. mars	Skipulagsskrá Verðlaunasjóðs Barnaskólans á Blönduósi	249
66	21. mars	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 9 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	120
110	21. mars	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	185—187
111	25. mars	Auglýsing um skipulag í Lýtingsstaðahreppi í Skagafirði	187
146	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Skálavíkur, Norður-Ísafjarðarsýslu	250—251
147	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Grímsár og Bakkaár	251—252
148	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Dalsár á Flateyjardal í Hálshreppi	252—253
112	26. mars	Auglýsing um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar	187—188

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
113	26. mars	Reglugerð um geymslu og meðferð lyfja í sjúkrahúsum og öðrum stofnunum, sem hafa lyf undir höndum ..	188—193
114	27. mars	Reglur um flutning og innritun í sjúkrasamlag	193—194
149	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Úlfljótsvatns	253—254
150	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar	254—256
151	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Laxár í Nesjum	256—257
152	27. mars	Arðskrá fyrir Veiðifélagið Skagaröst í Skagahreppi, Austur-Húnavatnssýslu	257
268	27. mars	Reglugerð um iðnfræðslu	586—612
115	28. mars	Reglur fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Selfosshrepps, Ölfushrepps og Hveragerðishrepps	194—196
83	29. mars	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	141
116	29. mars	Reglur um úthlutun örorkustyrkja	196—197
153	29. mars	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum	258—259
78	1. apríl	Reglugerð um jöfnun flutningskostnaðar á sementi ..	134—136
81	1. apríl	Reglur um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð	139—140
118	3. apríl	Auglýsing um friðland í Melrakkaey	197—198
119	3. apríl	Auglýsing um friðun í Eldey	199—200
120	3. apríl	Auglýsing um friðlýsing dropsteina	200
121	3. apríl	Auglýsing um náttúruvætti í Eldborg í Bláfjöllum	200—201
122	3. apríl	Auglýsing um friðland í Surtsey	202—203
123	4. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 20 frá 18. mars 1961 fyrir Verslunarbanka Íslands hf.	203
154	4. apríl	Samþykkt fyrir Verslunarbanka Íslands hf.	259—267
124	5. apríl	Auglýsing um skiptingu kennslustunda milli námsgreina á skyldunámsstigi skólaárið 1974—1975	203—204
125	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðufsa-framleiðslu fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	204—205
126	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hafnarsvæðinu í Njarðvík, Njarðvíkurhreppi	205
155	10. apríl	Auglýsing um umferð í Hafnarkauptúni, Austur-Skaftafellssýslu	267
127	16. apríl	Auglýsing um skráningu eiturefna og hættulegra efna til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra	205—206
156	16. apríl	Skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jóns Ingvars Jónssonar frá Þinghóli í Mjóafirði	268—269
71	18. apríl	Reglugerð um bann við þorsk-, ýsu- og ufsaveiðum með nót	125
72	18. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 43 8. febrúar 1974, um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum ..	126
157	19. apríl	Reglugerð um holræsi í Nesjahreppi	269—272

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
158	19. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Nesjahrepps	272—277
75	22. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt	
77	23. apríl	Gjaldskrá Löggildingarstofunnar fyrir löggildingu og eftirlit með mælitækjum og vogaráhöldum	132—133
159	23. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Ögmund Jónsson	277—278
74	24. apríl	Reglur um kaup ríkisins á vátryggingum	
160	24. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árna Jónssonar, söngstjóra frá Víðimel	278—279
161	24. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Laugarbakka í Ytri-Torfustaðahreppi	279—281
128	26. apríl	Reglugerð um dagvistunarheimili	206—212
79	29. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík, nr. 2 7. janúar 1930	137
76	30. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof, samanber breytingar á reglugerðinni nr. 161/1973 og 39/1974	131
117	2. maí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	197
129	2. maí	Gjaldskrá yfir rannsóknir er Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins framkvæmir	212—217
130	2. maí	Gjaldskrá Rannsóknastofnunar iðnaðarins yfir rannsóknir og aðra þjónustu	217—218
131	2. maí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, nr. 33 27. janúar 1972	219
84	3. maí	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum til sælgætisframleiðslu	141
132	3. maí	Auglýsing um íslenska stafsetningu	219—229
133	3. maí	Auglýsing um greinamerkjasetningu	229—234
181	5. maí	Reglugerð um notkun gjaldmæla í leigubifreiðum	357—359
134	6. maí	Gjaldskrá um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands	235—236
162	8. maí	Samþykkt um hundahald á Sauðárkróki	281—282
80	9. maí	Auglýsing um framlagningu kjörskráa við alþingiskosningar 30. júní 1974	138
135	9. maí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum þorskflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	236
82	10. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt	140
105	10. maí	Reglugerð um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu	173—176
163	10. maí	Auglýsing um skipulag í Bæjarhreppi í Austur-Skaftafellssýslu	282
164	10. maí	Samþykkt um forkaupsrétt Hafnarfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	282—283
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
86	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs í heildsölu	142
136	14. maí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	237
104	16. maí	Reglugerð um möskvastærðir, botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	170—172
165	16. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Sauðárkrókskaupstað	283—296
103	17. maí	Reglugerð um innflutningsgjald af bifreiðum og bifhjólum	169
137	17. maí	Gjaldskrá yfir efnarannsóknir er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast	238—241
166	17. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað	296—308
138	20. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir Íslenskar Getraunir, nr. 348 21. desember 1972	241
139	22. maí	Samþykkt um sorplosun á Sauðárkróki	242—243
140	22. maí	Reglugerð um tjald- og hjólhýsasvæði	243—246
144	22. maí	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um flutning þingstaðar í Aðaldælahreppi	248
141	24. maí	Auglýsing um staðfestingu á breyting á aðalskipulagi Selfoss	246
142	24. maí	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	247
187	24. maí	Reglugerð við lög nr. 32 20. apríl 1968 um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	367—389
106	27. maí	Gjaldskrá yfir gjald af einkasöluvörum	177
143	27. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 195/1973 um kjarasamninga starfsmanna sveitar- og sýslufélaga	247
167	27. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	308—313
168	27. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	313—316
170	27. maí	Samþykkt um sveitarstjóra í Hólmavíkurhreppi í Strandasýslu	319—320
169	28. maí	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	316—319
171	28. maí	Reglugerð um lágmarkslífeyri og hækkun tryggingabóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	320—321
172	29. maí	Auglýsing um umferð í Keflavík	322
107	30. maí	Reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	322—323
173	30. maí	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Stykkishólmi	178—179
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
175	31. maí	Reglugerð um Kennaraháskóla Íslands	325—351
176	4. júní	Gjaldskrá Rafveitu Ísafjarðar	352—354
177	4. júní	Auglýsing um skipulag í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu	354
178	5. júní	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð nr. 21 1. febrúar 1971, fyrir Reykjavíkurhöfn	355
179	6. júní	Reglugerð um álagningu gatnagerðargjalds (gangstéttargjalds) við Bárðarás á Hellissandi	355—356
180	6. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 82 8. mars 1973, fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	356

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
225	6. júní	Auglýsing um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933 varðandi gjaldskrá ljósmæðra	486
188	13. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	389—391
189	13. júní	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	391—394
190	18. júní	Reglugerð um Lagastofnun Háskóla Íslands	394—397
191	18. júní	Reglugerð um Líffræðistofnun Háskólans	397—398
192	20. júní	Samþykkt um sorphreinsun í Neskaupstað	399—400
193	20. júní	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	400—401
226	20. júní	Auglýsing um veitingu leyfis til reglubundins áætlunarflugs innanlands	486—487
182	21. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum	359—360
194	21. júní	Auglýsing um umferð í Reykjavík	401
195	21. júní	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hofsóshrepps	401—402
196	21. júní	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla	403
197	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Kópavogshöfn	404—413
198	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð	413—422
199	21. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	422—426
200	21. júní	Reglugerð um vélstjóranám	426—433
183	24. júní	Reglur um tollmeðferð sendiferðabifreiða	361—362
184	24. júní	Auglýsing um greinarmerkjasetningu. Viðauki við auglýsingu nr. 133/1974	362
201	24. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	433—435
202	24. júní	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	435—439
203	24. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 272 18. nóvember 1966 um sektargerðir lögreglustjóra	439
204	24. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 107 12. júlí 1967 um sektargerðir lögreglumanna	440
205	24. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum, óverkuðum saltfiski, söltuðum þorskflökum, frystri rækju og freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. ágúst 1974 og framleiðslu frysts humars á humarvertíð 1974	440—443
206	26. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, með síðari breytingum, um lánveitingar úr Byggingarsjóði ríkisins	443
207	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavík	444—451
208	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár	451—460
209	28. júní	Reglugerð um fjallskil í Kelduneshreppi í Norður-Þingeyjarsýslu	460—465

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
210	28. **júní**	Auglýsing um afgreiðslutíma Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri	466
211	1. **júlí**	Auglýsing um skipulag í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu	466
212	1. **júlí**	Erindisbréf fyrir skólanefnd heimavistarskóla í Krísuvík	467—470
213	3. **júlí**	Samþykkt um sorphreinsun í Höfðahreppi	470—472
214	4. **júlí**	Reglugerð um takmörkun á síldveiði íslenskra skipa í Norðursjó og Skagerak	472
215	5. **júlí**	Reglur um hreindýraveiðar á Austurlandi 1974	473—474
227	9. júlí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur húsmæðrakennara, Gerðuminning	487—488
216	10. **júlí**	Reglugerð um starfskjör á Póst- og símastöðvum	475—476
228	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	489—492
229	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	492—496
230	11. júlí	Alþingismenn kosnir í júní 1974	496—499
231	11. júlí	Skipulagsskrá fyrir Sigurfarasjóð	499—500
232	11. júlí	Reglur um þóknun til höfunda vegna opinbers flutnings bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir	500—501
233	11. júlí	Reglugerð um Mannfræðistofnun Háskóla Íslands	501—502
220	12. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 59 18. mars 1974, um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerðar á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	481
221	12. júlí	Reglugerð um friðunarsvæði á Strandagrunni	482
234	12. júlí	Reglur um breyting á reglum nr. 109 7. mars 1974, fyrir veðdeild Alþýðubankans h/f um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa	503
235	17. júlí	Skipulagsskrá fyrir Tónmenntasjóð kirkjunnar	503—504
236	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu, nr. 237 6. okt. 1964, sbr. breytingu á þeirri samþykkt, nr. 248 6. okt. 1969	504
237	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í A.-Barðastrandarsýslu, nr. 109 15. maí 1965	505
238	22. júlí	Samþykkt um búfjárhald í Vestmannaeyjum	505—506
239	25. júlí	Fjallskilareglugerð fyrir Rangárvallasýslu	506—514
222	29. júlí	Reglugerð um sérstakt handfæra- og línusvæði út af Norðfirði sumarið 1974	483
240	29. júlí	Reglugerð fyrir Heilsuverndarstöð Kópavogs	514—515
241	29. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	515—516
242	30. júlí	Reglugerð um varnir gegn mengun matvæla af völdum blýs og kadmíums í matarílátum	516—518
243	30. júlí	Reglugerð um íblöndun nítríta og nítrata í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir	518—519
244	30. júlí	Reglugerð um viðurkenningu á innkaupsverði sérlyfja	519

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
245	30. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps	520—522
246	30. júlí	Samþykkt um breyting á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar nr. 112 8. maí 1972	523
247	1. ágúst	Arðskrá B-deildar Veiðifélags Skjálfandafljóts	524—525
248	2. ágúst	Samþykkt fyrir Vatnafélagið Landvörn í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaft.	525—527
249	2. ágúst	Samþykkt um hundahald í Blönduóshreppi	527—528
250	6. ágúst	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Blönduós	528—529
251	6. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	530—532
252	6. ágúst	Auglýsing um breytingar á sérlyfjaskrá frá 1. júlí 1972	533—535
253	9. ágúst	Samþykkt um fundarsköp fyrir hreppsnefnd Stykkishólmshrepps	535—539
272	14. ágúst	Auglýsing um Herðubreiðarfriðland	635—636
433	14. ágúst	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	1089—1091
434	15. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 128 27. apríl	
223	19. ágúst	1973, um Sölustofnun lagmetisiðnaðarins	1091
224	19. ágúst	Reglugerð um bann við veiði smásíldar	484—485
		Reglugerð um útborgun skattafsláttar	485
254	19. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seltjarnarneskaupstaðar	540—547
270	19. ágúst	Reglugerð um menntaskóla	613—632
320	19. ágúst	Auglýsing um innheimtu sameiginlegra gjalda á Seltjarnarnesi	709
255	21. ágúst	Reglugerð um stimpilgjöld af vátryggingarskjölum	547—549
256	21. ágúst	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	549
257	26. ágúst	Reglugerð um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga	549—551
258	27. ágúst	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir dýralækna nr. 112 12. júlí 1966	551
259	27. ágúst	Reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	551—555
273	28. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals	636—637
274	29. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar	637—638
275	29. ágúst	Auglýsing um afgreiðslutíma Kópavogs Apóteks	638
269	6. sept.	Auglýsing um álagningu á lyf og lyfjaefni í heildsölu	613
276	9. sept.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af Súðavíkurkauptúni, Súðavíkurhreppi, N.-Ísafjarðarsýslu	639
277	9. sept.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana á Akureyri nr. 11 6. jan. 1966, sbr. auglýsingu nr. 314/1973	639
278	9. sept.	Reglugerð um dragnótaveiðar	639—640
279	10. sept.	Samþykkt um stjórn Dalvíkurkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	640—649
280	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Eiðahreppi, Suður-Múlasýslu	649

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
281	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Reykhólahreppi, Austur-Barðastrandarsýslu	
282	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Ljósavatnshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu	649 650
265	16. sept.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	578
261	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	561—562
262	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	563—567
283	17. sept.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Lizziar og Páls á Halldórsstöðum í Laxárdal	650—651
284	17. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1974	651—652
285	18. sept.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	653
286	19. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973	653—656
287	19. sept.	Auglýsing um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfja nr. 48 20 maí 1964, sbr. reglugerðir um breyting á þeirri reglugerð nr. 295/1968 og nr. 220/1973	657
263	23. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	568—571
288	24. sept.	Auglýsing um umferð á Akureyri	657
289	25. sept.	Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 26. flokki bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73 22. maí 1965 og breyting á þeim lögum, sbr. lög nr. 32 7. apríl 1971 og lög nr. 106 27. desember 1973, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	658—662
264	26. sept.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	572—577
290	26. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um sóttvarnir nr. 229/1971	662—663
291	26. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 178 9. nóvember 1959, um vöruhappdrætti Sambands íslenskra berklasjúklinga	663—664
292	26. sept.	Auglýsing um útgáfu Lyfjaverðskrár II	664
293	30. sept.	Auglýsing um umferð á Sauðárkróki	664—665
294	30. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	665—668
295	30. sept.	Auglýsing um umferð í Garðahreppi í Kjósarsýslu	669
296	30. sept.	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	669
266	1. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974	578—579
297	1. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Apóteks Keflavíkur	669
298	1. okt.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	670
299	3. okt.	Auglýsing um laun stundakennara	670—672
300	3. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 221 12. júlí 1974, um friðunarsvæði á Strandagrunni	672
301	3. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli fiskfisks fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	672—673

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
302	7. okt.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Eskifjarðarkaupstaðar	674—683
303	8. okt.	Samþykkt um sveitarstjóra í Rangárvallahreppi í Rangárvallasýslu	683—684
304	9. okt.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	684
305	9. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	684—687
306	9. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	688—689
307	9. okt.	Samþykkt um sorphreinsun í Hríseyjarhreppi	689—691
308	9. okt.	Samþykkt um hundahald í Höfðahreppi	691—692
271	10. okt.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf E, til að fullgera Djúpveg og opna þannig hringveg um Vestfirði	633—634
309	10. okt.	Auglýsing um friðlýsingu Eldborgar í Hnappadal	692—693
310	10. okt.	Auglýsing um skipulag í Hálshreppi í Suður-Þingeyjarsýslu	693
311	10. okt.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykkt	694
312	10. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	694—698
313	11. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness	698—700
321	11. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn	710—716
314	17. okt.	Auglýsing um breyting á verði lyfja	700
315	18. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um vátryggingarstarfsemi og skráningu í vátryggingarfélagaskrá nr. 396 28. desember 1973	700—701
316	22. okt.	Auglýsing um notkun heimildar í 2. mgr. 10. tl. 3. gr. laga um tollskrá o. fl.	701—702
322	23. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Bíldudalskauptún	716—725
323	23. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 100 29. júní 1957, um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa	725
324	23. okt.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	726—728
325	24. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún	729—737
326	24. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	737—740
327	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur, Rafveitu Voga og Vatnsleysustrandarhrepps	740—742
328	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	743—746
341	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	755—758
342	25. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún	759—767
343	28. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	768—770
317	29. okt.	Reglugerð um verðjöfnunargjald af raforku	702—704
329	29. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Hafnarfjarðar Apóteks	746
361	29. okt.	Auglýsing um umferð í Bolungarvík	821
318	30. okt.	Reglugerð um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa	705—706

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
330	31. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	747
331	31. okt.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	747—748
360	31. okt.	Prófreglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	806—821
332	4. nóv.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Húsavíkur nr. 285 18. desember 1970, með síðari breytingum	748
344	4. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	771—773
345	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar	773—775
346	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	776
333	6. nóv.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað, sbr. auglýsingu um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt Kópavogskaupstaðar nr. 63 17. febrúar 1968	748—749
347	6. nóv.	Reglugerð um holræsagjöld í Kópavogi	777
348	7. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 251 31. des. 1965 um breytingu á reglugerð Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. des. 1958	778
349	7. nóv.	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum og hjálparefnum í iðnaðarvörur	779—780
319	8. nóv.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf F, vegna vegaframkvæmda við hringveg um landið	707—708
334	10. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	749
335	11. nóv.	Auglýsing um umferð í Húsavík	749—750
337	11. nóv.	Reglur um viðbótarritlaun	750—751
350	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	780—782
351	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	783—786
352	12. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Hildar Ólafsdóttur	786—787
336	13. nóv.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	750
339	13. nóv.	Reglugerð um að fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings skuli greind og greidd með heilli krónu	752
338	14. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks, nr. 113 3. apríl 1973	751
353	15. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	787—790
354	15. nóv.	Auglýsing um sérlyf, sem samþykkt hafa verið til upptöku á sérlyfjaskrá	790—792
355	18. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	792—795
356	20. nóv.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja	795—797
357	21. nóv.	Reglugerð um merkingu þorskfiskneta	797—798
358	22. nóv.	Reglugerð fyrir bændaskólana á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri	798—805
362	25. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	821—822
340	26. nóv.	Reglugerð um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru	753—754
359	26. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Laugaráss í Biskupstungum	805—806

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
363	27. nóv.	Reglugerð um innköllun nokkurra myntstærða og krónuseðla	822
364	28. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972 um breyting á þeirri reglugerð	823
374	28. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	846
394	1. des.	Auglýsing um umferð í Neskaupstað	870
365	2. des.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagsuppdrætti Stykkishólms	823
366	2. des.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagi Reykjanesbrautar	823
367	3. des.	Reglugerð um sameiginlegan rekstur rannsóknastofnana að Keldnaholti	824
375	3. des.	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups Íslands um breytingu á sóknaskipun og prestakallaskipun í Árnesprófastsdæmi	847
376	3. des.	Samþykkt um hundahald á Bíldudal	847—848
372	6. des.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	846
373	10. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga, nr. 387 27. desember 1973	846
378	12. des.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	850
400	12. des.	Reglur um félagsheimilið Höfðaborg	880—882
401	12. des.	Samþykktir fyrir Sparisjóð Svarfdæla, Dalvík	882—885
368	13. des.	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	825—840
369	13. des.	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	841—842
370	17. des.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	843—845
371	17. des.	Auglýsing um innflutningskvóta	845
402	17. des.	Samþykkt fyrir Brunavarnir Árnessýslu	885—887
403	18. des.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Bolungarvík	887—888
399	18. des.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Hlyns Sverrissonar	879
423	18. des.	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða til mannflutninga í Grindavík og um ráðstöfun atvinnuleyfa	921—925
379	19. des.	Reglugerð um iðgjöld atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1975	850
390	19. des.	Reglugerð um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	858—864
377	20. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967	849—850
380	20. des.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970 með síðari breytingum	850—851
384	20. des.	Reglugerð um stjórn og skipulag póst- og símamála	853—854
395	20. des.	Reglugerð um hafnamál	871—875
396	20. des.	Samþykkt um gatnagerðargjöld fyrir Selfosshrepp	875—876
381	23. des.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	851

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
382	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík, sbr. reglugerð nr. 2 10. janúar 1974	851
383	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972, og nr. 364 28. nóvember 1974	852—853
385	23. des.	Auglýsing um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	854
386	23. des.	Auglýsing um breytingu á fasteignamati	855
391	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964 um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar, sbr. reglugerð nr. 60 1969	865—866
424	23. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	925
387	24. des.	Auglýsing um lækkun sölugjalds af vélum og tækjum til iðnaðar	855—856
388	24. des.	Auglýsing um breytingu á auglýsingu nr. 15/1974 um tollverð notaðra bifreiða	857
389	24. des.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af nokkrum hráefnum til sælgætisframleiðslu	857—858
397	27. des.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	876—877
425	27. des.	Auglýsing um bann við vörslu og meðferð ávana- og fíkniefnis	926
426	30. des.	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	926
427	30. des.	Auglýsing um sérlyf, sem tekin eru af sérlyfjaskrá frá og með 1. janúar 1975	925—926
428	30. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða í Reykjavík nr. 166 27. júní 1972	927
429	30. des.	Reglugerð um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum	927—928
430	30. des.	Reglur um gerðardóm skv. 58. gr. höfundalaga nr. 73/1972	928
392	31. des.	Reglugerð um möskvastærð og útbúnað þorskfiskneta	867
393	31. des.	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	868—870
398	31. des.	Bæjanöfn	877—878
		Reikningar.	
404		Reikningur Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins 1970 ..	888—889
405		Reikningur Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins 1971 ..	889—891
406		Reikningur Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins 1972 ..	892—895
407		Reikningur Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins 1973 ..	895—898
408		Reikningur Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands 1973	898—902
409		Reikningur Fiskveiðasjóðs Íslands	902—904

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
410		Reikningur sjóðsins Gerðuminning árið 1973	904—905
411		Reikningur Iðnlánasjóðs fyrir árið 1973	905—907
412		Reikningur Samvinnubanka Íslands hf.	907—910
413		Reikningur Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1973	910
414		Reikningur Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1973	911
415		Reikningur Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 1973	911—912
416		Reikningur Lífeyrissjóðs bænda	913—914
417		Reikningur Systrasjóðs Kvennaskólans í Reykjavík	914
418		Reikningur Styrktarsjóðs kennara við Kvennaskólann í Reykjavík	914—915
419		Reikningur Kristjönugjafar	915
420		Reikningur Ekknasjóðs Staðarsveitar	915—916
421		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1973	916—920
422		Reikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1973. (Bráðafúadeild)	920—921
435		Reikningur Aflatryggingasjóðs sjávarútvegsins 1972	1092—1095
436		Reikningur Aflatryggingasjóðs sjávarútvegsins 1973	1095—1099
437		Reikningur minningarsjóðs Þórleifar Kristínar Sigurðardóttur ljósmóður frá Kóngsbakka árið 1973	1099
438		Reikningur Verslunarbanka Íslands hf. og Verslunarlánasjóðs fyrir árið 1973	1100—1103
431		**Auglýsing frá Vörumerkjaskrárritara, Reykjavík**	929—1085
432		**Einkaleyfi**	1085—1088
439		**Heiðursmerki fálkaorðunnar**	1104—1106
440		**Embætti sýslanir m. m.**	1107—1118
441		**Sendiherrar og ræðismenn**	1118—1119
442		**Skrá um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1974**	1119—1124
443		**Skrá um ný samvinnufélög**	1124
444		**Skrá um ný atvinnu- og þjónustufyrirtæki sveitarfélaga með takmarkaðri ábyrgð**	1124
445		**Skrá um firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1974**	1124—1139

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Akranes.	
16	15. jan.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Akraness	16—17
34	28. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	41—45
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
199	21. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	422—426
341	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	755—758
		Akureyri.	
33	25. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	39—41
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
86	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs í heildsölu	142
110	21. mars	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	185—187
201	24. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	433—435
210	28. júní	Auglýsing um afgreiðslutíma Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri	466
273	28. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals	636—637
277	9. sept.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana á Akureyri nr. 11 6. jan. 1966, sbr. auglýsingu nr. 314/1973	639
288	24. sept.	Auglýsing um umferð á Akureyri	657
355	18. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	792—795
		Almannatryggingar.	
58	8. mars	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	83
83	29. mars	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	141
107	30. maí	Reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	178—179
171	27. mars	Reglur um flutning og innritun í sjúkrasamlag	193—194
114	29. mars	Reglur um úthlutun örorkustyrkja	196—197
116	28. maí	Reglugerð um lágmarkslífeyri og hækkun tryggingabóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	320—321

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
265	16. sept.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	578
266	1. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974	578—579
296	30. sept.	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	669
336	13. nóv.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	750
378	12. des.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	850
379	19. des.	Reglugerð um iðgjöld atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1975	850
391	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964 um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar, sbr. reglugerð nr. 60 1969	865—866
426	30. des.	Reglugerð um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar	926
		Alþingiskosningar, sjá Kosningar.	
		Alþingismenn, sjá Kosningar.	
		Árnessýsla.	
19	16. jan.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	20—21
37	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	47—48
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
115	28. mars	Reglur fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Selfosshrepps, Ölfushrepps og Hveragerðishrepps	194—196
136	14. maí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	237
141	24. maí	Auglýsing um staðfestingu á breyting á aðalskipulagi Selfoss	246
149	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Úlfljótsvatns	253—254
202	24. júní	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	435—439
211	1. júlí	Auglýsing um skipulag í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu	466
305	9. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	684—687
306	9. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	688—689
346	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	776
359	26. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Laugaráss í Biskupstungum	805—806
375	3. des.	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups Íslands um breytingu á sóknaskipun og prestakallaskipun í Árnesprófastsdæmi	847
396	20. des.	Samþykkt um gatnagerðargjöld fyrir Selfosshrepp	875—876
402	17. des.	Samþykkt fyrir Brunavarnir Árnessýslu	885—887
		Atvinnuleysi, sjá Félagsmál.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Atvinnuleysistryggingar, sjá Félagsmál; Tryggingar.	
		Ávana- og fíkniefni, sjá Lyf.	
		Bankamál.	
30	29. jan.	Auglýsing um útgáfu þjóðhátíðarmyntar	37—38
109	7. mars	Reglur fyrir veðdeild Alþýðubankans hf. um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt reglugerð nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf., sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð	182—185
81	1. apríl	Reglur um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð	139—140
123	4. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 20 frá 18. mars 1961 fyrir Verslunarbanka Íslands hf.	203
154	4. apríl	Samþykkt fyrir Verslunarbanka Íslands hf.	259—267
234	12. júlí	Reglur um breyting á reglum nr. 109 7. mars 1974, fyrir veðdeild Alþýðubankans h/f um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa	503
289	25. sept.	Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 26. flokki bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73 22. maí 1965 og breyting á þeim lögum, sbr. lög nr. 32 7. apríl 1971 og lög nr. 106 27. desember 1973, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	658—662
339	13. nóv.	Reglugerð um að fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings skuli greind og greidd með heilli krónu	752
363	27. nóv.	Reglugerð um innköllun nokkurra myntstærða og krónuseðla	822
401	12. des.	Samþykktir fyrir Sparisjóð Svarfdæla, Dalvík	882—885
		Barðastrandarsýsla.	
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
237	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Barðastrandasýslu, nr. 109 15. maí 1965	505
245	30. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps	520—522
281	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Reykhólahreppi, Austur-Barðastrandarsýslu	649
322	23. okt	Hafnarreglugerð fyrir Bíldudalskauptún	716—725
376	3. des.	Samþykkt um hundahald á Bíldudal	847—848
		Barnavernd.	
128	26. apríl	Reglugerð um dagvistunarheimili	206—212
		Bifreiðagjöld, Sjá Skattamál, tollamál.	
		Bifreiðar, sjá Ökutæki.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Bolungarvík.	
361	29. okt.	Auglýsing um umferð í Bolungarvík	821
403	18. des.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Bolungarvík	887—888
		Borgarfjarðarsýsla, sjá Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.	
		Brunamál.	
402	17. des.	Samþykkt fyrir Brunavarnir Árnessýslu	885—887
		Búfjárhald, sjá Landbúnaður.	
		Búfjárrækt, sjá Landbúnaður.	
		Búnaðarmál, sjá Landbúnaður.	
		Byggingarsamþykktir.	
142	24. maí	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	247
311	10. okt.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykkt	694
333	6. nóv.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað, sbr. auglýsingu um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt Kópavogskaupstaðar nr. 63 17. febrúar 1968	748—749
372	6. des.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	846
		Bæjanöfn.	
398	31. des.	Bæjanöfn	877—878
		Bæjarstjórnir, sjá Sveitarstjórnarmál.	
		Dalasýsla.	
23	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	26—27
		Dalvík.	
196	21. júní	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla	403
279	10. sept.	Samþykktir fyrir Sparisjóð Svarfdæla, Dalvík	882—885
380	20. des.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970 með síðari breytingum	850—851
401	12. des.	Samþykkt um stjórn Dalvíkurkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	640—649
		Dómsmál.	
5	18. jan.	Auglýsing um aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum o. fl.	3
20	21. jan.	Reglugerð um skilorðseftirlit	22—23

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
144	22. maí	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um flutning þingstaðar í Aðaldælahreppi	248
203	24. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 272 18. nóvember 1966 um sektargerðir lögreglustjóra	439
204	24. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 107 12. júlí 1967 um sektargerðir lögreglumanna	440
		Dragnótaveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Dýralæknar, sjá Landbúnaður.	
		Einkasala, sjá Ríkisstofnanir.	
		Eiturefni, sjá Heilbrigðismál.	
		Eldvarnir, sjá Brunamál.	
		Eskifjörður.	
13	15. jan.	Samþykkt um sorphreinsun í Eskifjarðarhreppi	12—14
		Eyðing svartbaks, sjá Veiði, friðun.	
		Eyjafjarðarsýsla.	
196	21. júní	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla	403
273	28. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals	636—637
307	9. okt.	Samþykkt um sorphreinsun í Hríseyjarhreppi	689—691
		Fasteignaskattur, sjá Skattamál, tollamál.	
		Fasteignir.	
4	8. jan.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	3
164	10. maí	Samþykkt um forkaupsrétt Hafnarfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	282—283
257	26. ágúst	Reglugerð um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga	549—551
381	23. des.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	851
386	23. des.	Auglýsing um breytingu á fasteignamati	855
		Félagsheimili, sjá Menntamál.	
		Félagsmál.	
45	26. febr.	Reglugerð um úthlutun lána og byggingu 1000 leiguíbúða sveitarfélaga	58—61
105	10. maí	Reglugerð um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu	173—176

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
116	29. mars	Reglur um úthlutun örorkustyrkja	196—197
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
		Ferðamál.	
55	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um gisti- og veitingastaði frá 30. júní 1964	80
140	22. maí	Reglugerð um tjald- og hjólhýsasvæði	243—246
		Fiskirækt, sjá Veiði, friðun.	
		Fiskveiðar, sjá Sjávarútvegur.	
		Fjallskil, sjá Landbúnaður.	
		Fjarskipti.	
260	1/11 1972	Reglugerð um Ríkisútvarp	555—560
60	15. mars	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	86—106
368	13. des.	Gjaldskrá og reglur fyrir símaþjónustu	825—840
384	20. des.	Reglugerð um stjórn og skipulag póst- og símamála	853—854
		Flugmál.	
2	10. jan.	Auglýsing um að reglugerð nr. 142 16. júní 1950, fyrir Vestmannaeyjaflugvöll, falli úr gildi	2
17	15. jan.	Auglýsing um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs og leyfi til reglubundins áætlunarflugs, án einkaréttar	17—18
62	15. mars	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Reykjavíkurflugvöll, nr. 211 15. júní 1973	109
112	26. mars	Auglýsing um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar	187—188
226	20. jan.	Auglýsing um veitingu leyfis til reglubundins áætlunarflugs innanlands	486—487
		Forkaupsréttur, sjá Kaupréttur, forkaupsréttur.	
		Friðlýsing, sjá Náttúrurannsóknir, náttúruvernd; Veiði, friðun.	
		Friðun, sjá Veiði, friðun.	
		Getraunir, sjá Happdrætti.	
		Gjaldeyrismál.	
53	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 6 5. janúar 1973, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	78
370	17. des.	Reglugerð um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	843—845
		Grindavík.	
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
353	15. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	787—790

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
423	18. des.	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða til mannflutninga í Grindavík og um ráðstöfun atvinnuleyfa	921—925
		Gullbringusýsla.	
9	11. jan.	Reglugerð um holræsagerð í Sandgerði	6—7
10	11. jan.	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Sandgerði	7—10
42	7. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	52—55
69	8. febr.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Sandgerðis	123
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
126	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hafnarsvæðinu í Njarðvík, Njarðvíkurhreppi	205
212	1. júlí	Erindisbréf fyrir skólanefnd heimavistarskóla í Krísuvík	467—470
228	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	489—492
251	6. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	530—532
294	30. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	665—668
311	10. okt.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykkt	694
327	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur, Rafveitu Voga og Vatnsleysustrandarhrepps	740—742
328	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	743—746
343	28. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	768—770
		Hafnarfjörður.	
52	4. mars	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	74—78
64	5. febr.	Samþykkt um stjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	111—119
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
164	10. maí	Samþykkt um forkaupsrétt Hafnarfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	282—283
168	27. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	313—316
263	23. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	568—571
323	23. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 100 29. júní 1957, um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa	725
329	29. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Hafnarfjarðar Apóteks ..	746
334	10. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	749
374	28. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	846
		Hafnir.	
27	23. jan.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún, nr. 277 20. október 1968	33—34
50	25. febr.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 39 9. febrúar 1973	69

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
178	5. júní	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð nr. 21 1. febrúar 1971, fyrir Reykjavíkurhöfn	355
197	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Kópavogshöfn	404—413
198	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð	413—422
321	11. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn	710—716
322	23. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Bíldudalskauptún	716—725
325	24. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún	729—737
342	25. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún	759—767
395	20. des.	Reglugerð um hafnamál	871—875
		Happdrætti.	
54	13. febr.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 41 24. mars 1956, um happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, sbr. reglugerð nr. 36 10. febrúar 1972	78—79
59	18. mars	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	83—85
138	20. maí	Reglugerð um breytingu á reglugerð fyrir Íslenskar Getraunir, nr. 348 21. desember 1972	241
220	12. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 59 18. mars 1974, um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerðar á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	481
	10. okt.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf E, til að fullgera Djúpveg og opna þannig hringveg um Vestfirði	633—634
291	26. sept.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 178 9. nóvember 1959, um vöruhappdrætti Sambands íslenskra berklasjúklinga	663—664
319	8. nóv.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf F, vegna vegaframkvæmda við hringveg um landið	707—708
		Háskóli Íslands.	
6	3. jan.	Reglugerð um námsstyrki til læknanema gegn skuldbindingum um læknisþjónustu í héraði	4
41	6. jan.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir rafreikniþjónustu reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskólans	51—52
190	18. júní	Reglugerð um Lagastofnun Háskóla Íslands	394—397
191	18. júní	Reglugerð um Líffræðistofnun Háskólans	397—398
233	11. júlí	Reglugerð um Mannfræðistofnun Háskóla Íslands	501—502
		Heilbrigðismál.	
6	3. jan.	Reglugerð um námsstyrki til læknanema gegn skuldbindingu um læknisþjónustu í héraði	4
13	15. jan.	Samþykkt um sorphreinsun í Eskifjarðarhreppi	12—14
21	22. jan.	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Borgarnes	23—25

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
26	23. jan.	Auglýsing um breyting nr. 7 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	32—33
35	28. jan.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 8 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	45
66	21. mars	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 9 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	120
83	29. mars	Reglugerð um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna	141
91	1. mars	Reglugerð um gerð íláta undir hættuleg efni og merkingu þeirra	147—150
92	1. mars	Reglugerð um tannsmíði	150
93	1. mars	Reglugerð um flokkun eiturefna og hættulegra efna	151—160
99	7. mars	Auglýsing um breyting á verði lyfja samkvæmt Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 10. júlí 1972	167
100	7. mars	Auglýsing um breytingu við Lyfjaverðskrá I nr. 1 frá 10. júlí 1973	167
107	30. maí	Reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	178—179
113	26. mars	Reglugerð um geymslu og meðferð lyfja í sjúkrahúsum og öðrum stofnunum, sem hafa lyf undir höndum	188—193
114	27. mars	Reglur um flutning og innritun í sjúkrasamlag	193—194
127	16. apríl	Auglýsing um skráningu eiturefna og hættulegra efna til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra	205—206
139	22. maí	Samþykkt um sorplosun á Sauðárkróki	242—243
140	22. maí	Reglugerð um tjald- og hjólhýsasvæði	243—246
192	20. júní	Samþykkt um sorphreinsun í Neskaupstað	399—400
213	3. júlí	Samþykkt um sorphreinsun í Höfðahreppi	470—472
225	6. júní	Auglýsing um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933 varðandi gjaldskrá ljósmæðra	486
240	29. júlí	Reglugerð fyrir Heilsuverndarstöð Kópavogs	514—515
242	30. júlí	Reglugerð um varnir gegn mengun matvæla af völdum blýs og kadmíums í matarílátum	516—518
243	30. júlí	Reglugerð um íblöndun nítríta og nítrata í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir	518—519
244	30. júlí	Reglugerð um viðurkenningu á innkaupsverði sérlyfja	519
250	6. ágúst	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Blönduós	528—529
252	6. ágúst	Auglýsing um breytingar á sérlyfjaskrá frá 1. júlí 1972	533—535
265	16. sept.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	578
266	1. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974	578—579
269	6. sept.	Auglýsing um álagningu á lyf og lyfjaefni í heildsölu	613

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
286	19. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973	653—656
287	19. sept.	Auglýsing um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfja nr. 48 20. maí 1964, sbr. reglugerðir um breyting á þeirri reglugerð nr. 295/1968 og nr. 220/1973	657
290	26. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um sóttvarnir nr. 229/1971	662—663
292	26. sept.	Auglýsing um útgáfu Lyfjaverðskrár II	664
307	9. okt.	Samþykkt um sorphreinsun í Hríseyjarhreppi	689—691
314	17. okt.	Auglýsing um breyting á verði lyfja	700
354	15. nóv.	Auglýsing um sérlyf, sem samþykkt hafa verið til upptöku á sérlyfjaskrá	790—792
378	12. des.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	850
427	30. des.	Auglýsing um sérlyf, sem tekin eru af sérlyfjaskrá frá og með 1. janúar 1975	926
		Hitaveitur, jarðhiti.	
19	16. jan.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	20—21
37	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	47—48
136	14. maí	Gjaldskrá Hitaveitu Selfoss	237
261	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	561—562
306	9. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Hveragerðis	688—689
313	11. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness	698—700
332	4. nóv.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Húsavíkur nr. 258 18. desember 1970, með síðari breytingum	748
338	14. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks, nr. 113 3. apríl 1973	751
346	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Selfoss	776
359	26. nóv.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Laugaráss í Biskupstungum	805—806
373	10. des.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga, nr. 387 27. desember 1973	846
380	20. des.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970 með síðari breytingum ..	850—851
		Holræsi, sjá Vatnamál.	
		Hreindýraveiðar, sjá Veiði, friðun.	
		Hundar.	
89	12. febr.	Samþykkt um hundahald á Flateyri	145—146
162	8. maí	Samþykkt um hundahald á Sauðárkróki	281—282
249	2. ágúst	Samþykkt um hundahald í Blönduóshreppi	527—528
308	9. okt.	Samþykkt um hundahald í Höfðahreppi	691—692
376	3. des.	Samþykkt um hundahald á Bíldudal	847—848

Nr.	Dagsetning	Dagsetning	Blaðsíðutal
		Húnavatnssýsla.	
12	11. jan.	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Höfðahreppi, Skagaströnd	11—12
151	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Laxár í Nesjum	256—257
152	27. mars	Arðskrá fyrir Veiðifélagið Skagaröst í Skagahreppi, Austur-Húnavatnssýslu	257
161	24. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Laugarbakka í Ytri-Torfustaðahreppi	279—281
213	3. júlí	Samþykkt um sorphreinsun í Höfðahreppi	470—472
249	2. ágúst	Samþykkt um hundahald í Blönduóshreppi	527—528
250	6. ágúst	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Blönduós	528—529
308	9. okt.	Samþykkt um hundahald í Höfðahreppi	691—692
373	10. des	Auglýsing um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga, nr. 387 27. desember 1973	846
		Húsavík.	
8	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi í Húsavíkurkaupstað nr. 49 frá 2. mars 1972	5—6
11	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53 2. mars 1972	10
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
131	2. maí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, nr. 33 27. janúar 1972	219
188	13. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	389—391
332	4. nóv.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Húsavíkur nr. 285 18. desember 1970, með síðari breytingum	748
335	11. nóv.	Auglýsing um umferð í Húsavík	749—750
344	4. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	771—773
		Húsnæðismál.	
45	26. febr.	Reglugerð um úthlutun lána og byggingu 1000 leiguíbúða sveitarfélaga	58—61
81	1. apríl	Reglur um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð	139—140
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
182	21. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum	359—360
206	26. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, með síðari breytingum, um lánveitingar úr Byggingarsjóði ríkisins	443
257	26. ágúst	Reglugerð um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga	549—551

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Iðnaðarmál.	
63	19. mars	Auglýsing um notkun heimildar í 60. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974, um tollskrá o. fl.	110
84	3. maí	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum til sælgætisframleiðslu	141
129	2. maí	Gjaldskrá yfir rannsóknir er Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins framkvæmir	212—217
130	2. maí	Gjaldskrá Rannsóknastofnunar iðnaðarins yfir rannsóknir og aðra þjónustu	217—218
268	27. mars	Reglugerð um iðnfræðslu	586—612
349	7. nóv.	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum og hjálparefnum í iðnaðarvörur	779—780
387	24. des.	Auglýsing um lækkun sölugjalds af vélum og tækjum til iðnaðar	855—856
389	24. des.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af nokkrum hráefnum til sælgætisframleiðslu	857—858
		Innflutningsmál.	
3	2. jan.	Auglýsing um breyting á auglýsingu ráðuneytisins nr. 366/1973 um lækkun tolla á vörum innfluttum frá EFTA og EBE	2
53	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 6 5. janúar 1973, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi	78
103	17. maí	Reglugerð um innflutningsgjald af bifreiðum og bifhjólum	169
371	17. des.	Auglýsing um innflutningskvóta	845
		Innheimta opinberra gjalda, sjá Skattamál, tollamál.	
		Ísafjarðarkaupstaður.	
50	25. febr.	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 39 9. febrúar 1973	69
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
176	4. júní	Gjaldskrá Rafveitu Ísafjarðar	352—354
345	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar	773—775
		Ísafjarðarsýslur.	
89	12. febr.	Samþykkt um hundahald á Flateyri	145—146
98	5. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún	166—167
108	5. mars	Reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps	180—182
146	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Skálavíkur, Norður-Ísafjarðarsýslu	250—251
236	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu, nr. 237 6. okt. 1964, sbr. breytingu á þeirri samþykkt, nr. 248 6. okt. 1969	504

Nr.	Fyrirsögn	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
276	9. sept.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af Súðavíkurkauptúni, Súðavíkurhreppi, N.-Ísafjarðarsýslu	639
		Íþróttamál.	
285	18. sept.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	653
		Jarðhiti, sjá Hitaveitur, jarðhiti.	
		Kaupréttur, forkaupsréttur.	
164	10. maí	Samþykkt um forkaupsrétt Hafnarfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins	282—283
		Keflavík.	
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
172	29. maí	Auglýsing um umferð í Keflavík	322
228	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	489—492
297	1. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Apóteks Keflavíkur	669
328	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	743—746
		Kirkjumál.	
375	3. des.	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups Íslands um breytingu á sóknaskipun og prestakallaskipun í Árnesprófastsdæmi	847
232	11. júlí	Reglur um þóknun til höfunda vegna opinbers flutnings bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir	500—501
		Kjósarsýsla.	
295	30. sept.	Auglýsing um umferð í Garðahreppi í Kjósarsýslu	669
		Kópavogur.	
65	16. jan.	Auglýsing um umferð í Kópavogskaupstað	120
197	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Kópavogshöfn	404—413
240	29. júlí	Reglugerð fyrir Heilsuverndarstöð Kópavogs	514—515
246	30. júlí	Samþykkt um breyting á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar nr. 112 8. maí 1972	523
275	29. ágúst	Auglýsing um afgreiðslutíma Kópavogs Apóteks	638
298	1. okt.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	670
333	6. nóv.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað, sbr. auglýsingu um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt Kópavogskaupstaðar nr. 63 17. febrúar 1968	748—749
347	6. nóv.	Reglugerð um holræsagjöld í Kópavogi	777

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
348	7. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 251 31. des. 1965 um breytingu á reglugerð Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. des. 1958	778
424	23. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	925
		Kosningar.	
80	9. maí	Auglýsing um framlagningu kjörskráa við alþingiskosningar 30. júní 1974	138
230	11. júní	Alþingismenn kosnir í júní 1974	496—499
		Lagabirting.	
40	4. jan.	Auglýsing um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu	51
		Landbúnaður.	
127	16. apríl	Auglýsing um skráningu eiturefna og hættulegra efna til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra	205—206
187	24. maí	Reglugerð við lög nr. 32 20. apríl 1968 um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	367—389
207	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavík	444—451
208	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár	451—460
209	28. júní	Reglugerð um fjallskil í Kelduneshreppi í Norður-Þingeyjarsýslu	460—465
238	22. júlí	Samþykkt um búfjárhald í Vestmannaeyjum	505—506
239	25. júlí	Fjallskilareglugerð fyrir Rangárvallasýslu	506—514
243	30. júlí	Reglugerð um íblöndun nítríta og nítrata í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir	518—519
258	27. ágúst	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir dýralækna nr. 112 12. júlí 1966	551
340	26. nóv.	Reglugerð um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru	753—754
358	22. nóv.	Reglugerð fyrir bændaskólana á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri	798—805
		Landhelgismál.	
31	25. jan.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1974	38
43	8. febr.	Reglugerð um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum	55—56
44	22. febr.	Reglugerð um sérstök línu- og netaveiðisvæði fyrir Vestfjörðum og út af Snæfellsnesi	57
71	18. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 43 8. febrúar 1974, um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum	125
72	18. apríl	Reglugerð um bann við þorsk-, ýsu- og ufsaveiðum með nót	126

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
104	16 maí	Reglugerð um möskvastærðir, botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	170—172
221	12. júlí	Reglugerð um friðunarsvæði á Strandagrunni	482
222	29. júlí	Reglugerð um sérstakt handfæra- og línusvæði út af Norðfirði sumarið 1974	483
223	19. ágúst	Reglugerð um bann við veiði smásíldar	484—485
278	9. sept.	Reglugerð um dragnótaveiðar	639—640
300	3. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 221 12. júlí 1974, um friðunarsvæði á Strandagrunni	672
392	31. des.	Reglugerð um möskvastærð og útbúnað þorskfiskneta	867
393	31. des.	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	868—870
		Landssíminn, sjá Fjarskipti.	
		Launamál.	
39	1. febr.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 161 14. maí 1973 um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof	50—51
47	24. jan.	Reglur um iðgjöld sjóðfélaga til Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins	63
56	6. mars	Reglur um greiðslur fyrir gæslustörf í heimavistarskólum á skyldunámsstigi	81
76	30. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof, samanber breytingar á reglugerðinni nr. 161/1973 og 39/1974	131
105	10. maí	Reglugerð um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu	173—176
143	27. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 195/1973 um kjarasamninga starfsmanna sveitar- og sýslufélaga	247
216	10. júlí	Reglugerð um starfskjör á Póst- og símastöðvum	475— 476
225	6. júní	Auglýsing um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933 varðandi gjaldskrá ljósmæðra	486
258	27. ágúst	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir dýralækna nr. 112 12. júlí 1966	551
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
299	3. okt.	Auglýsing um laun stundakennara	670—672
337	11. nóv.	Reglur um viðbótarritlaun	750—751
377	20. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967	849—850
379	19. des.	Reglugerð um iðgjöld atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1975	850
		Leigubifreiðar, sjá Ökutæki.	
		Lífeyrissjóðir, sjá Launamál.	
		Loftför, sjá Flugmál.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Lyf.	
26	23. jan.	Auglýsing um breyting nr. 7 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	32—33
35	28. jan.	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 8 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	45
66	21. mars	Auglýsing um viðauka og breytingar nr. 9 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972	120
99	7. mars	Auglýsing um breyting á verði lyfja samkvæmt Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 10. júlí 1972	167
100	7. mars	Auglýsing um breytingu við Lyfjaverðskrá I nr. 1 frá 10. júlí 1973	167
107	30. maí	Reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	178—179
113	26. mars	Reglugerð um geymslu og meðferð lyfja í sjúkrahúsum og öðrum stofnunum, sem hafa lyf undir höndum	188—193
210	28. júní	Auglýsing um afgreiðslutíma Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri	466
244	30. júlí	Reglugerð um viðurkenningu á innkaupsverði sérlyfja	519
252	6. ágúst	Auglýsing um breytingar á sérlyfjaskrá frá 1. júlí 1972	533—535
265	16. sept.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	578
266	1. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974	578—579
269	6. sept.	Auglýsing um álagningu á lyf og lyfjaefni í heildsölu	613
275	29. ágúst	Auglýsing um afgreiðslutíma Kópavogs Apóteks	638
284	17. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1974	651—652
286	19. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973	653—656
287	19. sept.	Auglýsing um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfja nr. 48 20. maí 1964, sbr. reglugerðir um breyting á þeirri reglugerð nr. 295/1968 og nr. 220/1973	
292	26. sept.	Auglýsing um útgáfu Lyfjaverðskrár II	657
297	1. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Apóteks Keflavíkur	664
314	17. okt.	Auglýsing um breyting á verði lyfja	669
329	29. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Hafnarfjarðar Apóteks	700
336	13. nóv.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	746 750
354	15. nóv.	Auglýsing um sérlyf, sem samþykkt hafa verið til upptöku á sérlyfjaskrá	790—792
378	12. des.	Auglýsing um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði	850
390	19. des.	Reglugerð um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna	858—864

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
425	27. des.	Auglýsing um bann við vörslu og meðferð ávana- og fíkniefnis	925—926
427	30. des.	Auglýsing um sérlyf, sem tekin eru af sérlyfjaskrá frá og með 1. janúar 1975	926
428	30. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða í Reykjavík nr. 166 27. júní 1972	927
		Læknar, sjá Heilbrigðismál.	
		Löggildingarstofan, sjá Mælitæki.	
		Lögreglumálefni.	
79	29. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík, nr. 2 7. janúar 1930	137
131	2. maí	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, nr. 33 27. janúar 1972	219
165	16. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Sauðárkrókskaupstað	283—296
166	17. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað	296—308
203	24. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 272 18. nóvember 1966 um sektargerðir lögreglustjóra	439
204	24. júní	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 107 12. júlí 1967 um sektargerðir lögreglumanna	440
		Matvælaeftirlit.	
242	30. júlí	Reglugerð um varnir gegn mengun matvæla af völdum blýs og kadmíums í matarílátum	516—518
243	30. júlí	Reglugerð um íblöndun nítríta og nítrata í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir	518—519
		Menntamál.	
56	6. mars	Reglur um greiðslur fyrir gæslustörf í heimavistarskólum á skyldunámsstigi	81
57	6. mars	Reglur um heimavistargæslu	81—82
92	1. mars	Reglugerð um tannsmíði	150
124	5. apríl	Auglýsing um skiptingu kennslustunda milli námsgreina á skyldunámsstigi skólaárið 1974—1975	203—204
132	3. maí	Auglýsing um íslenska stafsetningu	219—229
133	3. maí	Auglýsing um greinamerkjasetningu	229—234
175	31. maí	Reglugerð um Kennaraháskóla Íslands	325—351
184	24. júní	Auglýsing um greinarmerkjasetningu. Viðauki við auglýsingu nr. 133/1974	362
193	20. júní	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	400—401
200	21. júní	Reglugerð um vélstjóranám	426—433
212	1. júlí	Erindisbréf fyrir skólanefnd heimavistarskóla í Krísuvík	467—470

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
232	11. júlí	Reglur um þóknun til höfunda vegna opinbers flutnings bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir	500—501
256	21. ágúst	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	549
259	27. ágúst	Reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	551—555
268	27. mars	Reglugerð um iðnfræðslu	586—612
270	19. ágúst	Reglugerð um menntaskóla	613—632
299	3. okt.	Auglýsing um laun stundakennara	670—672
337	11. nóv.	Reglur um viðbótarritlaun	750—751
358	22. nóv.	Reglugerð fyrir bændaskólann á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri	798—805
360	31. okt.	Prófreglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	806—821
400	12. des.	Reglur um félagsheimilið Höfðaborg	880—882
429	30. des	Reglugerð um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum	927—928
430	30. des	Reglur um gerðardóm skv. 58. gr. höfundalaga nr. 73/1972	928
		Mynt.	
30	29. jan.	Auglýsing um útgáfu þjóðhátíðarmyntar	37—38
363	27. nóv.	Auglýsing um innköllun nokkurra myntstærða og krónuseðla	822
		Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.	
21	22. jan.	Samþykkt um sorphreinsun fyrir Borgarnes	23—25
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
177	4. júní	Auglýsing um skipulag í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu	354
229	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	492—496
312	10. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	694—698
		Mælitæki.	
77	23. apríl	Gjaldskrá Löggildingarstofunnar fyrir löggildingu og eftirlit með mælitækjum og vogaráhöldum	132—133
		Náttúrurannsóknir, náttúruvernd.	
118	3. apríl	Auglýsing um friðland í Melrakkaey	197—198
119	3. apríl	Auglýsing um friðun í Eldey	199—200
120	3. apríl	Auglýsing um friðlýsing dropsteina	200
121	3. apríl	Auglýsing um náttúruvætti í Eldborg í Bláfjöllum	200—201
122	3. apríl	Auglýsing um friðland í Surtsey	202—203
140	22. maí	Reglugerð um tjald- og hjólhýsasvæði	243—246
217	21. febr.	Auglýsing um friðland í Húsafellsskógi	476—478
218	21. febr.	Auglýsing um náttúruvætti	478—479
219	21. febr.	Auglýsing um friðland í Gróttu	479—480
272	14. ágúst	Auglýsing um Herðubreiðarfriðland	635—636
309	10. okt.	Auglýsing um friðlýsingu Eldborgar í Hnappadal	692—693

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Neskaupstaður.	
192	20. júní	Samþykkt um sorphreinsun í Neskaupstað	399—400
274	29. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar	637—638
394	1. des.	Auglýsing um umferð í Neskaupstað	870
		Norður-Múlasýsla.	
97	5. mars	Reglugerð fyrir Vatnsveitu í Höfn, Bakkafirði	162—165
		Ólafsfjörður.	
196	21. júní	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla	403
321	11. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn	710—716
		Olía.	
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
318	30. okt.	Reglugerð um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa	705—706
		Opinberir starfsmenn.	
47	24. jan.	Reglur um iðgjöld sjóðfélaga til Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins	63
216	10. júlí	Reglugerð um starfskjör á Póst- og símastöðvum ..	475—476
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
377	20. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967	849—850
		Orkuveitur, sjá Raforkumál.	
		Orlof, sjá Launamál.	
		Peningaseðlar, sjá Bankamál.	
		Póstmál.	
61	15. mars	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	107—108
216	10. júlí	Reglugerð um starfskjör á Póst- og símastöðvum ..	475—476
369	13. des.	Gjaldskrá fyrir póstþjónustu	841—842
384	20. des.	Reglugerð um stjórn og skipulag póst- og símamála ..	853—854
		Raforkumál.	
29	24. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	35—37
33	25. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	39—41
34	28. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	41—45
38	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	48—50

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
42	7. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	52—55
51	28. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	70—74
52	4. mars	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	74—78
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
86	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs í heildsölu	142
110	21. mars	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	185—187
134	6. maí	Gjaldskrá um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands	235—236
167	27. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	308—313
168	27. maí	Gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar	313—316
169	27. maí	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	316—319
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
176	4. júní	Gjaldskrá Rafveitu Ísafjarðar	352—354
188	13. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	389—391
189	13. júní	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	391—394
199	21. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	422—426
201	24. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	433—435
202	24. júní	Gjaldskrá Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	435—439
228	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	489—492
229	10. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	492—496
245	30. júlí	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Patrekshrepps	520—522
251	6. ágúst	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	530—532
262	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	563—567
263	23. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	568—571
294	30. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur	665—668
305	9. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss	684—687
312	10. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness	694—698
317	29. okt.	Reglugerð um verðjöfnunargjald af raforku	702—704
324	23. okt.	Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins	726—728
326	24. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	737—740
327	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur, Rafveitu Voga og Vatnsleysustrandarhrepps	740—742
328	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps	743—746
341	25. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness	755—758
343	28. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	768—770
344	4. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur	771—773
345	5. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar	773—775
350	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	780—782
351	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	783—786

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
353	15. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	787—790
355	18. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	792—795
433	14. ágúst	Gjaldskrá Rafveitu Reyðarfjarðar	1089—1091
		Rangárvallasýsla.	
239	25. júlí	Fjallskilareglugerð fyrir Rangárvallasýslu	506—514
303	8. okt.	Samþykkt um sveitarstjóra í Rangárvallahreppi í Rangárvallasýslu	683—684
		Reykjavík.	
51	28. febr.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	70—74
62	15. mars	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir Reykjavíkurflugvöll, nr. 211 15. júní 1973	109
79	29. apríl	Samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík, nr. 2 7. janúar 1930	137
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs	142
86	14. maí	Auglýsing um heimild til hækkunar raforkuverðs í heildsölu	142
90	18. febr.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	146
101	7. mars	Auglýsing um umferð í Reykjavík	168
117	2. maí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	197
142	24. maí	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	247
167	27. maí	Gjaldskrá Rafmagnsveitu Reykjavíkur	308—313
178	5. júní	Reglugerð um breytingu á hafnarreglugerð nr. 21 1. febrúar 1971, fyrir Reykjavíkurhöfn	355
194	21. júní	Auglýsing um umferð í Reykjavík	401
241	29. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	515—516
261	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Reykjavíkur	561—562
262	17. sept.	Gjaldskrá fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur	563—567
285	18. sept.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík	653
304	9. okt.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	684
362	25. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	821—822
372	6. des.	Auglýsing um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965	846
382	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík, sbr. reglugerð nr. 2 10. janúar 1974	851
428	30. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða í Reykjavík nr. 166 27. júní 1972	927
		Ríkisstarfsmenn, sjá Opinberir starfsmenn.	
		Ríkisstofnanir.	
260	1/11 1972	Reglugerð um Ríkisútvarp	555—560
367	3. des.	Reglugerð um sameiginlegan rekstur rannsóknastofnana að Keldnaholti	824
434	15. ágúst	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 128 27. apríl 1973, um Sölustofnun lagmetisiðnaðarins	1091

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Samgöngumál, sjá Ferðamál; Flugmál; Siglingar, skip; Vegamál; Ökutæki.	
		Sauðárkrókur.	
36	30. jan.	Reglugerð um holræsi í Sauðárkrókskaupstað	45—47
85	14. maí	Auglýsing um heimild til hhækkunar raforkuverðs ..	142
139	22. maí	Samþykkt um sorplosun á Sauðárkróki	242—243
162	8. maí	Samþykkt um hhundahald á Sauðárkróki	281—282
165	16. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Sauðárkrókskaupstað	283—296
169	27. maí	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	316—319
293	30. sept.	Auglýsing um umferð á Sauðárkróki	664—665
326	24. okt.	Gjaldskrá Rafveitu Sauðárkróks	737—740
338	14. nóv.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks nr. 113 3. apríl 1973	751
		Seðlaútgáfa, sjá Bankamál.	
		Seltjarnarnes.	
254	19. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seltjarnarneskaupstaðar	540—547
313	11. okt.	Gjaldskrá Hitaveitu Seltjarnarness	698—700
320	19. ágúst	Auglýsing um innheimtu sameiginlegra gjalda á Seltjarnarnesi	709
		Seyðisfjörður.	
166	17. maí	Lögreglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað	296—308
		Siglingar, skip.	
48	20. febr.	Reglugerð um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.	64—67
49	25. febr.	Reglur um merkingu skipa	67—69
200	21. júní	Reglugerð um vélstjóranám	426—433
259	27. ágúst	Reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	551—555
318	30. okt.	Reglugerð um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa	705—706
360	31. okt.	Prófreglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík ..	806—821
		Siglufjörður.	
24	22. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og sölustaða á Siglufirði, nr. 230 1. október 1964	28
38	31. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	48—50
350	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar	780—782
		Símamál, sjá Fjarskipti.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Sjávarútvegur.	
18	16. jan.	Reglugerð um róðrartíma fiskibáta frá Faxaflóa, Sandgerði og Grindavík	18—20
28	23. jan.	Auglýsing um breyting á auglýsingu nr. 8 10. febrúar 1972 um takmörkun á síldveiði í Norðursjó og Skagerak	35
31	25. jan.	Reglugerð um bann við loðnuveiðum árið 1974	38
32	25. jan.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1974	39
43	8. febr.	Reglugerð um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum	55—56
44	22. febr.	Reglugerð um sérstök línu- og netaveiðisvæði fyrir Vestfjörðum og út af Snæfellsnesi	57
46	12. febr.	Reglugerð um sérstakt útflutningsgjald af loðnuafurðum á árinu 1974 og ráðstöfun á því	61—63
67	4. febr.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	121—122
71	18. apríl	Reglugerð um bann við þorsk-, ýsu- og ufsaveiðum með nót	125
72	18. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 43 8. febrúar 1974, um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum	126
94	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frystrar rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	161
95	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	161—162
96	5. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	162
102	13. mars	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 15. maí 1974	168
104	16. maí	Reglugerð um möskvastærðir, botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	170—172
125	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðufsa-framleiðslu fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	204—205
135	9. maí	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum þorskflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974	236
137	17. maí	Gjaldskrá yfir efnarannsóknir er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast	238—241

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
205	24. júní	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum, óverkuðum saltfiski, söltuðum þorskflökum, frystri rækju og freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. ágúst 1974 og framleiðslu frysts humars á humarvertíð 1974	440—443
214	4. júlí	Reglugerð um takmörkun á síldveiði íslenskra skipa í Norðursjó og Skagerak	472
221	12. júlí	Reglugerð um friðunarsvæði á Strandagrunni	482
222	29. júlí	Reglugerð um sérstakt handfæra- og línusvæði út af Norðfirði sumarið 1974	483
223	19. ágúst	Reglugerð um bann við veiði smásíldar	484—485
259	27. ágúst	Reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	551—555
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
278	9. sept.	Reglugerð um dragnótaveiðar	639—640
300	3. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 221 12. júlí 1974, um friðunarsvæði á Strandagrunni	672
301	3. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli freðfisks fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	672—673
318	30. okt.	Reglugerð um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa	705—706
330	31. okt.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	747
357	21. nóv.	Reglugerð um merkingu þorskfiskneta	797—798
360	31. okt.	Prófreglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík	806—821
392	31. des.	Reglugerð um möskvastærð og útbúnað þorskfiskneta	867
393	31. des.	Reglugerð um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda	868—870
397	27. des.	Auglýsing um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974	876—877
		Sjóðir.	
7	8. jan.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð síra Sveins Víkings	5
14	15. jan.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Málfríðar og Nils G. Nielsens til styrktar ekkjum og börnum látinna sjómanna á Íslandi	14
88	11. febr.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð um Leon Carlsson	144—145
145	20. mars	Skipulagsskrá Verðlaunasjóðs Barnaskólans á Blönduósi	249
153	29. mars	Skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum	258—259
156	16. apríl	Skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jóns Ingvars Jónssonar frá Þinghóli í Mjóafirði	268—269

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
159	23. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Ögmund Jónsson	277—278
160	24. apríl	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árna Jónssonar, söngstjóra frá Víðimel	278—279
227	9. júlí	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur húsmæðrakennara, Gerðuminning	487—488
231	11. júlí	Skipulagsskrá fyrir Sigurfarasjóð	499—500
235	17. júlí	Skipulagsskrá fyrir Tónmenntasjóð kirkjunnar	503—504
283	17. sept.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Lizziar og Páls á Halldórsstöðum í Laxárdal	650—651
352	12. nóv.	Skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Hildar Ólafsdóttur	786—787
399	18. des.	Skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Hlyns Sverrissonar	879
		Sjúkrasamlög, sjá Almannatryggingar.	
		Skaftafellssýsla.	
155	10. apríl	Auglýsing um umferð í Hafnarkauptúni, Austur-Skaftafellssýslu	267
157	19. apríl	Reglugerð um holræsi í Nesjahreppi	269—272
158	19. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Nesjahrepps	272—277
163	10. maí	Auglýsing um skipulag í Bæjarhreppi í Austur-Skaftafellssýslu	282
248	2. ágúst	Samþykkt fyrir Vatnafélagið Landvörn í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaft.	525—527
		Skagafjarðarsýsla.	
111	25. mars	Auglýsing um skipulag í Lýtingsstaðahreppi í Skagafirði	187
195	21. júní	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hofsóshrepps	401—402
342	25. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún	759—767
400	12. des.	Reglur um félagsheimilið Höfðaborg	880—882
		Skattamál, tollamál.	
1	15. jan.	Gjaldskrá yfir ríkissjóðsgjöld af einkasöluvörum	1
3	2. jan.	Auglýsing um breyting á auglýsingu ráðuneytisins nr. 366/1973 um lækkun tolla á vörum innfluttum frá EFTA og EBE	2
4	8. jan.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	3
15	1. febr.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	15—16
63	19. mars	Auglýsing um notkun heimildar í 60. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974, um tollskrá o. fl.	110
75	22. apríl	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt	130
82	10. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt	140

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
84	3. maí	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum til sælgætisframleiðslu	141
103	17. maí	Reglugerð um innflutningsgjald af bifreiðum og bifhjólum	169
106	28. maí	Gjaldskrá yfir gjald af einkasöluvörum	177
112	26. mars	Auglýsing um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar	187—188
129	2. maí	Gjaldskrá yfir rannsóknir er Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins framkvæmir	212—217
130	2. maí	Gjaldskrá Rannsóknastofnunar iðnaðarins yfir rannsóknir og aðra þjónustu	217—218
137	17. maí	Gjaldskrá yfir efnarannsóknir er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast	238—241
183	24. júní	Reglur um tollmeðferð sendiferðabifreiða	361—362
224	19. ágúst	Reglugerð um útborgun skattafsláttar	485
255	21. ágúst	Reglugerð um stimpilgjöld af vátryggingarskjölum	547—549
257	26. ágúst	Reglugerð um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga	549—551
264	26. sept.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	572—577
284	17. sept.	Reglugerð um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1974	651—652
316	22. okt.	Auglýsing um notkun heimildar í 2. mgr. 10. tl. 3. gr. laga um tollskrá o. fl.	701—702
317	29. okt.	Reglugerð um verðjöfnunargjald af raforku	702—704
320	19. ágúst	Auglýsing um innheimtu sameiginlegra gjalda á Seltjarnarnesi	709
340	26. nóv.	Reglugerð um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru	753—754
349	7. nóv.	Auglýsing um lækkun gjalda af hráefnum og hjálparefnum í iðnaðarvörur	779—780
364	28. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972 um breyting á þeirri reglugerð	823
381	23. des.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	851
382	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík, sbr. reglugerð nr. 2 10. janúar 1974	851
383	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972, og nr. 364 28. nóvember 1974	852—853
385	23. des.	Auglýsing um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	854
386	23. des.	Auglýsing um breytingu á fasteignamati	855
387	24. des.	Auglýsing um lækkun sölugjalds af vélum og tækjum til iðnaðar	855—856

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
388	24. des.	Auglýsing um breytingu á auglýsingu nr. 15/1974 um tollverð notaðra bifreiða	857
389	24. des.	Auglýsing um niðurfellingu tolla af nokkrum hráefnum til sælgætisframleiðslu	857—858
		Skip, sjá Siglingar, skip.	
		Skipulagsmál.	
69	8. febr.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagi Sandgerðis	123
111	25. mars	Auglýsing um skipulag í Lýtingsstaðahreppi í Skagafirði	187
115	28. mars	Reglur fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Selfosshrepps, Ölfushrepps og Hveragerðishrepps	194—196
126	9. apríl	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hafnarsvæðinu í Njarðvík, Njarðvíkurhreppi	205
141	24. maí	Auglýsing um staðfestingu á breyting á aðalskipulagi Selfoss	246
163	10. maí	Auglýsing um skipulag í Bæjarhreppi í Austur-Skaftafellssýslu	282
177	4. júní	Auglýsing um skipulag í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu	354
211	1. júlí	Auglýsing um skipulag í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu	466
276	9. sept.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af Súðavíkurkauptúni, Súðavíkurhreppi, N.-Ísafjarðarsýslu	639
280	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Eiðahreppi, Suður-Múlasýslu	649
281	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Reykhólahreppi, Austur-Barðastrandarsýslu	649
282	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Ljósavatnshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu	650
310	10. okt.	Auglýsing um skipulag í Hálshreppi í Suður-Þingeyjarsýslu	693
365	2. des.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagsuppdrætti Stykkishólms	823
366	2. des.	Auglýsing um staðfestingu á skipulagi Reykjanesbrautar	823
		Skipulagsskrár, sjá Sjóðir.	
		Skólar, sjá Menntamál.	
		Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.	
22	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Núpár	25—26
147	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Grísholsár og Bakkaár	251—252
173	30. maí	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Stykkishólmi	322—323
179	6. júní	Reglugerð um álagningu gatnagerðargjalds (gangstéttargjalds) við Bárðarás á Hellissandi	355—356

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
180	6. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 82 8. mars 1973, fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	356
253	9. ágúst	Samþykkt um fundarsköp fyrir hreppsnefnd Stykkishólmshrepps	535—539
365	2. des.	Auglýsing um staðfestingu á aðalskipulagsuppdrætti Stykkishólms	823
		Sparisjóðir, sjá Bankamál.	
		Stjórnarráð.	
193	20. júní	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	400—401
256	21. ágúst	Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur	549
		Strandasýsla.	
70	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Miðdalsár	123—124
87	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Staðarár	143—144
170	27. maí	Samþykkt um sveitarstjóra í Hólmavíkurhreppi í Strandasýslu	319—320
198	21. júní	Hafnarreglugerð fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð	413—422
		Suður-Múlasýsla.	
27	23. jan.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún, nr. 277 20. október 1968	33—34
29	24. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar	35—37
274	29. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar	637—638
280	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Eiðahreppi, Suður-Múlasýslu	649
302	7. okt.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Eskifjarðarkaupstaðar	674—683
325	24. okt.	Hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún	729—737
		Sund, sjá Íþróttamál.	
		Sveitarstjórnarmál.	
25	22. jan.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmála Vestmannaeyjabæjar nr. 120 14. apríl 1966	28—32
45	26. febr.	Reglugerð um úthlutun lána og byggingu 1000 leiguíbúða sveitarfélaga	58—61
64	5. febr.	Samþykkt um stjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	111—119
143	27. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 195/1973 um kjarasamninga starfsmanna sveitar- og sýslufélaga	247
170	27. maí	Samþykkt um sveitarstjóra í Hólmavíkurhreppi í Strandasýslu	319—320

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
246	30. júlí	Samþykkt um breyting á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar nr. 112 8. maí 1972	523
253	9. ágúst	Samþykkt um fundarsköp fyrir hreppsnefnd Stykkishólmshrepps	535—539
254	19. ágúst	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Seltjarnarneskaupstaðar	540—547
279	10. sept.	Samþykkt um stjórn Dalvíkurkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar	640—649
302	7. okt.	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna Eskifjarðarkaupstaðar	674—683
303	8. okt.	Samþykkt um sveitarstjóra í Rangárvallahreppi í Rangárvallasýslu	683—684
		Sýsluvegir, sjá Vegamál.	
		Söluskattur, sjá Skattamál, tollamál.	
		Tollar, sjá Skattamál, tollamál.	
		Tekjustofnar sveitarfélaga.	
8	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi í Húsavíkurkaupstað nr. 49 frá 2. mars 1972	5—6
12	11. jan.	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Höfðahreppi, Skagaströnd	11—12
98	5. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld fyrir Flateyrarkauptún	166—167
173	30. maí	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Stykkishólmi	322—323
179	6. júní	Reglugerð um álagningu gatnagerðargjalds (gangstéttargjalds) við Bárðarás á Hellissandi	355—356
320	19. ágúst	Auglýsing um innheimtu sameiginlegra gjalda á Seltjarnarnesi	709
347	6. nóv.	Reglugerð um holræsagjöld í Kópavogi	777
382	23. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík, sbr. reglugerð nr. 2 10. janúar 1974	851
386	23. des.	Auglýsing um breytingu á fasteignamati	855
396	20. des.	Samþykkt um gatnagerðargjöld fyrir Selfosshrepp	875—876
403	18. des.	Reglugerð um gatnagerðargjöld í Bolungarvík	887—888
		Tryggingar.	
74	24. apríl	Reglur um kaup ríkisins á vátryggingum	128—129
255	21. ágúst	Reglugerð um stimpilgjöld af vátryggingarskjölum	547—549
315	18. okt.	Reglugerð um breyting á reglugerð um vátryggingarstarfsemi og skráningu í vátryggingarfélagaskrá nr. 396 28. desember 1973	700—701

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Umferðarmál.	
65	16. jan.	Auglýsing um umferð í Kópavogskaupstað	120
68	7. febr.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	122
90	18. febr.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	146
101	7. mars	Auglýsing um umferð í Reykjavík	168
117	2. maí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	197
155	10. apríl	Auglýsing um umferð í Hafnarkauptúni, Austur-Skaftafellssýslu	267
172	29. maí	Auglýsing um umferð í Keflavík	322
194	21. júní	Auglýsing um umferð í Reykjavík	401
241	29. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	515—516
288	24. sept.	Auglýsing um umferð á Akureyri	657
293	30. sept.	Auglýsing um umferð á Sauðárkróki	664—665
295	30. sept.	Auglýsing um umferð í Garðahreppi í Kjósarsýslu	669
298	1. okt.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	670
304	9. okt.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	684
331	31. okt.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	747—748
334	10. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	749
335	11. nóv.	Auglýsing um umferð í Húsavík	749—750
361	29. okt.	Auglýsing um umferð í Bolungarvík	821
362	25. nóv.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	821—822
374	28. nóv.	Auglýsing um umferð í Hafnarfirði	846
394	1. des.	Auglýsing um umferð í Neskaupstað	870
424	23. des.	Auglýsing um umferð í Kópavogi	925
		Útflutningur.	
46	12. febr.	Reglugerð um sérstakt útflutningsgjald af loðnuafurðum á árinu 1974 og ráðstöfun á því	61—63
		Vatnamál.	
8	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð um holræsi í Húsavíkurkaupstað nr. 49 frá 2. mars 1972	5—6
9	11. jan.	Reglugerð um holræsagerð í Sandgerði	6—7
10	11. jan.	Reglugerð fyrir vatnsveitu í Sandgerði	7—10
11	11. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53 2. mars 1972	10
12	11. jan.	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Höfðahreppi, Skagaströnd	11—12
16	15. jan.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Akraness	16—17
36	30. jan.	Reglugerð um holræsi í Sauðárkrókskaupstað	45—47
97	5. mars	Reglugerð fyrir Vatnsveitu í Höfn, Bakkafirði	162—165
98	5. mars	Reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún	166—167
108	5. mars	Reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps	180—182
157	19. apríl	Reglugerð um holræsi í Nesjahreppi	269—272
158	19. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Nesjahrepps	272—277

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
161	24. apríl	Reglugerð fyrir Vatnsveitu Laugarbakka í Ytri-Torfustaðahreppi	279—281
173	30. maí	Reglugerð um holræsi og holræsagjöld í Stykkishólmi	322—323
180	6. júní	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 82 8. mars 1973, fyrir Vatnsveitu Neshrepps utan Ennis	356
195	21. júní	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hofsóshrepps	401—402
248	2. ágúst	Samþykkt fyrir Vatnafélagið Landvörn í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaft.	525—527
347	6. nóv.	Reglugerð um holræsagjöld í Kópavogi	777
348	7. nóv.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 251 31. des. 1965 um breytingu á reglugerð Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. des. 1958	778
356	20. nóv.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja	795—797
		Vatnsveitur, sjá Vatnamál.	
		Vátryggingar, sjá Tryggingar.	
		Vegamál.	
59	18. mars	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	83—85
220	12. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 59 18. mars 1974, um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerðar á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	481
236	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu, nr. 237 6. okt. 1964, sbr. breytingu á þeirri samþykkt, nr. 248 6. okt. 1969	504
237	19. júlí	Samþykkt um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Barðastrandarsýslu, nr. 109 15. maí 1965	505
271	10. okt.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf E, til að fullgera Djúpveg og opna þannig hringveg um Vestfirði	633—634
319	8. nóv.	Reglugerð um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf F, vegna vegaframkvæmda við hringveg um landið	707—708
		Veiði, friðun.	
22	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Núpár	25—26
23	22. jan.	Samþykkt fyrir Veiðifélagið Haukar	26—27
70	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Miðdalsár	123—124
73	20. mars	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 100/1973, um eyðingu svartbaks og hrafns með tríbrómetanóli	127
87	4. febr.	Samþykkt fyrir veiðifélag vatnasvæðis Staðarár	143—144
146	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Skálavíkur, Norður-Ísafjarðarsýslu	250—251

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
147	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Grímhólsár og Bakkaár ..	251—252
148	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Dalsár á Flateyjardal í Hálshreppi	252—253
149	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Úlfljótsvatns	253—254
150	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar	254—256
151	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Laxár í Nesjum	256—257
152	27. mars	Arðskrá fyrir Veiðifélagið Skagaröst í Skagahreppi, Austur-Húnavatnssýslu	257
215	5. júlí	Reglur um hreindýraveiðar á Austurlandi 1974	473—474
247	1. ágúst	Arðskrá B-deildar Veiðifélags Skjálfandafljóts	524—525
		Veitingar.	
55	5. mars	Reglugerð um breyting á reglugerð um gisti- og veitingastaði frá 30. júní 1964	80
		Verðlagsmál.	
78	1. apríl	Reglugerð um jöfnun flutningskostnaðar á sementi ..	134—136
174	30. maí	Reglugerð um úthlutun olíustyrks	323—324
267	7. okt.	Reglugerð um launajöfnunarbætur	580—585
318	30. okt.	Reglugerð um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa	705—706
340	26. nóv.	Reglugerð um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru	753—754
		Verkalýðsmál, sjá Félagsmál.	
		Verndun fiskimiða, sjá Landhelgismál; Sjávarútvegur.	
		Verslun.	
24	22. jan.	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og sölustaða á Siglufirði, nr. 230 1. október 1964	28
78	1. apríl	Reglugerð um jöfnun flutningskostnaðar á sementi ..	134—136
187	24. maí	Reglugerð við lög nr. 32 20. apríl 1968 um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur	367—389
210	28. júní	Auglýsing um afgreiðslutíma Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri	466
269	6. sept.	Auglýsing um álagningu á lyf og lyfjaefni í heildsölu	613
275	29. ágúst	Auglýsing um afgreiðslutíma Kópavogs Apóteks	638
277	9. sept.	Auglýsing um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana á Akureyri nr. 11 6. jan. 1966, sbr. auglýsingu nr. 314/1973	639
297	1. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Apóteks Keflavíkur	669
329	29. okt.	Auglýsing um afgreiðslutíma Hafnarfjarðar Apóteks	746
340	26. nóv.	Reglugerð um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru	753—754

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
428	30. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða í Reykjavík nr. 166 27. júní 1972	**927**
		Vestmannaeyjar.	
2	10. jan.	Auglýsing um að reglugerð nr. 142 16. júní 1950, fyrir Vestmannaeyjaflugvöll, falli úr gildi	2
5	18. jan.	Auglýsing um aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum o. fl.	3
25	22. jan.	Samþykkt um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmála Vestmannaeyjabæjar nr. 120 14. apríl 1966 ..	28—32
68	7. febr.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	122
81	1. apríl	Reglur um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð	139—140
238	22. júlí	Samþykkt um búfjárhald í Vestmannaeyjum	505—506
331	31. okt.	Auglýsing um umferð í Vestmannaeyjum	747—748
351	12. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Vestmannaeyja	783—786
356	20. nóv.	Gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja	795—797
		Viðlagasjóður.	
81	1. apríl	Reglur um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð	139—140
		Viðskiptamál, sjá Innflutningsmál; Verslun; Útflutningur.	
		Vörumerki.	
431		Auglýsing frá Vörumerkjaskrárritara, Reykjavík	929—1085
		Þingeyjarsýsla.	
144	22. maí	Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um flutning þingstaðar í Aðaldælahreppi	248
148	25. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag Dalsár á Flateyjardal í Hálshreppi	252—253
150	27. mars	Samþykkt fyrir Veiðifélag fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar	254—256
207	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavík	444—451
208	28. júní	Fjallskilareglugerð fyrir Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár	451—460
209	28. júní	Reglugerð um fjallskil í Kelduneshreppi í Norður-Þingeyjarsýslu	460—465
247	1. ágúst	Arðskrá B-deildar Veiðifélags Skjálfandafljóts	524—525
282	13. sept.	Auglýsing um skipulag í Ljósavatnshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu	650
310	10. okt.	Auglýsing um skipulag í Hálshreppi í Suður-Þingeyjarsýslu	693

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Þjóðgarðar, sjá Náttúrurannsóknir, náttúruvernd.	
		Ökutæki.	
4	8. jan.	Auglýsing um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri	3
15	1. febr.	Auglýsing um tollverð notaðra bifreiða	15—16
103	17. maí	Reglugerð um innflutningsgjald af bifreiðum og bifhjólum	169
181	5. maí	Reglugerð um notkun gjaldmæla í leigubifreiðum	357—359
183	24. júní	Reglur um tollmeðferð sendiferðabifreiða	361—362
196	21. júní	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla	403
264	26. sept.	Reglugerð um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.	572—577
273	28. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals	636—637
274	29. ágúst	Reglugerð um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar	637—638
323	23. okt.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 100 29. júní 1957, um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa	725
388	24. des.	Auglýsing um breytingu á auglýsingu nr. 15/1974 um tollverð notaðra bifreiða	857
423	18. des.	Reglugerð um takmörkun leigubifreiða til mannflutninga í Grindavík og um ráðstöfun atvinnuleyfa	921—925

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Aðaldælahreppur, flutningur þingstaðar, stj.bréf, 248.
Aðalskipulag, augl., Sandgerði 123; Stykkishólmur, 823.
Aflatryggingasjóður, rkn., 1092—1095; 1095—1099.
Akranes, rafveita, gjsk., 41—45, 422—426, 755—758; vatnsveita, gjsk., 16—17.
Akureyri, apótek, augl., 466; rafveita, gjsk., 39—41, 185—187, 433—435, 792—795; umferð, augl., 657; verslanir, augl., 639.
Alexander Jóhannesson, 1104.
Almannatryggingar, hækkun bóta, rg., 83, 669, 926; iðgjöld, atvinnurekendur, rg., 850; lágmarkslífeyrir og hækkun tryggingabóta, rg., 320—321, lyfjakostnaður, augl., 578, 750; rg., 178—179, 850; rg., br., 578—579; slysatrygging, rg. 865—866.
Alþingiskosningar, kjörskrár, augl., 138.
Alþingismenn, kosnir í júní 1974, 496—499.
Alþýðubankinn, rg., br., 182—185.
Andreassen, Rolf E., 1106.
Apótek, augl., Akureyri, 466, Hafnarfjörður, 746, Keflavík, 669, Kópavogur, 638.
Ari Jóhannesson, 1116.
Arnmundur Backman, 1112.
Arnþór Garðarsson, 1108.
Aslyng, H.C., 1106.
Atvinnu- og þjónustufélög sveitarfélaga, skrá, 1124.
Atvinnurekendur, iðgjöld almannatrygginga, rg., 850.
Atvinnurekstur, verðhækkunarstuðull, augl., 851.
Auðólfur Gunnarsson, 1112.
Auður Gestsdóttir, 1107.
Austur-Barðastrandarsýsla, sýsluvegasjóður, sþ., br., 505.
Ágúst Sigurðsson, 1114.
Árnesprófastsdæmi, sóknaskipun og prestakallaskipun, stj.bréf, 847.
Árnessýsla, brunavarnir, sþ., 885—887.
Ásgeir Theódórs, 1116.
Ávana- og fíkniefni, rg., 858—864; bann við vörslu, augl., 925—926.
Áætlunarflug, sérleyfi, augl., 17—18; veiting leyfis, augl., 486—487.

B.

Bahng, Hee, 1118.
de las Barcenas, Juan, 4 (prilou) de la Huerta, 1105, 1118.
Barði Þórhallsson, 1114.
Becelia, Joseph F., 1119.
Benedikt Sigurðsson, 1115.
Benedikt Sigurjónsson, 1104, 1107.
Benedikt Þórðarson, 1115.
Bergþóra Árný Ragnarsdóttir, 1116.
Bie, Hans Jakob, 1112.
Bifreiðagjöld, innheimta, rg., 572—577.
Bifreiðar, tollverð, augl., 15—16, 857.
Birgir Ísleifur Gunnarsson, 1104.
Birgir Möller, 1104.
Bíldudalur, hafnarrg., 716—725; hundahald, sþ., 847—848.
Bjarki Magnússon, 1108.
Bjarni Bjarnason, 1114.
Bjarni Guðbjörnsson, 1119.
Bjarni Ólafsson, 1112.
Bjarni Þjóðleifsson, 1114 (2).
Bjarni Þórðarson, 1113.
Björn Dagbjartsson, 1111.
Björn Jónsson, 1117.
Björn Ingvarsson, 1107.
Björn Magnússon, 1109.
Björn Ólafsson, 1105.
Björn R. Ragnarsson, 1116.
Björn Sigfússon, 1111.
Björn Tryggvason, 1104.
Björn Önundarson, 1110, 1112, 1117.

Blý og kadmíum, varnir gegn mengun í matarílátum, rg., 516—517.
Blönduós, sorphreinsun, sþ., 528—529; hundahald, 527—528.
Bolungarvík, gatnagerðargjöld, rg., 887—888; umferð, augl., 821.
Borgarnes, rafveita, gjsk., 492—496, 694—698; sorphreinsun, sþ., 23—25.
Bosman, Richard H., 1108.
Botnvarpa, flotvarpa, möskvastærðir, rg., 170—172.
Bókmenntaverk og tónverk, þóknun til höfunda, r., 500—501.
Bragi Jósepsson, 1107, 1117.
Brennsluolía, fiskiskip, niðurgr., rg., 705—706.
Bronder, Thor, 1106.
Brunavarnir, Árnessýsla, sþ., 885—887.
Bruns, Ursula, 1106.
Brynleifur H. Steingrímsson, 1109.
Búfjárhald, Vestmannaeyjar, sþ., 505—506.
Búvara, verðálag, rg., 753—754.
Byggingarsamþykkt, staðfesting félagsmálaráðuneytisins, augl., 694; Kópavogur, augl., 748—749; Reykjavík, br., 247, 846.
Byggingarsjóður ríkisins, lánveitingar húsnæðismálastjórnar, rg., br., 359—360, 443.
Byhr, Sven-Erik, 1110.
Bæjanöfn, 877—878.
Bæjarhreppur, skipulag, augl., 282.
Bæjarmálefni, Dalvík, sþ., 640—649; Eskifjarðarkaupstaður, sþ., 647—683; Hafnarfjörður, sþ., 111—119; Kópavogskaupstaður, sþ., br., 523; Seltjarnarneskaupstaður, sþ., 540—547; Vestmannaeyjar, sþ.: br., 28—32.
Bændaskólar, Hólum og Hvanneyri, rg., 798—805.
Böðvar Guðmundsson, 1112, 1114.
Börjeson, Ingemar, 1105.

C.

Carlsen, Svend W., 1106.
Caröe, Sir Athelstan E., 1106.
Christensen, Niels O., 1106.
Collins, William, 1105.
Constable, Peter J., 1111.
Cooley, Jr., Samuel, 1105.

D.

Dagvistunarheimili, rg., 206—212.
Dalvík, hitaveita, gjsk., br., 850—851; stjórn og fundarsköp bæjarstjórnar, sþ., 640—649.
Djúpavogur, hafnarrg., 729—737.
Dragnótaveiðar, rg., 639—640.
Drangsnes, hafnarrg., 413—422.
Dreyer-Eimbcke, Oswald, 1105.
Dýralæknar, gjsk., br., 551.

E.

EBE, lækkun tolla, augl., 2.
EFTA, lækkun tolla, augl., 2.
Egers, Björn, 1106.
Eggert Brekkan, 1116.
Eggert Briem, 1109, 1116, 1117.
Eiðahreppur, skipulag, augl., 649.
Eignarskattur, tekjuskattur, rg., br., 823, 852—853.
Einar Baldvinsson, 1110.
Einar Valur Bjarnason, 1111.
Einar B. Pálsson, 1111.
Einar Sigurðsson, 1109, 1115.
Einar Már Valdimarsson, 1114.
Einkaleyfi, 1085—1088.
Einkasöluvörur, gjsk., 1, 177.
Eiríkur Benedikz, 1113.
Eiríkur Þorsteinsson, 1104.
Eiturefni og hættuleg efni, rg., 151—160, augl., 205—206.
Ekdahl, Birger, 1117.
Ekknasjóður Staðarsveitar, rkn., 915—916.
Elín Ólafsdóttir, 1108.
Elínrós Benediktsdóttir, 1104.
Embætti, sýslanir m. m., 1107—1118.
Eskifjörður, bæjarmálefni, sþ., 674—683; sorphreinsun, sþ., 12—14.
Espelius, Juan de Tornos, 1118.
van der Essen, Alfred, 1105.
Eygló Guðmundsdóttir, 1112.
Eyjólfur Þ. Haraldsson, 1114.
Eyrarbakki, rafveita, gjsk., 435—439, 684—687.
Eysteinn Tryggvason, 1113.

F.

de Faria e Maya, Martim, 1106.
Fasteignamat, augl., 855.

Félagsheimili, Höfðaborg, r., 880—882.
Finnur Torfi Stefánsson, 1115.
Firmatilkynningar, skrá, 1124—1139.
Fiskibátar, róðrartími, rg., 18—20.
Fiskiskip, niðurgr. á brennsluolíu, rg., 705—706.
Fisktegundir, lágmarksstærð, rg., 868—870.
Fiskveiðasjóður Íslands, rkn., 902—904.
Fjallskil, rg., Kelduneshr., 460—465; N-Þingeyjarsýsla, 451—460; Rangárvallasýsla, 506—514; S-Þingeyjarsýsla og Húsavík, 444—451.
Fjárhæð kröfu eða reiknings, rg., 752.
Flateyri, holræsi, rg., 166—167; hundahald, sþ., 145—146; vatnsveita, rg., 180—182.
Flugmálastjórn, loftferðaeftirlit, gjsk., 187—188.
Forkaupsréttur, Hafnarfjörður, sþ., 282—283.
Fóðurvörur, eftirlit og verslun, rg., 367—389.
Fólkvangur, Rauðhólum, augl., 363—365.
Franco, José Daurella, 1110.
Friðbert Jónasson, 1116.
Friðjón Skarphéðinsson, 1115.
Friðland, augl., Grótta, 479—480; Húsafellsskógur, 476—478; Ingólfshöfði, 365—366; Melrakkaey, 197—198; Surtsey, 202.
Friðlýsing, augl., dropsteinar, 200; Eldborg í Hnappadal, 692—693.
Friðun, Eldey, augl., 199—200.
Friðunarsvæði, Strandagrunn, rg., 482, 672.
Friðrik J. Friðriksson, 1116.
Friðrik Sveinsson, 1116.
Fyrning eigna, verðhækkunarstuðull, augl., 3.
Fyrningar, flokkun bygginga, annarra mannvirkja og íbúðarhúsnæðis, rg., 549—551.

G.

Garðahreppur, umferð, augl., 669.
Gatnagerðargjöld, rg., Bolungarvík, 887—888; Hellissandur, 355—356; Selfosshreppur, sþ., 875—876.
Gerðahreppur, rafveita, gjsk., 489—492, 743—746.
Gerðardómur, höfundalög, r., 928.
Gerðuminning, rkn., 904.
Gerður Helgadóttir, 1104.
Getraunir, rg., br., 241.
Gjaldeyrisleyfi, rg., br., 78, innflutningsleyfi, rg., 843—845.
Gjaldmælar, notkun í leigubifreiðum, rg., 357—359.
Gísli Auðunsson, 1116 (2).
Gísli Brynjólfsson, 1118.
Gísli M. Gíslason, 1119.
Gísli Halldórsson, 1104.
Gísli G. Ísleifsson, 1112.
Gísli Konráðsson, 1119.
Gísli Kristjánsson, 1104.
Gísli Fr. Petersen, 1109.
Gísli Sigurkarlsson, 1115.
Gisti- og veitingastaðir, rg., br., 80.
Godek, Czeslaw, 1106.
Goedertier, Gustave, 1105.
Gottskálk Þorsteinn Björnsson, 1117.
Gnúpverjahreppur, skipulag, augl., 466.
Greinarmerkjasetning, augl., 229—234, viðauki, 362.
Grettir Leó Jóhannsson, 1117.
Grindavík, leigubifreiðar, rg., 921—925; rafveita, gjsk., 787—790.
Grímur Jónsson, 1116.
Grundvallarverð, óverkaður saltfiskur, söltuð ufsaflök, augl., 876—877.
Guðbrandur Kjartansson, 1116.
Guðjón Axelsson, 1108.
Guðjón Hansen, 1108.
Guðlaug H. Bergsdóttir, 1104.
Guðmunda Ögmundsdóttir, 1117.
Guðmundur Elíasson, 1111.
Guðmundur Gíslason Hagalín, 1104.
Guðmundur Hjartarson, 1107.
Guðmundur B. Jóhannsson, 1114, 1118.
Guðmundur Karl Jónsson, 1113.
Guðmundur S, Jónsson, 1108.
Guðmundur Markússon, 1112.
Guðmundur Ólafsson, 1109.
Guðmundur Sigurþórsson, 1112.
Guðmundur Sveinsson, 1114.
Guðmundur Helgi Þórðarson, 1111.
Guðrún Friðgeirsdóttir, 1112.
Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, rkn., 910.
Gunnar Ásgeirsson, 1119.

Gunnar Eydal, 1114.
Gunnar H. Gunnlaugsson, 1115.
Gunnar Valtýsson, 1116.
Gunnlaugur Claessen, 1110.
Guttormur Sigurbjörnsson, 1113.
Gylfi Ásmundsson, 1108.
Gylfi Már Guðbergsson, 1111.
Gyong, Kil Jai, 1118.

H.

Hafnamál, rg., 871—875.
Hafnarfjörður, apótek, augl., 746; forkaupsréttur, sþ., 282—283; leigubifreiðar, rg., br., 725; rafveita, gjsk., 74—78, 313—316, 568—571; stjórn og fundarsköp bæjarstjórnar, sþ., 111—119; umferð, augl., 267, 749, 846.
Hafnarreglugerðir: Bíldudalskauptún, 716—725; Djúpavogskauptún, 729—737; Drangsnes, 413—422; Hofsóskauptún, 759—767; Ísafjörður, br., 69; Kópavogshöfn, 404—413; Ólafsfjarðarhöfn, 710—716; Reyðarfjörður, br., 33—34; Reykjavík, br., 355.
Halldór Jóhannsson, 1107, 1117.
Hallgrímur Helgason, 1115.
Hallvarður Einvarðsson, 1113.
Handfæra- og línusvæði, Norðfjörður, rg., 483.
Hannes Hafstein, 1113.
Hannes Jónsson, 1113 (2), 1115, 1117 (2).
Hannes Þórarinsson, 1116.
Hans G. Andersen, 1104.
Happdrætti, DAS, rg., br., 78—79.
Happdrættislán ríkissjóðs, rg., 83—85, 481, 633—634, 707—708.
Handfæra- og línusvæði, Norðfjörður, rg. 483.
Haraldur Briem, 1116.
Haraldur Kröyer, 1110, 1111.
Harford, Etienne, 1105.
Haukur Guðlaugsson, 1115.
Haukur Heiðar Ingólfsson, 1112.
Haukur Jörundarson, 1112.
Hákon Bjarnason, 1104.
Hákon Guðmundsson, 1104.
Hákon Tryggvason, 1112.
Hálshreppur, skipulag, augl., 693.
Háskóli Íslands, Lagastofnun, rg., 394—397; Líffræðistofnun, rg., 397—398; Mannfræðistofnun, rg., 501—502; Raunvísindastofnun, gjsk., 51—52.
Heiðursmerki, 1104—1106.
Heilsuverndarstöð, Kópavogur, rg., 514—515.
Heimavistargæsla, r., 81—82.
Heimavistarskólar, greiðslur fyrir gæslustörf, r., 81.
Heimavistarskólinn í Krísuvík, erindisbréf, 467—470.
Heimir Sindrason, 1110.
Helgi Haraldsson, 1115.
Helgi Tómasson, 1104.
Hellissandur, gatnagerðargjald, rg., 355—356.
Hellman-Erlingsson, Soili, 1110.
Herðubreiðarfriðland, augl., 635—636.
Herder-Dorneich, Theophil, 1105.
Hergt, Raimund, 1118.
Hermann Stefánsson, 1115.
Hersteinn Pálsson, 1110.
Héðinn Jónsson, 1111.
Hildur Viðarsdóttir, 1118.
Hinata, Seizo, 1118.
Hitaveitur, gjsk.: Dalvík, br., 850—851; Húsavík, br., 748; Hvammstangi, br., 846; Hveragerði, 20—21, 688—689; Laugarás, 805—806; Reykjavík, 561—562; Sauðárkrókur, br., 751; Selfoss, 47—48, 237, 776.
Seltjarnarnes, 698—200.
Hjalti Zophoníasson, 1115.
Hjálmar R. Bárðarson, 1104.
Hlédís Guðmundsdóttir, 1113.
Hlutafélög, skrá, 1119—1124.
Hofsóshreppur, vatnsveita, gjsk., 401—402.
Hofsóskauptún, hafnarrg., 759—767.
Holræsagjöld, Kópavogur, rg., 777.
Holræsi, rg.: Flateyri, 166—167; Húsavík, br., 5—6; Höfðahreppur, 11—12; Nesjahreppur, 269—272; Sandgerði, 6—7; Sauðárkrókur, 45—47; Skagaströnd, 11—12; Stykkishólmur, 322—323.
Hólar, bændaskóli, rg., 798—805.
Hólmfríður Jónsdóttir, 1115.
Hólmavíkurhreppur, sveitarstjóri, sþ., 319—320.
Hrafn, eyðing, rg., br., 127.
Hreindýraveiðar, r., 473—474.

Hríseyjarhreppur, sorphreinsun, sþ., 689—691.
Hugo Andreassen, 1117.
Hundahald, sþ.: Bíldudalur, 847—848; Blönduóshreppur, 527—528; Flateyri, 145—146; Höfðahreppur, 691—692; Sauðárkrókur, 281—282.
Húsavík, fjallskilarg., 444—451; hitaveita, gjsk., br., 748; holræsi, rg., br., 5—6; lögreglusþ., br., 219; rafveita, gjsk., 389—391, 771—773; umferð, augl. 749—750; vatnsveita, rg., br., 10.
Húsnæðismálastjórn, lánveitingar, rg., br., 359—360.
Hvammstangi, hitaveita, gjsk., br., 846.
Hvanneyri, bændaskóli, rg., 798—805.
Hveragerði, hitaveita, gjsk., 20—21, 688—689; rafveita, gjsk., 435—439, 684—687.
Hveragerðishreppur, samvinnunefnd um skipulagsmál, r., 194—196.
Hvidfeldt, Johan, 1105.
Hættuleg efni, gerð íláta, rg., 147—150.
Höegh, Hans Jr., 1105.
Höfðahreppur, hundahald, sþ., 691—692; sorphreinsun, sþ.. 470—472.
Höfn, Bakkafirði, vatnsveita, rg., 162—165.
Höfundalög, gerðardómur, r., 928.
Höfundar, þóknun fyrir bókmenntaverk og tónverk, r., 500—501.
Högni Óskarsson, 1111.
Hörður Filippusson, 1114.
Hörður Helgason, 1104.
Hörður Lárusson, 1112, 1114.
Höskuldur Jónsson, 1107.

I. Í.

Iðgjöld, almannatrygginga, atvinnurekendur, rg., 850.
Iðnaðarvörur, hráefni og hjálparvörur, augl., 779—780.
Iðnaður, vélar og tæki, sölugjald, augl., 855—856.
Iðnfræðsla, rg., 586—612.
Iðnlánasjóður, rkn., 905—907.
Indriði Hallgrímsson, 1107.
Indriði H. Þorláksson, 1111.
Ingi Sigurðsson, 1110.
Ingimar Sigurðsson, 1108.
Ingólfur Þorsteinsson, 1104.
Ingvar Björnsson, 1108.
Innflutningsgjald, bifreiðar, bifhjól, rg., 169.
Innflutningsleyfi, gjaldeyrisleyfi, rg., br., 78, rg., 843—845.
Innflutningskvóti, augl., 845.
Innheimta, ýmissa gjalda með viðauka, augl., 854; sameiginlegra gjalda, Seltjarnarnes, augl., 709
Innköllun, krónuseðlar, myntstærðir, rg., 822.
Irimia, Francisco Luis Carreras, 1112.
Íbúðarhúsnæði, til fyrninga, rg., 549—551.
Ísafjörður, hafnarrg., br., 69; rafveita, gjsk., 352—354, 773—775.

J.

Jacobsen, Tage, 1118.
Jakob Ágúst Hjálmarsson, 1110.
Jakob Jónsson, 1116.
Jensen, Niels, 1108.
Jensen, Per I., 1106.
Jerdal, Ludvig, 1105.
Jóhann Hjálmarsson, 1114.
Johan Rönning, 1105.
Jóhann Skaptason, 1110.
Jóhannes Bergsveinsson, 1111.
Jóhannes M. Gunnarsson, 1115, 1116.
Jón Bergsson, 1114.
Jón Friðriksson, 1109.
Jón M. Guðjónsson,, 1115.
Jón Guðnason, 1111.
Jón Ingólfsson, 1110.
Jón B. Jónasson, 1112.
Jón Elías Lundberg, 1119.
Jón Magnússon, 1117.
Jón Sigurðsson, 1113.
Jón Sigurpálsson, 1116.
Jón Baldvin Stefánsson, 1114.
Jón Kristinn Stefánsson, 1107.
Jón Sveinbjörnsson, 1114.
Jón Gunnar Zoëga, 1117.
Jón Erlingur Þorláksson, 1111.
Jón Þorsteinsson, 1109.
Jón Ragnar Þorsteinsson, 1111.
Jónas Bjarnason, 1110.
Jónas Þórir Haraldsson, 1114.
Jónas Haralz, 1104.
Jónas Kristjánsson, 1104.
Jónas Ragnarsson, 1107.
Jósef Skaftason, 1113.

Jöfnunarsjóður sveitarfélaga, rkn., 911—912.
Jörgensen, Harald, 1105.

K.

Karl Kristjánsson, 1104.
Karl Sigurbjörnsson, 1117.
Kauptrygging, verkafólks í fiskvinnu, rg., 173—176.
Keflavík, apótek, augl., 669; rafveita, gjsk., 489—492, 743—746; umferð, augl., 322.
Keldnaholt, rannsóknastofnanir, rg., 824,
Kelduneshreppur, fjallskilarg., 460—465.
Kennaraháskóli, rg., 325—351.
Kennslustundir, skipting milli námsgreina, augl., 203—204.
Kjarasamningar, starfsmanna sveitar- og sýslufélaga, rg., br., 247.
Kjartan Árnason, 1116.
Kjartan Guðjónsson, 1108.
Kjartan Jóhannsson, 1108.
Kjartan J. Jóhannsson, 1116.
Kjartan Ólafsson, 1116.
Kjörskrár, við alþingiskosningar, augl., 138.
Kjöt og sláturafurðir, rg., 518—519.
Knudsen, Henning Ove, 1114.
Knuth-Winterfeldt, Eggert, 1105.
Knútur Bruun, 1107.
Kornelíus Sigmundsson, 1118.
Kópavogur, apótek, augl., 638; byggingarsþ., augl., 748—749; bæjarmálefni, sþ., 523; hafnarrg., 404—413; heilsuverndarstöð, rg., 514—515; holræsagjöld, rg., 777; umferð, augl., 120, 670, 925; vatnsveita, rg., br., 778.
Kraunsö, Peter Roderick, 1110, 1113.
Kristbjörn Tryggvason, 1109.
Kristinn Ólafsson, 1107.
Kristján Árnason, 1112.
Kristján Gíslason, 1116.
Kristján Hallgrímsson, 1115.
Kristján Linnet, 1115.
Kristján Tómas Ragnarsson, 1107.
Kristján Siggeirsson, 1104.
Kristján Sigurðsson, 1109.
Kristján Torfason, 1107.
Kristjönugjöf, rkn., 915.
Kristmundur Halldórsson, 1110.
Krísuvík, heimavistarskóli, erindisbréf, 467—470.
Krónuseðlar, myntstærðir, innköllun, rg., 822.
Kunc, Drago, 1119.

L.

Lagastofnun, Háskóla Íslands, rg., 394—397.
Lahey, Margrét Ellen, 1117.
Lára Ingibjörg Ólafsdóttir, 1111.
Larsen, Frederik, 1106.
Laugarbakki, vatnsveita, rg., 279—281.
Laugarás, hitaveita, gjsk., 805—806.
Launajöfnunarbætur, 580—585.
Laursen, Poul, 1106.
Lehmann, Eigil, 1105.
Leifur Jónsson, 1107.
Leigubifreiðar, Grindavík, rg., 921—925; Hafnarfjörður, rg., br., 725; notkun gjaldmæla, rg., 357—359; Vörubílstj.fél. Múli, rg., 403; Vörubílstj.fél. Norðfj., rg., 637—638; Vörubílstj.fél. Valur, rg., 636—637.
Leiguíbúðir, úthlutun lána og bygging, rg., 58—61.
Leirár- og Melahreppur, skipulag, augl., 354.
Leó Eiríkur Löve, 1110.
Lillestö, Arne, 1106.
Lífeyrissjóður bænda, rkn., 913—914.
Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins, r., 63.
Líffræðistofnun Háskólans, rg., 397—398.
Ljósavatnshreppur, skipulag, augl., 650.
Ljósmæður, gjsk., br., 486.
Loðnuafurðir, útflutningsgjald, rg., 61—63.
Loðnuveiðar, bann, rg., 31, 38.
Loftferðaeftirlit, gjsk., 187—188.
Loftur Melberg, 1115.
Loftur Þorsteinsson, 1115.
Lokunartími, sölubúða og sölustaða, Siglufirði, augl., 28.
Louise Ólafsdóttir, 1104.
Lydvo, Olav, 1106.
Lyf, br. á verði, augl., 700; og lyfjaefni, álagning í heildsölu, augl., 613; meðferð í sjúkrahúsum, rg., 188—193.
Lyfjabúðir, Reykjavík, afgreiðslutími, rg., br., 927.

Lyfjaeftirlit, eftirlitsgjald, rg., 651—652.
Lyfjagreiðsluskrá, augl., 32—33, 45, 120, 167.
Lyfjakostn., almannatryggingar, augl., 578; rg., br., 578—579; augl., 750; rg., 850.
Lyfjaverðskrá, augl., 32—33, 45, 120, 167, 664.
Lyfseðlar, rg., br., 653—656.
Lýtingsstaðahreppur, skipulag, augl., 187.
Læknanemar, námsstyrkir, rg., 4.
Lögbirtingablað, gjsk., 51.
Löggildingarstofan, gjsk., 132—133.
Lögreglumenn, sektargerðir, rg., br., 440.
Lögreglusþ., Reykjavík, br., 137; Húsavík, br., 219, Sauðárkrókur, 283—296; Seyðisfjörður, 296—308.
Lögreglustjórar, sektargerðir, rg., br., 439.

M.

Maes, Robert A., 1106.
Magnús Guðmundsson, 1112.
Magnús Jóhannsson, 1108.
Magnús Jónsson, 1105.
Magnús Kristjánsson, 1112.
Magnús Már Lárusson, 1112.
Magnús Sigurðsson, 1111.
Magnús Thorlacius, 1115.
Magnús Þ. Torfason, 1107.
Malek, Issa, 1119.
Mannfræðistofnun, Háskóla Íslands, rg., 501—502.
Mapplebeck, Henry, 1106.
Marker Jamshed K.A., 1119.
Markús Einarsson, 1107.
Margrét O. Björnsdóttir, 1112.
Martin Tómasson, 1119.
Marzban, Manoutchehr, 1106.
Már Gunnarsson, 1108.
McGrath, George E., 1105.
McKeag, Gordon, 1110.
Meinander, Ragnar W.H., 1106.
Mengun, varnir gegn, rg., 516—517.
Menntamálaráðuneytið, verkefni, skipulag og starfsreglur, 400—401, 549.
Menntaskólar, rg., 613—632.
Meyer, Emanuel R., 1106.
Miðneshreppur, rafveita, gjsk., 530—532, 768—770.
Minningargjafasjóður Landspítala Ísl., rkn., 898—902.
Minningarsjóður Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka, rkn., 1099.
de Monasterio, Francisro Javier Pérez-Bustamente, 1112.
Müller, Lydia, 1106.
Müller, Paul H., 1106.
Mynt, útgáfa þjóðhátíðarmyntar, augl., 37—38.
Möskvastærð, rg; 170—172, botnvarpa og flotvarpa, rg., 868—870.

N.

Nam, Chal, 1118.
Námsstyrkir, læknanema, rg., 4.
Náttúruvætti, augl., Eldborg, 200—201; 478—479.
Neshreppur utan Ennis, vatnsveita, rg., br., 356.
Nesjahreppur, holræsi, rg., 272—277; vatnsveita, rg., 272—277.
Neskaupstaður, sorphreinsun, sþ., 399—400; umferð, augl., 870.
Njarðvík, rafveita, gjsk., 52—55, 665—668, 740—742; skipulag, augl. 205.
Nordgren, Knut, 1106.
Norðfjörður, handfæra- og línusvæði, rg. 483; leigubifreiðar, rg., 637—638.
Nielsen, Ove Hede, 1115.
Norður-Þingeyjarsýsla, fjallskilarg., 451—460.

O, Ó.

Oddný Guðmundsdóttir, 1104.
Oddur Guðjónsson, 1113.
Odero, Leo Pius, 1118.
Olíustyrkur, úthlutun, rg., 323—324.
Olsen, Karl, 1106.
Opinber gjöld, Reykjavík, rg., br., 851.
Orlof, rg., br., 50—51, 131; veikindaforföll, starfsmenn ríkisins, rg., br., 849—850.
Othar Ellingsen, 1119.
Ólafur Ásgeirsson, 1112.
Ólafur Friðrik Bjarnason, 1108.
Ólafur Grímur Björnsson, 1111.
Ólafur Jónsson, 1107.
Ólafur Þ. Kristjánsson, 1104.
Ólafur Mixa, 1109.
Ólafur Hergill Oddsson, 1114.
Ólafur Steingrímsson, 1109.
Ólafía Sveinsdóttir, 1114.

Ólafsfjarðarhöfn, hafnarrg., 710—716.
Óskar Helgason, 1119.
Óskar J. Þorláksson, 1104.
Óttarr Möller, 1115.

P.

Patrekshreppur, rafveita, gjsk., 520—522.
Páll Agnar Pálsson, 1104.
Páll Þórðarson, 1108.
Pálmi Frímannson, 1116 (2).
Pedro Riba Ólafsson, 1109.
Penna, José Osvaldo de Meira, 1118.
Pétur H. Blöndal, 1109.
Pétur Thorsteinsson, 1115.
Pétur Urbancic, 1117.
Pétur Þorsteinsson, 1110.
Poleszuk, Romuald, 1119.
Popov, Boris, 1118.
Póstþjónusta, gjsk., 107—108, 841—842.
Póst- og símamál, skipulag, rg., 853—854.
Póst- og símastöðvar, starfskjör, rg., 475—476.
Prestakallaskipun, Árnesprófastsdæmi, stj.br., 847.

R.

Rafmagnsveita Reykjavíkur, gjsk., 308—313, 563—567.
Rafmagnsveitur ríkisins, gjsk., 70—74, 391—394, 726—728; heimtaugargjöld, 235—236.
Raforka, verðjöfnunargjald, rg., 702—704.
Raforkuverð, heimild til hækkunar í heildsölu, augl., 142.
Rafveitur, gjsk.: Akranes, 41—45, 422—426, 755—758; Akureyri, 39—41, 185—187, 433—435, 792—795; Borgarnes, 492—496, 694—698; Eyrarbakki 435—439, 684—687; Gerðahreppur, 489—492, 743—746; Grindavík, 787—790; Hafnarfjörður, 74—78, 313—316, 568—571; Húsavík, 389—391, 771—773; Hveragerði, 435—439, 684—687; Ísafjörður, 352—354, 773—775; Keflavík, 489—492, 743—746; Miðneshreppur, 530—532, 768—770; Njarðvík, 52—55, 665—668, 740—742; Patrekshreppur; 520—522; Reyðarfjörður, 35—37, 1089—1091; Sauðárkrókur, 316—319, 737—740; Selfoss, 435—439, 684—687; Siglufjörður, 48—50, 780—782; Stokkseyri, 435—439, 684—687; Vestmannaeyjar, 783—786; Vogar og Vatnsleysustrandarhreppur, 52—55, 740—742.
Ragnar Ásgeirsson, 1116.
Ragnar Sigurðsson, 1111.
Ragnheiður Árnadóttir, 1107.
Rangárvallahreppur, sveitarstjóri, sþ., 683—684.
Rangárvallasýsla, fjallskilarg., 506—514.
Rannsóknastofnanir, Keldnaholt, rg., 824.
Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins, gjsk., 212—217.
Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins, gjsk., 238—241.
Rannsóknastofnun iðnaðarins, gjsk., 217—218.
Raunvísindastofnun Háskólans, gjsk., 51—52.
Razzak, A., 1118.
Reyðarfjörður, hafnarrg., br., 33—34; rafveita, gjsk., 35—37, 1089—1091.
Reykhólahreppur, skipulag, augl., 649.
Reykjanesbraut, skipulag, augl., 823.
Reykjavík, byggingarsþ., br., 247, 846; hafnarrg., br., 355, hitaveita, gjsk., 561—562; lyfjabúðir, afgreiðslutími, rg., br., 927; lögreglusþ., br., 137; opinber gjöld, rg., br., 851; rafmagnsveita, gjsk., 70—74, 308—313, 563—567; sundstaðir, augl., 653; umferð, augl., 146, 168, 197, 401, 515—516, 684, 821—822.
Reykjavíkurflugvöllur, gjsk., br., 109.
Reynir Hugason, 1109.
Riehm, René, 1105.
Ríkisútvarp, rg., 555—560.
Rist, Rudolf Boy, 1106.
Ritland, Kåre N., 1106.
Ritverk og tónsmíðar, rg., 927—928.
Robertson, Lindsay, 1106, 1110.
Roussos, Stavros G., 1118.
Rowold, Karl, 1105, 1118.
Róðrartími, fiskibáta, rg., 18—20.
Rubiner, Arthur James, 1117.
Ruth Agnete Tryggvason, 1119.
Rögnvaldur Finnbogason. 1113.
Rögnvaldur Sigurjónsson, 1104.

S.

Samábyrgð Íslands, rkn., 916—920; Bráðafúadeild, rkn., 920—921.
Samband íslenskra berklasjúklinga, vöruhappdrætti, rg., br., 663—664.

Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar, rkn., 911.
Samlagslæknar, greiðslur sjúkratryggðra, rg., 141.
Samvinnubanki Íslands, rkn., 907—910.
Samvinnufélög, skrá, 1124.
Sandgerði, aðalskipulag, augl., 123, holræsi, rg., 6—7; vatnsveita, rg., 7—10.
Sauðárkrókur, hitaveita, gjsk., br., 751; holræsi, rg., 45—47; hundahald, sþ., 281—282; lögreglusþ., 283—296; rafveita, gjsk., 316—319, 737—740; umferð, augl., 664—665.
Scassa, Eugene L., 1119.
Schaefer, Frederick Francis, 1112.
Schwabe, Gerhard Helmut, 1105.
Scott, Michael, 1105.
Sektargerðir, lögreglumanna, rg., br., 440; lögreglustjóra, rg., br., 439.
Selfoss, hitaveita, gjsk., 47—48, 237, 778; rafveita, gjsk., 435—439, 684—687; skipulag, augl., 246.
Selfosshreppur, gatnagerðargjöld, sþ., 875—876; samvinnunefnd um skipulagsmál, r., 194—196.
Seltjarnarnes, hitaveita, gjsk., 698—700; innheimta sameiginlegra gjalda, augl., 709.
Seltjarnarneskaupstaður, stjórn bæjarmálefna, sþ., 540—547.
Sement, jöfnun flutningskostnaðar, rg., 134—136.
Sendiherrar og ræðismenn, 1118—1119.
Seyðisfjörður, lögreglusþ., 296—308.
Sérleyfi, áætlunarflug, augl., 17—18.
Sérlyf, augl., 926; innkaupsverð, rg., 519; skráning, rg., br., 657.
Sérlyfjaskrá, augl., 32—33, 45, 120, 167, 533—535, 790—792.
Shelvankar, K.S., 1118.
Sigfinnur Þorleifsson, 1117.
Sigfús Bjarnason, 1104.
Siglufjörður, sölubúðir og sölustaðir, lokunartími, augl., 28, rafveita, gjsk., 48—50, 780—782.
Sigmundur Sigfússon, 1114.
Sigríður Ásgeirsdóttir, 1115.
Sigríður Ólafsdóttir, 1118.
Sigríður Theódórsdóttir, 1112.
Sigrún Knútsdóttir, 114.
Sigrún Knútsdóttir, 1114.
Sigurður Elíasson, 1113.
Sigurður Gizurarson, 1112.
Sigurður Hafstein, 1109.
Sigurður S. Magnússon, 1108.
Sigurður K. Pétursson, 1109.
Sigurður Reynir Pétursson, 1104.
Sigurður E. Rósarsson, 1117.
Sigurður Steinþórsson, 1116.
Sigurður Þórarinsson, 1105.
Sigurður Egill Þorvaldsson, 1108.
Sigursteinn Guðmundsson, 1116.
Sigursteinn Magnússon, 1104.
Síldveiði, takmörkun í Norðursjó og Skagerak, augl., 35, rg., 472.
Símaþjónusta, gjsk., 86—106, 825—840.
Símon Jóh. Ágústsson, 1109.
Sjúkrasamlag, flutningur og innritun, r., 193—194.
Skattafsláttur, útborgun, rg., 485.
Skilorðseftirlit, rg., 22—23.
Skip, gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu, rg., 64—67; merking, r., 67—69.
Skipulag, augl., Bæjarhreppur, 282, Eiðahreppur, 649, Gnúpverjahreppur, 466, Hálshreppur, 693, Leirár- og Melahreppur, 354, Ljósavatnshreppur, 650, Lýtingsstaðahreppur, 187, Njarðvík, 205, Reykhólahreppur, 649, Reykjanesbraut, 823, Selfoss, 246.
Skipulagsmál, samvinnunefnd Selfosshrepps, Ölfushrepps og Hveragerðishrepps, r., 194—196.
Skipulagsskrár: Líknarsjóður hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jóns Ingvars-Jónssonar, 268—269; Minningarsjóður Árna Jónssonar, 278—279; Minningarsjóður Hildar Ólafsdóttur, 786—787; Minningarsjóður Hlyns Sverrissonar, 879; Minningarsjóður um Leon Carlsson, 144—145; Minniningarsjóður Lizziar og Páls á Halldórsstöðum, 650—651; Minningarsjóður Málfríðar og Nils G. Nielsen, 14—15; Minningarsjóður síra Sveins Víkings, 5; Minningarsjóður um Þorgerði Þorvarðsdóttur, Gerðuminning, 487—488; Minningarsjóður um Ögmund Jónsson, 277—278; Sigurfarasjóður, 499—500; Styrktarsjóður til hjálpar heyrnardaufum börnum, 258—259; Tónmenntasjóður

kirkjunnar, 503—504; Verðlaunasjóður Barnaskólans á Blönduósi, 249.
Skipulagsuppdráttur, Súðavíkurkauptún, augl., 639.
Skolmo, Arne, 1106.
Skúli Johnsen, 1113.
Skúli Pálsson, 1109.
Skuterud, Rolf G., 1106.
Slysatrygging, almannatryggingar, rg., br., 865—866.
Snæbjörn J. Thoroddsen, 1104.
Sorphreinsun, sþ., Blönduós, 528—529; Borgarnes, 23—25; Eskifjörður, 12—14; Hríseyjarhreppur, 689—691; Höfðahreppur, 470—472; Neskaupstaður, 399—400.
Sorplosun, sþ., Sauðárkrókur, 242—243.
de Souza-Gomes, Jayme, 1118.
Sóttvarnir, rg., br., 662—663.
Sparisjóður Svarfdæla, sþ., 882—885.
Stafsetning, augl., 219—229.
Starfsmenn ríkisins, veikindaforföll, orlof, rg., br., 849—850.
Steenstrup, Björn, 1105.
Stefán Bergmann, 1111.
Stefán Pálsson, 1109.
Steinar Vilberg Árnason, 1110.
Steindór Haarde, 1110.
Steingrímur Baldursson, 1109.
Stimpilgjöld, vátryggingarskjöl, rg., 547—549.
Stokkseyri, rafveita, gjsk., 435—439, 684—687.
Stundakennarar, laun, augl., 670—672.
Sturla Þórðarson, 1110.
Stykkishólmshr., fundarsköp hreppsnefndar, sþ., 535—539.
Stykkishólmur, aðalskipulagsuppdráttur, augl., 823; holræsi, rg., 322—323.
Styrktarsjóður kennara við Kvennaskólann, rkn., 914—915.
Stýrimannaskólinn, rg., 551—555; prófrg., 806—821.
Suður-Þingeyjarsýsla, fjallskilarg., 444—451.
Sundstaðir, Reykjavík, gjsk., 653.
Súðavíkurkauptún, skipulagsuppdráttur, augl., 639.
Systrasjóður Kvennaskólans, rkn., 914.
Sýsluvegasjóðir, sþ., br., A-Barðastrandarsýsla, 505; Vestur-Ísafjarðarsýsla, 504.
Svanfríður Hjartardóttir, 1104.
Svanur Kristjánsson, 1116.
Svartbakur, eyðing, rg., br., 127.
Sveinbjörn Björnsson, 1107.
Sveinn Björnsson, 1107.
Sveitarstjóri, sþ., Hólmavíkurhreppur, 319—320; Rangárvallahreppur, 683—684.
Sælgætisframleiðsla, hráefni, tollur, augl., 857—858; lækkun gjalda af hráefnum, augl., 141.
Sölubúðir og sölustaðir, lokunartími, Siglufjörður, augl., 28.
Sölugjald, vélar og tæki, iðnaður, augl., 855—856.
Söluskattur, rg., br., 140.
Sölustofnun lagmetisiðnaðarins, rg., br., 1091.

T.

Tannsmíði, rg., 150.
Tekjuskattur, eignarskattur, rg., br., 130, 823, 852—853.
Thiep, Nguyen Phuong, 1119.
Thorgaard, Volmer, 1113.
Thuysbaert, Prosper, 1105.
Tjald- og hjólhýsasvæði, rg., 243—246.
Tollar, EBE og EFTA, lækkun, augl., 2.
Tollmeðferð, sendibifreiða, r., 361—362.
Tollskrá, augl., 110, 701—702.
Tollur, hráefni sælgætisframleiðslu, augl., 857—858.
Tollverð, notaðra bifreiða, augl., 15—16, 857.
Tómas Á. Jónasson, 1109.
Tómas Karlsson, 1111.
Trausti Árnason, 1112.
Tuxen, S.L., 1105.

U, Ú.

Ueda, Tsuneaki, 1118.
Umferð, augl., Akureyri, 657; Bolungarvík, 821; Garðahreppur, 669; Hafnarfjörður, 749, 846; Hafnarkauptún, 267, Húsavík, 749—750; Keflavík, 322; Kópavogur, 120, 670, 925; Neskaupstaður, 870; Reykjavík, 146, 168, 197, 401, 515—516, 684, 821—822; Sauðár-

krókur, 664—665; Vestmannaeyjar, 122, 747—748.
Úlfur Ragnarsson, 1116.
Útflutningsgjald, loðnuafurðir, rg., 61—63.

V, W.

Valgarð Björnsson, 1116.
Valtýr Sigurðsson, 1108.
Vatnafélag, Landvörn, Dyrhólahreppi, sþ., 525—527.
Vatnsleysustrandarhr., rafveita, gjsk., 52—55, 740—742.
Vatnsveitur: Akranes, gjsk., 16—17; Flateyri, rg., 180—182; Hofsóshreppur, gjsk., 401—402; Húsavík, rg., br., 10; Höfn, Bakkagerði, rg., 162—165; Kópavogskaupstaður, rg., br., 778; Laugarbakki, rg., 279—281, Neshreppur utan Ennis, rg., br., 356; Nesjahreppur, rg., 272—277; Sandgerði. rg., 7—10; Vestmannaeyjar, gjsk., 795—797.
Vátryggingar, kaup ríkisins, r., 128—129.
Vátryggingarskjöl, stimpilgjöld, rg., 547—549.
Vátryggingarstarfsemi, rg., br., 700—701.
Veðdeild, Alþýðubankinn hf., r., br. 503; Landsbanki Íslands, rg., 658—662.
Veiðibann, loðna, rg., 38; smásíld, rg., 484—485; þorsk-, ýsu- og ufsaveiðar með nót, rg., 125.
Veiðifélög, sþ.: Dalsár, 252—253; fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar, 254—256; Grímhólsár og Bakkaár, 251—252; Haukar, 26—27; Laxár í Nesjum, 256—257; Miðdalsár. 123—124; Núpár, 25—26; Skagaröst, arðskrá, 257; Skálavíkur, 250—251; Skjálfandafljóts, arðskrá, 524—525; Staðarár, 143—144; Úlfljótsvatns, 253—254.
Veiðisvæði, fyrir Vestfjörðum og út af Snæfellsnesi, rg., 57; skipting eftir veiðarfærum, rg., 55—56, rg., br., 126.
Verðálag búvöru, rg., 753—754.
Verðgrundvöllur, freðfiskur, augl., 121—122, 672—673; freðufsi, augl., 204—205; fryst rækja, augl., 161, 747; loðnuafurðir, augl., 39, 168; óverkaður saltfiskur, augl., 161—162; söltuð ufsaflök, augl., 162; söltuð þorsksflök, augl., 236; ufsaflök, þorskflök, rækja, freðfiskur, augl., 440—443.
Verðhækkunarstuðull, augl., 3; atvinnurekstur, augl., 851.
Verðjöfnunargjald, raforka, rg., 702—704.
Verðjöfnunarsjóður fiskiðnaðarins, rkn., 888—889, 889—891, 892—895, 895—898.
Vélar og tæki, sölugjald, augl., 855—856.
Verslanir, Akureyri, augl., 639.
Verslunarbanki Íslands, rg., br., 203; sþ., 259—267; og Verslunarlánasjóður, rkn., 1100—1103.
Vestmannaeyjar, aðsetur bæjarfógeta, augl., 3; búfjárhald, sþ., 505—506; flugvöllur, augl., 2; rafveita, gjsk., 783—786; stjórn bæjarmála, sþ., br., 28—32; umferð, augl., 122, 747—748; vatnsveita, gjsk., 795—797.
Vestmannaeyjaflugvöllur, rg., 2.
Vestur-Ísafjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, sþ., br., 504.
Vélstjóranám, rg., 426—433.
Viatchev, Dimitar G., 1118.
Viðbótarritlaun, r., 750—751.
Vilborg Einarsdóttir, 1108.
Viðar Strand, 1107.
Viðlagasjóður, verðtryggðir innlánsreikningar, r., 139—140.
Vigfús Magnússon, 1116.
Vigfús Jónsson, 1104.
Vilhelm Heiðar Lúðvíksson, 1112.
Vilhjálmur Rafnsson, 1116.
Vogar, Vatnsleysustrandarhreppur, rafveita, gjsk., 52—55, 740—742.
Vöruhappdrætti, SÍBS, rg., br., 633—664.
Vörumerki, augl., 929—1085.
Warming, Paul, 1106.
Wemans, Carlos Empis, 1118.
Wendelborg, Ivar A., 1106.
Wik, Svenn Åge, 1106.

Y.

Yngvi Ólafsson, 1109.

Z.

Zarkovic, Gojko, 1119.

Þ.

Þingstaður, Aðaldælahreppur, stj.br., 248.
Þjóðhátíðarmynt, augl., 37—38.
Þorgeir Þorgeirsson, 1115.
Þorgeir Þorsteinsson, 1113.

Þorleifur Einarsson, 1116.
Þorleifur Thorlacius, 1113.
Þorskfisknet, merking, rg., 797—798; möskvastærð og útbúnaður, rg., 867.
Þorsteinn Blöndal, 1113.
Þorsteinn Líndal, 1108.
Þorsteinn Sigurðsson, 1116.
Þorsteinn Svörfuður Stefánsson, 1111.
Þorvaldur Veigar Guðmundsson, 1117.
Þór Þorbergsson, 1107.
Þóra Davíðsdóttir, 1114.
Þórður Oddsson, 1116.
Þórir Helgason, 1109.
Þóroddur Jónasson, 1116.
Þórólfur Kristján Beck, 1108.
Þórunn Klemensdóttir Thors, 1112.
Þráinn Hallgrímsson, 1114.
Þráinn Löve, 1112.
Þröstur Laxdal, 1108.

Ö.

Ölfushreppur, samvinnunefnd um skipulagsmál, r., 194—196.
Örn Bjarnason, 1109, 1110, 1113.
Örn Höskuldsson, 1116.
Örn Marinósson, 1110.
Örorkustyrkur, úthlutun, r., 196—197.

Skammstafanir í registri, B-deild.

augl. = auglýsing.
br. = breyting.
gjsk. = gjaldskrá.
r. = reglur.
rg. = reglugerð.
rkn. = reikningur.
stj.bréf = stjórnarráðsbréf.
sþ. = samþykkt.

Skrá um útgáfudaga B-deildar 1974.

B 1, nr.	1—5	22. jan.
B 2, nr.	6—43	28. febr.
B 3, nr.	44	27. febr.
B 4, nr.	45—47	5. mars
B 5, nr.	48—54	18. mars
B 6, nr.	55—59	19. mars
B 7, nr.	60—61	21. mars
B 8, nr.	62—70	25. mars
B 9, nr.	71—72	20. apríl
B 10, nr.	73	25. apríl
B 11, nr.	74	2. maí
B 12, nr.	75—77	6. maí
B 13, nr.	78—79	7. maí
B 14, nr.	80	10. maí
B 15, nr.	81—86	15. maí
B 16, nr.	87—102	29. maí
B 17, nr.	103	20. maí
B 18, nr.	104	21. maí
B 19, nr.	105	27. maí
B 20, nr.	106	29. maí
B 21, nr.	107	4. júní
B 22, nr.	108—144	24. júní
B 23, nr.	145—182	9. júlí
B 24, nr.	183—184	28. júní
B 25, nr.	185—219	16. ágúst
B 26, nr.	220	12. júlí
B 27, nr.	221	15. júlí
B 28, nr.	222	31. júlí
B 29, nr.	223—224	21. ágúst
B 30, nr.	225—260	30. sept.
B 31, nr.	261—263	30. sept.
B 32, nr.	264	30. sept.
B 33, nr.	265—266	3. okt.
B 34, nr.	267	9. okt.
B 35, nr.	268—270	24. okt.
B 36, nr.	271	15. okt.
B 37, nr.	272—317	19. nóv.
B 38, nr.	318—319	13. nóv.
B 39, nr.	320—339	26. nóv.
B 40, nr.	340	27. nóv.
B 41, nr.	341—367	3. des.
B 42, nr.	368—376	31. des.
B 43, nr.	377—390	31. des.
B 44, nr.	391	31. des.
B 45, nr.	392—394	6. jan. 1975.
B 46, nr.	395—398	10. jan. 1975
B 47, nr.	399—430	4. febr. 1975
B 48, nr.	431—432	29. ágúst 1975
B 49, nr.	433—445	23. okt. 1975

Leiðréttingar:

Bls. 19. sjá 4. línu að neðan bæjarstjórar, les bæjarstjórnir.
Bls. 106, sjá 8. línu að ofan sínum, les símum.
Bls. 147, sjá 2. línu í 2. gr. (sextrengdar), les sexstrendar; og 3. gr. 3. lína sexstrengdar, les sexstrendar.
Bls. 290, sjá fyrirsögn IV. kafla um, les Um.
Bls. 340, sjá 3. línu að neðan **Gjaldkerfi,** les **Gjaldkeri.**
Bls. 545, sjá 15. tölulið lauamálanefnd, les launamálanefnd.
Bls. 581, sjá staflið D) fyrsta töludálk, Gunnlaun, les Grunnlaun.
Bls. 657, sjá fyrirsögn Augl. nr. 287 **sérlyfa,** les **sérlyfja.**
Bls. 776, sjá 5. línu að ofan 11/mín. les 1 l/mín.
Bls. 912, sjá B. Efnahagnsreikningur, les Efnahagsreikningur.
Bls. 928, sjá undirskrift máls Nr. 430 Menntamálaráðunetyið, les Menntamálaráðuneytið.
Bls. 1111, sjá 4. línu að ofan washington, les Washington.

STJÓRNARTÍÐINDI B 1 — 1974

GJALDSKRÁ

yfir ríkissjóðsgjöld af einkasöluvörum.

Áhafnir og farþegar, sem hafa við komu til landsins meðferðis meira magn af einkasöluvörum en heimilt er að hafa án greiðslu gjalda, skulu greiða af því sem umfram er samkvæmt ákvæðum í reglugerðum nr. 272/1969 og 117/1972, ríkissjóðsgjöld sem hér segir á eftir, enda hafi viðkomandi vörum verið framvísað við tollgæslu áður en tollskoðun hófst í farangri viðkomandi:

A. Áfengi:	0.375 l	0.75 l
1. Rauðvín, hvítvín, heit vín vermouth og aperitívar ..	kr. 150.00	kr. 250.00
2. Koníak, brandy, whisky, brennivín, vodka, gin, genever, rom, líkjörar svo og aðrar sterkar tegundir	— 500.00	— 940.00

B. Reyktóbak:

Kr. 446.00 pr. dús. eða lbs.

C. Vindlingar:

Kr. 578.00 pr. karton.

D. Vindlar:

Smávindlar	kr. 65.00	pr. 10	stk.
Meðalstærð	— 240.00	— 25	—
Vindlar aðrir	— 370.00	— 25	—

Sé um að ræða aðrar pakkningar en að ofan greinir, skal greitt hlutfallslega.

Gjaldskrá þessi tekur gildi 16. janúar 1974. Með gildistöku gjaldskrár þessarar, er felld úr gildi gjaldskrá nr. 2/1973 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 15. janúar 1974.

F. h. r.
Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

AUGLÝSING

um að reglugerð nr. 142 16. júní 1950, fyrir Vestmannaeyjaflugvöll, falli úr gildi.

1. gr.

Reglugerð nr. 142 16. júní 1950, fyrir Vestmannaeyjaflugvöll, um öryggi, umferð o. fl. er hér með felld úr gildi.

2. gr.

Auglýsing þessi, birtist samkvæmt loftferðalögum, nr. 34 21. maí 1964, til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 10. janúar 1974.

Björn Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 3. 2. janúar 1974.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu ráðuneytisins nr. 366/1973 um lækkun tolla á vörum innfluttum frá EFTA og EBE.

Aftan við 2. mgr. auglýsingarinnar komi ný málsgrein svo hljóðandi:
Í tollskrárköflum 50—62 skulu eftirfarandi tollar í dálki 2 í tollskrá með yfirskriftinni EFTA-tollur lækka sem hér segir:

Núgildandi EFTA-tollur	EFTA/EBE tollur frá 1. jan. 1974
%	%
20	18
15	12
10	9

Fjármálaráðuneytið, 2. janúar 1974.

F. h. r.
Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

AUGLÝSING

um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri.

Skv. ákvæðum 4. tl. 7. gr. laga nr. 7/1972 um breyting á lögum nr. 68 15. júní 1971 um tekju- og eignarskatt, sbr. lög nr. 60/1973 um breyting á framangreindum lögum, hefur fjármálaráðuneytið í samráði við Hagstofu Íslands ákveðið, að verðhækkunarstuðlar vegna verðbreytinga árið 1973 skuli verða sem hér segir:

1. Verðhækkunarstuðull eigna, sem falla undir 1. tl. A-liðs 15. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, annarra en fólksflutningabifreiða, er falla undir tollskrárnúmer 87.02.11, 87.02.12 og 87.02.39 verði 10%.

2. Verðhækkunarstuðull fólksbifreiða, er falla undir tollskrárnúmer 87.02.11, 87.02.12 og 87.02.39 verði 0.
   (Hér er um að ræða bifreiðar til fólksflutninga, aðrar en jeppabifreiðar. Bifreiðar þessar taka 16 farþega eða færri, hafa sæti fyrir farþega til viðbótar því, sem er við hlið ökumanns og hafa glugga á hliðum fyrir aftan sæti bifreiðastjóra.)

3. Verðhækkunarstuðull eigna, sem tilgreindar eru í 2. tl. A-liðs 15. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, verði 32.5%.

Fjármálaráðuneytið, 8. janúar 1974.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

18. janúar 1974. Nr. 5.

AUGLÝSING

um aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum o. fl.

Frá og með 1. febrúar 1974 fellur niður sá háttur mála, sem um ræðir í 1. og 2. gr. laga nr. 3 31. janúar 1973 um bráðabirgðabreyting á dómsmálastjórn í Vestmannaeyjum o. fl., að því er varðar aðsetur embættis bæjarfógetans í Vestmannaeyjum í Reykjavík og embættisathafnir, sem undir embættið heyra, ásamt reglum um varnarþing og afsögn vixla.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt 6. gr. laga nr. 3 31. janúar 1973 um bráðabirgðabreyting á dómsmálastjórn í Vestmannaeyjum o. fl.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 18. janúar 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Stjórnartíðindi B 1, nr. 1.—5. Útgáfudagur 23. janúar 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 2 — 1974

Nr. 6. 4 3. janúar 1974.

REGLUGERÐ

um námsstyrki til læknanema gegn skuldbindingu um læknisþjónustu í héraði.

1. gr.

Heimilt er að veita árlega allt að 10 stúdentum í læknisfræði námsstyrki, hvern að fjárhæð allt að 200 þús. krónur, gegn skuldbindingu um læknisþjónustu í strjálbýli að loknu námi.

2. gr.

Veita má sama stúdent styrk í allt að 3 ár, þó aldrei fyrr en hann hefur staðist fyrsta hluta embættisprófs.

3. gr.

Umsóknir um slíka námsstyrki skal rita á sérstök eyðublöð, sem heilbrigðismálaráðuneytið lætur gera, og skal þar gerð grein fyrir efnahag umsækjanda, námsferli og öðru því, sem ráðuneytið telur skipta máli.

Umsóknir skal senda ráðuneytinu fyrir 1. janúar ár hvert. Leitar það umsagnar læknadeildar háskólans og landlæknis um umsækjendur.

4. gr.

Styrkþegi skal skuldbinda sig til að gegna læknisþjónustu í strjálbýli að loknu námi þannig að hver styrkveiting jafngildi einu almanaksári í læknisstarfi.

5. gr.

Styrkþegi skal vera reiðubúinn til að gegna læknisþjónustu þessari 1½ ári eftir læknispróf og í því starfi, sem ráðherra ákveður eða styrkþegi óskar.

Hafi þjónustu styrkþega eigi verið óskað 2½ ári eftir lokapróf, fellur niður skylda hans, enda semjist eigi öðruvísi milli ráðherra og styrkþega.

6. gr.

Geti styrkþegi ekki uppfyllt skyldur sínar, af ástæðum, sem ráðherra metur gildar, skal hann þá þegar hefja endurgreiðslu styrkja þeirra, sem hann hefur notið og endurgreiða þá ásamt vísitölvöxtum, þannig að hver styrkveiting endurgreiðist á einu ári, a. m. k. ¼ hluti á 3ja mánaða fresti ásamt áföllnum vöxtum.

7. gr.

Ráðuneytið lætur gera samning og skulu þar prentaðir skilmálar þeir, sem styrkþegi gengst undir.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 43. gr. l. 56/1973 um heilbrigðisþjónustu öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 3. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð síra Sveins Víkings, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 8. janúar 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð síra Sveins Víkings.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður síra Sveins Víkings.

2. gr.

Sjóður þessi er stofnaður af Samvinnuskólanum, Bifröst fyrir fé, er starfslið skólans hefur aflað með aukavinnu í þágu skóla og mötuneytis.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 200.000.00.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur af stofnfé og öðru fé, sem sjóðnum kann að áskotnast. Gjafafé skal leggja við stofnfé.

5. gr.

Markmið sjóðsins er að vekja áhuga á hvers konar vísindum, er snerta sálar-, trúar- og menningarlíf með því m. a. að veita styrki til ritstarfa, fyrirlestrahalds og tilrauna. Sálarrannsóknir skulu þó hafa forgang og sú starfsemi, sem fram fer á vegum Sálarrannsóknarfélags Íslands.

Heimilt er að ráðstafa allt að helmingi vaxta sjóðsins eins og þeir eru á hverjum tíma í þessu skyni.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þessum aðilum: Skólastjóra Samvinnuskólans, forseta Sálarrannsóknarfélags Íslands og fulltrúa kosnum af ættingjum síra Sveins Víkings og skal hinn síðastnefndi vera formaður sjóðsins. Meðan ekkja síra Sveins, frú Sigurveig Gunnarsdóttir, lifir skal hún eiga sæti í stjórn sjóðsins sem formaður.

7. gr.

Ráðstöfun á úthlutunarfé sjóðsins svo og endurskoðaðir reikningar hans af endurskoðendum Samvinnuskólans, skal hvort tveggja birt í skólaskýrslu Samvinnuskólans.

8. gr.

Leita skal staðfestingar ríkisvaldsins á skipulagsskrá þessari.

11. janúar 1974. Nr. 8.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um holræsi í Húsavíkurkaupstað nr. 49 frá 2. mars 1972.

1. gr.

6. gr. orðist þannig:

Kostnaður við aðalholræsakerfið greiðist úr bæjarsjóði, en til að standast þann kostnað ber húseigendum, sem húseignir eiga við götu, veg eða opið svæði, þar sem

holræsi er lagt í, að greiða stofngjald, sem nemur kr. 17.00 á hvern rúmmetra húseignarinnar, og er þar miðað við byggingavísitölu 913 stig, en heimilt er bæjarráði að hækka það eða lækka í samræmi við breytingar á byggingavísitölu, þó ekki yfir 50% án samþykkis ráðuneytis sbr. 5. mgr. Stofngjaldið skal greiðast áður en tenging við aðalræsi er leyfð.

Auk stofngjalds á hverri húseign, sem tengd er holræsakerfi bæjarins eða holræsi, sem bærinn hefur yfirtekið og eins um húseignir, sem vegna sérstakra aðstæðna þurfa ekki að tengjast aðalholræsakerfinu, skal húseiganda skylt að greiða árlegt holræsagjald, sem nemur 0.15% af hinu opinbera fasteignamati húss og lóðar eins og það er á hverjum tíma notað sem álagningarstofn fasteignaskatts.

Lágmark holræsaárgjalds skal vera kr. 1 000.00. Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu holræsagjalds.

Heimilt skal bæjarráði að lækka stofngjald samkv. þessari grein í sérstökum tilvikum svo sem við byggingu fjölbýlishúsa.

Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn, að hækka eða lækka holræsagjaldið um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi 6. gr. reglugerðar nr. 49 2. mars 1972 um holræsi í Húsavíkurkaupstað.

Félagsmálaráðuneytið, 11. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 9. 11. janúar 1974.

REGLUGERÐ

um holræsagerð í Sandgerði.

1. gr.

Hreppsnefnd hefur ein heimild til að leggja holræsi í Sandgerði, nema sérstaklega sé samið um aðra tilhögun.

2. gr.

Þar sem hreppsnefnd hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að eða í námunda við, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skólp frá því í aðalræð, og enn fremur að halda því við. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd tiltekur, skal verkið unnið á hans kostnað.

3. gr.

Hreppsnefnd löggildir menn, sem teljast skulu hæfir til að leggja og ganga frá holræsum.

Engum er heimilt að leggja ræsi í aðalræsið, nema að fengnu leyfi ofangreindra aðila, og er húseigendum skylt að hlíta fyrirmælum þeirra um gerð og lögn ræsis og annað það, er máli skiptir í sambandi við það. Engar lagnir má hylja fyrr en byggingarfulltrúi hefur samþykkt þær.

4. gr.

Kostnaður við holræsagerð hreppsins greiðist úr sveitarsjóði. Til þess að standa straum af kostnaði skal hver húseigandi greiða sveitarsjóði tengigjald, er hann tengir hús sitt við holræsakerfi hreppsins.

Tengigjald þetta skal vera kr. 10 000.00 fyrir hús með einni íbúð, en kr. 5 000.00 að auki fyrir hverja íbúð í húsi umfram eina. Þó skulu hús, sem eru 350 m^3 eða minni, teljast ein íbúð.

Fyrir atvinnuhúsnæði skal tengigjaldið vera kr. 25 000.00 fyrir hverja tengingu.

Húseigandi getur eigi krafist tengingar við holræsakerfið, fyrr en tengigjaldið er greitt eða um það hefur verið samið.

Þá skal hver húseigandi greiða árlegt holræsagjald í sveitarsjóð er nemi 0.1% af fasteignamatsverði húss og lóðar, þó aldrei lægra en kr. 750.00.

Holræsagjöldin skal reikna í heilum krónum. Gjöld samkvæmt grein þessari er hreppsnefnd heimilt að hækka eða lækka um allt að 50 af hundraði, án þess að samþykki ráðuneytis komi til.

5. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu holræsagjalds. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er tryggt með lögveðsrétti í lóð og mannvirkjum lóðarhafa á henni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Árlegur gjalddagi holræsagjalda er hinn sami og gjalddagi fasteignaskatts.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum, sem renna í sveitarsjóð.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Miðneshrepps, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð frá 21. ágúst 1958 um holræsagerð í Miðneshreppi.

Félagsmálaráðuneytið, 11. janúar 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

11. janúar 1974. Nr. 10.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu í Sandgerði.

1. gr.

Hreppsnefnd Miðneshrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði, er hún nær yfir, og getur fullnægt, svo og á Sandgerðishöfn.

2. gr.

Hreppsnefnd fer með yfirstjórn vatnsveitunnar. Hreppsnefnd og sveitarstjóri annast öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, svo og viðhald vatnsveitunnar og umsjón alla. Hreppsnefnd skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist öll þau störf í þágu vatns-

veitunnar, er henta þykir. Hreppsnefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna í samráði við hreppsnefnd, og þeim er skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er hreppsnefnd setur þar um.

3. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og annast sveitarstjóri reikningshaldið, innheimtu og greiðslur. Reikningar vatnsveitunnar skulu endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningum ár hvert.

4. gr.

Hreppsnefnd lætur leggja vatnsæðar svo víða um kauptúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að eða eru í námunda við.

5. gr.

Hver sá, sem komast vill í samband við vatnsveitu Sandgerðis, skal senda hreppsnefnd umsókn þar um. Umsóknin skal vera skrifleg og henni skulu fylgja upplýsingar um áætlaða vatnsnotkun og til hvers vatn skuli notað.

6. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsæðum vatnsveitunnar, nema að fengnu leyfi hreppsnefndar og eftir fyrirmælum hennar, bæði um efni og tilhögun verksins. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sitt og annast viðhald þeirra.

7. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við að láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum.

Enginn má eyða vatni að óþörfu.

8. gr.

Hreppsnefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað eiganda.

9. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar af þessum sökum. Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eða annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda skal það tilkynnt áður, sé þess nokkur kostur.

10. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, ef rök mæla með því, og þola þær eignarkvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, sé ekki önnur úrlausn fyrir hendi, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

11. gr.

Af öllum húsum á vatnsveitusvæðinu, sem metin eru til fasteignamats, og tengd eru vatnsveitu hreppsins, skal greiða vatnsskatt, 0.1% af fasteignamati húsa og lóða árlega, þó þannig, að lægsta gjald af íbúð skal vera kr. 750.00. Af gripahúsum, beitingaskúrum og slíkum húsum skal lægsta gjald vera kr. 1 000.00. Af húsum, sem tengd eru við vatnsveituna, skal greiða tengigjald kr. 5 000.00.

12. gr.

Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar svo sem hraðfrystihús, fiskverkunarstöðvar, verksmiðjur, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, gistihús o. s. frv., skal greiða 0.50% af fasteignamati húsa og lóða, ef vatn er ekki selt eftir mæli skv. 13. gr.

Fyrir þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum, t. d. í sambandi við eldsneytissölur, skal greiða kr. 7 000.00 á ári fyrir vatnsnotkun.

13. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum eða einstaklingum, sem nota mikið vatn, og skal þá greiða kr. 4.00 fyrir hverja smálest.

14. gr.

Verð á vatni til skipa ákveður hafnarnefnd. Hreppsnefnd er heimilt að ákveða, að hafnarsjóður Sandgerðis greiði vatnsveitunni eftir mæli eða ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar, enda hafi höfnin allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer við höfnina.

15. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara af höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

16. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari getur hreppsnefnd hækkað, eða lækkað um allt að 50%, bæði einstaka liði og í heild, án staðfestingar ráðuneytisins.

17. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts er sá sami og fasteignaskatts.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts, sem má taka lögtaki, og einnig er hann tryggður með lögveði í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

18. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi hreppsnefndar eða þess aðila, sem hreppsnefnd hefur falið slökkvistarf í kauptúninu.

19. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að 10 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Sektarfé rennur í sveitarsjóð. Valdi nokkur skemmdum á vatnsveitukerfinu, skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Mál úr af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Miðneshrepps hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Sandgerðis frá 21. ágúst 1958.

Félagsmálaráðuneytið, 11. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 11. 11. janúar 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð fyrir Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53 2. mars 1972.

1. gr.

Við lok 9. gr. bætist eftirfarandi:
Heimilt skal bæjarráði að lækka stofngjald samkv. þessari grein í sérstökum tilvikum, svo sem við byggingu fjölbýlishúss.

2. gr.

10. gr. orðist þannig:
Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem virtar eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða næst til vatnsæða frá, og nemur hann árlega sem næst 0.20% af hinu opinbera fasteignamati húss og lóðar, eins og það er á hverjum tíma notað sem álagningarstofn fasteignaskatts.
Undanþága frá gjaldskyldu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.
Árlegan vatnsskatt annarra fasteigna sbr. 3. gr. ákveður bæjarráð.
Vatnsskattur skal ekki vera lægri en kr. 1 000.00 árlega.
Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn, að hækka eða lækka vatnsskatt um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins.

3. gr.

Við lok 12. gr. bætist eftirfarandi:
Árleg leiga af vatnsmælum skal nema kr. 1 000.00.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.
Jafnframt fellur úr gildi 10. gr. reglugerðar um Vatnsveitu Húsavíkur nr. 53 2. mars 1973.

Félagsmálaráðuneytið, 11. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagjöld í Höfðahreppi, Skagaströnd.

1. gr.

Sveitarstjórn hefur ein heimild til þess að leggja holræsi um Höfðakaupstað.

2. gr.

Þar sem sveitarstjórn hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem á lóð þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji skólp frá húsinu út að aðalræsi, og halda við sinni heimæð. Regnvatn af húsi eða lóð skal einnig, að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í húsræsið. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem sveitarstjórn tiltekur, skal verkið unnið á hans kostnað. Greiða skal kr. 5 000.00 í tengigjald.

3. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja holræsi, skal hann leggja fram uppdrátt af holræsalögn innanhúss og í grunni, er sýni legu, halla og stærð, gerð og annað því viðkomandi.

Aðeins pípulagningamanni eða öðrum, sem sveitarstjórn hefur samþykkt, skal heimilt að leggja holræsalagnir.

Engar lagnir má hylja fyrr en byggingafulltrúi hefur samþykkt þær.

4. gr.

Allt efni, sem notað er til holræsagerðar, skal standast þær kröfur, sem til slíks eru gerðar í byggingarsamþykkt, en auk þess getur hreppsnefnd sett reglur um holræsaefni, t. d. ef um nýjungar á því sviði er að ræða. Hreppsnefnd getur gert kröfur um sérstaka hreinsibrunna á holræsakerfi þar, sem ástæða þykir til.

5. gr.

Bannað er að láta renna í holræsakerfið sýrur, sterkan lút, olíur, kvikasilfur eða önnur efni, sem geta valdið skemmdum á holræsakerfinu eða varanlegri mengun.

6. gr.

Kostnaður við holræsagerð staðarins greiðist úr sveitarsjóði. Til þess að standast útgjöld þau, sem stafa af lagningu holræsanna, ber hverjum þeim, sem hús á, lóð eða lóðarréttindi við götu eða veg eða opið svæði, þar sem hreppurinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til sveitarsjóðs 0.10% af fasteignamati húss og lóðar, þó aldrei minna en kr. 500.00 af húsi eða hluta af húsi, sem talinn er sér í fasteignamati, enda sé skólplögn að viðkomandi húseign eða húshluta. Gjöld samkvæmt grein þessari er sveitarstjórn heimilt að hækka eða lækka um 50%, án þess að samþykki ráðuneytisins komi til.

7. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu holræsagjalds.

Gjaldið hefur lögtaksrétt og er það tryggt með lögveði í lóð og mannvirkjum lóðareiganda á henni næstu 2 ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. Árlegur gjalddagi holræsagjalds er sá sami og fasteignaskatts.

8. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10 000.00, sem rennur í sveitarsjóð. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Höfðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 11. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 13. 15. janúar 1974.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun í Eskifjarðarhreppi.

1. gr.

Eskifjarðarhreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kauptúnsins, eða þeir sem hann felur það verkefni. Fer hún fram undir yfirstjórn sveitarstjóra og með umsjón heilbrigðisnefndar hreppsins.

2. gr.

Sorp skal sett í sérstaka poka, sem sorphreinsunarmenn sjá um að koma fyrir í þar til gerðum sorpskápum, sem starfsmenn hreppsins ganga frá í samráði við húseigendur. Heimilt er húseigendum að ganga frá sorpskápum í samráði við starfsmenn hreppsins.

3. gr.

Húseigendum ber að sjá um málningu og viðhald á sorpskápunum. Einnig að hafa jafnan greiðfæran stíg að skápunum að minnsta kosti 1 meters breiðan.

4. gr.

Ekki má setja meira sorp í pokana en svo, að auðveldlega megi loka þeim þegar skipt er um poka.

Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorpílátin.

5. gr.

Við hvert íbúðarhús skal vera a. m. k. einn skápur fyrir hvert heimili. Ef nauðsyn krefur t. d. vegna stórhátíða eða ef kemur til stöðvunar á sorphreinsun, þá ber húseigendum að hafa samband við starfsmenn hreppsins, sem munu afhenda aukapoka eftir þörfum.

6. gr.

Sorphreinsun skal fara fram á virkum dögum, á tímabilinu frá kl. 7.00 til kl. 23.00 og ekki á öðrum tímum. Skal hún framkvæmd vikulega, ef færð og aðrar aðstæður leyfa, en þó eigi sjaldnar en 40 sinnum á ári.

7. gr.

Í sorppoka má setja allt venjulegt heimilissorp, þó ekki meira en 25 kg í hvern poka. Pakka skal inn í pappír eða plast glerbrotum, oddhvössum eða beittum hlutum, einnig blautu sorpi, áður en það er sett í pokana.

8. gr.

Óheimilt er að setja mold, grjót, möl og úrgangsefni frá byggingum í pokana. Slík efni skulu flutt á afmarkað svæði samkvæmt nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

Sama gildir um brotajárn og bílahræ.

9. gr.

Bannað er að setja eldfima vökva, svo sem bensín eða olíur í sorpílát, hvort sem er í umbúðum eða án þeirra. Einnig er bannað að urða olíuleifar og önnur efni, sem mengað geta jarðveg, sömuleiðis er bannað að kasta slíkum efnum í sjóinn.

Þeim aðilum, (þar með talin skip og bátar) sem losna þurfa við úrgangsolíur og önnur slík efni, ber að láta þau í tillukt ílát, tilkynna það svo sorphreisunarmönnum, sem sjá um að eyða efnunum undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna hreppsins.

10. gr.

Fyrirferðarmikinn en brennanlegan úrgang, svo sem umbúðir, timburafganga og því um líkt, skulu forsvarsmenn heimila og atvinnurekstrar sjá um að flytja á sorpbrennslustað skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

11. gr.

Eftir að sorpeyðingarstöð tekur til starfa er heimilt að innheimta sérstaka greiðslu fyrir eyðingu meiri háttar úrgangs, svo sem frá matsölustöðum, sláturhúsum, frystihúsum, iðnfyrirtækjum o. s. frv.

12. gr.

Aukahreinsun skal fara fram á hverju vori, svo að húseigendur geti losnað við allt það sorp, sem til fellur við venjulega lóðarhreinsun. Þessi hreinsun skal sérstaklega auglýst.

13. gr.

Sorphreinsunarmönnum er óheimilt að hnýsast í sorppoka. Öll sorpbrennsla er óheimil annars staðar en á sorphaugunum eða í sorpbrennslustöð.

14. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal komið skriflega til sveitarstjórnar. Heilbrigðisnefnd úrskurðar hugsanleg vafatriði varðandi fjölda skápa (sorppoka).

15. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sveitarstjórn er heimilt að innheimta sérstakt sorphreinsunargjald, skv. nánari ákvörðun, skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

16. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

17. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 15. janúar 1974.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 14. 15. janúar 1974.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Málfríðar og Nils G. Nielsens til styrktar ekkjum og börnum látinna sjómanna á Íslandi, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 15. janúar 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Málfríðar og Nils G. Nielsens til styrktar ekkjum og börnum látinna sjómanna á Íslandi.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Málfríðar og Nils G. Nielsens til styrktar ekkjum og börnum látinna sjómanna á Íslandi.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 500 000.00 — fimm hundruð þúsund krónur —.

Sjóðinn skal ávaxta, ef unnt er, í visitölutryggðum ríkisskuldabréfum, eða á annan jafntryggan hátt.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að veita styrk til ekkna og barna látinna sjómanna á Íslandi. Stjórn sjóðsins er óbundin við úthlutun styrkja og er skerðing höfuðstóls heimil, ef meiri háttar sjóslys ber að höndum.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa tveir menn skipaðir af félagsmálaráðherra til 4 ára í senn.

Sjóðsstjórnin inni verk þetta af hendi án endurgjalds, en greiða skal útlagðan kostnað.

5. gr.

Sjóðsstjórnin semur reikninga sjóðsins árlega og skulu þeir endurskoðaðir af endurskoðendum ríkisins og birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

6. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 27. desember 1973.

Sigurður Guðgeirsson. Snorri Jónsson.

AUGLÝSING

um tollverð notaðra bifreiða.

1. gr.

Tollverð notaðra bifreiða, sem keyptar eru til landsins, skal fundið skv. meginreglum 5.—7. gr. laga nr. 1 11. febrúar 1970, um tollskrá o. fl., sbr. einkum 2. mgr. 7. gr. Nú er hið umsamda kaupverð lægra en matsverð skv. 2. og 5. gr. auglýsingar þessarar, og skal þá leggja það verð til grundvallar, sem hærra er.

2. gr.

Að öðru leyti hefur ráðuneytið ákveðið að setja svofelldar reglur um mat á notuðum bifreiðum til tollverðs, þegar um bifreiðar er að ræða, sem teljast til tnr. 87.02.12, 87.02.35, 87.02.36, 87.02.37 og 87.02.39:

Fob-verð notaðra bifreiða í ofangreindum tollskrárnúmerum skal fundið á þann hátt, að til grundvallar sé lagt fob-verð nýrrar bifreiðar af sömu eða svipaðri tegund, en nýjustu árgerð, eins og það er á komudegi þess farartækis, sem flytur notuðu bifreiðina til landsins.

Til frádráttar því verði skal við ákvörðun fob-verðs veittur eftirfarandi aldursafsláttur, sem reiknast frá 1. júlí árgerðarárs viðkomandi bifreiðar:

Fyrstu 6 mán.	1.5% per mán.
Næstu 18 mán.	1.0% per mán.
Eftir það	0.5% per mán.

3. gr.

Nú hefur maður, er flytur búferlum til landsins, bifreið með sér frá útlöndum, og bifreiðin hefur verið í eigu þess manns í a. m. k. 1 ár, og skulu þá gilda sömu reglur og kveðið er á um í 2. gr. auglýsingar þessarar, nema hvað aldursafsláttur skal vera 1.5% á mánuði, fyrstu 6 mánuðina, en síðan 1% á mánuði. Skal ætíð leggja matsverð til grundvallar útreikningi tollverðs en ekki upphaflegt kaupverð, við veitingu aldursafsláttar samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2., 3. og 7. gr. skal við veitingu aldursafsláttar aldrei farið niður fyrir 10% af því verði, sem lagt er til grundvallar í 2. mgr. 2. gr.

5. gr.

Við ákvörðun fob-verðs notaðra bifreiða, sem teljast til tnr. 87.01.20, 87.02.20, 87.02.33 og 87.02.34, skal aldursafsláttur vera 1.2% fyrir hvern aldursmánuð, allt að 40 mánuðum, og er það hámarksfyrning. Að öðru leyti fer um ákvörðun fob-verðs eins og segir í 2. og 3. mgr. 2. gr. auglýsingar þessarar.

6. gr.

Árgerð bifreiðar skal sönnuð með vottorði opinbers skráningaraðila í því landi, er bifreiðin var fyrst tekin í notkun í, eða á annan hátt, sem tollyfirvöld meta gildan. Aldursafsláttur miðast við komudag þess farartækis, er flytur bifreiðina til landsins. Hluta úr mánuði skal sleppt við útreikning aldursafsláttar.

7. gr.

Bifreið erlends sendiráðs eða sendiráðsstarfsmanns, sem seld er hérlendis, en hefur verið flutt inn samkvæmt ákvæðum 8. tl. 2. gr. tollskrárlaga, skal njóta aldursafsláttar samkvæmt ákvæðum 3. gr., en skoðast flutt til landsins á söludegi.

8. gr.

Í þeim tilvikum, að ekki er hægt að styðjast við ákvæði 2. mgr. 2. gr., er viðkomandi tollstjóra heimilt að láta fara fram sérstakt mat á viðkomandi bifreið, sbr. ákvæði 10. gr. laga nr. 1/1970.

9. gr.

Við ákvörðun fob-verðs notaðra bifreiða skal hvorki taka tillit til útlits né ástands, sbr. þó 8. gr.

Matsregla sú, sem fram kemur í auglýsingu þessari er bindandi, og er ekki hægt að krefjast yfirmats.

Fjármálaráðuneytið lætur gera skrá um verð á algengustu tegundum nýrra bifreiða til leiðbeiningar fyrir tollstarfsmenn við ákvörðun tollverðs samkvæmt auglýsingu þessari.

10. gr.

Auglýsing þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 2. mgr. 13. gr. laga nr. 1/1970, um tollskrá o. fl., tekur gildi hinn 1. mars 1974, og er þá jafnframt úr gildi numin auglýsing ráðuneytisins nr. 205/1972 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 1. febrúar 1974.

F. h. r.

Jón Sigurðsson.

Þorsteinn Ólafsson.

Nr. 16. 15. janúar 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Akraness.

Almennur vatnsskattur.

1. gr.

Af öllum húseignum í lögsagnarumdæmi Akraneskaupstaðar, sem virtar eru fasteignamati og liggja við vegi eða opin svæði, þar sem vatnsæðar eru, skal greiða árlegan vatnsskatt, sem nemur 0.22% af gildandi fasteignamati eignarinnar hverju sinni.

2. gr.

Vatnsskattur skv. 1. gr. skal hlíta eftirfarandi ákvæðum um minnsta gjald á rúmmetra í byggingum á viðkomandi lóð.

Íbúðarhús, minnst	5.80	kr./m³
Iðnaðarhús, minnst	1.40	—
Vörugeymslur, minnst	1.40	—
Allt annað húsnæði, minnst	5.80	—

Þessi lágmarksgjöld eru miðuð við fasteignamat 1970 og breytast í samræmi við það.

Aukavatnsskattur.

3. gr.

Auk vatnsskatts samkv. 1. gr. skal greiða aukavatnsskatt af húsum, er nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin eða af öðrum ástæðum.

Aukavatnsskatt skal innheimta samkv. mæli eða áætlun vatnsveitunnar með kr. 2.10 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, er að framan eru talin, skal hverju sinni greiddur aukavatnsskattur samkv. ákvörðun vatnsveitunnar.

Önnur gjöld.

4. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem selt er til skipa og báta í Akraneshöfn, skal vera kr. 40.00 fyrir hvern rúmmetra.

5. gr.

Allir, sem óska tengingar við dreifiæðar vatnsveitunnar, greiði stofngjald, er sé kr. 7.50 af fyrstu 2000 rúmmetrum húss og kr. 5.00 af því, sem þar fer yfir.

6. gr.

Gjald fyrir uppsetningu mælis skal vera kr. 1 800.00 pr. mæli. Mælaleiga skal vera sem hér segir:

40 mm mælir og minni	kr.	600.00	pr. ár
50 mm mælir	—	1 000.00	— —
80 mm mælir	—	1 200.00	— —
100 mm mælir	—	2 400.00	— —

7. gr.

Bæjarstjórn getur hækkað eða lækkað framantalin gjöld, öll eða hvert um sig, um allt að 50%, án þess að leita staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Akraness nr. 55 2. mars 1972.

Félagsmálaráðuneytið, 15. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

15. janúar 1974. Nr. 17.

AUGLÝSING

um veitingu sérleyfis til áætlunarflugs og leyfis til reglubundins áætlunarflugs, án einkaréttar.

Samkvæmt heimild í VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, hefur samgönguráðuneytið hinn 21. desember 1973 veitt Flugfélaginu Vængjum h.f., Reykja-

vík, sérleyfi til áætlunarflugs til flutninga á farþegum, pósti og vörum, á tímabilinu 21. desember 1973 til 5. desember 1978 á eftirgreindum flugleiðum:

Reykjavík—Siglufjörður—Reykjavík.
Reykjavík—Önundarfjörður—Reykjavík.
Reykjavík—Blönduós—Reykjavík.
Reykjavík—Stykkishólmur—Reykjavík.
Reykjavík—Rif—Reykjavík.
Reykjavík—Akranes—Reykjavík.

Sérleyfinu fylgir einkaréttur til að reka áætlunarflug á framangreindum flugleiðum, en jafnframt skylda til að halda þar uppi áætlunarferðum eftir því, sem flutningaþörf krefur, að mati ráðuneytisins.

Enn fremur hefur ráðuneytið veitt Flugfélaginu Vængjum h.f. leyfi til reglubundins áætlunarflugs, án einkaréttar, á flugleiðinni Reykjavík—Reykjahlíð við Mývatn—Reykjavík, fyrir sama tímabil og fyrr greinir. Leyfið er til flutninga á farþegum, pósti og vörum.

Samgönguráðuneytið, 15. janúar 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 18. 16. janúar 1974.

REGLUGERÐ

um róðrartíma fiskibáta frá Faxaflóa, Sandgerði og Grindavík.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir fyrir alla fiskibáta nema útilegubáta, sem stunda róðra með línu á tímabilinu frá 1. janúar til 31. maí frá Faxaflóahöfnum, Sandgerði og Grindavík.

2. gr.

Grein þessi fjallar um róðrartíma fiskibáta, er róa með línu frá Faxaflóahöfnum og Sandgerði á mið sunnan línu, sem dregin er milli Garðskagavita og 64°17′8 n.br. og 23°18′0 v.lgd.

Á tímabilinu 1. janúar til 31. maí má enginn bátur fara í fiskiróður frá Faxaflóahöfnum eða Sandgerði á tímabilinu frá kl. 12.00 til þess tíma er hér segir:

Í janúar	kl. 02.00
Í febrúar	kl. 01.00
Frá 1. mars til 15. mars	kl. 24.00
Frá 16. mars til 31. mars	kl. 23.00
Frá 1. apríl til loka	kl. 22.00

Brottfararstaður báta þeirra, sem hér um ræðir, skal vera við línu, sem dregin er frá Sandgerðisvita 2.0 sjómílur út eftir hvíta ljósgeiranum og þaðan í norður í stað 64°07′0 n.br. og 22°47′5 v.lgd.

Þegar hinn tilsetti tími er kominn, skulu nefndarmenn, sem til þess eru kvaddir samkvæmt 6. gr. reglugerðar þessarar, annast um, að merki sé gefið.

3. gr.

Grein þessi fjallar um róðrartíma fiskibáta frá Akranesi, Reykjavík og Hafnarfirði á mið norðan línu, sem dregin er milli Garðskagavita og 64°17'8 n.br. og 23°18'0 v.lgd.

Á tímabilinu frá 1. janúar til 31. maí má enginn bátur fara í fiskiróður frá Akranesi, Reykjavík og Hafnarfirði frá kl. 12.00 til þess tíma, er hér segir:

Í janúar	kl. 01.05
Í febrúar	kl. 00.05
Frá 1. mars til 15. mars	kl. 23.05
Frá 16. mars til 31. mars	kl. 22.05
Frá 1. apríl til loka	kl. 21.05

Brottfararstaður báta þeirra, sem hér um ræðir, skal vera við ljósdufl nr. 9 og skulu Akurnesingar gefa brottfararmerki:

Ljósdufli nr. 9 hefur verið lagt út á
64°14'5 n.br.
22°18'1 v.lgd.
Ljóseinkenni, hvítur þríblossi á 25 sek. bili.

4. gr.

Grein þessi fjallar um róðrartíma fiskibáta frá Grindavík. Á tímabilinu frá 1. janúar til 31. maí má enginn bátur fara í fiskiróður frá Grindavík út fyrir bogalínu, sem dregin er 1.0 sjómílu frá Hópsnesvita, frá kl. 12.00 til þess tíma, er hér segir:

Sé róið lengra en 16 sjómílur frá Hópsnesvita:

Í janúar	kl. 02.00
Í febrúar	kl. 01.00
Frá 1. mars til 15. mars	kl. 24.00
Frá 16. mars til 31. mars	kl. 23.00
Frá 1. apríl til loka	kl. 22.00

Ef róið er styttra en 16 sjómílur frá Hópsnesvita:

Í janúar	kl. 03.00
Í febrúar	kl. 02.00
Frá 1. mars til 15. mars	kl. 01.00
Frá 16. mars til 31. mars	kl. 24.00
Frá 1. apríl til loka	kl. 23.00

Þegar hinn tilsetti tími er kominn, skulu nefndarmenn, sem til þess eru kvaddir samkvæmt 6. gr. reglugerðar þessarar, annast um, að merki sé gefið.

5. gr.

Allar tímaákvarðanir í reglugerð þessari miðast við íslenskan meðaltíma.

6. gr.

Hlutaðeigandi hreppsnefndir eða bæjarstjórar tilnefna þrjá eða fimm bátaformenn ár hvert í nefnd til að gæta þess, að fylgt sé ákvæðum reglugerðar þessarar, og annast nefndarmenn um að fyrirskipuð merki um róðrartíma séu gefin og kæra fyrir brot á reglugerðinni til lögreglustjóra.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum frá kr. 5 000—50 000, fimmtíu þúsund krónur. Ítrekað brot getur varðað missi réttinda til skipstjórnar í 6 mán.

Mál út af brotum skulu sæta meðferð opinberra mála.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 47 25 apríl 1973 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 16. janúar 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 19. 16. janúar 1974.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Hveragerðis.

1. gr.

Hitaveita Hveragerðishrepps selur afnot af varmaorku úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið eða gerð kunna að verða eftir þeim reglum, sem settar eru í reglugerð Hitaveitu Hveragerðishrepps, nr. 175/1962 og gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveita Hveragerðis lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar á húsinu, enda séu hitafletir hússins nægilega stórir að dómi hitaveitunnar.

Hitaveitan lætur setja stillanlegan hemil fyrir hámarksrennsli til hvers upphitunarkerfis og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við það hámark, sem hemillinn er stilltur á. Hitaveitan lætur húseigendum í té aukahemil, ef þess er óskað.

3. gr.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils þess, er um getur í 2. gr. Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseiganda fyrsta árið, sem hús hans er tengt við hitaveitukerfið, en síðan verður hemilstillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári og skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveituna fyrir 1. janúar ár hvert.

Hámarksstilling hemils gildir allt árið, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

4. gr.

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a) Fastagjald kr. 1 000.00 á mánuði fyrir aðalhemil, fyrir gróðurhús 100 fermetra og stærri og kr. 400.00 á mánuði fyrir önnur hús.

b) Vatnsgjald fyrir gróðurhús kr. 110.00 á mánuði og kr. 300.00 á mánuði fyrir önnur hús fyrir hvern mínútulítra.

Á gjöld þessi leggst söluskattur eftir gildandi reglum á hverjum tíma.

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 4. gr. verða krafin til greiðslu annan hvern mánuð og skulu þau greiðast til skrifstofu hitaveitunnar eða annars innheimtuaðila, sem hitaveitan vísar til. Gjalddagi er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Það eru vanskil ef gjöldin eru ekki greidd að fullu innan 14 daga frá gjalddaga.

6. gr.

Heimæðagjald Hitaveitu Hveragerðis skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Hús allt að 300 m^3 að utanmáli kr. 40.000.00.

Hús 300—2000 m^3 að utanmáli kr. 40.000.00 fyrir 300 m^3 og kr. 30.00 á hvern rúmmetra þar yfir.

Hús stærri en 2000 m^3 að utanmáli kr. 91 000.00 fyrir 2000 m^3 og kr. 25.00 á hvern rúmmetra þar yfir.

Stofngjald fyrir hvern aðalrennslishemil umfram einn á sama inntaki er kr. 5 000.00.

7. gr.

Gjöld skv. 6. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 31. okt. 1973. Er hitaveitunefnd heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar, sem á nefndri vísitölu verða.

8. gr.

Nú eru leyfð afnot hitaveitunnar til annars en húshitunar og gróðurhúsaræktunar og er þá hitaveitunefnd heimilt að ákveða gjald fyrir þau afnot sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

9. gr.

Öll gjöld samkv. gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldenda.

10. gr.

Hitaveita Hveragerðis hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3 daga fyrirvara. Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem í vanskilum er, kr. 1 000.00 í hvert skipti.

11. gr.

Eftirlitsmanni Hitaveitu Hveragerðis skal hvenær sem er frjáls aðgangur að öllum hitakerfum, sem tengd eru við hitaveituna. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

12. gr.

Þeir notendur, sem ekki fá vatnið eftir hámarksskammti skulu greiða eftir áætluðum hámarksskammti þar til þeir hafi fengið hemil.

13. gr.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkv. Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 187/1962 ásamt síðari breytingum á henni.

Iðnaðarráðuneytið, 16 janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

REGLUGERÐ

um skilorðseftirlit.

1. gr.

Ríkið starfrækir stofnun til þess að annast umsjón og eftirlit með þeim, sem frestað er ákæru gegn, dæmdir eru skilorðsbundið eða leystir eru úr fangelsi með skilyrðum. Aðsetur stofnunarinnar er í Reykjavík. Nefnist hún Skilorðseftirlit ríkisins.

2. gr.

Dómsmálaráðherra fer með yfirstjórn stofnunarinnar og honum til aðstoðar við yfirstjórnina skal vera 5 manna stjórnarnefnd, sem ráðherra skipar. Eftirtöldum aðilum skal gefinn kostur á að tilnefna mann í stjórnina: Saksóknara ríkisins, yfirsakadómaranum í Reykjavík, Sambandi íslenskra sveitarfélaga og Félagasamtökunum Vernd eða samsvarandi áhugamannasamtökum, hætti fyrrnefnd félagasamtök starfsemi sinni. Ráðherra skipar formann stjórnarinnar án tilnefningar.

Ráðherra skipar forstöðumann, sem annast daglega stjórn stofnunarinnar. Æskilegt er, að forstöðumaður hafi háskólapróf og hafi kynnt sér sérstaklega eftirlit með brotamönnum utan fangelsa.

Við stofnunina skulu starfa eins margir umsjónarmenn eins og þörf krefur hverju sinni að mati ráðherra. Auk þess skal starfa við stofnunina annað starfslið eftir nánari ákvörðun ráðherra.

Til aðstoðar við umsjón og eftirlit er heimilt að ráða aðstoðarfólk í hlutastarf.

3. gr.

Eftirlitið skal vera fólgið í því að fylgjast með högum hins skilorðsbundna á skilorðstímanum, en jafnframt skal leitast við að aðstoða hann, svo sem með útvegun atvinnu og með því að veita honum aðstoð við að njóta félagslegrar fyrirgreiðslu, bæði hjá viðkomandi sveitarfélagi, og öðrum þeim aðilum, sem slíka aðstoð geta veitt.

4. gr.

Starfsmenn stofnunarinnar skulu, eftir því sem tök eru á, kynna sér hagi fanga í því skyni að undirbúa eftirlit og umsjón, þegar fangelsisvistinni lýkur.

Starfsmennirnir skulu einnig vera til aðstoðar við að leysa félagsleg vandamál fanga eftir því sem starfstími leyfir.

Stofnuninni er heimilt, eftir því sem aðstæður leyfa hverju sinni, að veita þeim, sem lokið hafa afplánun dóma að fullu, aðstoð við öflun atvinnu og húsnæðis á sama hátt og þeim, sem undir eftirliti eru.

5. gr.

Stofnunin skal leita eftir samstarfi við frjáls félagasamtök og einstaklinga, sem áhuga hafa á að veita brotamönnum aðstoð, bæði utan fangelsa og innan.

6. gr.

Stofnunin skal hafa samstarf við félagsmálastofnanir í sveitarfélögum brotamanna um útvegun húsnæðis, atvinnu og hvers konar félagslega aðstoð, sem brotamaðurinn kann að þarfnast, meðan hann er undir eftirliti.

Sömuleiðis skal stofnunin beita sér fyrir því, að brotamenn njóti endurhæfingar eftir því sem fáanlegt er hverju sinni.

7. gr.

Stofnuninni er heimilt að hafa með höndum rekstur íbúðarhúsnæðis fyrir þá, sem leystir eru úr fangelsi, meðan þeir bíða varanlegs húsnæðis.

Dvöl í slíku húsnæði skal að jafnaði ekki vara lengur en 1 mánuð.

8. gr.

Þegar lokið er skilorðstíma brotamannsins, skal tilkynna þeim aðila, sem ákvað eftirlitið um árangur þess, en verði skilyrði þau, sem brotamanninum eru sett, rofin á skilorðstímanum, skal það tilkynnt þegar í stað til viðkomandi aðila.

9. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

1) Þegar stofnunin tekur til starfa, flyst til hennar eftirlit það, sem Félagasamtökunum Vernd hefur verið falið með þeim, sem veitt hefur verið skilorðsbundin náðun. Eftirlit, sem öðrum aðilum hefur verið falið, er stofnuninni heimilt að taka við, eftir því sem þeir aðilar óska.

2) Stofnunin skal taka við starfsemi þeirri, sem Félagasamtökin Vernd nú annast fyrir brotamenn, að svo miklu leyti sem það samrýmist þessari reglugerð og í samráði við félagasamtökin.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um fangelsi og vinnuhæli nr. 38 24. apríl 1973, öðlast gildi 1. apríl 1974.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 21. janúar 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Jón Thors.

22. janúar 1974. Nr. 21.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun fyrir Borgarnes.

1. gr.

Borgarneshreppur annast sjálfur eða býður út alla sorphreinsun innan skipulagðra svæða sveitarfélagsins. Yfirstjórn hreinsunar er í höndum sveitarstjóra og með umsjón heilbrigðisnefndar sveitarfélagsins.

2. gr.

Sérhverjum húseiganda er skylt að nota þær aðferðir og tæki við sorpgeymslu, sem samþykkt þessi kveður á um.

3. gr.

Allur kostnaður við almenna sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sérhverjum húseiganda er þó skylt að greiða sérstakt sorphreinsunargjald, sem sveitarstjórn hefur heimild til þess að ákvarða, og skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

4. gr.

Daglegt sorp frá íbúðarhúsum, veitingastöðum, verslunum o. s. frv., skal látið í sérstaka poka, sem sveitarfélagið afhendir. Pokunum skal komið fyrir í þar til smíðuðum sorpskáp eða sérstakri grind, með viðeigandi frágangi og loki yfir. Hús-

eigendur bera allan kostnað af uppsetningu og viðhaldi sorpgrinda og sorpskápa og þeim ber jafnframt að sjá um að grindur eða skápar séu í góðu ásigkomulagi. Sorphirslur skulu staðsettar, þar sem aðgengilegt er fyrir sorphreinsunarmenn að ná til þeirra. Ef sorpgeymsla er innbyggð eða innan dyra, skal allur aðgangur að henni og frágangur vera í fullu samræmi við ákvæði 3. gr. 10. tl. í byggingasamþykkt fyrir Borgarnes.

5. gr.

Í sorppokana skal setja allt venjulegt heimilissorp, en gæta skal þess sérstaklega, að offylla þá ekki né ofþyngja á þann hátt, að erfitt verði að loka þeim eða að þeir rifni. Sorp skal láta vel ofan í poka, en varast að það hangi yfir pokarönd eða dreifist af loki umhverfis sporhirslur og valdi óþrifnaði. Allt blautt sorp og oddhvassa hluti skal pakka vel inn áður en það er sett í sorppoka. Mold, möl, grjót og svipuð efni má ekki láta í sorppoka, en skal flytja til ákveðins svæðis, samkvæmt nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Á sama hátt má ekki setja eldfima vökva svo sem olíu og bensín í sorpílát, hvort sem er laust eða í umbúðum.

6. gr.

Allt umfangsmeira sorp, svo sem frá byggingum og málmiðnaði, bílhræ og allt brotajárn, skal hver hlutaðeigandi fjarlægja á eigin kostnað á afmarkað svæði, samkvæmt nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Vanræki eigandi þetta, þá getur heilbrigðisnefnd sveitarfélagsins látið framkvæma verkið á hans kostnað.

Bannað er að urða olíuleifar og önnur efni, sem mengað geta jarðveg í hreppslandinu og einnig er bannað að kasta slíkum efnum, sem öllu öðru sorpi, í hvaða mynd sem er, í sjóinn. Skal þeim brennt eða eytt á annan hátt eftir því sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna hreppsins.

7. gr.

Sorphreinsun skal framkvæma vikulega og ekki sjaldnar en 40 sinnum á ári. Sorphreinsun fer ekki fram á helgidögum eða eftir kl. 23 á virkum dögum. Um stórhátíðar, jól, nýár og páska skal framkvæma aukahreinsun. Hreppurinn leggur til og gengur frá í sorpskáp eða grind, einum plastpoka, eftir hverja hreinsun.

Að öðru leyti miðast fjöldi skápa við það, að sorppokar yfirfyllist ekki milli tæminga. Ef nauðsyn krefur t. d. vegna stórhátíðar eða ef vænta má stöðvunar á sorphreinsun, þá geta húseigendur fengið aukapoka eftir þörfum í áhaldahúsi hreppsins. Sé slíku ekki til að dreifa, þá getur húseigandi engu að síður fengið aukapoka eftir þörfum, en þá kemur sérstök greiða fyrir.

8. gr.

Allur flutningur á vegum einstaklinga eða fyrirtækja á sorphauga eða á þau afmörkuðu svæði, sem sveitarstjórn gefur fyrirmæli um, skal framkvæmdur eftir strängustu fyrirmælum og þrifnaður allur í hávegum hafður. Sömuleiðis skal umgangur og frágangur á sorpi á sorphaugastað uppfylla þær kröfur, sem reglur um þá staði kveða á um, t. d. um losunartíma sorps og umgengnishætti alla.

9. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

10. gr.

Hugsanleg vafaatriði varðandi fjölda skápa (sorppoka) úrskurðar heibrigðisnefnd sveitarfélagsins.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 20 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Með brot á samþykktinni skal fara að hætti opinberra mála.

12. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Borgarneshrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 22. janúar 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

22. janúar 1974. Nr. 22.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Núpár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Núpár. Heimili þess og varnarþing er í Eyjahreppi, Hnappadalssýslu.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Núpár, en þær eru Hausthús, Rauðkollsstaðir, Hrútsholt, Söðulsholt, Dalsmynni, Þverá, Kolviðarnes, Akurholt, Hrossholt.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórn á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurskosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í maímánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. janúar 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

Nr. 23. 22. janúar 1974.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélagið Haukar.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélagið Haukar.
Heimili þess og varnarþing er í Búðardal.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Haukadalsár, ásamt Haukadalsvatni og öllum fiskgengum ám og lækjum, sem í svæðið falla, en þær eru: Lækjarskógur, Brautarholt, Laxaborg, Kaldakinn, Vatn, Stóra-Vatnshorn, Skriðukot, Leikskálar, Núpur, Smyrlahóll, Giljaland, Skarð, Kross, Villingadalur, Mjóaból, Hamrar, Jörvi, Saursstaðir, Litla-Vatnshorn, Stóri-Skógur, Álfheimar, Skógskot, Harrastaðir, Skógsmúli, Aflsstaðir, Þorbergsstaðir, Svarfhóll og Engihlíð.

3. gr.

Verkefni félagsins er að stunda fiskrækt eftir því, sem við verður komið á hverjum tíma, að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og ráðstafa veiði á þann hátt, sem aðalfundur ákveður. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa fimm menn, formaður og fjórir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, tveir meðstjórnendur eftir tvö ár, og

tveir eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í mars eða aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikninga í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Félaginu sé heimilt að starfa í deildum, ef $^2/_3$ félagsmanna samþykkja. Skal hver deild sjá um ráðstöfun veiði fyrir það svæði, sem hún tekur yfir, með þeim takmörkunum, sem aðalfundur félagsins setur.

Hver deild skal kjósa sér stjórn á grundvelli samþykktar þessarar, og hafa skýrslur og greinargerðir tilbúnar þremur vikum fyrir aðalfund félagsins.

10. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. janúar 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og sölustaða á Siglufirði, nr. 230 1. október 1964.

1. gr.

1. mgr. 2. gr. orðist svo:

Alla virka daga skal sölubúðum og sölustöðum eigi lokað síðar en kl. 18 nema föstudaga kl. 19 og lokað á laugardögum, og þær eigi opnaðar aftur fyrr en kl. 9 árdegis næsta virkan dag. Þá skulu og vera frá þessu undantekningar, sem nú skal greina:

2. gr.

Síðasta málsgrein 2. gr. orðist svo:

Sölubúðir skulu vera lokaðar alla helgidaga, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst (frídagur verslunarmanna). 20. maí, þá er afmæli Siglufjarðar ber upp á 5 eða 10 ár, skulu sölubúðir vera lokaðar allan daginn.

Samþykkt þessi, sem er gerð af bæjarstjórn Siglufjarðar samkvæmt lögum nr. 17 1. febrúar 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 73 23. mars 1972, um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og sölustaða á Siglufirði.

Félagsmálaráðuneytið, 22. janúar 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Gunnlaugur Þórðarson.

Nr. 25. 22. janúar 1974.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um stjórn bæjarmála Vestmannaeyjabæjar nr. 120 14. apríl 1966.

Aftan við samþykktina komi nýr kafli svo hljóðandi:

IX. KAFLI

Um framkvæmdanefnd byggingaáætlunar Vestmannaeyjakaupstaðar.

1. gr.

41. grein orðist svo:

Bæjarstjórn skal kjósa framkvæmdanefnd til þess að undirbúa og stjórna BYGGINGAÁÆTLUN VESTMANNAEYJA (B. Á. V.).

Tilgangur B. Á. V. skal vera sá:

a. að skipuleggja og stjórna undirbúningsframkvæmdum við byggingasvæðið nýja í Vestmannaeyjum, með það fyrir augum, að gera það byggingarhæft svo fljótt, sem kostur er,
b. að stjórna byggingu þeirra íbúða, sem bæjarstjórn ákveður að láta reisa þar, ýmist til leigu eða endursölu,

c. að leita samstarfs við alla þá aðila, sem fyrirhuga byggingaframkvæmdir í Vestmannaeyjum á næstunni, í því skyni að auka hraða og hagkvæmni framkvæmdanna, svo sem með sameiginlegri undirbúningsvinnu og útboðum verkþátta á breiðum grundvelli,
d. að leita úrræða til þess að leysa til bráðabirgða þá húsnæðiseklu, sem fyrirsjáanleg er í Vestmannaeyjum,
e. að aðstoða við eða eftir atvikum að taka að sér hönnun og byggingu opinberra mannvirkja, sem bæjarfélagið og/eða ríki ákveða að reisa í byggingahverfinu.

2. gr.

42. grein orðist svo:

Í því skyni að ljúka undirbúningsframkvæmdum við byggingasvæðið sem fyrst, skal framkvæmdanefndin meðal annars:

a. leita aðstoðar innlendra eða eftir atvikum erlendra sérfræðinga til þess að annast tæknilegan undirbúning og vera til ráðuneytis um framkvæmdir,
b. leita eftir tilboðum á samkeppnisgrundvelli frá viðurkenndum verktökum í nauðsynlegar undirbúningsframkvæmdir í byggingahverfinu,
c. framkvæmdanefndin skal þó ætíð, þar sem slíkt er mögulegt, freista þess að nýta til þessara starfa þau tæki og mannafla, sem Vestmannaeyjabær og fyrirtæki á staðnum hafa yfir að ráða.

3. gr.

43. grein orðist svo:

Í B. Á. V. skal lögð á það megin áhersla, að byggja hagkvæmar og smekklegar íbúðir við sem vægustu verði og svo hratt, sem frekast er kostur. Í því skyni skal meðal annars:

a. byggja staðlaðar íbúðir, einkum í fjölbýlis- og raðhúsum, en þó einnig í par- og einbýlishúsum,
b. nota fjöldaframleiðsluaðferðir og fullkomnustu tækni og skipulag, sem völ er á,
c. fela framkvæmdir viðurkenndum byggingaverktökum á samkeppnisgrundvelli og með sem víðtækustum útboðum,
d. staðsetja íbúðirnar sem samfelldast í einu byggingahverfi til þess að tryggja hámarks hagkvæmni og hraða við allar framkvæmdir,
e. leita aðstoðar sérfróðra manna til þess að annast allan tæknilegan undirbúning og vera til ráðuneytis um efnis- og húshlutakaup, samningsgerðir við verktaka, gerð áætlana, undirbúning útboða og fleira, sem er þess eðlis, að þörf sé slíkra sérfræðilegra ráðlegginga.

4. gr.

44. grein orðist svo:

Til samstarfs um byggingaframkvæmdirnar skal framkvæmdanefndin einkum leita til eftirtalinna aðila auk Vestmannaeyjakaupstaðar:

a. byggingafélaga, sem einstaklingar stofna í þeim tilgangi að byggja íbúðir eða hús fyrir félagsmenn sína,
b. stjórnar Verkamannabústaða í Vestmannaeyjum,
c. fyrirtækja, sem fyrirhuga byggingu leiguhúsnæðis fyrir starfsfólk sitt,
d. Viðlagasjóðs, Rauða Kross Íslands og Hjálparstofnunar þjóðkirkjunnar.

Ætíð þar sem ætla má, að slíkt samstarf geti leitt til sparnaðar í tíma og tilkostnaði, skal eftir því leitað, og ber framkvæmdanefndinni að hafa þar frumkvæði. Sameiginlegan kostnað, sem þessir aðilar kunna að leggja í, svo sem við störf nefndarinnar og ráðunauta hennar, skulu þeir greiða í hlutfalli við stærð þess húsnæðis, sem hver um sig byggir. Að öðru leyti skulu þeir ekki bera neins konar fjárhagslega ábyrgð á skuldbindingum hvers annars.

Verði eftir því óskað, er nefndinni heimilt að vera byggingaraðilum til aðstoðar við útvegun lána og gerð nauðsynlegra áætlana og gagna þar að lútandi.

5. gr.

45. grein orðist svo:

Í því skyni að leysa brýnasta húsnæðisskortinn í Vestmannaeyjum skal framkvæmdanefndin þegar í stað kanna möguleika á innflutningi tilbúinna húsa eða kaupum á slíkum húsum frá Viðlagasjóði. Í því sambandi skal nefndin kanna, hvort áhugi er á því meðal Vestmannaeyinga, að flytja slík hús inn og setja niður til frambúðar. Einnig skulu athugaðir á því möguleikar, að setja innflutt hús niður til bráðabirgða eða þar til í notkun kemur það húsnæði, sem Byggingaráætlunin gerir ráð fyrir, að verði reist.

Leiði þessar athuganir til jákvæðrar niðurstöðu skal nefndin hlutast til um framkvæmdir svo fljótt sem auðið er.

6. gr.

46. grein orðist svo:

Nefnd sú, sem bæjarstjórn kýs, Framkvæmdanefnd B. Á. V., skal skipuð þremur mönnum og einum til vara. Nefndin kýs sér sjálf formann.

Bæjarstjórn ákveður laun nefndarmanna og teljast þau til byggingarkostnaðar.

7. gr.

47. grein orðist svo:

Framkvæmdanefndin skal fyrir lok febrúarmánaðar 1974 leggja fyrir bæjarstjórn áætlun um byggingaframkvæmdir og tillögur um stærð, gerð og fjölda þeirra íbúða, sem reistar verða fyrir bæjarfélagið. Nefndin skal, strax er hún tekur til starfa, auglýsa eftir væntanlegum kaupendum að þeim íbúðum, sem kaupstaðurinn lætur byggja til endursölu. Hún skal afla upplýsinga frá væntanlegum kaupendum á þar til gerðum skýrslublöðum um eftirfarandi atriði:

1. húsnæðisaðstöðu,
2. fjölskyldustærð,
3. búsetutíma í sveitarfélaginu,
4. fjárhagslega getu,
5. óskir um tegund og stærð húsnæðis,

Tillögur sínar til bæjarstjórnar skal nefndin byggja á niðurstöðum þessarar könnunar.

Nefndin skal einnig fyrir sama tíma leggja fram kostnaðaráætlun fyrir einstaka byggingaráfanga og lauslega kostnaðaráætlun fyrir verkið í heild. Auk þess greiðsluáætlun til næstu 6 mánaða. Slíkar greiðsluáætlanir skulu síðan ætíð lagðar fyrir bæjarstjórn, ekki sjaldnar en á 6 mánaða fresti, ásamt nauðsynlegum leiðréttingum á framkvæmda- og kostnaðaráætlun.

Loks skal nefndin gera tillögur um það, hvort verkinu skuli deilt niður í fleiri en einn byggingaráfanga og áætlun um fjölda íbúða í hverjum áfanga.

Forgang til þátttöku í 1. byggingaráfanga skulu þeir hafa, sem misstu íbúðarhúsnæði af völdum jarðeldanna á Heimaey.

8. gr.

48. grein orðist svo:

Framkvæmdanefndin skal hlutast til um framkvæmdir samkvæmt þeim áætlunum, sem fyrir er mælt um í 47. gr. og hafa yfirumsjón með þeim, þegar þær hafa verið samþykktar af bæjarstjórn. Skal framkvæmdum öllum hagað í samræmi við fyrirmæli 42.—45. greinar.

9. gr.

49. grein orðist svo:

Framkvæmdanefndin skal, ef þess er óskað, vinna þau störf, sem talin eru í 47. og 48. gr., einnig fyrir þá aðila, sem gengið hafa til samstarfs við kaupstaðinn samkvæmt c-lið 41. greinar og þá í samráði við fulltrúa þeirra aðila og á þeirra ábyrgð. Taki framkvæmdanefndin þannig að sér störf fyrir aðra aðila en Vestmannaeyjakaupstað, hvort heldur er við undirbúningsstörf eða beinar byggingaframkvæmdir, skal um það gerður sérstakur, skriflegur samningur. Þar skal meðal annars taka skýrt fram, hvernig þeir aðilar skuli fjármagna framkvæmdirnar og hver verða skuli hlutdeild þeirra í sameiginlegum kostnaði.

Til sameiginlegs kostnaðar í þessu tilviki telst ekki kostnaður við undirbúningsframkvæmdir, sem miða að því að gera hverfið byggingarhæft, samanber a-lið 41. gr. og 42. gr. samþykkta þessara.

10. gr.

50. grein orðist svo:

Nefndinni er heimilt að ráða sér framkvæmdastjóra til þess að annast framkvæmdir á ákvörðunum hennar og hafa eftirlit með öllum framkvæmdum, sem hún ber ábyrgð á.

Er byggingaframkvæmdir hefjast, skal nefndinni einnig heimilt að ráða sérstakan eftirlitsmann með framkvæmdum á byggingarstað, telji hún það nauðsynlegt.

11. gr.

51. grein orðist svo:

Vestmannaeyjakaupstaður skal sjá nefndinni og ráðunautum hennar fyrir vinnuaðstöðu og nauðsynlegri aðstoð við skrifstofuhald. Kaupstaðurinn skal einnig annast sjóðgreiðslur og bókhald fyrir nefndina.

Allt fé til byggingaframkvæmdanna skal lagt inn á sérstakan reikning í viðurkenndri lánastofnun og er óheimilt að greiða af honum nokkuð annað en það, sem samkvæmt samþykktum þessum telst til byggingakostnaðar.

Engan reikning má greiða af fé þessu, nema formaður framkvæmdanefndar hafi fyrst samþykkt hann. Þó getur nefndin veitt framkvæmdastjóra heimild til þess að árita reikninga.

Greiðslur aðila Byggingaáætlunar samkvæmt greiðsluáætlunum og greiðslusamningum, samanber 47. og 49. grein, skal kaupstaðurinn innheimta og færa á reikning Byggingaáætlunarinnar.

12. gr.

52. grein orðist svo:

Halda skal í bókhaldi B.Á.V. sérstakan reikning fyrir hvern byggingaráfanga, þar sem greinilega er skilið á milli kostnaðar við undirbúningsframkvæmdir og kostnaður við byggingaframkvæmdir.

Þar skal einnig halda aðgreindum kostnaði vegna framkvæmda í þágu hvers einstaks aðila Byggingaáætlunar, eftir því sem kostur er. Reikningar hvers áfanga skulu yfirfarnir af tveim sérfróðum mönnum, sem ráðnir eru af stjórn B.Á.V. Þeir skulu síðan sendir hlutaðeigandi aðilum B.Á.V.

13. gr.

53. grein orðist svo:

Framkvæmdanefndin annast allar nauðsynlegar samningsgerðir varðandi byggingaframkvæmdirnar svo sem verksamninga og samninga um efniskaup fyrir aðila B.Á.V.

Öll slík samningsgerð verður þó að vera innan ramma þeirra framkvæmdaáætlana, sem nefndin hefur gert, og aðilar Byggingaáætlunar samþykkt fyrirfram. Nefndin skal gæta þess, að greiðslur samkvæmt slíkum samningum séu innan ramma greiðsluáætlunar og greiðslusamninga.

14. gr.

54. grein orðist svo:

Framkvæmanefndin skal að jafnaði halda einn fund í viku hverri og oftar, ef nauðsyn krefur. Formaður stýrir fundum nefndarinnar. Haldin skal gerðabók á nefndarfundum og þar skráðar allar veigamiklar ákvarðanir, sem nefndin tekur. Allir nefndarmenn, sem mættir eru á fundi, skulu undirrita fundargerð.

Sérhver nefndarmaður á rétt á að láta færa til bókar sérálit sitt eða sératkvæði.

Ákvörðun er löglega tekin, ef tveir nefndarmanna eru henni samþykkir. Að öðru leyti setur nefndin sér sjálf fundarsköp.

15. gr.

55. grein orðist svo:

Þegar framkvæmdanefndin hefur skilað til aðila B.Á.V. þeim íbúðum, sem hún hefur tekið að sér að reisa fyrir þá, lokið lagfæringum og frágangi byggingahverfisins og skilað endurskoðuðum reikningum yfir verkið, er hlutverki hennar lokið.

Breyting þessi, sem bæjarstjórn hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 38. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 26. 23. janúar 1974.

AUGLÝSING

um breyting nr. 7 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972.

Frá og með 1. febrúar 1974 verður greiðslutilhögun sjúkrasamlaga á eftirtöldum sérlyfjum sem hér segir:

½ (1/1) Betnovate (Glaxo 600)
½ (1/1) Celeston-Valerat (Essex, 553)
½ (1/1) Delmeson (Hoechst, 658)
½ (1/1) Delmeson-Tumenol (Hoechst, 660)
½ (1/1) Locacorten (Ciba, 344)
½ (1/1) Locacorten Tar (Ciba, 790)
½ (1/1) Locasalen (Ciba, 1272)
½ (1/1) Metosyn (ICI, 1510)
½ (1/1) Synalar (ICI, 203)
½ (1/1) Synalar Forte (ICI, 1020)
½ (1/1) Topilar (Astra, 1462)

½ (1/1) Ultradil plain (Schering, 1558)
½ (1/1) Ultralan (Schering, 341)
½ (1/1) Ultralan Fatty (Schering, 1574)
½ (1/1) Ultralan plain (Schering, 726)

Þeir, sem njóta eiga fullrar endurgreiðslu greindra lyfja, skulu framvísa í lyfjabúðum sérstöku skírteini útgefnu af hlutaðeigandi sjúkrasamlagi.

Sama gildir um önnur lyf, sem samkvæmt skýringum við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972, og Lyfjaverðskrá I frá 10. júlí 1973, skulu greiðast að fullu í ákveðnum tilvikum með samþykki trúnaðarlæknis samlags.

Greint skírteini skal bera með sér hvaða lyf eða flokkar lyfja greiðist að fullu, sé þeim ávísað á nafngreindan sjúkling.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 23. janúar 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

23. janúar 1974. Nr. 27.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún, nr. 277 20. október 1968.

1. gr.

VI. kafli orðist þannig:

Um gjöld til hafnarinnar.

16. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna, eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, skemmtiferðaskip, íslensk vitaskip og varðskip.

a) Öll farmskip, önnur en strandferðaskip og fiskiskip stærri en 399 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 3.00 á brúttórúmlest.
b) Strandferðaskip greiði kr. 1.50 á brúttórúmlest.
c) Fiskiskip undir 400 rúmlestum greiða kr. 3.00 á brúttórúmlest, þó eigi oftar en tvisvar í mánuði.
d) Heimabátar, undir 10 rúmlestum greiða lesta- og bryggjugjald einu sinni á ári, kr. 200.00 af hverri brúttórúmlest. Lágmarksgjald skal vera kr. 1000.00.

Gjalddagi er 1. apríl eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

2. gr.

17. grein orðist þannig:

Um bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 1.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip, 10 til 399 brúttórúmlestir greiða gjald þetta eigi oftar en 10 sinnum í mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir, greiði ekkert bryggjugjald.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem ársgjald í heimahöfn kr. 162.00 af hverri brúttórúmlest.

3. gr.

23. grein orðist þannig:

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 20.00 krónur. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarnefnd úrskurða.

4. gr.

24. grein orðist þannig:

Vörugjald.

Brottfluttar og aðfluttar vörur.

1. fl.: Gjald kr. 70.00/tonn:
   a) Vara flutt í lausu máli og miklu magni, meira en 100 tonn í farmi, t. d. bensín, brennsluolía, kol, korn, salt, vikur.
   b) Þungavarningur, þ. e. sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.
2. fl.: Gjald kr. 150.00/tonn:
   a) Iðnaðar- og byggingarvörur, unnar og hálfunnar, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir, vefnaðarvörur, fatnaður, búsáhöld og skófatnaður.
3. fl.: Gjald kr. 400.00/tonn:
   a) Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, heimilisvélar og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsgögn. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr og klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, snyrtivörur.
      Af flutningi vinnutækja innanlands má veita allt að 50% afslátt.
   b) Vörur, sem ekki eru flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.
4. fl.: Gjald kr. 40.00/rúmmeter:
   Timbur og annað eftir rúmmáli.
5. fl.: Gjald 1%:

   Sjávarafli, lagður á land á hafnarsvæðinu, til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga, um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

   Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 20.00.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 23. janúar 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 8 10. febrúar 1972 um takmörkun á síldveiði í Norðursjó og Skagerak.

1. gr.

Á eftir 6. gr. komi ný grein, sem verði 7. gr. og orðist svo: Á árinu 1974 skulu sömu reglur gilda og giltu fyrir 1973 samkvæmt ákvæðum 3. og 4. gr.

2. gr.

1. ml. 7. gr., verður nú 1. ml. 8. gr. og orðist svo: Fastanefnd hefur verið tilkynnt um, að undanþágur samkvæmt 4. gr. og 7. gr. skuli taka til íslenskra skipa.

3. gr.

Auglýsing þessi er sett samkvæmt lögum nr. 14 30. mars 1960 um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæði alþjóðasamnings, er gerður var 24. janúar 1959 um fiskveiðar í Norðausturhluta Atlantshafs, ásamt viðbót, sbr. auglýsingu nr. 8 27. júní 1963, til þess að öðlast gildi frá og með 1. febr. 1974 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 23. janúar 1974.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

24. janúar 1974. Nr. 29.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. GJALDSKRÁRLIÐIR

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

11.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	11.60 á kWst.
12.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	5.50 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa.

21.	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	3.26 á kWst.

3 Vélanotkun.

31.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Lágmarksgjald	—	48 × F1 á ári
	Orkugjald	—	7.00 á kWst.
32.	Aflgjald, lágmark 2 kW	—	9 660.00 á ári
	Aflgjald frá 2—5 kW	—	4 830.00 kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	1.55 á kWst.

33. Aflgjald umfram 5 kW ..... — 4 100.00 á kW á ári
Fast gjald ..... — F1 + F3
Orkugjald ..... — 1.25 á kWst.
Roftími allt að 3 klst. á dag.
34. Til súgþurrkunar.
Fast gjald ..... — F1
Orkugjald ..... — 1.65 á kWst.
Roftími allt að 3 klst. á dag.

4. Húshitun.

41. Fast gjald ..... — F1 + F4
Orkugjald ..... — 1.50 á kWst.
Roftími allt að 1 klst. á dag.
42. Fast gjald ..... — F1 + F4
Orkugjald ..... — 0.90 á kWst.
Roftími allt að 3 klst. á dag.
44. Fast gjald ..... — F1 + F4
Orkugjald ..... — 0.75 á kWst.
Roftími allt að 15 klst. á dag.

5. Utanhússlýsing.

51. Fast gjald ..... — F1
Orkugjald ..... — 3.50 á kWst.

Skilgreiningar og ýmis ákvæði. Föst gjöld.

F1 ..... kr. 40.00 á mánuði
F2 a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..... — 3.00 á m² á mán.
b) Gangar, geymslur o. þ. h. ..... — 1.50 á m² á mán.
F3 ..... — 25.00 á gjaldeiningu á mán.

Gjaldeiningar eru:

a) Til heimilisnotkunar:
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki ganga, baðherbergi né geymslur. Herbergi 5 m² eða minna reiknast hálft, en 25 m² eða stærra tvö.
b) Fyrir félagsheimili, skóla gistihús o. þ. h. 20 m² mælt innan útveggja.
c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 m² eða minna ein gjaldeining, hverja næstu 100 m² ein gjaldeining.
d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h. 30 m² fyrir vinnslurúm, 40 m² fyrir geymslurúm.

F4 Hvert uppsett kW ..... kr. 460.00 á ári

6. Hitun.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra.
b) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

II. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 650.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað, og verður ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 650.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, sem hér segir:

1. Grunngjald af hverri heimtaug ..... kr. 1 800.00

Auk grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það.

Láti húseigandi meta húsið að nýju skal heimtaugargjaldið þó miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar, og gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 15% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda auglýsi hreppnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Söluskattur er innifalinn í öllum gjaldskrárliðum, nema húshitun.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 87 14. mars 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 24. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

29. janúar 1974. Nr. 30.

AUGLÝSING

um útgáfu þjóðhátíðarmyntar.

Á grundvelli laga um gjaldmiðil Íslands, nr. 22 frá 23. apríl 1968, mun Seðlabanki Íslands gefa út þrenns konar mynt á þessu ári, í tilefni 1100 ára byggðar á Íslandi. Skal hún vera lögeyrir í allar greiðslur hér á landi með fullu ákvæðisverði. Er myntin að svofelldri gerð og verðgildi:

1. 10 000 króna peningur úr gulli (900/1000), 27.75 mm að þvermáli og 15.5 grömm að þyngd. Á framhlið peningsins er mynd af Ingólfi Arnarsyni, er hann varpar öndvegissúlum sínum fyrir borð og ártölin 874—1974 efst.

2. 1 000 króna peningur úr silfri (925/1000), 39 mm að þvermáli og 30 grömm að þyngd. Á framhlið peningsins eru tveir landnámsmenn við eld, sem sýnir, hversu karlmenn námu land. Efst eru ártölin 874—1974.
3. 500 króna peningur úr silfri (925/1000), 35 mm að þvermáli og 20 grömm að þyngd. Á framhlið peningsins sést kona leiða kvígu og er þar sýnt, hversu konur námu land. Efst eru ártölin 874—1974.

Á bakhlið peninganna allra eru landvættirnar fjórar, griðungur, gammur, dreki og bergrisi. Þar fyrir ofan er skráð verðgildi peninganna í tölustöfum og bókstöfum, en fyrir neðan „ÍSLAND". Rönd peninganna er riffluð.

Þetta er almenningi gert kunnugt hér með.

Viðskiptaráðuneytið, 29. janúar 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 31. 25. janúar 1974.

REGLUGERÐ

um bann við loðnuveiðum árið 1974.

1. gr.

Á tímabilinu 1. mars til 15. maí 1974, eru loðnuveiðar bannaðar fyrir Norður- og Austurlandi frá línu réttvísandi norður frá Horni að línu réttvísandi suðaustur frá Eystra-Horni utan línu, sem dregin er 12 sjómílur utan við grunnlínu, samkvæmt reglugerð nr. 189/1972.

Á tímabilinu 15. maí til 15. ágúst eru allar loðnuveiðar bannaðar.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt 3. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins.

3. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 25. janúar 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirgreindan verðgrundvöll á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 28. febrúar 1974:

Loðnumjöl, $ 8.25 á próteineiningu í lest.
Loðnulýsi, $ 372.00 fyrir hverja lest.
Verðbil verði ekkert.
Verðið miðast við cif., og gerist upp á viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar, $ 1 = 87.00.

Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 50% af verðbreytingum frá verðgrunni þessum.

Sjávarútvegsráðuneytið, 25. janúar 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

25. janúar 1974. Nr. 33.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 16.96 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 4.96 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 2 515.00 á ári fyrir 25 m² gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 74.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m².

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW., og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun:

B—1 Um tvo kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Kr. 16.96 hver kWst. til ljósa og kr. 3.98 hver kWst. til suðu og hitunar.

B—2 Kr. 3.23 hver kWst. til heimilisnotkunar. Auk þess greiðist fastagjald kr. 25.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar íbúðar. Við útreikning á gólffleti skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi, geymslur og bílskúra.

B—3 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 3.21 á kWst. og fastagjald, ákveðið af stjórn Rafveitu Akureyrar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 8.20 hver kWst. til iðnaðar.
C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 706.00 hver kW upp að 50 kW og kr. 1.39 hver kWst. fyrir fyrstu 200 000 kWst. ársnotkun.

C—3 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 400.00 hver kW, sem er fram yfir 50 kW og kr. 1.30 hver kWst., sem er umfram 200 000 kWst.
C—4 Kr. 4.81 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.
C—5 Kr. 5.04 hver kWst., fyrir búrekstur.
C—6 Sértaxti Gefjunar kr. 0.63/0.56 hver kWst. og kr. 5 118.00 hvert kW.
C—7 Sértaxti Iðunnar. Gufuketill kr. 0.61 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 1.19 hver kWst. til upphitunar ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.
D—2 Kr. 1.61 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—3 Kr. 0.93 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.
D—4 Kr. 0.69 hver kWst. til upphitunar (næturhitun) ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—5 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar kr. 0.70 hver kWst. á tímabilinu 1. okt. til 30. apríl.
D—6 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar kr. 0.61 hver kWst. á tímabilinu 1. maí til 30. sept.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 2.20 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.
E—2 Kr. 2.83 hver kWst. um tvígjaldsmæli á tímabilinu kl. 8 til kl. 23.
E—3 Kr. 1.39 hver kWst. um tvígjaldsmæli á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.
E—4. Kr. 1.65 hver kWst. til súgþurrkunar.
F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar kr. 1.50 hver kWst. til iðnaðar.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur með sérstökum samningi selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGUR

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	35—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	249.00	306.00	334.00		
3-fasa kWst.-mælar	421.00	644.00	831.00	1 384.00	3 044.00
Tvígjalds og mestastr.mælar .		831.00	1 384.00	2 228.00	4 463.00
Skiptirofar/skiptiklukkur ...	1 063.00				

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD

Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar, kr. 200.00. Enn fremur skal sama gjald tekið ef farið er á staðinn til lokunar jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

Gjaldskrá þessi var samþykkt af bæjarstjórn Akureyrar 8. jan. 1974. Söluskattur er innifalinn í verðinu.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar nr. 107 26. mars 1973 með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 25. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

28. janúar 1974. Nr. 34.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akraness.

I. KAFLI

RAFORKUSALA

Rafveita Akraness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Almenn notkun.

A.1. Til lýsingar: Um kWst.-mæli á kr. 3.92 hverja kWst. auk fastagjalds er reiknast þannig:

Kr. 6.42 á mánuði af hverjum m^2 gólfflatar, er lýsa skal. Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í göngum og geymslum o. þ. h. Einnig í sjúkrahúsum, elliheimilum og vistheimilum fyrir börn. Ákvæði þetta nær ekki til starfsmannabústaða þessara stofnana.

B.1. Til heimilisnotkunar: Um kWst.-mæli kr. 3.33 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:

Kr. 28.10 á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal reikna sem hálft, en ef herbergi er stærra en 25 m², skal reikna hverja byrjaða 25 m² sem herbergi.

C.1. Til véla: Um kWst.-mæli kr. 3.92 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:

Kr. 82.80 á mánuði fyrir hvert kW í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla. Eftir þessum lið má einnig selja raforku án fastagjalds til eldunar- og þvottatækja í sjúkrahúsum, elliheimilum, vistheimilum barna og í gisti- og veitingahúsum.

Um kWst.-mæli án fastagjalds, þannig:

A.2. Til lýsingar og ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar:

Kr. 15.93 fyrir hverja kWst.

B.2. Til véla og vinnulagna í byggingum í smíðum og til véla við Akraneshöfn:

Kr. 8.30 fyrir hverja kWst.

C.2. Til véla í matvælaiðnaði: Kr. 2.94 fyrir hverja kWst., enda sé uppsett rafafl fastra véla yfir 40 kW og árlegur nýtingartími vélanna eigi skemmri en 1200 kWst. á hvert uppsett kW þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag um hádegið á tíma mesta álags. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

E.2. Til götu- og hafnarlýsingar: Samkvæmt árlegri ákvörðun bæjarstjórnar Akraness, og kosti rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Um mestaálagsmæli þannig:

A.3. Til atvinnufyrirtækja með meira en 40 kW afl sem mesta ársálag.

Kr. 3 824.00 fyrir hvert kW mesta álags á árinu og kr. 1.13 fyrir hverja kWst.

II. KAFLI
HITANOTKUN

Um kWst.-mæli á:

D.1. Kr. 2.58 kWst. án rofs.
D.2. Kr. 1.40 kWst. með allt að 1½ klst. rofi á sólarhring.
D.3. Kr. 1.30 kWst. með allt að 2½ klst. rofi á sólarhring.
D.4. Kr. 1.04 kWst. með allt að 4½ klst. rofi á sólarhring.
D.5. Kr. 0.74 kWst. með allt að 14½ klst. rofi á sólarhring.
D.6. Kr. 0.85 kWst. ef notkun fer fram eingöngu á tímabilinu frá 1. maí til 15. október ár hvert. Roftími er allt að 3 klst. á sólarhring. Einnig má selja eftir þessum taxta orku, sem rafveitunni er heimilt að rjúfa að vild.

Eftir taxta D.3 má einnig selja raforku með blönduðu rofi, þannig að hluti notkunar sé rofinn í 14½ klst. á sólarhring, en á móti sé a. m. k. jafn mikið afl órofið.

Gjaldið breytist með útsöluverði á diesilolíu í Reykjavík, á hverjum tíma og miðast hér við grunnverð kr. 7.45 á olíulítra. kWst.-gjaldið standi jafnan á heilum eyri.

Sala til hitanotkunar er háð nánari ákvörðun rafveitustjóra og rafveitunefndar m. a. með tilliti til:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra.
b. Að vélaafl, spennar og rafstrengir þoli álag, að dómi rafveitustjóra.
c. Verðlags og hagkvæmni slíkrar sölu, að dómi rafveitustjóra og rafveitunefnar.

Notendur rafhita skulu fá skrifleg leyfi (hitaleyfi) fyrir slíka notkun. Þar skal greint frá hve mikið afl er heimilt að setja upp og hvaða gjaldalið skuli greitt eftir. Ef tvö ár eru liðin frá útgáfu slíks leyfis, en notkun ekki hafin, skal leyfið endurnýjað. Sé það ekki gert, fellur leyfið úr gildi.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar eru:

d. Að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum búnaði, og kosti notandinn tengingu slíks búnaðar og greiði leigu af honum samkvæmt 2. kafla.
e. Að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafhitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum. M. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, hitastillar notaðir.
f. Að notkun um mæli hitalagnarinnar sé eigi minni en 6000 kWst. á ári. Undanþegin þessu ákvæði er þó notkun samkvæmt taxta D.1. Ef notkun er minni en 6000 kWst. á ári, er rafveitunni heimilt að krefjast gjalds fyrir 6000 kWst. notkun eða færa notkunina yfir á taxta D.1.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja raforku eftir sérstökum samningi, í hvert skipti.

III. KAFLI
MÆLA- OG ROFALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum samkvæmt eftirfarandi:

1.	Af einfasa kWst.-mæli allt að 30 amp.	kr.	12.10 á mán.
2.	Af þrifasa kWst.-mæli 50 amp. og minni	—	24.20 – —
3.	Af þrifasa kWst.-mæli yfir 50 amp. til 200 amp.	—	58.80 – —
4.	Af þrifasa kWst.-mæli yfir 200 amp.	—	87.60 – —

Af klukkurofum skal notandinn greiða leigu sem hér segir:

1.	Af ein- eða tvípóla kl.rofa 40 amp. og minni	—	77.10 – —
2.	Af þrípóla kl.rofa 60 amp. og minni	—	96.50 – —
3.	Af þrípóla kl.rofa yfir 60 amp. til 200 amp.	—	121.00 – —
4.	Af þrípóla kl.rofa yfir 200 amp.	—	154.00 – —
5.	Af fjarstýrandi klukkurofa	—	24.00 – —

Af öðrum mælitækjum og rofum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal árs-leigan vera sem næst 20% af verði tækisins. Leiguna skal innheimta um leið og gjald fyrir raforkuna.

IV. KAFLI
HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. — Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða tengigjald, sem hér segir:

Gjaldskrárliður	Málstramur stofnvara. 220 V kerfi Amp.	380 V kerfi Amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð stofnvara kVA	Tengigjald jarðstrengsh. allt að 15 m eða lofth. allt að 30 m Kr.
1.1	2 × 60	1 × 60	13	7 440.00
1.2	3 × 60	2 × 60	22	10 460.00
1.3	3 × 100	3 × 60	38	15 000.00
1.4		3 × 100	66	24 700.00
1.5	3 × 200		76	28 100.00
1.6	3 × 350	3 × 200	132	46 100.00
1.7		3 × 350	231	78 750.00

Fyrir vinnuheimtaugar fyrir hús í byggingu á skipulögðum svæðum skal greiða kr. 2 720.00. — Lengd heimtaugar reiknast frá lóðamörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa. — Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana þannig: Yj = (650 + 8, 2 × kVA) kr. m. — Yfirlengd loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana þannig: Yl = (108 + 5, 6 × kVA) kr. m., að viðbættum kr. 5 430.00 á hvern stólpa í umframlínu.

Tengigjöld miðuð við stærð spenna:

Gjaldskrárliður	Stærð spennis kVA	Tengigjald Kr.
2.1	150	52.300 00
2.2	300	104.600.00
2.3	500	166 300.00
2.4	750	247 000.00

Tengigjald skal reikna eftir þessum gjaldskrárlið þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir, að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notandans við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá. Þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum innan Akranesskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði skv. reikningi rafveitunnar. Tengigjald fellur í gjalddaga þegar lagningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

V. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 300.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 300 króna gjald í skrifstofu rafveitunnar.

Í framangreindum verðum er innifalinn söluskattur, nema í kafla 2, sölu til hitanotkunar, en á þá sölu er ekki lagður söluskattur.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1., 3. og 4. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness nr. 148 9. maí 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 28. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

28. janúar 1974. Nr. 35.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 8 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972.

Frá og með 10. febrúar 1974 taka gildi breytingar nr. 8 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972.

Í útsöluverði lyfja, eins og það er greint í viðauka þessum og breytingum, er ekki innifalin 14,1% hækkun samkvæmt breytingu er tók gildi 20. nóvember 1973.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 28. janúar 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

30. janúar 1974. Nr. 36.

REGLUGERÐ

um holræsi í Sauðárkrókskaupstað.

1. gr.

Þar sem bæjarstjórn hefur látið leggja holræsi í götu, veg eða opið svæði, er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, sem flytji allt skólp frá húsinu út í aðalræsið. Regnvatn af húsi og lóð skal einnig, að svo miklu leyti sem unnt er, leitt í holræsið. Tenging við aðalæð er aðeins heimil undir umsjón viðkomandi starfsmanna bæjarins. Ef húseigandi vanrækir að leggja holræsi innan hæfilegs frests, sem bæjarstjórn tiltekur, eða vatns- og skólpveitunefnd fyrir hennar hönd, skal verkið unnið á hans kostnað.

2. gr.

Áður en húseigandi byrjar að leggja ræsi, skal hann skýra verkstjóra bæjarins, eða þeim, sem bæjarstjórn felur umsjón með lagningu holræsa í bænum, frá því og fá samþykki þar til. Lega, halli, stærð og gerð pípna, brunna, vatnslása og yfirleitt alls þess, sem skólplögninni innan húss og utan tilheyrir, skal ákveðið í samráði við umsjónarmann. Hann skal hafa umsjón með verkinu og er húseiganda skylt að hlýða fyrirmælum hans í öllu því, sem að tilhögun og lagningu ræsanna lýtur.

Skylt er húsbyggjanda að leggja fram uppdrátt, sem sýnir glögglega alla tilhögun lagnarinnar. Rísi ágreiningur milli umsjónarmanns og húseiganda út af holræsalögn, skal bæjarstjórn skera úr.

3. gr.

Bæjarstjórnin getur löggilt menn, sem teljast skulu hæfir að leggja og ganga frá holræsum, bæði utan húss og innan, enda sýni þeir eða sanni fyrir bæjarstjórn, að þeir séu til þess færir. Þeir einir, sem bæjarstjórn löggildir til holræsalagninga, skulu hafa rétt til að leggja og ganga frá skólpræsum, sem standa í sambandi við holræsakerfi bæjarins.

4. gr.

Kostnaður við holræsagerð bæjarins greiðist úr bæjarsjóði. Til þess að standast útgjöld þau, sem stafa af lagningu holræsa, ber hverjum þeim, sem hús á eða lóð eða lóðarréttindi við götu, veg eða opið svæði, sem bærinn hefur lagt holræsi í, að greiða árlega til bæjarsjóðs 0.15% af fasteignamatsverði húss og lóðar, þó aldrei minna en 1000 kr. af húsi eða hluta af húsi, sem talinn er sér í fasteignamati, enda sé skólplögn að viðkomandi húseign eða húshluta.

Gjöld samkvæmt grein þessari er bæjarstjórn heimilt að hækka eða lækka um allt að 50 af hundraði, án þess að samþykki ráðuneytisins komi til.

5. gr.

Holræsagjaldið greiðist af húseiganda, og er hann einn ábyrgur fyrir greiðslu þess gagnvart bæjarsjóði.

Kröfur, sem bæjarsjóður kann að öðlast samkvæmt reglugerð þessari, má taka lögtaki á kostnað gjaldenda og eru gjöld þessi tryggð með lögveði í húseigninni í næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjaldsins er 15. janúar ár hvert, í fyrsta sinn hinn 15. janúar 1974.

6. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar ná til allra holræsa, sem bærinn hefur látið gera, enda annast hann viðhald og endurnýjun þeirra.

Húseigendum er skylt að annast viðhald og endurnýjun ræsa frá húsum sínum að aðalræsi.

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið með sem opinber mál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkróks staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um holræsi í Sauðárkrókskaupstað nr. 162/1959, svo og breyting við þá reglugerð nr. 72/1969.

Félagsmálaráðuneytið, 30. janúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

31. janúar 1974. Nr. 37.

GJALDSKRÁ
fyrir Hitaveitu Selfoss

I. Heitt vatn.

Hitaveita Selfoss selur afnot af heitu vatni úr veitukerfi sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Til almennrar notkunar um vatnsmæli:
   a. Vatnsgjald ..... 12.50 kr./m³
   b. Fastagjald af rúmmáli því er hita skal, er þá miðað við utanmál húsnæðis ..... 1.30 kr./m³ á mán.
2. Til notkunar í húsnæði sem hefur litla upphitunarþörf miðað við rúmmál, enn fremur kranavatn í húsnæði sem hefur aðra hitun, um vatnsmæli:
   Vatnsgjald ..... 18.00 kr./m³
3. Vatnsgjald, kr. 5 400.00 á ári fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils. Minnsta magn vatns sé 1 mínútulítri fyrir hverja 100 m³ húsnæðis.

Ef vatnsmælir bilar er hitaveitunni heimilt að áætla vatnsnotkun með hliðsjón af fyrri notkun og/eða hitaþörf húsnæðis.

II. Mælaleiga.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og skal leiga fyrir þá innheimt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun. Hitaveitan ákveður stærð mæla, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælum, sem hér segir:

1. Fyrir mæla allt að ¾″ ..... 200.00 kr./mán.
2. Fyrir mæla frá 1—2″ ..... 340.00 kr./mán.
3. Fyrir hemla ..... 220.00 kr./mán.

II. Heimæðagjald.

Heimæðagjald miðað við heildarrúmmál húsa, er sem hér segir:
Allt að 400 m³ kr. 36.480.00.
400 til 2000 — kr. 36 480.00 — af 400 m³ + 28.80 á m³ þar yfir að 2000 m³.
2000 m³ á kr. 82 560.00 + 25.00 á m³ þar yfir.

Séu fleiri en eitt hitunarkerfi tengd við heimæðina með mælum frá hitaveitunni, skal greiða kr. 6 000.00 aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, sé um óskipulagt svæði að ræða, skal greiða heimæðagjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimæðagjald skal að fullu greitt þegar tengingu heimæðar er lokið.

IV. Opnunargjald.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 400.00.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Selfosshrepps, staðfestist hér með til að taka gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá nr. 68 26. febrúar 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 31. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 38. 31. janúar 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Siglufjarðar selur raforku í smásölu á orkuveitusvæði sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir.

1. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 16.90 hverja kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 8.50 hverja kWst. auk fastagjalds af rúmi því er lýsa skal, reiknast fastagjald af gólffleti.
a. Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 4.20 á m^2 á mánuði.
b. Fyrir geymslur, ganga og verbúðir kr. 2.10 á m^2 á mánuði.

2. Heimilisnotkun.

2.1. Til heimila, sjúkrahúsa, skóla, gisti- og veitingahúsa má selja raforku til suðu á kr. 4.25 hverja kWst., enda sé suðutæki öll fasttengd og öll önnur notkun seld eftir gjaldskrárliðum 1.1. eða 1.2.
2.2. Um kWst.-mæli á kr. 3.40 hverja kWst. auk fastagjalds af gólffleti er nemur kr. 2.10 af m^2 á mánuði af gólffleti íbúðar. Við ákvörðun á gólffleti íbúðar reiknast öll íveruherbergi, eldhús, gangar og baðherbergi, en ekki geymslur og þvottahús. Íveruherbergi, sem um stundarsakir standa auð eða eru notuð sem geymslur, skulu reiknuð sem íveruherbergi. Tekið skal tillit til þess, ef um súðarherbergi er að ræða.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 8.30 hverja kWst.
3.2. Stórnotkun um mestaaflsmæla þannig reiknað:
Aflgjald kr. 4 375.00 á kW á ári.
Orkugjald kr. 1.50 hverja kWst. af allri notkun.
3.3. Ef um mikla orkunotkun er að ræða, svo sem til frystihúsa, og kaupandi skuldbindur sig til að kaupa 20 000 kWst. á ári, má selja orku um kWst.-mæli þannig:

Fyrir fyrstu 20 000 kWst. ársnotkun	kr. 4 25 á kWst.
Fyrir næstu 80 000 kWst. ársnotkun	— 2.75 á kWst.
Fyrir umfram 100 000 kWst. ársnotkun	— 2.60 á kWst.

4. Hitun.

4.1. Til húshitunar og til hitavatnsgeyma um kWst.-mæli kr. 1.35 hverja kWst.
4.2. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 1.25 hverja kWst., enda megi rjúfa straum í allt að 3 klst. hvern sólarhring, samkvæmt nánari ákvörðun rafveitustjóra.
4.3. Til húshitunar yfir sumarmánuðina er heimilt að selja raforku á kr. 0.70 hverja kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a) Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að tæki, búnaður og lagnir í sambandi við rafmagnsupphitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar.
c) Að hús, sem fá leyfi fyrir rafmagnsupphitun, fullnægi lágmarkskröfum, sem rafveitan setur um einangrun.

5. Önnur raforkunotkun.

5.1. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli kr. 8.50 hver kWst.
5.2. Til götu og hafnarlýsingar um kWst.-mæli á kr. 6.00 kWst.

Alla raforku, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 1.

Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, með samþykki rafveitunefndar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem greiða skal af mælitækjum, sem hér segir.

1.	Af einfasamælum 30 amp.	kr.	12.50 á mán.
2.	Af þrífasamælum 50 amp.	—	22.00 – —
3.	Af mestaaflsmælum 100 amp.	—	75.00 – —
4.	Af mestaaflsmælum yfir 100 amp.	—	150.00 – —
5.	Af þrífasamælum 50—100 amp.	—	30.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal greiða ársleigu, sem á að vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga mælitækja innheimtist um leið og gjöld fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við veituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við flutningsgetu raftaugar þeirrar, sem að húsinu liggur, svo sem hér segir:

Flutningsgeta raftaugar	Heimtaugargjald	Yfirlengdargjald
35 A jarðstrengur 3-fasa	kr. 7 500.00	kr. 560.00
60 A jarðstrengur 3-fasa	— 9 500.00	— 680.00
100 A jarðstrengur 3-fasa	— 12 000.00	— 790.00
200 A jarðstrengur 3-fasa	— 24 000.00	— 1 300.00
350 A jarðstrengur 3-fasa	— 44 000.00	— 1 600.00

Yfirlengd greiðist þegar lengd heimtaugar fer fram úr 15 metrum. Lengd jarðstrengs mælist frá lóðarmörkum húss. Ef heimtaugarlögn krefst óvenjumikils kostnaðar að dómi rafveitustjórnar, svo sem vegna nýrrar spennistöðvar, nýrra aflstrengja, eða annars búnaðar, verða gjöldin ákveðin af rafveitustjórn í hverju tilviki.

Ef lögð er fleiri en ein heimtaug að húsi, greiðir húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina samkv. reikningi. Þau hús, sem áður hafa greitt heimtaugargjöld, greiði aðeins hálft heimtaugargjald ef loftlínu er breytt í jarðstreng. Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu er lokið og áður en straumur er settur á heimtaugina.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt þessari gjaldskrá ekki verið greitt svo að til lokunar veitu hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 250.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 250.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. SÖLUSKATTUR

11% söluskattur er innifalinn í öllum framangreindum verðum svo og 2% gjald til Viðlagasjóðs, nema gjaldalið 4, sem er sala raforku til upphitunar.

VI. BREYTINGAR

1. Gjöld samkvæmt 4. lið gjaldskrárinnar breytast með útsöluverði á dieselolíu á Siglufirði, þannig að þau teljist jafngilda útsöluverði á dieselolíu 1. janúar 1974, eða kr. 7.70 pr. lítra, en hækki eða lækki um 10% fyrir hver full 10%, sem olíuverð hækkar eða lækkar.
2. Bæjarstjórn er heimilt að hækka öll gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá eða lækka, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda verði hækkunin auglýst áður en hún gengur í gildi.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Siglufjarðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Siglufjarðar nr. 117 9. apríl 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 31. janúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 39. 1. febrúar 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 161 14. maí 1973 um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof.

1. gr.

2. málsgrein 1. gr. reglugerðarinnar falli niður. Í hennar stað komi ný málsgrein svo hljóðandi:

Fastur starfsmaður telst hver sá samkvæmt reglugerð þessari, sem samkvæmt lögum gildandi kjarasamningi eða venju á rétt á að minnsta kosti þriggja mánaða uppsagnarfresti.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 87 24. desember 1971, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 1. febrúar 1974.

Björn Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.

4. janúar 1974. Nr. 40.

AUGLÝSING

um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu.

Samkvæmt 6. gr. laga nr. 64 16. desember 1943, um birtingu laga og stjórnvaldaerinda, er gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu, hér með ákveðið þannig:

1.	Fyrir tilkynningu um skrásetningu hlutafélaga og samvinnufélaga	kr. 2 600.00
2.	Fyrir tilkynningu um skrásetningu firma	— 800.00
3.	Fyrir tilkynningu um veitingu prókúruumboðs, breytingu eða afturköllun á prókúruumboði	— 800.00
4.	Fyrir tilkynningu um breytingu á hlutafélögum, samvinnufélögum og firmum (breytingu á stjórn, samþykktum, eigendaskipti o. fl.)	— 800.00
5.	Fyrir tilkynningu um, að hlutafélag eða firma sé hætt störfum	— 150.00
6.	Fyrir uppboðsauglýsingu, þrjár birtingar	— 1 200.00
7.	Fyrir fjármark	— 250.00
8.	Fyrir auglýsingu um óskilafénað, fyrir hverja kind eða hross	— 150.00
9.	Fyrir innköllun, þrjár birtingar	— 1 300.00
10.	Fyrir auglýsingu um skiptafund	— 500.00
11.	Fyrir einkaleyfisumsókn	— 500.00
12.	Fyrir ógildingarstefnu	— 1 300.00
13.	Fyrir dómsbirtingu	— 1 300.00
14.	Fyrir tilkynningu um iðjuleyfi	— 400.00

Annað efni, sem birt er í blaðinu, en eigi fellur undir neinn framangreindra liða, greiðist með 110.00 krónum fyrir hvern dálkssentimetra.

Gjaldskrá þessi öðlast gildi 1. mars 1974. Fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing nr. 99 8. mars 1973, um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 4. janúar 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Jón Thors.

6. janúar 1974. Nr. 41.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir rafreikniþjónustu reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskólans.

Leigugjald fyrir rafreikni reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskólans greiðist sem hér segir:

Almennir viðskiptavinir	7000.00 kr. á klst.
Rannsóknastofnanir atvinnuveganna	6000.00 — - —
Háskóli Íslands, stofnanir hans og aðrir skólar	3000.00 — - —

Framangreind gjaldskrá er sett með skírskotun til reglugerðar nr. 255/1971, um breyting á reglugerð nr. 4/1971, um Raunvísindastofnun Háskólans, og gildir frá 1. janúar 1974 að telja, uns öðruvísi verður ákveðið.

Menntamálaráðuneytið, 6. janúar 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 42. 7. febrúar 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur og Rafveitu Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps.

RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1. Um kWst.-mæli á kr. 16.50 hver kWst.
2. Um kWst.-mæli á kr. 6.50 hver kWst. auk fastagjalds, er nemi kr. 82.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og á skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 25.00 af fermetra á ári.

2. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 3.90 hver kWst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 1.70 á mánuði af gólfflatarferm. íbúðar. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

3. Vélanotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 9.10 hver kWst., hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 2 025.00 á hvert uppsett kW vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum kr. 8.50 hver kWst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk, kjöt og mjólkuriðnaðar er yfir 20 kW.

   a) Um kWst.-mæli á kr. 2.90 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á mesta álagstíma rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kostar klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tímum.

   b) Um tvígjaldsmæli kr. 18.20 hver kWst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en í klst. í senn, en kr. 2.90 hver kWst. utan þess tíma.
4. Um mæli á kr. 4 570.00 fyrir hvert kW mesta notaðs afls á árinu mælt sem 15 mín. meðalálag og auk þess kr. 1.70 á notaða kWst. Gjald vegna ljósanotkunar

kr. 48.00 á hvern fermetra í vinnustofum, kaffistofum o. þ. h., en kr. 21.00 á fermetra hvern í vörugeymslum, annars staðar á kr. 38.00.

5. Hitun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 1.25 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kWst.-mæli á kr. 0.65 hver kWst. í 9 klst. á tímanum frá klukkan 22 til 7.
3. Um kWst.-mæli á kr. 2.40 hver kWst., án rofs.

Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar.

a) Að línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins.
d) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal þegar þess er krafist.

6. Önnur raforka.

1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 5.30 hverja kWst. enda sé notkun mæld með sérmæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingu meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 10.00 hverja kWst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 1.70 hver kWst. á tímanum frá klukkan 22 til 8.30 og kr. 3.95 hver kWst. á tímanum frá klukkan 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á kr. 5.60 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra gjaldskrárliði, skal selja eftir gjaldskrárlið 1—1.

7. Mælaleigur.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða af mælitækjum, sem hér segir:

Af einfasamælum upp að 30 amper	kr.	25.00	á mán.
Af þrífasamælum 50—220 amper	—	88.00	— —
Af þrífasamælum upp að 50 amper	—	33.00	— —
Af þrífasamælum yfir 220 amper	—	122.00	— —
Af álagsstýringarliðum	—	100.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leiga er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

8. Opnunargjöld.

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 600.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt kr. 600.00 á skrifstofu rafveitunnar.

3. Verði raforkunotandi uppvís að notkun raforku án mælingar, skal hann sæta ábyrgð skv. lið nr. 2, nema þyngri refsing liggi við.

9. Heimtaugargjöld.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar og, eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helstu raforkunotkun, jafnframt leggja fram raflagnateikningar. Ein heimtaug er lögð að hverri lóð (hverri eign) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) yfir allt að 15 metra. Jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 metra. Loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur stofnvara í 3 × 220 V kerfi amper	Málstraumur stofnvara í 3 × 380 V kerfi amper	kVA	Heimtaugargjald kr.
1.	2 × 60	1 × 100	13	14 730.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	19 190.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	27 510.00
4.			50 sp.	32 600.00
5.		3 × 100	66	45 400.00
6.	3 × 200	3 × 125	75	55 030.00
7.		3 × 200	100 sp.	65 170.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	90 340.00
9.			150 sp.	103 620.00
10.			200 sp.	130 350.00
11.	3 × 350	3 × 350	231	147 480.00
12.			300	207 300.00
13.			500	346 340.00

sp. — spennir.

Rafveitan leggur ekki jarðlínu heimtaugar að húsum á þeim tíma árs, sem frost er í jörðu. Lengd heimtaugar reiknist frá lóðarmörkum við götu, stystu leið að varkassa í útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en skeri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metra þannig:

Yj = (312 + KVA) kr./m. Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metra þannig: Y1 = (62 + 3 KVA) kr./m að viðbættum kr. 6 830.00 á hvern staur í umframlengd. Sé bráðabirgðaheimtaug lögð í vinnuskúr eða hús í byggingu, er greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amper einfasa	kr. 3 620.00
60 amper þrífasa	— 4 340.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkv. kostnaði. Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð og/eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð húsa spennistöðva, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður not-

enda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma — og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkv. kostnaðarreikningi Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

10. Ýmis ákvæði.

Söluskattur og viðlagagjald er innifalið í gjöldunum, nema af raforku til húshitunar. Rafveitunum er heimilt að hækka og lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. til 6. lið gjaldskrár um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 90 15. mars 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 7. febrúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

8. febrúar 1974. Nr. 43.

REGLUGERÐ

um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum.

I.

Línu- og netaveiðisvæði fyrir Suðvesturlandi.

1. gr.

Skipum, sem stunda veiðar með botnvörpu eru bannaðar veiðar frá 1. mars til 1. maí 1974 á eftirgreindum svæðum:

1. Vestan 20°59'0 v.lgd. og austan línu, sem dregin er réttvísandi 213° frá Reykjanesaukavita (63°48'0 n.br. og 22°41'9 v.lgd.) Að utan takmarkast þetta svæði af línu, sem dregin er milli eftirfarandi punkta:

1.	63°34'0 n.br.	20°59'0 v.lgd.
2.	63°34'0 n.br.	21°26'0 v.lgd.
3.	63°41'2 n.br.	21°45'5 v.lgr.
4.	63°41'2 n.br.	22°21'0 v.lgd.

og þaðan í réttvísandi 250°.

2. Milli 64°05'0 og 63°58'0 n.br. Að utan takmarkast svæði þetta af 12 sjómílna fjarlægð frá grunnlínu, samkvæmt reglugerð nr. 189 14. júlí 1972.

2. gr.

Frá 1. apríl til 1. maí skulu skipum, sem stunda veiðar með botnvörpu, einnig bannaðar veiðar á svæði er takmarkast af 20°48'0 v.lgd. og 20°59'0 v.lgd. norðan 63°34'0 n.br.

3. gr.

Á tímabilinu frá 20. mars til 1. maí 1974 eru allar veiðar bannaðar í botnvörpu samanber 2. tl. 3. gr. reglugerðar nr. 189/1972, svo og með línu og netum á svæði, sem afmarkast af línum, sem dregnar eru milli eftirgreindra staða:

a. 63°32'0 n.br. 21°25'0 v.lgd.
b. 63°00'0 n.br. 21°25'0 v.lgd.
c. 63°00'0 n.br. 22°00'0 v.lgd.
d. 63°32'0 n.br. 22°00'0 v.lgd.

II.

Línuveiðisvæði fyrir Suðvesturlandi, í Faxaflóa og Breiðafirði.

4. gr.

Skipum, sem veiðar stunda með öðrum veiðarfærum en línu og handfærum, eru bannaðar veiðar fyrir Suðvesturlandi og í Faxaflóa á eftirgreindum svæðum og tíma:

1. Á tímabilinu til 20. mars 1974 á svæði vestan línu réttvísandi 213° frá Reykjanesaukavita og sunnan 63°58'0 n.br. Að utan takmarkast svæði þetta af línu, sem dregin er 12 sjómílur utan við grunnlínu samkvæmt reglugerð nr. 189/1972 en að innan af línum, sem dregnar eru í réttvísandi 090° og 344° frá Geirfugladrang (grunnlínupunktur 24).

2. Á tímabilinu til 1. apríl 1974 í Faxaflóa á svæði, er takmarkast af línum, sem dregnar eru milli eftirgreindra punkta:

1. 64°28'0 n.br. 23°57'0 v.lgd.
2. 64°27'0 n.br. 24°43'0 v.lgd.
3. 64°18'0 n.br. 24°43'0 v.lgd.
4. 64°18'0 n.br. 24°23'0 v.lgd.

Enn fremur er netaveiði bönnuð allt árið 1974 í Breiðafirði innan línu, sem dregin er réttvísandi 145° úr Skorarvita (65°24'0 n.br. 23°57'4 v.lgd.) í Eyrarfjall við Grundarfjörð.

III.

5. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála, og varða þau brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni eða samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, og lögum nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 8. febrúar 1974.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Stjórnartíðindi B 2, nr. 6—43. Útgáfudagur 28. febrúar 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 3 — 1974

22. febrúar 1974. 57 Nr. 44.

REGLUGERÐ

um sérstök línu- og netaveiðisvæði fyrir Vestfjörðum og út af Snæfellsnesi.

1. gr.

Skipum, sem stunda veiðar með botnvörpu eða flotvörpu, eru bannaðar veiðar frá útgáfudegi reglugerðar þessarar til 15. mars 1974 á svæði fyrir Vestfjörðum, er afmarkast af línu milli eftirgreindra punkta:

1. 65°36′N 25°15′V
2. 65°43′N 26°02′V
3. 65°58′N 25°43′V
4. 65°51′N 25°05′V

2. gr.

Skipum, sem stunda veiðar með botnvörpu eða flotvörpu, eru bannaðar veiðar frá útgáfudegi reglugerðar þessarar til 15. apríl 1974 á svæði út af Snæfellsnesi, er afmarkast af línu milli eftirgreindra punkta:

1. 64°51,5′N 24°13′V
2. 64°47,5′N 24°31′V
3. 65°10′N 24°45,5′V
4. 65°10′N 24°25′V

3. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála, og verða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. laga nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 22. febrúar 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Stjórnartíðindi B 3, nr. 44. — Útgáfudagur 27. febrúar 1974.

B 8

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 4 — 1974

Nr. 45. 58 26. febrúar 1974.

REGLUGERÐ

um úthlutun lána og byggingu 1000 leiguíbúða sveitarfélaga.

1. gr.

Á árunum 1974—1978 er húsnæðismálastjórn heimilt að veita sveitarfélögum, þar sem ekki hafa verið byggðar íbúðir samkvæmt 1. gr. laga nr. 97 22. des. 1965 og íbúar þeirra ekki átt kost á íbúðum samkvæmt því lagaákvæði, lán til byggingar á allt að 1000 leiguíbúðum með þeim lánakjörum, sem hér greinir:

a. Lánsfjárhæð nemi allt að 80% af byggingakostnaði íbúða.
b. Lánstími skal vera 33 ár.
c. Lánin skulu vera afborganalaus fyrstu þrjú árin, en endurgreiðast síðan á 30 árum.
d. Lánakjör skulu að öðru leyti vera hin sömu og E-lána-kjör Byggingasjóðs ríkisins.

2. gr.

Þau sveitarfélög, sem ætla að byggja leiguíbúðir samkvæmt reglugerð þessari á næstu 4 árum, skulu senda umsóknir sínar til húsnæðismálastjórnar fyrir 15. október 1974 og endurnýja þær síðan árlega fyrir sama eindaga árið áður en framkvæmdir eiga að hefjast.

Ef sveitarfélög geta hafið framkvæmdir á næsta sumri og tryggt fjármagn til þeirra framkvæmda, að sínum hluta á þessu ári, skulu þau senda umsóknir sínar fyrir 15. apríl 1974.

Umsóknum sveitarfélaga um lán til byggingar leiguíbúða skal fylgja áætlun um hvenær framkvæmdir geti hafist og hvernig sveitarfélagið hyggst fjármagna sinn hluta framkvæmdanna.

Við úthlutun lána skal húsnæðismálastjórn láta þau sveitarfélög sitja fyrir um lán, sem brýnasta hafa þörf fyrir leiguíbúðir að mati húsnæðismálastjórnar, en um röð byggingarframkvæmda í einstökum sveitarfélögum skal leitað álits viðkomandi landshlutasamtaka.

3. gr.

Húsnæðismálastjórn skal láta gera bráðabirgðaáætlun um byggingu leiguíbúða og skiptingu þeirra á milli landshluta, fyrir 15. maí 1974 og veita lán með hliðsjón af þeirri áætlun til framkvæmda á þessu ári. Fullnaðaráætlunargerð skal síðan lokið fyrir árslok 1974, en endurskoðast síðan árlega. Áætlanir þessar skulu háðar samþykki ráðherra.

Þegar húsnæðismálastjórn hefur samþykkt að veita lán til að byggja leiguíbúðir samkvæmt reglugerð þessari, skal húsnæðismálastjórn annast eða láta annast allan tæknilegan undirbúning framkvæmda, könnun aðstæðna á byggingastað, gerð teikninga, verklýsinga og kostnaðaráætlana, eftirlit og tæknilega aðstoð á byggingartímanum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Stjórn framkvæmda á hverjum stað skal fela þriggja manna framkvæmdanefnd, sem kjörin er af viðkomandi sveitarstjórn eða sveitarstjórnum, ef sameiginlegar framkvæmdir eru ákveðnar þeirra á milli.

Heimilt er sveitarstjórn að fela landshlutasamtökum að annast fyrir sína hönd byggingaframkvæmdir þær, sem um ræðir í 1. mgr. og skulu þá landshlutasamtökin kjósa 3ja manna framkvæmdanefnd til að stjórna þeim.

Ráðherra skipar formann framkvæmdanefndar úr hópi kjörinna nefndarmanna.

Framkvæmdanefndir skulu leita tilboða og/eða samninga um byggingaframkvæmdir í heild, eða einstaka þætti þeirra eftir því sem hagkvæmt þykir. Allir samningar við verktaka og aðra framkvæmdaaðila skulu háðir samþykki húsnæðismálastjórnar.

4. gr.

Þegar húsnæðismálastjórn hefur samþykkt lánveitingu og framkvæmdir eru ákveðnar, skulu húsnæðismálastjórn og viðkomandi framkvæmdanefndir sveitarstjórna gera með sér samning um fjármögnun framkvæmdanna á byggingartímanum, í samræmi við það ákvæði laganna, að Byggingasjóður láni 80% en sveitarstjórn greiði 20% kostnaðarins.

Hlutaðeigandi sveitarstjórn er ábyrg fyrir bókhaldi og sjóðsgreiðslum vegna þeirra bygginga, sem framkvæmdar eru í byggðarlaginu á hennar vegum, en þar sem því verður við komið skal í samráði við Veðdeild Landsbanka Íslands leita samninga við banka eða sparisjóði um, að þeir annist fjárreiður og bókhald fyrir framkvæmdirnar. Verði þá opnaður sérstakur reikningur í lánastofnuninni fyrir framkvæmdirnar.

Byggingasjóður og sveitarsjóður greiði síðan hvor sinn hluta inn á viðskiptareikninginn með jöfnum greiðslum, eftir því sem framkvæmdum miðar áfram. Lánastofnunin annist síðan greiðslu reikninga, þegar eftirlitsmaður Húsnæðismálastofnunarinnar hefur áritað þá.

Sveitarstjórn leggi fram yfirlýsingu banka eða sparisjóðs um að viðkomandi sveitarfélag standi við greiðslur þessar.

5. gr.

Sveitarfélög skulu leggja til land án endurgjalds undir íbúðarhús, sem byggð eru samkvæmt þessari reglugerð.

Lán Byggingasjóðs má nema allt að 80% af kostnaðarverði íbúðanna og er þá miðað við íbúðir fullgerðar og tilbúnar til notkunar. Íbúðirnar skulu byggðar úr varanlegu efni, vandaðar að öllum frágangi, en án íburðar. Húsin skulu vera fullfrágengin að utan. Lóðir skulu fullfrágengnar skv. byggingaskilmálum hvers byggðarlags, en óheimilt er að lána út á bílskúra, eða telja kostnað við þá með í byggingakostnaði íbúða, sem lán eru veitt til samkvæmt þessari reglugerð.

6. gr.

Heimilt er sveitarstjórnum, að fengnu samþykki húsnæðismálastjórnar, að kaupa fullgerðar íbúðir af framkvæmdaaðilum. Einnig er heimilt að kaupa verksmiðjuframleidd hús, ef þau fullnægja kröfum húsnæðismálastjórnar um vönduð og varanleg íbúðarhús.

7. gr.

Leiguíbúðir skulu að jafnaði byggðar í sambýlishúsum og staðlaðar eftir því sem við verður komið, en heimilt er húsnæðismálastjórn að samþykkja raðhús eða einbýlishús, ef aðstæður á byggingarstað mæla með því. Stærð íbúðanna má vera allt að 100 ferm. miðað við innanmál útveggja.

8. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að selja skuldabréf til einstaklinga, félaga, lífeyrissjóða og fyrirtækja, sem áhuga hafa á byggingu leiguíbúða í byggðarlaginu. Heimilt er sveitarstjórn að veita þeim aðilum, sem kaupa slík skuldabréf, rétt til að ráðstafa íbúðunum, þegar þær eru leigðar, en engan frekari umráðarétt yfir íbúðunum eða íhlutun um rekstur þeirra. Skuldabréf mega nema allt að 20% af byggingarkostnaði íbúðanna, þau skulu endurgreiðast á 10 árum ásamt 8% vöxtum, sem greiðast árlega eftir á. Óheimilt er sveitarstjórn að veðsetja íbúðirnar fyrir skuldabréfum þessum, eða öðrum lánum sveitarsjóðs.

Enn fremur er sveitarstjórn heimilt að gera samninga við einstaklinga, sem kaupa skuldabréf vegna íbúðanna, að þeir skuli sitja fyrir um kaup á íbúðunum, er þær verða seldar og fer þá um verðlagningu þeirra samkvæmt ákvæðum 11. gr. þessarar reglugerðar. Ekki er þó heimilt að gera slíkan samning nema viðkomandi kaupandi uppfylli ákvæði 14. gr. reglugerðar um verkamannabústaði frá 9. des. 1970, um hámark eigna og tekna, eins og það er ákveðið á hverjum tíma.

9. gr.

Sveitarstjórn skal árlega ákveða, að fengnu samþykki húsnæðismálastjórnar, upphæð húsaleigu fyrir íbúðir, sem byggðar eru samkvæmt þessari reglugerð. Hafa skal hliðsjón af vaxtagreiðslum, viðhaldskostnaði og öðrum gjöldum af íbúðunum við ákvörðun leigunnar. Húsnæðismálastjórn skal láta gera form að leigusamningi fyrir sveitarfélögin. Í leigusamningi skal vera ákvæði um uppsagnarfrest og má hann eigi vera skemmri en 6 mánuðir.

Í leigusamningi má einnig vera ákvæði um, að leigutaki greiði tryggingarfé, sem má nema allt að 6 mánaða leigu fyrir íbúðina. Leigusali skal greiða fulla innlánsvexti af tryggingarfénu, eins og þeir eru á hverjum tíma. Við brottför leigjanda úr íbúðinni má nota tryggingarféð til endurbóta á skemmdum, sem orðið hafa á íbúðinni eftir samkomulagi aðila eða mati dómkvaddra manna.

10. gr.

Óheimilt er sveitarstjórn að selja íbúðir, sem byggðar eru samkvæmt þessari reglugerð, fyrstu 5 árin eftir að þær eru teknar í notkun. Ef aðstæður hafa breyst í sveitarfélaginu að þeim tíma liðnum, getur sveitarstjórn sótt um heimild hjá húsnæðismálastjórn til að selja íbúðirnar. Verði slíkt leyfi veitt skal verð íbúðanna ákveðið á þann hátt, sem fyrir er mælt í 11. gr.

11. gr.

Íbúðareiganda er óheimilt að veðsetja íbúð, sem byggð hefur verið samkvæmt reglugerð þessari, nema til tryggingar lánum samkvæmt 1. gr.

Íbúðareiganda, sem eignast hefur íbúð skv. ákvæðum þessarar reglugerðar, er óheimilt að selja hana á leigu, nema með samþykki sveitarstjórnar.

Enginn, sem eignast hefur slíka íbúð, má selja hana, nema sveitarstjórn hafi áður hafnað forkaupsrétti. Söluverð slíkrar íbúðar má hækka sem nemur þeirri hækkun vísitölu byggingarkostnaðar, sem hefur orðið á kostnaðarverði íbúðarinnar, nema þess hluta, er svarar til láns úr Byggingarsjóði ríkisins og eftir stendur, þegar forkaupsréttar er neytt. Enn fremur skal bæta við virðingarverði þeirra endurbóta, sem á sama tíma hafa verið gerðar, og draga frá hæfilega fyrningu, hvort tveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Ef maður hefur átt íbúðina í 10 ár, má hann að auki njóta verðhækkunar, sem svarar helmingi af eftirstöðvum lánsins, enda greiði hann upp helming eftirstöðva lánsins, þegar sala fer fram. En hafi maður átt íbúðina í 20 ár, má hann njóta verðhækkunar á verði allrar íbúðarinnar, ef hann greiðir eftirstöðvar lánsins að fullu.

Nú er íbúð, sem byggð hefur verið samkvæmt reglugerð þessari, seld á nauðungaruppboði, samkvæmt lögum nr. 57 25. maí 1949, um nauðungaruppboð, og getur sveitarstjórn þá neytt forkaupsréttar síns og krafist þess á uppboðsþingi, að eignin verði lögð sveitarstjórn út til eignar á því verði, sem hæst hefur verið boðið í eignina eða á söluverði, samkvæmt 3. mgr., ef það er lægra en hæsta boð. Söluverð þetta skal ákveðið áður en liðinn er sá frestur, sem uppboðshaldari hefur, samkvæmt uppboðsskilmálum, til samþykkis eða synjunar á boði, enda veiti uppboðshaldari sveitarstjórn hæfilegan frest til þess að fá ákvörðun um söluverðið. Að fengnu afsali samkvæmt þessu ákvæði skal afmá úr veðmálabókum veðbönd og höft á eigninni samkvæmt 36. gr. laga nr. 57 25. maí 1949 um nauðungaruppboð.

Íbúðir, sem sveitarfélag eignast samkvæmt þessari grein, er heimilt að endurselja að fullnægðum skilyrðum 10. gr.

Kvöðum um verð og ráðstöfunarrétt íbúða, sem byggðar verða samkvæmt reglugerð þessari, má ekki létta af íbúðunum, nema fylgt sé ákvæði 10. gr. og að lán Byggingasjóðs séu greidd upp eða lækkuð þannig, að þau verði ekki hærri en lán, sem veitt voru til íbúða í eigu einstaklinga á sama tíma.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 30 12. maí 1970 um Húsnæðismálastofnun ríkisins, sbr. lög nr. 59 30. apríl 1973, og staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 26. febrúar 1974.

Björn Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.

12. febrúar 1974. Nr. 46.

REGLUGERÐ

um sérstakt útflutningsgjald af loðnuafurðum á árinu 1974 og ráðstöfun á því.

1. gr.

Greiða skal 5% útflutningsgjald af fob-verðmæti framleiðslu ársins 1974 á loðnumjöli, loðnulýsi, frystri loðnu og loðnuhrognum svo og öðrum loðnuafurðum, öllum nema niðursoðnum eða niðurlögðum.

2. gr.

Hið sérstaka útflutningsgjald skv. 1. gr. skal reiknað og innheimt á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru samkvæmt lögum nr. 19 16. apríl 1973 um útflutningsgjald af sjávarafurðum.

Gjaldið fellur í gjalddaga um leið og skip er afgreitt úr höfn eða áður en lagt er af stað til útlanda, ef engrar afgreiðslu er beiðst. Útflytjendur mega þó greiða 80% af gjaldinu þegar gjaldeyrisskil eru gerð, enda sé tryggt að þau fari fram fyrir milligöngu íslensks banka, og séu tollyfirvaldi greidd 20% af gjaldinu ásamt afhendingu ávísunar á væntanlegt gjaldeyrisandvirði fyrir gjaldinu.

Tekjum af þessu sérstaka útflutningsgjaldi skal haldið aðskildum frá tekjum af öðrum útflutningsgjöldum. Skulu tollyfirvöld og bankar, sem annast gjaldeyrisskil, senda greiðslur jafnóðum til Seðlabanka Íslands, er leggur þær í sérstakan sjóð.

3. gr.

Seðlabanki Íslands skal annast stjórn og gæslu þess sjóðs, sem til verður samkvæmt 1. og 2. gr.

25 milljónum króna af tekjum sjóðsins skal varið til lífeyrissjóða sjómanna eftir nánari ákvörðun ráðuneytisins en öðrum tekjum skal varið samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar til þess að greiða niður verð á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa, sem taka olíu hérlendis.

4. gr.

„Fiskiskip" merkir í reglugerð þessari sérhvert það skip (eða bát) sem gert er út til fiskveiða í atvinnuskyni og skráð er (nafn og umdæmisnúmer) hjá Siglingamálastofnun ríkisins.

5. gr.

Seðlabanki Íslands sér um niðurgreiðslur til íslenskra fiskiskipa (sbr. 3. og 4. gr.) á þann hátt, sem hér segir:

Olíufélögin skulu á fyrstu 5 mánuðum ársins 1974 selja brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa hérlendis á sama verði og í nóvembermánuði 1973 og er þá miðað við:

Gasolíu á kr. 5.80 per líter.

Fuelolíu á kr. 3 330.00 per smálest.

Olíufélögin fá síðan greidda úr niðurgreiðslusjóðnum fjárhæð jafnháa mismuninum á ofangreindu viðmiðunarverði og útsöluverði söludags eins og það er ákveðið á hverjum tíma af verðlagsnefnd, enda hafi olíufélögin látið Seðlabankanum í té afrit af kvittuðum sölunótum, þar sem greint sé frá nafni og númeri skips, söludegi, sölustað, magni og tegund olíu.

Miðað skal við að uppgjör til olíufélaganna fari fram mánaðarlega.

6. gr.

Olíufélögin skulu láta Seðlabankanum í té þær upplýsingar, sem nauðsynlegar teljast til eftirlits með því að ákvæðum reglugerðar þessarar sé fylgt.

7. gr.

Heimilt er að takmarka niðurgreiðslu á brennsluolíu til þeirra fiskiskipa, er sigla á erlendan markað, eftir nánari ákvörðun ráðuneytisins.

8. gr.

Skipstjórum eða útgerðarmönnum íslenskra fiskiskipa, sem fá keypta brennsluolíu á niðurgreiddu verði samkvæmt 5. gr., er skylt að halda til haga afritum af sölunótum fyrstu fimm mánaða ársins 1974 og láta þau af hendi við Seðlabankann verði þess krafist. Seðlabankinn skal velja af handahófi einstök fiskiskip til athugunar á því, hvort olíukaup þeirra eru með eðlilegum hætti samkvæmt reglugerðinni.

9. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða missi niðurgreiðsluréttinda eftir ákvörðun ráðuneytisins, auk viðurlaga samkvæmt almennum hegningarlögum, eftir því sem við á. Hver sá maður, sem veitir liðsinni sitt til slíkra brota, skal einnig sæta viðurlögum almennra hegningarlaga.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt bráðabirgðalögum um sérstakt útflutningsgjald af loðnuafurðum framleiddum á árinu 1974, dags. 11. janúar 1974, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 12. febrúar 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

24. janúar 1974. Nr. 47.

REGLUR

um iðgjöld sjóðfélaga til Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins.

1. gr.

Sjóðfélagar í Lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins skulu greiða í iðgjöld til sjóðsins 4.25% af launum sínum.

2. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 10. gr. laga nr. 29 29. apríl 1963, um Lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins, gilda frá 1. janúar 1974 að telja. Jafnframt falla úr gildi reglur um iðgjöld sjóðfélaga til Lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins nr. 172 13. desember 1967.

Fjármálaráðuneytið, 24. janúar 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 5 — 1974

Nr. 48. 64 20. febrúar 1974.

REGLUGERÐ

um gjöld fyrir skoðun, skráningu og mælingu skipa o. fl.

1. gr.

Aðalskoðun.

Fyrir árlega aðalskoðun á öryggisbúnaði, vél og bol skips skal eigandi þess greiða í ríkissjóð sem hér segir:

Fyrir þilfarsskip	minna en	15	rúml.					kr.	2 400.00
—	—	15	brl.	allt að	30	brl.		—	3 600.00
—	—	30	—	—	50	—		—	4 800.00
—	—	50	—	—	100	—		—	6 000.00
—	—	100	—	—	200	—		—	8 400.00
—	—	200	—	—	300	—		—	10 200.00
—	—	300	—	—	500	—		—	12 000.00
—	—	500	—	—	800	—		—	14 400.00
—	—	800	—	—	1200	—		—	15 000.00
—	—	1200	—	—	2000	—		—	18 000.00
—	—	2000	—	—	5000	—		—	21 000.00
—	—	5000	og	stærri				—	24 000.00

Hálf rúmlest eða meira telst heil, en minna broti skal sleppt.

Fyrir skoðun skipa, sem eru í flokki hjá viðurkenndu flokkunarfélagi, skal greitt hálft gjald samkvæmt þessari grein, enda sé þá aðeins um búnaðarskoðun að ræða, ella greiðist gjaldið að fullu.

2. gr.

Aukaskoðun.

Fyrir aukaskoðun, hvort heldur hún fer fram að tilhlutun skipstjóra skips, eiganda þess eða siglingamálastjóra, skal greiða samkvæmt reikningi hans að viðbættum 30% og ferðaútgjöld ef einhver eru. Miða skal grunngjaldið við 19. flokk í launakerfi starfsmanna ríkisins hverju sinni.

Fari fram öxulskoðun utan aðalskoðunar telst hún aukaskoðun.

3. gr.

Smíði og viðgerðir.

1. Fyrir eftirlit með smíði óflokkaðra skipa innanlands skal greitt eftir reikningi siglingamálastjóra, þó aldrei minna en fimmfalt gjald samkvæmt 1. gr. Sé um opinn bát að ræða, greiðast kr. 2 000.00.
2. Fyrir hvers konar eftirlit með skipum erlendis, skal greiða útlagðan eftirlitskostnað hverju sinni, samkvæmt reikningi siglingamálastjóra að viðbættum

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

30%, þó ekki af ferðakostnaði og dagpeningum eftirlitsmanns. Skal siglingamálastjóra heimilt að innheimta allt að kr. 20 000.00 fyrir fram vegna eftirlits samkvæmt þessum tölulið, en endanlegt uppgjör fari fram að ferðinni lokinni.

3. Fyrir eftirlit með viðgerðum og breytingum á skipum, sem framkvæmdar eru innanlands, skal greitt samkvæmt 2. gr.

4. gr.

Eimkatlar.

Fyrir skoðun á eimkötlum skal greiða:

Ketill við vél undir 400 hö.	kr. 2 200.00
Ketill við vél frá 400 til 800 hö.	— 2 700.00
Ketill við vél yfir 800 hö.	— 4 500.00

5. gr.

Hleðslumerki.

Fyrir hleðslumerkjaútreikninga og útgáfu skírteina ásamt hleðslumerkjaskoðun skal greiða:

Fyrir skip minni en 100 brl.	kr. 7 500.00
— — 100 brl. allt að 500 brl.	— 10 500.00
— — 500 — — — 1000 —	— 13 500.00
— — 1000 — — — 2000 —	— 18 000.00
— — 2000 — — — 5000 —	— 24 000.00
— — stærri en 5000 brl. greiðist eftir reikningi siglingamálastjóra.	

Fyrir útgáfu hleðslumerkjaskírteinis, sem gefið er út samkvæmt hleðslumerkjaútreikningum frá erlendum stjórnvöldum eða viðurkenndu flokkunarfélagi, skal greiða kr. 2 000.00.

Fyrir árlega áritun hleðslumerkjaskírteinis og tilheyrandi skoðun skulu greiddar kr. 1 000.00.

Fyrir endurnýjun á skírteini, sem glatað er eða ónýtt, skal greiða kr. 2 000.00 enda fari skoðun ekki fram.

6. gr.

Endurskoðun uppdrátta.

Fyrir endurskoðun allra smíðauppdrátta fyrir nýsmíðar skal greitt:

Fyrir opinn bát	kr. 1 800.00
— þilfarsbát minni en 15 brl.	— 3 000.00
— skip 15 brl. allt að 30 brl.	— 4 800.00
— — 30 — — — 50 —	— 7 200.00
— — 50 — — — 100 —	— 9 600.00
— — 100 — — — 300 —	— 15 000.00
— — 300 — — — 1000 —	— 18 000.00
— — 1000 — — — 3000 —	— 21 000.00
— — 3000 og stærri	— 24 000.00

Sé nákvæm rúmlestatala ekki kunn, má áætla hana með smíðamálum skipsins. Ef skipið er smíðað undir eftirliti viðurkennds flokkunarfélags greiðist hálft gjald.

Fyrir endurskoðun uppdrátta vegna breytinga, viðgerða og innflutnings gamalla skipa o. fl. greiðist samkvæmt reikningi siglingamálastjóra.

7. gr.

Skráning skipa og útgáfa skjala.

1.	Útgáfa þjóðernisskírteinis	kr. 3 000.00
2.	Útgáfa alþjóðamælibréfs	— 3 600.00
3.	Afrit af alþjóðamælibréfi	— 600.00
4.	Útgáfa mælibréfs fyrir opna báta	— 1 500.00
5.	Afrit af mælibréfi fyrir opna báta	— 300.00
6.	Einkaleyfi á skipsnafni	— 6 500.00
7.	Vottorð um útstrikun skips af aðalskipaskrá	— 1 000.00

8. gr.

Mæling skipa.

Opinn bátur	kr.	1 800.00
Þilfarsskip minni en 30 brl.	—	3 600.00
— 30 brl. allt að 100 brl.	—	6 000.00
— 100 — — — 200 —	—	9 000.00
— 200 — — — 400 —	—	10 500.00
— 400 — — — 1000 —	—	15 000.00
— 1000 — — — 3000 —	—	19 500.00
— 3000 — — — 5000 —	—	28 000.00

Fyrir skip stærri en 5000 brl. greiðist eftir reikningi siglingamálastjóra.
Fyrir endurskoðun á mælingu skips greiðist hálft gjald skv. þessari grein.
Að auki greiðast ferðaútgjöld mælingarmanna eftir reikningi siglingamálastjóra.

9. gr.

Tækjaleiga.

Við röntgenmyndun greiðist sérstaklega fyrir leigu á tækjum, filmum, framköllun og mat skv. II W kr. 500.00 á hverja mynd. Tækjaleiga við þykktar- og aðrar örbylgjumælingar, sprungu-, titrings- og hávaðamælingar greiðast kr. 500.00 á klst.

10. gr.

Önnur þjónusta.

Fyrir aðrar skoðanir og þjónustu, skal greitt samkvæmt reikningi siglingamálastjóra.

Þurfi skipaskoðunar- eða eftirlitsmenn á sérfróðri aðstoð að halda, sbr. 9. gr. laga nr. 53/1970, greiði eigandi skips kostnað við slíka aðstoð eftir reikningi, hvort sem um er að ræða fasta starfsmenn Siglingamálastofnunarinnar eða aðra.

11. gr.

Þjónusta utan skrifstofutíma.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari miðast við að störf hinna fastráðnu starfsmanna Siglingamálastofnunarinnar fari fram á venjulegum skrifstofutíma.

Sé hins vegar þjónustu óskað utan þessa tíma greiðist yfirvinna viðkomandi starfsmanna að auki.

12. gr.

Innheimta.

Utan Reykjavíkur skulu gjöld samkv. 1. gr. innheimt af bæjarfógetum eða sýslumönnum eftir reikningum, er þeir gefa út hver fyrir sitt umdæmi.

Í Reykjavík skulu gjöldin innheimt af tollstjóra, eftir skrá er hann semur árlega yfir lesta-, vita- og skipaskoðunargjöld, enda láti hann Siglingamálastofnuninni í té afrit af skránni ár hvert.

Gjöldin skulu greidd í byrjun útgerðartímans, þar sem skipið er skrásett, þó aldrei síðar en 1. apríl ár hvert.

Gjöld samkvæmt öðrum greinum reglugerðarinnar skulu innheimt af sömu aðilum eftir reikningum sem Siglingamálastofnunin gefur út, eftir því sem gjöldin falla til, þó skal heimilt að innheimta gjöldin á skrifstofu Siglingamálastofnunarinnar í Reykjavík, er hagkvæmt þykir.

Ofangreindir innheimtumenn, aðrir en tollstjórinn í Reykjavík, skulu greiða skipaskoðunarmönnum Siglingamálastofnunarinnar laun þau, er þeim ber samkvæmt settum reglum, gegn reikningi þeirra í tvíriti.

Gildir þetta einnig fyrir skoðun aðkomubáta í umdæmi innheimtumanns.

Innheimtumenn skulu skila gjöldum, sem þeir innheimta samkvæmt reglugerð þessari í ríkissjóð, en krefja Siglingamálastofnun ríkisins um þóknun skoðunarmanna.

Innheimtumenn skulu skila gjöldum, sem þeir innheimta samkvæmt reglugerð þessari í ríkissjóð, en krefja Siglingamálastofnun ríkisins um þóknun skoðunarmanna.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 45. gr. laga um eftirlit með skipum, nr. 52 12. maí 1970, 20. gr. laga um skráningu skipa nr. 53 12. maí 1970 og 15. gr. laga um skipamælingar, nr. 50 12. maí 1970, staðfestist hér með til að öðlast þegar giidi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um gjöld fyrir skoðun skipa, nr. 248/1970.

Samgönguráðuneytið, 20. febrúar 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

25. febrúar 1974. Nr. 49.

REGLUR

um merkingu skipa.

1. gr.

Nafn hvers skips og heimahafnar þess skal málað á afturstafn, ljósum stöfum á dökkan grunn eða dökkum stöfum á ljósan grunn. Sé afturstafn þannig lagaður að þessu verði ekki við komið, skal nafn þess og heimahafnar málað beggja megin á hliðar þess við afturstafn. Á sama hátt skal mála nafn skipsins á bóga þess.

Fiskiskip, skulu auk þess að vera merkt, sem að ofan greinir, vera merkt umdæmisstöfum og tölum á bóginn beggja megin.

Á hvert skráð skip, sem þjóðernisskírteini hlýtur, skal marka einkennisstafi þess á lúgubita eða karm.

Skip, sem eru minni en 30 brl., þarf ekki að merkja á eða við afturstafn.

2. gr.

Hvert skipaskráningarumdæmi hefur sína umdæmisbókstafi og skulu skráningarskyld fiskiskip og bátar bera umdæmisbókstafi og tölur þess umdæmis, sem það er skráð í.

Umdæmisbókstafirnir eru þessir:

AK Akranes.
ÁR Árnessýsla.
BA Barðastrandarsýsla.
EA Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.
GK Gullbringusýsla.
*HF Kjósarsýsla og Hafnarfjörður.
HU Húnavatnssýslur.
ÍS Ísafjarðarsýslur og Ísafjörður.
KE Keflavík.
KÓ Kópavogur.
MB Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.
NK Neskaupstaður.
NS Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.
ÓF Ólafsfjörður.
RE Reykjavík.
SF Skaftafellssýslur.
SH Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.
SI Siglufjörður.
SK Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókur.
ST Strandasýsla.
SU Suður-Múlasýsla.
ÞH Þingeyjarsýslur.
VE Vestmannaeyjar.

3. gr.

Hæð bókstafa í nafni og heimilisfangi skal minnst vera þessi:

Á skipum 30 brl. og stærri.	15 cm
Á skipum undir 30 brl.	12 cm

Hæð umdæmisbókstafa og talna skal vera minnst:

Á fiskiskipum 30 brl. og stærri	45 cm
Á fiskiskipum undir 30 brl.	25 cm
Á opnum vélbátum	20 cm
Hæð einkennisbókstafa	15 cm

4. gr.

Á hvern björgunarbát, aðra en gúmmí- og slöngubáta, skal marka stærð hans, lengd, breidd og dýpt, og hámarkstölu þeirra manna, sem hann má flytja, auk nafns skipsins og heimahafnar, nema ef um bát á fiskiskipi sé að ræða, þá má merkja hann umdæmisbókstöfum og tölum í stað nafns og heimahafnar.

Bjarghringar skulu merktir nafni og heimahöfn skipsins, eða nafni og umdæmisbókstöfum og tölum, ef um fiskiskip er að ræða.

---

* Skip og bátar, sem heima eiga í Kjósarsýslu eða Hafnarfirði mega halda umdæmisbókstöfum (GK) og tölum óbreyttum, en við frumskráningu skips eða umskráningu vegna eigendaskipta, skal það hljóta umdæmisbókstafina HF.

5. gr.

Bannað er að afmá einkenni þau, sem að ofan greinir, eða afbaka þau, gera þau óþekkjanleg, hylja þau eða dylja. Sama gildir um útlend skip meðan þau eru innan íslenskrar landhelgi.

6. gr.

Sú skylda hvílir á skipstjóra skips að halda vel við öllum merkjum, er skipi ber að hafa og sett hafa verið á það.

7. gr.

Brot gegn reglum þessum varða allt að kr. 100 000 sektum.
Með mál út af brotum á reglum þessum skal fara að hætti opinberra mála.

8. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 53 12. maí 1970, um skráningu skipa, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi reglur um merkingu skipa, nr. 25 25. febrúar 1954, með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 25. febrúar 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

25. febrúar 1974. Nr. 50.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 39 9. febrúar 1973.

1. gr.

38. grein reglugerðarinnar orðist þannig:
Hafnsögugjald skal greiða sem hér segir:

a. Fyrir leiðsögn til og frá höfninni, kr. 2 000.00 fyrir hvert skip. Auk kr. 4.00 fyrir hverja brúttórúmlest, nema strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, þau greiði kr. 2.00 á brúttórúmlest.
b. Fyrir færslu skipa um höfnina kr. 2 000.00.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 25. febrúar 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI
GILDISSVIÐ

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

II. KAFLI
HEIMTAUGARGJÖLD

2. gr.

2.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

2.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

2.3 Aðalheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/málraun	Stofngjald kr.	Lengdargjald[1] kr./m
63 A 1-fasa	34 330	Innifalið
63 A 3-fasa	37 050	—
100 A —	44 050	—
200 A —	71 000	—
315 A —	147 960	—
300 kVA —	206 780	Samkv. kostnaði
500 kVA —	345 150	—
800 kVA —	551 940	—

2.4 Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugagjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

		Lengdargjald[1][2]	
	Stofngjald	Jarðstrengur	Loftlína
Málstraumur	kr.	kr./m	kr./st.
63 A 1-fasa	6 090	900	11 530
63 A 3-fasa	8 550	900	13 340
100 A —	9 060	1 160	15 280

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiðir hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

2.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugagjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirra húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

III. KAFLI
MÆLALEIGA

6. gr.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem notuð eru á hverjum stað í sambandi við sölu á raforku.

Ársleiga eftir mælitæki skal vera sem hér segir:

Tegund mælitækis	Upp að 30 A kr.	35—50 A kr.	55—100 A kr.	Yfir 100 A kr.
Einfasa kWst.-mælar, hemilmælar og lausar skiptiklukkur einar sér ...	137.30			
Þrífasa kWst.-mælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	304.10	510.20	588.60	981.10
Tvígjaldsmælar, mestumælar	510.20	588.60	932.00	1 491.20

Rofar:

1 × 10 A—2 × 30 A	765.20
3 × 15 A—3 × 60 A	932.00
3 × 100 A—3 × 350 A	2 256.50

Ársleiga eftir önnur mælitæki skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Ekki skal greiða leigu eftir mæla, sem notaðir eru skv. 3. tl. 8. gr.

Leiga skal greidd samtímis gjaldi fyrir raforku.

IV. KAFLI
SALA RAFORKU

7. gr.

Verð á raforku til lýsingar skal ákveðið sem hér segir:

7.1 Kr. 17.42 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

7.2 Kr. 23 931.31 hvert árskílówatt til útilýsingar, þótt mælitækjum verði ekki við komið, svo og raforku til götulýsingar, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu, eftir ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

7.3 Kr. 4.62 hver kwst., sem seld er um kWst.-mæli. Auk þess ber þá að greiða fastagjald, er nemi kr. 2 393.13 á ári fyrir allt að 25 ferm. gólfflatarmáls rýmis þess, er lýsa skal og kr. 73.88 fyrir hvern ferm. umfram 25 ferm. Fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með 3.5.

7.4 Kr. 4 958.34 hvert árskíówatt, og öll notkun kr. 4.62 hver kWst. ef um meira en 2.5 kW afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 2000 klst. Verði aflmælingu skv. þessum lið ekki beitt, skal reikna fyrir hvern fermetra gólfflatarmáls 15 wött á kr. 3 000.98 árskW. Sé notuð lýsing með flúrlömpum, er heimilt að miða gjald skv. 1.—4. tl. við voltamper í stað watta.

8. gr.

Verð á raforku til almennrar heimilisnotkunar skal ákveðið sem hér segir:

8.1 Raforka til ljósa um sérmæli skal seld skv. 1. tl. 7. gr., en raforka til heimilisvéla um sérstakan mæli skal seld á kr. 4 34 hver kWst.

8.2. Heimilt er að selja raforku til notkunar á skrifstofum, verslunum og verkstæðum skv. lið 8.1.

8.3 Kr. 4.31 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli. Lágmarksgjald kr. 215.50 á ársfjórðungi.

8.4 Kr. 3.78 hver kWst., sem seld er um sérmæli til suðunotkunar í veitingahúsum, gistihúsum og öðrum slíkum stöðum.

8.5 Kr. 3.78 hver kWst., sem seld er til súgþurrkunar á heyi.

8.6 Kr. 12 925.57 hvert árskW, sem selt er um hemilmæli og auk þess kr. 3.54 hver kWst. fyrir umframnotkun. Hemilstilling skal vera minnst 500 wött, að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi umfram tvö.

8.7 Kr. 12 925.57 hvert árskW., sem selt er um hemilmæli til notkunar í skrifstofum, verslunum og verkstæðum. Umframnotkun skal seld á kr. 3.54 og hemilstilling miðuð við 500 wött fyrir fyrstu 25 ferm. gólfflatar eða minna, og síðan 100 wött fyrir hverja 12 ferm. eða minna. Beita skal 3. tl. 7. gr. við ákvörðun gjaldsins. Ef óskað er hærri hemilstillingar en um getur í þessum tölulið, skal gjaldið vera kr. 23 931.31 hvert árskW.

8.8 Kr. 3.27 hver kWst., þegar orkan er seld sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum fyrir börn og elliheimilum. Taxti þessi tekur ekki til starfsmannabústaða þeirra, sem eru utan aðalbyggingar viðkomandi stofnunar.

9. gr.

Verð á raforku til vélarekstrar skal ákveðið sem hér segir:

9.1 Kr. 8.69 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

9.2 Kr. 1 739.52 hvert uppsett árskW og öll notkun kr. 3.40 hver kWst.

9.3 Ef raforka er seld um mestu-mæla fyrir mesta notað afl, skal greiða fyrir notkunina sem hér segir:

Kr. 2 913.98 á árskW.

Auk þess skal greiða kr. 1.48 fyrir hverja kWst.

9.4 Kr. 9 439.86 fyrir hvert árskW, sem selt er um hemilmæli, og kr. 4.62 hver kWst., sem umfram er. Rafmagnsveitan ákveður stillingu hemilmælis hverju sinni. Raforku til hitunar í iðnaði má selja skv. þessum lið.

9.5 Kr. 9.16 fyrir hverja kWst., sem seld er til vinnuvéla, vinnuljósa og annarra nota við húsbyggingar, meðan á framkvæmdum stendur.

10. gr.

Verð á raforku til hitunar skal ákveðið sem hér segir:

10.1 Kr. 1.83 hver kWst., seld um kWst.-mæli, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

10.2 Kr. 1.30 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn allt að tveim klst. tvisvar á dag.

10.3 Heimilt er að selja raforku til heimilisnota á kr. 1.40 hverja kWst. (án söluskatts), en þá skal fastagjald vera kr. 3 628.81 á ári fyrir eins herbergis íbúð og kr. 1 668.04 að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að kr. 10 307.86 á ári.

10.4 Kr. 1.58 hver kWst. fyrir notkun til hitunar á neysluvatni, stóra kæliklefa og fyrir vatnsdælur í íbúðarhúsum.

10.5 Kr. 0.94 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn með klukkurofa í tvær klst. tvisvar á dag.

10.6 Kr. 0.59 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa kl. 9—21, enda séu fyrir hendi nægilega stórir hitageymar til dagsnotkunar. Þegar um er að ræða hitun á húsrými, sem er stærra en 2000 rúmmetrar, eða aðra hliðstæða notkun á afli, er heimilt að láta raforku í té á tímanum kl. 12.30—15.30.

10.7 Kr. 0.89 hver kWst., sem seld er um tvígjaldsmæla á tímabilinu kl. 22.00—9.00 og kr. 3.78 hver kWst. sem seld er á tímabilinu kl. 9.00—22.00.

11. gr.

Rafmagnsveitan má, með samþykki borgarráðs, selja raforku eftir sérstökum samningi.

Heimilt er að setja sérstök skilyrði um raforkusölu til iðgripanotkunar fleiri en eins aðila um sama mæli, svo sem um hafnarskápa, og annars staðar, þar sem þess er talin þörf, þar með talið að krefjast fyrirframgreiðslu og tengigjalds. Rafmagnsveitunni er heimilt að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá þeim notendum, sem kaupa orku samkv. aflgjaldskrá.

12. gr.

Borgarstjórn ákveður gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu.

13. gr.

Rafmagnsveitu Reykjavíkur er heimilt að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar samkvæmt hlutfallsgrundvelli, sem fæst úr síðasta ársreikningi Rafmagnsveitunnar, enda sé grundvöllurinn lagður fyrir stjórnarnefnd veitustofnana borgarinnar til staðfestingar. Ef fyrirhuguð gjaldskrárhækkun nemur meira en 20% skal leita staðfestingar ráðherra.

Þættir þeir, sem tekið skal tillit til eru: orkukaup, verðjöfnunargjald, kostnaður vegna launa, vélakostnaðar, efnis og vaxtagjalda. Gjaldskrárbreytingar samkv. framansögðu er heimilt að framkvæma allt að tvisvar á ári. Fyrirhugðar gjaldskrárbreytingar skulu tilkynntar Orkustofnun, áður en þær taka gildi.

Telji borgarstjórn Reykjavíkur nauðsyn á, að ráðstafanir séu gerðar til að draga úr rafmagnsnotkun, er henni m. a. heimilt að hækka rafmagnsverðið á notkun umfram meðalnotkun á hverjum gjaldskrárlið allt að 10—földu verði. Í útreikningi meðalnotkunar skal tekið tillit til orku- og aflþarfar.

14. gr.

Verð orku um hvern mæli reiknist í heilum krónum, þannig að færri aurum en 50 sé sleppt, en ella séu upphæðin hækkuð upp í næstu heila krónu.

V. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

15. gr.

Nú er notuð heimild til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda með greiðslu gjalda, skv. gjaldskrá þessari, og skal þá taka gjald, kr. 780.00, fyrir að setja straum á að nýju.

16. gr.

Ef í ljós kemur við skoðun, að notuð eru óleyfileg vör eða of stór, skal loka veitunni tafarlaust, og er ekki heimilt að opna hana að nýju, fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 780.00, til Rafmagnsveitunnar.

17. gr.

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar skv. 10. gr. eru þau, að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsstjóra, notandi kosti tengingu klukkurofa og búnaði öllum sé hagað skv. fyrirmælum rafmagnsstjóra.

18. gr.

Í útreikningi á fjölda herbergja í íbúð skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en þar sem herbergjastærð fer fram úr 25 m² skal reikna hverja byrjaða 25 m² sem eitt herbergi. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m² má reikna með þeirri meðalstærð. Þegar heildartala herbergja hefur verið reiknuð út samkvæmt þessu, skal hún hækkuð upp í heila næstu tölu, ef stendur á hálfu.

19. gr.

Söluskattur 11%, 1% viðlagasjóðsgjald og 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðahitunar eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

20. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir gjaldendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

21. gr.

Gjaldskrá þessa skal endurskoða í heild eigi síðar en að fimm árum liðnum.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að gilda frá og með 1. mars 1974 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis, nr. 374 4. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 28. febrúar 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 52. 4. mars 1974.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, er hér segir:

A. Lýsing.

01 1. Um kWst.-mæli á kr. 17.41 hverja kWst.

02 2. Um kWst.-mæli á kr. 8.32 hverja kWst. auk fastagjalds, er nemi kr. 2 256.00 á ári fyrir allt að 25 m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, og kr. 42.00 fyrir hvern m² umfram 25 m². Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í

búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 21.00 á m^2 á ári.

Séu notaðir flúrskinslampar, natriumlampar eða kvikasilfurslampar með ófasviksjöfnuðum straumrásum, er heimilt að miða orkugjald skv. 1. og 2. tölulið við kílóvoltamperstundir í stað kílówattstunda.

B. Almenn heimilisnotkun.

12 Um kWst.-mæli á kr. 3.77 hverja kWst. og auk þess fastagjald kr. 390.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

20 1. Um kWst.-mæli á kr. 8.32 hverja kWst.

23 2. Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 5 kW. Aflgjald skv. kW-mæli á kr. 4 129.00 hvert árskW. Auk þess skal greitt orkugjald skv. kWst.-mæli á kr. 1.48 hverja kWst. Minnsta aflgjald er kr. 20 640.00 á ári. Verði raunstuðullinn lægri en 0.8 er heimilt að miða aflgjaldið við 90% af mestu kVA-notkun í stað mestu kW-notkunar.

D. Hitun.

03 1.1. Um kWst.-mæli á kr. 3.40 hverja kWst. (án söluskatts).

04 1.2. Um kWst.-mæli á kr. 3.84 hverja kWst. (með söluskatti).

16 2.1. Um kWst.-mæli á kr. 1.21 hverja kWst. (án söluskatts), enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags Rafveitunnar.

17 2.2. Um kWst.-mæli á kr. 1.36 hverja kWst. (með söluskatti), enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags Rafveitunnar.

32 3.1. Um kWst.-mæli á kr. 0.63 hverja kWst. (án söluskatts), enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

33 3.2. Um kWst.-mæli á kr. 0.70 hverja kWst. (með söluskatti), enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð skv. fyrirmælum Rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, þegar þess er krafist.
d) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem Rafveitan kann að setja.
e) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafist og skal þá tekið fram, við hvaða minnsta útihita hitaþörfin er miðuð.

E. Stórnotkun.

50 Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 200 kW.
Aflgjald: Kr. 7 520.00 hvert árs-kW.
Orkugjald: Kr. 0.84 hverja kWst.
Sala skv. þessum lið er háð ákvörðun Rafveitunefndar.

F. Önnur notkun.

Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.

2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, þannig:
   a) Um kWst.-mæli á kr. 9.14 hverja kWst.
   b) Um mestastraumsrofa á kr. 85.00 hvert amper á mánuði. Rafveitustjóri ákveður hvort settur skuli upp kWst.-mælir eða mestastraumsrofi.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu: Kr. 23 875.00 hvert árskílówatt, þótt mælitækjum verði ekki við komið, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun Rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði samkv. tillögu Rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki Rafveitunefndar komi til.

G. Mælaleiga.

1. Af einfasa-mælum kr. 19.50 á mánuði.
2. Af þrífasa-mælum til og með 100 A, kr. 48.50 á mánuði.
3. Af þrífasa-mælum yfir 100 A, kr. 81.50 á mánuði.
4. Af mestumælum kr. 124.50 á mánuði.
5. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkv. eftirfarandi töflu. Fari lengd jarðlínuheimtaugar fram úr 15 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 m skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Jarðlína Lágmark kr.	Jarðlína Yfirlengd kr./m	Loftlína Lágmark kr.	Loftlína Yfirlengd kr./stólpa
	220 V KERFI			
63 A 1-fasa	15 860	882	12 014	11 678
100 A 1-fasa	19 221	1 058	15 219	14 593
63 A 3 fasa	19 862	1 058	15 219	14 593
100 A 3-fasa	42 610	1 201	30 754	18 244
125 A 3-fasa	30 755	1 346	21 625	19 142
200 A 3-fasa	48 055	1 826	34 279	21 881
300 A 3-fasa	69 360	2 227		
	380 V KERFI			
63 A 1-fasa	15 860	882	13 615	11 678
63 A 2-fasa	19 221	882	15 218	13 616
63 A 3-fasa	26 911	1 058	20 663	14 593
100 A 3-fasa	42 610	1 201	30 756	18 244
125 A 3-fasa	53 180	1 346	37 322	19 142
200 A 3-fasa	83 294	1 826	58 947	21 881
300 A 3-fasa	120 136	2 227		

Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um, (hér kann að þurfa dreifistöð), skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 641.00 á hvert kVA. Skal

þá miða aflið við varastærðirnar 425, 500 og 630 A. Yfirlengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

Lengd jarðlínuheimtaugar, 63—200 A í 220 V kerfi og 63—125 A í 380 V kerfi reiknast frá varkassa stystu greiðfæra leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug af ofangreindum stærðum út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Skeri jarðlínuheimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

Lengd stærri jarðlínuheimtaugar en að ofan greinir, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegarlengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Yfirlengdin reiknast sem yfirlengd jarðlínu skv. töflu þótt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

Lengd loftlínuheimtaugar, 63—100 A 220 V og í 380 V kerfi, reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi, en 40 m svo að hún nái löglegri hæð, skal greitt umframgjald kr. 6.410.00 fyrir stólpann.

Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta er Rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, Rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina skv. kostnaði, en gera honum viðvart um það fyrirfram.

Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin eða ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðlínuheimtaug vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæma Hafnarfjarðar, Garðahrepps og Bessastaðahrepps.

III. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar fyrir veituna hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun, krónur 330.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 420.00 gjald á skrifstofu Rafveitunnar.

Sé opnað utan venjulegs vinnutíma, er þó heimilt að krefjast opnunargjalds samkv. kostnaði.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Rafveitunefnd er heimilt að breyta hitatöxtum rafmagns til samræmingar við nágrannaveiturnar.

Hækki innkaupsverð á raforku, er Rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 40% af þeirri hækkun.

Fyrir full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga á grunnkaupi eða kaupgjaldsvísitölu eftir 15. mars 1974, er Rafveitunefnd heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá þessa um 4%.

Söluskattur 11% svo og gjöld skv. lögum nr. 4/1974 og lögum nr. 5/1974 eru innifalin í upphæð gjalda skv. 1. kafla gjaldskrár þessarar, nema annars sé getið.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér skv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að taka gildi 15. mars n. k., og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 370 29. nóv. 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 4. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 53. 5. mars 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 6 5. janúar 1973, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi.

1. gr.

Við fyrstu grein reglugerðarinnar bætist eftirfarandi, sem gildir mánuðina desember—apríl, að báðum mánuðunum meðtöldum:

06.03.00 Afskorin blóm og blómknappar í vendi eða til skrauts, lifandi, þurrkað, litað, bleikt, íborðið eða meðfarið á annan hátt.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960 um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála o. fl., öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 5. mars 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

Nr. 54. 13. febrúar 1974.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 41 24. mars 1956 um happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, sbr. reglugerð nr. 36 10. febrúar 1972.

1. gr.

6. gr. orðist svo:

Vinningar eru samanlagt 4800 að tölu í öllum 12 flokkum og eru samanlagt að verðmæti a. m. k. kr. 117 000 000.00 miðað við smásöluverð. Stjórn D.A.S. ákveður fjölda vinninga og verðmæti þeirra í hverjum flokki. Verðmæti vinninga að meðaltali í hverjum flokki skal vera svipað.

2. gr.

7. gr. orðist svo:

Verð ársmiða er kr. 3 000.00, en verð endurnýjunarmiða í hverjum flokki kr. 250.00. Ef menn vilja kaupa hlutamiða eftir að drættir eru byrjaðir á árinu, skal greiða fyrir hann, auk verðs hans í flokki þeim, sem næst á að draga í, samanlagt verð hlutarins í öllum þeim flokkum, sem dregið hefur verið í á árinu.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 16 13. apríl 1973 um happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, öðlast gildi 10. apríl 1974.

Jafnframt fellur úr gildi 2. og 3. gr. reglugerðar nr. 36 10. febrúar 1972.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 13. febrúar 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 6 — 1974

Nr. 55. 80 5. mars 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gisti- og veitingastaði frá 30. júní 1964.

1. gr.

Á eftir 49. gr. reglugerðarinnar komi ný gr., sem verði 50. gr., og breytist greinatala reglugerðarinnar í samræmi við það. Hin nýja gr. er svo hljóðandi:

„Sé um að ræða gistiherbergi á einkaheimilum, sem leigð eru gestum fyrir milligöngu gistihúsa eða annarra aðila hluta ársins, skulu eftirfarandi kröfur gerðar:

Gestaherbergi skal vera hreint og án raka og veggfóður og málning gallalaus. Gluggatjöld skulu vera hrein og ógölluð. Rúmstæði skulu vera minnst 190 cm á lengd og 80 cm á breidd. Í hverju svefnstæði skal vera hrein dýna, og koddar og sængur skulu fyllt lyktarlausu efni. Séu baðherbergi eða snyrtiklefar notuð bæði af heimafólki og gestum, skal þar aðeins að finna hreinlætistæki með tilheyrandi nauðsynjum. Í baðherbergjum skulu vera sérstök handklæði til nota fyrir gesti, og skal skipta um þau eftir þörfum".

2. gr.

71. gr. reglugerðarinnar, sem verður 72. gr. orðist þannig:

„Heilbrigðiseftirliti ríkisins er heimilt að veita undanþágur frá ákvæðum reglugerðar þessarar, þó því aðeins að því er varðar eftirtalin ákvæði:

Í 5. gr. um almennar setustofur.

Í 9. gr. um að kerlaug eða steypibað skuli fylgja hverju herbergi.

Í 11. gr. um að tvennar hurðir skuli vera milli svefnherbergis og hótelgangs, svo og í 43. gr., um sama efni, að því er varðar gistiheimili.

Í 12. gr. og 33. gr., um lengd og breidd rúma.

Í 13. gr., um síma og útvarp í hverju herbergi.

Í 15. gr., um að snyrtiherbergi starfsfólks séu aðskilin frá snyrtiherbergjum gesta.

Undanþágur þær, sem hér um ræðir, séu því aðeins veittar, að um minni háttar rekstur sé að ræða og að sérstaklega standi á, að dómi heilbrigðiseftirlitsins.

Enn fremur er heilbrigðiseftirlitinu heimilt að veita undanþágu frá 35., 36., 41., 42. og 49. gr. sé um að ræða gistiherbergi á einkaheimilum samkv. 50. gr.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 53 20. apríl 1963, um veitingasölu, gististaðahald o. fl., birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 5. mars 1974.

Björn Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUR

um greiðslur fyrir gæslustörf í heimavistarskólum á skyldunámsstigi.

Fjármálaráðuneytið, fyrir hönd ríkissjóðs, setur hér með, að höfðu samráði við menntamálaráðuneytið og Samband íslenskra sveitarfélaga, eftirfarandi reglur um greiðslur ríkissjóðs fyrir gæslustörf í heimavistarskólum á skyldunámstigi:

1. Hámarksgreiðslur ríkissjóðs miðast við eftirfarandi gæslustundafjölda á viku:

1.1

Nemendafjöldi í heimavist	Hámarksfjöldi gæslustunda til greiðslu á viku
6—10	24.75 klst.
11—20	24.75 + 0.65 á nem. umfram 10
21—50	31.25 + 0.44 — — — 20
51—80	44.5 + 0.63 — — — 50
81—	63.5 + 0.88 — — — 80

Ofangreind skrá miðast við, að nem. komi í skóla kl. 11.00 á mánudögum og fari kl. 16.15 á föstudögum.

1.2 Í þeim tilvikum, sem menntamálaráðuneytið kann að úrskurða umframgæsluþörf í samræmi við ákvæði a)—e) liða 6. gr. reglna menntamálaráðuneytisins dags. 6. mars 1974, mun ríkissjóður greiða þann kostnað, sem af því leiðir.

1.3 Fyrirvari er gerður um hámark gæslustunda, þar sem skólastjóri hefur ekki aðstoðarfólk við kennslu eða gæslustörf.

2. Um kjör gæslufólks fer eftir kjarasamningum.
3. Sveitarfélög, er að skóla standa, greiða gæslufólki umsamin laun og endurkrefja ríkissjóð um hlutdeild ríkisins.
4. Reglur þessar gildi frá 1. janúar 1974, þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Fjármálaráðuneytið, 6. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson.

6. mars 1974. Nr. 57.

REGLUR

um heimavistargæslu.

1. gr.

Til umsjónarstarfa í heimavistarskólum á skyldunámsstigi telst allt eftirlit með nemendum utan kennslutíma svo sem í heimavist, í borðsal, í útivist, í lestímum, við félagsstörf og í frítíma ásamt næturábyrgð og heilsugæslu, annarri en þeirri, sem læknir annast.

2. gr.

Skólastjóri skal gera áætlun um gæslustörf fyrir byrjun hvers skólaárs. Gæsluáætlun skal hljóta samþykki skólanefndar, svo og skriflegt leyfi sveitarstjórnar, ef hún fer fram úr gildandi reglum um greiðslur ríkissjóðs og sveitarfélaga.

Áætlunin skal síðan send menntamálaráðuneytinu.

3. gr.

Skólastjóri ræður starfslið til gæslu að fengnu samþykki skólanefndar. Jafnan skal velja hið hæfasta fólk til starfsins.

4. gr.

Gæslufólk skal leitast við að veita nemendum hlíðstæða umhyggju og vernd og þeir njóta á heimilum sínum. Gæslufólk skal halda uppi jákvæðum aga og hvetja nemendur og leiðbeina þeim um góða framkomu, reglusemi og umgengni.

5. gr.

Dvöl á heimavist skal vera eins stutt og mögulegt er án þess að námið skerðist nokkuð af þeim sökum, svo að tengsl barnanna við heimili þeirra rofni sem minnst. Æskilegt er að nemendur séu ekki lengur en 4 nætur að heiman í senn, nema 6 daga skólavika sé talin nauðsynleg, þá 5 nætur.

6. gr.

Vikuleg gæsluþörf með heimavistarnemendum, sem koma í skóla kl. 11.00 á mánudögum og fara úr skóla kl. 16.15 á föstudögum, er talin vera, við almennar aðstæður, eftirfarandi:

Fjöldi nemenda í heimavist	Gæslustundaþörf
6—10	24,75
20	31,25
50	44,5
80	63,5
100	81,0

Menntamálaráðuneytið úrskurðar gæsluþörf umfram framanritað, ef rökstudd beiðni þess efnis kemur frá skólum af eftirtöldum ástæðum:

a) Að skóli hefjist fyrr á mánudögum.
b) Að heimavistarhús séu tvö.
c) Að 6 daga kennsluvika sé talin nauðsynleg vegna skerts námstíma.
d) Að nemendur þurfi að dvelja í heimavist yfir helgi sökum veðurs eða samgangna.
e) Að annir séu tvær vikur eða fleiri í senn, vegna samgönguerfiðleika.

7. gr.

Fjármálaráðuneytið setur reglur um greiðslur ríkissjóðs á kostnaði vegna gæslustarfa. Kjör gæslufólks fara eftir kjarasamningum.

8. gr.

Reglur þessar, sem settar eru að höfðu samráði við samtök skólastjóra í heimavistarskólum og Samband íslenskra sveitarfélaga, gilda frá 1. janúar 1974 og fyrst um sinn, uns öðruvísi kynni að verða ákveðið.

Í menntamálaráðuneytinu, 6. mars 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.

Upphæðir bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar annarra en fjölskyldubóta og fæðingarstyrks skulu hækka um 25% frá 1. apríl 1974 að telja.

Hækkunin tekur einnig til lágmarksbóta og heimildarbóta samkvæmt 19. gr., svo og greiðslna samkvæmt 73. gr. laga nr. 67/1971, sbr. 5. gr. laga nr. 96/1971.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 78. gr. laga nr. 67/1971.

Í heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 8. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

18. mars 1974. Nr. 59.

REGLUGERÐ

um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

1. gr.

Fjármálaráðherra, f. h. ríkissjóðs, gefur út til sölu innanlands happdrættisskuldabréf, samtals að fjárhæð 250 milljónir króna, skv. heimild í fjárlögum fyrir árið 1974, sbr. lög um skattalega meðferð verðbréfa o. fl., sem ríkissjóður selur innanlands, nr. 7 frá 13. mars 1974.

2. gr.

Happdrættisskuldabréf, skv. reglugerð þessari, skulu nefnd Skuldabréf D.

Þau skulu gefin út til handhafa. Verðgildi hvers skuldabréfs er 2000 krónur og eru þau í töluröð. Skuldabréfin skulu seld á nafnverði. Sala bréfanna hefst í marsmánuði 1974 og henni lýkur fyrir fyrsta útdráttardag, sem er 12. júlí 1974.

Happdrættisskuldabréfin falla í gjalddaga að 10 árum liðnum frá útgáfudegi þeirra.

3. gr.

Við innlausn happdrættisskuldabréfs greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól bréfsins í hlutfalli við þá hækkun, er kann að verða á lánstímanum á þeirri vísitölu framfærslukostnaðar, er reiknuð er 20. mars 1974, til gjalddaga 20. mars 1984. Miðað er við skráningu Hagstofu Íslands á vísitölu framfærslukostnaðar. Kauplagsnefnd reiknar vísitölu framfærslukostnaðar, og eru núgildandi lög um hana nr. 70 frá 29. nóvember 1967, sbr. lög nr. 1 frá 30. janúar 1959. Happdrættisskuldabréfin skulu innleyst á nafnverði, þótt vísitala framfærslukostnaðar hafi á tímabilinu til 20. mars 1984 verið lægri en hún var 20. mars 1974 og sé lægri hinn 20. mars 1984. Happdrættisskuldabréfin verða ekki innleyst að hluta.

4. gr.

Rísi ágreiningur um framkvæmd ákvæða 3. gr. um greiðslu verðbóta á höfuðstól happdrættisskuldabréfanna, skal þá vísa málinu til nefndar þriggja manna, er skal þannig skipuð: Seðlabanki Íslands tilnefnir einn nefndarmanna, Hæstiréttur annan,

en hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar. Nefndin fellir fullnaðarúrskurð í ágreiningsmálum, sem hún fær til meðferðar. Ef breyting verður gerð á grundvelli vísitölu framfærslukostnaðar, skal nefnd þessi koma saman og ákveða, hvernig vísitölur samkvæmt nýjum og breyttum grundvelli skulu tengdar eldri vísitölum. Skulu slíkar ákvarðanir verða fullnaðarúrskurðir.

5. gr.

Af happdrættisskuldabréfunum eru ekki greiddir vextir en vinningum úthlutað í samræmi við útdrátt númera sbr. 6. gr.

6. gr.

Árleg fjárhæð vinninga í þessum flokki happdrættisláns ríkissjóðs skal nema 9% — níu af hundraði — af heildarfjárhæð skuldabréfa flokksins og skal dregið um þá einu sinni á ári, í fyrsta sinn 12. júlí 1974, og í síðasta sinn hinn 12. júlí 1983.

Vinningum skal úthlutað samkvæmt skrá þeirri, sem hér fer á eftir:

6 vinningar á kr.	1 000 000	..... kr.	6 000 000.00
4 vinningar á kr.	500 000	..... kr.	2 000 000.00
55 vinningar á kr.	100 000	..... kr.	5 500 000.00
900 vinningar á kr.	10 000	..... kr.	9 000 000.00
965 vinningar		kr.	22 500 000.00

Á happdrættisskuldabréfunum skal tilgreindur útdráttardagur, tala vinninga og fjárhæð þeirra hvers um sig.

Vinningaskrár skulu birtar í Lögbirtingablaðinu, sem fyrst eftir útdráttardag, auk þess sem vinningaskrár skulu liggja frammi á sölustöðum.

Notarius publicus í Reykjavík annast útdrátt vinninga að viðstöddum fulltrúa fjármálaráðuneytisins og fulltrúa Seðlabanka Íslands.

Nota skal tölvu Reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskóla Íslands við útdrátt vinninga. Skal útdráttur fara fram eftir reglum, sem fjármálaráðherra setti um útdrátt vinninga í B-flokki happdrættisláns ríkissjóðs 1973, nr. 164 frá 1. júní 1973.

7. gr.

Happdrættisskuldabréfin eru undanþegin framtalsskyldu og eignarsköttum, en vinningar svo og verðbætur undanþegnar tekjuskatti og tekjuútsvari.

8. gr.

Innlausn happdrættisskuldabréfa og greiðsla vinninga fer fram í Seðlabanka Íslands, Reykjavík.

Handhafar skuldabréfa, sem hlotið hafa vinning eða við innlausn eftir 10 ár, geta snúið sér allra banka, bankaútibúa eða sparisjóða og afhent þeim skuldabréf gegn sérstakri kvittun. Viðkomandi banki, bankaútibú eða sparisjóður sér síðan um að fá greiðslu úr hendi útgefanda með því að senda Seðlabankanum skuldabréfið til fyrirgreiðslu.

Eftir gjalddaga greiðast engar verðbætur vegna hækkunar vísitölu framfærslukostnaðar.

Skuldabréf þessi fyrnast á 10 árum frá gjalddaga og verða ekki innleyst að þeim tíma liðnum.

Falli happdrættisvinningur á skuldabréf, skal hans vitjað innan fjögurra ára frá útdrætti ella verður hann eign ríkissjóðs.

Sé gölluðum eða rifnum skuldabréfum framvísað til greiðslu vinnings eða innlausnar með þeim hætti, að bæði númer sjáist og meira en helmingur bréfsins fylgi, fer innlausn fram að fullu, en sjáist aðeins annað númerið, verður innlausn eða greiðsla vinnings innt af hendi að hálfu, enda sé meira en fjórðungi bréfsins framvísað.

9. gr.

Reglur XIX. kafla laga nr. 85 frá 23. júní 1936 um mál til ógildingar skjala o. fl. gilda ekki um skuldabréf samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Fjármunir þeir, sem inn koma fyrir sölu happdrættisskuldabréfanna, skulu renna til greiðslu kostnaðar af vega- og brúagerð á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

Kostnaður við framkvæmd þessarar fjáröflunar greiðist af söluandvirði skuldabréfanna.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 2. gr. laga nr. 7 frá 13. mars 1974 um skattalega meðferð verðbréfa o. fl., sem ríkissjóður selur innanlands, sbr. LXVI. lið 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1974, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 18. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 7 — 1974

Nr. 60. 86 15. mars 1974.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

fyrir símaþjónustu.

I. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar miðstöðvar.

1. Stofngjald.

Fyrir venjulegt talfæri með línu og númeri í miðstöð ..... kr. 10 000.00.

Stofngjöld fyrir sérbúnað samkvæmt VIII. kafla.

Framangreint gjald miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur í samband, og er þá miðað við hina gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Þegar handvirkum síma er breytt í sjálfvirkan síma, má krefjast aukastofngjalds, sem svarar hálfum mismun á stofngjaldi við sjálfvirkan og handvirkan síma.

Stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan sérbúnað gilda aðeins, þegar sami aðili hefur búnaðinn.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að veita löggiltum rafverktökum sérstakt leyfi til að draga símataugar í símapípur, sem tilheyra viðkomandi íbúðum enda hafi áður verið komið á samstarfi við hlutaðeigandi rafveitur varðandi samþykki teikninga fyrir símalagnir.

Hér er aðeins um að ræða einfaldar símalagnir í íbúðarhúsum, það er uppsetningu á tenglum, sem póst- og símamálastjórnin hefur viðurkennt og tengingu þeirra, en ekki tengingu inn í húskassa.

Símnotendur ráða fjölda tengla, enda fellur stofngjald af þeim niður í þessum tilfellum.

2. Afnotagjald.

Afnotagjald greiðist ársfjórðungslega fyrir fram. Umframgjald miðast að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má þegar sérstaklega stendur á, vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Þegar væntanlegur símnotandi, sem pantað hefur síma, en af einhverjum ástæðum hefur ekki vilja til þess að taka við honum, þegar stofnunin er reiðubúin að

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

veita aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

2.1. Ársfjórðungsgjaldið fyrir venjulegt talfæri með línu og númeri í miðstöð er kr. 1 500 að viðbættum kr. 3.90 fyrir hvert teljaraskref umfram 525 á ársfjórðungi, nema þar sem notendafjöldi er yfir 20 000 á sama stöðvargjaldssvæði, þar verða 400 skref innifalin í fastagjaldinu.

2.2. Fyrir verslunar- og/eða atvinnusíma greiðist gjaldið í 2.1 hér að framan, auk kr. 500.00 á ársfjórðungi.

Hjá notendum, sem hafa tvær eða fleiri línur í sjálfskiptireit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalskrefafjölda á númerunum.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi miðstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

Afnotagjöld fyrir sérbúnað eru samkv. VIII. kafla. Gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1.	Milli húsa á svæði sömu miðstöðvar fyrir hvert venjulegt talfæri með línu ..... (Flutningsgjald greiðist að fullu, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í).	kr. 5 000.00
3.2.	Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli:	
3.2.1.	Í sömu íbúð eða innan 20 m fjarlægðar á sömu hæð	— 850.00
3.2.2.	Annars staðar í sama húsi á aðaltalfæri og aukatalfæri	— 1 700.00
3.3.	Frá húsi á svæði annarrar símstöðvar	— 6 800.00

Sé um óvenjulega kostnaðarsaman flutning að ræða, eða flutning á öðrum tækjum, sem ekki eru nefnd hér að framan, greiðist gjald, sem er ákveðið af póst- og símamálastjórninni.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan svæðis sömu símstöðvar, og aðeins er um nýja innanhússlögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 2 500.00 ef flutt er innan 6 mánaða, en í allt að kr. 3 300.00 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar í kr. 850.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 1 800.00.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af Póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilviki af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar miðstöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

1. Stofngjald.

Fyrir venjulegt talfæri með línu og númer í miðstöð ..... kr. 8 200.00

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvert venjulegt talfæri með línu og númeri í miðstöð.

Afnotagjaldið er tilfært í heilum krónum.

Afgreiðslutími miðstöðvar virkum dögum	Sérlína	2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	690	550	410
4 —	930	750	560
6 —	1 050	840	630
8 —	1 180	940	710
10 —	1 280	1 020	770
12 —	1 310	1 050	790
14 —	1 360	1 090	820
16 —	1 400	1 120	840
24 —	1 500	1 200	900

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því sem að framan getur, bætist við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu. Viðbótargjaldið skal þó hækka eða lækka þannig að standi á heilum tug króna.

2.2. Almenn ákvæði.

Ofannefnt afnotagjald fyrir talfæri með línu og númeri í miðstöð hækkar um 30% hjá hvers konar atvinnu- og verslunarfyrirtækjum og hjá einstökum atvinnurekendum og öðrum aðilum, sem að áliti stöðvarstjóra nota símann sérstaklega mikið. Þessi hækkun gildir þó ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrir fram einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Þegar væntanlegur símnotandi, sem pantað hefur síma, en af einhverjum ástæðum hefur ekki vilja til þess að taka við honum, þegar stofnunin er reiðubúin að veita aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

Afnotagjöld fyrir sérbúnað eru samkv. VIII. kafla. Gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1.	Milli húsa á svæði sömu miðstöðvar, fyrir hvert venjulegt talfæri með línu	kr. 4 100.00
3.2.	Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða tengli.	
3.2.1.	Í sömu íbúð eða innan 20 m fjarlægðar á sömu hæð	— 850.00
3.2.2.	Annars staðar í sama húsi á aðaltalfæri og aukatalfæri	— 1 700.00
3.3.	Frá húsi á svæði annarrar miðstöðvar	— 5 600.00

Áðurnefnd gjöld, sem nefnd eru undir 2. og 3. eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar vegna tæknilegra annmarka, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, og aðeins er um nýja innanhússlögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 2 500.00.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af tengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar í kr. 850.00 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 1 800.00.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

III. KAFLI

Notendasímar í sveitum.

1. Stofngjald.

Um notendasíma á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1.1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 5 600.00. Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða ákveðst stofngjald af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eða eftir samkomulagi.

1.2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í I. kafla 1., en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við miðstöð með eftirfarandi afgreiðslutíma:

2 std.	.....	kr. 340.00
4 —	.....	— 430.00
6 —	.....	— 540.00
8 —	.....	— 620.00
10 —	.....	— 660.00
12 —	.....	— 680.00
14 —	.....	— 730.00
16 —	.....	— 750.00
24 —	.....	— 800.00

2.2. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í I. kafla 2.

3. Almenn ákvæði.

3.1. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða.

3.2. Flutning á símanum, ef notandi óskar, greiði hann eftir reikningi.

3.3. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu. Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur í byggð eða ábúendaskipti verði. Allt í samráði við hlutaðeigandi oddvita.

3.4. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.

3.5. Símnotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símtækja og starfrækslu notendasíma.

3.6. Landssíminn hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.

3.7. Stofngjöld greiðast fyrirfram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrirfram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer gjaldið í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

3.8. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu, en um síma þeirra fer eftir ákvæði I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, skólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verslunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI
Símtalagjald.

1. Símtalagjald innanlands.

Gjöld fyrir langlínusímtöl sem valin eru sjálfvirkt:

1.1. **Dagtaxti** er frá kl. 08:00 til kl. 20:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 08:00 til kl. 15:00 á laugardögum.

Gjald flokkur	Skref í sek.	Verð fyrir hv. mín. kr.
O	ót. tími	
A	60 sek.	3.90
B	45 —	5.20
C	30 —	7.80
1	24 —	9 75
2	12 —	19.50
3	10 —	23.40
4	8 —	29.25
5	6 —	39.00

1.2. **Næturtaxti** er frá kl. 20:00 til kl. 08:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 15:00 á laugardegi til kl. 08:00 næsta mánudag.

Gjald flokkur	Skref í sek.	Verð fyrir hv. mín. kr.
A	120 sek.	1.95
B	90 —	2.60
C	60 —	3.90
1	45 —	5.20
2	24 —	9.75
3	20 —	11.70
4	15 —	15.60
5	12 —	19.50

2. Langlínusímtöl afgreidd um handvirkar miðstöðvar.

	Minnsta gjald	Umframgjald pr. mín.
2.1. Um 0— 10 km línulengd	kr. 27.00	kr. 9.00
— 10— 25 — —	— 45.00	— 15.00
— 25—100 — —	— 60.00	— 20.00
— 100—225 — —	— 78.00	— 26.00
— 225—350 — —	— 93.00	— 31.00
Yfir 350 — —	— 117.00	— 39.00

Ofannefnt símtalagjald gildir ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2.2. Hraðsímtal: þrefalt venjulegt símtalagjald.

2.3. Forgangshraðsímtal: tífalt venjulegt símtalagjald.

2.4. Kvaðning: kr. 28.00. Kvaðningargjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki.

2.5. Afgreiðslugjald: kr. 38.00 reiknast ávallt fyrir handvirka afgreiðslu símtala um leiðir, þar sem sjálfvirkt langlínusamband er fyrir.

2.6. Boðsending: kr. 50.00 á venjulegu útburðarsvæði símstöðva, og kr. 50.00 fyrir hvern byrjaðan km út fyrir það. Boðsendingargjaldið greiðist hvort sem úr símtali verður eða ekki.
2.7. Afturköllun símtals: kr. 8.00.

3. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa.

Ákvarðast eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

4. Radíó-símtöl við skip og báta.

Gjöld fyrir símtöl um íslenskar strandarstöðvar milli íslenskra skipa og lands:
4.1. Línugjald kr. 45.00 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 15.00 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.2. Strandargjald kr. 81.00 ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi en annars kr. 120.00 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 27.00 eða kr. 40.00 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.3. Skipsgjald mismunandi eftir skipum, sé gjaldið tekið.
4.4. Aukaþjónusta eftir tegund, að ósk samtalsbeiðanda greiðist samkvæmt IV. kafla.
4.5 Fyrir radíósímtöl við skip til eða frá útlöndum er gjaldið þannig samsett:
a. Gjaldið milli Íslands og viðkomandi lands.
b. Strandargjald.
c. Skipsgjald, ef viðkomandi skip tekur slíkt gjald.
d. Gjald fyrir aukaþjónustu að ósk samtalsbeiðanda, sem greiðist samkv. IV. 2.

V. KAFLI

Símskeytagjald.

1. Gjald fyrir símskeyti innanlands.

1.1. Venjulegt símskeyti: Kr. 5.30 fyrir hvert orð. Minnsta gjald. kr. 53.00.
1.2. Blaðaskeyti: Kr. 1.10 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 33.00.
1.3. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald. Minnsta gjald kr. 106.00.
1.4. Veðurskeyti: Kr. 53.00 fyrir hvert skeyti.
1.5. Símapóstávísanir: Gjald kr. 72.00 án tillits til orðafjölda.
1.6. Heillaskeyti: Sama gjald og fyrir venjulegt símskeyti, en auk þess greiðist aukagjald fyrir skrauteyðublöð kr. 30.00 eða kr. 50.00 eftir gerð.
1.7. Samúðarskeyti: Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann gefur, og rennur upphæðin óskert til Landsspítalasjóðs.
1.8. Móttaka símskeyta í talsíma frá talsímanotanda kostar kr. 14.00 fyrir hver 100 orð eða færri.
1.9. Afturköllun á símskeyti kostar kr. 7.00 ef ekki er farið að senda það frá afhendingarstöðinni.
1.10. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum eru útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða kr. 50.00 fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum krigumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til

viðtakanda svo fljótt, sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.

1.11. Fyrir fram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP 10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.

1.12. Samanburður til tryggingar gegn missimun (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs skímskeytagjalds.

2. Gjald fyrir símskeyti til útlanda.

Gjald fyrir símskeyti til útlanda ákveðst af alþjóðasamþykktum og millirikjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Gjald fyrir skeytaafgreiðslu við skip og báta.

3.1. Almenn loftskeyti.

3.1.1. Gjald fyrir loftskeyti til og frá íslenskum skipum um íslenskar strandarstöðvar, ef afhendingar- eða ákvörðunarstöð skeytis er á Íslandi, er þannig samsett:

a. Línugjald kr. 5.30 hvert orð.
b. Strandargjald kr. 5.30.
c. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
d. Gjald fyrir aukaþjónustu að beiðni sendanda.

Minnsta gjald er hið sama og fyrir 7 orð.

3.2. Sérstök lofskeyti.

3.2.1. Gjald fyrir blaðaloftskeyti frá íslenskum skipum til afgreiðslu innanlands er þannig samsett:

a. Línugjald kr. 1.10 hvert orð.
b. Helmingur venjulegs strandargjalds.

3.2.2. Gjald fyrir hraðblaðaloftskeyti er þannig samsett:

a. Línugjald kr. 1.10 hvert orð.
b. Venjulegt strandargjald.

Minnsta gjald fyrir blaðaloftskeyti er hið sama og fyrir 14 orð. Blaðaloftskeyti er aðeins leyft frá skipi til lands.

3.2.3. Gjald fyrir veðurskeyti frá ísl. skipum til Veðurstofu Íslands er kr. 53.00.

3.2.4. Gjöld fyrir önnur loftskeyti og aukaþjónustu eru í samræmi við 1. og 2. grein þessa kafla.

3.3. Gjöld erlendra skipa eru samkvæmt alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI

Telex og fjarritvélar.

1. Stofngjald.

1.1.	Venjuleg fjarritvél	kr. 41 000.00
1.2.	Númer í telexstöð	— 20 500.00
1.3.	Bæjarlína	— 5 000.00
1.4.	Innbyggður endurgati	— 7 600.00
1.5.	Innbyggður vélsendir	— 5 200.00
1.6.	Endurgati, sem prentar á borðann. en án leturborðs	— 30 000.00
1.7.	Endurgati, sem prentar á borðann, með leturborði	— 38 000.00

1.8. Vélsendir ..... — 14 000.00
1.9. Vélgatari ..... — 30 000.00
1.10. Morsetæki (vélsendir eða vélgatari) ..... — 24 000.00
1.11. Afriðill ..... — 5 000.00
1.12. Fyrir útskiptingu á telex- og fjarritvélum samkvæmt ósk notanda greiðist hálft stofngjald, ef leyft verður.
1.13. Framangreind stofngjöld taka breytingum sem eiga rætur að rekja til breytts innkaupsverðs.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Venjuleg fjarritvél. Viðhald innifalið án kostnaðar við utanbæjarferðir, án pappírs og leturborða. Viðhald utan dagvinnutíma, sé þess óskað greiðist sérstaklega ..... kr. 17 000.00
2.2. Númer í telexstöð ..... — 10 000.00
2.3. Bæjarlína ..... — 2 400.00
2.4. Innbyggður endurgati ..... — 2 500.00
2.5. Innbyggður vélsendir ..... — 2 500.00
2.6. Endurgati, sem prentar á borðann, en án leturborðs ..... — 12 000.00
2.7. Endurgati, sem prentar á borðann, með leturborði ..... — 14 400.00
2.8. Vélsendir ..... — 5 500.00
2.9. Vélgatari ..... — 11 000.00
2.10. Morsetæki (vélsendir eða gatari) ..... — 12 000.00
2.11. Afriðill ..... — 2 200.00
2.12. Fjölsendir (2 vélsendar — 1 númerasendir ..... — 17 000.00
2.13. Tengipúlt ..... — 2 400.00
2.14. Telexritanir innanlands greiðast með kr. 3.90 fyrir hvert teljaraskref og samsvarar það kr. 9.75 á mínútu.
2.15. Fyrir ritsímatæki, sem eru í notkun allan sólarhringinn, hækkar leiga um 20%.

3. Gjald fyrir telexritanir til útlanda.

Gjald fyrir telexritanir til útlanda ákvarðast af alþjóðasamþykktum og millirikjasamningum og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

4. Flutningsgjald fyrir venjulega fjarritvél.

4.1. Milli húsa á svæði sömu símstöðva ..... kr. 10 000.00
4.2. Innanhúss ..... — 5 000.00
4.3. Frá húsi á svæði annarrar símstöðvar ..... — 14 000.00

5. Leiga, uppsögn o. fl.

Framangreind stofngjöld og afnotagjöld eru miðuð við venjulegustu gerð blaðfjarritvéla. Í afnotagjöldunum er fólgin vátrygging tækjanna. Hverri fjarritvél fylgja við uppsetningu 4 rúllur af pappír, en upp frá því kostar notandi pappírinn.

Stofngjald greiðist fyrir fram, áður en uppsetning er hafin og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrir fram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald af síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Segja má sambandinu upp um mánaðamót með eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

VII. KAFLI

Línur.

1. Stofngjald.

Ef unnt er að láta línur á leigu, skal stofngjaldið vera jafnt ársleigu, þó aldrei lægra en sem svarar árleigu fyrir 1 km.

2. Afnotagjald.

Ársfjórðungsleigan á hvern km skal vera þessi (minnsta gjald miðað við 100 m).

2.1. Fyrir 1 línu í innanbæjarjarðsíma 0.4—0.7 mm ..... kr. 600.00
2.2. Fyrir 1 línu í langlínujarðsíma 0.9 mm ..... — 830.00
2.3. Viðskiptagjald: Leiga fyrir línu milli símabúnaðar og símamiðstöðvar á öðru gjaldsvæði miðast við 40 þúsund mínútna notkun á ári, samkvæmt því gjaldi, sem gildir fyrir sjálfvirkt val á milli viðkomandi símamiðstöðva.

Skemmstur leigutími skal ákveðinn með samningum í hvert skipti. Uppsagnarfrestur er 6 mánuðir, og er hann gagnkvæmur. Leiga til fjarlægra staða ákvarðast af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

VIII. KAFLI
Sérbúnaður.

1. Sérbúnaður við sjálfvirkar miðstöðvar.

		Stofngjald kr.	Afnotagjald á ársfj. kr.
1.1.	**Einstök talfæri.**		
1.1.1.	Aukatalfæri, sido eða með snara	2 500	210
1.1.2.	Vatnsþétt talfæri	3 100[1])	440
1.1.3.	Hátalarasími	11 500	1 530
1.1.4.	2ja línu talfæri, ATEA 822. Að auki er unnt að tengja viðbótarlínu til einkasímstöðvar	2 800[1])	700
1.1.5.	2ja línu talfæri, Siemens	3 200[1])	800
1.1.6.	2ja línu talfæri DBH (eldri gerð, svört)	1 600[1])	630
1.2.	**Talfærakerfi (bjöllur ekki innifaldar í verði).**		
1.2.1.	Ritarasímar (sekreter) ATEA 812-L, 1 lína, 2 talfæri	2 300[1])[2])	570[2])
1.2.2.	Ritarasímar AVH dialog, 2 línur, 2 til 3 talfæri	2 600[1])[2])	650[2])
1.2.3.	Ritarasímar Siemens, 2 línur, 2 talfæri	7 200[1])[2])	1 800[2])
1.2.4.	Ritarasímar DBH 3, 1 lína, 2 talfæri (eldri gerð, svört)	1 400[1])[2])	420[2])
1.2.5.	Raðsímar, ATEA 816, 1 lína, 3 til 6 talfæri	2 400[1])[2])	600[2])
1.2.6.	Raðsímar, ATEA 822, 2 línur, 2 talfæri	2 800[1])[2])	700[2])
1.2.7.	Raðsímar, ATEA 829, 2 línur, 3 til 10 talfæri	3 400[1])[2])	850[2])
1.2.8.	Raðsímar, ATEA 849, 4 línur, 3 til 10 talfæri	4 700[1])[2])	1 180[2])
1.2.9.	Raðsímar, Reiha ½, 1 lína, 2 til 3 talfæri	5 000[1])[2])	1 250[2])
1.2.10.	Raðsímar, Reiha ⅕, 1 lína, 3 til 6 talfæri	3 600[1])[2])	900[2])
1.2.11.	Raðsímar, Reipos ⅖, 2 línur, 3 til 6 talfæri	4 400[1])[2])	1 100[2])
1.2.12.	Raðsímar, Reipos ²⁄₁₀, 2 línur, 7 til 11 talfæri	5 200[1])[2])	1 300[2])
1.2.13.	Fjöllínusímar, Makler, 8 línur, 2 til 12 talfæri	8 800[1])[2])	2 200[2])
1.2.14.	Millisamband milli húsa, DBH 4, (magneto)	10 000	1 000
1.2.15.	Millisamband milli svæða (Rvík), DBH 4 (magneto)	10 000	4 000
1.2.16.	Millisamband á sömu lóð, DBH 4 (magneto)	5 000	700
1.2.17.	Millisamband milli húsa án tengingar við miðstöð	10 000	2 600
1.3.	**Handvirkar einkasímstöðvar (CB). Uppsetning innifalin.**		
1.3.1.	L.M.E. 1 + 3	17 100	700
1.3.2.	L.M.E. 2 + 6	27 400	1 400
1.3.3.	L.M.E. 3 + 9	40 300	2 100
1.3.4.	L.M.E. 4 + 16	63 400	3 500
1.3.5.	L.M.E. 5 + 30	64 800	6 125

		Stofngjald kr.	Afnotagjald á ársfj. kr.
1.3.6.	L.M.E. 6 + 40	72 000	8 050
1.3.7.	E.B. 6 + 30	66 200	6 300
1.3.8.	Talfæri í sama húsi	2 800	390
1.3.9.	Númer frá einkasímstöð í öðru húsi. Venjulegt talfæri innifalið	10 000	1 000
1.3.10.	Númer frá einkasímstöð á öðrum svæði (Reykjavík). Venjulegt talfæri innifalið	10 000	4 000
1.4.	**Sjálfvirkar einkasímstöðvar (PABX).**		
1.4.1.	Stofngjald af stöð: a. Innkaupsverð stöðvar að frádregnum: kr. 5 000.00 fyrir hvern númerabúnað. kr. 10 000.00 fyrir hvern miðstöðvarlínubúnað. b. Uppsetningarkostn. einkasímstöðvar skv. reikningi.		
1.4.2.	Fyrir hvern númerabúnað í einkasímstöð		480
1.4.3.	Fyrir hvern miðstöðvarlínubúnað í einkasímstöð		960
1.4.4.	Talfæri í sama húsi	2 800	390
1.4.5.	Númer frá einkasímstöð í öðru húsi. Venjulegt talfæri innifalið	10 000	1 000
1.4.6.	Númer frá einkasímstöð á öðru svæði (Reykjavík). Venjulegt talfæri innifalið	10 000	4 000
1.4.7.	Tryggingu gegn bruna, vatnsskaða og öðru tjóni á búnaðinu skal notandi sjá um. Upplýsingar um endurkaupsverð búnaðarins fást hjá Pósti og síma hverju sinni.		
1.4.8.	Sjálfvirkar einkasímstöðvar, sem fylgt hafa sérgjaldskrá, gera svo einnig framvegis með hliðstæðum breytingum og í hinni almennu gjaldskrá.		
1.5.	**Annar búnaður.**		
1.5.1.	Venjuleg aukabjalla	840	60
1.5.2.	Aukabjalla, vatnsþétt	1 000[1])	250
1.5.3.	Aukabjalla, slagbjalla	2 400[1])	600
1.5.4.	Aukatengill	2 000	
1.5.5.	Langlínulás	1 150	100
1.5.6.	Aukahlust	860	210
1.5.7.	Símabúnaður fyrir heyrnardaufa	500[1])	120
1.5.8.	Aukaskífa	860	140
1.5.9.	Blinker	860	140
1.5.10.	Krosssnari (2ja línu snari)	860	140
1.5.11.	Bjöllusnari með rafvökum	860	210
1.5.12.	Dyraviti með áhaldasnertu, eldri gerð		140
1.5.13.	Dyraviti með fótosellu og undirstelli	2 900[1])	700
1.5.14.	Dyraviti með fótosellu og borðtæki	1 400[1])	420
1.5.15.	Símsvarar. Aukakassettur skulu seldar	8 600	1 250
1.5.16.	Símsvarar stuttan tíma kr. 2 500 fyrir allt að 2 mánuðum og kr. 1 000 fyrir hvern byrjaðan mánuð þar fram yfir.		
1.5.17.	Sjálfsalar, einnar myntar. Árstekjutrygging kr. 17 000.		
1.5.18.	Sjálfsalar, 3ja mynta. Árstekjutrygging kr. 26 000.		

1.6. **Ýmislegt.**
1.6.1. Aukagjald fyrir óskráð númer kr. 240.
1.6.2. Tengigjald, nýr sími í stað millisambands kr. 2 100.
1.6.3. Útskipting á talfæri samkv. ósk notanda kr. 2 100.
1.6.4. Frádráttur vegna eldri búnaðar:

a. Sjálfvirkar skiptistöðvar fyrnast á 15 árum og hluti úr ársfjórðungi reiknast sem heill ársfjórðungur.
b. Handvirk einkasímstöð, 1.3., talfærakerfi, 1.2. og einstök talfæri, 1.1., afskrifast á 10 árum og hluti úr ársfjórðungi reiknast sem heill ársfjórðungur.
c. Ef nýr búnaður samkv. a. og b. er settur upp í stað eldri búnaðar, er endurgreiðsla af stofngjaldi eldri búnaðarins reiknuð út frá gildandi stofngjaldi, deilt með afskriftartímanum og margfaldað með því, sem á vantar upp á fulla fyrningu og kemur sú upphæð til frádráttar stofngjaldi nýja búnaðarins. Ef áðurnefndur frádráttur er hærri en stofngjald nýja búnaðarins skal umreikna hann miðað við upprunalegt stofngjald og sé hann enn hærri en stofngjald nýja búnaðarins endurgreiðir póstur og sími þann mismun, (sbr. d).
d. Ef búnaði samkv. a. og b. er sagt upp er endurgreiðsla samkv. c. miðuð við upprunalegt stofngjald.

Skýringar:
1) Uppsetning og flutningur greiðast samkv. reikningi.
2) Verð pr. talfæri.

2. Sérbúnaður við handvirkar miðstöðvar.

		Stofngjald kr.	Afnotagjald á ársfj. kr.
2.1.	**Einkstök talfæri.**		
2.1.1.	Aukatalfæri í sömu íbúð	2 500	390
2.1.2.	Aukatalfæri annars staðar í sama húsi	3 500	550
2.2.	**Handvirkar einkasímstöðvar.**		
2.2.1.	6 númera einkastöðstöð	10 000	1 080
2.2.2.	10 — —	16 700	1 800
2.2.3.	15 — —	25 000	2 700
2.2.4.	20 — —	33 000	3 600
2.2.5.	Hlutfallslega fyrir stærri einkasímstöðvar.		
2.2.6.	Talfæri í sama húsi	2 800	550
2.2.7.	Númer frá einkasímstöð í öðru húsi. Venjulegt talfæri innifalið	10 000	950
2.3.	**Annar búnaður.**		
2.3.1.	Samband við hálfsjálfvirkan tengil	2 200	280
2.3.2.	Venjuleg aukabjalla	850	60
2.3.3.	Tengill með rafvökum	2 200	

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetningu símnefna greiðist kr. 960.00 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðist þó aðeins kr. 180.00 fyrir hverja skráningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrir fram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI

1. Símaskráin.

Póst- og símamálastjórnin gefur út símaskrá og leggur hverjum leigusíma til eitt eintak af hverri útgáfu símaskrárinnar. Framan á kápu símaskrár skulu prentuð svæðanúmer sjáfvirka símakerfisins og á bakhlið hennar upplýsingar, sem nauðsynlegt þykir, að dómi póst- og símamálastjórnar, að birta almenningi. Óheimilt er, að viðlagðri ábyrgð, ef út af er brugðið, að hylja framangreindar upplýsingar með ógagnsærri hlífðarkápu eða á annan hátt.

2. Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni. Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 240.00. Sé auk aðalsímnotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 480.00 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímnotendur geta ekki öðlast aðalsímanotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur landssíminn einn umráðarétt símans.

Breytir engu í þessu þó að aukasímnotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjaldið

Óski símnotandi, að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það, gegn 240.00 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastjórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt að bera.

3. Skrásetning í stafrófsskrána.

3.1.	Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 400.00
3.2.	Aukanafn í skrá	— 480.00
3.3.	Aukalínur í skrá, hver lína	— 240.00
3.4.	Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 400 + 480	— 880.00

Aukalínur eru taldar: Ef t. d. fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímnotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímnotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 480.00 sem aukanafn.

4. Skrásetning í atvinnuskrána.

4.1. Ókeypis skrásetning.

Hver símnotandi, sem rekur atvinnu- eða verslunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skráningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímnotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

4.2. Skrásetning gegn borgun.

Ef símnotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 240.00. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 400.00. Auglýsingarlína kostar kr. 240.00.

5. Auglýsingar í símaskrá.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að taka auglýsingar til birtingar í símaskránni, að því marki, sem hún telur að samrýmist númeraskránni.

XI. KAFLI

Radíótæki og þjónusta um radíóstöðvar.

1. Eftirlitsgjöld, leyfisbréfagjöld o. fl.

Gjöld fyrir leyfisbréf skulu vera sem hér segir:

1.1.	Leyfisbréf, þegar samanlagt sendiafl er yfir 100 wött (endurnýist á 5 ára fresti)	kr. 1 000.00
1.2.	Leyfisbréf, þegar samanlagt sendiafl er 100 wött eða minna (endurnýist á 5 ára fresti)	— 500.00
1.3.	Leyfisbréf vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun	— 600.00
1.4.	Leyfisgjald vegna árlegrar framlengingar amatörleyfis	— 250.00
1.5.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á bílskúrshurðum (þarf ekki að endurnýja)	— 500.00
1.6.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á líkönum	— 200.00
1.7.	Leyfisbréf fyrir öðrum radíótækjum en talin eru að ofan	— 200.00

Árleg eftirlitsgjöld fyrir stöðvar í skipum og bátum og fastastöðvar skulu vera sem hér segir:

1.8.	Eftirlitsgjald, þegar afl aðalsendis er yfir 100 wött	— 2 600.00
1.9.	Eftirlitsgjald, þegar afl aðalsendis er 100 wött eða minna	— 1 800.00
1.10.	Eftirlitsgjald fyrir hvern sendi umfram einn á sama stað	— 250.00

Árleg starfrækslugjöld fyrir farstöðvar skulu vera sem hér segir, enda sé komið með þær til eftirlitsmanns, ef óskað er skoðunar:

1.11.	Starfrækslugjald fyrir talstöð í bifreið	— 750.00
1.12.	Starfrækslugjald fyrir ferðatalstöðvar, afl yfir 0,5 watt	— 600.00
1.13.	Starfrækslugjald fyrir ferðatalstöðvar, afl 0.5 watt eða minna	— 400.00

Önnur gjöld en að ofan greinir skulu vera:

1.14.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður er ekki innifalinn)	— 1 200.00
1.15.	Gjald vegna aukaskoðunar amatörstöðvar	— 600.00
1.16.	Gjald fyrir tegundaprófun talstöðva, afl yfir 0.5 watt	— 4 800.00
1.17.	Gjald fyrir tegundaprófun talstöðva, afl 0.5 watt og minna	— 3 000.00

2. Sölu- og leigukjör á radíótækjum.

Fyrir þau radíótæki, sem Póstur og sími framleiðir, gilda eftirfarandi sölu- og leigukjör:

	Gerð	Tæki	Stofnverð (Ný tæki) kr.	Leigukjör Afgreiðslugj. kr.	Ársfj.leiga kr.
2.1.	FF — 3	Talsendir/viðtæki	57 840.00	5 780.00	2 640.00
2.2.	FF — 5	Talsendir/viðtæki	77 160.00	7 710.00	3 480.00
2.3.	FF —10	Talsendir/viðtæki	57 840.00	5 780.00	2 640.00
2.4.	FVT—20	Talsendir/viðtæki	54 720.00	5 470.00	2 520.00
2.5.	FVT—30	Talsendir/viðtæki	61 080.00	6 100.00	2 760.00
2.6.	FVT—40	Talsendir/viðtæki	91 680.00	9 170.00	4 200.00
2.7.	FT	Talsendir	85 200.00	8 520.00	3 840.00
2.8.	VFT	Viðtæki	48 240.00	4 820.00	2 160.00
2.9.	VKT	Viðtæki	30 600.00	3 060.00	1 440.00
2.10.	VTS—12		54 720.00	5 470.00	2 520.00

Notuð leigutæki fást einnig keypt, og er þá veittur 6% afsláttur frá nývirði tækisins fyrir hvert ár, sem það hefur verið í notkun. Þó skal söluverð slíkra tækja ekki vera lægra en 40% af nývirði.

3. Viðskiptagjöld.

3.1. Radíósímtöl við skip og báta.
Sjá kafla IV. 4 hér að framan.

3.2. Skeytaafgreiðsla við skip og báta.
Sjá kafla V. 3 hér að framan.

3.3. Viðskiptagjöld vegna radíóstöðva í verstöðvum.
Vegna radíóstöðva, sem komið er upp í verstöðvum á vegum samtaka útvegsmanna á viðkomandi stað, skal greiða eftirfarandi daggjöld.

Fyrir 1—5 báta	kr. 240.00
Fyrir 6—15 báta	— 420.00
Fyrir 16—30 báta	— 570.00
Fyrir 31 bát og fleiri	— 720.00

Ef um leigutalstöð er að ræða, greiðast venjuleg leigugjöld, samkvæmt XI. kafla 2. að auki.

3.4. Viðskiptagjöld og reglur vegna samningsbundinna viðskipta við fiskibáta.

3.4.1. Póst- og símamálastjórnin lætur fiskibátum í té alla strandarstöðvaþjónustu, sem þeir þurfa á að halda, vegna reksturs og útgerðar bátsins, gegn ákveðnu, ársfjórðungslegu viðskiptagjaldi.

3.4.2. Viðskipti þessi geta farið fram um hvaða strandarstöð Pósts og síma sem er.

3.4.3. Í þjónustu þessari eru innifalin símtöl, skeyti og skilaboð til afgreiðslu innan bæjarsímakerfis þess staðar, sem viðkomandi strandarstöð er staðsett á.

3.4.4. Afgreiðsla símtala eða skeyta um langlínukerfi Pósts og síma greiðist samkvæmt gjaldskrá þessari.

3.4.5. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á lauslegum, munnlegum skilaboðum, og eru þau afgreidd á ábyrgð þess, er óskar flutnings þeirra.

3.4.6. Skilyrði þess, að útgerðarmaður eða félag geti orðið þessarar þjónustu aðnjótandi, eru:
að allir fiskibátar, sem skráðir eru innan viðkomandi lögsagnarumdæmis og búnir talstöð, greiði slíkt viðskiptagjald, að samtök útvegsmanna í viðkomandi lögsagnarumdæmi beri ábyrgð á greiðslu viðskiptagjaldanna á tilskildum tíma, og að ofangreind viðskipti fjalli eingöngu um atriði, er varða útgerð og rekstur viðkomandi báts, og þess stranglega gætt, að þeim ákvæðum sé fylgt.

3.4.7. Ársfjórðungslegt viðskiptagjald fiskibáta skal vera sem hér segir:

a. fyrir báta minni en 10 tonn	kr. 1 120.00
b. fyrir báta 100 tonn og stærri	— 1 750.00

Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta strandarstöðva, allt að 25 símtölum og skilaboðum ársfjóðungslega fyrir báta minni en 100 tonn, og allt að 40 símtölum og skilaboðum fyrir báta 100 tonn og stærri.

Þau símtöl og skilaboð, sem umfram kynnu að verða ofangreindar magntölur skulu greiðast samkvæmt gjaldskrá þessari IV. kafla 4.

3.5. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

3.5.1. Reglur um viðskiptagjöld landfarstöðva er að finna í kafla XI 7.3.

2.5.2. Ársfjórðungslegt viðskiptagjald fyrir þessa þjónustu skal vera kr. 1 120.00.

4. Skyldutilkynningar skipa.

Öll íslensk skip, sem búin eru talstöðvum og eru tilkynningaskyld samkvæmt lögum frá 17. maí 1968 og gildandi reglugerð þar að lútandi, greiði Pósti og síma ársfjórðungslegt gjald fyrir flutning tilkynninga þessara um stöðvar hans og fjarskiptarásir.

Gjaldið skal vera svo sem hér segir:

Fyrir skip undir 15 rúmlestum brúttó	kr.	425.00
Fyrir skip að 50 rúmlestum brúttó	—	600.00
Fyrir skip 50 að 100 rúmlestum brúttó	—	850.00
Fyrir skip 100 rúmlestir brúttó og yfir	—	1 100.00

Gjald þetta er óviðkomandi öðrum viðskiptagjöldum vegna viðskipta skipa um strandarstöðvar Pósts og síma, og skal það greitt fyrir fram ársfjórðungslega.

Óheimilt er að hagnýta upplýsingar þær, er fást með skyldutilkynningunum, til annarra nota en öryggisgæslu vegna skipa og áhafna.

5. Almenn ákvæði.

5.1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslensks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess, ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki fyrir útvarp, sem er skráð hjá Ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald, samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki, skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.

5.2. Póst- og símamálastjórnin sér um eftirlit með notkun sendistöðva og lætur skoða þær að jafnaði einu sinni á ári. Fyrir þetta greiðist árlegt eftirlitsgjald, samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

5.3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal viðkomandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafist þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn, þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann og ber þá leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi radíótækja aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða fyrir framkvæmd hennar aukalega, hálft eftirlitsgjald að viðbættum ferðakostnaði.

5.4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.

5.5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörslu.

5.6. Eftirlitsgjald og annar kostnaður, vegna tækjaskoðunar, greiðist í síðasta lagi einum mánuði eftir framvísun reiknings.

5.7. Póst- og símamálastjórnin og sérstakir umboðsmenn hennar sjá um uppsetningu og viðhaldsþjónustu á öllum sendistöðvum í farartækjum og í landi. Enn fremur á þeim viðtækjum og öðrum viðkomandi búnaði, er telst til skyldubúnaðar í skipum. Kostnað vegna uppsetningar og viðhaldskostnaðar ber leyf-

ishafi. Reikningar vegna uppsetningar og viðgerða, skulu að jafnaði staðgreiðast, nema sérstaklega hafi verið um reikningsviðskipti samið.

5.8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um símakerfið, fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðast innan 10 daga frá framvísun reiknings.

5.9. Hafi áfallin gjöld, vegna radíótækja eða þjónustu, ekki verið greidd á tilsettum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símareikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagðri lokun símans.

5.10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað, vegna innsiglunar, ber leyfishafi.

5.11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.

5.12. Gjöld fyrir leyfisbréf, eftirlit o. fl., eru samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

5.13. Leyfi til starfrækslu radíóstöðva má segja upp með minnst eins mánaðar fyrirvara, miðað við mánaðamót, óski leyfishafi að hætta starfrækslu stöðvarinnar. Skal það gert skriflega og stílað til póst- og símamálastjórnarinnar. Vanræksla í þessum efnum leysir leyfishafa ekki frá greiðslu áfallinna gjalda.

5.14. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar, vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

5.15. Póst- og símamálastjórnin hefur nokkurt magn radíótækja til leigu eða til sölu, samkvæmt nánari ákvörðun hverju sinni. Um kjör fer samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

6. Radíótæki á leigu.

6.1. Óski einhver að taka á leigu radíótæki og öllum skilyrðum er fullnægt, leggur póst- og símamálastjórnin til tæki, af þeirri gerð, sem eru til leigu á hverjum tíma, og umsækjandi óskar eftir. Tækin eru eign póst- og símamálastjórnarinnar, leigð starfrækjanda á þeim stað eða í því farartæki, sem ákveðið er í leyfisbréfinu. Póst- og símamálastjórnin annast uppsetningu tækjanna, sem leigutaki greiðir eftir reikningi. Leigutaki skal sjá um, að rafmagn með hæfilegri orku og spennu sé fyrir hendi og leitt að tækjunum, svo og um alla trésmíðavinnu og alla aðra vinnu en rafmagnsuppsetningu tækjanna. Einnig skal leigutaki sjá um kaup á rafhlöðum, rafgeymum og hleðslubúnaði fyrir þá, kosta uppsetningu hans og lögn frá honum að rafgeymum.

6.2. Leigutaka ber að sjá um, að tækin séu vel með farin, þeim haldið hreinum og þurrum, svo sem frekast er kostur. Kostnað vegna viðgerða á tækjunum, er stafar af slæmri meðferð og vanhirðu þeirra, meðan þau voru í vörslu leigutaka, ber honum að greiða, samkvæmt mati, við afhendingu eftir leigu.

6.3. Leigutaki ber allan viðhaldskostnað á tækjunum meðan þau eru í hans vörslu, og skal hann greiddur samkvæmt reikningi.

6.4. Öll radíótæki á leigu frá póst- og símamálastjórninni skulu vera vátryggð, á kostnað leigutaka, gegn hvers konar tjóni og á póst- og símamálastjórnin beinan rétt til vátryggingafjárins, ef tækin eyðileggjast og hlutfallslega fyrir skemmdir. Póst- og símamálastjórnin annast vátryggingu allra slíkra tækja, nema í varðskipum og farþega- og/eða vöruflutningaskipum, stærri en 500 rúmlestir, enda skal leigutaki sjálfur annast vátryggingu tækjanna í þeim skipum. Vátryggingariðgjöld fyrir tæki, sem póst- og símamálastjórnin annast vátrygg-

ingu á, skal leigutaki greiða póst- og símamálastjórninni samtímis með leigu og er lögtaksrétt'ur á þeim eins og á leigunni.

6.5. Afgreiðslugjald fyrir radíótæki, skal leigutakinn greiða áður en uppsetningu þeirra er lokið, svo og leigu og vátryggingariðgjald, til næsta gjalddaga. Leiga og vátryggingariðgjald fyrir talstöðvar greiðist í einu lagi fyrir fram fyrir hvert almanaksár, nema fyrsta árið, þá skal brot úr ársfjórðungi reiknað sem einn ársfjórðungur.

6.6. Minnsti leigutími er eitt ár, en ef sérstaklega stendur á, t. d. ef tækin eru ætluð til þjónustu fyrir ákveðið takmarkað verkefni, ferð eða þ. u. l., má stytta leigutímann niður í einn ársfjórðung. Ef nýr eigandi verður að farartækinu eða fyrirtækinu, er rekur stöðina og hinn nýi eigandi óskar að tækin verði þar áfram, með honum sem leigutaka, skal nýi eigandinn greiða gjöld eins og nýr leigjandi í samræmi við 5. lið.

6.7. Að lágmarks leigutíma liðnum, er uppsagnarfrestur 3 mánuðir og skal uppsögn vera skrifleg. Leigutaki ber ábyrgð á öllum gjöldum vegna stöðvarinnar, þar til uppsagnarfrestur er liðinn.

6.8. Séu ársleiga, vátryggingariðgjöld og viðskiptagjöld ekki greidd innan eins mánaðar frá framvísun reiknings, getur póst- og símamálastjórnin:

6.8.1. Innsiglað radíótækin, þó þannig að nota megi tækin í neyð, sé um lögboðin tæki að ræða. Séu áfallin gjöld ekki greidd innan eins mánaðar frá innsiglun, getur póst- og símamálastjórnin tekið hin leigðu tæki í sína vörslu.

6.8.2. Tekið tæki í sína vörslu, án undangenginnar innsiglunar, sé um ólögboðin tæki að ræða.

Sama gildir ef reikningar fyrir uppsetningu og viðgerðir á radíóbúnaði, sem framkvæmdar eru af póst- og símamálastjórninni, eru ekki greiddir innan eins mánaðar frá framvísun reiknings.

Fyrir enduropnun innsiglis greiðist innsiglisgjald, og skal sú greiðsla fara fram áður en opnað er. Ferðakostnað vegna opnunar innsiglis greiði leigutaki, auk innsiglisgjaldsins. Fyrir að flytja stöð á notkunarstað og endurtengja hana, greiðist raunverulegur kostnaður, þó aldrei lægri en lágmarksgjald. Heimilt er að innheimta nefnd radíótækja- og viðskiptagjöld með símareikningum hlutaðeigandi aðila, að viðlagðri lokun símans.

6.9. Nú óskar einstaklingur eða fyrirtæki að leigja og starfrækja radíóstöð til viðskipta við eigin skip eða báta, þá lætur póst- og símamálastjórnin, að uppfylltum öllum skilyrðum, í té tæki og sér um uppsetningu á þeim. Leigutaki greiðir uppsetningu samkvæmt kostnaðarreikningi, er hann tekur við stöðinni. Notkunargjald greiðist eftir á mánaðarlega og miðast við dagtaxta, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi og þess vegna öðruvísi ákveðið. Uppsögn leigu skal vera skrifleg og með a. m. k. þriggja mánaða fyrirvara.

6.10. Póst- og símamálastjórnin selur á leigu talstöðvar fyrir smábáta (trillubáta). Er þar ýmist um ársleigu eða ársfjórðungsleigu að ræða. Um uppsögn slíkrar leigu gilda sömu ákvæði og um dagleigustöðvarnar.

6.11. Sömuleiðis hefur póst- og símamálastjórnin til leigu litlar ferðatalstöðvar (Walkie-talkie), ætluð til viðskipta um stuttar vegalengdir. Tæki þessi eru leigð án rafhlöðu og er lágmarksleigutími ein vika. Leigutími telst frá því, að leigutaki tekur við tækinu, þar til hann skilar því til póst- og símamálastjórnarinnar. Ber að skila tækinu í því ástandi, er það var í, er leigutaki tók við því, enda ber hann kostnað af nauðsynlegum lagfæringum.

6.12. Póst- og símamálastjórnin getur, undir sérstökum kringumstæðum, leyft starfrækslu radíóstöðva á afskekktum bæjum og þá til viðskipta við ákveðnar símstöðvar. Í slíkum tilfellum fer um gjöld samkvæmt gjaldskrá um sveitasíma.

7. Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi, og viðskiptagjöld landfarstöðva.

7.1. Stöðvar A, sem Póstur og sími starfrækir.
Stöðvarnar eru til almennra viðskipta við landfarstöðvar.

7.2. Stöðvar B, sem fyrirtæki starfrækja samkvæmt heimild póst- og símamálastjórnarinnar.

7.2.1. Stöðvarnar eru opnar til takmarkaðra viðskipta á öldutíðnum, sem tilgreindar eru í leyfisbréfi.

7.2.2. Um talstöðvar leyfishafa mega einungis fara fram viðskipti, er beinlínis varða atvinnurekstur hans.
Sendendur og viðtakendur skeyta um stöðvar þessar eru eingöngu leyfishafi og umboðsmenn hans.

7.2.3. Skeyti og símtöl, sem ekki falla undir 7.2.2. eru gjaldskyld og skulu afgreidd um stöðvar landssímans og hið almenna símakerfi.

7.2.4. Stöðvarnar skulu starfræktar af talstöðvarvörðum, er hafi skírteini gefið út af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvarverðir undirrita þagnarheit, en auk þess eru allir þeir, er ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

7.2.5. Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna, svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

7.2.6. Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

7.2.7. Leyfishafi ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

7.3. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

7.3.1. Leyfishafar landfarstöðva greiða landssímanum árlegt viðskiptagjald, sem ákveðið er af póst- og símamálastjórninni hverju sinni. Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta af hendi stöðva A, allt að 100 símtölum eða skilaboðum árlega, afgreiddum innan bæjarsímakerfis fjarskiptastöðvanna.
Vegna afgreiðslna út fyrir bæjarsímakerfi viðkomandi stöðva bætast við gjöld samkvæmt gjaldskrá landssímans fyrir langlínuviðskipti.
Það, sem umfram er 100 afgreiðslur innan bæjarsímakerfanna, greiðist samkvæmt gjaldskrá landssímans IV. kafla 4 um radíósímtöl.

7.3.2. Leyfishafi farstöðvar er ábyrgur fyrir gjöldum vegna viðskipta hennar um fjarskiptastöðvar landssímans.

XII. KAFLI

Afnot landssímans til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1.1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ⅕ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21:00—08:00.
Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.
Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá (sbr. IV. kafla).

1.2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til ritsímastjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

XIII. KAFLI

1. Almennir skilmálar.

1.1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða aukið samband eða breytingar á samböndum og tækjum, er hann hefur áður fengið, sendi umsókn hér að lútandi á þar til gerðu eyðublaði er fæst hjá öllum stöðvarstjórum og skal tilgreina fullt nafn, nafnnúmer og heimilisfang, og skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að verða um notkun símatækja og sambanda.

1.2. Símasambandi er venjulega ekki komið á við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð og ber þeim, er pantar sambandið að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist. Krefjast má, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.

1.3. Póst- og símamálastjórnin ákveður við hvaða símstöð talsímanotandi skuli tengjast og um númer hans og nánara fyrirkomulag, og getur síðar breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusímtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl og getur landssíminn komið inn á sjálfvirk símtöl og beðið um, að viðkomandi leggi á, ef um innanbæjarsímtöl er að ræða.

1.4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk verða framkvæmd eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir nýir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign Pósts og síma, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn stofnunarinnar hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.

1.5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með öll símatæki og lagnir, er þeir hafa til afnota, og bera þeir ábyrgð á öllum skemmdum á tækjum, er ekki stafa af eðlilegu sliti svo og ef þau glatast. Brunatrygging venjulegs talfæris er fólgin í leigunni.

Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða útbúnað í samband við tæki Pósts og síma, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur Póstur og sími að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan útbúnað burtu og láta viðkomandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til.

1.6. Ef eitthvað verður að talfærum, ber þegar í stað að tilkynna það stöðvarstjóranum, er sér um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Póstur og sími ber ekki ábyrgð á því, þótt sími slitni eða verði ónothæfur um stund, nema það sé beinlínis honum að kenna eða óþarfur dráttur verði á viðgerð símans. Má þá krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.

1.7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða annarra orsaka.

1.8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsímans, nema með leyfi Pósts og síma. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur stofnunin slitið sambandinu og tekið tækin burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp.

1.9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur staðið ónotaður í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leigutaki vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt ekki hafi verið unnt að afgreiða beiðni um flutning símans á þeim tíma.

1.10. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef sími þeirra er misnotaður svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

1.11 Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafist þess, að notandinn fallist á lagfæringar. Hóphringingar eru ekki leyfilegar.

1.12. Notendur mega ekki selja eða leigja afnot af símum þeim, er þeir hafa án sérstaks leyfis frá póst- og símamálastjórninni, sem ákveður gjaldið.

1.13. Þeir, sem af ásettu ráði eða gálauslega valda skemmdum á símum eða símatækjum og samböndum, sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

2. Greiðsluskilmálar.

2.1. Gjald fyrir símtöl í sambandi við langlínur greiðist eftir reikningi, og ber talsímanotandi ábyrgð á greiðslunni fyrir hvert slíkt samtal, sem fram fer frá hans talfæri, hvort sem hann hefur sjálfur beðið um símtalið eða aðrir. Gjaldið greiðist í fyrsta skipti, er þess er krafist.

2.2. Sé eitthvert gjald til símans ekki greitt í síðasta lagi 10 dögum eftir gjalddaga, má slíta talsímasambandinu við þá síma, er skuldunautur er skráður fyrir, en skuldunautur er samt skyldur til að greiða til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp sambandinu, og er það þá þegar fallið í gjalddaga. Skuldunautur á því aðeins rétt til að fá aftur talsímasambandið að hann greiði hið áfallna gjald innan þriggja daga eftir að sambandinu er slitið, svo og að viðbættum kr. 240.00 fyrir lokun og enduropnun. Séu símagjöld eigi greidd á réttum tíma, má taka þau lögtaki samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

3. Leigutími.

Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur Póstur og sími krafist, að leigutíminn sé minnst eitt ár eða fleiri.

4. Uppsögn.

Segja má símasambandi upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, nema þar, sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

5. Flutningar.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann skriflega tilkynna það stöðvarstjóranum, sem því næst lætur framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrir fram.

XIV. KAFLI

Gjaldskrá þessi og reglur eru settar samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 frá 1941, um fjarskipti og gengur í gildi 1. apríl, 1974. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fara fram 1. apríl 1974 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi fyrri gjaldskrá og reglur útgefin 25. maí 1973.

Samgönguráðuneytið, 15. mars 1974.

Björn Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

GJALDSKRÁ
fyrir póstþjónustu.

TEGUND SENDINGAR	Þyngdarmörk g	Innanlands Burðargj. kr.	Norðurlönd Burðargj. kr.	Önnur lönd Burðargj. kr.
Hámark stærðar og þyngdar				
Bréf.	20	17	17	20
Hámarksstærð:	100	34	34	45
Lengd + breidd	250	51	51	95
+ þykkt 900 mm.	500	68	68	175
Mesta lengd 600 mm.	1000	230	250	290
Í ströngum:	2000	470	470	470
lengd + tvöfalt þvermál 1040 mm.				
Mesta lengd 900 mm.				
Hámarksþyngd 2 kg.				
Lágmarksstærð:				
90×140 mm. Í ströngum: Lengd + tvöfalt þvermál 170 mm.				
Minnsta lengd 100 mm.				
Póstkort.				
Mest 105 × 148 mm		13	13	13
Minnst 90 × 140 mm				
Prent.				
Stærð sama og bréfa.	20	13	13	13
(Prentkort sama stærð	100	16	16	16
og póstkort).	250	23	23	23
Hámarksþyngd 2 kg.	500	40	40	40
Bækur þó 5 kg.	1000	70	70	70
Burðargjald fyrir prent	2000	117	117	117
yfir 1000 g til Norðurl.	3000	176	176	176
er sama og fyrir	4000	235	235	235
„Önnur lönd"	5000	294	294	294
Smápakkar (aðeins til	100	20	20	20
útlanda)	250	40	40	40
Stærð sama og bréfa	500	59	59	59
Hámarksþyngd 1 kg.	1000	105	105	105
Innrituð blöð og tímarit.				
Innritunargjald 2000 kr.				
Ársgjald 200 kr.				
Stærð sama og bréfa	hver			
a) Til umboðsm.	500	7		
(minnst 50 eintök				
til hvers í einu).				
Hámarksþ. 20 kg.				
b) Til áskrifenda.	20	2		
Hámarksþyngd 500				
g hvert eintak.	100	3		
	200	6		
	300	9		
	400	12		
	500	15		

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr
Gíróþjónusta (aðeins innanlands). Inn- og útborganir (ókeypis af eigin reikningi)	20
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Hámarksupphæð innanlands: Kr. 200 000.00 (Símapóstávísanir kr. 100 000.00). Burðargjald	37
b. Til annarra landa: Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	37
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	7
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda, veita pósthúsin upplýsingar.	
Póstkröfur.	
Hámarksupphæð sama og póstávísana. Burðargjald sendingar eftir tegund.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Burðargjald eins og fyrir póstávísun. Póstkröfugjald	30
b. Til annarra landa: Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	62
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	7
Almennir bögglar (innanlands): Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksstærð 90 × 140 mm): Þyngd 20 kg mest. Lengd + breidd + þykkt 3 m. Mesta lengd 1.50 m.	
Burðargjald: 1 kg 3 kg 5 kg 7 kg 10 kg 15 kg 20 kg 50 kr 90 kr 130 kr 150 kr 220 kr 310 kr 400 kr	
Fyrir rúmfreka og brothætta böggla greiðist 50% viðbótargjald.	
Um burðargj. fyrir böggla til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	
Verðbréf og -bögglar. Burðargjald sendingar eftir tegund.	
Skrásetningargjald.	30
Tryggingargjald. Fyrir hverjar 5000 kr. eða minna þar yfir.	30

Loftbréf: Söluverð kr. 22. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Blindraprent: Nýtur frigengis innanl. og til útlanda, nema fluggj. til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald ..... kr. 30

Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu ..... kr. 30

Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um böggla með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús).
Þar sem daglegur útburður er ..... kr. 50

Móttökukvittun ..... kr. 25

Talning í verðbréfi innanlands: kr. 40 hver sending.

Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 30
Skiptiverð í frímerkjum kr. 20

Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli: kr. 30

Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: kr. 20

Tollmeðferð böggla: kr. 40

Gjald fyrir að búa um böggla á ný: kr. 25

Geymslugjald böggla: 30 kr. á dag frá 16. degi eftir komu bögguls á ákvörðunarpósthús

Afhending ábyrgðarsendinga með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 20

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og böggla innanlands er sem hér segir:

1. Verðbréf og -bögglar: Allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 1 465 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 5 130 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafist innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. apríl 1974. Samtímis fellur úr gildi gjaldskrá fyrir póstþjónustu frá 18. júní 1973.

Samgönguráðuneytið, 15. mars 1974.

Björn Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 8 — 1974

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Reykjavíkurflugvöll, nr. 211 15. júní 1973.

1. gr.

B-liður 1. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:

Í millilandaflugi skal fyrir hverja lendingu greiða lendingargjöld sem hér segir:

kr. 450.00 á hvert tonn flugvélarinnar fyrir flugvélar, sem vega allt að 14 tonnum.
— 370.00 á hvert tonn flugvélarinnar fyrir flugvélar, sem vega 15 til 29 tonn.
— 330.00 á hvert tonn flugvélarinnar fyrir flugvélar, sem vega 30 til 49 tonn.
— 310.00 á hvert tonn flugvélarinnar fyrir flugvélar, sem vega 50 tonn og þar yfir.

2. gr.

B-liður 3. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Millilandaflug:	Leiga á sólarhring
Vænghaf flugvélar undir 12— m	kr. 140.00
— — — 12—18 —	— 280.00
— — — 18—24 —	— 410.00
— — — 24—30 —	— 550.00
— — yfir 30 —	— 610.00

3. gr.

Breyting þessi er gerð samkvæmt 78. gr. laga um loftferðir, nr. 34 21. maí 1964, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 15. mars 1974.

Björn Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

AUGLÝSING

um notkun heimildar í 60. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974 um tollskrá o. fl.

Ráðuneytið tilkynnir hér með þeim aðilum, sem hlut eiga að máli, að það hefur ákveðið, skv. heimild í 60. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974 um tollskrá o. fl., að af vélum hráefnum til iðnaðar tollafgreiddum á tímabilinu 1. janúar til 5. mars 1974 skuli endurgreiða eða fella niður gjaldamun eins og hann reiknast vera af vörum þessum annars vegar skv. eldri tollskrárlögum nr. 1/1970 og hins vegar skv. nýsettum tollskrárlögum nr. 6/1974.

Endurgreiðslubeiðnir skulu sendar ráðuneytinu í skriflegu erindi og hafa borist eigi síðar en 15. apríl 1974. Aðeins verður um niðurfellingu eða endurgreiðslu gjaldmunar að ræða til fyrirtækja, sem leggja stund á framleiðslu iðnaðarvara.

Endurgreiðslubeiðnir iðnfyrirtækis skulu studdar eftirfarandi gögnum:

1. Frumriti tollreiknings (ekki ljósrit), ásamt vörureikningi (faktúru).
2. Útreikningi aðflutningsgjalda á viðkomandi vörum, samkvæmt lögum um tollskrá o. fl. nr. 6/1974, er gerður sé á venjulegri aðflutningsskýrslu. Skal skýrslan fyllt út eins og fyrri skýrsla, að öðru leyti en því, að reikna skal út gjöld með hinum breytta tolli.

Í erindinu skal tilgreina sérstaklega útreiknaðan gjaldamun skv. lögum nr. 6/1974 og lögum nr. 1/1970 um tollskrá o. fl. Jafnframt skal í erindinu vera yfirlýsing endurgreiðslubeiðanda um, að hann stundi iðnrekstur og að viðkomandi vörur séu eingöngu ætlaðar til framleiðslu iðnaðarvara.

Nú hefur innflytjandi iðnaðarhráefni eða iðnaðarvél í birgðum hinn 15. apríl 1974, sem tollafgreidd hafa verið á tímabilinu 1. janúar til 5. mars 1974, og skal þá heimilt að endurgreiða gjaldamun af fyrrgreindum vörum, enda hafi sala þeirra innanlands til nota við framleiðslu iðnaðarvara átt sér stað fyrir 15. maí n. k. Iðnfyrirtæki eða iðnrekandi, sem keypt hefur vöruna, skal þó sækja um endurgreiðsluna, sbr. framanritað.

Endurgreiðslubeiðnir, sem berast ráðuneytinu eftir 1. júní 1974, verða ekki teknar til greina.

Fjármálaráðherra skipar 3 menn, þar af einn eftir tilnefningu Félags ísl. iðnrekenda til að fjalla um endurgreiðsluhæfi endurgreiðslubeiðna. Úrskurður þeirra er fullnaðarúrskurður í hverju því máli, sem fjallað verður um skv. ákvæðum auglýsingar þessarar.

Fjármálaráðuneytið, 19. mars 1974.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Þorsteinn Ólafsson.

SAMÞYKKT

um stjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar.

I KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar er skipuð 9 bæjarfulltrúum, kjörnum skv. lögum nr. 5/1962.

2. gr.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn og skal engu máli, er varðar sérstaklega hagsmuni hans til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmd skuli hagað, sbr. B-lið, enn fremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirumsjón verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, enn fremur skipar hún fasta starfsmenn skv. þeim reglum, sem um getur í 39. gr.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrá bæjarfyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði skal varpa hlutkesti um, um hverja tvo skyldi kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til úrlausnar bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs sér tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal geta þess, hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver sá fulltrúi, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Reglulega fundi heldur bæjarstjórn annan hvern þriðjudag kl. 17.00, ef mál eru fyrir hendi. Fundum bæjarstjórnar skal ljúka eigi síðar en á miðnætti. Þó er heimilt að halda fundi áfram ef ⅔ bæjarfulltrúa samþykkja. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að fella niður fundi í júlí og ágústmánuði. Er fundur ferst fyrir vegna helgi eða af öðrum orsökum, skal hann haldinn einhvern næstu daga svo fljótt, sem við verður komið.

Aukafundi skal halda þá bæjarstjóri eða forseti telja nauðsyn bera til, eða ef minnst fjórir bæjarfulltrúar æskja þess skriflega, enda geri þeir grein fyrir ástæðum og fundarefni. Bæjarstjóri ákveður stað og stund til aukafundahalds og boðar til hans með svo löngum fyrirvara, sem unnt er.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfunda.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem kunna að þurfa staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar, skv. 2. gr. samþykktar þessarar sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa að málið sé á dagskrá tekið.
3. Lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum. Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega með tillögu, fyrirspurn eða stuttri greinargerð, eigi síðar en kl. 12 daginn næstan fyrir fund.

Bæjarstjóri skal senda öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta fundar. Skal miðað við að dagskráin berist bæjarfulltrúum fyrir kl. 18.00 og eigi síðar en kl. 20.00 daginn fyrir fund.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 2. mgr. 7. gr. skal að jafnaði boðað til hans með dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar skal auglýsa reglulega fundi bæjarstjórnar með a. m. k. 12 stunda fyrirvara og greina þar dagskrá fundar og aukafundi svo fljótt, sem við verður komið.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála nema annað sé áskilið í samþykkt þessari.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram tillögu um hvert það mál, sem til umræðu er svo og breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu, eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar. En veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögu á fundi, er þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hverning atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema hina árlegu fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingar ráðherra.

Um þessi mál skulu fram fara tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hægri hönd. Nafnakall skal hafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 3 bæjarfulltrúar hið fæsta. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta á skrána í réttri röð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal. Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæða, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14 gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt, meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, ef $^2/_3$ bæjarfulltrúa samþykkja, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd um fundarsköp.

Ef bæjarfulltrúi vill beina sérstakri fyrirspurn til bæjarstjóra, skal hann að jafnaði hafa hana skriflega og afhenda með sama fyrirvara og um tillögu sé að ræða.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Ekki má lesa upp prentað mál, nema forseti leyfi.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fram fara úr ákveðinni tímalengd eða umræðum sé hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Hver bæjarfulltrúi getur borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann og nefna þau ummæli er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur, slíta fundi.

III KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefnum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

21. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili, svo og nefnda er laun taka.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd, eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

24. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júní skulu kosnir 3 bæjarfulltrúar í bæjarráð og jafnmargir til vara. Kosning bæjarráðs gildir, uns nýtt bæjarráð hefur verið kosið. Bæjarstjóri á sæti í bæjarráði, en ekki hefur hann þar atkvæðisrétt, nema hann sé kjörinn í ráðið.

Bæjarráð kýs sér formann og varaformann og má kjósa bæjarstjóra, þótt ekki sé hann kjörinn í ráðið.

Bæjarráð getur leyft að flokkur, sem fulltrúa á í bæjarstjórn, en ekki í bæjarráði, megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja fundi bæjarráðs með málfrelsi.

Bæjarráð skal halda fund að jafnaði einu sinni í viku. Heimilt er þó að fella niður annan hvorn fund í júlí- og ágústmánuði. Aukafund skal halda, er bæjarstjóri ákveður það, eða bæjarráðsmaður óskar þess skriflega.

Bæjarstjóri undirbýr dagskrá bæjarráðsfunda. Heimilt er að taka mál til meðferðar í bæjarráði, þótt ekki sé tilgreint á dagskrá, en skylt er þó að fresta afgreiðslu þess til næsta fundar, ef þess verður óskað.

Formaður sér um að allt fari löglega og skipulega fram á fundum, og úrskurðar ágreiningsmál, sem rísa kunna út af fundarsköpum. Þeim úrskurði má skjóta til úrlausnar bæjarráðs.

Bæjarráð ræður fundarritara utan bæjarráðs.

Í gerðabók skal greint frá því, hvar fundur sé haldinn og hvenær, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari. Þar skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn eftir því sem þau geta átt við.

25. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Hafnarfjarðarkaupstaðar, að því leyti, sem hún er ekki öðrum fengin skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð tekur samkv. heimild 36. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 58/1961 fullnaðarákvörðun um þau mál, sem til þess koma, nema um veruleg fjárhagsatriði sé að ræða eða málefni, þar sem ákvörðun bæjarstjórnar er sérstaklega áskilin að lögum, enda sé eigi ágreiningur í bæjarráði né við bæjarstjóra um slíkar ákvarðanir.

26. gr.

Bæjarráð hefur eftirlit með fjárhagsstjórn bæjarins, sbr. 47. gr. laga nr. 58/1961. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun bæjarins og sér um, að reikningar hans séu samdir.

Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli fé því, sem ætlað er til verklegra framkvæmda, að því leyti, sem slíkt er ekki fram tekið í fjárhagsáætlun.

27. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, þegar til umræðu eru málefni, sem störf þeirra snerta og þess er óskað.

IV KAFLI

Um bæjarstjóra.

28. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meiri hluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

29. gr.

Bæjarstjóri hefur á fundi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt, að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

30. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundi bæjarstjórnar og bæjarráðs skv. 24. gr. og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

31. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs, sbr. 2. mgr. 25. gr.

32. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögboðin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða nema til komi samþykki bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjórn ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

33. gr.

Bæjarritari gegnir störfum bæjarstjóra í forföllum hans, nema bæjarstjórn feli öðrum. Bæjarstjóri getur falið honum meðferð tiltekinna málaflokka í umboði sínu, en þá samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur um þau málefni.

Hann hefur með höndum umsjón með skrifstofum bæjarsjóðs og daglega stjórn á fjármálum bæjarsjóðs undir yfirstjórn bæjarstjóra, þar á meðal innheimtu tekna bæjarins.

V KAFLI

Endurskoðendur.

34. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun ekki síðar en 30. júní ár hvert.

VI KAFLI
Um kosningu nefnda o. fl.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn, auk þeirra, sem áður getur, til þess að fara með tiltekin málefni, eftir því sem lög mæla fyrir:

A. Til eins árs:
1. Þrjá bæjarfulltrúa og þrjá til vara í bæjarráð.
2. Fjóra menn í byggingarnefnd og fjóra til vara.
3. Fimm menn í félagsmálaráð og fimm til vara.
4. Fjóra menn í hafnarstjórn og fjóra til vara.
5. Tvo menn í stjórn Sparisjóðs Hafnarfjarðar svo og tvo endurskoðendur.
6. Fimm menn í framtalsnefnd og fimm til vara.
7. Kjörstjórn við bæjarstjórnarkosningar.
   a) Þrjá menn í yfirkjörstjórn og þrjá til vara.
   b) Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.
8. Kjörstjórnir við alþingiskosningar.
   a) Þrjá menn í hverja hverfiskjörstjórn og þrjá til vara.
   b) Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.

B. Til fjögurra ára:
1. Fjóra menn í stjórn Sjúkrasamlags Hafnarfjarðar og fjóra til vara.
2. Þrjá menn í náttúruverndarnefnd og þrjá til vara.
3. Þrjá menn í gróðurverndarnefnd.
4. Fimm menn í barnaverndarnefnd og fimm til vara.
5. Fimm menn í fræðsluráð og fimm til vara.
6. Fjóra menn í bókasafnsstjórn og fjóra til vara.
7. Fimm menn í heilbrigðisráð og fimm til vara.
8. Tvo menn í stjórn Iðnskóla Hafnarfjarðarumdæmis, og tvo til vara.
9. Tvo menn til að annast forðagæslu.
10. Einn mann til að framkvæma millimat.
11. Tvo sáttamenn og tvo til vara.
12. Sex menn í áfengisvarnarnefnd.
13. Tólf menn í sjó- og verslunardóm.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtalda nefndir og starfsmenn samkvæmt sérstökum samþykktum.

A. Til eins árs:
1. Fimm menn í útgerðarráð og fimm til vara.
2. Þrjá menn í stjórn Rafveitu Hafnarfjarðar og þrjá til vara.
3. Tvö menn í stjórn Lýsi & Mjöl h.f. og tvo til vara.
4. Þrjá menn í skipulagsnefnd og þrjá til vara.
5. Þrjá menn í gatnanafnanefnd.
6. Þrjá menn í byggðasafnsnefnd.
7. Fimm menn í atvinnumálanefnd og fimm til vara.
8. Einn mann í fjallaskilanefnd.
9. Fimm menn í brunamálanefnd og fimm til vara.
10. Þrjá menn í fegrunarnefnd.

B. Til fjögurra ára:

1. Einn bæjarfulltrúa í stjórn Eftirlaunasjóðs Hafnarfjarðarkaupstaðar.
2. Þrjá menn í íþróttaráð.
3. Einn markavörð.

37. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni, þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst, er verkefnið er til lykta leitt.

38. gr.

Allar fastanefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn.

VII KAFLI

Um starfsmenn bæjarins.

39. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins og bæjarstofnana og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Lausar stöður skal auglýsa til umsóknar nema bæjarstjórn ákveði annað, en bæjarstjóri ákveður um slíkar auglýsingar að öðru leyti, þar á meðal hvernig auglýsa skuli.

Bæjarráð getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um skipan í stöður hjá bænum svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Sá maður, sem hlotið hefur fasta skipun í stöðu, á rétt á að halda henni, meðan hann rækir stöðuna þannig, að ekki verði að fundið.

Bæjarráð getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveðið þar á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingu á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

VIÐAUKI

Frá og með næstu bæjarstjórnarkosningum skal bæjarstjórn skipuð 11 bæjarfulltrúum og breytast þá ákvæði 1. gr. til samræmis við það.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 38. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 38. 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 5. febrúar 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogskaupstað.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogskaupstaðar, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Kópavogi:

1. Umferð um Borgarholtsbraut frá Hafnarfjarðarvegi að Kópavogsbraut/Kárnesbraut, og brú yfir Hafnarfjarðarveg milli Borgarholtsbrautar og Digranesvegar, skal njóta aðalbrautarréttar fyrir umferð frá hliðargötum, þannig að umferð frá hliðargötum hafi biðskyldu, sbr. 2. mgr. og 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga. Áfram gildir biðskylda umferðar um Borgarholtsbraut fyrir umferð um Kársnesbraut/Kópavogsbraut.
2. Bönnuð er staða ökutækja á Vallartröð og Álfhólsvegi milli Vallartraðar og Skeljabrekku.
3. Með aðalbrautarréttindum Borgarholtsbrautar og brúar samkvæmt 1. tölulið, verður eigi önnur breyting á gildandi umferðarreglum um veg austan Hafnarfjarðarvegar (hinn eldri Hafnarfjarðarveg), en sú, að umferð um þann veg, sem haft hefur forgangsrétt inn á brúna, víkur nú fyrir umferð um Borgarholtsbraut/brú.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, og koma til framkvæmda þegar í stað.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 16. janúar 1974.

Ólafur St. Sigurðsson, settur.

Nr. 66. 21. mars 1974.

AUGLÝSING

um viðauka og breytingar nr. 9 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972.

Frá og með 1. apríl 1974 taka gildi viðauki og breytingar nr. 9 við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972.

Í útsöluverði lyfja eins og það er greint í viðauka þessum og breytingum er ekki innifalin 14.1% hækkun samkvæmt breytingu er tók gildi 20. nóvember 1973, né breyting á reglum um afhendingargjald, er tók gildi 18. mars 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 21. mars 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Þorskur:	US cent á lb. Cif.
4 × 14 m/r interl.	65.00
4 × 14 r/l og 8 × 7 r/l	73.00
10 × 5, 3 × 18 og 4 × 12	91.50
5 × 10	94.20
4 × 15	96.00
12 × 1	96.00
Blokk	84.00
Blokk 24½	85.00
Ýsa:	
4 × 14 m/r interl.	70.00
10 × 5 og 3 × 18	96.00
12 × 1	100.50
Blokk	87.00
Steinbítur:	
10 × 5	75.50
12 × 1	74.20
Blokk	73.00
Karfi:	
8 × 7 m/r	52.80
10 × 5 m/r	54.00
10 × 5 r/l	57.60
12 × 1	61.10
Lausfr. m/r og b.	60.00
Lausfr. m/r, b/l	65.00
Blokk	65.00
Ufsi:	
8 × 7 r/l	38.90
10 × 5	55.50
Blokk	55.00
Langa:	US cent á lb. Cif.
8 × 7	44.30
10 × 5	85.00
Blokk	77.00

Grálúða:

Blokk, U.S.S.R.	55.90
Blokk, U.S.A.	59.00
Heilfr. fiskur	21.50

Viðmiðunarverð er reiknað á viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar 7. janúar 1974 ($ 1 = 85.00).

Verðbil verði 3%, en 10% fyrir U.S.S.R. framleiðslu. Miðast þessi verðbil við verðhækkun eingöngu. Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4. febrúar 1974.

Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

Nr. 68. 7. febrúar 1974.

AUGLÝSING

um umferð í Vestmannaeyjum.

1. Vegna eldgoss á Heimaey voru öll umferðarmerki tekin niður þann 8. mars 1973. Eru hér með felldar úr gildi öll þágildandi sérákvæði um umferð í Vestmannaeyjum.
2. Með vísan til 65. gr. laga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Vestmannaeyja, hafa eftirfarandi takmarkanir á umferð verið ákveðnar.
   A. Umferð um allar aðliggjandi götur, að **Hlíðarvegi** frátöldum, hafi biðskyldu gagnvart **Strandvegi.**
   B. Umferð um allar aðliggjandi götur hafi biðskyldu gagnvart **Kirkjuvegi.**
   C. Umferð um allar aðliggjandi götur hafi biðskyldu gagnvart **Heiðavegi** nema **Strandvegur** og **Kirkjuvegur.** (Sbr. A og B.)
   D. Umferð um allar aðliggjandi götur hafi biðskyldu fyrir **Skólavegi,** sem nú nær niður á **Vesturveg,** nema **Kirkjuvegur.** (Sbr. B.)
   E. Umferð um allar aðliggjandi götur hafi biðskyldu fyrir **Dalavegi.**
   F. Umferð um **Bárustíg** hafi biðskyldu gagnvart **Vestmannabraut** og **Vesturvegi.**
   G. Umferð um **Miðstræti** hafi biðskyldu gagnvart **Bárustíg.**
   H. Umferð um **Herjólfsgötu** hafi biðskyldu gagnvart **Vesturvegi.**

Framangreindar reglur taki gildi 15. febrúar n. k.

Bæjarfógetinn í Vestmannaeyjum, 7. febrúar 1974.

Kristján Torfason.

AUGLÝSING

um staðfestingu á aðalskipulagi Sandgerðis.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 8. febrúar 1974 staðfest uppdrátt af aðalskipulagi Sandgerðis í Miðneshreppi, Gullbringusýslu.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Miðneshrepps og skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 8. febrúar 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

4. febrúar 1974. Nr. 70.

SAMÞYKKT

fyrir veiðifélag vatnasvæðis Miðdalsár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Miðdalsár.
Heimili þess og varnarþing er í Kirkjubólshreppi, Strandasýslu.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Miðdalsá, en þær eru Kirkjuból I, Kirkjuból II, Klúka, Gestsstaðir, Tindur, Miðdalsgröf og Heiðarbær.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að ráðstafa veiði eftir því, sem aðalfundur ákveður. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. febrúar 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Stjórnartíðindi B 8, nr. 62—70. Útgáfudagur 25. mars 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 9 — 1974

18. apríl 1974. 125 Nr. 71.

REGLUGERÐ

um bann við þorsk-, ýsu- og ufsaveiðum með nót.

1. gr.

Þorsk-, ýsu- og ufsaveiðar með hringnót eru bannaðar.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. getur sjávarútvegsráðuneytið veitt sérstök leyfi til þorskveiða með hringnót bátum undir 55 smálestum, sem stundað hafa þessar veiðar að marki á árunum 1971, 1972 og 1973. Gildir þetta til ársloka 1974 og getur ráðuneytið bundið leyfin þeim skilyrðum, sem þurfa þykir.

3. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 24 7. febrúar 1973 um bann við þorsk-, ýsu- og ufsaveiðum með nót.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. apríl 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 43 8. febrúar 1974, um skiptingu veiðisvæða eftir veiðarfærum.

1. gr.

Á eftir 1. lið 1. gr. kemur ný málsgrein, sem orðist svo:

Þó skal skipum innan lögmætra stærðartakmarka heimilt að veiða innan þessara marka á svæði, sem takmarkast af lengdarbaugum 21°57'0 v. og 22°32'0 v. innan línu, sem dregin er milli þeirra þrjár sjómílur út frá ströndinni.

2. gr.

2. mgr. 4. gr. orðist svo: Enn fremur er öll netaveiði bönnuð allt árið 1974 í Breiðafirði innan línu, sem dregin er réttvísandi 143° úr Skorarvita (65°24'9 n.br. 23°57'4 v.lgd.) í Eyrarfjall við Grundarfjörð.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, og lögum nr. 102 27. desember 1973, um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 18. apríl 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Þórður Ásgeirsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 10 — 1974

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 100/1973, um eyðingu svartbaks og hrafns með tríbrómetanóli.

1. gr.

8. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. skal heimilt að nota fenemal til eyðingar svartbaki og hrafni fyrst um sinn, eða þangað til öðruvísi verður ákveðið, enda skal um útlát þess og notkun í einu og öllu fara eftir hliðstæðum ákvæðum þessarar reglugerðar varðandi tríbrómetanól. Í hverjum skammti skulu vera 2.0 g af fenemali og skulu leyfisskírteini þau, er gefin voru út árið 1973 varðandi tríbrómetanól, einnig gilda fyrir fenemal. Slík leyfisskírteini, er gefin kunna að verða út eftir gildistöku reglugerðar þessarar, skulu hljóða á tríbrómetanól eða fenemal eða hvort tveggja efnin.

2. gr.

Fyrirsögn reglugerðarinnar verði:

Reglugerð

um eyðingu svartbaks og hrafns með tríbrómetanóli og fenemali.

3. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 20. mars 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi B 10, nr. 73. Útgáfudagur 25. apríl 1974.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 11 — 1974

Nr. 74. 128 24. apríl 1974.

REGLUR
um kaup ríkisins á vátryggingum.

1. gr.

Reglur þessar skulu gilda um vátryggingar allra ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja.

Það er meginsjónarmið þessara reglna, að ríkisstofnanir og ríkisfyrirtæki skuli ekki kaupa frjálsar tryggingar.

Fjármálaráðuneytið, fjárlaga- og hagsýslustofnun, hefur yfirumsjón með meðferð vátryggingarmála ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja, eftir því, sem nánar segir í reglugerð þessari.

2. gr.

Ríkisstofnunum og ríkisfyrirtækjum er óheimilt að gera eða endurnýja vátryggingasamninga, nema með þeim undantekningum, sem í reglum þessum greinir.

3. gr.

Telji ríkisstofnun eða ríkisfyrirtæki, að það hafi sérstöðu og nauðsynlegt sé, að það kaupi ákveðnar tegundir vátrygginga, getur það sótt um undanþágu frá þessum reglum til fjármálaráðuneytisins, fjárlaga- og hagsýslustofnunar, sem getur veitt undanþágu í einstökum tilvikum, að fenginni umsögn ráðuneytis viðkomandi stofnunar. Skal umsókn vera skrifleg og henni fylgja rökstuðningur stofnunar.

4. gr.

Verði tjón á þeim munum, sem falla úr tryggingum vegna þessara reglna, telst það vera í sjálfsáhættu viðkomandi stofnunar og greiðist af rekstrar- og framkvæmdafé hennar. Sé um að ræða stærra tjón en svo, að það verði greitt með þeim hætti, skal ráðuneyti stofnunar eða fyrirtæki sækja um aukafjárveitingu eftir venjulegum leiðum, til þess að bæta tjónið.

Fjármálaráðuneytið, fjárlaga- og hagsýslustofnun, tilnefnir skoðunarmenn, sem gefa skýrslu um tjón og skal skýrsla skoðunarmanns fylgja umsókn um bætur.

5. gr.

Sé um að ræða bótakröfur frá þriðja aðila á hendur ríkinu, einstakri ríkisstofnun eða fyrirtæki, skal tolla- og eignadeild fjármálaráðuneytisins fjalla um þau mál. Heimilt er þó fjármálaráðuneytinu að fela öðrum **ráðuneytum** eða ríkisstofnunum meðferð þeirra bótakrafna, sem leiða af starfsemi þeirra, enda mæli efnisrök með því.

Við uppgjör slíkra krafna skal fylgja meginsjónarmiðum 4. greinar.

6. gr.

Þessar reglur breyta í engu þeim reglum og venjum, sem gilda um skoðun opinberra aðila á vettvangi tjóns.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

7. gr.

Reglur þessar gilda frá og með 1. júní 1974.

Ákvæði til bráðabirgða.

Öllum gildandi vátryggingarsamningum öðrum en þeim, sem fjalla um lögskyldar tryggingar og þeim samningum, sem undantekning er gerð um síðar í þessari gr., skal sagt upp strax við gildistöku þessara reglna og þeir látnir falla niður, er núverandi gildistími þeirra rennur út.

Ákvæði þessara reglna ná ekki fyrst um sinn til gildandi samninga um ferða- og slysatryggingar á starfsmönnum ríkisins, sem gerðir hafa verið af Innkaupastofnun ríkisins og hún annast. Sama gildir um vátryggingasamninga, sem ríkisstofnun eða ríkisfyrirtæki hefur gert vegna ákvæða í kjarasamningum.

Ákvæði þessara reglna ná ekki, þar til öðruvísi verður ákveðið, til vátryggingasamninga eftirtalinna ríkisfyrirtækja:

a) Áburðarverksmiðju ríkisins.
b) Sementsverksmiðju ríkisins.
c) Skipaútgerðar ríkisins, Landhelgisgæslunnar og Hafrannsóknastofnunar, að því er tekur til skipareksturs þessara stofnana.
d) Ábyrgðartryggingar Keflavíkur- og Reykjavíkurflugvalla.

Í fjármálaráðuneytinu, 24. apríl 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Gísli Blöndal.

STJÓRNARTÍÐINDI B 12 — 1974

Nr. 75. 130 22. apríl 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt.

1. gr.

8. mgr. B-liðar 34. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

„Hver einstakur lífeyrissjóður skal árlega endurskoðaður af löggiltum endurskoðanda. Skal hinn löggilti endurskoðandi árita reikningsskilin og felist í árituninni, að reikningsskilin og bókhaldið, sem þau eru byggð á, séu færð eftir viðurkenndum bókhaldsreglum, svo og að öll ráðstöfun á fé sjóðsins sé í samræmi við ákvæði reglugerðar sjóðsins. Enn fremur, að í áritun hans felist staðfesting á því, að allar þóknanir og launagreiðslur, svo og bótagreiðslur, greiddar af hlutaðeigandi lífeyrissjóði, hafi verið réttilega uppgefnar til skattyfirvalda. Skulu reikningar sjóðsins þannig áritaðir sendir fjármálaráðuneytinu til athugunar".

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og kemur til framkvæmda að því er varðar reikninga lífeyrissjóðanna fyrir árið 1974.

Fjármálaráðuneytið, 22. apríl 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 150 21. júní 1972 um orlof, samanber breytingar á reglugerðinni nr. 161/1973 og 39/1974.

1. gr.

7. gr. orðist svo:

Þegar launþegi hyggst fara í orlof, skal hann fá vottorð vinnuveitanda síns um það, hvaða daga hann verði í orlofi. Einnig skal hann fá vottorð trúnaðarmanns verkalýðsfélags síns, þess efnis, að honum sé kunnugt um fyrirhugaða orlofstöku.

Samhliða reikningsyfirliti því, sem launþegi fær við lok orlofsárs, fær hann jafnframt ávísun á orlofsfé. Skal þar vera rúm fyrir framangreind vottorð svo og kvittun fyrir móttöku orlofsfjárins.

Auk ávísunar þeirrar, sem send er launþegum í maí ár hvert, skal senda sjómönnum á fiskiskipum, sem um ræðir í 2. mgr. 2. gr., viðbótarávísun eigi síðar en 15. júlí ár hvert vegna uppgjörs miðað við 15. maí næsta á undan.

Að fullnægðum skilyrðum 1. og 2. mgr. á launþegi rétt til að innleysa ávísunina á orlofsféð á næstu póststöð, allt að 3 vikum fyrir fyrirhugaða orlofstöku, þó ekki fyrr en eftir lok orlofsársins.

Skólanemendur, sem nám stunda í viðurkenndum skólum, þar sem skólaárið er 6 mánuðir eða lengra, eiga rétt til endurgreiðslu á orlofsfé, sem greitt hefur verið þeirra vegna til póststöðva. Orlofsféð er endurgreitt eftir útsendingu 2. og 3. reikningsyfirlits orlofsársins samkv. 5. gr. um eins mánaðar tíma frá dagsetningu yfirlitanna. Endurgreiðsla er háð því skilyrði, að skólastjóri riti á reikningsyfirlitin, að viðkomandi sé skráður til náms í skóla hans. Skólastjórum er einnig heimilt að árita ávísun á orlofsfé í lok orlofsársins, hafi endurgreiðsluréttur á orlofsárinu ekki verið notaður.

2. gr.
Ákvæði til bráðabirgða.

Þar bætist við ný málsgrein svo hljóðandi:

Á árinu 1974 skal ávísun á orlofsfé, sbr. 2. mgr. 7. gr., ná til innborgaðs orlofsfjár fyrir launatímabilið 1. maí 1973 til 31. mars 1974. Auk þess skal senda viðbótarávísun vegna innborgaðs orlofsfjár fyrir aprílmánuð 1974, eigi síðar en 15. júlí 1974.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 87 24. desember 1971 og breyting á þeim lögum nr. 12 28. mars 1974, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 30. apríl 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

GJALDSKRÁ

Löggildingarstofunnar fyrir löggildingu og eftirlit með mælitækjum og vogaráhöldum.

1. gr.
Löggildingargjöld.

1. **Vogarlóð:**

Þyngd	1—200 g	kr.	13.00
—	½ kg—20 kg	—	32.00
—	50 kg	—	130.00
—	4—8 oz	—	13.00
—	1 lb—13½ lbs	—	26.00

2. **Metaskálar fyrir apótek og efnarannsóknastofur:**

Burðarþol:	Allar stærðir	kr.	650.00

3. **Jafnarma vogir:**

Burðarþol:	Allar stærðir	kr.	260.00

4. **Reislur án mundangs:**

Burðarþol:	Allar stærðir	kr.	260.00

5. **Tugavogir, hundraðsvogir og rennilóðsvogir:**

Burðarþol:	10— 100 kg	kr.	260.00
—	150— 500 kg	—	460.00
—	600— 2 000 kg	—	780.00
—	3 000—30 000 kg	—	3 000.00

6. **Vísavogir:**

Burðarþol:	1— 5 kg	kr.	300.00
—	10— 25 kg	—	400.00
—	50— 200 kg	—	500.00
—	300— 5 000 kg	—	1 000.00
—	10 000—30 000 kg	—	3 000.00
—	yfir 30 000 kg	—	5 000.00

7. **Kvarðar og málbönd:**

Lengd:	½m—1 m	kr.	20.00
—	Stálmálbönd allt að 50 m	—	200.00
—	Mælivélar fyrir lengdarmál	—	400.00

8. **Mæliker:**

Rúmtak:	1 dl—2 l	kr.	40.00
—	10—50 l	—	60.00
—	Vínmælar (veltimælar og kúlumælar) 3—6 cl	—	300.00

9. **Rennslismælar og bensínmælar fyrir olíur og bensín:**

Rennslismælar	kr.	400.00
Bensínmælar	—	260.00

10. **Rennslismælar fyrir mjólk** ..... kr. 300.00

2. gr.

Eftirlitsgjald (skoðunargjald af vogum).

Burðarþol: 1—600 kg	kr.	200.00
— yfir 600 kg	—	300.00

3. gr.

Ef löggilding eða eftirlit fer ekki fram á löggildingarstofunni, reiknast auk ferðakostnaðar, kaupgjald fyrir starfsmenn löggildingarstofunnar samkvæmt taxta hennar yfir selda vinnu. Brot úr klukkustund reiknast sem heil klukkustund. Auk þess reiknast iðgjöld af vátryggingum á tækjum og ferðatryggingum.

Gjaldskrá þessi er hér með sett samkvæmt 5. gr. tilskipunar nr. 1 13. mars 1925, um mælitæki og vogaráhöld, til þess að öðlast gildi frá 10. maí 1974 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 147 9. maí 1973 um sama efni.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 23. apríl 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Hjalti Zóphónlasson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 13 — 1974

Nr. 78. 134 1. apríl 1974.

REGLUGERÐ

um jöfnun flutningskostnaðar á sementi.

1. gr.

Framkvæma skal jöfnun á flutningskostnaði sements, þannig að kostnaðarverð í vöruskemmu á hverri sementstegund frá hverjum innlendum framleiðanda eða innflutningsaðila verði hið sama á þeim verslunarstöðum, sem jöfnun þessi nær til.

2. gr.

Jöfnun flutningskostnaðar á sementi nær til eftirtalinna verslunarstaða, sem jafnframt eru aðaltollhafnir:

Reykjavík
Akranes
Ísafjörður
Siglufjörður
Akureyri
Húsavík
Seyðisfjörður
Neskaupstaður
Eskifjörður
Vestmannaeyjar
Keflavík
Keflavíkurflugvöllur
Hafnarfjörður.

Auk þess nær jöfnun flutningskostnaðar á sementi til eftirtalinna verslunarstaða:

Borgarnes
Ólafsvík
Grundarfjörður
Stykkishólmur
Rifshöfn
Patreksfjörður
Tálknafjörður
Bíldudalur
Þingeyri
Flateyri
Súðavík
Suðureyri
Bolungarvík
Hólmavík
Vopnafjörður
Borgarfjörður eystri
Egilsstaðir
Reyðarfjörður
Fáskrúðsfjörður
Stöðvarfjörður
Breiðdalsvík
Hvammstangi
Blönduós
Skagaströnd
Sauðárkrókur
Hofsós
Ólafsfjörður
Hrísey
Dalvík
Svalbarðseyri
Grímsey
Kópasker
Raufarhöfn
Þórshöfn
Bakkafjörður
Djúpivogur
Höfn í Hornafirði
Vík í Mýrdal
Hvolsvöllur
Hella
Selfoss
Þorlákshöfn.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

Leggja skal flutningsjöfnunargjald á allt sement, sem framleitt er í landinu eða flutt er til landsins. Skulu innlendir framleiðendur (Sementsverksmiðja ríkisins) greiða gjaldið ársfjórðungslega til viðskiptaráðuneytisins, en af innfluttu sementi skal það innheimt með aðflutningsgjöldum. Annast tollstjórinn í Reykjavík og bæjarfógetar annars staðar á landinu innheimtuna og skulu þeir skila gjaldinu til viðskiptaráðuneytisins.

4. gr.

Viðskiptaráðuneytið ákveður flutningsjöfnunargjaldið fyrir allt að eitt ár í senn og skal upphæð þess við það miðuð, að tekjur nægi til að greiða eftirtalinn kostnað við flutning frá framleiðslustað eða innflutningshöfn til þeirra verslunarstaða, sem jöfnun flutningskostnaðarins nær til:

a) Flutningar með skipum:
   1. Útskipun.
   2. Flutningsgjald.
   3. Sjótrygging.
   4. Uppskipun.
   5. Flutningur frá skipshlið í vöruskemmu.
   6. Vörugjald.

b) Flutningar með bifreiðum:
   1. Flutningskostnaður, sem nægi til að greiða rekstrarkostnað bifreiða í þessum flutningum.

5. gr.

Tekjur af flutningsjöfnunargjaldi skal leggja í sérstakan sjóð, flutningsjöfnunarsjóð sements. Þeir aðilar, sem gera kröfur á hendur sjóðnum, skulu haga bókhaldi sínu þannig, að fullnægjandi sé með tilliti til flutningskostnaðarjöfnunar.

6. gr.

Nú verður tekjuafgangur á flutningsjöfnunarsjóði í árslok, og skal hann þá yfirfærast til næsta árs. Ef tekjur sjóðsins eitthvert ár hrökkva ekki fyrir gjöldum skv. 4. gr., skal greiða það, sem á vantar, af fyrstu tekjum sjóðsins næsta ár.

7. gr.

Viðskiptaráðherra skipar til 4 ára í senn flutningsjöfnunarsjóði 3 manna stjórn, 1 eftir tilnefningu Sementsverksmiðju ríkisins, 2 án tilnefningar og skal annar þeirra jafnframt vera formaður sjóðstjórnar. Stjórnin skal annast framkvæmd jöfnunar flutningskostnaðar á sementi undir yfirstjórn viðskiptaráðherra, sem jafnframt sker úr ágreiningsatriðum er upp kunna að koma.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skal ávaxta fé það, sem á hverjum tíma er í sjóðnum, á sérstökum bankareikningi og er hún ábyrg fyrir sjóðnum gagnvart viðskiptaráðuneytinu. Enn fremur skal hún skila ráðuneytinu árlega endurskoðuðu uppgjöri yfir sjóðinn.

9. gr.

Stjórn flutningsjöfnunarsjóðs úrskurðar, hvað teljast skuli flutningskostnaður, sbr. 4. gr. Er stjórninni meðal annars heimilt að ákveða, að jöfnun flutningskostnaðar milli tiltekinna verslunarstaða skuli takmörkuð við kostnað af þeim flutningsháttum, sem ódýrastir eru á hverjum tíma. Sömuleiðis skal henni heimilt að synja um greiðslu tiltekins kostnaðar úr sjóðnum að hluta eða að fullu, ef sýnist um að ræða misnotkun á jöfnunarkerfinu í tilteknum viðskiptum.

Heimilt er viðskiptaráðuneytinu að fella niður flutningsjöfnunargjald á sementi, sem flutt er til landsins eða framleitt er innanlands og notað er til byggingar orkuvera eða annarra meiriháttar framkvæmda. Flutningsjöfnunarsjóður greiðir þá ekki flutningskostnað á sementi til þeirra nota.

10. gr.

Kostnaður við stjórn sjóðsins, skrifstofuhald og endurskoðun, greiðist af fé sjóðsins og skal þá tekið tillit til þess við ákvörðun flutningsjöfnunargjaldsins.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 62 30. apríl 1973, um jöfnun flutningskostnaðar á sementi og öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 1. apríl 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík, nr. 2 7. janúar 1930.

1. gr.

46. gr., sbr. breytingar nr. 95 14. júlí 1958 og nr. 258 24. nóvember 1969, breytist þannig:

a. Síðari málsliður 3. mgr. falli niður.
b. Á eftir 3. mgr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:
Á eftirtöldum vegum skal hámarkshraði þó vera 60 km miðað við klukkustund:
a) Miklubraut austan Kringlumýrarbrautar.
b) Kringlumýrarbraut sunnan Miklubrautar.
c) Vesturlandsvegi vestan Höfðabakka.
d) Höfðabakka sunnan Vesturlandsvegar.
e) Bæjarhálsi vestan Tunguháls.
f) Gufunesvegi.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 29. apríl 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Stjórnartíðindi B 13, nr. 78—79. Útgáfudagur 7. maí 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 14 — 1974

Nr. 80. 138 9. maí 1974.

AUGLÝSING

um framlagningu kjörskráa við alþingiskosningar 30. júní 1974.

Samkvæmt heimild í 2. málsgr. 19. gr. laga nr. 52 14. ágúst 1959 um kosningar til Alþingis er hér með ákveðið, að niður skuli falla frestur sá, sem þar er settur, til að auglýsa, hvar kjörskrár við alþingiskosningar þær, sem fram eiga að fara 30. júní 1974, verði lagðar fram.

Samkvæmt heimild í 1. málsgr. 23. gr. laganna er ákveðið, að frestur sá, sem getur í 1. málsgr. 19. gr., styttist þannig að kjörskrár skulu lagðar fram 16. maí 1974. Jafnframt er ákveðið, að tími sá, sem kjörskrár skulu liggja frammi, sbr. 3. málsgr. 19. gr., styttist þannig, að hann verði 3 vikur og 3 dagar.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. maí 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Stjórnartíðindi B 14, nr. 80. Útgáfudagur 10. maí 1974.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 15 — 1974

1. apríl 1974. 139 Nr. 81.

REGLUR

um verðtryggða innlánsreikninga við Viðlagasjóð.

Þeim, sem fengið hafa bætur eða rétt eiga til bóta úr Viðlagasjóði vegna íbúðarhúsnæðis, sem eyðilagðist eða varð óíbúðarhæft í Heimaeyjargosinu, og ætla að koma sér upp íbúðarhúsnæði á ný í Vestmannaeyjum, gefst kostur á að láta bætur sínar standa inni á reikningum á vegum Viðlagasjóðs með eftirfarandi skilmálum og kjörum:

I. Innstæður á reikningum þessum að viðbættum vöxtum, sbr. lið II, skulu vísitölutryggðar á grundvelli breytinga á byggingarvísitölu, nú skv. lögum nr. 25 frá 24. apríl 1957, frá því fé er lagt inn þar til það er hafið.

II. Í vexti af verðtryggðum reikningi skal greiða sömu vexti og reiknaðir eru af sparisjóðsávísanareikningum, nú 4% á ári. Vextir leggjast við höfuðstól árlega hinn 1. október ár hvert, en greiðast ekki út fyrr en innstæðan er öll hafin.

III. Þeim, sem fengið hafa bætur og þegar hafið þær, skal gefinn kostur á að leggja allt bótafé inn á reikninginn, enda sé það gert fyrir 1. maí n. k.

IV. Ógreiddar bætur séu frá og með 1. apríl og 1. júlí (3. og 4. áfangagreiðslur), greiddar beint inn á verðtryggðan reikning, skv. ávísan bótaþega.

V. Óframseljanleg innlánskvittun skal gefin út til reikningshafa, en reglur þessar verða fylgiskjal hennar.

VI. Skráð vísitala við hverja innborgun telst grunnvísitala samsvarandi fjárhæðar, og skráð vísitala, þegar fé er hafið, telst viðmiðunarvísitala þegar vísitölubætur eru fundnar.

VII. Það eru forsendur verðtryggingar, að bótaþegi lýsi því yfir við stofnun reikningsins, að hann ætli sér að koma upp íbúðarhúsnæði í Vestmannaeyjum, þegar aðstæður leyfa eða láta gera við óíbúðarhæft húsnæði, sem er svo skemmt, að það geti fallið undir skilmála reglna þessara að mati stjórnar Viðlagasjóðs. Honum skal þá gerð grein fyrir því, að forsenda verðtryggingar fellur niður um leið og viðkomandi íbúðarhúsnæði er fokhelt sé það nýtt eða endurreist, ella íbúðarhæft sé um endurbyggt húsnæðis að ræða. Hámarksgildistími verðtryggingar vegna endurbyggðs húsnæðis er lengst til 1. október 1975. Að þeim tíma liðnum fellur verðtrygging sjálfkrafa niður og eiga þá við ákvæði 2. málsliðs XI. liðs reglna þessara.

VIII. Lágmarksbinditími verðtryggðrar innstæðu, sem fjárfest verður í Vestmannaeyjum, er eitt ár talið frá 1. október s. l. Fé skal þó ekki greitt út fyrr en fyrir liggur vottorð fulltrúa tilnefndum af Viðlagasjóði um, að hlutaðeigandi húsnæði sé fokhelt eða það íbúðarhæft sbr. VII. lið. Tekið skal fram í vottorðinu, nákvæmlega, hvenær viðkomandi íbúðarhúsnæði var fokhelt eða íbúðarhæft, sjá aftur VII. lið.

IX. Öll innstæða á reikningi með verðbótum og vöxtum skal hafin og reikningi lokað skv. ákvæði XI. liðs, þegar öllum skilyrðum verðtryggingar skv. reglum þessum hefur verið fullnægt.

X. Reikningseiganda er heimilt að hefja fé á reikningi, þegar hann kýs, ef hann hættir við að fjárfesta fénu í Vestmannaeyjum eins og að ofan getur. Verður

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

hann þá að hefja alla innstæðuna og fær þá greidda þá vexti af henni, sem reiknaðir eru af almennum sparisjóðsbókum hverju sinni, en verðtrygging fellur niður.

XI. Reikningar við Viðlagasjóð, skv. reglum þessum, geta lengst verið til fimm ára talið frá 1. október 1973, sbr. þó lokaákvæði VII. liðs. Að þeim tíma liðnum, er Viðlagasjóði eða þeim er hann hefur falið að annast afgreiðslu reikninganna, heimilt að leggja alla innstæðuna inn á bankabók á nafni reikningseiganda og loka reikningnum, hefji eigandi ekki sjálfur innstæðuna.

XII. Verðtryggðar innstæður á reikningum, sem stofnað verður til skv. reglum þessum, með mótvirði þeirra ríkisskuldabréfa, sem gefin kunna að verða út skv. lögum nr. 11 frá 29. mars 1974, að meðtöldum vöxtum og verðbótum af þeim, skulu undanþegin framtalsskyldu og skattlagningu á sama hátt og sparifé, sbr. 21. gr. laga 68/1971.

XIII. Afgreiðsla fyrir reikningana verður bæði í Reykjavík og Vestmannaeyjum, skv. ákvörðun stjórnar sjóðsins.

XIV. Allt andvirði verðtryggðra reikninga færist á reikning í nafni ríkissjóðs vegna Viðlagasjóðs við Seðlabankann og verður mótvægi skulda sjóðsins við bankann. Á móti fær Viðlagasjóður skuldabréf ríkissjóðs, sem gefið verður út á grundvelli laga nr. 11 frá 29. mars 1974.

Vextir og vísitölubætur færist á vaxtabúskap ríkissjóðs.

XV. Bókhald um verðtryggða reikninga færist hjá Seðlabankanum.

XVI. Reglur þessar, sem settar eru með heimild í 7. gr. laga nr. 11 frá 29. mars 1974, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 1. apríl 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

Nr. 82. 10. maí 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 169 21. ágúst 1970 um söluskatt.

1. gr.

1. mgr. 7. tl. 10. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hvers konar sala, afhending eða þjónusta látin í té í matsölu-, veitinga- og gistihúsum, þvottahúsum, efnalaugum, hárgreiðslustofum, rakarastofum og öðrum snyrtistofum, flutningastarfsemi, sem ekki er sérstaklega undanþegin, véla- og önnur lausafjárleiga, afgreiðslu- og stöðvargjöld, fyrirgreiðslustarfsemi ferðaskrifstofa og önnur slík starfsemi, sýningar í kvikmyndahúsum, leikhúsum og hvers konar skemmtistarfsemi, og tekur þetta einnig til sölu, afhendingar og þjónustu, sem innt er af hendi fyrir hina skattskyldu aðila sjálfa.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum nr. 10/1960, sbr. II. kafla laga nr. 10/1974, öðlast gildi hinn 1. júní 1974.

Fjármálaráðuneytið, 10. maí 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

REGLUGERÐ

um greiðslur sjúkratryggðra til samlagslækna.

1. gr.

Samlagsmenn í sjúkrasamlögum skulu greiða samlagslækni sínum, eða lækni, er í hans stað kann að koma, samkvæmt samningum hlutaðeigandi samlags kr. 70.00 fyrir hvert viðtal á lækningastofu og kr. 140.00 fyrir hverja vitjun læknis til sjúklings.

Þar sem samið er um greiðslu læknishjálpar fyrir hvert unnið verk dregst þetta gjald frá umsömdu gjaldi fyrir viðtöl og vitjanir.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 til að öðlast gildi 1. apríl 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

3. maí 1974. Nr. 84.

AUGLÝSING

um lækkun gjalda af hráefnum til sælgætisframleiðslu.

Ráðuneytið hefur ákveðið skv. heimild í 55. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974 um tollskrá o. fl., að lækka gjöld af eftirtöldum hráefnum til sælgætisframleiðslu frá því, sem er í gildandi tollskrárlögum þannig:

Tollskrárnúmer	Vöruheiti	Tollur skv. tollskrá	Tollur lækkar í
úr 11.08.09	Bragðlaus sterkja	7%	4%
úr 17.02.03	Síróp í 25 kg pakkningum og stærri	70%	10%
úr 21.07.09	Hyfoama	100%	9%
úr 35.03.09	Gelatín duft í 25 kg pakkningum og stærri	70%	15%

Framangreind lækkun er því skilyrði háð, að innflytjandi stundi sælgætisframleiðslu og lýsi því yfir á aðflutningsskýrslu hverju sinni, að varan verði einungis notuð sem efnivara til sælgætisframleiðslu. Auglýsing þessi tekur þegar gildi. Frá sama tíma er felld úr gildi auglýsing ráðuneytisins nr. 169/1971 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 3. maí 1974.

F. h. r.
Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

AUGLÝSING

um heimild til hækkunar raforkuverðs.

Ráðuneytið hefur veitt eftirtöldum rafveitum heimild til hækkunar á grunngjaldi smásöluverðs raforku á gildandi gjaldskrá þeirra, frá og með 15. maí 1974, um allt að:

Rafmagnsveita Reykjavíkur	18.5%
Rafveita Hafnarfjarðar	18.6%
— Keflavíkur	20.9%
— Gerðahrepps	20.9%
— Miðneshrepps	20.9%
— Njarðvíkur	20.9%
— Voga- og Vatnsleysustrandarhrepps	20.9%
— Grindavíkur	20.9%
— Selfoss	20.9%
— Eyrarbakka	20.9%
— Stokkseyrar	20.9%
— Hveragerðis	20.9%
— Akraness	20.9%
— Borgarness	20.9%
— Sauðárkróks	20.9%
— Patrekshrepps	20.0%
— Ísafjarðar (ásamt sölusk. 4%)	20.0%
— Húsavíkur	22.8%
— Akureyrar	20.9%
Rafmagnsveitur ríkisins	30.0%

Iðnaðarráðuneytið, 14. maí 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 86. 14. maí 1974.

AUGLÝSING

um heimild til hækkunar raforkuverðs í heildsölu.

Ráðuneytið hefur veitt Rafmagnsveitum ríkisins, Reykjavík, Andakílsárvirkjun Borgarfirði og Laxárvirkjun Akureyri heimild til 38% hækkunar heildsöluverðs raforku í gildandi gjaldskrá þeirra, frá og með 15. maí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 14. maí 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Stjórnartíðindi B 15, nr. 81—86. Útgáfudagur 15. maí 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 16 — 1974

SAMÞYKKT

fyrir veiðifélag vatnasvæðis Staðarár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Staðarár.
Heimili þess og varnarþing er Hólmavík, Strandasýslu.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Staðará í Strandasýslu, en þær eru Hrófberg, Víðivellir, Aratunga, Kleppustaðir, Kirkjuból, Hólar, Staður, Stakkanes.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að ráðstafa veiði eftir því, sem aðalfundur ákveður. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.
Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í sept-okt.-mánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. febrúar 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 88. 11. febrúar 1974.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Leon Carlsson, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 11. febrúar 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð um Leon Carlsson.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Leons E. Carlssonar.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Leon E. Carlsson, stýrimann, sem fórst 24. febr. 1973. Stofndagur er afmælisdagur Leons 12. júní, en hann var fæddur 1935.

3. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af foreldrum Leons, frú Grethe og Einari Carlssyni, húsgagnasmíðameistara.

4. gr.

Stofnendur leggja fram kr. 100 000.00 — hundrað þúsund krónur — 0/00.

5. gr.

Höfuðstóllinn skal ná kr. 300 000.00 — þrjú hundruð þúsund krónum — 0/00 — áður en veitt er úr sjóðnum í fyrsta sinn, sem ekki skal gert fyrr en fimm árum frá stofnun.

6. gr.

Tekjur sjóðsins eru vextir, áheit, gjafir, hvers kyns framlög og sala minningarspjalda.

7. gr.

Fyrstu kr. 250 000.00 — tvö hundruð og fimmtíu þúsund krónur — sjóðsins skulu bundnar í vísitölutryggðum spariskírteinum, séu þau föl. Annars ber að vaxta sjóðinn á hagkvæmasta hátt að mati stjórnar.

8. gr.

Sjóðurinn skal styrkja einstaklinga úr eftirfarandi hópum til sérnáms eða framhaldsnáms í björgun, gæslustörfum eða farmennsku:

a) Félaga úr björgunarsveitum S.V.F.Í.
b) Stýrimenn hjá Landhelgisgæslunni.
c) Stýrimenn með farmannaprófi.

9. gr.

Stjórn skal skipuð þremur mönnum til tveggja ára í senn: Eftirtaldir aðilar skulu tilnefna einn aðila hver í stjórn:

a) Aðstandendur Leons.
b) Stjórn S.V.F.Í.
c) Stjórn starfsmannafélags Landhelgisgæslunnar.

Gangi maður úr stjórn, skal sá aðili er tilnefndi hann, tilnefna mann í hans stað.

10. gr.

250 000.00 — tvö hundruð og fimmtíu þúsund krónur — af höfuðstól skal halda óskertum og verðtryggðum, miðað við fjármagnsvísitölu 1. jan. 1974, og skal umreiknast 1. jan. ár hvert. Þegar því hefur verið náð mega úthlutanir hefjast. Stjórnin veitir fé í markmiði sjóðsins að eigin hvötum, eða samkvæmt umsókn. Stjórnin ákveður tíðni og upphæð úthlutana.

11. gr.

Sjóðstjórnin heldur gerðabók um allan rekstur sjóðsins, stjórnarákvarðanir í fjármálum, úthlutanir og hvað eina er varðar sjóðinn.

12. gr.

Sá er nýtur úthlutunar úr sjóðnum, skal afhenda stjórn skýrslu um verkefni það, er unnið var að, þremur mánuðum eftir lok verkefnis. Sjóðstjórn skal heimilt að birta skýrsluna.

13. gr.

Skipulagsskrá þessa má stjórn endurskoða á fjögurra ára fresti, en breytingar skulu hljóta staðfestingu.

14. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu stjórnar S.V.F.Í. sem geymir gerðabækur, annast bókhald og kveður til tvo endurskoðendur, sem sjóðstjórn kýs árlega.

15. gr.

Skipulagsskrá þessi skal hljóta staðfestingu forseta Íslands.

Reykjavík, 6. febrúar 1974.

G. Carlsson. E. Carlsson.

12. febrúar 1974. Nr. 89.

SAMÞYKKT

um hundahald á Flateyri.

1. gr.

Hundahald er bannað á Flateyri.

2. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að veita einstaklingum í hreppnum undanþágu til hundahalds með eftirfarandi skilyrðum:

a) Hundurinn skal skráður á skrifstofu hreppsins, og þar fær eigandi hundsins afhenta merkta plötu, sem jafnan skal vera í ól um háls hundsins.
b) Árlega skal sveitarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem undanþágu er veitt fyrir. Gjaldið, sem sveitarstjórn ákveður fyrir eitt ár í senn, skal renna til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í hreppnum

og skal upphæð þess við það miðuð. Hundar, sem notaðir eru við búrekstur í hreppnum, eru undanþegnir þessu gjaldi.

c) Skylt er hundeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu tryggingarfélagi. Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingafélaginu, sem sýni, að tryggingin sé í fullu gildi.

d) Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi, í fylgd aðila, sem fullt vald hefur yfir honum. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli eru um hönd höfð.

e) Leyfi fyrir einstökum hundum eru jafnan háð því, að þeir raski eigi ró íbúa hreppsins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um hreppinn fara, til óþæginda.

f) Hundeiganda ber að hlíta að öðru leyti lögum og reglum, er hundahald varða (þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts), svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Sé í Önundarfirði starfrækt hundageymsla, skal hundinum komið fyrir þar, sé um minni háttar brot í fyrsta sinn að ræða. Eigandi hundsins yrði þá að leysa hundinn þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé hundageymsla ekki starfrækt í Önundarfirði eða sé um að ræða alvarlegt brot eða í trekað brot, afturkallast viðkomandi undanþága til hundahalds.

Sveitarstjórn er heimilt hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi, telji hún þess þörf.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Flateyrarhrepps, staðfestist hér með samkv. lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 12. febrúar 1974.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 90. 18. febrúar 1974.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968 hefir eftirfarandi verið ákveðið.

Stöðvunarskylda verður við eftirfarandi gatnamót:

a) Á Hagamel við Hofsvallagötu.

b) Á Bústaðavegi við Reykjanesbraut.

c) Á Álfabakka við Reykjanesbraut.

d) Á Skeiðarvogi við Langholtsveg.

Framangreindar reglur taka gildi 1. mars 1974.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 18. febrúar 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um gerð íláta undir hættuleg efni og merkingu þeirra.

1. gr.

EDIKSSÝRA

Á ílátum undir edikssýru, sem er 5—15% að styrkleika, skal vera **gulur merkimiði.** Á merkimiðanum skal auk nafns framleiðanda (seljanda) greina heiti vörunnar og styrkleika í hundraðshlutum. Á merkimiða mega ekki vera myndir eða merki önnur en nafnmerki fyrirtækis.

Á ílátum undir edikssýru (5—15%) skulu enn fremur vera eftirtalin varnaðarmerki:

Varnaðarmerki B: VARÚÐ—HÆTTULEGT
(sbr. viðauka 1)

Varnaðarmerki C: HÆTTULEGT AÐ NEYTA ÓÞYNNT
(sbr. viðauka 1)

Varnaðarmerki F: VARÚÐ—Geymið þar, sem börn ná ekki til.
(sbr. viðauka 1)

2. gr.

TERPENTÍNA (þar á meðal „White Spirit").

Terpentínu má ekki selja í ílátum, sem notuð eru undir matvæli eða lyf.

Ef terpentína er seld í smásölu í glerflöskum, skulu þær vera sexstrengdar og/eða rifflaðar og með tryggilegum tappa. Ef terpentína er seld í smásölu í plastílátum, skulu þau vera með öðrum lit en hvítum (þar á meðal glærum) eða gulum og með tryggilegum tappa.

Á ílátum undir terpentínu skal vera **gulur merkimiði.** Á merkimiðanum skal auk nafns framleiðanda (seljanda) greina heiti vörunnar. Á merkimiða mega ekki vera myndir eða merki önnur en nafnmerki fyrirtækis.

Á ílátum undir terpentínu skulu enn fremur vera eftirtalin varnaðarmerki:

Varnaðarmerki B: VARÚÐ—HÆTTULEGT
(sbr. viðauka 1)

Varnaðarmerki E: Má ekki geyma hjá eða hella í ílát, sem notuð eru undir (sbr. viðauka 1) matvæli eða lyf. Geymið þar, sem börn ná ekki til.

3. gr.

BLEIKIVATN (blæklór, bleikiklór).

Bleikivatn (blæklór, bleikiklór) má ekki selja í ílátum, sem notuð eru undir matvæli eða lyf.

Ef bleikivatn er selt í smásölu í glerflöskum, skulu þær vera sexstrengdar og/eða rifflaðar og með tryggilegum tappa. Ef bleikivatn er selt í smásölu í plastílátum, skulu þau vera með öðrum lit en hvítum (þar á meðal glærum) eða gulum og með tryggilegum tappa.

Á ílátum undir bleikivatn skal vera **gulur merkimiði.** Á merkimiðanum skal auk nafns framleiðanda (seljanda) greina heiti vörunnar (bleikivatn, bleikiklór eða blæklór) og styrkleika í hundraðshlutum. Á merkimiða mega ekki vera myndir eða merki önnur en nafnmerki fyrirtækis.

Á ílátum undir bleikivatn skulu enn fremur vera eftirtalin varnaðarmerki:

Varnaðarmerki B: VARÚÐ—HÆTTULEGT
(sbr. viðauka 1)

Varnaðarmerki E: Má ekki geyma hjá eða hella í ílát, sem notuð eru undir (sbr. viðauka 1) matvæli eða lyf. Geymið þar, sem börn ná ekki til.

Ákvæði þessi eiga ekki við, ef látið er úti minna en 30 ml af bleikivatni.

4. gr.

NATRÍUMHÝDROXÍÐ (vítissódi) og KALÍUMHÝDROXÍÐ

Natríumhýdroxíð (vítissóda) og kalíumhýdroxíð má ekki selja í ílátum, sem notuð eru undir matvæli eða lyf.

Ef natríumdýdroxíð eða kalíumhýdroxíð eru seld í smásölu í föstu formi, skal selja efnin í blikkdósum með tryggilega smelltu loki. Ef natríumhýdroxíð eða kalíumhýdroxíð eru seld í smásölu í lausn, sem er meira en 3% að styrkleika, skal selja efnin í plastílátum, sem eru með öðrum lit, en hvítum (þar á meðal glærum) eða gulum og með tryggilegum tappa, eða í glerflöskum, sem eru sexstrendar og/eða riffladar og með tryggilegum tappa.

Á ílátum undir natríumhýdroxíð og kalíumhýdroxíð skal vera **gulur merkimiði.** Á merkimiðanum skal auk nafns framleiðanda (seljanda) greina heiti vörunnar og styrkleika í hundraðshlutum, ef um lausnir er að ræða. Á merkimiða mega ekki vera myndir eða merki önnur en nafnmerki fyrirtækis.

Á ílátum undir natríumhýdroxíð og kalíumhýdroxíð skulu enn fremur vera eftirtalin varnaðarmerki:

Varnaðarmerki A: (sbr. viðauka 1) Hvít eða ljós hauskúpa á svörtum grunni, og skal orðið EITUR letrað með stórum hvítum eða ljósum stöfum á grunninn fyrir neðan hauskúpuna. (Varnaðarmerki A-flokks, sbr. reglugerð nr. 132/1971).

Varnaðarmerki D: (sbr. viðauka 1) Má ekki geyma hjá eða hella í ílát, sem notuð eru undir matvæli eða lyf. Andið ekki að yður innihaldinu. Neytið þess ekki, né látið það liggja á húð. Geymið þar, sem börn ná ekki til.

Natríumhýdroxíð og kalíumhýdroxíð má ekki hafa á boðstólum í verslunum þannig, að viðskiptavinir geti tekið varninginn sjálfir.

5. gr.

UM MERKIMIÐA OG VARNAÐARMERKI

Stærð merkimiða og varnaðarmerkja skal vera breytileg í hlutfalli við stærð íláta þannig, að auðvelt sé að lesa, hvað á þeim greinir. Gerð varnaðarmerkja er sýnd í viðauka 1 við reglugerð þessa.

Heimilt er að hafa varnaðarmerki og merkimiða prentaða í samhengi enda séu varnaðarmerki og merkimiðar í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar og samþykki eiturefnanefndar komi til.

6. gr.

MÁLSMEÐFERÐ OG VIÐURLÖG

Með brot á ákvæðum reglugerðar þessarar skal fara að hætti opinberra mála.

Fyrir brot gegn reglugerð þessari skal refsa með sektum nema þyngri refsing liggi við skv. lögum. Sé brot ítrekað eða stórfellt, þá má refsa með varðhaldi eða fangelsi, allt að 2 árum.

7. gr.

GILDISTAKA

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 17. gr. laga nr. 85 31. desember 1968 um eiturefni og hættuleg efni og öðlast gildi 1. júlí 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

Viðauki 1.

VARNAÐARMERKI

VARNAÐARMERKI A

VARÚÐ - HÆTTULEGT

VARNAÐAR-
MERKI B

HÆTTULEGT AÐ NEYTA ÓÞYNNT

VARNAÐARMERKI C
(Rautt letur á ljósum grunni)

MÁ EKKI GEYMA HJÁ EÐA HELLA Í ÍLÁT, SEM NOTUÐ ERU UNDIR MATVÆLI EÐA LYF. ANDIÐ EKKI AÐ YÐUR INNIHALDINU, NEYTIÐ ÞESS EKKI NÉ LÁTIÐ ÞAÐ LIGGJA Á HÚÐ. GEYMIÐ ÞAR, SEM BÖRN NÁ EKKI TIL.

VARNAÐARMERKI D
(Rautt letur á ljósum grunni)

MÁ EKKI GEYMA HJÁ EÐA HELLA Í ÍLÁT, SEM NOTUÐ ERU UNDIR MATVÆLI EÐA LYF. GEYMIÐ ÞAR, SEM BÖRN NÁ EKKI TIL.

VARNAÐARMERKI E
(Rautt letur á ljósum grunni)

VARÚÐ GEYMIÐ ÞAR, SEM BÖRN NÁ EKKI TIL.

VARNAÐARMERKI F
(Rautt letur á ljósum grunni)

Nr. 92. 1. mars 1974.

REGLUGERÐ
um tannsmíði.

1. gr.
Rétt til þess að starfa sem tannsmiður hér á landi og kalla sig tannsmið hefur sá einn, sem til þess hefur fengið löggildingu heilbrigðismálaráðherra.

2. gr.
Löggildingu samkvæmt 1. grein skal veita íslenskum ríkisborgurum, sem lokið hafa prófi frá Tannsmiðaskóla Íslands eða öðru prófi, sem heilbrigðisyfirvöld viðurkenna.

3. gr.
Ráðherra getur veitt öðrum en þeim, sem 2. grein tekur til, löggildingu eða tímabundið starfsleyfi, enda sanni viðkomandi að hann hafi lokið prófi, sem sé sambærilegt við próf úr viðurkenndum tannsmiðaskóla skv. 2. gr.

4. gr.
Það er skilyrði fyrir starfsleyfi eða löggildingu skv. 3. gr., að umsækjandi hafi meðmæli Tannsmiðafélags Íslands og uppfylli að öðru leyti þau skilyrði, sem á hverjum tíma eru sett fyrir atvinnuleyfi hér á landi.

5. gr.
Tannsmiðir geta annað hvort starfað sem aðstoðarmenn tannlækna eða stundað starf sitt sem sjálfstæða atvinnugrein, en alltaf með þeirri takmörkun, að þeir mega ekki vinna við sjúkling, hvorki við mótatöku eða mátun.

6. gr.
Óheimilt er að ráða til tannsmiðastarfa aðra en þá, sem heilbrigðismálaráðherra hefur veitt starfsréttindi hér á landi.

7. gr.
Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 64 1971 um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir, öðlast gildi nú þegar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um flokkun eiturefna og hættulegra efna.

1. gr.

Eiturefni eru efni sem raðað er á lista I og II, svo sem hér greinir:

Listi I.

(Sterk eiturefni; sterkt eitur).

AMITON (O,O-díetýl-S-(2-díetýlamínóetýl)-tíófosfat)
ARSEN og ólífræn arsensambönd, önnur en blý-, kalcíum- og zinkarsenöt
AZINPHOS-ETHYL (O,O-díetýl-S-(3,4-díhýdró-4-oxóbenzó-[d]-[1,2,3]-tríazín-3-ýl)-metýl-dítíófosfat)
AZINPHOS-METHYL (O,O-dímetýl-S(3,4-díhýdró-4-oxóbenzó-[d]-[1,2,3]-tríazín-3-ýl)-metýl-dítíofosfas)
BLÁSÝRA (CÝANVETNI) og þau sölt sýrunnar, er í vatnslausn klofna í cýaníðjóna
CARBOPHENOTHION (O,O-díetýl-S-[4-klórfenýltíó)-metýl]-dítíófosfat
CHLORPICRIN (TRÍKLÓRNÍTRÓMETAN, KLÓRPÍKRÍN)
CRIMIDIN (2-klór-4-dímetýlamínó-6-metýlpýrímídín)
DEMETON-O (O,O-díetýl-O-[2-etýltíó)-etýl]-tíófosfat)
DEMETON-O-METHYL (O,O-dímetýl-O-[2-(etýltíó)-etýl]-tíófosfat)
DEMETON-S (O,O-díetýl-S-[2-(etýltíó)-etýl]-tíófosfat)
DEMETON-S-METHYL (O,O-dímetýl-S-[2-(etýltíó)-etýl]-tíófosfat)
1-dímetýlkarbamóýl-3-metýl-pýrazólýl-(5)-dímetýlkarbamat
DÍKLÓRDÍMETÝLETRI ($ClCH_2$-O-CH_2Cl)
DÍMETÝLSÚLFAT
DÍNÍTRÓFENÓL (2,4-dínítrófenól)
DINISEB 2-(1-metýl-n-própýl)-4,6-dínítrófenól)
DIOXATHION (di-(O,O-díetýl)-2,3-S,S-díozan-(1,4)-dítíófosfat)
DISULFOTON (O,O-díetýl-S-[2-etýltíó)-etýl]dítíófosfat)
DNOC (2-metýl-4, 6-dínítrófenól)
ENDOSULFAN (6,7,8,9,10,10-hexaklór-1,5,5a,6,9,9a-hexahýdró-6,9-metanó-2,4,3-benzó-[e]-díoxatíetpín-3-oxíð)
ENDRIN (1,2,3,4,10,10-hexaklór-6,7-epoxí-1,4,4a,5,6,7,8,8a-oktahýdró-exó-1,4-exó-5,8-dímetanónaftalen)
EPN (O-etýl-O-4?nítrófenýl-benzentíófosfat)
ETÝLKVIKASILFUR ($(CH_3$-$CH_2)_2Hg$)
FENTHION (O,O-dímetýl-O-(3-metýl-4-metýltríófenýl)-tíófosfat)
FLÚSSÝRA (FLÚORVETNI) og **alkalí- og ammóníumsölt sýrunnar**
FOSFÍN (alkýlsambönd fosfórvetnis)
FOSFÓR, gulur
FOSFÓRVETNI
FOSGEN (PHOSGEN, KARBÓNÝLKLÓRÍÐ)
ISOLAN (1-ísóprópýl-3-metýl-pýrazólýl-(5)-dímetýlkarbamat)
KALCÍUMFOSFÍÐ
KLÓRPÍKRÍN (TRÍKLÓRNÍTRÓMETAN, CHLORPICRIN)
KVIKASILFURSSAMBÖND, ólífræn, að undanskildu merkúróklóríði (kalómel), merkúríoxíði og merkúrísúlfíði (zinnóber), svo og merkúrísúlfati og merkúríklóríi í þurrafhlöðum og natríum- og kalíumamalgötum til tannfyllinga
METÝLBRÓMÍÐ (MÓNÓBRÓMMETAN)

MEVINPHOS (O,O-dímetýl-O-(2-metoxíkarbónýl-1-metýlvínýl)-fosfat
MÓNÓKLÓRDÍMETÝLETRI (CH_3-O-CH_2Cl)
MÓNÓFLÚOREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar
NATRÍUM
NÍKÓTÍN og nikótínsölt. Undanskildar eru duftblöndur, sem innihalda 1% (w/w) nikótín eða minna, sbr. lista II
OXYDEMETON-METHYL (O,O-dímetýl-S-[etýlsúlfínýl)-etýl)-tíófosfat
PARATHION (O,O-díetýl-O-4-nítrófenýltíófosfat)
PARATHION-METHYL (O,O1dímetýl-O-4-nítrófenýltíófosfat)
PHORAT (O,O-díety-S-(etýltíómetýl)-dítífosfat)
PHOSGEN (FOSGEN, KARBÓNÝLKLÓRÍÐ)
PHOSPHAMIDON (O,O-dímetýl-O-(1-metýl-2-klór-2-díetýlkarbamóý--vínýlfosfat)
SCHRADAN (oktametýlpýrófosfórsýrutetramíð)
SELENSAMBÖND, ólífræn
STRYKNÍN og strykninsölt
SULFOTEP (bis-O,O-díetýltíófosfórsýruanhýdríð)
TALLÍUMSAMBÖND, ólífræn
TEPP (etraetýlpýrófosfat)
TETRAETÝLBLÝ
THIOMETON (O,O-dímethyl-S-[2-etýltíó)-etýl]-dítíófosfat)
ZINKFOSFÍÐ

Öll önnur efni, sem í lyfjabúðum skal varðveita í eiturskápum samkvæmt gildandi ákvæðum lyfjaskrár. Ákvæði þetta tekur þó ekki til fíknilyfja (nautnalyfja, euforetica), sbr. 6. gr. í reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973.

Listi II.
(Eiturefni: eitur).

ACETÝLENTETRAKLÓRÍÐ (TETRAKLÓRETAN; 1,1,2,2-tetraklóretan)
ALDRIN (1,2,3,5,10,10-hexaklór-1,4,4a 5,8,8a-hexahýdró-exó-1,4-endó-5,8-dímetanónaftalen)
ALLÝLALKÓHÓL (PRÓPENÓL; 2-própen-1-ól)
ALLÝLKLÓRÍÐ (KLÓRPRÓPEN; 3-klórprópen)
ANTÍMONKALÍUMTARTRAT
ANTÍMONSAMBÖND, ólífræn, önnur en antímonsúlfíð og litarefni.
ANTU (alfa-naftýltíóþvagefni; alfa-naftýlíókarbamíð)
AZÓBENZEN
BARÍUMSÖLT, önnur en baríumsúlfat
BLÝARSENAT
BRÓM
beta-bútoxí-beta-tíócýanó-díetýleter
CHLORDAN (1,2,4,5,6,7,10,10-oktaklór-4,7,8,9-tetrahýdró-4,7-metýlenindan)
COUMAFURYL (3-[(beta-acetýl-alfa-fúrfúrýl)-etýl]-4-hýdroxíkúmarín)
CYCLOHEXIMID (beta-[2-(3,5-dímetýl-2-oxócýklóhexýl)-2-hýdroxí-etýl]-glútarímíð)
DDT (KLÓRFENÓTAN; PENTICÍÐ; 1,1,1-tríklór-2,2-dí-(4-klórfenýl)-etan) í blöndum og samsetningum, sem innihalda meira en 10% (W/W eða W/V) DDT, sbr. lista III
DIAZINON (O,O-díetýl-O-[2-ísóprópýl-6-metýl-4-pýrímídínýl-tíófosfat)

DÍBRÓMETAN (1,2-díbrómetan), ef látið er úti meira magn en 100 ml, sbr. lista IV A
DICHLORVOS O,O-dímetýl-2,2-díklórvínýlfosfat)
DICUMAROL (3,3-metýlen-bis(4-hýdroxí-1,2-benzópýrón))
DIELDRIN (1,2,3,4,10,10-hexaklór-6,7-epoxí-1,4,4a,5,6,7,8,Aa-oktahýdró-exó-1,4-endó-5,8-dímetanónaftalen)
DÍETÝLSÚLFAT
DÍKLÓREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar í lausnum eða blöndum, ef styrkleiki er meira en 50% (W/V), sbr. lista III
DÍKLÓRETAN (1,2-díklóretan), ef látið er úti meira magn en 100 ml, sbr. listi IV A
DIMETHOAT (O,O-dímetýl-S-(N-metýlkarbamóýlmetýl)-dítíófosfat)
DÍMETÝLHÝDRAZÍN
DÍNÍTRÓBENZEN (meta- og para-dínítróbenzen)
ENDOTHAL-Na dínatríum-7-oxabícýkló-[2,2,1]-heptan-2,3-díkarboxýlat)
ETOXÍMERKÚRÍSILÍKAT
ETÝLMERKÚRÍBRÓMÍÐ
ETÝLMERKÚRÍKLÓRÍÐ
ETÝLMERKÚRÍTÍÓÚRÓNÍUMKLÓRÍÐ
FENÝLMERKÚRÍACETAT
FENÝLMERKÚRÍHÝDROXÍÐ
FENÝLMERKÚRÍHÝDROXÍKÍNÓLÍN
FENÝLMERKÚRÍKLÓRÍÐ
FENÝLMERKÚRÍNAFTENAT
FENÝLMERKÚRÍNÍTRAT
FENÝLMERKÚRÍPÝRÓKATEKÍN
1-fenýl-3-metýl-pýrazólýl-(5)-dímetýlkarbamat
HEPTACHLOR (1,4,5,6,7,10,10-heptaklór-4,7,8,9-tetrahýdró-4,7-metýleninden)
HEXICÍÐ (LINDAN; gamma-1,2,3,4,5,6-hexaklórcýklóhexan) í blöndum og samsetningum, sem innihalda meira en 2% (W/W eða W/V) hexícíð, sbr. lista III
HÝDRAZÍN
HÝDROXÝLAMÍN og hýroxýlamínsölt
KADMÍUSAMBÖND, ólífræn, önnur en kadmíumsúlfíð
KALCÍUMARSENAT
KALÍUM
KALÍUMKRÓMAT og KALÍUMDÍKRÓMAT
KALÍUMNÍTRÍT
KALÓMEL (MERKÚRÓKLÓRÍÐ)
KLÓRKAMFENAR (klóraðir kamfenar; brúttóformúla: $C_{10}H_{10}Cl_8$)
KLÓRFENÓTAN, sjá DDT
KLÓRNÍTRÓBENZEN (para-klórnítróbenzen)
KLÓRNÍTRÓTÓLÚEN (para-klórnítrólúen)
KLÓRÓFORM (TRÍKLÓRMETAN), ef látið er úti meira magn en 100 ml. sbr. lista IV A
KLÓRPRÓPEN (ALLÝLKLÓRÍÐ; 3-klórprópen)
KRÓMTRÍOXÍÐ, KRÓMSÝRA og sölt sýrunnar
LINDAN, sjá HEXICÍÐ
LITÍUM og LITÍUMSÖLT
MALATHION (O,O-dímetýl-S-(1,2-díkarbetoxíetýl)-dítíófosfat)
MERKÚRÍOXÍÐ
MERKÚRÓKLÓRÍÐ (KALÓMEL)

meta-dínítróbenezn (DÍNÍTRÓBENZEN)
METAM-Na (natríum-N-metýldítíókarbamat)
METANÓL (METÝLALKÓHÓL; TRÉSPÍRITUS)
METOXÍETÝLMERKÚRÍKLÓRÍÐ
METOXÍETÝLMERKÚRÍSALÍKAT
METOXÍMETÝLMERKÚRÍACETAT
METHYLCHLORTHION (O,O-dímetýl-O-(3-klór-4-nítrófenýl)-tíófosfat)
METÝLALKÓHÓL (METANÓL; TRÉSPÍRITUS)
METÝLHÝDRAZÍN
METÝLMERKÚRÍDÍCÝANDÍAMÍÐ [N-Cýanó-N(-metýlmerkúrígvanídín)]
METÝLMERKÚRÍHÝDROXÍÐ
MÓNÓBRÓMEDIKSSÝRA og sölt sýrunnar og estrar
MÓNÓKLÓREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar
NATRÍUMNÍTRÍT
NIKÓTÍN í duftblöndum, sem innihalda 1% (w/w) nikótín eða minna, en mest 10% af tóbaksdufti, sbr. lista I
NÍTRÓBENZEN (NÍTRÓBENZÓL)
para-dínítróbenzen (DÍNÍTRÓBENZEN)
para-klórnítróbenzen (KLÓRNÍTRÓBENZEN)
para-klórnítrótólúen (KLÓRNÍTRÓTÓLÚEN)
PENTICÍÐ, sjá DDT
PERKLÓRETÝLEN, sjá TETRAKLÓRETÝLEN
PHENCAPTON (O,O-dietýl-S-(2,5-díklórfenýltíómetýl)-dítíófosfat)
PINDON (2-pívalóýlindan-1,3-díón)
PÓLÝKLÓRBÍFENÝL (PCB)
PRÓPENÓL (ALLÝLALKÓHÓL; 2-própen-1-ól)
RONNEL (O,O-dímetýl-O-(2,4,5-tríklórfenýl)-tíófosfat)
SCILLA-GLÝKÓSÍÐ
STROBAN (blanda af heptaklórkamfen, heptaklórpínen og öðrum klórterpenum; inniheldur 66% klór; brúttóformúla $C_{10}H_{11}Cl_7$)
TELLÚRSAMBÖND, ólífræn
TETRAKLÓRETAN (ACETÝLENTETRAKLÓRÍÐ: 1,1,2,2-tetraklóretan)
TETRAKLÓRETÝLEN (PERKLÓRETÝLEN; 1,1,2,2-tetraklóretýlen), ef látið er úti meira magn en 200 ml, sbr. lista IV A
TETRAKLÓRMETAN (TETRAKLÓRKOLEFNI)
TRÉSPÍRITUS (METANÓL; METÝLALKÓHÓL)
TRICHLOROFON (O,O-dímetýl-2,2,2-tríklór-1-hýdroxíetýl-fosfónat)
TRÍKLÓREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar í lausnum eða blöndum, ef styrkleiki er meira en 50% (W/v), sbr. lista III
TRÍKLÓRETÝLEN (1,1,2-tríklóretýlen), ef látið er úti meira magn en 100 ml, sbr. lista IV A
WARFARIN (3-[beta-acetýl-alfa-fenýl)-etýl]-4-hýdroxíkúmarín)
ZINKARSENAT

Öll önnur efni, sem í lyfjabúðum skal merkja eiturmerki (einum krossi) samkvæmt ákvæðum gildandi lyfjaskrár og látin eru úti gegn lyfseðlum. Ákvæði þetta tekur þó ekki til fíknilyfja (nautnalyfja; euforetica), sbr. 6. gr. reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973.

2. gr.

Hættuleg efni eru efni, sem raðað er á lista III, IV A, IV B og V, svo sem hér greinir.

Listi III.
(Hættuleg efni).

ACETALDEHÝÐ
alfa-naftól (NAFTÓL)
alfa-naftýlamín (NAFTÝLAMÍN)
ALKÝLNÍTRÓSAMÍN, hvers konar
AMMÓNÍAKVATN (SALMÍAKSPÍRITUS), sem að styrkleika er meira en 3% (W/W eða W/V)
ANILÍN — Ef anilín eða anilínsölt eru í merkibleki, skal letra á ílát eftirfarandi: Má ekki nota til þess að merkja bleiur eða önnur klæði ungbarna
BENZÍN, nema benzín, sem notað er á benzínhreyfla til eldsneytis
beta-naftól (NAFTÓL)
beta-naftýlamín (NAFTÝLAMÍN)
BLEIKIVATN (HYPOKLÓRÍTLAUSNIR), ef látið er úti meira megn en 30 ml
BLÝSAMBÖND, önnur en blýarsenat (sbr. lista II) og tetraetýlblý (sbr. lista I) — Ef uppleyst litarefni, málning eða aðrar lausnir, sem fullbúnar eru til notkunar, innihalda meira magn af blýi en nemur 50% (W/W) þurrefnis, skal letra á ílát eftirfarandi: Varúð. Hætta á blýeitrun
BÓRSÝRA, óblönduð, í duftblöndum og lausnum, ef styrkleiki fer fram úr 5% (W/W eða W/V)
BRENNISTEINSKLÓRÍÐ (KLÓRBRENNISTEINN)
BRENNISTEINSSÝRA, ef styrkleiki fer fram úr 5% (W/V)
DDT (KLÓRFENÓTAN; PENTICÍÐ; 1,1,1-tríklór-2,2-dí-4-tríklórfenýl)-etan) í blöndum og samsetningum, sem innihalda 10% (W/W eða W/V) DDT eða minna, sbr. lista II
DÍKLÓRAMÍN-T (N-díklór-4-tólúensúlfonamíð)
DÍKLÓRBENZEN (para-díklórbenzen)
DÍKLÓREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar í lausnum eða blöndum, ef styrkleiki er 50% (W/V) eða minna, sbr. lista II
DÍMETÝLAMÍNÓAZÓBENZEN
DÍMETÝLNÍTRÓSAMÍN (sbr. alkýlnítrósamín)
EDIKSSÝRA, ef styrkleiki fer fram úr 5% (W/V). — Á ílát skal letra eftirfarandi: Hættulegt að neyta óþynnt.
FENÓL (PHENOL; KARBÓLSÝRA)
FENÝLENDÍAMÍN (para-fenýlendíamín)
FENÝLHÝDRAZÍN
FLÚSKÍSILSÝRA (hýdrógensilícumflúoríð) og sölt sýrunnar
FORMALÍN (formaldehýð í vatnslausn) ef styrkleiki fer fram úr 4% (W/W)
FOSFÓRSÝRA (ortó-fosfórsýra) í blöndum og samsetningum, ef styrkleiki fer fram úr 5% (W/W eða W/V)
gamma-benzenhexaklóríð, sjá HEXICÍÐ
HEXAKLÓRETAN
HEXAKLÓRÓFEN
HEXICÍÐ (LINDAN; gamma-benzenhexaklóríð; gamma-1,2,3,4,5,6-hexaklórcýklóhexan) í blöndum og samsetningum, sem innihalda 2% hexicíð (W/W eða W/V) eða minna sbr. lista II
HÝDRÓGENPEROXÍÐ, sjá SÚRVATN
HÝPÓKLÓRÍT, hvers konar
JOÐ
KALÍUMHÝDROXÍÐ (ÆTIKALÍUM)
KALÍUMKLÓRAT. — Á ílát skal letra eftirfarandi: Mjög sprengifimt í snertingu við eldnæm efni

KALÍUMKLÚTUR (KOH í vatnslausn), ef styrkleiki fer fram úr 3% (w/v)
KALÍUMNÍTRAT
KALÍUMPERMANGANAT í lausnum, ef styrkleiki fer fram úr 3% (w/v)
KLÓRAMÍN B (N-klór-benzensúlfónamíðnatríum)
KARBÓLSÝRA (FENÓL)
KLÓRAMÍN T (CHLORAMINUM; N-klór-para-tólúensúlfónamíðnatríum)
Ef KLÓRAMÍN T er látið úti í töfluformi, skulu töflurnar vera sexstrendar lausnartöflur (solublettae) og innihalda 1 g. — Á umbúðir skal letra: Klóramínlausnartöflur
KLÓRAMÍNLAUSNIR (klóramín B og T), ef styrkleiki fer fram úr 1% (w/v)
KLÓRBRENNISTEINN (BRENNISTEINSKLÓRÍÐ)
KLÓRFENÓTAN, sjá DDT
KLÓRKALK
KLÓRSÚLFÓNSÝRA
KRESÓLAR (CRESOL), m. a. klórkresól og tríkresól
KRESÓLAR í sápuvatni (SÁPUKRESÓLAR), ef styrkleiki fer fram úr 1% (w/v)
KVARTER AMMÓNÍUM-, PÝRÍDÍNÍUM-, og ÍMÍDAZÓLÍNÍUMSÖLT í lausnum, ef styrkleiki fer fram úr 10% (w/v)
LINDAN, sjá HEXICÍÐ
MAURASÝRA
METALDEHÝÐ ((C_2H_4O) n, t. d. „þurrspritt")
METHOXYCHLOR (1,1,1-tríklór-2,2-dí-4-metoxífenýl)-etan)
NAFTALEN (NAFTALÍN)
NAFTÓL (alfa- og beta-)
NAFTÝLAMÍN (alfa- og beta-)
NATRÍUMHÝDROXÍÐ (VÍTISSÓTI; ÆTINATRÍUM)
NATRÍUMKLÓRAT. — Á ílát skal letra eftirfarandi: Mjög sprengifimt í snertingu við eldnæm efni
NATRÍUMLÚTUR (NaOH í vatnslausn), ef styrkleiki fer fram úr 3% (w/v)
NATRÍUMNÍTRAT
NÍTRÓANILÍN
NITRÓSALKÝLAMÍN, sjá ALKÝLÍTRÓSAMÍN
ortó-fosfórsýra, sjá FOSFÓRSÝRA
OSMÍUMTETROXÍÐ
OXALSÝRA og sölt sýrunnar, m. a. „sýrusalt"
para-díklórbenzen (DÍKLÓRBENZEN)
para-fenýlendíamín (FENÝLENDÍAMÍN)
para-tólúýlendíamín (TÓLÚÝLENDÍAMÍN)
PENTAKLÓRFENÓL og sölt þess
PENTICÍÐ, sjá DDT
PERKLÓRSÝRA. — Á ílát skal letra eftirfarandi: Mjög sprengifimt í snertingu við eldnæm efni.
PETROLEUM, sjá STEINOLÍA
PÍKRÍNSÝRA (2,4,6-trínítrófenól) og sölt sýrunnar
SALMÍAKSPÍRITUS, sjá AMMONÍAKVATN
SALTPÉTURSSÝRA, ef styrkleiki fer fram úr 5% (w/v)
SALTSÝRA, ef styrkleiki fer fram úr 7% (w/v)
SÁPUKRESÓLAR, sjá KRESÓLAR í sápuvatni
SILFURNÍTRAT (VÍTISSTEINN)
STEINOLÍA (PETROLEUM), óblönduð
SÚRVATN (HÝDRÓGENPEROXÍÐ; „Brintoverilte"), ef styrkleiki fer fram úr 3% (w/v)

TERPENTÍNA (hvers konar), óblönduð
TÓLÚÝLENDÍAMÍN (para-tólúýlendíamín)
TRÍKLÓREDIKSSÝRA og sölt sýrunnar í lausnum eða blöndum, ef styrkleiki er 50% (w/v) eða minni, sbr. lista II
VÍTISSÓDI (NATRÍUMHÝDROXÍÐ; ÆTINATRÍUM)
VÍTISSTEINN (SILFURNÍTRAT)
ZINKKLÓRÍÐ
ZINKKLÓRÍÐ, í lausnum (t. d., lóðvatn, ef styrkleiki fer fram úr 5% (w/v)
ÆTIKALÍUM (KALÍUMHÝDROXÍÐ)
ÆTINATRÍUM (NATRÍUMHÝDROXÍÐ; VÍTISSÓTI)

Öll önnur efni og efnasamsetningar, sem viðurkennd eru til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra og skráð eru í B og C hættuflokkum á listum yfir slík efni.

Listi IV A

(Hættuleg leysiefni (lífræn), A flokkur)

ACETÓNÍTRÍL (METÝLCÝANÍÐ)
ACETÝLENDÍKLÓRÍÐ (DÍKLÓRETÝLEN)
ACETÝLENTETRABRÓMÍÐ (TETRABRÓMETAN)
BENZEN (BENSÓL; STEINKOLSNAFTA)
BRENNISTEINSKOLEFNI (KARBÓDÍSÚLFÍÐ)
BÚTÝLCELLÓSOLVE (ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓBÚTÝLETER; $CH_2C \cdot CH_2O \cdot C_4H_9$)
BÚTÝLGLÝKÓL (ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓBÚTÝLETER; $CH_2OH \cdot CH_2 \cdot O \cdot C_4H_9$)
DÍACETÓNALKÓHÓL (4-hýdroxí-4-metýl-2-pentanón)
DÍBRÓMETAN (1,2-díbrómetan), ef látið er úti 100 ml eða minna magn, sbr. lista II
DÍETÝLENDÍOXÍÐ (DIOXAN; 1,4-dietýlendíoxíð)
DÍÍSÓBÚTÝLKETÓN
DÍKLÓRBENZEN (1,2-díklórbenzen)
DÍKLÓRETAN (1,2-díklóretan), ef látið er úti 100 ml eða minna magn, sbr. lista II
1,1-díklóretan (ETÝLÍDENKLÓRÍÐ)
DÍKLÓRETÝLETER (2,2'-díklóretýleter)
DÍKLÓRETÝLEN (ACETÝLENDÍKLÓRÍÐ; 1,2-kíklóretýlen)
DÍKLÓRMETAN (METÝLENDÍKLÓRÍÐ)
DÍKLÓRNÍTRÓETAN (1,1-díklór-1-nítróetan)
DÍKLÓRPRÓPAN (1,2-díklórprópan)
DÍKLÓRPRÓPÝLEN (1,3-díklórprópýlen)
DÍMETÝLFORMAMÍÐ (DMF; N,N-dímetýlformamíð)
DIOXAN (DÍETÝLENDÍOXÍÐ)
ETRI (ETER; ETÝLETRI)
ETÝLENDÍBRÓMÍÐ, sjá DÍBRÓMETAN
ETÝLENDÍKLÓRÍÐ, sjá DÍKLÓRETAN
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓBUTÝLETER (BÚTÝLCELLÓSOLVE: BÚTÝLGLÝKÓL)
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓMETÝLETER (METÝLCELLÓSOLVE; METÝLGLÝKÓL)
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓMETÝLETERACETAT (METÝLCELLÓSOLVEACETAT; METÝLGLÝKÓLACETAT)
ETÝLENKLÓRHÝDRÍN (1-hydroxí-2-klóretan)

ETÝLENTRÍKLÓRÍÐ (TRÍKLÓRETAN)
ETÝLFORMÍAT
ETÝLÍDENKLÓRÍÐ (1,1-díklóretan)
FÚRFÚRÓL (FÚRFÚRAL; 2-formýlfúran)
FÚRFÚRÝLALKÓHÓL (2-hýdroxímetýl-fúran)
ÍSÓFORÓAN 3,5,5-trímetýlcýklóhexen (2)-ón (1))
KARBÓDÍSÚLFÍÐ (BRENNISTEINSKOLEFNI)
KLÓRNÍTRÓPRÓPAN (1-klór-1-nítrópan)
KLÓRBENZEN (KLÓRBENZÓL; MÓNÓKLÓRBENZEN)
KLÓRÓFORM (TRÍKLÓRMETAN), ef látið er úti 100 ml eða minna magn, sbr. lista II
MESITÝLOXÍÐ (2-metýl-penten (2)-ón (4))
METÝLAMÝLALKÓHÓL (METÝLÍSÓBÚTÝLKARBÍNÓL)
METÝLCELLÓSÓLVE (METÝLGLÝKÓL; ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓMETÝLETER)
METÝLCELLÓSÓLVEACETAT (METÝLGLÝKÓLACETAT; ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓMETÝLETERACETAT)
METÝLCÝANÍÐ (ACETÓNÍTRÍL)
METÝLENDÍKLÓRÍÐ (DÍKLÓRMETAN)
METÝLFORMÍAT
METÝLGLÝKÓL (METÝLCELLÓSÓLVE: ETÝLENGLÝKOLMÓNÓMETÝLETER)
METÝLGLÝKÓLACETAT (METÝLCELLÓSÓLVEACETAT; ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓMETÝLETERACETAT)
METÝLÍSÓBÚTÝLKARBÍNÓL (METÝLAMÝLALKÓHÓL)
MÓNÓKLÓRBENZEN (KLÓRBENZEN; KLÓRBENZÓL)
NÍTRÓETAN
NÍTRÓMETAN
NÍTRÓPRÓPAN
ortó-díklórbenzen (DÍKLÓRBENZEN)
para-tert.-bútýltólúen (1-metýl-4-tert. bútýlbenzen)
PENTAKLÓRETAN
PERKLÓRETÝLEN, sjá TETRAKLÓRETÝLEN
PRÓPÝLENOXÍÐ
STEINKOLSNAFTA (BENZEN; BENZÓL)
TETRABRÓMETAN (1,1,2,2-tetrabrómetan)
TETRAKLÓRETÝLEN (PERKLÓRETÝLEN; 1,2,2,2-tetraklóretýlen), ef látið er úti 200 ml eða minna magn sbr. lista II
TRÍKLÓRETAN (ETÝLENTRÍKLÓRÍÐ; 1,1,2-tríklóretan), sbr. tríklóretan, lista IV B
TRÍKLÓRETÝLEN (1,1,2-tríklóretýlen), ef látið er úti 100 ml eða minna magn, sbr. lista II
TRÍKLÓRMETAN, sjá KLÓRÓFORM
TRÍKLÓRPRÓPAN (1,2,3-tríklórprópan).

Listi IV B

(Hættuleg leysiefni (lífræn), B flokkur).

ACETÓN
alfa-metýlstýren (METÝLSTÝREN)
AMÝLACETAT
AMÝLALKÓHÓL

AMÝLBENZEN (AMÝLBENZÓL)
AMÝLFORMÍAT
ANON (CÝKLÓHEXANÓN)
BÚTANÓL (BÚTÝLALKÓHÓL)
BÚTANÓN (METÝLETÝLKETÓN)
BÚTÝLACETAT
BÚTÝLFORMÍAT
CELLÓSOLVE (ETÝLGLÝKÓL; ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETER)
CETLLÓSOLVEACETAT (ETÝLGLÝKÓLACETAT;
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETERACETAT)
CUMOL (CUMEN; ÍSÓPRÓPÝLBENZEN)
CÝKLÓHEXAN (HEXAMETÝLEN; HEXAHÝDRÓBENZÓL)
CÝKLÓHEXANÓL (HEXALÍN)
CÝKLÓHEXANÓN (ANON)
CÝKLÓHEXEN (TETRAHÝDRÓBENZÓL)
CÝKLÓHEXÝLACETAT (HEXALÍNACETAT)
CÝKLÓHEXÝLFORMÍAT (HEXALÍNFORMÍAT)
CYMOL (p-CYMEN; 1-metýl-4-ísóprópýlbenzen)
DEKAHÝDRÓNAFTALEN (DEKALÍN)
DÍETÝLBENZEN (DÍETÝLBENZÓL)
DÍFLÚORDÍBRÓMMETAN
DÍMETÝLBENZEN (XÝLEN)
DÍPRÓPÝLENGLÝKÓLMETÝLETER
ETÝLACETAT
ETÝLBENZEN (ETÝLBENZÓL)
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETER (CELLÓSOLVE; ETÝLGLÝKÓL)
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETERACETAT (CELLÓSOLVEACETAT;
ETÝLGLÝKÓLACETAT)
ETÝLGLÝKÓL (CELLÓSOLVE; ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETER)
ETÝLGLÝKÓLACETAT (CELLÓSOLVEACETAT;
ETÝLENGLÝKÓLMÓNÓETÝLETERACETAT)
HEXAHÝDRÓBENZÓL (CÝKLÓHEXAN)
HEXAHÝDRÓKRESÓL (METÝLCÝKLÓHEXANÓL)
HEXALÍN (CÝKLÓHEXANÓL)
HEXALÍNACETAT (CÝKLÓHEXÝLACETAT)
HEXALÍNFORMÍAT (CÝKLÓHEXÝLFORÍAT)
HEXAMETÝLEN (CÝKLÓHEXAN)
HEXÝLACETAT (sek. hexýlacetat)
ÍSÓBÚTANÓL (ÍSÓBÚTÝLALKÓHÓL)
ÍSPRÓPANÓL (ÍSÓPRÓPÝLALKÓHÓL)
ÍSÓPRÓPÝLBENZEN (CUMOL)
MESITÝLEN (TRÍMETÝLBENZEN; 1,3,5-trímetýlbenzen)
METÝLACETAT
METÝLANON (METÝLCÝKLÓHEXANÓN)
METÝLBENZEN (TÓLÚEN)
METÝLBÚTÝLKETÓN (2-hexánón)
METÝLCÝKLÓHEXANÓL
METÝLCÝKLÓHEXANÓN
METÝLCÝKLÓHEXÝLACETAT (METÝLHEXALÍNACETAT)
METÝLCÝKLÓHEXÝLFORMÍAT
METÝLETÝLKETÓN (BÚTANÓN)
METÝLÍSÓBÚTÝLKETÓN (METÝLPENTANÓN; 4-metýlpentanón (22))

METÝLÍSÓPRÓPÝLBENZEN (CYMOL; p-CYMEN; 1-metýl-4-ísóprópýl-benzen)
METÝLKLÓRÓFORM (TRÍKLÓRETAN; 1,1,1-tríklóretan)
METÝLPENTANÓN (4-metýlpentanó (2))
METÝLPRÓPÝLKETÓN (PENTANÓN; 2-pentanón)
METÝLSTÝREN (METÝLSTÝRÓL; alfa-metýlstýren)
PENTANÓN (METÝLPRÓPÝLKETON; 2-pentanón)
PRÓPÝLACETAT
PRÓPANÓL (PRÓPÝLALKÓHÓL)
PRÓPÝLBENZEN (PRÓPÝLBENZÓL)
STÝREN (STÝRÓL; VÍNÝLBENZEN)
TETRAHÝDRÓBENZÓL (CÝKLÓHEXEN)
TETRAHÝDRÓFÚRAN
TETRAHÝDRÓNAFTALEN (TETRALÍN; 1,2,3,4-tetrahýdrónaftalen)
TRÍKLÓRETAN (METÝLKLÓRÓFORM; 1,1,1-tríklóretan), sbr. tríklóretan, lista IV A
TÓLÚEN (TÓLÚÓL)
TRÍMETÝLBENZEN (1,3,5-trímetýlbenzen)
VÍNÝLBENZEN (VÍNÝLBENZÓL; STYREN)
VÍNÝLTÓLÚEN (VÍNÝLTÓLÚÓL)
XÝLEN (XÝLÓL).

Listi V.

(Hættulegar lofttegundir, er ekki hafa lækningagildi).

AMMÓNÍAK
BRENNISTEINSDÍOXÍÐ (SO_2)
BRENNISTEINSVETNI (HÝDRÓGENSÚLFÍÐ; H_2S)
DÍAZÓMETAN ($CH_2{=}N{+}{=}N{-}$)
DÍCÝAN ($(CN)_2$)
FLÚÓR
KLÓR
KARBÓMÓNOXÍÐ (CO)
METÝLKLÓRÍÐ (MÓNÓKLÓRMETAN)
T-gas (ETÝLENOXÍÐ)

3. gr.

Um flokkun eiturefna og hættulegra efna, sem viðurkennd eru til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra, fer eftir ákvæðum reglugerðar nr. 132/1971 þar að lútandi. Flokkun slíkra efna og efnasamsetninga skal tilkynnt með auglýsingu heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 2. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni nr. 85 31. desember 1968 sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 27 18. apríl 1973, og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði frystrar rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Vélskelflett rækja.

1.	10 × 4 × 1 lb. blokkfryst	£ 0.91	pr. lb.
2.	24 × 1 lb. blokkfryst	£ 0.93	— —
3.	2 × 5 kg sérfryst	£ 0.93	— —
4.	4 × 2 kg og 5 × 2 sérfryst	£ 0.93	— —
5.	24 × 450 gr sérfryst	£ 0.93	— —
6.	1 × 25 lb.	£ 0.93	— —
7.	15 × 200 gr	£ 0.95	— —
8.	Í saltlegi	£ 0.91	— —

Handskelflett rækja.

Í saltlegi	£ 0.98	— —

Verðbil verður 4% er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Viðmiðunarverð er miðað við viðskiptagengi krónu gagnvart sterlingspundi, þ. e. £ = 211.27.

Sjávarútvegsráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson

5. mars 1974. Nr. 95.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á óverkuðum saltfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Óverkaður saltfiskur

Stórfiskur nr. 1	kr.	118.00
Millifiskur nr. 1	—	114.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	—	110.00
Smáfiskur 60/80 nr. 1	—	96.00

Verð á öðrum gæðaflokkum er ákveðið í hlutföllum söluverða.
Verð þessi miðast við f.o.b. Verðbil verður 3% og gildir bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

Nr. 96. 5. mars 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Söltuð ufsaflök

15/20	kr.	121.00
21/25	—	117.00
26/30	—	113.00
31/35	—	108.00
36/40	—	104.00

Verð þessi eru c.i.f. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

Nr. 97. 5. mars 1974.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu í Höfn, Bakkafirði.

1. gr.

Hreppsnefnd Skeggjastaðahrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði, er hún nær yfir og getur fullnægt, svo og á Bakkafjarðarhöfn.

2. gr.

Vatnsveitunefnd skipa 3 aðalmenn og 3 varamenn, sem kosnir eru af hreppsnefndinni til fjögurra ára í senn. Annast hún öll framkvæmdastörf, endurbætur, viðhald og umsjón með eignum vatnsveitunnar í samráði við hreppsnefnd.

3. gr.

Vatnsveitan lætur leggja aðalvatnsæðar um þorpið svo víða, sem fært þykir, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði, götu eða opnu svæði, er lóðir þeirra liggja að. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja vatnsæðar í hús sín á sinn kostnað.

Tengigjald greiði húseigandi um leið og hann sækir um eða fær leyfi til að tengja við vatnsveitu hreppsins, og nemur tengigjald kr. 600.00 og 0.15% af fasteignamatsverði húsa.

4. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu þorpsins, skal senda hreppsnefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

5. gr.

Skylt er húseiganda eða lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í þeim. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar, og með þeim útbúnaði, sem hún telur tryggan.

6. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þarf vegna hreinsunar á vatnsgeymum eða viðgerðar á vatnsæðum. Slík lokun skal tilkynnt fyrirfram, ef tök eru á. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

7. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að loka fyrir vatn hjá þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, eða vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum, svo og ef þeir hafa vatnsæðum sínum þannig fyrir komið, að óþrif hljótist af, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

8. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

9. gr.

Vatnssala til skipa fer fram á bryggju hafnarsjóðs og fleiri bryggjum, ef þurfa þykir, og er bryggjueigendum skylt að leyfa afhendingu vatns til skipa á bryggjum sínum og lagningu vatnsæða og uppsetningu mælitækja í húsum og á bryggjum í þessu skyni, samkv. 8. gr.

10. gr.

Hver sá, sem tekur vatn úr vatnsveitu án heimildar, eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða gjald fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum, auk þess sem honum er skylt að greiða fyrir vatnið samkv. mati vatnsveitunefndar.

11. gr.

Hver sá, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar vatnsveitunnar, brunna hennar eða önnur mannvirki, skal greiða fullar bætur fyrir samkvæmt mati tveggja dómkvaddra manna, og sæti sektum, nema þyngri refsing liggi við.

12. gr.

Vatnsveitunefnd eða trúnaðarmönnum hennar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust bæta úr því, ella er vatnsveitunefnd heimilt að gera það á hans kostnað.

13. gr.

Af öllum húsum í Hafnarþorpi, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt. Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna. Skatt skal einnig greiða eftir virðingarverði fastra véla, sem í húsi eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því, og nota vatn úr vatnsveitu hreppsins. Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu og ákveður þá vatnsveitunefnd skattinn.

14. gr.

Af öllum húsum í Hafnarþorpi, sem svo er ástatt um, sem um getur í 13. gr. reglugerðar þessarar, skal greiða vatnsskatt að upphæð 0.15% af fasteignamatsverði, þó skal lágmark skattsins vera kr. 500.00 fyrir hvert íbúðarhús. Auk þess skal greiða kr. 500.00 fyrir hverja íbúð, sem búið er í, umfram eina í hverju húsi.

15. gr.

Af húsum, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin og útheimtir mikið vatn, svo sem verksmiðjur, þvottahús, baðhús, frystihús, iðnaðarfyrirtæki o. fl. skulu greiða í vatnsskatt 0.2% af fasteignamatsverði.

16. gr.

Fyrir önnur vatnsafnot skal greiða vatnsskatt, sem hér segir:

1.	Af hverri tunnu saltaðrar síldar	kr.	1.00
2.	— hverju síldarmáli	—	0.75
3.	— hverri smálest innvegins nýs fiskjar	—	4.00
4.	Fyrir vatn til saltfiskþvottar af skipp.	—	0.75
5.	— hverja frysta síldartunnu	—	0.75
6.	— hvern kjötskrokk	—	0.35
7.	— vatn á steypu af hverri sementstunnu	—	1.25
8.	— hverja bifreið skrásetta í hreppnum	—	150.00
9.	— hvern krana utanhúss — ársgj.	—	40.00
10.	— hvern stórgrip, sem stendur inni	—	40.00
11.	— hverja 100 lítra lifrar tekinnar í bræðslu	—	0.75

17. gr.

Komi til vatnsnotkunar umfram það, sem um getur í 14., 15. og 16. gr., hefur vatnsveitunefnd heimild til að ákveða vatnsskattinn. Heimilt er að selja vatn eftir mæli, er vatnsveitan leggur til, en notendur greiða fyrir hæfilega leigu, eftir ákvörðun vatnsveitunefndar. Sé vatn selt eftir mæli, skal greiða kr. 1.50 fyrir smálest af fyrstu 1000 smálestum og kr. 0.90 fyrir smálest af því, sem fram yfir er.

18. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi, útgerðarmaður eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og öðrum fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á, að vatnsskattur sé greiddur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans.

19. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 20.00 fyrir smálest, en minnsta gjald skal þó vera kr. 40.00 fyrir fiskiskip og kr. 65.00 fyrir önnur skip. Þá er hreppsnefnd heimilt að ákveða, að hafskipabryggja Bakkafjarðar greiði vatnsveitunni ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir ákvörðun hreppsnefndar, enda hafi bryggjan þá allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer á bryggjum, að undanskildum framleiðslugjöldum sjávarafurða, sem um ræðir í 16. gr.

20. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur. Vatnsskatt má innheimta með lögtaki á kostnað notenda.

21. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsskatts húsa er 30. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskattur samkv. 16. gr. fellur í gjalddaga um leið og varan er framleidd eða flutt á skipsfjöl til útflutnings. Vatnsskattur samkvæmt 17. gr. fellur í gjalddaga mánaðarlega eftir á, eða þegar verksmiðjurekstur hættir ár hvert.

22. gr.

Heimilt er hreppsnefnd fyrir eitt ár í senn að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

23. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af brotum gegn reglugerðinni skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Skeggjastaðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir Vatnsveitu í Höfn í Bakkafirði, dagsett 12. febrúar 1963.

Félagsmálaráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún.

1. gr.

Þegar Flateyrarhreppur hefur látið leggja holræsi í veg eða götu eða annað opið svæði, eða þar sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun eldri holræsa, er þeim húseigendum, er þar eiga hús að eða í námunda við, skylt að leggja á sinn kostnað holræsi frá húsinu, er flytji allt skólp frá því út í aðalræsið. Regnvatn af húsum og lóðum skal einnig, svo sem unnt er, leiða í ræsið. Vanræki einhver að gera holræsi eða endurnýja eldra innan hæfilegs tíma, sem sveitarstjóri ákveður, getur hreppurinn látið vinna verkið á kostnað húseiganda.

2. gr.

Flateyrarhreppur lætur leggja holræsastúta út frá aðalræsi í nýjum götum, sem hann lætur gera eftir 1. jan. 1974. Skulu stútar þessir ná út fyrir götu að lóðarmörkum húsa. Heimlagnir eru á kostnað húseiganda. Við raðhús eða fjölbýlishús skal um holræsastúta fara eftir nánari skilmálum um lóðarúthlutun.

3. gr.

Sveitarstjóri, verkstjóri og byggingarfulltrúi undir yfirstjórn sveitarstjóra, fara með stjórn framkvæmda, er holræsakerfi kauptúnsins varðar. Heimilt er sveitarstjóra að fela sérstökum umsjónarmanni yfirstjórn holræsakerfisins. Áður en húseigandi byrjar að leggja holræsi sitt, skal fá samþykki umsjónarmanns þar til. Skal húseigandi leggja fram teikningar af frárennsliskerfi sínu, ef krafist verður. Skylt er húseiganda að hlýða fyrirmælum umsjónarmanns í öllu því, er að tilhögun og lagningu ræsanna lýtur, enda hafi starfsmenn hreppsins ávallt eftirlit með því, að vel og örugglega sé frá öllu gengið.

4. gr.

Allt efni, sem notað er til holræsagerðar, skal standast kröfur byggingarsamþykktar, en auk þess getur byggingarnefnd sett reglur um sérstaka hreinsibrunna á holræsakerfi húseigenda, þar sem ástæða þykir til.

5. gr.

Bannað er að láta renna í holræsakerfið sýrur, olíur eða önnur efni, sem valdið geta skemmdum á holræsakerfinu eða varanlegri mengun.

6. gr.

Kostnaður við aðalholræsakerfið greiðist úr sveitarsjóði, en til að standast þann kostnað er húseigendum, er hús eiga við veg, götu eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, skylt að greiða árlega holræsagjald, sem nemur 0.10% af fasteignamatsverði húsa og lóðar, eins og gjaldstofn er á hverjum tíma. Lágmarksgjald skal þó vera kr. 1 000.00 — eitt þúsund krónur — pr. íbúð. Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu holræsagjalds. Gjald þetta getur sveitarstjórn hækkað um allt að 50%, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

7. gr.

Holræsagjaldið greiðist af húseiganda og er hann einn ábyrgur fyrir greiðslu þess gagnvart sveitarsjóði. Kröfur, sem sveitarsjóður kann að öðlast samkvæmt reglugerð þessari, má taka lögtaki á kostnað gjaldanda og eru gjöld þessi tryggð

með lögveði í húseigninni, án tillits til eigendaskipta, næstu þrjú ár eftir gjalddaga, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjalds er hinn sami og fasteignaskatts.

8. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún frá 3. maí 1945 og breytingu frá 1. ágúst 1956.

Félagsmálaráðuneytið, 5. mars 1974.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

7. mars 1974. Nr. 99.

AUGLÝSING

um breytingu á verði lyfja samkvæmt Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 10. júlí 1972.

Frá og með 18. mars 1974 tekur gildi breyting við Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 10. júlí 1972.

Samkvæmt því fellur niður ákvæðið um sérstakt afhendingargjald fyrir sérlyf. Þess í stað fer um afhendingargjald sérlyfja eftir reglum vinnugjaldskrár í Lyfjaverðskrá I.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 7. mars 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

7. mars 1974. Nr. 100.

AUGLÝSING

um breytingu við Lyfjaverðskrá I nr. 1 frá 10. júlí 1973.

Ný vinnugjaldskrá nr. 1 c tekur gildi frá og með 18. mars 1974. Jafnframt er úr gildi felld vinnugjaldskrá nr. 1 b frá 15. nóvember 1973.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 7. mars 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

AUGLÝSING
um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 51. gr. og 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Stöðvunarskylda verður á Furumel við Hagamel.
2. Einstefnuakstur verður á Seljavegi til suðvesturs frá Vesturgötu að Holtsgötu.
3. Heimilt er að leggja bifreiðum á Seljavegi, báðum megin götunnar.

Framangreindar reglur taka gildi 15. mars 1974.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 7. mars 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 102. 13. mars 1974.

AUGLÝSING
um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 15. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirgreindan verðgrundvöll á loðnuafurðum fyrir framleiðslutímabilið 1. mars til 15. maí 1974:

Loðnumjöl, $ 8.25 á próteineiningu í lest.
Loðnulýsi, $ 372.00 fyrir hverja lest.

Verðbil verði ekkert.
Verðið miðast við c.i.f., og gerist upp á viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar, $ = kr. 87.00.
Greiðslur í eða úr sjóðnum nema 50% af verðbreytingum frá verðgrunni þessum.

Sjávarútvegsráðuneytið, 13. mars 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 17 — 1974

17. maí 1974. 169 Nr. 103.

REGLUGERÐ
um innflutningsgjald af bifreiðum og bifhjólum.

1. gr.

Við tollafgreiðslu skal innheimt sérstakt innflutningsgjald af bifreiðum, skv. heimild í 16. gr. laga nr. 4/1960. Gjald þetta skal innheimt af öllum bifreiðum, að undanskildum bifreiðum í eftirtöldum tollskrárnúmerum:

87.02.31	sjúkrabifreiðar og snjóbifreiðar.
87.02.32	snjósleðar.
87.02.38	sjúkrabifreiðar, sem jafnframt eru ætlaðar til sérstakra annarra nota.
87.03.01	slökkviliðsbifreiðar.
87.03.02	snjóplógar.
87.03.09	aðrar bifreiðar til sérstakrar notkunar.

Sams konar gjald skal innheimt af bifhjólum.

2. gr.

Gjaldið af gjaldskyldum bifreiðum er ákveðið 35% af tollverði (cif-verði), sbr. ákvæði II. kafla tollskrárlaga nr. 6/1974. Þó skal einungis innheimta 20% gjald af tollverði dráttarbifreiða í tollskrárnúmeri 87.01.20, almenningsbifreiða í tollskrárnúmeri 87.02.20 og vörubifreiða að burðarmagni 6 tonn og þar yfir í tollskrárnúmerum 87.02.33 og 87.02.34.

Um ákvörðun tollverðs notaðra bifreiða skal í þessu sambandi farið eftir auglýsingu nr. 15/1974 um tollverð notaðra bifreiða.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í 16. gr., sbr. 35. gr. laga nr. 4/1960 um efnahagsmál til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 257/1973 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 17. maí 1974.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Björn Hafsteinsson.

Stjórnartíðindi B 17, nr. 103. Útgáfudagur 20. maí 1974.

B 22

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 18 — 1974

Nr. 104. 170 16. maí 1974.

REGLUGERÐ

um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda.

1. gr.

Lágmarksstærð möskva botnvörpu skal vera 135 mm. Þó má lágmarksstærð möskva humarvörpu vera 80 mm og lágmarksstærð möskva rækjuvörpu skal vera 45 mm í vængjum, aftur að fremsta horni neðra byrðis og 36 mm í vængjum, aftan við fremsta horn neðra byrðis, í efra byrði, neðra byrði og poka.

2. gr.

Lágmarksstærð möskva flotvörpu skal vera 135 mm. Þó má lágmarksstærð möskva flotvörpu, sem gerð er úr baðmull, hampi, polyamidetrefjum eða polyestertrefjum, vera 120 mm.

3. gr.

Þegar möskvi er mældur, skal hann teygður horna á milli eftir lengd netsins. Skal þá flöt mælistika, sem er jafn breið leyfilegri lágmarksmöskvastærð (sbr. 1. og 2. gr.) og 2 mm þykk, komast auðveldlega í gegnum möskvann, þegar netið er vott.

4. gr.

Ekkert skip má við veiðar nota nokkurn þann útbúnað, sem þrengir eða herpir á nokkurn hátt möskva þá, sem lýst er í 1. og 2. gr. reglugerðar þessarar. Þó skal ekki teljast ólögmætt:

A) að festa segldúk, net eða annað efni undir poka botnvörpu í því skyni að forða eða draga úr sliti.

B) til 31. desember 1975 að festa við botnvörpupoka að ofan slitvara eða hlífar, til að koma í veg fyrir slit. Skal um slitvarana eða hlífarnar fara eftir einhverri af þessum upptalningum:

1. Netbútur með möskvum, sem ekki eru smærri, þegar þeir eru votir en möskvar nets þess, sem netbútinn á að festa við, að því tilskildu að:
   a) netbúturinn sé aðeins festur við pokann að framan og á hliðunum,
   b) breidd netbútsins sé a. m. k. hálf önnur breidd þess hluta pokans, sem hann þekur og er breiddin mæld þvert á langlínu pokans og
   c) ef um pokagjörð er að ræða, nái netbúturinn ekki lengra fram en sem nemur fjórum möskvum fram fyrir pokagjörðina og ekki lengra aftur en sem nemur fjórum möskvum fyrir framan kolllínumöskva. Ef ekki er um pokagjörð að ræða, má netbúturinn ekki ná lengra fram en sem nemur þriðjungi lengdar pokans, mælt ekki skemur en fjórum möskvum fyrir framan kolllínumöskva.
2. Netbútar með möskvum, sem eru ekki smærri þegar þeir eru mældir votir, en möskvar nets þess sem bútana á að festa við, og að því tilskildu að:
   a) hver bútur um sig sé festur að framan aðeins þvert á langlínu pokans,

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

b) hver bútur um sig skal vera a. m. k. jafnbreiður pokanum og skal breiddin mæld þvert á langlínu pokans við samskeytin og
c) hver bútur um sig sé ekki lengri en sem nemur 10 möskvum og fari samanlögð lengd bútanna ekki fram úr tveimur þriðju hlutum lengdar pokans.

3. Netbútur úr sama efni og pokinn, með helmingi stærri möskvum en hann, þegar þeir eru mældir votir, festur við pokann að framan, á hliðunum og að aftan, þannig að hver möskvi bútsins falli saman við fjóra möskva pokans.

5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. gr. mega þó skip, er veiða makríl, síld og skyldar tegundir, loðnu, ál, fjörsung (Trachinus draco), spærling, sandsíldi, kolmunna eða lindýr hafa innanborðs og nota net með smærri möskvum en þar greinir.

Skipum, sem stunda veiðar með smáriðnum botnvörpum eða flotvörpum skv. ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar eða með humar- eða rækjuvörpum skv. ákvæðum 1. gr., er það aðeins heimilt að því tilskildu að, a) að slík veiðarfæri noti skipin aðeins til þess að veiða þær tegundir sem veiðarfærin eru gerð fyrir og b) að öllum fiski, sem í þau fæst og ekki nær lágmarksstærð þeirri, sem lýst er í 6. gr. reglugerðar þessarar, verði þegar fleygt útbyrðis.

6. gr.

Bannað er að hirða nokkurn fisk, sem er smærri en greint er hér á eftir. Lágmarksstærðin er mæld frá trjónuoddi að sporðsenda:

Þorskur (Gadus morhua morhua)	43 cm
Ýsa (Melanogrammus aeglefinus)	40 —
Ufsi (Pollachius virens)	45 —
Lýsingur (Merluccius merluccius)	30 —
Skarkoli (Pleuronectes plattessa)	34 —
Langlúra (Gyptocephalus cynoglossus)	30 —
Þykkvalúra (Microstomus kitt)	30 —
Tunga (Solea solea)	24 —
Sandhverfa (Psetta maxima)	30 —
Slétthverfa (Psetta psetta)	30 —
Stórkjafta (Lepidorhombus whiff)	30 —
Lýsa (Merlangius merlangus merlangus)	40 —
Sandkoli (Limanda limanda)	20 —
Steinbítur (Anarhichas lupus)	40 —
Karfi (Seliastes marinus)	500 gr

Einnig er bannað að kaupa eða selja fisk, sem telst til þessarra tegunda, ef hann er smærri en segir í þessari grein. Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar má þó 5% af karfaafla hverrar veiðiferðar vera undir 500 gr. að þyngd hver fiskur. Þá skal óheimilt á tímabilinu 1. nóvember til 15. mars að landa steinbít, sem nemur meir en 5% af afla skips í hverri veiðiferð.

7. gr.

Eigi ná ákvæði reglugerðar þessarar til fiskveiða í þágu vísindalegra rannsókna né til fisks, sem í slíkum veiðiferðum er veiddur.

8. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu samkvæmt 12. gr. laga nr. 102 27. desember 1973, um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni. Um tilraun og hlutdeild fer samkvæmt almennum ákvæðum III. kafla almennra hegningarlaga nr. 19 12. febr. 1940.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 9. gr. laga nr. 102 27. desember 1973, um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Bráðabirgðaákvæði.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. gr. reglugerðar þessarar er heimilt í tvö ár frá gildistöku reglugerðarinnar að nota þau botnvörpunet, sem til eru eða ráðstafanir hafa verið gerðar til þess að afla fyrir gildistöku hennar, enda séu þau gerð samkvæmt þeim reglum, sem giltu fyrir gildistöku reglugerðarinnar.

Sjávarútvegsráðuneytið, 16. maí 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórður Ásgeirsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 19 — 1974

10. maí 1974. 173 Nr. 105.

REGLUGERÐ
um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu.

1. gr.

Þegar starfsfólk í fiskvinnu hefur unnið samfellt hjá sama vinnuveitanda í fjórar vikur, skal vinnuveitandi gefa því kost á sérstökum ráðningarsamningi, sem tryggi því dagvinnukaup fyrir atvinnuleysisdaga, svo sem nánar segir í reglugerð þessari.

2. gr.

Skylda vinnuveitanda til samningsgerðar samkvæmt 1. gr. er háð því, að launþegi hafi unnið hjá honum fulla dagvinnu samfellt í fjórar vikur. Í því sambandi jafngilda fjarvistir vegna veikinda, slysa, hráefnisskorts eða sambærilegra orsaka fullri vinnu.

Heimilt er þó vinnuveitanda að segja ráðningarsamningi upp með einnar viku fyrirvara, ef vinnustöðvun í fiskvinnu er fyrirsjáanleg. Eftir að vinnsla hefst á ný og launþegi hefur tekið aftur til starfa hjá honum nýtur launþegi sama réttar og hann hafði þegar ráðningarsamningi var sagt upp.

3. gr.

Réttindi launþega til kaups fyrir atvinnuleysisdaga er háð því, að:

a. að hann vinni öll algeng störf í fiskvinnsluhúsum samkvæmt fyrirmælum verkstjóra,
b. hann sæki vinnu þegar þess er óskað, nema lögmæt forföll hamli.

Neiti launþegi að vinna eða komi ekki til vinnu þegar vinna er fyrir hendi, fær hann ekki greitt dagkaup fyrir atvinnuleysisdaga í þeirri viku.

4. gr.

Þegar fullnægt er 2. og 3. gr. reglugerðar þessarar skal launþegi halda dagvinnukaupi fyrir þrjá fyrstu atvinnuleysisdaga í hverri viku.

Frá 1. mars 1976 skal hann, að fullnægðum sömu ákvæðum, halda dagvinnukaupi fyrstu fjóra atvinnuleysisdaga í viku hverri og frá 1. mars 1978 fimm atvinnuleysisdaga.

Launþegi, sem ráðinn er til hálfs dags vinnu, nýtur hlutfallslega sömu réttinda.

Laun þau, sem greiða ber samkvæmt reglugerð þessari, skulu innt af hendi á venjulegum útborgunardögum hjá hlutaðeigandi vinnuveitanda.

5. gr.

Vinnuveitandi á rétt til þess, að Atvinnuleysistryggingasjóður endurgreiði honum mánaðarlega kaupgreiðslur þær, sem hann hefur innt af hendi næstliðinn mánuð svo sem hér segir:

Á tímabilinu frá 26. febrúar 1974 til febrúarloka 1979 skal endurgreiðslan nema 60% af greiddum daglaunum. Frá og með 1. mars 1979 minnkar endurgreiðsla þessi úr 60% í 50% og síðan lækkar hún um 10% á ári hverju næstu árin, uns endurgreiðsla sjóðsins fellur niður með öllu frá og með 1. mars 1984.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Vinnuveitandi skal halda skrá um þá launþega, sem hann hefur gert ráðningarsamning við, samkvæmt reglugerð þessari.

Á skrána skal færa þá atvinnuleysisdaga hvers einstaks launþega, sem vinnuveitanda ber að greiða dagvinnukaup fyrir.

Trúnaðarmaður, sem hlutaðeigandi úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta skal tilnefna, ásamt öðrum trúnaðarmanni, tilnefndum af hlutaðeigandi stéttarfélagi eða af trúnaðarmanni úthlutunarnefndar, skulu, eftir því, sem atvinnuleysisdagar falla til, daglega votta með áritun sinni á skrána, að framtaldir atvinnuleysisdagar einstakra launþega séu rétt taldir.

Trúnaðarmenn þessir skulu og ganga úr skugga um, að dagvinnukaup hafi verið innt af hendi, svo sem fyrir er mælt í 4. gr. og staðfesta það með áritun sinni á skrána, þegar vinnuveitandi óskar þess.

Ráðuneytið lætur gera eyðublöð fyrir skrá þessa og ráðningarsamning, sbr. 1. gr., sem Tryggingastofnun ríkisins eða umboðsmenn hennar láta vinnuveitanda í té, án endurgjalds, þegar hann óskar þess. (Sjá fskj. 1 og 2 með rg. þessari).

7. gr.

Vinnuveitandi getur snúið sér til Tryggingastofnunar ríkisins eða umboðsmanna hennar og fengið endurgreiddan frá Atvinnutryggingasjóði hluta greidds dagvinnukaups, samkvæmt reglugerð þessari, sbr. 5. gr., enda liggi fyrir áritun trúnaðarmanna samkvæmt 3. og 4. mgr. 6. gr. á skrá þá, sem þar um ræðir.

Endurgreiðsla fer fram gegn afhendingu skrárinnar. Endurgreiðslur samkvæmt grein þessari skulu inntar af hendi mánaðarlega vegna greiddra launa í næstliðnum mánuði.

8. gr.

Samkomulag samkvæmt reglugerð þessari skal vera skriflegt og öðlast ekki gildi fyrr en það hefur verið tilkynnt trúnaðarmanni hlutaðeigandi úthlutunarnefndar atvinnuleysisbóta og hann staðfest það með undirskrift sinni.

9. gr.

Nú hafa vinnuveitandi og launþegi gert með sér samkomulag samkvæmt 4. gr. kjarasamnings aðildarfélaga vinnumarkaðarins frá 26. febrúar 1974 áður en reglugerð þessi öðlast gildi og skal þá slíkt samkomulag vera gilt, enda fari tilkynning og áritun, sbr. 8. gr. og 3. mgr. 6. gr., fram innan 14 daga frá gildistöku reglugerðarinnar.

10. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar hagga ekki almennum reglum um slit vinnusamninga.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum um atvinnuleysistryggingar, öðlast gildi nú þegar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 10. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jón Ingimarsson.

Fylgiskjal 1.

RÁÐNINGARSAMNINGUR
um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu.

..... í samningi þessum nefndur vinnuveitandi og ..... í samningi þessum nefndur launþegi, gera með sér svofelldan ráðningarsamning:

1. Vinnuveitandi skuldbindur sig til að greiða launþega dagvinnukaup fyrir atvinnuleysisdaga samkvæmt reglugerð um kauptryggingu verkafólks í fiskvinnu og samningi þessum.

2. Vinnuveitandi skal greiða launþega dagvinnukaup fyrstu þrjá atvinnuleysisdaga í viku hverri, enda fullnægi launþegi ákvæðum 3.—4. töluliðs samnings þessa.

3. Launþega er skylt að vinna öll algeng störf í fiskvinnsluhúsum samkvæmt fyrirmælum verkstjóra.

4. Launþega er skylt að koma til starfa þegar vinnuveitandi óskar þess, nema lögmæt forföll hamli.

5. Brjóti launþegi ákvæði 3. eða 4. töluliðs samnings þessa, glatar hann rétti sínum til dagvinnukaups fyrir atvinnuleysisdaga í þeirri viku, sem hann brýtur téð ákvæði.

6. Vinnuveitanda er heimilt að segja upp samningi þessum með viku fyrirvara, ef vinnslustöðvun er fyrirsjáanleg. Launþegi heldur þó rétti þeim, sem hann hafði fyrir uppsögn samningsins, eftir að vinnsla hefst á ný og hann hefur tekið upp störf hjá vinnuveitanda.

7. Ákvæði samnings þessa hagga ekki almennum reglum um slit vinnusamninga.

Samningi þessum til staðfestu undirritum við eiginhandarnöfn okkar.

.....

....

Vottorð:

Ég undirritaður votta hér með, að ofanskráður samningur hefur verið skrásettur hjá úthlutunarnefnd atvinnuleysisbóta

.....

.....

.....

Fylgiskjal 2.

S k r á

yfir atvinnuleysisdaga, sem ..... ber að greiða dagvinnukaup fyrir.
nafn vinnuveitanda

Mánaðar-dagur og ár	Nöfn launþega og heimili	Áritun trúnaðarmanna og dagsetning	Dagvinnuk.
			Alls kr. .....

Vottorð:

Það vottast hér með, að .....
nafn vinnuveitanda
hefur greitt launþegum skilvíslega 60% dagvinnukaups samkvæmt skrá þessari.

Þar af 60% = kr. .....

.....
stað- og dagsetning

....
trúnaðarm. úthlutunarn. trúnaðarmaður

STJÓRNARTÍÐINDI B 20 — 1974

GJALDSKRÁ

yfir gjald af einkasöluvörum.

Áhöfnum og farþegum, sem hafa við komu til landsins meðferðis meira magn af einkasöluvörum en heimilt er að hafa án greiðslu gjalda, skal heimilt að greiða af því, sem umfram er, sbr. ákvæði 6. gr. reglugerðar nr. 272/1969 og 2. gr. reglugerðar nr. 117/1972, einkasölugjöld svo sem segir í gjaldskrá þessari, enda hafi viðkomandi vörum verið framvísað við tollgæslu, áður en tollskoðun hófst í farangri viðkomandi:

A. Áfengi:

	0.375 l	0.75 l
1. Rauðvín, hvítvín, heit vín, vermouth og aperitívar	kr. 200.00	kr. 400.00
2. Íslenskar áfengistegundir	— 550.00	— 1 100.00
3. Koníak, brandy, whisky, vodka, gin, genever, rom, líkjörar svo og aðrar sterkar tegundir ót. a.	— 800.00	— 1 600.00

B. Reyktóbak:
Kr. 750 pr. dús. eða lbs.

C. Vindlingar:
Kr. 925.00 pr. karton.

D. Vindlar:

Smávindlar	kr. 100.00	pr. 10 stk.
Meðalstærð	— 300.00	— 25 —
Vindlar aðrir	— 500.00	— 25 —

Sé um að ræða aðrar pakkningar en að ofan greinir, skal greitt hlutfallslega.

Gjaldskrá þessi er sett skv. heimild í 5. mgr. 76. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá nr. 1/1974 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 28. maí 1974.

F. h. r.
Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

Stjórnartíðindi B 20, nr. 106. Útgáfudagur 29. maí 1974.

B 23

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 21 — 1974

Nr. 107. 178 30. maí 1974.

REGLUGERÐ

um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði.

1. gr.

Greiðslur sjúkrasamlaga á lyfjakostnaði eru því aðeins heimilar, samkvæmt eftirfarandi, að fyrir liggi lyfseðill læknis (tannlæknis), sem afgreiddur hefur verið í lyfjabúð eða af öðrum aðilum (læknum), sem eiga rétt eða hafa leyfi til lyfjasölu samkvæmt lyfsölulögum nr. 30 29. apríl 1963.

2. gr.

1. Sjúkrasamlög skulu greiða að fullu lyf, sem sjúklingum er nauðsynlegt að nota að staðaldri við eftirgreindum sjúkdómum, enda séu lyfin talin í tilgreindum flokkum ritsins „Lyf á Íslandi“, og auðkennd merkinu 1/1 í gildandi lyfjaverðskrá:

a. Astma (aðeins innúðalyf)	32. flokkur
b. Gláka	45. flokkur E
c. Berklaveiki	4. flokkur P
d. Langvarandi briskirtilsbólga	27. flokkur A
e. Flogaveiki	34. flokkur
f. Hjartasjúkdómar	14. flokkur og 31. flokkur A og B
g. Skjaldkirtilssjúkdómar	43. flokkur
h. Sykursýki	5. flokkur
i. Vöðvaslénufár, (Myasthenia gravis)	10. flokkur B
j. Þvaghlaup (Diabetes insipidus)	25. flokkur E

2. Með samþykki trúnaðarlæknis samlags fyrir tiltekinn sjúkling um tiltekinn tíma skal greiða að fullu lyf við eftirgreindum sjúkdómum, enda séu þau talin í tilgreindum flokkum ofangreinds rits og auðkennd merkinu (1/1) í gildandi lyfjaverðskrá:

a. Eirsýki (mb. Addisonii)	25. flokkur F og 3. flokkur K
b. Geðveiki (antidepressiva og psychososedativa)	13. flokkur og 36. flokkur
c. Parkinsonssjúkdómur	20. flokkur
d. Psoriasis og exem	50. flokkur C

Við afgreiðslu slíkra lyfja skal framvísa lyfjaskírteini, sem viðkomandi sjúkrasamlag gefur út. Slíkt skírteini skal bera með sér hvaða lyf eða flokkur lyfja greiðist að fullu, sé þeim ávísað á nafngreindan sjúkling.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

3. gr.

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I greiðir samlagsmaður fyrstu 125 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá II (sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 200 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk, er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

4. gr.

Lyf, sem ekki falla undir skilgreiningu 2. og 3. gr. eru:

1. Lyf, sem talin eru til 7. flokks: E_3, E_4, E_5, E_6 og E_7, 12. flokks og 48. flokks: C í ritinu „Lyf á Íslandi".
2. Lyf, sem ekki eru greind í gildandi lyfjaverðskrám, nema auglýst hafi verið sérstaklega að sjúkrasamlög taki þátt í kostnaði þeirra samkvæmt reglum 2. og 3. gr.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 sbr. lög um breyting á þeim lögum 8. maí 1974, og öðlast gildi 15. júní 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. maí 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

Stjórnartíðindi B 21, nr. 107. Útgáfudagur 4. júní 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 22 — 1974

Nr. 108. 180 5. mars 1974.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps.

1. gr.

Hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur einkarétt til vatnssölu innan kaupstaðarlóðarinnar og hafnarinnar á Flateyri. Skipum á höfninni er óheimilt að taka vatn annars staðar en þar sem vatnssölumaður ákveður.

2. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsveitu hreppsins nema með leyfi hreppsnefndar og undir eftirliti manns, sem hún nefnir til þess.

3. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Flateyrarhrepps, skal senda umsjónarmanni hennar skriflega umsókn um það, ásamt nákvæmum upplýsingum um vatnsmagn það, sem viðkomandi telur sig þurfa og til hvers það er ætlað. Vatnsveitan leggur stofnæðar um þorpið eftir þörfum, en notendur annast lagningu æða þaðan að húsum sínum á eigin kostnað allt að 60 metrum. Sé um lengri lögn að ræða leggur vatnsveitan nýja stofnæð.

4. gr.

Umsjónarmaður vatnsveitunnar hefur eftirlit með öllu, sem að vatnsveitunni lýtur, og er öllum neytendum skylt að fara að fyrirmælum hans um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna og annast viðgerðir og endurbætur tafarlaust, ef hann telur þess þörf.

5. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, nota það svo óþrifum valdi eða vanrækja að annast viðhald á vatnsæðum sínum. Bannað er að tengja vélar við vatnsveituna nema með sérstökum samningi við hreppsnefndina. Neytendum er heimilt að skjóta ágreiningsatriðum til úrskurðar hreppsnefndar.

6. gr.

Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun og jafnvel lokað fyrir vatn ákveðinn tíma til að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án þess verið, nægilegt vatn. Þegar þannig stendur á getur vatnsnotandi ekki krafist lækkunar á gjaldi fyrir vatnið. Umsjónarmaður vatnsveitunnar getur lokað fyrir vatnið til hreinsunar á geymi og æðum vatnsveitunnar, enda skal slíkt tilkynnt fyrir fram, ef þess er kostur.

7. gr.

Af öllum íbúðarhúsum í Flateyrarhreppi, sem tengd eru vatnsveitu hreppsins, skal greiða árlegan vatnsskatt, er nemi 0.10% af fasteignamatsverði húsa og lóðar,

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

eins og gjaldstofn er á hverjum tíma. Vatnsskattur skal þó aldrei vera lægri en kr. 1 000.00 á hverja húseign eða sjálfstæðri íbúðarhæð. Sé íbúð eigi virt fasteignamatsvirðingu skal greiða vatnsskatt samkvæmt lágmarksákvæðum þessarar greinar.

Undanþága frá greiðslu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.

8. gr.

Af öðrum húsum, sem nota vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, svo sem verksmiðjum, þvottahúsum, iðnfyrirtækjum, gistihúsum, frystihúsum, verbúðum, bensínafgreiðslum, þvottaplönum o. fl., skal greiða vatnsskatt, er nemi 0.30% af fasteignamati húsa og lóða, eins og gjaldstofn er á hverjum tíma, þó aldrei minna en kr. 1 500.00 af hverri húseign. Auk þess er hreppsnefnd heimilt að láta þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum t. d. í sambandi við eldneytissölur, greiða kr. 5 000.00 á ári fyrir vatnsnotin.

9. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að setja upp vatnsmæla hjá þeim fyrirtækjum eða einstaklingum, sem nota mikið vatn, og skal þá greiða kr. 3.00 fyrir hverja smálest.

Ársleiga fyrir hvern mæli skal vera kr. 800.00. Húseigandi ber kostnað af uppsetningu mælis, auk 1 500.00 kr. stofngjalds.

Vatnsveitan sér um eðlilegt viðhald mælisins, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum ber húseiganda að bæta. Ef maður rýfur innsigli vatnsmælis, varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum. Verði vatnsmæli ekki komið fyrir án breytinga á vatnslögn hússins, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á sinn kostnað. Vatnsveitan sjálf ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað. Ber húseiganda að tilkynna vatnsveitunni um bilanir á vatnsmæli, er hann kann að verða þeirra var.

10. gr.

Fyrir vatn til skipa og báta greiðist kr. 20.00 fyrir smálest. Minnsta gjald skal þó vera kr. 150.00 fyrir fiskiskip og kr. 300.00 fyrir önnur skip. Þó skal hreppsnefnd heimilt að setja fast árgjald fyrir neysluvatn til skipa og báta, sem gerðir eru út frá Flateyri.

11. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjalddagi vatnsveitunnar er sá sami og gjalddagi fasteignaskatta og ber að greiða skattinn á skrifstofu hreppsins. Aukavatnsskattur samkvæmt mæli greiðist í lok hvers ársfjórðungs. Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskattsins af húseign sinni. Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni, án tillits til eigendaskipta, næstu þrjú ár á eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

12. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá samkv. þessari reglugerð um allt að 50% án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytis.

13. gr.

Hver sá, sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, skal bæta það að fullu og sæta sektum samkv. 16. gr. Hver sá, sem verður sannur að sök um að taka vatn án heimildar, til þess að losna við að greiða gjöld, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

14. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar eða setja hreyfivélar í samband við hana, nema með leyfi hreppsnefndar, eða þess aðila, sem hreppsnefnd hefur falið slökkvistörf í kauptúninu.

15. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar er frjálst að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja um, til eftirlits. Ef útbúnaði er á einhvern hátt ábótavant, skal það tafarlaust lagfært á kostnað húseiganda.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða allt að kr. 100 000.00 sekt nema þyngri refsing liggi við að lögum. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með sem opinbert mál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps frá 1. ágúst 1956.

Félagsmálaráðuneytið, 5. mars 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 109. 7. mars 1974.

REGLUR

fyrir veðdeild Alþýðubankans hf. um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa samkvæmt reglugerð nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf. sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð.

1. gr.

Samkvæmt 28. gr. reglugerðar fyrir Alþýðubankann hf. nr. 330 frá 24. nóv. 1972 er veðdeild Alþýðubankans hf. heimilt að gefa út flokk bankavaxtabréfa og nefnist flokkur þessi fyrsti flokkur. Samanlögð fjárhæð bankavaxtabréfa í þessum flokki má ekki fara fram úr 25 milljónum króna.

2. gr.

Veðdeild Alþýðubankans hf. gefur út skuldabréf til handhafa, (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Bankastjórn Alþýðubankans hf. undirskrifar bankavaxtabréfin. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglum þessum. Fjárhæð bréfanna skal vera kr. 100 000.00 og skal hvert bankavaxtabréf vera tölusett og bréfin samin eftir þeirri fyrirmynd, sem stjórn Alþýðubankans hf. ákveður. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða.

3. gr.

Vextir af bankavaxtabréfunum greiðast einu sinni á ári, 2. janúar, ár hvert, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir í veðdeild Alþýðubankans hf. Ársvextir af bankavaxtabréfunum skulu vera 11.5% og reiknast eftir á af höfuðstól eða eftirstöðvum hans. Verði almenn breyting á útlánsvöxtum frá því, sem er í núgildandi fyrirmælum Seðlabanka Íslands frá maí 1973, breytast vextir af bankavaxtabréfunum hlutfallslega til samræmis.

4. gr.

Gjalddagi bankavaxtabréfanna er einu sinni á ári, 2. janúar, ár hvert, og skulu þau greiðast niður á 20 árum með jöfnum afborgunum á ári.

5. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeild Alþýðubankans hf. fær frá lántakendum, skal trygging fyrir bankavaxtabréfum veðdeildarinnar vera:

1. Varasjóður flokksins.
2. Ábyrgð Alþýðubankans hf.

Ef taka þarf til trygginganna samkvæmt 1.—2. töluliðar, skal það gert í þeirri röð, sem að ofan er greint.

6. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána í því skyni að styðja menningarlega og félagslega starfsemi verkalýðshreyfingarinnar. Veita má veðdeildarlán gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum, húseignum eða einstökum íbúðum með lóðarréttindum. Getur veðdeildin krafist frumrita eða staðfestra afrita af þeim samningum, sem liggja til grundvallar lóðarréttindum. Veðið skal vátryggt. Hvert einstakt veðdeildarlán má ekki vera hærra en sem nemur 50% af brunabótamatsverði fasteignar þeirrar, sem trygging er tekin í. Ef veðdeildin tekur jarðir að veði eða brunabótamat liggur ekki fyrir um tiltekna fasteign, skal virða veðið sérstaklega og þá eftir þeim reglum, sem gilda um virðingargerðir í sama skyni fyrir veðdeild Landsbanka Íslands.

7. gr.

Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrétti. Þó má veð veðdeildarinnar vera fyrir aftan veðrétt Atvinnuleysistryggingasjóðs og lífeyrissjóða eða samhliða þessum veðréttum, enda fari veðböndin á undan veðdeildinni og að hennar veði meðtöldu eigi fram úr 67% af brunabótamati. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera 100 000.00 krónur og skulu lánin jafnan standa á heilum tug þúsunda. Lánstíminn má vera allt að tíu árum.

8. gr.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir nafnverði þeirra, enda sanni lántakandi, að fyrir liggi loforð banka, sparisjóðs eða lífeyrissjóðs um kaup á bankavaxtabréfunum.

9. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsfjárhæðinni í lántökugjald, sem rennur í varasjóð flokksins, um leið og hann tekur lánið. Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildinni, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin og skal hann sanna eignarrétt sinn með veðbókarvottorði eða þinglýstu afsali.

10. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undirgengist. Stjórn veðdeildarinnar er hins vegar heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undireins, án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánsskilmálanna, svo sem:

1. Ef afborganir og vextir eru ekki greiddir á réttum gjalddögum.
2. Ef veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal.
3. Ef skuldunautur heldur ekki vátryggðum eignum, sem að veði eru eða talin eru með í matinu.
4. Ef gengið er að veðinu af öðrum skuldheimtumönnum og ef veðið fer á nauðungaruppboð.

11. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu frá og með 1.—14. okt. ár hvert, greiða vexti, afborganir og tillög til reksturskostnaðar við flokkinn og til varasjóðs. Árlegt tillag til að greiða reksturskostnað flokksins og til varasjóðs er 0.5% á ári af eftirstöðvum lánsins eins og þær voru fyrir hvern gjalddaga. Lántakendur mega, hvenær sem þeir óska án undangenginnar uppsagnar, greiða auka afborganir af lánum sínum eða endurgreiða lánin að fullu. Ársvextir, sem lántakendur veðdeildarinnar greiða, skulu vera 12.5%. Verði almenn breyting á útlánsvöxtum frá því, sem er í núgildandi fyrirmælum Seðlabanka Íslands frá maí 1973, breytast vextir af bankavaxtabréfunum hlutfallslega til samræmis.

12. gr.

Sérhver lántakandi, sem eigi hefur greitt árleg gjöld sín á réttum gjalddaga, skal greiða dráttarvexti af afborgunum og vöxtum, sem reiknast 1.5% á mánuði eða brot úr mánuði af gjaldfallinni greiðslu. Þó skulu dráttarvextirnir aldrei vera hærri en Seðlabanki Íslands ákveður þá hæsta fyrir sambærilegar skuldir.

13. gr.

Afborgunum þeim og vöxtum, sem greitt er í peningum á hverjum gjalddaga til veðdeildarinnar, skal varið til að standa undir þeim skuldbindingum, sem veðdeildin hefur tekist á hendur samkvæmt bankavaxtabréfum þeim, sem gefin hafa verið út í þessum flokki.

14. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé af bankavaxtabréfunum, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð flokksins, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

15. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá stjórn veðdeildarinnar innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórinn útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu fjárhæð og það, sem glataðist án þess, að nokkur annar, er bankavaxtabréfinu kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfur á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum lögum.

16. gr.

Afborganir og vextir af bankavaxtabréfum, sem gjaldfallin eru, greiðast í skrifstofn Alþýðubankans hf. í Reykjavík.

17. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga 95/1947 um lögræði og lögum um nauðungaruppboð nr. 57 frá 1949, eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á og skilyrði fyrir útlagningu eru fyrir hendi.

18. gr.

Þá er lokið er skuldbindingum veðdeildarflokksins, rennur varasjóður hans til næsta flokks, og svo áfram, ef leyfðir verða fleiri flokkar. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins, rennur varasjóður til Alþýðubankans hf.

19. gr.

Veðdeildinni er stjórnað af bankastjórn Alþýðubankans hf. og reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum bankans.

20. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með heimild í 2. mgr. 28. gr. reglugerðar nr. 330 24. nóvember 1972 fyrir Alþýðubankann hf., sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breyting á þeirri reglugerð, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 7. mars 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

21. mars 1974. Nr. 110.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 18.15 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 5.31 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 2 691.00 á ári fyrir 25 m² gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 79.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m².

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW, sem svarar til gjalda fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1 Um tvo kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Kr. 18.15 hver kWst. til ljósa og kr. 4.16 hver kWst. til suðu og hitunar.

B—2 Kr. 3.46 hver kWst. til heimilisnotkunar. Auk þess greiðist fastagjald kr. 27.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar íbúðar. Við útreikning á gólffleti skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi, geymslur og bílskúra.

B—3 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar. Kr. 3.43 hver kWst. og fastagjald ákveðið af stjórn Rafveitu Akureyrar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 8.77 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartíminn er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 895.00 hvert kW upp að 50 kW og kr. 1.49 hver kWst. fyrir fyrstu 200 000 kWst. ársnotkun.

C—3 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 2 568.00 hvert kW, sem er fram yfir 50 kW og kr. 1.39 hver kWst. sem er umfram 200 000 kWst.

C—4 Kr. 5.15 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.

C—5 Kr. 5.39 hver kWst., fyrir búrekstur.
C—6 Sértaxti Gefjunar, kr. 0.67/0.60 hver kWst. og kr. 5.476.00 hvert kW.
C—7 Sértaxti Iðunnar, Gufuketill kr. 0.90 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 1.27 hver kWst., til upphitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.
D—2 Kr. 1.72 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—3 Kr. 1.00 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.
D—4 Kr. 0.74 hver kWst. til upphitunar (næturhitun), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.
D—5 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 0.75 hver kWst. á tímabilinu 1. okt. til 30. apríl.
D—6 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 0.65 hver kWst. á tímabilinu 1. maí til 30. sept.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 2.35 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.
E—2 Kr. 3.03 hver kWst., um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til kl. 23.
E—3 Kr. 1.49 hver kWst., um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.
E—4 Kr. 1.77 hver kWst. til súgþurrkunar.
F—1 Sértaxi Málmhúðunarinnar, kr. 1.60 hver kWst. til iðnaðar.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf, að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGUR

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða árslegu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 Amp. kr.	35—50 Amp. kr.	50—100 Amp. kr.	100—500 Amp. kr.	Yfir 500 Amp. kr.
1-fasa kWst.-mælar	266.00	327.00	357.00		
3-fasa kWst.-mælar	450.00	689.00	889.00	1 481.00	3 257.00
Tvígjalds og mestastr.-mælar .		889.00	1 481.00	2 384.00	4 775.00
Skiptirofar/skiptiklukkur ...	1 137.00				

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD

Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar, kr. 200.00. Enn fremur skal sama gjald tekið ef farið er á staðinn til lokunar jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

a) Sértaxtar hækka hlutfallslega eins og þeir taxtar, sem þeir byggjast á.
b) Söluskattur er innifalinn í verðinu, svo og gjöld skv. lögum nr. 4 27. febrúar 1974 og lögum nr. 5 28. febrúar 1974.

Gjaldskrá þessi er samþykkt í bæjarstjórn Akureyrar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar nr. 33. 25. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 21. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

25. mars 1974. Nr. 111.

AUGLÝSING

um skipulag í Lýtingsstaðahreppi í Skagafirði.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 nái til Lýtingsstaðahrepps í Skagafirði að undanskildum nauðsynlegum byggingaframkvæmdum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. mars 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

26. mars 1974. Nr. 112.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir þjónustu Loftferðaeftirlits flugmálastjórnar.

1. Skoðunargjöld loftfara.

1.1 Skoðunargjöld vegna skrásetningar eða ársskoðunar loftfara miðast við skráðan hámarks-flugtaksþunga þeirra.

1.2 Fyrir þyrlur og flugvélar allt að 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 1.50 fyrir hvert kg, en lágmarksgjald er kr. 1 500.
1.3 Fyrir flugvélar yfir 5 700 kg að þyngd greiðast kr. 10 000 að viðbættum kr. 0.50 fyrir hvert kg.
1.4 Fari skoðun fram erlendis greiðast enn fremur fargjöld skoðunarmanns og dagpeningar samkvæmt kjarasamningi starfsmanna ríkisins.

2. Skírteinisgjöld flugliða.

2.1 Fyrir skrifleg og verkleg prófskírteini flugliða greiðast eftirfarndi prófgjöld:

	Skriflegt próf	Verklegt próf
Flugnemi	kr. 500	kr. 500
Einkaflugmaður	— 1 000	— 700
Atvinnuflugmaður	— 2 000	— 1 000
Atvinnuflugmaður með meira prófi	— 3 000	— 1 000
Blindflugsréttindi	— 2 500	— 1 000
Flugkennararéttindi	— 1 500	— 1 000
Loftsiglingafræðingur	— 4 000	
Flugumsjónarmaður	— 3 000	
Flugvélavirki (tegundaréttindi)	— 1 000	

2.2 Við endurnýjun skírteinis greiðast kr. 500.00.

3. Almenn ákvæði.

3.1 Gjöld fyrir verklegt próf skírteinis flugliða greiðast til prófdómara. Önnur gjöld greiðast hjá gjaldkera flugmálastjórnar Reykjavíkurflugvelli.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt lögum um loftferðir nr. 34 21. maí 1964, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 26. mars 1974.

Björn Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 113. 26. mars 1974.

REGLUGERÐ

um geymslu og meðferð lyfja í sjúkrahúsum og öðrum stofnunum, sem hafa lyf undir höndum.

Skýrgreiningar.

1. gr.

Með sjúkrahúsi er átt við hverja þá stofnun, sem starfrækt er samkvæmt IV. kafla laga um heilbrigðisþjónustu nr. 56 27. apríl 1973.

Þar sem í reglugerðinni er fjallað um yfirlækni getur eins átt við um staðgengil hans eða annan lækni, er ber fulla ábyrgð á læknisþjónustu á sjúkrahúsi eða hluta sjúkrahúss.

Með deild er jafnan átt við sjúkradeild, skurð-, rannsóknar- eða aðgerða- og svæfingadeild.

Um lyfjabúnað á sjúkrahúsum, sem ekki eru deildaskipt, fer eftir sömu reglum og um eina deild væri að ræða.

Um skýrgreiningu á lyfjum fer eftir lyfsölulögum nr. 30 29. apríl 1963. Lyfjalofttegundir eru undanþegnar ákvæðum þessum.

2. gr.

Stjórn sjúkrahúss skal sjá svo um, að ákvæðum reglugerðar þessarar sé hlítt og að á hagkvæman og öruggan hátt geti farið fram öflun, varsla og skömmtun lyfja á staðnum og skal þá í því sambandi eftirfarandi atriða gætt:

1. Í búnaði hverrar deildar skal vera sérstakur lyfjaskápur og kælir.
2. Í deildaskiptu sjúkrahúsi með innan við 150 vistunarrýmí skal vera lyfjabúr, sem sér um öflun og varðveislu lyfja fyrir sjúkrahúsið og annast dreifingu á deildir.
3. Á stærri sjúkrahúsum má að fengnu leyfi ráðherra vera lyfjasala sbr. 13. gr. lyfsölulaga nr. 30/1963, sem auk þess er greinir í tölulið 2 má afgreiða lyf til eigin starfsfólks og eigin göngudeilda. Verðlagning lyfja fer eftir gildandi Lyfjaverðskrám I og II.

Um lyfjaskápa.

3. gr.

Yfirlæknir á sjúkrahúsi ber ábyrgð á öflun lyfja á deild. Sjái yfirlæknir ástæðu til vegna sérstakra aðstæðna að setja frekari reglur um meðferð lyfja, skal hann gera það skriflega.

4. gr.

Gæsla lyfjaskáps er í höndum hjúkrunarkonu eða ljósmóður. Á sjúkrahúsum eða deildum, sem hafa ekki ofangreindu starfsliði á að skipa, felur yfirlæknir gæslu lyfjaskáps í hendur þeim aðila, er honum list til þess hæfastur. Gæslumaður lyfjaskáps skal í daglegu starfi sjá um að í vinnu við skápinn sé fylgt reglugerð þessari svo og þeim reglum, sem settar kunna að verða.

5. gr.

Ef henta þykir má útbúa lyfjaskáp þannig, að hægt sé að afgreiða úr honum aðkallandi lyf á aðrar deildir á þeim tíma, sem þjónandi lyfjasala sjúkrahússins eða lyfjabúr er lokað.

Deildir á sjúkrahúsi mega hafa sameiginlega læsta geymslu á fyrirferðarmiklum lyfjum, sem mikið eru notuð (t. d. innrennslislyfjum).

6. gr.

Pöntun lyfja í lyfjaskáp úr lyfjabúri, lyfjaheildsölu eða lyfjasölu sjúkrahússins skal vera skrifleg, dagsett og undirrituð af lækni. Ef brýna nauðsyn ber til má læknir í undantekningartilvikum panta lyf á deildir í síma.

Eftirritunarskyld lyf skal panta á sérstök eyðublöð stöðluð af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, sem ekki má nota fyrir aðrar lyfjapantanir.

Á sjúkrahúsum með fáa sjúklinga, sem flestir eru rólfærir, skulu lyf, að því marki sem unnt er, fengin eftir lyfseðli fyrir hvern einstakan sjúkling. Þetta á sérstaklega við ef ekki er hjúkrunarkona eða ljósmóðir meðal starfsfólks.

7. gr.

Um geymslu lyfja í lyfjaskáp gilda þessar reglur:

1. Lyfjaskápur, þ. m. t. kælir, skal vera læstur þegar ekki er unnið við afgreiðslu úr honum. Lykillinn að skápnum skal vera í höndum þess, er gæslu hefur með honum eða staðgengils, sem samkvæmt 11. gr. má afgreiða lyf úr honum.
2. Geymslu lyfja í lyfjaskáp skal þannig háttað, að sem best yfirsýn fáist yfir innihald skápsins. Lyfjunum skal skipt í þrjá aðskilda flokka: **Stungulyf, lyf til innvortis notkunar** og **lyf til útvortis notkunar.** Í lyfjaskáp skal vera sérstakt læst hólf fyrir eftirritunarskyld lyf.
3. Lyf, sem afladð er með lyfseðli fyrir hvern sjúkling, má geyma óflokkuð í ílátum (kassa) í læstum skáp. Skulu þá lyfjaglös frá einum sjúklingi vera í einum kassa og hann merktur hlutaðeigandi sjúklingi.
4. Án þess að breyta þeim meginreglum, sem að framan getur í þessari grein, má yfirlæknir leyfa geymslu á fáum tegundum títt notaðra lyfja utan lyfjaskápsins, enda verði eigi séð, að sú hætta vofi yfir að það leiði til rangrar notkunar lyfjanna eða þau komist í hendur óviðkomandi aðila. Yfirlæknir getur einnig ákveðið að takmarkaður fjöldi lyfja, sem grípa geti þurft til í skyndi, sé geymdur á annan hátt en að framan greinir (nauðlyfjaforði).
5. Lyf, sem geyma skal í kæli, skulu geyma við +2°—+8°. Lyf, sem ætluð er geymsla á svölum stað (+8°—+15°) má aðeins geyma í stuttan tíma við stofuhita. Í lyfjaskáp má einungis geyma lyf og lyfjavörur, áhöld, sem notuð eru við skömmtun lyfjanna, svo og skoðunarbók lyfjaskápa sbr. 20. gr.
6. Lyf skulu ávallt geymd í þeim umbúðum, sem þau koma í á deildir.
7. Sótthreinsunarefni og prófefni má ekki geyma í lyfjaskáp.

Um blöndun lyfja.

8. gr.

Blöndun lyfja á deildum takmarkast við eftirtalin atriði:

1. Lyf, sem vegna lítils geymsluþols þarf að blanda rétt fyrir notkun.
2. Blöndun á sterilu fljótandi lyfi í innrennslislyf (infusion) með smitgát til notkunar strax að blöndun lokinni.
3. Blöndun á sótthreinsunarvökvum til útvortis notkunar, og til áhaldasótthreinsunar, enda sé ekki um að ræða efni, sem einungis má afgreiða eftir lyfseðli og í blönduna sé notað afvegið magn eða afmæld stofnupplausn, sem á er rituð greinileg blöndunarforskrift.

Lyf, sem blandað er samkvæmt tölulið 1 og er ekki að fullu notað eftir blöndun, skal árita styrkleika, blöndunardegi, fyrningardegi og upphafsstöfum þess er blandaði.

Hjúkrunarkona eða ljósmóðir má framkvæma blöndun lyfs samkv. töluliðum 1 og 2, en að öðru leyti miðast við að lyfjafræðingur í þjónustu sjúkrahúss hafi umsjón með hvers konar lyfjablöndun.

Um ávana- og fíknilyf.

9. gr.

Til að fylgjast með notkun eftirritunarskyldra ávana- og fíknilyfja á deildum skal færa:

1. Notkunarskýrslur.
2. Birgðaseðla.

Sé lyfjabúr í viðkomandi sjúkrahúsi skal eftirritunarskyldra lyfja aflað með sérstökum pöntunarseðlum í tvíriti og skal frumritið notað við afgreiðslu lyfsins, en eftirriti haldið eftir.

Notkunarskýrslur og birgðaseðlar eru stöðluð af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu.

Færsla slíkra skýrslna er undir eftirliti lyfjafræðings, sem starfar á sjúkrahúsinu eða í tengslum við það.

Skýrslur þessar skal geyma á hlutaðeigandi deild í 3 ár.

Undanþegin þessum ákvæðum eru sjúkrahús, sem afla lyfja eftir lyfseðli fyrir hvern einstakan sjúkling.

10. gr.

Í lyfjabúri skal færa eftirritunarbók. Í eftirritunarbók skal skrá hvers konar útlát eftirritunarskyldra lyfja. Skal færslum þannig háttað, að séð verði hvaða lyf sé um að ræða, hversu mikið, á hvaða deild afgreitt, hvenær og af hverjum.

Sé starfrækt lyfjasala við sjúkrahúsið gilda sömu reglur og um útlát frá almennum lyfjabúðum.

Um afhendingu lyfja.

11. gr.

Útlát lyfja til sjúklings má aðeins fara fram eftir ávísun læknis eða almennum skriflegum fyrirmælum.

Auk gæslumanns lyfjaskáps og staðgengils hans, mega hjúkrunarkonur og ljósmæður taka lyf úr skápnum og skammta sjúklingi, en aðrir ekki.

Í neyðartilvikum getur yfirlæknir þó heimilað öðru starfsfólki aðgang að lyfjaskáp, enda álíti hann að því sé fyllilega til þess treystandi.

Þeir, sem nám stunda í hjúkrun eða ljósmóðurfræðum, mega þó skammta lyf á ábyrgð og undir umsjón hjúkrunarkonu eða ljósmóður, til að fullnægja þeirri þjálfun, er námið útheimtir.

Á röntgen-, geislavarna- og skurðstofudeild svo og á rannsóknarstofum má nemi taka fram og skammta lyf undir eftirliti og á ábyrgð yfirmanns deildarinnar.

Allar lyfjagjafir til innvortis notkunar skulu ritaðar niður þannig að rekja megi, hvað hver einstakur sjúklingur hefur fengið. Þess gerist þó ekki þörf hjá þeim sjúklingum, er lyf fá samkvæmt lyfseðli.

Að jafnaði skal ekki afhenda sjúklingi meira magn lyfja, en sem svarar til þess, er inn á að taka við skömmtun. Sá, sem skammtar lyfin og/eða úthlutar, skal fylgjast með, að þau séu notuð á réttan hátt.

Ef sjúkrahús afgreiðir sjúkling, sem er fjarverandi í skamman tíma, með lyf, skal eftirfarandi atriða gætt: Lyfin skulu afhent í hentugum umbúðum og þau merkt nafni sjúklings, heiti og magni lyfs, greinilegri notkunarfyrirsögn, dagsetningu og áritun þess, sem afgreiðir.

Öll lyf, sem lánuð eru milli deilda, skulu skráð í sérstaka bók og skilað aftur. Í sömu bók skal skrá öll þau lyf, sem starfsmaður sjúkrahúss kann að fá á sjúkradeild.

Um stjórnendur lyfjabúrs og lyfjasölu sjúkrahúss.

12. gr.

Með stjórn lyfjabúrs fer lyfjafræðingur, sem er ráðinn af sjúkrahússtjórn.

Með stjórn lyfjasölu sjúkrahúss fer sjúkrahúslyfsali, sem skipaður er af ráðherra.

Umsóknir um stöður stjórnanda lyfjabúrs eða lyfjasölu sjúkrahúss eru sendar sjúkrahússtjórn og skal fengin umsögn 2ja manna nefndar skv. 3. málsgrein 7. gr. l. nr. 30 29. apríl 1963.

13. gr.

Í forföllum eða orlofi stjórnanda lyfjabúrs eða lyfjasölu sjúkrahúss skal ráðinn lyfjafræðingur sem staðgengill.

14. gr.

Um afgreiðslutíma lyfjabúrs og lyfjasölu sjúkrahúss fer eftir ákvörðun sjúkrahússtjórnar að höfðu samráði við lyfjafræðing, forstöðukonu og yfirlækna deilda.

Almenn ákvæði um húsakynni og búnað.

15. gr.

Teikningar yfir áætlaðar nýbyggingar eða meiri háttar breytingar á húsnæði lyfjabúrs eða lyfjasölu sjúkrahúss skulu sendar heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu til samþykktar.

16. gr.

a) Húsakynni lyfjabúrs eða lyfjasölu sjúkrahúss skulu vera raka- og saggalaus og að öðru leyti þannig úr garði gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum og koma við fullnægjandi loftræstingu.
b) Gólfrými herbergja skal vera svo ríflegt, að þrengsli torveldi ekki vinnu og auðvelt sé að halda öllu í röð og reglu.
c) Í vinnu- og dvalarherbergjum skal vera næg dagsbirta eða góð raflýsing.
d) Hitastig í lyfjageymslu skal miða við það, sem þar er geymt eftir reglum lyfjaskrár. (Venjulegt hitastig; hámarkshiti 24°C; svöl geymsla hitastig 8—15°C og köld geymsla (kælir) 2—8°C).

17. gr.

Um geymslu og meðhöndlun lyfja í lyfjabúri eða lyfjasölu sjúkrahúss gilda að öðru leyti sömu reglur og um lyfjabúðir.

18. gr.

Lyf má einungis afhenda úr lyfjabúri gegn skriflegri beiðni eða lyfseðli. Sé starfrækt lyfjasala sjúkrahúss fer almenn starfsemi hennar eftir sömu reglum og um almenna lyfjabúð, innan þeirra takmarka, sem greind eru í 2. gr. tölulið 3.

Ýmis ákvæði.

19. gr.

Um geymslu og útlát á óskráðum lyfjum, sem aflað er í tilraunaskyni, fer að lögum þar að lútandi.

Þegar sjúklingi er gefið innrennslislyf skal þess vandlega gætt, að umbúðir hafi ekki laskast og útlit lyfsins sé ekki frábrugðið því, sem venja er til.

Að jafnaði skal ekki breyta umbúðum sérlyfja.

Lyf, sem skilað er úr lyfjaskáp í lyfjabúr, má ekki afgreiða að nýju á deild, nema umbúðir séu órofnar og ekki ráði sérstakir geymsluhættir fyrningu lyfs.

Lyfi skal eytt, ef fyrirsjáanlegt þykir, að ekki verði notað eða ef innkallað hefur verið af framleiðanda. Sama gildir, ef grunur leikur á, að gæði lyfs hafi rýrnað að marki við geymslu eða skráning lyfs er felld niður að tilhlutan heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins.

Lyfjum skal eytt með því að brenna þau rækilega eða skola niður í gildar skólpleiðslur. Glerhylki skal brjóta.

Aldrei má henda lyfjum í sorpílát.

Nú þarf að eyða lyfi úr lyfjaskáp deildar. Skulu þau þá skráð og send til lyfjabúrs.

Eftirlit.

20. gr.

1. Stjórn sjúkrahúss skal ráða lyfjafræðing til að annast minnst ársfjórðungslega eftirlit með lyfjaskápum og öðrum geymslum þar, sem lyf eru að jafnaði varð-

veitt. Undanþegin þessu ákvæði eru minni sjúkrahús, þar sem lyfja er aflað með lyfseðlum fyrir hvern sjúkling. Læknir sá, er hefur umsjón með slíkri stofnun skal aðgæta að öflun lyfjanna gefi ekki tilefni til sérstakra athugasemda.

2. Skoðun á lyfjaskáp felst aðallega í athugun á framleiðslu, útliti, geymslu og áritun lyfjanna svo og könnun á framleiðsluefirliti. Leiki grunur á, að innihald svari ekki til þess sem áritun gefur til kynna, er skoðunarmanni heimilt, að senda viðkomandi lyf lyfjaeftirliti ríkisins til rannsóknar. Skoðun skal staðfest með dagsetningu og nafni viðkomandi lyfjafræðings í skoðunarbók. Í bókina færir skoðunarmaður meiri háttar athugasemdir, er hann kann að hafa sett fram. Slíkar athugasemdir ber eftirlitsmanni að tilkynna yfirlækni tafarlaust.

21. gr.

Lyfjabúr og lyfjasala sjúkrahúss eru háð eftirliti lyfjaeftirliti ríkisins.

Gildistaka.

22. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 48. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 öðlast gildi 1. júlí 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 26. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

27. mars. 1974. Nr. 114.

REGLUR

um flutning og innritun í sjúkrasamlag.

1. gr.

Rétt til flutnings milli samlaga eiga allir þeir, sem lögheimili eiga í landinu.

2. gr.

Samlagsmaður, sem flytur búferlum frá einu samlagssvæði á annað og öðlast þar lögheimili, er tryggður í því samlagi frá 1. næsta mánaðar, enda tilkynni hann samlaginu búferlaflutninginn með staðfestu afriti af flutningstilkynningu. Gegn því fær hann afhent samlagsskírteini til staðfestingar réttindum sínum.

3. gr.

Nú dvelur samlagsmaður, eða barn hans innan 17 ára aldurs, á sjúkrahúsi eða hæli á kostnað samlags, og greiðir þá það samlag sjúkrahúsvistina áfram, þrátt fyrir flutning.

4. gr.

Samlag, sem tekur við aðfluttum samlagsmanni, tilkynnir það samlagi, sem hann áður var í. Samlagi, sem við tilkynningu tekur, er skylt að senda hinu um hæl upplýsingar um sjúkrahúsvist og dagpeninga, sem hinn flutti hefur notið hjá því s. l. 24 mánuði. Vanræki samlag að veita slíkar upplýsingar, getur tryggingaráð gert því að bera halla, sem af ofgreiðslu kann að stafa.

Tryggingastofnunin leggur til eyðublöð, sem henta fyrir tilkynningar samkvæmt þessari grein.

5. gr.

Samlagsmaður, sem dvelur utan samlagssvæðis síns vegna náms, árstíðabundinnar atvinnu eða af öðrum orsökum, sem ekki valda því að lögheimili hans breytist, getur, ef dvölin verður lengri en einn mánuður, og hann verður sjúkrahjálpar þurfi á dvalarstaðnum, gerst bráðabirgðasamlagsmaður í samlagi dvalarstaðarins. Gefur það samlag út bráðabirgðaskírteini til allt að sex mánaða í senn. Bráðabirgðasamlagsmaður nýtur allra réttinda í því samlagi, annarra en dagpeningaréttar. Skírteinið fellur úr gildi, ef ekki er óskað endurnýjunar, áður en gildistími rennur út.

Sjúkrasamlag á endurkröfu á hendur heimasamlagi bráðabirgðasamlagsmanns á útlögðum kostnaði hans vegna.

6. gr.

Rísi upp ágreiningur milli samlaga innbyrðis, eða milli samlags og einstaklings vegna flutnings eða út af einhverju því atriði, er þessar reglur fjalla um, skal Tryggingastofnun ríkisins skera úr um hann. Báðir aðiljar hafa rétt til að vísa málum sínum til úrskurðar tryggingaráðs.

Verði ágreiningur milli samlags eða milli einstaklings og samlags um flutning eða eitthvert atriði, sem reglur þessar fjalla um, geta aðilar skotið því til tryggingaráðs, nema sjúkratryggingadeild geti leyst málið án slíks málskots.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 47. gr. laga nr. 67/1971 sbr. lög nr. 112/1972, um almannatryggingar, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 27. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

Nr. 115. 28. mars 1974.

REGLUR

fyrir samvinnunefnd um skipulagsmál Selfosshrepps, Ölfushrepps og Hveragerðishrepps.

1. gr.

Samvinnunefnd um skipulagsmál Selfoss, Ölfushrepps og Hveragerðis, hér eftir kölluð skipulagsnefnd, er svo skipuð, að í henni eiga sæti 7 menn.

Skipulagsstjórn ríkisins skipar formann nefndarinnar, en að öðru leyti er hún skipuð fulltrúum tilnefndum af sveitarstjórnum eftirtalinna sveitarfélaga, 2 frá hverjum: Selfosshreppi, Ölfushreppi og Hveragerðishreppi.

2. gr.

Hlutverk nefndarinnar er að vinna að samræmingu á skipulagi svæðis þess, sem tekur yfir umrædd sveitarfélög miðað við væntanlega þróun fram til ársins 2000. Nú verður ágreiningur um, hversu víðtækt hlutverk nefndarinnar sé, og sker þá skipulagsstjórn úr.

3. gr.

Formaður boðar nefndina til fundar með hæfilegum fyrirvara, þegar hann telur þörf á, og ákveður fundarstað.

Fundur er lögmætur, ef formaður og helmingur annarra nefndarmanna er viðstaddur. Afl atkvæða ræður úrslitum. Þó getur nefndin ekki tekið fullnaðarákvörð-

un um mál, er varðar sérstaklega hagsmuni tiltekins sveitarfélags, ef fulltrúar (fulltrúi) þess lýsa sig andvíga þeirri ákvörðun.

Nefndin skal halda gerðabók; og skal formaður og ritari undirrita hana í fundarlok. Sá fundarmaður, sem ósamþykkur ákvörðun meirihlutans, á rétt á að fá stutta athugasemd um skoðun sína færða í bókina.

4. gr.

Á uppdrætti skal auðkenna núverandi notkun lands. Skulu þar sýnd svæði þau, er tilheyra núverandi lögbýlum, grasbýlum og gróðurhúsabýlum, afréttir, sandgræðslusvæði, skógræktarsvæði, svæði, sem tilheyra skólum eða stofnunum, friðuð svæði, sumarbústaðahverfi, svæði þau, sem þegar hafa verið byggð eða skipulögð sem þéttbýli og annað, sem máli þykir skipta.

Einnig skal auðkenna á uppdrætti friðaðar minjar eða náttúruvætti, jarðhitasvæði, sem þekkt eru, helstu borholur og aðalhitaveituæðar, helstu vatnsból, sem þekkt eru, og aðalvatnsveituæðar, háspennulínu og aðalspennistöðvar, helstu símalínur (jarðstrengir og loftlínur), malartekjusvæði, helstu rotþrær og frárennslisæðar og útrásir þeirra í ár og læki, ár, vötn og læki, þar sem vitað er um veiði, fiskieldisstöðvar og annað, sem þykir skipta máli.

5. gr.

Á uppdrætti að aðalskipulagi skal sýna fyrirhugaða notkun lands og ráðgerða nýja vegi, hitaveitur, vatnsveitur, háspennulínur og frárennsli, sem máli skipta. Auðkenna skal sérstaklega framtíðarlandbúnaðarsvæði, ráðgerð gróðurhúsahverfi, ráðgerð þéttbýlishverfi og sumarbústaðahverfi, skógræktarsvæði, ráðgerð svæði fyrir skóla og stofnanir, hverfi til fiskiræktar, alifuglabúskapar, ráðgerð útivistarsvæði og gönguleiðir, svæði undir reiðskóla og reiðgötur, ráðgerð tjaldsvæði og svæði undir reiðskóla og reiðgötur, ráðgerð tjaldsvæði, svæði fyrir húsvagna, svæði sem æskilegt er að friða vegna sérstæðrar fegurðar eða vegna sérstæðra náttúrumyndana, gróðurs eða dýralífs og skal í þessu efni haft samráð við hlutaðeigandi náttúruverndarnefnd. Að öðru leyti skal höfð hliðsjón af reglugerð nr. 217/1966 og samráð við höfunda Suðurlandsáætlunar, eftir því sem ástæða þykir til.

6. gr.

Með samþykki skipulagsstjórnar getur skipulagsnefnd ráðið sér starfslið til aðstoðar, en að öðru leyti veitir skipulagsskrifstofa ríkisins nauðsynlega aðstoð.

7. gr.

Þegar skipulagsnefnd hefur gengið frá tillögu um skipulag svæðisins eða um þann hluta þess, sem hún telur ástæðu til að taka til meðferðar að svo stöddu, sendir hún tillöguna ásamt rökstuddri greinargerð til skipulagsstjórnar.

Um meðferð tillögunnar eftir að hún er komin í hendur skipulagsstjórnar, fer samkvæmt ákvæðum skipulagslaga.

8. gr.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist þannig, að hvert sveitarfélag, sem aðild á að nefndinni greiðir í upphafi kr. 50 000.00. Í árslok gerir nefndin síðan tillögu um skiptingu kostnaðar að öðru leyti. Ef ekki næst samkomulag allra aðila, sker ráðherra úr að fengnum tillögum skipulagsstjórnar.

9. gr.

Stefnt skal að því, að nefndin ljúki störfum fyrir árslok 1975. Ef nefndin óskar og gildar ástæður þykja til, getur ráðherra framlengt starfstímabil nefndarinnar, þó ekki lengur en 6 mánuði í senn.

Reglur þessar, sem settar eru samkv. 5. mgr. 3. gr. skipulagslaga nr. 19/1964, öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 28. mars 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 116. 29. mars 1974.

REGLUR

um úthlutun örorkustyrkja.

1. gr.

Tryggingastofnun ríkisins er heimilt að úthluta örorkustyrkjum til þeirra öryrkja, sem misst hafa frá 50% til 75% starfsorku sinnar samkvæmt mati tryggingayfirlæknis, og eru á aldrinum 16—67 ára.

Hámarksupphæð styrks til þeirra umsækjenda, sem ekki hafa börn innan 17 ára á framfæri sínu, má nema 75% fulls lífeyris. Til þeirra, sem hafa börn á framfæri innan 17 ára, er heimilt að úthluta viðbót, þó má hún eigi vera hærri en 75% barnalífeyris fyrir hvert barn á framfæri.

Ekki skal úrskurða örorkustyrk til þeirra, sem eru í fulllaunuðu starfi, nema sannað þyki að örorka hafi í för með sér verulegan aukakostnað, svo sem umsækjanda sé nauðsynlegt að hafa bifreið til að komast að og frá vinnustað.

Ekki skal úrskurða húsmóður örorkustyrk, nema að sannað þyki, að um verulegan aukakostnað sé að ræða við heimilishaldið vegna örorku hennar, svo sem aðkeypt húshjálp eða atvinnumissis maka af þeim sökum.

2. gr.

Við úthlutun styrkja skal höfð hliðsjón af:

1. Eignum og tekjum umsækjanda og maka hans.
2. Örorkustigi umsækjanda með tilliti til þess starfs, er hann stundar, eða kostur er á.
3. Fjöldi barna umsækjanda innan 17 ára, sem hann hefur á framfæri sínu og ekki greiðist með barnalífeyrir.

3. gr.

Tryggingastofnun ríkisins er heimilt að úthluta örorkustyrkjum til barna innan 16 ára aldurs vegna bæklunar eða vanþroska, ef það hefur í för með sér tilfinnanleg útgjöld eða mikla umönnun. Styrkir þessir skulu vera í samræmi við örorkumat barnanna gert af tryggingayfirlæknir.

Hámarksupphæð styrks má nema 75% af örorkulífeyri einstaklings. Örorkumatið skiptist í þrjú stig með tilliti til þarfa á útgjöldum og umönnun.

Styrksupphæð 1. stigs skal vera 25% af örorkulífeyrir einstaklings, 2. stigs 50% sömu upphæðar og 3. stigs 75% af sömu upphæð.

Styrki þessi má greiða vegna allra þeirra barna, sem eiga gilt örorkumat, og ekki dveljast á hælum eða sjúkrahúsum, þar sem Tryggingastofnun ríkisins eða aðrir opinberir aðilar greiða að fullu dvalarkostnað þeirra.

Örorkustyrk til barna, sem dvelja á dagvistunarheimilum (en heima um nætur og helgar) skal hins vegar lækka um eitt stig.

4. gr.

Umsóknir skulu sendar viðkomandi umboðsmanni, í Reykjavík aðalskrifstofunni, sem framsendir síðan umsóknirnar ásamt athugasemdum sínum og meðmælum aðalskrifstofunni til úrskurðar.

Reglur þessar eru settar samkvæmt 12. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 og staðfestast hér með til þess að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi felldar reglur nr. 197 27. nóv. 1961 um úthlutun örorkustyrkja.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. mars 1974.

Magnús Kjartansson.

Páll Sigurðsson.

2. maí 1974. Nr. 117.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48 frá 23. apríl 1968 hefir eftirfarandi verið ákveðið.

1. Bifreiðastöður verða bannaðar í Túngötu beggja vegna götunnar milli Suðurgötu og Garðastrætis.
2. Stöðvunarskylda verður við eftirfarandi gatnamót:
   a) Á Breiðhöfða við Vesturlandsveg.
   b) Á Höfðabakka við Vesturlandsveg að norðanverðu.
   c) Á Gufunesvegi við Vesturlandsveg.
   d) Á Draghálsi við Vesturlandsveg.
3. a) Vinstri beygjur verða bannaðar inn á og út af bensínstöð Esso við Vesturlandsveg.
   b) Innakstur á bensínstöðina verður bannaður að austanverðu á lóð hennar, en útakstur að vestanverðu.

Framangreindar reglur taka gildi 15. maí 1974.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 2. maí 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

3. apríl 1974. Nr. 118.

AUGLÝSING

um friðland í Melrakkaey.

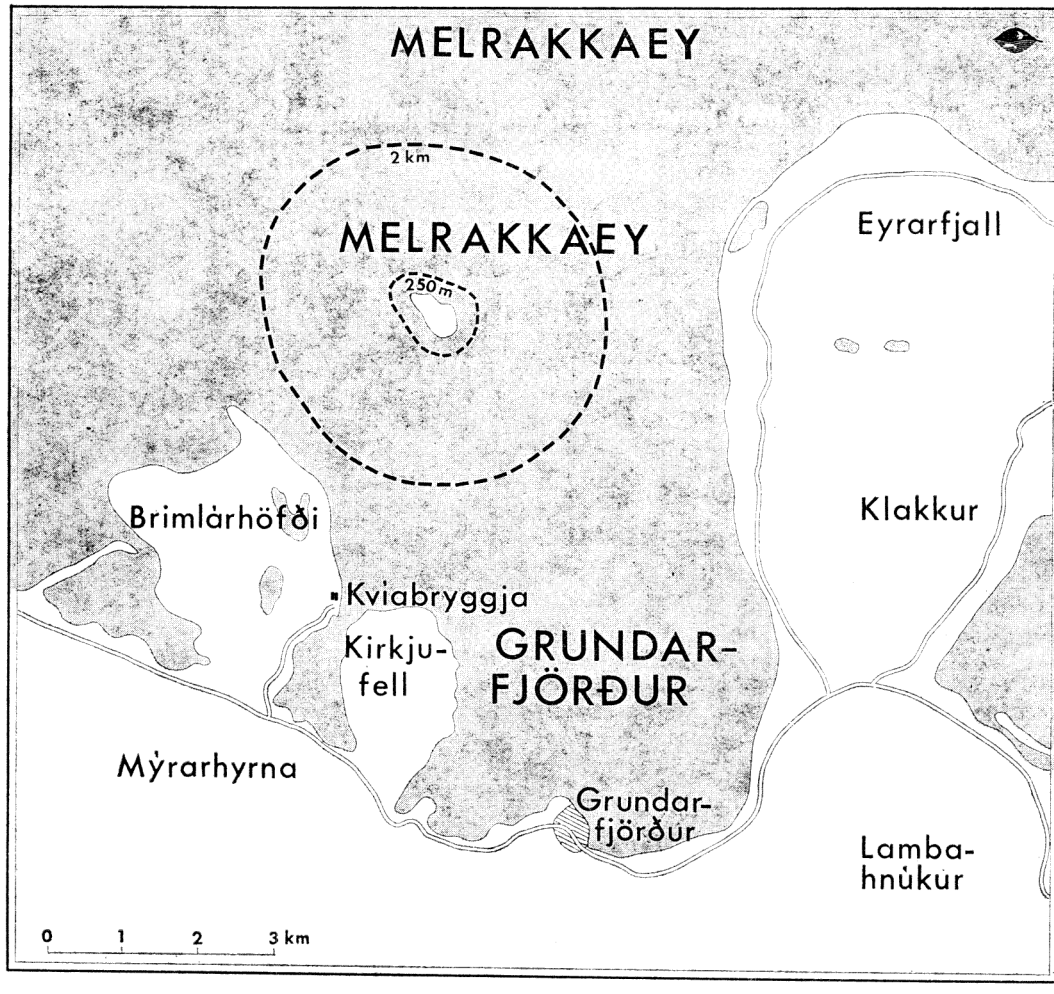
Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að lýsa Melrakkaey á Grundarfirði friðland.

Um friðlandið gilda þessar reglur:

1. Bannað er að fara í eyna án leyfis Náttúruverndarráðs eða umboðsmanns þess.
2. Skot eru bönnuð nær eynni en 2 km og netalagnir ¼ km frá stórstraumsfjörumáli.
3. Náttúruverndarráði er heimilt að leyfa nytjar æðarvarps og annarra hlunninda.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Felld eru úr gildi eldri ákvæði um friðun eyjarinnar.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og birtist hún hér með með skírskotun til 32. og 33. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, og tekur friðlýsingin gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 3. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Knútur Hallsson

AUGLÝSING

um friðun í Eldey.

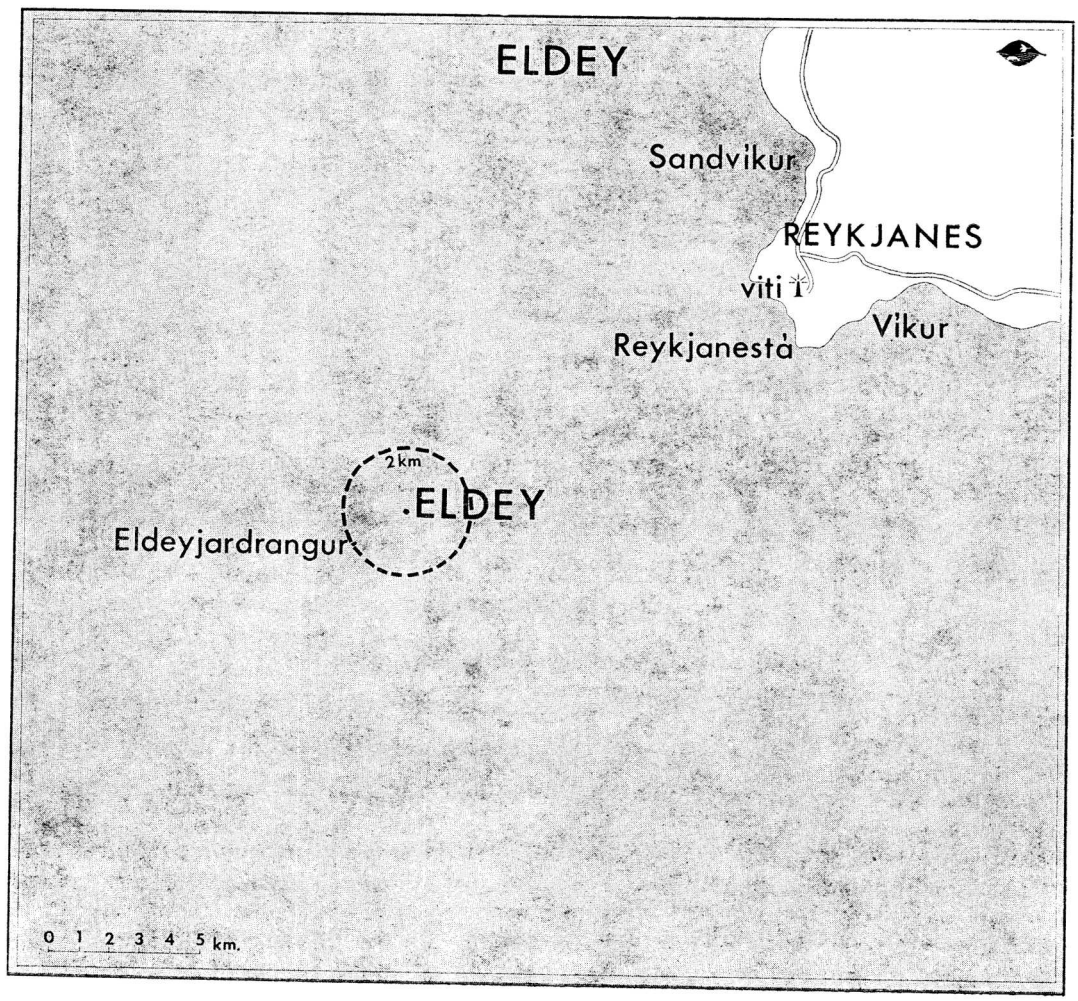
Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að lýsa Eldey út af Reykjanesi friðland.

Um friðlandið gilda þessar reglur:

1. Bannað er að fara í eyna án leyfis Náttúruverndarráðs.
2. Skot eru bönnuð nær eynni en 2 km.
3. Bannað er að hafa eyna að skotmarki, hvort heldur er af landi, sjó eða úr lofti.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Felld eru úr gildi eldri ákvæði um friðun eyjarinnar.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og birtist hún hér með með skírskotun til 32. og 33. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, og tekur friðlýsingin gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 3. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Knútur Hallsson.

Nr. 120. 3. apríl 1974.

AUGLÝSING

um friðlýsing dropsteina.

Samkvæmt heimild í 23. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð ákveðið, fyrir sitt leyti, að lýsa dropsteina í hellum landsins náttúruvætti. Tekur friðlýsing þessi til allra hella landsins.

Til dropsteinsmyndana teljast bæði dropsteinsdrönglar, sem hanga niður úr hellisþökum og niður með hellisveggjum, svo og dropsteinskerti, sem standa á hellisgólfum og syllum hellisveggja.

Bannað er að brjóta eða skemma á annan hátt umræddar dropsteinsmyndanir.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Felld eru úr gildi eldri ákvæði um vernd dropsteina.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og birtist hún hér með með skírskotun til 32. og 33. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, og tekur friðlýsingin gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 3. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Knútur Hallsson.

Nr. 121. 3. apríl 1974.

AUGLÝSING

um náttúruvætti í Eldborg í Bláfjöllum.

Samkvæmt heimild í 22. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að lýsa Eldborg í Bláfjöllum náttúruvætti.

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi:

Að austan ræður (1) Bláfjallavegur eins og hann er nú. Að sunnan (2) hugsuð lína skemmst 200 m frá rótum Eldborgar frá vegi að suðurenda Drottningar, (3) með hábrún hennar að norðurenda hennar og (4) þaðan til austurs að vegi, 200 m frá rótum hið næsta.

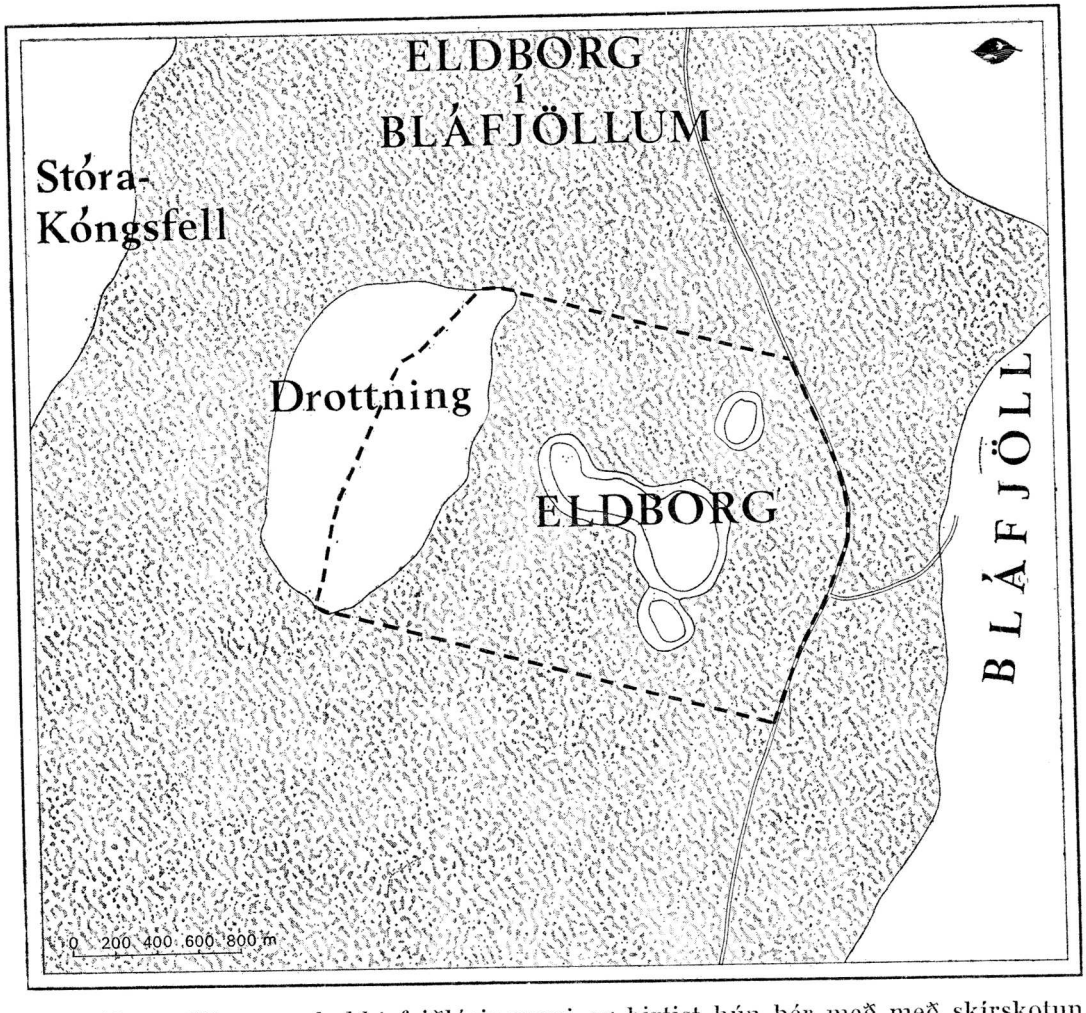
Um svæðið gilda eftirfarandi reglur:

1. Óheimilt er að ganga um hlíðar og barma gígsins utan merktra gönguslóða. Enn fremur er hvers konar akstur utan vegar á hinu friðlýsta svæði bannaður.
2. Skylt er vegfarendum að sýna varúð, svo ekki spillist gróður eða aðrar minjar á hinu friðaða svæði í umhverfi eldstöðvarinnar.

3. Jarðrask allt og mannvirkjagerð á hinu friðaða svæði er háð leyfi Náttúruverndarráðs.
4. Ekki má fara með hesta um svæðið utan vegar og stranglega er bannað að beita þeim innan þess.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Felld eru úr gildi eldri ákvæði um friðun svæðisins.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og birtist hún hér með með skírskotun til 32. og 33. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, og tekur friðlýsingin gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 3. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Knútur Hallsson

AUGLÝSING

um friðland í Surtsey.

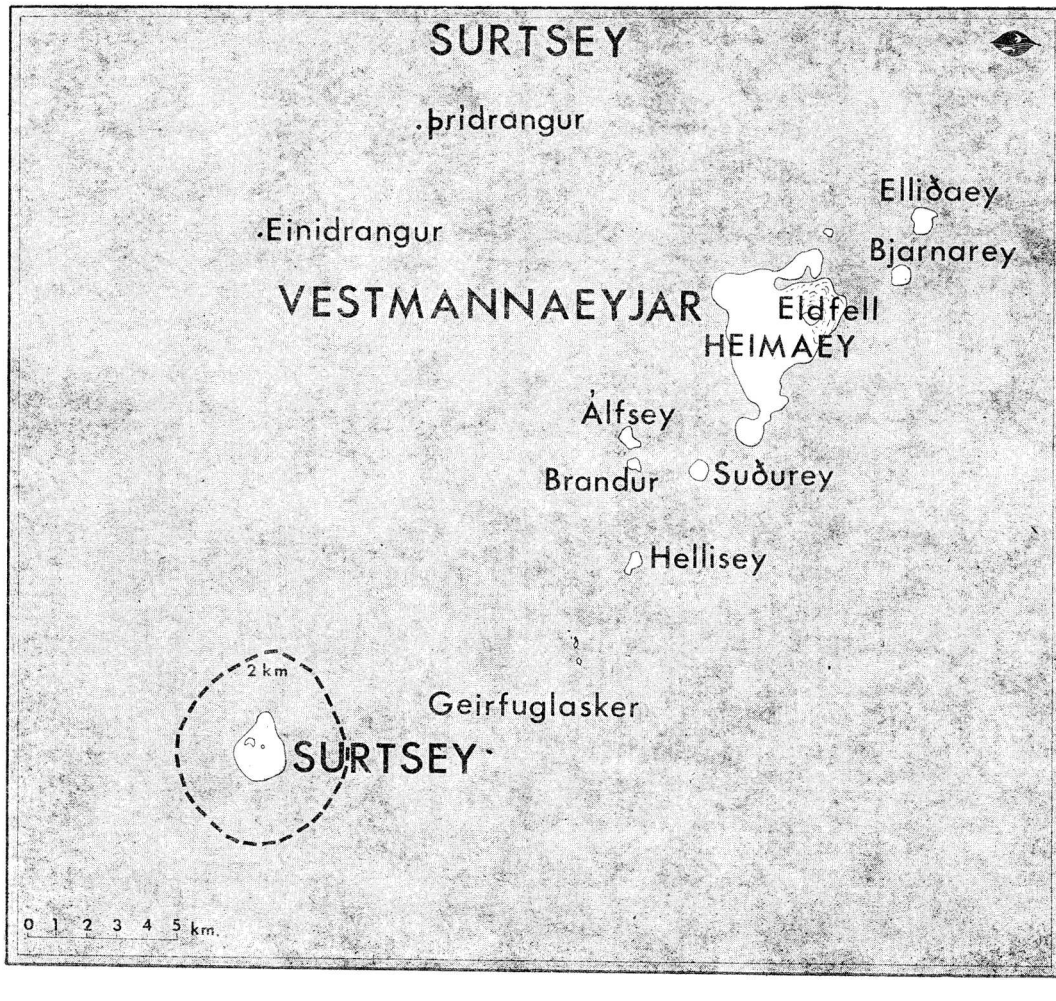
Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að lýsa Surtsey friðland.

Um friðlandið gilda þessar reglur:

1. Óheimilt er að fara í eyna nema með leyfi Surtseyjarfélagsins, sem hefur umsjón með vísindarannsóknum þar, og hefur Náttúruverndarráð falið félaginu umsjón með eynni.
2. Bannað er að raska nokkru í eynni. Leyfi Náttúruverndarráðs þarf til að reisa þar varanleg mannvirki.
3. Bannað er að flytja í eyna lifandi dýr, plöntur, fræ eða plöntuhluta.
4. Bannað er að skilja eftir hvers konar úrgang í eynni og við hana.
5. Skot eru bönnuð nær eynni en 2 km.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Felld eru úr gildi eldri ákvæði um friðun eyjarinnar.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og birtist hún hér með með skírskotun til 32. og 33. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, og tekur friðlýsingin gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 3. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Knútur Hallsson

4. apríl 1974. Nr. 123.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 20 frá 18. mars 1961 fyrir Verslunarbanka Íslands h.f.

1. gr.

Í stað orðanna „10 230 millj. króna" í 2. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar komi: 100 milljónir króna.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Með yfirstjórn bankans fer fundur hluthafa, svo sem segir í samþykktum félagsins, svo og bankaráð, sem kosið er á aðalfundi bankans. Er það skipað fimm aðalmönnum og jafnmörgum til vara. Bankaráð ræður bankastjóra, einn eða fleiri.

3. gr.

Í stað orðanna „ 3 bankaráðsmenn" í 3. málsl. 1. mgr. 39. reglugerðarinnar komi: 5 bankaráðsmenn.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem hlaut meðferð og afgreiðslu á aðalfundi Verslunarbanka Íslands h/f 7. apríl 1973, staðfestist hér með.

Viðskiptaráðuneytið, 4. apríl 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

5. apríl 1974. Nr. 124.

AUGLÝSING

um skiptingu kennslustunda milli námsgreina á skyldunámsstigi skólaárið 1974—1975.

1. Auglýsing þessi tilgreinir þann ramma, sem miða skal við, þegar stundaskrá nemenda í skyldunámi skólaárið 1974—1975 er ákveðin. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 136 frá 6. apríl 1973.
2. Neðangreindur stundaskrárrammi tiltekur það meðaltal kennslustunda, sem hver nemandi skal fá á viku hverri. Undantekning frá þessu er þó neðsta lína töflunnar, „Kennarastundir til ráðstöfunar", sbr. 3. lið.

3. Auk þeirra nemendastunda, sem stundaskrárramminn tilgreinir, fær skóli **kennarastundir til ráðstöfunar,** sem svarar einni vikustund á hverja „hliðstæðu" **fullskipaðra bekkjardeilda** (þ. e. miðað við a. m. k. 25 nemendur að meðaltali í deild) í hverjum árgangi.

Þessar stundir má skóli nota m. a. til þess að skipta bekkjardeild í kennslu eða til viðbótarnáms, án þess að föst stundaskrá nemenda lengist fyrir vikið.

Heimilt er skóla að flytja umræddar kennarastundir milli bekkja, ef ástæða er talin til.

4. Um frávik frá því, sem tilgreint er í stundaskrárrammanum, gilda ákvæði Námsskrár fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri, útg. af menntamálaráðuneytinu 1960. Auk þess getur menntamálaráðuneytið veitt sérstakar undanþágur eða fráviksheimildir, ef rökstuddar óskir berast um slíkt.

Skipting stundaskrár.

	Bekkur							
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Móðurmál (þ. á m. lestur og skrift) ..	10	10	10	9	9	8	6	5
Reikningur/stærðfræði	4	4	4	4	5	5	5	5
Átthagafræði	3	4	4					
Kristin fræði				2	2	}	2	
Saga, félagsfræði og landafræði				4	3	7	4	4
Líffræði, eðlis- og efnafræði				2	3	}	4	4
Danska				3	2	3	3	4
Enska[1])						3	4	5
Tónmennt	1	1	1	1	1	1	1	1
Handavinna			2	2	2	3	2—4	2—4
Teiknun				2	2	2	2	2
Heimilisfræði							0—4	0—4
Íþróttir[2])	2	2	2	2	3	3	3	3
Til ráðstöfunar		1	1				1	2
Vikulegar kennslust./nem. alls 3) ...	20	22	24	31	32	35	37	37
Vikulegar kennslust. í mínútum 3) ..	800	880	960	1240	1280	1400	1480	1480
Kennarastundir til ráðstöfundar	1	1	1	1	1	1	1	1

Skýringar: 1) Skólum er ekki skylt að kenna ensku í 6. bekk, enda þótt slík kennsla sé talin æskileg, m. a. vegna framhaldsnáms í greininni í 7.—9. bekk. Kenni skóli ekki ensku í 6. bekk, er heimilt að leggja þær kennslustundir, sem um ræðir, 3 stundir á viku, til annarra námsgreina.

2) Við tilgreinda íþróttatíma bætist sund.

3) Heimilisfræði og sund eru ekki meðtalin í summunni.

Menntamálaráðuneytið, 5. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 125. 9. apríl 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á freðufsaframleiðslu fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, vill ráðu-

neytið hér með staðfesta eftirfarandi verðgrundvöll á freðufsaframleiðslu fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Ufsi	US cent á lb. Cif.
4×6 kg	49.00

Verðbil verður 3% er miðast við verðhækkun eingöngu. Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 9. apríl 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

9. apríl 1974. Nr. 126.

AUGLÝSING

um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af hafnarsvæðinu í Njarðvík, Njarðvíkurhreppi.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 8. apríl 1974 staðfest skipulagsuppdrátt af hafnarsvæðinu í Njarðvík, Njarðvíkurhreppi, Gullbringusýslu.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps og skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 9. apríl 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

16. apríl 1974. Nr. 127.

AUGLÝSING

um skráningu eiturefna og hættulegra efna til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra.

Eftirtalin efni hafa verið viðurkennd, sbr. reglugerð um notkun eiturefna og hættulegra efna í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra nr. 132, 13. júlí 1971:

Hættuflokkur X: Egodan Parathion 35 EC., plöntulyf. Nicotine Smokean. A., plöntulyf. T-61 ad us vet., aflífunarefni: (aðeins ætlað dýralæknum til aflífunar dýra).

Hættuflokkur A: Lindasect 20, plöntulyf. Tresex Gamma 80, plöntulyf. Matation Na 50 (200 ml), plöntulyf.

Hættuflokkur B: Lindasect Special Ny, plöntulyf. Matation Na 50 (50 ml), plöntulyf.

Hættuflokkur C: Brassicol 50%, plöntulyf. Brassicol 20, plöntulyf, Brassicol Super Konc., plöntulyf. Brassicol 60, plöntulyf. Afalon, örgresisefni. Gesatop 50, örgresisefni. Ferbam Na Pudder, plöntulyf. Akidan Konc., plöntulyf.

Er því heimilað sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 132 13. júlí 1971, að flytja til landsins, selja eða nota framangreind efni og efnasamsetningar, samkvæmt þeim reglum, sem gilda um afhendingu og notkun eiturefna og hættulegra efna í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 16. apríl 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

Nr. 128. 26. apríl 1974.

REGLUGERÐ
um dagvistunarheimili.

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 29/1973 um hlutdeild ríkisins í byggingu og rekstri dagvistunarstofnana leggur ríkið fram fé samkvæmt fjárveitingu hverju sinni til þess að reisa og reka dagvistunarheimili fyrir börn í því skyni að búa þeim góð uppeldisskilyrði, er efli persónulegan og félagslegan þroska þeirra.

2. gr.

Aðilar, er njóta ríkisframlags til byggingar og rekstrar dagvistunarheimila, samkvæmt 3. gr. laga nr. 29/1973 eru: sveitarfélög og áhugafélög, svo og húsfélög í fjölbýlishúsum, starfsmannafélög og aðrir þeir aðilar, sem reka vilja dagvistunarheimili í samræmi við markmið laganna. Lög þessi taka ekki til dagvistunar á einkaheimilum og eigi heldur til húsnæðis, sem ekki uppfyllir lágmarkskröfur um aðbúnað, samkvæmt lögunum og reglugerð þessari. Hið sama gildir, ef reglum um starfsmannahald er eigi fullnægt.

3. gr.

Þegar aðili, samkvæmt 3. gr. laga nr. 29/1973, óskar að njóta styrks úr ríkissjóði til að reisa og/eða reka dagvistunarheimili, skal hann senda beiðni sína á sérstöku umsóknareyðublaði menntamálaráðuneytisins. Með umsókn þessari skulu fylgja þau gögn, sem tilgreind eru í II. og III. kafla þessarar reglugerðar.

II. KAFLI
Um stofnkostnað dagvistunarheimilis.

4. gr.

Aðili, sem hyggst setja á stofn dagvistunarheimili og óskar að njóta styrks úr ríkissjóði, samkvæmt lögum nr. 29/1973, skal með umsókn sinni senda þau gögn, sem við eiga og tilgreind eru hér á eftir:

A. **Nýbygging:**

1. Áætlun um starfsemi heimilisins og upplýsingar um rekstraraðila.

2. Uppdrátt er sýni staðsetningu heimilis og stærð lóðar.
3. Áætlun um fjölda barna og aldur þeirra, og um fjölda starfsfólks.
4. Áætlun um byggingarkostnað og byggingartíma.

B. **Kaup á húsnæði:**

1. Áætlun um starfsemi heimilisins og upplýsingar um rekstraraðila.
2. Uppdrátt er sýni staðsetningu heimilisins og stærð lóðar.
3. Áætlun um fjölda barna og aldur þeirra, og um fjölda starfsfólks.
4. Málsetta teikningu af viðkomandi húsnæði og væntanlegu leiksvæði.
5. Upplýsingar um kaupverð og greiðsluskilmála og áætlun um kostnað vegna væntanlegra breytinga og innréttingar húsnæðis og frágang á leiksvæði. Upplýsingar um lóðarréttindi.

C. **Leiguhúsnæði:**

Sömu gögn og talin eru í lið B hér að framan, nema hvað upplýsingar um leigutíma og leigukjör komi í stað upplýsinga um kaupverð og greiðsluskilmála.

D. **Viðbygging eða breyting:**

Ef um er að ræða verulega breytingu eða viðbyggingu við dagvistunarheimili, skal senda sömu gögn sem um nýbyggingu væri að ræða.

E. Ef um aðra aðila er að ræða en sveitarfélagið, skal umsögn sveitarstjórnar fylgja umsókn.

5. gr.

Menntamálaráðuneytið lætur rannsaka umsóknir um styrki til stofnkostnaðar og gögn þau, sem fylgja, með sérstöku tilliti til þeirrar starfsemi, sem fram á að fara í húsnæðinu. Að rannsókn lokinni tilkynnir ráðuneytið, hvort það hafi fallist á umsóknina.

Ef ráðuneytið getur ekki fallist á umsókn, skal það tilkynnt aðila, og skal í synjun ráðuneytisins tekið fram, hvort hafnað sé í heild hugmyndum um téð heimili eða hvort synjun stafi af því að frumathugun sé áfátt, þannig að bæta megi úr og skal bent á, hverju sé áfátt.

Allar beiðnir um þátttöku ríkisins í stofnkostnaði skulu berast ráðuneytinu fyrir 1. júní ár hvert.

Þegar ráðuneytið hefur samþykkt slíka umsókn sæki það til Alþingis um að fé til stofnkostnaðarins verði veitt í fjárlögum í samræmi við gildandi reglur um þátttöku ríkisins í stofnkostnaði dagvistunarheimila.

6. gr.

Ríkissjóður greiðir stofnkostnað fullbúins dagvistunarheimilis að hálfu og skal þessi kostnaður greiðast á fjórum árum, en þó þannig, að kostnaðarhluti byggingaraðilans sé eigi minni en framlag ríkisins hverju sinni. Í lok hvers árs, sem byggingarframkvæmdir standa yfir, skal aðili leggja fram endurskoðaða reikninga um greiddan kostnað og skal þetta uppgjör lagt til grundvallar framlagi ríkisins í stofnkostnaði, þangað til ráðuneytið hefur látið gera norm um stofnkostnað dagvistunarheimila. Eftir það greiðist stofnkostnaður í samræmi við normin.

7. gr.

Eigi má hefja framkvæmdir fyrr en fé hefur verið veitt í fjárlögum og fyrir liggur skriflegt samþykki menntamálaráðuneytisins. Ef hafnar eru framkvæmdir án samþykkis ráðuneytisins, verður stofnkostnaður ríkissjóði óviðkomandi.

Hafi sveitarfélög tvö eða fleiri dagvistunarheimili í smíðum samtímis, skal heimilt að greiða framlög ríkissjóðs miðað við heildarkostnað, án viðmiðunar við framkvæmdastig einstakra heimila. Framlag ríkisins skal greitt á ákveðnum gjalddögum, sem tilgreindir skulu í samningi milli ríkis og byggingaraðila.

8. gr.

Eftir að ráðuneytið hefur fallist á umsókn sveitarstjórnar eða annars aðila, er óskar að stofna dagvistunarheimili, skal framkvæmdaaðili afla sér teikninga og ráða sérfræðinga til að annast undirbúningsvinnu.

Til undirbúnings telst m. a.:

1. Staðfest skilríki, um að uppmælt og afmarkað landrými samkvæmt normum sé fyrir hendi kvaðalaust.
2. Uppdráttur að lóð, þar sem færðar séu inn hæðarlínu — mælikvarði 1:500.
3. Uppdrættir að fyrirhuguðu mannvirki í mælikvarða 1:100 (byggingarnefndarteikningar). Á teikningarnar skal rita flatarmál herbergja og til hverra nota þau eru ætluð.
4. Séruppdrættir að því, sem ráðuneytið kann að áskilja sér.
5. Samþykkt teikninga í byggingarnefnd viðkomandi sveitarfélags.
6. Tíma- og greiðsluáætlun um framkvæmd verksins í samræmi við samþykkta kostnaðaráætlun og yfirlýsing frá sveitarstjórn eða byggingaraðila um að tryggð verði þau fjárframlög, sem um er að ræða frá öðrum en ríkissjóði.

Er frumteikningar að dagvistunarheimili liggja fyrir, skal fulltrúi ráðuneytisins hafa möguleika á að gera athugasemdir við teikningar áður en fullnaðarteikningar eru unnar. Enn fremur skal fulltrúi ráðuneytisins hafa frjálsan aðgang að dagvistunarheimili, sem er í smíðum og styrkt er úr ríkissjóði. Hann skal enn fremur gera úttekt á mannvirkinu, er því er lokið.

9. gr.

Þegar ráðuneytið hefur gengið úr skugga um, að undirbúningur sé fullnægjandi samkvæmt framansögðu, og fjárframlög tryggð, sér það um að gerður verið samningur milli þess og viðkomandi byggingaraðila um greiðslur, samkvæmt 6. gr. laga nr. 29/1973, og heimilar að hafinn verði tæknilegur undirbúningur.

Ekki má breyta samþykktum uppdráttum án samþykkis menntamálaráðuneytisins.

Óheimilt er að hefja verklegar framkvæmdir, né gera bindandi samninga við verksala, fyrr en nauðsynlegum tæknilegum og fjármálalegum undirbúningi svo og samningum samkvæmt framanskráðu er lokið.

Til tæknilegs og fjármálalegs undirbúnings telst:

1. Vinnuteikningar í mælikvarða 1:50, svo og sérteikningar í stærri mælikvarða eftir því, sem þörf krefur.
2. Afstöðumynd í mælikvarða 1:500 með hæðarlínum og áttum, bílastæðum o. fl.
3. Teikningar að leiksvæði í mælikvarða 1:100 með hæðarlínum og fyrirhuguðum leiktækjum.
4. Nákvæm útboðs- og verklýsing, efnisáætlun og tímaáætlun gerð og sundurliðuð á sérstakt eyðublað.
5. Tími- og greiðsluáætlun sbr. 6. lið 8. gr. reglugerðarinnar.
6. Afrit af samþykki viðkomandi eldvarnareftirlits og heilbrigðisnefndar.

10. gr.

Ríkissjóður greiðir 50% áætlaðs stofnkostnaðar fullbúins dagvistunarheimilis, sem fullnægt hefur þeim skilyrðum, sem greint er frá í lögum nr. 29/1973 og reglugerð þessari.

Til stofnkostnaðar telst auk húsnæðis:

a) innanstokksmunir
b) leiktæki og ýmisleg áhöld, sem börnin nota í leikjum sínum og starfi
c) hljómburðartæki, nýsitæki og hljóðfæri af einfaldari gerðum
d) frágangur á lóð og leiktæki þar.

Eigi síðar en mánuði áður en rekstur hefst, skal ganga frá skrá um muni, sem falla undir liði a—d.

Ef sveitarfélag mælir með stofnun dagvistunarheimilis eða er sjálft byggingaraðili, skal það á sinn kostnað leggja til lóð handa stofnuninni.

Heimilt er að verja allt að 1% af áætluðum stofnkostnaði til listskreytinga dagvistunarheimila, samkvæmt samkomulagi ráðuneytisins og annarra eignaraðila.

11. gr.

Kostnaðaráætlun dagvistunarheimilis skal miða við byggingarvísitölu á þeim tíma, sem kostnaðaráætlun er staðfest. Um leiðréttingu kostnaðaráætlunar og greiðslusamnings gilda sömu ákvæði og um skólamannvirki.

12. gr.

Menntamálaráðuneytinu er heimilt að fresta greiðslu fjárveitingar að einhverju eða öllu leyti til byggingar þeirra dagvistunarheimila, sem fyrirsjáanlegt er, að hvorki er hægt að ljúka að fullu né nothæfum áfanga með þeim fjárveitingum í fjárlögum, sem veittar eru, og fjárframlögum sveitarfélaga eða byggingaraðila. Beitir menntamálaráðuneytið sér fyrir því, að slíkar fjárveitingar verði geymdar í ríkissjóði, en jafnframt er þá heimilt að veita lán af þeim til þess að hraða byggingu þeirra heimila, sem unnið er að, til þess að ljúka þeim sem fyrst.

13. gr.

Ríkissjóður skal að jafnaði greiða sinn hluta af stofnkostnaði á næstu fjórum árum, eftir að fyrsta fjárveiting til framkvæmdarinnar hefur verið samþykkt.

Ríkisframlagið er þó bundið því skilyrði, að byggingaraðili hafi hverju sinni greitt eigi lægri fjárhæð á móti.

14. gr.

Sé dagheimili skipt í deildir, skal fjöldi barna í hverri deild eigi vera meiri en hér segir og er þá miðað við það, að tveir starfsmenn séu á deild:

Í deild fyrir 3ja—12 mánaða aldur, 6 börn.
Í deild fyrir 1—2ja ára aldur, 10 börn.
Í deild fyrir 2—3ja ára aldur, 14 börn.
Í deild fyrir 3—4ra ára aldur, 17 börn.
Í deild fyrir 4—6 ára aldur, 20 börn.

Sé um að ræða blandaða aldursflokka, skal hámarksfjöldi í hópi vera sem hér segir:

Hópar með 3ja mánaða til 6 ára, 15 börn.
Hópar með 3ja mánaða til 12 ára, 16 börn.
Hópar með 2ja til 6 ára, 17 börn.

Fjölda starfsliðs í blönduðum aldurshópum, skal meta hverju sinni miðað við aldursskiptinguna.

Á skóladagheimili fyrir 6—12 ára börn, 20 börn.
Í leikskólum skal barnafjöldi vera sem hér segir, ef skipt er eftir aldri:
Í 2ja ára deild, 14 börn.
Í 3ja ára deild, 20 börn.
Í 4—6 ára deild, 22 börn.

Þegar um blandaða aldurshópa er að ræða í leikskólum, skal barnafjöldi í hópi vera hliðstæður því sem segir hér að framan.

Raskist aldursskipting af óviðráðanlegum ástæðum, eru frávik heimil frá því sem að framan greinir.

Ef afbrigðileg börn eru vistuð á dagvistunarheimili, er heimilt með samþykki ráðuneytisins að fækka um börn í deild, en meta skal slíkt í hverju tilviki.

15. gr.

Hámarksstærð dagheimilis og skóladagheimilis, þar sem ríkið greiðir 50% af stofnkostnaði, skal svara til þess að í heildargólfrými komi 10 m² á hvert barn, sem heimilið er ætlað fyrir og 5 m² í leikskólum.

Heildarleikrými gólffletar skal vera að jafnaði a. m. k.:

a) dagheimili 3,5 m² á hvert barn
b) leikskóla 2,0 m² á hvert barn.

Útileiksvæði skal eigi vera minna en 20 m² á hvert barn. Heimilt er að víkja frá þessu ákvæði með samþykki ráðuneytisins, ef aðstæður eru þannig að ástæða þyki til.

III. KAFLI
Um rekstrarkostnað.

16. gr.

Þegar hafinn er rekstur á dagvistunarheimili og óskað er eftir styrk úr ríkissjóði til rekstrarins, samkvæmt lögum nr. 29/1973, skal aðili senda menntamálaráðuneytinu um það beiðni á sérstöku eyðublaði ráðuneytisins. Með þessari beiðni skal senda eftirfarandi upplýsingar hafi þær ekki verið sendar til ráðuneytisins áður.

1. Áætlun um starfsemi heimilisins og upplýsingar um rekstraraðila.
2. Uppdrátt, er sýni staðsetningu heimilisins og stærð lóðar.
3. Áætlun um fjölda barna og aldur þeirra, fjölda starfsfólks, menntun þess og starfsskiptingu.

17. gr.

Þegar ráðuneytið hefur samþykkt aðild að rekstri dagvistunarheimilis, skal ákveðinn daglegur starfstími heimilisins. Dvelji barn lengur en 5 stundir samfellt á dagvistunarheimili, ber rekstraraðila skylda til að láta börnin fá heita máltíð.

18. gr.

Af rekstrarkostnaði greiðir ríkið sem hér segir:

1. Til dagheimila og skóladagheimila allt að 30%.
2. Til leikskóla allt að 20%.

Rekstrarstyrkir þessir skulu greiðast að loknu ársuppgjöri dagvistunarheimilis og skal meðaltalskostnaður samsvarandi dagvistunarheimila lagður til grundvallar við greiðslu. Heimilt er þó að halda rekstrarkostnaði einstakra heimila fyrir utan meðaltalsútreikninga, ef þeir af einhverjum ástæðum þykja óeðlilegir.

Skal ráðuneytið reikna kostnað á vistunardag dagvistunarheimila eftir tegund, sbr. 14. gr., stærð og rekstrartíma, og er sá kostnaður lagður til grundvallar greiðslu til rekstraraðila.

Heimilt er að greiða allt að helmingi af áætluðum rekstrarstyrk fyrirfram.

Til rekstrarkostnaðar telst:

1. Laun starfsfólks.
2. Launatengd gjöld.
3. Matvæli fyrir vistbörn.
4. Rafmagns- og hitunarkostnaður.
5. Hreinlætisvörur og ræsting.
6. Viðhald húsa, lóðar, húsbúnaðar, leiktækja og leikfanga.
7. Sími, tryggingargjöld, heilsugæsla og ýmsar ótaldir smáir rekstrarliðir.

Ríkisframlag til rekstrarkostnaðar er bundið því skilyrði, að sveitarfélag, sem hlut á að máli, greiði eigi minna af rekstrarkostnaði dagvistunarheimila en nemur rekstrarframlagi ríkisins, nema til komi undanþáguheimild ráðherra sbr. 9. gr. laganna.

Sé um að ræða rekstur dagvistunarheimilis í leiguhúsnæði, er það háð mati menntamálaráðuneytisins, hvort og að hvaða marki ráðuneytið tekur þátt í greiðslu húsaleigu.

19. gr.

Rekstraraðili hvers dagvistunarheimilis skal láta halda nákvæma skrá yfir dvalardaga, aldursskiptingu og fjölda á deild á heimilinu og skal skýrsla um nýtingu þess og kostnað á dvalardag send ráðuneytinu ásamt endurskoðuðum rekstrarreikningi þar sem rekstrarliðir eru sundurliðaðir í prósentum að loknu ársuppgjöri. Gefur ráðuneytið út leiðbeiningar um, hvernig reikna skuli dvalardaga.

Sé skráningu og skýrslugerð ábótavant getur það varðað missi réttar til rekstrarstyrks.

V. KAFLI

Endurgreiðslur á ríkisframlagi vegna þess að rekstur hættir.

20. gr.

Þegar rekstraraðili ákveður að hætta rekstri dagvistunarheimilis, sem byggt eða keypt hefur verið með styrk frá ríkissjóði, samkvæmt lögum nr. 29/1973, og óskar að taka húsnæðið til annarra nota skal kveðja til sérstaka matsmenn, sem meta skulu eign ríkisins á viðkomandi byggingu og skal rekstraraðili semja við ríkið um endurgreiðslu samkvæmt þessu mati.

Ríkið áskilur sér þó rétt til að ráðstafa viðkomandi húsnæði til annars rekstraraðila. Þó tekur þetta ákvæði ekki til sveitarfélaga.

21. gr.

Þegar breytt er um rekstrarform dagvistunarheimilis, sem hlotið hefur styrk til stofnkostnaðar frá ríkinu, fellur skuldbinding ríkisins við rekstraraðila niður og endurkröfuréttur vegna eignarhluta ríkisins tekur gildi, ef eignarýrnun er samfara breytingunni.

Sérstaklega skal semja við ríkið um rekstraraðild að nýjum rekstri svo og að stofnkostnaði, ef um hann er að ræða.

VI. KAFLI

Heilsuvernd.

22. gr.

Læknar skulu hafa eftirlit með heilsufari barna á dagvistunarheimilum, og skal læknir koma a. m. k. einu sinni í mánuði á hvert dagheimili.

Dagvistunarheimili skulu njóta þjónustu sálfræðings og ráðgjafaþjónustu eftir

því sem við verður komið. Tengja skal þessa þjónustu við ráðgjafar- og sálfræðiþjónustu skóla og félagsmálastofnana, eftir því sem við á í hverju sveitarfélagi.

Um eftirlit með heilsufari starfsfólks skal farið samkvæmt ákvæðum í heilbrigðisreglugerð nr. 45 frá 8. febrúar 1972 útg. af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu 1972.

VII. KAFLI
Ákvæði til bráðabirgða.

23. gr.

Ráðuneytið getur veitt starfandi dagvistunarheimilum, svo og þeim sem voru fullbyggð eða hönnuð fyrir gildistöku laga nr. 29/1973 og útgáfu þessarar reglugerðar, rekstrarstyrk á sama hátt og öðrum heimilum, þótt þau fullnægi ekki lágmarksákvæðum reglugerðarinnar um stærð og rekstur, enda verði allur aðbúnaður færður til samræmis við ákvæði laganna svo fljótt sem auðið er.

24. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 29/1973, um hlutdeild ríkisins í byggingu og rekstri dagvistunarheimila, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytið, 26. apríl 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 129. 2. maí 1974.

GJALDSKRÁ

yfir rannsóknir er Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins framkvæmir.

1. gr.

Steinefni og jarðvegur.

Húmus og slamm:	kr.	400/	300
Kornadreifing:			
Votsigtað	—	1 000/	800
Þurrsigtað	—	800/	700
Berggreining:			
Bergflokkun skv. talningu	—	1 500	
Lausleg berggreining	—	500	
Kornarúmþyngd:			
Sandur	—	1 300/	1 100
Möl	—	1 000/	800
Mettivatn:			
Sandur	—	1 300/	1 000
Möl	—	800/	600
Mettivatn og kornarúmþyngd: (gerð samtímis)			
Sandur	—	2 100/	1 700
Möl	—	1 500/	1 300

Glæðitap:	kr.	1 000
Raki:	—	300
Rúmþyngd:	—	500
Kleyfni og hrökkni:	—	2 300/ 2 000
Slitþol (Los Angeles):	—	2 300/ 2 000
Veðrunarþol (Súlfatpróf):		
Sandur og möl	—	9 000/ 8 000
Sandur eingöngu	—	5 000/ 4 500
Möl eingöngu	—	5 000/ 4 500
Hydrometerpróf (innifalið kornastærðardreifing):	—	3 000/ 2 500
Sand equivalent:	—	1 300/ 1 000
Atterberg mörk:		
Flæðimörk (Liquid limit)	—	2 000/ 1 700
Plastmörk (Plastic limit)	—	1 300/ 1 100
Rýrnunarmörk (Shrinkage limit)	—	1 300/ 1 100
Flæðimörk og plastmörk (gerð samtímis)	—	2 600/ 2 200
Alkalípróf (undirbúningur fyrir efnafræðipróf):		
Sandur	—	1 600/ 1 400
Möl	—	1 600/ 1 400
Alkalípróf (Strendingapróf):		
Sandur	—	10 000
Möl	—	11 500
CBR-próf:		
Útipróf — hver mæling	—	700
Innipróf — hver mæling	—	3 500/ 3 000
Proctorpróf:		
Ákvæðinn optimum raki (3 punktar)	—	2 500/ 2 300
Ákveðin rúmþyngd í fyllingu, hver hola	—	1 000
Plötupróf:		
Hver mæling (lágmarksgjald kr. 3 000)	—	1 300
Lekt (permeability):		
Hvert sýnishorn	—	4 000/ 3 500
Frostnæmi:		
A.I.V.-mæling	—	3 000/ 2 500
Odometerpróf (viðmiðun):		
Stórt sýni (6 d. mæl.)	—	11 000/ 6 000
Lítið sýni (1 d. mæl.)	—	5 000
Triaxialpróf:		
Eftir tímaþörf	—	(13 000/19 000 með proctor og öðrum mælingum)

Skérboxmæling: Eftir tímaþörf.

Steinsteypa.

Styrkleikaprófanir:

Sívalningar og teningar, aðsent, pr. stk.	kr.	350
Sívalningar og teningar, sótt, pr. stk. (þjálnimæling innifalin)	—	500
Steyptir álagsfletir	—	350
Bitar (10 × 15 × 80 cm), aðsent	—	500
— sóttir	—	800

Loftmæling:

Hver prófun (gerð um leið)	—	500
Hver prófun (gerð sérstaklega)	—	700

Þjálnimæling:

Gerð sérstaklega	—	250

Prófblöndur:*)

Þjálni, loft o. þ. h., hver blanda	—	2 000

Prófsteypur (501):*)

Hönnun (meðaltalið, húmus, slamm, sigtikúrfa), loftmæling 6 sívalningar (eða annað samsvarandi)	—	7 000/ 5 000

Prófsteypur (1 501):*)

Hönnun (meðaltalið húmus, sigtikúrfa, slamm), loftmæling, sívaln. og vatnsþéttipróf	—	8 500/ 6 500

Sandsteypur:

Hver prófun beygjutogþol og brotþol fyrir þrjár v/s-tölur ..	—	4 000/ 2 500

Frost-þíðupróf:

Hvert próf (2 strendingar í 300 umferðir). Prófaðir reglubundið í hljóðbylgjutækjum	—	13 000/10 000
E-stuðull:	—	1 300/ 800

Vatnsþéttipróf:

Hvert sýnishorn	—	700

Sement.

Styrkleikir (ISO):

Hver styrkleikaprófun 3 strendingar, þrýstiþol og beygjutogþol (innifalið sigtun)	kr.	2 500

Storknun eða athugun á rangri storknun:

Hvert sýnishorn	—	1 600
(Ef jafnframt Chatelier)	—	2 200

Myndheldni (Þrýstiketilpróf):

Hvert sýnishorn	—	1 800

Mölunarfínleiki (Blaine):

Hvert sýnishorn	—	1 000

*) Forvinna á steypuefnum reiknast sérstaklega.

Eðlisþyngd:
Hvert sýnishorn ..... kr. 1 600

Sigtun (kögglapróf):
Hvert sýnishorn ..... — 700

Sýnishornataka:
Verðleggist eftir tímaþörf að viðbættum ferðakostnaði.

Malbik og asfalt.

Kornarúmþyngd, (fylliefni):
Í vatni: Hvert sýnishorn ..... kr. 1 300/ 1 000
Í asfalti: Hvert sýnishorn ..... — 1 800/ 1 600

Kornadreifing: Hvert sýnishorn:
Votsigtað ..... — 1 000/ 800
Þurrsigtað ..... — 800/ 700

Penetration:
Hvert sýnishorn ..... — 800

Blöndunarlínurit:
Hvert sýnishorn — efni þegar sigtuð ..... — 1 300

Bindiefnisákvörðun:
Hvert sýnishorn ..... — 900

Bindiefnisákvörðun og kornadreifing:
Hvert sýnishorn ..... — 1 600

Rúmþyngd:
Sívalningar eða stykki — hvert sýnishorn ..... — 400
Malbik — hvert sýnishorn ..... — 800

Festa og sig:
Sívalningar, aðsendir — hvert sýnishorn ..... — 500
Malbik, aðsent — hvert sýnishorn ..... — 800

Bindiefnisákvörðun, festa, sig og rúmþyngd:
Sívalningar, aðsendir — 3 sýnishorn ..... — 3 200
Malbik, aðsent — 3 sýnishorn ..... — 4 000

Bindiefnisákvörðun, kornadreifing, festa, sig og rúmþyngd:
Sívalningar, aðsendir — 3 sýnishorn ..... — 4 000
Malbik, aðsent — 3 sýnishorn ..... — 4 800

Marshallpróf:
1 próf (4 blöndur — hver 3 sívalningar) ..... — 12 000
Hver viðbótarblanda ..... — 3 000

Borun malbikskjarna:
Samkvæmt tímaþörf.

Olíuföl.

Olíumalarefni:

Kornadreifing (votsigtun): Hvert sýnishorn	kr.	1 000/	800
Viðloðun: Hvert sýnishorn	—	2 000	
Kleyfni og hrökkni: Hvert sýnishorn	—	2 300/	1 900
Kornarúmþyngd: Hvert sýnishorn:	—	1 300/	1 000
Heildarrannsókn: Hvert sýnishorn	—	6 400/	5 500

Olíumalarsýnishorn:

Viðloðun (geymsla í vatni): Hvert sýnishorn	—	500	
Vatnsinnihald: Hvert sýnishorn	—	400	
Olíuinnihald: Hvert sýnishorn	—	1 200	
Kornadreifing (eftir extraction): Hvert sýnishorn	—	800	
Heildarrannsókn: Hvert sýnishorn	—	2 900	

Prófblöndur með öllum kornastærðum: Heit blandað, samkvæmt tímaþörf.
Blandað kalt, samkvæmt tímaþörf.

Málmar.

Togþolspróf:

Skriðmörk, slitmörk, brotlenging, vigt, pr. meter	kr.	1 300/	650
Ofantalið ásamt E-stuðli og línuriti	—	1 800/	900
Beygjupróf:	—	700/	350
Harka:			
Brinell eða Rockwellpróf	—	1 300/	650

Einangrunarefni — einangrunarplast.

Rúmþyngd:		
Hvert sýnishorn	kr.	1 600
Þrýstiþol:		
Hvert sýnishorn	—	1 300
Beygjutogþol:		
Hvert sýnishorn	—	1 300
Vatnsdrægni:		
Hvert sýnishorn	—	1 300
Varmaleiðnitala:		
Hvert sýnishorn	—	5 000
		(eða skv. tímaþörf).

2. gr.

Gjaldskráin er miðuð við áætlaða tímaþörf rannsókna og prófana. Ef um sérstæð verk er að ræða skal verðleggja rannsókn samkvæmt tímaþörf hverju sinni.

Þar sem gerður er greinarmunur á því, hvort um eina einstaka prófun er að ræða eða fleiri, eru gefin upp tvö verð með skástriki á milli. Sé um aðeins eitt próf að ræða skal nota fyrsta verðið, (ofan skrástriks), en viðbótarprófanir miðast við síðara verðið.

Gjaldskrá þessi er sett samkv. lögum nr. 64 21. maí 1965 um rannsóknir í þágu atvinnuveganna til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 2. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

2. maí 1974. Nr. 130.

GJALDSKRÁ

Rannsóknastofnunar iðnaðarins yfir rannsóknir og aðra þjónustu.

1. gr.

1. Efnagreiningar.

1.1. Fóðurefni og matvæli.

Sykurefni (með aðferð Fehlings)	kr.	580.00
Sterkja (bein ákvörðun)	—	580.00
Sterkja (í kjötmeti)	—	780.00
Kalsíum	—	400.00
Fosfór	—	400.00
Aska	—	220.00
Salt	—	250.00
Vatn (105°C)	—	220.00
Fita	—	340.00
Ammoníak	—	220.00
Hráprotein (Kjeldahl)	—	520.00
Hreinprotein	—	710.00
Meltanlegt protein	—	880.00
Tréni (aðferð Weende)	—	450.00
Vatn, aska, protein, fita, tréni	—	1 400.00
Vatn, aska, protein, salt, fita	—	1 300.00
Vatn, aska, fita, tréni, hráprotein, meltanlegt protein, Ca, P, Na	—	3 000.00

1.2. Vatn(drykkjarvatn, heitt jarðvatn).

Ammoníak	—	200.00
Permanganattala	—	310.00
Brennisteinsvetni, ákvörðun	—	390.00
Flúoríð	—	300.00
Járn	—	310.00
NH_3, NO_3 og NO_2 prófun, alls	—	320.00
Harka	—	290.00
Kolsýra	—	230.00
Karbónat og bíkarbónat, hydroxíð	—	220.00
Klóríð	—	260.00
Klór	—	270.00
Kísilsýra með fellingu	—	650.00
Kísilsýra með litmælingu	—	430.00
Kalsíum og magníum	—	600.00

Natríum og kalíum	—	600.00
Steinefni, uppleyst	—	400.00
Steinefni, óuppleyst (grugg)	—	260.00
Súlfat	—	400.00
Súrefni	—	340.00
Sýrustig, pH	—	200.00
Viðnám rafmagns	—	200.00

1.3. Aðrar efnagreiningar.

Aðrar efnagreiningar en þær, sem að framan greinir, eru unnar í tímavinnu. Innifalin er notkun efnagreinatækja.

2. Efnisprófanir.

2.1. **Efnisprófanir,** svo sem röntgenprófanir, hljóðbylgjumælingar, sprunguleit og hörkumælingar svo og not tilheyrandi tækja greiðist skv. ákvæðum 2. gr.

2.2. Togþolsmælingar.

2.2.1.	Prófun á togþoli, flotspennu og lengingu.	
	Undir 10 tonnum, pr. sýni	kr. 500.00
	Yfir 10 tonn, pr. sýni	skv. 2. gr.
2.2.2.	Undirbúningur, pr. klst.	kr. 550.00
	Ef Rannsóknastofnun iðnaðarins getur ekki búið til sýnin, greiðist vinnan eftir reikningi þess verkstæðis, sem vinnuna framkvæmir.	
2.2.3.	Togprófun án skýrslu, vélavinnu eingöngu, pr. klst.	— 850.00

2.3. Ljósþolsmælingar.

Ljósþolsmæling, pr. sýni (300 klst.)	kr.	1 200.00
Ljósþolsmæling, pr. sýni (1 000 klst.)	—	2 500.00

2.4. Slitþolsmælingar.

Slitþolsmæling, pr. sýni	—	1 000.00

2.5. Aðrar prófanir.

Aðrar prófanir en þær, sem að framan greinir, eru unnar í tímavinnu. Innifalin er notkun tækja.

3. Önnur þjónusta.

Ráðgjafarstörf, hæfnipróf í rafsuðu, rafsuðuþjálfun og önnur áþekk þjónusta greiðist hverju sinni með hliðsjón af ákv. 2. gr.

2. gr.

Gjaldskráin er miðuð við áætlaða tímaþörf rannsókna og prófana. Ef um sérstæð verk er að ræða skal verðleggja rannsókn samkvæmt tímaþörf hverju sinni.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64 21. maí 1965 um rannsóknir í þágu atvinnuveganna til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 2. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

SAMÞYKKT

um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Húsavíkurkaupstað, nr. 33 27. janúar 1972.

1. gr.

Í stað „45 km“ í 30. gr. komi: 35 km.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Húsavíkur hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 2. maí 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

3. maí 1974. Nr. 132.

AUGLÝSING

um íslenska stafsetningu.

I. KAFLI
Almennt ákvæði.

1. gr.

Eftirfarandi reglur skulu gilda um stafsetningarkennslu í skólum, um kennslubækur útgefnar eða styrktar af ríkisfé, svo og um embættisgögn, sem út eru gefin.

2. KAFLI
Um z og afnám hennar.

2. gr.

Ekki skal rita z fyrir upprunalegt tannhljóð (**d**, **ð**, **t**) + **s**, þar sem tannhljóðið er fallið brott í eðlilegum, skýrum framburði.

3. gr.

Til leiðbeiningar skal bent á eftirfarandi atriði:

a) Í stofnum fallorða skal tannhljóð haldast á undan **s**, ef það kemur fram í einhverju falli orðsins. Skiptir þá eigi máli, hvort tannhljóðið er borið fram eður ei, t. d. **lofts** (af **loft**), **lats** (af **latur**), **lands** (af **land**), **skorts** (af **skortur**) o. s. frv.

b) Í orðstofnum skal tannhljóð haldast á undan **s**, ef svo er borið fram, t. d. **reiðstu** (af **reiðast**), **gleðstu** (af **gleðjast**); (hefur **mæðst**) (af **mæða(st)**), **græðst** (af **græða(st)**), **dáðst** (af **dá(st)**); **greiðsla**, **breiðsla** o. s. frv.

c) Ef stofn lýsingarháttar þátíðar sagnar eða lýsingarorðs endar á **-tt** samkvæmt uppruna, skal þeim stöfum sleppt, ef endingin **-st** fer á eftir, t. d. (hefur) **sest** (af

setja(st)), (hefur) **flust** (af **flytja(st))**, (hefur) **breyst** (af **breyta(st))**, (hefur) **hist** (af **hitta(st))**; **stystur** (af **stuttur**) o. s. frv.

d) Ef lýsingarháttur þátíðar í germynd endar á **-st** eða **sst**, skal miðmyndarendingu sleppt, t. d. (hefur) **leyst** (af **leysast**), (hefur) **lýst** (af **lýsast**), (hafa) **kysst** (af **kyssast**) o. s. frv.

e) Í sérnöfnum, erlendum að uppruna, má rita z, t. d. **Zóphanías, Zakarías, Zimsen** o. s. frv.

f) Í ættarnöfnum, sem gerð eru af mannanöfnum, sem hafa tannhljóð í enda stofns, má rita z, t. d. **Haralz, Sigurz, Eggerz** o. s. frv.

3. KAFLI
Um stóran staf.

4. gr.

Málsgrein og málsgreinarígildi skulu hefjast á stórum staf, nema semíkomma sé notuð milli málsgreina. **Dæmi**: Við Jón erum skólabræður. „Árni, ætlarðu í bíó í kvöld?“ „Já.“

5. gr.

Bein sérnöfn skal rita með stórum staf. Til þeirra teljast m. a.:

a) **Mannanöfn, gælunöfn, guða- og goðanöfn, eiginheiti dýra og dauðra hluta,** t. d. skipa (báta) o. s. frv., t. d. **Guðmundur; Gummi; Jesús; Óðinn; Rauður, Akraborg.**

b) **Örnefni,** t. d. **landaheiti, staðaheiti, bæjanöfn, nöfn gatna, nöfn landshluta og heimsálfa, goðfræðileg staðaheiti,** t. d. **Ísland; Esja; Reykjavík; Hóll; Einimelur; Jökuldalur; Vestfirðir; Evrópa; Nóatún.**

c) **Samnöfn, notuð sem örnefni, skal rita með stórum staf,** t. d. **Tjörnin** (í Reykjavík), **Pollurinn** (á Ísafirði), **Bótin** (á Akureyri) **Tangi** (= **Ísafjörður**).
Sama regla gildir um stytt staðanöfn, t. d. **Bakkinn** (Eyrarbakki), **Fjörður** (Hafnarfjörður) **Vík** (Bolungarvík).

d) **Nöfn stofnana, félaga og flokka, ef nöfnin eru óstytt og óafbökuð,** t. d. **Eimskipafélag Íslands; Háskóli Íslands; Alþing(i); Framsóknarflokkurinn.**

e) **Bóka- og blaðaheiti,** t.d. **Sögur herlæknisins; Morgunblaðið.**

f) **Nöfn ritgerða, kvæða, annarra ritsmíða og tónverka,** t. d. **Samhengið í íslenzkum bókmenntum; Örlög guðanna; Tunglskinssónatan.**
(Athuga ber, að í liðum e) og f) skal aðeins rita fyrsta orðið með stórum staf, t. d. **Sögur herlæknisins,** en ekki **Sögur Herlæknisins** og **Samhengið í íslenzkum bókmenntum,** en ekki **Samhengið í Íslenzkum Bókmenntum.**

6. gr.

a) Valfrjálst er, hvort rita skal stóran eða lítinn staf í styttu eða breyttu nafni stofnunar eða nafni stofnunarhluta (deildar innan stofnunar), ef einungis er um eina stofnun að ræða hérlendis og misskilningur eða ruglingur ólíklegur, enda séu nöfnin þá að jafnaði notuð með viðskeyttum greini, t. d. **Háskólinn** eða **háskólinn, Menntamálaráðuneyti** (ð) eða **menntamálaráðuneyti** (ð), **Ríkisútgáfan** eða **ríkisútgáfan, Sambandið** eða **sambandið, Eimskipafélagið** eða **eimskipafélagið, Íhaldsflokkurinn** eða **íhaldsflokkurinn** o. s. frv.

b) **Nöfn persónugerðra hluta og hugmynda má rita með stórum staf,** t. d. **Norðanvindur,** ef vindurinn er hugsaður sem persóna. — Helstu persónur sögunnar voru **Þekkingin** og **Ástin.**

7. gr.

a) Í **samsettum örnefnum** skal þeirri reglu fylgt að rita nafnið með stórum staf í upphafi og án bandstriks milli liða, ef síðari hluti þess er samnafn, t. d. **Syðribakki, Fornihvammur.**

b) Í **samsettum örnefnum**, sem hafa sérnafn að síðari hluta, svo og **mannanöfnum, sem hafa eins konar viðurnefni að forlið**, skal rita stóran staf í báðum samsetningarliðum, og band skal vera milli liðanna, t. d. **Syðri-Guðrúnarstaðir; Vestur-Ísafjarðarsýsla; Víga-Glúmur.**

8. gr.

Fara skal eftir málvitund um, hvort ritaður er stór stafur í upprunalegum sérnöfnum í orðtökum og málsháttum, t. d. **Þrándur í Götu**, eða **þrándur í götu, Nú er setinn Svarfaðardalur, Sá er galli á gjöf Njarðar.**

9. gr.

a) **Hátíðanöfn** skal því aðeins rita með stórum staf, að fyrri hluti þeirra sé sérnafn, t. d. **Margrétarmessa, Þorláksmessa** o. s. frv.

b) Um **viðurnefni og nokkur önnur orð, samsett á sama hátt**, gildir sama regla og um hátíðanöfn t. d. (Helgi) **Hundingsbani, Hólsfjallahangikjöt, Vernerslögmál** o. s. frv. Um viðurnefni almennt, sjá 10. gr., og hátíðanöfn, 15. gr.

4. KAFLI

Um lítinn staf.

10. gr.

Viðurnefni skal rita með litlum staf (sbr. þó Um stóran staf 9. gr. b-lið), t. d. (Ari) **fróði**, (Jón) **lærði** o. s. frv.

11. gr.

a) **Þjóðaheiti, þjóðflokkaheiti, nöfn á íbúum landshluta** (héraða, **hreppa**) og **íbúum heimsálfa** skal rita með litlum staf, t. d. **íslendingur, mongóli, austfirðingur, keldhverfingur, evrópumaður.**

b) **Tungumálaheiti og nöfn á mállýskum** skal rita með litlum staf, t. d. **íslenska, vestfirska, jóska.**

12. gr.

Nöfn á fylgismönnum stefna, jafnt stjórnmálastefna sem annarra, skal rita með litlum staf, t. d. **framsóknarmaður, sjálfstæðismaður, alþýðuflokksmaður, sósíalisti;** guðspekingur, **nýguðfræðingur**, o. s. frv.

13. gr.

Um breytt og stytt stofnanaheiti, sjá Um stóran staf, 6. gr. a-lið.

14. gr.

a) **Dýra- og jurtanöfn**, sem samsett eru þannig, að fyrri hlutinn er sérnafn, skal rita með litlum staf, t. d. **óðinshani, baldursbrá, jakobsfífill, maríustakkur.**

b) Sömuleiðis skulu önnur **orð, samsett á sama hátt, með merkingu samnafns**, rituð með litlum staf, t. d. **hrunadans, gróusaga, grettistak,**

c) **Afleidd orð af mannanöfnum** skal rita með litlum staf, t. d. **marxismi, lenínismi** o. s. frv.

d) **Sérnöfn notuð í merkingu samnafns** skal rita með litlum staf, t. d. **kvislingur** o. s. frv.

e) **Ef samnafn er fyrri hluti orðs, en sérnafn síðari hluti**, skal rita orðið með litlum staf, t. d. **lygamörður, skriffinnur, aulabárður.**

15. gr.

Nöfn einstakra daga, mánaða, tímabila, hátíða og tyllidaga skal rita með litlum staf, sbr. þó Um stóran staf 9. gr., a-lið, t. d. **laugardagur; júlí; þorri; fornöldin; jól; páskar; skírdagur; sjómannadagurinn.**

5. KAFLI
Um tvöfaldan samhljóða.

16. gr.

Rita skal tvöfaldan samhljóða á undan samhljóða, þar sem stofn eða rót segir til um. Á eftir samhljóða skal hins vegar aldrei rita tvöfaldan samhljóða.

Dæmi um beygingarmyndir orða: Hryggs (af **hryggur**), **flokks** (af **flokkur**), **falls** (af **fall**), **kepps** (af **keppur**); **klukkna** (af **klukka**); **hryggnum** (af **hryggur**), **leppnum** (af **leppur**); **gaffli, gafflar** (af **gaffall**), **drottni, drottnar** (af **drottinn**); **roggnir, roggnar** (af **rogginn**), **grannrar, granns** (af **grannur**); **glöggt** (af **glöggur**), **grimmt** (af **grimmur**); **gleggri, gleggstur** (af **glöggur**), **þynnri, þynnstur** (af **þunnur**); **hryggði, hryggt** (af **hryggja**), **brenndi, brennt** (af **brenna**), **hvessti, hvesst** (af **hvessa**). Athuga ber, að þt. og lh. þt. af **leggja** og **hyggja** hafa einfalt **g**, (**lagði, lagt** o. s. frv.).

Dæmi um afleidd orð: grimmd (af **grimmur**), **snilld** (sbr. **snjallur**); **þurrka** (af **þurr**); **kettlingur** (af **köttur**), **vettlingur** (af **vöttur**); **glettni** (af **glettinn**), **heppni** (af **heppinn**); **drottning** (af **drottinn**); **finnska** (af **finni**), **illska** (af **illur**); **kennsla** (af **kenna**), **vinnsla** (af **vinna**); **grynnka** (af **grunnur**), **minnka** (af **minni**), **drukkna** (sbr. **drukkinn, drekkja**), **slokkna** (sbr. **slökkva**).

6. KAFLI
Um nn og n í greini og endingum orða.

17. gr.

Í nafnorðum með viðskeyttum greini skulu vera jafnmörg **n** í hverju falli og í lausa greininum.

Dæmi um karlkynsorð: nf. et. **hesturinn**, þf. **hestinn**, þgf. **hestinum**, ef. **hestsins**; nf. flt. **hestarnir**, þf. **hestana**, þgf. **hestunum**, ef. **hestanna**.

Dæmi um kvenkynsorð: nf. et. **stúlkan**, þf. **stúlkuna**, þgf. **stúlkunni**, ef. **stúlkunnar**; nf. flt. **stúlkurnar**, þf. **stúlkurnar**, þgf. **stúlkunum**, ef. **stúlknanna**.

Dæmi um hvorugkynsorð: nf. et. **lambið**, þf. **lambið**, þgf. **lambinu**, ef. **lambsins**; nf. flt. **lömbin**, þf. **lömbin**, þgf. **lömbunum**, ef. **lambanna**.

18. gr.

1. Greinislaus karlkynsnafnorð, mynduð með viðskeytunum **-an, -in, -un**, skal rita með **nn** í nf. et., en **n** í öðrum föllum et. og flt. **Dæmi:** nf. et. **aftann**, þf. **aftan**, þgf. **aftni**, ef. **aftans**; nf. flt. **aftnar**, þf. **aftna**, þgf. **öftnum**, ef. **aftna**; nf. **Þórarinn**, þf. **Þórarin**, þgf. **Þórarni**, ef. **Þórarins**; nf. et. **morgunn**, þf. **morgun**, þgf. **morgni**, ef. **morguns**; nf. flt. **morgnar**, þf. **morgna**, þgf. **morgnum**, ef. **morgna**.
2. Erlend orð að uppruna, t. d. **Kjartan, Natan, Kvaran, Satan** o. s. frv., skal rita með **n** í öllum föllum.
3. Rita má að vild **Auðunn** eða **Auðun**.

19. gr.

1. Kvenkynsnafnorð, mynduð af sögnum með viðskeytinu **-un** eða **-an**, skal rita með **-n**, t. d. **hugsun, blessun, bölvun, skemmtun, skipun** (**skipan**); Sama gildir um **Gefjun**.
2. Orð, sem enda á **-kunn** skal rita með **nn: einkunn, forkunn, miskunn, vorkunn.**
3. Kvenmannsnöfn mynduð af **unnur** skal rita með **nn**, t. d. **Iðunn, Jórunn, Steinunn, Sæunn.**

20. gr.

Greinislaus hvorugkynsnafnorð, sem enda á **-an** og **-in**, skal rita með **n** bæði í nf. og þf. í et. og flt., svo og í öðrum föllum, t. d. **gaman, líkan, megin.**

21. gr.

1. Lýsingarorð, mynduð með viðskeytinu **-in**, svo og lýsingarhætti þátíðar, myndaða með sama viðskeyti, skal rita með **nn** í nf. og þf. kk. et., þgf. og ef. kvk. et.; ef. flt. í öllum kynjum; í öðrum föllum er ritað **n.** **Dæmi:** nf. et. kk. **fyndinn**, þf. **fyndinn**, þgf. **fyndnum**, ef. **fyndins**; nf. flt. **fyndnir**, þf. **fyndna**, þgf. **fyndnum**, ef. **fyndinna**; nf. et. kvk. **fyndin**, þf. **fyndna**, þgf. **fyndinni**, ef. **fyndinnar**; nf. flt. **fyndnar**, þf. **fyndnar**, þgf. **fyndnum**, ef. **fyndinna**; nf. et. hvk. **fyndið**, þf. **fyndið**, þgf. **fyndnu**, ef. **fyndins**; nf. flt. **fyndin**, þf. **fyndin**, þgf. **fyndnum**, ef. **fyndinna.** Nf. et. kk. **bundinn**, þf. **bundinn**, þgf. **bundnum**, ef. **bundins**; nf. flt. **bundnir**, þf. **bundna**, þgf. **bundnum**, ef. **bundinna**; nf. et. kvk. **bundin**, þf. **bundna**, þgf. **bundinni**, ef. **bundinnar**; nf. flt. **bundnar**, þf. **bundnar**, þgf. **bundnum**, ef. **bundinna**; nf. et. hvk. **bundið**, þf. **bundið**, þgf. **bundnu**, ef. **bundins**; nf. flt. **bundin**, þf. **bundin**, þgf. **bundnum**, ef. **bundinna.**
2. Þf. et. kk. af orðunum **lítill** og **mikill** skal rita með **nn: lítinn, mikinn.**
3. Af öðrum lýsingarorðum en um getur í lið 1 og 2 skal rita þf. et. kk. með **n**, t. d. **góðan, ríkan, stóran.**

22. gr.

Staðaratviksorð, sem tákna stefnu frá stað, skal rita með **n**, t. d. **sunnan, vestan, héðan, þaðan, hvaðan.**

7. KAFLI
Um j.

23. gr.

1. Á eftir frammæltu **g** eða **k** skal ekki rita **j**, ef næst á eftir fer **e, i, í, æ, ei, y, ý,** eða **ey**, sbr. þó reglu í 3. lið t. d.:
   a) á eftir framstæðu **g** eða **k: gefa, kerra; gin, kind; gína, Kína; gæta, kæti; Geiri, keila; gylta, kyn; gýgur** („tröllkona"), **kýr; Geysir, keyri.**
   b) á eftir innstæðu **g** eða **k** (á undan i): **flutningi, fengi; tæki, æki.**
2. Á eftir frammæltu **g** eða **k** skal rita **j** á undan **u** og **a**, sömuleiðis á eftir „hljóðlausu" **g** (ef **g** kemur fram í stofni í öðrum orðmyndum, t. d. þátíð sagna): **foringja, foringjum; víkja, víkjum; fleygja, fleygjum** (sbr. þátíð **fleygði**).
   (Hins vegar skal ekki rita **j** á milli uppmælts g og framangreindra sérhljóða: **hörmungar, hörmungum, dunkar, dunkum**).
3. Í fleirtölu lýsingarháttar nútíðar af sögnum, sem hafa **j** í nafnhætti, skal rita **j** á undan **e**, hvort sem á undan fer frammælt **g** eða **k** eða annað hljóð (sérhljóð eða samhljóð). Í þessu tilviki er lýsingarhátturinn notaður sem nafnorð: **syrgjendur; sækjendur; byrjendur; flýjendur.** Athuga ber, að ekki skal rita **j**, ef uppmælt **k** er í stofni sagnar (t. d. **leikendur** af **leika**).
4. Á eftir **ý, æ** og **ey** skal rita **j**, ef **a** eða **u** fara næst á eftir: **hlýja, hlýjum; bæja, bæjum; heyja, heyjum.**
   Þessi regla gildir þó ekki, ef um samsett orð er að ræða og síðari samsetningarliðurinn hefst á sérhljóði: **nýár, Sæunn, heyannir.** Þó skal rita orðið Eyjólfur með **j**: **Eyjólfur.**
5. Á eftir **ý, æ,** og **ey** skal ekki rita **j**, ef **i** fer á eftir: **hlýir, bæir, heyið.**

8. KAFLI
Um ýmis stafsetningaratriði.

24. gr.

1. Í upphafi orða og orðliða í samsettum orðum segir framburður til um, hvort rita skal **f** eða **v.**
   Dæmi: fara, vara; sjóferð, kjötverð.

2. Í stofnendingum orða og viðskeytum skal rita **v**.
Dæmi: sævi, sævar (af **sær**), **mávar** (af **már**, síðar **mávur**), **stöðvar** (af **stöð**), **bölva, stökkva, uppgötva; Tryggvi, Sölvi, jörvi** (**Jörvi**) o. s. frv.
Sérstaklega ber að athuga ritháttt eftirtalinna orða: **ævi** (**ævinlega, hvaðanæva**), **Ævar, ævintýri, mávur, fræva, frævill, Eva.** Valfrjálst er, hvort ritað er **Svava, Svavar** eða **Svafa, Svafar.**
3. Á undan samhljóðum inni í orðum skal farið eftir því, hvort **f** eða **v** er í frumorðinu, sem hlutaðeigandi orð er leitt af. **Dæmi: frjóvga** (af **frjór**, þf. í fornmáli **frjó-v-an**), **frjóvgun; sljóvga** (af **sljór**, þf. í fornmáli **sljó-v-an**).
4. Rita skal **f**, þótt fram sé borið **v**, ef ekki brýtur í bága við fyrr greindar reglur. **Dæmi: hafa, gefa, gæfa, gáfa, reykháfur, hrjúfur, álfur, kálfur, erfiður.**

25. gr.

1. Rita skal **f** milli sérhljóðs annars vegar og **l** og **n** hins vegar, þótt fram sé borið **b**. **Dæmi: afl, efla, gafl, skófla, tafla, fífl; efna, hefna, hæfni, jafn, nafn, safn, stífni** o. s. frv.
Undantekningar eru nokkur orð af erlendum uppruna t. d. **Biblía, babl, babla, obláta.**
Athuga ber, að **b** er ritað **milli samhljóða og l, ef** svo er fram borð, t. d. **kumbl, sumbl.**
2. Í þátíð og lýsingarhætti þátíðar af sögnum skal rita **fn** í stað **m** í framburði, ef í nafnhætti skal rita **fn** (framborið **bn**) samkvæmt lið 1.
Dæmi: efndi, efnt, (af **efna**), **hefndi, hefnt** (af **hefna**), **nefndi, nefnt** (af **nefna**) o. s. frv.
Sama máli gegnir um nafnorð, leidd með tannhljóðsviðskeyti af þessum sögnum, svo og hvk. af **jafn.**
Dæmi: efndir, hefnd, nefnd; jafnt.
3. Uppruni ræður, hvort rita skal **ps, pt** (**ppt**) eða **fs** og **ft.**
Dæmi: þreps (af **þrep**); **hófs** (af **hóf**); **tæpt** (af **tæpur**); **grófst** (af **grófur**); **gapti** (af **gapa**); **kleipst** (af **klípa**); **gifta** (sbr. **gefa**); **skaft, Skafti** (skylt **skafa**), **loft** (skylt **lauf**); **skipta, skipti, skipting** (af **skipa**); **svipta, sviptingar** (af **svipur**); **yppta** (skylt **upp**).

26. gr.

Yfirleitt skal stofn(rót) haldast á undan endingu (beygingarendingu, viðskeyti), þótt eitthvert samhljóð stofns(rótar) heyrist ekki í framburði.
Frá þessu eru tvær veigamiklar undantekningar:

a) Brott eru felld **ð** og **d** milli samhljóða (**n, l, r**) annars vegar og **t** hins vegar.
Dæmi: vont (af **vondur**), **kalt** (af **kaldur**), **yrti** (af **yrða**).

b) Brott eru felld **ð** og **t** (**tt**) á undan miðmyndarendingu og endingu 2. pers. et., ef ekki heyrast í framburði.
Sama gildir um tannhljóð í rót orðs á undan **s** í endingu.
Dæmi: (**þið**) **komist** (af (**þið**) **komið**+**st**); (**þú**) **leist** (af (**þú**) **leit**+**st**); (**hafa**) **hist** (af (**hafa**) **hitt**+**st**); **ísfirskur** (sbr. **Ísafjörður**). Sjá að öðru leyti **Um z og afnám hennar** (2. kafla).
Með þeim undantekningum, sem að framan greinir, ber að gæta stofns og rótar. **Dæmi: lambs** (af **lamb**); **franskt** (af **franskur**); **margt** (af **margur**); **horfnir** (af **horfinn**); **morgnar** (af **morgunn**); **kembdi** (af **kemba**); **velktist, velkst** (af **velkjast**); **syndga** (af **synd**); **þarfnast** (sbr. **þörf**); **bernska** (af **barn**); **norskur** (sbr. **Noregur**); **eyfirskur** (sbr. **Eyjafjörður**); **stærstur** (af **stór**); **bágur** (sbr. **bágs**); **plógur** (sbr. **plógs**); **ljúga** (sbr. **lýg**); **segja** (sbr. þt. **sagði**) o. s. frv.
Um þetta atriði þarf oft að styðjast við stafsetningarorðabækur, sbr. **húfa, lófi, rófa, tófa** o. s. frv.

27. gr.

Rita skal **hv** eða **kv** í samræmi við uppruna.

Benda má á, að spurnarfornöfn og óákveðin fornöfn, ef því er að skipta, skal alltaf rita með **hv**. Samanburður við dönsku getur einnig verið til leiðbeiningar.

Dæmi:

hver (fn. og heit uppspretta): **kver** (lítil bók) —
hvalir (dýr): **kvalir** (þjáning) —
hviða (þota, vindhviða): **kviða** (kvæði, hljómkviða). —
Hvítur, sbr. d. **hvid** — **kvöl**, sbr. d. **kval** o. s. frv.

28. gr.

Rita skal **fl, gl** og **gn**, þótt stafavíxl verði stundum í framburði.

Dæmi: Skefldi, skeflt (af **skefla**, sbr. **skafl**), **sigldi, siglt** (af **sigla** sbr. **segl**), **gegndi, gegnt,** (af **gegna**).

29. gr.

Rita skal **x** í stað gamals **hs**, í tökuorðum og í samræmi við gamla hefð.

Dæmi: lax (sbr. þ. **Lachs**); **taxti; rexa; pexa** o. s. frv.

30. gr.

Á milli sérhljóðs og **i** er stundum borið fram **j** þótt **g** sé í stofni. Skal þá ritað **g** í samræmi við aðrar orðmyndir, þar sem það kemur fram.

Dæmi: bogi (þf. **boga**), **bagi** (þf. **baga**), **legi** (af **lögur**), **lögin** (af **lög**) o. s. frv.

9. KAFLI

Um é og je.

31. gr.

1. Rita skal **é** í orðum af íslenskum stofnum, hvort sem um er að ræða fornt, langt **e** eða **e**, sem hefur lengst: **vér; vél, fé; hérað, fékk, féll.**
   Sömuleiðis skal rita **é** í nöfnum bókstafa: **bé, dé** o. s. frv.
2. Rita skal **je** í upphafi sérnafna og samnafna af erlendum uppruna: **Jens, Jesús; jeppi.**
3. Í fleirtölu lýsingarháttar nútíðar af sögnum, sem enda í nafnhætti á **ja,** skal rita **je,** sbr. 23. gr. 3. lið: **seljendur, verjendur, sækjendur, þiggjendur,** enn fremur í orðinu **fjendur.**
4. Valfrjálst er, hvort ritað er **é** eða **je** í eftirfarandi tilvikum:
   a) í innstöðu í erlendum orðum: **Sovétríkin** eða **Sovjetríkin, tékkar** eða **tjekkar,**
   b) í íslenskum orðum, þar sem **jö (ja)** hefur orðið **je: alltjent** eða **allténts, smjer** eða **smér, ófjeti** eða **óféti, stjel** eða **stél, fjegur** eða **fégur.**

10. KAFLI

Um y, ý, ey.

32. gr.

Rita skal **y, ý, ey** í samræmi við uppruna og fornan framburð.

Að jafnaði skal fylgja venju um ritháttt, þótt óvís sé. Rétt hafa menn þó til að velja, ef hefð og uppruni stangast á (í **hnipri**: í **hnypri**) eða ef fræðimenn greinir á um uppruna(**ábristir**: **ábrystir**).

Til leiðbeiningar má benda á, að þessi hljóð fornmálsins eru orðin til við ýmiss konar hljóðvörp, og má oft sjá upprunann með samanburði við íslenskar orðmyndir eða skyld mál. Einnig getur forn ritháttur skorið úr.

Dæmi: þyngd, sbr. **þungur; spyrja**, sbr. **spurði; yrði**, sbr. **urðum; synir**, sbr. **sonur** (eldra **sunr**); **byggi**, sbr. **bjuggum; syngja**, sbr. d. **synge; systir**, sbr. d. **søster; hýsa,**

sbr. **hús**; **rýja**, sbr. **rúði**; **lýsa**, sbr. **ljós**; **mýkt**, sbr. **mjúkur**; **kýr**, sbr. d. **ko**; **eygja**, sbr. **auga**; **dreyma**, sbr. **draumur**; **eyra**, sbr. d. **øre** o. s. frv.

11. KAFLI
Um sérhljóða á undan ng og nk.

33. gr.

1. Á undan **ng** og **nk** skal rita **a** í stað **á** í framburði, **e**, í stað **ei**, **i(y)** í stað **í(ý)**, **u** í stað **ú** og **ö** í stað **au**: **langur**; **lengi**, **enginn**; **fingur**, **yngri**; **ungur**; **löngum**.
2. Á undan **ng** og **nk** skal rita **ó** í samræmi við framburð, svo og **æ**: **kóngur**, **kónguló**, **sæng**, **vængur**.
3. Í samsettum eða afleiddum orðum, þar sem **n** og **g** eða **n** og **k** lenda saman vegna þess, að síðari hluti samsetta orðsins eða viðskeyti afleidda orðsins hefst á **g** eða **k**, en fyrri hlutinn endar á **n**, ræður uppruni stofns fyrri hlutans rithætti: **túngarður**, **laungetinn**, **Steingerður**, **brúnkol**, **steinkista**; **einkum**, **kveinka**, **Sveinki**. Hins vegar skal rita svo: **lingerður**, **vankunnátta**; **Ranka**, **Brynki** o .s. frv.

12. KAFLI
Um eitt orð eða tvö.

34. gr.

1. Stofnsamsetningar skal rita sem eina heild. Gott viðmiðunareinkenni er það, að orðstofninn, sem er fyrri hluti samsetningarinnar, helst óbreyttur í allri beygingunni.
   Dæmi:

Nf. et.	stólfótur	langleitur	ég rangsný
þf. et.	stólfót	langleitan	þú rangsnýrð
þgf. et.	stólfæti	langleitum	hann rangsnýr
ef. et.	stólfótar	langleits	við rangsnúum o. s. frv.

2. Rita skal sem tvö orð fornöfnin **annar hvor**, **annar hver**, **annar tveggja** og **hvor tveggja**. Þessi orð eru ekki stofnsamsetningar, enda beygist fyrri liður og í sumum tilvikum **báðir**.
3. Af sumum orðum eru til — jafnframt stofnsamsetningu — orðasambönd, gerð af sömu liðum. Stofnsamsetningin er rituð sem ein heild, orðasamböndin sem tvö orð.
   Dæmi: heiðindómur: heiðinn dómur; kristindómur: kristinn dómur; kristinfræði (kvk. et.): **kristin fræði** (hvk flt.); **meirihluti: meiri hluti; minnihluti: minni hluti.**
   Athuga ber, að í orðasambandinu beygist fyrri hlutinn, en helst óbreyttur í samsetta orðinu, t. d. (frá) **heiðnum dómi:** (frá) **heiðindómi**; (frá) **meira hluta:** (frá) **meirihluta.**
4. Í nokkrum örnefnum og samnöfnum, sem þannig eru samsett, að fyrri liður er veikt lýsingarorð, beygja flestir fyrri lið. Allt um það skal örnefnið eða samnafnið ritað sem ein heild, t. d. **Breiðifjörður**, þf. **Breiðafjörð** (eða nf. **Breiðafjörður**, þf. **Breiðafjörð**); nf. **Kaldakinn**, þf. **Köldukinn** (eða nf. **Kaldakinn**, þf. **Kaldakinn**); **Hæstiréttur** (þf. **Hæstarétt**).

35. gr.

1. Eignarfallssamsetningar skal rita sem eina heild. Hér sker áherslan yfirleitt úr, hvort um er að ræða eignarfallssamsetningu eða orðasamband. Reglan er sú, að í eignarfallssamsetningu hvílir aðaláhersla á fyrra eða fyrsta atkvæði (ef um fleiri en eitt atkvæði er að ræða) fyrri samsetningarliðar, en aukaáhersla (léttari

áhersla) á upphafi síðari samsetningarliðar, t. d. **bóndadóttir** (með aðaláherslu á **bónd-**, en aukaáherslu á **dótt-**). Orð, mynduð eins og **bóndadóttir**, eru algeng, en orðasambönd eins og **bónda dóttir** eru fátíð í íslensku (nema helst í skáldskap), þar sem aðalreglan er, að eignarfallsorð, sem stjórnast af nafnorði, komi á eftir stýriorðinu, sbr. **Sigríður er bóndadóttir: Sigríður er dóttir bónda** o. s. frv.

2. Ef eignarfallsliðir eru notaðir til að auka vægi (intensitet) merkingar, er valfrjálst, hvort þeir eru ritaðir áfastir síðari lið eða hvort band er sett milli liðanna, t. d. **óvenjugóður** eða **óvenju-góður**. Ástæðan er sú, að jafnþung áhersla getur hvílt á báðum liðum.
Dæmi um liði af þessu tæi: **afbragðs-, aftaka-, ágætis-, forkunnar-, fjölda-, furðu-, nýtísku-, ódæma-, óhemju-, óskapa-, óvenju-, rokna-, undra-**, t. d. **afbragðsgóður** eða **afbragðs-góður** o. s. frv.
Athuga ber, að á orðin **fjarska** og **einkar** er litið sem atviksorð, og eru þau því ekki rituð áföst, t. d. **fjarska góður, einkar alþýðlegur.**

36. gr.

1. Forliði, sem líta má á sem forskeyti, skal rita áfasta, t. d. **aðal-** (**aðalinngangur**), **al-** (t. d. **algóður**), **and-** (t. d. **andstæðingur**), **au-** (t. d. **aufúsa**), **for-** (t. d. **formaður**), **frum-** (t. d. **frumstæður**), **full-** (t. d. **fullgóður**), **gagn-** (**gegn-**) (t. d. **gagnstæður, gegndrepa**), **ger-** (**gjör-**) (t. d. **gerbreyta, gjörbreyta**), **megin-** (t. d. **meginland**), **mis-** (t. d. **misbjóða**), **ný-** (t. d. **nýkominn**), **of-** (t. d. **ofbjóða**), **ó-** (t. d. **ósannindi**), **or-** (t. d. **orlof**), **sam-** (t. d. **samskeyti**), **sí-** (t. d. **sífelldur**), **tor-** (t. d. **torlæs**), **van-** (t. d. **vanvirða**), **önd-** (t. d. **öndverður**), **ör-** (t. d. **örmagna**).
2. a)
Forliðina **all-, hálf-, jafn-** og **lang-** má rita áfasta eða tengja þá með bandi við næsta orðlið, t. d. **allgóður** (eða **all-góður**); **jafngóður** (eða **jafn-góður**); **hálfundarlegur** (eða **hálf-undarlegur**); **langstærstur** (eða **lang-stærstur**).
Sérstaða þessara forliða stafar af því, að jafnþung áhersla getur hvílt á báðum orðliðum.
b)
Afar, of og **ofur** skal rita áföst nafnorðum, t. d. **afarkostir, offramleiðsla, ofurmenni,** en laus frá lýsingarorðum og atviksorðum, t. d. **afar stór, afar vel, of stór, of vel, ofur einfaldur, ofur glaðlega.**
Of skal rita áfast sögnum, t. d. **ofbjóða,** sbr. 1. lið.
3. Forsetningar (atviksorð), notuð sem forskeyti, skal rita áfastar (áföst), enda hvílir aðaláhersla á þeim.
Dæmi: að- (t. d. **aðferð**), **af-** (t. d. **afsanna**), **at-** (t. d. **atferli**), **á-** (t. d. **áburður**), **fram-** (t. d. **framkoma**), **framan-** (t. d. **framanverður**), **frammi-** (t. d. **frammistaða**), **frá-** (t. d. **fráfærur**), **fyrir-** (t. d. **fyrirskipun**), **hjá-** (t. d. **hjáseta**), **inn-** (t. d. **innlendur**), **inni-** (t. d. **innivera**), **innan-** (t. d. **innantökur**), **í-** (t. d. **íhuga**), **með-** (t. d. **meðmæli**), **mót-** (t. d. **mótdrægur**), **til-** (t. d. **tilburðir**), **um-** (t. d. **umboð**), **undan-** (t. d. **undanfari**), **undir-** (t. d. **undirgefni**), **upp-** (t. d. **uppgjöf**), **uppi-** (t. d. **uppiskroppa**), **út-** (t. d.. **útför**), **úti-** (t. d. **útilega**), **við-** (t. d. **viðkvæmur**), **viður-** (t. d. **viðurlög**), **yfir-** (t. d. **yfirmaður**).

37. gr.

1. Ef forsetningar og samtengingar eru orðnar til úr fleiri en einu orði, skal farið eftir uppruna, þ. e. hvert „orð" skal ritað út af fyrir sig.
Dæmi: á meðal, á milli, í gegnum; þó að, því að, þar eð, enda þótt, til þess að.
2. Atviksorð, sem mynduð eru af fallorðum eða orðin eru til við samvöxt smáorðs (viðskeytis) og fallorðs, skal rita í einni heild.

Dæmi: allsendis, andæris, framvegis, umhverfis, útbyrðis, þannig, aldrei, rösklega, hálfvegis, gegnum, kringum, langtum, aðeins, alltaf, ávallt o. s. frv.

a) Athuga ber, að valfrjálst er að rita hvort heldur sem er **alltof** eða allt of, **smámsaman** eða **smám saman, öðruhverju** eða **öðru hverju.**
Orð, sem enda á **-megin,** má rita sem eina heild, ef fyrri hlutinn er tvíkvætt fornafn, sjá lið 5, d, t. d. **báðumegin, hinumegin, öðrumegin.**

b) **Hvers vegna** og **þess vegna** eru orðasambönd, og ber því að rita sem tvö orð, sbr. 5. lið, h.

c) Orð eða orðasambönd, sem gerð eru af atviksorði (forsetningu) og eignarfalli nafnorðs, má rita í einu orði eða tveimur, t. d. **innanlands** (eða **innan lands**), **utanlands** (eða **utan lands**), **neðanjarðar** (eða **neðan jarðar**), **innanhúss** (eða **innan húss**), **utangarðs** (eða **utan garðs**), **innansveitar** (eða **innan sveitar**) o. s. frv.

3. Þegar atviksorð er til orðið úr smáorðum, skal farið eftir uppruna, þ. e. hvert „orð" ritað út af fyrir sig.
Dæmi: enn þá, enn fremur, hér með, á milli, í kringum, í gegnum, með fram, fyrir fram.
Undantekningar eru orðin **áfram** og **umfram.**

4. Rita skal staðaratviksorð og eftirfarandi forsetningu sem tvö orð:
Dæmi: fram hjá, inn í, út af, út undan, út frá, yfir um, suður í, sunnan við o. s. frv.

5. Orðasambönd, sem notuð eru í atvikslegri merkingu, skal rita í samræmi við uppruna, þ. e. rita skal hvert „orð" út af fyrir sig. Þó er í sumum tilvikum valfrelsi um rithátt.
Dæmi:

a) **Háttur: lítils háttar, mikils háttar, þess háttar.**

b) **Konar og kyns: alls konar, eins konar, einhvers konar, hvers konar, margs konar, nokkurs konar, sams konar, tvenns konar, ýmiss konar; alls kyns, hvers kyns, margs kyns, þess kyns** o. s. frv. Þessi sambönd má einnig rita sem eitt orð, t. d. **allskonar; allskyns.**

c) **Kostur: alls kostar. eins kostar, að minnsta kosti.**

d) **Megin: báðum megin, hérna megin, hinum megin, þarna megin, þeim megin öðrum megin.**
Sum þessara orða hafa þó vaxið saman í eina heild, og má þá rita sem eitt orð, sbr. 2. lið, a.

e) **Sinni: einu sinni, einhverju sinni, hverju sinni, nokkru sinni.**

f) **Staður: alls staðar, annars staðar, einhvers staðar, nokkurs staðar, sums staðar.** Þó má einnig rita **alstaðar** og **sumstaðar.**

g) **Tími: einhvern tíma (tímann), nokkurn tíma (tímann).**

h) **Vegna: hvers vegna, þess vegna.** Sjá 2. lið, b.

i) **Vegur: annars vegar, hins vegar; einhvern veginn, engan veginn, nokkurn veginn.**

Aftur á móti skal rita **hinseginn, þanneginn.**

38. gr.

Um band milli orðhluta er fjallað í auglýsingu um greinarmerkjasetningu, 20. gr.

13. KAFLI
Ýmis atriði.

39. gr.

a) Í eignarfallssamsetningum, þar sem stofn fyrri liðar endar á -s og eignarfall sama liðar á **-s,** skal sleppa s-i eignarfallsins, ef síðari liður hefst einnig á s, t. d. **Árnessýsla, Snæfellsnessýsla, Reykjanesskagi** o. s. frv.
Hins vegar skal rita: **krosssaumur, Fosssel,** o. s. frv.

b) Ef seinni liður samsetts orðs hefst á s, má sleppa s-i eignarfalls í fyrri lið, ef svo er títt í samsvarandi eldri orðum, t. d. **námstjóri, námstjórn,** sbr. **hreppstjóri, hreppstjórn, skipstjóri, skipstjórn** o. s. frv.

40. gr.

Tvenns konar orðmyndir má nota, ef ekki fer í bága við venjur um málvöndun, t. d. **hef, hefur,** eða **hefi, hefir; steig,** sté (hins vegar ekki **stég**) o. s. frv. Um slík atriði ber að jafnaði að gæta samkvæmni.

41. gr.

Um þau atriði íslenskrar stafsetningar, sem ekki er fjallað um í þessari auglýsingu, gilda áfram þær meginreglur, sem farið hefur verið eftir í íslenskum skólum.

14. KAFLI
Um gildistöku auglýsingarinnar.

42. gr.

Auglýsing þessi öðlast gildi hinn 1. september 1974, en frá sama tíma falla úr gildi eftirtaldar auglýsingar: Auglýsing nr. 15/1918, um eina og sömu stafsetningu í skólum og á skólabókum, Auglýsing um íslenzka stafsetningu, sbr. Lögbirtingablað nr. 9, 22. ár, 28. febrúar 1929, og Auglýsing nr. 272/1973, um afnám Z.

Heimilt er þó að nota kennslubækur með þeirri stafsetningu, sem gilt hefur til þessa, meðan upplag þeirra endist; enn fremur kennslubækur, sem þegar eru komnar í setningu.

Menntamálaráðuneytið mun hlutast til um, að út verði gefin á næstunni leiðbeiningabók í íslenskri stafsetningu, einkum ætluð kennurum.

Menntamálaráðuneytið, 3. maí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

3. maí 1974. Nr. 133.

AUGLÝSING
um greinarmerkjasetningu.

1. KAFLI
ALMENNT ÁKVÆÐI

1. gr.

Eftirfarandi reglur skulu gilda um greinarmerkjasetningu í íslenskum skólum, um kennslubækur útgefnar eða styrktar af ríkisfé, svo og um embættisgögn, sem út eru gefin.

2. KAFLI
UM PUNKT

2. gr.

1. Punkt skal setja á eftir **málsgrein,** enda felur það hugtak þá einnig í sér svo kölluð málsgreinarígildi. Þó má í sumum tilvikum nota semíkommu á eftir málsgrein, sjá reglur um það lesmerki, 9. gr.

2. Punkt skal setja á eftir raðtölustaf, t. d. 3. (þriðji).
Frá lið 2 eru þessar undantekningar:
a) Ekki þykir fara vel á að nota skástrik við táknun dagsetninga, t. d. 20/11 (20. nóvember), en ef skástrikið er notað, skal ekki setja punkt á eftir raðtölunum.
b) Punkt skal ekki setja á eftir raðtölustaf í bugðu, t. d. 1), 2) (1. liður, 2. liður eða þviumlíkt).
3. Punkt skal setja á eftir skammstöfun. Ef skammstöfunin varðar fleiri en eitt orð, skal setja punkt á milli þeirra stafa, sem tákna einstök orð í skammstöfuninni.
Dæmi: hr. (herra), a. m. k. (að minnsta kosti), o. fl. (og fleiri). Athuga ber, að engan punkt skal setja, þegar fyrri hluti orðs er skammstafaður, t. d. Rvík (Reykjavík), Khöfn (Kaupmannahöfn). Ekki er settur punktur á eftir skammstöfunum í mælikerfinu (metrakerfinu), t. d. m (= metri), km (= kílómetri), hl (= hektólítri), né heldur ýmsum erlendum skammstöfunum, ef notaðar eru, t. d. ca (= hér um bil).
Stofnanir, félög og fyrirtæki má skammstafa með upphafsstöfum einum án bils og punkts, þar sem skil eru milli einstakra orða, t. d. MA (Menntaskólinn á Akureyri), KR (Knattspyrnufélag Reykjavíkur), SÍS (Samband íslenskra samvinnufélaga).
4. Þrír punktar eru notaðir sem merki um úrfellingu úr texta, t. d. Auk fjölskyldunnar var . . . hjá okkur vinnukona (Hér er sleppt úr **fyrst framan af**).

3. KAFLI
UM KOMMUR

3. gr.

Komma inni í setningum o. fl.

Inni í setningum eða í lok setningar skal afmarka eftirfarandi liði með kommum (kommu):

1. **Ávarpslið.**

Dæmi: Nonni minn, af hverju gerðirðu þetta? — Ertu veikur, **Nonni minn?**

2. **Innfellda liði og viðaukaliði,** sem fella má brott, án þess að setningin glati við það sjálfstæðri merkingu. Sama gildir um sams konar liði innan aukasetninga.
Dæmi: Árni Jónsson, **prestur á Stað,** dó í gær. — Sumir togarar, t. d. **Svalbakur,** fiskuðu vel, — Jón kemur bráðum, **áreiðanlega fyrir jól.** — Jón sagði mér, að Árni Jónsson, **presturinn á Stað,** hefði dáið í gær. — Blöðin geta þess, að sumir togarar, t. d. **Svalbakur,** hafi fiskað vel. — Sú frétt barst út, að Jón kæmi bráðlega, **áreiðanlega fyrir jól.**

3. **Ótengda liði í upptalningu.**

Dæmi: Jón, Sveinn, Guðmundur og **Bjarni** eru bræður.

4. **Upphrópun, sem skýrð er með setningu.**

Dæmi: Æ, láttu ekki svona!

5. **Um greinarmerkjasetningu á bréfum** gildir sú regla, að ekki skal setja kommu milli liða, en utanáskriftin skal enda á punkti.

Dæmi: Hr. kennari
Árni Jónsson
Brúnkuskjóli 4
Þvervík.

6. Heimilt er að setja kommur milli liða í setningu, þótt það brjóti í bága við þessar reglur, ef nauðsynlegt er til að koma í veg fyrir misskilning (margræðni). Auk þess er heimilt að setja önnur merki í stað kommu í sama skyni.

Dæmi: Setningin — **Jón, Guðmundur, Sveinn og Bjarni eru bræður** — er tvíræð, því að hugsanlegt er, að **Jón** sé ávarpsliður. Ef svo stendur á, má setja upphrópunarmerki á eftir ávarpsliðnum, t. d. **Jón! Guðmundur, Sveinn og Bjarni eru bræður.**

4. gr.

Komma milli aðalsetninga.

Milli aðalsetninga skal því aðeins setja kommu, að þær séu **ótengdar.**

Dæmi: Sigríður húsfreyja lagði á borðið, bauð gestunum til sætis og settist niður. Sjá nánara í 7. gr.

5. gr.

Komma milli aðalsetningar og aukasetningar.

Milli aðalsetningar og aukasetningar skal aldrei setja kommu, sbr. þó 6. gr. um innskotssetningar og 7. gr. um kommu í setningarunum.

6. gr.

Innskotssetningar.

1. Innskotssetningu, sem fleygar aðra setningu, skal afmarka með kommu, hvort sem um er að ræða aðalsetningu eða aukasetningu.
   Dæmi: Árni er, **segir almannarómur,** skáld gott. — Um haustið, **þegar veður tók að versna,** brugðust allar samgöngur.
2. Föst fylgiorð, þar með talin fornöfn eins og **sá (sú, það)** og atviksorðið **þar,** skulu að jafnaði fylgja tilvísunarfornafni og ekki greinast frá því með kommu. Enga kommu þarf að setja á eftir setningunni, sem hefst á fyrr greindum orðum.
   Dæmi: Sá sem fæst við erfið verkefni verður að leggja hart að sér.

7. gr.

Komma í setningarunum.

Ef setningar koma hver á fætur annarri, þannig að þær orka sem upptalning, skal setja kommu milli þeirra, hvort sem um aðal- eða aukasetningar er að ræða.

Dæmi: Jón stökk út úr rúminu, klæddi sig í skyndi, borðaði morgunverðinn og flýtti sér til vinnu sinnar. — Þegar veðrið er gott, sólin skín glatt, fuglarnir kvaka, sauðfé dreifir sér um hagana og ég ligg marflatur í grasinu líður mér vel.

8. gr.

Heimildarákvæði um kommusetningu.

1. Heimilt er að setja kommu milli setninga, ef nauðsynlegt er til að koma í veg fyrir misskilning (margræðni), þótt það brjóti í bága við fyrr greindar reglur.
2. Heimilt er að nota **hlékommu** (pausekomma) í listrænu skyni til að ákveða hik eða þagnir í lestri í samræmi við hugmyndir höfundar texta um lestur, framsögn eða stíl. Slík kommusetning skal þó ekki kennd í skólum né gilda á skólaprófum.

4. KAFLI
ÖNNUR GREINARMERKI

9. gr.

Semíkomma.

1. Í stað punkts má setja semíkommu milli málsgreina, ef málsgreinarnar eru **merkingarlega nátengdar,** þó einkum ef síðari málsgreinin táknar **afleiðingu** hinnar fyrri eða **andstæðu** hennar.

Dæmi: Hegðun nemendanna var mjög ólík; **þess vegna var erfitt að áfellast kennarann fyrir ólíka framkomu við þá.** — Jón varð fyrir aðkasti margra; **samt lagði hann engum illt til.**

2. Milli ósamkynja liða í upptalningu skal setja semíkommu, einkum til að greina þá frá samkynja liðum.
Dæmi: Verslunin selur ýmiss konar vörur: **pappír, ritföng; sígarettur, vindla, neftóbak; sápur, ilmvötn** og **aðra hreinlætisvöru.**

10. gr.

Tvípunktur.

1. Tvípunkt skal setja á undan beinni ræðu eða beinum tilvitnunum, ef á undan fara inngangsorð.
Dæmi: Eftir andartak sagði Jón: „Jú, ég kem með þér.“ — Í Íslenzkum þjóðháttum segir svo: „Gömul venja mun það hafa verið á landi hér að slátra kind rétt fyrir jólin.“
2. Tvípunkt skal setja á undan upptalningu eða skýringu, sem er sett á eftir setningu, sem væri sjálfstæð málsgrein, þótt upptalningunni eða skýringunni væri sleppt.
Dæmi: Þessir drengir hlutu verðlaun: **Ásgeir, Árni og Jón.** — Við nánari athugun hef ég komist að eftirfarandi niðurstöðu: **Orðið kemur fyrst fyrir í vísu eftir Hallfreð og er þá karlkyns. Kvenkynsmyndin er ókunn fyrr en á 19. öld.**

11. gr.

Gæsalappir.

1. Gæsalappir skal setja á undan og eftir beinni ræðu. Athuga ber að ljúka málsgrein með gæsalöppum, ef bein ræða endar á annarri beinni ræðu, sem inn í hana er skotið.
Dæmi: **„Komdu inn, Kristján minn“**, sagði húsfreyja. — Ásgeir mælti: „Afi sagði orðrétt við mig: **„Hertu þig nú, strákur“.“**
2. Orðréttar tilvitnanir skal að jafnaði auðkenna með gæsalöppum.
Dæmi: **„Koma dagar, ráðast ráð,“** segir Örn Arnarson í Rímum af Oddi sterka. **Ef** tilvitnanir eru mjög langar, fer oft betur á því að hafa þær **inndregnar,** og eru gæsalappir þá óþarfar.
3. Nota má gæsalappir sem merki um afsökunarbeiðni, t. d. þegar menn sletta erlendum orðum.
Dæmi: Þetta er ekki **„fair play“.**
4. Ef tilgreind er merking orðs eða orðasambands, skal setja orðið, sem táknar **hana,** innan gæsalappa.
Dæmi: Orðtakið að **hrökkva upp af klakknum** merkir „að deyja“. Í lið 3 og 4 mætti eins nota einfaldar gæsalappir, t. d. ‚deyja‘.

12. gr.

Afstaða annarra lesmerkja til gæsalappa o. fl.

1. Punktur, komma, spurningarmerki og upphrópunarmerki skulu koma á undan gæsalöppum í lok setningar eða hluta setningar.
Dæmi: Árni sagði: „Jón kemur bráðum.“ — „Við Stjórnarráðshúsið,“ sagði Ásgeir, „stendur stytta Hannesar Hafsteins.“ — Arnór spurði: „Hvenær leggur skipið að?“ — „Sveiattan!“ sagði gamla konan.
Þó skal setja punkt á eftir gæsalöppum, ef þær eru notaðar til auðkennis hluta málsgreinar (setningar), t. d. **Að bíta á agnið** merkir „að láta ginnast“.

2. Semíkomma skal koma á eftir gæsalöppum.
Dæmi: Haraldur var dómhvatur og sagði m. a.: „Embættisfærsla Guðmundar er neðan við allar hellur"; en enginn viðstaddra samþykkti þetta.
3. Ekki skal setja punkt við lok málsgreinar innan sviga né heldur á undan sviganum. Hins vegar kemur punktur á eftir sviga í lok málsgreinar.
Dæmi: Við norðurenda hússins (Hér er átt við hús Péturs Jónssonar) stendur bílskúr. — Bílskúr stendur við norðurenda hússins (Hér er átt við hús Péturs Jónssonar).

13. gr.

Undirstrikun — skáletur.

Ef menn vilja eða ef nauðsynlegt er að auðkenna orð eða orðasamband sérstaklega, má gera það með undirstrikun í skrifuðu máli og vélrituðu, en skáletri eða feitletri á prenti.

Dæmi: Erfitt er að sanna, hvort rita eigi orðið **bylting** með **y** eða **i**. — Orðið **braut** gat beygst svo í fornmáli: nf. et. **braut**, þf. **braut**, þgf. **brautu**, ef. **brautar**. Orðasambandið **á brautu** er leifar þessarar beygingar.

14. gr.

Spurningarmerki.

Spurningarmerki skal setja á eftir málsgrein (málsgreinarígildi), sem felur í sér beina spurningu.

Dæmi: Hvenær kemur Jón? — „Er þetta satt?" sagði Nonni, — Er þetta báturinn sem þú keyptir í vor?" — „Amma kemur bráðum heim." „Hvenær?"

15. gr.

Upphrópunarmerki.

1. Upphrópunarmerki skal setja á eftir einstökum orðum eða málsgreinum, sem felst í upphrópun (t. d. fögnuður, skipun, fyrirlitning o. s. frv.).
Dæmi: Heyr! — Hypjaðu þig burt! — Svei! Æ, láttu ekki svona!
2. Upphrópunarmerki má setja á eftir ávarpi í upphafi bréfs eða ræðu.
Dæmi: Kæri vinur! — Góðir áheyrendur!
3. Nota má upphrópunarmerki sem háðsmerki.
Dæmi: Orðrétt segir höfundur: „Margir læknirar (!) eru mestu klaufar."

16. gr.

Svigar og hornklofar.

1. Sviga má setja utan um innskot, sem sett eru til skýringar.
Dæmi: Árið eftir (1928) fluttist Jón suður.
2. Hornklofa skal setja utan um það, sem skotið er inn í orðrétta tilvitnun.
Dæmi: „Honum [þ. e. **Hvítingi**] hafði ekki orðið eitrið að bana". Hið innskotna orð skal auðkennt, t. d. með undirstrikun í skrifuðu máli og skáletri eða feitletri á prenti. Um afstöðu annarra lesmerkja til sviga, sjá **Afstöðu annarra lesmerkja til gæsalappa** o. fl., 12. gr., 3. lið.

17. gr.

Úrfellingarmerki.

Úrfellingarmerki má nota til þess að sýna, að fella eigi brott staf í framburði eða að felldur hafi verið brott stafur (stafir), sem geti komið fram í framburði.

Dæmi: Finni' hann laufblað fölnað eitt,
fordæmir hann skóginn. —
o'níburður (= ofaníburður).

18. gr.

Strik.

1. Strik má nota til þess að afmarka innskot eða viðauka, sem menn vilja leggja sérstaka áherslu á.
   Dæmi: Í Háskólanum — og hvergi nema í Háskólanum — er kennd bókasafnsfræði. — Mér féll vel við alla nemendur mína — nema einn.
2. Á milli tölustafa má setja strik í stað orðsins **til.**
   Dæmi: Ég verð erlendis 3 — 4 ár.
3. Á milli orða, sem tákna **andstæður** eða í felst **stigmunur,** má setja **strik.**
   Dæmi: Hvítt — svart. — Volgur — hlýr — heitur.
4. Nota má strik í upptalningu dæma, sbr. t. d. dæmin í lið 3.

19. gr.

Bugða.

Bugðu má nota, þegar liðir upptalningar eru merktir með tölustöfum eða bókstöfum.

Dæmi: Á fundinum voru þessi mál rædd: 1) varnarmálin, 2) landhelgismálið, 3) efnahagsmálin og 4) stjórnmálaviðhorfið almennt. — Háskólakennarar skiptast í þessa flokka: a) prófessora, b) dósenta, c) lektora, d) aðjunkta, e) stundakennara.

20. gr.

Band.

Um skiptingu milli lína gilda þessar reglur:

1. Skipta skal samsettum orðum og forskeyttum um samskeyti (stofnamót) og fleirsamsettum orðum um aðalsamskeyti.
   Dæmi: borð-dúkur, for-maður, dýraverndunar-félag.
   Sama regla gildir um viðskeytt orð, ef viðskeytið er í málvitund manna sjálfstæð heild.
   Dæmi: sann-leikur, hór-dómur, list-rænn, strák-lingur.
2. Skipta skal ósamsettum orðum þannig, að síðari hlutinn hefjist á sérhljóði endingar.
   Dæmi: hundarn-ir, vænst-ur, manns- ins.
3. Band er stundum sett milli liða samsettra orða, einkum í staðanöfnum, ef síðari hluti þess er sérnafn, og í mannanöfnum, sem hafa viðurnefni að forlið, enn fremur í lýsingarorðum, sem samsett eru af tveimur liðum, sem tákna þjóðerni.
   Dæmi: Suður-Múlasýsla; Víga-Hrappur; þýsk-franskur.

5. KAFLI

21. gr.

Auglýsing þessi öðlast gildi hinn. 1. september 1974.

Heimilt er þó að nota kennslubækur með þeirri greinarmerkjasetningu, sem gilt hefur til þessa, meðan upplag þeirra endist; enn fremur kennslubækur, sem þegar eru komnar í setningu.

Menntamálaráðuneytið, 3. maí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

GJALDSKRÁ

um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum, og þorpum, tengd veitusvæðum Rafmagnsveitnanna og með fasta íbúðatölu 50 eða fleiri, samkvæmt skrá Hagstofu Íslands.

Heimtaugargjöld.

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtauga eða spennistöðva fyrir hverja húsveitu.

1.1 Umsækjandi heimtaugar skal á heimtaugarumsókn gera grein fyrir væntanlegri raforkunotkun næstu 5 árin, ásamt gerð og notkun húsnæðis. Teikning af húsnæðinu fylgi heimtaugarumsókn.

2. Ein heimtaug er lögð að eign eða eignum á hverri lóð og greiðist heimtaugargjald af hverri heimtaug eða spennistöð sem hér segir:

2.1 **Heimtaug:**

Varstærð	Stofngjald	Gjald af yfirlengd[1]) Jarðstrengur	Loftlína
Amp.	kr.	kr./m	kr./stólpa
63 einfasa	39 000	900	10 000
63 þriggjafasa	43 000	900	15 500
100 —	51 000	1 200	
200 —	82 000	1 200	
315 —	170 000	1 500	
300 kVA spst.	250 000	Samkv. kostn.	
500 kVA spst.	400 000	Samkv. kostn.	
800 kVA spst.	635 000	Samkv. kostn.	

2.2 Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassa á innvegg skal leita samþykkis Rafmagnsveitnanna um gerð og frágang pípu, sem heimtaugarstrengurinn verður dreginn í. Strenglengd umfram 2 m inn í hús greiðist samkv. gjaldi um yfirlengd. Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu, stystu greiðfæra leið að varkassa.

2.3 Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti, fyrir einn notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi Rafmagnveitnanna, með hliðsjón af tæknilegum aðstæðum að hverju sinni.

Þegar lóð er lögð til, er það gert Rafmagnsveitunum að kostnaðarlausu og hlíta ber skilmálum þeirra um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði fyrir spennistöð er lagt til, t. d. innan þess húsrýmis er umsækjandi hefur til umráða, svo sem í fiskverkunarhúsum, fiskimjölsbræðslum, iðnaðarhúsnæði, verslunarhúsnæði o. s. frv. skal staðsetning þess ákveðin með samþykki Rafmagnsveitnanna í hverju tilviki og skal húsnæðisaðstæðan fullnægja þeim kröfum sem gerðar eru um húsnæði til þessara nota. Húsnæðið — uppsteypt hús — er lagt Rafmagnsveitunum til að kostnaðarlausu, en þær sjá um allan kostnað við fullnaðarfrágang húsnæðisins eftir nánara samkomulagi þar um að hverju sinni.

---

1) Gjald af yfirlengd reiknast af jarðlínuheimtaug, sem er lengri en 25 m og loftlínuheimtaug, sem er lengri en 50 m.

2.4 Telji Rafmagnsveiturnar að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða stækka spenni, eða notandi óskar eftir þeirri aukningu, skal notandinn greiða kostnaðarmismuninn, samkvæmt gjaldskrá eða kostnaðarreikningi, eftir því sem við á.

3. Fyrir bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greiða sem hér segir:

3.1 Fyrir kostnað við framkvæmd verksins og leigu á efni samkvæmt kostnaðaráætlun Rafmagnsveitnanna, sem miða skal við aðstæður að hverju sinni.

3.2 Fyrir stofnvarkassa með tilheyrandi búnaði og mælitækjum, sem tengdur er í loftílnustaur í kerfi Rafmagnsveitnanna skal greiða minnst kr. 10 000.00 miðað við 60 Amp stofnvara en að öðru leyti fer um gjald samkv. lið 3.1.

4. Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, innan kaupstaða, kauptúna og þorpa. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt reikningi, er byggist á kostnaðaráætlun eða raunkostnaði, háð aðstæðum og ákvörðun Rafmagnsveitnna, hverju sinni. Heimtaugargjald skal greitt að fullu áður en verkið er hafið.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að taka gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá um heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum, nr. 216 22. desember 1960.

Iðnaðarráðuneytinu 6. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 135. 9. maí 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum þorskflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969 um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi grundvallarverð á söltuðum þorskflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. janúar til 31. maí 1974:

Söltuð þorskflök.

700 gr og yfir	kr.	169.00
400—700 gr	—	169.00
200—400 gr	—	160.00

Verð þessi eru c.i.f. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 9. maí 1974.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Selfoss.

I. Heitt vatn.

Hitaveita Selfoss selur afnot af heitu vatni úr veitukerfi sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Til almennra nota um vatnsmæli:
   a. Vatnsgjald ..... kr. 17.50 m^3
   b. Fastagjald af rúmmáli í rúmi því er hita skal, er þá miðað við utanmál húsnæðis ..... — 1.30 m^3 á mán.
2. Til notkunar í húsnæði, sem hefur litla upphitunarþörf miðað við rúmmál, enn fremur kranavatn í húsnæði, sem hefur aðra hitun, um vatnsmæli ..... — 22.50 m^3
3. Vatnsgjald, kr. 7 000 á ári fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils. Minnsta magn vatns sé 1 mínútulítri fyrir hverja 100 m^3 húsnæðis.

Ef vatnsmælir bilar, er hitaveitunni heimilt að áætla vatnsnotkun með hliðsjón af fyrri notkun og/eða hitaþörf húsnæðis.

II. Mælaleiga.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og skal leiga fyrir þá innheimt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun. Hitaveitan ákveður stærð mæla og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælum, sem hér segir:

1. Fyrir mæla allt að ¾" ..... kr. 240.00 á mán.
2. Fyrir mæla frá 1—2" ..... — 410.00 á mán.
3. Fyrir hemla ..... — 220.00 á mán.

III. Heimæðagjald.

Heimæðagjald miðað við heildarrúmmál húsa er sem hér segir:
Allt að 400 m^3, kr. 60 000.00.
400 til 2 000 m^3, kr. 60 000.00 af 400 m^3 + kr. 49.00 á m^3 og þar yfir að 2 000 m^3.
2 000 m^3 á 139 840.00 + kr. 41.00 á m^3 þar yfir.

Séu fleiri en eitt hitunarkerfi tengd við heimæðina með mælum frá hitaveitunni, skal greiða kr. 9 600.00 aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimæðagjald skal að fullu greitt þegar tengingu heimæðar er lokið.

IV. Opnunargjald.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 600.00.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Selfosshrepps, staðfestist hér með, til að taka gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá nr. 37 31. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 14. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

yfir efnarannsóknir er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast.

1. gr.

Gjöld fyrir almennar efnarannsóknir, sem Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast, skulu vera sem hér segir:

Fóðurmjöl:

Framleiðslusýnishorn: (Vatn, fita, protein og salt)	kr.	1 100.00

Einstakar efnagreiningar:

Vatn	—	220.00
Salt	—	250.00
Protein (Kjeldahl)	—	520.00
Fita	—	340.00
Aska	—	220.00
Ammoníak	—	220.00
Sandur	—	300.00
Kalcium	—	400.00
Fosfór	—	400.00
Meltanlegt protein	—	880.00
Lysine, nýtanlegt	—	1 750.00
Natrium nitrit	—	580.00
Nitroso-dimethylamin	—	1 100.00
Óbundnar fitusýrur í mjölfitu	—	400.00
Sýrustig pH	—	200.00

Útflutningssýnishorn:

Fyrir mjölmagn að 100 tonnum	kr.	1 450.00	(vottorð kr. 300.00)
Fyrir mjölmagn frá 100 að 500 tonnum	—	1 850.00	(vottorð — 300.00)
Fyrir mjölmagn frá 500 tonnum	—	2 150.00	(vottorð — 300.00)

Fyrir útflutningssýni á síldarmjöli eða loðnumjöli bætast kr. 580.00 vegna ákvörðunar á natrium nitrit.

Aminosýrur:

a) Lysine, Histidine, Ammonia, Arginine, Aspartic Acid, Threonine, Serine, Glutamic Acid, Proline, Glycine, Alamine, Valine, Isoleucine, Leucine, Tyrosine og Phenylalanine	kr.	4 900.00
b) Methionine og Cystine	—	2 900.00
Fullkomin Aminosýrugreining	—	7 800.00

Lýsi:

A-vitamín, bein mæling	—	350.00
A-vitamín, með Morton & Stubb leiðréttingu	—	1 040.00
Óbundnar fitusýrur	—	220.00
Sýrutala	—	220.00
Joðtala	—	440.00
Sáputala	—	500.00

Ósápuhæft	kr.	900.00
Eðlisþyngd (Pyknometer)	—	330.00
Peroxíð gildi	—	400.00
Litur (Lovibond einingar)	—	200.00
Vatnsinnihald (með Toloul eimingu)	—	330.00
Vatn og óhreinindi (í skilvindu)	—	200.00
Ljósbrot (Refractive Index)	—	250.00
Natrium sápa	—	400.00

Fyrir útflutningssýni bætast kr. 300.00 fyrir vottorð.

Salt:

Klorid (titer)	—	330.00
Kalcium	—	400.00
Magnium	—	400.00
Sulfat	—	400.00
Óleysanlegt í vatni	—	400.00
Raki og bundið vatn	—	400.00
Járn	—	400.00
Kopar	—	400.00
Fullkomin efnagreining	—	2 450.00

Síld:

I. Undirbúningsvinna:

a) Síld lengdarmæld, vigtuð, hausskorin, slógdregin, flökuð og hökkuð	kr.	700.00
b) Síld lengdarmæld, viktuð, hausskorin, slógdregin og hökkuð	—	500.00
c) Síld viktuð, flökuð og hökkuð	—	400.00
d) Síld lengdarmæld, viktuð og hökkuð	—	200.00

Fyrir undirbúningsvinnu af 50 síldum eða færri greiðist hálft gjald.

II. Efnagreiningar:

Fita	—	340.00
Salt	—	250.00
Vatn	—	220.00

Einstakar efnagreiningar:

Trimethylamin (T.M.A.)	—	520.00
Alginsýra	—	1 000.00
Kvikasilfurs ákv. í matvælum	—	650.00
Ákv. á málmum með atom absorption	—	650.00

Smásjárrannsóknir:

Einföld rannsókn, án litunar	—	150.00
Einföld rannsókn, með litun	—	300.00/ 500.00
Greining á spunaefni	—	300.00
Greining á spunaefni + vigt	—	450.00
Talning í smásjá	—	450.00

Gerlarannsóknir:

Talning við ræktun, eins konar	kr.	340.00
Talning við ræktun, tvenns konar	—	520.00
Talning við ræktun, þrenns konar	—	720.00
Colititer, 6 glös	—	270.00
Colititer, 9 glös, MPN	—	405.00
Colititer, 15 glös, MPN	—	675.00
Colititer, 10 glös (forpróf) eða MPN	—	340.00
Coligreining (eftir forpróf)	—	150.00/ 600.00
Indol prófun (eftir forpróf)	—	150.00/ 600.00
Talning, eins konar + colititer, 6 glös	—	520.00
Talning, eins konar + colititer MPN	—	570.00
Talning, tvenns konar + colititer MPN	—	750.00
Talning, tvenns konar + colititer forpróf	—	750.00
Salmonella (kvalitativt próf)	—	750.00/1 150.00
Stafylokokkar (coagulase prófun)	—	470.00
Stafylokokkar (coagulase prófun) með forprófun	—	875.00
Sulfite reduserandi clostridia	—	850.00/ 950.00
Talning í uppþvottavatni (+ prufuglös)	—	270.00
Undirbúningur sýnishorna (prufuglös, hökkun, mölun o. fl.)	—	60.00/ 250.00

Mjólkurrannsóknir o. fl.:

Litprófun (reduktase)	—	140.00
Storchs-prófun	—	100.00
Fosfataseprófun I	—	120.00
Fosfataseprófun II	—	430.00
Katalase í smjöri	—	220.00
Eðlisþyngd m/flotvog	—	100.00
Eðlisþyngd m/pyknometer	—	330.00
Feiti (Gerber) mjólk og rjómi	—	100.00
Feiti (Gerber) rjómaís	—	150.00
Sýrustig (titration)	—	100.00
Þurrefni	—	220.00
Klórtíter í mjólk	—	220.00
Frítt klór í vatni	—	150.00
Skynmat (organoleptic test)	—	400.00

Niðursuðuvörur:

Framleiðslusýnishorn (vatn, salt, pH, vigt o. fl.)	—	300.00
Geymsluþol (pH, vigt, dós o. fl.)	—	100.00
Vottorð	—	150.00/ 300.00
Drip-ákvörðun (á rækju o. fl.)	—	580.00
Stykkjatalning (á rækju o. fl.)	—	200.00

2. gr.

a) Gjald fyrir efnarannsóknir, sem ekki eru tilgreindar í þessari skrá, ákveðast með hliðsjón af sambærilegum rannsóknum eða í samræmi við þann tíma og kostnað, sem slíkar rannsóknir krefjast.

b) Gjaldskrá sú, er að framan greinir, miðast við, að rannsókn fari fram hjá Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins án óeðlilega mikils undirbúnings á sýnum þeim, sem rannsökuð eru.

3. gr.

Þegar sýnistaka á útfluttu mjöli eða lýsi er á vegum Fiskmats ríkisins, greiðast kr. 400.00 fyrir hvert sýni auk launa fiskmatsmannsins, sem annast sýnistökuna.

Þegar um er að ræða sýnistöku á útfluttum niðursuðuvörum, greiðast aðeins laun starfsmannsins auk ferðakostnaðar.

Starfsmenn Fiskmats ríkisins annast þessar sýnistökur samkvæmt leiðbeiningum frá Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins og með þeim tækjum, sem Rannsóknastofnunin lætur þeim í té.

4. gr.

Forstjóra er heimilt að veita afslátt á gildandi gjaldskrá, ef um er að ræða fyrirfram samningsbundnar rannsóknir eða rannsóknaverkefni, sem hafa vísindalegt eða almennt hagnýtt gildi.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er felld úr gildi gjaldskrá yfir efnarannsóknir, er Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins annast, frá 13. júlí 1972.

Sjávarútvegsráðuneytið, 17. maí 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Gylfi Þórðarson.

20. maí 1974. Nr. 138.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir Íslenskar Getraunir, nr. 348 21. desember 1972.

1. gr.

1. málsgr. 13. gr. orðist svo:

Verð hverrar getraunaraðar er kr. 50.00. Helmingi af heildarsöluverði raða eða miða skal varið til vinninga.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 59 29. maí 1972 um getraunir, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 20. maí 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

SAMÞYKKT

um sorplosun á Sauðárkróki.

1. gr.

Sauðárkrókskaupstaður sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kaupstaðarins. Fer hún fram undir yfirstjórn bæjarstjórnar og með umsjón heilbrigðisnefndar kaupstaðarins.

2. gr.

Daglegt sorp frá íbúðarhúsum, veitingastöðum, verslunum o. s. frv. innan kaupstaðarins skal sett í sérstaka poka, sem bæjarfélagið afhendir.

Pokunum skal komið fyrir í sérstakri grind, sem komið skal fyrir í sérsmíðuðum skáp. Grindinni skal komið svo fyrir að sorppokinn hangi 2—5 cm yfir skápbotni. Lok skal vera yfir grindinni.

Húseigendur skulu bera allan kostnað af pokagrindunum og sorpskápum og sjá um að auðvelt sé að komast að þeim. Fyllsta hreinlætis skal gætt í umhverfi sorppoka.

Sorphreinsun skal framkvæma vikulega og eigi sjaldnar en 40 sinnum á ári. Fjöldi sorpgrinda skal miðaður við, að pokarnir yfirfyllist ekki milli tveggja tæminga.

Við hvert hús skal vera a. m. k. einn skápur fyrir hvert heimili ásamt aukaskápum eftir því sem nauðsyn er. Hugsanleg vafatriði varðandi fjölda skápa (sorppoka) úrskurðar heilbrigðisnefnd.

Við stórhátíðir eða ef útlit er fyrir stöðvun á sorphreinsun af einhverjum ástæðum geta húseigendur fengið aukapoka í sorpgrindur eftir þörfum, afhenta þar sem bæjarstjórn ákveður með auglýsingu.

3. gr.

Sorphreinsun fer fram á virkum dögum, þó ekki eftir kl. 23. Í sorppoka má setja venjulegt sorp frá heimilum, þó ekki meira en 25 kg í hvern poka. Ekki má setja glóð eða heita ösku í sorppoka.

Blautt sorp, glerbrot, oddhvassa hluti eða beitta, má aðeins setja inn í plast eða pappír í pokanum. Pokana má ekki offylla, svo að ekki sé hægt að loka þeim eða hafa lok yfir sorpgrindinni. Sorpið má heldur ekki hanga yfir pokaröndina eða vera dreift umhverfis sorppokana.

Mold, möl, grjót og svipað efni má ekki láta í pokana, en skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum bæjarstjórnar. Þangað er bannað að flytja pappír, plast eða eyðanlegt sorp. Bannað er að aðgreina og flytja burt úrgang frá slíku svæði. Bílhræ og brotajárn skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum bæjarstjórnar.

Bannað er að urða olíuleyfar eða önnur efni, sem mengað geta jarðveg í bæjarlandinu og einnig er bannað að kasta slíkum efnum í sjóinn.

Skal þeim brennt eða eytt á annan hátt eftir því sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna kaupstaðarins.

4. gr.

Fyrirferðarmiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku, skulu forsvarsmenn heimila og atvinnureksturs koma á sorphreinsunarbíla, þegar hreinsun fer fram eða í sorphaugsstað skv. nánari fyrirmælum bæjarstjórnar.

5. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr bæjarsjóði. Bæjarstjórn er þó heimilt að innheimta með fasteignagjöldum hvers árs, áætlað kostnaðarverð eyddra sorppoka vegna viðkomandi fasteignar.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktum skal farið að hætti opinberra mála.

7. gr.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkróks, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til að öðlast gildi þegar í stað og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 22. maí 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

22. maí 1974. Nr. 140.

REGLUGERÐ

um tjald- og hjólhýsasvæði.

1. gr.

Leyfisveiting.

1. Þeir, sem ætla að opna tjald- og hjólhýsasvæði fyrir ferðafólk og taka gjald fyrir, skulu leita leyfis viðkomandi heilbrigðisnefndar. Verði því eigi komið við, þá skal leita leyfis Heilbrigðiseftirlits ríkisins.
2. Áður en heilbrigðisnefnd samþykkir leyfisveitinguna, ber henni að leita umsagnar hjá Heilbrigðiseftirliti ríkisins, Náttúruverndarnefnd, slökkviliði, vegayfirvöldum og byggingarnefnd. Sama gildir og um samþykki Heilbrigðiseftirlits ríkisins.
3. Í umsókn um tjaldsvæðisleyfi skal gerð grein fyrir staðarvali, stærð svæðis og aðstöðu til vatnsöflunar og hreinlætisaðstöðu. Uppdráttur fylgi umsókn.
4. Í leyfi fyrir opnun eða stækkun tjaldsvæða, skal tekið fram hámarksfjöldi leigðra tjalda og hjólhýsa.
5. Heilbrigðisnefnd skal tilkynna Heilbrigðiseftirliti ríkisins um veitt leyfi fyrir tjaldsvæðum, og tilgreini hvenær þau verði opin.

2. gr.

Staðsetning tjaldsvæða.

1. Ekki má leyfa tjaldsvæði þar, sem búast má við ónæði frá nálægri umferð, atvinnurekstri eða annarri starfsemi, ekki heldur þar sem hætta er á ónæði frá tjaldsvæðinu. Enn fremur skal forðast þá staði, þar sem hætta er á óþægindum vegna óþrifa, ólyktar, sóts, ryks og þess háttar.
2. Tjaldsvæðinu skal valinn staður, þar sem skjól er og gróður það sterkur að hann þoli álagið. Einnig skal afrennsli nægilega tryggt.

3. gr.

Stærð tjaldsvæðis.

1. Eigi má áætla minna en 80 fermetra svæði undir hvert tjald eða hjólhýsi, þannig að bæði tjald eða hjólbýsi og bíll geti staðið þar samtímis. Sé um að ræða tjald án bifreiðarstæðis, þá skal ætla 50 fermetra undir slíkt stæði. Til sameiginlegra þarfa skal enn fremur ætla aðra 80 fermetra á hvert tjald- eða hjólhýsastæði. Minnsta fjarlægð milli tjalda eða hjólhýsa skal vera 4 metrar.
2. Sérstök svæði skulu vera fyrir hjólhýsi, tjaldsvæði með bílastæði við og fyrir tjöld án sérstaks bílastæðis.

4. gr.

Umferð.

1. Alla akvegi til og frá tjaldsvæði, akstursbrautir innan svæðis og bílastæði, skal skipuleggja með umferðaröryggi í huga. Skal þá sérstaklega höfð í huga sú hætta, er fylgir börnum að leik. Rykbinda skal þessa vegi, ef nauðsyn krefur.
2. Tjaldsvæði skulu lokuð að nóttu til og á enginn kröfu á aðgangi að þeim milli kl. 23 að kvöldi til kl. 8 að morgni. Girða skal tjaldsvæðið af, svo framarlega sem það er ekki afmarkað af náttúrunnar hendi, t. d. af læk eða öðru. Að öðru leyti skal tjaldsvæðið vera skepnuhelt. Innakstri að tjaldsvæði skal loka með hliði.
3. Bílastæði skal skipuleggja með tilliti til hugsanlegrar mengunar vatnsbóla.

5. gr.

Vatn og frárennsli.

1. Á tjaldsvæði skal séð fyrir nægilegu magni vatns, sem uppfyllir kröfur um neysluvatn. Koma skal í veg fyrir sírennsli vatns með sérstökum útbúnaði.
2. Skolpi og öðrum fljótandi úrgangi skal safnað saman og leiða í burt, á þann hátt að ekki hljótist af óþægindi eða óþrif.
3. Fyrir hjólhýsi þarf að vera aðstaða til þess, að unnt sé á hreinlegan hátt að tæma og hreinsa kemísk salerni.

6. gr.

Salerni.

1. Vatnssalerni skulu notuð þar sem hægt er að koma við frárennslislögnum í sameiginlega skólpveitu eða rotþró.
2. Fjarlægð frá salernisbyggingu til næsta tjaldstæðis eða hjólhýsis skal vera minnst 20 metrar.
3. Tæming salerna skal fara fram svo oft sem þurfa þykir. Umhirða og viðhald salerna skal við það miðast, að ekki verði um óþægindi eða óþrif að ræða.
4. Fjöldi hreinlætistækja skal vera í hlutfalli við leyfðan fjölda tjalda og hjólhýsa.

7. gr.

Sorp.

1. Tunnur eða pokar á grind skulu vera fyrir hendi undir rusl, matarleyfar og annan úrgang. Tæming skal fara svo oft fram sem nauðsyn krefur.

8. gr.

Uppþvottur.

1. Á tjaldsvæði skal vera sérstakur staður til uppþvotta og skal þar vera nægilegt vatn og ekki hætta á að skólp mengi neysluvatn.

9. gr.

Sjúkrakassi, sjúkrabörur.

1. Á sérhverju tjaldsvæði skal vera sjúkrakassi og sjúkrabörur í vörslu umsjónarmanns.

10. gr.

Leiðbeiningaskilti.

1. Upplýsingaskilti, með alþjóðlegum táknum, skulu vera á áberandi stöðum.

11. gr.

Umhirða á tjaldsvæðum.

1. Öll tjaldsvæði skulu háð gæslu.
2. Heimilt er þeim, er leyfi hafa til reksturs tjaldsvæðis að setja reglur þar sem kveðið er á um skyldur gesta um t. d. snyrtimennsku, háreysti, umferð, og meðferð elds og annað, er máli skiptir.
3. Gæslumanni er heimilt að vísa þeim á brott, sem gerast brotlegir við settar reglur og láta ekki af þrátt fyrir tilmæli.

12. gr.

Gjald og flokkun.

1. Heimilt er að taka gjald af gestum, sem tjaldsvæði nota, til þess að standa straum af kostnaði við gæslu og rekstur. Upphæð gjalds skal miða við þjónustu og aðstæður hverju sinni í samræmi við fyrirmæli samgönguráðuneytisins.
2. Heimilt er, að flokka tjaldsvæði eftir fjölbreytni og gæðum þeirrar þjónustu, er látin er í té á svæðinu.

13. gr.

1. Þar sem aðstæður leyfa ekki þá þjónustu, sem gert er ráð fyrir í reglugerð þessari, getur hlutaðeigandi heilbrigðisnefnd með samþykki sveitarstjórnar og að höfðu samráði við Heilbrigðiseftirlit ríkisins, veitt undanþágur frá reglugerð þessari.
2. Komi upp ágreiningur milli þessara aðila má vísa málinu til heilbrigðismálaráðherra, sem sker úr um ágreininginn.

14. gr.

Almennt.

1. Að öðru leyti ber að gæta ákvæða heilbrigðisreglugerðar, byggingasamþykkta, lögreglusamþykkta, ákvæða laga og reglugerðar um náttúruvernd, svo og annarra laga og reglugerða, sem um þetta mál fjalla og gilda fyrir umdæmið.

15. gr.

Lokun.

1. Heilbrigðisnefnd er heimilt að stöðva starfrækslu tjaldsvæða, ef skilyrðum laga, heilbrigðisreglugerðar eða reglugerðar þessarar eða fyrirmælum heilbrigðisnefnda

samkvæmt heimildum í þeim ákvæðum er ekki fullnægt um starfræksluna, land eða tæki, sem notað er.

16. gr.

Málsmeðferð og viðurlög.

1. Með mál, sem rís út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála.
2. Fyrir brot gegn reglugerð þessari eða fyrirmælum gefnum samkvæmt henni, skal refsa með sektum, en með varðhaldi ef miklar sakir eru.
3. Ef aðili sinnir ekki innan tiltekins frests fyrirmælum heilbrigðisnefndar, getur hún ákveðið dagsektir, allt að kr. 2000.00 þar til úr verður bætt. Ef nokkur vanrækir að vinna verk, sem heilbrigðisnefnd hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, er nefndinni heimilt að láta vinna verkið á kostnað hins vinnuskylda. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en innheimta hann síðan hjá hlutaðeigandi. Kostnað og dagsektir má innheimta með lögtaki. Dagsektir renna í sveitarsjóð.

17. gr.

Gildistaka.

1. Reglugerð þessi er sett með stoð í lögum nr. 12 frá 17. mars 1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, og öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 22. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jón Ingimarsson.

Nr. 141. 24. maí 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu á breyting á aðalskipulagi Selfoss.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 23. maí 1974 staðfest breyting á aðalskipulagi Selfoss.

Skipulagsuppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Selfosshrepps og Skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 24. maí 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón S. Ólafsson.

AUGLÝSING

um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965.

1. gr.

2. mgr. 82. gr. orðist svo:

Heimilt er byggingarnefnd að samþykkja íbúð í húsi, sem byggingarleyfi var fyrir, þegar samþykkt þessi öðlaðist gildi, eftir ákvæðum 6. tl. 31. gr. byggingarsamþykktar nr. 195/1945, enda hafi húsnæðið verið notað sem íbúð fyrir 1. apríl 1965.

Samþykktarbreyting þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 31. október 1944, um byggingarmálefni Reykjavíkur, til að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 24. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

27. maí 1974. Nr. 143.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 195/1973 um kjarasamninga starfsmanna sveitar- og sýslufélaga.

1. gr.

2. málsgr. 7. gr. orðist svo:

Nú verða almennar og verulegar kaupbreytingar á samningstímabili og má þá krefjast endurskoðunar aðalkjarasamnings án uppsagnar. Sá aðili, sem endurskoðunar krefst, skal senda gagnaðila sínum, sáttasemjara ríkisins og Kjaradómi, skriflega kröfugerð. Náist ekki samkomulag innan mánaðar frá kröfugerð, skal sáttasemjari ríkisins sjálfkrafa taka deiluna til meðferðar og reyna sættir. Hafi deila eigi verið leyst innan eins og hálfs mánaðar frá kröfugerð, tekur Kjaradómur við málinu til úrskurðar. Kjaradómur skal hafa lagt dóm á ágreiningsefnið innan mánaðar frá því, að hann tók við meðferð málsins. Að öðru leyti skulu ákvæði III. og IV. kafla laga þessara gilda um meðferð þessara mála. Þó skal samningur eða dómur Kjaradóms gilda frá þeim tíma, sem um semst eða Kjaradómur ákveður.

2. gr.

Við gerð sérkjarasamninga 1974 skal heimilt, eftir ósk viðurkenndra heildarsamtaka, að fresta málskoti til Kjaradóms til 15. júní 1974. Jafnframt framlengist frestur Kjaradóms til dómsuppkvaðningar til 10. ágúst 1974.

Félagsmálaráðuneytið, 27. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um flutning þingstaðar í Aðaldælahreppi.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 6. þ. m., og ósk hreppsnefndar Aðaldælahrepps, Suður-Þingeyjarsýslu, veitir ráðuneytið hér með samþykki sitt til þess, að þingstaður hreppsins verði fluttur frá Hólmavaði að skólasetrinu Hafralæk, enda annist hreppsnefndin um, að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta tilkynnist yður hér með til frekari birtingar.

Dómsmálaráðuneytið, 22. maí 1974.

F. h. r.

Baldur Möller.

Þorleifur Pálsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 23 — 1974

20. mars. 1974. 249 Nr. 145.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Barnaskólans á Blönduósi, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 20. mars 1974.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Verðlaunasjóðs Barnaskólans á Blönduósi.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Verðlaunasjóður Barnaskólans á Blönduósi og er stofnaður af hjónunum frú Helgu D. Jónsdóttur og Steingrími Davíðssyni, fyrrverandi skólastjóra.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er krónur 100 000.00 — eitthundraðþúsundkrónur. — Árlega leggist við höfuðstól hluti vaxta sjóðsins og gjafir, er sjóðnum kunna að áskotnast, leggist og við höfuðstól.

3. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu skólastjóra Barnaskólans á Blönduósi og geymast í banka þar eða Landsbanka Íslands.

4. gr.

Þriggja manna stjórn fer með yfirráð sjóðsins. Skal hún skipuð skólastjóra Barnaskólans á Blönduósi, skólanefndarformanni og sóknarpresti Blönduóssóknar.

5. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, en hluta vaxta hans má úthluta ár hvert, sem verðlaunum til þeirra nemenda, sem skara fram úr við fullnaðarpróf í íslensku og kristnum fræðum. Við úthlutun skal tillit tekið til hegðunar nemenda. Þegar vextir eru orðnir það háir, að mati sjóðsstjórnar, má skipta verðlaununum í fyrstu og önnur verðlaun. Að öðru leyti fer um verðlaunaveitingu úr sjóðnum eftir þróun hans í framtíðinni.

6. gr.

Leita skal staðfestingar réttra stjórnvalda á skipulagsskrá þessari.
Reikningar sjóðsins skulu árlega færðir í bók og endurskoðaðir. Reikningsár er almanaksárið.

Blönduósi, 19. febrúar 1974.

Bergur Felixson, skólastjóri. Árni Sigurðsson. Baldur Valgeirsson.

B 32

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Skálavíkur, Norður-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Skálavíkur.
Heimili þess og varnarþing er í Bolungarvík.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Skálavíkur í Hólshreppi, en þær eru Minni-Bakki, Meiri-Bakki, Breiðaból, Krofstaðir, Meira-Hraun og Minna-Hraun.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.
Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í maímánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

25. mars 1974. Nr. 147.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Grímólsár og Bakkaár.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Grímólsár og Bakkaár í Helgafellssveit.
Heimili þess og varnarþing er Helgafellssveit, Snæfellsnessýslu.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Grímólsá og Bakkaá, en þær eru Grímóll, Staðarbakki, Sólbakki, Arnarstaðir, Skjöldur, sveitarsjóður Helgafellssveitar v/Króksengis, Drápuhlíð ytri, Drápuhlíð innri og Efrihlíð, en úthagaland þeirra þriggja síðasttöldu er sameiginlegt.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í septembermánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta

ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 148. 25. mars 1974.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Dalsár á Flateyjardal í Hálshreppi.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Dalsár, Hálshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.
Heimili þess og varnarþing er heimili formanns.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnasvæði Dalsár í Hálshreppi, en þær eru Vestari-Krókar, lönd Hálshrepps: Milli Höfðagilja, Almenningur, Eyrarfjall og Hálsmannatungur. Heiðarhús, Eyvindará, Hof, Knarrareyri, Kambsmýrar, Grímsland.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og að leigja það til stangaveiði. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

27. mars 1974. Nr. 149.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Úlfljótsvatns.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Úlfljótsvatns.

Heimili þess og varnarþing er að Úlfljótsvatni, Grafningi.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Úlfljótsvatni, en þær eru Úlfljótsvatn, Landsvirkjun, Villingavatn (ítak), Kaldárhöfði, Kaldárhöfðaveiðiréttur, Efri-Brú, Brúarholt, og Hamar (land Tómasar Guðmundssonar).

3. gr.

Verkefni félagsins er að stuðla að góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og ráðstafa veiði eftir því, sem aðalfundur ákveður. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 150. 27. mars 1974.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag fiskihverfis Reykjadalsár og Eyvindarlækjar.

2. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að vatnahverfinu og fiskgengt er nú, en þær eru: Laugasel, Stafn I, II og III, Vellir, Vallholt, Fellshlíð, Víðar, Máskot, Brún, Hallbjarnarstaðir, Narfastaðir, Lyngbrekka, Hjalli, Daðastaðir, Márhóll, Laugaból, Breiðanes, Laugafell, Litlu-Laugar, Héraðsskólinn Laugum, Lautir, Hólar, Laugavellir, Laugaberg, Stóru-Laugar, Öndólfsstaðir I, II og III, Akrar, Halldórsstaðir, Breiðamýri I, II og III, Jaðar, Valagil, Einarsstaðir, Vallakot, Grundargil, Glaumbær, Hamrar, Helgastaðir, Pálmholt, Höskuldsstaðir og Hólkot, allir í Reykdælahreppi, Syðrafjall I og II, Mýlaugsstaðir, Lindahlíð, Sýrnes, Fagranes I og II, Fagraneskot, Múli I og II, Norðurhlíð, Helluland, Grímshús og Kraumastaðir, allir í Aðaldælahreppi.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu og ráðstafa veiði eftir því sem aðalfundur ákveður. Félagið tekur til allrar veiði á félagssvæðinu.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur umsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í marsmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

10. gr.

Verði stofnað heildarveiðifélag yfir allt vatnasvæði Laxár, gangi félagið í það heildarfélag sem sérstök deild.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 151. 27. mars 1974.

SAMÞYKKT

fyrir Veiðifélag Laxár í Nesjum.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélagið Skagaröst.
Heimili þess og varnarþing er heimili formanns.

2. gr.

Félagið nær til eftirtalinna jarða, sem land eiga að Laxá og Laxárvatni, en þær eru Saurar, Ós og Tjörn í Skagahreppi, Austur-Húnavatnssýslu.

3. gr.

Verkefni félagsins er að viðhalda góðri fiskgengd á félagssvæðinu, og ráðstafa veiði eftir því, sem aðalfundur ákveður hverju sinni.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur út eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helst svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorast undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli, eða að hann hafi verið í stjórn í þrjú ár. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi út annað árið, og hinir hitt árið.

5. gr.

Stjórnin hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma, og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

6. gr.

Aðalfund skal halda í aprílmánuði ár hvert. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, félagaskrá, arðskrá, fundargerðir og bréf.

8. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt XVI. kafla laga nr. 76/1970, um lax- og silungsveiði.

Samþykkt þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

27. mars 1974. Nr. 152.

ARÐSKRÁ

fyrir Veiðifélagið Skagaröst í Skagahreppi, Austur-Húnavatnssýslu.

Eignarhlutföll milli einstakra jarða eru þessi:

1.	Saurar	45%
2.	Ós	29%
3.	Tjörn	26%
	Alls	100%

Arðskrá þessi staðfestist samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. mars 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 29. mars 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Styrktarsjóð til hjálpar heyrnardaufum börnum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Styrktarsjóður til hjálpar heyrnardaufum börnum". Hann er stofnaður af minningargjöf um hjónin Ingibjörgu Þóru Kristjánsdóttur Kúld, f. 12. apríl 1877, og Þorgrím Jónsson, bónda að Laugarnesi, f. 27. febrúar 1873, og því jafnframt minningarsjóður um þau hjón. Heimili sjóðsins og varnarþing er í Reykjavík og er stofnfé hans kr. 50 000.00 — fimmtíu þúsund krónur.

2. gr.

Sjóðnum er ætlað að afla fjár með því að selja minningarkort, taka á móti gjöfum og áheitum o. s. frv.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja heyrnardauf börn til sjálfsbjargar og skal það gjört á hvern þann hátt, sem sjóðsstjórnin telur heppilegast hverju sinni.

4. gr.

Sjóðurinn er sjálfseignarstofnun í vörslu þriggja manna sjóðsstjórnar. Skal hún skipuð skólastjóra Heyrnleysingjaskólans í Reykjavík, einum tilnefndum af félagi foreldra heyrnardaufra barna, og einum tilnefndum af menntamálaráðuneytinu.

5. gr.

Sjóðsstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins í ríkistryggðum verðbréfum eða í sparisjóðsbókum eða á annan tryggilegan hátt.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skal árlega birta ársreikninginn, endurskoðaðan af löggiltum endurskoðanda.

6. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Leggja skal vexti við höfuðstól þar til ársvextir nema kr. 10 000.00. Eftir það má nota ⅔ vaxta samkvæmt tilgangi sjóðsins.

7. gr.

Stjórn sjóðsins getur breytt skipulagsskrá þessari, ef hún er einhuga um breytinguna.

8. gr.

Verði ákveðið að hætta starfsemi sjóðsins skulu allar eignir hans renna til Heyrnleysingjaskólans í Reykjavík.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

10. gr.

Skipulagsskrá fyrir minningarsjóðinn, sem staðfest var 1. október 1968, fellur úr gildi.

Reykjavík, 27. mars 1974.

Brandur Jónsson. Hallgrímur Sæmundsson. Sigurður Björnsson.

4. apríl 1974. Nr. 154.

SAMÞYKKT

fyrir Verslunarbanka Íslands h.f.

I. KAFLI

Heiti félagsins, heimilisfang og hlutverk.

1. gr.

Félagið heitir Verslunarbanki Íslands h/f, og er það nefnt Verslunarbankinn í samþykktum þessum.

Félagið er stofnað fyrir frumkvæði ábyrgðarmanna Verzlunarsparisjóðsins samkvæmt heimild í lögum nr. 46/1960 um Verslunarbanka Íslands h/f. Tekur félagið við öllum eignum, skuldum og ábyrgðum Verslunarsparisjóðsins og starfsemi hans og kemur að öllu leyti í hans stað, enda hafa ábyrgðarmenn sparisjóðsins á fundi sínum 14. júní 1960 samþykkt eignaryfirfærsluna.

2. gr.

Heimili Verslunarbankans, aðalskrifstofa og varnarþing er í Reykjavík. Auk aðalskrifstofunnar (aðalbankans) getur stjórn félagsins, sem nefnd er bankaráð í samþykktum þessum, ákveðið að setja á stofn afgreiðslustofur í Reykjavík, svo og útibú utan Reykjavíkur.

3. gr.

Hlutverk félagsins er að starfrækja banka, er hafi það sérstaklega að markmiði að styðja verslun landsmanna.

II. KAFLI

Um hlutafé Verslunarbankans.

4. gr.

Aðalfundur Verslunarbanka Íslands h.f., haldinn 7. apríl 1973 samþykkir með vísan til 4. gr. samþykkta bankans frá 4. febrúar 1961, með áorðnum breytingum frá 8. apríl 1967 og staðfestar voru af ráðherra þann 18. mars 1961 og 4. mars 1968, að auka hlutafé bankans um allt að 70 millj. kr., þannig að það verði allt að 100 millj. króna. Skal sérhverjum hluthafa gefinn kostur á að kaupa hlutafé fyrir allt að þrefaldri hlutafjáreign sinni, sem hann á fyrir í félaginu, þ. e. allt að því fjórfalda hlutafjáreign sína, sbr. þó 2. mgr. þessarar samþykktar.

Nú vilja svo margir hluthafar neyta kaupréttar síns á hlutafjárauka, að öllum verði eigi veitt úrlaun og skulu hluthafar allir þá sæta hlutfallslegri lækkun, eftir því sem stjórn bankans ákveður.

Fari svo, að nægilega margir hluthafar eigi neyti forkaupsréttar, þannig að tilskilin upphæð náist, skal stjórn bankans heimilt að bjóða öðrum og nýjum hluthöfum aukinn hlut á því verði, sem hún ákveður.

Réttur hluthafa til að skrá sig fyrir hlutafjáraukningu þeirri, er að framan greinir, gildir til 1. nóvember 1973, og er áskrift bindandi fyrir hluthafa. Hlutaféð skal aukið árlega um a. m. k. 14 milljónir króna á næstu fimm árum, þ. e. 1974, 1975, 1976, 1977 og 1978. Skal hluthöfum veittur kostur á að greiða hlutafjárauka með jöfnum afborgunum á ofangreindum fimm árum, og er gjalddagi hinn 1. apríl ár hvert, í fyrsta sinn 1. apríl 1974.

Um hin nýju hlutabréf gilda sömu reglur og um annað hlutafé í bankanum.

Líta ber á samþykkt þessa sem efnislega breytingu á 4. grein samþykkta bankans nr. 19/1961, og skal leita staðfestingar ráðherra á breytingunni.

Hlutafé Verslunarbankans er 100 milljónir króna. Hluthafafundur getur ákveðið að auka hlutaféð eftir sömu reglum og gilda um breytingar á samþykktum félagsins sbr. 34. gr. Hluthafar í A- og B- flokkum, sbr. 5. gr., hafa forgangsrétt til hlutafjárauka að tiltölu við hlutafjáreign sína í félaginu innan tímamarka, sem greind verða í samþykkt um aukningu hlutafjár. Nú neyta hluthafar ekki forkaupsréttar síns, og eru þá hlutabréfin boðin til kaups með opinberu útboði eða á annan hátt, eftir nánari fyrirmælum hluthafafundar.

Innborgað hlutafé er kr. 30 milljónir. Hlutaféð er allt jafn rétthátt.

5. gr.

Hlutabréfin hljóða á nafn.

Hlutabréfin eru að nafnverði kr. 1 000.00, kr. 5 000.00 og kr. 10 000.00.

Hlutabréfin skiptast í flokka, og bréf í hverjum flokki eru í framhaldandi töluröð. Í flokki A eru hlutabréf, sem Verslunarráð Íslands og Félag íslenskra stórkaupmanna gangast fyrir, að menn innan þeirra vébanda festi kaup á, og eru þau að nafnverði 5 115 millj. kr. Í flokki B eru hlutabréf, sem Kaupmannasamtök Íslands gangast fyrir, að menn innan þeirra samtaka festi kaup á, og eru þau að nafnverði 5 115 millj. kr. Ábyrgðarmenn Verslunarsparisjóðsins hafa forgangsrétt til að skrifa sig fyrir hlutum í félaginu að tiltölu við hlut þeirra í heildarábyrgðarfé Verslunarsparisjóðsins, sbr. 2. gr. laga um Verslunarbanka Íslands h/f nr. 46/1960.

Arðmiðar skulu fylgja hverju hlutabréfi. Réttur til arðs fellur niður, ef hans er ekki vitjað innan þriggja ára frá gjalddaga, og rennur hann þá í varasjóð bankans.

6. gr.

Halda skal skrá um hlutabréf og skal þar greina:

1. Útgáfudag hlutabréfs.
2. Nafnverð þess, flokk og tölu, þ. á m. hvort hluthafi í A-flokki teljist til Verslunarráðs Íslands eða Félags íslenskra stórkaupmanna.
3. Ef hlutabréf hefur verið ónýtt með dómi eða öðrum hætti.
4. Til handa hverjum hlutabréf var gefið út svo og síðari aðilaskipti.

7. gr.

Nú vill hluthafi selja hlutabréf sitt. Skal hann þá tilkynna það bankaráði og greina söluverð og söluskilmála og væntanlegan kaupanda, ef því er að skipta. Ef hlutabréfið er í A-flokki, hlutast bankaráðið til um, að Verslunarráði Íslands eða Félagi íslenskra stórkaupmanna — eftir því til hvorra samtakanna hluthafinn telst samkv. hluthafaskrá, sbr. 6. gr. — verði boðinn forkaupsréttur að hlutabréfinu. Ber stjórn samtakanna að skýra bankaráði frá afstöðu sinni, innan tveggja vikna frá því, er henni barst tilkynning bankaráðsins um væntanlega sölu bréfsins. Nú berst ekki svar frá stjórn samtakanna innan tiltekins tíma eða stjórnin hafnar forkaupsrétti, og skal þá bankaráðið hlutast til um, að hinum samtökunum, sem teljast til A-flokks, verði boðinn forkaupsrétturinn, enda gilda þá sömu tímamörk og fyrr

greinir. Nú óskar hvorugt samtakanna að neyta forkaupsréttar, og ber bankaráði þá að hlutast til um, að Kaupmannasamtökum Íslands sé boðinn forkaupsréttur, að sínu leyti innan þeirra tímamarka, er fyrr greinir. Ef þau neyta ekki forkaupsréttar, hefur bankaráðið vegna bankans forkaupsrétt að hlutabréfum innan áður greinds tímafrests, enda geti bankinn keypt bréfið vegna ákvæða 28. gr. 2. málsgr. laga nr. 77/1921 um hlutafélög. Ef enginn framangreindra aðila óskar að neyta forkaupsréttar, getur hluthafi boðið bréfið hverjum sem vill, enda sé verð og söluskilmálar eigi hagkvæmara kaupanda en framangreindum aðilum var gefinn kostur á.

Nú vill hluthafi í B-flokki selja hlutabréf sitt, og fer þá um tilkynningu til bankaráðs með sama hætti og um sölu hlutabréfs í A-flokki. Bankaráð hlutast til um, að Kaupmannasamtökum Íslands sé boðinn forkaupsréttur innan fyrrgreindra tímamarka. Að þeim samtökum frágengnum, ber að bjóða Verslunarráði Íslands og Félagi íslenskra stórkaupmanna forkaupsréttinn, og tekur sameiginlegur stjórnarfundur þessara samtaka afstöðu til þess, hvort neyta skuli réttarins innan tveggja vikna frá því, er þeim barst tilkynning bankaráðsins. Nú neyta þessi samtök ekki forkaupsréttar, og hefur bankaráð f. h. bankans þá forkaupsrétt, en bankaráðinu ber að lýsa afstöðu sinni til málsins innan tveggja vikna frá því, er þann tveggja vikna frest þraut, sem Verslunarráð Íslands og Félag íslenskra stórkaupmanna hafði til umráða. Nú neytir enginn framangreindra aðila forkaupsréttar, og er hluthafa þá heimilt að bjóða bréfið hverjum sem vill, enda sé verð og söluskilmálar eigi hagkvæmara kaupanda en framangreindum aðilum var gefinn kostur á.

8. gr.

Eigendaskipti að hlutabréfum skulu tilkynnt bankaráðinu, og taka þau eigi gildi gagnvart félaginu, fyrr en bankaráðið hefur staðfest aðilaskiptin með áritun sinni á hlutabréfin.

Nú verða eigendaskipti að hlutabréfi fyrir erfð, og nægir þá að tilkynna nafn hins nýja eiganda til bankaráðsins, er lætur þess getið í hluthafaskrá.

Veðsetning hlutabréfa er óheimil, nema samþykki bankaráðs komi til.

9. gr.

Verslunarbankinn má eigi veita lán gegn tryggingu í hlutabréfum sjálfs sín.

10. gr.

Nú glatast hlutabréf, stofn eða arðmiði, sem því fylgir, og gefur bankaráðið þá út nýtt hlutabréf, stofn eða arðmiða, er hann hefur fengið ógildingardóm á hinu glataða skjali.

Nú skemmist hlutabréf, stofn eða arðmiði, en þó orkar ekki tvímælis um flokk skjalsins, tölu þess eða efni. Getur bankaráðið þá gefið út til aðila á hans kostnað nýtt skjal í staðinn, enda skili hann hinu skemmda skjali.

11. gr.

Enginn hluthafi ábyrgist skuldbindingar Verslunarbankans fram yfir nafnverð hlutabréfa sinna. Þessu ákvæði verður ekki breytt né það fellt niður með neinum ályktunum hluthafafundar.

III. KAFLI

Um starfsemi Verslunarbankans.

12. gr.

Bankinn rekur hvers konar bankastarfsemi, svo sem:

1. Að taka við innlögum með sparisjóðskjörum og á hlaupareikning.
2. Að kaupa og selja víxla, tékka og aðrar ávísanir.

3. Að veita lán gegn ábyrgð bæjar-, sýslu- og hreppsfélaga, að áskildu samþykki æðri stjórnarvalda.
4. Að veita lán gegn veði og sjálfskuldarábyrgð.
5. Að kaupa og selja skuldabréf ríkis-, bæjar- og sveitarfélaga eða önnur trygg og auðseljanleg verðbréf. Hlutabréf má bankinn ekki kaupa og selja nema í umboði annarra.
6. Að geyma verðmæta muni gegn endurgjaldi.

13. gr.

Verslunarbankinn hefur sparisjóðsréttindi og nýtur í hvívetna sömu réttinda sem Landsbanka Íslands eru veitt í 46., 48. og 50.—54. gr. laga nr. 63/1957. Hann skal eiga að minnsta kosti sem svarar 15% af innlánsfé með sparisjóðskjörum í tryggum og auðseldum verðbréfum, svo sem ríkisskuldabréfum, bankavaxtabréfum Landsbanka Íslands eða öðrum jafntryggum verðbréfum. Verðbréfaeign þessi skal hækka upp í allt að 20%, ef viðskiptaráðherra, að fengnum tillögum bankans, telur þess þörf. Í stað verðbréfa má koma inneign í Seðlabankanum.

IV. KAFLI
Stjórn Verslunarbankans.

14. gr.

Með stjórn Verslunarbankans fara:

A. Hluthafafundir.
B. Bankaráð.
C. Bankastjóri (bankastjórar).

A. Hluthafafundir.

15. gr.

Hluthafafundir fara með málefni Verslunarbankans samkvæmt þeim fyrirmælum, sem hér fara á eftir.

16. gr.

Aðalfund skal halda fyrir lok aprílmánaðar ár hvert.

Skal til hans boðað með auglýsingu, er birt sé í Lögbirtingablaðinu með fjögurra vikna fyrirvara hið skemmsta, talið frá birtingu fundarboðs. Enn fremur skal birta fundarboðið með viku fyrirvara hið skemmsta í útvarpi og dagblöðum, og sé þar greint, hvenær og hvar skuli afhenda aðgöngumiða og atkvæðaseðla til fundar, og skal afhending fara fram þrjá síðustu daga fyrir fundardag, svo og á fundardegi, eftir nánari ákvörðun bankaráðs. Þó getur bankaráð ákveðið að senda skuli út aðgöngumiða og atkvæðaseðla í ábyrgðarpósti tveim vikum fyrir fundardag.

Aukafundi skal halda, eftir ákvörðun hluthafafunda eða bankaráðs og skal boða þá með sama hætti sem aðalfund, en viku fyrirvari er þó nægur, ef bankaráð telur þörf fundarhalds svo skjótlega. Bankaráði er skylt að boða til aukafunda, ef hluthafar, sem ráða yfir fimmtungi hlutafjár, krefjast þess skriflega og greina fundarefni, enda fer þá um fundarboðun svo sem segir í næsta málslið á undan. Bankaráð boðar til fundar og undirbýr þá ásamt bankastjóra.

Hluthafafundir skulu haldnir í Reykjavík (eða nágrenni).

17. gr.

Í fundarboði skal greina dagskrá fundar, og má þar greiða atkvæði um þau mál ein, sem þar getur, svo og breytingartillögur við þau.

Nú óska hluthafar, að tiltekin tillaga sé tekin til meðferðar á hluthafafundi, og er þá skylt að gera það, ef tilmælin koma frá hluthöfum eða umboðsmönnum þeirra, sem fara með eigi minna hlutafé en nemur 10% — tíu af hundraði — af innborguðu hlutafé, enda berist tilmælin bankaráði viku fyrir fundinn hið skemmta. Tilkynna skal hluthöfum almennt um tillögu þessa, eftir því sem föng eru á.

18. gr.

Á dagskrá aðalfundar skal taka þessi mál til afgreiðslu:

1. Skýrslu bankaráðs um starfsemi bankans síðasliðið starfsár.
2. Endurskoða reikninga bankans fyrir s. l. reikningsár.
3. Tillögu um kvittun til bankastjóra og bankaráðs fyrir reikningsskil.
4. Önnur mál, sem tilkynnt hafa verið með löglegum fyrirvara.
5. Kosning bankaráðs, sbr. 23. gr.
6. Kosning endurskoðenda, sbr. 31. gr.
7. Ákvörðun um þóknun til bankaráðs og endurskoðenda fyrir næsta kjörtímabil.
8. Ákvörðun um greiðslu arðs, sbr. 33. gr.

19. gr.

Hluthafafundur kýs fundarstjóra, en hann tilnefnir fundarritara með samþykki fundarins. Fundarstjóri stýrir fundi og sker úr öllum atriðum, sem fundarhald varðar. Þá er fundargerð hefur verið lesin upp og samþykkt, skal fundarstjóri undirrita hana ásamt ritara.

Aðalfundi er heimilt að setja sérstök fundarsköp um fundi hluthafa.

20. gr.

Á hluthafafundum fylgir 1 atkvæði hverjum 1000 krónum í hlutafé.

Á hluthafafundum ræður afl atkvæða, nema öðruvísi sé mælt í samþykktum þessum eða landslögum, en enginn hluthafi getur þó farið með meira en ⅕ samanlagðra atkvæða í félaginu. Ef tillaga fær jafnmörg atkvæði með og móti, telst hún fallin. Ef tveir menn eða fleiri fá jafnmörg atkvæði, þegar kjósa skal menn til starfa fyrir Verslunarbankann, skal hlutkesti ráða.

Samþykki allra hluthafa þarf til þess að ráða til lykta málefnum þeim, er greinir í 31. gr. 2. málsgr. a—f-liða hlutafélagalaga nr. 77/1921.

21. gr.

Stofnfundur gengur frá reglugerð, sem viðskiptaráðherra staðfestir, um nánari stjórn bankans og starfrækslu hans. Breytingar á reglugerðinni má ekki gera, nema á aðalfundi, enda staðfesti ráðherra þær.

22. gr.

Hver hluthafi, sem hyggst neyta atkvæðisréttar síns á hluthafafundi, skal vitja aðgöngumiða síns innan frests, sem greindur er í fundarboði og á þeim stað, sem þar er tiltekinn, og gera grein fyrir atkvæðisrétti sínum. Á aðgöngumiða skal greina, hve mörg atkvæði viðkomandi hafi á fundinum. Heimilt er hluthafa að gefa öðrum hluthöfum umboð til þess að sækja fund fyrir sína hönd og fara þar með atkvæði sín. Heimildir til þess að sækja hluthafafund fyrir hönd einhvers hluthafa ber að sanna, er aðgöngumiða að fundinum er vitjað.

B. Bankaráðið.

23. gr.

Aðalfundur hluthafa kýs með hlutfallskosningu úr sínum hópi 5 menn í bankaráð, hvern til tveggja ára í senn, og jafnmarga til vara. Skulu bankaráðsmenn vera búsettir í Reykjavík eða svo nálægt Reykjavík, að þeim sé auðvelt að sækja fundi bankaráðs, hvenær sem er. Bankaráðsmenn skulu vera lögráða, fjár síns ráðandi og hafa óflekkað mannorð.

Kosning bankaráðsmanna fer fram árlega, þannig að á aðalfundi hverjum skal kjósa tvo aðalmenn til tveggja ára, en formann annan hvern aðalfund til tveggja ára. Skal formaður kosinn sérstakri kosningu á undan öðrum aðalmönnum. Varamenn skulu kosnir árlega jafnmargir þeim aðalmönnum, sem kjósa á hverju sinni.

Á aðalfundi þeim, sem samþykkir ákvæði 1.—2. málsgr., skal kjósa formann bankaráðs til eins árs og tvo aðalmenn til sama tíma, en tvo aðra til tveggja ára, þrjá varamenn til eins árs og tvo til tveggja ára. Eftir það gilda ákvæðin óskorað.

Bankaráðsmenn mega ekki samtímis eiga sæti í stjórn annarra lána- eða bankastofnana né vera starfsmenn þeirra.

24. gr.

Bankaráð kýs sér varaformann úr sínum hópi til eins árs í senn. Varaformaður gegnir störfum formanns í forföllum hans.

Formaður kveður bankaráð til funda og stýrir þeim. Reglulega fundi skal halda eigi sjaldnar en tvisvar í mánuði hverjum. Aukafundi skal halda, þegar formaður eða meiri hluti bankaráðs eða bankastjóri telur þess þörf.

Fundi bankaráðs skal halda í Reykjavík. Eru þeir því aðeins lögmætir, að mættir séu 5 fulltrúar á fundi, aðalmenn eða varamenn þeirra. Afl atkvæða ræður úrslitum, nema öðruvísi sé fyrir mælt í samþykktum þessum eða öðrum lögmætum fyrirmælum. Séu atkvæði jöfn, ræður atkvæði formanns. Bankaráðið setur sér að öðru leyti fundarsköp.

25. gr.

Bankaráð hefur æðstu forstöðu Verslunarbankans, nema þar sem öðruvísi er ákveðið í samþykktum. Því ber þess vegna:

1. Að ráða bankastjóra, ákveða laun hans og ráðningarkjör, setja honum erindisbréf og veita honum lausn.
2. Að koma fram fyrir hönd bankans fyrir dómstólum, gagnvart stjórnarvöldum og þriðja manni.
3. Að segja fyrir um og hafa eftirlit með starfrækslu bankans, þar á meðal ásamt bankastjóra að ákveða forvöxtu, innlánsvöxtu og útlánsvöxtu bankans að svo miklu leyti, sem slíkt er ekki lögbundið eða ákveðið af stjórn Seðlabankans, svo og að ákveða aðra þóknun, er bankinn tekur fyrir þjónustu sína.
4. Að ákveða, með samþykki bankastjóra, hvar bankinn skuli hafa útibú, hve útibúi hverju skuli fengið mikið fé til umráða, að ráða forstjóra útibúa, ákveða ráðningarkjör þeirra, setja þeim erindisbréf og veita þeim lausn.
5. Að hafa eftirlit með því, að endurskoðendur ræki starfa sinn óaðfinnanlega.
6. Að ráða aðalbókara og aðalgjaldkera bankans og setja þeim starfsreglur, svo og að veita þeim lausn frá starfanum og að ákveða tryggingu þá, er gjaldkeri skuli setja, allt að fengnum tillögum og samþykki bankastjóra.
7. Að ákveða tölu starfsmanna Verslunarbankans og setja reglur um laun þeirra.
8. Að skera úr ágreiningi, er koma kynni upp milli bankastjóra og starfsmanna bankans.
9. Að taka ákvarðanir um eftirgjöf skulda, án gjaldþrotaskipta skuldunauta, að fengnum tillögum bankastjóra.

10. Að setja reglur, að fengnum tillögum bankastjóra, um það, hvort og hvernig aðrir starfsmenn bankans megi binda hann ásamt bankastjóra með undirskrift sinni, svo og að ákveða, hverjir starfsmenn bankans geti skuldbundið hann í tilteknum málum með undirskrift sinni.
11. Að ráða fram úr öðrum málum, sem ekki eru til hluthafafunda eða bankastjóra lögð, og þeim málum, sem hluthafafundir eða bankastjóri skjóta til bankaráðs.

26. gr.

Bankaráðsmenn hafa aðgang að öllum bókum bankans og skjölum.

27. gr.

Allt það, er bankaráðið lætur skriflega frá sér fara, skal undirritað af formanni og einum hinna bankaráðsmannanna. Verslunarbankinn ábyrgist allar skuldbindingar, sem bankaráðið undirgengst stöðu sinni samkvæmt fyrir hans hönd.

C. Bankastjóri (bankastjórar).

28. gr.

Framkvæmdastjóri bankans, sem nefnist bankastjóri, hefur á hendi daglega stjórn Verslunarbankans í samræmi við reglur þær, sem honum eru eða verða settar af bankaráðinu samkvæmt samþykktum þessum.

Bankastjóri má ekki hafa á hendi embætti eða sýslan, sem ekki er lögskylt að gegna, nema með samþykki bankaráðsins, ekki reka sjálfur atvinnu eða vera í stjórn atvinnufyrirtækis.

Hann má ekki vera skuldskeyttur Verslunarbankanum eða útibúum hans, hvorki sem aðalskuldunautur eða ábyrgðarmaður.

Bankastjóri ræður alla þá starfsmenn Verslunarbankans, sem bankaráðinu er eigi sérstaklega falið að ráða samkvæmt samþykktum bankans, og segir þeim upp. Starfsmenn bankans skulu að jafnaði ráðnir með þriggja mánaða uppsagnarfresti.

Nú ákveður bankaráðið, að fleiri en einn bankastjóri skuli vera við bankann, og tiltekur bankaráðið þá verkaskiptingu milli þeirra.

29. gr.

Bankaráðið, endurskoðendur, bankastjóri og allir aðrir starfsmenn Verslunarbankans skulu skyldir að gæta fullkominnar þagnarskyldu um allt það, er varðar hagi bankans og viðskiptamanna hans og þeir fá vitneskju um vegna starfsemi sinnar í þarfir bankans.

V. KAFLI

Reikningsskil, endurskoðun, skipting tekjuafgangs og varasjóður.

30. gr.

Reikningsár Verslunarbankans er almanaksárið. Skal ársreikningi lokið fyrir febrúarmánaðarlok, en yfirlit yfir hag bankans skal gera mánaðarlega. — Yfirlit skal birta í Stjórnartíðindum eftir hverja 6 mánuði.

31. gr.

Aðalfundur hluthafa kýs 2 endurskoðendur, til eins árs í senn, að viðhafðri hlutfallskosningu. Endurskoðendur skulu vera bókhaldsfróðir menn og leiknir í endurskoðun reikninga. Þeir mega ekki vera í þjónustu Verslunarbankans að öðru leyti. Má jafnt kjósa þá úr flokki hluthafa sem utan hans. Þá tilnefnir viðskiparáðherra einn endurskoðanda, að loknum aðalfundi ár hvert, til eins árs í senn. Endurskoðendur skulu rannsaka allt reikningshald og alla reikninga bankans, og

er þeim jafnan heimill aðgangur að öllum bókum hans og skjölum. Fyrir marsmánaðarlok skulu þeir hafa lokið endurskoðun á ársreikningi bankans, og ber þeim þá að afhenda hann stjórn bankans, ásamt athugasemdum sínum.

Í síðasta lagi 2 vikum fyrir aðalfund skal bankastjórinn hafa samið svör sín við athugasemdum endurskoðenda, og skulu þau liggja hluthöfum til sýnis ásamt ársreikningi.

32. gr.

Ársreikningurinn skal sýna skilmerkilega og ýtarlega tekjur og gjöld bankans, eignir hans og skuldir. Með gjöldum skulu taldar hæfilegar afskriftir af fasteignum og lausafjármunum.

Áður en ársreikningur er gerður, skal bankaráðið ákveða, hvað lagt skuli til hliðar á afskriftarreikning vegna skulda, sem taldar eru tapaðar, og gera grein fyrir því á aðalfundi, sbr. 18. gr. 2. tölulið.

33. gr.

Tekjuafgangi samkvæmt rekstrarreikningi skal varið sem hér segir:

1. Vinna skal upp eignfært tap frá fyrra ári eða árum.
2. ⅓ hluta tekjuafgangs skal ávallt leggja í varasjóð.
3. Til arðgreiðslu samkvæmt ákvörðun aðalfundar að fengnum tillögum bankaráðs, með þeim takmörkunum sem hér segir:

   Arð af hlutafé má því aðeins greiða, að innborgað hlutafé, ásamt varasjóði, nemi samtals 5% af samanlögðu innlánsfé í bankanum, bæði í hlaupareikningi og sparisjóði. Þegar því marki er náð, skal eigi heimilt að greiða hærri arð en sem nemur almennum innlánsvöxtum af sparifé, uns innborgað hlutafé, ásamt varasjóði, nemur 10% af innlánsfénu. Nú er tekjuafgangi óráðstafað, vegna framangreindra takmarkana á arðgreiðslu, og skal hann þá renna óskiptur í varasjóð.
4. Til annars samkvæmt ákvörðun aðalfundar, að fengnum tillögum bankaráðs.

Varasjóð má eigi nota til annars en að vinna upp tap á rekstri bankans eða önnur töp, er bankinn kann að verða fyrir.

VI. KAFLI

Um breytingar á samþykktum félagsins.

34. gr.

Samþykktum félagsins má breyta á löglegum aðalfundi félagsins, þar sem staddir eru hluthafar, er umráð hafa yfir að minnsta kosti ⅔ atkvæða, og sé breytingin samþykkt með ⅔ atkvæða hið minnsta. Hafi eigi verið á fundinum svo margir hluthafar, en lagabreytingin er samþykkt með ⅔ atkvæða hið minnsta, skal halda fund aftur innan mánaðar. Skal til hans boðað á venjulegan hátt, og það tekið fram, að til fundarins sé boðað af því að eigi hafi verið nægilega margir á hinum fyrri. Séu á þeim fundi ⅔ greiddra atkvæða með breytingunni, öðlast hún gildi, hvort sem margir eða fáir hafa sótt fundinn.

VII. KAFLI

Um félagsslit.

35. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félaginu, og fer þá um tillögur þar að lútandi sem um lagabreytingar. — Fundur sá, sem samþykkir á lögmætan hátt að slíta félaginu, kveður og á um, hvernig ráðstafa skuli eignum þess og greiðslu skulda, sbr. 39. gr. laga nr. 77/1921 um hlutafélög.

Þannig samþykkt á aðalfundi Verslunarbanka Íslands h/f hinn 7. apríl 1973.
Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með sem samþykktir fyrir Verslunarbanka Íslands h/f. Jafnframt eru úr gildi fallnar samþykktir nr. 19 18. mars 1961 fyrir Verslunarbanka Íslands h/f.

Viðskiptaráðuneytið, 4. apríl 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

10. apríl 1974. Nr. 155.

AUGLÝSING

um umferð í Hafnarkauptúni, Austur-Skaftafellssýslu.

Samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum hreppsnefndar Hafnarhrepps, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Hafnarkauptúni:

1. Mesti leyfilegur hraði innan marka kauptúnsins skal vera 45 km á klukkustund.
2. Bönnuð er staða ökutækja á Hafnarbraut, þ. e. við hægri vegarbrún, þegar ekið er frá norðri til suðurs, eða eins og sagt er á máli heimamanna, ekið út Hafnarbraut. Gildir takmörkun þessi frá mótum Víkurbrautar og til endimarka Hafnarbrautar við athafnasvæði hafnar.
3. Þrjár götur skulu hafa aðalbrautarréttindi, þær eru: Hafnarbraut, Víkurbraut og Kirkjubraut.

A. **Hafnarbraut.** Umferð um allar götur, sem liggja að Hafnarbraut, hefur stöðvunarskyldu gagnvart umferð á Hafnarbraut. Göturnar eru: Ónefndur vegur frá golfvelli og mjólkurstöð, ónefndur vegur frá nýjum sorphaugum, ónefndur vegur frá Brautarholti, ónefndur vegur frá vatnstanki, Fiskhóll, Víkurbraut, Kirkjubraut, Tjarnarbrú, Svalbarð, Höfðavegur, Skólabrú, Bogaslóð, hafnarsvæði.

B. **Víkurbraut.** Götur þær, sem að henni liggja, en umferð frá þeim hefur biðskyldu gagnvart umferð á Víkurbraut, eru: Kirkjubraut, Hlíðartún, Miðtún, Fiskhóll, ónefnd gata við vegagerðarlóð, ónefnd gata milli Hreppuvegar og Víkurbrautar, Hreppuvegur og ónefndur vegur úr Álaugarey v/rafstöð.

C. **Kirkjubraut.** Götur þær, sem að henni liggja, en umferð frá þeim hefur biðskyldu gagnvart umferð á Kirkjubraut, eru: Miðtún, Hagatún, ónefndur vegur frá kirkju og Vesturbraut.

4. Einstefnuakstur er á hluta Bogaslóðar, eða frá Hafnarbraut að Ránarslóð. Á þessu vegarsvæði ber að leggja ökutækjum við vinstri vegarbrún.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, og koma til framkvæmda 1. júní n. k.

Lögreglustjórinn á Höfn í Hornafirði, 10. apríl 1974.

Friðjón Guðröðarson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jón Ingvars Jónssonar frá Þinghóli í Mjóafirði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 16. apríl 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Líknarsjóð hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jóns Ingvars Jónssonar frá Þinghóli í Mjóafirði.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Líknarsjóður hjónanna Jónu Vilhjálmsdóttur og Jóns Ingvars Jónssonar frá Þinghóli í Mjóafirði, og er stofnaður til minningar um þau.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 40 000.00.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa, bæjarfógetinn í Neskaupstað, sóknarpresturinn í Norðfjarðarprestakalli og yfirlæknir sjúkrahússins í Neskaupstað.

Er bæjarfógetinn formaður sjóðsstjórnar og skal hann sjá um reikningshald fyrir sjóðinn.

Skulu reikningar sjóðsins gerðir upp og endurskoðaðir miðað við 1. nóvember ár hvert.

4. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta með því að leggja það á sparisjóð eða kaupa fyrir það ríkisskuldabréf. Jafnframt skal þess gætt, að fé sjóðsins sé ávaxtað með hæstu fáanlegum vöxtum og verðtryggt eftir því sem kostur er, og stjórn sjóðsins metur hagkvæmt.

5. gr.

Tekjur sjóðsins eru vextir af höfuðstól og aðrar tekjur, sem sjóðnum kunna að áskotnast.

6. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja líknar- og mannúðarmál á Austurlandi og skal verja til þess hluta af tekjum sjóðsins, en aldrei má skerða höfuðstól hans. Að jafnaði skal ekki úthluta nema ¾ hlutum vaxta árlega, en telji stjórn sjóðsins það nauðsynlegt, má ef sérstaklega stendur á, úthluta öllum ársvöxtum sjóðsins og allt að helmingi annarra tekna.

7. gr.

Fé því, sem stjórnin úthlutar úr sjóðnum árlega skal skipta sem hér segir:

1. 15% skal greiða til sóknarnefndar Mjóafjarðarkirkju til viðhalds á kirkjunni.
2. 15% skal greiða til Slysavarnafélags Íslands v/björgunarsveitar slysavarnafélagsins í Neskaupstað.
3. 20% skal greiða stjórn sjúkrahússins í Neskaupstað til kaupa á bókum eða öðru til dægradvalar handa sjúklingum. Þetta skal þó bundið því skilyrði, að Mjófirðingar eða menn fæddir á Mjóafirði, hafi að öðru jöfnu forgang að sjúkrahúsvist á sjúkrahúsinu.
4. 50% skal varið til líknarmála á Austurlandi eftir ákvörðun stjórnar sjóðsins hverju sinni.

Verði Mjóafjarðarkirkja lögð niður, skal framlagi því, sem átti að fara til hennar skipt að jöfnu á milli slysavarnafélagsins og sjúkrahússins.

Skipting þessi varðar aðeins hinar föstu greiðslur sjóðsins (¾ vaxta), en viðbótaruthlutun má ganga óskert til einhvers framanritaðra aðila. Verði ágreiningur um úthlutun, ræður meirihluti sjóðsstjórnar.

8. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega samkv. þeim reglum, sem gilda um birtingu á reikningum opinberra sjóða.

9. gr.

Sjóður þessi er stofnaður samkv. skriflegri ósk Jóns Ingvars Jónssonar, en staðfestur af eftirlifandi eiginkonu hans, Jónu Vilhjálmsdóttur.

10. gr.

Leita skal samþykkis forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Samþykk ofanritaðri skipulagsskrá.

Reykjavík, 1. nóvember 1973.

Jóna Vilhjálmsdóttir.

19. apríl 1974. Nr. 157.

REGLUGERÐ

um holræsi í Nesjahreppi.

1. gr.

Hreppsnefnd Nesjahrepps tekur ákvörðun um lagningu holræsa, aðalæða og götuæða og byggingu nauðsynlegra hreinsivirkja fyrir skólp.

2. gr.

Hreppsnefnd Nesjahrepps hefur æðsta vald í málefnum, sem varða holræsakerfi hreppsins. Heimilt er hreppsnefndinni að fela sérstökum umsjónarmanni yfirstjórn holræsakerfisins.

3. gr.

Þegar holræsi hefur verið lagt í veg, götu eða annað opið svæði eða þar, sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun holræsa, er þeim húseigendum, er þar eiga húseignir að eða í námunda við og til holræsa geta náð, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skólp frá því út í aðalræsið. Á sama hátt skal farið með regnvatn frá húsum og lóðum. Skal því veitt í aðalræsi, nema þar sem hreppurinn hefur látið leggja sérstakar regnvatnslagnir, þar skal því veitt í þær.

4. gr.

Húseigandi, sem óskar að tengja hús sitt við holræsakerfi hreppsins eða að gera breytingar eða viðbætur við ræsi, sem áður hefur verið tengt við það, skal með nægum fyrirvara fá til þess leyfi hjá hreppsnefndinni eða þeim umsjónarmanni, sem málið fellur undir. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð, sem hreppurinn lætur í té, og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans, ásamt pípulagningameistara þeim, sem verkið á að annast. Með umsókninni fylgi uppdráttur af holræsakerfi hússins í tvíriti. Uppdráttur þessi skal gerður af manni með tækniþekkingu á sviði holræsalagna, sem til þess hefur hlotið löggildingu hreppsnefndar. Sá, sem uppdrátt gerir, ber ábyrgð á, að hann sé í samræmi við reglugerð

þessa og brjóti ekki í bága við byggingarsamþykkt eða aðrar samþykktir um þessi mál, sem í gildi eru í Nesjahreppi.

5. gr.

Uppdrættir skulu gerðir á haldgóðan, óstökkan pappír og þannig frá þeim gengið, að myndir og áletrun máist ekki við geymslu. Stærð þeirra skal vera 42.0 × 59.4 × 84.0 cm.

Standi sérstaklega á, getur fulltrúi hreppsnefndar, sem málið fellur undir, leyft að gera uppdrættina á stærri blöð í DIN broti. Nota skal mælikvarða 1:100 og 1:50, en 1:10 og 1:20, ef sýna þarf smáatriði. Uppdrættir skulu sýna allar lagnir utan húss sem innan, bæði í grunnmynd og rúmmynd. Þá skal einnig gera afstöðumynd, sem sýni málsetta legu heimæðar frá húsvegg að tengistað við skólpveituæð. Á uppdráttum skal sýna gerð og vídd allra pípna í holræsakerfi húss og enn fremur alla vatnslása, niðurföll, hreinsiloka og brunna, sem kerfinu tilheyra. Hæðartölur, sem sýndar eru á uppdráttum, skulu miðaðar við hæðarmerkjakerfi Nesjahrepps. Nota skal tákn í samræmi við íslenska staðla. Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum frárennslislögnum, sem breyta á, getur byggingarfulltrúi krafist þess, að þeir séu gerðir, og ber húseigandi allan kostnað af því. Þegar uppdráttur hefur verið samþykktur af fulltrúa hreppsnefndar, sem málið fellur undir, skal hann árita uppdráttinn í tvíriti og skal annað eintak hans síðan geymt í skjalasafni hreppsins.

6. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af hreppsnefndinni, hafa einir rétt til þess að annast holræsalagnir og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri lögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt þessa, nánari fyrirmæli, sem kunna að verða sett og samþykktan uppdrátt. Ef pípulagningameistari brýtur í bága við fyrirmæli samþykkta þessara eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur hreppsnefndin veitt honum áminningu. Enn fremur má hún svipta hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

7. gr.

Pípulagningameistari sá, sem verkið annast, staðfestir, áður en verkið hefst, með undirskrift sinni, að hann hafi tekið verkið að sér og sé ábyrgur fyrir því, að það sé unnið eftir settum reglum. Sé skipt um pípulagningameistara á meðan á verki stendur, ber að tilkynna það fulltrúa hreppsins, sem málið heyrir undir. Skal pípulagningameistari sá, sem við tekur, gefa yfirlýsingu um, hversu miklum hluta verksins sé þegar lokið, og er honum eigi heimilt að halda verkinu áfram, fyrr en hann hefur með undirskrift sinni tekið ábyrgð á verkinu.

8. gr.

Uppdráttur áritaður af fulltrúa hreppsins skal ávallt vera á vinnustað. Með árituninni tekur hreppurinn enga ábyrgð á því, að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

9. gr.

Byggingarfulltrúi skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og samþykkt þessa. Engar holræsalagnir má hylja, fyrr en þær hafa verið teknar út af byggingarfulltrúa. Álíti byggingarfulltrúi, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar eða öðrum reglum, sem settar kunna að vera um slík verk, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

10. gr.

Allt efni, sem notað er til holræsagerðar, skal standast kröfur byggingarsamþykktar, en auk þess getur byggingarnefnd sett reglur um holræsaefni, t. d. ef um nýjungar á því sviði er að ræða.

Byggingarfulltrúi getur gert kröfur um sérstaka hreinsibrunna á holræsakerfi húseiganda, þar sem ástæða þykir til.

11. gr.

Eigi er heimilt að láta renna í holræsakerfið sýrur, sterkan lút, olíur, kvikasilfur eða önnur efni, sem valdið geta skemmdum á holræsakerfinu eða varanlegri mengun. Á þeim stöðum, sem slík hætta er fyrir hendi, skal koma fyrir síum, gildrum eða öðru, sem hindrar það, að þessi efni komist út í holræsakerfi hreppsins. Húseigandi er ábyrgur fyrir vanrækslu hér á og hugsanlegu tjóni, sem af slíkri vanrækslu kann að leiða.

12. gr.

Skylt er mönnum að hlíta því, að holræsalagnir séu lagðar um eignarland þeirra eða umráðasvæði og fram fari á þeim nauðsynlegt viðhald. Um bætur fyrir slíkt fer samkvæmt vatnalögum.

13. gr.

Kostnaður við aðalholræsakerfi hreppsins greiðist úr sveitarsjóði, en til að vega upp á móti þeim kostnaði skal innheimta stofngjöld og holræsagjöld af húseigendum samkv. 14. og 15. gr.

14. gr.

Áður en tenging heimæðar fer fram sbr. 4. grein, skal húseigandi greiða stofngjald. Gjaldið miðast við rúmmál viðkomandi húss, og er kr. 10.00 á hvern rúmmetra húss miðað við byggingarvísitölu 913 stig. Heimilt er hreppsnefnd að hækka það eða lækka í samræmi við breytingar á byggingarvísitölunni um allt að 50%, án staðfestingar ráðuneytisins.

15. gr.

Innheimta skal holræsagjald af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Nesjahrepps, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem holræsi hefur verið lagt í.

Holræsagjald skal reiknast um 1‰ — einn af þúsundi af heildarfasteignamati hverrar fasteignar, þ. e. a. s. mat mannvirkja að viðbættu mati lóðar. Holræsagjald skal þó eigi vera lægra en kr. 500.00 af hverri íbúð á ári.

Undanþága frá gjaldskyldu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu holræsagjalds.

Nú er fasteign, sem greiða ber af holræsagjald, eigi virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá hreppsnefnd gjaldið. Við ákvörðun holræsagjalds samkvæmt þessari málsgrein skal höfð hliðsjón af því, hvert líklegt fasteignamat myndi verða á eigninni fullfrágenginni.

Greiða skal holræsagjald af húsum og öðrum mannvirkjum, sem eru í byggingu og því eigi virt til fasteignamats, eftir ákvörðun hreppsnefndar.

Gjalddagi holræsagjalds er hinn sami og gjalddagi fasteignaskatts.

16. gr.

Holræsagjald af fasteign má taka lögtaki og má gera lögtak í hinu skattskylda húsi án tillits til eigendaskipta. Nýtur holræsagjaldið lögveðsréttar í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

17. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar ná til allra holræsa, sem hreppurinn hefur látið gera, enda annist hann viðhald og endurnýjun þeirra, annarra en ræsa, sem eru hluti af frárennslislögn fasteignar og innan lóðarmarka hennar. Húseigendum er skylt að annast viðhald og endurnýjun ræsa frá húsum sínum að aðalræsi. Dragi húseigandi aftur á móti á langinn nauðsynlegt viðhald, getur hreppurinn ráðist í þær framkvæmdir á kostnað húseiganda.

18. gr.

Hreppsnefnd getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem reglugerð þessi fjallar um. Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

19. gr.

Ef hreppsnefnd þykir ástæða til, getur hún heimilað öðrum en pípulagningameisturum að annast vatnslagnir samkvæmt reglugerð þessari, enda fullnægi þeir þeim skilyrðum, er sett verða hverju sinni og taka á sig fulla ábyrgð á framkvæmd verksins samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Nesjahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. apríl 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 158. 19. apríl 1974.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Nesjahrepps.

1. gr.

Vatnsveita Nesjahrepps er eign Nesjahrepps og er hún rekin í þeim tilgangi að fullnægja vatnsþörf heimila og fyrirtækja í hreppnum, eftir því, sem við verður komið og reglugerð þessi kveður nánar á um.

Vatnsveitan er sjálfstætt fyrirtæki í rekstri Nesjahrepps með sérstöku reikningshaldi.

Reikningar Vatnsveitu Nesjahrepps skulu jafnan fylgja reikningum sveitarsjóðs Nesjahrepps til endurskoðunar og samþykktar.

2. gr.

Hreppsnefnd Nesjahrepps hefur æðsta vald í málefnum Vatnsveitu Nesjahrepps. Hreppsnefndin skipar vatnsveitustjóra, sem annast daglegan rekstur vatnsveitunnar.

3. gr.

Vatnsveita Nesjahrepps hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á því svæði hreppsins, sem vatnsveitunni er ætlað að ná yfir og hún getur fullnægt.

4. gr.

Óheimilt er að spilla vatnslindum í landi hreppsins með jarðraski eða mannvirkjagerð, og þess skal gætt, að grunnvatn í hreppnum spillist ekki af völdum olíu eða aðrennslisefna, sem valdið geta tímabundinni eða varanlegri mengun grunnvatns.

Heimilt er hreppsnefnd að banna mannvirkjagerð eða umgang manna og búfjár á ákveðnum svæðum í hreppnum, ef það hefur í för með sér hættu á mengun neysluvatns.

5. gr.

Hver sá, er á húseign við götu eða veg, sem vatnsæð liggur um, á rétt á að tengja vatnsæð frá henni á eigin kostnað við húsið, enda sé það reist með samþykki bygginganefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa.

Vatnsnot til annarra þarfa skulu jafnan leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki, er vatn nota, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar, nema að fengnu leyfi vatnsveitustjóra. Vatnsveitustjóri getur fyrirskipað breytingar á eldri vélum og tækjum, ef nauðsyn krefur.

Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja, að þrýstingur á götuæðum sé ávallt nægilegur.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

6. gr.

Sá, er óskar að leggja vatnsveituæð að húsi sínu, leggja nýlagnir, gera breytingar eða viðbætur við eldri vatnslagnir, skal með nægjanlegum fyrirvara fá til þess leyfi hjá vatnsveitunni. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð, sem vatnsveitan lætur í té og skulu þær undirritaðar af eiganda hússins eða fullgildum umboðsmanni hans, ásamt pípulagningameistara þeim, sem verkið á að annast. Með umsókninni fylgi uppdráttur af vatnslögninni í tvíriti. Uppdráttur þessi skal gerður af manni með tækniþekkingu á sviði vatnslagna og sem til þess hefur hlotið löggildingu vatnsveitunnar. Sá, sem uppdrátt gerir, ber ábyrgð á, að hann sé í samræmi við reglugerð þessa og brjóti ekki í bága við byggingarsamþykkt eða aðrar samþykktir um þessi mál, sem í gildi eru í Nesjahreppi.

7. gr.

Uppdrættir skulu gerðir á haldgóðan, óstökkan pappír og þannig frá þeim gengið, að myndir og áletrun máist ekki við geymslu. Stærð þeirra skal vera 42.0 × 59.4 cm eða 59.4 × 34.0 cm.

Standi sérstaklega á, getur vatnsveitan leyft að gera uppdrættina á stærri blöð í DIN broti. Nota skal mælikvarða 1:100 og 1:50, en 1:10 og 1:20, ef sýna þarf smáatriði. Uppdrættir skulu sýna allar lagnir utanhúss sem innan, bæði í grunnmynd og rúmmynd. Þá skal einnig gera afstöðumynd, sem sýni málsetta legu heimæðar frá húsvegg að tengistöð við vatnsveituæð. Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsleiðslna, loka og krana, svo og annarra þeirra atriða, sem málið snerta. Nota skal tákn í samræmi við íslenska staðla. Vatnsveitan getur krafist útreikninga á vatnslögninni, ef ástæða þykir til. Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum, sem breyta á, getur vatnsveitan krafist þess, að þeir séu gerðir og ber húseigandi allan kostnað af því. Þegar vatnsveitan hefur samþykkt uppdrátt, skal á hann færð áritun um það og annað eintak hans skal síðan geymt í skjalasafni vatnsveitunnar.

8. gr.

Pípulagningameistarar, löggiltir af vatnsveitunni, hafa einir rétt til þess að annast vatnslagnir og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögnum. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt

þessa, nánari fyrirmæli, sem kunna að verða sett og samþykktan uppdrátt. Ef pípulagningameistari brýtur í bága við fyrirmæli samþykkta þessara eða reglna, settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Enn fremur má hún svipta hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

9. gr.

Pípulagningameistari sá, sem verkið annast, staðfestir, áður en verkið hefst, með undirskrift sinni, að hann hafi tekið verkið að sér og sé ábyrgur fyrir því, að það sé unnið eftir settum reglum. Sé skipt um pípulagningameistara á meðan á verki stendur, ber að tilkynna það vatnsveitunni. Skal pípulagningameistari sá, sem við tekur, gefa yfirlýsingu um, hversu miklum hluta verksins sé þegar lokið, og er honum eigi heimilt að halda verkinu áfram, fyrr en hann hefur með undirskrift sinni tekið ábyrgð á verkinu.

10. gr.

Uppdráttur áritaður af vatnsveitunni skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á því, að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars, sem kann að vera því til fyrirstöðu.

11. gr.

Vatnsveitustjóri skal hafa eftirlit með því, að nýlagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og samþykkt þessa. Engar vatnspípur má hylja, fyrr en þær hafa verið viðurkenndar af vatnsveitunni. Vatnsveitustjóri hefur rétt til þess að láta þrýstiprófa vatnslagnir á kostnað húseiganda, og sé það gert, skal pípulagningameistari sá, sem ábyrgð ber á verkinu, vera viðstaddur og aðstoða starfsmenn vatnsveitunnar við prófunina. Áliti eftirlitsmaður vatnsveitunnar, að verk sé eigi framkvæmt samkvæmt ákvæðum samþykktar þessarar eða öðrum reglum, er settar kunna að verða, getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

12. gr.

Allar leiðslur frá vatnsveituæðum að húsi og í því eru eign húseiganda, og ber hann kostnað af lögn þeirra og viðhaldi, nema vatnsveitan ákveði annað. Vatnsveitan getur ákveðið, að heimæðar eða hluti þeirra skuli lagðar af starfsmönnum hennar.

Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum, ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja sama vatnslagnakerfi við tvær heimæðar. Vatnsveitan getur ákveðið, að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið, hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir, ef aðilar verða ekki ásáttir um slíkt. Starfsmenn vatnsveitunnar skulu ætíð sjá um tengingu heimæða við vatnsveituæð, en eigandi heimæðarinnar skal greiða sérstakt gjald áður, stofngjald, sem hreppurinn ákveður. Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús, að þau séu fokheld og upphituð, eða á fullnægjandi hátt fyrirbyggt, að ekki frjósi í vatnspípunum. Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka, þegar er hans verður vart. Vatnsveitustjóri getur, ef hann telur brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda, að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti. Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum, er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

13. gr.

Skylt er mönnum að hlíta því, að vatnsæðar séu lagðar um eignarland þeirra eða umráðasvæði og fram fari á þeim nauðsynlegt viðhald. Um bætur fyrir slíkt fer samkvæmt ákvæðum vatnalaga.

14. gr.

Eftirlitsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús og lóðir vatnsnotenda til eftirlits með vatnslögnum og skal húseigendum skylt að gefa upplýsingar m. a. um vatnsnotkun og fl. þ. h., eftir því sem óskað er. Starfsmönnum vatnsveitunnar ber að sýna fyllstu kurteisi við störf sín.

15. gr.

Heimilt er að loka vatnsæðum þeirra, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, nota það þannig, að óþrifum eða óþægindum valdi eða vanrækja viðhald á pípum og tækjum tengdum vatnsveitunni. Jafnframt er heimilt að taka úr sambandi ónotaðar vatnsæðar, sem fyrirsjáanlega verða ekki teknar í notkun innan árs.

16. gr.

Heimilt er að fyrirskipa takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Einnig að loka fyrir vatnið, vegna viðgerða og hreinsunar, takmarka það á vissum tíma í senn, eftir atvikum. Jafnan skal auglýsa slíkar aðgerðir með svo rúmum fyrirvara sem kostur er.

17. gr.

Ef eldsvoða ber að höndum, hafa slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til þess að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar mega teljast, hvort heldur á vatnsæðum í einkaeign eða í eign vatnsveitunnar. Óheimilt er öðrum aðilum en slökkviliði, lögreglu og starfsmönnum vatnsveitunnar að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar, nema með sérstöku leyfi hreppsnefndar eða vatnsveitustjóra.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem leiða kann af reksturstruflunum vegna hugsanlegra aðgerða, sem nefndar eru í 15., 16. og 17. grein.

18. gr.

Áður en tenging heimæðar fer fram sbr. 12. grein, skal húseigandi greiða stofngjald til vatnsveitunnar. Gjaldið miðast við rúmmál viðkomandi húss, og er kr. 10.00 á hvern rúmmetra húss miðað við byggingarvísitölu 913 stig. Heimilt er hreppsnefnd að hækka það eða lækka í samræmi við breytingar á byggingarvísitölunni um allt að 50%, án staðfestingar ráðuneytisins.

19. gr.

Innheimta skal vatnsskatt af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Nesjahrepps, sem standa við götu eða opin svæði, þar sem dreifiæð vatnsveitunnar hefur verið lögð í.

Almennur árlegur vatnsskattur skal reiknast sem 2‰ — tveir af þúsundi — af heildarfasteignamati hverrar fasteignar, þ. e. a. s. mat mannvirkja að viðbættu mati lóðar. Vatnsskattur skal þó eigi vera lægri en kr. 1 000.00 af hverri íbúð á ári.

Undanþága frá gjaldskyldu hins almenna fasteignaskatts skapar ekki undanþágu frá greiðslu vatnsskatts.

Nú er fasteign, sem greiða ber af vatnsskatt, eigi virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn. Við ákvörðun vatnsskatts samkvæmt þessari málsgrein skal höfð hliðsjón af því, hvert líklegt fasteignamat myndi verða á eigninni fullfrágenginni.

Greiða skal vatnsskatt af húsum og öðrum mannvirkjum, sem eru í byggingu og því eigi virt til fasteignamats, eftir ákvörðun hreppsnefndar.

20. gr.

Aukavatnsskatt skal leggja á iðnfyrirtæki, veitingahús, þvottastöðvar og aðra aðila, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa. Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun og skal hann vera kr. 5.00 fyrir hvern m^3 vatns.

Nú notar aðili, sem greiða ber aukavatnsskatt, vatn án mælis, og ákveður hreppsnefnd þá aukavatnsskattinn samkvæmt áætlaðri notkun. Nú sætir húseigandi eða vatnsnotandi sig ekki við ákvörðun hreppsnefndar á aukavatnsskatti og getur hann þá krafist þess, að vatnsnotkun hans verði mæld um eins mánaðar skeið eftir vali hreppsnefndar og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn í hlutfalli við niðurstöðu þeirrar mælingar.

21. gr.

Þar sem vatn er selt samkvæmt mæli, leggur vatnsveitan til mæli og sér um viðhald hans að því er snertir eðlilegt slit, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum ber húseiganda að bæta.

Ef maður rýfur innsigli vatnsmælis, varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum. Verði vatnsmæli ekki komið fyrir án breytinga á vatnslögn, er húseiganda skylt að láta breyta lögninni á sinn kostnað.

Gjald fyrir uppsetningu mælis skal vera kr. 2 000.00 og leiga kr. 1 500.00 á ári fyrir hvern mæli.

22. gr.

Gjalddagi vatnsskatts samkvæmt 19. gr. er hinn sami og gjalddagi fasteignaskatts, en gjalddagi vatnsskatts og mælaleigu samkvæmt 20. og 21. gr. er í lok hvers mánaðar eða ársfjórðungslega eftir ákvörðun hreppsnefndar.

23. gr.

Vatnsskatt af fasteignum má taka lögtaki og má gera lögtak í hinu vatnsskattsskylda húsi án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðsréttar í húseignum næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Sé vatnsskattur eða vatnsgjöld í vanskilum, er hreppsnefnd heimilt að láta loka vatnsrennsli til gjaldanda og er heimilt að krefjast allt að kr. 1 000.00 opnunargjalds, þegar skil hafa verið gerð á vatnsskattinum eða vatnsgjöldunum.

24. gr.

Heimilt er hreppsnefnd, án staðfestingar ráðuneytisins, að hækka eða lækka gjöld samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50%, hvort heldur er einstaka liði eða gjöldin í heild.

25. gr.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem vatnsveitan hefur fyrirskipað samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt og getur þá vatnsveitan látið vinna það, sem þarf, á kostnað viðkomandi aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan innheimta hjá aðila, og má beita lögtaki, ef þörf krefur.

26. gr.

Hreppsnefnd getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála, sem reglugerð þessi fjallar um. Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til þess.

27. gr.

Ef hreppsnefnd þykir ástæða til, getur hún heimilað öðrum en pípulagningameisturum að annast vatnslagnir samkvæmt reglugerð þessari, enda fullnægi þeir þeim

skilyrðum, er sett verða hverju sinni og taka á sig fulla ábyrgð á framkvæmd verksins samkvæmt reglugerð þessari.

28. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Nesjahrepps staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. apríl 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

23. apríl 1974. Nr. 159.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Ögmund Jónsson, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. apríl 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð um Ögmund Jónsson.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður um Ögmund Jónsson.

2. gr.

Stofndagur sjóðsins telst vera 1. maí 1971.

3. gr.

Stofnendur sjóðsins eru ættingjar, vinir og kunningjar Ögmundar Jónssonar yfirverkstjóra, sem lést þann 30. janúar 1971.

4. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 60.000.00.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur, framlög styrktarfélaga, gjafir, áheit, svo og aðrar tekjur vegna fjáröflunarleiða, sem sjóðstjórn ákveður.

5. gr.

Óheimilt er að veita lán úr sjóðnum.

6. gr.

Hlutverk sjóðsins er:

1. Að halda á lofti minningu Ögmundar Jónssonar yfirverkstjóra.
2. Að styrkja konur og karla til fræðslu og þjálfunar í þágu alþýðuhreyfingarinnar á Íslandi.
3. Að sinna öðrum skyldum verkefnum, sem sjóðsstjórn ákveður með samþykki styrktarmannafundar.

7. gr.

Styrktarmenn sjóðsins geta allir þeir orðið, sem greiða árlegt framlag til sjóðsins. Árgjaldið skal ákveðið á fundi styrktarmanna, sem haldinn skal 1. maí ár hvert og telst það aðalfundur. Á þeim fundi gefur stjórn sjóðsins skýrslu um hag hans og starfsemi og leggur fram endurskoðaða reikninga fyrir síðastliðið almanaksár. Þá skal og á þeim fundi kjósa sjóðsstjórn.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn, sem kjörnir eru á stofnfundi, en síðan á aðalfundi, sbr. 7. gr. Skulu stjórnarmenn vera úr hópi styrktarfélaga. Stjórnin skiptir með sér verkum innan viku frá aðalfundi: formaður, ritari, gjaldkeri og meðstjórnendur. Hlutverk stjórnarinnar er að annast um varðveislu sjóðsins og úthlutun styrkja og viðurkenninga. Skal stjórn sjóðsins halda gjörðabók um stjórnarfundi og aðra fundi. Auk stjórnar skal fundurinn einnig kjósa 2 endurskoðendur til eins árs í senn. Skulu þeir einnig vera úr hópi styrktarfélaga.

9. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í einhverjum af ríkisbönkunum. Þá getur sjóðurinn og með samþykki meirihluta stjórnar ávaxtað fé sitt með kaupum á vísitölutryggðum skuldabréfum Seðlabanka Íslands.

10. gr.

Ársvextir sjóðsins, framlög og tekjur skulu leggjast við hann óskert uns höfuðstóll hans er orðinn kr. 150 000.00 — eitt hundrað og fimmtíu þúsund krónur — en þá fyrst má verja allt að helmingi af árstekjum sjóðsins til úthlutunar samkvæmt 6. grein. Hinn hlutinn leggst við höfuðstól, sem ekki má skerða. Telji sjóðsstjórn ekki ástæðu til þess að ráðstafa því fé, sem heimilt er að úthluta samkv. 6. grein, getur hún annað tveggja lagt það fé við höfuðstól eða geymt það til síðari úthlutunar.

11. gr.

Skipulagsskrá Minningarsjóðs um Ögmund Jónsson var lögð fyrir stofnfund styrktarmanna hinn 1. maí 1971 og samþykkt á þeim fundi í þeirri mynd, sem hér er prentað. Skipulagsskrá þessari verður ekki breytt nema á aðalfundi með samþykki meirihluta skuldlausra styrktarfélaga.

12. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Nr. 160. 24. apríl 1974.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árna Jónssonar, söngstjóra frá Víðimel í Skagafirði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 24. apríl 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Árna Jónssonar, söngstjóra frá Víðimel.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Árna Jónssonar, söngstjóra frá Víðimel í Skagafirði, sem andaðist 10. okt. 1972.

Heimili sjóðsins er að félagsheimilinu Héðinsminni í Akrahreppi.

Sjóðurinn er stofnaður af félögum karlakórsins Feykis á afmælisdegi Árna heitins Jónssonar 21. apríl 1974, með framlagi að fjárhæð kr. 100 000.00 — eitthundrað þúsund krónur 00/100.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að styrkja tónlistar- og söngllf í sveitum Skagafjarðar. Má þar til nefna tónlistarkennslu, stuðning við söngkóra, svo og námsstyrki til aðila, er stunda tónlistarnám til undirbúnings starfa á starfssviði sjóðsins.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru, auk stofnframlags samkvæmt framanrituðu:

1. Framlög og gjafir, er berast kunna.
2. Ágóði af minningar- og jólakortum, er sjóðurinn kann að gefa út.
3. Ágóði af samkomum, sem haldnar kunna að verða á vegum sjóðsins.
4. Vextir af höfuðstól, (sjá þó 4. gr.).

4. gr.

Eigi má úthluta styrkjum úr sjóðnum fyrr en hann hefur náð kr. 500 000.00. Má þá úthluta ⅔ af ársvöxtum, en ⅓ þeirra leggst ávallt við höfuðstól.

Fé sjóðsins skal ávaxta í Búnaðarbanka Íslands, Sauðárkróki, í vísitölutryggðum ríkisskuldabréfum eða á annan tryggilegan hátt.

5. gr.

Sjóðurinn skal starfa undir umsjón sýslunefndar Skagafjarðarsýslu.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn, 2 og jafnmargir til vara, kosnir af sýslunefnd, eftir hverjar nýafstaðnar sveitarstjórnarkosningar og 1, tilnefndur af Báru Jónsdóttur á Víðimel, ekkju Árna Jónssonar, og niðja þeirra, meðan þeirra nýtur við, en að þeim frágengnum skal hreppsnefnd Akrahrepps nefna 1 mann og annan til vara í stjórn, eftir nýafstaðnar sveitarstjórnarkosningar.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal árlega gera rekstrar- og efnahagsreikning fyrir sjóðinn, og skulu þeir endurskoðaðir af endurskoðendum sýslunefndar.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og hún birt í B-deild Stjórnartíðinda.

Gert í Héðinsminni, 21. apríl 1974.

Magnús H. Gíslason. Árni Bjarnason. Sveinn Þ. Gíslasson.
Sig. Sigurðsson. Konráð Gíslason. Guðmann Tobíasson.
Gunnar Oddsson.

24. apríl 1974. Nr. 161.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Laugarbakka í Ytri-Torfustaðahreppi.

1. gr.

Hreppsnefnd Ytri-Torfustaðahrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt.

2. gr.

Hreppsnefnd fer með yfirstjórn vatnsveitunnar. Heimilt er henni að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist öll þau störf í þágu vatnsveitunnar er þurfa þykir.

3. gr.

Vatnsveitan er sjálfstætt fyrirtæki í eigu Ytri-Torfustaðahrepps með sérstöku reikningshaldi. Reikingsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast oddviti reikningshald, innheimtur og greiðslur. Reikningar vatnsveitunnar skulu endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja þeim ár hvert.

4. gr.

Hver sá, er óskar að kaupa vatn af Vatnsveitu Laugarbakka skal senda um það skriflega umsókn til hreppsnefndar, enda sé vatnið ætlað til heimilisþarfa. Vatnsnot til annarra þarfa skulu háð leyfi með nánari fyrirmælum og skilyrðum, er vatnsveitan setur hverju sinni.

5. gr.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað af lagningu vatnsæðar frá aðalæð í hús sitt og annast viðhald hennar.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og öðrum, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta án tafar gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Framkvæmi eigandi ekki nauðsynlegar viðgerðir án tafar, er vatnsveitunni heimilt að gera það á kostnað eiganda.

7. gr.

Hreppsnefnd og umsjónarmanni vatnsveitunnar er heimilt að fara í hús manna, þar sem vatnsæðar liggja til athugunar á þeim og eftirlits með vatnsnotkun. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

8. gr.

Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur vegna hreinsunar eða annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda sé það tilkynnt áður, sé þess kostur. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

9. gr.

Áður en tenging fer fram, skal húseigandi greiða stofngjald til vatnsveitunnar. Skal það miðast við rúmmál húss hans að utanmáli. Er gjaldið kr. 12.00 á hvern rúmmetra allt að 2000 rúmmetra stærð, en kr. 8.00 á hvern rúmmetra, sem þar er umfram, en þó aldrei lægra en kr. 7 000.00.

10. gr.

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem virtar eru til fasteignamats og vatni er veitt í. Skal hann árlega nema 0.20% af fasteignamati, þ. e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar, eins og það er hverju sinni.

Auk þess skal greiða fastagjald kr. 1 000.00 af hverri húseign árlega. Fyrir þvottaplön, sem rekin eru til þvotta á bifreiðum kr. 5 000.00 á ári fyrir vatnsnotin.

Fyrir aðra notkun vatns en til venjulegra heimilisnota skal greiða gjald, er hreppsnefndin ákveður.

11. gr.

Gjöld skv. 9. gr. eru miðuð við byggingarvísitölu 913 stig, en heimilt er hreppsnefndinni að hækka þau eða lækka í samræmi við breytingar á henni um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins. Þá getur hreppsnefndin hækkað eða lækkað gjöld skv. 9. og 10. gr. um allt að 50%, öll þeirra eða hvert um sig, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

12. gr.

Gjalddagi vatnsskatts er 15. janúar ár hvert.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts af húseign sinni. Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveðsrétti í eigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 50 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 24. apríl 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

8. maí 1974. Nr. 162.

SAMÞYKKT

um hundahald á Sauðárkróki.

1. gr.

Hundahald er bannað á Sauðárkróki.

2. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að veita einstaklingum, búsettum í kaupstaðnum, undanþágu til hundahalds með eftirfarandi skilyrðum:

a) Hundurinn skal skráður á skrifstofu bæjarins, og þar fær eigandi hundsins afhenta merkta plötu, sem skal jafnan vera í ól um háls hundsins.

b) Árlega skal bæjarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem undanþágu er veitt fyrir. Gjaldið sem bæjarstjórn ákveður fyrir eitt ár í senn, skal renna til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í kaupstaðnum og skal upphæð þess við það miðuð.

c) Skylt er hundaeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu vátryggingarfélagi. Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingafélaginu, sem sýni að tryggingin sé í fullu gildi.

d) Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, sem hefur fullt vald yfir honum. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í sjúkra- og skólahús, matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli eru um hönd höfð.

e) Leyfi fyrir einstökum hundum er jafnan háð því, að þeir raski eigi ró íbúa bæjarins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um bæinn fara, til óþæginda.

f) Hundaeiganda ber að hlíta að öðru leyti lögum og reglum, er hundahald varða (þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts), svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Skal hundinum komið fyrir, sé um að ræða minni háttar brot í fyrsta skipti. Eigandi hundsins yrði þá að leysa hann þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé um að ræða alvarlegt brot eða ítrekuð brot, afturkallast viðkomandi undanþága til hundahalds.

Bæjarstjórn er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi, telji hún þess þörf.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkróks, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 8. maí 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 163. 10. maí 1974.

AUGLÝSING

um skipulag í Bæjarhreppi í Austur-Skaftafellssýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Bæjarhrepps í Austur-Skaftafellssýslu, að undanskildum nauðsynlegum byggingum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Félagsmálaráðuneytið, 10. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 164. 10. maí 1974.

SAMÞYKKT

um forkaupsrétt Hafnarfjarðarkaupstaðar að fasteignum innan sveitarfélagsins.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 23. júní 1932 og 26. gr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, hefur bæjarstjórn Hafnarfjarðar gert eftirfarandi samþykkt:

„Bæjarstjórn samþ. að nota heimild 26. gr. skipulagslaga nr. 19/1964 til að áskilja

sér forkaupsrétt að öllum lóðum og fasteignum í Hafnarfirði vestan Krísuvíkurvegar, er lagðar voru undir lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðar með lögum nr. 46/1964.

Nánar til tekið eru eignir þessar m. a.:

Jörðin Lónakot.

Jörðin Óttarsstaðir, þar með talið gamla býlið, Óttarsstaðir II, Óttarsstaðagerði, Blikalón I og Glaumbær.

Jörðin Straumur, þar með talið Straumsbúið, Jónsbúð, Þýzkabúð, sumarbústaður Guðrúnar Helgadóttur og eignarland Bjarna Bjarnasonar.

Litli Lambhagi.

Stóri Lambhagi.

Landspilda Hákonar Bjarnasonar.

Landspilda Skógræktar ríkisins.

Landspilda Jóhönnu og Bjargar Sigurjónsdætra.

Gerði.“

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja.

Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

16. maí 1974. Nr. 165.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Sauðárkrókskaupstað.

I. KAFLI

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli, fjárréttir, markaði og opinber uppboð gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa eða annars staðar þar, sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að sá, sem fyrr kemur, fái fyrr aðgang og

haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á eða hafa í frammi hávaða eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast að að óþörfu nokkuð það, sem raskar næturró manna. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga eða hús utan, né heldur hringja dyrabjöllu, hringja í síma eða aðhafast neitt það, sem ónáðar eða móðgar húsbændur og annað heimilisfólk eða veldur því ótta.

5. gr.

Á götum og vegum, eða þar, sem hætta stafar af, má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, sleðum eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða íþróttir, sem hindra umferðina. Einnig er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum, bifreiðum, dráttarvélum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð um farinn veg, eða festa við þau sleða, handvagna eða annað, sem óþægindi eða hætta getur stafað af.

6. gr.

Enginn má versla með skotvopn, sprengjur, skotfæri eða efni eða hluti í þau, nema hann hafi áður fengið til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalda. Um sölu og meðferð á flugeldum og öðrum skoteldum skal fara skv. reglugerð nr. 258/1964 eða öðrum reglum, sem um slíkt kunna að verða settar samkv. lögum.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skambyssu, af boga eða öðrum skotvopnum í landi Sauðárkrókskaupstaðar að afréttargirðingu, og á hafnarsvæðinu, né heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni, skoteldum eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum. Á þessum slóðum má ekki heldur framkvæma neins konar sprengingar að þarflausu.

Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skotelda, þegar sérstaklega stendur á, enda séu leyfi bundin við ákveðið svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál, brenna rusl eða úrgang, eða ganga með blys.

Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða á almannafæri má aðeins gera með leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Sprengiefni og önnur slík eldfim efni má hvorki hafa í íbúðarhúsum né annars staðar þar, sem hætta stafar af.

Sprengiefni má aðeins geyma á stöðum, sem lögreglustjóri samþykkir.

7. gr.

Enginn má fleygja gleri, steinum, nöglum, úrgangi, hálmi eða öðru rusli á almannafæri, né heldur hella niður olíu eða öðru, sem haft getur í för með sér hættu, óþrifnað eða mengun.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almennri reglu. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Ölvuðum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga á almannafæri, skal ráðstafað á tryggilegan hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir greiða kostnað þann, sem af því leiðir. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá auk áfallins kostnaðar enn fremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði, er þeir kunna að hafa valdið með ölæði sínu og ólátum.

10. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur Sauðárkrókskaupstaðar eða annars staðar svo nærri landi eða skipum í höfninni, að hneykslun valdi.

11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilisfangs, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum frá lögreglustjóra fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðinni.

13. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum Sauðárkrókskaupstaðar eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Verði einhver valdur að slíku óviljandi, skal tilkynna það þegar í stað til hlutaðeigandi stofnunar.

14. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

15. gr.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns, láta fyrirberast í umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

16. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum. Byssu skal ávallt bera þannig, að hlaupið snúi upp.

Gaddhrífur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotist af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búið, að engin hætta geti stafað af.

17. gr.

Á alfaravegi má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem

minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá eða tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum vagnar eða bifreiðar mega standa, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

18. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir, sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til hægri handar.

19. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg Sauðárkrókskaupstaðar eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir, með nægilega greinilegum ljósum eða endurskinsmerkjum, frá því fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni.

Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur bæjarstjóri eða lögreglustjóri látið ljúka verkinu og sett götur, torg og vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

20. gr.

Ekkert má hafa það í opnum gluggum, sem niður getur fallið á vegi eða götur og valdið skaða þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum, og bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

21. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt sé við því að það hrynji, eða einhver hluti þess og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo, sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra.

Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar vegg eða girðingu liggur við falli eða hruni, eða ástand mannvirkis er þannig, að hætta getur stafað af fyrir umferð.

Nú brennur hús og mannvirki eða það er flutt burt án þess, að annað sé byggt í staðinn, og er þá eiganda þess eða umráðamanni skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

22. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra svo frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar, sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leyfar af verkefni og annað, sem af húsbyggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, þegar húsgerðinni er svo langt komið, eða verki því, sem unnið er, að því verði við komið.

23. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki á þeim, skal gera nægilega traust.

Nú er bryggjum, pöllum eða öðrum mannvirkjum svo áfátt, að hætta getur af því stafað fyrir þá, sem um fara, t. d. þegar göt eru á pöllum eða mannvirki fúin, og getur lögreglustjóri þá krafist þess af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim að hættulaust sé.

Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir, og ætíð teknir niður að loknu verki.

24. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem nota þau, skulu vera áreiðanlegir menn. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaraveg, eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

25. gr.

Bannað er að hafa þakjárn, spýtnarusl og annað þar, sem hætta getur verið á að það fjúki, og bera eigendur eða umráðamenn ábyrgð á tjóni, sem hljótast kann af slíku.

26. gr.

Báta eða aðra slíka hluti, sem tálmað geta umferðinni, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur bæjarstjórn og lögreglustjóri eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað umráðamanns, ef hann gerir það ekki sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

Bannað er að hafa þverslár, strengi eða stöng, yfir vegi, götur og gangstíga, í þeirri hæð, að vegfarendur eða umferð geti stafað hætta af og heldur ekki skástöng út frá staurum eða hliðum, nema tryggilega merkt með endurskinsmerkjum, þar sem lögregla samþykkir að slík stöng megi vera. Um girðingahlið á vegum og girðingar meðfram vegum, skal að öðru leyti fara eftir ákvæðum gildandi vegalaga.

27. gr.

Í fjöru eða á hafnarsvæði má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu, grjóti, veiðarfærum, veiðibúnaði eða neinu öðru, sem tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð.

III. KAFLI

Um umferð á götum.

28. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara eftir umferðarlögum og reglum, sem settar eru samkvæmt þeim, nema þar sem annað er ákveðið.

29. gr.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum lögreglu, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við gatnamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeir, sem fara akandi eða ríðandi um vegi, skulu, þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á hægri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til vinstri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á hægri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má, að börn séu að leik.

Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- eða ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum ökutækja er skylt að aka til hliðar eða nema staðar. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

30. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komist verði hjá slysum og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraði aldrei vera meiri en 35 km á klukkustund, nema þar sem annað er ákveðið og tilgreint með umferðarmerkjum. Þar sem bifreiðastjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.

31. gr.

Með bifreiðar og önnur farartæki skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til hægri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til hægri handar, en í löngum boga, ef snúið er til vinstri handar.

Á götuhornum er bannað að aka fram úr farartæki, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að stöðva ökutæki á gatnamótum eða fast við þau.

Þessi ákvæði gilda einnig um hestvatna, eftir því sem við á.

32. gr.

Reiðmenn skulu ávallt gæta fyllstu varkárni á götum Sauðárkrókskaupstaðar. Það er stranglega bannað að ríða hraðar en hægt brokk á götum kaupstaðarins og eru þeir, sem ríða eða aka, skyldir til að gera fótgangandi mönnum, sem á undan eru, aðvart í tæka tíð.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kaupstaðarins og án ónauðsynlegrar viðdvalar. Hvorki fælna sé slæga hesta má reka um göturnar.

Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götum en nauðsynlegt er til að taka ofan af þeim eða láta upp klyfjar.

Hestar, sem staddir eru í kaupstaðnum, skulu ávallt vera í gæslu og hýstir um næstur.

Á almannafæri má ekki taka beisli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir hlöðnum sleða, vagni eða undir klyfjum, lengur en brýna nauðsyn ber til, getur lögreglan látið taka hesta frá vagni og undan klyfjum, og komið þeim til varðveislu á kostnað þess, er flutningnum stýrir.

Hesta má aldrei binda úti við í kaupstaðnum, né láta þá standa í köldu veðri eða óhæfilega lengi að dómi lögreglu, þó að veður sé gott. Getur lögreglan tekið slíka hesta til varðveislu á kostnað umráðamanns.

Það er bannað að aka eða ríða á móti skrúðgöngum og líkfylgdum eða framhjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

33. gr.

Það úr hestum eða öðrum búfénaði, sem farið er með um götur kaupstaðarins, og fellur á götur, skulu umráðamenn þrífa upp og fjarlægja á sinn kostnað, strax eftir rekstur eða umferð. Verði misbrestur á, geta lögregla eða bæjaryfirvöld látið framkvæma hreinsunina á kostnað hlutaðeigenda.

34. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um vegi eða einstakar götur.

35. gr.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, dráttarvélum og öðrum ökutækjum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau tendruð, er þær eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósnotkun bifreiða, ef þurfa þykir.

36. gr.

Ökumönnum er skylt að gæta þess, að hemlar, ljós, stýrisútbúnaður og allur öryggisútbúnaður bifreiða, dráttarvéla og annarra ökutækja séu ávallt í fullkomnu lagi.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðastjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og hjálpa þeim er slasast hefur, ef þörf gerist.

37. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar og aðrir ökumenn skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda ekki óþarfa hávaða. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi eigi neinn hávaða, er raski friði.

Bifreiðar og bifhjól, sem valda óeðlilegum hávaða, svo að undan sé kvartað, getur lögregla tekið úr umferð, þar til viðgerð hefur farið fram.

38. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaganna og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar verða samkv. lögum um notkun bifreiða.

39. gr.

Á hverju reiðhjóli, sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri. Glitauga skal hafa aftan á reiðhjólum.

Skylt er hjólreiðamönnum að hafa ljósker, er snúi fram á reiðhjólum og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð, er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kvöldi og þar til bjart er orðið að morgni.

Þar sem þarf sérstakrar varúðar má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólunum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skylt er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu, sé þess krafist og hjálpa þeim slasaða, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal nema staðar, ef löreglan gefur honum merki um það.

Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem yngri er en 14 ára.

IV. KAFLI

um friðun almenningseigna o. fl.

40. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem er ætlað til almenningsnota. Sama gildir um viðtækjaútbúnað einstakra manna.

41. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum kaupstaðarbúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

42. gr.

Enginn má skemma, troða né spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem er girt eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu á grasreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður.

43. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan bæjarlandsins. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum, matarleifum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið vandlega í gröf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifi eða á annan hátt.

Óheimilt er að brenna sinu eftir 1. maí ár hvert.

V. KAFLI

Um uppfestar auglýsingar, húsnúmer og götuspjöld.

44. gr.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmt-

anir, sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

45. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

46. gr.

Byggingarnefnd ákveður nöfn á götum og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

VI. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús, skemmtanir o. fl.

47. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

Hverjum, sem hefur veitingasölu, hverju nafni, sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

48. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt afhæfi eða látbragð, hávaða eða ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

49. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11.30 að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma, sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

50. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi, sem gestum er heimill aðgangur að í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

51. gr.

Vilji nokkur halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu o. s. frv., er almenningi sé boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglustjóra.

Tekið skal fram um leið og leyfi er veitt, hvenær samkomunni skuli vera lokið. Einnig er heimilt að binda leyfi því skilyrði, að samkomuhúsinu (samkomustaðnum) skuli lokað fyrr en ákveðið er í 49. gr. og aðgangur ekki leyfður eftir lokunartíma.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrýminu, enda skal það ávallt nýræst, er samkoman byrjar.

Lögreglustjóri getur bundið skemmtanaleyfi þeirri kvöð, að lögreglumenn verði á skemmtistað, og haldi þeir uppi löggæslu og eftirliti á staðnum allan samkomutímann. Kostnað við löggæslu þessa greiði skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé skv. venjulegum reglum um starf lögreglumanna.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bága við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið. Banna má mönnum, sem hafa gerst brotlegir, aðgang að samkomum.

52. gr.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri eftir kl. 20, og eftir kl. 22 tímabilið 1. maí til 1. september, nema í fylgd með fullorðnum, aðstandendum sínum eða umsjónarmönnum.

Unglingar yngri en 15 ára mega á slíkum stöðum ekki vera á almannafæri eftir kl. 22 tímabilið 1. september til 1. maí og eftir kl. 23 1. maí til 1. september, nema í fylgd með fullorðnum, eða um sé að ræða beina heimferð frá skólaskemmtunum, íþróttasamkomu eða frá annarri viðurkenndri æskulýðsstarfsemi.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustu veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin.

Ungmennum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20, öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Ungmennum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, eftir kl. 20, nema í fylgd með foreldrum, forráðamönnum eða maka. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi veitingaleyfa sinna um lengri eða skemmri tíma.

Þeir, sem hafa forsjá eða foreldraráð barna og ungmenna, skulu að viðlögðum sektum gæta þess, að ákvæði þessarar greinar séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessum ákvæðum. Útdráttur úr ákvæði þessarar greinar skal hanga á áberandi stað í öllum skólum skyldunáms, almennum veitingahúsum og samkomustöðum í lögsagnarumdæminu og sér viðkomandi barnaverndarnefnd um það ásamt lögreglu.

Bannað er að stúlkur innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má, að siðferði þeirra sé sérstök hætta búin.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára aldri. Lögreglustjóri getur og í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefnd er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

53. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi bæjarstjórnar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem bæjarstjórn tiltekur í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar.

Bæjarstjórn ákveður hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga og ákveður hann þá gjaldið í bæjarsjóð, í samráði við bæjarstjóra.

54. gr.

Ef sýndar eru opinberlega myndir, sem að dómi barnaverndarnefndar eru siðspillandi, hvort sem það eru ljósmyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI

Um samgöngur við skip.

55. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf, til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

VIII. KAFLI

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

56. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna (hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða vatnsleiðslum eða þróm og brunnum). Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrifnaði og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

57. gr.

Bæjarstjórn sér um, að bæjarbúar hafi óhindraðan aðgang að afgirtu sorphaugasvæði í bænum eða næsta nágrenni hans. Er öllum skylt að ganga vel og þrifalega um svæðið.

Skyldur er hver húsráðandi að hafa við hús sitt ílát fyrir sorp, sem heilbrigðisnefnd og bæjarstjórn samþykkja, og getur bæjarstjórn ákveðið að allir húseigendur noti sams konar sorpílát, til þess að auðvelda hreinsunarstörf, er fram fara á vegum bæjarins.

58. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ílát með lifur, grút eða slori eða því um líku má ekki láta standa á almannafæri, né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðrum óhreinindum.

Skyldur er hver húsráðandi við götur bæjarins að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð kringum hús hans. Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

59. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji, á meðan flutningnum stendur.

60. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má ekki hafa í nánd við götur, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

61. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vitað að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

62. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein og þannig komið fyrir, að öruggt sé, að hundar nái ekki til að éta úr þeim. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir heilbrigðissamþykkt og fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

Öll innyfli búfjár, sem ekki eru nytjuð, skulu grafin eða brennd þegar í stað að slátrun lokinni, og skal þess gætt, að hundar nái ekki til þeirra.

IX. KAFLI

Um skepnuhald o. fl.

63. gr.

Alifugla, svo sem hænsni, endur og gæsir, má ekki hafa í kaupstaðnum nema með sérstöku leyfi bæjarstjórnar og þá aðeins utan byggðar, enda séu þeir hafðir í lokuðu byrgi eða annarri jafnöruggri vörslu. Séu alifuglar látnir ganga lausir, þrátt fyrir aðvaranir lögreglunnar, getur hún látið lóga fuglunum á kostnað eigenda eða selt þá til lúkningar á kostnaði.

64. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað, má ekki láta ganga lausan á kaupstaðarlóðinni, nema hann sé í öruggri girðingu, sem lögreglan tekur gilda, svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

65. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í bænum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal lögreglan handsama. Einnig mega þeir, er fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað, en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust.

Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun hans og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir, og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða ef eigi er vitað um eiganda, innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt.

Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón, er hann hefur valdið.

Ef ætla má, að sama skepna valdi ítrekuðu tjóni á ræktarlóðum í bænum, skal lögreglunni skylt að sjá svo um, að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda, en lógað, ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar strax aftur til bæjarins. Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum.

66. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum bæjarstjórnar um hagabeit í landi kaupstaðarins, bæði hvernig hagabeit, upprekstri og smölun skuli hagað og gjöldum fyrir það. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar um búfjárhald í bænum.

67. gr.

Bannað er að hafa hunda á Sauðárkróki. Undanþágur skulu aðeins veittar samkvæmt staðfestri reglugerð um hundahald í Sauðárkrókskaupstað.

Flækingshunda og hunda úr aðliggjandi sveitum, sem ekki eru í fylgd með eiganda eða umráðamanni, er lögreglumönnum heimilt að handsama og lóga þegar í stað.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur, eru réttdræpir.

68. gr.

Flækingsketti, sem enginn eigandi finnst að, skulu lögreglumenn aflífa.

69. gr.

Heilbrigðisfulltrúa er heimilt að kveðja lögreglu til aðstoðar við að halda í skefjum fjölgun dúfna og annarra ónytjadýra, er óþrifum valda.

X. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

70. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Sauðárkrókskaupstaðar.

71. gr.

Með mál, sem rísa úr af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

72. gr.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum í bæjarsjóð, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 4 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

73. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans, samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en lögreglustjóri f. h. ríkissjóðs, ef um lögreglukostnað er að ræða, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

74. gr.

Með samþykkt þessari eru úr gildi fallin ákvæði, er snerta Sauðárkrók í Lögreglusamþykkt Skagafjarðarsýslu, nr. 71 1. júlí 1937, svo og öll önnur ákvæði og samþykktir bæjarstjórnar, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Sauðárkróks hefur samið og samþykkt samkv. lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 16. maí 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 166. 17. maí 1974.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglur og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot og óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsafnota, svo sem leikvelli, torg, bryggjur, bólvirki, svo og um veitingastaði, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h. Um kvikmyndahús og önnur samkomuhús, brýr, skeiðvelli, fjárréttir, markaði og opinber uppboð, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa eða annars staðar þar, sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að sá, sem fyrr kemur, fái fyrr aðgang og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast að að óþörfu nokkuð það, sem raskar næturró manna. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga eða hús utan, né heldur hringja dyrabjöllu, hringja í síma eða aðhafast neitt það, sem ónáðar eða móðgar húsbændur og annað heimilisfólk eða veldur því ótta.

5. gr.

Á förnum götum og vegum, eða þar, sem hætta stafar af, má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, skautum, sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða íþróttir, sem hindra umferðina.

Einnig er bannað að hanga utan á vögnum, sleðum, bifreiðum, dráttarvélum eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð um farinn veg, eða festa við þau sleða, handvagna eða annað, sem óþægindi eða hætta getur stafað af.

6. gr.

Ekki má skjóta úr byssu, riffli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum á eða yfir fjölfarnar götur eða vegi sem liggja í bæjarlandinu né neins staðar neðan girðinga í bænum, né heldur innan takmarka hafnarinnar, né heldur kveikja í púðri, olíu, bensíni, skoteldum eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum. Á þessum slóðum má ekki heldur framkvæma neins konar sprengingar að þarflausu né heldur kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjókögglum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara.

Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu með skotelda, ef sérstaklega stendur á, enda séu leyfi bundin við ákveðin svæði. Án leyfis lögreglustjóra má ekki tendra bál eða ganga með blys.

Nauðsynlegar sprengingar við götur, torg eða á almannafæri má aðeins gera með leyfi lögreglustjóra og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Sprenginefni og önnur slík eldfim efni má hvorki hafa í íbúðarhúsum né annars staðar þar, sem hætta stafar af.

Sprengiefni má aðeins geyma á stöðum, sem lögreglustjóri samþykkir.

7. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, fiskúrgangi, hálmi, pappírsrusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem getur haft í för með sér hættu eða óþrifnað.

8. gr.

Enginn má ganga um dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans. Ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almennri reglu. Einnig er bannað að hafa í frammi hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Ölvuðum mönnum, sem finnast ósjálfbjarga á almannafæri, skal ráðstafað á tryggilegan hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir greiða kostnað þann, sem af því leiðir. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt látbragð á almannafæri, skal ráðstafað á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá auk áfallins kostnaðar enn fremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði, er þeir kunna að hafa valdið með ölæði sínu og ólátum.

10. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn á opinberum baðstöðum eða sundlaugum fyrir almenning, við bryggjur Seyðisfjarðarkaupstaðar, í lóninu eða annars staðar svo nærri landi eða skipum í höfninni, að hneykslun valdi.

11. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilisfangs, ef lögreglan krefst þess.

12. gr.

Almenningi er skylt að hlýða skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, getur lögregluvaldið krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir

menn á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka, að svo miklu leyti sem tjón greiðist ekki úr ríkissjóði.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda eða umráðamanns má enginn láta fyrirberast á afgirtum svæðum, húslóðum, húsþökum, garðshliðum, tröðum eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, eða fara inn í hús eða garða manna í óleyfi.

14. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til þess að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tekur til. Börn eða unglingar yngri en 16 ára mega ekki selja vörur á almannafæri, nema með leyfi barnaverndarnefndar. Þó er börnum eldri en 8 ára heimilt að selja blöð, merki og happdrættismiða.

15. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum Seyðisfjarðarkaupstaðar eða snerta á brunaboðum, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Verði einhver valdur að slíku óviljandi, skal tilkynna það þegar í stað til hlutaðeigandi stofnunar.

16. gr.

Hlaðna byssu má ekki bera á götum eða vegum. Byssu skal ávallt bera þannig, að hlaupið snúi upp.

Gaddhrífur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotist af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búið, að engin hætta geti stafað af.

17. gr.

Á alfaravegi má ekki leggja eða setja neitt það, sem tálmar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsað svæðið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá eða tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum vagnar eða bifreiðar mega standa, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt, nema leyfi lögreglustjóra komi til.

18. gr.

Stéttir meðfram götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Þeir sem fara um gangstéttir eða götur, skulu jafnan víkja til hægri handar.

19. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg Seyðisfjarðarkaupstaðar eða alfaravegi hvar sem er, nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal

gæta þess, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmanir, með nægilega greinilegum ljósum eða endurskinsmerkjum, frá því fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni.

Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur bæjarstjórn eða lögreglustjóri eða bæði í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg og vegi í samt lag aftur á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

20. gr.

Ekki má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírsrusli, eða þess konar á almannafæri, eða í opin göturæsi, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, er valdið getur hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur.

21. gr.

Nú er hús svo hörlegt, að hætt er við því, að það hrynji, eða einhver hluti þess og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo, sem þörf gerist til þess að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra.

Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg eða annarri girðingu liggur við falli eða hruni.

Nú brennur hús og mannvirki eða það er flutt burt án þess, að annað sé byggt í staðinn, og er þá eiganda þess eða umráðamanni skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

22. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin eða byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra svo frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar, sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, sem af húsbyggingunni stafar, skal eigandi færa burtu, þegar húsgerðinni er svo langt komið eða verk það, sem unnið er, að því verði við komið.

23. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust.

Heimilt er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir.

24. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem nota þau, skulu vera áreiðanlegir menn. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað, þegar vinnustaður er yfirgefinn, skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt, svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaraveg, eftir að dimmt er orðið. Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð

þess, sem verkið vinnur eða annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

25. gr.

Bannað er að hafa þakjárn eða parta af þakjárni laust úti, og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt fjúki eða sé öðrum til tjóns og meiðsla. Sama gildir um spýtnarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum getur valdið, ef fýkur.

26. gr.

Báta eða aðra slíka hluti, sem tálmað geta umferðinni, má aldrei setja á vegi, stræti eða annan alfaraveg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir hann, og getur bæjarstjórn og lögreglustjóri eða hvort um sig, látið færa slíka muni burtu á kostnað umráðamanns, ef hann gerir það ekki sjálfur, eftir að hafa verið aðvaraður.

27. gr.

Í fjöru má ekki skilja eftir eða kasta seglfestu, grjóti eða neinu öðru, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, eða á nokkurn hátt hindrað umferð.

III. KAFLI
Um umferð á götum.

28. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðarlögum, eins og þau eru á hverjum tíma.

29. gr.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögregla gefur, einkum þegar farið er yfir þvera götu við gatnamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeir, sem fara akandi eða ríðandi um vegi, skulu, þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á hægri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstéttarbrún, sem auðið er. Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til vinstri handar, þó ekki meira en nauðsyn krefur. Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á hægri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Vegfarendum er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má að börn séu að leik.

Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- eða ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum ökutækja er skylt að aka til hliðar eða nema staðar. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á almannafæri, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

30. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komist verði hjá slysum og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraði aldrei vera meiri en 45 km

á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.

31. gr.

Með bifreiðar og önnur farartæki skal fara svo nærri vegarbrún eða gangstétt til hægri handar, sem auðið er. Um götuhorn skal ekið í kröppum boga, ef snúið er til hægri handar en í löngum boga ef snúið er til vinstri handar.

Á götuhornum er bannað að aka fram úr farartæki, sem á undan fer. Sömuleiðis er bannað að stöðva ökutæki á gatnamótum eða fast við þau.

Þessi ákvæði gilda einnig um hestvagna, eftir því, sem við á.

32. gr.

Reiðmenn skulu ávallt gæta fyllstu varkárni á götum Seyðisfjarðarkaupstaðar og ekki ríða hraðar en töltferð.

Hestar, sem staddir eru í kaupstaðnum, skulu ávallt hýstir um nætur.

33. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á móti skrúðgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

34. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um vegi eða einstakar götur.

35. gr.

Ljós skal jafnan tendra á bifreiðum, dráttarvélum og öðrum ökutækjum, þegar skyggja tekur og ávallt hafa þau tendruð, er þær eru á ferð, frá því birtu bregður að kvöldi og þangað til albjart er orðið að morgni.

Lögreglustjóri ákveður nánar um ljósnotkun bifreiða, ef þurfa þykir.

36. gr.

Ökumönnum er skylt að gæta þess, að hemlar, ljós, stýrisútbúnaður og allur öryggisútbúnaður bifreiða, dráttarvéla og annarra ökutækja sé ávallt í fullkomnu lagi.

37. gr.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar og aðrir ökumenn skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi eigi neinn hávaða, er raski friði.

38. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum umferðarlaganna og reglugerðum þeim, sem settar eru eða settar kunna að verða samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

39. gr.

Á hverju reiðhjóli, sem notað er, skal vera bjalla, sem gefur hvellt hljóð og skulu hjólreiðamenn láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri. Glitauga skal hafa aftan á reiðhjólum.

Skylt er hjólreiðamönnum að hafa ljósker, er snúi fram á reiðhjólum og lýsi fram undan sér, og hafa þau tendruð, er þeir eru á ferð, frá því skyggja tekur að kvöldi og þar til bjart er orðið að morgni.

Þar sem þarf sérstaka varúð má aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Á hjólunum mega aldrei vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Skylt er hjólreiðamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal nema staðar ef lögreglan gefur honum merki um það.

Eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þeim, sem yngri er en 14 ára.

IV. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

40. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseigum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumannvirki, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, ljósker, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem ætlað er til almenningsnota. Sama gildir um viðtækjaútbúnað einstakra manna.

41. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óprýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Enginn má á nokkrun hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum kaupstaðarbúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

42. gr.

Enginn má skemma, troða né spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem er girt eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu á grasreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla né skilja eftir opin hlið, sem lokað verður. Enginn má hleypa af skotvopni í eða nálægt byggð í kaupstaðnum.

43. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan bæjarins. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum og matarleifum og öðru þvílíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið vandlega í gröf eða gjótu eða flytja það burt.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifi eða á annan hátt.

Óheimilt er að brenna sinu eftir 1. maí ár hvert.

V. KAFLI

Um uppfestar auglýsingar.

44. gr.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum. Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmt-

anir, sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

45. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús, skemmtanir o. fl.

46. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

47. gr.

Hverjum sem hefur veitingasölu, hverju nafni, sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

48. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

49. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11.30 að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

50. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi, sem gestum er heimill aðgangur að í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

51. gr.

Vilji nokkur halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu o. s. frv., er almenningi sé boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slíkt leyfi.

Tekið skal fram um leið og leyfi er veitt, hvenær samkomunni skuli vera lokið. Einnig er heimilt að binda leyfi því skilyrði, að samkomuhúsinu (samkomustaðnum) skuli lokað fyrr en ákveðið er í 49. gr. og aðgangur ekki leyfður eftir lokunartíma.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrýminu, enda skal það ávallt nýræst, er samkoman byrjar.

Lögreglustjóri getur bundið skemmtanaleyfi þeirri kvöð, að lögreglumenn verði á skemmtistað, og haldi þeir uppi löggæslu og eftirliti á staðnum allan samkomutímann. Kostnað við löggæslu þessa greiði skemmtanahaldari að því leyti, sem hann er ekki greiddur af almannafé skv. venjulegum reglum um starf lögreglumanna.

Fari nokkuð það fram, er brýtur í bága við reglu og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að láta slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti, sem því verður við komið. Banna má mönnum, sem hafa gerst brotlegir, aðgang að samkomum.

52. gr.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri eftir kl. 20 tímabilið 1. september til 30. apríl ár hvert og ekki eftir kl. 22 tímabilið 1. maí til 31. ágúst, nema í fylgd með fullorðnum, aðstandendum sínum eða umsjónarmönnum.

Unglingar yngri en 15 ára mega á slíkum stöðum ekki vera á almannafæri eftir kl. 22 tímabilið 1. september til 1. maí og eftir kl. 23 1. maí til 1. september, nema í fylgd með fullorðnum, eða um sé að ræða beina heimferð frá skólaskemmtunum, íþróttasamkomu eða frá annari viðurkenndri æskulýðsstarfsemi.

Hvers konar þjónusta við börn og ungmenni eftir löglegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustu veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin.

Ungmennum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20, öðrum en sérstökum unglingaskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Ungmennum yngri en 18 ára er óheimill aðgangur og dvöl á veitingahúsum, sem hafa leyfi til vínveitinga, eftir kl. 20, nema í fylgd með foreldrum, forráðamönnum eða maka. Veitingaleyfishafa er skylt að gæta þess, að ákvæði þetta sé haldið að viðlögðum sektum og/eða missi veitingaleyfis síns um lengri eða skemmri tíma.

Þeir sem hafa forsjá eða foreldraráð barna og ungmenna skulu að viðlögðum sektum gæta þess, að ákvæði þessarar greinar séu ekki brotin. Þá má einnig beita sakhæf ungmenni viðurlögum fyrir brot á þessu ákvæði. Útdráttur úr ákvæði þessarar greinar skal hanga á áberandi stað í öllum skólum skyldunáms, almennum veitingahúsum og samkomustöðum í lögsagnarumdæminu og sér viðkomandi barnaverndarnefnd um það ásamt lögreglu.

Bannað er að stúlkur innan 18 ára aldurs starfi á veitingahúsum og skemmtistöðum, þar sem ætla má, að siðferði þeirra sé sérstök hætta búin.

Þegar sérstaklega stendur á, getur lögreglustjóri sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára aldri. Lögreglustjóri getur og í sérstökum tilfellum veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

Barnaverndarnefnd er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé hlýtt.

53. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi bæjarstjórnar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, að því er útbúnað og loftrými snertir, sem bæjarstjórn tiltekur í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar.

Bæjarstjórn ákveður hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga og ákveður hann þá gjaldið í bæjarsjóð.

54. gr.

Ef sýndar eru opinberlega myndir, sem að dómi barnaverndarnefndar eru siðspillandi, hvort sem það eru ljósmyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI
Um samgöngur við skip.

55. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf, til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

VIII. KAFLI
Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

56. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna (hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða vatnsleiðslum eða í þróm og brunnum). Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrifnaði og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

57. gr.

Stampa, opnar tunnur, föt eða önnur ílát með lifur, grút eða slori eða því um líku má ekki láta standa á almannafæri, né heldur hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem ódaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

58. gr.

Á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða öðrum óhreinindum. Allt slíkt skal láta í gryfjur þær, sem mykja og annar áburður er látinn í, eða grafa með öðrum hætti.

Skyldur er hver húsráðandi við götur bæjarins að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð kringum hús hans. Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að slíkt berist á lóðina.

Hey, mó eða áburð eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur af flutningi á göturnar, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

59. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um göturnar í lokuðum vögnum, vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji, á meðan á flutningnum stendur.

60. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má ekki hafa í nánd við götur, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, nema í gryfjum nægilega byrgðum, og skal þá hafa til þess leyfi heilbrigðisnefndar.

61. gr.

Á húshliðum eða göflum, sem vita að götum, strætum eða torgum, má ekki hengja á nagla eða festa á annan hátt neins konar fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er að eða óþefur, og ekki má heldur hafa fisktrönur á almannafæri.

62. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmein og þannig komið fyrir, að öruggt sé, að hundar nái ekki til að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvelli ílát með loki undir sull og innanmein. Að lokinni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir heilbrigðissamþykkt og fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

Öll innyfli búfjár, sem ekki eru nytjuð, skulu grafin eða brennd, þegar í stað að slátrun lokinni, og skal þess gætt, að hundar nái ekki til þeirra.

IX. KAFLI

Um skepnuhald o. fl.

63. gr.

Alifugla, svo sem hænsni, endur og gæsir, má ekki hafa í kaupstaðnum nema þeir séu hafðir í lokuðu byrgi eða annarri jafnöruggri vörslu. Séu alifuglar látnir ganga lausir, þrátt fyrir aðvaranir lögreglunnar, getur hún látið lóga fuglunum á kostnað eiganda eða selt þá til lúkningar á kostnaði.

64. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað, má ekki láta ganga lausan í kaupstaðnum nema hann sé í öruggri girðingu, sem lögreglan tekur gilda, svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

65. gr.

Búfenað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í bænum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal lögreglan handsama. Einnig mega þeir, er fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað, en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust.

Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun hans og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir, og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða, ef eigi er vitað um eiganda, innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt.

Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón, er hann hefur valdið.

Ef ætla má, að sama skepnan valdi ítrekuðu tjóni á ræktunarlóðum í bænum, skal lögreglunni skylt að sjá svo um, að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda, en lógað, ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar strax aftur til bæjarins. Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum, ef rekja má ágang búfjárins til vanrækslu þeirra.

66. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum bæjarstjórnar um hagbeit í landi kaupstaðarins, bæði hvernig hagbeit, upprekstri og smölun skuli hagað og gjöldum fyrir það. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar um búfjárhald í bænum.

67. gr.

Bannað er að hafa hunda í Seyðisfjarðarkaupstað. Þó má lögreglustjóri leyfa þarfahunda á lögbýlum og minkaveiðihunda, enda séu þeir undir eftirliti heilbrigðisnefndar.

Flækingshunda og hunda úr aðliggjandi sveitum, sem ekki eru í fylgd með eiganda eða umráðamanni, er lögreglumönnum heimilt að handsama og lóga þegar í stað.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur eru réttdræpir.

Skylt er lögreglustjóra að hafa eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga samkvæmt því, sem mælt er fyrir um lækningu hunda af bandormum.

68. gr.

Flækingsketti, sem enginn eigandi finnst að, skulu lögreglumenn aflífa.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

69. gr.

Byggingarnefnd ákveður nöfn á götum og lætur festa upp töluspjöld og nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

Brot gegn reglum, er bæjarstjórn, í samráði við heilbrigðisnefnd, setur um umgengni við sundlaug, skemmtigarða, kirkjugarð, leikvelli, íþróttavelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari. Lætur bæjarstjórn birta slíkar reglur á viðeigandi hátt.

XI. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

70. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Seyðisfjarðarkaupstaðar.

71. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

72. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum í bæjarsjóð, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

73. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans, samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

74. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, nr. 153 12. september 1941, sbr. auglýsingu nr. 94 30. júní 1954, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðar hefur samið og samþykkt samkv. lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðinn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 17. maí 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 167. 27. maí 1974.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI
GILDISSVIÐ

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

II. KAFLI
HEIMTAUGARGJÖLD

2. gr.

2.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

2.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

2.3 Aðalheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu.

Málstraumur/málraun	Stofngjald kr.	Lengdargjald[1] kr./m
63 A 1-fasa	40 680	Innifalið
63 A 3-fasa	43 910	—
100 A —	52 200	—
200 A —	84 130	—
315 A —	175 330	—
300 kVA —	245 030	Samkv. kostnaði
500 kVA —	409 010	—
800 kVA —	654 050	—

2.4 Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiðir hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

Málstraumur	Stofngjald kr.	Lengdargjald[1][2] Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./st.
63 A 1-fasa	7 210	1 070	13 660
63 A 3-fasa	10 130	1 070	15 810
100 A —	10 740	1 380	18 110

A merkir málstraum stofnvara í amper.
kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

2.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina Rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum Rafmagnsveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

3. gr.

Fellur niður.

4. gr.

Fellur niður.

5. gr.

Fellur niður.

III. KAFLI
MÆLALEIGA

6. gr.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem notuð eru á hverjum stað í sambandi við sölu á raforku.

Ársleiga eftir mælitæki skal vera sem hér segir:

Tegund mælitækis	Upp að 30 A kr.	35—50 A kr.	55—100 A kr.	Yfir 100 A kr.
Einfasa kWst.-mælar, hemilmælar og lausar skiptiklukkur einar sér	168.50			
Þrífasa kWst.-mælar, þrífasa hemilmælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	373.20	625.90	722.20	1 203.70
Tvígjaldsmælar, mestu-mælar	625.90	722.20	1 143.60	1 829.70

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.
Sjái eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiðir hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

Rofar:	Upp að 30 A kr.
1 × 10 A—2 × 30 A	938.90
3 × 15 A—3 × 60 A	1 143.60
3 × 100 A—3 × 350 A	2 768.60

Ársleiga eftir önnur mælitæki skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis, eftir nánari ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

Ekki skal greiða leigu eftir mæla, sem notaðir eru skv. 3. tl. 8. gr.

Leiga skal greidd samtímis gjaldi fyrir raforku.

IV. KAFLI
SALA RAFORKU

7. gr.

Verð á raforku til lýsingar skal ákveðið sem hér segir:

7.1 Kr. 21.38 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

7.2 Kr. 29 362.45 hvert árskílówatt til útilýsingar, þótt mælitækjum verði ekki við komið, svo og raforku til götlulýsingar, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu, eftir ákvörðun Rafmagnsveitunnar.

7.3 Kr. 5.67 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli. Auk þess ber þá að greiða fastagjald, er nemi kr. 2 936.24 á ári fyrir allt að 25 ferm. gólfflatarmáls rýmis þess, er lýsa skal og kr. 90.64 fyrir hvern ferm. umfram 25 ferm. Fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með 3.5.

7.4 Kr. 6 083.63 hvert árskílówatt, og öll notkun kr. 5.67 hver kWst., ef um meira en 2.5 kW afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 2000 klst. Verði aflmælingu skv. þessum lið ekki beitt, skal reikna fyrir hvern fermetra gólfflatarmáls 15 wött á kr. 3 682.05 árskW. Sé notuð lýsing með flúrlömpum, er heimilt að miða gjald skv. 1.—4. tl. við voltamper í stað watta.

8. gr.

Verð á raforku til almennrar heimilisnotkunar skal ákveðið sem hér segir:

8.1 Raforka til ljósa um sérmæli skal seld skv. 1. tl. 7. gr., en raforka til heimilisvéla um sérstakan mæli skal seld á kr. 5.32 hver kWst.

8.2 Heimilt er að selja raforku til notkunar á skrifstofum, verslunum og verkstæðum skv. lið 8.1.

8.3 Kr. 5.29 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli. Lágmarksgjald kr. 264.50 á ársfjórðungi.

8.4 Kr. 4.63 hver kWst., sem seld er um sérmæli til suðunotkunar í veitingahúsum, gistihúsum og öðrum slíkum stöðum.

8.5 Kr. 4.63 hver kWst., sem seld er til súgþurrkunar á heyi.

8.6 Kr. 15 858.99 hvert árskW, sem selt er um hemilmæli og auk þess kr. 4.34 hver kWst. fyrir umframnotkun. Hemilstilling skal vera minnst 500 wött, að viðbættum 100 wöttum fyrir hvert íbúðarherbergi umfram tvö.

8.7 Kr. 15 859.99 hvert árskW, sem selt er um hemilmæli til notkunar í skrifstofum, verslunum og verkstæðum. Umframnotkun skal seld á kr. 4.34 og hemilstilling miðuð við 500 wött fyrir fyrstu 25 ferm. gólfflatar eða minna, og síðan 100 wött fyrir hverja 12 ferm. eða minna. Beita skal 3. tl. 7. gr. við ákvörðun gjaldsins. Ef óskað er hærri hemilstillingar en um getur í þessum tölulið, skal gjaldið vera kr. 29 362.45 hvert árskW.

8.8 Kr. 4.02 hver kWst., þegar orkan er seld sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum fyrir börn og elliheimilum. Taxti þessi tekur ekki til starfsmannabústaða þeirra, sem eru utan aðalbyggingar viðkomandi stofnunar.

9. gr.

Verð á raforku til vélarekstrar skal ákveðið sem hér segir:

9.1 Kr. 10.67 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

9.2 Kr. 2 134.30 hvert uppsett árskW og öll notkun kr. 4.17 hver kWst.

9.3 Ef raforka er seld um mestu-mæla fyrir mesta notað afl, skal greiða fyrir notkunina sem hér segir:
Kr. 3 575.19 á árskW.
Auk þess skal greiða kr. 1 82 fyrir hverja kWst.

9.4 Kr. 11 582.21 fyrir hvert árskW, sem selt er um hemilmæli, og kr. 5.67 hver kWst., sem umfram er. Rafmagnsveitan ákveður stillingu hemilmælis hverju sinni. Raforku til hitunar í iðnaði má selja skv. þessum lið.

9.5 Kr. 11.24 fyrir hverja kWst., sem seld er til vinnuvéla, vinnuljósa og annarra nota við húsbyggingar, meðan á framkvæmdum stendur.

10. gr.

Verð á raforku til hitunar skal ákveðið sem hér segir:

10.1 Kr. 2.24 hver kWst., seld um kWst.-mæli, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

10.2 Kr. 1.54 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn allt að tveim klst., tvisvar á dag.

10.3 Heimilt er að selja raforku til heimilisnota á kr. 1.66 hverja kWst. (án söluskatts), en þá skal fastagjald vera kr. 4 452.36 á ári fyrir eins herbergis íbúð og kr. 2 046.59 að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að kr. 12 647.19 á ári.

10.4 Kr. 1.94 hver kWst. fyrir notkun til hitunar á neysluvatni, stóra kæliklefa og fyrir vatnsdælur í íbúðarhúsum.

10.5 Kr. 1.11 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn með klukkurofa í tvær klst. tvisvar á dag.

10.6 Kr. 0.70 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa kl. 9—21, enda séu fyrir hendi nægilega stórir hitageymar til dagsnotkunar. Þegar um er að ræða hitun á húsrými, sem er stærra en 2000 rúmmetrar, eða aðra hliðstæða notkun á afli, er heimilt að láta raforku í té á tímanum kl. 12.30—15.30.

10.7 Kr. 1.09 hver kWst., sem seld er um tvígjaldsmæla á tímabilinu kl. 22.00—9.00 og kr. 4.63 hver kWst., sem seld er á tímabilinu kl. 9.00—22.00.

11. gr.

Rafmagnsveitan má, með samþykki borgarráðs, selja raforku eftir sérstökum samningi.

Heimilt er að setja sérstök skilyrði um raforkusölu til ígripanotkunar fleiri en eins aðila um sama mæli, svo sem hafnarskápa, og annars staðar, þar sem þess er talin þörf, þar með talið að krefjast fyrirframgreiðslu og tengigjalds. Rafmagnsveitunni er heimilt að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá þeim notendum, sem kaupa orku samkv. aflgjaldskrá.

12. gr.

Borgarstjórn ákveður gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu.

13. gr.

Rafmagnsveitu Reykjavíkur er heimilt að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar samkvæmt hlutfallsgrundvelli, sem fæst úr síðasta ársreikningi

Rafmagnsveitunnar, enda sé grundvöllurinn lagður fyrir stjórnarnefnd veitustofnana borgarinnar til staðfestingar. Ef fyrirhuguð gjaldskrárhækkun nemur meira en 20% skal leita staðfestingar ráðherra.

Þættir þeir, sem tekið skal tillit til eru: orkukaup, verðjöfnunargjald, kostnaður vegna launa, vélakostnaður, efnis og vaxtagjalds. Gjaldskrárbreytingar samkv. framansögðu er heimilt að framkvæma allt að tvisvar á ári. Fyrirhugaðar gjaldskrárbreytingar skulu tilkynntar Orkustofnun, áður en þær taka gildi.

Telji borgarstjórn Reykjavíkur nauðsyn á, að ráðstafanir séu gerðar til að draga úr rafmagnsnotkun, er henni m. a. heimilt að hækka rafmagnsverðið á notkun umfram meðalnotkun á hverjum gjaldskrárlið allt að 10-földu verði. Í útreikningi meðalnotkunar skal tekið tillit til orku- og aflþarfar.

14. gr.

Verð orku um hvern mæli reiknist í heilum krónum, þannig að færri aurum en 50 sé sleppt, en ella sé upphæðin hækkuð upp í næstu heila krónu.

V. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

15. gr.

Nú er notuð heimild til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda með greiðslu gjalda, skv. gjaldskrá þessari, og skal þá taka gjald, kr. 780.00, fyrir að setja straum á að nýju.

16. gr.

Ef í ljós kemur við skoðun, að notuð eru óleyfileg vör eða of stór, skal loka veitunni tafarlaust, og er ekki heimilt að opna hana að nýju, fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 780.00, til Rafmagnsveitunnar.

17. gr.

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar skv. 10. gr. eru þau, að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsstjóra, notandi kosti tengingu klukkurofa og búnaði öllum sé hagað skv. fyrirmælum rafmagnsstjóra.

18. gr.

Í útreikningi á fjölda herbergja í íbúð skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús. Herbergi minna en 5 m^2 skal telja sem hálft, en þar sem herbergjastærð fer fram úr 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem eitt herbergi. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð. Þegar heildartala herbergja hefur verið reiknuð samkvæmt þessu, skal hún hækkuð upp í heila næstu tölu, ef stendur á hálfu.

19. gr.

Söluskattur 15%, 1% viðlagasjóðsgjald og 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðahitunar eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

20. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir gjaldendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

21. gr.

Gjaldskrá þessa skal endurskoða í heild eigi síðar en að fimm árum liðnum.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingum nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 51 28. febrúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 27. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

27. maí 1974. Nr. 168.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, er hér segir:

A. Lýsing.

01 1. Um kWst.-mæli á kr. 21.38 hverja kWst.

02 2. Um kWst.-mæli á kr. 10.22 hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 2 772.00 á ári fyrir allt að 25 m^2 gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, og kr. 52.00 fyrir hvern m^2 umfram 25 m^2. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 26.00 á m^2 á ári.

Séu notaðir flúrskinslampar, natriumlampar eða kvikasilfurslampar með ófasviksjöfnuðum straumrásum, er heimilt að miða orkugjald skv. 1. og 2. tölulið við kílóvoltamperstundir í stað kílówattstunda.

B. Almenn heimilisnotkun.

12 Um kWst.-mæli á kr. 4.64 hverja kWst. og auk þess fastagjald kr. 480.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

20 1. Um kWst.-mæli á kr. 10.22 hverja kWst.

23 2. Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 5 kW. Aflgjald skv. kW-mæli á kr. 5 066.00 hvert árskW. Auk þess skal greitt orkugjald skv. kWst.-mæli á kr. 1.82 hverja kWst. Minnsta aflgjald er kr. 25 314.00 á ári. Verði raunstuðullinn lægri en 0.8 er heimilt að miða aflgjaldið við 90% af mestu kVa-notkun í stað mestu KW-notkunar.

D. Hitun.

03 1.1 Um kWst.-mæli á kr. 4.03 hverja kWst. (án söluskatts).

04 1.2 Um kWst.-mæli kr. 4.75 hverja kWst. (með söluskatti).

16 2.1 Um kWst.-mæli á kr. 1.44 hverja kWst. (án söluskatts), enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar.

17 2.2 Um kWst.-mæli á kr. 1.67 hverja kWst. (með söluskatti), enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar.
32 3.1 Um kWst.-mæli á kr. 0.75 hverja kWst. (án söluskatts), enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.
33 3.2 Um kWst.-mæli á kr. 0.87 hverja kWst. (með söluskatti), enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð skv. fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir þegar þess er krafist.
d) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.
e) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafist og skal þá tekið fram, við hvaða minnsta útihita hitaþörfin er miðuð.

E. Stórnotkun.

50 Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 200 kW.
Aflgjald: kr. 9 234.00 hvert árs-kW.
Orkugjald: kr. 1.03 hverja kWst.
Sala skv. þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
40 2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, þannig:
a) Um kWst.-mæli á kr. 11.23 hverja kWst.
b) Um mestastraumsrofa á kr. 105.00 hvert amper á mánuði.
Rafveitustjóri ákveður hvort settur skuli upp kWst.-mælir eða mestastraumsrofi.
41 3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu: Kr. 29 322.00 hvert árskílówatt, þótt mælitækjum verði ekki við komið, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði samkv. tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

G. Mælaleiga.

1. Af einfasa mælum kr. 24.50 á mánuði.
2. Af þrífasa mælum til og með 100 A, kr. 60.00 á mánuði.
3. Af þrífasa mælum yfir 100 A, kr. 100.00 á mánuði.
4. Af mestumælum kr. 153.00 á mánuði.
5. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu: Fari lengd jarðlínuheimtaugar fram úr 15 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 m skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Jarðlína Lágmark kr.	Jarðlína Yfirlengd kr./m	Loftlína Lágmark kr.	Loftlína Yfirlengd kr./stólpa
	220 V KERFI			
63 A 1-fasa	18 810	1 050	14 250	13 850
100 A —	22 800	1 260	18 050	17 310
63 A 3-fasa	23 560	1 260	18 050	17 310
100 A —	29 260	1 430	20 520	21 640
125 A —	36 500	1 600	25 680	22 700
200 A —	56 990	2 170	40 660	25 950
300 A —	82 260	2 640		
	380 V KERFI			
63 A 1-fasa	18 810	1 050	16 150	13 850
63 A 2-fasa	22 800	1 050	18 050	16 150
63 A 3-fasa	31 920	1 260	24 510	17 310
100 A —	50 540	1 430	36 480	21 640
125 A —	63 070	1 600	44 270	22 700
200 A —	98 790	2 170	69 920	25 950
300 A —	142 480	2 640		

Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um (hér kann að þurfa dreifistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemur kr. 774 á hvert kVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 425, 500 og 630 A. Yfirlengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

Lengd jarðlínuheimtaugar, 63—200 A í 220 V kerfi og 63—125 A í 380 V kerfi reiknast frá varkassa stystu greiðfæru leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug af ofangreindum stærðum út frá loftlínu skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

Lengd stærri jarðlínuheimtaugar, en að ofan greinir, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegarlengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Yfirlengdin reiknast sem yfirlengd jarðlínu skv. töflu, þótt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

Lengd loftlínuheimtaugar, 63—100 A í 220 V og 380 V kerfi, reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu, stystu greiðfæru leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi, en 40 m svo að hún nái löglegri hæð, skal greitt umfram gjald kr. 7 600 fyrir stólpann.

Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta er rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina skv. kostnaði, en gera honum viðvart um það fyrirfram.

Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin eða ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðlínuheimtaug, vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal hús-

eigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar, Garðahrepps og Bessastaðahrepps.

III. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar fyrir veituna hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 400.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 500.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Sé opnað utan venjulegs vinnutíma, er þó heimilt að krefjast opnunargjalds samkvæmt kostnaði.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Rafveitunefnd er heimilt að breyta hitatöxtum rafmagns til samræmingar við nágrannaveiturnar.

Hækki innkaupsverð á raforku, er rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 40% af þeirri hækkun.

Fyrir full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga á grunnkaupi eða kaupvísitölu eftir 1. júní 1974 er rafveitunefnd heimilt að hækka að lækka gjaldskrá þessa um 4%.

Söluskattur 11% svo og gjöld skv. lögum nr. 4/1974 og lögum nr. 5/1974 eru innifalin í upphæð gjalda skv. 1. kafla gjaldskrár þessarar, nema annars sé getið.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 52 4. mars 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 27. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 169. 27. maí 1974.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Sauðárkróks.

I. RAFORKA

Rafveita Sauðárkróks selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1. Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 21.00 á kWst.

1.2. Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 7.35 á kWst.
Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:
Verslanir, skrifstofur, vinnustaðir o. þ. h. ..... — 108.70 á m^2 á ári
Geymslur og gangar þeim tilheyrandi ..... — 35,70 á m^2 á ári

1.3. Til hafnarlýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 5.90 á kWst.

1.4. Raforku til ljósa í beituskúrum má selja án mælis .. — 15 264.00 árskW enda sé spennan 32 volt og skriflegur samningur gerður um notkunina.

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli þannig reiknað:
a. Grunngjald ..... kr. 36.00 á mán.
b. Orkugjald af allri notkun ..... — 4.70 á kWst.
c. Fastagjald af hverju herbergi ..... — 36.00 á mán.

Við útreikning á herbergjagjöldum, skal telja öll herbergi sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi 5 m^2, eða minna, reiknast hálft, en 25 m^2 eða stærra, tvö.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 11.80 á kWst.

Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar, og reiknast þá að auki fermetragjald af gólffleti eftir sömu reglum og gilda um lið 1.2., en er þriðjungi lægra.

Raforku til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, má selja um kWst.-mæli eftir þessum gjaldskrárlið. Þá eru engin fastagjöld reiknuð, önnur en mælaleiga, samkvæmt kafla II.

3.2. Um afl- og orkumæla:
Fast gjald ..... kr. 5.436.00 á ári
Orkugjald ..... — 1.86 á kWst.
Aflgjald af notuðu afli, lágm. 2 kW ..... — 5 436.00 á ári á kW

Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið.

Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2., og lágmarksaflgjald, sem svarar 20 kW.

3.3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:
Fast gjald ..... kr. 5 436.00 á ári
Orkugjald ..... — 1.86 á kWst.
Fastagjald, miðað við málraun véla, lágm. 2 kW .. — 4 504.00 á ári á kW

Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

4.1. Til húshitunar, roftími 2 × 1.5 klst. á dag um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 1.48 á kWst.

4.2. Önnur hitanotkun, roftími 2 × 1.5 klst. á dag, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 1.68 á kWst.

4.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. á dag, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 1.36 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gilda eftirfarandi ákvæði:
Minnsta ársnotkun sé 6 000 kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til, og greiði leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um mæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er ákvörðun sú skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu, sem hér segir:

1. Af einfasa mælum 30 amp. og minni ..... kr. 31.00 á mán.
2. Af þrífasa mælum 50 amp. og minni ..... — 52.00 á mán.
3. Af þrífasa mælum 50—100 amp. ..... — 72.50 á mán.

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu.

Fari lengd jarðstrengs heimtaugar fram úr 15 m, skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

	Jarðstrengur	
	Lágmark	Yfirlengd
Málstraumur stofnvara	kr.	kr./m
60 A 1-fasa	15 930.00	920.00
60 A 3-fasa	22 155.00	965.00
100 A —	33 240.00	1 120.00
125 A —	45 900.00	1 300.00
200 A —	58 875.00	1 700.00
350 A —	104 400.00	2 220.00

Af loftlínuheimtaug reiknast gjald, sem er 20% lægra en að framan greinir, fyrir heimtaug allt að 40 m. Það, sem þar fer fram yfir, greiðist samkvæmt kostnaði.

Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 A reiknast frá stystu greiðfærri leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtauga reiknast frá varkassa að rofalínudreifistöð.

Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytinguna samkvæmt kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Sauðárkróksbæjar. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina samkvæmt kostnaði, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 400.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt kr. 400.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni, svo og viðlagagjald. Söluskattur og viðlagagjald reiknast ekki af húshitun.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 378 11. desember 1973 ásamt síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 27. maí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

27. maí 1974. Nr. 170.

SAMÞYKKT

um sveitarstjóra í Hólmavíkurhreppi í Strandasýslu.

1. gr.

Hreppsnefndin kýs sveitarstjóra eftir hverjar almennar hreppsnefndarkosningar og er kjörtímabil hans hið sama og kjörtímabil hreppsnefndar.

2. gr.

Sveitarstjóri á sæti á fundum hreppsnefndar og hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt, en atkvæðisrétt hefur hann því aðeins, að hann sé hreppsnefndarmaður.

3. gr.

Sveitarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem hreppsnefnd gerir og hreppsmála yfirleitt. Hann sér um, að öll störf, sem nefndin á að annast, séu framkvæmd. Hann annast innheimtu á öllum tekjum hreppssjóðs og fyrirtækja hans án sérstakrar þóknunar. Hann er féhirðir hreppsnefndar og reikningshaldari, semur allar skýrslur hennar og reikninga, annast alla bókun og bréfaviðskipti. Hann geymir bækur nefndarinnar, innstæðubréf hreppsins, verðbréf og öll önnur skjöl og hvað annað, sem hreppnum tilheyrir og hreppsnefndin á að bera ábyrgð á. Í fortöllum sveitarstjóra skal oddviti annast störf hans.

4. gr.
Sveitarstjóri setur þá tryggingu, sem hreppsnefndin ákveður, fyrir innheimtum þeim, sem hann hefur á hendi, sbr. 3. gr.

5. gr.
Launakjör sveitarstjóra skulu ákveðin í ráðningarsamningi þeim, sem um getur í 6. gr. og greiðast úr sveitarsjóði.

6. gr.
Oddviti skal fyrir hönd hreppsnefndar gera ráðningarsamning við sveitarstjóra, eftir að ráðning hans hefur verið samþykkt af hreppsnefnd, og skal þar nánar kveðið á um kjör hans, orlof, skrifstofutíma, lífeyri og annað það, sem nauðsynlegt er hverju sinni, og skal ráðningarsamningurinn samþykktur af hreppsnefnd. Uppsagnarfrestur af hendi hvors aðila er 6 mánuðir.

7. gr.
Nú gerist sveitarstjóri sekur um vanrækslu og hirðuleysi í starfi sínu og skeytir ekki áminningum hreppsnefndar, getur hún þá með fundarsamþykkt vikið honum frá störfum, en tilkynna skal hún félagsmálaráðuneytinu þessa frávikningu svo fljótt sem við verður komið. Oddviti tekur þá við starfi sveitarstjóra og gegnir því, uns sveitarstjóri hefur verið ráðinn að nýju.

Samþykkt þessi, sem hreppsnefnd Hólmavíkurhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 27. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 171. 28. maí 1974.

REGLUGERÐ

um lágmarkslífeyri og hækkun tryggingabóta samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.
Ef aðrar tekjur elli- eða örorkulífeyrisþega en lífeyrir almannatrygginga fara ekki fram úr 37 500 kr. á ári, skal greiða uppbót á lífeyri hans að upphæð 80 000 kr. á ári. Hafi bótaþeginn hins vegar tekjur umfram kr. 37 500 á ári, skal skerða uppbótina um helming þeirra tekna, sem umfram eru.

2. gr.
Hjónum, sem bæði njóta elli- eða örorkulífeyris, en hafa ekki aðrar tekjur en lífeyri almannatrygginga, er fara ekki fram úr 67 500 kr. á ári, skal greiða uppbót á lífeyri að upphæð 144 000 kr. á ári. Hafi hjónin hins vegar tekjur umfram 67 500 kr. á ári, skal skerða uppbótina um helming þeirra tekna, sem umfram eru.

3. gr.

Nú nýtur annað hjóna elli- eða örorkulífeyris, en hitt ekki, skal þá helmingur tekna þeirra, annarra en lífeyris almannatrygginga, teljast tekjur lífeyrisþegans. Fari þessar tekjur hans ekki fram úr 37 500 kr. á ári, skal greiða uppbót á lífeyri hans að upphæð 80 000 kr. á ári. Hafi bótaþeginn hins vegar tekjur umfram 37 500 á ári, skal skerða uppbótina um helming þeirra tekna, sem umfram eru.

4. gr.

Með „öðrum tekjum" í 1.—3. gr. er átt við allar tekjur í tekjudálki skattskýrslu, aðrar en tryggingabætur, eigin húsaleigu og tekjur barna.

5. gr.

Við ákvörðun tekna, samkvæmt ofanrituðu, skal fara eftir nýjustu upplýsingum, sem skattyfirvöld geta látið í té, enda geti umsækjandi eða Tryggingastofnunin ekki fært sönnur á nýrri upplýsingar.

Nú hættir elli- eða örorkulífeyrisþegi vinnu eða missir á annan hátt tekjur, sem komið hafa í veg fyrir, að hann fengi hækkun bóta samkvæmt 1.—3. gr., og skal hann þá, eftir því sem við verður komið, færa sönnur á tekjulækkunina og gefa skriflega yfirlýsingu um hana. Er þá heimilt að taka tillit til tekjulækkunarinnar, en komi síðar í ljós, að úrskurður bóta hafi verið byggður á röngum upplýsingum, ákveður tryggingaráð, hvernig með skuli fara.

6. gr.

Þeir, sem eiga rétt til hækkunar á ellilífeyri vegna frestunar á töku hans fram yfir 67 ára aldur samkvæmt 11. gr. laganna, skulu njóta þeirrar sérstöku hækkunar umfram þær hækkanir, sem getið er í 1.—3. grein hér að framan.

7. gr.

Við ákvörðun lágmarkstekna samkvæmt framansögðu, svo og við ákvörðun á heimildarhækkunum, skal, eftir því sem við verður komið, hafa gætur á, hvort umsækjandi um slíkar bætur hefur ráðstafað eignum sínum með þeim hætti, að tekjur falli niður og þannig hafi skapast tölulegur grundvöllur lækkunar. Þegar svo stendur á, metur tryggingaráð, hvort synja skuli umsókn.

8. gr.

Heimilt er að greiða frekari uppbót á elli- og örorkulífeyri, ef sýnt þykir, að lífeyrisþegi geti ekki komist af án þess. Á þetta t. d. við um kostnað vegna vistunar á elliheimili.

Enn fremur er heimilt að greiða uppbót vegna mikils kostnaðar, þó að umsækjandi dvelji í heimahúsum, t. d. vegna heimilishjálpar eða hjúkrunar á heimili, vegna annars óvenjulegs sjúkrakostnaðar, sem sjúkratryggingar greiða ekki, svo og vegna mikillar húsaleigu, eftir nánari fyrirmælum tryggingaráðs.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 67 20. apríl 1971, samanber lög um breyting á þeim lögum nr. 96 27. desember 1971 og lög nr. 62 21. maí 1974, staðfestist hér með til þess að taka gildi 1. júní 1974. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 32 25. janúar 1972.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 28. maí 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Jón Ingimarsson.

AUGLÝSING

um umferð í Keflavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48 frá 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

Klapparstígur frá Vallargötu að Kirkjuvegi verður lokaður allri bifreiðaumferð um óákveðinn tíma þar til öðruvísi verður ákveðið.

Bæjarfógetinn í Keflavík, 29. maí 1974.

Alfreð Gíslason.

Nr. 173. 30. maí 1974.

REGLUGERÐ

um holræsi og holræsagjöld í Stykkishólmi.

1. gr.

Hreppsnefnd Stykkishólms hefur ein heimild til að leggja holræsi í Stykkishólmi, nema sérstaklega sé samið um aðra tilhögun.

2. gr.

Þar sem hreppsnefnd hefur látið leggja holræsi í götu, er hverjum húseiganda, sem lóð á þar að eða í námunda við, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skólp frá því í aðalræð. Sé um óeðlilega vegalengd að ræða ber sveitarsjóði að greiða kostnað frá lóðarmörkum.

3. gr.

Hreppsnefnd ræður menn, sem teljast skulu hæfir til að leggja og ganga frá holræsum.

Engum er heimilt að leggja ræsi í aðalræsið, nema að fengnu leyfi ofangreindra aðila, og er húseigendum skylt að hlíta fyrirmælum þeirra um gerð og legu ræsis og annað það, er máli skiptir í sambandi við það.

4. gr.

Kostnaður við holræsagerð hreppsins greiðist úr sveitarsjóði. Til þess að standa straum af kostnaði skal hver húseigandi greiða sveitarsjóði tengigjald, er hann tengir hús sitt við holræsakerfi hreppsins. Tengigjald þetta skal vera kr. 5 000.00 fyrir hverja íbúð í húsi. Fyrir atvinnuhúsnæði skal tengigjaldið vera kr. 12.00 á hvern rúmmetra. Húseigandi getur eigi krafist tengingar við holræsakerfið, fyrr en tengigjaldið er greitt eða um það hefur verið samið. Þá skal og hver húseigandi greiða árlegt holræsagjald í sveitarsjóð, er nemi 0.1% af fasteignamatsverði húss og lóðar, þó aldrei lægra en kr. 500.00. Holræsagjöldin skal reikna í heilum krónum.

Gjöld samkvæmt grein þessari er hreppsnefnd heimilt að hækka eða lækka um allt að 50 af hundraði, án þess að samþykki ráðuneytis komi til.

5. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu holræsagjalds. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er tryggt með lögveðsrétti í lóð og mannvirkjum lóðarhafa á henni næstu 2 ár eftir

gjalddaga með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði. Árlegur gjalddagi holræsagjalda er 2. janúar ár hvert.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum, sem renna í sveitarsjóð. Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stykkishólmshrepps, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 30. maí 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

30. maí 1974 Nr. 174.

REGLUGERÐ

um úthlutun olíustyrks.

1. gr.

Tekjum af gjaldi, sem lagt var á með lögum nr. 5/1974, skal varið til að draga úr áhrifum olíuverðhækkana á hitunarkostnað íbúða samkvæmt lögum nr. 47/1974 svo sem nánar er kveðið á um í þessari reglugerð.

2. gr.

Ríkissjóður greiðir tekjur af gjaldi því, sem um ræðir í 1. gr., inn á reikning olíusjóðs hjá Seðlabanka Íslands. Viðskiptaráðuneytið ávísar síðan greiðslum úr olíusjóði til sveitarfélaga og rafveitna, sem teljast eiga rétt á olíustyrk til að draga úr hækkun á hitunarkostnaði íbúða.

Greiðslurnar skulu inntar af hendi fyrir þriggja mánaða tímabil í senn, mars-maí 1974, júní-ágúst 1974, september-nóvember 1974 og desember 1974 — febrúar 1975. Upphæð styrksins til einstaklings og einstakra rafveitna er ákveðinn fyrir hvert tímabil og miðast við stöðu olíusjóðsins þá og fjölda þeirra, sem styrks njóta.

3. gr.

Jafnskjótt og sveitarfélögum hafa borist greiðslur vegna olíustyrks skulu þau úthluta olíustyrk til þeirra íbúa, sem heimilisfastir eru í viðkomandi sveitarfélagi og nota olíu til hitunar íbúða sinna. Greiðist sama upphæð á hvern íbúa, sem býr við olíuupphitun. Olíustyrkur greiðist hverjum framteljanda til skatts og einnig vegna maka og barna, sem eru á framfæri hans og eigi eru sjálfstæðir framteljendur. Þó skulu lífeyrisþegar, sem njóta bóta samkvæmt 19. gr. laga um almannatryggingar og aðrir lífeyrisþegar, sem hafa svipaðar heildartekjur, fá greiddan styrk, sem nemur 1½ styrk einstaklings vegna þeirra sjálfra. Olíustyrkur skal ekki talinn til tekna við álagningu tekjuskatts og útsvars.

4. gr.

Sveitarfélög skulu innan tveggja vikna frá lokum hvers þriggja mánaða tímabils, sbr. 2. gr., gera viðskiptaráðuneytinu grein fyrir fjölda íbúa í viðkomandi sveitarfélagi, sem búa við olíuupphitun. Skal miðað við, að sá, sem styrks nýtur, hafi verið búsettur í sveitarfélaginu meirihluta tímabilsins.

Enn fremur skulu sveitarfélög tilkynna sérstaklega, hve margir lífeyrisþegar eigi samkvæmt 2. gr. laga nr. 47/1974 rétt á 1½ styrk. Skal umboðsmaður almannatrygginga eða skattstjóri á viðkomandi stað staðfesta þær upplýsingar. Um staðfestingu á öðrum upplýsingum sveitarfélaga getur viðskiptaráðuneytið, ef þörf þykir, leitað til viðkomandi bæjarfógeta eða sýslumanns.

5. gr.

Vegna ákvörðunar um styrk til rafveitna, skal orkuver og/eða rafveita senda Orkustofnun eftirtaldar skýrslur innan tveggja vikna frá lokum hvers tímabils, sbr. 2. mgr. 2. gr.:

1. Skýrslu um notkun olíu til framleiðslu rafmagns til hitunar íbúða á sölusvæði sínu.
2. Skýrslu um heildarorkuframleiðslu á umræddu tímabili, flokkaða eftir því, hvort framleitt hefur verið með olíu eða öðrum orkugjafa.
3. Skýrslu um verð á raforku til hitunar íbúða í desember 1973 og fyrir það tímabil, sem skýrslan á við.

Orkustofnun yfirfer og endurskoðar ofangreindar skýrslur og getur hún krafist hvers konar tiltækra gagna og upplýsinga í þessu skyni. Orkustofnun staðfestir síðan skýrslurnar og sendir þær viðskiptaráðuneytinu, sem tekur ákvörðun um, hvort eða hve mikinn styrk skuli veita til að draga úr verulegri hækkun rafmagns til hitunar íbúða vegna hækkunar á olíu.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 47/1974, um ráðstafanir til að draga úr áhrifum olíuverðhækkana á hitunarkostnað íbúða og öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 30. maí 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um Kennaraháskóla Íslands.

I.

Réttindi, markmið og inntaka nemenda.

Réttindi.

1. gr.

Kennarapróf frá Kennaraháskóla Íslands veitir réttindi til að kenna í skyldunámsskólum og í yngri aldursflokkum, er að því stigi liggja og heimildir eiga á skólavist á kostnað ríkisins og sveitarfélaga.

Markmið.

2. gr.

1. Námið skal við það miðað, að kennaraefni öðlist fræðilegt og verklegt vald á kennslugreinum og öðrum viðfangsefnum skólastigsins og leikni í að miðla þekkingu og efla kunnáttu. Þjálfa skal kennaraefni í hagkvæmum og skipulegum vinnubrögðum, verklegum sem fræðilegum, í sjálfstæðu starfi sem samvinnu, og áhersla lögð á alúð og skyldurækni.
2. Kennaraefni skulu öðlast þekkingu til að meta námsmarkmið, námsefni og námsárangur auk þess heildarskilnings á nemandanum, samfélagi hans og umhverfi öllu, er gerir þau hæf til að leiðbeina honum og ástunda samvinnu við vandamenn hans, sérfræðinga og aðra aðila, er uppeldisstörfum sinna og aðild mega eiga að góðu gengi nemandans.
3. Efla skal með kennaraefnum vilja til sífelldrar endurnýjunar á eigin hæfni.
4. Kennaraháskólinn skal jafnan taka mið af markverðum nýjungum í vísindum og viðhorfum, er uppeldismál varða, hafa frumkvæði um að sannreyna gildi þeirra í íslensku umhverfi, leita nýrri og haldbetri kenninga og aðferða í námi og kennslu og vekja athygli yfirstjórnar skólans á æskilegum breytingum á skólahaldi og fræðslulöggjöf.
5. Skólinn skal í samvinnu við menntamálaráðuneytið annast endurmenntun og viðbótarmenntun kennara á skyldunámsstigi með skipulegri fræðslu, námskeiðum og kynningu á nýjungum í skóla- og uppeldismálum, sbr. X. kafla þessarar reglugerðar.

Inntaka nemenda.

3. gr.

1. Inntaka nemenda í skólann er í höndum skólastjórnar eða skólaráðs í umboði hennar.
2. Inntökuskilyrði í Kennaraháskóla Íslands eru:
   a. Stúdentspróf, og sé einkunn í íslensku eigi lægri en 5.
   b. Annað nám, ef skólastjórn telur það jafngilt, og menntamálaráðuneytið fellst á mat hennar, enda hafi umsækjandi að dómi skólastjórnar fullnægjandi undirstöðumenntun til að hefja kennaranám.
   c. Þeir sem lokið hafa kennaraprófi eða prófi úr framhaldsdeild skólans eftir árlangt nám, geta bætt við sig námi í Kennaraháskólanum, þegar hann hefur

tekið til starfa að fullu, sbr. 4. gr. 2. E. Þó skal þeim gerður kostur á að hefja námið eigi síðar en haustið 1974.

d. Heimilt er skólanum að úrskurða um inntöku nemenda með hliðsjón af hæfniprófi eða öðrum matsaðferðum, en fullnægja skulu þeir ákvæðum þessarar greinar, sbr. 2. tölulið b og c. Eigi skal beita slíku mati nema rektor æski þess, en tveir viðurkenndir sérfræðingar annist það, og sé annar sálfræðingur, hinn læknir.

3. Nemandi skal eigi haldinn neinum kvilla, er öðrum geti að meini orðið eða hamli skólavist að dómi skólastjórnar, enda leiti hún álits sérfræðings, sálfræðings eða læknis, eftir því sem við á, áður en synjað er um skólavist af þeim sökum, er hér getur.

II.

Námstími og nám.

4. gr.

1. Skipuleggja skal námið sem þriggja ára nám. Í hverju skólaári skulu vera allt að 35 starfsvikur. Menntamálaráðuneytið getur leyft allt að hálfs mánaðar vik frá þessu ákvæði.

Námstími er frá 1. september — 15. júní og skiptist á haustmisseri frá 1. september — 24. janúar og vormisseri frá 25. janúar — 15. júní.

Jólaleyfi hefst 20. desember, kennsla hefst 7. janúar; páskaleyfi hefst miðvikudag fyrir skírdag, kennsla hefst þriðja í páskum; hvítasunnuleyfi hefst laugardag fyrir hvítasunnu, kennsla hefst þriðjudag eftir hvítasunnu.

Auk þessara leyfa er kennsluhlé á sumardaginn fyrsta og 1. desember.

Ef námsefni í Kennaraháskóla Íslands skiptist í 12 hluti og hver hlutur jafngildir um það bil 6 ársvikustundum, skulu hlutföll einstakra greina vera nálægt því, er hér segir, að frádregnum þeim tíma skólaársins, sem varið er til áheyrnar, æfingakennslu og námskeiða:

A. Almennt kennaranám.
   a. Uppeldisgreinar bóklegar, kjarni, 2 hlutir.
   b. Kennsluefni skyldunámsskóla.
      1) Kjarni: 4 hlutir. Námi í kjarna skal ljúka að því leyti, sem fært er, á fyrsta ári.
      2) Tvær valgreinar, 4 hlutir. Hafi nemandi áður lokið fullgildu námi í valgrein, sbr. 8. gr., er honum heimilt að taka hvort heldur er eina eða tvær valgreinar, sbr. og 5. gr. 2. D.
   c. Uppeldisfræðilegt sérsvið og áheyrn, 2 hlutir.

B. Nám handavinnukennara skal vera:
   a. 2 hlutir í bóklegum uppeldisgreinum kjarna, er skiptist jafnt á öll námsárin.
   b. 1 hlutur í öðrum greinum kjarna, sem ljúka skal á 1. ári.
   c. 2 hlutir í bóklegri valgrein, skiptist á 2. og 3. ár.
   d. 7 hlutir í handlistum, er skiptist jafnt á öll námsárin.

Heimilt er að víkja frá skipan þessari á niðurröðun námsefnis, ef brýn ástæða þykir til af hagræðingarsökum.

Í námskjarna skulu þeir, er velja handavinnu sem aðalgrein, leggja stund á uppeldisgreinar til jafns við þá kennara, er velja bóklegar greinar,

Af öðru efni hins almenna námskjarna skulu þeir kjósa fjórar úr hópi eftirtalinna greina: íslensku, siðfræði, skrift, teikningu, líffræði, sbr. 5. gr.

C. Verklegt nám, æfingakennsla og annað starf á vettvangi, 12 vikur hið minnsta.

D. Fjalla skal um efni á námskeiðum, ef betur hentar en að skipa því á samfellda stundaskrá námsmisseris.

E. Nám þeirra, sem teknir eru í skólann skv. 3. gr. 2. c, skal skipulagt þannig, að nemendum sé gerður kostur á að ljúka prófi á uppeldislegu sérsviði og í 2 valgreinum á 2 árum, og sitji þeir a. m. k. annað árið í skólanum. Námsgreinar þær, sem kenndar eru ár hvert, skulu auglýstar í samráði við menntamálaráðuneytið eigi síðar en 16 mánuðum áður en kennsla hefst. Kostur skal og gerður á námskeiðum í einstökum greinum námskjarnans, ef skólaráð mælir með því.

5. gr.

1. Greinar í kjarna eru:
   A. Bóklegar greinar:
      a. Uppeldisgreinar, b. íslenska og íslensk fræði, c. félagsfræði, saga, siðfræði, trúarbragðasaga og kristinfræði, d. stærðfræði, e. líffræði.
   B. List- og verkgreinar:
      a. Teiknun og handavinna, föndur, skrift, b. söngur og tónfræði, c. íþróttir og fimleikafræði. — Í kjarna er auk þess námsefni það, sem getið er í 3. tl. þessarar greinar, nema vélritun og leiklist, sbr. þann tölulið.
2. Valgreinar:
   A. Hvert kennaraefni skal velja tvær bóklegar greinar, nema handavinnukennarar; þeir velja eina bóklega grein auk handavinnu.
   B. Valgreinar eru:
      Íslensk fræði, kristinfræði, stærðfræði, handavinna, saga, félagsfræði, landafræði, líffræði, eðlis- og efnafræði, danska, enska.
   C. Uppeldisleg sérsvið eru þrjú og taka til kennslu í **yngstu aldursflokkum** í skyldunámi, **elstu aldursflokkum** þess og kennslu **afbrigðilegra ungmenna.** Fjölga má sérsviðum með samþykki ráðuneytis.
   D. Heimilt er kennara, sem lokið hefur prófi frá Kennaraháskóla Íslands, að auka við sig sérsviði eða valgrein.
3. Námskeið.
   A. Námskeið í kjarna:
      a. Hjálp í viðlögum, b. nýsikennsla, hönnun og gerð kennsluefnis, c. umferðarfræðsla, d. starfsfræðsla, e. fjölskyldufræði.
   B. Ef styrkbær fjöldi nemenda æskir þess, skal og halda námskeið í vélritun og leiklist. Skal leiklistarkennslan miðuð við gildi og gagnsemi leiklistar í starfi skyldunámsskóla. Er það nám valfrjálst að öllu.

6. gr.

Námsgreinar skólans skiptast í skorir, sem hér segir:

1. Uppeldisgreinar: sálarfræði, uppeldisfræði, skólasaga, kennslufræði og kennsluæfingar.
2. Félagsgreinar: félagsfræði, saga, siðfræði, trúarbragðasaga og kristin fræði.
3. Mál: íslenska og íslensk fræði, þar með talin framsögn og hljóðfræði nútíðarmáls, danska, enska.
4. Raungreinar: eðlisfræði, efnafræði, líffræði, landafræði, auk stærðfræði.

5. List- og verkgreinar: skrift, vélritun, teiknun og handavinna, söngur og tónfræði, leiklist, íþróttir og fimleikafræði.

Í námsskrá er mælt fyrir um efnisatriði einstakra námsgreina.

Heimilt er stjórn skólans að fækka eða fjölga kennslugreinum, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins.

7. gr.

Rektor veitir nemendum undanþágu frá íþróttum og handlistum, ef læknir mælir með því.

8. gr.

Rektor getur, að fengnum meðmælum skólaráðs, viðurkennt fyrra nám kennaranema í einstökum greinum og þegið hann undan því að stunda nám í þeim, enda sé það hliðstætt námi í Kennaraháskólanum.

Umsókn um slíka undanþágu ásamt skilríkjum um námið skal senda rektor.

9. gr.

Starfstími skólaársins skiptist á samfellda kennslu, námskeið, æfingakennslu, sjálfstæða námsvinnu og próf.

10. gr.

1. Um áheyrn og skipan æfingakennslu á misseri segir í námsskrá.
2. Í valgreinum öllum, aðalgreinum sem sérsviði, skal sérstökum tíma varið til sjálfstæðrar námsvinnu eftir ákvörðun rektors. Má þá fella niður aðrar námskvaðir á þeim tíma allt að tveimur vikum á ári.
3. Leiðsögutímar skulu vera í öllum námsgreinum, sbr. 18. og 20. grein. Rektor ákveður fjölda leiðsögutíma með hliðsjón af fjölda nemenda og stundafjölda í grein.

11. gr.

Stundafjöldi í einstökum greinum skal vera sem hér segir á viku hverri:

	1. ár			2. ár			3. ár			Alls
Námsgreinar	alls	1. miss.	2. miss.	alls	3. miss.	4. miss.	alls	5. miss.	6. miss.	
Uppeldisgreinar	4			4			4			12
Sálarfræði		2	2		2	2		2	4	
Kennslufræði			2		2	2		2		
Skólasaga		2								
Félagsgreinar	6						1			7
Félagsfræði		2	2							
Trúarbragðas. og kristinf.		4	4							
Siðfræði								2		
Mál	5						1			6
Ísl.hljóðfræði									2	
Íslensk fræði		5	5							
Raungreinar	7									7
Stærðfræði		5	5							
Líffræði			2							
Heilsufræði		2								
List- og verkgreinar	6			5			2			13
Skrift					1	1				
Handavinna, föndur					2	2				
Teikning		2	2							
Söngur		2	2		(1)	(1)		(1)	(1)	
Íþróttafræði								2	2	
Leikfimi		2	2		2	2				
Valgreinar				12			12			2×12
2. valgrein					6	6		6	6	eða 24
2. valgrein					6	6		6	6	
Sérsvið				3			3			6
Sálarfræði										
Kennslufræði					3	3		3	3	
Námsefni										
Alls	28	28	28	24	24+(1)	24+(1)	23	23+(1)	23+(1)	75

Heimilt er að kenna eina stund í söng vikulega á 2. og 3. námsári.

Ef sérstök rök mæla með því, getur rektor, að höfðu samráði við skólaráð, skipað námsefni á annan veg á kennslumisseri. Enn fremur er heimilt að gera kennaraefnum kost á allt að 3 stundum vikulega eftir frjálsu vali í list- og verkgreinum á 2. og 3. námsári. Skal það tengt námi þeirra, er velja verkgreinar sem aðalgrein, eftir því sem hagkvæmast þykir.

12. gr.

Á eftirtöldum námskeiðum skal stundafjöldi vera nálægt því sem hér segir:

Hjálp í viðlögum	12 stundir
Nýsikennsla og gerð kennsluefnis	16 stundir
Umferðarfræðsla	8 stundir
Starfsfræðsla og fjölskyldufræði	20 stundir

Námskeið þessi skulu að jafnaði haldin á skilum kennslumissera. Fjölga má eða fækka, að höfðu samráði við menntamálaráðuneytið, viðfangsefnum á námskeiðum, og má þá ákveða þeim annan tíma, ef betur hentar eðli viðfangsefnis.

13. gr.

Kennsla fer fram með fyrirlestrum, í námsgengjum og sjálfstæðri vinnu nemenda undir leiðsögn, og skila þeir skýrslum, ritgerðum og öðrum verkefnum eftir því sem námsskrá ákveður.

14. gr.

Skorarstjórar skulu gera áætlun um námsskipan og rannsóknastörf innan skorar fyrir miðjan mars ár hvert. Skólaráð fjallar síðan um tillögur skorarstjóra og annarra kennara, sbr. 42. gr. 6. tl. Rektor raðar tillögum í heildarstundaskrá, sbr. þó 44. gr. 2. tl.

15. gr.

Skipan nemenda í námshópa skal háð samþykki rektors.

1. Í kjarnagreinum er heimilt að efna til nýs námshóps, ef nemendur eru fleiri en 20.
2. Í valgreinum og á uppeldislegu sérsviði skal að jafnaði efnt til nýs hóps, ef fleiri eru en 20. Þó má efna til nýs flokks, þó að færri séu, ef ekki er unnt að taka eðlilegt valfrelsi til greina með öðrum hætti.
3. Í hljóðfæraleik má skipa 5 nemendum í flokk, og einum í raddþjálfun og einleik, ef sérstaklega stendur á.

16. gr.

1. Kennarar skulu halda skrá um tímasókn kennaraefna. Rektor lætur kennaraefnum í té námsferilsbækur, og bera þeir ábyrgð á, að þær séu færðar. Í námsferilsbók staðfestir kennari eða annar leiðbeinandi, að kennaraefni hafi tekið þátt í tilskildu námi og lokið verkefnum með fullnægjandi hætti.
2. Við lok hvers námsáfanga skilar kennari — skorarstjóri, ef fleiri kennarar eru um sömu grein — rektor skrá yfir þá nemendur, er sótt hafa 80% kennslustunda hið fæsta, sbr. þó 22. gr. 1.tl. Ef sérstök rök mæla með því, getur rektor og hlutaðeigandi kennari heimilað nemanda, er eigi hefur tilskildar tímastundir, að sanna, að hann hafi tileinkað sér námsefnið með öðrum hætti. Af því gerðu lætur rektor nemanda í té vottorð um, að hann hafi farið yfir námsefnið.
3. Nemendum er skylt að taka þátt í námsferðum. Þó eigi fleiri en einni á misseri í hverri aðalgrein og á uppeldislegu sérsviði.

Ef örðugar aðstæður eða gild forföll önnur en veikindi, staðfest af trúnaðarlækni, hamla nemanda að fara námsferð, skal kennari gera honum kost á eða viðurkenna sérverkefni af hans hendi.

III.
Kennslan.

17. gr.

1. Kennaraháskóli Íslands skal vera vísindaleg fræðslu- og rannsóknastofnun í uppeldis- og kennslufræðum. Rannsóknastörfin skulu einkum beinast að sálar- og uppeldisfræðilegum markmiðum, námsefni og kennsluaðferðum, og tengjast kennslunni í hverri námsgrein skólans eftir því, sem ástæður eru til.

   Í rannsóknastarfi sínu skulu vísindamenn skólans í hverri skor leggja sérstaka áherslu á kennslufræði greinar sinnar, fylgjast með stöðu hennar og hlutverki innan íslenska skólakerfisins á hverjum tíma og meta með hliðsjón af gildi hennar vinnubrögð, aðferðir og aðstöðu í skólum landsins og vinna að því, að kennaraefnum verði miðlað þeirri kunnáttu og leikni, sem hæfa námsgreininni, stöðu hennar og hlutverki í skólum landsins.
2. Í hverri grein skal kappkostað að kynna nemendum námsmarkmið, vinnulag, heiti og tæki, þjálfa þá við að orða á skýran hátt viðfangsefni hennar og sérlegan vanda, temja þeim sjálfstæð vinnubrögð og glæða skynbragð þeirra á innri tengsl, fléttur og skörun hinna ýmsu greina. Sérstök áhersla skal lögð á að skýra gildi greinarinnar og hlutverk í kennaranámi, og gaumgæfa skal val á efni og aðferðum í námi og kennslu. Einkum á þetta við um greinar skyldunáms, og skal jafnframt fjallað um hlutverk greinarinnar í skyldunámi.

   Í kjarnagreinum skal kennsla yfirleitt miðuð við almenna menntun og bekkjarkennslu, en í valgreinum einnig við skyldunámsstigið allt.
3. Kennaraháskóli Íslands og Háskóli Íslands skulu skipta með sér verkum til þess að forðast tvíverknað, eftir því sem samrýmist hagsmunum nemenda, mannafla og aðstöðu hvors skóla um sig, og viðurkenna sambærilegar námseiningar eða námsþætti hvor annars.

   Kennaraháskólinn skal og hafa hliðstætt samstarf við aðra skóla, er mennta kennara í sérgreinum.

18. gr.

1. Rektor ákveður hlutfall kennsluþátta, sbr. 13. grein, að fengnum tillögum skorarstjóra og að höfðu samráði hans við kennara hverrar greinar, sbr. 10. gr. 2. tl.
2. Gera má nemendum að tileinka sér skilgreinda hluta námsefnis, þótt ekki sé um þá fjallað í kennslustundum.

19. gr.

Við upphaf kennslu greinir kennari nemendum frá námi í næsta áfanga, markmiðum, efnisvali og vinnubrögðum, og bera þeir ráð sín saman þar um. Gerir kennari síðan endanlega áætlun um námið innan þess ramma, sem námsskrá markar, sbr. einnig 14. grein. Eins skal farið að, ef þörf gerist á að endurskoða áætlun á kennslutíma.

Við lok námsáfanga meta kennari og nemendur áætlun sína með hliðsjón af markmiðum og fenginni reynslu.

20. gr.

Kennarar eru nemendum til leiðsögu við nám þeirra utan kennslustunda um efni í námsgrein sinni eða önnur, er við hana jaðra. Er sú aðstoð veitt í leiðsögutímum, sbr. einnig 42. gr. 6. tl.

IV.
Próf og einkunnir.

Skráning.

21. gr.

1. Námi lýkur með B. Ed.-prófi, sem veitir réttindi til kennslu á skyldunámsstigi.
2. Nemendur láta skrá sig til prófs.
3. Nemandi skráir sig til prófs á því misseri, er kennslu lýkur í greininni.
4. Skráning til prófs á haustmisseri skal gerast fyrir lok nóvembermánaðar og á vormisseri fyrir lok marsmánaðar.
5. Við skráningu til prófs skulu notuð eyðublöð, er tilgreina prófreglur. Skal umsóknum skilað til rektors.

22. gr.

1. Til að fá að taka próf, skal nemandi hafa sótt 80% kennslustunda hið minnsta að meðaltali í öllum kennslugreinum og í engri grein minna en 50% á hverju misseri. Þó skal hann sækja 80% í hverjum þætti kennsluæfinga á misseri. Hann skal og hafa skilað verklegum úrlausnum, sem fullnægja lágmarkseinkunnum í greininni, sbr. 16. gr. 1. tl.
2. Ef svo er mælt fyrir í námsskrá einstakra greina, að nemandi ljúki tilteknum námskeiðum eða verkefnum, svo sem skýrslum, ritgerðum, starfi í rannsóknargengjum, námsgengjum eða skili annarri skyldri vinnu, sbr. 12.—13. gr., verður hann því aðeins skráður til prófs, að hann skili vottorðum frá hlutaðeigandi kennara um að hann hafi lokið tilskildum verkefnum með fullnægjandi hætti, sbr. 16. gr. 1. tl.
3. Svo og skal nemandi skila vottorðum, eigi síðar en í byrjun 5. misseris, um að hann hafi tekið þátt í almennum framleiðslu- eða þjónustustörfum eigi skemur en 4 mánuði samanlagt á námstímanum, eða árinu áður en kennaranám var hafið, eða starfað eða notið jafnlengi verklegrar þjálfunar á uppeldisstofnun.

23. gr.

1. Ef nemandi er skráður til prófs, en þreytir það ekki, er honum heimilt að endurskrá sig næst, þegar reglulegt próf er þreytt, enda hafi hann tilkynnt forföll.
2. Ef nemandi hefur ekki náð einkunninni 4 eða 5, þar sem þess er krafist, er honum heimil endurtekning, sbr. 29. gr. 4.
3. Endurskráning til prófs í sömu grein er heimil tvisvar. Jafnoft er heimil endurseta í námi.

24. gr.

Heimilt er nemanda að vera fjarverandi frá námi allt að fjórum kennslumisserum, enda hafi hann tilkynnt rektor það skriflega fyrirfram.

25. gr.

1. Eftirlit, próf og námsmat skal vera, eftir því sem við verður komið, eðlilegur þáttur eða lokastig í námi og þjálfun og miðast m. a. við verklegar æfingar og ritgerðir, hlutlæg próf, svo og þau vinnubrögð önnur, sem veita nemendum sem gleggsta vitneskju um vald þeirra á námsefninu og örva þá til frekari dáða.
2. Svo skal haga gerð prófa, að þau standist fræðilegar kröfur um áreiðanleik, svo og réttmæti í samræmi við markmið námsins.

Próf skal jöfnum höndum eða eftir atvikum leiða í ljós:
a. Þekkingu nemandans á námsefninu, hversu tiltæk hún er, samvirk og heil í tengslum.
b. Öryggi nemandans að beita þekkingu sinni við raunhæf verkefni.
c. Hæfni hans og kunnátta í fræðilegri skýringu.

3. Próf skulu haldin í öllum námsgreinum fyrsta árs. Skera þau og starf nemanda úr um það, hvort hann haldi áfram námi annars og þriðja árs, sbr. 29. gr.

26. gr.

1. Námsefni skal, eftir því sem námsskrá ákveður, skipt niður í námsáfanga. Lýkur námi í hverjum áfanga með prófi eða annars háttar mati. Þó skal heimilt, ef skólastjórn æskir þess og ráðuneytið fellst á það, að haga lokaprófi í tilteknum greinum svo, að það nái til tveggja eða fleiri áfanga í námsefni annars og þriðja árs. Lokapróf hvers áfanga eða námsgreinar er hluti af kennaraprófi.
2. Gefa skal starfseinkunn fyrir ritgerðir og aðrar verklegar úrlausnir í bóklegum greinum, sbr. námsskrá, og meta móti úrlausnum á prófi til árseinkunnar í hlutfallinu 1:2, hvort sem prófinu er lokið á haust- eða vormisseri.
   Í list- og verkgreinum skal hlutfall starfs- og prófseinkunnar vera 2:1.

27. gr.

1. Auk almennra ákvæða skulu próf fara eftir þeim reglum, sem settar eru í námsskrá einstakra greina. Ef skorarstjóri, að höfðu samráði við hlutaðeigandi kennara, telur ástæðu til að víkja frá ákvæðum um það, hvort próf skuli vera skriflegt, munnlegt eða verklegt, getur rektor veitt heimild til þess, enda dæmist breytt prófaðferð jafngóð til að meta verðleika nemandans.
2. Ef sérlega stendur á, getur ráðuneytið heimilað, að vikið sé frá ákvæðum um námsefni og tilhögun prófs einstakra nemenda, að fengnu áliti rektors.

28. gr.

1. Próftími er í lok kennslumisseris, og skal að jafnaði eigi vera lengri en tvær vikur.
2. Sjúkrapróf eru haldin í síðari hluta ágústmánaðar, enda séu veikindaforföll staðfest af lækni.

29. gr.

1. Prófdómarar, skipaðir af ráðuneytinu til fjögurra ára, að fengnum tillögum rektors, skulu dæma með kennara úrlausnir á lokaprófum til kennaraprófs.
2. Að öðru jöfnu skulu prófdómarar valdir úr hópi kennara, og sé eigi lengra um liðið en 5 ár frá því að þeir fengust við kennslu, er þeir eru skipaðir í fyrsta sinn.
3. Ef ekki koma til önnur ákvæði, semur kennari verkefni, en ber þau undir prófdómara til staðfestingar.
4. **A. Um próf á fyrsta ári.**
   a. Prófgreinar eru þessar:

Bóklegar greinar:

1) Uppeldisgreinar.
2) Íslenska og íslensk fræði.
3) Kristinfræði og trúarbragðasaga.
4) Stærðfræði.
5) Félagsfræði.
6) Líffræði og heilsufræði.

List- og verkgreinar:

1) Teiknun og handavinna.
2) Söngur og tónfræði.
3) Íþróttir og fimleikafræði.

b. Próf fara fram í lok hvers misseris, eftir þeim reglum, sem settar eru í námsskrá einstakra greina, sbr. þó 26. gr. um skipun þeirra í námsáfanga og annað mat á þeim. Veita má fötluðum nemanda undanþágu frá prófi í verklegum íþróttum eða öðrum þáttum list- og verkgreina, er hann að mati læknis getur ekki stundað sér til ávinnings.

c. Í lok vormisseris skal prófað í öllum greinum, sem ekki var lokið og prófað í á haustmisseri.

d. Til að standast prófið skal meðaltal árseinkunna, sbr. 26. gr. 2., eigi vera lægra en 5 í bóklegum greinum og list- og verkgreinum hvorum fyrir sig, og árseinkunn eigi vera lægri en 5 í íslensku og uppeldisgreinum og eigi lægri en 4 nema í einni grein.

e. Ef nemandi nær tilskildu meðaltali árseinkunna, en stenst ekki próf í námsgrein, er honum heimilt að þreyta próf að hausti. Nái nemandi ekki tilskildu meðaltali, er honum heimil endurseta eða að þreyta að hausti próf í þeim greinum, þar sem hann var undir 5.

B. Um próf og námsmat á 2. og 3. ári.

Prófgreinar eru þessar:

a. Uppeldisgreinar:
Uppeldisfræði.
Sálarfræði.
Kennslufræði.

b. Aðrar greinar í námskjarna.

c. Uppeldisfræðilegt sérsvið.

d. Valgrein I.

e. Valgrein II.

Starfseinkunn ein skal gefin í kennslu, sbr. námskrá.

Í greinum námskjarnans, sem um ræðir í b-lið, skal lágmarkseinkunn eigi vera lægri en 4.

Á uppeldisfræðilegu sérsviði og í valgrein I og II, hvorri um sig, svo og í kennslu, skal lágmarkseinkunn vera 5.

Meðaleinkunn úr öllum prófgreinum og kennslu skal eigi vera lægri en 5.

Kennarar í einstökum greinum skulu staðfesta, að þátttaka og árangur í öðru námsefni, t. d. í námskeiðum annars og þriðja árs, hafi verið fullnægjandi, sbr. 22. gr. 2. tl. Það á einnig við kennslufræði á 2. ári.

C. Á prófum, sem þreytt eru að afloknu níu mánaða námi á uppeldisfræðilegu sérsviði, sbr. 5. gr. laga nr. 38/1971, skal meðaleinkunn í bóklegum og verklegum greinum hvorum fyrir sig eigi vera lægri en 5 til að standast prófið. Að öðru leyti gilda almenn ákvæði þessarar reglugerðar um mætingar, próf og einkunnagjöf, eftir því sem við getur átt í námi þessu.

Skrifleg próf.

30. gr.

1. Ef verkefni eru einstaklingsbundin, er heimilt að draga um þau.
2. Í tilkynningu um próf skal tilgreint, hver hjálpargögn séu heimil í prófinu og hvenær þeim skuli skilað.
3. Til kennaraprófs skal heimaritgerðum skilað í tveimur eintökum, og heldur skólinn öðru eftir.

Munnleg og verkleg próf.

31. gr.

1. Ef heimilaður er undirbúningstími fyrir próf, skal tilgreina lengd hans í auglýsingu prófsins. Sá tími skal þó eigi fara fram úr 4 klukkustundum eftir að nemandi hefur fengið verkefnið í hendur, nema sérstök rök komi til, og undirbúningi og prófi skal lokið á sama degi.
   Draga skal um verkefni og röð nemenda í einstaklingsprófum.
   Heimilt er að prófa í sérverkefni nemenda, og er þá ekki dregið um efni.
2. Kennari stjórnar prófinu. Prófdómara er heimilt að taka þátt í samræðunni.
3. Munnleg próf fara fram í heyranda hljóði.

32. gr.

1. Einkunnir skulu gefnar í öllum greinum, nema öðruvísi sé fyrir mælt.
   Þær skal gefa í tölunum 0—10 með fjórðungsbilum. Er 9—10 ágætiseinkunn, 7—8,99 fyrsta einkunn, 6—6,99 önnur einkunn, og 5—5,99 þriðja einkunn.
2. Greini kennara og prófdómara á, gildir meðaltalið af einkunnum þeirra beggja, eða sú tala einkunnastigans, sem næst er fyrir ofan það.

V.

Þjálfun í starfi.

33. gr.

1. Að afloknu samfelldu námi og prófum í Kennaraháskóla Íslands skulu kennarar njóta eins árs leiðsögu og þjálfunar í starfi. Með því skal fram haldið í starfinu skilgreindum viðfangsefnum kennaranámsins, nýliðanum gerður kostur á að glöggva sig á markmiðum þess og endurmeta þau og sjálfan sig í verki. Jafnframt á leiðsagan að tryggja það, að nýliðanum séu ekki fengin meiri verk í hendur en vænta má, að hann valdi, sér og nemendunum að meinalausu.
2. Samvinna Kennaraháskólans, fræðsluyfirvalda í héraði og skólanna í landinu á að glæða gagnkvæman skilning og greiða fyrir raunhæfum lausnum á sameiginlegum vanda og viðfangsefnum.
3. Þegar nýliði hefur verið ráðinn að skóla, hvort heldur hann er stundakennari eða fastráðinn á fyrstu kennsluári sínu eftir kennarapróf, skal fræðslustjóri setja honum leiðsögukennara að fengnum tillögum hlutaðeigandi skólastjóra. Ef enginn er fræðslustjóri yfir skólahverfinu, skal hlutaðeigandi skólastjóri fá nýliðanum leiðsögukennara, að höfðu samráði við næstu fræðsluyfirvöld.
4. Leiðsögukennari ræðir vikulega eða oftar við nýliða um kennsluáætlanir hans, áður en þær eru reyndar í kennslu, og auðveldar honum að meta eftir á, hversu til tókst í verki. Öll viðleitni leiðsögukennara skal og að öðru leyti miða að því að efla nýliðann til starfa. Fræðsluyfirvöld í héraði skulu halda eigi færri en tvo viðræðufundi með sérfræðingum, leiðsögukennurum og nýliðum á skólaárinu, hinn fyrri eigi síðar en í annarri viku októbermánaðar, hinn síðari eigi síðar en í þriðju viku marsmánaðar. Fræðslustjóri eða fulltrúi fræðsluyfirvalda í héraði stýrir fundum þessum. Skal hann kynna þá þjónustu, er þau mega láta kennurum í té. Á síðari fundinum skulu nýliðar leggja fram gagnorða skýrslu um þau vandamál starfs, er þeim bar að höndum. Skulu skýrslurnar ræddar og skýrðar á fundinum. Gerðir slíkra funda skulu bókaðar. Leiðsögukennari sendir rektor Kennaraháskólans afrit af skýrslunum við fyrstu hentugleika. Kennaraháskólinn lætur fræðsluyfirvöldum í héraði og leiðsögukennurum í té leiðbeiningar um þau störf, er þeir skulu sinna í þágu nýliðanna.

5. Í skólahverfum þar sem svo hagar til, að framangreindri skipan verður ekki við komið, skulu hlutaðeigandi fræðsluyfirvöld í héraði hafa samráð við Kennaraháskóla Íslands um framkvæmdina.

34. gr.

1. Skýrslur um vandamál nýliða skulu lagðar fyrir skorarstjóra í Kennaraháskólanum, eftir því hver aðalgrein nýliðans er. Leiðsögukennarar og nýliðar geta snúið sér beint til hans um þau viðfangsefni, er varða sérgrein hans.
2. Skorarstjórar skulu, áður en vormisseri er liðið, gera skólaráðsfundi grein fyrir skýrslunum og markverðum ályktunum, er af þeim megi draga.
3. Áður en nýliði er skipaður í stöðu, skal Kennaraháskólinn staðfesta, að vitneskja hafi borist um þá leiðsögu, er kennarinn hafi notið.

VI.

Stjórn skólans og starfslið.

35. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans.

36. gr.

1. Ráðherra til ráðuneytis og samstarfs um menntun kennara skal vera skólanefnd kennaraskóla, skipuð til fjögurra ára. Í nefndinni skal vera, auk rektors Kennaraháskóla Íslands eða fulltrúa hans, einn fulltrúi tilnefndur af hverjum eftirtalinna aðila: Skólastjórn Kennaraháskóla Íslands, sérkennaraskólum sameiginlega, háskólaráði, Sambandi íslenskra barnakennara, Landssambandi framhaldsskólakennara, Félagi háskólamenntaðra kennara, samtökum íslenskra kennaranema (nefndur til tveggja ára), fræðslustjórum og menntamálaráðuneytinu. Er fulltrúi þess formaður nefndarinnar.
2. Skólanefndin skal vera samstarfsnefnd stofnana, er annast kennaramenntun, starfandi kennara á skyldunámsstigi og aðila, sem stjórna eða hafa umsjón með kennaramenntun og skyldunámi í landinu. Hlutverk nefndarinnar er að treysta samstarf milli þeirra, greiða fyrir upplýsinga- og skoðanaskiptum, meta fengna reynslu af nýmælum í menntun kennara og leggja á ráðin um það, sem horfir til framfara í þeim efnum. Nefndin skilar ráðherra álitsgerð einu sinni á ári hið minnsta. Formaður skal kveðja til nefndarfunda eigi sjaldnar en einu sinni á ári, að jafnaði í júnímánuði. Auk þess skal formaður kveðja nefndina til fundar, ef þriðjungur skólanefndarmanna æskir þess.

Skólastjórn og skólaráð.

37. gr.

Skólastjórn skipa rektor og fastir kennarar Kennaraháskólans, skólastjóri Æfinga- og tilraunaskólans ásamt einum fulltrúa tilnefndum af nemendaráði fyrir hverja aðra fjóra fulltrúa, er sæti eiga í skólastjórn. Fastráðnir kennarar við gömlu deildirnar, sbr. 24. gr. laga nr. 38/1971, eiga sæti og atkvæðisrétt í skólastjórn, þegar fjallað er um málefni, er varða þær deildir. Þegar fjallað er um slík málefni, skulu tveir fulltrúar nemendaráðs víkja sæti fyrir tveimur fulltrúum nemenda þeirra deilda.

38. gr.

1. Rektor kveður skólastjórn til fundar, að höfðu samráði við skólaráð, tvisvar á hverju skólaári hið fæsta. Til fundar skal boða með einnar viku fyrirvara.

Auk þess skal rektor kveðja til fundar, ef þriðjungur skólastjórnarmanna hið minnsta æskir þess. Til skólastjórnar er skólaráðsmanni heimilt að skjóta ályktun skólaráðs, nema hún varði mál, sem ráðinu ber einu lögum samkvæmt að ráða til lykta, enda hafi hann til þess stuðning þriðjungs skólaráðsmanna hið fæsta.

2. Í skólaráði eiga sæti rektor, skorarstjórar, þrír fulltrúar tilnefndir af nemendaráði og einn fulltrúi lausráðinna kennara Kennaraháskólans. Deildarkennarar eiga sæti og atkvæðisrétt í skólaráði í málefnum, er varða gömlu deildirnar sérstaklega. Þegar fjallað er um slík málefni, skulu tveir fulltrúar nemendaráðs víkja sæti fyrir tveimur fulltrúum nemenda þeirra deilda.
3. Skólaráð er rektor og skólastjórn til aðstoðar við umsjón með stofnuninni. Skólaráð hefur fundi eftir þörfum, en vikudagar til reglulegra funda skulu ákveðnir í upphafi skólaárs.
4. Rektor er í forsæti á fundum skólastjórnar og skólaráðs, en aðstoðarrektor ritari. Í forföllum rektors er aðstoðarrektor í forsæti.
5. Á fundum skólastjórnar og skólaráðs verður ályktun því aðeins gild, að tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra manna sæki fund hið fæsta. Á fundum ræður afl atkvæða úrslitum mála. Ef atkvæði eru jöfn, sker atkvæði rektors úr eða staðgengils hans.

Rísi ágreiningur um, hvort tilteknu málefni skuli ráðið til lykta af rektor, skólastjórn eða skólaráði, sker menntamálaráðherra úr.

39. gr.

1. Rektor skal kjörinn af skólastjórn úr hópi fastra kennara til 4 ára í senn. Endurkjósa má rektor einu sinni án lotuskila. Rektor skal kjörinn í janúarmánuði og taka við embætti 1. ágúst, utan hvað hann ber ábyrgð á tillögum til fjárlaga fyrir næsta ár eftir að hann var kjörinn.
2. Sá er rétt kjörinn rektor, sem hlotið hefur atkvæði meiri hluta atkvæðisbærra manna, enda hafi minnst tveir þriðju hlutar þeirra, sem atkvæðisrétt eiga, tekið þátt í atkvæðagreiðslunni. Ef enginn fær svo mörg atkvæði, skal kjósa að nýju um þá tvo eða fleiri, er flest atkvæði fengu, og er þá sá rétt kjörinn, sem flest atkvæði fær, enda þótt tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra manna hafi þá ekki tekið þátt í atkvæðagreiðslu. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.
3. Ef aðeins einn kennari er við skor, gegnir hann skyldum skorarstjóra, ella skal skorarstjóri kosinn til tveggja ára úr hópi fastra kennara skorar föstudaginn í annarri viku aprílmánaðar eða þann virkan dag, er næstur fer á eftir honum, ef föstudagur er helgur dagur, og tekur hann við starfinu 1. júlí. Kosning skal vera skrifleg, og er sá rétt kjörinn skorarstjóri, er hlýtur flest atkvæði. Fráfarandi skorarstjóri stjórnar kosningu, í forföllum hans sá kennari skorar, er lengstan á þar starfsaldur.
4. Skorarstjórar hafa umsjón með greinum skorar sinnar í öllum deildum skólans. Nú eru fleiri en ein grein í skor, og skal þá kosinn aðalkennari í hverri þeirra. Er hann skorarstjóra til aðstoðar við umsjón með kennslu í grein sinni. Aðalkennarinn skal kosinn að lokinni kosningu skorarstjóra af föstum kennurum í greininni úr hópi þeirra, er mesta hafa umsjónarskyldu samkvæmt embætti sínu. Að öðru leyti fer um kosningu aðalkennara eftir sömu reglum og um kosningu skorarstjóra, eftir því sem við getur átt.
5. Lausráðnir kennarar kjósa fulltrúa sinn í skólaráð til eins árs með sama hætti fyrsta föstudag í október.

Nemendaráð.

40. gr.

Í Kennaraháskóla Íslands skal starfa nemendaráð, er tilnefni fulltrúa nemenda í skólastjórn og skólaráð, ennfremur er það rektor til ráðuneytis í málefnum skólans. Skal það kosið af nemendum skólans til eins árs í senn samkvæmt lýðræðisreglum.

Nemendur skulu jafnan eiga tilskilinn fjölda fulltrúa í skólastjórn og skólaráði, en sjálfir setja þeir reglur um kosningu þeirra.

Starfslið.

Kennarar.

41. gr.

1. Fastir kennarar skólans eru prófessorar, dósentar og lektorar. Au þess starfa við skólann aðjunktar, sem menntamálaráðuneytið ræður til tveggja ára hið skemmsta, að fengnum tillögum skólaráðs. Skólaráð ræður stundakennara.
2. Skipa skal allt að sjö prófessora og allt að níu dósenta.

   Um tölu lektora fer eftir ákvörðun menntamálaráðherra að fengnum tillögum skólaráðs.
3. Um vinnutíma kennara, árlegan eða vikulegan, fer eftir kjarasamningum eða dómi kjaradóms, sbr. 42. gr. 6. tl.

42. gr.

1. Kennarar skólans skiptast á skorir eftir kennslugreinum sínum.
2. Forseti Íslands skipar prófessora, en menntamálaráðherra dósenta og lektora.
3. Þá eina má skipa fasta kennara, sem lokið hafa fullnaðarprófi frá háskóla eða annarri sambærilegri stofnun í aðalgrein þeirri, er þeir eiga að kenna, svo og prófi í uppeldis- og kennslufræðum. Þó má veita umsækjanda, sem ekki fullnægir þessum skilyrðum, stöðuna, ef meiri hluti dómnefndar telur hann hæfan til að gegna starfinu.
4. Skipa skal hverju sinni þriggja manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna stöðu prófessors eða dósents. Skipar menntamálaráðherra einn mann í nefndina, Háskóli Íslands annan, skólaráð Kennaraháskóla Íslands hinn þriðja, og er hann formaður. Í nefnd þessa má skipa þá eina, sem lokið hafa háskólaprófi í hlutaðeigandi grein eða eru að öðru leyti viðurkenndir sérfræðingar í greininni.

   Heimilt er skólaráði að hlutast til um, að samskonar dómnefnd fjalli um hæfni umsækjenda um lektorsstöður, enda komi til samþykki menntamálaráðuneytisins.
5. Dómnefnd skal láta uppi rökstutt álit um það, hvort af vísindagildi rita og rannsókna umsækjanda, svo og námsferli hans og störfum, megi ráða, að hann sé hæfur til að gegna embættinu. Skal sérstakur gaumur gefinn að uppeldis- og kennslustörfum hans. Álitsgerð nefndar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita prófessorsembætti eða dósentsstarf við Kennaraháskóla Íslands, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljós það álit, að hann sé hæfur til þess.

   Enn fremur skal leita álits skólaráðs Kennaraháskóla Íslands um umsækjendur, hvort heldur eru prófessorar, dósentar eða lektorar.

   Dómnefnd skal að jafnaði skila rökstuddu áliti eigi síðar en tveimur mánuðum eftir skipun.

6. Störf prófessora, dósenta og lektora skiptast á kennslu, stjórnun og rannsóknarstörf. Að jafnaði skal starf prófessors vera rannsóknir að meiri hluta og stjórnun eigi fara fram úr 15—20% af heildarstarfi hans, kennsla dósents skal að jafnaði vera um helmingur af heildarstarfi hans, og kennsla lektors að jafnaði meiri en helmingur af heildarstarfi hans. Stjórnunarstörf dósents og lektors skulu að jafnaði eigi fara fram úr 10% af heildarstarfi þeirra. Skólaráð ákveður hlutfallið milli þessara starfa í tæka tíð vegna undirbúnings fjárlaga, enda hafi skorarstjórar, að höfðu samráði við kennara skorar, lagt fram tillögur að starfsáætlun þeirra.
7. Kennarar skulu skila rektor skýrslu um rannsóknarstörf sín eigi sjaldnar en einu sinni á ári.
8. Nú er tilskilinn stundafjöldi ekki fyrir hendi á háskólastiginu, og er þá lektor skylt að kenna í öðrum deildum skólans, sbr. 24. gr. laga nr. 38/1971, um Kennaraháskóla Íslands, svo að kennsluskyldu hans sé fullnægt.

43. gr.

1. Rektor stjórnar daglegri starfsemi skólans og hefur umsjón með henni. Hann er æðsti fulltrúi skólans gagnvart mönnum og stofnunum innan hans og utan.
2. Rektor ber ábyrgð á því, að starfsemi skólans sé í samræmi við lög, reglugerð og námsskrár. Hann er ábyrgur um samskipti við yfirvöld skólans og aðra opinbera aðila um fjárreiður, skipulag og áætlanagerð um framkvæmdir í skólanum og hefur yfirumsjón með eignum skólans, lausum og föstum.
3. Hann skal taka ákvarðanir í málum, er varða skólastjórnina, ef þau eru ekki falin öðrum aðilum í lögum eða reglugerð.

Aðrir starfsmenn.

44. gr.

Aðstoðarrektor, er rektor ræður úr hópi fastra kennara, skal vera honum til aðstoðar í daglegu starfi og staðgengill hans kjörtímabilið.

1. Aðstoðarrektor hefur eftirlit með því, að færðar séu skrár og skýrslur. Má þar til nefna:
   1) nemendaskrá, bæði í bók og spjaldskrá,
   2) prófbók og einkunnaspjaldskrá,
   3) skrá um námsefni og starfsskýrslur kennaranna,
   4) gerðabók skólastjórnar og skólaráðs,
   5) skrá um lausa muni skólans.
2. Hann skal hafa umsjón með samningu stundaskrár, skipulagningu námskeiða í stofnmenntun kennara, sbr. X. kafla, gerð prófstöflu og fylgjast með framkvæmd allri.
3. Hann hefur yfirumsjón með því, að prófverkefni séu undirbúin í tæka tíð. Einnig sér hann um, að upplýsingar um skólann séu handbærar.
4. Hann hefur umsjón með því, að nemendur fái vitneskju um einkunnir sínar.
5. Þá skal aðstoðarrektor hafa umsjón með skipulagningu á námsferðum og öðrum ferðum, sem nemendur fara á vegum skólans.
6. Aðstoðarrektor hefur umsjón með því, hversu húsnæði skólans nýtist, hvort heldur er fyrir kennslu, sjálfstætt nám, próf eða til annarra þarfa, svo sem félagsstarfa nemenda og kennara.

45. gr.

Bókavörður hefur umsjón með bókakosti skólans og lestrarsölum hans og þeim kennslugögnum öðrum, sem eðlilegt er að fylgi. Hann sér um skráningu safnsins,

heldur því í röð og reglu og annast innkaup bóka og annarra gagna til safnsins í samráði við skorarstjóra, að fengnu samþykki rektors. Hann leiðbeinir nemendum um, hverng þeir geti best hagnýtt sér bókasafn skólans. Hann skal og leiðbeina nemendum um notkun og skipulagningu bókasafna, einkum skólabókasafna, og hafa yfirumsjón með bókasafni Æfingaskólans. Hann skal vera sérfræðingur í bókasafnsfræðum og hafa nokkra kennsluskyldu í grein sinni, sbr. einnig 42. gr., 6. tl.

46. gr.

1. **Námsráðunautur** liðsinnir nemendum í námsvali og námsvanda, svo og um einkamál í námi og lífi. Rektor er heimilt að fela honum nokkra kennslu, sbr. þó 42. gr., 6. tl.
2. Ef þörf krefur, greinir ráðunautur vandamál nemenda með prófum og vísar þeim til sérfræðinga. Hann veitir aðstoð sína að beiðni nemenda sjálfra, aðstandenda þeirra, kennara eða rektors. Einnig gerir hann að eigin frumkvæði athuganir á aðstæðum nemenda, ef árangur þeirra er með þeim hætti, að ástæða þyki til að leita sérstakra skýringa.
3. Hann greiðir fyrir því, að nemendur séu aðstoðaðir við að meta vinnubrögð sín og námsárangur, með hliðsjón af markmiðum námsins, sbr. einnig 17. gr., 2. tl.
4. Hann veitir kennaraefnum leiðbeiningar um skynsamleg námsvinnubrögð og kynnir þeim eðli og gildi ráðgjafar í skólum. Ráðunautur fer með öll einkamál nauðleitarmanna sem trúnaðarmál.
5. Námsráðunautur skal hafa a. fullgilt háskólanám í almennri sálarfræði eða uppeldislegri sálarfræði, b. sérþekkingu í ráðgjöf, c. kennarareynslu.

47. gr.

1. **Fulltrúi** skal færa bækur skólans, nema öðruvísi sé ákveðið. Fulltrúi skal hafa nána samvinnu við tækjavörð, skorarstjóra og aðra kennara um kennslutæki og önnur gögn, sem þeir bera ábyrgð á, um skilvíslega færslu og bókun, og húsvörð um bókanir í þeim greinum, er störf hans varða.
2. Hann sér um skjalasafn skólans, að það sé jafnan í réttu horfi, m. a. er nákvæm skjalaskrá í verkahring hans. Hann hefur, í samráði við bókavörð, umsjón með handbókum og öðrum tækjum á skrifstofu skólans.
3. Hann skal sjá um, að jafnan séu tiltæk eyðublöð öll og nauðsynlegur skrifstofuvarningur og allt slíkt sé notað með hagfelldum hætti. Hann sér um fjölritun á nægilega mörgum stundaskrám, próftöflum og öðrum tilkynningum um störf skólans.
4. Hann sér um útskriftir úr prófbókum og önnur afrit og gengur frá tilkynningum, afgreiðir hvers konar eyðublöð varðandi umsóknir og gengur í samvinnu við aðstoðarrektor frá almennum upplýsingum til fræðsluyfirvalda.
5. Fulltrúi er aðstoðarrektor til hjálpar við að gera ársskýrslu og styðst þá við skýrslur skorarstjóra, bókavarðar, skólalæknis og nemendaráðs.
6. Í samráði við rektor og aðstoðarrektor annast hann bréfaskriftir skólans, veitir almennar upplýsingar og gengur eftir, að tilskilin skilríki fylgi umsóknum.
7. Að öðru leyti er hann rektor og aðstoðarrektor til aðstoðar í hverju efni, er stuðlar að viðgangi stofnunarinnar. Vafamál skal hann bera undir rektor eða aðstoðarrektor, hversu með skuli fara.

48. gr.

1. **Gjaldkerfi** ber ábyrgð á sjóðum og bókhaldi í umboði rektors.
2. Eftir forsögn rektors sér hann um greiðslur skólans, sem ekki eru inntar af hendi hjá ríkisféhirði.

3. Í samráði við rektor sér hann um, að hvers kyns greiðslur til skólans séu inntar af hendi í tæka tíð. Hann skal vita skil á lögboðnum greiðslum skólans og annast þær á réttum gjalddögum. Ágreiningsatriði skal hann bera undir rektor.
4. Hann sendir skattstofu skrá um launagreiðslur til hvers einstaks starfsmanns og gerir grein fyrir opinberum gjöldum skólans, nema öðruvísi sé ákveðið.
5. Í samvinnu við rektor og aðstoðarrektor semur hann kostnaðaráætlun fyrir fjárlagafrumvarp ár hvert.
6. Hann skilar reikningsuppgjöri til ríkisendurskoðanda eftir þeim reglum, sem gilda á hverjum tíma.

I.

49. gr.

1. **Húsvörður** hefur umsjón með húsum skólans og húsmunum, dyravörslu, ræstingu, ljósi og hita. Hann annast einnig eftirlit með lóð skólans.
2. Hann sér um innkaup á tækjum og efni til ræstingar og annast vörslu þess.
3. Hann ræður, í samráði við rektor, starfslið til ræstingar á húsi og húsmunum og snyrtingar á lóð og stjórnar því að verki. Hann hefur reiður á starfstíma þess og skilar fulltrúa skýrslum um hann, svo að greiðslur komi fyrir í tæka tíð.
4. Hann sér um viðhald á húsi og húsbúnaði í samræmi við þarfir og fjárlög og vekur í tæka tíð athygli á því, er vænta má að þarfnist fjárveitinga ár hvert.
5. Hann sér um, að húsakynni séu opin, þegar þörf krefur, en læst ella.
6. Hann skal leitast við að stuðla að góðri sambúð þess starfsliðs, er hann segir fyrir verkum, og annarra, er í húsinu vinna.

II.

1. **Tækjavörður** annast ásamt bókaverði og skorarstjórum vörslu kennslutækja skólans og greiðir fyrir nýtingu þeirra.
2. Hann annast um viðhald og viðgerðir á tækjum skólans.
3. Hann aðstoðar við verklega kennslu með því að hafa efni og tæki til reiðu, eftir því sem kennarar óska, svo og hefur hann umsjón með notum kennaranema af tækjum og efni skólans, eftir því sem heimilað er, og gætir þess, að þeir fari vel með hvað eina.

50. gr.

1. **Æfingastjóri** skipuleggur æfingakennslu og hefur umsjón með henni undir stjórn skólastjóra Æfinga- og tilraunaskólans, sbr. 55. og 66. gr. Hann lætur æfinga- og leiðsögukennurum í té leiðbeiningar, sbr. einnig 33. gr., 4. tl.

   Hann er fulltrúi stofnunarinnar gagnvart æfingakennurum og skólum þeim, er menntamálaráðuneytið kveður til að gegna æfingakennslu. Hann stuðlar að greiðri samvinnu milli æfingakennara innbyrðis og tengslum þeirra við kennara Kennaraháskólans.
2. Hann gerir í tæka tíð áætlun um stundatöflu og verkaskiptingu æfingakennara í æfingakennslunni fyrir hverja námslotu, heldur skýrslu um viðfangsefni og æfingastundir nemenda.
3. Hann leiðbeinir æfingakennurum og vinnur að því, ásamt kennurum Kennaraháskólans, að þeir fylgist með því, sem efst er á baugi í kennslufræði og kennslutækni á hverjum tíma.
4. Hann er rektor og skólastjóra til fulltingis við að boða fundi með æfingakennurum og undirbúa þá, svo að þeir verði sem notadrýgstir.
5. Hann fylgist með kennslubókum og handbókum, er æfingakennsluna varða, og gerir í samráði við skólastjóra Æfingaskólans og bókavörð Kennaraháskólans tillögur um endurnýjun þeirra og viðbætur; enn fremur fylgist hann með nýjum kennslutækjum og er til ráðuneytis um kaup á þeim.

6. Hann tekur við einkunnum og skýrslum frá æfingakennurum og gengur frá endanlegum vitnisburði fyrir æfingakennslu og árseinkunn hvers kennaranema, sbr. og námsskrá.
7. Kennaranemar eru ábyrgir gagnvart æfingastjóra um ástundun, mætingar og vinnubrögð.
8. Æfingastjóri er til ráðuneytis um þjálfun nýliða í starfi og samningu ritaðra leiðbeininga um hana.

51. gr.

Fela má, ef hagstætt þykir, sama manni fleiri en eitt þeirra starfa, sem talin eru í 44.—50. gr. Kveða skal á um ráðningartíma þeirra í setningar-/skipunarbréfi eða ráðningarsamningi.

Annað starfslið ræður skólinn, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

VII.
Orlof.

52. gr.

1. Nú hefur kennari gegnt embætti í 5 ár og óskar að hverfa frá störfum um skeið til að efla þekkingu sína og kennarahæfni. Skal hann þá senda menntamálaráðuneytinu beiðni um orlof ásamt greinargerð um, hvernig hann hyggst verja orlofstímanum, sem skal notaður til a) reglulegs náms í viðurkenndri menntastofnun, eða b) a. m. k. tveggja mánaða námsferðar, sem skipulögð er eða boðið til af aðila eða stofnun, sem menntamálaráðuneytið viðurkennir. Ef menntamálaráðuneytið telur umsókn og greinargerð kennara fullnægjandi, getur það veitt honum orlof, allt að einu ári, með föstum embættislaunum.
2. Menntamálaráðuneytið getur veitt kennara, er orlof hlýtur, styrk til að standa straum af kostnaði við ferðalög og námsdvöl í sambandi við orlofið, ef hann ver því til að stunda reglulegt nám við viðurkennda menntastofnun eða til námsferðar, sem hann nýtur ekki sambærilegs styrks til frá öðrum aðilum. Þá getur menntamálaráðuneytið auglýst eftir umsækjendum til að leggja fyrir sig tiltekið nám, gegn veitingu orlofs eða sérstakra styrkja, nema hvort tveggja sé. Styrki til viðbótar orlofi má veita af fé því, sem í fjárlögum er hverju sinni ætlað til að kosta orlof kennara.

   Þá getur menntamálaráðuneytið eða aðrir aðilar í samstarfi við það efnt til allt að þriggja vikna námsferða með hópum kennara á þeim árstíma, sem skólar hérlendis starfa ekki. Slíkar ferðir skulu að jafnaði farnar í júní eða ágúst, þegar kennurum gefst kostur á að kynnast skólum erlendis í starfi. Þeir aðilar, sem fyrir slíkum ferðum standa, skulu skipuleggja þær fyrirfram og birta væntanlegum þátttakendum fyrirhugaða starfs- og ferðaáætlun. Menntamálaráðuneytið getur veitt af orlofsfjárveitingu styrk, sem nemur allt að ⅔ af áætluðum ferða- og dvalarkostnaði þeirra kennara, sem þátt taka í slíkum hópferðum. Enginn kennari getur fengið á starfsæfi sinni hærri fjárhæð í orlof og orlofsstyrki samanlagt en nemur 1½ árs embættislaunum hans.
3. Þess skal gætt eftir föngum, að orlof trufli ekki störf skóla eða torveldi þau. Að orlofi loknu skulu kennarar skila til ráðuneytisins skýrslu um störf sín og nám á orlofstímanum. Skilyrði má setja þeim, sem hljóta orlof eða styrk til reglulegs náms, að þeir starfi að náminu loknu að skólamálum eða kennslu á Íslandi minnst þrjú ár. Ákvæði þessi taka einnig til skólastjóra.

   Heimilt er ráðuneytinu að veita kennurum orlof með launum að nokkru eða öllu leyti til þess að vinna að samningu eða útgáfu kennslubóka eða

kennslugagna. Enn fremur er heimilt að veita kennara launalaust leyfi, þegar sérstakar ástæður mæla með því. Nýtur staðgengill eða staðgenglar hans þá þeirra launa.

VIII. Rannsóknastofnun uppeldismála.

53. gr.

1. Komið skal á fót rannsóknastofnun uppeldismála. Skal hlutverk hennar vera að:
   a) vinna að fræðilegum rannsóknum á sviði sál- og félagsvísinda, og skulu að jafnaði tekin fyrir verkefni, er teljast hafa hagnýtt gildi fyrir skólastarf á Íslandi,
   b) veita kennaraefnum og öðrum háskólanemum þjálfun í fræðilegum rannsóknaraðferðum sál- og félagsvísinda.
2. Til stofnunarinnar skal ráða sérfræðinga á sviði sálarfræði, uppeldisfræði, kennslufræði, félagsfræði og tölfræði, eftir þörfum og samkvæmt því, sem fé er veitt til í fjárlögum.

   Heimilt er að fela föstum kennurum beggja háskóla rannsóknarstörf við stofnunina. Má þá létta af þeim hluta af starfsskyldum, enda komi til samþykki háskólaráðs eða skólaráðs Kennaraháskóla Íslands.

   Eftir því sem tök eru á, skal og veita öðrum kennurum skólanna aðstöðu til eigin rannsókna í stofnuninni.
3. Stjórn Rannsóknastofnunar uppeldismála skal vera í höndum 6 manna stjórnarnefndar, er í eigi sæti:

   rektor Kennaraháskóla Íslands,

   rektor Háskóla Íslands,

   fulltrúi, nefndur til tveggja ára af föstum kennurum uppeldisskorar Kennaraháskóla Íslands,

   fulltrúi, nefndur til tveggja ára af föstum kennurum Háskóla Íslands í sálarfræði, uppeldisfræði og félagsfræði,

   deildarstjóri skólarannsóknadeildar menntamálaráðuneytisins,

   formaður, skipaður af menntamálaráðherra til fjögurra ára án tilnefningar.

   Tilnefning og skipun manna í stjórnarnefnd skal vera miðuð við áramót.
4. Formaður boðar fundi og stjórnar þeim. Fund skal og halda, ef tveir stjórnarnefndarmenn eða fleiri óska þess skriflega.

   Verði atkvæði jöfn á fundum stjórnarnefndar, ræður atkvæði formanns.
5. Vísindalegu starfi Rannsóknastofnunar uppeldismála stjórnar forstjóri, kjörinn til skiptis úr og af hópi fastra kennara í uppeldisskor Kennaraháskóla Íslands og fastra kennara í heimspekideild Háskóla Íslands í sálarfræði, uppeldisfræði og félagsfræði. Kjörtímabil forstjóra er þrjú ár. Forstjóri skal taka við störfum 1. ágúst, en kosning hans skal fara fram fyrir lok janúarmánaðar, það ár er hann tekur við starfi. Þó skal hann kosinn í fyrsta sinn strax og stjórnarnefnd hefur verið skipuð, og skal fyrsti forstjóri valinn úr hópi fastra kennara við Kennaraháskólann.

   Forstjóri skal hafa umsjón með framgangi rannsóknaverkefna stofnunarinnar og fjárreiðum hennar. Hann gerir tillögur til stjórnarnefndar um ráðningu starfsmanna að stofnuninni, undirbýr fjárhagsáætlanir og semur ársskýrslu um starfsemina. Forstjóri skal ár hvert fyrir lok janúarmánaðar skila tillögum til stjórnarnefndar um þörf á fé og mannafla að stofnuninni á næsta ári.

Forstjóra er skylt að kenna a. m. k. ⅔ hluta kennsluskyldu sinnar í hlutaðeigandi háskóla. Um aukavinnu forstjóra utan vébanda stofnunarinnar og viðkomandi háskóla fer eftir almennum ákvæðum laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

6. Stjórnarnefnd hefur yfirumsjón með fjárhag stofnunarinnar og gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um fjárveitingar í fjárlögum. Hún ræður starfsmenn að stofnuninni og samþykkir val meiri háttar rannsóknarverkefna.

IX. Æfinga- og tilraunaskóli.

54. gr.
Hverfisskóli.

1. Við Kennaraháskólann starfar æfinga- og tilraunaskóli, sem jafnframt er skóli skyldunáms fyrir ákveðið hverfi Reykjavíkurborgar.
2. Skólinn skal hafa forgöngu um nýbreytni í skólahaldi og starfa sem tilraunaskóli eftir því sem samrýmist skyldum hans sem hverfisskóla.
3. Í samræmi við hlutverk sitt sem hverfisskóli skal hann stuðla að fjölbreyttara félags- og menningarlífi fyrir íbúa hverfisins.

55. gr.
Æfingakennsla.

1. Æfinga- og tilraunaskólinn er miðstöð æfingakennslu og skal vera svo búinn mannafla, húsakosti og tækjum, að hann geti á hverjum tíma haft umsjón með æfingakennslunni, markað stefnu hennar, annast eftirlit með framkvæmd hennar í Æfingaskólanum og í öðrum skólum í samræmi við lög og reglugerðir; staðið að undirbúningsmenntun og endurmenntun þeirra, er æfingakennslu annast, heima fyrir og í öðrum skólum; sbr. og 50. gr.
2. Skólinn skal láta kennaraefnum í té æfingakennslu og aðstöðu til undirbúnings henni eftir því sem samrýmist öðrum skyldum hans.
3. Kennaraefni skulu njóta æfingakennslu á öllum skólastigum, þar sem Kennaraháskólinn veitir nemendum sínum rétt til kennslu.
4. Álag æfingakennslu í bekk skal að jafnaði eigi vera meira en hér segir:
   Vikuleg áheyrn og ígripakennsla kennaraefna fari ekki fram úr 20% af kennslu í bekknum. Hámarkslengd samfelldrar kennslu kennaraefnis í sama bekk skal eigi fara fram úr 4 vikum á ári. Skylt er hlutaðeigandi æfingakennara og skólastjóra að fylgjast með því, hvort æfingakennslan veldur bagalegri truflun á starfi bekkjarins.
   Æfingakennsla skal ekki fara fram síðustu 1½—2 mánuði skólaárs í þeim bekkjum, sem lokapróf taka.

56 gr.
Rannsóknir.

1. Æfinga- og tilraunaskólinn skal hafa með höndum uppeldislegar athuganir og tilraunir eftir því, sem við verður komið. Rektor Kennaraháskóla Íslands og prófessorar í uppeldis- og sálarfræði við Kennaraháskólann skulu í samráði við skólastjóra Æfingaskólans hafa umsjón með rannsóknastarfi þessu.
2. Rannsóknastörfin skulu einkum vera á eftirtöldum sviðum:
   a) athuganir á kennsluaðferðum;

b) athuganir á notagildi námsefnis, kennslubóka og kennslutækja;
c) athuganir á félagsþroska nemenda, félagslegum vandamálum og aðlögun þeirra að skóla;
d) einstök verkefni, uppeldis- og sálfræðileg, sem skólinn eða einstakir starfsmenn hans hafa bolmagn til að annast og fé er veitt til;
e) fyrirgreiðsla við kennaraefni um athuganir og minniháttar rannsóknir í beinum tengslum við nám þeirra;
f) niðurstöður markverðra athugana og rannsókna, sem gerðar eru á vegum skólans, skal hagnýta í kenningu og verki eftir því, sem við verður komið.

Um rannsóknarverkefni a-e, sem nefnd eru að framan, skal vera samvinna og verkaskipting milli Æfingaskólans og Rannsóknastofnunar uppeldismála.

57. gr.

Lesver og talkennsla.

1. Í Æfinga- og tilraunaskólanum skal reka lesver. Þar skulu lestregir nemendur rannsakaðir og fá meðferð og kennslu. Í lesverinu skal unnið að fræðilegum og hagnýtum rannsóknum á lestregðu, orsökum hennar og úrbótum. Heimilt er að taka nemendur utan skólans til rannsóknar og meðferðar.
2. Lesverið skal vera kennslu- og æfingastöð Æfingaskólans og Kennaraháskóla Íslands, að því er varðar kennslu og uppeldi lestregra og afbrigðilegra nemenda.
3. Kennaranemar Kennaraháskólans skulu eiga kost á að kynnast starfsemi stöðvarinnar. Þeir sem stunda nám í kennslu afbrigðilegra nemenda og lestregra, hljóta þar annaðhvort þjálfun eða verða undir umsjón forstöðumanns, ef þeir fá starfsþjálfun í öðrum skólum. Lesverið starfar í nánum tengslum við sálfræðiráðgjöf og kennslufræðirannsóknir skólans.

58. gr.

Sálfræðiráðgjöf.

1. Við Æfingaskólann skal vera sálfræðiráðgjöf, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Skal þar gera tilraunir með nýjar starfsaðferðir á sviði ráðgjafar í skólum, eftir því sem við verður komið.

59. gr.

Skólasafn og kennslutæki.

1. Skólasafn og lestrarstofur skulu vera fyrir nemendur skólans og kennara. Safnvörður annast rekstur safnsins og skipuleggur not þess í samráði við kennara skólans og undir umsjón bókavarðar Kennaraháskóla Íslands.
2. Kappkosta skal, að Æfinga- og tilraunaskólinn sé búinn fullkomnustu kennslutækjum, sem völ er á í öllum greinum. Skal stöðugt afla nýrra tækja til skólans og forusta höfð um prófun þeirra og nýtingu við kennslu.

Kennaranemar skulu fá sérstaka þjálfun í notkun skólasafns, jafnt bóka sem kennslugagna, en annars fellur sá þáttur undir æfingakennslu.

60. gr.

Stjórn skólans.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans og setur og skipar kennara hans að fengnum tillögum skólastjórnar Æfingaskólans og að því er varðar fasta æfingakennara að fengnum tillögum skólaráðs Kennaraháskóla Íslands.

Stjórn Æfingaskólans skipa rektor Kennaraháskóla Íslands, fræðslustjóri Reykjavíkurborgar, skólastjóri og fastir kennarar Æfinga- og tilraunaskólans. Skólastjóri annast daglega stjórn í umboði rektors Kennaraháskóla Íslands.

Verkefni skólastjórnar eru m. a.:

1. Að gera tillögur til menntamálaráðuneytisins um ráðningu kennara og annars starfsliðs. Þegar um sérfræðinga er að ræða eða æfingakennara í sérgreinum, skal leita álits námsstjóra í viðkomandi námsgreinum.
2. Að gera tillögur til menntamálaráðuneytisins um verkefni skólans, kennsluskipan og starfshætti; tillögur um byggingarmál skólans og búnað. Stjórn skólans gengur endanlega frá fjárhagstillögum skólans, áður en þær eru sendar menntamálaráðuneytinu.
3. Stjórn skólans skal koma saman eigi sjaldnar en þrisvar á ári eða oftar, ef þrír menn úr stjórninni óska þess. Boða skal fund með minnst viku fyrirvara. Fundur er ekki ályktunarfær, nema ⅘ stjórnarmanna mæti. Einfaldur meirihluti ræður úrslitum við afgreiðslu mála.

61. gr.

Kennarafundir.

Verkefni kennarafunda eru þessi helst:

1. Að fjalla um málefni, er varða framkvæmd kennslu, námsvinnu og hegðun nemenda og snerta skólann eða nemendur í heild að einhverju marki.

   Fjalla skal um samvinnu við foreldra, innbyrðis samstarf og verkaskiptingu kennara og hvers konar atriði í starfi skólans, er kennarar óska að taka til umræðu.
2. Skólastjóri kynnir á kennarafundum málefni skólans fyrir kennurum, hvaða verkefni séu á döfinni, leitar álits kennara á þeim og hversu haga skuli framkvæmd þeirra.

62. gr.

Skólastjóri.

Skólastjóri Æfingaskólans stjórnar daglegum störfum skólans, sbr. erindisbréf fyrir skólastjóra í barna- og gagnfræðaskólum.

Skólastjóri ber ábyrgð á, að kennsla og störf séu í samræmi við lög, reglugerðir og námsskrár, sbr. þó hlutverk skólans sem tilraunaskóla og einnig að því er snertir vísindalegar rannsóknir og athuganir. Í öllum þessum efnum hefur hann samráð við samstarfsfólk um framkvæmdir og ákvarðanir og við yfirmenn sína, þegar þörf krefur og í samræmi við ákvæði laga og þessarar reglugerðar.

Kenni skólastjóri við Kennaraháskólann eða gegni sérstökum rannsóknar- eða sérfræðiverkefnum, er heimilt að létta af honum skyldum við Æfingaskólann sem því nemur, að fengnum tillögum rektors.

Skólastjóri er ábyrgur um samskipti við yfirvöld skólans og opinbera aðila varðandi fjárreiður, skipulag og áætlanagerð um framkvæmdir við skólann. Hann hefur yfirumsjón með eignum skólans, lausum og föstum.

Skólastjóri tekur ákvarðanir í málum, er varða skólastjórnina, ef þau eru ekki falin öðrum aðilum í lögum eða reglugerðum.

Skólastjóri Æfingaskólans skal hafa lokið háskólaprófi í uppeldisgreinum, sbr. þó ákvæði 12. gr., 3. tl., síðari málsgr. laga nr. 38/1971, um Kennaraháskóla Íslands, hafa kennarapróf eða kennslureynslu, hafa unnið að rannsóknum í þágu uppeldis og skóla og hafa trausta þekkingu á skóla- og uppeldismálum á Íslandi og erlendis. Heimilt er að skipa þriggja manna dómnefnd til að dæma um hæfi umsækjenda, sbr. 12. gr., 4. tl. laga nr. 38/1971, um Kennaraháskóla Íslands.

63. gr.

Yfirkennarar.

Við Æfingaskólann skulu starfa yfirkennarar, einn við barnastig og annar fyrir gagnfræðastig, er það tekur til starfa við skólann.

Að því er snertir störf og skyldur yfirkennara við Æfingaskólann, skal höfð í huga sérstaða skólans á sviði æfingakennslu og rannsókna. Um verkefni þeirra skal mælt í erindisbréfi.

Yfirkennara skal velja úr hópi kennara skólans á barna- og gagnfræðastigi. Skólastjóri gerir tillögu um ráðningu yfirkennara. Ráðning þeirra skal borin undir stjórn skólans og síðan lögð fyrir menntamálaráðuneytið til staðfestingar.

64. gr.

Ritari.

Við skólann starfar ritari. Hann annast símavörslu, vélritun og önnur skrifstofustörf í þágu skólans.

65. gr.

Kennarar.

Við skólann starfa almennir kennarar og æfingakennarar. Æfingakennarar geta verið fastir eða lausráðnir. Fastir æfingakennarar skulu eigi vera færri en aldursflokkar Æfingaskólans og einn fyrir hvert uppeldislegt sérsvið að auki. Þeir kennarar, sem lokið hafa háskólanámi í kennslugrein eða framhaldsnámi á sérsviði frá viðurkenndum skólum, þótt ekki sé á háskólastigi, skulu ganga fyrir öðrum, að öðru jöfnu, er ráðið er í stöður við skólann, enda hafi þeir einnig sannað ótvíræða hæfni sína við kennslu.

Halda skal uppi fræðslu innan Æfinga- og tilraunaskólans fyrir kennara og annað starfslið skólans, og skal kennurum utan skólans vera heimil þátttaka, eftir því sem aðstæður leyfa. Leiðbeinendur skulu fengnir úr röðum færustu sérfræðinga innan Kennaraháskólans, Æfingaskólans og frá öðrum skólum og stofnunum. Skal árlega sótt um fé í þessu skyni, þegar skólastjórn gerir tillögur um fjárveitingar til skólans.

Störf fastra æfingakennara skiptast á almenna kennslu og æfingakennslu, auk sérverkefna, sem æfingakennslu fylgja. Kennsluskyldu sína rækir æfingakennari jöfnum höndum við Æfingaskólann og Kennaraháskólann, eftir því sem þörf krefur og í samráði við rektor Kennaraháskólans og skólastjóra Æfingaskólans. Verkefni fastra æfingakennara, auk beinnar kennslu, eru fólgin í undirbúningi æfingakennslu, niðurskipun kennsluæfinga í samráði við æfingastjóra, umsjón og eftirliti með æfingakennslu lausráðinna æfingakennara, bæði í einstökum greinum og á sérsviðum. Þeir annast viðtöl við kennaranema, vinna með þeim og leiðbeina þeim við undirbúning kennslu og gagnrýni á henni, taka þátt í samstarfi við aðra kennara innan Æfingaskólans og utan, m. a. leiðsögukennara kennaranema, og sitja kennarafundi af ýmsu tæi. Þá er æfingakennara heimilt og skylt að verja hluta af starfstíma sínum til að fylgjast með nýjungum í grein sinni og skólastarfi almennt. Til þessara verkefna, svo og annarra, sem skólastjórn ákveður á hverjum tíma, skal fastráðnum æfingakennurum ætlaður nægilegur tími við ákvörðun kennsluskyldu samkvæmt kjarasamningum. Æfingakennari skal vinna þessi störf sín í skólanum, eftir því sem unnt er.

Heimilt er skólastjóra að kveðja almenna kennara Æfingaskólans til þátttöku í sameiginlegum sérverkefnum skólans, sem talin voru hér að framan. Ennfremur er skólastjóra heimilt að kveðja almenna kennara og æfingakennara sér til aðstoðar við umsjónarstörf í skólanum, sérstaka undirbúningsvinnu við námsefnisgerð,

skipulagsvinnu, rannsóknir o. fl. Skal þá fækka kenndum stundum sem því nemur, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins. Almennir kennarar skulu á sama hátt og æfingakennarar inna sérverkefni sín af hendi í skólanum (eða öðrum skólum), eftir því sem unnt er. Jafnan skal ákveða, eftir því sem fært er, verksvið og stundatöflu kennara ár hvert fyrir lok þess kennsluárs, sem á undan því fer.

Kennaraskipti geta átt sér stað um eins árs skeið milli Æfingaskólans og annarra skyldunámsskóla með gagnkvæmu samkomulagi kennara og skólastjóra viðkomandi skóla og að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins.

66. gr.

Forstöðumaður lesvers.

Forstöðumaður annast eða hefur umsjón með leshjálp og stuðningskennslu nemenda á skyldunámsstigi í skólanum. Forstöðumaður skipuleggur áheyrnar- og leiðsagnartíma fyrir kennaranema í samvinnu við æfingastjóra.

Forstöðumaður lesvers skal hafa umsjón með framkvæmd stuðningskennslu treggreindra og afbrigðilegra nemenda í Æfingaskólanum, nema önnur skipan sé gerð.

Forstöðumaður lesvers annast einnig eða hefur umsjón með rannsókn á tal- og málhömluðum nemendum og annast meðferð þeirra og kennslu.

Forstöðumaður lesvers skal hafa sérmenntun sem lestrarfræðingur og hafa sannað hæfni sína við almenna lestrarkennslu og þjálfun lestregra. Æskilegt er, að forstöðumaður hafi einnig réttindi sem talkennari.

67. gr.

Félagsráðgjafi.

Heimilt er að ráða félagsráðgjafa til starfa við Æfingaskólann, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum. Hann skal hafa félagsráðgjafamenntun og reynslu af störfum í skóla, ef þess er kostur.

Verkefni félagsráðgjafa eru m. a. þessi:

1. Aðstoða einstaka nemendur, sem eiga í uppeldislegum og félagslegum erfiðleikum, svo og foreldra þeirra og kennara.
2. Vera til ráðuneytis um félagsmál nemenda, kennara og foreldra.
3. Vinna fagvinnu með sálfræðiráðgjafa, forstöðumanni lesvers, skólalækni og hjúkrunarkonu.
4. Í störfum sínum skal hann vera skólastjóra og starfsfólki skólans til aðstoðar og annast samhæfingu framangreindra verkefna, innan skóla og utan, svo að þau komi að sem bestum notum.
5. Vinna að gagnasöfnun frá foreldrum, kennurum og stofnunum í sambandi við rannsóknir, sem skólinn og starfsmenn hans hafa með höndum.

68. gr.

Sálfræðiráðgjafi.

Sálfræðiráðgjafi, sbr. 58. gr., skal vinna sérfræðistörf sín í þágu skólans alls, eftir því sem aðstæður leyfa. Þegar um rannsókn á einstökum nemendum er að ræða, skal fyrst leita samþykkis foreldra. Rannsókn, greiningu og ráðgjöf skal vinna í samstarfi við þá, sem úrslitaáhrif hafa í lífi skjólstæðings: foreldra, bekkjarkennara, stuðningskennara o. s. frv. Áherslu skal þannig leggja á hinn félagssálfræðilega þátt við rannsókn og ráðgjöf. Sálfræðileg próf skal nota í markvissu samhengi við könnun á starfhæfi og kunnáttu nemandans, þ. e. beita þeim á svipaðan hátt og greinandi kunnáttuprófum og til þess að fá leiðbeiningar um

2. Veita upplýsingar um framhaldsnám fyrir kennara við innlendar og erlendar menntastofnanir og ennfremur hafa svo sem kostur er á upplýsingar um námskeið, ráðstefnur, skólamót og sýningar erlendis, sem íslenskir kennarar ættu kost á.

74. gr.

Kennaraháskólinn skal gera áætlun um endurmenntun og viðbótarmenntun starfandi kennara eitt til tvö ár fram í tímann. Til ráðuneytis rektor og endurmenntunarstjóra við áætlanagerð þessa, skal starfa 5 manna nefnd, sem skipuð er af menntamálaráðuneytinu til þriggja ára í senn eftir tilnefningu eftirtalinna aðila:

1) Sambands íslenskra barnakennara,
2) Landssambands framhaldsskólakennara,
3) Félags háskólamenntaðra kennara,
4) Háskóla Íslands

og einn án tilnefningar.

Rektor Kennaraháskólans er formaður nefndarinnar og endurmenntunarstjóri ritari.

75. gr.

Auglýsa skal öll námskeið og aðra endurmenntun og viðbótarmenntun með góðum fyrirvara. Í auglýsingum skal getið, hvar og hvenær nám hefst og hvaða inntökuskilyrði eru sett og hve lengi námið skal standa. Ennfremur með hvaða hætti kennsla fari fram, en eftirtaldar námsleiðir skulu m. a. nýttar eftir því sem henta þykir í hverju tilviki:

1) erindaflokkar
2) námskeið
3) bréfaskóli
4) útvarp (hljóðvarp og sjónvarp)
5) sumarskóli
6) vetrarnám.

Við skipulagningu endurmenntunar og viðbótarmenntunar skal leitast við að hafa hvern námsþátt sjálfstæðan, svo að hann nýtist, en jafnframt skipuleggja nám sem áfanga stærri heildar í einstökum greinum og gefa kennurum kost á að ljúka prófum eftir að hafa stundað nám á þennan hátt. Þá skal gefa út prófskírteini, sem sýnir hvaða námsáfanga er lokið. Ætíð skal að loknu námskeiði láta þátttakendum, sem fullnægt hafa settum reglum um námskeiðssókn, í té vottorð um þátttöku í námskeiðinu.

Heimilt er kennara í orlofi að stunda nám í einstökum greinum við Kennaraháskólann. Hann skal þá sækja um það fyrir 15. febrúar og tilgreina þær námsgreinar, er hann kýs að nema.

76. gr.

Heimilt er með samþykki menntamálaráðuneytisins að ákveða sérstakt innritunargjald vegna námskeiða eða annarrar endurmenntunar. Því fé, sem þannig kemur inn, hefur skólinn heimild til að ráðstafa í þágu þeirra, sem sækja viðkomandi nám.

77. gr.

Þegar um er að ræða nýjar námsgreinar eða námsgreinar, sem teknar hafa verið til gagngerðrar endurskoðunar af fræðsluyfirvöldum og til þess ráðnir sérstakir starfsmenn (fagnámstjórar), skulu þeir hver í sinni sérgrein vera Kennaraháskólanum til ráðuneytis við skipulagningu og framkvæmd kennaraþjálfunar, og skal það vera hluti af þeirra starfi.

vafaatriði, sem skjólstæðingi eru mikilvæg. Til starfsins skal ráða mann með sérfræðimenntun í skólaráðgjöf, ef þess er kostur.

69. gr.

Húsvörður.

Húsvörður hefur umsjón með húsum skólans og húsmunum, ræstingu, ljósi og hita, svo og lóð skólans. Í erindisbréfi skal kveðið á um verkaskiptingu hans við húsvörð Kennaraháskóla Íslands. Einnig hefur hann umsjón með dyravörslu, umgengni á göngum og í fatageymslu. Til starfsins skal ráða öðrum fremur mann, sem þekktur er að góðri umgengni við börn.

70. gr.

Stofnkostnaður Æfinga- og tilraunaskólans skiptist þannig með aðilum, að ríkissjóður greiðir ⅗ hluta hans, en borgarsjóður Reykjavíkur ⅖ hluta.

Rekstrarkostnað skólans greiða aðilar samkvæmt eftirfarandi reglum:

Ríkissjóður greiðir laun fastra kennara, stundakennslu, forfallakennslu, heimavinnu kennara, handbækur kennara, efni til handavinnukennslu og tilraunakostnað.

Allur annar rekstrarkostnaður en talinn er hér að framan skiptist þannig með aðilum, að borgarsjóður Reykjavíkur greiðir fyrir hvern nemanda í skólanum þá fjárhæð, sem hann greiðir í annan rekstrarkostnað á sama tíma, að meðaltali, fyrir hvern nemanda í barna- og gagnfræðaskólum Reykjavíkur.

71. gr.

Barna- og gagnfræðastigsskólum þeim, sem menntamálaráðuneytið ákveður, að fengnum tillögum skólastjórnar Kennaraháskólans, er skylt að taka við nemendum Kennaraháskólans til æfingakennslu. Skólastjórar þeirra skóla og skólastjóri Æfingaskólans skulu hafa samráð um þá æfingakennslu. Þóknun fyrir hana skal ákveðin af ráðuneytinu.

X. Endurmenntun og viðbótarmenntun kennara.

72. gr.

Rektor ræður að fenginni umsögn skólaráðs sérstakan mann til þess að hafa með höndum skipulagningu á og umsjón með störfum Kennaraháskólans að endurmenntun kennara, sbr. 2. gr., 5. tl., og nefnist hann endurmenntunarstjóri. Einnig ræður rektor ritara til aðstoðar við þessi störf og önnur í þágu skólans. Kveða skal á um starfssvið og ráðningartíma í ráðningarsamningi. Laun endurmenntunarstjóra og ritara greiðast úr ríkissjóði, en annar kostnaður af sérstakri fjárveitingu til kennaranámskeiða.

73. gr.

Endurmenntunarstjóri skal ásamt rektor og skólaráði Kennaraháskólans annast eftirtalið:

1. Vinna að því, að kennarar, skólastjórar og aðrir starfsmenn skóla eigi að jafnaði kost á margvíslegu námi, svo að þeir geti:
   a) endurmenntað sig sífellt hver á sínu sviði og kynnst nýjungum í námsefni og kennslu;
   b) sérhæft sig í einstökum námsgreinum til kennslu á ákveðnu skólastigi eða öðrum viðfangsefnum í þágu skólastarfs;
   c) aflað sér réttinda til starfs eftir því sem lög krefjast og launahækkana í samræmi við aukna menntun eftir því sem kveðið er á um í kjarasamningum.

78. gr.

Nýta skal húsakynni Kennaraháskólans og Æfinga- og tilraunaskólans fyrir endurmenntun kennara eftir því sem við verður komið og æskilegt þykir. Búa skal skólana svo að tækjum og starfsliði, að unnt sé á viðunandi hátt að sinna þessu verkefni. Nægi eigi húsakynni þessara skóla, skal heimilt að fá til afnota húsnæði í öðrum skólum, þegar þörf krefur, ýmist í Reykjavík eða annars staðar á landinu, einkum í heimavistarskólum, sem vel henta.

79. gr.

Samstarf skal haft við sérkennaraskóla að því er varðar endurmenntun í námsgreinum, sem þeim er falið að sinna.

80. gr.

Óski kennarasamband og einstakir kennarahópar að efna til námskeiðs og njóta til þess fulltingis Kennaraháskóla Íslands, skulu viðkomandi aðilar senda beiðni ásamt starfs- og kostnaðaráætlun til skólans fyrir 1. apríl árið áður en námskeið á að halda, svo að unnt sé að taka afstöðu til umsóknarinnar í sambandi við gerð fjárlagatillagna skólans.

81. gr.

Ef samtök eða hópar erlendra kennara hyggjast sækja Ísland heim og leita eftir því við Kennaraháskólann, að hann láti þeim í té námskeið um íslensk efni eða aðra þá fræðslu, er kostnaði veldur, úrskurðar menntamálaráðuneytið hvort því skuli sinnt. Ef svo skal gert, sker ráðuneytið og úr um það hvort Kennaraháskólinn skuli annast verkið eða umsækjendum bent á að leita til annarra íslenskra aðila, sem vandabundnari eru viðfangsefnunum.

82. gr.

Endurmenntunarstjóri skal í samráði við rektor annast útvegun leiðbeinenda og kennara til kennslu vegna endurmenntunar kennara, sem ekki fellur inn í ársstarf fastra starfsmanna Kennaraháskólans og Æfingaskólans. Fyrir kennslu, sem eigi fellur inn í stundaskrá fastráðinna kennara á venjulegum starfstíma skóla, skal greiða samkvæmt gjaldskrá, sem menntamálaráðuneytið setur, að höfðu samráði við fjármálaráðuneytið. Á sama hátt skal ákveða greiðslur vegna annarra starfa, sem tengd eru endurmenntun, ef ekki gilda um þau ákvæði í kjarasamningum.

83. gr.

Þegar ákveðnar eru greiðslur af ríkisfé til þeirra, sem leggja stund á endurmenntun eða viðbótarmenntun, skal endurmenntunarstjóri úrskurða og staðfesta með áskrift sinni, hvort viðkomandi kennari eigi rétt á greiðslum samkvæmt reglum, sem um það gilda. Skal gera sérstök eyðublöð fyrir umsóknir um styrkveitingu þessa, og ber viðkomandi kennara að senda skriflega umsókn. Vafaatriðum skal vísa til menntamálaráðuneytisins.

84. gr.

Árlega, eigi síðar en 15. maí, skal gerð kostnaðaráætlun um kennaranámskeið næsta árs og hún send til menntamálaráðuneytisins til athugunar í sambandi við undirbúning fjárlaga.

85. gr.

Reglugerð þessi er sett með skírskotun til laga nr. 38/1971, um Kennaraháskóla Íslands, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 31. maí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Ísafjarðar.

I. RAFORKA

1. Ljós.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 18.00 hverja kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 9.00 hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 58.00 m² á ári. í rúmi því sem lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir ganga og geymslur kr. 30.00 m².

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli kr. 4.40 á hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 34.00 á mán. á hverju íbúðarherbergi. Mælaleiga af einum mæli falli niður. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi, þvottahús og geymslur. Herbergi sem er minna en 7 ferm. skal telja sem hálft, þó þannig, að ekki skal greiða fastagjald af herbergjum, sem eru minni en 5 ferm. Herbergi, sem eru stærri en 25 ferm., skal telja sem tvö.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 9.00 hverja kWst.
3.2. Um afl- og orkumæla þannig reiknað:
Aflgjald af notuðu afli kr. 4 580.00 kW/ári. Orkugjald af allri notkun á kr. 1.45 hverja kWst. Notað afl hvers almaanksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram með jöfnu millibili, en þó eigi skemur en eins mánaðar. Aflnotkun mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung. Minnsta aflgjald skal vera kr. 15.000.00 á ári. Eftir þessum gjaldskrárlið má selja raforkunotkun atvinnufyrirtækja, sjúkrahúsa, heimavistarskóla, og annarra slíkra stofnana, gegn greiðslu fastagjalds af ljósanotkun.

4. Hitun.

4.1. Til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa, heimavistarskóla og annarra slíkra staða má selja raforku til suðu og hitunar um sérmæli á kr. 4.40 hverja kWst., enda séu suðu- og hitatæki fasttengd.
4.2. Til bakarofna í brauðgerðarhúsum á kr. 1.45 hverja kWst. á tímanum frá kl. 22—10, á kr. 4.40 hverja kWst. á tímanum kl. 19—22, enda sé straumurinn rofinn í fjórar stundir á mesta álagstíma rafveitunnar, þó eigi lengur en tvær stundir í senn, og notendur kosti uppsetningu tvígjaldsmæla.
4.3. Til húshitunar um kWst.-mæli á kr. 1.35 hverja kWst., enda sé straumurinn rofinn tvisvar í eina og hálfa stund á mesta annatíma rafveitunnar.
4.4. Sumarhitun. Um kWst.-mæli á kr. 1.00 hverja kWst. samkvæmt skilyrðum er rafveitan setur.

5. Önnur notkun.

5.1. Til götu- og hafnarljósa um kWst.-mæli á kr. 3.75 hverja kWst.
5.2. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 9.00 hverja kWst.
5.3. Til súgþurrkunar um kWst.-mæli á kr. 2.50 hverja kWst.
5.4. Alla raforkunotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 1.1.

5.5. Ofangreint raforkuverð er miðað við að raunstuðullinn sé ekki lægri en 0.8. Verði raunstuðullinn lægri er heimilt að miða raforkuverðið við kVA og kVAst. í stað kW og kWst.
Lágmarksnotkun um hverja heimtaug skal vera kr. 1 600.00 á ári.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og sú ákvörðun er skuldbindandi fyrir notanda, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa kWst.-mælum	kr.	30.00 á mán.
2.	Af þrífasa kWst.-mælum 100 A og minni	—	82.00 – —
3.	Af mestaaflsmælum 100 A og minni	—	200.00 – —
4.	Af mestaaflsmælum stærri en 100 A	—	250.00 – —
5.	Af skiptiklukkum	—	38.00 – —
6.	Af ljósnæmirofum	—	150.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem hér eru nefnd, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjöld fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:
Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 metrum eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 metrum skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Heimtaug kr.	Yfirlengd kr./m
60 A 3-fasa	15 250.00	810.00
100 A —	22 170.00	950.00
125 A —	27 720.00	1 080.00
200 A —	44 100.00	1 350.00
350 A —	77 600.00	1 870.00

Fyrir heimtaug með flutningsgetu 150 kVA, (hér kann að þurfa spennistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 400.00 á hvert kVA. Skal þá aflið miðað við 350 amp. samkvæmt töflu. Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 amp. reiknast frá varkassa, stystu greiðfæra leið að lóðamörkum. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd sem er umfram 100 m frá varkassa. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaug akbraut skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.
Lengd loftlínuheimtaugar 60—100 amp. reiknast frá næsta stólpa í næstu endalínu við götu stystu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 m, svo hún nái löglegri hæð, skal greitt umframgjald kr. 4 800.00 fyrir stólpann.
Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda, og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu líta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar. Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amper 3-fasa ..... kr. 4 000.00

Óski húseigandi eftir að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytingu skv. kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Ísafjarðarkaupstaðar. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða heimtaugina skv. kostnaði en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða ⅙ hluta heimtaugargjalda samkvæmt gjaldskrá.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi verið lokað fyrir veitu vegna vanskila á gjöldum rafveitunnar er óheimilt að opna fyrir aftur fyrr en notandi hefur greitt áfallin gjöld og kr. 400.00 í opnunargjald í skrifstofu rafveitunnar.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust. Er óheimilt að opna aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 200.00 í skrifstofu rafveitunnar.

V. ÝMIS ÁKVÆÐI

Hækki innkaupsverð á raforku er rafveitustjórn heimilt að hækka raforkureikninga um 30% af þeirri hækkun. Fyrir hver 5% sem kaupgjald hjá Rafveitu Ísafjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga grunnkaups eða kaupgjaldsvísitölu frá og með 1. júní 1974 er rafveitustjórn heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá um 2%. Ef fyrirsjáanlegt er að dómi rafveitustjóra, að örðugleikar verði á rekstri rafveitunnar sakir vatnsskorts, getur rafveitustjórn með samþykki ráðuneytis gert bráðabirgðaráðstafanir, er hún telur heppilegar, til að draga úr orkunotkun á veitusvæðinu meðan á vatnsskorti stendur. Söluskattur svo og gjöld skv. lögum nr. 4/1974 og nr. 5/1974 eru hér innifalin. Undanþegin er sala raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 231 25. júlí 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 4. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

4. júní 1974. Nr. 177.

AUGLÝSING

um skipulag í Leirár- og Melahreppi, Borgarfjarðarsýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 nái til Leirár- og Melahrepps í Borgarfjarðarsýslu að undanskildum nauðsynlegum byggingaframkvæmdum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. júní 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð nr. 21 1. febrúar 1971, fyrir Reykjavíkurhöfn.

1. gr.

2. málsgrein 3. greinar reglugerðarinnar orðist þannig:

Hafnarstjórn skal skipuð 5 fulltrúum, er borgarstjórn kýs, og jafnmörgum til vara.

6. málsgrein sömu greinar orðist þannig:

Auk hinna kjörnu fulltrúa eiga borgarstjóri, borgarverkfræðingur og hafnarstjóri sæti í hafnarstjórn með málfrelsi og tillögurétti.

7. málsgrein sömu greinar orðist þannig:

Borgarstjórn kýs formann úr hópi kjörinna hafnarstjórnarmanna og skal hann vera borgarfulltrúi eða varaborgarfulltrúi. Hafnarstjórn skiptir að öðru leyti með sér verkum.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 5. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Kristinn Gunnarsson.

6. júní 1974. Nr. 179.

REGLUGERÐ

um álagningu gatnagerðargjalds (gangstéttagjalds) við Bárðarás á Hellissandi.

1. gr.

Húseigendur við götuna Bárðarás á Hellissandi skulu greiða til Neshrepps utan Ennis gatnagerðargjald (gangstéttagjald) kr. 40 000.00 á hvert einbýlishús og kr. 60 000.00 á hvert tvíbýlishús. Skal gjald þetta greitt og falla í gjalddaga sem hér segir:

Fyrsta greiðsla kr. 10 000.00 greiðist er varanlegt slitlag hefur verið lagt á götuna. Eftirstöðvarnar skulu greiðast með þremur jöfnum afborgunum, á næstu þremur árum og skal dagsetning gjalddaga vera sú hin sama og fyrsta greiðsla.

Lokagreiðslu þarf þó ekki að greiða fyrr en gangstétt er fullfrágengin.

2. gr.

Gatnagerðargjaldið (gangstéttagjaldið) má taka lögtaki í hinu skattskylda húsi og er það tryggt með lögveði í hinu skattskylda húsi í næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hverskonar samningsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Neshrepps utan Ennis staðfestist sér með samkvæmt 3. gr. laga um gatnagerðargjöld nr. 51/1974 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 6. júní 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 180. 6. júní 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 82 8. mars 1973 fyrir vatnsveitu Neshrepps utan Ennis.

1. gr.

d-liður 10. gr. orðist svo:

Þegar um fyrirtæki er að ræða, sem nota mikið vatn, s. s. fiskvinnslustöðvar o. fl., getur hreppsnefnd ákveðið að selja vatn um mæli og skal greiða þá kr. 4.00 fyrir smálest. Þegar ákveðið hefur verið að selja vatn um mæli, skal hreppsnefnd útvega mæli og koma honum fyrir, en hlutaðeigandi notandi annast sjálfur viðhald hans. Vanræki vatnsnotndi viðhald mælisins, skal vatnsgjald reiknað þann tíma, sem mælirinn er í ófullkomnu lagi, eftir þeirri vatnseyðslu, sem mest hefur orðið hjá hlutaðeigandi notanda næsta ár á undan miðað við einn ársfjórðung.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 6. júní 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um notkun gjaldmæla í leigubifreiðum.

1. gr.

Skylt er að hafa gjaldmæli í öllum allt að 8 farþega leigubifreiðum, sem aka fólki gegn borgun á þeim stöðum á landinu, þar sem aðstæður henta að dómi samgönguráðuneytisins.

Lögreglustjórar, hver innan síns umdæmis, skulu hafa eftirlit með að meðferð og notkun gjaldmæla verði í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar.

2. gr.

Óheimilt er að taka gjaldmæli í notkun, eftir að hann hefur verið settur í bifreiðina, fyrr en löggilding hefur farið fram á mælinum, sbr. 11. gr.

Ef skipt er um drif, breytt hjóla- eða hjólbarðastærð bifreiðar, skal endurskoða löggildingu mælisins.

Skoðun á gjaldmælum skal fara fram svo oft sem lögreglustjóra þykir þurfa, þó ekki sjaldnar en einu sinni á ári.

Löggildingarmaður gefur vottorð að löggildingu lokinni. Auðkenna skal mæli með sérstökum skoðunarmiða eftir hverja skoðun, er sýni greinilega mánuð og ár, er skoðun fer fram.

3. gr.

Gjaldmælirinn skal settur þannig í bifreiðina, að farþegar sjái glöggt upphæð ökugjalds á gjaldskífu mælisins og skal mælirinn upplýstur, ef ökuljós bifreiðarinnar eru tendruð.

4. gr.

Gjaldmælar í leigubifreiðum skulu sýna rétt ökugjald.

Ef ekið er með 6—8 farþega í bifreið skal ökugjald vera 25% hærra en mælisstaða sýnir.

Ef ekið er á stórhátíðum, þ. e. um jól, páska, hvítasunnu og áramót, sumardaginn fyrsta, 1. maí og 17. júní eftir nánari ákvörðun verðlagsstjóra, skal ekið á næturvinnutaxta að viðbættum 35%. Á stórhátíðum skulu bifreiðastjórar nota verðskrá, er sýni greinilega breytinguna og samin skal af viðkomandi stéttarfélagi og staðfest af verðlagsstjóra.

5. gr.

Gjaldmælar skulu útbúnir með fjórum valkostum til talningar á þeirri vegalengd, sem ekin er:

1. Dagvinnutaxti.
2. Nætur- og helgidagataxti.
3. Dagvinnutaxti, sem telur tvöfalda vegalengd 1. taxta og notaður er fyrir ferðir utan félagssvæðis, ef leigutaki verður þar eftir.
4. Nætur- og helgidagataxti, sem telur tvöfalda vegalengd 2. taxta, að sömu skilyrðum og í 3. taxta fullnægðum.

Jafnhliða því, að vegalengd er talin á framangreindan hátt skulu mælarnir reikna biðgjald og startgjald, sem skal vera hið sama fyrir alla fjóra valkosti mælisins.

6. gr.

Verði verðsveiflur á ökugjaldi bifreiða, skulu gerðar breytingar innan 6 vikna á öllum gjaldmælum í leigubifreiðum, þannig að þeir uppfylli 1. mgr. 4. gr. og skulu þeir auðkenndir með skoðunarmiða eftir breytingu sbr. 4. mgr. 2. gr. Eftir þann tíma er notkun óbreyttra gjaldmæla óheimil.

Á því 6 vikna tímabili, er að framan greinir, skal nota verðskrá, er sýni greinilega verðbreytinguna og samin skal af viðkomandi stéttarfélagi og staðfest af verðlagsstjóra.

Bifreiðastjóri skal afhenda löggildingarmanni verðskrána, eftir að hann hefur löggilt mæli samkvæmt nýrri gjaldskrá.

Verði óverulegar breytingar á ökugjaldi leigubifreiða, er samgönguráðuneytinu heimilt að veita undanþágu til að ekið sé eftir gjaldskrá.

7. gr.

Bifreiðastjóra er heimilt að krefjast fyrirframgreiðslu ökugjalds að hluta að öllu leyti. Á sama hátt getur bifreiðastjóri krafist fullnaðargreiðslu ökugjalds, ef farþegar yfirgefa bifreið.

8. gr.

Heimilt er að aka án gjaldmælis:

1. Ef mælir bilar í ökuferð, enda er bifreiðastjóra einungis heimilt að ljúka ferðinni. Þó getur lögreglustjóri veitt frekari undanþágu, ef sérstaklega stendur á.
2. Ef ökuferð tekur fleiri en einn dag.
3. Þegar um er að ræða akstur erlendra ferðamanna, sem ferðast á vegum stofnana í landinu, gegn fargjaldi, sem samið er um áður en farþegarnir eru komnir til landsins.
4. Hópferðir gegn ákveðnu sætagjaldi.

Við tölulið 1, 2 og 4 skal farið eftir gjaldskrá bifreiðastjórafélaganna á hverjum stað og tíma, við ákvörðun ökugjalds.

9. gr.

Samgönguráðuneytið ákveður hverja tegund eða tegundir gjaldmæla skuli nota.

10. gr.

Notkun gjaldflokka gjaldmælisins fer eftir gjaldskrá leigubifreiðastjóra á hverjum tíma. Þegar breyting verður á gjaldskrá, skal það auglýst greinilega, svo að allur almenningur eigi þess kost að fylgjast með breytingunni.

11. gr.

Samgönguráðuneytið skipar löggildingarmann, einn eða fleiri, fyrir mælana og skal löggildingarmaður framkvæma mælingar á þeim og löggildingu, svo og viðgerðir, breytingar og innsiglun, gegn gjaldi, er samgönguráðuneytið ákveður.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt VII. kafla umferðarlaga, nr. 40 23. apríl 1968.

Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Sektir fyrir brot renna í ríkissjóð.

13. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 86. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 165 21. júlí 1952 með síðari breytingum.

Ákvæði til bráðabirgða:

Leigubifreiðastjórum er heimilt til 15. ágúst 1974 að nota óbreytta mæla, enda verði verðskrá í hverri slíkri bifreið, er sýni greinilega hver er mismunur mælisstöðu og raunverulegs gjalds.

Samgönguráðuneytið, 5. maí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

21. júní 1974. Nr. 182.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, um lánveitingar húsnæðismálastjórnar úr Byggingarsjóði ríkisins, með síðari breytingum.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

Ársvextir af lánum þessum skulu vera 5%. Þau skulu vera afborganalaus fyrsta árið, en endurgreiðast síðan að fullu á 25 árum með jöfnum ársgreiðslum vaxta og afborgana (annuitet). Hækki almennir vextir í landinu er Húsnæðismálastjórn, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, heimilt að hækka þessa vexti frá sama tíma, svo og dráttarvexti af lánum í samræmi við slíka hækkun. Hvert lán skal vera tryggt með 1. veðrétti í viðkomandi íbúð. Á vexti af lánum þessum fyrsta árið og af ársgreiðslum af þeim síðar, skal skuldari greiða hlutfallslega viðbót, sem svarar $^3/_{10}$ — þremur tíundu — þeirrar hækkunar, er hverju sinni kann að hafa orðið á gildandi vísitölu byggingarkostnaðar frá lántökutíma til hvers gjalddaga ársgjald eða greiðsludags, dragist greiðsla fram yfir gjalddaga.

Hagstofa Íslands skráir vísitölu byggingarkostnaðar á grundvelli núgildandi laga um hana nr. 25 frá 24. apríl 1957, samkvæmt nánari ákvörðun hennar. Ef breyting verður gerð á grundvelli vísitölu byggingarkostnaðar, skal nefnd skipuð þremur mönnum koma saman og ákveða, hvernig vísitala samkvæmt nýjum eða breyttum grundvelli skuli tengd núgildandi vísitölu byggingarkostnaðar. Seðlabankinn tilnefnir einn nefndarmann, Hæstiréttur annan, en hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar. Skulu úrskurðir nefndarinnar vera fullnaðarúrskurðir. Til greiðslu á kostnaði veðdeildar Landsbankans vegna starfa hennar í þágu Byggingarsjóðsins skulu skuldarar árlega greiða sem svarar ¼ af lánsfjárhæðinni. Skal gjald þetta reiknað á sama hátt og árlegir vextir, og við það skal lögð hlutfallslega sama vísitöluviðbót og greidd er á ársgreiðslu af láninu hverju sinni.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að stytta lánstímann vegna sérstakra byggingahátta eða takmarkaðs leigutíma lóðarréttinda.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum, nr. 30 12. maí 1970, sbr. bráðabirgðalög nr. 28 21. maí 1974, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 21. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Hallgrímur Dalberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 24 — 1974

24. júní 1974. 361 Nr. 183.

REGLUR

um tollmeðferð sendiferðabifreiða.

Fjármálaráðuneytið setur hér með eftirfarandi reglur um sendiferðabifreiðar samkvæmt tollskrárnúmeri 87.02.36 í lögum nr. 6 5. mars 1974 um tollskrá o. fl.

1. gr.

Bifreið telst því aðeins sendiferðabifreið samkvæmt tollskrárnúmeri 87.0236, að hún sé undir 3 tonnum að burðarþoli, yfirbyggð og gerð til flutnings á varningi, og fullnægi að öðru leyti eftirfarandi skilyrðum:

1. Að í bifreiðinni sé aðeins sæti fyrir bifreiðarstjóra og farþega við hlið hans.
2. Að fyrir aftan þessi sæti sé aðeins vörurúm ekki styttra en 135 sm og í því engin sæti, hvorki föst né laus, eða nokkur annar umbúnaður ætlaður til að festa í sæti eða annan útbúnað til flutnings á fólki.
3. Að ekki séu gluggar á hliðum bifreiðarinnar fyrir aftan sæti bifreiðarstjóra eða farþega við hlið hans.

Bifreiðin skal auðkennd með sérstökum merkjum, bókstafnum S, rauðum á hvítum grunni, er skulu fest á bifreiðina hjá skrásetningarnúmerum hennar, og er óheimilt að fjarlægja merkin af bifreiðinni, meðan kvöð samkvæmt yfirlýsingu gefinni á grundvelli 2. gr. helst.

Í skoðunarvottorði bifreiðarinnar skal þess getið, að hún sé tollafgreidd sem sendiferðabifreið samkvæmt tollskrárnúmeri 87.02.36.

2. gr.

Bifreið fær því aðeins tollmeðferð sem sendiferðabifreið samkvæmt tnr. 87.02.36, að eigandi hennar gefi við tollafgreiðslu skriflega yfirlýsingu um eftirtalin atriði:

a. Að bifreiðinni skuli ekki breytt svo næstu 3 ár frá tollafgreiðsludegi, að hún fullnægi ekki lengur skilyrðum 1. gr. reglna þessara og hefði því þannig breytt fallið undir hærri tollflokk við innflutning.
b. Að sé brotið í bága við þetta, skuli þegar greiddur af bifreiðinni mismunur þeirra aðflutningsgjalda, sem af henni voru greidd við innflutning, og þeirra aðflutningsgjalda, sem greiða átti af henni, ef framangreind yfirlýsing hefði ekki verið gefin, þó að frádreginni 33⅓% fyrningu fyrir hvert ár frá tollafgreiðsludegi.

Bifreiðin skal vera að lögveði fyrir greiðslu þeirri, er um ræðir í b-lið hér að framan, og má tollyfirvald láta taka bifreiðina úr umferð og selja hana samkvæmt ákvæðum 54. gr. laga nr. 59/1969, ef greiðslan er ekki innt af hendi.

B 46

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

Reglur þessar öðlast gildi þegar í stað, og jafnframt er úr gildi numin auglýsing nr. 191/1964.

Fjármálaráðuneytið, 24. júní 1974.

F. h. r.

Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

Nr. 184. 24. júní 1974.

AUGLÝSING

um greinarmerkjasetningu. Viðauki við auglýsingu nr. 133/1974.

Við 6. gr. bætist:

3. Komma milli aukasetninga.

Milli aukasetninga skal aldrei setja kommur, nema innskotssetning sé eða þær standi í setningarunum, sbr. 7. gr.

Menntamálaráðuneytið, 24. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

STJÓRNARTÍÐINDI B 25 — 1974

12. mars. 1974. 363 Nr. 185.

AUGLÝSING

um fólkvang í Rauðhólum.

Náttúruverndarráð hefur fyrir sitt leyti samþykkt stofnun fólkvangs í Rauðhólum við Reykjavík og tjáð ráðuneytinu, að frestur til að gera athugasemdir við stofnun fólkvangsins sé útrunninn, og hafi engar athugasemdir borist.

Ráðuneytið er samþykkt ákvörðun Náttúruverndarráðs og með skírskotun til laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, tekur stofnun fólkvangsins gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum. Reglur um fólkvanginn eru í meðfylgjandi fylgiskjali.

Í menntamálaráðuneytinu, 12. mars 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Fylgiskjal.

Auglýsing frá Náttúruverndarráði um fólkvang í Rauðhólum.

Að tillögu náttúruverndarnefndar Reykjavíkur og að fengnu samþykki borgarstjórnar Reykjavíkur, hefur Náttúruverndarráð ákveðið að lýsa Rauðhóla og nágrenni þeirra fólkvang, samkvæmt 26. grein laga nr. 47/1971.

Takmörk þess svæðis, sem náttúruverndarnefnd Reykjavíkur óskar fólkvangsfriðunar á, eru sem hér segir, sbr. meðfylgjandi uppdrátt:

Brotin lína frá punkti 1 í miðri Hólmsá, þar sem brúin á gamla veginum var, ákvarðast hún af punktunum 1—2—3—4 og 5, frá punkti 5 ræður miður farvegur lækjar þess, sem rennur úr Hrauntúnstjörn í Helluvatn að punkti 6, þaðan brotna línan, sem ákvarðast af punktunum 6—7 og 8, þaðan bogin lína, sem ákvarðast af punktunum 9—10—11—12—13—14 og 15, þaðan bogin lína, sem liggur fyrst um 5 m frá norðurbrún vegar að vesturenda Sundhóls og þaðan áfram vestan sumarbústaðar (Litla-Hvamms) suðvestan í Sundhól, sem uppdráttur sýnir, að punkti 16, þaðan brotin lína, sem ákvarðast af punktunum 16—17—18 og 19, þaðan miður farvegur Hólmsár að punkti 1.

Hnit punktanna 1—19 í hnitkerfi Reykjavíkur frá 1951 eru sem hér segir:

Punktur	X	Y
1	12927.	12519.
2	12844.	12486.
3	12720.	12412.
4	13010.	11905.
5	13166.	11844.
6	13240.	11831.
7	13315.	12067.
8	13386.	12152.

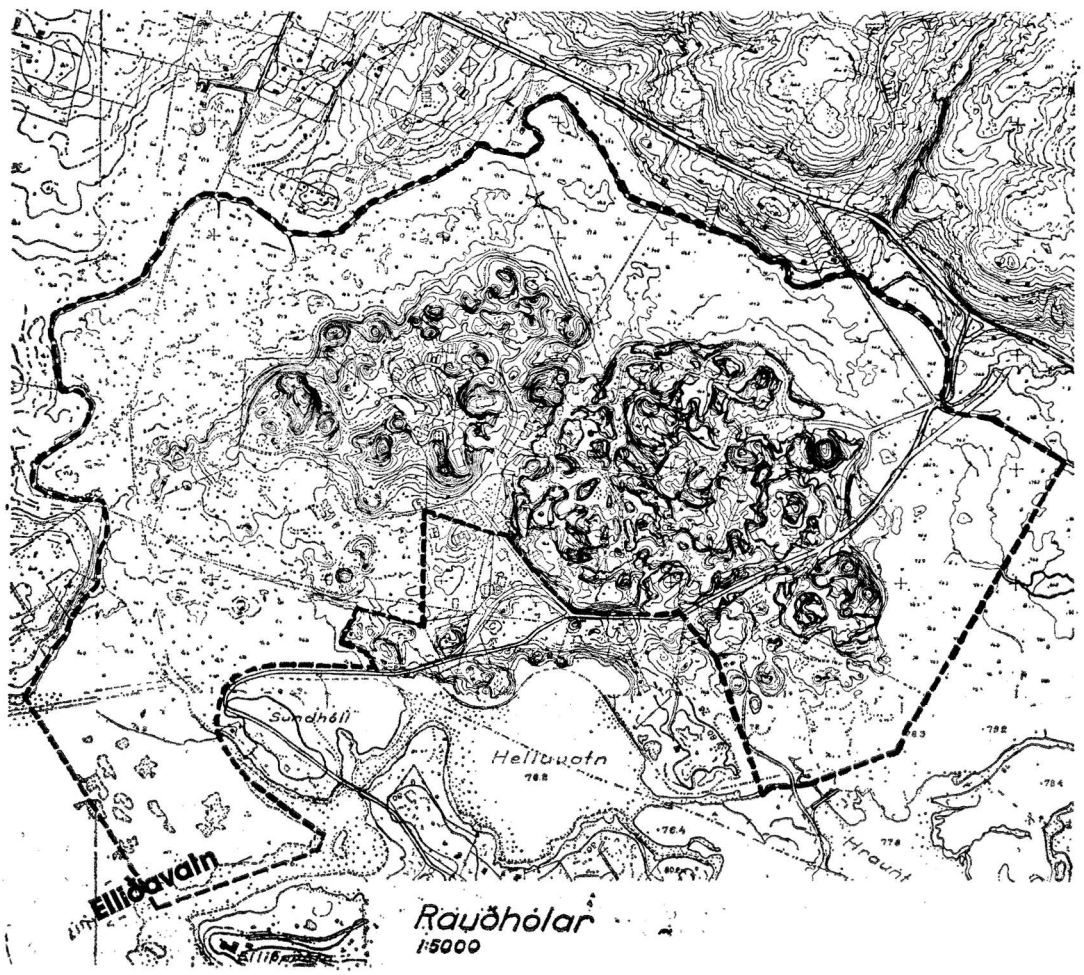
Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Punktur	X	Y
9	13684.	12274.
10	13827.	12318.
11	13830.	12120.
12	13944.	12147.
13	13972.	12094.
14	13930.	12078.
15	13908.	12043.
16	14003.	11754.
17	14013.	11726.
18	14292.	11626.
19	14525.	11994.

Reglur þessar gildi um fólkvanginn:

1. Fótgangandi fólki er heimil för um allt svæðið og óheimilt er að reisa þar girðingar eða annars konar tálmanir, á þann veg að umferð fólks torveldist.
2. Óheimilt er að gera á svæðinu mannvirki né gera jarðrask, nema leyfi Náttúruverndarráðs komi til.

Eftirlit með fólkvanginum er í höndum náttúruverndarnefndar Reykjavíkur.

Samkvæmt 26. grein laga nr. 47/1971 skal athugasemdum við þessa friðlýsingu komið á framfæri við Náttúruverndarráð eigi síðar en 8 vikum frá birtingu þessarar auglýsingar.

Fyrir hönd Náttúruverndarráðs,

Eysteinn Jónsson, formaður.

Árni Reynisson, framkvæmdastjóri.

12. mars. 1974. Nr. 186.

AUGLÝSING

um friðland á Ingólfshöfða.

Náttúruverndarráð hefur fyrir sitt leyti samþykkt stofnun friðlands á Ingólfshöfða í Austur-Skaftafellssýslu og tjáð ráðuneytinu, að eigendur og rétthafar til þessa lands hafi lýst því yfir, að þeir séu samþykkir friðlýsingunnni og muni engar bótakröfur gera vegna hennar.

Ráðuneytið er samþykkt ákvörðun Náttúruverndarráðs og með skírskotun til laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, tekur friðlýsing fólkvangsins gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum. Reglur um friðlýsingu þessa eru í meðfylgjandi fylgiskjali.

Í menntamálaráðuneytinu, 12. mars 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Fylgiskjal.

Auglýsing frá Náttúruverndarráði um friðland á Ingólfshöfða.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð ákveðið að friðlýsa Ingólfshöfða í Austur-Skafafellssýslu og er svæðið friðland.

Mörk friðlandsins mynda ferhyrning um línur, sem hugast dregnar í 100 metra fjarlægð út frá ystu klettasnösum höfðans.

Um svæðið gilda þessar reglur:

1. Hefðbundnar nytjar bænda á Hofi og Svínafelli III í Hofshreppi fá að haldast á svæðinu með samkomulagi við Náttúruverndarráð. Sama gildir um hefðbundnar nytjar Hofsness af fjöru vestan höfðans og ósi, sem falla kann um svæðið.
2. Að öðru leyti má þar hvorki skerða gróður, skaða eða trufla dýralíf né gera jarðrask.
3. Mannvirkjum, sem nú eru á höfðanum skal við haldið í samráði við Náttúruverndarráð.
4. Gangandi fólki er heimil för um svæðið í lögmætum tilgangi, en leyfi þarf þar til næturdvalar. Heimil er för á hestum um höfðann, og stutt áning þar, en óheimilt er að halda þeim þar til beitar. Allur akstur er bannaður í höfðanum án sérstaks leyfis og stranglega er þar bönnuð meðferð skotvopna.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer að ákvæðum náttúruverndarlaga.

INGÓLFSHÖFÐI
Höfðavík
Í vitti
hús
Eiríksnef
INGÓLFSHÖFÐI
Selaklettur
Kaplagil
Grjóthöfði
Kóngsalda
Kóngsvík
0 100 200 300 m

REGLUGERÐ

við lög nr. 32 20. apríl 1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur.

1. gr.

Við Rannsóknastofnun landbúnaðarins starfar Fóðureftirlit ríkisins, sem hefur á hendi eftirlit með framleiðslu og sölu fóðurvara á innlendum markaði eftir því, sem fyrir er mælt í reglugerð þessari.

2. gr.

Fóðureftirlit ríkisins heyrir undir Rannsóknastofnun landbúnaðarins. Forstöðumaður þess er skipaður af landbúnaðarráðherra. Forstöðumaður skal starfa í samvinnu og samráði við stjórn og forstjóra Rannsóknastofnunarinnar, enda lætur Rannsóknastofnunin Fóðureftirlitinu í té nauðsynlega starfsaðstöðu og framkvæmir allar rannsóknir, sem Fóðureftirlitið þarfnast.

3. gr.

Hver sá, sem framleiða vill eða flytja til landsins kjarnfóðurtegundir, fóðurblöndur, steinefni, snefilefni eða önnur efni til dýrafóðurs, skal sækja um leyfi til þess til landbúnaðarráðuneytisins. Landbúnaðarráðuneytið felur þá þremur mönnum, forstöðumanni Fóðureftirlitsins, yfirdýralækni og fulltrúa frá Búnaðarfélagi Íslands, að rannsaka málið og gera um það sameiginlega skýrslu til ráðuneytisins. Skilyrði til að öðlast leyfi til að flytja inn, framleiða í landinu og versla með fóðurvörur eru þessi:

1. Húsakostur, vélar, vinnuaðstaða, hreinlætisaðstaða og annar aðbúnaður sé í góðu lagi að mati fyrrgreindra aðila.
2. Leyfi til að reka heildsöluverslun, ef um innflutning er að ræða, annars venjulegt verslunarleyfi.
3. Ef um er að ræða framleiðslu á fóðurblöndum, framleiðslu á fóðurvörum úr jurtaríkinu, s. s. þang- og þaramjöl eða köggla, grasmjöl, köggla eða kökur, úr sjávarafurðum, úr afurðum mjólkurbúa eða sláturhúsa eða fóðursöltum eða hverju öðru fóðri til sölu í landinu, skal hlutaðeigandi aðili hafa hlotið skráningu á firmaskrá lögsagnarumdæmisins.
4. Við fóðurblöndunarfyrirtækið vinni að minnsta kosti einn maður með þekkingu í fóðurfræði og búfjárrækt, sem forstöðumaður fóðureftirlitsins tekur gilda.
5. Fóðureftirlitið annast töku heysýna og rannsókna þeirra t. d. í sambandi við heysölu, enda séu fram komnar óskir hér að lútandi, staðfestar af landbúnaðarráðuneytinu.

Þess skal stranglega gætt af Fóðureftirlitinu og sýslumönnum, að þeir einir flytji til landsins eða framleiði og versli með fóðurvörur, sem hafa til þess leyfi frá landbúnaðarráðuneytinu. Ef Fóðureftirlitið, yfirdýralæknir eða Búnaðarfélag Íslands telur, að fóðursali fullnægi ekki settum skilyrðum, skal gera landbúnaðarráðuneytinu viðvart. Ráðuneytið felur þá þessum aðilum að athuga málið og gefa skýrslu um það.

Landbúnaðarráðuneytið getur bannað innflutning á erlendum fóðurvörum og steinefnum, blönduðum eða óblönduðum, ef þær eru taldar óhollar eða á annan hátt varasamar fyrir íslenskt búfé. Einnig getur landbúnaðarráðuneytið bannað innflutning á fóðri til verndar íslenskum fóðurvöruiðnaði.

4. gr.

Hver, sem leyfi fær til að flytja inn, framleiða til sölu fóðurblöndur eða einstakar fóðurtegundir, sem nefndar eru í Fylgiriti I, er skyldugur að láta fylgja vörunni þær upplýsingar, sem hér greinir:

1. Nafn og stöðlunarauðkenni vörunnar og þess einnig getið fyrir hvaða búfé hún sé ætluð.
2. Mánuður og ár, þegar varan var framleidd.
3. Nöfn og hundraðshlutar þeirra fóðurtegunda, sem notaðar eru í blöndu.
4. Magn meltanlegs proteins í hverri F.fe. samkvæmt Fylgiriti I.
5. Magn af fóðri í F.fe.
6. Magn í kg fóðurs af kalsíum (Ca) og fósfór (P), natrium (Na) og öðrum steinefnum, sem Fóðureftirlitið ákveður hverju sinni.
7. Þegar um er að ræða vítamínblöndur eða einstök vítamín, sem kunna að vera sett í fóður, skal greina frá magni hverrar tegundar vítamína fyrir sig í kg af blöndu í alþjóðlegum einingum eða þunga, og skulu framleiðendur senda Fóðureftirlitinu afrit af upplýsingaseðli hins erlenda framleiðanda með áritun og stimpli hins opinbera Fóðureftirlits í framleiðslulandinu. Framleiðendur fóðurblandna hér á landi skulu einnig senda afrit af útreikningum sínum um magn vítamína í fóðrinu. **Skal í þeim útreikningum eingöngu miðað við tilsett vítamínmagn í notuðum forblöndum („Premix“).**
8. Þegar fóðurvara er seld í sekkjum, skal þyngd innihaldsins bæði prentuð á fylgiseðilinn (reikninginn) og glögglega skráð á sekkinn sjálfan. Einnig skal geta um, hvort vara er kögguð eða sem mjöl. Sé varan seld í sekkjum, skal seðill með upplýsingum vera á hverjum sekk, en ef varan er seld í búlk, skal upplýsingaseðillinn fylgja reikningum.

Þessar upplýsingar ber að skoða sem skuldbindingu frá framleiðanda til tryggingar því, að um ákveðin fóðurgæði, samsetningu og magn sé að ræða.

5. gr.

Þeir, sem versla með fóðurvörur, skulu ársfjórðungslega greiða eftirlitsgjald til **Fóðureftirlitssjóðs**, sem er í vörslu Rannsóknastofnunar landbúnaðarins. Eftirlitsgjald af fóðurvörum skal vera: 0.25% af innflutningsverði (C.i.f.) erlendrar kjarnfóðurvöru og steinefna, 0.25% af söluverði innlendrar kjarnfóðurvöru, en 0.3% af söluverði grasfóðurvöru (grasmjöl, grasköggular og graskökur). Breyti ráðuneytið ekki gjaldskránni fyrir 1. desember er gjaldið óbreytt næsta ár. Forstöðumaður Fóðureftirlitsins skal leita samþykkis landbúnaðarráðuneytisins til nýrra útgjaldaliða eða meiri háttar útgjalda úr Fóðureftirlitssjóði.

Gjöld til eftirlitssjóðs skal innheimta samkvæmt eftirfarandi reglum:

1. Fjármálaráðuneytið innheimtir gjöld hjá tollstjóra og sýslumönnum af innfluttu fóðri og leggur fé**ð** inn á reikning Rannsóknastofnunar landbúnaðarins í tveimur greiðslum, fyrir 1. júlí og fyrir 31. desember ár hvert.
2. Gjöld af öllu innfluttu fóðri og fóðurvörum, s. s. óblönduðu fóðurmjöli, fóðurblöndum, fjörefnablöndum og fóðursöltum skulu reiknast af C.i.f.-verði varanna. Það skal lagt á vöruna og færist á tollskrá.
3. Gjöld af fiskimjöli, hvalmjöli og öðrum fóðurvörum frá útvegsiðnaði, reiknast af söluverði varanna frá framleiðenda. Gjaldið skal lagt á vöruna og fært á reikninginn. Sama gildir um fóðurvörur frá sláturhúsum, mjólkurbúum og þeim, sem selja fóðurfeiti (tólg, lýsi) eða innlend fóðursölt.
4. Gjöld af grænfóðurmjöli skulu reiknast af söluverði frá framleiðanda og færast á reikninginn.

Gjöld skv. 3. og 4. lið þessarar greinar innheimtist af Rannsóknastofnun landbúnaðarins og skulu leggjast í eftirlitssjóð.

6. gr.

Rannsóknastofnun landbúnaðarins heldur reikning um tekjur, er inn koma vegna fóðureftirlitsins samkvæmt 5. og 11. grein, og gerir landbúnaðarráðuneytinu grein fyrir með ársskýrslu eða oftar, ef þess er óskað.

7. gr.

Fóður er metið í fitufóðureiningum (F.fe.). Það er orkueining, sem byggir á virkum hitaeiningum (HE) til fitunar á uxum (NKF). **Fitufóðureining er 1650 NKF,** en það er sú „virka orka" (netto orka), sem fæst úr 1 kg af meðalgóðu byggkorni.

Næringargildið er reiknað út frá **meltanlegum næringarefnum,** og eru eftirgreindar NKF-tölur notaðar:

1.	Meltanlegur sykur, sterkja og tréni	2.36 NKF í g.
2.	Meltanlegt protein	2.24 — — —
3.	Meltanleg fita í heyi og hálmi	4.50 — — —
4.	Meltanleg fita í sýrðu heyfóðri	2.36 — — —
5.	Meltanleg fita í korni	5.00 — — —
6.	Meltanleg fita í olíukökum og dýrafeiti	5.70 — — —

Trénisfrádráttur til leiðréttingar á útreikningum á fóðurgildi heyfóðurs og grænfóðurs er 1.50 NKF á hvert g trénis, en fyrir hálm og fóðuragnir er frádrátturinn 1.36 NKF á hvert g trénis.

Fyrir kjarnfóðurtegundir er notuð **gildistala** til leiðréttingar á þessum útreikningi, og er hún birt í Fylgiriti V, 12. dálkur.

Dæmi I. Útreikningur á fóðurgildi heys í F.fe.

Nærningarefni í heyi:

	Samkv. efnagreiningu %	Meltanleiki %	Meltanleg efni %
Þurrefni	83.0		
Protein	10.5	70.0	7.4
Fita	1.7	59.0	1.0
Tréni	26.8	62.0	16.6
Sterkja, sykur og önnur efni	38.6	72.0	27.8

NKF í 1 kg heys:

74 g meltanlegt protein	× 2.24 =	166 NKF
10 g meltanleg fita	× 4.50 =	45 NKF
444 g meltanleg kolhydröt	× 2.36 =	1048 NKF
	Samtals	1259 NKF
Til frádráttar (trénisfrádráttur)	268 g × 1.50	402 NKF
		857 NKF í 1.0 kg heys

Hver skandinavísk fitufóðureining (F.fe.) er miðuð við næringargildi 1.0 kg af byggi með 85% þurrefni, sem gerir 1650 NKF.

Í þessu heysýni eru þá $\frac{1650}{857} = 1.82$ kg í F.fe.

Dæmi II. Útreikningur á fóðurgildi byggs í F.fe.

Næringarefni í byggi:

	Samkv. efnagreiningu %	Meltanleiki %	Meltanleg efni %
Þurrefni	87.0		
Protein	9.8	73.0	7.2
Fita	1.9	75.0	1.4
Tréni	4.4	33.0	1.5
Sterkja, sykur og önnur efni	68.6	91.0	62.4

NKF í 1 kg byggs:

72 g meltanlegt protein	× 2.24 =	161	NKF
14 g meltanleg fita	× 5.00 =	70	NKF
639 g meltanleg kolhydröt	× 2.36 =	1508	NKF
	Samtals	1739	NKF

Gildistaka 95: $\frac{95 \times 1739}{100}$ = 1652 NKF í 1.0 kg byggs

Í fóðurblöndur má aðeins nota þær fóðurtegundir og fóðurefni, sem eru óskemmd, holl fyrir búfé til þrifa og afurðamyndunar að dómi Fóðureftirlitsins.

Eigi má nota fóðurtegundir eða fóðurefni, sem hafa minna fóðurgildi en sem svarar 65 F.fe. í 100 kg af fóðri. Þó getur Fóðureftirlitið veitt undanþágu frá þessu ákvæði ef um er að ræða fóður, sem telst æskilegt í fóðurvöruiðnaði, eða fóðurefni, sem hafa sannanlegt hollustugildi, og skal í slíkum tilvikum stuðst við álit og umsögn yfirdýralæknis. Steinefnablöndur og bætiefnablöndur eru undanskildar þessu ákvæði.

Til fóðurblöndunar er heimilt að nota þær fóðurtegundir, sem taldar eru í Fylgiriti I. Skal við útreikning á fóðurgildi fóðurblandna fara eftir þeim tölum, sem þar eru uppgefnar. Ef fóðurinnflytjendur vilja flytja inn aðrar fóðurtegundir, skal í hvert skipti fá til þess sérstakt leyfi frá Fóðureftirlitinu (sbr. 3. gr.) Sama gildir, ef menn vilja flytja inn fóðurtegundir með sama heiti og þær, sem taldar eru í Fylgiriti I, en eru upp gefnar svo nokkru nemi með annarri efnasamsetningu.

8. gr.

Óheimilt er að selja á Íslandi fóðurblöndur, sem í er blandað þvagefni (urea), fúkkalyfjum, erlendu blóðmjöli, kjötmjöli og beinamjöli eða fóðurvörur, sem mengast hafa af eiturefnum eða heilsufarslega skaðvænum efnasamböndum að mati yfirdýralæknis, svo og annað fóður, sem unnið er úr úrgangi frá erlendum sláturhúsum eða úr öðrum erlendum búfjárafurðum, s. s. þurrmjólkurdufti, sbr. lög nr. 11 23. apríl 1928, um varnir gegn gin- og klaufaveiki. Þó er heimilt að setja í fuglafóður lyf gegn hnísla sótt, enda liggi fyrir leyfi yfirdýralæknis hverju sinni. Fuglafóðurframleiðendur skulu afla sérstakrar heimildar til notkunar þessara fóðurefna hjá Fóðureftirlitinu, sem skal þá hafa samráð við yfirdýralækni um ákvarðanir við leyfisveitingar. Fóðureftirlitið getur, hvenær sem það telur rétt og í samráði við yfirdýralækni, afnumið heimild til notkunar slíkra efna.

9. gr.

Í fóðurblöndum skal fóðurgildi ekki vera minna en 99% af því fóðurgildi, sem skráð er á fylgiseðli í F.fe., og magn próteina skal ekki vera minna en 97% af til-

greindu efnamagni og ekki meira en 110%. Magn kalsíum (Ca), fosfórs (P) og natríums (Na) má ekki víkja meira en 15%.

Komi í ljós tvisvar í röð, að frávik eru meiri en að framan greinir, skal Fóðureftirlitið skylda hlutaðeigandi aðila til að breyta framleiðslunni til samræmis við skráðar tölur eða gefa út nýja fylgiseðla.

10. gr.

Fóðureftirlitið skal taka sýni til rannsóknar af innlendum og erlendum fóðurblöndum og öllum fóðurtegundum, sem seldar eru til dýrafóðurs í landinu, svo oft sem þurfa þykir og eigi sjaldnar en ársfjórðungslega. Þau sýni ein hafa gildi til að byggja skaðabótakröfur á, sem tekin eru af starfsmönnum Fóðureftirlitsins eða fulltrúum frá lögreglustjórum í samráði við Fóðureftirlitið.

Eftirfarandi reglur gilda um töku sýna:

1. Sýni af kjarnfóðri og fóðurblöndum skulu tekin í birgðageymslum hjá framleiðendum, hjá verslunum, í flutningatækjum eða heima hjá bændum.
2. Hvert sýni sé um 1 kg að þyngd.
3. Sýni af sekkjuðu fóðri skal aðeins tekið úr sekkjum, sem ekki hafa verið opnaðir. Sýni skulu tekin úr 5—10 sekkjum sömu tegundar. Sýnin eru sett í sterka plastpoka og þeim lokað þétt. Skulu pokarnir greinilega merktir og í þá settir réttir upplýsingaseðlar.
4. Þegar sýni eru tekin, skal fulltrúi framleiðandans (seljandans) vera viðstaddur og fylgjast með, að fylgt sé settum reglum um sýnistökuna, að pokar með sýnum séu rétt merktir og að réttir upplýsingaseðlar fylgi hverjum poka. Framleiðandi (seljandi) skal veita Fóðureftirlitinu nauðsynlega aðstoð við töku sýna.
5. Þegar um er að ræða búlkaða vöru, sem seld er ósekkjuð, skal taka sýni á framleiðslustað eða í flutningum frá framleiðslustað til kaupanda. Taka skal sýni á ýmsum stöðum í búlkanum og eins djúpt og hægt er.

   Ef um er að ræða búlk, sem minni er að magni en 1000 kg, skal taka 10 sýni; ef magnið er 1000—10 000 kg skal taka minnst 20 sýni og ef magnið er meira en 10 tonn, skal taka minnst 30 sýni.
6. Sýni tekin samtímis hjá sama aðila af hverri tegund (blöndu eða fóðri) skal setja í eitt ílát og blanda vel saman. Af þeirri blöndu skal síðan taka hæfilegt magn til efnagreiningar.
7. Annað slagið og ætíð, þegar ástæða þykir til, skal Fóðureftirlitið taka lokaða sekki af fóðurblöndum eða fóðurtegundum og vega á nákvæma vog hjá Fóðureftirlitinu. Komi í ljós, að vanti upp á þyngd í sekkjum svo að meiru nemi en 1.0%, skal taka 50—100 sekki til vigtunar. Komi í ljós, að meðaltalsþyngd sýni minna innihald en 99% af uppgefnu magni, skulu framleiðendur látnir greiða viðurlagagjald til Fóðureftirlitssjóðs samkv. 11. gr.

Í Rannsóknastofnun landbúnaðarins skulu gerðar rannsóknir á hverju sýni, sem leiða í ljós eftirfarandi niðurstöður:

1. Hversu margar F.fe. eru í 100 kg af fóðri.
2. Meltanlegt protein, uppgefið sem g í F.fe. (Pepsín-saltsýruaðferðin).
3. Grömm af kalsíum (Ca), fosfór (P) og natríum (Na) í kg af fóðri.

Í Fylgiriti II eru nánar skilgreindar þær rannsóknaraðferðir, sem Rannsóknastofnunin notar. Þar eru einnig skilgreindar þær stýrimælingar (kontrólmælingar), sem stofnunin notar í öryggisskyni. Þegar ástæða þykir til, lætur Fóðureftirlitið gera gerlarannsóknir, smásjárrannsóknir snefilefna eða vítamínrannsóknir á fóðri og fóðurblöndum.

11. gr.

Þegar Fóðureftirlitið hefur rannsakað sýni samkvæmt 10. gr., skal viðkomandi gert aðvart um niðurstöður. Í fyrsta sinn, sem tiltekin fóðurtegund eða fóðurblanda sýnir meiri frávik en leyft er samkvæmt 9. og 10. gr. skal aðila tilkynnt það skriflega og taka skal fram, hverju sé áfátt og hvaða viðurlög liggi við, ef eigi verður úr bætt. Lagfæri fóðursali misfellur strax að fenginni aðvörun og gerir skriflega grein fyrir því, lætur Fóðureftirlitið þegar að nýju rannsaka fóðrið, og staðfesti rannsóknin, að fóðrið standist leyfileg frávik, fellur bótakrafa niður.

Í annað sinn eða oftar, sem rannsóknir sýna minna fóðurgildi eða aðra efnasamsetningu en tilgreint er á upplýsingaseðlum, skal aðili greiða í Fóðureftirlitssjóð hjá Rannsóknastofnun landbúnaðarins verðmun þann, er fram kemur, miðað við tilgreint fóðurgildi eftir þeirri reglu, sem hér er greind:

1. Miðað við uppgefið magn á fylgiseðli en ekki leyfileg frávik.
2. Mismunur á þyngd sekkja og mismunur á F.fe. reiknast á útsöluverð vörunnar. Magn það, sem greiða skal af, miðist við selt vörumagn milli töku sýna samkvæmt söluskrá fyrirtækisins. Fáist söluskráin ekki lögð fram, skal áætla selt magn. Tollstjóri (sýslumenn) gerir áætlun um selt magn í samráði við forstöðumann Fóðureftirlitsins.
3. Mismunur á proteinmagni skal einnig miðast við tímabilið milli töku sýna og skal verð proteinsins miðast við uppgefið söluverð á proteineiningu í útfluttu fiskimjöli samkvæmt upplýsingum Fiskifélags Íslands á hverjum tíma.
4. Fari saman, að á vanti annars vegar í þyngd og næringarmagni og hins vegar einnig í proteinmagni, skal reikna viðurlagagjald af hvoru tveggja til Fóðureftirlitssjóðs.

Fallist fóðurvöruverslun ekki á bótakröfu Fóðureftirlitsins samkvæmt þessari grein, skal Fóðureftirlitið vísa málinu til dómstóla.

Telji kaupandi fóðurvara sig hafa fengið afgreiddar myglaðar, úldnar eða á annan hátt sviknar vörur úr birgðaskemmum fóðursala, skal hann haga sér við slíkar aðstæður sem hér greinir til að fá meintan skaða bættan.

1. Kaupandi skal strax og hann verður fóðurskemmdanna var, gera seljanda vörunnar viðvart. Líði 10 dagar eða meira frá afgreiðsludegi þar til kaupandi gerir seljanda viðvart, er seljandi laus mála vegna geymsluskemmda.
2. Ef seljandi tekur gildar kvartanir kaupanda, annað hvort með því að senda umboðsmann til hans eða hann tekur umsögn kaupandans gilda, skal hann taka aftur hið skemmda fóður og endurgreiða það eða afgreiða óspillt fóður í staðinn og flytja það heim til kaupandans, allt honum að kostnaðarlausu.
3. Verði ágreiningur milli kaupanda og seljanda vegna slíkra mála út af réttmæti bótakrafna og hugsanlegra skaðabóta vegna notkunar á skemmdu fóðri, skulu aðilar, annar hvor eða báðir, þegar í stað til kveðja viðkomandi héraðsdýralækni og héraðsráðunaut, sem skulu kanna málið og leita sætta, en takist ekki sættir, skulu þeir gefa sameiginlega skýrslu til Fóðureftirlitsins, sem úrskurðar um málið. Úrskurði Fóðureftirlitsins geta aðilar áfrýjað til dómstóla.

12. gr.

Fóðureftirlitið lætur árlega birta skrá yfir þá aðila, sem hafa leyfi til að framleiða og flytja inn fóðurvörur.

Á þessari skrá skulu birtar eftirfarandi upplýsingar:

1. Nafn innflytjenda, ef um innflutt fóður er að ræða.
2. Nafn framleiðenda.

3. Hvar sýni eru tekin og hvaða daga.
4. Heiti og tegundir fóðurs.
5. Stöðlunareinkenni eða vörumerki.
6. Merki Fóðureftirlitsins.
7. Framleiðslumánuður og ár hverrar fóðurtegundar.
8. Ábyrgst fóðurgildi og vörumagn:
   a. F.fe. í 100 kg fóðurs.
   b. Kg fóðurs í hverri F.fe.
   c. Meltanlegt protein, g í F.fe.
   d. Kalsíum, g Ca í kg.
   e. Fosfór, g P í kg.
   f. Natríum, g Na í kg.
   g. Þyngd sekkja eða afgreiðslueininga.
9. Fundið fóðurgildi og vörumagn við rannsóknir Fóðureftirlitsins: Sömu atriði og undir 8. lið, a. til g.
10. Mismunur ábyrgst og fundins fóðurgildis og vörumagns. Gera skal sérstakar athugasemdir við fóðurtegundir, sem við rannsókn fara út fyrir leyfileg mörk.
11. Heildsöluverð á tonni.
12. Heildsöluverð á F.fe.
13. Heildsöluverð á kg meltanlegs proteins í fóðurtegundum, sem hafa meira en 10% meltanlegt protein.

Verð þetta er þannig reiknað, að fjöldi F.fe. í 100 kg fóðurs er margfaldaður með áætluðu **meðaltalsverði á F.fe. í maís sama árs.** Þessi tala er dregin frá verði á 100 kg af fóðrinu. Í verðmismun þann, sem fram kemur, er deilt með hundraðstölu meltanlegs proteins í fóðurtegundinni. Fæst þá raunverulegt verð á kg meltanlegs proteins.

13. gr.

Fóðureftirlit ríkisins lætur gera **stöðlunarreglur** í samráði við Búnaðarfélag Íslands og Rannsóknastofnun landbúnaðarins fyrir fóðurblöndur og grænfóðurmjöl, sem framleitt er til sölu í landinu. Hver fóðurtegund með vöruheiti fær stöðlunarauðkenni. **Vöruheitið**, sem skal fela í sér nothæfni vörunnar, og **stöðlunarauðkennið skal merkt á afgreiðsluseðlinn** ásamt einkennisstöfum Fóðureftirlits ríkisins "F.R".

Einkennisstafi Fóðureftirlitsins er óheimilt að nota fyrir aðrar stöðlunarreglur en þær, sem það gefur út.

Stöðlunarreglurnar eru birtar sem Fylgirit nr. III fyrir grænfóðurmjöl og nr. IV fyrir fóðurblöndur.

14. gr.

Fiskimjöl er kallað allt það fóðurmjöl, sem framleitt er úr heilum fiski og fiskúrgangi að lifrinni undanskilinni (lifrarmjöl). Er flokkun þess nánar skilgreind í Fylgiriti I.

15. gr.

Fiskimjöl, hvalmjöl og hvert það fóðurmjöl, sem framleitt er í landinu, hvort sem það er úr fiski eða úr sláturhúsaúrgangi, skal vera framleitt úr óskemmdu hráefni, hreint og hæft til fóðrunar eða til íblöndunar í fóður.

16. gr.

Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins, sem rannsakar vörugildi fiskimjöls og hvalmjöls, skal sjá um, eftir því sem við verður komið, að það mjöl, sem selt er á innlendan markað, hafi ekki yfir 0.2 pro mille af natríumnítríti á framleiðsludegi og ekki yfir 0.4% af ammóníaki.

Allt síldarmjöl, sem selt er innanlands til fóðrunar mjólkurkúa, skal merkt með bókstafnum „K" á umbúðir. Ef hráefni hefur verið rotvarið með natríum-nítriti má ekki merkja fóðrið með „K".

Seljendur fiskimjöls, hvalmjöls og kjötmjöls skulu ætíð tryggja ákveðið lágmark af proteinum í því mjöli, sem selt er innanlands á sama hátt og í því mjöli, sem selt er úr landi.

Ef fóðursali, fóðurblöndunarstöð eða bóndi óskar þess, tekur Fóðureftirlitið sýni af fiskimjöli, hvalmjöli og kjötmjöli til rannsóknar á því, hvort það standist kröfur um hámarksmagn af ammóníaki og uppgefið magn af proteinum. Skulu þeir, sem óska töku sýna til rannsókna, sanna á fullnægjandi hátt, hver sé ábyrgur framleiðandi vörunnar.

Sé um misferli að ræða í versluninni, skal fara með málið samkvæmt 11. gr.

17. gr.

Fiskifélag Íslands skal senda Rannsóknastofnun landbúnaðarins árlega lista yfir þá aðila, sem selja fóðurvörur frá útvegsiðnaði á innlendum markaði.

18. gr.

Brot gegn lögum nr. 32/1968, og þessari reglugerð varða sektum, kr. 20 000.00 til 500 000.00, nema þyngri refsing liggi við. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

19. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 32/1968, um eftirlit með framleiðslu og verslun með fóðurvörur, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. maí 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Haukur Jörundarson.

Fylgirit I.

Steinefnablöndur og fóðursölt.

(Steinefnin eru mæld í grömmum í kg, en bætiefnin í alþj.-einingum í kg).

	Ca	P	Ca P	Na	Mg	Stein-efni	D3 vítamín	A-vítamín
1. F.B. Stewart-salt	156	114	1.37	98	53	—	80 000	162 500
2. M.R. Stewart-salt	159	71	2.24	98	95	—	125 000	125.000
3. SÍS Stewart-salt	182	137	1.33	57	36	—	60 000	150 000
4. Vifoskal M.R.	177	113	1.57	94	105	—	300	3 000
5. COLBORN-kúafóðursalt Fóðurbl. hf.	103	104	1.00	115	24	—		

	Ca	P	Ca P	Na	Mg	Stein- efni	Ds vítamín	A-vítamín
6. MAGNA-fóðursalt. Glóbus ..	56	175	0.32	129	34	—		
7. EWONIN-fóðursalt, Guðbj. Guðjónsson	85	55	1.55		25	—		
8. COCURA 4 (SÍS & M.R.) ..	115	68	1.69	49	26	—		
9. COCURA 5 (SÍS & M.R.) ..	73	55	1.33	53	97	—		
10. COCURA 6 (SÍS & M.R.) ..	53	114	0.47	126	8	—		
11. Dýra-beinamjöl	275	130	2.12	—	—	—		
12. Dí-Kalsíumfosfat I	260	185	1.41					
13. Dí-Kalsíumfosfat II	244	168	1.45					
14. Mono-Kalsíumfosfat	200	310						
15. Dí-Natríumfosfat		86		128				
16. Fóðurkalk (Kalsíum-Karbonat)	380							
17. Skeljakalk (muldar skeljar og hörpudiskur)	370	—		—	—	auk þess ca 4% protein		
18. Saltsteinar, 95—98% matarsalt (NaCl)				385		—		
19. Matarsalt (NaCl)				390				
20. SÍS-Multimix (Steinefna- og vítamínblanda í vaxtarfóður, fugla og svínafóður)	216	154	1.40	35	8	—	125 000 o. fl.	250 000 vítamín

Tafla yfir efnasamsetningu og fóðurgildi helstu fóðurtegunda.

FÓÐURTEGUNDIR.	EFNASAMSETNING (% af fóðri)						MELTINGATÖLUR %						MELTANLEG NÆRINGAREFNI %			Í HVERJU KG AF FÓÐRI ERU:					Í F.fe. ERU:		
	Þurr-efni	Pro-tein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Aska	Pro-tein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Líf-ræn efni	Gild-is tala	Pro-tein	Fita	Kolhydröt	F.fe.	g melt. prot.	Ca g	P g	Na g	Kg fóður	g melt. prot.	
Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	Nr.
1. Byggmjöl afhýtt (2,4 % tréni)	90	11,5	2,0	72,0	2,4	2,1	75	78	92	36	88	95	8,6	1,6	67,1	1,06	86	0,5	3,5	0,3	0,94	80	1.
2. Byggmjöl (4,5% tréni)	86	9,8	1,9	67,6	4,5	2,2	75	76	92	36	87	95	7,3	1,4	63,7	1,00	73	0,5	3,5	0,3	1,00	73	2.
3. Hafrar,afhýddir (2,2 % tréni)	90	16,1	6,1	63,4	2,2	2,2	60	85	80	25	89	95	12,8	5,2	56,2	1,06	128	0,9	3,1	1,3	0,94	120	3.
4. Hafrar (ca 10% tréni)	87	10,1	4,5	60,2	9,5	2,7	78	85	78	26	71	95	7,9	3,8	49,4	0,88	78	0,9	3,1	1,3	1,13	88	4.
5. Hafrar (ca 15% tréni)	87	12,8	5,7	50,0	15,0	3,5	80	82	74	25	67	95	10,2	4,7	40,8	0,82	102	1,1	3,3	1,3	1,22	124	5.
6. Hveitimjöl (2,0% tréni)	88	11,3	2,0	71,0	2,0	1,7	84	63	92	47	89	95	9,5	1,3	66,2	1,06	95	0,6	3,3	0,4	0,94	89	6.
7. Hveitifóðurmjöl (2,8 % tréni)	88	13,8	2,7	66,1	2,8	2,6	80	84	83	50	85	95	11,0	2,3	56,3	0,97	110	0,7	6,5	0,4	1,03	113	7.
8. Rúgmjöl (2% tréni)	88	11,7	1,8	70,5	2,0	2,0	79	63	92	47	89	95	9,2	1,1	65,8	1,04	92	0,5	3,4	0,4	0,96	88	8.
9. Rúgfóðurmjöl (2,5 % tréni)	88	10,8	2,0	70,2	2,5	2,5	88	86	89	51	88	95	9,5	1,7	63,8	0,99	95	0,9	6,4	0,4	1,01	100	9.
10. Maísmjöl	88	9,5	4,0	71,2	2,0	1,3	67	89	92	26	88	95	6,4	3,6	66,0	1,08	64	0,3	2,6	0,2	0,93	60	10.
11. Milókorn (Durra)	88	9,4	3,0	72,0	2,0	1,6	66	77	93	25	89	95	6,2	2,3	67,5	1,06	62	0,3	2,7	0,5	0,94	58	11.
12. Manióksmjöl (Tapíóka)	88	1,5	1,0	81,3	2,1	2,4	0	80	99	47	95	95	0	0,8	81,5	1,12	0	1,0	0,9		0,89	0	12.
13. Hrísfóðurmjöl	88	12,5	13,4	49,2	5,3	7,6	68	86	76	30	74	95	8,5	11,5	39,0	0,97	85	0,8	10,0	1,2	1,03	88	13.
14. Hveitiklíð I (7,7 % tréni)	88	16,3	4,4	55,0	7,7	4,6	79	30	83	37	78	90	12,9	3,9	48,5	0,88	129	1,0	9,3	0,7	1,14	147	14.
15. Hveitiklíð II (10 % tréni)	88	15,0	4,6	53,5	9,8	5,1	79	83	74	32	70	90	11,9	3,8	42,6	0,79	119	1,5	12,0	0,7	1,27	151	15.
16. Rúgklíð (5,8% tréni)	88	16,1	4,6	57,5	5,8	4,0	86	72	87	38	83	90	13,8	3,3	52,2	0,93	138	1,0	7,7	0,4	1,07	147	16.
17. Maísklíð (9% tréni)	88	8,5	6,1	60,7	9,1	3,6	60	80	78	48	73	90	5,1	4,9	51,7	0,86	51	0	0		1,16	59	17.
18. Peyrsykurmelassi	75	4,0		64,8		6,2	50		99		95	80	2,0		64,2	0,75	20	0	0		1,33	26	18.
19. Rófna-melassi	79	8,1	0,2	61,6		9,1	50		99		95	80	4,0		61,0	0,74	40	1,6	0,1	6,9	1,34	54	19.
20. Kartöflufóðurmj.	88	6,0	0,3	76,2	2,0	3,5	41		91	20	76	95	2,5		69,7	0,97	25	0,5	2,1		1,03	26	20.
21. Kartöflumj.(Sterkja)	83			82,9		0,1			91			95			75,5	1,03					0,97		21.
22. Þangmjöl (lítið fenól)	89	5,0	4,7	58,5	5,3	15,5		35	64		48	82		4,5	37,4	0,54					1,85		22.
23. Þangmjöl (mikið fenól)	89	5,4	3,0	58,7	3,9	18,0		99	48		18	82		2,9	28,2	0,34					2,94		23.
24. Dýrafeiti (tólg)	100		100,0					91				100		91,0		3,14	}3,2				0,32	}3,1	24.
25. Lýsi (síld/þorskur)	100		100,0					94				100		94,0		3,25					0,31		25.
26. Lýsi, hert (bræðslumark 31°C)	100		100,0					85				100		85,0		2,94					0,34		26.
27. Jurtaolía (soya/raps)	100		100,0					97				100		97,0		3,35					0,30		27.
28. Grasmjöl I (yfir 70% meltanl. þ.e.)	90															0,74	90	2,5	2,0	1,0	1,35 (1,2-1,5)	122	28.

Tafla yfir efnasamningu og fóðurgildi helstu fóðurtegunda. (Frh.).

FÓÐURTEGUNDIR	EFNASAMSETNING (% af fóðri)						MELTINGATÖLUR %						MELTANLEG NÆRINGAREFNI %			Í HVERJU KG AF FÓÐRI ERU:					Í F.fe. ERU:		
	Þurrefni	Prótein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Aska	Prótein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Lífræn efni	Gildistala	Prótein	Fita	Kolvetni	F.fe.	g meltanl. prót.	Ca g	P g	Na g	Kg fóður	g meltanl. prót.	Nr.
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
29. Grasmjöl II (65,0-69,9% meltanl.þ.e.)	90															0,63	60	2,5	2,0	1,0	1,60 (1,51-1,70)	96	29.
30. Heymjöl (60-64% m.þurrefni)	90															0,56	50	2,5	2,0	1,0	1,80 (1,71-1,90)	90	30.
31. Taða (Kjörgildi)	85	(Sjá nánar hér aftan við í.töflu yfir næringargildi töðu í ýmsum landshlutum)														0,63	86	3,5	3,3	1,3	1,6	137	31.
32. Melassa-klíð 50/50	84	12,2	2,3	58,3	3,9	6,8										0,82	75	0,5	4,6	0,3	1,23	92	32.
33. Soyamjöl I (Fitubættuppleyst) Fita 5,3%, tréni 5%	88	44,0	5,3	28,1	5,0	5,6	90	84	87	65	87	95	39,6	4,5	28,0	1,03	396	2,3	5,8	1,0	0,97	384	33.
34. Soyamjöl II (skrúfupressað/expeller)	91	45,5	4,0	30,0	6,0	5,5	90	84	87	65	87	95	41,0	3,4	30,0	1,05	410	2,4	5,5	1,0	0,95	390	34.
35. Soyamjöl III (Afhýtt og uppleyst) Fita 1%, tréni 3%	88	49,7	1,0	28,5	3,0	5,8	92	25	87	65	87	95	45,7	0,3	26,8	0,96	457	2,4	5,5	1,0	1,04	475	35.
36. Soyamjöl IV (Uppleyst) Fita 1%, tréni 5,3%	88	46,0	1,0	30,0	5,3	5,7	90	25	87	65	86	95	41,4	0,3	29,5	0,94	414	2,4	5,5	1,0	1,06	438	36.
37. Soyabaunamjöl	90	38,7	18,0	21,3	6,0	6,0	89	90	60	36	80	95	34,4	16,2	16,9	1,22	344	2,8	5,9	1,0	0,82	282	37.
38. Jarðhnetumjöl I (expeller)(undir 9% tréni)	93	51,9	5,7	23,8	6,0	5,6	92	90	84	15	86	95	47,7	5,1	20,9	1,07	477	1,5	5,6	0,9	0,94	448	38.
39. Jarðhnetumjöl II (expeller)(9-15% tréni)	93	47,9	5,9	20,9	12,7	5,6	90	90	84	15	80	95	43,1	5,3	19,5	1,00	432	1,5	5,6	0,9	1,00	432	39.
40. Jarðhnetumj. III (expeller)(Yfir 15% tréni)	93	46,7	4,8	19,0	15,8	6,7	87	90	67	15	71	95	40,6	4,3	15,1	0,87	406	1,5	5,6	0,9	1,15	467	40.
41. Jarðhnetumj. IV (uppleyst)(undir 9 % tréni)	93	51,2	1,6	30,4	4,8	5,0	90	90	84	15	85	95	46,1	1,4	26,2	1,00	460	1,5	5,6	0,9	1,00	460	41.
42. Bómullarfrmj. I (expeller)(undir 10% tréni)	91	42,5	6,9	25,8	8,9	6,9	84	96	69	44	75	95	35,7	6,6	21,7	0,97	357	2,2	12,0	1,0	1,03	368	42.
43. Bómullarfrmj. II (expeller)(10-20% tréni)	91	33,7	5,9	29,7	15,8	5,9	80	96	66	27	69	95	27,0	5,7	23,9	0,75	270	2,2	12,0	1,0	1,33	360	43.
44. Sólsikkumj. I (undir 20% tréni)(skrúfu pressað/expeller)	93	46,0	7,0	21,0	12,7	6,3	92	92	71	26	77	95	42,3	6,4	18,2	1,00	423	2,6	13,0	1,6	1,00	423	44.
45. Sólsikkumj.II (expeller)(20-30% tréni)	93	29,4	7,9	26,4	24,5	4,8	88	92	57	20	62	95	25,9	7,3	20,0	0,85	259	2,0	10,0	1,6	1,18	306	45.
46. Sólsikkumj.III(uppleyst)(undir 20% tréni)	93	42,1	0,9	27,2	16,6	6,2	92	92	71	26	72	95	38,7	0,8	23,6	0,85	388	2,5	12,0	1,6	1,18	458	46.
47. Kókosmj.(expeller)	93	20,9	9,3	42,7	4,0	6,1	90	96	84	63	84	95	18,8	8,9	44,7	1,14	188	0,9	5,1	1,3	0,88	165	47.

Tafla yfir efnasamningu og fóðurgildi helstu fóðurtegunda. (Frh.).

FÓÐURTEGUNDIR	EFNASAMSETNING (% af fóðri)						MELTINGATÖLUR %						MELTANLEG NÆRINGAREFNI %			Í HVERJU KG AF FÓÐRI ERU:					Í F.fe. ERU:		
	Þurr-efni	Pro-tein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Aska	Pro-tein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni	Líf-ræn efni	Gildis tala	Pro-tein	Fita	Kolhydröt	F.fe	g melt. prot.	Ca g	P g	Na g	Kg fóður	g melt. prot.	Nr.
Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
48. Baunamj.(ertumj.)	90	23,9	1,3	56,0	5,9	2,9	88	70	93	60	89	95	21,0	0,9	55,6	1,06	210	1,0	4,8	0,3	0,94	197	48.
49. Maisglutenfóður	90	29,7	3,8	45,6	5,0	5,9	86	74	88	70	86	95	25,5	2,8	43,6	1,01	256	0,1	5,3		0,99	253	49.
50. Síldarmj. I (yfir 69 % prot.)	91	70,3	6,9	4,0		9,8	92	93			89	100	64,7	6,4		1,10	646	20,0	18,0	4,4	0,91	588	50.
51. Síldarmj. II (65-69% prot.)	91	67,3	7,9	3,3		12,5	92	93			89	100	61,9	7,3		1,09	620	25,0	20,0	4,4	0,92	570	51.
52. Síldarmj. III (60-65% prot.)	91	62,3	8,9	4,3		15,5	92	93			88	100	57,3	8,3		1,06	573	29,0	23,0	4,4	0,94	538	52.
53. Þorskmjöl	90	68,4	2,0	1,6		18,0	90	91			90	100	61,6	1,8		0,90	616	45,0	23,0	9,0	1,11	684	53.
54. Lifrarmjöl	94	40,0	44,6			9,4	83	77			83	100	33,2	34,3		1,64	332				0,61	203	54.
55. Hvalmjöl	95	72,0	5,0			18,0	84	95			85	100	60,5	4,8		0,98	605	50,0	30,0	8,0	1,02	615	55.
56. Loðnumjöl	92	67,5	11,6			12,9	92	93			89	100	62,0	10,8		1,22	620	25,0	20,0	4,4	0,82	508	56.
57. Karfamjöl	95	62,0	9,1			23,9	92	95			89	100	57,0	8,5		1,07	570	50,0	30,0	4,4	0,93	530	57.
58. Blóðmjöl	91	85,0	0,5	1,0		4,5	92	80			92	100	78,3	0,4		1,07	783	0,3	0,8		0,93	728	58.
59. Kjötmjöl (ca 10% aska)	91	71,2	9,9			9,9	93	95			93	100	66,2	9,4		1,22	662	35,0	20,0		0,82	543	59.
60. Kjötbeinamjöl (25-40% aska)	91	53,9	10,0			27,1	85	95			86	100	45,8	9,5		0,95	458	80,0	40,0	11,0	1,05	481	60.
61. T-Mjöl (kálfafóður) MBF	98	30,0	15,5	44,5		8,0	90	100	100		96	100	28,8	15,5	44,5	1,46	288	13,6	8,8	6,0	0,68	197	61.
62. Fóðurbeinamj. (yfir 40% aska)	91	29,7	9,1			52,2	70	90			75	100	20,8	8,2		0,57	208	170,0	90,0		1,75	364	62.
63. Undanrennuduft	96	34,8	0,6	52,0		8,6	90	100	100		96	100	31,3	0,6	52,0	1,19	313	13,0	10,0	7,0	0,84	263	63.
64. Mysuduft	92	12,0	0,6	72,2		8,2	95	100	100		98	100	11,4	0,6	72,2	1,20	114	9,0	6,4	8,4	0,83	95	64.

Tafla yfir næringargildi töðu í ýmsum landshlutum (1971).

Sýsluh	Fjöldi sýna	% Melt þ.e.	Kg hey í F.E. af 85% þ.e.	g í kg heys							Áburðarn. Hreinefni			Fjöldi upplýsinga
				Hrá Prótein	Melt Hrá Prótein	P	Ca	Mg	K	Na	N	P	K	
Kjósarsýsla	18	62.4 52-75	1.97 1.5-2.6	118 82-159	77 45-113	2.56 1.6-3.4	3.62 2.3-5.0	1.85 1.0-2.6	11.4 6.7-17.9	1.67 1.0-3.4	96	21	34	17
Borgarfj.s.	21	64.2 53-72	1.89 1.6-2.5	125 90-151	83 52-107	2.86 2.0-3.5	3.50 2.3-4.9	2.09 1.4-2.8	13.1 8,5-18.4	1.65 0.5-3.4	101	27	34	19
Mýrasýsla	20	66.2 50-74	1.82 1.5-2.8	114 65-151	73 30-107	2.75 1.5-3.7	2.79 1.4-4.3	1.66 0.6-2.7	13.4 7.6-17.9	1.09 0.3-3.1	110	27	50	20
Snæfellsn. sýsla	20	65.0 56-71	1.84 1.6-2.3	121 73-169	80 37-123	2.87 1.1-4.4	3.51 1.8-8.4	1.77 1.0-2.6	14.5 8.9-18.4	1.55 0.3-4.8	121	27	44	19
Dalasýsla	10	63.5 50-74	1.96 1.5-2.8	123 65-183	82 29-135	2.75 1.9-3.6	3.03 1.5-4.6	1.78 1.0-2.4	13.2 7.6-17.0	1.16 0.3-3.7	107	31	30	8
Barðastr. sýsla	26	67.6 60-74	1.73 1.5-2.1	124 95-173	83 57-126	3.08 2.0-4.6	4.65 2.6-7.5	1.82 0.9-2.8	12.1 5.4-17.0	2.14 0.5-5.3	102	26	35	24
Ísafjarðar-sýslur	24	67.2 55-76	1.76 1.4-2.4	125 75-190	84 39-141	2.94 1.9-5.1	2.86 1.6-5.3	1.60 0.9-2.1	13.7 9.4-21.5	2.32 0.5-5.5	115	24	42	22
Stranda-sýsla	10	68.7 62-73	1.67 1.5-2.0	134 94-171	91 55-124	2.98 1.8-4.6	3.20 2.1-4.9	1.44 0.9-2.0	15.2 10.7-19.2	1.62 0.3-4.8	118	25	50	10
V-Húnav. sýsla	16	64.5 53-72	1.88 1.6-2.5	130 71-160	88 35-114	3.08 1.9-4.2	3.25 2.0-4.6	1.69 1.3-2.2	15.7 8.5-21.9	1.23 0.1-5.4	106	28	43	16
A-Húnav. sýsla	16	62.3 56-67	1.96 1.7-2.3	132 86-170	90 48-123	3.17 2.2-3.8	3.43 2.7-4.6	1.72 1.3-2.3	15.2 8.9-21.9	0.94 0.3-2.6	98	22	26	11
Skagafj. sýsla	17	64.8 56-73	1.85 1.5-2.3	123 88-152	82 50-107	2.89 2.0-3.7	3.60 2.1-4.8	2.06 1.1-4.7	14.5 8.9-25.1	1.04 0.5-2.9	111	24	38	12
Eyjafj. sýsla	21	65.7 59-73	1.81 1.5-2.1	114 74-139	73 38-96	2.39 1.6-3.2	3.00 2.0-4.5	1.67 1.1-2.9	14.6 6.7-19.7	1.23 0.2-4.5	113	19	32	21
S-Þingeyj. sýsla	18	63.6 59-71	1.89 1.6-2.1	113 75-165	73 39-119	2.47 1.8-3.8	3.10 2.1-4.2	1.72 1.1-2.6	13.5 8.1-18.4	0.94 0.3-2.6	110	19	28	18

Tafla yfir næringargildi töðu í ýmsum landshlutum (1971). Frh.

Sýslur	Fjöldi sýna	Melt % e.e.	Kg hey í F.E. af 85% þ.e.	g í kg heys										Fjöldi upplýsinga
				Hrá Prótein	Melt Hrá Prótein	P	Ca	Mg	K	Na	Áburðarn. Hreinefni N	P	K	
N-Þingeyj. sýsla	20	66.6 59-71	1.76 1.6-2.1	114 74-152	73 38-107	2.68 1.8-3.8	2.97 1.7-4.1	1.74 1.2-4.2	15.4 9.4-22.4	1.28 0.5-3.7	121	31	36	20
N-Múla-sýsla	19	65.4 57-74	1.82 1.5-2.2	118 76-169	77 39-123	2.46 1.8-3.2	3.06 2.5-4.5	1.53 1.1-2.5	14.7 11.2-17.9	0.94 0.3-3.1	96	24	40	19
S-Múla-sýsla	21	66.9 60-75	1.76 1.5-2.1	108 70-155	68 34-110	2.32 1.2-3.7	2.85 1.7-3.8	1.38 0.8-2.1	13.7 8.5-20.6	0.80 0.3-2.4	104	23	37	20
A-Skaft. sýsla	38	63.7 55-70	1.91 1.6-2.4	111 74-155	70 38-110	2.52 1.6-3.8	2.94 1.8-4.5	1.50 0.9-3.7	12.5 6.2-21.5	1.43 0.3-4.9	125	32	26	35
V-Skaft. sýsla	20	63.3 55-71	1.92 1.6-2.4	106 77-133	66 40-90	2.21 1.4-3.7	3.03 2.0-3.7	1.61 1.1-2.3	14.4 8.9-18.8	1.13 0.3-4.2	109	25	37	20
Rangárv. sýsla	20	60.1 52-71	2.09 1.6-2.6	109 70-140	69 34-97	2.41 1.9-3.3	3.21 2.3-4.2	1.57 1.1-2.0	14.4 8.1-19.2	0.99 0.5-1.7	104	26	35	20
Árnes-sýsla	21	62.0 56-69	1.99 1.7-2.3	116 82-188	75 45-139	2.68 1.8-4.0	3.23 2.5-4.0	1.73 1.4-2.4	13.7 8.9-21.9	1.02 0.5-2.7	110	29	45	18
Landið allt	396	64.7 50-76	1.89 1.4-2.8	118 65-190	77 29-141	2.69 1.1-5.1	3.25 1.4-8.4	1.69 0.6-4.7	13.8 5.4-25.1	1.34 0.1-5.9	110	26	37	369
Lægstá meðalt. í sýslu		60.1 Rang-árv.	1.67 Strandss.	106 V-Skaft.	66 V-Skaft.	2.32 S-Múl.	2.79 Mýras.	1.38 S-Múl.	11.4 Kjósars.	0.80 S-Múl.	96 Kjósar. S-Múl.	19 Eyj. fj. S-Þing.	26 A-Skaft. A-Hún.	
Hæsta meðalt. í sýslu		68.7 Strand.	2.09 Rangár.	134 Stranda.	91 Stranda.	3.17 A-Hún. stranda	4.65 Barðast.	2.09 Borgarf.	15.7 V-Hún.	2.32 Ísafj.	125 A-Skaft.	32 A-Skaft.	50 Mýras.	

Fylgirit II.

A. Á Rannsóknastofnun landbúnaðarins eru notaðar tvær aðferðir til að ákvarða næringargildi þess fóðurs, sem Fóðureftirlitið lætur rannsaka þar (sbr. 11. gr. og 16. gr.).

I. Rannsóknir á meltanlegu þurrefni „in vitro". Þessi aðferð er notuð til ákvörðunar á því, hversu margar F.fe. eru í 100 kg fóðurs. Þessi aðferð er ætíð notuð við fóðurgildisákvörðun á grænfóðurmjöli og einnig öðrum fóðurtegundum, þegar forstöðumaður Fóðureftirlitsins og fóðurfræðingur Ra. la. telja hana gefa jafn nákvæmar niðurstöður og efnagreiningar og útreikningar samkv. III. tölulið hér á eftir.

II. Eftirfarandi efnagreiningar eru gerðar á fóðrinu:

1. Protein (hráprotein).
2. Meltanlegt protein eftir „pepsin-saltsýru"-aðferð.
3. Feiti (hráfeiti).
4. Sterkja, sykur o. fl., reiknað sem mismunur.
5. Tréni, ákveðið eftir Weende-aðferð eða annarri jafngildri.
6. **Aska.**
7. **Kalsíum** (Ca).
8. **Fosfór (P).**
9. **Natrium (Na).**
10. **Vatn.**
11. Þegar ástæða þykir til, skulu gerðar gerlarannsóknir, smásjárrannsóknir eða vítamínrannsóknir á fóðri og fóðurblöndun.

III. Hin reikningslega rannsókn á fóðurgildi fóðurtegunda miðað við efnagreiningu er þannig framkvæmd, að fóðurgildi (F.fe.) fóðurblöndu eða fóðurs er reiknað út frá uppgefnu blöndunarhlutfalli fóðurtegunda á fylgiseðli. Miðað er við efnasamsetningu, eins og hún er gefin upp í Fylgiriti V, 2.—5. dálki. Þetta er borið saman við niðurstöður efnagreiningarinnar.

Dæmi:

Fóðurblanda úr bómullarfræmjöli (8%), rapsmjöli (4%), byggi (30%), maísmjöli (30%) og melassa (4%) — auk steinefnablöndu — er gefin upp að hafa eftirfarandi fóðurgildi:

Í 100 kg fóðurs eru 100 F.fe.
Í F.fe. eru 120 g meltanlegt protein.
Í kg eru 9 g kalsíum (Ca), 7 g fosfór (P) og 4 g natrium (Na).
Í fóðurblöndunni reyndist vera:

	Protein	Fita	Sterkja og sykur	Tréni
1. Samkvæmt útreikningum eftir Fylgiriti II	13.02%	2.82%	61.39%	3.23%
2. Samkvæmt efnagreiningu .	12.86%	3.52%	60.05%	4.16%
Mismunur	÷ 0.16	+ 0.70	÷ 1.34	+ 0.93

Þessi mismunur, sem er kg næringarefni miðað við heildar efnamagn í 100 kg af fóðri, umreiknast í F.fe. með því að margfalda:

a) protein með 0.6
b) feiti með 1.3

c) sterkju og sykur með 0.7
d) tréni með 0.5

Niðurstaðan verður þessi:

a) ÷ 0.6 × 0.16 = ÷ 0.96
b) + 1.3 × 0.70 = + 0.91
c) ÷ 0.7 × 1.35 = ÷ 0.94
d) + 0.5 × 0.93 = + 0.47

÷ 190 + 1.38

Mismunur er ÷ 0.52 F.fe.

Í fóðurblöndunni er 99.48 F.fe. í 100 kg.
Þetta er leyfilegt frávik.

B. Framleiðendum fóðurblandna er leyfilegt að hafa saman á fylgiseðli líkar fóðurtegundir og hreyfa blöndunarhlutföllin innan hvers flokks, eins og hér er nánar skilgreint, þó aðeins innan þeirra marka, sem ákveðin eru í C. lið fyrir einstakar búfjártegundir.

I. Maísflokkur:

1. Maísmjöl, ca. 2% tréni.
2. Bygg, afhýtt, ca. 2.4% tréni.
3. Hafrar, afhýddir, ca. 2.2% tréni.
4. Rúgmjöl, ca. 2.0% tréni.
5. Hveiti, ca. 2.0% tréni.
6. Mílókorn (Dúrra), ca. 2% tréni.

Fóðurgildi þessa flokks skal reiknast þannig:
106 F.fe. í 100 kg fóðurs.
70 g meltanlegt protein í F.fe.
Steinefni í kg: Ca 0.4 g
P 3.0 g
Na 0.3 g

II. Byggflokkur:

1. Byggmjöl úr óafhýddu byggi, ca. 4.5% tréni.
2. Hveitifóður, ca. 2.8% tréni.
3. Rúgfóðurmjöl, ca. 2.6% tréni.
4. Hrísfóðurmjöl, ca. 5.0% tréni.

Fóðurgildi þessa flokks skal reiknast þannig:
99 F.fe. í 100 kg fóðurs.
80 g meltanlegt protein í F.fe.
Steinefni í kg: Ca 0.6 g
P 3.5 g
Na 0.4 g

III. Klíðflokkur:

1. Hveitiklíð, ca. 7.7% tréni.
2. Rúgklíð, ca. 5.8% tréni.
3. Haframjöl, óafhýtt, ca. 15% tréni.

Fóðurgildi þessa flokks skal reiknast þannig:
85 F.fe. í 100 kg fóðurs.
130 g meltanlegt protein í F.fe.
Steinefni í kg: Ca 1.0 g
P 8.0 g
Na 1.0 g

IV. **Síldarmjölsflokkur:**

1. Síldarmjöl.
2. Loðnumjöl.
3. Karfamjöl.

Hver fóðurtegund reiknast inn í blöndur með sínu uppgefna efnamagni. Framleiðendur skulu, þegar sýni eru tekin, gefa Fóðureftirlitinu **upplýslýsingar um magn** hverrar tegundar fyrir sig.

C. Ekki er leyfilegt að blanda bómullarfræmjöli í fóðurblöndur **varpfugla. Bygg** má ekki fara yfir 50% í fóðurblöndum handa **ásetningsungum** hverrar fuglategundar sem er, og það má ekki vera yfir 30% í **eldisfóðri sláturunga.** Þá er óheimilt að **hafa yfir** 40% af **afhýddu byggi** í fóðurblöndum handa **jórturdýrum.** Ekki er heimilt að hafa yfir 10% af **pálmakökumjöli** og **kókosmjöli** í **fuglafóðri.**

Rúgmjöl má ekki nota í **grísa-gyltufóður** (fóður handa gyltum og ungsvínum), og það má **ekki vera yfir 25%** í **eldissvínafóðri. Melassi** má ekki vera **yfir** 10% í svínafóðri. **Soyamjöl,** sem notað er í alifuglafóður og svínafóður, skal hafa verið hitað í 100°C við framleiðsluna. Aðrar olíukökumjölstegundir en **soyamjöl, kókosmjöl** og **pálmakökumjöl** er **ekki heimilt** að nota í **svína fóðurblöndur,** nema með sérstöku leyfi Fóðureftirlitsins. Við blöndun á **eldissvínafóðri** skal þess gætt, að **ekki sé yfir 4 g af fiskfeiti** (lýsi) í hverju kg af fóðurblöndu.

Fosföt, sem notuð eru til fóðurblöndunar, mega ekki hafa meira magn en 1 g af fluor (F) í hverju kg.

Stýrimælingar (kontrólmælingar) Fóðureftirlitsins til öryggis því, að rannsóknir á fóðri séu unnar af nákvæmni og vandvirkni á efnarannsóknarstofum, eru þannig framkvæmdar, að Fóðureftirlitið gerir sérstaka blöndu af fóðri, hæfilegt magn til ársnotkunar, og eru sýni annað slagið sett til efnagreininga, en aldrei með sama auðkenni. Niðurstöður þessara stýrimælinga skulu birtar með árlegri skýrslu Fóðureftirlitsins.

Fylgirit III.

Reglur um mat, flokkun og stöðlun grænfóðurmjöls.

I. **Um framleiðslu, mat, flokkun og merkingu grænfóðurmjöls.**

Íslenskt **grænfóðurmjöl** (kögglað eða ókögglað) skal metið til fóðurgildis (F.fe.) eftir meltanlegu þurrefni (in vitro). Það skal flokkað í þrjá flokka í verslun samkv. stöðlunarreglum Fóðureftirlits ríkisins (F.R.), eins og hér segir:

Grasmjöl I. Meltanlegt þurrefni yfir 70.0%.
F.R. Fóðurgildi: 74 F.fe. í 100 kg (90% þurrefni).
1.35 kg af fóðri í F.fe. (1,20—1.50 kg).
122 g af meltanlegu proteini í F.fe. (9.0%).
Steinefni í kg: 2.5 g Ca (lágmark 2.2 g).
2.0 g P (lágmark 1.7 g).
1.0 g Na (lágmark 0.7 g).

Grasmjöl II. Meltanlegt þurrefni 65.0—69.9%.
F.R. Fóðurgildi: 63 F.fe. í 100 kg (90% þurrefni).
1.60 kg af fóðri í F.fe. (1.51—1.70 kg).
96 g af meltanlegu proteini í F.fe. (6.0%).
Steinefni í kg: 2.5 g Ca (lágmark 2.0 g).
2.0 g P (lágmark 1.7 g).
1.0 g Na (lágmark 0.7 g).

Heymjöl. Meltanlegt þurrefni 60.0—64.9%.
F.R. Fóðurgildi: 56 F.fe. í 100 kg (90% þurrefni).
1.80 kg af fóðri í F.fe. (1.71—1.90 kg).
90 g af meltanlegu proteini í F.fe. (5.0%).
Steinefni í kg: 2.5 g Ca (lágmark 2.0 g).
2.0 g P (lágmark 1.7 g).
1.0 g Na (lágmark 0.7 g).

Framleiðendur grænfóðurmjöls, sem selja vöru sína á markaði, skulu merkja alla sekki með hlaupandi númerum yfir framleiðslutímann. Þeir skulu halda framleiðsludagbók, þar sem skráð er, hvaða sekkjanúmer eru framleidd hvern dag, og skulu þeir afhenda Fóðureftirliti ríkisins afrit af þessari dagbók.

Grasmjöl, sem selt er í sekkjum, skal merkt með **grænum fylgiseðlum,** þar sem prentað er vöruheiti og stöðlun, eins og hér að framan er auðkennt. Þegar varan er seld í búlk, skal þessi græni fylgiseðill fylgja afgreiðslunótu eða reikningi.

II. Um stöðlun og merkingu á kögguðum grænfóðurmjölsblöndum.

1. **Vöruheiti: Saltaðir grasköggar I.**

Fóðurbætir handa **jórturdýrum** (mjólkurkúm að 18 kg dagsnyt), **hrossum og lífsvínum** (geldum gyltum, fanggyltum og göltum).
Stöðlun F.R.: 1.40 kg í F.fe. (lágmark 68 F.fe. í 100 kg fóðurs).
118 g meltanlegt protein í F.fe. (lágmark 110 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
6 g P í kg (Mörk: 5—8 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 97% grasmjöl I og 3% fóðursölt).

2. **Vöruheiti: Saltaðir grasköggar I með feiti.**

Fóðurbætir handa **jórturdýrum** (mjólkurkúm að 16 kg dagsnyt), **hrossum** og **lífsvínum** (geldum gyltum og göltum).
Söðlun F.R.: 1.18 kg í F.fe. (lágmark 81 F.fe. í 100 kg fóðurs).
98 g meltanlegt protein í F.fe. (lágmark 90 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
6 g P í kg (Mörk: 5—8 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 92% grasmjöl I, 5% feiti og 3% fóðursölt).

3. **Vöruheiti: Saltaðir grasköggar II með feiti.**

Fóðurblanda handa **hestum og fóðurbætir handa jórturdýrum** með kjarnmikilli beit.

Stöðlun F.R. 1.27 kg í F.fe. (lágmark 76 F.fe. í 100 kg).
107 g meltanlegt protein í F.fe. (lágmark 100 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
6 g P í kg (Mörk: 5—8 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 94% grasmjöl II, 3% og 3% fóðursölt).

4. **Vöruheiti: Grænfóðurblanda I — 140.**

Fóðurblanda handa **hámjólka kúm** og **fóðurbætir handa sauðfé og nautgripum með vetrarbeit og hröktum heyjum.**
Einnig: **Kálfaeldisfóður** (frá þriggja vikna aldri).
Gyltufóður (2 síðustu vikur meðgöngutímans og allt mjólkurskeiðið (ca. 8 vikur).
Grísaeldisfóður (gefið grísunum á mjólkureldisskeiðinu og til 18—20 vikna aldurs). Má gefast allan eldistímann, ef verðlagið er hagstætt).
Ungfóður II. Til uppeldis ásetningsungum frá byrjun 9. viku til varps (ca. 20 vikna aldurs).
Stöðlun F.R.: 1.15 kg í F.fe. (Mörk: 1.10—1.20 kg).
140 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 135—150 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
7 g P í kg (Mörk: 6—9 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 52% grasmjöl I, 37.5% maís, 8% síldarmjöl og 2.5% fóðursölt).

5. **Vöruheiti: Grænfóðurblanda II — 115.**

Fóðurblanda handa **jórturdýrum** (mjólkurkúm að 18 kg nyt), **hrossum** og **svínum** (aðallega lífsvínum).
Stöðlun F.R.: 1.25 kg í F.fe. (Mörk: 1.15—1.35 kg).
115 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 110—125 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
7 g P í kg (Mörk: 6—9 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 55% grasmjöl II, 36% maís, 6% síldarmjöl og 3% fóðursölt).

6. **Vöruheiti: Saltaðir heykögglar með feiti.**

Heilfóður handa eldishestum og fóðurbætir handa jórturdýrum með kjarnmikilli vorbeit.
Stöðlun F.R.: 1.50 kg í F.fe. (Lágmark 62 F.fe. í 100 kg).
70 g meltanlegt protein í F.fe. (Lágmark 65 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
6 g P í kg (Mörk: 5—9 g)
2.5 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).
(Blöndunarhlutföll ca: 92% heymjöl, 4.5% feiti og 3.5% fóðursölt).

Fóðureftirlit ríkisins tekur stöðuglega sýni af því fóðri, sem grænfóðurverksmiðjur framleiða eftir að það hefur verið sekkjað og merkt. Sýni sig við rannsókn,

að fóður hefur verið merkt og selt í betri gæðaflokki en rannsókn leiðir í ljós, skal framleiðandinn greiða í Fóðureftirlitssjóð þann verðgildismun og skal viðurlagagjaldið reiknað af dagsframleiðslunni.

Sé fóðurvaran framleidd og seld búlkuð, skal dagsframleiðsla ætið vegin eða áætluð samdægurs og færð í dagbók verksmiðjunnar.

Fylgirit IV.

Um flokkun, stöðlun og merkingu fóðurblandna, sem að verulegu leyti eru úr innfluttu kjarnfóðri.

Framleiðendur skulu láta prenta stöðlun Fóðureftirlits ríkisins (F.R.) á umbúðir eða fylgiseðla, en auk þess einnig það **fóðurgildi,** sem þeir ábyrgjast innan stöðlunar-rammans. Ef um búlkaverslun er að ræða, skal þetta prentað eða stimplað á afgreiðslunótu eða reikning.

I. **Fóðurblöndur handa jórturdýrum.** (Hvítir seðlar).

1. Vöruheiti: A-blanda — 140.
(Fóðurblanda handa nytháum mjólkurkúm og sauðfé með beit og lakari heyjum. Einnig nothæf sem kálfaeldisfóður og grísagyltu-fóður).
Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.95—1.05 kg).
140 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 135—150 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
7 g P í kg (Mörk: 6—9 g).
3 g Na í kg (Mörk: 2—5 g).

2. Vöruheiti: B-blanda — 115.
(Fóðurblanda handa mjólkurkúm allt að 20 kg nyt og handa sauðfé. Einnig nothæf sem eldisfóður grísa og til reiðhestaeldis).
Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.95—1.05 kg).
115 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 110—125 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
8 g P í kg (Mörk: 7—10 g).
3 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).

3. Vöruheiti: C-blanda — 75. (Saltað korn).
(Kjarnfóður handa mjólkurkúm með sumarbeit og heyjum allt að 18 kg dagsnyt. Einnig fóður handa sauðfé við sams konar aðstæður og handa reiðhestum með sumarbeit og kjarngóðri töðu).
Fóðrið er sett saman úr einni eða fleiri korntegundum með íblönduðum fóðursöltum, 4—5%.
Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.95—1.05 kg).
75 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 65—95 g).
8 g Ca í kg (Mörk: 7—10 g).
8 g P í kg (Mörk: 7—10 g).
3 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).

4. Vöruheiti: Kálfamjólk.
Undanrennuduftsblanda (ca: 83% undanrennuduft, 15% feiti, 1% Lecitin) til eldis kálfum og öðru ungviði á fyrsta aldursskeiði.
Stöðlun F.R.: 0.70 kg í F.fe. (Mörk: 0.65—0.75 kg).
185 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 175—200 g).
11 g Ca í kg (Mörk: 10—13 g).
9 g P í kg (Mörk: 8—11 g).
6 g Na í kg (Mörk: 5—7 g).

II. Fóðurblöndur handa svínum. (Gulir seðlar).

1. **Vöruheiti: Grísa-Gyltu-fóður.**

(Fóðurblanda handa **grísagyltum** síðustu 1—2 vikur fyrir got og á mjólkurskeiðinu (ca: 8 vikur eftir got), einnig handa smágrísum meðan þeir eru hjá móðurinni og fram til 4—5 mánaða aldurs). **Einnig ágætt kálfaeldisfóður.**

Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.9—1.05 kg).
140 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 135—145 g).
9 g Ca í kg (Mörk: 8—11 g).
8 g P í kg (Mörk: 7—10 g).
2 g Na í kg (Mörk:1.5—3.0 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sérstaklega sett í þetta fóður.

2. **Vöruheiti: Eldissvínafóður.**

(Fóðurblanda handa eldissvínum frá 16—20 vikna aldri til slátrunar. Einnig fóður handa geldum gyltum og fang-gyltum fram undir got og handa undaneldisgöltum). Einnig gott **eldisfóður fyrir reiðhesta.**

Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.95—1.05 kg).
115 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 110—120 g).
7 g Ca í kg (Mörk: 6—9 g).
6 g P í kg (Mörk: 5—8 g).
2 g Na í kg (Mörk:1.5—3.0 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sérstaklega sett í þetta fóður.

III. Fóðurblöndur handa hestum. (Bláir seðlar).

1. **Vöruheiti: Hestafóðurblanda.**

Fóðurblanda handa reiðhestum:

Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk 0.9—1.2 kg).
110 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 90—120 g)
7 g Ca í kg (Mörk: 5—8 g).
7 g P í kg (Mörk: 5—8 g).
3 g Na í kg (Mörk: 2—4 g).

Vítamín og **snefilefnablöndur** eru æskilegar í reiðhestafóður, en ekki skylda að setja þær í blönduna.

IV. Fóðurblöndur handa hænsnum. (Rauðir seðlar).

(Reiknað í F.fe., sem fóður handa jórturdýrum).

1. **Vöruheiti: Ungafóður I.**

(Heilfóður til uppeldis hænsnaungum frá 1. degi til loka 8. aldursviku).

Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.97—1.03 kg).
150 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 145—155 g).
9 g Ca í kg (Mörk: 8—10 g).
7 g P í kg (Mörk: 6—9 g).
1.5 g Na í kg (Mörk: 1.0—2.5 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sérstaklega sett í fóðrið, einnig **varnarefni gegn hnislasótt.**

2. **Vöruheiti: Ungafóður II.**

(Heilfóður til uppeldis í hænsnaungum frá byrjun 9. viku til varps (ca. 20 vikna aldurs).

Stöðlun F.R.: 1.0 kg í F.fe. (Mörk: 0.97—1.03 kg).
135 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 130—140 g).
12 g Ca í kg (Mörk: 11—14 g).
10 g P í kg (Mörk: 9—12 g).
1.5 g Na í kg (Mörk: 1.0—2.5 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sett í blönduna.

3. **Vöruheiti: Varpfóður — Heilfóður.**

Heilfóður handa afkastamiklum varphænum (yfir 200 egg á ári). Sé varpið minna en 55%, skal gefa hænsnakorn með þessu fóðri, að ⅓ eða ¼ eftir varpinu).

Öllum efnaþörfum hænsnanna er fullnægt í þessu fóðri (búrafóður).

Stöðlun F.R.: 1.05 kg í F.fe. (Mörk: 1.00—1.13 kg).
140 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 135—150 g).
34 g Ca í kg (Mörk: 32—36 g).
9 g P í kg (Mörk: 8—11 g).
2.0 g Na í kg (Mörk: 1.5—2.5 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sett í blönduna.

4. **Vöruheiti: Varpmjöl — Hálffóður.**

(Fóður handa **varpfuglum.** Gefist með **hænsnakorni** (kornfóðurblanda) um það bil til helminga. Í fóðrinu er nægilegt kalk til miðlungsvarps).

Stöðlun F.R.: 1.08 kg í F.fe. (Mörk 1.05—1.18 kg).
170 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 165—175 g).
50 g Ca í kg (Mörk: 45—60 g).
12 g Ca í kg (Mörk: 11—14 g).
2.5 g Na í kg (Mörk: 2.0—3.0 g).

Vítamín og **snefilefni** skulu sett í blönduna.

5. **Vöruheiti: Holdakjúklingafóður I — (Kalkúna-eldisfóður II).**

(Heilfóður til **uppeldis holdakjúklinga** frá klakningu til loka 5. aldursviku. Einnig **vaxtarfóður fyrir kalkúna 8.—12.** aldursviku).

Stöðlun F.R.: 0.95 kg í F.fe. (Mörk: 0.85—1.03 kg).
190 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 180—200 g).
11 g Ca í kg (Mörk: 10—13 g).
9 g P í kg (Mörk: 8—11 g).
1.5 g Na í kg (Mörk: 1.0—2.5 g).

Vítamín, snefilefni og **varnarefni gegn hníslasótt** skal sett í blönduna.

6. **Vöruheiti: Holdakjúklingafóður II — (Kalkúnaeldisfóður III).**

(Heilfóður til **lokaeldis holdakjúklinga, 7.—9. viku.** Einnig til **lokaeldis kalkúna, 13.—17. aldursviku. Í þetta fóður má ekki setja hníslasóttarlyf.**

Þetta er einnig gott fóður til **eldis á smágrísum**, að 8 vikna aldri).
Stöðlun F.R.: 0.95 kg í F.fe. (Mörk: 0.85—1.03 kg).
175 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 165—185 g).
12 g Ca í kg (Mörk:11—14 g).
10 g P í kg (Mörk: 9—12 g).
1.5 g Na í kg (Mörk: 1.0—2.5 g).
Vítamín og **snefilefni** skulu sett í blönduna.

7. **Vöruheiti: Kalkúna-eldisfóður I.**

(Heilfóður til uppeldis kalkúna fyrstu 8 vikurnar).
Stöðlun F.R.: 0.95 kg í F.fe. (Mörk: 0.85—1.03 kg).
230 g meltanlegt protein í F.fe. (Mörk: 220—240 g).
14 g Ca í kg (Mörk: 12—16 g).
12 g P í kg (Mörk: 10—14 g).
1.5 g Na í kg (Mörk: 1.0—2.5 g).

13. júní 1974. Nr. 188.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Húsavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kWst.-mæli á kr. 19.40 á hverja kWst.
12. Um kWst.-mæli á kr. 8.20 hverja kWst. auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því er lýsa skal.
Fastagjald reiknast þannig:
a) Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 6.50 á ferm. á mánuði.
b) Fyrir geymslur, verbúðir o. þ. h. kr. 3.30 á ferm. á mánuði.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kWst.-mæli kr. 4.80 á hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 36.00 á mánuði af hverju herbergi.
Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, hol og eldhús, en ekki baðherbergi ganga eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 ferm. telst sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun.

31. Um einn kWst.-mæli þannig: Á kr. 13.40 hverja kWst. ársnotkun.
32. Til matvælaiðnaðar, ef uppsett vélaafl fasttengdra véla er yfir 10 kW:
a) Kr. 3.90 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
b) Kr. 5.30 hver kWst. án skilyrðis um lokun fyrir straum.

c) Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
Aflgjald af notuðu afli kr. 5 345.00 á kW á ári.
Orkugjald af allri orkunotkun kr. 1.85 á kWst.

d) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
Um kWst.-mæli á kr. 1.85 hverja kWst., auk fastagjalds kr. 4 222.00 á ári fyrir hvert kW í málraun véla.

D. Hitun.

41. Til húshitunar um kWst.-mæli kr 2.58 hver kWst.
32. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 1.35 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn síðdegis.
43. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 1.23 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 4½ klst. á tíma mesta álags rafveitunnar um hádegi og síðdegis.
44. Til fasttengdra bökunarofna og gufukatla í brauðgerðarhúsum, um tvígjaldsmæli kr. 1.56 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 08, og kr. 4.40 kWst. á tímanum frá kl. 08 til kl. 22.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

A. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
B. Að notendur setji sjálfvirka rofa fyrir hitalagnir og kosti viðhald þeirra.
C. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð eftir fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofa og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til vinnulagna við byggingu meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli kr. 8.20 hver kWst.
2. Til götu- og hafnalýsinga kr. 2 205.00 á ári hvert ljósker, enda kosti rafveitan nýbyggingar, rekstur og viðhald ljósakerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notanda.

Greiða skal leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasamælum 50 amp. og minni	kr.	35.00 á mán.
2.	Af þrífasamælum 50 amp. og minni	—	47.00 - —
3.	Af þrífasamælum 50—100 amp.	—	66.00 - —
4.	Af mestaaflsmælum 100 amp. og minni	—	135.00 - —
5.	Af mestaaflsmælum stærri en 100 amp.	—	266.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleiga vera sem næst 15% af verðmæti mælitækja.

Leigan greiðist um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

	Stofngjald kr.	Lengdargjald kr./m
1. 60 A 1-fasa	2 050.00	875.00
2. 60 A 3-fasa	2 050.00	1 060.00
3. 100 A 3-fasa	6 100.00	1 200.00
4. 200 A 3-fasa	20 900.00	1 825.00

Lengd heimtaugar reiknast í heilum metrum frá lóðarmörkum eða næsta útitengikassa að stofntengikassa hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum svæðum í Húsavík. Sé um óskipulögð svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar er heimilt að krefjast aukagjalds af húseiganda.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til húsnæði undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu.

Heimtaugar í peningshús, beitinga- og bílskúra greiðist eftir reikningi. Heimtaugargjald greiðist við umsókn.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 250.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 250.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Söluskattur og viðlagagjald er innifalið í gjaldskránni. Söluskattur og viðlagagjald reiknast ekki af húshitun.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur nr. 391 31. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 13. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

13. júní 1974. Nr. 189.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins.
Smásöluverð.

I. GJALDSKRÁRLIÐIR

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

11.	Fast gjald	kr.	F 1
	Orkugjald	—	24.00 á kWst.

12.	Fast gjald	kr.	F 1 + F 2
	Orkugjald	—	12.90 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

21.	Fast gjald	—	F 1 + F 3
	Orkugjald	—	6.20 á kWst.
	Markmæling:		
23.	Aflgjald, lágmarksstilling 3 kW	—	24 500.00 á ári
	Aflgjald, frá 3—6 kW	—	5 790.00 á kW á ári
	Aflgjald, umfram 6 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	4 300.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	1.35 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	6.20 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

31.	Fast gjald	—	F 1 + F 2
	Lágmarksgjald	—	48 × F 1 á ári
	Orkugjald	—	12.90 á kWst.
32.	Aflgjald, lágmark 2 kW	—	14 700.00 á ári
	Aflgjald, frá 2—5 kW	—	7 350.00 á kW á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW	—	6 460.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F 1 + F 3
	Orkugjald	—	2.37 á kWst.
34.	Til súgþurrkunar á tímabilinu frá 1. júní til 31. október:		
	Aflgjald	—	2 330.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F 1
	Orkugjald	—	0.97 á kWst.

4. Húshitun.

41.	Fast gjald	—	F 1 + F 4
	Orkugjald	—	5.05 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
42.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F 1 + F 4
	Orkugjald	—	2.14 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
	Markmæling:		
43.	Fast gjald	—	F 1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW	—	15 720.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	3 144.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	1.20 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	6.20 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
44.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F 1 + F 4
	Orkugjald	—	1.10 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

51. Fast gjald	kr.	F 1
Fyrir hvert götuljósker	—	5 × F 1 á ári
Orkugjald	—	2.90 á kWst.
52. Fast gjald	—	F 1
Orkugjald	—	7 00 á kWst.

6. Lokun fyrir veitu.

Gjöld fyrir lokun og enduropnun á veitu vegna vanskila eru samtals fyrir hvert skipti.	—	1 150.00

II. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI

1. Föst gjöld.

F 1	—	175.00 á mánuði
F 2 a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	6.90 á m² á mán.
b) Gangar, geymslur og þ. h.	—	3.50 á m² á mán.
F 3	—	70.00 á gjaldeiningu á mánuði.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur.
Herbergi 5 ferm, eða minna reiknast hálft, en 25 ferm .eða stærra tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 ferm., mælt innan útveggja.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 ferm. eða minna, ein gjaldeining. Hverja næstu 100 ferm., ein gjaldeining.

d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h., 30 ferm. fyrir vinnslurúm, 40 ferm. fyrir geymslurúm.

F 4 Hvert uppsett kW ..... kr. 600.00 á ári

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskrárliður 32.
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra.
Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri eða skemmri tíma eftir aðstæðum hverju sinni.
Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F 4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð díselolíu í Reykjavík til olíukyndingar kr. 7.70 hver lítri. Við hverja 10 aura útsöluverðsbreytingu, frá grunnverði reiknað á kyndingarolíu skal hitaverð lækka eða hækka hver kWst. um 4.0 aura á gjaldskrárliði 41, 1.7 aura á lið 42, 1.5 aura á lið 43 og 0.9 aura á lið 44. Einnig skal kWst.-gjald á gjaldskrárlið 23 lækka eða hækka um 1 eyri hver kWst., við sömu verðbreytingu á olíu.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis samkv. ósk notanda, sem greiði stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

6. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, geta Rafmagnsveitur ríkisins takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á díselstöðvasvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilja Rafmagnsveiturnar sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt sérstökum reglugerðum og gjaldskrám um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins.

IV. ANNAÐ

Söluskattur er innifalinn í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.gjaldi á gjaldskrárlið 23. Gjaldskrárverðin breytast til samræmis við söluskattsbreytingar, sem kunna að verða.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis, nr. 377 10. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 13. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 190. 18. júní 1974.

REGLUGERÐ

um Lagastofnun Háskóla Íslands.

1. gr.

Lagastofnun Háskóla Íslands starfar við lagadeild Háskóla Íslands.

2. gr.

Hlutverk Lagastofnunarinnar er:

1) Að vera vísindaleg rannsóknastofnun í lögfræði.

2) Að vera vísindaleg kennslustofnun í lögfræði fyrir kandídata og stúdenta, er vinna að fræðilegum verkefnum, sem sinnt er í stofnuninni, eftir nánari ákvörðun stjórnar stofnunarinnar.
3) Að vera með sama hætti, eftir því sem aðstæður leyfa, vísindaleg rannsókna- og kennslustofnun í greinum, sem skyldar eru lögfræði eða stunda ber í lagadeild.

3. gr.

Hlutverk sínu gegnir Lagastofnunin með því að:

1) Veita starfsmönnum stofnunarinnar og gestum fyrirgreiðslu í rannsóknum þeirra, svo sem varðandi húsnæði, ritaraþjónustu, bókavarðaþjónustu og aðra aðstoð við vísindastörf.
2) Gera rannsóknaáætlanir og standa að framkvæmd þeirra.
3) Hafa samvinnu við Háskólabókasafn, Landsbókasafn, bókasafn Hæstaréttar Íslands og önnur bókasöfn um útvegun, varðveislu og nýtingu lagabóka og tímarita.
4) Hafa samvinnu við aðrar vísindastofnanir, innanlands og utan, svo og aðra aðila, um málefni á starfssviði stofnunarinnar.
5) Taka að sér í eigin nafni rannsóknarverkefni fyrir aðra aðila eftir ákvörðun stjórnar stofnunarinnar í hvert sinn.
6) Gangast fyrir ráðstefnum, umræðufundum, námskeiðum, fyrirlestrum og annarri starfsemi, sem starfssvið stofnunarinnar varðar.
7) Vinna að útgáfu rita um efni á starfssviði stofnunarinnar.
8) Safna gögnum um lögfræðileg efni, varðveita þau og veita aðgang að þeim til vísindalegrar úrvinnslu.

4. gr.

Kennarar í fullu starfi við lagadeild teljast starfa við Lagastofnun Háskóla Íslands, nema þeir starfi við aðra rannsóknastofnun eða óski að vera undan því þegnir.

Kandídatar og stúdentar, sem fá aðstöðu til námsvinnu við fræðileg verkefni, sbr. 2. tl. 2. gr., starfa við stofnunina tiltekinn tíma, er ekki skal vera lengri en eitt ár í senn. Stjórnin getur falið forstöðumanni eða einstökum kennurum að veita aðstöðu þessa. Stjórnin getur sett að skilyrði fyrir aðstöðunni, að viðkomandi taki að sér stjórnunarstörf eða þjónustustörf við Lagastofnunina eða kennslu við lagadeild. Um þóknun fyrir slík störf fer eftir reglum Háskólans.

Stjórn stofnunarinnar getur boðið mönnum til fræðistarfa við Lagastofnunina í allt að eitt ár í senn. Fela má slíkum gestum stofnunarinnar stjórnunarstörf og þjónustustörf með samþykki þeirra, en til þess þarf ákvörðun stjórnar.

Kennarar við lagadeild, sem ekki eru í fullu starfi, skulu teljast starfsmenn stofnunarinnar að hluta, ef þeir óska þess og stjórnin samþykkir.

Við stofnunina starfa að auki sérfræðingar, aðstoðarmenn og aðrir starfsmenn eftir því sem heimild er til í fjárlögum.

Forstöðumaður og annað starfslið skulu fá greidda þóknun eftir gildandi reglum innan Háskólans eða eftir nánari ákvörðun, þegar fært þykir.

Háskólinn sér starfsliði fyrir vinnuaðstöðu.

5. gr.

Stjórn Lagastofnunar Háskóla Íslands er skipuð 4 kennurum í fullu starfi við lagadeild, sem við stofnunina starfa, kjörnum af lagadeild til 2 ára í senn, og 1 fulltrúa stúdenta, tilnefndum af stjórn Orators, félags laganema, til sama tíma. Stjórnin ræður þá starfsmenn stofnunarinnar, sem ekki eru kennarar, eftir því sem heimild er til í fjárlögum, og tekur aðrar ákvarðanir um málefni hennar.

Daglegan rekstur stofnunarinnar annast forstöðumaður, kosinn af stjórn hennar úr hópi stjórnarmanna til tveggja ára í senn.

Í febrúar á hverju ári skal forstöðumaður Lagastofnunarinnar boða til fundar með fimm daga fyrirvara alla starfsmenn stofnunarinnar og gesti. Forstöðumaður má og boða til fundarins aðra starfsmenn við Háskóla Íslands svo og einstaklinga og fulltrúa félagssamtaka og stofnana, ef hann eða stjórnin telur þátttöku þeirra hafa þýðingu fyrir Lagastofnunina. Á fundi þessum skal forstöðumaður leggja fram skýrslu um starfsemi stofnunarinnar næsta ár á undan, svo og tillögur stjórnarinnar um fjárhagsáætlun fyrir næsta ár. Skal ræða um þessi mál á fundinum svo og önnur mál, sem stjórn eða forstöðumaður vilja leggja fyrir hann. Málefni stofnunarinnar önnur skal og ræða, en heimilt er forstöðumanni að auglýsa með viku fyrirvara, að krafa um að setja mál á dagskrá skuli gerð sjö dögum fyrir fundinn. Fundur þessi nefnist ársfundur Lagastofnunar Háskóla Íslands. Hann hefur ekki ákvörðunarvald, en getur samþykkt ályktanir til lagadeildar.

Aukafundir Lagastofnunar skulu haldnir til að ræða um málefni, er hana varða, ef forstöðumaður telur það æskilegt, eða ef a. m. k. 4 starfsmenn stofnunarinnar í fullu starfi óska þess eða 15 menn aðrir, sem rétt eiga til setu á ársfundi.

Stjórn Lagastofnunarinnar getur kosið nefndir til að sinna tilteknum verkefnum fyrir hana. Kjörtími má ekki vera lengri en tvö ár. Slíkar nefndir hafa ekki ákvörðunarvald, nema þeim sé sérstaklega fengið það í samþykkt stjórnarinnar. Kjósa má menn utan Lagastofnunar í slíkar nefndir.

Nú telur einhver sá, sem rétt á til setu á ársfundi Lagastofnunar eða fundum lagadeildar, ákvörðun stjórnar eða forstöðumanns vera andstæða ákvæðum reglugerðar þessarar eða öðrum ákvæðum reglugerðar eða laga Háskólans, og getur hann þá skotið ákvörðuninni til lagadeildar.

6. gr.

Kostnað við starfsemi Lagastofnunar Háskóla Íslands skal greiða með:

1) framlögum úr ríkissjóði,
2) framlögum úr öðrum opinberum sjóðum,
3) framlögum frá öðrum aðilum,
4) greiðslum fyrir verkefni, sem Lagastofnunin tekur að sér skv. 5. tl. 3. gr.,
5) arði af eignum stofnunarinnar.

Stjórn stofnunarinnar skal ályktа um viðtöku fjár skv. 2., 3. og 4. lið, þ. á m. um skilyrði sem framlögin kunna að vera bundin.

Stjórnin hefur umsjón með fjármálum stofnunarinnar og gengur frá rekstraráætlun og tillögum um fjárveitingar til stofnunarinnar, eftir að ársfundur hennar hefur verið haldinn. Rekstraráætlun og fjárveitingatillögur skulu sendar lagadeild til meðferðar skv. lögum.

Fjármálin heyra endanlega undir rektor og háskólaritara, sbr. 3. og 4. mgr. 2. gr. og 4. mgr. 36. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands. Skal reikningshaldið vera hluti af heildarreikningi Háskólans.

7. gr.

Til bókasafns stofnunarinnar skal leggja þann bókakost Háskólabókasafns, er fellur undir fræðasvið hennar, að fengnum tillögum stjórnar stofnunarinnar, bókasafnsnefndar og háskólabókavarðar til háskólaráðs.

Við stofnunarbókasafnið skal árlega auka í samræmi við fjárveitingu til Háskólabókasafns, enda heyrir stofnunarbókasafnið undir það.

Enn fremur njóti stofnunin þeirrar þjónustu, sem um getur í lögum nr. 38/1969 um Landsbókasafn Íslands, sbr. sérstaklega 1. mgr. 8. gr., þar sem svo er mælt fyrir, að stofnanir Háskólans hafi söfn í sinni vörslu, sbr. og 2. mgr. sömu greinar, svo og 12. og 13. gr. téðra laga.

8. gr.

Stjórn Lagastofnunar gengur frá ársskýrslu stofnunarinnar, og skal hún birt í árbók Háskóla Íslands.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 84/1970 um Háskóla Íslands, sbr. háskólareglugerð nr. 76/1958, 87. gr., og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 18. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

18. júní 1974. Nr. 191.

REGLUGERÐ

um Líffræðisstofnun Háskólans.

1. gr.

Líffræðistofnun Háskólans heyrir undir verkfræði- og raunvísindadeild skv. 2. mgr. 9. gr. laga nr. 84/1970 um Háskóla Íslands.

2. gr.

Hlutverk stofnunarinnar eru:

a) Að annast grundvallarrannsóknir í líffræðigreinum þessum:
   1. dýrafræði,
   2. erfðafræði og sameindalíffræði,
   3. grasafræði,
   4. vistfræði.

b) Að annast kennslu skv. ákvörðun verkfræði- og raunvísindadeildar á þeim sviðum líffræðinnar, sem undir stofnunina falla.

c) Að sinna þeim verkefnum, sem henni kunna að vera falin til úrlausnar, enda komi greiðsla fyrir.

d) Að gangast fyrir ráðstefnum, námskeiðum og fyrirlestrum til kynningar á fræðilegum nýjungum og fást við hver önnur verkefni, er stuðlað geta að því að efla rannsóknarstarfsemi í líffræðilegum greinum og kennslu í þeim í skólum landsins eftir því, sem við verður komið og fé er veitt til.

e) Að hafa samvinnu við aðrar rannsóknarstofnanir, er starfa á skyldum sviðum.

3. gr.

Starfslið stofnunarinnar er:

a) Fastir háskólakennarar í þeim greinum, sem heyra undir stofnunina.
   Auk þeirra er heimilt, að fastir kennarar annarra deilda í skyldum greinum þeim, er getur í a-lið 2. gr., starfi við stofnunina. Um hlutaráðna kennara gildir almennt sama heimild, æski þeir þess.

b) Gistiprófessorar, sérfræðingar og styrkþegar, sem sinna tímabundum verkefnum eða kennslu.

c) Sérfræðingar, aðstoðarmenn og aðrir starfsmenn eftir því, sem heimild er til í fjárlögum.

d) Stúdentar, sem stjórn stofnunarinnar veitir starfsaðstöðu til rannsóknarverkefna.

4. gr.

Stjórn stofnunarinnar er skipuð þrem mönnum; tveim kjörnum af verkfræði- og raunvísindadeild til tveggja ára í senn úr hópi fastra háskólakennara og sérfræðinga, sbr. 3. gr. lið a og c, að fengnum tillögum starfsliðs; svo og einum stúdent með líffræði sem aðalgrein, kjörnum af Félagi náttúrufræðinema til eins árs.

Stjórnin kýs sér formann og skal hann vera annar þeirra, sem kosnir eru af verkfræði- og raunvísindadeild, en eigi má hann vera formaður stjórnarnefndar líffræðiskorar. Stjórnarformaður er forstöðumaður stofnunarinnar. Hann skal hafa umsjón með framkvæmd á ákvörðunum stjórnarinnar og hafa eftirlit með allri starfsemi, meðan sérstakur framkvæmdastjóri hefur ekki verið ráðinn.

Heimilt skal að ráða framkvæmdastjóra, og setur stjórnin honum erindisbréf

Stjórn stofnunarinnar er að fengnu samþykki verkfræði- og raunvísindadeildar heimilt að skipta stofnuninni í rannsóknarstofur eftir því, sem þörf er fyrir og fé er veitt til.

Verði stofnuninni skipt í rannsóknarstofur, skal fyrir hverri þeirra vera forstöðumaður, sem hefur á hendi stjórn rannsókna og stendur fyrir daglegum rekstri undir yfirstjórn forstöðumanns stofnunarinnar og stjórnar hennar. Fastir starfsmenn rannsóknarstofu kjósa forstöðumann til þriggja ára í senn úr samsvarandi hópi og stjórnarmenn eru kjörnir af verkfræði- og raunvísindadeild, sbr. 1. mgr.

Stjórnin fjallar um öll sameiginleg málefni stofnunarinnar; hefur umsjón með fjármálum hennar, semur rekstraráætlanir og tillögur um fjárveitingar til hennar og til einstakra rannsóknarstofa, er þeim hefur verið komið á.

Stjórnin getur skotið málum til deildarráðs til samráðs eða úrskurðar. Verði þá ágreiningur, má skjóta honum til deildarfundar og háskólaráðs.

5. gr.

Stjórnarformaður, forstöðumenn rannsóknastofa, svo og annað starfslið skulu fá greidda þóknun eftir gildandi reglum innan Háskólans, eða eftir nánari ákvörðun, þegar fært þykir.

Háskólinn sér starfsliði fyrir vinnuaðstöðu.

6. gr.

Rekstur stofnunarinnar er greiddur af ríkisfé skv. því, sem veitt er í fjárlögum. Aðrar tekjur stofnunarinnar eru:

a) Styrkir til einstakra verkefna.

b) Greiðslur fyrir umbeðin verkefni.

c) Gjafir.

Fjármálin heyra endanlega undir rektor og háskólaritara, sbr. 3. og 4. mgr. 2. gr. og 4. mgr. 36. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands. Skal reikningshaldið vera hluti af heildarreikningi Háskólans.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands, sbr. háskólareglugerð nr. 76/1958, 87. gr., og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 18. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun í Neskaupstað.

1. gr.

Neskaupstaður sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði bæjarins. Fer hún fram undir yfirstjórn tæknideildar kaupstaðarins og með umsjón heilbrigðisnefndar.

2. gr.

Sorp skal sett í sérstaka poka, sem sveitarfélagið afhendir, en aðrar gerðir poka má ekki nota. Undir pokana skal nota sérstaka grind, sem smíðuð er fyrir pokana. Skal grindin vera fristandandi eða henni komið fyrir í sorpskáp. Grindinni skal komið svo fyrir að sorppokinn hangi 2—5 cm yfir jörðu, gólfi eða skápbotni. Lok skal vera yfir grindinni.

3. gr.

Húseigendur bera allan kostnað af uppsetningu og viðhaldi sorpgrinda. Hafa skal greiðfæran stíg að sorpgrind, ca. 90 cm breiðan.

4. gr.

Við hvert hús skal vera a. m. k. ein grind fyrir hvert heimili, en að öðru leyti miðast fjöldi grinda við það, að sorppokar yfirfyllist ekki milli tæminga.

5. gr.

Ef nauðsyn krefur t. d. vegna stórhátíðar eða ef vænta má stöðvunar á sorphreinsun, þá geta húseigendur fengið aukapoka eftir þörfum í áhaldahúsi bæjarins.

6. gr.

Sorphreinsun fer fram á virkum dögum, þó ekki eftir kl. 22.

7. gr.

Sorphreinsun skal framkvæmd aðra hverja viku, en þó ekki sjaldnar en 40 sinnum á ári.

8. gr.

Í sorppoka má setja allt venjulegt heimilissorp þó ekki meira en 25 kg í hvern poka. Ekki má setja glóð, heita ösku, mold, möl, grjót, mykju og byggingarsorp (timbur, múrsteinar) í sorppoka.

9. gr.

Pakka skal inn í pappír eða plast glerbrotum, oddhvössum eða beittum hlutum og blautu sorpi, áður en slíkt er sett í sorppoka. Bannað er að setja eldfima vökva t. d. bensín eða olíu í sorpílát, hvort sem er í umbúðum eða án þeirra.

10. gr.

Ekki má setja meira sorp í pokana en svo, að auðveldlega megi loka þeim eða hafa lok yfir sorpgrindinni. Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorppokana.

11. gr.

Mold, möl, grjót eða svipuð efni, skulu flutt á afmarkað svæði samkvæmt nánari fyrirmælum bæjarstjórnar. Sama gildir um bílhræ og brotajárn. Þangað er bannað

að flytja pappír, plast eða eyðanlegt sorp. Bannað er að aðgreina og flytja brott úrgang frá slíku svæði.

12. gr.

Bannað er að urða olíuleifar og önnur efni, sem mengað geta jarðveg og einnig er bannað að kasta slíkum efnum í sjóinn. Skal þeim brennt eða eytt á annan hátt eftir því sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna bæjarins.

13. gr.

Fyrirferðamiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku, skulu forsvarsmenn heimila og atvinnurekstrar koma á sorphreinsunarbíl, þegar hreinsun fer fram eða í sorphaugastað skv. nánari fyrirmælum bæjarstjórnar.

14. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr bæjarsjóði. Bæjarstjórn er heimilt að innheimta sérstakt sorphreinsunargjald, skv. nánari ákvörðun, og skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

15. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til bæjarstjórnar.

16. gr.

Hugsanleg vafaatriði varðandi fjölda grinda (sorppoka) úrskurðar heilbrigðisnefnd.

17. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

18. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Neskaupstaðar staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 20. júní 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Jón Ingimarsson.

Nr. 193. 20. júní 1974.

MENNTAMÁLARÁÐUNEYTIÐ,

verkefni, skipulag og starfsreglur.

Með skírskotun til 7. gr., sbr. 11. gr., laga nr. 73/1969, um Stjórnarráð Íslands, er auglýsingu nr. 79/1971, um menntamálaráðuneytið, skipulag þess og starfsreglur, hér með breytt á þann veg, að á eftir G-deild (greiðslu- og bókhaldsdeild) komi nýr kafli:

H-deild.

(Verk- og tæknimenntunardeild):

Deildarstjóri:

Stefán Ólafur Jónsson.

Aðrir starfsmenn:

Tæknifræðingur.
Ritari.

Verkefni.

Málefni, er varða verk- og tæknimenntun á grunnskólastigi. Iðnfræðsla, iðnskólar, vélskólar, stýrimannaskólar, fiskvinnsluskóli, hjúkrunarskólar, húsmæðraskólar, verslunarskólar, Hótel- og veitingaskóli Íslands, Myndlista- og handíðaskóli Íslands, Húsmæðrakennaraskóli Íslands, Fósturskóli Íslands, Kennararáðningar við framangreinda skóla og orlof kennara sömu skóla. Fræðsla fullorðinna, námsflokkar, bréfaskólar, kvöldskólar, námskeið, sjónvarps- og útvarpskennsla. Starfsfræðsla og leiðbeiningar um starfsval og samstarf við aðila vinnumarkaðsins til eflingar verkmenntun, sem nýtist í atvinnulífinu.

Verkefni annarra deilda ráðuneytisins breytast í samræmi við þetta.

Í menntamálaráðuneytinu, 20. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

21. júní 1974. Nr. 194.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48 frá 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

Eiðisgrandi verður aðalbraut, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Hringbraut.

Framangreind regla tekur gildi 28. þ. m.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 21. júní 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

21. júní 1974. Nr. 195.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Hofsóshrepps.

Vatnsskattur.

1. gr.

Af öllum húseignum í lögsagnarumdæmi Hofsóshrepps, sem virtar eru fasteignamati og liggja við vegi eða opin svæði, þar sem vatnsæðar eru, skal greiða árlegan vatnsskatt.

2. gr.

Fyrir hvert hús, sem tengt er Vatnsveitu Hofsóshrepps, skal greiða tengigjald, sem er kr. 3 000.00 fyrir íbúðarhús og kr. 5 000.00 fyrir hús til annarrar notkunar. Auk þess skal greiða viðbótargjald kr. 1 000.00 fyrir hverja íbúð umfram eina í húsi.

Tengigjald skal greiðast að fullu áður en tenging fer fram.

3. gr.

Árlegur vatnsskattur skal reiknast af heildarmati hverrar fasteignar, þ. e. mati mannvirkja og lóða samkvæmt lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1963. Upphæð vatnsskattsins skal vera 0.2% af framangreindu mati fyrir íbúðarhús og 0.3% fyrir aðrar fasteignir.

Lágmarks upphæð vatnsskatts fyrir hverja gjaldskylda fasteign skal aldrei vera lægri en kr. 700.00.

Aukavatnsskattur.

4. gr.

Auk vatnsskatts samkvæmt 3. gr., er heimilt að innheimta aukavatnsskatt fyrir verksmiðjur, iðnfyrirtæki (vinnslustöðvar), útgerðarstöðvar, sláturhús, frystihús, efnalaugar, þvottahús, bifreiðaþvottastöðvar, svo og vegna annarra nota, en til heimilisþarfa.

5. gr.

Aukavatnsskatt skal innheimta samkvæmt mæli eða áætlun vatnsveitunnar með kr. 2.00 fyrir hvern teningsmetra vatns.

6. gr.

Vatnsveitan lætur notendum í té löggilta vatnsmæla og er ársleiga fyrir hvern mæli kr. 500.00.

7. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem afgreitt er til skipa eða báta, skal vera kr. 40.00 fyrir hvern teningsmetra, þó ekki lægri en kr. 500.00 fyrir hverja afgreiðslu.

8. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, sem að framan eru talin, skal hverju sinni greiddur aukavatnsskattur eftir ákvörðun vatnsveitunnar.

Um ábyrgð á greiðslu og fleira.

9. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss. Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu aukavatnsskatts vegna atvinnurekstrar.

Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skipa.

Heimilt er að loka fyrir vatn frá veitukerfinu til þeirra, sem ekki greiða vatnsskatt á réttum gjalddögum.

10. gr.

Vatnsskatt og önnur gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki.

Heimilt er að loka fyrir vatn frá veitukerfinu til þeirra, sem ekki greiða vatnsskatt á réttum gjalddögum.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Hofsóshrepps nr. 104 23. júlí 1962.

Félagsmálaráðuneytið, 21. júní 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til félagssvæðis Vörubílstjórafélagsins Múla, Dalvík, en það nær yfir Ólafsfjarðarkaupstað, Dalvíkurhrepp, Svarfaðardalshrepp og Árskógshrepp.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við hámarkstöluna 15. Þó skal í engu skerða atvinnuréttindi þeirra manna, sem á lögmætan hátt stunda leigubílaakstur til vöruflutninga á félagssvæðinu, sbr. 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970 um leigubifreiðar. Þessa tölu má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubílstjórafélagsins Múla, bæjarstjórnar Ólafsfjarðarkaupstaðar og sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu. Enn fremur skal leita umsagnar samningsbundinna atvinnurekenda á félagssvæðinu.

3. gr.

Öllum er óheimilt að stunda leiguakstur á vörubifreiðum á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Múla á Dalvík utan þeirrar stöðvar.

Leiguakstur telst það, þegar vörubifreið er seld á leigu ásamt ökumanni til flutninga á vörum fyrir tiltekið gjald, þar sem ökumaður eða eigandi bifreiðarinnar er hvorki eigandi, seljandi né kaupandi vörunnar, sem flutt er.

Vörubifreiðar, sem aka frá stöðinni, skulu auðkenndar árlega með sérstöku merki.

4. gr.

Tvisvar á ári, þ. e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Vörubílstjórafélagið Múli viðtöku nýjum umsóknum um afgreiðslu fyrir vörubifreiðar á stöð félagsins. Skal þá bæta við þeim fjölda vörubifreiða á stöðina, er nægir til þess að fylla hámarkstöluna 15. Gildar umsóknir skulu teknar til greina aðallega eftir biðtímalengd og tímaröð, án tillits til þess hvar á félagssvæðinu umsækjendur eru búsettir, uns framangreindu marki er náð.

5. gr.

Reglugerð þessi tekur ekki til sendiferðabifreiða. Enn fremur tekur reglugerðin ekki til vörubifreiða, sem eru eign einstakra atvinnufyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 36 9. maí 1970, um leigubifreiðar, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 21. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Kristinn Gunnarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Kópavogshöfn.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR

1. gr.

Kópavogshöfn takmarkast landmegin af strandlengju lögsagnarumdæmisins. Sjávarmegin ræður mörkum:

Að norðan, vestan og sunnan lína frá mörkum Reykjavíkur og Kópavogs í Fossvogi og umhverfis Kársnes að mörkum í Kópavogi. Þessi lína skal fylgja mörkum við lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, Bessastaðahrepps og Garðahrepps.

II. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR

2. gr.

Bæjarstjórn Kópavogs hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, skal fela hafnarstjórn. Hafnarstjórn skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er bæjarstjórn kýs, 2 úr hópi bæjarfulltrúa og 3 utan bæjarstjórnar. Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi bæjarfulltrúanna sér og fulltrúa utan bæjarstjórnar sér.

Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og bæjarráðs Kópavogs. Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarstjórn. Auk hinna kjörnu fulltrúa mætir hafnarstjóri á fundum hafnarstjórnar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarstjórn sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar fyrir hönd bæjarstjórnar.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri, undir umsjón hafnarstjórnar, fasta starfsmenn aðra ræður hafnarstjóri samkvæmt reglum bæjarins, svo marga, sem þurfa þykir.

III. KAFLI
ALMENN REGLA

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin.

Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum í höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum í höfninni, svo og landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á höfninni, nema umferð gefi tilefni til þess.

8. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má láta renna í höfnina olíur eða vatn mengað olíum.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða skipspilfar.

IV. KAFLI
HAFNSAGA, LEGA SKIPS Á HÖFNINNI OG AFGREIÐSLA ÞEIRRA

9. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

10. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Kópavogs og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Gróttutöngum, ef skipstjóri æskir þess. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagst við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

11. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

12. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 100 brúttólestir, og ekkert erlent skip má fara inn í höfnina eða út úr henni, án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

Skip, sem koma inn í höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggi skip á höfninni, án þess að nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafist þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til þess að láta leggja skipinu við legufæri eða taka það á land og ber skipseiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

13. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnsta kosti 3 klukkustunda fyrirvara.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi (að þeim undanskildum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannlaus á höfninni) skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

16. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

17. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipað að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

18. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járni, skulu þær klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum og bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarstjóra þess ekki nægilega gætt, getur hann krafist, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

19. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, eða vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

20. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

21. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar, sem það, að áliti hafnarstjóra, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

22. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skipsins og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, uns bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálda kol á bryggju eða hafnarbakka. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

23. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en farmeigandi eða skipseigandi greiða allan kostnað, sem af því leiðir.

V. KAFLI
GEYMSLUSKIP OG SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

24. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á höfninni nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka skipið upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjóra heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu.

Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa og hefur umsjón með, þegar skipum er lagt, og skulu legufærin ákveðin í samráði við hann.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

25. gr.

Meðan skip liggur í lægi, skal ekki sjaldnar en tvisvar í mánuði farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Kópavogi, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI
FERMING OG AFFERMING ELDFIMRAR VÖRU

26. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, bensín, aceton, terpentínu eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn í höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri leyft affermingu undir umsjá slökkviliðsstjóra.

27. gr.

Um útskipun á þeim efnum, sem um getur í 26. gr. gilda sömu varúðarreglur og um affermingu.

28. gr.

Álíti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

29. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er um í 26. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VII. KAFLI
HAFNARGJÖLD

30. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna, eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Undanþegin lesta- og bryggjugjaldi eru herskip, skemmtiferðaskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt.

1. Lestagjöld.

31. gr.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestargjald, kr. 3.00 á hverja brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip greiða kr. 1.50 á hverja brúttórúmlest.
c. Fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiða kr. 3.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Heimabátar, minni en 10 brúttórúmlestir, greiða lesta- og bryggjugjald einu sinni á ári, kr. 200.00 af hverri brúttórúmlest. Lágmarksgjald skal vera kr. 1.000.00.

Gjalddagi er 1. apríl, eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í 3 mánuði.

2. Bryggjugjöld.

32. gr.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 1.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip, 10—399 brúttórúmlestir, greiði gjald þetta eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir, greiði ekkert bryggjugjald.

Heimilt er að taka lestar- og bryggjugjald af fiskiskipum, minni en 400 brúttórúmlestir, sem ársgjald í heimahöfn, kr. 162.00 af hverri brúttórúmlest.

3. Hafnsögugjöld.

33. gr.

Öll erlend og innlend skip skulu skyld að greiða hafnsögugjald í hvert sinn, sem þau koma til hafnarinnar, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki, þó skulu innlend fiskiskip, sem minni eru en 400 brúttórúmlestir að stærð, því aðeins greiða hafnsögugjald, að þau njóti leiðsagnar hafnsögumanns.

34. gr.

Hafnsögugjald skal greiða sem hér segir:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar kr. 800.00 fyrir hvert skip, auk kr. 2.00 fyrir hverja brúttórúmlest.
b. Fyrir leiðsögn frá höfninni kr. 700.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.50 fyrir hverja brúttórúmlest.
c. Fyrir leiðsögn um höfnina kr. 400.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.00 fyrir hverja brúttórúmlest.

4. Vörugjöld.

35. gr.

Vörugjöld skal greiða af öllum vörum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum, sem síðar getur.

36. gr.

Ef vörur, sem skv. farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Kópavogs og eru látnar í land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar á land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir, vegna skemmda á skipi.

37. gr.

Af sjávarafla, sem fluttur er á milli skipa í höfninni, skal greiða hálft vörugjald.

38. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

a. Vörur skv. farmskrá skips, sem eiga að fara til annarra hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
b. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem fluttur er úr landi á íslensk fiskiskip til eigin afnota.
c. Bréfapóstur, farþegaflutningur, vörur til hafnarinnar og fyrirtækja bæjarsjóðs, innlend nýmjólk og rjómi.

d. Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil eining, en minna broti en hálfri gjaldeiningu sleppt. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóra skylt að láta hafnarskrifstofunni í té afrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarskrifstofunni ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í vörusendingunni og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða af.

39. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalda eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur og greiða gjald eins og þar segir. Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vörur, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

Vörugjaldskrá.

Brottfluttar og aðfluttar vörur:

40. gr.

1. fl.: **Gjald kr. 70.00/tonn:**

a. Vara flutt í lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi. t. d. bensín, brennsluolíur, kol, korn, salt, vikur.

b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.

2. fl.: **Gjald kr. 150.00/tonn:**

Iðnaðar- og byggingavörur, unnar og hálfunnar, pökkuð, og niðursoðin matvæli, ávextir, vefnaðarvörur, fatnaður.

3. fl.: **Gjald kr. 400.00/tonn:**

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra þ. m. t. heimilisvélar, landbúnaðar- og vinnuvélar, loft- og rafknúin tæki, skrifstofutæki, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, húsgögn, hljóðfæri, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki.

b. Útvarps- og sjónvarpstæki, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, fegrunarvörur. Af flutningi vinnuvéla innanlands skal veita 50% afslátt. Af vörum undir staflið b. sé gjald kr. 800.00 á tonn, þegar um er að ræða flutning frá útlöndum.

4. fl.: **Gjald kr. 40.00 rúmmeter:**

Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl.: **Gjald 1%:**

Sjávarafli, lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað.

Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjaldsins eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald af öllum flokkum er kr. 20.00.

5. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

41. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir, skal greiða leigugjald, sem hafnarstjóri ákveður.

42. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

43. gr.

Fyrir notkun á áhöldum og tækjum hafnarinnar skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skipti.

VIII. KAFLI
INNHEIMTA OG GREIÐSLA HAFNARGJALDA

44. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

45. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu, uns gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænst þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni, með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll sín gjöld til hafnarinnar.

46. gr.

Vörugjald og leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 41. gr. greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afgreiða vörurnar, uns gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu.

47. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar skv. 42. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, skv. 43. gr. greiðir samningsaðili.

48. gr.

Öll gjöld skv. þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. IV. kafla hafnalaga. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í 2 ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald, hafnsögugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu.

IX. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

49. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða látið í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

50. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 2 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður sé liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

51. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnarstjóra.

52. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

53. gr.

Hverja þá skipun, sem skv. reglugerð þessari má gefa, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, skv. 15. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

54. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, lán á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

55. gr.

Innan hafnargarða má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 mílum á klst., nema sérstaklega standi á.

56. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum, allt að 100 000.00 krónum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Kópavogs.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 21. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Kristinn Gunnarsson.

21. júní 1974. Nr. 198.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Drangsnes við Steingrímsfjörð.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR

1. gr.

Höfnin takmarkast af línu, sem hugast dregin frá Helganestá í stefnu á Heiðarbæ, að vestan, að austan af línu, sem hugsast dregin frá Bælishöfða í stefnu á Smáhamra og að sunnan ræður siglingaleið í stefnu á Hólmavík, mörkum hafnarinnar.

II. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR

2. gr.

Hafnarnefnd hefur á hendi stjórn og rekstur hafnarinnar undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með stjórn hafnamála hverju sinni.

Hreppsnefnd Kaldrananeshrepps kýs á fyrsta fundi sínum 5 manna hafnarnefnd og jafnmarga til vara og skipar formann hennar og varaformann. Boðar formaður til funda í hafnarnefnd og stýrir þeim.

Kjörtímabil hafnarnefndar skal vera hið sama og hreppsnefndar.

Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á höfninni, og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta.

Haldið skal sérstakt reikningshald fyrir hafnarsjóð og skal hafnarnefnd annast það. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

3. gr.

Til aðstoðar hafnarnefnd við daglegan rekstur hafnarinnar skal hafnarnefnd ráða hafnarstjóra og svo marga starfsmenn aðra, sem þurfa þykir, og setur þeim erindisbréf. Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd.

Allar ráðningar hafnarstarfsmanna eru háðar samþykki hreppsnefndar, en hafnarnefnd getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki.

III. KAFLI
UM ALMENNA REGLU

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur í höfnina, að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð í höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll.

6. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbyrgðra ljósa í skipum í höfninni. Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu gæti verið að ræða (sjá 25. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, á bryggjur eða hafnarbakka, kjölfestu, ösku, fiski, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til.

Ekki má láta olíur eða vatn mengað olíu, renna í höfnina, á hafnarmannvirki eða á þilfar skipsins.

10. gr.

Notkun skotvopna er bönnuð innan takmarka hafnarinnar. Þá er bannað að blása í skipsflautur eða lúðra innan hafnarinnar frá kl. 24.00 að kveldi til kl. 07.00 að morgni, nema nauðsyn krefji.

IV. KAFLI
UM LEGU SKIPA Í HÖFNINNI OG AFGREIÐSLU ÞEIRRA

11. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, er vísar honum á legustað fyrir skipið.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum áætlunum, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Leggist skipið að hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar, þar sem starfsmenn hafnarinnar segja til um. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum,

ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla að sótthætta geti stafað af því, ber hafnarverði að sjá um að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

13. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum, er heimilt að færa skipið á kostnað eiganda.

14. gr.

Sé nauðsynlegt talið að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm skipa, er utar liggja yfir þilfar hinna. Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni, skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

16. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járni, skulu þær klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafist þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, óski hafnarvörður þess.

17. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

18. gr.

Ef skip lendir á grynningum og sekkur eða strandar, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, veldur óæskilegum áhrifum á innsiglingu til hafnarinnar eða óprýði, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega tryggar hlífar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns umbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið, sé þess talin þörf. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en eigandi farms eða skips greiði þann kostnað, er af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá eiganda farms eða skips.

21. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI
UM SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

22. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfnina með sérstöku leyfi hafnarstjóra, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

23. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en á viku fresti fara út í það til að líta eftir hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarstjórnar til að leggja skipi í lægi, er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur, láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það í sundur, svo það skemmi ekki höfnina. Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarstjórnin látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

24. gr.

Heimilt er að leggja skip í lægi á höfninni, þó það sé mannlaust, sé það svo þétt, að áliti hafnarvarðar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda, að ekki stafi af því nein hætta.

Á skipum þessum skal tendrað ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, er liggja fyrir akkeri.

Áður en skipstjóri fer af skipinu skal hann skriflega tilkynna hafnarverði um umsjónarmann, búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi og skal skipstjóri ganga úr skugga um að hafnarstjóri sé samþykkur útnefningu umsjónarmannsins. Hafnarnefnd getur krafist, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og hafi búsetu það nálægt hafnarsvæðinu að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, er færa þarf skipið, eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snertir.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir hafnarvarðar eða sér um að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI
UM FERMINGU OG AFFERMINGU ELDFIMRA VÖKVA OG SPRENGIEFNA

25. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni svo sem steinolíu, gasolíu, bensín, aceton, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarvarðar og afferming leyfð undir eftirliti brunavarða, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

26. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsiglutoppi alþjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum „B", að degi til, en að næturlagi rautt ljós í þess stað. Merki skal hafa uppi svo lengi sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu, skulu þess í stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI
UM GJÖLD TIL HAFNARINNAR

27. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Hálf rúmlest telst sem heil, en minni hluta er sleppt. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiða hálft lestagjald en fullt bryggjugjald ef þau koma að bryggju. Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestum.

28. gr.
Lestagjöld.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald. Skip yfir 400 brúttórúmlestir að stærð skulu greiða kr. 3.00 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert sinn, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, með þeim undantekningum, er áður getur. Lægsta gjald kr. 100.00.

Skip, sem leita til hafnar vegna sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna.

29. gr.
Bryggjugjöld.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald. Öll skip, sem ekki falla undir 30. gr., skulu greiða gjaldið fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, kr. 1.50 af hverri brúttólest, þó aldrei minna en kr. 100.00.

30. gr.

Hafnargjöld fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestir.

a. Opnir bátar greiði kr. 1000.00 á ári.

b. Fiskiskip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafnarinnar, þrjá mánuði samfleytt á almanaksárinu, eða lengur, skulu greiða kr. 160.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á ári.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

c. Önnur fiskiskip, sem hafa fasta viðlegu um skemmri tíma í höfninni greiði kr. 24.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á mánuði.

d. Fiskiskip, sem ekki hafa fasta viðlegu í höfninni skulu greiða kr. 2.40 af hverri brúttórúmlest í lesta- og bryggjugjöld, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni.

Þó greiðist þetta gjald ekki oftar en 10 sinnum á almanaksmánuði. Gjöld þau, er um getur í grein þessari skulu greidd hvort sem skipin liggja við bryggju eða bólvirki eða utan á bátum eða skipum.

31. gr.
Hafnsögugjöld.

Öll erlend og innlend skip skulu skyld að greiða hafnsögugjald í hvert sinn, sem þau koma til hafnarinnar, ef þau nota hafnsögumann.

32. gr.

Hafnsögugjald skal greiða sem hér segir:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar kr. 800.00 fyrir hvert skip, auk kr. 2.00 fyrir hverja brúttórúmlest.

b. Fyrir leiðsögn frá höfninni kr. 700.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.50 fyrir hverja brúttórúmlest.

c. Fyrir leiðsögn um höfnina kr. 400.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.00 fyrir hverja brúttórúmlest.

33. gr.
Vörugjöld.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er út og upp á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum, er síðar getur.

34. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

35. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Vörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi og vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi.

b. Olía, kol, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til notkunar, sem fluttar eru úr landi. Enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin notkunar.

c. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.

d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

36. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa

við ákvörðun og útreikning vörugjalds. Skipstjóri er skyldur til að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá fyrir hendi, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjórn ástæða til, getur hún hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast, svo sem vega afla á vog hafnarinnar gegn vigtargjaldi, sem hafnarnefnd ákveður. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst vörugjald ber.

37. gr.

Vöru skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá segir til um, og greiða gjald, sem þar segir. Minnsta vörugjald skal vera krónur 10.00. Leiki vafi á í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarvörður skera úr um það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

38. gr.

Vörugjaldskrá.

Brottfluttar og aðfluttar vörur:

1. fl.: **Gjald kr. 70.00/tonn:**
   a. Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi, t. d. bensín, brennsluolíur, kol, korn, salt, vikur.
   b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.
   c. Útfluttar afurðir þ. m. t. sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur, unnar eða hálfunnar.

2. fl.: **Gjald kr. 150.00/tonn:**
   a. Unnar iðnaðarvörur þ. m. t. nýlenduvörur, unnar vörur til bygginga, gólfdúkar, flísar, þilplötur, efni til pípulagna, pökkuð matvæli, niðursuðuvörur, fatnaður.
   b. Allt ótalið annars staðar (eftir þyngd).

3. fl.: **Gjald kr. 400.00/tonn:**
   a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra þ. m. t. heimilisvélar, landbúnaðar- og vinnuvélar, loft- og rafknúin tæki, skrifstofutæki, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, húsgögn, hljóðfæri, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki.
   b. Útvarps- og sjónvarpstæki, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, fegrunarvörur. Af flutningi vinnuvéla innanlands skal veita 50% afslátt. Af vörum undir staflið b. sé gjald kr. 800.00 á tonn, þegar um er að ræða flutning frá útlöndum.

4. fl.: **Gjald kr. 40.00 rúmmeter:**

   Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl.: **Gjald 1%:**

   Sjávarafli, lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu

til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjaldsins eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald af öllum flokkum er kr. 20.00.

39. gr.

Ýmis gjöld til hafnarinnar.

Allt vörumagn, sem um höfnina fer og ekki er á farmskrá skal vegið á vog hafnarinnar, enda fullnægi hún þeim lagaákvæðum, sem í gildi eru hverju sinni um mál og vog. Fyrir vigtun á vog hafnarinnar skal eigandi vörunnar greiða í hafnarsjóð vigtargjald, sem nemur kr. 2.00 af hverjum 100 kg.

40. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða kr. 1.00 fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið. Sama gjald skal greiða fyrir vörur, sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

41. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og önnur mannvirki, sem eru leigð einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

42. gr.

Fyrir vatn afhent við bryggju skal greiða:

a. Heimabátar og skip undir 12 lestum brúttó kr. 500.00 á ári, 12—50 brúttórúmlestir kr. 1 500.00 á ári. 50 brúttórúmlestir og yfir kr. 3 000.00. Gjalddagi er í apríl ár hvert.
b. Öll önnur skip og bátar skulu greiða fyrir vatn kr. 20.00 pr. tonn.

43. gr.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki eru talin falla undir þau gjöld, sem hér eru að framan talin, skal greiða samkvæmt reikningi frá hafnarsjóði.

44. gr.

Um innheimtu og greiðslu gjalda.

Hafnarstjóri sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hafnarinnar.

45. gr.

Skipstjóri, formaður eða eigandi ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, uns hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

46. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 40. og 41. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar byrjað er að afferma skipið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum eða andvirði þeirra, uns gjaldið er greitt.

47. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld greiðir sá, sem semur við hafnarstjórn um afnotin.

48. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld sbr. 83. gr. b, tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

VIII. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

49. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur ekki honum í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

50. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjórn tekur gilda.

51. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

52. gr.

Allir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til hafnarstjóra eða hafnarvarðar með beiðni þar að lútandi. Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

53. gr.

Enginn skipstjóri getur vænst þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau,

er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur, ef um þær er að ræða.

54. gr.

Innan hafnar má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 4 mílum á klst. nema sérstaklega standi á.

55. gr.

Meðfram strandlengju hafnarsvæðisins má ekki gera nein mannvirki, nema fyrir liggi umsögn hafnarnefndar þar að lútandi.

56. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð.

57. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra máli.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi fallin hafnarreglugerð fyrir Drangsneshöfn, nr. 65, 10. maí 1949, með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 21. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 199. 21. júní 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akraness.

I. KAFLI
RAFORKUSALA

Rafveita Akraness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

I. Almenn notkun.

A. 1. **Til lýsingar:**

Um kWst.-mæli á kr. 4.91 hverja kWst. auk fastagjalds er reiknast þannig:

Kr. 8.04 á mánuði af hverjum m^2 gólfflatar, er lýsa skal. Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í göngum og geymslum o. þ. h. Einnig í sjúkrahúsum, elliheimilum og vistheimilum fyrir börn. Ákvæði þetta nær ekki til starfsmannabústaða þessara stofnana.

B. 1. **Til heimilisnotkunar:**

Um kWst.-mæli á kr. 4.17 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:

Kr. 35.18 á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal reikna sem hálft, en ef herbergi er stærra en 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem herbergi.

C. 1. **Til véla:**

Um kWst.-mæli á kr. 4.91 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:

Kr. 104.00 á mánuði fyrir hvert kW í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla. Eftir þessum lið má einnig selja raforku án fastagjalds til eldunar- og þvottatækja í sjúkrahúsum, elliheimilum, vistheimilum barna og í gisti- og veitingahúsum.

Um kWst.-mæli án fastagjalds, þannig:

A. 2. **Til lýsingar og ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar:**

Kr. 19.94 fyrir hverja kWst.

B. 2. **Til véla og vinnulagna í byggingum í smíðum og til véla við Akraneshöfn:**

Kr. 10.39 fyrir hverja kWst.

C. 2. **Til véla í matvælaiðnaði:**

Kr. 3.68 fyrir hverja kWst., enda sé uppsett rafafl fastra véla yfir 40 kW og árlegur nýtingartími vélanna eigi skemmri en 1200 kWst. á hvert uppsett kW þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag um hádegið á tíma mesta álags. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

E. 2. **Til götu- og hafnarlýsingar:**

Samkvæmt árlegri ákvörðun bæjarstjórnar Akraness, og kosti rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Um mesta-álagsmæli þannig:

A. 3. **Til atvinnufyrirtækja með meira en 40 kW afl, sem mesta-ársálag.**

Kr. 4 786.00 fyrir hvert kW mesta-álags á árinu og kr. 1.42 fyrir hverja kWst.

II. KAFLI
HITANOTKUN

Um kWst.-mæli á:

D. 1. Kr. 3.48 kWst. án rofs.
D. 2. Kr. 2.10 kWst. með allt að 1½ klst. rofi á sólarhring.
D. 3. Kr. 1.95 kWst. með allt að 2½ klst. rofi á sólarhring.
D. 4. Kr. 1.56 kWst. með allt að 4½ klst. rofi á sólarhring.
D. 5. Kr. 1.11 kWst. með allt að 14½ klst. rofi á sólarhring.
D. 6. Kr. 1.28 kWst. ef notkun fer fram eingöngu á tímabilinu frá 1. maí til 15. október ár hvert. Roftími er allt að 3 klst. á sólarhring. Einnig má selja eftir þessum taxta orku, sem rafveitunni er heimilt að rjúfa að vild.

Eftir taxta D. 3. má einnig selja raforku með blönduðu rofi, þannig að hluti notkunar sé rofinn í 14½ klst. á sólarhring, en á móti sé a. m. k. jafn mikið afl órofið.

Gjaldið breytist með útsöluverði á díselolíu í Reykjavík, á hverjum tíma og miðast hér við grunnverð kr. 11.02 á olíulítra. kWst.-gjaldið standi jafnan á heilum eyri.

Sala til hitanotkunar er háð nánari ákvörðun rafveitustjóra og rafveitunefndar m. a. með tilliti til:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra.

b. Að vélaafl, spennar og rafstrengir þoli álag, að dómi rafveitustjóra.

c. Verðlags og hagkvæmni slíkrar sölu, að dómi rafveitustjóra og rafveitunefndar.

Notendur rafhita skulu fá skrifleg leyfi (hitaleyfi) fyrir slíka notkun. Þar skal greint frá hve mikið afl er heimilt að setja upp og hvaða gjaldalið skuli greitt eftir. Ef tvö ár eru liðin frá útgáfu slíks leyfis, en notkun ekki hafin, skal leyfið endurnýjað. Sé það ekki gert, fellur leyfið úr gildi.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar eru:

d. Að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum búnaði, og kosti notandinn tengingu slíks búnaðar og greiði leigu af honum samkvæmt 2. kafla.

e. Að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafhitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum. M. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, hitastillar notaðir.

f. Að notkun um mæli hitalagnarinnar sé eigi minni en 6000 kWst. á ári. Undanþegin þessu ákvæði er þó notkun samkvæmt taxta D. 1. Ef notkun er minni en 6000 kWst. á ári, er rafveitunni heimilt að krefjast gjalds fyrir 6000 kWst. notkun eða færa notkunina yfir á taxta D. 1.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja raforku eftir sérstökum samningi, í hvert skipti.

III. KAFLI
MÆLA- OG ROFALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum samkvæmt eftirfarandi:

1.	Af einfasa kWst.-mæli allt að 30 amp.	kr.	15.15	á mán.
2.	Af þrífasa kWst.-mæli 50 amp. og minni	—	30.30	— —
3.	Af þrífasa kWst.-mæli yfir 50 amp. til 200 amp.	—	73.60	— —
4.	Af þrífasa kWst.-mæli yfir 200 amp.	—	109.70	— —

Af klukkurofum skal notandinn greiða leigu sem hér segir:

1.	Af ein- eða tvípóla klukkurofa 40 amp. og minni	—	94.10	— —
2.	Af þrípóla klukkurofa 60 amp. og minni	—	120.10	— —
3.	Af þrípóla klukkurofa yfir 60 amp. til 200 amp.	—	151.00	— —
4.	Af þrípóla klukkurofa yfir 200 amp.	—	192.00	— —
5.	Af fjarstýrandi klukkurofa	—	31.20	— —

Af öðrum mælitækjum og rofum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði tækisins. Leiguna skal innheimta um leið og gjald fyrir raforkuna.

IV. KAFLI
TENGIGJÖLD

(Heimtaugargjöld).

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. — Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða tengigjald, sem hér segir:

Gjaldskrárliður Nr.	Málstraumur stofnvara 220 V kerfi Amp.	380 V kerfi Amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð stofnvara kVA	Tengigjald jarðstrengsh. allt að 15 m eða loftl. allt að 30 m Kr.
1.1	2 × 60	1 × 60	13	9 313.00
1.2	3 × 60	2 × 60	22	13 093.00
1.3	3 × 100	3 × 60	38	18 776.00
1.4		3 × 100	66	30 920.00
1.5	3 × 200		76	35 176.00
1.6	3 × 350	3 × 200	132	57 700.00
1.7		3 × 350	231	98 580.00

Fyrir vinnuheimtaugar fyrir hús í byggingu á skipulögðum svæðum skal greiða kr. 3 405.00. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu stystu greiðfæra leið að varkassa. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern meter umfram fyrstu 15 metrana þannig: Yj = (814 + 10 × kVA) kr. m. Yfirlengd loftlínu reiknast á hvern meter umfram fyrstu 30 metrana þannig:

Yl = (134 + 7 × kVA) kr. m, að viðbættum kr. 6 845.00 á hvern stólpa í umframlínu.

Tengigjöld miðuð við stærð spenna:

Gjaldskrárliður Nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald Kr.
2.1	150	65 470.00
2.2	300	130 940.00
2.3	500	208.170.00
2.4	750	309 200.00

Tengigjald skal reikna eftir þessum gjaldskrárlið, þegar spennistöð er byggð, að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir, að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notandans við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádraáttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

Þessi gjaldskrá tengigjalda, sem tekur gildi 15. júní 1974, gildir í skipulögðum hverfum innan Akraneskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði skv. reikningi rafveitunnar. Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar setningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

V. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 375.00.

2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör, við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 375 króna gjald í skrifstofu rafveitunnar.

Í framangreindu verði er innifalinn 17% söluskattur, nema í kafla 2., sölu til hitanotkunar, en á þá sölu er ekki lagður söluskattur.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1., 3. og 4. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1974, sbr. heimild nr. 85 14. maí 1974 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness nr. 34 28. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 21. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 200. 21. júní 1974.

REGLUGERÐ

um vélstjóranám.

I. KAFLI

Markmið vélstjóranáms.

1. gr.

Vélstjóranám skal vera í fjórum stigum, er verði grundvöllur mismunandi atvinnuréttinda. Það skal fara fram á vegum Vélskóla Íslands í Reykjavík og á öðrum stöðum á landinu, ef þörf krefur og aðstæður leyfa.

2. gr.

Hlutverk og meginmarkmið vélstjóranáms er að veita nemendum bóklega og verklega menntun, sem geri þá hæfa til að hljóta prófskírteini fyrsta, annars, þriðja og fjórða stigs og taka að sér störf í þágu atvinnuveganna í samræmi við atvinnuréttindi, sem ákvörðuð eru í lögum.

3. gr.

Þegar kennsla til 1. og 2. stigs vélstjóranáms fer fram utan Vélskóla Íslands í Reykjavík, skal stefnt að því, að námsefni, kennsla og lokapróf séu samræmd í deildum Vélskóla Íslands um allt land.

4. gr.

Heimilt er menntamálaráðuneytinu að skipa 5 manna nefnd til þess að sjá um sérmálefni vélskóladeildar, sem stofnuð er utan Reykjavíkur. Í nefndina skulu eftirtaldir aðilar tilnefna einn fulltrúa hver: sveitarstjórn, Vélstjórafélag Íslands, kennarar deildarinnar og nemendur deildarinnar. Ráðuneytið skipar fimmta manninn í nefndina án tilnefningar og skal hann vera formaður hennar.

5. gr.

Vélstjóranám er jafnt fyrir pilta og stúlkur.

II. KAFLI
Um skólastjórn og kennara.

6. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans. Menntamálaráðherra skipar skólastjóra, kennara, forstöðumenn deilda, skólanefnd og prófdómara. Skólastjóri og fastir kennarar skólans eru embættismenn ríkisins.

7. gr.

Við skólann starfar 7 manna skólanefnd, sem ráðherra skipar með þessum hætti. Tveir nefndarmenn skulu skipaðir eftir tilnefningu Vélstjórafélags Íslands, einn eftir tilnefningu Fiskifélags Íslands, einn eftir tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands, tveir eftir tilnefningu Skólafélags Vélskóla Íslands úr hópi reglulegra nemanda skólans, en formaður nefndarinnar skal skipaður án tilnefningar. Sjö varamenn skulu skipaðir með sama hætti. Tilnefning nemendafulltrúa gildir til eins árs, en hinna til fjögurra ára.

Hlutverk skólanefndar er að vera skólastjóra til ráðuneytis um mikilvæg atriði varðandi stjórn skólans, fylgjast með þróun á sviði menntunar vélstjóra erlendis, gera tillögur um stefnumörkun í málefnum skólans, stuðla að sem nánustum tengslum hans við atvinnulífið og gera tillögur um breytingar á reglugerð skólans, ef ástæða þykir til. Þá skal nefndin fjalla um umsóknir um skólastjóra- og kennarastöður og senda menntamálaráðuneytinu umsagnir um umsækjendur.

Formaður skal kveðja skólanefnd til fundar eigi sjaldnar en tvisvar á ári með þriggja daga fyrirvara. Auk þess skal skólanefnd sitja a. m. k. einn fund á ári með skólaráði. Formaður skal einnig boða til fundar í nefndinni, ef tveir nefndarmenn, skólastjóri eða forstöðumaður deildar æskja þess. Ályktun fundar er því aðeins gild, að 4 nefndarmenn eða varamenn þeirra sæki fund.

Skólastjóri skal sitja fundi skólanefndar. Hann skal leggja fyrir skólanefnd skrá yfir skólahald og námsefni, sem gengur úr skugga um, að það sé í samræmi við þróun í verkmenntun vélstjóra. Þá skal skólanefnd stuðla að nánum tengslum við iðnskóla og aðra verkmenntunarskóla eftir því sem ástæða þykir til.

8. gr.

Skólastjóri hefur yfirumsjón með kennslu og annarri starfsemi skólans. Hann er fulltrúi skólans gagnvart mönnum og stofnunum innan hans og utan. Hann annast daglegan rekstur skólans og ber ábyrgð á því, að starfsemi hans sé í samræmi við lög, reglugerð og námsskrár. Hann er ábyrgur um samskipti við yfirvöld skólans og aðra opinbera aðila, þ. á m. um fjárreiður og reikningshald, svo og skipulag og áætlanagerð vegna reksturs og framkvæmda í skólanum. Hann hefur yfirumsjón með eignum skólans, lausum og föstum. Skólastjóri tekur ákvarðanir í málum, er varða stjórnun skólans, ef þau eru ekki falin öðrum aðilum í lögum eða reglugerð.

Skólastjóri ræður með samþykki ráðuneytisins starfsfólk skólans, annað en fastráðna kennara.

9. gr.

Til ráðuneytis skólastjóra um starfsemi skólans skulu kennarar velja á kennarafundi 5 fulltrúa úr sínum hópi og nemendur 2 fulltrúa úr hópi nemenda skólans. Nefnist þessi starfshópur skólaráð. Þegar ráðnir hafa verið umsjónarkennarar, skulu þeir taka sæti fulltrúa kennaranna í skólaráðinu.

Skólastjóri kveður ráðið til fundar a. m. k. mánaðarlega meðan skólinn starfar. Hann stjórnar fundum ráðsins og tilnefnir fundarritara.

Í ráðinu skal fjallað um daglegan rekstur skólans, námsskrá, kennslu, próf og vandamál, sem upp kunna að koma í starfi skólans. Rísi ágreiningur milli skólastjóra og meirihluta skólaráðs, geta aðilar skotið máli sínu til kennarafundar og til úrskurðar menntamálaráðuneytisins.

Kennarafundi skal skólastjóri halda eigi sjaldnar en þrisvar á ári.

10. gr.

Við deildir Vélskóla Íslands utan Reykjavíkur skulu ráðnir forstöðumenn. Þeir eru ábyrgir gagnvart skólastjóra og skólanefnd Vélskóla Íslands.

Forstöðumaður deildar skal sjá um daglegan rekstur deildarinnar og framkvæmd prófa. Hann skal gefa umsögn um umsækjendur um kennarastöður og gera tillögur um prófdómara. Hann skal einnig undirrita og gefa út prófskírteini og færa prófbók.

11. gr.

Þeir einir geta fengið skipun í kennarastöðu við skólann, sem lokið hafa:

a) háskólaprófi í kennslugrein sinni eða
b) tæknifræðiprófi frá viðurkenndum tækniskóla eða
c) lokaprófi 4. stigs Vélskóla Íslands og hafa hlotið þá menntun, sem krafist er til að öðlast ótakmörkuð vélstjóraréttindi, auk starfsreynslu og/eða meistararéttindi.

Auk þess, sem að framan er talið í stafliðum a, b og c, er æskilegt að kennarar hafi hlotið nám í uppeldis- og kennslufræðum, sem svarar til eins árs háskólanáms. Skal menntamálaráðuneytið stuðla að því, að vélskólakennurum gefist kostur á að sækja námskeið í uppeldis- og kennslufræðum til að fullnægja þessu ákvæði.

12. gr.

Menntamálaráðuneytið getur, að fengnum tillögum skólanefndar, skólastjóra og kennarafundar, ráðið fasta kennara skólans til þess að hafa umsjón með ákveðnum kennslugreinum eða kennslugrein. Sá, sem til þess er ráðinn, nefnist umsjónarkennari. Skal hann vera skólastjóra til ráðuneytis um kennslu, námsefni og kennslutæki, er varðar þá grein eða greinar, sem undir hann falla. Umsjónarkennari skal hafa nána samvinnu við kennara þá, sem þær greinar kenna, er hann hefur umsjón með, og ber honum að veita upplýsingar um kennsluefni og kennslugögn og gera tillögur til skólastjóra um kaup á nýjum tækjum. Hann skal einnig hafa eftirlit með prófum í greininni, ef það er eigi falið prófdómurum. Umsjónarkennarar skulu að fengnu samþykki ráðuneytisins vera í eftirtöldum greinum: vélfræði, rafmagnsfræði, smíðum, tungumálum og raungreinum.

Umsjónarkennari skal fá afslátt frá kennsluskyldu sinni, sem miðaður er við heildarfjölda kenndra stunda í þeirri grein eða greinum, sem hann hefur umsjón með. Ráðningartími umsjónarkennara skal vera tvö ár í senn.

Úr hópi umsjónarkennara skal velja staðgengil skólastjóra.

13. gr.

Kennara með fulla kennslu er skylt að hafa umsjón með einni bekkjardeild skólans eftir því sem skólastjóri ákveður í upphafi skólaárs. Hann skal hafa eftirlit með færslu bekkjarskrár og gefa skólastjóra vikulegt yfirlit um mætingu nemenda.

14. gr.

Um störf fastráðinna kennara við skólann, svo og annarra starfsmanna hans, kennsluskyldu og launakjör, gilda ákvæði kjarasamninga eins og þau eru á hverjum tíma.

15. gr.

Nú hefur kennari gegnt embætti í 10 ár og óskar eftir að hverfa frá starfi í hálft eða heilt ár til þess að efla þekkingu sína og kennarahæfni, skal hann þá senda menntamálaráðuneytinu beiðni um orlof ásamt greinargerð um það, hvernig hann hyggst verja orlofi sínu. Ef ráðuneytið telur greinargerð umsækjanda fullnægjandi, getur það veitt honum orlof á fullum launum. Engum kennara skal þó veitt orlof, er nemur meira en einu ári samanlagt. Beiðni um orlof skal senda ráðuneytinu fyrir áramót næsta skólaárs á undan.

Menntamálaráðuneytið veitir kennurum er þess óska, leiðbeiningar um hvernig orlofi skuli varið, en allir verða þeir að gefa ráðuneytinu fullnægjandi skýrslu að orlofi loknu, að viðlögðum launamissi.

16. gr.

Heimilt er menntamálaráðuneytinu að veita kennara leyfi frá kennslu á fullum launum til þess að vinna að samningu eða útgáfu kennslubóka eða kennslugagna.

Umsókn um slíkt leyfi skal berast með minnst hálfs árs fyrirvara og studd meðmælum skólastjórnar og skólanefndar. Umsóknir skulu að jafnaði afgreiddar fyrir 15. júní sama ár.

III. KAFLI

Innritun nemenda.

17. gr.

Innritun nemenda er í höndum skólastjóra Vélskóla Íslands og forstöðumanna vélskóladeilda utan Reykjavíkur. Auglýsa skal innritun með minnst þriggja vikna umsóknarfresti. Í auglýsingunni skal getið um inntökuskilyrði eins og þau eru tilgreind í lögum og þau gögn, sem fylgja þurfa umsókn. Sækja skal um skólann á þar til gerðum eyðublöðum.

Skólastjóri og forstöðumenn deilda geta vísað inntökubeiðni til úrskurðar skólanefndar, ef ástæða þykir til.

IV. KAFLI

Um kennslu og námsefni.

18. gr.

Kennsluár skólans skal vera frá 15. september til 31. maí. Á starfstíma skólans skulu próf fara fram önnur en sjúkrapróf og endurtökupróf.

19. gr.

Um leyfi gilda ákvæði sérstakrar reglugerðar um leyfi í skólum.

20. gr.

Stefnt skal að því, að nemendur og kennarar geti lokið sem mestu af daglegri vinnu sinni í skólanum, og að vinnutími nemenda og kennara sé samfelldur, eftir því sem unnt er.

21. gr.

Námið skal skipulagt sem fjórir áfangar er verði grundvöllur mismunandi atvinnuréttinda, svo sem mælt er fyrir um í lögum. Skal val námsefnis í hverju stigi miðast við, að námið nýtist nemendum sem best við störf í atvinnulífinu, þó að um áframhaldandi skólanám verði ekki að ræða.

Markmið kennslunnar er meðal annars að vekja skilning nemenda á gildi ríkrar ábyrgðartilfinningar og samviskusemi gagnvart sjálfum sér og þjóðfélaginu í heild.

Lögð skal áhersla á að þjálfa nemendur í sjálfstæðum vinnubrögðum og að tengja saman verklega og fræðilega þekkingu. Kynna skal nemendum mikilvægi þess að nota handbækur og fagtímarit til að geta brugðist skynsamlega við tæknilegum nýjungum í starfi.

22. gr.

Kennslan fer fram á grundvelli námsskrár, sem menntamálaráðuneytið gefur út, er kveður á um stundafjölda einstakra kennslugreina og námsefni.

Þess skal gætt í námsskrá, að nemendur, sem teknir eru í 2. stig samkvæmt lögum um vélstjóranám nr. 67/1966, 8. gr. 5. tl. b. og c, fái kennslu er miðast við undirbúningsmenntun þeirra.

Í upphafi skólaárs skal skólastjóri láta kennara og nemendur fá vinnuáætlun vetrarins.

23. gr.

Efla skal tengsl skólans við atvinnulífið sem frekast er unnt, m. a. með því að gefa nemendum kost á því að heimsækja stofnanir, vinnustaði og sýningar undir leiðsögn sérfróðra og kunnugra manna.

Til að efla verklega þjálfun vélstjóranema, svo og tengsl þeirra við atvinnulífið, er heimilt að fella niður kennslu í allt að vikutíma á vetri í hverri bekkjardeild, og stundi þeir þá vélstjórastörf undir umsjón skólans.

V. KAFLI

Próf og mat á námsárangri.

24. gr.

Námsárangur nemenda Vélskóla Íslands skal metinn á grundvelli prófa eða mats á námsferli þeirra með reglubundnu millibili. Í bóklegum greinum — og verklegum, ef það þykir henta — skal prófað með svofelldum hætti:

1. próf í desember áður en jólaleyfi hefst;
2. próf um mánaðamótin febrúar—mars;
3. próf í síðari hluta maí.

Sé ekki prófað í einhverjum verklegum greinum, skal þó samtímis ofantöldum prófum gefin einkunn í þeim, byggð á námsferli og úrlausnum nemenda.

Auk þess er heimilt að prófa nemendur 1. stigs í öllum námsgreinum um mánaðamótin október—nóvember.

3. próf nefnist lokapróf.

Vægi einkunna skal vera: 1. próf 2, 2. próf 3 og lokapróf 5. Meðaltalseinkunn þessara þriggja prófa er lokaeinkunn í hverri námsgrein í hverju stigi.

Einkunnir skulu gefnar í heilum tölum 0—10, en lokaeinkunn reiknast með einum aukastaf. Leitast skal við að samræma einkunnagjöf kennara.

Mæti nemandi ekki til prófs sökum veikinda, skal hann leggja fram læknisvottorð og á hann þá kost á að ganga undir veikindapróf.

25. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar prófdómara í hverri námsgrein til að fylgjast með samningu og framkvæmd prófa og til að meta úrlausnir lokaprófa. Prófdómarar staðfesta einkunnir á lokaprófum með undirskrift sinni. Prófdómarar skulu uppfylla sömu kröfur um menntun og gerðar eru til kennara Vélskólans, sbr. 10. gr.

26. gr.

Skólastjóri hefur yfirumsjón með framkvæmd prófa. Kennarar skulu hver í sinni kennslugrein sjá um gerð prófverkefna. Þegar um lokapróf er að ræða, er skylt

að bera prófverkefni undir prófdómara áður en próf er lagt fyrir og fá hans samþykki á því.

27. gr.

Þegar próf er tekið, skal þess gætt, að svo rúmt sé um próftaka, að nægjanlegu eftirliti sé unnt að koma við, svo að upplýsingar um prófverkefni berist ekki milli próftaka.

Í prófstofu skulu eigi vera aðrir viðstaddir en próftakar og eftirlitsmenn eða eftirlitsmaður. Verði próftaki uppvís að óleyfilegu framferði í prófi, hefur hann glatað rétti sínum til að ljúka prófi og skal vísa honum tafarlaust frá prófi.

Þyki próftaka eitthvað ógreinilegt í verkefninu, getur hann snúið sér til eftirlitsmanns. Í prófum skal kennari í prófgrein vera til taks, en þó eigi sitja yfir í prófum.

28. gr.

Heimilt er að veita utanskólanemanda leyfi til að ganga undir 1., 2. og 3. stig vélstjóraprófs. Skal þá viðkomandi senda skriflega umsókn um það til skólastjóra með minnst eins mánaðar fyrirvara. Skólastjóri skal að höfðu samráði við skólanefnd úrskurða, hvort umsækjanda er heimilað að ganga til prófs.

Skal hann þá ganga undir sömu próf og fastir nemendur skólans. Þó skal prófa utanskólanemendur verklega í verklegum greinum, þó heimilt sé að prófa fasta nemendur með skriflegu prófi úr verklegum greinum.

29. gr.

Heimilt er að meta próf frá öðrum skólum fullnægjandi í einstökum greinum, ef sannreynt er að prófkröfur eru eigi minni í viðkomandi grein en í Vélskóla Íslands.

Óski nemandi með tveggja ára starfsreynslu að setjast í 2. stig skólans skv. 8. gr. laga um vélstjóranám, 5. tl. b, skal hann prófaður í verklegri vélfræði, verklegri rafmagnsfræði, stærðfræði, eðlisfræði og íslensku.

Óski nemandi með eins vetrar nám í verknámsskóla að setjast í 2. stig skólans skv. sömu lagagrein, 5. tl. c, skal hann prófaður í verklegri vélfræði.

30. gr.

Til að standast próf skal meðaltal lokaeinkunna eigi vera lægra en 5.0 og eigi lægra en 3.0 í neinni grein. Í vélfræði og rafmagnsfræði skal meðaltal lokaeinkunna eigi vera lægra en 5.0. Til að flytjast í næsta stig fyrir ofan, þarf nemandi að hafa hlotið í meðaleinkunn 6.0 hið lægsta og enga lokaeinkunn lægri en 4.0. Hafi nemandi eigi náð tilskilinni einkunn á prófi, á hann rétt á því að endurtaka próf í einni til þremur greinum að hausti. Hið sama gildir um nemanda, sem staðist hefur próf, en eigi náð framhaldseinkunn. Enginn hefur þó rétt til að endurtaka próf oftar en tvisvar.

Haustpróf skal halda á tímanum 1.—15. september. Óski nemandi að endurtaka nám í einhverju stigi vélstjóranáms, er heimilt að veita honum undanþágu í námsgreinum, sem hann hefur hlotið í einkunn 6.0 eða hærra.

31. gr.

Nemandi, sem staðist hefur lokapróf 1., 2., 3. eða 4. stigs vélstjóranáms, skal fá prófskírteini, sem staðfestir árangur hans.

32. gr.

Hafi nemandi lokið prófi frá Vélskóla Íslands og vilji síðar taka sveinspróf, gilda eftirfarandi reglur um styttingu námstíma hans:

1) Meta skal verknám vélstjóra til styttingar iðnnáms sem hér segir:
   a) Heimilt skal að stytta verknám vélstjóra, sem lokið hafa 1. stigi um 6 mánuði í málmiðnaðargreinum.
   b) Heimilt skal að stytta verknám vélstjóra, sem lokið hafa 2., 3. og 4. stigi um 3 mánuði fyrir hvert stig, ef þeir hefja nám í vélvirkjun.
   c) Á prófskírteinum Vélskóla Íslands skulu koma fram einkunnir í öllum kennslugreinum skólans, sem snerta iðnnám. Teljist bóknám vélstjóraprófs eigi fullnægjandi, skal viðkomandi ljúka prófi í þeim greinum við iðnskóla. Sá tími, sem fer í þetta nám, telst til iðnnáms, en að öðru leyti dregst bóknám Vélskólans frá iðnnámstímanum.
2) Vélskóli Íslands skal á hverjum tíma kenna allar bóklegar greinar vélvirkjanáms þannig, að við lok 4. stigs gefi skólinn út burtfararprófskírteini iðnskóla í vélvirkjun fyrir þá, sem staðist hafa öll prófin.

VI. KAFLI
Um heilsuvernd.

33. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar í samráði við skólastjóra og skólanefnd skólalækni og skólahjúkrunarkonu og ákveður þeim þóknun fyrir starfann. Þau skulu hafa eftirlit með heilbrigði nemenda og hollustuháttum í skólanum.

Um heilbrigðiseftirlit í skólanum fer eftir ákvæðum í heilbrigðisreglugerð, sem gefin var út af heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu 1972.

VII. KAFLI
Um reglur og aga.

34. gr.

Regla og agi skal miða að því að gera skólann að þægilegum vinnustað. Kennarar og nemendur skulu rækja störf sín af alúð og árvekni.

35. gr.

Nemendur, sem eigi geta sótt skólann sökum veikinda eða annarra gildra ástæðna, skulu tilkynna forföll. Heimilt er að krefjast læknisvottorðs. Eigi er skylt að taka önnur vottorð gildi en vottorð skólalæknis.

36. gr.

Nemendum er skylt að takast á hendur umsjón í skólanum eftir fyrirmælum skólastjóra.

37. gr.

Nú veldur nemandi vísvitandi skemmdum á eignum skólans, ber honum þá að bæta það fullum bótum.

38. gr.

Nemendur, kennarar og aðrir starfsmenn skólans mega ekki við störf skólans hafa áfengi eða önnur vímuvaldandi efni um hönd né koma til starfa undir áhrifum þeirra. Brot gegn þessu getur valdið stöðumissi og brottrekstri úr skóla.

Ber skólastjóra að taka tafarlaust til meðferðar mál af þessu tagi og vísa til menntamálaráðuneytisins, ef um alvarleg eða ítrekuð brot er að ræða.

Á skemmtunum skólans gilda þær reglur, er skólastjórn setur, og eru í samræmi við fyrirmæli menntamálaráðuneytisins.

39. gr.

Um önnur þau mál, sem skólastjórn telur að flokkist til reglu og aga, setur hún sérreglur. Sama gildir, ef talin er þörf á nánari ákvæðum en að framan getur. Leita skal staðfestingar menntamálaráðuneytisins á slíkum reglum.

40. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í lögum nr. 67/1966, um vélstjóranám, og öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

24. júní 1974. Nr. 201.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 22.72 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 6.49 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 3 286.00 á ári fyrir 25 m^2 gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 97.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m^2.

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW, sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1 Um tvo kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar, kr. 22.72 hver kWst. til ljósa og kr. 5.21 hver kWst. til suðu og hitunar.

B—2 Kr. 4.30 hver kWst. til heimilisnotkunar. Auk þess greiðist fastagjald kr. 34.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar íbúðar. Við útreikning á gólffleti skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi, geymslur og bílskúra.

B—3 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 4.29 hver kWst. og fastagjald ákveðið af stjórn Rafveitu Akureyrar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 10.98 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 3 622.00 hvert kW upp að 50 kW og kr. 1.86 hver kWst. fyrir fyrstu 200 000 kWst. ársnotkun.

C—3 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 3 214.00 hvert kW, sem er fram yfir 50 kW og kr. 1.74 hver kWst., sem er umfram 200 000 kWst.

C—4 Kr. 6.44 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.

C—5 Kr. 6.75 hver kWst., fyrir búrekstur.

C—6 Sértaxti Gefjunar, kr. 0.83/0.75 hver kWst. og kr. 6 853.00 hvert kW.

C—7 Sértaxti Iðunnar, gufuketill, kr. 1.07 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 1.54 hver kWst. til upphitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.

D—2 Kr. 2.08 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.

D—3 Kr. 1.21 hver kWst. til upphitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.

D—4 Kr. 0.89 hver kWst. til upphitunar (næturhitun), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.

D—5 Sérstaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 0.91 hver kWst. á tímabilinu 1. okt. til 30. apríl.

D—6 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 0.79 hver kWst. á tímabilinu 1. maí til 30. sept.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 2.94 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

E—2 Kr. 3.80 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.

E—3 Kr. 1.86 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.

E—4 Kr. 2.21 hver kWst. til súgþurrkunar.

F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar, kr. 2.01 hver kWst. til iðnaðar.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, götulinur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.

2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.

3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða ársleigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	35—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	332.00	409.00	446.00		
3-fasa kWst.-mælar	563.00	862.00	1 112.00	1 852.00	4 074.00
Tvígjalds- og mestastr.-mælar		1 112.00	1 852.00	2 983.00	5 974.00
Skiptirofar/skiptiklukkur ..	1 423.00				

Af öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD

Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar, kr. 200.00. Enn fremur skal sama gjald tekið ef farið er á staðinn til lokunar jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af rafveitustjórn og bæjarstjórn Akureyrar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1976, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 33 25. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 24. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

24. júní 1974. Nr. 202.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss.

I. RAFORKA

Rafveitur Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

11. Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 20.60 á kWst.

12. Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 6.10 á kWst.

Fastagjald af gólffleti í rúmi því er lýsa skal, mælt innan útveggja:
Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..... kr. 99.00 á m^2 á ári
Geymslur og gangar þeim tilheyrandi ..... — 38.00 á m^2 á ári

13. Til götulýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 6.10 á kWst.

14. Til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 10.30 á kWst.

2. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 4.60 á kWst.
Fastagjald af hverju herbergi ..... — 408.00 á ári
Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi 5 m^2 eða minna reiknast hálft, en 25 m^2 eða stærra tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2, má reikna með þeirri meðalstærð.

22. Til matargerðar í gisti- og veitingahúsum og öðrum slíkum stöðum, enn fremur súgþurrkunar, enda séu öll tæki fasttengd, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 4.60 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

31. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 10.30 á kWst.
Heimilt er að selja raforku til lýsingar eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 12, en þriðjungi lægra.

32. Um afl- og orkumæla:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 1.53 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW ..... — 16 020.00 á ári
Aflgjald, umfram 2 kW ..... — 5 340.00 á kW á ári
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir 15 mín.
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 12 og lágmarksaflgjald af 20 kW.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	1.53 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW	—	13 836.00 á ári
Aflgjald af uppsettum kW í málraun véla, umfram 2 kW	—	4 248.00 á kW á ári

Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

41. Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufuketlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag.
Um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	kr.	2.73 á kWst.

42. Til húshitunar, roftími 2 × 1.5 klst. á dag.
Um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	—	1.18 á kWst.

43. Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til.
Um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	—	0.71 á kWst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. að degi til.
Um kWst.-mæli:

Mælisleiga samkvæmt kafla II.

Orkugjald	—	1.37 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kW uppsetts afls hitunartækja.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.

b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt reglum er gilda um leigu mæla.

c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera kr. 3 000.00 á ári. Mismun á ársnotkun og lægsta gjaldi ef einhver er, skal innheimta á fyrra árshelmingi næsta árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kWst.-mælum 40 A og minni ..... kr. 330.00 á ári
2. Af þrífasa kWst.-mælum 50 A og minni ..... — 744. á ári
3. Af þrífasa kWst.-mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 834.00 á ári

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleigan vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur stofnvara		Hámarks-	Heimtaugar-	Yfirlengdargjald	
220 V kerfi	380 V kerfi	afl	gjald	Jarðstengur	Loftlína
Amp.	Amp.	kVA	kr.	kr./m	kr./stólpa
2 × 60	1 × 60	13	15 930	783	12 705
3 × 60	2 × 60	22	22 155	928	15 165
3 × 100	3 × 60	38	33 240	1 080	17 325
	3 × 100	66	54 600	1 362	20 085
3 × 200		75	58 875	1 452	
3 × 350	3 × 200	132	98 340	2 031	
		150 sp.	110 820	x	
		300 sp.	214 710	x	
		500 sp.	353 235	x	

Umframgjald, vegna stærðar lóðar fyrir bæði jarðstrengs- og loftlínuheimtaug, reiknast kr. 5.50 á hvern m² umfram 800 m².

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum eða næsta útitengikassa að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Í nýjum byggingahverfum er rafveitunni heimilt að jafna yfirlengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Lengd loftlínuheimtaugar reiknast frá næsta stólpa í götulínu stystu greiðfæra leið að varkassa.

Sé lögð bráðabirgða-heimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amp einfasa ..... kr. 4 200
60 amp þrífasa ..... — 5 700

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Þegar stækka þarf heimtaug eða spenni vegna ákveðins notanda, skal hann greiða mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

x) Greiðist samkvæmt kostnaði.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 450.00.

Ef fundin eru óleyfilega eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt gjald, kr. 450.00 til rafveitunnar.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni svo og viðlagagjald. Söluskattur og viðlagagjald reiknast ekki af seldri raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 14. maí 1974, sbr. heimild nr. 85 14. maí 1974, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 379 11. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 24. júní 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

24. júní 1974. Nr. 203.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 272 18. nóvember 1966 um sektargerðir lögreglustjóra.

1. gr.

Í stað „5 000 króna“ í 1. málsgr. 1. gr. komi: 10 000 króna.

2. gr.

Í stað orðanna „Saksóknari ríkisins“ í 2. gr. komi: Ríkissaksóknari.

3. gr.

Í stað orðsins: „saksóknara“ í 7. gr. komi: ríkissaksóknara.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 112. gr. laga nr. 73 21. júní 1973 um meðferð opinberra mála, sbr. lög nr. 61 21. maí 1974, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 24. júní 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 107 12. júlí 1967 um sektargerðir lögreglumanna.

1. gr.

Í stað „1000.00 kr.“ í 1. gr. komi: 3000.00 kr.

2. gr.

Í stað orðanna „Saksóknari ríkisins“ í 3. gr. komi: Ríkissaksóknari.

3. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsgr. 4. gr. komi: ríkissaksóknari.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 112. gr. laga nr. 73 21. júní 1973 um meðferð opinberra mála, sbr. lög nr. 61 21. maí 1974, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 24. júní 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 205. 24. júní 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á söltuðum ufsaflökum, óverkuðum saltfiski, söltuðum þorskflökum, frystri rækju og freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. ágúst 1974 og framleiðslu frysts humars á humarvertíð 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins, vill ráðuneytið hér með staðfesta eftirfarandi grundvallarverð á söltuðum ufsaflökum, óverkuðum saltfiski, söltuðum þorskflökum, frystri rækju og freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. júní til 31. ágúst 1974 og framleiðslu frysts humars á humarvertíð 1974

Söltuð ufsaflök:

15/20	kr. 121.00
21/25	— 117.00
26/30	— 113.00
31/35	— 108.00
36/40	— 104.00

Verð þessi eru c.i.f. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Óverkaður saltfiskur:

Stórfiskur nr. 1	kr. 118.00
Millifiskur nr. 1	— 114.00
Smáfiskur 40/60 nr. 1	— 110.00
Smáfiskur 60/80 nr. 1	— 96.00

Verð á öðrum gæðaflokkum verður ákveðið í hlutföllum söluverða.
Verð þessi eru f.o.b. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Söltuð þorskflök:

700 gr og yfir	kr. 169.00
400—700 gr	— 169.00
200—400 gr	— 160.00

Verð þessi eru c.i.f. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Vélskelflett rækja:

1. 10×4×1 lb. blokkfryst	£ 1.02 pr. lb.
2. 24×1 lb. blokkfryst	£ 1.06 — —
3. 2×5 kg sérfryst	£ 1.06 — —
4. 4×2 kg og 5×2 kg sérfryst	£ 1.06 — —
5. 24×450 gr sérfryst	£ 1.06 — —
6. 1×25 lbs. sérfryst	£ 1.06 — —
7. 15×200 gr sérfryst	£ 1.08 — —
8. Í saltlegi	£ 1.02 — —

Verðbil verður 4%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.
Viðmiðunarverð er miðað við viðskiptagengi krónu gagnvart sterlingspundi, þ. e. £ = kr. 223.35.

FRYSTFISKUR

Þorskur:	US cent á lb. Cif.
4×14 m/r interl.	65.00
4×14 r/l og 8×7 r/l	73.00
10×5, 3×18 og 4×12	91.50
5×10	94.20
4×15	96.00
12×1	96.00
Blokk	84.00
Blokk 24½	85.00

Ýsa:

4×14 m/r interl.	70.00
10×5 og 3×18	96.00
12×1	100.50
Blokk	87.00

US cent á lb. Cif.

Steinbítur:

10×5	75.50
12×1	74.20
Blokk	73.00

Karfi:

8×7 m/r	52.80
10×5 m/r	54.00
10×5 r/l	57.60
12×1	61.10
Lausfr. m/r og b.	60.00
Lausfr. m/r og b/l	65.00
Blokk	65.00

Ufsi:

8×7 r/l	38.90
4×6 kg	49.00
10×5	55.50
Blokk	55.00

Langa:

8×7	44.30
10×5	85.00
Blokk	77.00

Grálúða:

Blokk, U.S.S.R.	55.90
Blokk, U.S.A.	59.00
Heilfr. fiskur	21.50

Viðmiðunarverð er miðað við viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar 7. janúar 1974 ($ 1 = kr. 85.00).

Verðbil verður 3%, en 10% fyrir U.S.S.R. framleiðslu. Miðast þessi verðbil við verðhækkun eingöngu. Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

FRYSTUR HUMAR

5×5 lbs. í skel garndreginn:

7— 9	$ 5.40	pr. lb.	Cif.	U.S.A.
9—12	$ 5.13	—	—	—
12—15	$ 4.86	—	—	—
15—18	$ 4.19	—	—	—
18—24	$ 3.69	—	—	—
24—30	$ 3.24	—	—	—
30—45	$ 2.70	—	—	—

5X6 lbs. í skel garndreginn:

7—15	$ 4.45	pr.	lb.	Cif.	U.S.A.
15—30	$ 3.46	—	—	—	—
30—45	$ 2.48	—	—	—	—

5X3 kg í skel með görn:

7—15	Lire 2.300	pr.	lb.	Cif.	Milano.
10—20	Lire 2.300	—	—	—	—
15—30	Lire 1.710	—	—	—	—
20—35	Lire 1.710	—	—	—	—
30—40	Lire 1.250	—	—	—	—
30—45	Lire 1.250	—	—	—	—
35—60	Lire 975	—	—	—	—
45—60	Lire 975	—	—	—	—

Viðmunarverð er miðað við viðskiptagengi krónu gagnvart Bandaríkjadollar 25. maí 1974 ($ 1 = 92.80).

Verðbil verður 6%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun. Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 50% verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 24. júní 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

26. júní 1974. Nr. 206.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 202 11. sept. 1970, með síðari breytingum, um lánveitingar úr Byggingarsjóði ríkisins.

1. gr.

4. gr. 1. mgr. orðist svo:
Lánsfjárhæðin má nema allt að kr. 1 060 000.00 á hverja íbúð, sem hafin er smíði á eftir 31. desember 1973, þó ekki hærri fjárhæð en nemur ¾ hlutum verðmætis íbúðar skv. mati matsmanna veðdeildar Landsbanka Íslands eða dómkvaddra matsmanna. Húsnæðismálastjórn getur, að fengnu samþykki ráðherra, árlega breytt lánsfjárhæð þessari til samræmis við breytingar á vísitölu byggingarkostnaðar og skal miða við vísitölu eins og hún er 1. nóvember viðmiðunarárið.

Reglugerð þessi staðfestist hér með skv. lögum nr. 30 12. maí 1970 sbr. lög nr. 58/1973 um Húsnæðismálastofnun ríkisins, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Guðmundur Karl Jónsson.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavík.

I. KAFLI
Stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Suður-Þingeyjarsýsla og Húsavíkurbær eru eitt fjallskilafélag, sem skiptist í deildir.

Sýslunefnd ákveður takmörk deilda eftir tillögum hlutaðeigandi sveitarfélaga.

2. gr.

Sýslunefndin í Suður-Þingeyjarsýslu hefur á hendi yfirstjórn allra málefna fjallskilafélagsins samkvæmt gildandi lögum um afréttarmál, fjallskil o. fl.

3. gr.

Hver hreppsnefnd getur valið einn mann eða fleiri til að hafa á hendi stjórn og framkvæmd fjallskilamála hreppsins og nefnast þeir fjallskilastjórar.

Þar sem svo hagar til, að ein fjallskiladeild tilheyrir tveimur eða fleiri hreppum, kjósa hlutaðeigandi hreppsnefndir sameiginlega fjallskilastjórn, er hafi störf þessi á hendi í umboði nefndanna.

II. KAFLI
Notkun upprekstrarlanda.

4. gr.

Land, sem fjallskilaframkvæmd tekur til, skiptist í öræfi, afréttir og heimalönd.

Sýslunefnd getur ákveðið nýjar afréttir eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

Enn fremur geta hreppsnefndir með samþykki sýslunefndar breytt takmörkum afrétta og lagt til þeirra land, er þær hafa full umráð yfir.

Ekki verður afréttarland, þótt í einkaeign sé, gert að heimalandi, nema samþykki sýslunefndar komi til.

5. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá með tölu og ummerkjum yfir þær afréttir, er hún hefur umsjón með og rita hana í gerðabók hreppsins eða sérstaka fjallskilabók. Þar skal og rita allar ákvarðanir, sem gerðar eru viðkomandi fjallskilum hreppsins, og getur sýslunefnd ávallt krafist afrita úr bókum þessum.

6. gr.

Upprekstrarrétt á afrétt hrepps, eða annars upprekstrarfélags, eiga allir búfjáreigendur, sem landsnot hafa í hreppi eða félagssvæði.

Sumarbeitiland sauðfjár, samkvæmt reglugerð þessari, eru afréttir allar og heimalönd, að öðru leyti en því, sem girt er af þeim eða varið til annarra nota. Hreppsnefnd hverri er skylt að sjá um, að öll landssvæði, sem eru í hennar umsjá til fjallskila, notist sem best og jafnast til sumargöngu. Þannig hafi hreppsnefnd, þar sem um afréttarsvæði, fráskilin heimalöndum, er að ræða, vald til að ákveða hvaða fjáreigendur reka fé þangað, hvenær þeir gera það og hvar þeir skilja það eftir.

7. gr.

Ef þurfa þykir skal hreppsnefnd beitast fyrir að sumargöngulönd hreppsins séu metin til ítölu, samkvæmt lögum nr. 42 frá 1969. Nú hefur ítölumat farið fram í tiltekið landsvæði samkvæmt áðurnefndum lögum, og í ljós komið, að einstaka fjáreigendur skortir land til sumarbeitar fyrir fé sitt, og skulu þeir þá greiða upprekstrargjald til fjallskilasjóðs, er síðan greiðir hagatoll til þeirra landeigenda, er landrými hafa fram yfir eigin þarfir. Skal hreppsnefnd ákveða gjöld þessi innan sveitar.

Þar sem svo hagar til, að afréttir eru í eign eins eða fárra manna, ákveður hreppsnefndin gjöldin í samráði við þá, og getur falið þeim innheimtuna sjálfum.

Heimilt er fjáreiganda, sem skortir land til sumarbeitar, að útvega sér það sjálfur, en tilkynna skal hann það hreppsnefndinni eigi síðar en 1. júní ár hvert. Þó að fjáreigandi fái land til sumargöngu utan síns hrepps, verða eigi lögð á hann fjallskil þar, beinlínis, heldur fer þar um eftir samningi hlutaðeigandi hreppsnefndar, sbr. 23. gr.

8. gr.

Nú verður hreppur fyrir ágangi á afrétt eða heimalöndum af fé úr öðrum hreppi, og á þá sá, er fyrir áganginum verður, kröfurétt á hinn um hagagjald.

Rétt er, að sveitarstjórnir hlutaðeigandi hreppa geri með sér samning til tiltekins tíma um bætur fyrir áganginn eftir ástæðum á hverjum stað. Greiðast slík uslagjöld af hlutaðeigandi fjallskiladeild.

9. gr.

Eftir að hreppsnefnd hefur ákveðið, að vorsmölun sé lokið og til fyrstu gangna, má enginn smala afrétt né gera afréttarpeningi ónæði, nema með leyfi hreppsnefndar.

10. gr.

Gangi búpeningur í engi, tún, garðlönd, eða önnur afgirt svæði og valdi tjóni, skal með það farið, svo sem fyrir er mælt í lögum nr. 42 frá 1969, 31. gr.

11. gr.

Eigi má eigandi eða umráðamaður lands, sem notað er til sumargöngu, taka sauðfé eða annan búpening í land sitt af mönnum, sem heimili eiga utan hrepps, nema með samþykki hreppsnefndar, þar sem landið liggur. Þetta á þó eigi við, þar sem fjallskiladeild nær til tveggja hreppa eða fleiri.

Ekki hefur eigandi lands, er liggur innan takmarka sýslufélagsins, sé hann búsettur utan þess, rétt til að lána eða leigja það til upprekstrar, nema samþykki sveitarstjórnar, þar sem landið liggur, komi til.

Telji hreppsnefnd, að of mörgu fé sé sleppt til sumargöngu í þau lönd, sem að hreppsmörkum liggja, getur hún krafist ítölu.

III. KAFLI

Fjárréttir.

12. gr.

Fjárréttir skiptast í aðalréttir og aukaréttir.

Aðalréttir eru nú:

Miðvíkurrétt við Víkurskarð, Gljúfurrétt í Höfðahverfi, Lokastaðarétt, Dælisrétt, Illugastaðarétt í Fnjóskadal, Fellsrétt í Kinn, Mýrarrétt, Fótarrétt, Árrétt og Víðikersrétt í Bárðardal, Baldursheimsrétt og Reykjahlíðarrétt í Mývatnssveit, Hallbjarnarstaðarétt í Reykjadal, Hraunsrétt í Aðaldal, Skógarétt í Reykjahverfi, Tungugerðisrétt á Tjörnesi og Húsavíkurrétt.

Hver aukarétt heyrir undir einhverja aðalrétt eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar. Á aukarétt skal rétta fyrr en á aðalrétt þeirri, er aukaréttin heyrir undir, enda gangi úrtíningsfé þaðan til aðalréttar og dragist þar upp.

13. gr.

Skylt er hverri fjallskiladeild að annast byggingu og viðhald nauðsynlegra rétta á sínu svæði.

Skulu fjáreigendur, sem sókn eiga til réttar, sjá sér þar fyrir nægilegu dilkrúmi á sinn kostnað, og hlíta samþykktum fjallskiladeildar um gerð þeirra, ef um nýbyggingu réttar er að ræða. Sama gildir um aðrar fjallskiladeildir, sem fjár geta átt von á réttinni.

Kostnað af byggingu almennings og geymslurúms ber fjallskiladeildin.

14. gr.

Nú þykir þörf að fjölga fjárréttum eða færa gamla rétt á annan hentugri stað, og skal þá hreppsnefnd sú eða hreppsnefndir, er hlut eiga að máli, bera málið undir atkvæði búenda í fjallskiladeildinni á almennum fundi.

Sé um aukarétt að ræða, ræður meiri hluti atkvæða málinu til fullnaðarlykta, en um aðalrétt þarf samþykki sýslunefndar til þess að ákvörðun sé gild.

15. gr.

Skyldur er hver landeigandi að leggja til land undir rétt, þó ekki tún eða engi.

Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðusla, skal bæta það landeiganda, ef krafist er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

Endurgjald til jarðeiganda, sem og kostnaður af matsgerðinni, telst með byggingarkostnaði réttarinnar.

IV. KAFLI

Smölun til rúnings.

16. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir til að smala lönd sín á vorin eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Nú er jörð í eyði og enginn ákveðinn notandi að henni, ber þá fjallskiladeildinni að hlutast til um, að landið sé smalað til rúnings, ef þörf telst til, og taka ákvörðun um, hvernig kostnaður af smöluninni sé borinn uppi. Sama gildir um smölun afréttar, ef fé rennur þangað fyrir rúning.

17. gr.

Hreppsnefnd hefur vald til að ákveða hvenær vorsmölun skuli fara fram. Ókunnugt fé, sem þá kemur fyrir og eigendur ráðstafa ekki sjálfir, ber finnanda að rýja, ef unnt er, og einnig marka unglömb. Skal hann gera eigendum aðvart um ullina, og gera grein fyrir mörkum á lömbum.

Þóknun fyrir rúning má nema allt að andvirði helmings ullarinnar.

V. KAFLI

Hreinsun heimalanda.

18. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimaland sitt á hverju hausti í sambandi við almenn fjallskil og eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar.

Heimilt er hreppsnefnd að meta smölun þeirra til fjallskila og reikna sem framlag vinnu þá, sem lögð er til smölunarinnar.

Rekstur til réttar reiknast með fjallskilum.

Hreppsnefnd getur skipað fyrir um almenna hreinsun heimalanda á haustin, hvenær sem henni þykir nauðsynlegt.

19. gr.

Nú liggja heimalönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir koma sér saman um, hvernig hreinsuninni skuli hagað á því svæði.

20. gr.

Hver bóndi er skyldur að hirða fé það, er finnst í heimalöndum, eftir að almennum fjallskilum er lokið, og greiða fyrir því, að það komist til réttra eigenda, samkvæmt reglum er hreppsnefnd setur.

VI. KAFLI

Göngur og réttir.

21. gr.

Hver, sem á sauðkindur eða geitfé, ber að telja fram við hreppsnefnd fyrir 1. ágúst ár hvert allt sitt fé, enn fremur geldneyti og hross sem ganga í afrétt, og gera fjallskil fyrir það á þann hátt sem hún ákveður. Skyldur er hver húsráðandi að inna fjallskil af hendi fyrir heimilisfólk sitt.

Enginn fjáreigandi er undanþegin fjallskilum, þótt hann hafi sleppt fé sínu í heimaland. Þó getur hreppsnefnd undanskilið að meira eða minna leyti það fé, sem geymt er í eyjum eða girðingum, sem vel er við haldið. Gera má um þetta sveitarsamþykkt á lögmætum fundi, enda hafi þess verið getið í fundarboði, að málið verði borið þar fram.

22. gr.

Hreppsnefnd skal skipta löndum, sem hún hefur forsögn um fjallskil á, í tiltekin leitarsvæði og kveða á um, hve marga menn þarf í hverja leit, og til hvaða réttar fé það skuli ganga. Einnig skipar hún fyrir um hvers konar fjallskilavinnu aðra, er inna þarf af höndum.

23. gr.

Þegar hreppar fá í haustgöngum ójafna fjártölu svo að máli skiptir, hver úr annars löndum, þá er þeim hreppi, sem fleira fær fé, skylt að greiða hinum áfallinn gangnakostnað fyrir það og hagagjald.

Getur sá, er fyrir verulegum ágangi verður, krafið hinn aðilann um, að hann sendi menn í göngur. Skulu hreppar gera með sér glögga samninga um þessi viðskipti. Ágreiningi hreppa um þessi atriði má skjóta til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar.

24. gr.

Nú vanrækir einhver fjallskil, sem á hann hafa skipst og er honum það sjálfrátt, eða hann leggur ógildan mann til fjallskila, þá er það gangnarof og varðar sektum er nema hálfum fjallskilakostnaði, og renna í fjallskilasjóð.

Auk þess greiðir sá, er brotlegur verður, göngurnar eftir mati, nema leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að inna þær af hendi á hans kostnað.

25. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minnst helmingur leitarmanna tekur gildan, þó aldrei yngri en 14 ára. Nú verður einhver leitarmanna sann-

ur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem honum sjálfum er um að kenna, þá skal svo álíta sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinn, og að auki sæti aðili fébótum sem fyrir gangnarof.

Nú er leitarmaður ekki talinn fullgildur, en þó eigi heim sendur, og reiknast honum þá kaup eftir mati leitarforingja og hreppsnefndar.

26. gr.

Tvenn skulu fjallskil haust hvert. Auk þess skal hreppsnefnd skipa fyrir um fleiri fjallskil, ef þörf þykir.

Nú kemur óveður, er gangnamenn eru af stað komnir og göngur byrjaðar, svo að þær verða að litlu gagni eða engu, og er þá komið undir áliti hlutaðeigandi hreppsnefndar, hvort telja skuli, að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinn.

27. gr.

Haustgöngur skulu byrja svo snemma ár hvert, að fyrstu réttardagar á aðalréttum verði þessir.

a. 12. september: Skóga-, Húsavíkur- og Tungugerðisrétt.
b. 13. september: Víðikers- og Reykjahlíðarrétt.
c. 14. september: Baldursheims-, Hrauns-, Hallbjarnarstaða- og Árrétt.
d. 16. september: Gljúfurár-, Fells- og Mýrarrétt.
e. 17. september: Lokastaðarétt.
f. 18. september: Miðvíkur-, Dælis-, Illugastaða- og Fótarrétt.

Ellefu dagar skulu líða milli 1. og 2. gangna.

Nú eru leitarsvæði, eitt eða fleiri, aðskilin frá öðrum með girðingum eða tálmunum frá náttúrunnar hálfu, sem hindra millirennsli fjár, og getur þá sýslumaður heimilað viðkomandi hreppsnefnd eða hreppsnefndum að færa fjallskil til á því svæði, um tiltekinn tíma.

28. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi, er berist sem þingboð um hreppinn nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna. Sé þar tekið fram, hvernig göngum skuli hagað í hvert skipti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, sem sendir skulu á aðrar fjárréttir.

Hreppsnefnd skipar réttarstjóra, er hefur umsjón með réttun fjárins og sundurdrætti. Getur hann kvatt sér til aðstoðar svo marga menn, sem þarf til þess, að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega.

29. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að hafa svo marga menn á þeirri fjárrétt, sem hann á sókn að sem þarf, til þess að fé hans verði dregið svo greiðlega, sem réttarstjóri mælir fyrir. Skal að minnsta kosti einn maður vera kominn til réttar frá hverjum fjáreiganda, þá réttað er og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fé frá réttinni, fyrr en honum er lokið, nema réttarstjóri leyfi.

30. gr.

Leitarforingjar skipa fyrir um, hvernig göngum skal hagað í hverri leit. Þeir sjá um, svo sem unnt er, að hver gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjársöfnin séu rekin með reglu til réttar í tækan tíma.

Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjárins, þar til réttarforingi tekur við því. Eru gangnamenn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof, ef út af er brugðið.

Leitarforingja er skylt að sjá um, eftir því sem frekast er hægt, að vanmetafé komist til byggða.

Fjallskiladeildin ber ekki ábyrgð á, að hrútum, eldri en veturgömlum, sé komið til réttar, ef þeir reynast ekki göngufærir með öðru fé, en skylt er að segja eigendum frá, að þeirra hafi orðið vart.

31. gr.

Í hverri fjallskiladeild skal vera fjallskilasjóður, og er heimilt að jafna niður ákveðnu gjaldi til hans, eftir tölu þess fjár, sem þar er fjallskilaskylt. Í hann mega renna hagagjöld, eftirstöðvar af skylduvinnu til fjallskila, fundarlaun fyrir fé úr öræfaleitum og eftirleitum, sem gerðar eru á kostnað fjallskiladeildarinnar, sektir og fleira.

Tekjum fjallskilasjóðs skal verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, svo sem til að borga aukaleitir, öræfaleitir, fundarlaun eftirleitarfjár fjáreigenda í deildinni, réttarbyggingar o. fl.

Reikningar fjallskiladeildar skulu gerðir samtímis reikningum sveitarsjóða og fylgja þeim til sýslunefndar.

32. gr.

Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, hefur hann rétt til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur, með því að kæra, skotið sér undan að inna þau fjallskil af hendi, er honum voru gerð.

VII. KAFLI

Eftirleitir og öræfaleitir.

33. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið skal hreppsnefnd annast um að eftirleit fari fram, ef þörf er talin á því.

Fjárleitir á öræfum, sem ekki geta talist til nokkurra afrétta, skulu gerðar eftir sömu reglum sem eftirleitir, en heimilt er, að þær fari fram samtímis fjallskilum eða fyrr.

34. gr.

Fundarlaun fyrir fé, sem finnst í öræfaleit, skal vera $\frac{2}{5}$ hlutar verðs fjárins, samkvæmt mati finnandans, en $\frac{1}{3}$ hluti verðs fyrir það fé, sem finnst í eftirleit á afrétt. Vilji fjallskilastjóri ekki leysa féð út samkvæmt þessu mati, er finnandinn skyldur til að kaupa féð tilsvarandi verði.

Nú hafa aðeins farið fram tvenn almenn fjallskil á einhverju leitarsvæði, og er þá ekki skylt að greiða fundarlaun fyrir það fé, sem finnst í þriðju leit, þótt eftirleit sé kölluð.

Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun fjár, þó í afrétt sé, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

Sveitarstjórn er heimilt að ákveða að farga skuli því fé, sem finnst í öræfaleit.

35. gr.

Hver maður skal auðkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum og brennimarki á hægra horni eða öðru ótvíræðu einkenni, ef eigendaskipti hafa farið fram á kind eða eyrnamark skemmst.

Um markréttindi fer sem í lögum er ákveðið.

Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með þessum sveitarbrennimörkum, eða merki í eyra, með sömu einkennisstöfum:

Tjörneshreppur Þ. 2.
Húsavíkurkaupstaður Þ. 3.
Reykjahreppur Þ. 4.
Aðaldælahreppur Þ. 5.
Reykdælahreppur Þ. 6.
Skútustaðahreppur Þ. 7.
Bárðdælahreppur Þ. 8.
Ljósavatnshreppur Þ. 9.
Hálshreppur Þ. 10.
Grýtubakkahreppur Þ. 12.
Svalbarðsstrandarhreppur Þ. 13.

36. gr.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefnd semur og skal prenta hana svo oft sem lög mæla fyrir um, og úthluta meðal búenda í fjallskilafélaginu.

Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimilisskjala, er fylgja býli hans, og skila næsta ábúanda, þá er hann flytur af jörðinni.

Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem eigi standa í markaskránni, skulu þeir fá til þess leyfi Markadóms Þingeyjar- og Eyjafjarðarýslu og auk þess birta það í Lögbirtingablaðinu og senda lýsingu þess til hreppsnefnda í næstu sveitum.

VIII. KAFLI
Óskilafé.

37. gr.

Nú kemur fyrir við vorsmölun ómarkað lamb, sem engin móðir finnst að, og skal þá tilkynna það fjallskilastjóra, sem ákveður hvernig lambið skuli auðkennt, svo að ekki verði um villst. Verður lamb þetta eign fjallskilasjóðs, ef réttur eigandi svo að ekki verði um villst. Verði lamb þetta eign fjallskilasjóðs, ef réttur eigandi kemur ekki fram síðar.

Á haustréttum annast réttarstjóri, að öll vafalömb, sem koma fyrir í réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé, og mönnum gefinn kostur á að láta lambmæður helga sér lömbin.

Ómerkingum og óskilafé, sem kemur fyrir í skilaréttum, og ekki finnast eigendur að, svo og fé, er farið hefur yfir varnarlínur, skal þegar lógað í sláturhúsi, og sér hreppstjóri um, að svo sé gert.

Áður en slíku fé er lógað, skal skrifa nákvæma lýsingu á því, þar sem getið sé marks og annarra einkenna, er eigendur gætu helgað sér það eftir.

Óskilafé, sem fram kemur eftir réttir og ekki finnast eigendur að, eða ekki kemst til eigenda vegna fjarlægðar, skal fara með á sama hátt.

Allt óskilafé, sem fargað er, skal lagt inn á reikning, þannig að greiða megi út verð hverrar kindar, ef eigandi finnst.

Annan óskilapening, svo sem hross og nautgripi, skal hreppstjóri selja á opinberu uppboði með 12 vikna innlausnarfresti.

IX. KAFLI
Fjárrekstrar.

38. gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði fyrir þá, er

lönd þau eiga, sem um er rekið eða í er áð. Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni fyrr en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kvöldi, eftir að fer að skyggja, nema brýna nauðsyn beri til.

Skylt er sláturhúsum að láta fara fram markskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

39. gr.

Sýslunefndin sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út af fjallskilamálum. Enn fremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

40. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum samkvæmt lögum nr. 42 frá 1969.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefur samið, staðfestist hér með, samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. mars 1961, og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42 12. maí 1969, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstað nr. 77 frá 11. júlí 1959.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. júní 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Haukur Jörundarson.

28. júní 1974. Nr. 208.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Norður-Þingeyjarsýsla austan Jökulsár skiptist í tvö fjallskilafélög þannig: Á milli Jökulsár og Hafralónsár sé eitt fjallskilafélag og annað fjallskilafélag sé austan Hafralónsár, að takmörkum Norður-Múlasýslu. Vestra fjallskilafélagið skiptist í deildir eftir hreppum. Hreppum má og skipta í deildir, ef viðkomandi hreppsnefnd telur þess þörf og sýslunefnd samþykkir.

2. gr.

Sýslunefnd hefur yfirstjórn allra fjallskilamála samkvæmt gildandi sveitarstjórnarlögum, en hreppsnefnd annast framkvæmd þeirra hver í sínu hreppi.

3. gr.

Hver hreppsnefnd skal skipa einn mann til að hafa á hendi stjórn og umsjón fjallskilamála hreppsins og nefnist hann fjallskilastjóri.

4. gr.

Hver hreppsnefnd, eða fjallskilastjóri fyrir hennar hönd, haldi sérstaka fjallskilabók, staðfesta af oddvita sýslunefndar. Í þá bók skal skrá allt, er viðkemur fjallskilamálum hreppsins. Fjallskilastjóri skal hafa þóknun fyrir störf sín eftir ákvörðun hreppsnefndar.

5. gr.

Hver fjallskiladeild skal hafa sérstakan fjallskilasjóð og renna í hann allar tekjur og úr honum greiðast öll gjöld, er af fjallskilum stafa.

Hreppsnefndaroddviti eða formaður fjallskiladeildar annast reikningsfærslu fjallskilasjóðs, innheimtur og gjöld. Reikningar sjóðanna skulu fylgja sveitarsjóðsreikningum til endurskoðunar og úrskurðar.

II. KAFLI

Um afrétti, heimalönd og upprekstur.

6. gr.

Land, sem fjallskilaframkvæmd tekur til, skiptist í afrétti og heimalönd. Þar sem almenningar (óbyggðir) þurfa hreinsunar við tekur fjallskilaframkvæmd til þeirra, eftir því sem þörf krefur. Það skulu vera afréttir sem að fornu hafa verið, þó getur sýslunefnd ákveðið nýja afrétti eftir tillögum hreppsnefndar og með samþykki landeigenda. Enn fremur geta hreppsnefndir með samþykki sýslunefndar, breytt takmörkum afrétta og lagt til þeirra land, er þær hafa full umráð yfir. Ekki verður afréttarland, þótt í einkaeign sé, gert að heimalandi, nema samþykki sýslunefndar komi til.

7. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá um landamerki afréttarlanda hreppsins og skal hún innfærð í fjallskilabókina. Skrár þessar skulu sendar sýslunefnd, er samræmir þær og gerir heildarskrá yfir alla afrétti er héraðsbúar nota. Breytingar á afréttum, eða réttindum yfir þeim, skulu færðar í afréttarskrá. Afréttarskrá skal geymd í skjalasafni sýslunnar.

8. gr.

Upprekstrarrétt á afrétt hrepps eiga allir búfjáreigendur, sem landsnot hafa í viðkomandi hreppi.

Um upprekstrarrétt á afréttarland, sem liggur undir einstaka jörð eða stofnun, fer eftir fornri venju eða samningum.

9. gr.

Heimilt er að nota heimalönd til upprekstrar fyrir sauðfé, ef hreppsnefnd samþykkir. Skoða skal slík heimalönd sem afrétt hvað göngur snertir, enda séu þau notuð á þann hátt af fleirum en landeiganda sjálfum.

Nú rekur maður fé sitt í annars manns heimaland í heimildarleysi, og skal þá eigandi eða umráðamaður landsins tafarlaust tilkynna það fjallskilastjóra, er sér um samdægurs, að féð sé rekið til afréttar á kostnað fjáreiganda. Verði ágreiningur milli fjallskilastjóra og fjáreiganda um gjald fyrir slíkan rekstur, má vísa ágreiningnum til sýslunefndar til úrskurðar.

10. gr.

Um afréttargjald til eiganda afréttarlands fer eftir samningi eða, ef samkomulag næst ekki, eftir ákvörðun viðkomandi hreppsnefndar. Þó getur sá aðili, sem eigi vill una ákvörðun hreppsnefndar krafist mats dómkvaddra manna um gjaldhæð. Ákvörðun um hagatoll, hvort heldur ákveðinn er með samningi eða eftir mati, gildir aldrei fyrir lengri tíma en 6 ár í senn.

11. gr.

Nú eiga tveir menn eða fleiri afrétt saman og skiptist þá afréttartollur milli þeirra eftir tiltölu hvers í afrétt, þótt einn leyfi upprekstur frekar en aðrir.

12. gr.

Heimilt er umráðsmanni lands, sem verður fyrir ágangi af afréttarfé að sumrinu, að gera umkvörtun um það til viðkomandi fjallskilastjóra. Sjái fjallskilastjóri að umkvörtunin sé á rökum byggð, skal hann láta reka fénaðinn í afrétt eða til skilaréttar, ekki síðar en tveimur sólarhringum eftir að umkvörtunin var gerð, nema óðruvísi um semjist við þann, er fyrir átroðningi varð. Kostnaður við slíka rekstra greiðist úr fjallskilasjóði.

Enginn má reka fénað þann, er úr afrétt gengur að sumrinu, til sveitar eða á nágranna.

III. KAFLI

Um fjárréttir.

13. gr.

Fjárréttir skiptast í aðalréttir, aukaréttir og heimaréttir. Ákveður sýslunefnd, eftir tillögum hreppsnefnda, hverjar séu aðalréttir og aukaréttir.

Aðalréttir og aukaréttir eru:

Í Fjallahreppi:

Aukarétt: Víðihólsrétt.

Í Öxarfjarðahreppi:

Aðalréttir: Tungurétt og Sandfellshagarétt. — Aukarétt: Landsrétt.

Í Presthólahreppi:

Aðalréttir: Katastaðrétt og Leirhafnarrétt. — Aukaréttir: Arnarhólsrétt og Blikalónsrétt. Ásmundarstaðarétt og Hólsrétt.

Í Svalbarðshreppi:

Aðalrétt: Garðsrétt.

Í Raufarhafnarhreppi:

Aukarétt: Ytravogsrétt.

Í Sauðaneshreppi og Þórshafnarhreppi:

Aðalrétt: Hallgilsstaðarétt. Aukarétt: Efralónsrétt.

14. gr.

Skylt er hverjum hreppi eða fjallskiladeild að viðhalda aðalréttum og byggja að nýju þegar þörf krefur. Kostnaður við byggingu og viðhald aðalrétta — almennings og dilka — greiðist úr fjallskilasjóði.

Fjallskilastjóri hefur umsjón með byggingu og viðhaldi aðalrétta.

Kostnaður af byggingu og viðhaldi aukarétta greiðist að $\frac{2}{3}$ úr fjallskilasjóði og $\frac{1}{3}$ af þeim fjáreigendum, sem nota réttina sem heimarétt.

Landeigandi aukarétta skal hafa umsjón með byggingu og viðhaldi réttanna.

Heimilt er sveitarstjórn að greiða úr fjallskilasjóði styrk til byggingar heimarétta, en þó því aðeins, að gera þurfi ráð fyrir verulegu réttarplássi fyrir afbæjarfé.

15. gr.

Við hverja aðalrétt skal vera ómerkingadilkur, svo og dilkur fyrir sjúkt fé. Einnig skal hreppsnefnd sjá um að við hverja aðalrétt séu nægilega margir dilkar fyrir fé úr öðrum hreppum. Auk þess skal við hverja aðalrétt vera nægilega víðlent, fjárhelt geymslupláss, svo hægt sé að geyma þar réttarsafn yfir nótt.

16. gr.

Þar sem afréttir eru víðlendir og hreppsbúum þykir þörf á, skal byggja gangnamannakofa á hentugum stöðum, svo gangnamenn geti notið þar skjóls fyrir sig og hesta sína, þegar þörf krefur. Fjallskilastjóri, eða oddviti, sér um byggingu og viðhald gangnakofa. Kostnaður greiðist úr fjallskilasjóði.

IV. KAFLI

Um haustgöngur, réttir og vorsmölun.

17. gr.

Hver fjáreigandi, sem á sauðfé á afrétt, er skyldur að gera fjallskil á þann hátt og á þeim tíma er hreppsnefnd ákveður.

Þeir, sem reka fé sitt á annarra hreppa afrétti skulu greiða ¾ fjallskilakostnaðar, móts við aðra fjáreigendur hreppsins.

Skyldur er hver bóndi að inna af hendi fjallskil fyrir heimamenn sína og aðra, er hjá honum eiga fjallskyldan fénað, gegn endurgjaldi frá hlutaðeigandi fjáreiganda.

18. gr.

Skylt er hverjum fjáreiganda að gefa hreppsnefnd skýrslu um fjártölu á afrétt á þeim tíma er hún ákveður. Hreppsnefnd er skylt að semja skýrslu um fjártölu þeirra hreppsbúa, er rekið hafa fé á utansveitarafrétti og senda hlutaðeigandi hreppsnefnd eigi síðar en mánuði fyrir fyrstu göngur.

Hreppsnefnd skal jafna öllum fjallskilakostnaði á fjártölu hreppsbúa og annarra þeirra, er afrétt hreppsins nota, með ákveðinni krónutölu á kind og nefnist sú fjársöfnun fjallskilasjóður. Úr þeim sjóði skal greiða gangnakostnað og annað, er fjallskil varðar, sbr. 14.—16. gr.

19. gr.

Hreppsnefnd skal skipta afrétti þeim, sem hún á yfir að ráða, í leitarsvæði og kveða á um hve marga menn þurfi í hverja leit, og svo til annarra fjárrétta, sem sækja þarf fé að. Skrá um þetta skal færa í fjallskilabók hreppsins. Hreppsnefndir semji sín á milli um meðferð utansveitarfjár.

20. gr.

Nú verður ágangur fjár frá einu sveitarfélagi í annað, eða frá einu fjallskilaumdæmi í annað, og getur þá sá er fyrir verulegum ágangi verður, krafið hinn aðilann um gjald fyrir, eða að hann sendi menn í göngur ef um semst, eftir því sem hæfilegt þykir, miðað við gangnakostnað og usla í högum. Komi hreppsnefndir sér ekki saman um kostnað af þessu, má skjóta ágreiningnum til úrskurðar sýslunefndar.

21. gr.

Hverjum fjáreiganda er skylt að inna af hendi fjallskil sem á hann hafa verið lögð, á þeim tíma og með þeim hætti, sem hreppsnefnd hefur ákveðið. En heimilt er honum að bera upp við hreppsnefndina aðfinnslur um það hvernig fjallskilum er jafnað á hann og aðra. Náist ekki samkomulag milli hreppsnefndar og fjáreiganda, má skjóta ágreiningum til úrskurðar sýslunefndar.

Enginn sá, sem fjallskil eru lögð á, getur komist hjá að inna þau af hendi þótt hann hafi kært yfir þeim og lagt það mál til úrskurðar.

22. gr.

Nú vanrækir fjáreigandi að framkvæma þau gangnaskil, sem honum hafa verið gerð eða leggur ógildan mann til fjallskila, þá er það gangnarof og varðar sektum.

Rétt er gangnaforingja eða fjallskilastjóra að fá mann til að gera gangnaskil í stað þess, er gangnarof gerði, á hans kostnað. Auk þess greiði hann sekt til fjallskilasjóðs, er hálfum göngunum nemur.

23. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, sem gangnaforingi og minnst helmingur gangnamanna tekur gildan. Nú hefur fjáreigandi engan hæfan mann og getur ekki útvegað hann. Skal hann þá tilkynna það fjallskilastjóra minnst 6 dögum áður en gangnaskilin eiga að framkvæmast, en fjallskilastjóri útvegar mann og annað, sem með þarf — hest, fæði o. s. frv. — og borgar þá fjáreigandi sektalaust allan þann kostnað, sem af fjallskilunum leiðir, án tillits til mats á þeim.

24. gr.

Hreppsnefnd skipar einn kunnugan og gætinn mann sem gangnaforingja fyrir hvert leitarsvæði. Gangnaforingi skipar fyrir um tilhögun gangna og hefur alla stjórn á þeim. Hann sér um, að safnið sé rekið með reglu og gætni, og kveður menn til að gæta þess, þar til það er komið í rétt eða náttha ga.

Hver gangnamaður er skyldur til að hlýða sínum gangnaforingja. Öll óhlýðni við skipunum hans varða sektum.

25. gr.

Gangnaforingi skal annast um að farið sé svo vel með féð sem unnt er. Nú koma fyrir kindur, sem ekki er unnt að koma lifandi til rétta og ekki er þreytu um að kenna, skal þá slátra þeim.

Fjallskilastjóra skal tilkynnt, ef gangnamenn hafa orðið að skilja eftir þreyttar kindur og ógangfærar, svo og kindur, sem lógað hefur verið í göngunum, og skal hann í samráði við eiganda eða eigendur ráðstafa þeim svo fljótt sem unnt er. Fjallskilasjóður greiðir kostnað sem af þeim leiðir að ⅓.

26. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi (gangnaseðli), er berist eftir boðleið um hreppinn hæfilegum tíma áður en fjallskil byrja, hvað hver fjáreigandi á að leggja til fjallskila á því hausti. Þar skal tekið fram: Fjártala á afrétt, kostnaður á kind, hverjir séu gangnaforingjar, hvenær rétta skal á aðalréttum, hver sé réttarstjóri og annað það, er fjáreigendur og gangnamenn varðar.

27. gr.

Það skal vera aðalregla að gera þrenn fjallskil hvert haust. Þó er hreppsnefnd heimilt að fyrirskipa fjórðu göngur, ef ástæða þykir til. Hreppsnefnd er heimilt að ákveða vorsmölun til rúnings ef ástæða þykir til.

Ókunnugu fé, sem fyrir kemur í vorsmölum og eigendur ráðstafa ekki sjálfir, skal ekki sleppa, nema lömb fylgi mæðrum.

28. gr.

Nú kemur óveður þegar gangnamenn eru á stað komnir og göngur byrjaðar, svo þær verða að litlu eða engu gagni, er þá hlutaðeigandi hreppsnefnd heimilt að láta endurtaka göngurnar og greiða aukaþóknun fyrir.

29. gr.

Fjallskilum skal haga þannig, að réttardagur úr fyrstu göngum sé 21. september. Heimilt er hreppsnefndum að breyta út af þeirri reglu, ef nauðsyn krefur og samkomulag næst milli samliggjandi hreppa. Réttardaga úr síðari göngum ákveður hreppsnefnd á hverjum stað. Fjallskilum skal lokið eigi síðar en 15. október.

30. gr.

Við hverja aðalrétt skal hreppsnefnd skipa duglegan réttarstjóra. Skal réttarstjóri kominn til réttar í tæka tíð hvern réttardag. Hann skipar fyrir um hvernig drættir skuli hagað og heldur mönnum til starfa. Hann bannar stranglega alla óreglu, er veldur töfum við dráttarstörfin. Sýni nokkur í réttinni óhlýðni gegn skipunum hans, varðar það sektum sem fyrir gangnarof.

31. gr.

Réttarstjóri skal láta taka allar sjúkar og grunsamlegar kindur úr safninu eða réttinni strax og þeirra verður vart og einangra þær. Hann skal og annast um, að ómörkuð lömb séu hirt á réttinni og dregin í dilk, svo fjáreigendum gefist kostur að á láta lambsmæður helga sér þau.

Enginn má helga sér marklausa kind eftir fjárbragði og enginn má taka ómarkað lamb af réttum, nema með samþykki réttarstjóra. Réttarstjóri skal að loknum drætti afhenda hreppstjóra, eða umboðsmanni hans, alla ómerkinga og aðrar kindur, sem ekki finnast eigendur að, svo og sjúkt fé og það fé, sem samkvæmt fyrirmælum sauðfjársjúkdómanefndar ekki má reka heim til sín.

32. gr.

Réttarstjóri skal skipa markglöggan og áreiðanlegan mann til að rannsaka fé utansveitarmanna, áður en það er rekið af réttinni, til að koma í veg fyrir misdrátt.

33. gr.

Heimilt er hreppsnefndum að ákveða að haustsmölun heimalanda verði metin til aðalfjallaskila að meira eða minna leyti, eftir því sem til hagar á hverjum stað.

34. gr.

Nú er jörð í eyði og land hennar ekki lagt til afréttar viðkomandi hrepps með samningum, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að annast um hreinsun heimalands jarðarinnar sem og önnur fjallskil, eins og byggð væri. Nú fellur sveitarfélag eða verulegur hluti þess úr byggð, og skal þá sýslunefnd sjá um, að fjallskil séu framkvæmd á eyðilöndum. Kostnaður við þau skiptist þannig, að eigendur bera ½, hreppar þeir er fjárvon eiga í löndunum ¼, og ríkið ¼. Búnaðarfélag Íslands úrskurðar kostnaðarreikninginn.

35. gr.

Nú eru heimalönd eigi smöluð af gangnamönnum og er þá hver bóndi skyldur að smala heimaland sitt á hausti samhliða leitum, ef sveitarstjórn mælir svo fyrir, sama gildir um eigendur eyðibýla þó að þeir eigi þar ekki fjár von. Hlýði umráðamaður lands ekki fyrirmælum sveitarstjórnar, ber honum að greiða smölunarkostnað eftir mati sveitarstjórnar.

Vafafé og ómerkingar, sem lambamæður hafa ekki helgað sér á aukarétt og heimarétt, gangi til aðalréttar. Að öðru leyti skipar hreppsnefnd fyrir um meðferð þess fjár, er kemur fyrir í þeim réttum.

V. KAFLI

Um hreinsun heimalanda eftir réttir.

36. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að eftir réttir á haustum séu öll heimalönd rækilega smöluð svo oft sem þurfa þykir.

37. gr.

Skyldur er hver bóndi eða landráðandi að hirða fé það, sem finnst í heimalandi hans, eftir að fjallgöngum er lokið og láta eigendur vita. Um utansveitarfé tilkynnist til fjallskilastjóra, sem ráðstafar því.

38. gr.

Hreppsnefnd sér um flutning þess fjár, sem kemur fyrir í öðrum sveitum, eftir að fjallskilum er lokið og skiptist kostnaður að jöfnu milli fjallskilasjóðs og hlutaðeigandi fjáreigenda.

VI. KAFLI
Um óskilafé.

39. gr.

Hver sá, sem fjallskil innir af höndum, hvort heldur við smölun afrétta eða heimalanda, skal leitast við að handsama, svo fljótt sem verða má, ómerkinga, sem vart kann að verða, og auðkenna þá, ef þeir fylgja móður.

Nú koma ómerkingar eða annað óskilafé til réttar, og skal þá draga það í sérstakan dilk, þar sem menn eiga kost á að leiða mæður til ómerkinga og sanna eignarrétt sinn á öðru óskilafé. Fjárbragð eitt má aldrei skera úr um eignarrétt.

40. gr.

Ómerkingum og óskilafé, sem kemur fyrir í skilaréttum, og ekki finnast eigendur að, skal þegar lógað í sláturhúsi, og sér hreppstjóri um, að svo sé gert. Áður en slíku fé er lógað, skal skrifa nákvæma lýsingu á því, þar sem getið sé marks og annarra einkenna, er eigendur gætu helgað sér það eftir.

Óskilafé, sem fram kemur eftir réttir og ekki finnast eigendur að, eða ekki kemst til eigenda vegna fjarlægðar, skal fara með á sama hátt.

Allt óskilafé, sem fargað er, skal lagt inn á reikning, þannig að greiða megi út verð hverrar kindar, ef eigandi finnst.

41. gr.

Fyrir árslok skulu hreppsstjórar birta í Lögbirtingablaði tilkynningu um förgun óskilafjár, hver í sínum hleppi. Skal í tilkynningu greint mark og auðkenni hverrar kindar, eftir því sem kostur er, og skorað á rétta eigendur að gefa sig fram og sanna rétt sinn innan tiltekins tíma.

42. gr.

Af sláturverði ómerkinga og annars óskilafjár greiðist áfallinn kostnaður. Eftirstöðvar andvirðis greiðast eiganda, ef hann sannar eignarrétt sinn innan tiltekins tíma, ella í viðkomandi fjallskilasjóð.

43. gr.

Nú kemur fyrir kind með marki ákveðins manns, en hann telur sig ekki eiganda. Skal þá fara með kindina sem óskilafé.

VII. KAFLI
Um eftirleitir.

44. gr.

Þegar fyrirskipuðum fjallskilum er að fullu lokið, skal fjallskilastjóri leyfa eftirleitir á afréttum, annað hvort fyrir umsamda borgun úr fjallskilasjóði, eða á kostnað leitarmanna sjálfra. Fjallskilastjóri skal auglýsa hvað af afréttum hrepps-

ins er gefið upp til eftirleita. Séu nærheiðar ekki gefnar upp til eftirleita, skal fjallskilastjóri semja við heiðaeigendur að þeir hreinsi nærheiðar, þar sem fé þeirra gengur, fyrir 5. nóvember haust hvert.

45. gr.

Nú finnur maður óheimt fé í eftirleit, án þess að samið hafi verið um borgun fyrir ferðina og ber honum þá greiðsla fyrir hverja kind, sem svarar 25% af skattmati áa, eins og það er á hverjum tíma.

Borgun fyrir óheimt fé greiðist úr fjallskilasjóði. Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun fjár, þótt í afrétt sé, eftir að fjallskilum er lokið, er eigi skylt að greiða fundarlaun.

Nú finnst fé í eftirleit, og skal það tilkynnt fjallskilastjóra, en hann gerir ráðstafanir til, að hið fundna fé komist til réttra eigenda.

Oddviti hreppsnefndar greiðir eftirleitalaun eftir ávísun frá fjallskilastjóra.

46. gr.

Fyrir heimtar kindur, sem finnast í eftirleit í fjærheiðum, ber eiganda að greiða hálf eftirleitarlaun.

VIII. KAFLI

Um mörk og markaskrá.

47. gr.

Fjármörk eru: Eyrnamörk, hornamörk og brennimörk. Hver fjáreigandi er skyldur að hafa glöggt eyrnamark á fé sínu. Lömb skulu mörkuð, þau er til næst, fyrir lok tólftu viku sumars. Skylt er hverjum fjáreiganda að hafa hreppsmerki á fé sínu, brennimark á vinstra horni, ef fé er hyrnt, en plötu í vinstra eyra á kollóttu fé, með sömu stöfum og hreppsbrennimerkið.

Hreppabrennimörk eru þessi:

Í Sauðaneshreppi og Þórshafnarhreppi L 1.
Í Svalbarðshreppi S 2.
Í Presthólahreppi P 3.
Í Öxarfjarðarhreppi Ö 4.
Í Fjallahreppi F 5.
Í Raufarhafnarhreppi R 6.

48. gr.

Ekki mega menn eiga námerkt frekar en þörf krefur og hefur markadómsmaður rétt til að kveða á um hversu námerkt má vera. Þess skal sérstaklegt gætt, að enginn fjáreigandi í Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár noti fjármark, sem til er í Norður-Múlasýslu, norðan Jökulsár á Brú.

49. gr.

Sauðfé skal draga eftir mörkum. Markið helgar markeiganda kind, nema sannist að annar eigi. Enginn má draga sér kind, sem eigi ber hans rétta mark. Ef kind er með brennimarki eða hornamerki annars manns en þess, sem eyrnamerkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimerkið eða hornmerkið, og skal hann þá, ef eigandi eyrnamarksins krefst, gera grein fyrir, hvernig hann er að henni kominn. Kind sem hefur eyrnamark eins, brennimark annars og hornamark þess þriðja, skal talin eign þess, sem brennimarkið á. Þó skal hann ef krafist er, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignast kindina. Enginn má nota mark annars manns, nema leyfi hans komi til.

Nú flytur maður inn í sveit með mark, sem er náið öðrum í sama fjallskilafélagi og er hann þá skyldur að breyta marki, ef markadómsmaður krefst þess.

50. gr.

Mörk ganga að erfðum. Gefa má mark, svo og selja. Taka má upp nýtt mark, gerðamark, enda hafi eigi annar maður í því héraði, eða hinum næstu sams konar mark eða svo svipað, að hætt sé við misdrætti.

51. gr.

Skylt er markeiganda að tilkynna mark sitt til prentunar í markaskrá fjallskilaumdæmisins. Mark, sem hvorki er prentað í gildandi markaskrá, né heldur auglýst í Lögbirtingablaði, skal talið niður fallið, og er þá öðrum heimilt að taka það upp. Þó skal sá, er áður átti mark, eiga forgangsrétt til marksins, ef hann tekur það upp innan 8 ára.

Nú tilkynna tveir eða fleiri fjáreigendur sama mark til prentunar í markaskrá, og skal þá erfðamark að öðru jöfnu ganga fyrir kaupamarki eða gerðamarki. Aðfluttur maður skal breyta marki sínu, þótt erfðamark sé, ef sammerkt á eða námerkt í sama afréttarfélagi.

Nú á maður kaupmark eða gjafamark, en annar sams konar gerðamark, og skal þá sá af bregða, er gerðamark á, en ef báðir eiga erfðamark, skal sá hafa, er á það markið, sem lengur hefur gengið í erfð. Verði ekki úr því skorið, skal sá hafa sem fleira á fé.

52. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá 8. hvert ár. Hver markeigandi skal koma marki sínu í skrána og greiða fyrir það gjald, sem sýslunefnd hefur ákveðið. Hvert heimili, sem á eitt eða fleiri mörk í skránni, skal fá eitt eintak af henni, og skal það fylgja jörðinni eða býlinu, þegar ábúendaskipti verða. Einnig skal sýslunefnd sjá um að nægilega mörg eintök af markaskránni verði send ókeypis til allra hreppa utan fjallskilafélagsins, er búast má við að fé gangi saman úr.

53. gr.

Hreppsnefndir skulu hver í sínum hreppi, samkvæmt fyrirmælum sýslunefndar eða markadómsmanns, safna mörkum í hreppnum og innheimta gjöld fyrir þau. Mörkum hvers hrepps sé safnað í heild eftir stafrófsröð og séu merki sett við nýupptekin mörk. Handritið skal síðan liggja frammi í 14 daga samkvæmt áður birtri auglýsingu hreppsbúum til sýnis. Að því búnu sé markadómsmanni sýslunnar send þessi skrá úr hverjum hreppi ásamt gjöldunum.

54. gr.

Þegar markadómsmaður hefur fengið markaskýrslur allra hreppa, ber hann þær saman sín á milli og þær allar saman við gildandi markaskrá innan sýslu og utan, þar sem búast má við fjársamgöngum.

Heimilt er markadómsmanni að fella niður nýupptekin mörk, sem of lík eru eldri mörkum, en tilkynna skal hann það hlutaðeigendum og benda þeim á annað mark eða breytingar á marki, er komið gæti í staðinn.

Verði tillögum hans ekki mótmælt innan mánaðar frá því hann sendi þær frá sér, skulu þau mörk gilda til skráningar.

Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir og kröfur markeigenda, geti þær samrýmst ákvæðum þessarar reglugerðar.

55. gr.

Sýslunefnd felur markadómsmanni að búa markaskrána undir prentun og hafa umsjón með upptöku marka. Sýslunefnd ákveður honum þóknun fyrir starf sitt.

Markadómsmaður sér um útgáfu markaskrár. Hann gerir sér far um að koma á samræmi og festu á nöfn marka og að sammerkingar eigi sér ekki stað. Einnig er honum skylt að vinna að því, að burtfluttir markeigendur, sem ekki eiga fé, leggi niður mörk sín.

Í markaskrá skal raða mörkum eftir stafrófsröð.

56. gr.

Vilji einhver taka upp mark á milli þess sem markaskrá er samin, ber honum að sækja um það til markadómsmanns, sem auglýsir það í Lögbirtingablaði og tilkynnir það öllum hreppstjórum á fjallskilasvæðinu. Hreppstjórar sjá um, að markið sé fest inn á markaskrá þá, sem höfð er við sundardrátt í aðalrétt, hver í sinni sveit. Þeir fjáreigendur, sem inn í sýsluna flytja, fara eins að til að fá lögheimild fyrir marki sínu innan fjallskilaumdæmisins.

57. gr.

Það skal vera aðalregla að hver fjáreigandi hafi aðeins eitt fjármark.

Nú telur fjáreigandi sig þurfa að eiga tvö fjármörk, og má þá markadómsmaður leyfa það, ef honum þykir ástæða til. En hver fjáreigandi, sem á tvö fjármörk, skal gjalda tvöfalt fyrir skrásetningu eða prentun síðara marksins.

IX. KAFLI

Almenn ákvæði.

58. gr.

Sýslunefnd sér um, að reglugerð þessi sé prentuð og innheft með markaskránni.

59. gr.

Um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur samið, staðfestist hér með, samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. mars 1961, og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42 12. maí 1969, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi fjallskilareglugerð Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár frá 15. apríl 1946 og síðari breytingar á henni.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. júní 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Haukur Jörundarson.

Nr. 209. 28. júní 1974.

REGLUGERÐ

um fjallskil í Kelduneshreppi í Norður-Þingeyjarsýslu.

I. KAFLI

Stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Kelduneshreppur í Norður-Þingeyjarsýslu er eitt fjallskilafélag og teljast lönd allra jarða í hreppnum, vestan Bakkahlaups, innan fjallskilasvæðisins.

2. gr.

Sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur á hendi yfirstjórn allra mála fjallskilafélagsins, skv. lögum nr. 42/1969, en hreppsnefnd Kelduneshrepps hefur að öðru leyti alla stjórn og framkvæmd fjallskilamálanna.

Hreppsnefnd velur úr sínum hópi einn mann til að annast framkvæmd fjallskilamálanna og nefnist hann fjallskilastjóri.

II. KAFLI

Notkun upprekstrarlands og vorsmalanir.

3. gr.

Allt land á fjallskilasvæðinu telst til afréttar, nema afgirt land, og til fjallskila, nema ræktað land.

4. gr.

Ef þurfa þykir, skal hreppsnefnd beita sér fyrir, að sumargöngulönd hreppsins séu metin til ítölu skv. lögum nr. 42/1969. Nú hefur ítölumat farið fram í tiltekið landsvæði og í ljós komið, að einstaka fjáreigendur skortir land til sumarbeitar fyrir fé sitt og skulu þeir þá greiða upprekstrargjald til fjallskilasjóðs, er síðan greiðir hagatoll til þeirra landeigenda, er landrými hafa fram yfir eigin þarfir.

Skal hreppsnefnd ákveða þessi gjöld.

5. gr.

Heimilt er að nota til upprekstrar fyrir sauðfé heiðaland allt á fjallskilasvæðinu, þó ekki afgirt land, nema það sé ekki eðlilega nýtt til beitar, en almenningsþörf krefjist notkunar.

6. gr.

Nú gengur fé að sumrinu milli afrétta fjallskilafélagsins og nærliggjandi hreppa. Á þá sá, sem fyrir áganginum verður, kröfurétt á hinn um hagagjald, nema öðruvísi hafi um samist milli aðila, og miðast gjaldið við tölu ágangsfjárins eins og hún reynist á haustréttum.

Skal gjaldið vera fimm krónur fyrir hverja sauðkind.

Heimilt er hreppsnefnd að breyta gjaldinu til hækkunar eða lækkunar, ef þurfa þykir. Hagatollurinn skiptist milli landeigenda í hlutfalli við stærð og gæði lands hvers og eins, eftir mati hreppsnefndar.

Hreppsnefnd annast innheimtu og skiptingu hagagjaldsins.

7. gr.

Eigi má eigandi eða umráðamaður lands, sem notað er til sumargöngu, taka sauðfé eða annan búpening í land sitt af mönnum, sem heimili eiga utan hreppsins, nema samþykki hreppsnefndar komi til. Ekki hefur eigandi lands, sem liggur innan takmarka fjallskilafélagsins, sé hann búsettur utan þess, rétt til að lána eða leigja það til upprekstrar, nema með samþykki sveitarstjórnar Kelduneshrepps. Telji hreppsnefnd, að of mörgu fé sé sleppt til sumargöngu í þau lönd, sem að hreppsmörkum liggja, getur hún krafist ítölu skv. ákvæðum laga nr. 42/1969.

8. gr.

Hreppsnefnd hefur heimild til að ákveða hvenær vorsmölun til rúnings skuli fara fram, og ef þurfa þykir, skal smölunin gerð samkvæmt niðurröðun hreppsnefndar á sama hátt og um haustgöngur væri að ræða.

Ókunnugu fé, sem fyrir kemur í vorsmölun og eigendur ráðstafa ekki sjálfir, skal ekki sleppt nema lömb fylgi mæðrum sínum.

Smölun til rúnings skal lokið fyrir 20. júlí ár hvert, og frá þeim tíma til fyrstu gangna má enginn smala ógirt land eða gera afréttarpeningi ónæði, nema með leyfi hreppsnefndar.

III. KAFLI
Fjárréttir.

9. gr.

Tjarnarétt skal vera aðalrétt í fjallskilafélaginu, en aukaréttir svo margar, sem nauðsynlegt er, enda gangi úrtíningsfé þaðan til aðalréttar og dragist þar upp.

Skylt er hverjum fjáreiganda að sækja fé sitt til aðalréttar.

10. gr.

Kostnaður við byggingu og viðhald aðalréttar greiðist úr fjallskilasjóði, en um aukaréttir fer eftir ákvörðun almenns hreppsfundar.

Þeim hreppum, sem fjár geta átt von á réttum í fjallskilafélaginu, er skylt að greiða byggingarkostnað og viðhald dilka fyrir fé sitt.

11. gr.

Skyldur er hver landeigandi að leggja til land undir réttir, þó ekki tún eða engi. Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðarusla, skal bæta það landeiganda, ef krafist er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

IV. KAFLI
Göngur og réttir.

12. gr.

Tala fjár hvers fjáreiganda til fjallskila skal áætluð hverju sinni eftir upplýsingum forðagæslumanns um framgenginn fénað.

Endanleg tala skal síðan ákveðin eftir upplýsingum sláturhúsa um sláturfjártölu hvers og eins, eftir upplýsingum eigenda og skýrslu forðagæslumanns um ásetning, að viðbættum upplýsingum um fé, sem selt er á fæti og fargað heima. Er hverjum fjáreiganda skylt að láta hreppsnefnd í té upplýsingar um umrædd atriði, svo og aðrar þær upplýsingar, er hreppsnefnd krefst og málið varðar.

Skyldur er hver húsráðandi að inna af hendi fjallskil fyrir sig og heimilisfólk sitt, eftir því sem hreppsnefnd ákveður.

Ríkisstofnunum, svo sem Landgræðslu og Skógrækt, er skylt að hreinsa afgirt umráðasvæði sín á eigin kostnað. Hreinsun á þeim skal samræmd fjallskilum.

13. gr.

Hreppsnefnd ákveður, hvernig afrétt skuli skipt í leitir og um tölu gangnamanna í leit hverri, svo og tölu þeirra, er senda þarf til fjárrétta utan fjallskilafélagsins. Skrá um þetta skal rita í fjallskilabók hreppsins.

14. gr.

Öll fjallskil skulu metin til dagsverka af hreppsnefnd og ákveður hún á hverjum tíma, hve hátt dagsverkið skuli metið.

15. gr.

Árlegum fjallskilakostnaði skal jafnað niður til greiðslu á allt það fé, sem gengur á afrétt hreppsins. Tala fjár úr hreppum utan fjallskilafélagsins skal staðfest með vottorði viðkomandi réttarstjóra og rekstrarforingja, og svarar hver hreppur til allra kvaða samkvæmt reglugerð þessari.

16. gr.

Fjallskilagjöld skulu, að því leyti sem þau eru ekki unnin með fjallskilum, greidd að fullu í lok hvers árs.

17. gr.

Nú vanrækir einhver að gera þau fjallskil, sem á hann hafa verið lögð, og telst það gangnarof og varðar sektum, allt að helmingi af matsverði fjallskilanna, sem vanrækt voru. Sé brotið ítrekað tvöfaldast sektirnar hverju sinni, þó mega þær aldrei verða hærri en fjórfalt matsverð fjallskila þeirra, sem vanrækt voru. Ekki er skylt að kæra fyrir gangnarof, ef forföll eða aðrar fullgildar málsbætur eru fyrir hendi.

18. gr.

Gangaforingjar skulu vera sjálfir í göngum, nema lögmæt forföll hindri.

Ber þeim þá að setja fullgilda menn í sinn stað. Gangnaforingjar skera úr um hverjir eru fullgildir gangnamenn. Óhlýðnist gangnamaður gangnaforingja eða sýni hirðuleysi, varðar það sektum, sem um gangnarof.

Gangnaforingjum ber skylda til að tilkynna fjallskilastjóra um öll gangnarof þegar að hverjum göngum loknum.

19. gr.

Þrenn skulu fjallskil ár hvert. Auk þess skal hreppsnefnd heimilt að skipa fyrir um fleiri fjallskil, ef þurfa þykir. Nú kemur óveður, er gangnamenn eru af stað komnir og göngur byrjaðar svo þær verða að litlu gagni eða engu, og er þá komið undir áliti hreppsnefndar hvort telja skuli, að göngur hafi náð tilgangi í það sinn.

20. gr.

Göngur skulu byrja svo snemma haust hvert, að fyrstu réttardagar verði á aukaréttum 12. sept. og á aðalrétt 13. sept. Ellefu dagar skulu líða milli fyrstu og annarra gangna, en þriðju göngur skulu fara fram eftir ákvörðun hreppsnefndar haust hvert, þó aldrei seinna en 15. október.

21. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi, sem berist sem þingboð um hreppinn nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna. Sé þar tekið fram hvernig göngum skuli hagað í hvert sinn, tilnefnir gangnaforingjar og þeir menn, sem sendir eru á aðrar fjárréttir.

Hreppsnefnd skipar réttarstjóra, er hafa umsjón með réttun fjárins og sundurdrætti. Getur hann kvatt sér til aðstoðar svo marga menn sem þarf, til þess að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega. Óhlýðni og þrjóska gegn skipun réttarstjóra varðar sektum.

22. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að hafa svo marga menn á þeirri fjárrétt, sem hann á sókn að, sem með þarf til þess að fé hans verði dregið svo greiðlega sem réttarstjóri mælir fyrir. Skal að minnsta kosti einn maður vera kominn til réttar frá hverjum fjáreiganda þá réttað er og sundurdráttur byrjar, og er fjáreiganda óheimilt að yfirgefa rétt meðan á sundurdrætti stendur án lögmætra forfalla. Enginn má reka fé frá réttinni meðan á sunurdrætti stendur, nema réttarstjóri leyfi.

23. gr.

Tekjum fjallskilasjóðs má aðeins verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, greiðslu fyrir aukaleitir, eftirleitir, refaeyðingu o. fl. þar að lútandi.

24. gr.

Þyki einhverjum sér gerð of mikil fjallskil, hefur hann rétt til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar.

Enginn getur, með því að kæra, skotið sé undan að inna af hendi þau fjallskil, rétt, eða leyfa mönnum eftirleitir á eigin kostnað.

V. KAFLI
Eftirleitir.

25. gr.

Þá fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd ráða menn til eftirleitar á afrétti, eða leyfa mönnum eftirleitir á eigin kostnað.

26. gr.

Eftirleitargjöld fyrir óheimt innanhreppsfé greiðast úr fjallskilasjóði. Fundarlaun skulu vera ⅓ hluti verðs fundins fjár samkvæmt mati hreppsnefndar. Fyrir óheimt fé, sem finnst í almennum smölunum eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

27. gr.

Hver maður skal auðkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum. Rétt er að auðkenna fé með brennimarki á hægra horni.

Um markréttindi fer, sem í lögum er ákveðið. Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með brennimarki Þ 1.

28. gr.

Öll fjármörk í fjallskilafélaginu skal setja í markaskrá Suður-Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstaðar, ef um það semst við sýslunefnd þeirrar sýslu, að öðrum kosti í sérstaka markaskrá. Markaskrá skal prenta svo oft sem lög mæla fyrir um, og oftar ef þurfa þykir, og útbýta meðal búenda í fjallskilafélaginu. Hver búandi er skyldur að geyma markaskrá meðal þeirra heimildaskjala, er fylgja býli hans og skila næsta ábúanda, er ábúendaskipti verða á jörðinni.

Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem ekki standa í markaskránni, skulu þeir fá til þess leyfi markadóms Þingeyjarsýslu og Eyjafjarðarsýslu og auk þess birta þau í Lögbirtingablaði og senda lýsingu þeirra til hreppsnefnda í næstu sveitum.

VI. KAFLI
Óskilafé.

29. gr.

Nú kemur fyrir við vorsmölun ómarkað lamb, sem engin móðir finnst að. Skal þá tilkynna það fjallskilastjóra, sem ákveður hvernig lambið skuli auðkennt, svo ekki verði um villst. Verður lamb þetta eign fjallskilasjóðs, ef réttur eigandi kemur ekki fram síðar. Á haustréttum annast réttarstjóri um að öll vafalömb, sem koma fyrir á réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé og mönnum gefinn kostur á að láta lambamæður helga sér lömbin. Þeir ómerkingar og annað vafafé, sem ekki spyrst upp, telst óskilafé.

Óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppsnefnd hirða og láta farga, og skal verði hverrar kindar haldið sérstöku. Því óskilafé, sem einhver einkenni hefur, skal hreppsnefnd lýsa í Lögbirtingablaði. Hafi enginn sannað eignarrétt sinn

á fénu innan sex mánaða frá birtingu auglýsingarinnar, fellur verð þess í fjallskilasjóð.

VII. KAFLI
Fjárrekstrar.

30. gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að fyrir þá er lönd eiga, sem um er rekið og í er áð.

Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni fyrr en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kvöldi eftir að skyggja fer, nema brýna nauðsyn beri til. Rekstrarmönnum ber að gæta þess vandlega, að annað fé lendi eigi saman við reksturinn, en verði það, skulu þeir, er þeir verða þess varir, draga það fé úr rekstrinum og annast um, að það komist í átthaga sína, eigendum að kostnaðarlausu. Skaða, sem hlýst af því, að útaf þessu er brugðið, ber eiganda eða umsjónarmanni rekstursins að greiða eiganda fjárins, en sannist það, að skaðinn stafi af skeytingarleysi rekstrarmanns, skal hann auk þess sæta sektum.

Skylt er sláturhúsum að láta fara fram markskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

VIII. KAFLI
Almenn ákvæði.

31. gr.

Hreppsnefnd Kelduneshrepps sker úr öllum ágreiningsmálum er fjallskilafélagið varða, en skjóta má þeim til sýslunefndar Norður-Þingeyjarsýslu.

32. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, eftir málavöxtum, frá 5 000—50 0000 krónum, er renni í fjallskilasjóð. Lögtaksréttur er á gjöldum samkvæmt reglugerð þessari.

33. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal fara með, að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Norður-Múlasýslu hefur samið, staðfestist hér með, samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. mars 1961 og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42 12. maí 1969, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi fjallskilareglugerð fyrir Kelduneshrepp frá 22. ágúst 1935 og síðari breytingar á henni.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. júní 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Haukur Jörundarson.

AUGLÝSING

um afgreiðslutíma Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri.

Samkvæmt heimildum í Reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 305/1972 skal almennur afgreiðslutími Akureyrar Apóteks og Stjörnu Apóteks, Akureyri, vera sem hér segir:

Mánudaga—fimmtudaga kl. 9—18.
Föstudaga kl. 9—19.

Auk framangreinds almenns afgreiðslutíma skulu lyfjabúðirnar vera opnar til skiptis, eina viku í senn, sem hér segir:

Mánudaga—föstudaga kl. 18—19 og 20—21.
Laugardaga kl. 11—12, 15—16 og 20—21.
Helgidaga og almenna frídaga kl. 11—12, 15—16 og 20—21.
Aðfangadag og gamlársdag kl. 12—14 og 20—21.

Einnig skulu lyfjabúðirnar annast neyðarvakt (kallvakt) að næturlagi á þeim tíma, sem ekki er opið samkvæmt framangreindu, og skulu þær annast þessa neyðarvakt til skiptis, eina viku í senn.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 28. júní 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 211. 1. júlí 1974.

AUGLÝSING

um skipulag í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964, ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 nái til Gnúpverjahrepps í Árnessýslu, að undanskildum nauðsynlegum byggingaframkvæmdum vegna búrekstrar á lögbýlum.
Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. júlí 1974.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

ERINDISBRÉF

fyrir skólanefnd heimavistarskóla í Krísuvík.

Skólaskipan heimavistarskólans í Krísuvík.

1. gr.

Menntamálaráðuneytið og samtök sveitarfélaga í Reykjanesumdæmi (SASÍR) reisa og reka sameiginlega heimavistarskóla í Krísuvík fyrir börn á skólaskyldualdri.

2. gr.

Skólinn er fyrst og fremst fyrir börn, sem búa við bágar heimilisástæður og önnur þau börn, sem vista þarf burt úr sinni heimabyggð af félagslegum ástæðum og heppilegt þykir að koma fyrir í heimavistarskóla að dómi sérfróðra manna. Í skólann verða ekki tekin treggreind börn eða önnur þau börn, sem þurfa sérfræðilega meðferð.

Skólinn verður sem líkastur venjulegum heimavistarskóla að öðru leyti en því, að gert verður ráð fyrir meiri félagsstarfsemi og einstaklingshjálp en í venjulegum heimavistarskóla.

Skólinn starfar í 9 mánuði á ári. Gert er ráð fyrir, að meirihluti barnanna dvelji í skólanum um helgar og stórhátíðir.

3. gr.

Stjórn SASÍR skipar skólanefnd heimavistarskólans í Krísuvík til 4ra ára í senn. Skal hún skipuð þremur aðalfulltrúum og jafn mörgum til vara.

4. gr.

Skólanefndin hefur á hendi stjórn þeirra mála, er skólann varða í umboði stjórnar SASÍR, undir yfirumsjón fræðslustjóra Reykjanesumdæmis samkvæmt því, er nánar greinir í erindisbréfi þessu. Í störfum sínum skal skólanefnd keppa að því, að nemendur hljóti sem besta aðstöðu til að öðlast þá fræðslu, sem ætlast er til, að skólinn veiti, hver eftir sínum aldri og þroska.

5. gr.

Skólanefndin lætur skólastjóra í té skrá um þá nemendur, er vera eiga í skólanum, en skólastjóri gerir skólanefnd aðvart, ef nemandi kemur ekki í skólann.

6. gr.

Umsóknum um skólavist skal koma til skólanefndar. Skólanefnd skal afla umsagnar viðkomandi skólastjóra og skólasálfræðings um hverja umsókn fyrir sig.

Skólanefndin hefur úrskurðarvald um inntöku nemenda í skólann, nemendafjölda og annað er nemendur varðar, í samráði við skólastjórn heimavistarskólans í Krísuvík og forstöðumann sálfræðiþjónustunnar í Reykjanesumdæmi.

7. gr.

Viðhald skólahúsnæðisins er í höndum skólanefndar. Annast nefndin allar fjárhagslegar skuldbindingar og samninga þar að lútandi eftir nánar ákvörðun stjórnar SASÍR.

8. gr.

Skólastjóri hefur full umráð skólahúsnæðis til afnota fyrir nemendur og kennara skólans, en að öðru leyti eru umráð þess í höndum skólanefndar. Hafa skal samráð við skólastjóra um aðra notkun skólahúsnæðisins.

Kennslutæki o. fl.

9. gr.

Skólanefnd skal sjá um, að skólinn hafi auk húsnæðis allan nauðsynlegan aðbúnað, svo sem skólalóð, leikvelli, kennslutæki og innanstokksmuni. Sér hún í samráði við skólastjóra um viðhald alls þessa og aukningu eftir þörfum.

10. gr.

Í tæka tíð, áður en skólaárið hefst, skal skólanefnd eða skólastjóri (kennari) fyrir hennar hönd senda Ríkisútgáfu námsbóka skrá yfir þær námsbækur, sem talið er, að þurfi á því skólaári til útbýtingar meðal fræðsluskyldra nemenda. Ef þörf krefur, er skólanefnd skylt að annast um útvegun á öðrum bókum, ritföngum, kennsluáhöldum, handavinnuefni og öðru, sem þarf, til þess að kennslan geti komið að tilætluðum notum.

Um kennara og annað starfsfólk.

11. gr.

Losni skólastjóra- eða kennarastaða við skólann eða þörf sé á viðbótarkennara, skal skólanefnd þegar tilkynna það menntamálaráðuneytinu, sem sér þá um, að staðan verði auglýst.

12. gr.

Hafi kennarastaða eða skólastjórastaða verið auglýst, skal skólanefnd, eins fljótt og auðið er að loknum umsóknarfresti, halda fund og senda síðan menntamálaráðuneytinu umsóknirnar ásamt tillögum sínum þar um. Skólanefnd skal mæla með þeim umsækjendum um stöðu, sem fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru í lögum þeim, er skólinn heyrir undir, til þess að vera skipaður kennari, svo fremi að nægar umsóknir berist frá mönnum með ótvíræð kennararéttindi. Hið sama gildir einnig um ráðningu stundakennara.

13. gr.

Skólanefnd skal, þegar fjöldi umsókna leyfir, mæla með eigi færri en þremur umsækjendum fyrir hverja kennarastöðu, sem auglýst hefur verið, og telur hún þá þann umsækandann fyrstan, er hún mælir fastast með, og síðan aðra í þeirri röð, er hún telur, að þeir komi til greina. Nú hafa þrjár eða fleiri kennarastöður verið auglýstar, og er skólanefnd þá eigi skylt að mæla með fleirum en tveimur umsækjendum fyrir hverja kennarastöðu.

14. gr.

Stundakennara og annað starfsfólk skólans ræður skólastjóri með samþykki skólanefndar, svo og forfallakennara, ef þörf krefur.

15. gr.

Í lok kennslutímans ár hvert skal skólanefnd kynna sér, hvort settur skólastjóri eða kennari við skólann hefur hug á að vera áfram í stöðu sinni. Óski kennari að halda stöðunni og skólanefnd fellst á það, ber henni að tilkynna það menntamálaráðuneytinu. Telji skólanefnd rétt að auglýsa stöðu setts kennara, ber henni að tilkynna kennaranum það eigi síðar en að loknu vorprófi.

16. gr.

Þegar settur skólastjóri eða kennari við skólann hefur gegnt stöðu sinni í 2 ár, skal skólanefnd gera tillögu til menntamálaráðuneytisins um, að hann verði skipaður í stöðu sína eða óska þess, að staðan verði auglýst.

17. gr.

Skólanefnd gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um árlegan starfsmánaðafjölda skólans, svo og um breytingar á þegar ákveðnum starfstíma, ef aðstæða breytist vegna nemendafjölda o. fl.

18. gr.

Heimilt er skólastjóra með samþykki skólanefndar og menntamálaráðuneytis að fækka skyldustundum kennara, ef sérstök ástæða þykir til vegna annarra starfa í þágu skólans. Einnig má taka tillit til slíkra aukastarfa, þegar ákveðinn er árlegur starfsmánaðafjöldi kennara.

19. gr.

Kennsluskylda skólastjóra er ákveðin í erindisbréfi hans. Þó getur skólanefnd gert tillögur til menntamálaráðuneytisins um fækkun skyldustunda skólastjóra, vegna sérstöðu skólans og ef þess er talin þörf vegna annarra starfa í þágu skólans.

Um kennslu og próf.

20. gr.

Skólanefndin hefur ekki bein afskipti af sjálfu kennslustarfi skólans, stundaskrám, námsefni eða verkaskiptingu milli kennara. Hins vegar ber henni að fylgjast með störfum skólans eftir föngum og gera menntamálaráðuneytinu aðvart, ef um alvarlegar misfellur er að ræða. Þá skal skólanefnd sjá um, að skólinn starfi tilskilinn tíma ár hvert.

21. gr.

Um próf fer eftir reglugerð þar um.

Um fjármál.

22. gr.

Skólanefndin hefur umsjón með fjármálum skólans og reikningshaldi. Skrifstofa SASÍR annast bókhald og gjaldkerastörf fyrir skólann. Reikningsár skólans miðast við almanaksár. Skólanefnd semur áætlun um kostnað við skólahaldið ár hvert, svo og stofnkostnað, þegar um hann er að ræða, og sendir stjórn Samtaka sveitarfélaga í Reykjanesumdæmi fyrir 15. september ár hvert til staðfestingar. Auk þess semur skólanefnd áætlun um kostnað og starfsemi skólans fyrir hvert skólaár samkvæmt lögum um skólakostnað.

23. gr.

Fyrir 15. febrúar ár hvert, skal reikningshaldari skólans gera reikning yfir kostnað vegna skólahaldsins og senda hann menntamálaráðuneytinu og stjórn Samtaka sveitarfélaga í Reykjanesumdæmi.

Um skýrslugerð o. fl.

24. gr.

Skólastjóri semur skýrslur um skólahald, próf o. fl., en formaður skólanefndar staðfestir réttmæti þeirra og veitir skólastjóra upplýsingar eftir þörfum.

25. gr.

Skólanefnd heldur fundi, svo oft sem þurfa þykir, þó ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði á starfstíma skólans. Óski einn eða fleiri skólanefndarmenn eftir fundi, skólastjóri eða fræðslustjóri Reykjanesumdæmis, skal formaður nefndarinnar boða til fundar svo fljótt sem auðið er. Skólastjóri skal jafnan boðaður á skólanefndarfund. Skólastjóri og fræðslustjóri Reykjanesumdæmis hafa málfrelsi og tillögurétt á skólanefndarfundum. Skólanefnd getur enga ályktun gert nema meiri hluti hennar sé á fundi. Skólanefndarmenn hafa ekki atkvæðisrétt í þeim málum, er varða þá persónulega. Skólanefndarfundur telst löglegur hafi hann verið boðaður með minnst 2ja daga fyrirvara.

26. gr.

Rita skal í gerðabók allar samþykktir og ályktanir skólanefndar. Viðstaddir fundarmenn undirrita fundargerðina. Fundargerðabók, afrit af skýrslum og sendum bréfum skulu vera í vörslu formanns skólanefndar eða á öðrum öruggum og tiltækum stað, ef hentara þykir. Afrit af fundargerðum og skýrslum skólanefndar skulu send stjórn SASÍR og fræðsluskrifstofu Reykjanesumdæmis.

27. gr.

Kostnaður við störf nefndarinnar greiðist sem annar rekstrarkostnaður skólans. Nefndin er ólaunuð.

Í menntamálaráðuneytinu, 1. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 213. 3. júlí 1974.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun í Höfðahreppi.

1. gr.

Höfðahreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kauptúnsins. Fer hún fram undir yfirstjórn sveitarstjóra og með umsjón heilbrigðisnefndar kauptúnsins.

2. gr.

Daglegt sorp frá íbúðarhúsum, veitingastöðum, verslunum o. s. frv. innan kauptúnsins skal sett í sérstaka poka, sem sveitarfélagið afhendir.

Pokunum skal komið fyrir í sérstakri grind eða tunnu, sem smíðuð er fyrir pokann, og skal lok vera yfir og þessu komið fyrir á stað, sem auðvelt er að komast að til losunar.

Húseigendur skulu bera allan kostnað af pokagrindunum eða tunnunum. Fyllsta hreinlætis skal gætt í umhverfi sorppoka.

Sorphreinsun skal framkvæma vikulega, þó ekki sjaldnar en 40 sinnum á ári.

Fjöldi sorptunna og sorpgrinda skal miðaður við, að pokarnir yfirfyllist ekki milli tveggja tæminga. Sorphreinsun fer fram á virkum dögum, en ekki eftir kl. 23.

Við hvert hús skal vera a. m. k. ein grind eða tunna fyrir hvert heimili ásamt aukagrindum eða tunnum eftir því, sem nauðsyn er. Hugsanleg vafatriði varðandi fjölda grinda eða tunna úrskurðar heilbrigðisnefnd kauptúnsins.

Við stórhátíðar eða ef útlit er fyrir stöðvun á sorphreinsun af einhverjum ástæðum geta húseigendur fengið aukapoka eftir þörfum í áhaldahúsi hreppsins.

3. gr.

Í sorppoka má setja venjulegt sorp frá heimilum, þó ekki meira en 25 kg í hvern poka. Ekki má setja glóð eða heita ösku í sorppoka. Blautt sorp, glerbrot, oddhvassa eða beitta hluti má aðeins setja í plast eða pappír í pokana.

Pokana má ekki offylla, svo að ekki sé hægt að loka þeim eða hafa lok yfir því íláti sem þeir eru í. Sorpið má ekki heldur hanga yfir pokaröndina eða vera dreift umhverfis sorppokana.

Mold, möl, grjót og svipað efni má ekki láta í pokana, en skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Þangað er bannað að flytja pappír, plast eða eyðanlegt sorp. Bannað er að aðgreina og flytja burt úrganga frá slíku svæði.

Bílhræ og brotajárn skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

Bannað er að urða olíuleifar eða önnur efni, sem mengað geta jarðveg í bæjarlandinu og einnig er bannað að kasta slíkum efnum í sjóinn. Skal þeim brennt eða eytt á annan hátt eftir því, sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna hreppsins.

4. gr.

Fyrirferðarmikum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku skulu forsvarsmenn heimila og atvinnureksturs koma á sorphreinsunarbíl þegar hreinsun fer fram eða í sporhaugastað skv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

5. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun og sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sveitarstjórn er heimilt að innheimta sérstakt sorphreinsunargjald, skv. nánari ákvörðun, með fasteignagjöldum hvers árs.

6. gr.

Kvörtunum vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

8. gr.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Höfðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit

til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 3. júlí 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 214. 4. júlí 1974.

REGLUGERÐ

um takmörkun á síldveiði íslenskra skipa í Norðursjó og Skagerak.

1. gr.

Allar síldveiðar íslenskra skipa í Norðursjó og Skagerak eru bannaðar nema að fengnu sérstöku leyfi sjávarútvegsráðuneytisins. Gildir þetta á svæði, sem takmarkast að norðan af 62° n.br., að vestan af 4° v.lgd. frá 62° n.br. að strönd Skotlands og í Ermarsundi af 1° v.lgd. Að austan takmarkast svæðið af línu, sem dregin er milli Skagen og Pater Noster vita.

2. gr.

Ráðuneytið getur bundið veiðileyfi skv. 1. gr. þeim skilyrðum, er þurfa þykir til þess að tryggja að síldarafli sé ætlaður til manneldis eingöngu og framkvæmd þeirra veiðikvóta og reglna, sem samþykktar hafa verið eða kunna að verða samkvæmt 7. gr. alþjóðasamnings um fiskveiðar í norðausturhluta Atlantshafs, er gerður var í London 24. janúar 1959.

3. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála, og varðar brot viðurlögum samkvæmt 2. gr. laga nr. 14 30. mars 1960.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 14 30. mars 1960 um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæði alþjóðasamnings, er gerður var 24. janúar 1959, um fiskveiðar í norðausturhluta Atlantshafs, ásamt viðbæti, sbr. auglýsingu nr. 8 27. júní 1963, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru felldar úr gildi auglýsingar nr. 8 10. febrúar 1972 um takmörkun á síldveiði í Norðursjó og Skagerak og nr. 28 23. janúar 1974 um breytingar á hinni fyrrnefndu.

Sjávarútvegsráðuneytið, 4. júlí 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Jón L. Arnalds.

REGLUR

um hreindýraveiðar á Austurlandi 1974.

1. gr.

Heimilt skal að veiða allt að 850 hreindýr í Múlasýslum og Austur-Skaftafellssýslu á tímabilinu 1. ágúst til 15. september árið 1974. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar á öðrum árstíma, ef sérstakar ástæður mæla með, að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmenn, sem hlut eiga að máli.

2. gr.

Tala þeirra dýra, sem veidd verða samkvæmt 1. gr., skiptist milli eftirgreindra hreppa í þessum hlutföllum:

1.	Vopnafjarðarhreppur	23	hreindýr
2.	Fljótsdalshreppur	125	—
3.	Jökuldalshreppur	125	—
4.	Fellahreppur	75	—
5.	Tunguhreppur	75	—
6.	Hlíðarhreppur	25	—
7.	Hjaltastaðahreppur	30	—
8.	Borgarfjarðarhreppur	10	—
9.	Seyðisfjarðarhreppur	10	—
10.	Skriðdalshreppur	45	—
11.	Vallahreppur	45	—
12.	Egilsstaðahreppur	15	—
13.	Eiðahreppur	30	—
14.	Mjóafjarðarhreppur	10	—
15.	Norðfjarðarhreppur	10	—
16.	Helgustaðahreppur	10	—
17.	Reyðarfjarðarhreppur	10	—
18.	Fáskrúðsfjarðarhreppur	10	—
19.	Búðahreppur	10	—
20.	Stöðvarhreppur	10	—
21.	Breiðdalshreppur	35	—
22.	Beruneshreppur	23	—
23.	Geithellahreppur	23	—
24.	Búlandshreppur	10	—
25.	Bæjarhreppur	23	—
26.	Nesjahreppur	23	—
		850	hreindýr

3. gr.

Auk þeirra hreindýra, sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót, ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. fl., og koma þau dýr eigi til skipta. Veiðin fari fram undir eftirliti hreindýraeftirlitsmanns, sbr. 5. gr.

4. gr.

Andvirði felldra hreindýra greiðist í reikning hlutaðeigandi sveitarsjóðs samkvæmt hlutfalli í 2. gr., en hver hreppsnefnd skiptir fénu innan síns svæðis. Skal

hreppsnefnd fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitilönd sín, njóta arðs af veiðunum, en síðan sveitarsjóð, enda greiði hann þóknun þeim mönnum, sem eru hreindýraeftirlitsmanni til aðstoðar við veiðarnar, sbr. 5. gr. Heimilt er þó, að þeir fái í sinn hlut hreindýraafurðir í stað greiðslu.

5. gr.

Einn hreindýraeftirlitsmaður skal vera í hverjum þeirra hreppa, sem nefndir eru í 2. gr. Skal hann ráðinn af menntamálaráðuneytinu, að fengnum tillögum hlutaðeigandi hreppsnefndar og að höfðu samráði við sýslumann. Ráðuneytið ákveður og greiðir þóknun hans fyrir starfið.

Hreindýraeftirlitsmenn ráðuneytisins framkvæma, ásamt aðstoðarmönnum, sem þeir velja, þá fækkun hreindýra, sem ákveðin er.

Aðalumsjón með hreindýrunum annast sá eftirlitsmaður, sem ráðinn er fyrir Fljótsdalshrepps, og hefur hann einnig umsjón með störfum hinna eftirlitsmannanna.

6. gr.

Þeir einir mega annast fækkun hreindýra, sem til þess hafa næga skotfimi og kunnáttu í meðferð skotvopna, að dómi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Gætt skal þess, að þeir fullnægi ákvæðum laga um leyfi til að eiga og nota skotvopn, sbr. lög nr. 69/1936 og reglugerð nr. 105/1936. Aðalhreindýraeftirlitsmaður ákveður, hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) skuli nota. Eigi er þó leyfilegt að nota minni stærð riffils en cal. 243.

7. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu gæta þess vandlega, að hreindýr séu ekki veidd á þeim slóðum, þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt, að þau hagvenjist, heldur þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu sjá um, að veidd séu þau dýr, sem minnstur skaði er að fyrir eðlilegan viðgang hjarðarinnar. Þeir skulu senda ráðuneytinu skýrslu um veiðarnar strax að veiðitíma loknum.

9. gr.

Athygli er vakin á, að skv. lögum nr. 30/1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum, er óheimilt að hafa hreindýrakjöt til sölu, nema það hafi verið skoðað og metið af dýralækni.

10. gr.

Brot á reglum þessum, sem settar eru skv. lögum nr. 72/1954, um breyting á lögum nr. 28/1940, um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, varðar allt að 50 000.00 **kr. sekt.**

Reglur þessar öðlast þegar gildi og falla jafnframt úr gildi reglur nr. 209/1973, um hreindýraveiðar á Austurlandi, og auglýsing nr. 245, um breyting á reglum um hreindýraveiðar á Austurlandi 1973.

Í menntamálaráðuneytinu, 5. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um starfskjör á póst- og símastöðvum.

1. gr.

Stöðvarstjórar, sem ekki fylgja ákvæðum í kjarasamningum opinberra starfsmanna, fá mánaðarþóknun vegna starfa við póst og síma á eftirtöldum stöðvum, sem hér segir, sbr. þó 3. gr.:

kr. 50 363.00 **Póst- og símastöð:**
Borgarfjörður, Eiðar, Staðarhóll.
Símastöð:
Breiðamýri.

— 47 980.00 **Póst- og símastöð:**
Ásar í Gnúpverjahreppi, Eyrarkot, Fosshóll, Skarðshlíð, Skógar, Skútustaðir.

— 45 428.00 **Póst- og símastöð:**
Gerðar, Grenivík, Eyrarbakki, Hrísey, Minni-Borg, Súðavík, Tálknafjörður, Stokkseyri.
Símastöð:
Galtafell, Hvanneyri, Mælifell.

— 42 878.00 **Póst- og símastöð:**
Hallormsstaður, Vogar- Bakkafjörður, Bólstaðarhlíð, Fossvellir, Neðri-Brunná, Síðumúli, Drangsnes, Stóru-Akrar, Þykkvibær.

— 40 734.00 **Póst- og símastöð:**
Ásgarður í Dalasýslu, Kirkjuból í Nauteyrarhreppi, Staðarfell, Hjalteyri, Varmahlíð í Rang., Finnbogastaðir.
Símastöð:
Ásgarður í Grímsnesi, Munkaþverá, Víðigerði, Arnarstapi í Mýras., Bægisá, Gaulverjabær, Hjarðarfell, Borgarkot.

— 39 019.00 **Póst- og símastöð:**
Seljaland, Skarð í Lundarreykjadalshr., Flaga, Bifröst, Fagurhólsmýri, Hólar, Lindarbrekka.
Símastöð:
Ás í A.-Hún., Eyrarland, Haganesvík, Hnausar, Varmalækur, Villingaholt, Hjaltastaður, Furubrekka, Skálavík, Saurbær.

— 27 431.00 **Póststöð:**
Haganesvík, Laugar.

— 19 982.00 **Póst- og símastöð:**
Brekka í Mjóaf., Flatey á Breiðaf., Hafnir, Litli-Bakki.

Starfsþóknunin greiðist frá 1. janúar 1974 samkvæmt gildandi kaupgreiðsluvísitölu á hverjum tíma, og felur í sér greiðslu fyrir aðstoð vegna forfalla. Auk þess skal greiða orlofsfé samkvæmt orlofslögum.

Á þessum stöðvum má setja það sem skilyrði, að stöðvarstjóri sjái fyrir húsnæði, ljósi, hita og ræstingu, gegn hæfilegri greiðslu. Náist ekki samkomulag um greiðsluna, geta aðilar skotið málinu til næsta skattstjóra og síðan áfram til ríkisskattanefndar.

Ef viðskiptamagn stöðvar er meira en sem svarar fullu starfi eins manns, getur póst- og símamálastjórn ákveðið sérstaka greiðslu fyrir aðstoð.

2. gr.

Þóknun fyrir rekstur stöðvar, þar sem þjónustutími er 4 klst. á virkum dögum er, sem hér segir, sbr. þó 3. gr.:

1. Föst mánaðarþóknun kr. 10 000.00 fyrir stöðvar þar sem þjónustutími er 4 klst. á virkum dögum og hafa 10 símnotendur og fleiri, en kr. 8 000.00 fyrir stöðvar þar sem þjónustutími er 4 klst. á virkum dögum og hafa færri en 10 símnotendur.
2. Greiða skal kr. 13.00 fyrir hverja útfarna mínútu í símtölum og kr. 39.00 fyrir hvert útfarið símskeyti og eru þjónustusímtöl, þjónustuskeyti og veðurskeyti þá ekki meðtalin.

Við ofannefnda heildarþóknun, sem greiðist frá 1. janúar 1974 samkv. gildandi kaupgreiðsluvísitölu á hverjum tíma, bætist orlofsfé, samkvæmt orlofslögum. Í þóknuninni er innifalin greiðsla fyrir húsnæði, ljós, hita og ræstingu, svo og forföll.

3. gr.

Þóknun samkvæmt 1. og 2. gr. skal hækka samsvarandi þeim grunnkaupshækkunum er verða hjá opinberum starfsmönnum.

Greiða skal verðlagsuppbót á alla þóknun samkvæmt reglugerð þessari eftir kaupgreiðsluvísitölu er kauplagsnefnd reiknar. Við setningu reglugerðarinnar er miðað við kaupgreiðsluvísitölu 159.16 stig.

4. gr.

Póst- og símamálastjórnin setur nánari ákvæði um rekstur ofannefndra stöðva, eftir því sem nauðsynlegt þykir.

5. gr.

Reglugerð þessa skal endurskoða annað hvort ár.

Verði verulegar breytingar á starfsskilyrðum einhverra nefndra stöðva eða um aðrar svipaðar stöðvar verði að ræða, áður en næsta heildarendurskoðun reglugerðarinnar fer fram, ákveður Póst- og símamálastjórn til bráðabirgða fyrirkomulag og rekstrarþóknun slíkra stöðva.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 8. gr. laga nr. 8 9. janúar 1935, um stjórn og starfrækslu póst- og símamála, til þess að öðlast þegar gildir og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin fyrri reglugerð, nr. 206 22. október 1971, um sama efni.

Samgönguráðuneytið, 10. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 217. 21. febrúar 1974.

AUGLÝSING

um friðland í Húsafellsskógi.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa hluta Húsafellsskógar í Borgarfirði og er svæðið friðland.

Mörk friðlandsins eru þessi:

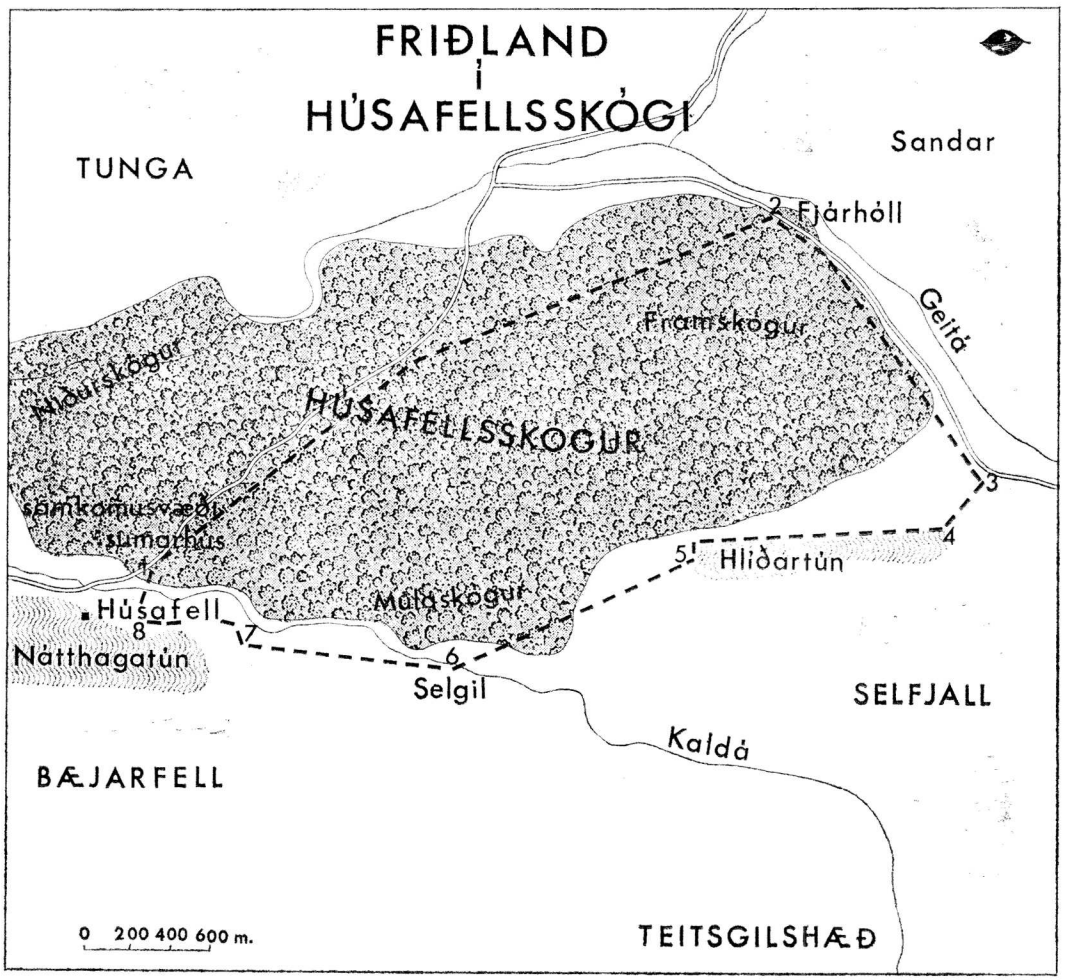
(1) Með landamerkjagirðingu milli Húsafells II og III, frá hornstaur nálægt gömlu Kaldárbrú og eins og hún liggur austan þjóðvegar að þjóðvegi við Fjárhól. (2) Síðan með nýgirðingu sunnan þjóðvegar meðfram Geitá að afréttargirðingu á móts við Hlíðartún, (3) og áfram suður að Hlíðartúni. (4) Þá til vesturs með

norðurkanti Hlíðartúns að skógarmörkum Múlaskógar, en (5) þaðan með nýgirðingum suðvestur í Lambahvamm sunnan Selgils og (6) áfram vestur að Kaplahvammi við Nátthagatún og (7) með Nátthagatúngirðingu að Eyrarhliði. (8) Þaðan með girðingu í hornstaur við Kaldárbrú.

Um svæðið gilda þessar reglur:

1. Mannvirkjagerð, jarðrask og breytingar á landi eru háð leyfi Náttúruverndarráðs og landeiganda.
2. Almenningi er heimil för um svæðið og dvöl þar í lögmætum tilgangi, enda sé góðrar umgengni gætt.
3. Bannað er að skerða gróður, skaða dýralíf, spilla vatni eða skemma jarðmyndanir að óþörfu.
4. Akstur er leyfður á vegum og merktum slóðum, en þess utan aðeins með sérstöku leyfi.
5. Beit búfjár er óheimil á friðlandinu. Rekstur afréttarfjár gegnum friðlandið er bannaður.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið samþykkir hér með friðlýsingu þessa, og tekur hún gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. febrúar 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 218. 21. febrúar 1974.

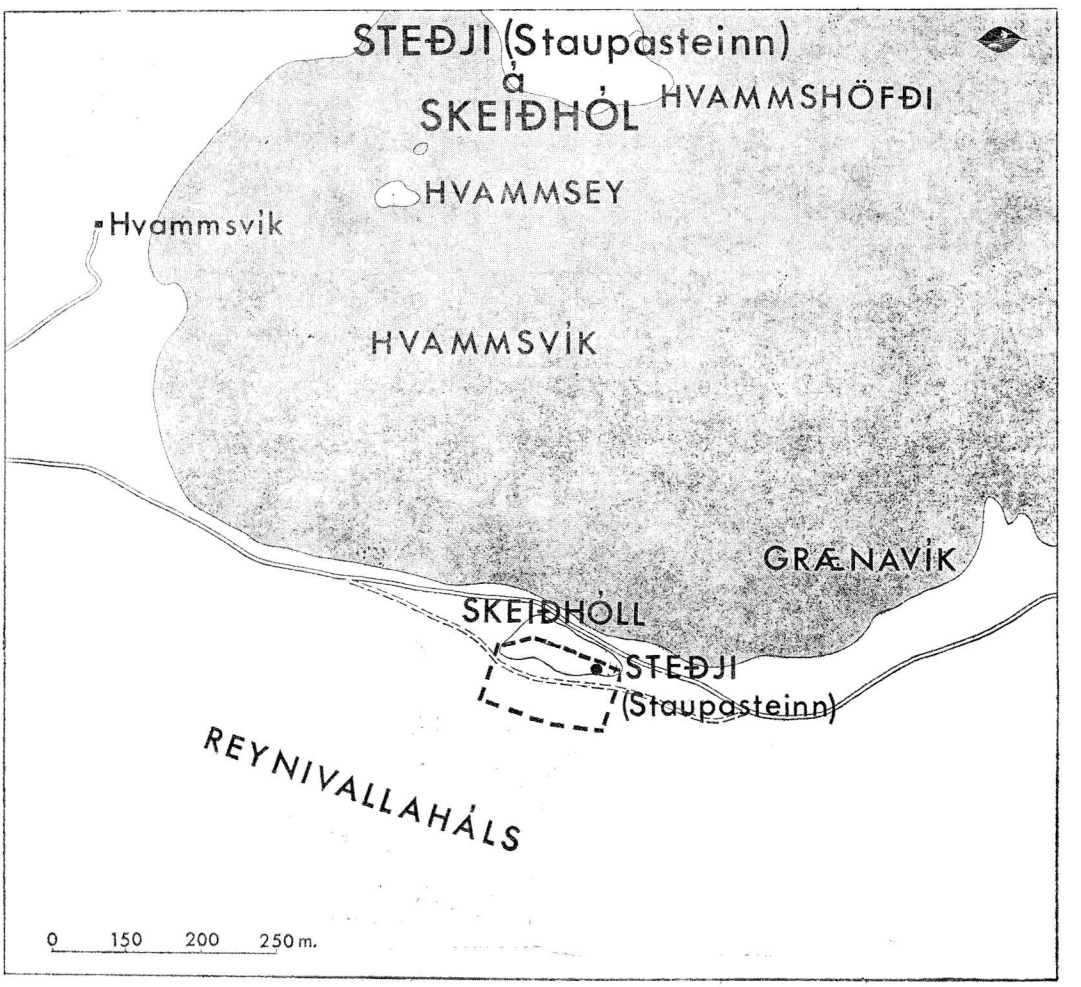
AUGLÝSING

um náttúruvætti.

Samkvæmt heimild í 22. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að lýsa náttúruvætti steininn Steðja (Staupastein) á Skeiðhól í Hvalfirði ásamt næsta umhverfi.

Mörk náttúruvættisins eru þessi:

Brún Skeiðhóls frá austurenda við veg þvert í brekkufót og vestur með honum til móts við vesturenda hólsins. Þaðan með hábrún hans að austurmörkum.

Þessar reglur gilda:

1. Akstur er aðeins leyfður á vegi og afmörkuðu bílastæði.
2. Gangandi fólki er heimil dvöl á svæðinu, en bannað er að breyta náttúruvættinu á nokkurn hátt, eða skaða gróður umhverfis það. Góð umgengni áskilin.
3. Mannvirkjagerð og jarðrask við náttúruvættið er háð leyfi Náttúruverndarráðs.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið samþykkir hér með friðlýsingu þessa, og tekur hún gildi við birtingu auglýsingar þessarar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. febrúar 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

21. febrúar 1974. Nr. 219.

AUGLÝSING

um friðland í Gróttu.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa Gróttu í Seltjarnarneshreppi og er svæðið friðland.

Mörk friðlandsins eru við stórstraumsflóðmál landmegin á eiðinu og allt að 60 föðmum (115 m) á sjó út frá stórstraumsfjörumáli umhverfis eyjuna.

Um svæðið gilda þessar reglur:

1. Mannvirkjagerð og jarðrask allt, annað en viðhald núverandi húsa og túna, er bannað. Vitastjórn Íslands hefur rétt til þeirra framkvæmda, sem nauðsynlegar eru vegna vita og varnargarða, enda sé Náttúruverndarráð haft í samráði um nývirki.
2. Umferð óviðkomandi fólks er bönnuð á tímabilinu 15. maí til 1. júlí. Utan þess tíma er gangandi fólki heimil för um svæðið og að því eftir fjörum eða öðrum opnum gönguleiðum.
3. Óheimilt er að aka og fara með hesta um svæðið án sérstaks leyfis.

   Starfsmönnum vitastjórnar Íslands er heimil eðlileg umferð um svæðið með ökutæki, enda sé sú umferð takmörkuð við þjónustu vitans og aðra starfsemi vitastjórnarinnar á staðnum.
4. Öllum er skylt að ganga vel og hreinlega um friðlandið.
5. Bannað er að skerða gróður, trufla dýralíf, skaða varp og fara um friðlandið með skotvopn.

Náttúruverndarráð getur falið fegrunar- og náttúruverndarnefnd Seltjarnarness umboð sitt til framkvæmda á friðlýsingunni að nokkru eða öllu leyti.

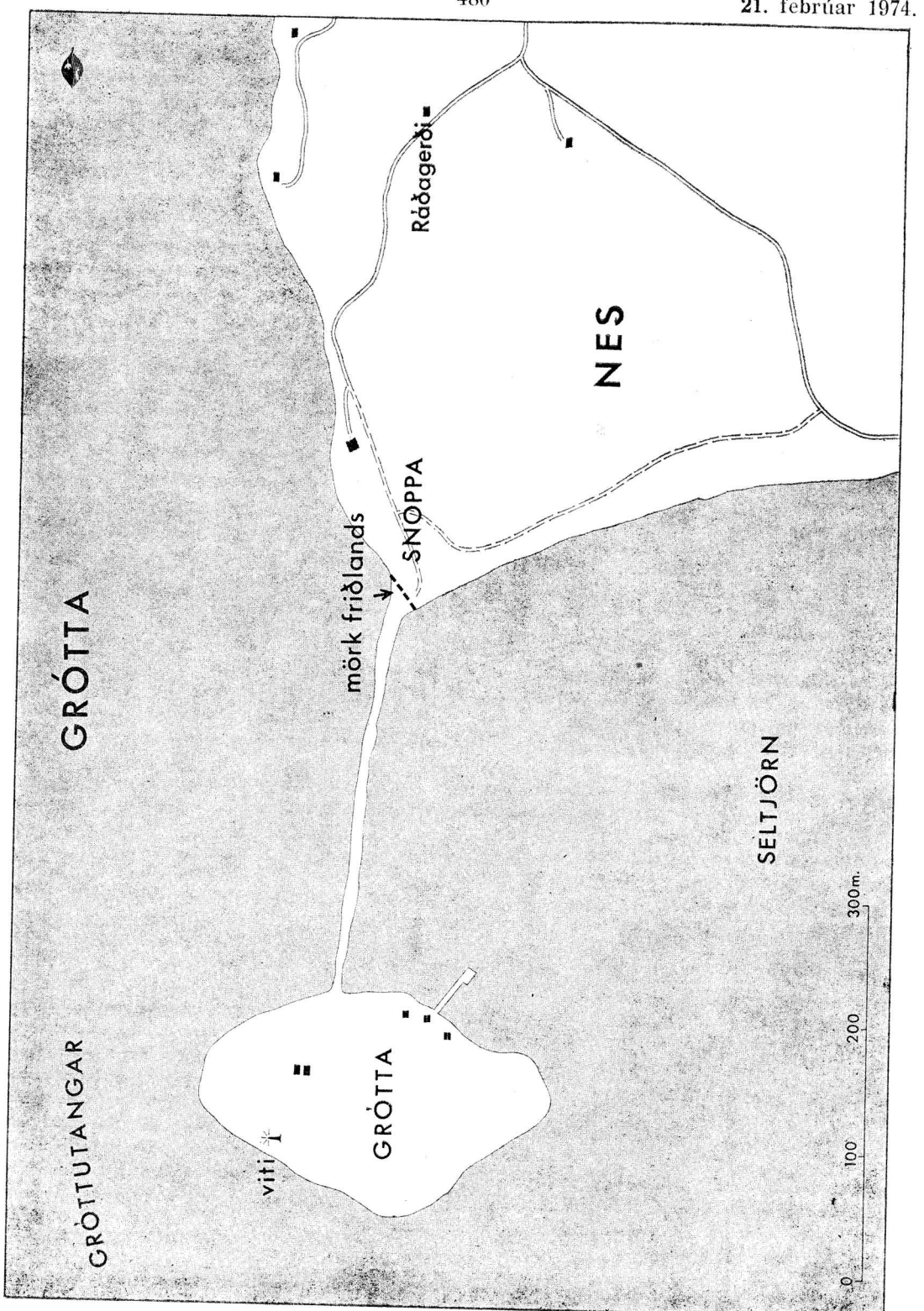
Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið samþykkir hér með friðlýsingu þessa, og tekur hún gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 21. febrúar 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

GRÓTTA
GRÓTTUTANGAR
mörk friðlands
SNÖPPA
NES
Ráðagerði
SELTJÖRN
GRÓTTA
viti
0
100
200
300m.

STJÓRNARTÍÐINDI B 26 — 1974

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 59 18. mars 1974, um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf D, vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

1. gr.

6. gr. 6. mgr. reglugerðarinnar orðist svo:

Nota skal tölvu Reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskóla Íslands við útdrátt vinninga. Skal útdráttur fara fram eftir reglum, sem fjármálaráðherra setti um útdrátt vinninga í B-flokki happdrættisláns ríkissjóðs 1973, nr. 164 frá 1. júní 1973, þó þannig, að forrit skv. b-lið 2. gr. þeirrar reglugerðar skal vera svo úr garði gert, að allir hlutar þess séu lesnir af gataspjöldum, en minniseiningar mega vera utan kjarnaminnis.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi er sett skv. 2. gr. laga nr. 7 frá 13. mars 1974 um skattalega meðferð verðbréfa o. fl., sem ríkissjóður selur innanlands, sbr. LXVI. lið 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1974.

Fjármálaráðuneytið, 12. júlí 1974.

F. h. r.
Jón Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi, B 26, nr. 220. Útgáfudagur 12. júlí 1974.

B 61

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 27 — 1974

Nr. 221. 482 12. júlí 1974.

REGLUGERÐ

um friðunarsvæði á Strandagrunni.

1. gr.

Frá og með 15. júlí 1974 eru veiðar með öllum veiðarfærum bannaðar í íslenskri fiskveiðilandhelgi innan svæðis á Strandagrunni, sem markast af eftirgreindum staðsetningum: 66°47′N—22°24′V, 67°00′N—22°24′V, 67°00′N—20°49′V og 66°34′N—21°26′V.

2. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála, og varða brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðlandhelginni eða samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins ásamt síðari breytingum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni, svo og samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskmiða landgrunnsins ásamt breytingum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 12. júlí 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Stjórnartíðindi B 27, nr. 221. Útgáfudagur 15. júlí 1974.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI B 28 — 1974

REGLUGERÐ

um sérstakt handfæra- og línusvæði út af Norðfirði sumarið 1974.

1. gr.

Frá og með 1. ágúst til 30. september 1974, eru allar netaveiðar bannaðar út af Norðfirði á svæði, er markast að vestan af línu dreginni úr Barðsneshornsvita í Dalatangavita, að norðan af línu dreginni 6 sjómílur réttvísandi austur úr Dalatanga, að sunnan af línu dreginni 6 sjómílur réttvísandi austur úr Gerpi, og að austan af línu dreginni frá punkti 6 sjómílur réttvísandi austur frá Dalatanga í punkt 6 sjómílur réttvísandi austur frá Gerpi.

2. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið að hætti opinberra mála, og varða þau brot viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 29. júlí 1974.

F. h. r.

Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Stjórnartíðindi, B 28, nr. 222. Útgáfudagur 31. júlí 1974.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

STJÓRNARTÍÐINDI B 29 — 1974

Nr. 223. 484 19. ágúst 1974.

REGLUGERÐ

um bann við veiði smásíldar.

1. gr.

Bannað er að veiða smásíld, 25 cm að lengd eða minni, sé hún verulegur hluti síldarafla fiskiskips.

Lágamarksstærð síldar er mæld frá trjónuodda að sporðsenda.

2. gr.

Fái fiskiskip síldarkast, sem bersýnilega er að mestu leyti smásíld, 25 cm að lengd eða minni, þá er skipstjóra fiskiskipsins skylt að sleppa síldinni þegar í stað úr nótinni.

3. gr.

Sé skipstjóri fiskiskips í vafa um hlutfall smásíldar í aflanum, þá ber honum, áður en verulega hefur verið þrengt að síldinni í nótinni, að taka sýnishorn af aflanum í smáriðinn háf og mæla 100 síldir valdar af handahófi. Reynist meira en 50 síldir, 25 cm að lengd eða minni, ber honum að sleppa síldinni þegar í stað.

Ef fyrirhugað er að setja síld um borð í síldarmóttökuskip, er skipstjóra þess skylt að ganga úr skugga um, að helmingur síldarafla hvers einstaks veiðiskips fullnægi stærðarmörkum 1. mgr. Stærðarhlutföllin skulu prófuð á þann hátt, sem í 1. mgr. segir.

Sýni þessar prófanir, að helmingur síldaraflans sé síld 25 cm eða minni, skal skipstjóra síldarmóttökuskips óheimilt að taka síldina í síldarmóttökuskipið.

4. gr.

Nú kemur síldveiðiskip eða síldarmóttökuskip með síldarfarm til hafnar blandaðan smásíld og er þá síldarmóttakanda skylt að ganga úr skugga um, hvert sé hlutfall smásíldarinnar í aflanum, á þann hátt að tekin skulu þrjú sýnishorn valin af handahófi með 100 síldum í hverju. Sé hlutur smásíldar, samanber 1. gr., að meðaltali úr þessum þremur sýnishornum meiri en 55%, skal síldarmóttakandi gera Fiskmati ríkisins aðvart, sem síðan gengur úr skugga um stærðarhlutföllin á sama hátt og að framan greinir og kærir hlutaðeigandi skipstjóra veiðiskips eða síldarmóttökuskips til sekta, sé hlutur smásíldarinnar yfir 55%.

5. gr.

Sjávarútvegsráðuneytið veitir, að fengnu áliti Hafrannsóknastofnunarinnar og Fiskifélags Íslands, leyfi til veiði smásíldar, 25 cm að lengd eða minni, til niðursuðu eða annarrar vinnslu til manneldis eða til beitu. Leyfi þetta má binda skilyrðum, sem nauðsynleg þykja.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Fiskmat ríkisins skal hafa eftirlit með því, að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 með síðari breytingum, og skal með mál út af brotum farið að hætti opinberra mála.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á tímabilinu 1. september 1974 til 15. september 1975 eru síldveiðar með öðrum veiðarfærum en reknetum bannaðar á svæði fyrir Suður- og Vesturlandi frá línu, sem dregin er í réttvísandi suðaustur frá Eystra Horni suður um og vestur fyrir að línu, sem dregin er í réttvísandi norðvestur frá Rit.

Þó eru síldveiðar með reknetum á þessu svæði því aðeins heimilar, að möskvastærð netanna sé minnst 63 mm, þegar möskvinn er mældur í votu neti, teygður horna á milli eftir lengd netsins. Komist flöt mælistika 63 mm breið og 2 mm þykk auðveldlega í gegn þegar netið er vott.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 7 22. febrúar 1966 um bann við veiði smásíldar með síðari breytingum í reglugerðum nr. 4 28. janúar 1972 og nr. 218 25. júní 1973.

Sjávarútvegsráðuneytið, 19. ágúst 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Þórður Ásgeirsson.

19. ágúst 1974. Nr. 224.

REGLUGERÐ

um útborgun skattafsláttar.

1. gr.

Sá hluti skattafsláttar, er greiddur skal út til viðkomandi gjaldanda, skv. 4. tl. 3. mgr. II. liðs 25. gr. laga nr. 68 15. júní 1971, sbr. 4. gr. laga nr. 10 22. mars 1974, kemur til útborgunar frá og með 10. október ár hvert.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. mgr. II. liðs 25. gr. laga nr. 68 15. júní 1971, sbr. 4. gr. laga nr. 10 22. mars 1974, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 19. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi B 29, nr. 223—224. Útgáfudagur 21. ágúst 1974.

Nr. 225. 486 6. júní 1974.

AUGLÝSING

um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933 varðandi gjaldskrá ljósmæðra.

Lágmarksþóknun sú, sem ljósmæðrum ber fyrir unnin störf samkv. ákvæðum ljósmæðrareglugerðar nr. 103 23. okt. 1933, skal vera sem hér segir:

Fyrir fæðingarhjálp skv. 24. gr.	kr. 4 600.00
Fyrir fyrstu fjóra daga, tvær vitjanir á dag, kr. 900.00 á dag	— 3 600.00
Fyrir næstu 3 daga, ein vitjun á dag, kr. 450.00 á dag	— 1 350.00

Þóknun fyrir ferðatíma er innifalin í töxtunum.

Heimilt er ljósmæðrum einnig að taka kílómetragjald fyrir bifreið samkv. gjaldi ríkisstarfsmanna, sem miðast við fyrstu 10 000 km á ári.

Kauptaxtar þessir miðast við kaupgreiðsluvísitölu 149.89 stig. Miðað við núgildandi kaupgreiðsluvísitölu 159.16 stig má margfalda framangreinda taxta með 1.068.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 6. júní 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingibjörg R. Magnúsdóttir.

Nr. 226. 20. júní 1974.

AUGLÝSING

um veitingu leyfis til reglubundins áætlunarflugs innanlands.

Samkvæmt VII. kafla laga nr. 34 21. maí 1964, um loftferðir, sbr. reglugerð nr. 91 20. mars 1973 um fyrirtæki er starfa að loftflutningum, hefur samgönguráðuneytið hinn 12. þessa mánaðar veitt Flugfélaginu Vængjum hf. leyfi til reglubundins áætlunarflugs, án einkaréttar, á eftirtöldum flugleiðum:

Reykjavík — Bíldudalur — Reykjavík.
Reykjavík — Búðardalur — Reykjavík.
Reykjavík — Reykhólar — Reykjavík.
Reykjavík — Hvammstangi — Reykjavík.
Reykjavík — Hólmavík — Reykjavík.
Reykjavík — Gjögur — Reykjavík.

Leyfið er til flutnings á farþegum, pósti og vörum.

Leyfisveiting þessi gildir til ársloka 1978 að því tilskildu, að félagið hafi þann tíma fullgilt flugrekstrarleyfi.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Samkvæmt heimild í sömu lögum og fyrr getur, hefur samgönguráðuneytið hinn 28. maí s. l. veitt sama félagi sérleyfi til reglubundins flugs á flugleiðinni:

Reykjavík — Reykjahlíð við Mývatn — Reykjavík.

Leyfið er til flutnings á farþegum, pósti og vörum.

Leyfisveiting þessi gildir til 31. desember 1977 með sömu skilyrðum og fyrr greinir.

Samgönguráðuneytið, 20. júní 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

9. júlí 1974. Nr. 227.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur, húsmæðrakennara, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 9. júlí 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð um Þorgerði Þorvarðsdóttur húsmæðrakennara, Gerðuminning.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Gerðuminning, og er gefinn til minningar um Guðríði Þorgerði Þorvarðsdóttur, fædda að Stað í Súgandafirði 27. september 1916, er fórst í flugslysinu mikla við Héðinsfjörð 29. maí 1947, af vandamönnum hennar og vinum. Sjóðurinn er nú 25 000 krónur — tuttugu og fimm þúsund krónur —.

2. gr.

Sjóðurinn, sem er eign Húsmæðrakennaraskóla Íslands, skal vera í vörslu 5 manna sjóðstjórnar, sem jafnframt er úthlutunarnefnd. Fyrstu stjórn sjóðsins skipa Ragnhildur Þorvarðsdóttir, systir hinnar látnu, Ragnheiður Jónsdóttir, fyrrverandi skólastjóri Kvennaskólans í Reykjavík, Anna Gísladóttir, húsmæðrakennari, Guðrún Markúsdóttir og Þórunn Hafstein, báðar skólasystur Þorgerðar.

Síðar skipi stjórn sjóðsins, sem hér segir, í stað fyrstu sjóðstjórnar jafnóðum og sæti losnar, í sömu röð og að ofan greinir:

1. Fulltrúi af ætt Þorgerðar, skipaður af menntamálaráðherra eftir tilnefningu annarra stjórnarmanna.
2. Skólastjóri Húsmæðrakennaraskóla Íslands.
3. Kennari við Húsmæðrakennaraskóla Íslands, kjörinn á kennarafundi í upphafi skólaárs.
4. Fulltrúi úr Nemendasambandi H. K. Í., kjörinn á aðalfundi sambandsins hverju sinni.
5. Fulltrúi úr hópi nemenda H. K. Í., kjörinn á sameiginlegum fundi nemenda í upphafi skólaárs.

Stjórnin velur sér einn varamann. Hann skal boða á hvern fund og hefur tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt nema hann taki sæti aðalmanns.

Stjórnin skal búsett í Reykjavík eða grennd.

Stjórnin skiptir þannig með sér verkum, að einn er formaður, annar gjaldkeri, þriðji ritari og tveir meðstjórnendur.

3. gr.

Sjóðstjórnin skal sjá um ávöxtun höfuðstóls sjóðsins. Skal ávaxta sjóðinn í tryggum verðbréfum, er ábyrgð ríkissjóðs fylgir eða í Söfnunarsjóði Íslands. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skal sjóðstjórnin árlega birta ársreikninginn endurskoðaðan í Lögbirtingablaðinu eða í B-deild Stjórnartíðinda og í skýrslum Húsmæðrakennaraskólans, þegar þær eru gefnar út.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Helming vaxta skal leggja við höfuðstólinn þangað til sjóðurinn nemur kr. 50 000.00, þá ⅓ vaxta þangað til sjóðurinn er orðinn kr. 75 000.00, úr því ¼ vaxta þangað til höfuðstólinn er orðinn kr. 100 000.000, eftir það skal leggja 1/10 vaxta við höfuðstólinn og má þá úthlutunarnefnd færa út starfssvið sjóðsins, ef ástæða þykir til, en jafnan skal sjóðurinn þá fyrst og fremst vera styrktarsjóður. Komi það fyrir eitthvert ár, að ekki sé veittur styrkur úr sjóðnum, sbr. 5. gr., eða eigi svo hár, sem þar getur, skulu vextir þeir, sem til útborgunar komu, en eigi var úthlutað, lagðir við höfuðstólinn.

5. gr.

Þeim hluta af vöxtum sjóðsins, er ekki á að leggja við höfuðstólinn samkvæmt 4. gr., skal varið til að styrkja efnalitlar námsmeyjar Húsmæðrakennaraskóla Íslands til framhaldsnáms í húsmæðrafræðslu erlendis, enda hafi þær kynnt sig að áhuga og dugnaði við námið í skólanum. Nú sækja engar námsmeyjar skólans um styrk úr sjóðnum til framhaldsnáms erlendis, og má þá verja þeim hluta vaxta sjóðsins, sem til útborgunar kemur, til þess að styrkja eina eða fleiri af stúlkum þeim, sem nám stunda í skólanum. Stúlkur, sem lokið hafa námi í Kvennaskólanum í Reykjavík og nám stunda í Húsmæðrakennaraskóla Íslands, skulu, að öðru jöfnu, sitja fyrir styrkveitingu, hvort heldur er til framhaldsnáms erlendis eða á meðan þær stunda nám í skólanum.

6. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum ber að senda formanni úthlutunarnefndar fyrir 20. febrúar ár hvert. Úthlutun á styrk skal fara fram fyrir 10. mars hið sama ár, þegar um styrkúthlutun er að ræða. Eigi má veita sama styrkþega styrk oftar en þrisvar sinnum.

7. gr.

Sjóðinn ber að efla með framlögum frá nemendum Húsmæðrakennaraskólans. Þá má og efla hann með minningargjöfum.

8. gr.

Leggist Húsmæðrakennaraskóli Íslands niður um skemmri eða lengri tíma, skal ávaxta höfuðstól sjóðsins samkvæmt 4. gr., þangað til skólinn eða hliðstæð stofnun tekur aftur til starfa, og skal sjóðsnefnd hans annast þá ávöxtun.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

10. gr.

Skipulagsskrá fyrir minningarsjóðinn, sem staðfest var 12. desember 1952, fellur úr gildi.

Reykjavík, 9. júlí 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur og Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir

A. Lýsing.

11. Um kWst.-mæli á kr. 20.70 hvert kWst.
12. Um kWst.-mæli á kr. 8.10 hvert kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 91.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 31.50 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kWst.-mæli á kr. 4.72 hver kWst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 36.50 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m² skal teljast hálft og stærra en 25 m², sem tvö. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngilda einu herbergi og 6 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

31. Um kWst.-mæli á kr. 11.50 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 2 275.00 hvert uppsett kW vélanna.
32. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum kr. 4.72 hver kWst.
33. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW:
    a. Um kWst.-mæli á kr. 3.30 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tíma.
    b. Um tvígjaldsmæli á kr. 19.70 hver kWst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 3.70 hver kWst. utan þess tíma.
    c. Um tvígjaldsmæli á kr. 19.70 hver kWst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en kr. 3.70 hver kWst. utan þess tíma.
34. Um mæli á kr. 4 244.00 fyrir hvert kW mesta notaðs afls á árinu mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 2.25 á notaða kWst.
35. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl má selja þannig:

    Um mæli á kr. 2 792.00 fyrir hvert uppsett kW vélanna og auk þess kr. 2.25 á notaða kWst.

    Ef fasvikstuðull er lægri en 0.85, getur rafveitan krafist af notanda að hann sé hækkaður upp í það gildi.

    Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda tilfinnanlegum spennutruflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Um kWst.-mæli á kr. 2.20 hver kWst., án rofs.
42. Um kWst.-mæli á kr. 1.10 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
43. Um kWst.-mæli á kr. 0.60 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 07.00.
Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dísilolíu í Keflavík kr. 5.80 hver lítri. Fyrir hverja 10 aura, sem olían lækkar eða hækkar, lækkar eða hækkar kWst. um: Á gjaldskrárlið 41 3 aura, gjaldskrárlið 42 1.7 aura og gjaldskrárlið 43 1 eyri.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir, með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala.

51. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 6.20 hverja kWst. enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.
52. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 11.60 hver kWst.
53. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 1.50 hver kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á kr. 1.90 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30 og kr. 4.72 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
54. Til gatnalýsingar á kr. 4.72 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. — Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjunum, sem hér segir:

1.	Af einfasamælum upp að 30 amp.	kr.	31.50 á mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	—	37.50 – —
3.	Af þrífasamælum 50 til 200 amp.	—	94.30 – —
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	141.00 – —
5.	Af álagsstýringarliðum	—	141.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessarri ekki verið greitt, svo til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 704.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 704.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helstu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennist.) fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi, samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur stofnvara í 3 × 220 V kerfi amp.	Málstraumur stofnvara í 3 × 380 V kerfi amp.	Hámarksafl kVA	Heimtaugargjald kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	18 353.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	24 240.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	34 630.00
4.			50 sp.	41 010.00
5.		3 × 100	66	56 960.00
6.	3 × 200		75	69 250.00
7.			100 sp.	82 000.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	113 650.00
9.			150 sp.	130 500.00
10.			200 sp.	164 000.00
11.		3 × 350	231	189 200.00
12.			300 sp.	262 350.00
13.			500 sp.	436 000.00

sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 m þannig: Yj = (300 + 4 × kVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m þannig: Yl = (200 + 3 × kVA) kr./m að viðbættum kr. 9 200.00 á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp. einfasa	kr. 4 500.00
60 amp. þrífasa	— 5 900.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma — og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd hefur samið og bæjarstjórn samþykkt, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að gilda frá og með 15 maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Rafveitu Keflavíkur, og Rafveitu Gerðahrepps, nr. 376 7. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 10. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 229. 10. júlí 1974.

GJALDSKRÁ
fyrir Rafveitu Borgarness.

Í gjaldskrá þessari eru taxtar reiknaðir í gjaldstigum. Hvert gjaldstig (skammstafað g) jafngildir kr. 4.25 frá og með 15. maí 1974, sbr. þó ákvæði í 5. kafla um breytingar á verðgildi gjaldstigs.

I. KAFLI
RAFMAGNSSALA

Rafveita Borgarness selur rafmagn á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Orku- og afltaxtar.

			Gjaldstig g	Verð kr.
11.	Um mestaafls-mæli:			
11.1	fyrir hverja kWst.		0.3	1.30
11.2	Fyrir hvert árskílówatt		1 600	6 800.00
11.3	Fast árgjald:			
	— grunngjald	1 600		
	— mæligj. skv. 2. kafla, M 1	1 600	3 200	13 600.00
12.	Um markafls-mæli:			
12.1	Fyrir hverja kWst.:			
	— allrar notkunar		0.3	1.30
	— í notkun umfram markstillingu		3.0	12.80

		Gjaldstig g	Verð kr.
12.2 Fyrir hvert árskílówatt		1 600	6 800.00
12.3 Fast árgjald:			
— grunngjald	1 600		
— mæligjald skv. 2. kafla M 2	1 200	2 800	11 900.00

2. Orkutaxtar.

21. Um kWst.-mæli:			
21.1 Fyrir hverja kWst.		1.0	4.25
21.2 Fast árgjald:			
— grunngjald á kW skv. lið v. 21		600	2 550.00
— mæligjald skv. 2. kafla M 3		600	2 550.00
Lágmark 5000 g/ári, sbr. v. 21.			
22. Um kWst.-mæli:			
— fyrstu notkun þ. e. 1200 kWst./ári eða minna		3.0	12.80
— notkunar umfram 1200 kWst./ári		2.0	8.50
22.2 Fast árgjald:			
— mæligjald skv. 2. kafla M 3		600	2 550.00

3. Tímataxtar.

31. Um kWst.-mæli til hitunar:			
31.1 Án rofs		0.64	2.63
31.2 Allt að 1½ klst. rof á sólarhring		0.36	1.48
31.3 Allt að 2½ klst. rof á sólarhring		0.34	1.40
31.4 Allt að 4½ klst. rof á sólarhring		0.27	1.11
31.5 Allt að 14½ klst. rof á sólarhring		0.19	0.78

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar skv. lið v. 31.

Taxtar 31.1—5 eru án söluskatts, en hann innheimtist ekki af rafmagni til húshitunar.

Aðrir tímataxtar, eru til greina kunna að koma, falla undir 4. lið.

4. Sérákvæði um rafmagnssölu.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja rafmagn eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til tveggja ára í senn. Undir þennan lið fellur raforka til götu- og hafnarlýsingar með lágmarksgjaldi 1.3 g/kWst.

Önnur ákvæði og skýringar vegna einstakra taxta:

v. 11: Aflnotkun mælist sem meðalálag í 15 mínútur.

v. 12: Lágmarksstilling markafls er 5 kWst.

v. 21: Grunngjald reiknast þannig:

a) vegna rafvéla fyrir föst vinnutæki: af ástimpluðu rafafli, samanlagt reiknað í heilum kW,

b) vegna lýsingar o. fl.: miðað er við 0.05 kW á hvern m² gólfflatar í rými því, sem lýsa skal. Samanlagt flatarmál skal reiknað í heilum fermetrum utanmáls rýmisins,

c) vegna rafmagns til heimila: í stað gólfflatargjalds skv. b-lið, má reikna með 0.3 kW á hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Herbergi stærra en 25 m² reiknast sem tvö.

Lágmarksgjald taxta 21 (kWst.-gjald + fast árgjald) er 5000 gjaldstig á ári. Í stað taxta 21 má velja taxta 22, ef hagkvæmara þykir.

v. 31: Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra,
b) að vélaafl, spennar og línur þoli álagið, að dómi rafveitustjóra,
c) að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum rofa, og kosti notandinn tengingu rofans og greiði leigu af honum skv. 2. kafla gjaldskrár,
d) að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafhitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir,
e) að notkun um mæli lagnarinnar sé minnst 6000 kWst./ári.

Almennt:

a) Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.85, getur rafveitan krafist þess, að notandinn geri ráðstafanir til að hækka stuðulinn á sinn kostnað upp í það gildi, en greiði að öðrum kosti hærra verð fyrir raforkuna.
b) Rafveitustjóri getur bannað notkun tiltekinna tækja (t. d. rafsuðuspenna) eða takmarkað notkun þeirra á tilteknum tímum, ef nauðsyn krefur að hans dómi vegna truflana eða annarra annmarka af völdum þeirra.
c) Hitunartaxtar 31 standi jafnan á heilum eyri, en allir aðrir taxtar reiknist í heilum tug aura.

II. KAFLI
MÆLAGJÖLD OG ROFAGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mæla, rofa og stýritækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða eftirfarandi árgjöld:

1. Af mælum, þ. e.:

— mestaafls-mæli	M 1 = 1 600 g		6 800.00
— markafls-mæli	M 2 = 1 200 g		5 100.00

2. **Af rofum, þ. e.:**

— klukkurofa 80 A eða stærri	R 1 =	800 g	3 400.00
— klukkurofa minni en 80 A	R 2 =	600 g	2 550.00
— fjarstýribúnaði	R 3 =	600 g	2 550.00

Af öðrum mælum og rofum en þeim, sem nefndir eru hér að framan, skal árgjaldið vera sem næst 20% af verði tækisins.

III. KAFLI
TENGIGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna skal greiða tengigjald sem hér segir:

1	2		3		4		
	Málstraumur		Flutningsgeta		Tengigjöld skv. jöfnu		
Gjaldskrárliður	220 V kerfi A	380 V kerfi A	skv. stærð stofnvara eða spennis	kVA	g = 1500 + 150 × kVA Gjaldstig g	15/5/74	Tengigjald kr.
T 1	2 × 60	1 × 60	0.22 × 60 =	13	3 400	14 110 =	14 450.00
T 2	3 × 60	2 × 60	0.38 × 60 =	22	4 800	19 920 =	20 400.00
T 3	3 × 100	3 × 60	0.38 × 100 =	38	7 200	29 880 =	30 600.00
T 4		3 × 100	0.66 × 100 =	66	11 400	47 310 =	48 450.00
T 5	3 × 200		0.38 × 200 =	76	12 900	53 535 =	54 825.00

1	2		3		4		
	Málstraumur		Flutningsgeta		Tengigjöld skv. jöfnu		
Gjald-	220 V	380 V	skv. stærð		g = 1500 + 150 × kVA		Tengi-
skrár-	kerfi	kerfi	stofnvara eða		Gjaldstig		gjald
liður	A	A	spennis	kVA	g	15/5/74	kr.
T 6	3 × 350	3 × 200	0.66 × 200 =	132	21 300	88 395 =	90 525.00
T 7		3 × 350	0.66 × 350 =	231	36 100	149 815 =	153 425.00
T 8				300	41 500	172 225 =	176 375.00
T 9				500	76 500	317 475 =	325 125.00

Fyrir aðrar stærðir stofnvara eða spenna en hér er talið, skal reikna tengigjald eftir sömu jöfnu og að ofan, sbr. 3. og 4. dálk.

Önnur ákvæði.

a) Um heimtaugar:

Tengigjaldið miðast við allt að 15 metra jarðstrengsheimtaug eða allt að 30 metra loftlínuheimtaug. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa eða töflu.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig:

Y (J) = (200 + 3 × kVA) gjaldstig á metra.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana, þannig:

Y (L) = 40 + 2 × kVA) gjaldstig á metra, að viðbættum 2000 gjaldstigum á hvern stólpa í umframlínu.

b) Um spennistöðvar:

Tengigjald skal reikna eftir stærð spennis, þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu, en kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

c) Almennt:

Þessi gjaldskrá tengigjalds gildir í skipulögðum hverfum, en í óskipulögðum hverfum skal greiða tengigjald eftir kostnaðarreikningi heimtaugar eða spennistöðvar. Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar sótt er um heimtaug eða spennistöð. Fyrir bráðabirgðaheimtaug skal greiða sem svarar 1500 gjaldstigum eða eftir reikningi, ef um verulega hærri kostnað er að ræða.

IV. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 300 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 300 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. KAFLI
VERÐGILDI GJALDSKRÁR

1. Verðgildi gjaldstigs í þessari gjaldskrá er ..... g = kr. 4.25 frá og með 15. maí 1974.

2. Rafveitunni er heimilt að breyta verðgildi gjaldstigs til samræmis við breytingar á reksturskostnaði rafveitunnar. Skal þá reiknað eftir hlutfallsgrundvelli, sem fæst úr síðasta ársreikningi rafveitunnar, enda sé grundvöllurinn samþykktur af rafveitunefnd og hreppsnefnd.

Hlutdeild kostnaðarliða í verðgildi gjaldstigsins er þannig, reiknað í % og krónum:

	%	kr.
a) Raforkukaup (orkukostnaður + verðjöfnunargjald)	55.0	= 2.3375
b) Laun	14.3	= 0.6077
c) Rafveitukerfi (efni og annar kostnaður)	20.7	= 0.8797
d) Ýmis kostnaður (opinber gjöld, skrifstofu o. fl.)	10.0	= 0.4251
Vísitala reksturskostnaðar = Verðgildi gjaldstigs	100%	= 4.25

Gjaldskrárbreytingu má gera, ef vísitala reksturskostnaðar hefur hækkað eða lækkað um 5% eða meira. Skal þá að jafnaði miða við 1. janúar eða 1. júlí.

Fyrirhugaðar gjaldskrárbreytingar skulu tilkynntar Orkustofnun áður en þær taka gildi.

Verðgildi gjaldstigs reiknast í hálfum eða heilum tug aura.

Ef hækkun fer upp fyrir 20% frá síðustu staðfestri gjaldskrá, skal leita staðfestingar ráðherra á nýrri gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 389 28. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 10. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 230. 11. júlí 1974.

ALÞINGISMENN

kosnir í júní 1974.

(Skammstafanir: A = Alþýðuflokkur, Ab = Alþýðubandalag, F = Framsóknarflokkur, S = Sjálfstæðisflokkur, SFV = Samtök frjálslyndra og vinstri manna).

A. Þingmenn kjördæma.

Fyrir Reykjavík:
1. Geir Hallgrímsson (S).
2. Gunnar Thoroddsen (S).
3. Magnús Kjartansson (Ab).
4. Þórarinn Þórarinsson (F).
5. Ragnhildur Helgadóttir (S).
6. Jóhann Hafstein (S).
7. Eðvarð Sigurðsson (Ab).
8. Pétur Sigurðsson (S).
9. Gylfi Þ. Gíslason (A).
10. Einar Ágústsson (F).
11. Ellert B. Schram (S).
12. Albert Guðmundsson (S).

Fyrir Vesturlandskjördæmi: 1. Ásgeir Bjarnason (F).
2. Jón Árnason (S).
3. Halldór E. Sigurðsson (F).
4. Friðjón Þórðarson (S).
5. Jónas Árnason (Ab).

Fyrir Vestfjarðakjördæmi: 1. Matthías Bjarnason (S).
2. Steingrímur Hermannsson (F).
3. Þorvaldur Garðar Kristjánsson (S).
4. Gunnlaugur Finnsson (F).
5. Karvel Pálmason (SFV).

Fyrir Norðurlandskjördæmi vestra: 1. Ólafur Jóhannesson (F).
2. Pálmi Jónsson (S).
3. Páll Pétursson (F).
4. Eyjólfur Konráð Jónsson (S).
5. Ragnar Arnalds (Ab).

Fyrir Norðurlandskjördæmi eystra: 1. Ingvar Gíslason (F).
2. Jón G. Sólnes (S).
3. Stefán Valgeirsson (F).
4. Lárus Jónsson (S).
5. Stefán Jónsson (Ab).
6. Ingi Tryggvason (F).

Fyrir Austurlandskjördæmi: 1. Vilhjálmur Hjálmarsson (F).
2. Lúðvík Jósepsson (Ab).
3. Sverrir Hermannsson (S).
4. Tómas Árnason (F).
5. Halldór Ásgrímsson (F).

Fyrir Suðurlandskjördæmi: 1. Ingólfur Jónsson (S).
2. Þórarinn Sigurjónsson (F).
3. Guðlaugur Gíslason (S).
4. Jón Helgason (F).
5. Garðar Sigurðsson (Ab).
6. Steinþór Gestsson (S).

Fyrir Reykjaneskjördæmi: 1. Matthías Á. Mathiesen (S).
2. Oddur Ólafsson (S).
3. Gils Guðmundsson (Ab).
4. Jón Skaftason (F).
5. Ólafur G. Einarsson (S).

B. Landskjörnir þingmenn.

1. landskjörinn þingmaður: Jón Ármann Héðinsson (A).
2. — — Benedikt Gröndal (A).
3. — — Magnús Torfi Ólafsson (SFV).
4. — — Eggert G. Þorsteinsson (A).
5. — — Svava Jakobsdóttir (Ab).
6. — — Guðmundur H. Garðarsson (S).

7. — — Helgi F. Seljan (Ab).
8. — — Sighvatur Björgvinsson (A).
9. — — Sigurlaug Bjarnadóttir (S).
10. — — Axel Jónsson (S).
11. — — Geir Gunnarsson (Ab).

C. Varaþingmenn.

Varamenn þingmanna Reykjavíkur:
Fyrir Alþýðubandalagið: Vilborg Harðardóttir.
Sigurður Magnússon.
Fyrir Alþýðuflokkinn: Björn Jónsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Sverrir Bergmann.
Kristján Friðriksson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Geirþrúður H. Bernhöft.
Gunnar J. Friðriksson.
Kristján J. Gunnarsson.
Áslaug Ragnars.
Gunnar Snorrason.
Þórir Einarsson.
Halldór Kristinsson.

Varamenn þingmanna Vesturlandskjördæmis:
Fyrir Alþýðubandalagið: Skúli Alexandersson.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Alexander Stefánsson.
Daníel Ágústínusson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Ingiberg J. Hannesson.
Jón Sigurðsson.

Varamenn þingmanna Vestfjarðakjördæmis:
Fyrir Framsóknarflokkinn: Ólafur Þórðarson.
Bogi Þórðarson.
Fyrir Samtök frjálslyndra og vinstri manna: Jón Baldvin Hannibalsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Jóhannes Árnason.
Hildur Einarsdóttir.

Varamenn þingmanna Norðurlandskjördæmis vestra:
Fyrir Alþýðubandalagið: Hannes Baldvinsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Guðrún Benediktsdóttir.
Bogi Sigurbjörnsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Sigríður Guðvarðardóttir.
Ólafur Óskarsson.

Varamenn þingmanna Norðurlandskjördæmis eystra:
Fyrir Alþýðubandalagið: Soffía Guðmundsdóttir.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Kristján Ármannsson.
Hilmar Daníelsson.
Heimir Hannesson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Halldór Blöndal.
Vigfús Jónsson.

Varamenn þingmanna Austurlandskjördæmis:
Fyrir Alþýðubandalagið: Sigurður Blöndal.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Vilhjálmur Sigurbjörnsson.
Þorleifur K. Kristmundsson.
Helgi Þórðarson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Pétur Blöndal.

Varamenn þingmanna Suðurlandskjördæmis:
Fyrir Alþýðubandalagið: Þór Vigfússon.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Guðmundur G. Þórarinsson.
Ólafur Ólafsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Siggeir Björnsson.
Gísli Gíslason.
Óli Þ. Guðbjartsson.

Varamenn þingmanna Reykjaneskjördæmis:
Fyrir Alþýðubandalagið: Karl G. Sigurbergsson.
Fyrir Framsóknarflokkinn: Gunnar Sveinsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Ingvar Jóhannsson.
Guðfinna Helgadóttir.
Eðvarð Júlíusson.

Varamenn landskjörinna þingmanna:
Fyrir Alþýðubandalagið: Kjartan Ólafsson.
Soffía Guðmundsdóttir.
Skúli Alexandersson.
Fyrir Alþýðuflokkinn: Bragi Sigurjónsson.
Pétur Pétursson.
Jón Hauksson.
Erling Garðar Jónasson.
Fyrir Samtök frjálslyndra og vinstri manna: Ólafur Ragnar Grímsson.
Fyrir Sjálfstæðisflokkinn: Ingiberg J. Hannesson.
Halldór Blöndal.
Sigríður Guðvarðardóttir.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 11. júlí 1974.

11. júlí 1974. Nr. 231.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Sigurfarasjóð, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 11. júlí 1974.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Sigurfarasjóð.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sigurfarasjóður.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með fjárframlagi Kiwanisklúbbsins Þyrils, Akranesi, kr. 146 709.20, og heimili sjóðsins og varnarþing er á Akranesi.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að standa straum af kostnaði við eftirtaldar aðgerðir, eftir því sem fé hans hrekkur til, varðandi kútter Sigurfara, sem Kiwanisklúbburinn Þyrill hefur ákveðið að kaupa frá Færeyjum til að afhenda Byggðasafni Akraness og nærsveita til eignar og varðveislu:

1) Nauðsynlegar endurbætur á skipinu.
2) Færa skipið í það horf, er það var í upprunalega.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru: Frjáls framlög og gjafir, vextir og annað, sem honum kann að áskotnast.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð fimm mönnum, sem tilnefndir eru af þessum aðilum: Stjórn Byggðasafns Akraness og nærsveita, 1 maður, Útvegsmannafélag Akraness, 1 maður, Sjómannadagsráð, Akranesi, 1 maður, Kiwanisklúbburinn Þyrill, 2 menn og skal annar þeirra vera formaður stjórnarinnar, samkvæmt ákvörðun klúbbsins. Að öðru leyti skiptir stjórnin sjálf með sér verkum.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal hafa á hendi þær aðgerðir, sem um getur í 3. gr. og ákvarðar hún hvernig eignum sjóðsins er ráðstafað í því skyni. Að þeim loknum skulu eignir sjóðsins renna til Byggðasafns Akraness og nærsveita til viðhalds og varðveislu skipsins. Stjórnin ákveður hvernig handbært fé sjóðsins er ávaxtað. Stjórnin skal halda gerðabók og annast reikningshald fyrir sjóðinn.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið og skulu reikningar hans endurskoðaðir af kjörnum endurskoðendum Akranesskaupstaðar.

8. gr.

Leita skal staðfestingar réttra stjórnvalda á skipulagsskrá þessari.

Nr. 232. 11. júlí 1974.

REGLUR

um þóknun til höfunda vegna opinbers flutnings bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir.

1. gr.

Höfundum ber þóknun fyrir opinberan flutning bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir. Í því skyni skal innheimta gjald, er miðist við tiltekinn hundraðshluta þeirra launa, sem flytjendur nefndra verka fá greitt fyrir flutning sinn við þessar athafnir, sbr. 2. og 3. gr. reglna þessara.

2. gr.

Vegna flutnings verka við guðsþjónustur skal árlega greiða úr ríkissjóði fjárhæð, er nemi þremur af hundraði af áætluðum heildarlaunum til flytjenda, sem laun taka fyrir flutning sinn við guðsþjónustur. Skal við gerð fjárlaga ár hvert

áætla nefnt gjald á grundvelli tiltækra upplýsinga um heildarlaun til flytjenda á því ári.

3. gr.

Vegna flutnings verka við jarðarfarir skal hverju sinni heimt gjald, er sé fimm hundraðshlutar af launum flytjenda. Fela má föstum organleikurum við kirkjur og útfararstjórnum að annast innheimtu þessa gjalds gegn þóknun, sem menntamálaráðherra ákveður.

4. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, er varið skal til styrktar tónskáldum og textahöfundum, er semja kirkjuleg verk, og skulu renna í sjóð þennan tuttugu af hundraði þeirra gjalda, sem innheimt eru samkvæmt 2. og 3. gr. reglna þessara.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn. Skal einn skipaður af ráðherra án tilnefningar og er hann formaður sjóðstjórnar, einn skal skipaður samkvæmt tilnefningu Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar og einn skv. tilnefningu Rithöfundasambands Íslands, eða þeim hagsmunasamtökum rithöfunda, sem kunna að taka við af því sambandi.

Menntamálaráðherra setur nánari reglur um skipulag og hlutverk sjóðsins.

5. gr.

Að frádregnum innheimtukostnaði og greiðslum í sjóð þann, er stofna skal samkvæmt 4. gr., skal gjald það, sem innheimt er í samræmi við 2. og 3. gr., renna til Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar, en samtök þessi sjá um greiðslu þóknunar til höfunda í samræmi við eigin úthlutunarreglur, eftir því sem við getur átt. Þó skal sú regla gilda í þeim tilvikum, þar sem tónverk er flutt með texta og hvorutveggja er verndað að höfundarétti, að höfundaþóknun skiptist jafnt á milli tónskálds og textahöfundar og að öðru leyti sé textinn við úthlutun ævinlega metinn til jafns við tónverkið.

6. gr.

Menntamálaráðuneytið skal sjá um innheimtu gjalda samkvæmt reglum þessum eða fela hana Sambandi tónskálda og eigenda flutningsréttar, sem einnig annast úthlutun þeirra, sbr. 5. gr.

7. gr.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 4 tl. 21. gr. höfundalaga nr. 73/1972, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 11. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

11. júlí 1974. Nr. 233.

REGLUGERÐ

um Mannfræðistofnun Háskóla Íslands.

1. gr.

Stofnunin heitir: Mannfræðistofnun Háskóla Íslands og hefur aðsetur í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk stofnunarinnar er fyrst og fremst að annast mannfræðilegar rannsóknir á Íslendingum, einkum athuganir á líkamseinkennum. Mannfræðisstofnunin varðveitir öll rannsóknargögn, sem safnað verður á hennar vegum. Íslenskir vísindamenn, sem safnað hafa þannig gögnum, geta þó unnið úr þeim utan stofnunar, ef þörf krefur, þar til þeir hafa lokið verkefnum, er byggjast á gögnunum.

Erlendir aðilar, sem vilja vinna að mannfræðirannsóknum á Íslandi, verða að leita um það samráðs við stofnunina.

3. gr.

Sjö menn eiga sæti í stjórn Mannfræðistofnunarinnar. Háskólaráð skipar fjóra þeirra, landlæknisembættið einn og Íslenska mannfræðifélagið einn. Forstöðumaður stofnunarinnar á einnig sæti í stjórn hennar.

Stjórnin situr 3 ár í senn.

4. gr.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Hún heldur fundi þriðja hvern mánuð, eða oftar, ef meiri hluti hennar æskir þess. Stjórnin gerir árlega fjárhagsáætlun um framkvæmdir, sem lögð er fyrir rektor. Einstök rannsóknarverkefni eru háð samþykki stjórnar.

5. gr.

Menntamálaráðherra skipar forstöðumann Mannfræðistofnunarinnar, eftir tillögum háskólaráðs. Hann skal hafa lokið háskólaprófi í mannfræði. Forstöðumaður stjórnar daglegum rekstri Mannfræðistofnunarinnar, ræður tímabundið starfslið í samráði við stjórn hennar, eftir því sem fé er veitt til, og gefur árlega skýrslu um starfsemi stofnunarinnar.

6. gr.

Rekstur Mannfræðistofnunarinnar er greiddur af ríkisfé, samkvæmt því, sem veitt er í fjárlögum. Aðrar tekjur stofnunarinnar eru:

a) styrkir
b) gjafir
c) greiðslur fyrir aðstoð eða verkefni.

Öflun tekna á þann hátt, er greinir í stafliðum a)—c), er háð samþykki háskólaráðs.

Fjármálin heyra endanlega undir rektorsembættið og háskólaritara, sbr. 3. og 4. mgr. 2. gr. og 4. mgr. 36. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands.

Skal reikningshald vera hluti af heildarreikningi háskólans.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands, sbr. háskólareglugerð nr. 76/1958, 87. gr., og öðlast þegar gildi.

Ákvæði 6. gr., að því er varðar greiðslu rekstrarkostnaðar af ríkisfé, kemur þó ekki til framkvæmda fyrr en 1. janúar 1975, enda hafi fé til starfsemi stofnunarinnar þá verið veitt í fjárlögum fyrir árið 1975.

Menntamálaráðuneytið, 11. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUR

um breyting á reglum nr. 109 7. mars 1974, fyrir veðdeild Alþýðubankans h/f um útgáfu á 1. flokki bankavaxtabréfa.

1. gr.

2. gr. reglnanna orðist svo:

Veðdeild Alþýðubankans h/f gefur út skuldabréf til handhafa (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Bankastjórn Alþýðubankans h/f undirskrifar bankavaxtabréfin. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglum þessum. Fjárhæð bréfanna skal vera kr. 100 000.00 og skal hvert bankavaxtabréf vera tölusett og bréfin samin eftir þeirri fyrirmynd, sem stjórn Alþýðubankans h/f ákveður.

2. gr.

3. gr. reglnanna orðist svo:

Vextir af bankavaxtabréfunum greiðast einu sinni á ári, 2. janúar, ár hvert. Ársvextir af bankavaxtabréfunum skulu vera 11.5% og reiknast eftir á af höfuðstól eða eftirstöðvum hans. Verði almenn breyting á útlánsvöxtum frá því, sem er í núgildandi fyrirmælum Seðlabanka Íslands frá maí 1973 breytast vextir af bankavaxtabréfunum hlutfallslega til samræmis.

3. gr.

Í stað orðsins „bankavaxtabréfunum“ í síðasta málslið 11. gr. reglnanna komi: veðskuldabréfunum.

4. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með heimild í 2. mgr. 28. gr. reglugerðar nr. 330 24. nóvember 1972, fyrir Alþýðubankann h/f, sbr. reglugerð nr. 119 13. apríl 1973, um breytingu á þeirri reglugerð, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 12. júlí 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Gylfi Knudsen.

17. júlí 1974. Nr. 235.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Tónmenntasjóð kirkjunnar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 17. júlí 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Tónmenntasjóð kirkjunnar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Tónmenntasjóður kirkjunnar.

Sjóðurinn er stofnaður með framlagi frá menntamálaráðuneytinu að fjárhæð kr. 10 000.00.

Í sjóðinn renna 20 — tuttugu — af hundraði þeirra gjalda, sem árlega verða innheimt vegna opinbers flutnings bókmenntaverka og tónverka við guðsþjónustur og aðrar kirkjulegar athafnir, svo og aðrar tekjur, sem sjóðnum kunna að áskotnast.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla kirkjulega tónlist og textagerð við slíka tónlist.

Í því skyni skal verja úr sjóðnum fé til styrktar höfundum fyrir að semja einstök verk að eigin frumkvæði eða eftir pöntun sjóðstjórnar. Eins má veita höfundum styrki úr sjóðnum í viðurkenningarskyni fyrir unnin störf.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn. Skal einn skipaður af menntamálaráðherra án tilnefningar og er hann formaður sjóðstjórnar, einn skal skipaður samkvæmt tilnefningu Sambands tónskálda og eigenda flutningsréttar og einn samkvæmt tilnefningu Rithöfundasambands Íslands, eða þeim hagsmunasamtökum rithöfunda, sem kunna að taka við af því sambandi.

4. gr.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram einu sinni á ári. Úthluta má allri innstæðu sjóðsins eins og hún er á hverjum tíma, þó eigi stofnfé hans kr. 10 000.00.

5. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu sjóðstjórnar, sem sér um reikningshald sjóðsins og ávaxtar fé hans.

6. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Í menntamálaráðuneytinu, 11. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 236. 19. júlí 1974.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Vestur-Ísafjarðarsýslu, nr. 237 6. okt. 1964, sbr. breytingu á þeirri samþykkt, nr. 248 6. okt. 1969.

1. gr.

Á eftir 3. tölulið í I. lið 2. greinar samþykktarinnar komi nýr liður, sem verður 4. liður, svo hljóðandi: Lokinhamravegur, af Svalvogavegi að Lokinhömrum.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt 19. gr. vegalaga nr. 80 10. júlí 1973, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 19. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um sýsluvegasjóð í Austur-Barðastrandasýslu, nr. 109 15. maí 1965.

1. gr.

Í 2. grein samþykktarinnar, bætist við undir Gufudalshreppi, nýr töluliður, sem verður 4. liður, svo hljóðandi: Kleifastaðabryggjuvegur, af Vestfjarðavegi að bryggju við Kleifastaðamel.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, er sýslunefnd Austur-Barðastrandasýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt d-lið 19. gr. vegalaga nr. 80 10. júlí 1973, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 19. júlí 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

22. júlí 1974. Nr. 238.

SAMÞYKKT

um búfjárhald í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Allt búfjárhald, svo og alifuglarækt, er óheimilt á Heimaey í Vestmannaeyjum nema með sérstöku leyfi bæjarráðs. Með búfénaði er átt við nautgripi, hesta, sauðfénað og svín.

2. gr.

Sá, sem hyggst sækja um leyfi skv. 1. gr., skal senda skriflega umsókn um það til bæjarráðs. Í umsókn skal gera grein fyrir fjölda búfjárins, sem leyfis er óskað fyrir, hvernig geymslu þess skal háttað og öðru, er máli kann að skipta.

3. gr.

Nú telur bæjarráð, að skilyrði til búfjárhalds séu fyrir hendi og má þá veita leyfið til ákveðins tíma eða ákveða tiltekinn frest til afturköllunar. Leyfi má þó ætíð afturkalla fyrirvaralaust ef leyfishafi brýtur reglur um meðferð búfjár t. d. ef hann gætir þess ekki á fullnægjandi hátt.

4. gr.

Haldi maður áu heimildar búfé, sem samþykkt þessi tekur til, skal lögreglustjóri hlutast til um, að það sé tekið úr vörslu hans og er heimilt að selja það á uppboði eða láta slátra því. Sama gildir ef leyfishafi gætir ekki settra reglna um meðferð búfjárins, þannig að það veldur tjóni eða óþrifnaði.

5. gr.

Leyfi til búfjárhalds má binda þeim skilyrðum, sem bæjarráð telur nauðsynleg hverju sinni, svo sem um fjölda búfjár, meðferð þess og vörslu.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum allt að kr. 5 000.00. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 44 23. maí 1964, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 22. júlí 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 239. 25. júlí 1974.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir Rangárvallasýslu.

I. KAFLI

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Rangárvallasýsla er eitt fjallskilaumdæmi og hefur sýslunefnd yfirstjórn allra fjallskilamála samkv. gildandi fjallskilalögum, en hreppsnefndir annast stjórn og framkvæmd þeirra í hverjum hreppi, eða í sameiningu, þar sem svo hagar til.

2. gr.

Hver hreppsnefnd getur valið einn mann til þess að hafa á hendi stjórn og umsjón fjallskilamála hreppsins og nefnist hann fjallskilastjóri.

3. gr.

Þar sem 2 hreppar eru sameiginlegir eigendur að afrétt, telst hvor þeirra um sig sjálfstæð fjallskiladeild.

4. gr.

Hver hreppsnefnd, eða fjallskilastjóri fyrir hennar hönd, haldi sérstaka fjallskilabók, staðfesta af oddvita sýslunefndar. Í hana skal rita allt, sem við kemur fjallskilamálum hreppsins.

II. KAFLI

Um afrétti og notkun þeirra.

5. gr.

Allt land skiptist í afrétti og heimalönd. Það skulu vera afréttir, sem áður hafa verið. Þó geta hreppsnefndir tekið upp nýja afrétti, breytt takmörkum afrétta og lagt til þeirra heimalönd eða landshluta einstakra jarða með samþykki landeiganda, umráðamanns og sýslunefndar.

6. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja markalýsingu á afrétti eða afréttarlöndum hreppsins og rita hana í fjallskilabókina.

Lýsingar þessar skulu sendar sýslunefnd. Sér hún um að þær séu innfærðar í afréttabók, er tilgreinir gangnasvæðin innan fjallskilaumdæmisins.

7. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um að búfjárhögum í heimalöndum sé ekki íþyngt um skör fram á sumrum, eftir því sem við verður komið.

8. gr.

Þar sem upprekstrarfélag á eitt aðild að afrétti, er hreppsnefndinni heimilt að leigja hann um tiltekinn árafjölda, og gera um það sérstakan bindandi samning, enda liggi fyrir meirihlutasamþykkt félagsins. Óheimilt er að gera slíka samninga við utansveitarmenn.

9. gr.

Enginn má lána utansveitarmanni ítölu sína í afrétti nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar, enda sé afréttarland viðurkennt nægilegt.

Enginn má heldur leyfa öðrum sumarbeit fyrir búfé í heimalandi sínu, þar sem hætta er á að íþyngt yrði óréttilega öðrum sambeitarmönnum eða nágrönnum, án leyfis þeirra og hreppsnefndar.

10. gr.

Hreppsnefnd getur sett ákvæði um, hvenær fé skal rekið til afréttar, enn fremur á hvaða svæði í afrétti fjallfé skuli rekið, og hversu margt megi reka á hvert svæði. Hún hefur heimild til að skipa eða samþykkja foringja fyrir flutningi fjár, eða rekstrum í afrétt. Ber honum að sjá um, að reglum sé hlýtt, og vel með fé farið, og sérstaklega skal hann gæta þess, að fénu sé haganlega dreift, og ær látnar taka lömb sín.

11. gr.

Nú þykir einhverjum ofsett í afrétt nágrennahrepps, og verður af þessum ástæðum fyrir tilfinnanlegum ágangi af afréttarfé, þá er hinum sama heimilt að krefjast þess, að hreppsnefnd hlutist til um, að ítölunefnd ákveði tölu fjár í afréttinn.

Ber afréttareiganda að haga tölu fjár í afréttinn, eftir mati ítölunefndar.

12. gr.

Hreppsnefnd er skylt, þegar einstakir menn krefjast þess, að afstýra ágangi innansveitar- og utansveitarfénaðar og hrossa í heimalandi eða löndum, sem ekkert leyfi eða heimild er fyrir, og hefur í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna svæði í sveitinni, þegar henni þykir þurfa, og reka til réttа. Það sauðfé, er fyrir kemur, má hreppsnefndin láta reka í afrétt hreppsins.

Svo er hreppsnefndum í þeim hreppum, er engan afrétt eiga, heimilt að láta reka fé, sem þannig er smalað til almenningsréttа í þeim hreppi, sem féð á heima í.

Þegar hreppsnefnd fyrirskipar smölun slíka og þá, er hér um ræðir, skal henni skylt, áður en smölun fer fram, að birta þá ráðstöfun sína í nágrannahreppunum, svo að búendum þar gefist kostur á að hirða fé sitt.

Skepnur, sem sérstaklega eru áleitnar í girðingar og matjurtagarða, skal eigandi hirða, þegar tilsagðar eru, setja í örugga vörslu eða farga þeim. Sýni hann hirðuleysi í því efni, ber honum að bæta allt það tjón, er skepna þessi eða skepnur hafa valdið eða valda.

Eigendum búfjár í þéttbýli er skylt að hafa fénað sinn í öruggri girðingu, sé hann innan þess svæðis, sem skipulagt er.

13. gr.

Enginn má reka fénað sinn í lönd annarra án leyfis þeirra eða skilja þar eftir af rekstrum sínum eða flutningum. Annarra fé mega menn heldur eigi láta fara í rekstra sína til og frá afrétti og réttа með rekstrum sínum.

14. gr.

Telji einhver ábúandi jarðar sig verða fyrir óhæfilegum ágangi búfjár nágranna síns, vegna þess að sá síðarnefndi hafi girt stærra eða minna svæði af beitilandi sínu og verji það að meira eða minna leyti, með því að sleppa hlutfallslega of miklu af fénaði sínum utan girðingar í þann hluta landsins, sem liggur ógirt að landi eða löndum nágranna hans, getur sá, sem telur sig verða fyrir áganginum, kært málið til hreppsnefndar.

Hreppsnefnd er þá skylt að rannsaka málið. Þyki henni ástæða til, getur hún fyrirskipað þeim, sem hefur nokkuð af landi sínu afgirt, að hafa ákveðinn hluta búfjárins í hinu afgirta landi.

Heimilt er hlutaðeigendum að skjóta úrskurði hreppsnefndar til sýslunefndar, sem fellir endanlegan úrskurð um slík mál, en skylt er hlutaðeigendum að hlýða úrskurði hreppsnefndar, þótt málinu hafi verið vísað til sýslunefndar, uns hún hefur fellt úrskurð sinn.

III. KAFLI

Um ágang afréttarpenings o. fl.

15. gr.

Nú verða mikil brögð að ágangi búfjár úr afrétti í heimahaga og getur þá sá, er fyrir verður, gert sveitarstjórn viðvart. Skal hún þá, ef um óeðlilegan ágang er að ræða, skipa fyrir smölun ágangspenings og reksturs til afréttar eða skilarétta. Á sama hátt getur sveitarstjórn látið dreifa búfé, sem runnið hefur úr afrétti og stendur við afréttargirðingar eða aðrar torfærur. Kostnaður við slíka smalamennsku og annað í því sambandi greiðist úr viðkomandi fjallskilasjóði.

IV. KAFLI

Um göngur og réttir.

16. gr.

Hreppsnefnd reiknar fjallskilakostnaðinn ár hvert með því að leggja í dagsverk og meta til verðs vinnu þá og annan kostnað, er til þess þarf, að afréttur sé fullsmalaður, og það annað innt af hendi, fjallskilum tilheyrandi, sem hún telur nauðsynlegt. Þessari heildarfjárhæð jafnar hún svo niður á hlutaðeigendur þannig, að ⅓ hluti komi á landverð jarða og eyðijarða að frádregnu verði ræktaðs lands og hlunninda, og ⅔ hlutar komi á fjallskilaskylt fé. Heimilt er þó hreppsnefnd að viðhafa þessa skiptingu að jöfnu milli landverðs og fénaðar.

Heimilt er upprekstrarfélagi ef meirihlutasamþykkt liggur fyrir, að leggja aukagjald á rekið eða flutt fé til afréttar, gjaldið reiknast allt að 80% miðað við grunngjald á hverja fjallskilaskylda kind.

Hafi hreppaskipta-samningur og/eða fjallskilaskipta-samningur verið gerðir um hlutaskipti fjallskilakostnaðar, fellur aukagjald þetta í hlut þess upprekstrarfélags, sem á hið flutta eða rekna fé.

Niðurjöfnun á landverð skal miðast við gildandi fasteignamat á hverjum tíma.

Hverjum hlutaðeiganda er skylt að inna af hendi fjallskil þau, er á hann hafa verið lögð á þeim tíma og með þeim hætti, sem hreppsnefndin hefur ákveðið, hvort sem um fjallferðir, vinnuframlög eða peningagreiðslur er að ræða. En heimilt er honum að bera upp við hreppsnefndina aðfinningar um, hvernig fjallskilum er jafnað á aðra eða sjálfan hann eða einhverjum hafi verið ranglega sleppt. Skal kæra sú koma til hreppsnefndarinnar bréflega áður en fjórar vikur eru liðnar frá niðurjöfnun. Hreppsnefnd leggur síðan úrskurð á kæruna. Úrskurði hreppsnefndarinnar um fjallskilakæruna, má skjóta til sýslunefndar, og skal gera það skriflega innan ársloka. Sýslunefnd leggur síðan á næsta fundi sínum fullnaðarúrskurð á málið.

Enginn sá, sem fjallskil eru lögð á, getur komist hjá því að inna þau af hendi, þótt hann hafi kært yfir þeim og lagt það mál undir úrskurði.

17. gr.

Hreppsnefnd skal með fjallseðli, sem birtur sé opinberlega eða byrji að ganga um sveitina 2—3 vikum áður en fyrsta fjallleit skal hafin, boða fjallleit og hvað hverjum beri til fjallskilanna að leggja. Skulu fjallleitir gerðar svo snemma, að fjallsafni (fyrri leit) sé lokið og réttað verið: Í Landréttum, V.-Eyjafjalla- og Rangárvallaréttum föstudaginn í 23. viku sumars, Fljótshlíðarhreppi og Hvolhreppi fimmtudaginn í sömu viku.

Smölun í Hekluhraunum má fresta þar til mánudaginn fyrir fyrstu byggðasafnsrétt.

Þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi getur oddviti sýslunefndar leyft að fjallleitir séu færðar aftur eða fram um nokkra daga.

18. gr.

Hreppsnefnd ræður hæfilega marga menn til fjallleita hverju sinni. Hún tilnefnir umsjónarmann með leitinni, sem hefur umsjón með smölun og skilum á fénu til rétta.

19. gr.

Sérhver fjallmaður skal vera 15 ára eða eldri, vel útbúinn að fötum og öðrum búnaði. Hreppsnefnd skal sjá fjallleitarmönnum fyrir viðhlítandi húsnæði á afrétti.

20. gr.

Séu færðar sterkar líkur fyrir því, að fé leynist í afréttinum að lokinni annarri leit, skal það sótt á kostnað fjallskilasjóðs.

Sé um fleiri leitir að ræða skal hreppsnefnd sjá um að féð sé sótt á kostnað eigenda.

21. gr.

Hreppsnefnd er skylt að sjá um að fjallleitarmenn séu slysatryggðir meðan á smölun og skilum stendur.

Kostnaður, sem af því leiðir, greiðist úr fjallskilasjóði.

22. gr.

Þar sem svo háttar, að afréttarfé rennur í lönd eyðijarða, sem liggja að afrétti, skulu fjallmenn smala þau sem afréttir væru.

Heimilt er þó eiganda eða umráðamanni að smala landið ef hann óskar þess.

23. gr.

Haga skal svo fjallgöngum, þar sem því verður við komið, að ekki verði misgöngur afrétta á milli. Skulu hreppsnefndir þær, er hlut eiga að máli, bera ráð sín saman um það.

24. gr.

Önnur leit í afréttum skal gerð svo fljótt eftir fjallsafnsréttir sem unnt er og veður og ástæður leyfa, svo að sem minnstar misgöngur eigi sér stað milli afrétta og heimalanda. Önnur leit í Hekluhraunum fari fram mánudaginn í 26. viku sumars.

V. KAFLI

Um bygging og viðhald almenningsrétta og stjórn á réttahöldum.

25. gr.

Hreppsnefnd sér um að almenningsréttum hreppsins með tilheyrandi dilkum sé vel við haldið og að þær séu í góðu standi til notkunar.

Byggingar- og viðhaldskostnaður greiðist úr fjallskilasjóði.

26. gr.

Aðalréttir og aukaréttir skulu vera þær sömu og nú eru. Þyki þörf á því að færa réttir þær úr stað, skal hlutaðeigandi hreppsnefnd leggja það fyrir almennan bændafund, og ræður meirihluti atkvæða úrslitum. Sé um aðalrétt að ræða þarf samþykki sýslunefndar til breytingarinnar.

27. gr.

Sérhver er skyldur að lgegja til land undir almenningsrétt og byggingarefni í hana úr landi sínu, valdi það ekki skemmdum á yrktu landi. Sanngjarna þóknun úr fjallskilasjóði ber að greiða hlutaðeigandi fyrir jarðrask og átroðning eftir mati tveggja óvilhallra manna, er sýslumaður útnefnir, hafi samkomulag ekki náðst.

28. gr.

Hreppsnefnd skipar réttarstjóra er sér um innrekstur við réttahöld, kveður á um hvenær réttum sé lokið og gætir þess að allt fari fram í sem bestri röð og reglu. Óhlýðni og þrjóska gegn skipun réttarstjóra varðar sektum. — Hlutaðeigandi hreppstjórar skulu vera til staðar við réttahöld og gæta almennrar reglu.

VI. KAFLI

Um byggðasöfn og byggðasafnsréttir.

29. gr.

Í hverjum hreppi skulu, auk fjallsafnsrétta, haldnar að minnsta kosti þrjár byggðasafnsréttir og skulu þær haldnar þriðjudaginn í 23. og 24. viku sumars og þriðjudaginn í 2. viku vetrar, þó með þeim undantekningum, sem hér greinir.

1. Í Rangárvalla-, Fljótshlíðar- og Vestur-Landeyjahreppum, skal halda fyrstu byggðasafnsrétt miðvikudaginn í 23. viku sumars.
2. Í Hvolhreppi og Austur-Landeyjahreppi skal halda aðeins fyrstu byggðasafnsrétt á þriðjudaginn í 23. viku sumars, hinar aðrar byggðasafnsréttir í þeim hreppum séu haldnar á mánudögum. Hreppsnefnd er heimilt að færa 2. byggðasafnsrétt aftur um viku þyki henni það hentara, en skylt er að tilkynna það áður í nærliggjandi hreppa. Nær ákvæði þetta aðeins til hreppanna vestan Ytri-Rangár.

30. gr.

Byggðasöfnun (smölun heimalanda) skal fram fara næsta dag á undan hverri byggðasafnsrétt nema í Austur-Landeyjahreppi að því er snertir 2., 3. og 4. rétt. Fer þar smölun fram sama dag og réttað er. Í Hvolhreppi séu heimalönd jafnan smöluð sama dag og réttað er.

Við byggðasöfnun skal hver og einn skyldur til að smala allt heimaland sitt, og hlýðnast þeim fyrirskipunum hreppsnefndar, sem miða því til tryggingar að vel sé smalað, og að almenningur sé samtaka í smöluninni bæði innbyrðis og sveita á milli. Skal síðan varðveita vel allt óskilafé og reka það til almenningsrétta í tækan tíma næsta dag.

Sérhver hreppsnefnd hefur og heimild til að fyrirskipa byggðasmölun og réttir lengur fram á vetur en tilgreinir í 29. gr. ef henni þykir þurfa, einkum ef veður falla vel, og hætt er við miklum samgöngum af fé.

31. gr.

Við niðurjöfnun fjallskilanna gæti hreppsnefnd þess í hvert sinn, að ákveða hverjir skuli, sveitar sinnar vegna, vera sendir í byggðasafnsréttir nágrannasveita, til þess að hirða það óskilafé úr sveit sinni, sem þar kynni að koma fyrir. Mega aldrei vera færri en tveir saman slíkra erinda í fyrstu byggðasafnsréttum. Telst þetta til fjallskila.

32. gr.

Hreppsnefnd Rangárvallahrepps skal láta hirða í byggðasafnsréttum í Holtum og á Landi allt óskilafé úr öllum hreppum sýslunnar fyrir austan Eystri-Rangá, og sjá um að það komist í fyrstu byggðasafnsrétt Rangárvallahrepps daginn eftir.

Hreppsnefnd Vestur-Eyjafjallahrepps hefur hins sama að gæta í byggðasafnsrétt Austur-Eyjafjallahrepps með óskilafé úr þeim hreppum sýslunnar, sem liggja fyrir utan Markarfljót, og sömuleiðis í byggðasafnsréttum í Austur-Landeyjum um óskilafé úr Austur-Eyjafjallahreppi.

Hreppsnefnd Hvolhrepps skal hirða í byggðasafnsréttum á Rangárvöllum fé úr Eyjafjallahreppum og Landeyjahreppum, en hreppsnefnd V-Landeyjahrepps láta hirða fé þetta í Hvolsréttum.

Óskilafé úr sömu hreppum, sem fyrir kemur í byggðasafnsrétt í Vestur-Landeyjahreppi, skal hreppsnefndin í Austur-Landeyjahreppi láta hirða. Enn fremur skal hin sama hreppsnefnd hafa hinnar sömu skyldu að gæta í Vestur-Eyjafjallahreppi um óskilafé úr hreppum sýslunnar utan og ofan Affalls.

Hreppsnefnd Fljótshlíðarhrepps skal síðan hirða allt fé úr hreppum ofan og utan Þverár, sem fyrir kemur í Austur-Landeyjaréttum.

Þeir hreppar, sem engan afrétt eiga, mega leggja tveir saman er þeir senda í byggðasafnsréttir.

Bakkbæingar veiti Vestur-Landeyjahreppi tækifæri til að hirða sitt fé á einum stað, eftir lögsöfnun hverja áður en þeir reka óskilafé til sinnar lögréttar.

Landmenn og Holtamenn láti hirða fé sitt í fjallrétt á Rangárvöllum og gagnkvæmt.

33. gr.

Skilarétt á hrossum skal haldin í hverjum hreppi þriðjudaginn í 25. viku sumars og þriðjudaginn í 4. viku vetrar, eftir að fram hefur farið smölun á þeim, er búendur skulu leysa vel af hendi.

Hver einstakur eigandi ber ábyrgð á að hross hans séu hirt í skilarétt.

VII. KAFLI

Um meðferð ómerkinga og óskilafjár.

34. gr.

Kalineyrt og eyrnalaust fé og ómerkinga, sem lambsmæður ekki helga sér í heimaréttum, skal reka til almenningsrétta, bæði í fjallsöfnum og byggðasöfnum, og skal hreppsnefndin sjá um að slíkt fé sé dregið í dilk sér. Síðan skal leiða ær að dilknum og leyfa mönnum með því eða öðru móti að reyna að sanna eignarrétt sinn. Fjárbragð eitt sker þó ei úr um eignarrétt. Ómerkingar þeir, er enginn helgar sér í lok hverrar réttar, eru eign fjallskilasjóðs.

35. gr.

Allar óskilakindur (aðrar), sem ekki tekst að finna eiganda að, skulu færðar til slátrunar í sláturhús. Skulu hreppstjórar, að loknum öllum haustréttum, senda í hvern hrepp sýslunnar skýrslu um mörk á hinu slátraða fé, og mega eigendur þess leiða sig að andvirðinu er tveir mánuðir eru liðnir frá söludegi, til septemberloka árið eftir, að frádregnum öllum kostnaði.

Sölu á óskilahrossum skal hreppstjóri jafnan auglýsa innanhrepps, nema þegar um lögskipaða hrossarétt er að ræða, þá skal hann senda skýrslu í hvern hrepp, eins og um annað óskilafé.

36. gr.

Til þess að geta sannað eignarrétt sinn á sauðfé, ber eiganda að hafa lögheimilt og auglýst mark.

37. gr.

Hross, sem eigandi þekkist ekki að eða eigandi er utanhrepps og á engan þann að, er hirða vill gripinn eða gripina fyrir hans hönd, skulu jafnan talin í óskilum á hvaða tíma árs sem er. Vakta skal þau í viku og fara síðan með sem annað óskilafé.

Óskilahross má selja strax í réttarlok. Þó skal eigandi hross, sem selt hefur verið, hafa innlausnarrétt á því, þrjá mánuði frá söludegi, enda ber hann þann tíma ábyrgð á því, nema það farist fyrir alveg sérstaka handvömm kaupanda.

Greiða skal eigandi allan áfallinn kostnað, svo sem uppboðs-, fóður- og beitarkostnað. Andvirðis geta eigendur vitja innan árs frá söludegi, en að öðrum kosti færist það hlutaðeigandi fjallskilasjóði til tekna.

38. gr.

Nú kemur fyrir kind eða hross með réttu marki ákveðins manns, en sá hinn sami veit sig ekki eiganda að, skal þá með fara sem óskilafé.

VIII. KAFLI

Um fjármörk.

39. gr.

Fjármörk eru: eyrnamörk, hornamörk og brennimörk.

Sá sem tekur upp mark eða flytur inn í sveit með mark, sem er náið öðrum í sama sveitarfélagi, skal breyta marki sínu ef þess er óskað. Erfðamark er rétthærra en nýupptekið mark að öðru jöfnu.

Bannað er að nota gróf særingarmörk hverju nafni sem nefnast.

40. gr.

Allir fjáreigendur skulu hafa sýslu- og hreppsbrennimark á fé sínu eftir því sem sýslunefnd segir fyrir um, og lætur hún prenta þau í markaskránni. Skal hver fjáreigandi hafa brennimerkt hverja þá kind, sem er með hornum, áður en henni er sleppt eftir fyrsta vetur, sem hún er fóðruð, með brennimarki þess hrepps, sem hann býr í. Má beita sektum ef út af þessu er brugðið, renna þær í fjallskilasjóð.

41. gr.

Nú kemur fyrir í réttum eða við sundurdrátt kind, sem er með brennimarki eða hornmarki annars en þess, sem eyrnamarkið á, skal þá sá talinn eigandi kindarinnar, sem brennimarkið eða hornmarkið á, en skyldur skal hann, ef eigandi eyrnamarksins krefst þess, að gera grein fyrir því, hvernig hann er að kindinni kominn. Kind, sem hefur eyrnamark eins, brennimark annars og hornmark hin þriðja, skal talin

eign þess, sem brennimarkið á. Þó skal hann, ef krafist er, gerða grein fyrir hvernig hann hafi eignast kindina.

42. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir sýsluna 8. hvert ár, og oftar ef þurfa þykir. Hver markeigandi skal koma marki sínu í skrána og greiða fyrir það gjald, er sýslunefnd hefur ákveðið. Hvert heimili, sem á eitt eða fleiri mörk í skránni, fær eitt eintak af henni, og skal það fylgja jörðinni eða býlinu, þegar búendaskipti verða. Einnig skal sýslunefnd sjá um, að nægilega mörg eintök verði send ókeypis til allra hreppa utan sýslu, er búast má við að fé gangi saman úr.

43. gr.

Sýslunefnd kýs mann til að búa markaskrána undir prentun og hafa umsjón með upptöku marka.

Kosning hans fer fram í hvert sinn og markaskrá á að prenta. Sýslunefnd ákveður honum þóknun fyrir starf sitt.

Markaumsjónamaður sér um útgáfu markaskrár. Hann gerir sér far um að koma samræmi og festu á nöfn marka og að sammerkingar eigi sér ekki stað. — Í markaskrá skal raða nöfnum í stafrófsröð.

44. gr.

Hreppsnefndir skulu, hver í sínum hreppi, samkvæmt ákvæðum sýslunefndar eða markaumsjónarmanns, safna mörkum í hreppnum og innheimta gjöld fyrir þau.

Hreppsnefndin, eða sá, sem hún felur framkvæmd þess, hlutast til um, að sammerkingar eða mjög lík mörk, sem hætt er við að valdi misdrætti, eigi sér ekki stað.

45. gr.

Þegar markaumsjónarmaður hefur fengið markaskýrslur allra hreppa, ber hann þær saman sín á milli, og þær allar saman við gildandi markaskrár innan sýslu og utan þar sem búast má við fjársamgöngum.

Heimilt er honum að fella niður nýupptekin mörk, sem of lík eru eldri mörkum, og þau sem bannað er að taka upp, ef nokkur eru á skýrslu.

Ákveði hann að fella niður mark eða breyta því, skal hann tilkynna það hlutaðeigendum og benda þeim á önnur mörk eða breytingar á marki, er komið geti í staðinn.

Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir eða kröfur markeigenda, geti þær samrýmst ákvæðum þessarar reglugerðar. Vilji einhver taka upp mark milli þess að markaskrá er samin, ber honum fyrst að fá til þess samþykki markaumsjónarmanns. Síðan skal hann auglýsa það í Lögbirtingablaðinu og jafnframt tilkynna það bréflega öllum hreppstjórum í sýslunni. — Hreppstjórar sjái um að markið sé ritað inn í markaskrá. Þeir, sem í sýsluna flytjast, fari eins að til þess að fá lögheimild fyrir marki sínu innan fjallskilaumdæmisins.

IX. KAFLI

Um fjallskilasjóði.

46. gr.

Hreppsnefnd er skylt að stofna og reka fjallskilasjóð í þeim hreppum, sem afréttarlönd eiga, og renna þá til hans þessar tekjur:

a. andvirði óskilafjár;
b. niðurjöfnun fjallskila;
c. sektir fyrir brot á þessari reglugerð;
d. aðrar tekjur, er hreppsnefnd eða almennur sveitarfundur samþykkir að renni í sjóðinn.

Tekjum fjallskilasjóðs má hreppsnefnd aðeins verja til þeirra hluta, er heyra undir framkvæmd ákvæða reglugerðar þessarar.

Sjóðurinn er í ábyrgð hreppsnefndar, sem gerir reikning hans árlega og lætur fylgja sveitarreikningum.

X. KAFLI

Almenn ákvæði.

47. gr.

Skylt er sláturleyfishöfum að láta fara fram markaskoðun á öllu fé, sem þar er leitt til slátrunar.

48. gr.

Það er stranglega bannað að svelta fénað frekar en minnst verður hjá komist, hundbeita hann að óþörfu eða misþyrma honum á nokkurn hátt við fjárréttir, í rekstrum eða gæslu, fjallgöngum eða við smölun heimalanda.

Brot gegn þessu varðar skaðabótum og hegningu að lögum.

49. gr.

Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi hreppsnefnda út af fjallskilamálum, nema það sem lög ákveða að falla skuli undir ítölunefnd. Sömuleiðis heyra undir hana allar kærur og kröfur á hendur hreppsnefndum og hreppstjórum varðandi fjallskilamál. Enn fremur geta einstakir menn komið sér saman um að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

50. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, kr. 5 000.00—50 000.00 og renna þær í fjallskilasjóð.

51. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal fara með að hætti opinberra mála.

52. gr.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Rangárvallasýslu hefur samið, staðfestist hér með samkvæmt sveitarstjórnarlögum nr. 58 29. mars 1961, og 3. gr. laga um afréttarmálefni, fjallskil o. fl. nr. 42 12. maí 1969, til þess að öðlast gildi frá og með 1. ágúst 1974 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð fyrir Rangárvallasýslu frá 6. júní 1943, um notkun afrétta, fjallskil, réttahöld, meðferð óskilafjár, grenjaleitar og refaveiðar, svo og breyting á henni frá 7. október 1968.

Landbúnaðarráðuneytið, 25. júlí 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

Nr. 240. 29. júlí 1974.

REGLUGERÐ

fyrir Heilsuverndarstöð Kópavogs.

1. gr.

Hlutverk Heilsuverndarstöðvar Kópavogs er fyrst um sinn í eftirtöldum greinum:

1. Mæðravernd.
2. Ungbarnavernd (0—2 ára barna) og smábarnavernd (2—7 ára barna).
3. Skólaeftirlit (heilsuvernd barna og unglinga á skólaaldri).

4. Tannvernd í skólum.
5. Íþróttaeftirlit (heilsuvernd íþróttaiðkenda).
6. Atvinnusjúkdómavarnir.
7. Áfengisvarnir.
8. Geðvernd.
9. Almennar sjúkdómsvarnir (í samráði við héraðslækni og aðra embættismenn skv. lögum).

2. gr.

Stjórn Heilsuverndarstöðvar skipuleggur frekari starfsemi stöðvarinnar og ákveður framkvæmdir á sérhverjum lið 1. gr. eftir ástæðum og í samráði við stjórn bæjarins.

3. gr.

Stjórn Heilsuverndarstöðvarinnar er skipuð 7 mönnum. Bæjarstjórn kýs formann stjórnarinnar og 4 meðstjórnendur, 1 er tilnefndur af heilbrigðisráðuneytinu og 1 af Sjúkrasamlagi Kópavogs. Kjörtímabil stjórnarinnar er eitt ár. Stjórnin annast rekstur Heilsuverndarstöðvarinnar í umboði bæjarstjórnar Kópavogskaupstaðar og skulu fundargerðir stjórnarinnar lagðar fyrir bæjarráð og bæjarstjórn til staðfestingar.

4. gr.

Ráða má yfirhjúkrunarkonu að stöðinni, sem stjórni daglegum rekstri, enda vinni hún auk þess dagleg störf við ákveðna deild eða deildir stöðvarinnar. Æskilegt er, að hún sé lærð heilsuverndarhjúkrunarkona.

5. gr.

Heilsuverndarstöð skal hafa aðskilið reikningsbókhald. Um skiptingu kostnaðar og annað, sem við kemur rekstri Heilsuverndarstöðvarinnar fer eftir lögum um heilsuvernd nr. 44/1955.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 3. gr. heilsuverndarlaga nr. 44/1955 sbr. 4. tl. ákvæða til bráðabirgða í lögum nr. 56/1973 um heilbrigðisþjónustu, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. júlí 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

29. júlí 1974. Nr. 241.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48 frá 23. apríl 1968 hefur verið ákveðið, að einstefnuakstur verði á eftirtöldum götum sem hér segir:

1. Á Bjargarstíg til vesturs frá Óðinsgötu að Grundarstíg.
2. Á Skálholtsstíg til vesturs frá Grundarstíg að Fríkirkjuvegi.
3. Á Nýlendugötu til austurs frá Bakkastíg að Ægisgötu og til vesturs frá Bakkastíg að Seljavegi.

4. Á Bakkastíg til suðurs frá Mýrargötu að Nýlendugötu.
Framangreindar reglur taka gildi þegar í stað.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 29. júlí 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 242. 30. júlí 1974.

REGLUGERÐ

um varnir gegn mengun matvæla af völdum blýs og kadmíums í matarílátum.

1. gr.

Í glerjungi íláta (leir- eða málmíláta), sem notuð eru undir matvæli, getur verið blý eða kadmíum. Til þess að forða eitrunum af völdum þessara málma, er rekja mætti til slíkra íláta, ber hlutaðeigendum að breyta samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

Ákvæði þessarar reglugerðar ná einnig til íláta úr plasti, sem notuð eru undir matvæli.

2. gr.

Bannað er að framleiða, flytja inn eða versla með ílát þau, sem getið er um í 1. gr. reglugerðar þessarar, ef þau gefa frá sér meira magn af blýi en 7.0 míkróg blý/ml eða 0.5 míkróg kadmíum/ml, þegar eftirfarandi rannsóknaaðferðum er beitt, sbr. 3. gr.

3. gr.

Sex sýni af hverri gerð íláta skulu rannsökuð á þann hátt, að þau eru fyllt með 4% edikssýru, gler látið yfir op ílátsins, og ílátin síðan látin standa þannig í 24 klst. við venjulegan stofuhita. Blý eða kadmíum, er leysast kann í edikssýrulausninni, er síðan ákvarðað með aðferð þeirri, sem lýst er í viðauka, sbr. viðauka nr. 1.

Fundið er meðaltal sýnanna. Ef frávik einstakra niðurstöðutalna er innan eðlilegra marka (+10%), skal meðaltalið gilda. Annars verður að gera frekari rannsóknir.

4. gr.

Einungis niðurstöðutölur rannsókna frá viðurkenndum rannsóknastofnunum, t. d. Rannsóknastofnun iðnaðarins eða hliðstæðum rannsóknastofnunum, eru gildar.

5. gr.

Við mótun íláta eða á annan hátt ber að setja merki (vörumerki), sem ótvírætt sýnir, hver hefur framleitt vöruna. Jafnframt er þeim, sem framleiða eða flytja inn slíkar vörur hér á landi, skylt að láta rannsaka þær þannig, að ótvírætt sé, að þær standist kröfur, sem gerðar eru samkvæmt 2. og 3. gr. að framan. Ef varningurinn stenst ekki þessar kröfur, er bannað að hafa hann á boðstólum.

Varningur, sem heimilt er að hafa á boðstólum samkvæmt ákvæðum 1. málsgreinar hér að framan, skal merktur með tilliti til þess, að rannsakað hafi verið blý- og kadmíuminnihald hans, svo sem kveðið er á í þessari reglugerð.

6. gr.

Þeim, sem framleiða eða selja slíkar vörur hér á landi, er skylt að tilkynna það heilbrigðisnefnd viðkomandi bæjar- eða sveitarfélags.

7. gr.

Um málsmeðferð og viðurlög við brotum á ákvæðum þessum fer samkvæmt 22. og 23. gr. laga nr. 85 31. desember 1968 um eiturefni og hættuleg efni.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 85 31. desember 1968 um eiturefni og hættuleg efni og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Almar Grímsson.

Viðauki nr. 1.

ÁKVÖRÐUN BLÝS

Áhöld og hvarfefni.

a) Atómabsorbsjón-litrófsmælir, Perkin-Elmer gerð 303 eða jafngilt tæki við eftirfarandi mælistillingu:
Bylgjulengd 218 nm, rauf 4, blý-holkatóðulampi, loft-acetýlenbrennari (0.5x110 mm rauf) með loftgjöf við 60 psi (flóðmælir á 9.0) og acetýlen við 10 psi (flóðmælir á 9.0) þannig, að loftstreymi verði 0.8 ml/mín.

b) **Staðallausnir.**
Leysið eitthvert leysanlegt Pb-salt í 4% edikssýru þannig, að Pb-magn verði 1 mg/ml. Blandið þessa stofnlausn með 4% edikssýru þannig, að mælistaðlar verði 10, 20, 30 og 40 míkróg Pb/ml.

Sex ílát af hverju tagi eru rannsökuð. Öll ílátin eru þvegin með venjulegum þvottalegi og skoluð vandlega á eftir með kranavatni og eimuðu vatni. Skolvatni fleygt og ílátin látin þorna. Því næst er hvert ílát fyllt með 4% (W/V) edikssýru þannig, að á því sé ekki meira en 5 mm borð. Rúmmál sýrunnar skal mæla í mæliglasi. Gler er lagt yfir op hvers íláts, en varast ber að láta það snerta yfirborð vökvans. Ílátin skulu standa þannig við stofuhita í 24 klst.

Mæling.

Hrærið í vökvanum og mælið absorbans í áðurnefndu tæki og þynnið lausnina, ef með þarf. Staðlasýni eru mæld á sama hátt og gert línurit yfir absorbans á móti Pb-magni. Magn blýs í óþekktu sýni má lesa af línuritinu.

Niðurstöðutölur eru reiknaðar sem míkróg Pb/ml vökva, sbr. Division of Compliance Programs, Bureau of Foods, Food & Drug Administration, 30. júní 1971.

ÁKVÖRÐUN KADMÍUMS

Áhöld og hvarfefni.

a) Atómabsorbsjón litrófsmælir, Perkin-Elmer gerð 303 eða jafngilt tæki við eftirfarandi mælistillingu:
Bylgjulengd 228,8 nm, rauf 4, kadmíum-holkatóðulampi, loft-acetýlbrennari (0.5 x110 mm rauf) með loftgjöf við 60 psi (flóðmælir á 9.0) og acetýlen við 10 psi (flóðmælir á 9.0) þannig að loftstreymi verði 0.8 ml/mín.

b) **Staðallausnir.**
Leysið eitthvert leysanlegt kadmíum-salt í 4% edikssýru þannig, að Cd-magn

verði 0.1 mg/ml. Blandið þessa stofnlausn með 4% edikssýru þannig, að mælistaðlar verði 1, 2, 3 og 4 míkróg Cd/ml.

Sex ílát af hverju tagi eru rannsökuð. Öll ílátin eru þvegin með venjulegum þvottalegi og skoluð vandlega á eftir með kranavatni og eimuðu vatni. Skolvatni fleygt og ílátin látin þorna. Því næst er hvert ílát fyllt með 4% (W/V) edikssýru þannig, að á því sé ekki meira en 5 mm borð. Rúmmál sýrunnar skal mæla með mæliglasi. Gler er lagt yfir op hvers íláts, en varast ber að láta það snerta yfirborð vökvans. Ílátin skulu standa þannig við stofuhita í 24 klst.

Mæling.

Hrærið í vökvanum og mælið absorbans í áðurnefndu tæki og þynnið lausnina, ef með þarf. Staðlasýni eru mæld á sama hátt og gert línurit yfir absorbans á móti Cd-magni. Magn kadmíums í óþekktu sýni má lesa af línuritinu.

Niðurstöðutölur eru reiknaðar sem míkróg Cd/ml vökva, sbr. Division of Compliance Programs, Bureau of Foods, Food & Drug Administration, 30. júní 1971.

Nr. 243. 30. júlí 1974.

REGLUGERÐ

um íblöndun nítríta og nítrata í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir.

1. gr.

Eigi má auka í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir öðrum nítrítum eða nítrötum en kalíum- eða natríumsöltum (kalíumnítrit, natríumnítrit, kalíumnítrat, natríumnítrat) og eigi með öðrum hætti en greinir í þessari reglugerð.

Eigi má við vinnslu á kjöti, kjötvörum eða öðrum sláturafurðum nota nítrít og nítrat í sömu vöru.

2. gr.

Nítrít má einungis auka í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir í formi NÍTRÍT-SALTS, sem inniheldur minnst 0.4% og mest 0.6% af kalíum- eða natríumnítríti í matarsalti (natríumklóríð).

Saltpækil, sem inniheldur meira en 2 g af nítríti í lítra, reiknað sem natríumnítrít, er óheimilt að nota við kjötvinnslu.

NÍTRÍT-SALT má eigi nota í meira magni en svo, að í hverju kg af kjötvörunni fullunninni sé mest 100 mg af nítríti, reiknað sem natríumnítrit.

3. gr.

Nítrít má ekki auka í kjöt eða í hakkað kjöt, fars eða því um líkt, sem haft er á boðstólum sem nýtt.

4. gr.

Þeir einir, sem greinir í 1., 2., 3., 4. og 6. tölulið 1. málsgreinar 5. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni nr. 85/1968, mega veita viðtöku, kaupa, selja eða flytja inn NÍTRÍT-SALT (tollskrárnúmer 28.39.), sbr. viðauka nr. 1.

NÍTRÍT-SALT má ekki afhenda, geyma eða varðveita nema í upprunalegum umbúðum framleiðanda, enda séu þær greinilega merktar.

NÍTRÍT-SALT má ekki afgreiða gegn eiturbeiðni (sbr. reglugerð nr. 131/1971).

5. gr.

Nítrat má einungis auka í kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir við söltun og þannig, að í hverju kg af kjötvörunni fullunninni sé mest 500 mg af nítrati, reiknað

sem kalíumnítrat. Eigi má við framleiðslu hita kjöt, kjötvörur og aðrar sláturafurðir, sem nítrat hefur verið aukið í, yfir 60°C.

6. gr.

Heilbrigðiseftirlitinu er heimilt að taka ókeypis hjá framleiðanda hæfilegt sýni af vörum þeim, er hér ræðir um, til ákvörðunar á nítríti og nítrati.

7. gr.

Um málsmeðferð og viðurlög fyrir brot á ákvæðum þessum skal fara samkvæmt 22. og 23. gr. laga nr. 85 31. desember 1968 um eiturefni og hættuleg efni.

8. gr.

Ákvæði 2. málsgreinar 1. gr. gilda ekki um bjúgu, uns öðruvísi verður ákveðið.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum 15. gr. laga nr. 85 31. desember 1968 um eiturefni og hættuleg efni og öðlast þegar gildi. Samtímis fellur úr gildi 2. töluliður auglýsingar um nokkrar vörur úr kjöti, sem heilbrigðisráðuneytið gaf út 22. nóvember 1940.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Almar Grímsson.

30. júlí 1974. Nr. 244.

REGLUGERÐ

um viðurkenningu á innkaupsverði sérlyfja.

1. gr.

Með umsókn um skráningu sérlyfja skulu fylgja upplýsingar um fyrirhugað fob- eða cif-verð hvers forms og pakkningar og ber að skoða slíkar upplýsingar sem forsendu þess útsöluverðs er gilda skal, ef lyfið (lyfjaformið, pakkningin) yrði skráð á sérlyfjaskrá.

2. gr.

Sækja ber um sérhverjar breytingar á fob- eða cif-verði sérlyfs og miða við þá gjaldeyristegund, sem innkaupsverð er reiknað út frá.

Umsóknir um slíkar breytingar skal senda heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, Lyfjamáladeild, með a. m. k. 6 vikna fyrirvara miðað við 15. febrúar, 15. maí, 15. ágúst og 15. nóvember ár hvert.

3. gr.

Lyfjaverðlagsnefnd er til umsagnar um innkaupsverð sérlyfja samkvæmt reglugerð þessari.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 69. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Almar Grímsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Patrekshrepps.

Tafla I. Orkuverð, grunnverð, gjaldstofnar og mælaleigur.

Taxta-númer	Taxtaheiti	Orku-verð kr./kwst.	Daggreiðsla kr. Grunnverð/ gjaldstofnar	Mæla-leigur
	A. Lýsing.			
1.1	do. án grunnverðs	16.15		01
1.2	do. með grunnverði	6.85	0.125/m²	01
1.3	do. götur og Patrekshöfn	4.35		03
	B. Heimili.			
2.1	do. m/grunnv. herb.	4.00	1.50/herbergi	01
2.2	do. m/grunnv. aflúttak	1.74	0.48/amper	01
2.3	do. m/grunnv. aflúttak	0.96	0.96/amper	03
2.4	do. m/grunnv. afllúttak	0.60	1.92/amper	03
	C. Iðnaður/verslun.			
3.1	do. smávélar	6.85		02
3.2	do. stór notkun (C 9)	1.30	11.45/kW	04
	D. Hitun.			
4.1	do. án rofs	2.40		01
4.2	do. með rofi 2 kl./dag	1.74		03
4.3	do. með rofi 3 kl./ádag	0.96		03
4.4	do. með rofi 14 kl./dag	0.60		03
	F. Annað.			
5.1	Sérsamningar.			
5.2	Lokun og enduropnun veitu, útsending lokunarmanns		373/á reikn.	
	Mælaleigur.			
	Einfasa almenn án stjórnt.		2.20/mælingu	01
	Þrífasa og einfasa m/stjórnt.		2.50/mælingu	02
	Þrífasa með stjórntækjum		5.00/mælingu	03
	Þrífasa með aflmælingu		9.50/mælingu	04

SKÝRINGAR OG ÁKVÆÐI MEÐ TÖFLU I

A. Lýsing.

1.1 Almenn lýsing og/eða fyrir aðra þá notkun, sem ekki er seld undir öðrum lið í þessari verðskrá.

1.2 Lýsing með grunnverði. Gjaldstofnar grunnverðs eru fermetrar gólfflatar þar sem lýsing er. Í verslunum, vinnustofum og skrifstofum reiknast grunnverð af hverjum m², en tveir fermetrar jafngilda einum í göngum, geymslum og slíkum stöðum. Eftir þessum taxta má þó selja rafmagn til notkunar á vinnustöðum, meðan á byggingu stendur, án grunnverðs.

1.3 Til lýsingar á götum og við Patrekshöfn.

B. Heimili.

2.1 Venjuleg heimilisnotkun með grunnverði. Gjaldstofn grunnverðs eru íbúðarherbergi. Fullt grunnverð reiknast af íbúðarherbergi og eldhúsi sem eru 5—25 m² að stærð, en af minni herbergjum reiknast hálft grunnverð og af stærri tvöfalt. Baði, geymslum, göngum og þ. h. skal sleppt.

Ef um smáatvinnurekstur er að ræða í húsnæði, sem fær raforku um heimilismæli, reiknast þar tvöfalt grunnverð samkvæmt lið 1.2 og eftir sömu reglum.

2.2, 2.3 og 2.4. Venjuleg heimilisnotkun með grunnverði. Gjaldstofnar grunnverðs eru amper eða kW (aflmæling). Grunnverð ampera miðast við einfasa 220 volt, og amperstærðirnar 16, 20, 35 og 50 amper, en umreiknast í samræmi við þá aflnotkun, ef um fleiri fasa eða aðra spennu er að ræða. Aflnotkun umfram 20 kW mælist með aflmæli, reiknast þá 1 kW sem 4 amper. Af rofinni notkun samkvæmt roftíma og reglum í taxta D, greiðist ekki grunnverð. Ef ekki eru tök á að mæla aflúttak, má reikna það eftir amperstærðum öryggja eða áætla í samræmi við uppsett afl hjá notenda.

C. Iðnaður og verslun.

3.1 Fyrir smávélar og tæki í iðnaði og verslun. Hér má einnig selja rafmagn til lýsingar um sama mæli samkvæmt taxta 1.2, reiknast þá einnig grunnverð samkvæmt þeim taxta.

3.2 Afl- og orkumæling. Gjaldstofn grunnverðs er aflúttak, í kW (C 9 á reikningum rafveitunnar). Ársafl reiknast hæsta meðalafl mælt í 15 mín. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má reikna afllúttak samkvæmt ástimpluðu afli véla ÷ 20%. Ársafl reiknast aldrei lægra en 3 kW þegar um hreina vélanotkun er að ræða, en lágmark er 10 kW ef raforka til lýsingar er einnig seld um sama mæli. Reiknast þá til viðbótar grunnverð samkv. lið 1.2.

Heimilt er að takmarka aflúttak samkv. þessum lið 3.2, á mestu álagstímum rafveitunnar, í allt að 2 klst. á dag.

D. Hitun.

4.1 til 4.4 Hitasala er háð flutningsgetu kerfisins, að dómi rafveitustjóra, og fyrirmælum hans um tengingu og búnað hitunartækja. Rafmagnsofnar og önnur rafhitunartæki skulu vera fasttengd. Rafveitustjóri ákveður stillingu á klukkurofum.

F. Annað.

5.1 Sérsamningar. Ef sérstaklega stendur á, getur notandi leitað til rafveitunnar eftir sérstökum samningi um raforkukaup. Rafveitustjóra er heimilt að leyfa tengingu einstakra tækja við bæjarkerfið án mælis um stundarsakir, að því tilskildu, að greiðsla komi fyrir í samræmi við áætlaða notkun tækisins.

5.2 Ef reikningar rafveitunnar eru ekki greiddir samkvæmt verðskrá þessari og reglugerð rafveitunnar, svo að til sérstakra innheimtuaðgerða hafi þurft að grípa, svo sem útsendingu lokunarmanns, og/eða lokunar veitu, skal notanda gert að greiða kostnað samkvæmt þessum lið.

Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt gjald samkvæmt lið 5.2, á skrifstofu rafveitunnar.

TENGING VIÐ VEITUKERFIÐ

Í samræmi við umsókn notanda ákveður rafveitustjóri stærð, gerð og búnað tengingar (heimtaugar) eða spennistöðvar. Stofngjöld tengingar samkvæmt töflu

II, miðast við notkunarstaði á skipulögðum svæðum. Ef lengd heimtaugar fer yfir 15 metra, reiknast yfirlengdargjald samkvæmt töflu II. Er þá mælt frá stofnvari notanda eftir greiðfærri leið að lóðarmörkum við götu.

Breyting á tengingu, bráðabirgðatenging og/eða tenging utan skipulagðra svæða, greiðist samkvæmt útlögðum kostnaði.

Ef setja þarf spennistöð, sem að mestu leyti er í þágu eins notanda, skal hann leggja til lóð og húsnæði, fyrir stöðina, sem fullnægir settum reglum um gerð og frágang spennistöðva, rafveitunni að kostnaðarlausu.

Rafveitunni er ekki skylt að leggja heimtaug meðan frost er í jörðu, nema ef notandinn samþykkir að greiða þann umframkostnað, sem af því kann að leiða.

Þegar um er að ræða tengingu á nýjum húsum, ber væntanlegum notanda að fá samþykki rafveitunnar fyrir staðsetningu og fyrirkomulagi tengingarinnar áður en byggingarframkvæmdir hefjast. Ef svo er ekki gert, er rafveitunni heimilt að krefja notandann um greiðslu á sannanlegum aukakostnaði sem hún hefur lagt í vegna þessa, auk heimtaugargjaldsins.

Sé tenging með flutningsgetu umfram það, sem sagt er í töflu II, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast aukagjalds, eða greiðslu samkvæmt kostnaði.

Tafla II. Tengingar við veitukerfið/heimtaugagjöld.

Flutningsgeta í amperum	Stofngjöld tenginga, heimtauga	Greiðsla vegna yfirlengdar heimtaugar kr./m.
0 til 3 × 60 amp.	18 645	746
3 × 60 til 100 amp.	22.374	932
3 × 100 til 125 amp.	27 346	1 120
3 × 125 til 200 amp.	43.505	1.492
3 × 200 til 350 amp.	87 010	1 865

Tenging um loftlínu skal vera 20% ódýrari en greint er í töflu II, sem miðast við jarðlínutengingar.

ÝMISLEGT

Rafveitunni er heimilt að áætla notkun notanda í samræmi við meðalnotkun hans og innheimta greiðslur samkvæmt þeirri áætlun.

Mælaleigur innheimtast um leið og greiðslur fyrir raforku.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni svo og viðlagagjald. Söluskattur og viðlagagjald reiknast ekki af seldri raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 1. júní 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 380 13. desember 1973.

Iðnaðarráðuneytið, 30. júlí 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

SAMÞYKKT

um breyting á samþykkt um stjórn bæjarmálefna Kópavogskaupstaðar nr. 112 8. maí 1972.

1. gr.

1. liður B-kafla 24. gr. um framtalsnefnd færist í A-kafla og verði nr. 14.

2. gr.

6. liður B-kafla 24. gr. orðist þannig: Fimm menn í bókasafnsstjórn og fimm til vara.

3. gr.

7. liður B-kafla 24. gr. færist í A-kafla og verði nr. 15. Liðurinn orðist þannig: Fimm menn í stjórn heilsuverndarstöðvar Kópavogs og fimm til vara. Auk þess eiga sæti í stjórninni einn fulltrúi tilnefndur af heilbrigðisráðuneytinu og einn fulltrúi tilnefndur af sjúkrasamlagi Kópavogs. Bæjarstjórn kýs formann stjórnarinnar.

4. gr.

17. liður B-kafla 24. gr. um lista- og menningarsjóð færist í A-kafla og verði nr. 16.

5. gr.

18. liður B-kafla 24. gr. um umferðarnefnd færist í A-kafla og verði nr. 17. Liðurinn orðist þannig: Fimm menn í umferðarnefnd og fimm til vara. Rétt til setu á fundum nefndarinnar hafa bæjarfógeti og bæjarverkfræðingur með málfrelsi og tillögurétti.

6. gr.

19. liður B-kafla 24. gr. um atvinnueflingarsjóð færist í A-kafla og verði nr. 18.

Númer annarra liða í B-kafla breytast í samræmi við framangreindar breytingar og verða 1—14.

Samþykktarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. júlí 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

ARÐSKRÁ

B-deildar Veiðifélags Skjálfandafljóts.

Arður og gjöld skiptast milli eftirtalinna jarða eins og hér segir:

		Einingar
1.	Mýri-Bólstaður	7.6
2.	Svartárkot	7.3
3.	Stóratunga	19.8
4.	Víðiker	7.7
5.	Bjarnastaðir—Rauðafell	9.4
6.	Halldórsstaðir—Engi	11.8
7.	Lundarbrekka	11.1
8.	Litluvellir	4.0
9.	Stóruvellir—Lækjarvellir	10.0
10.	Sandvík	5.2
11.	Sunnuhvoll	5.1
12.	Hlíðskógar	9.5
13.	Hrappsstaðir	4.4
14.	Jarlsstaðir	6.0
15.	Sandhaugar	8.4
16.	Arnarstaðir	1.0
17.	Hlíðarendi—Vesturhlíð	6.9
18.	Kálfborgará	6.1
19.	Eyjadalsá	5.3
20.	Einbúi	4.0
21.	Arndísarstaðir	4.0
22.	Hvarf	8.2
23.	Lyngholt	2.7
24.	Úlfsbær	4.4
25.	Öxará	11.3
26.	Ljósavatn—Holtakot	13.9
27.	Hrifla	9.7
28.	Fremstafell	12.1
29.	Barnafell	3.7
30.	Rauðará	5.5
31.	Ingjaldsstaðir—Heiðarbraut	5.9
32.	Fljótsbakki	4.7
33.	Þingey	5.1
34.	Einarsstaðir	12.1
35.	Fosssel	3.5
36.	Landnám ríkisins	5.4
37.	Landamótssel—Borgartún	4.5
38.	Kross	5.4
39.	Litlu-Tjarnir	1.8
40.	Birkihlíð	2.6
41.	Kambsstaðir	3.7
42.	Birningsstaðir	2.3
43.	Stóru-Tjarnir	3.6
44.	Arnstapi	2.3
45.	Vatnsendi	2.0
	Samtals	291.0

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 76 25. júní 1970, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

2. ágúst 1974. Nr. 248.

SAMÞYKKT

fyrir Vatnafélagið Landvörn í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaft.

1. gr.

Félagið heitir Vatnafélagið Landvörn í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaft. Heimili þess og varnarþing er í Dyrhólahreppi, Vestur-Skaftafellssýslu.

2. gr.

Verkefni félagsins er að vinna að því með fyrirhleðslum og öðrum mannvirkjum að varna Klifandi, Hafursá, Holtsá og Lambá að ganga á graslendi þeirra jarða, sem eiga land að þessum vötnum, og helst að þrengja að farvegum þeirra og beina rennsli þeirra eðlilega leið til sjávar. Félagið getur aukið starfssvið sitt, ef meirihluti félagsmanna er því samþykkur.

3. gr.

Hönnun meiri háttar mannvirkja, sem félagið hyggst ráðast í hverju sinni, skal félagsstjórn bera undir ráðunaut ríkisstjórnarinnar í vatnamálum (vegamálastjóra).

Að loknum framkvæmdum við mannvirkjagerð, skulu þær teknar út af ráðunaut ríkisstjórnarinnar í vatnamálum.

4. gr.

Samþykkt þessi nær til jarðanna Hvoll I, Hvoll II, Pétursey I, Pétursey II, Vellir, Nykhóll, Fell, Holt, Álftagróf og Keldudalur.

Nú þykir nauðsynlegt eða réttmætt að bæta við félagsskapinn nýrri jörð eða fella jörð úr félagsskapnum, en næst ekki samþykki aðalfundar, og er þá heimilt að skjóta því atriði til úrskurðar landbúnaðarráðherra, sbr. 76. gr. vatnalaga.

5. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn og aðrir þrír varamenn. Þeir skulu kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn, og gengur einn úr stjórn hvert ár, eftir hlutkesti fyrstu tvö árin. Stjórnin velur sér formann og skiptir með sér verkum.

Á aðalfundi skal kjósa tvo menn til að endurskoða reikninga félagsins.

6. gr.

Aðalfund félagsins skal halda fyrir lok nóvembermánaðar ár hvert. Skal þar lagður fram endurskoðaður reikningur þess fyrir umliðið ár. Fundur er lögmætur ef helmingur félagsmanna sækir fund. Til samþykktar á félagsmálum þarf einfaldan meirihluta atkvæða, en til breytinga á samþykkt þessari þarf ⅔ hluta atkvæða þeirra félagsmanna, sem á fundi eru. Heimilt er stjórninni að kveðja til aukafundar, ef þörf krefur, en skylt, ef ¼ félagsmanna óskar þess. Atkvæðisrétt um félagsmál hafa eigendur og ábúendur, ef eigendur vilja ekki og er óskylt að taka þátt í félaginu, þeirra jarða, sem um ræðir í 3. gr., og gildir eitt atkvæði fyrir hverja jörð. Til aðalfundar

skal boða með viku fyrirvara á þann hátt, sem venja er að boða til sveitafunda. Í fundarboði skal getið dagskrár fundarins. Formaður kveður til stjórnarfunda svo oft sem honum þykir þurfa, svo og ef einhver meðstjórnandi óskar þess. Skylt er stjórninni að halda gerðabók. Þar skal rita fundargerðir félagsfunda.

7. gr.

Kostnað við viðhald og umbætur varnargarða þeirra og annarra mannvirkja, sem gerð verða, skal félagsstjórnin jafna á hlutaðeigandi jarðeignir. Skal þá leggja til grundvallar að kostnaðurinn skiptist í réttu hlutfalli við fasteignamat á landi jarðanna. Jafnframt skal þó taka tillit til þeirra hagsbóta, er hver jörð hefur af fyrirhleðslunni, og skal það metið af þrem mönnum, er félagið kýs til þess. Eftir sama hlutfalli skal skipta öðrum árlegum kostnaði. Verði ágreiningur um skiptingu kostnaðar, ber að leggja hann undir úrskurð þar til dómkvaddra manna og að öðru leyti fer hann eftir gildandi lögum.

Nú þykir nauðsynlegt að gera ný mannvirki til varnar vatnaágangi, og skal þá jafna kostnaði á félagsmenn á sama hátt, að frádregnum þeim hluta hans, sem kann að fást greiddur með ríkisframlagi eða annars staðar frá.

8. gr.

Stjórn félagsins hefur á hendi umsjón með mannvirkjum þeim, sem gerð verða. Hún skal og halda alla reikninga félagsins og annast greiðslur. Hún skal annast um að gert verði við bilanir svo fljótt sem auðið er, svo fyrirhleðslan sé jafnan sem tryggust. Skoðun á mannvirkjum þeim, sem gerð hafa verið, skal jafnan fara fram árlega af þar til hæfum manni, að tilhlutan stjórnar, og skal hann senda afrit af skoðunargerðinni til ráðunauts ríkisstjórnarinnar í vatnamálum (vegamálastjóra). Félagsmenn skulu ávallt að öðru jöfnu sitja fyrir öðrum um vinnu á vegum félagsins fyrir verkamenn, bifreiðar og önnur vinnutæki.

9. gr.

Allan sameiginlega kostnað skal félagsstjórnin innheimta með nægjanlegum fyrirvara. Ef tregða verður á með greiðslur, er heimilt að taka gjöldin með lögtaki. Til þess að standa í skilum með árlegar greiðslur kostnaðar er stjórninni heimilt að taka bráðabirgðalán, sem jafnan greiðist að fullu á sama reikningsári með niðurjöfnuðum gjöldum félagsmanna. Vexti af slíku láni má telja með öðrum kostnaði. Reikningsár félagsins er almanaksárið.

10. gr.

Nú telur landbúnaðarráðherra, eftir tillögum ráðunauts ríkisstjórnarinnar í vatnamálum, að nauðsyn sé til úrbóta á varnargörðum eða nýrra mannvirkja frekar en félagsstjórn hefur áformað, og skal þá félagsstjórn skylt, er hún hefur fengið tilkynningu þar um, að láta framkvæma þau verk svo fljótt, sem nauðsyn krefur, ef ástæður leyfa og fé er fyrir hendi.

11. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félagsskapnum, og fer þá um tillögur þar að lútandi sem um tillögur til breytinga á samþykkt þessari sbr. 5. gr., enda staðfesti landbúnaðarráðherra samþykkt um félagsslitin.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari skal varða sektum, er renna í félagssjóð.

13. gr.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast þegar í stað gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 2. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

2. ágúst 1974. Nr. 249.

SAMÞYKKT

um hundahald í Blönduóshreppi.

1. gr.

Hundahald sæti þeim takmörkunum, sem kveðið er á um í 2. gr. þessarar samþykktar.

2. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að veita einstaklingum, búsettum í hreppnum, leyfi til hundahalds með eftirfarandi skilyrðum:

a) Hundurinn skal skráður á skrifstofu hreppsins, og þar fær eigandi hundsins afhenta merkta plötu, sem skal jafnan vera í ól um háls hundsins.

b) Árlega skal sveitarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem leyfi er veitt fyrir. Gjaldið, sem sveitarstjórn ákveður fyrir eitt ár í senn, skal renna til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í hreppnum og skal upphæð þess við það miðuð. Hundar, sem notaðir eru við búrekstur í hreppnum, eru undanþegnir þessu gjaldi.

c) Skylt er hundeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu vátryggingarfélagi. Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingarfélaginu, sem sýni að tryggingin sé í fullu gildi.

d) Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, sem hefur fullt vald yfir honum. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli eru um hönd höfð.

e) Leyfi fyrir einstökum hundum er jafnan háð því, að þeir raski eigi ró íbúa hreppsins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um hreppinn fara, til óþæginda.

f) Hundeiganda bera að hlíta að öðru leyti lögum og reglum er hundahald varða (þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts), svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

Við brot á skilyrðum fyrir leyfi til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Skal hundinum komið fyrir þar í geymslu, sé um að ræða minni háttar brot í fyrsta skipti. Eigandi hundsins yrði þá að leysa hann þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé um að ræða alvarlegt brot eða ítrekuð brot, afturkallast viðkomandi leyfi til hundahalds.

Sveitarstjórn er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi, telji hún þess þörf.

3. gr.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduósshrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 2. ágúst 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 250. 6. ágúst 1974.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun fyrir Blönduós.

1. gr.

Blönduóshreppur annast sjálfur eða býður út alla sorphreinsun innan skipulagðra svæða sveitarfélagsins. Yfirstjórn hreinsunar er í höndum sveitarstjóra og með umsjón heilbrigðisnefndar sveitarfélagsins.

2. gr.

Sérhverjum húseiganda er skylt að nota þær aðferðir við sorpgeymslu, sem samþykkt þessi kveður á um.

3. gr.

Allur kostnaður við almenna sorpeyðingu greiðist úr sveitarsjóði. Sérhverjum húseiganda er þó skylt að greiða sérstakt sorphreinsunargjald, sem sveitarstjórn hefur heimild til þess að ákvarða og skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

4. gr.

Daglegt sorp frá íbúðarhúsum, veitingastöðum, verslunum o. s. frv., skal látið í sérstaka poka, sem sveitarfélagið afhendir. Pokunum skal komið fyrir í þar til smíðuðum sorpskáp eða sérstakri grind, með viðeigandi frágangi og loki yfir. Húseigendur bera allan kostnað af uppsetningu og viðhaldi sorpgrinda og sorpskápa og þeim ber jafnframt að sjá um að grindur eða skápar séu í góðu ásigkomulagi. Sorphirslur skulu vera, þar sem aðgengt er fyrir sorphreinsunarmenn að ná til þeirra. Ef sorpgeymsla er innbyggð eða innan dyra, skal allur aðgangur að henni og frágangur vera í fullu samræmi við ákvæði 3. gr. 10. tl. í byggingarsamþykkt fyrir Blönduós.

5. gr.

Í sorppokana skal setja allt venjulegt heimilissorp, en gæta skal þess sérstaklega, að offylla þá ekki né ofþyngja á þann hátt, að erfitt verði að loka þeim eða að þeir rifni. Sorp skal láta vel ofan í poka, en varast að það hangi yfir pokarönd eða dreifist af loki umhverfis sorphirslur og valdi óþrifnaði. Allt blautt sorp og oddhvassa hluti skal pakka vel inn áður en það er sett í sorppoka. Mold, möl, grjót og svipuð efni má ekki láta í sorppoka, en skal flytja til ákveðins svæðis, samkvæmt nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Á sama hátt má ekki setja eldfima vökva svo sem olíu og bensín í sorpílát, hvort sem er laust eða í umbúðum.

6. gr.

Allt umfangsmeira sorp, svo sem frá byggingum og málmiðnaði, bílhræ og allt brotajárn, skal hver hlutaðeigandi fjarlægja á eigin kostnað á afmarkað svæði, samkvæmt nánari fyrirmælum sveitarstjórnar. Vanræki eigandi þetta, þá getur heilbrigðisnefnd sveitarfélagsins látið framkvæma verkið á hans kostnað.

Bannað er að urða olíuleifar og önnur efni, sem mengað geta jarðveg í hreppslandinu og einnig er bannað að kasta slíkum efnum, sem öllu öðru sorpi, í hvaða mynd sem er, í sjóinn, eða í Blöndu. Skal þeim brennt eða eytt á annan hátt eftir því sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna hreppsins.

7. gr.

Sorphreinsun skal gerð vikulega og ekki sjaldnar en 40 sinnum á ári. Sorphreinsun skal ekki framkvæmd á helgidögum eða eftir kl. 23 á virkum dögum. Um stórhátíðar, jól, nýár og páska skal gerð aukahreinsun. Hreppurinn leggur til, og gengur frá í sorpskáp eða grind, einn plastpoka, eftir hverja hreinsun.

Ef nauðsyn krefur t. d. vegna stórhátíðar eða ef vænta má stöðvunar á sorphreinsun, þá geta húseigendur fengið aukapoka eftir þörfum í áhaldahúsi hreppsins. Sé slíku ekki til að dreifa, þá geta húseigendur engu að síður fengið aukapoka eftir þörfum, en þá kemur sérstök greiðsla fyrir.

Á stóru heimili, eða þar sem vænta má að einn poki nægi ekki milli hreinsana, getur viðkomandi valið milli þess, að hafa fleiri grindur eða að hafa geymslu fyrir fyllta sorppoka og skiptir þá sjálfur um, enda fær hann þá ókeypis nægilega marga poka. Ef um óvenjulega notkun poka er að ræða t. d. hjá veitingastöðum, verslunum o. s. frv., getur sveitarsjóður lagt á aukagjald vegna sorphreinsunar eða látið greiða fyrir aukapoka.

8. gr.

Allur flutningur á vegum einstaklinga eða fyrirtækja á sorphauga eða á þau afmörkuðu svæði, sem sveitarstjórn gefur fyrirmæli um, skal gerður eftir ströngustu fyrirmælum og þrifnaður allur í hávegum hafður.

Sömuleiðis skal umgangur og frágangur á sorpi á sorphaugastað uppfylla þær kröfur sem reglur um þá staði kveða á um, t. d. um losunartíma sorps og umgengnishætti alla.

9. gr.

Kvörtun vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

10. gr.

Hugsanleg vafaatriði varðandi fjölda skápa (sorppoka) úrskurðar heilbrigðisnefnd.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

12. gr.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduósshrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 6. ágúst 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 20.70 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 10.30 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 63.00 á hvern fermeter gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 31.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Raforka til almennrar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 4.72 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 46.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi og geymslur. Herbergi, sem minna er en 5 ferm. skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 10.30 hverja kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 5 777.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 10.30 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst.-mæli á kr. 1.72 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 5 777.00. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung á kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kWst.-mæli á kr. 1.72 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 5 465.00 á hvert kW í málraun uppsettra véla á árinu.

Heimilt er að rjúfa straum í allt að þrem stundum á dag samkv. þessum gjaldskrárlið (C—3) kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæli:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 5 777.00 á kW á ári.

b) Af allri notkun kr. 1.72 hverja kWst.

Samkvæmt þessum gjaldskrárlið heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósanotkunar kr. 63.00 á hvern ferm. í vinnusölum, kaffistofum og öðrum slíkum, en kr. 25.00 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 50.00 á hvern ferm. á ári.

D. Hitun.

(Án söluskatts frá 1. des. 1973.)

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 3.26 hverja kWst.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 1.51 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæli:

a) Á kr. 1.51 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á árinu kr. 1 209.00 hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.
D—4. Um kWst.-mæli á kr. 0.80 hverja kWst. með rofi frá kl. 8—23.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 6.30 hverja kWst. enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 10.30 hverja kWst.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 1.90 hver kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 22.00 eða um tvígjaldsmæli á kr. 1.45 hver kWst. á tímanum frá kl. 22.00 til 8.30 og kr. 5.00 hver kWst. frá kl. 8.30 til 22.00.

Til gatna- og hafnarlýsingar svo og vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð á kr. 10.30 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 60 amp. og minni	kr.	31.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	37.00 — —
3.	Af þrífasa mælum 50 amp. og 100 amp.	—	63.00 — —
4.	Af þrífasa mælum 100 amp. og yfir	—	106.00 — —
5.	Af mestaaflsmælum 100 amp. og minni	—	100.00 — —
6.	Af mestaaflsmælum yfir 100 amp.	—	187.00 — —
7.	Af álagsstýriliðum, minni gerð	—	187.00 — —
8.	Af álagsstýriliðum stærri gerð	—	187.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld miðast við aflþörf notanda, sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það. Heimtaugargjald ákveðst þannig:

	Málstraumur stofnvara amp.	Hámarks-afl kVA	Heimtaugar-gjald kr.
1.	3 × 60	22	23 785.00
2.	3 × 100	38	35 050.00
3.	3 × 200	75 sp.	68 850.00
4.	3 × 350	132	112 670.00

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínu-heimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það, sem

fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í, svo og um staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum, enda greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr. 5 010.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	— 6 260.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar, skal notandinn greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörðu, eða óveður há útivinnu. Sé um óskipulögð svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður, skal greiða heimtaugargjald samkv. reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandinn greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar, svo og allan kostnað af spennistöðinni (búnaði).

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 750.00 á hvern mæli.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því, og greitt kr. 750.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGAR

Hreppsnefnd Miðneshrepps er heimilt að hækka eða lækka gjöld skv. gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur. Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 50% af hækkuninni.

11% söluskattur og 4% söluskattsauki frá 25. mars 1974 er innifalinn í gjaldskránni svo og viðlagasjóðsgjald 2%.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 375 7. desember 1973, að því leyti sem hún tekur til Rafveitu Miðneshrepps.

Iðnaðarráðuneytið, 6. ágúst 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

AUGLÝSING

um breytingar á sérlyfjaskrá frá 1. júlí 1972.

1. Eftirtalin sérlyf hafa verið samþykkt til upptöku á sérlyfjaskrá:

AMANTADIN (Ido, 1662) Töflur; 20 fl.	Hver tafla inniheldur: Amantadini chloridum NFN 50 mg eða 0,1 g.
DUMOLID (Dumex, 1629) Töflur; 33. fl.	Hver tafla inniheldur: Nitrazepamum NFN 5 gm.
FLAGYL FORTE (Pharma Rhodia, 1652) Töflur; 4. fl.	Hver tafla inniheldur: Metronidazolum NFN 0,4 g.
JODOMIRON (Ercopharm, 1610) Innrennslislyf 111 mg J/ml; 29. fl.	1 ml inniheldur: Jodamid-megluminum NFN 0,25 g, samsvarandi 111 mg J/ml.
Stungulyf 300 mg J/ml; 29. fl.	1 ml inniheldur: Jodamid-megluminum NFN 0,65 g, samsvarandi 300 mg J/ml.
Stungulyf 380 mg J/ml; 29. fl.	1 ml inniheldur: Jodamid-megluminum NFN 0,7 g, Jodamidnatrium NFN 0,1 g, alls samsvarandi 380 mg J/ml.
LIPOFUNDIN S mit GLYCERIN (Braun, 1626) Innrennslislyf 10%; 40. fl.	1000 ml innihalda: Oleum sojae fract. 100 g, Sojaphosphatid fract. 7,5 g, Glycerolum 25 g, Aqua pro inject. að 1000 ml.
Innrennslislyf 20%; 40. fl.	1000 ml innihalda: Oleum sojae fract. 200 g, Sojaphosphatid fract. 15 g, Glycerolum 25 g, Aqua pro inject. að 1000 ml.
Skráning lyfsins er til ársloka 1975 fyrst um sinn.	
LOMOTIL (Searle, 1622) Lausn; 24. fl.	1 ml inniheldur: Diphen-oxylati chloridum NFN 0,5 mg, Atropini sulfas NFN 5 míkróg.
Töflur; 24. fl.	Hver tafla inniheldur: Diphen-oxylati chloridum NFN 2,5 mg, Atropini sulfas 25 míkróg.
MADOPAR (Roche, 1657) Hylki 0,1 g of 25 mg; 20. fl.	Hvert hylki inniheldur: Levodopum NFN 0,1 g, Benserazidi chloridum INN 25 mg.

Hylki 0,2 g og 50 mg; 20. fl.	Hvert hylki inniheldur: Levodopum NFN 0,2 g, Benserazidi chloridum INN 50 mg.

Skráning lyfsins er til ársloka 1975 fyrst um sinn.

METAMUCIL (Searle, 1673) Duft; 24. fl.	1 g inniheldur: Slímefni unnin úr psyllii 0,49 g.
PIPORTYL (Pharma Rhodia, 1612) Stundulyf, sem palmítat; 13. fl.	1 ml inniheldur: Pipotiazini palmitas INN 25 mg í olíulausn.
Stungulyf, sem undecýlenat; 13. fl.	1 ml inniheldur: Popotiazini undecylenas INN 25 gm í olíulausn.

Skráning lyfsins er til ársloka 1975 fyrst um sinn.

SERENACE (Searle, 1623) Hylki: 13 fl., 23. fl.	Hvert hylki inniheldur: Haloperidolum NFN 0,5 mg.
Töflur; 13. fl., 23. fl.	Hver tafla inniheldur: Haloperidolum NFN 1,5 mg eða 5 mg.
SOLU-MEDROL (Upjohn, 1650) Stungulyf; 3. fl.	Hvert hettuglas inniheldur: Methylprednisolonum NFN, sem natríumsúkkínat, 0,125 mg eða 0,5 mg, þurrefni. Leysir fylgir.
TREOSULFAN (Leo, 1648) Hylki; 38. fl.	Hvert hylki inniheldur: Treosulfanum INN 0,25 g.
URISPADOL (Asa, 1659) Töflur; 25. fl.	Hver tafla inniheldur: Flavoxati chloridum NFN 0,2 g.

Skráning lyfsins er til ársloka 1975 fyrst um sinn.

2. Eftirtalin ný form áður skráðra sérlyfja, hafa verið samþykkt til upptöku á sérlyfjaskrá:

ANATENSOL (Squibb, 288) Stungulyf; 13. fl.	1 ml inniheldur: Fluphenazini decanoas NFN 25 mg.
FENOXCILLIN (Novo, 241) Skammtar; 4. fl.	Hver skammtur inniheldur: Phenoximethylpenicillinkalium NFN 250.000 a. e.

3. Eftirtalin sérlyf eru hér með tekin af sérlyfjaskrá:
ACTH Prolongatum Vetag, vetr. (Veterinaria, 856), stungulyf
Anovlar 21 (Schering, 102), töflur
Mestinon (Roche, 136), töflur
Pasido (Ido, 511), kyrni
Pasido Natrium (Ido, 511), kyrni
Syntocinon, vetr. (Sandoz, 369), stungulyf.

4. Eftirtalið lyfjaform hefur verið tekið af markaði:
SOFRAMYCIN (Roussel, 878) krem.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 6. ágúst 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

9. ágúst 1974. Nr. 253.

SAMÞYKKT

um fundarsköp fyrir hreppsnefnd Stykkishólmshrepps.

I. KAFLI

1. gr.

Rétt til setu á fundum hreppsnefndar Stykkishólmshrepps eiga 7 kjörnir hreppsnefndarmenn, auk sveitarstjóra. Þeir ræða og gera ályktanir um sveitarmálefni svo og önnur mál, ef nauðsyn krefur.

Varamenn taka sæti á fundum í forföllum aðalmanna skv. gildandi sveitarstjórnarlögum.

2. gr.

Á fyrsta fundi hreppsnefndar að loknum sveitarstjórnarkosningum, kýs hún sér oddvita og varaoddvita og fer um kosningu þeirra og starfstíma eftir gildandi sveitarstjórnarlögum svo og kosning starfsmanna í nefndir. Hreppsnefnd ákveður þóknun nefndarmanna, sbr. 14. gr. og 28. gr.

Enn fremur ræður hreppsnefnd fundarritara.

3. gr.

Oddviti stjórnar fundum og sér um að allt fari fram í reglu og eftir fundarsköpum.

Fundarmönnum er skylt að hlíta úrskurði hans, þó má skjóta úrskurðinum til hreppsnefndar, ef vafi leikur á um skilning á fundarsköpum.

Fundarritari heldur gerðabók hreppsnefndar undir umsjón oddvita, sem sér um að hún sé rétt og skipulega færð. Að loknum fundi skal fundargerðin lesin upp og viðstaddir fundarmenn undirrita hana. Hver fundarmaður, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

4. gr.

Oddviti boðar hreppsnefndarfundi, eða sveitarstjóri í hans umboði, og ákveður stað og stund. Reglulega fundi skal halda fyrsta föstudag í mánuði kl. 17.00 og standa eigi lengur en til kl. 19.30, nema hreppsnefnd samþykki framlengingu þeirra. Heimilt er að fella niður reglulega fundi í mánuðunum júlí og ágúst. Farist reglulegur fundur fyrir vegna helgi eða annarra ástæðna, skal hann haldinn einhvern næsta virkan dag þar á eftir. Aukafundi skal halda svo oft sem oddvita eða sveitarstjóra þykir þörf vera á. Þó skal jafnan boða til aukafundar, ef a. m. k. þrír hreppsnefndarmenn óska þess. Leitast skal við að boða aukafundi með hæfilegum fyrirvara.

5. gr.

Sveitarstjóri ákveður dagskrártillögu fundar í samráði við oddvita. Dagskrártillagan skal borin upp í fundarbyrjun. Röð mála á dagskrá getur hreppsnefnd breytt

með ályktun sinni, svo og fellt mál af dagskrá. Einnig getur hún ákveðið með samþykki allra hreppsnefndarmanna að mál, sem eigi er á dagskrá verði tekið á hana. Sveitarstjóri skal senda öllum hreppsnefndarmönnum dagskrá reglulegs fundar, er greini erindi þau er fyrir fundinn eiga að koma, tveim sólarhringum fyrir fund. Hafi hreppsnefndarmaður forfallast, en ekki gert sveitarstjóra viðvart áður en fundarboð er sent út, skal hann sjálfur sjá um að varamanni berist fundarboð í tæka tíð.

Hverjum hreppsnefndarmanni er heimilt að krefjast þess, að ákveðið mál verði tekið á dagskrá fundar, en skylt er honum að gera það skriflega og með þeim fyrirvara, að hægt sé að greina frá því í fundarboði.

6. gr.

Hreppsnefnd skal hafa tvær umræður, með a. m. k. einnar viku millibili, um eftirtalin málefni:

a) Hina árlegu fjárhagsáætlun hreppsins.
b) Ársreikninga hreppsins og fyrirtækja hans.
c) Reglugerðir, sem hljóta eiga staðfestingu ráðherra eða sýslunefndar.
d) Beiðnir um aðstoð til handa hreppnum.

Rétt er við síðari umræðu fjárhagsáætlunarinnar, að hún sé rædd lið fyrir lið og greidd atkvæði um hana þannig, og síðan áætlunina í heild. Fundir hreppsnefndar um mál þau, er grein þessi tekur til, skulu ávallt haldnir í heyranda hljóði.

7. gr.

Fastir fundir hreppsnefndar skulu haldnir í heyranda hljóði. Dagskrá slíkra funda skal boðuð með uppfestum auglýsingum með sama fyrirvara og gildir um dagskrártilkynningar til hreppsnefndarmanna.

Áheyrendur á slíkum fundum eru skyldir að vera kyrrir og hljóðir og mega ekki láta í ljós ánægju sína né vanþóknun um það, sem á fundi gerist. Brjóti nokkur á móti þessu, getur oddviti látið vísa honum út úr fundarsalnum, og ef þörf gerist, látið ryðja salinn. Sveitarstjóri eða hreppsnefndarmaður getur óskað þess, að mál sé rætt fyrir luktum dyrum, og sker hreppsnefnd úr um það með afli atkvæða, hvort svo skuli gert. Hvorki sveitarstjóri né hreppsnefndarmaður mega skýra óviðkomandi aðiljum frá umræðum eða atkvæðagreiðslu í þeim málum, er rædd eru þannig fyrir luktum dyrum.

8. gr.

Fundarmaður, sem taka vill til máls, skal snúa sér til oddvita og leyfir hann venjulega fundarmönnum að taka til máls í þeirri röð, er þeir æskja.

Þó má hann breyta út af því, er til framsögumanns eða flutningsmanns kemur, svo og til þess, að umræður með eða móti málefni skiptist á, eða til þess að fundarmaður geti gert stutta leiðréttingu eða athugasemd, er snertir hann sjálfan. Biðji fleiri sér hljóðs jafnsnemma, ræður oddviti í hverri röð fundarmaður skuli taka til máls.

9. gr.

Sveitarstjóri hefur óbundið málfrelsi á fundum, en gæta skal hann fundarskapa. Flutningsmaður máls má ekki tala oftar en þrisvar við hverja umræðu máls, og aðrir hreppsnefndarmenn ekki oftar en tvisvar. Þó er fundarmanni heimilt að biðja sér hljóðs, til þess að bera af sér ámæli, gera stutta fyrirspurn, athugasemd um atkvæðagreiðslu eða gæslu fundarskapa.

Ræðumaður standi við sæti sitt meðan hann flytur mál sitt.

10. gr.

Ræðumaður skal halda sér við það mál, sem til umræðu er. Hann skal varast að meiða menn eða hafa ósæmileg orð. Ef hann bregður út af þessu, skal oddviti

víta það og nefna ummælin. Nú er fundarmaður víttur tvisvar á sama fundi og má þá oddviti, með samþykki hreppsnefndarmanna, svipta hann málfrelsi á þeim fundi.

11. gr.

Sveitarstjóri og sérhver hreppsnefndarmaður hefur rétt til að bera upp tillögur og breytingatillögur við það mál, sem til umræðu er. Tillögur skulu vera skriflegar og skal veittur hæfilegur tími til að semja þær.

12. gr.

Ef umræður um eitt mál dragast úr hófi fram, getur fundarmaður óskað eftir að þeim verði hætt og sker hreppsnefnd úr um það umræðulaust.

13. gr.

Ekki má hreppsnefnd gera ályktun um nokkur mál, nema meira en helmingur hreppsnefndarmanna sé á fundi og greiði atkvæði um það.

14. gr.

Enginn hreppsnefndarmaður má greiða atkvæði um fjárveitingu til sjálfs síns, eða í máli, sem varðar hagsmuni hans sérstaklega. Honum er þó heimilt að skýra málið af sinni hendi.

Hreppsnefnd sker úr því umræðulaust, hvort mál er svo vaxið, sem nú var sagt.

15. gr.

Oddviti ræður því, hvernig atkvæðagreiðslu er skipt, í hvaða röð og innra sambandi hún fer fram.

Þó getur hreppsnefnd, ef meiri hluti hennar krefst þess, breytt ákvörðun oddvita. Krefjast má, að atkvæðagreiðslu um tillögu sé skipt.

16. gr.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála. Verði jöfn atkvæði, telst ályktun fallin, en um kosningar ræður hlutkesti. Skylt er hverjum hreppsnefndarmanni að vera viðstaddur atkvæðagreiðslu og taka þátt í henni, nema hann hafi lögmæt forföll, hafi hann verið á fundi, þegar ályktunin var rædd.

17. gr.

Nú er mál útrætt, og skal þá gengið til atkvæða. Atkvæðagreiðslan fer venjulega fram þannig, að hver hreppsnefndarmaður réttir upp aðra hönd sína. Nafnakall skal viðhafa, ef einn hreppsnefndarmanna óskar þess áður en til atkvæðagreiðslu kemur, svo og ef atkvæðagreiðsla þykir óglögg. Við nafnakall greiðir oddviti síðastur atkvæði.

18. gr.

Auk fastra nefnda, sem hreppsnefnd kýs, hefur hún rétt til að setja nefnd í það mál, sem á dagskrá er. Fer um kosningu slíkra nefnda eins og fastra nefnda, eftir gildandi sveitarstjórnarlögum, eins og segir í 2. gr. fundarskapa þessara.

19. gr.

Hreppsnefnd skal að öllu jöfnu leita umsagnar nefnda um einstök mál áður en hún endanlega afgreiðir þau.

20. gr.

Formenn nefnda kalla þær saman. Ef eigi er sjálfkjörinn formaður í nefnd, kallar sá nefndina saman í fyrsta sinn, sem flest fékk atkvæði við nefndarkosninguna.

Á fyrsta fundi hverrar nefndar skal hún kjósa sér formann og ritara. Formenn nefnda kalla þær síðan saman og hafa þeir á hendi stjórn á fundum þeirra. Ritarar nefnda rita fundargerðir þeirra, og er þeim skylt að skila til hreppsnefndar úrdrætti úr þeim. Um leið og nefnd lýkur starfi, kýs hún sér úr hópi nefndarmanna framsögumann. Minni hlutar nefnda hafa framsögurétt.

21. gr.

Skrá yfir fastar nefndir skal jafnan vera fest upp í fundarsal hreppsnefndar.

22. gr.

Sveitarstjóri sér um afgreiðslu og framkvæmd allra mála, sem hreppsnefnd eða fastar nefndir gera ályktun um, nema að þau séu af hreppsnefnd falin einstökum mönnum.

23. gr.

Ef vafi leikur á, um hvernig beri að skilja fundarsköp, sker hreppsnefnd úr um það.

24. gr.

Afbrigði frá fundarsköpum þessum getur hreppsnefnd gert í einstökum tilfellum, þegar nauðsyn þykir bera til, ef meiri hluti mættra hreppsnefndarmanna samþykkir það.

25. gr.

Til breytingar á fundarsköpum þessum þarf umræður á tveim fundum hreppsnefndar, meiri hluta greiddra atkvæða og staðfestingu ráðherra.

Réttindi og skyldur hreppsnefndarfulltrúa.

II. KAFLI

26. gr.

Hverjum hreppsnefndarfulltrúa er skylt að sækja fundi hreppsnefndar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem hreppsnefnd felur honum, t. d. formannsstörf, setu í hreppsráði eða öðrum nefndum, ritarastörf o. s. frv. Sá, sem verið hefur oddviti hreppsnefndar, setið í hreppsráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

27. gr.

Hreppsnefndarfulltrúunum er heimilt að kynna sér skjöl hreppsins.

28. gr.

Hver hreppsnefndarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í hreppsnefnd eftir ákvörðun hreppsnefndar. Þóknun ákveðst í desember ár hvert.

29. gr.

Ef hreppsnefndarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir, vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kjörinn. Hafi hann engan tilgreint, fer um varamann samkv. 2. og 3. gr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

30. gr.

Hreppsnefnd getur veitt hreppsnefndarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá starfi.

Hreppsráð.

III. KAFLI

31. gr.

Að afloknum hreppsnefndarkosningum skulu kosnir hlutfallskosningu þrír hreppsnefndarfulltrúar í hreppsráð og jafnmargir til vara.

Þó mega varamenn vera úr hópi fyrstu varahreppsnefndarfulltrúa. Kjörtími hreppsráðs er eitt ár og fer kosning fram í júnímánuði. Hreppsráð kýs sér formann og ritara. Kjósa má sveitarstjóra formann, þó hann sé ekki kjörinn í ráðið.

Hreppsráð heldur að jafnaði tvo fundi í mánuði. Kveðja skal hreppsráð saman til aukafundar, ef sveitarstjóri telur ástæðu til, eða einhver hreppsráðsmaður óskar. Sveitarstjóri undirbýr fundi hreppsráðs og sér um, að fundarboð sé tilkynnt hreppsráðsmönnum með að minnsta kosti sex stunda fyrirvara.

Formaður sér um að allt fari löglega fram á fundum og úrskurðar ágreiningsmál út af fundarsköpum. Í gerðabók skal greint frá hvar og hvenær fundur sé haldinn og hverjir sitji hann. Þar skal greint frá dagskrármálum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá. Um fundarsköp hreppsráðs fer eftir sömu reglum og gilda um hreppsnefnd, eftir því sem þær geta átt við.

32. gr.

Hreppsráði er heimilt að ráða til lykta málum, sem ekki eru veruleg fjárhagsatriði, enda sé ekki ágreiningur í hreppsráði, né við hreppsnefnd, um afgreiðsluna.

33. gr.

Hreppsráð hefur eftirlit með fjárstjórn hreppsins. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun og sér um, að ársreikningar séu samdir. Undir hreppsráð heyra öll málefni, sem ekki eru falin sérstökum nefndum.

34. gr.

Skylt er starfsmönnum hreppsins að sitja fundi hreppsráðs, þegar til umræðu eru málefni, er störf þeirra snerta, og þess er óskað af sveitarstjóra eða hreppsráði.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Stykkishólmshrepps, staðfestist hér með samkvæmt 30. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 58/1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. ágúst 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Seltjarnarneskaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Seltjarnarness er skipuð 7 bæjarfulltrúum kjörnum samkvæmt lögum nr. 58/1961.

2. gr.

Bæjarstjórn Seltjarnarness er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn og skal engu máli, er hann varðar, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni, sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal sýna í meginatriðum, hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið, enn fremur skal sýna, hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Eigi má greiða fé úr bæjarsjóði nema heimild sé til þess í fjárhagsáætlun bæjarins eða annarri ákvörðun bæjarstjórnar.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um verklegar framkvæmdir á fjárhagsárinu í megindráttum. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk, eftir því sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra og nefndir eftir því, sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, enn fremur skipar hún fasta starfsmenn bæjarins og semur um laun þeirra.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrá bæjarfyrirtækja eftir því, sem þörf krefur o. s. frv.

E. Bæjarstjórn setur reglur um notkun merkis og fána bæjarins.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrri fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði, skal varpa hlutkesti um, hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr, eða varaforseti, eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og séu skráðar í hana allar skriflegar tillögur, afgreiðsla mála, atkvæðagreiðslur og ályktanir.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum, samkvæmt samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til úrlausnar bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því, að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal þess getið, hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu allir viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er samróma hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur reglulegan fund annan og fjórða miðvikudag hvers mánaðar nema janúar, júlí, ágúst og desember, er halda skal aðeins einn fund og þá þriðja miðvikudag hvers mánaðar. Fundur skal að jafnaði hefjast kl. 17.30. Aukafund skal halda, samkvæmt ákvörðun bæjarstjóra, forseta bæjarstjórnar eða ef tveir bæjarfulltrúar hið fæsta krefjast þess. Fundum bæjarstjórnar skal að jafnaði ljúka fyrir kl. 20.00.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfunda.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir lögmætra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar samkvæmt 2. gr., sbr. 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjórn, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið.

3. Lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á um að fjalla að lögum.

Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega eigi síðar en föstudag næstan fyrir fundi.

Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 19.00 tveimur dögum fyrir fund hafa sent öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá, eftir því, sem bæjarstjórn telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur, samkvæmt 3. mgr. 7. gr. skal að jafnaði til hans boðað með dagskrá, er send verði bæjarfulltrúum með 24 stunda fyrirvara.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði, að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði, enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar skal auglýsa fundi bæjarstjórnar með a. m. k. 24 stunda fyrirvara og greina þar dagskrá fundar.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert, nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur fund. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögur, viðaukatillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er, og bæjarstjórn á úrskuldarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar, en veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögu á fundi, ef þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til bæjarstjóra eða nefndar eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fram fara tvær umræður og líða vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hönd. Nafnkall skal hafa, ef bæjarstjóri eða bæjarfulltrúi óskar. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófsröð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta á skrána í réttri röð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal. Við nafnakall er bæjarfulltrúum skylt að greiða atkvæði, nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann, svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveða sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal flytja mál sitt úr sérstökum ræðustól, nema forseti leyfi annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Þegar bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram, hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða. Heimilt er forseta að gera hvern einstakan lið fundargerðar að sérstöku dagskrármáli.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd um fundarsköp.

Ef bæjarfulltrúi vill beina fyrirspurn til bæjarstjóra, skal hann hafa hana skriflega og afhenda með sama fyrirvara og um tillögu sé að ræða.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta.

Ekk má lesa upp prentað mál, nema forseti leyfi.

16. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd, eða umræðum verði hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til, að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma, meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta, samkvæmt 1. og 2. mgr. umræðulaust. Tveir bæjarfulltrúar hið fæsta geta borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

17. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu, skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir, eða ef nauðsyn krefur, slíta fundi.

18. gr.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, settu í nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

21. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili, svo og nefnda, er laun taka.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan, enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn samkvæmt 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI

Um kosningar, skipan og starfssvið nefnda.

24. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn til að fara með tiltekin málefni, eftir því, sem lög mæla fyrir:

A. Til eins árs á fyrri fundi í júní ár hvert:

1. Forseta bæjarstjórnar.
2. 1. varaforseta.
3. 2. varaforseta bæjarstjórnar.
4. Tvo skrifara bæjarstjórnar og tvo til vara.
5. Fjóra menn í byggingarnefnd, þar af tvo innan bæjarstjórnar og tvo utan bæjarstjórnar og fjóra varamenn á sama hátt. Bæjarstjóri er sjálfkjörinn og formaður nefndarinnar.

6. Tvo endurskoðendur bæjarreikninga og tvo til vara.
7. Kjörstjórnir:
   a) Þrjá menn í yfirkjörstjórn og þrjá til vara.
   b) Þrjá menn í hverja undirkjörstjórn og þrjá til vara.
8. Þrjá menn í stjórn Samtaka sveitarfélaga í Reykjanesumdæmi og þrjá til vara.

B. Til fjögurra ára á fyrsta fundi eftir bæjarstjórnarkosningar:

1. Þrjá menn í framtalsnefnd til starfa með skattstjóra í umboði bæjarstjóra.
2. Fjóra menn í stjórn Sjúkrasamlags Seltjarnarness og fjóra til vara. Auk þess skipar ráðherra til viðbótar formann og varaformann stjórnarinnar.
3. Þrjá menn í barnaverndarnefnd og þrjá til vara.
4. Þrjá menn í fræðsluráð og þrjá til vara.
5. Þrjá menn í heilbrigðisnefnd og þrjá til vara. Bæjarstjórn kýs formann nefndarinnar.
6. Þrjá menn í bókasafnsstjórn og þrjá til vara.
7. Þrjá menn í skipulagsnefnd og þrjá til vara.
8. Þrjá menn í fegrunar- og náttúruverndarnefnd og þrjá til vara. Bæjarstjórn kýs formann nefndarinnar.
9. Einn forðagæslumann.
10. Einn millimatsmann.
11. Tvo sáttamenn og tvo til vara.
12. Sex menn í áfengisvarnarnefnd. Auk þess á sæti í nefndinni einn fulltrúi skipaður af ráðherra og er hann formaður nefndarinnar.
13. Sjö menn í stjórn Eigendafélags Félagsheimilis Seltjarnarness og sjö til vara. Auk þess eiga sæti í stjórninni fulltrúar tilnefndir af aðildarfélögum.
14. Fimm menn í stjórn menningarsjóðs.
15. Þrjá menn í fjárhags- og lauamálanefnd og þrjá til vara.
16. Einn mann í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands og einn til vara.
17. Tvo fulltrúa á Landsþing Sambands íslenskra sveitarfélaga og tvo til vara.
18. Þrjá menn í stjórn Hitaveitu Seltjarnarness og þrjá til vara.

25. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar, sem ekki er um slíkar reglur að ræða, getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á, að starfi hennar ljúki fyrst, er verkefnið er til lykta leitt.

26. gr.

Allar fastar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín, og skulu gerðir fastra nefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar, sbr. 11. gr.

V. KAFLI
Endurskoðendur.

27. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur til eins árs í senn og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun ekki síðar en 30. júní ár hvert.

VI. KAFLI
Um bæjarstjóra.

28. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er, eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fram fara á ný.

29. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt, að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

30. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega tekið fram í þessari samþykkt.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema jafnframt sé hann bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar.

31. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktun bæjarráðs, sbr. 3. mgr. 28. gr.

32. gr.

Í forföllum bæjarstjóra gegnir fulltrúi hans störfum hans, nema þau séu sérstaklega öðrum falin. Forfallist bæjarstjóri um lengri tíma, skal bæjarstjórn setja mann til að gegna störfum hans, en þó aldrei lengur en þrjá mánuði í senn.

VII. KAFLI
Um aðra starfsmenn bæjarins.

33. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins og veitir þeim lausn eftir því, sem nánar segir í reglugerð um réttindi og skyldur starfsmanna Seltjarnarneskaupstaðar, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Bæjarstjórn getur ákveðið, hver almenn skilyrði skulu gilda um skipan í stöður hjá bænum svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Starfsmenn skulu hlíta reglum um réttindi og skyldur starfsmanna Seltjarnarneskaupstaðar eins og þær eru á hverjum tíma samþykktar af bæjarstjórn.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seltjarnarneskaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 19. ágúst 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

21. ágúst 1974. Nr. 255.

REGLUGERÐ

um stimpilgjöld af vátryggingarskjölum.

1. gr.

Vátryggingarskírteini og vátryggingarsamningar skulu stimplaðir samkvæmt reglugerð þessari.

Sé ekki gefið út vátryggingarskírteini eða gerður skriflegur vátryggingarsamningur, skal stimpla kvittun fyrir greiðslu fyrsta iðgjalds eða annað skjal, er vátrygginguna varðar.

2. gr.

Lífsábyrgðarskírteini (sparilíftryggingarskírteini) stimplast með einum af þúsundi eða broti úr þúsundi af lífsábyrgðarfjárhæðinni.

Stimpilgjald af líftryggingum, þar sem vátryggingarfjárhæðin greiðist einungis út, ef hinn tryggði andast á tilteknu tímabili og iðgjaldagreiðslur mynda ekki höfuðstól (áhættulíftryggingar), skal vera 3⅓% af fyrsta árs iðgjaldi.

Sé vátryggingarfjárhæðin greidd út í afborgunum, skal stimpilgjaldið reiknað af þeirri eindargreiðslu, er samsvarar afborgunum eftir reglum viðkomandi vátryggingarfélags.

3. gr.

Skírteini fyrir brunatryggingar á lausafé, innbústryggingar, heimilistryggingar, glertryggingar, vatnstjónstryggingar á lausafé, innbrots- og þjófnaðartryggingar, vélstöðvunartryggingar, lekatryggingar, byggingatryggingar (CAR-tryggingar, „construction"-tryggingar), altjónstryggingar („all-risk"-tryggingar), rekstursstöðvunartryggingar og aðrar skaðatryggingar á fasteignum eða lausafé en þær, er um getur í 4., 5., 6., 7. og 10. gr.. reglugerðar þessarar, skulu stimpluð með 25 aurum af þúsundi eða broti af þúsundi af vátryggingarfjárhæðinni.

4. gr.

Skírteini fyrir húseigandatryggingar, jarðskjálftatryggingar og vatnstjónstryggingar á fasteignum skulu stimpluð með 3⅓% af fyrsta árs iðgjaldi.

5. gr.

Bifreiðatryggingarskírteini þ. á m. húftryggingarskírteini, brunatryggingarskírteini bifreiða, takmörkuð-húftryggingarskírteini og skírteini fyrir hálf-húftryggingu (hálf-kasko) stimplast með 25 aurum af þúsundi eða broti af þúsundi af vátryggingarfjárhæðinni.

6. gr.

Skipatryggingarskírteini stimplast með 10 aurum af þúsundi eða broti úr þúsundi af vátryggingarfjárhæð.

Sjóvátryggingar á varningi, tryggingar á varningi fluttum með flugvélum eða landfarartækjum og farangurstryggingar stimplast með 10 aurum af þúsundi eða broti af þúsundi vátryggingarfjárhæðar.

Vátryggingarskírteini fyrir peningasendingar í flutningi milli staða stimplast með 3⅓% af iðgjaldi.

7. gr.

Gripatryggingarskírteini skulu stimpluð með 10 aurum af þúsundi eða broti af þúsundi vátryggingarfjárhæðar.

8. gr.

Skírteini fyrir slysatryggingar, ferðaslysatryggingar og sjúkratryggingar skulu stimpluð með 3⅓% af fyrsta árs iðgjaldi.

9. gr.

Ábyrgðartryggingarskírteini skulu stimpluð með 3⅓% af fyrsta árs iðgjaldi.

10. gr.

Eftirtaldar vátryggingar eru undanþegnar stimpilgjaldi:

1. Brunatryggingar á fasteignum.
2. Þær ábyrgðartryggingar, sem eigendum skráðra vélknúinna ökutækja er skylt samkvæmt umferðarlögum að kaupa vegna ökutækjanna.
3. Þær ábyrgðartryggingar, sem eiganda loftfars er skylt að kaupa skv. 137. gr. laga nr. 34 21. maí 1964.
4. Vátryggingarskírteini, sem bátaábyrgðarfélög og Samábyrgð Íslands á fiskiskipum gefa út.
5. Atvinnuslysatryggingar launþega, þar með taldar atvinnuslysatryggingar sjómanna.
6. Vátryggingar á afurðum sjávarútvegs og landbúnaðar.

11. gr.

Sé vátryggingarfjárhæð vátryggingar, sem þegar hefur verið greitt stimpilgjald af, hækkuð, skal stimpilgjald einungis greitt af viðbótarupphæðinni.

12. gr.

Nú er einhver þeirra vátrygginga tekin, sem um ræðir í 3., 5., 6. eða 7. gr. reglugerðar þessarar, án þess að tilgreind sé vátryggingarfjárhæð, og skal stimpilgjaldið þá reiknað af verðmæti hins tryggða eða áætluðu meðalverðmæti tryggðra fjármuna í viðkomandi iðgjaldsflokki.

13. gr.

Á stimpilgjöld þau, er um ræðir í reglugerð þessari, bætist viðauki samkvæmt ákvæðum laga þeirra og auglýsinga, sem í gildi eru hverju sinni um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka, sbr. nú lög nr. 94/1973 og auglýsingu nr. 364/1973.

14. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 38. gr. laga nr. 75 27. júní 1921 um stimpilgjald, sbr. lög nr. 80 23. desember 1953, öðlast þegar gildi. Jafnframt eru felldar úr gildi reglugerðir nr. 129/1941 og nr. 62/1967, auglýsingar nr. 164/1953 og 168/1973 og ráðuneytisbréf nr. 2/1956.

Fjármálaráðuneytið, 21. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

22. ágúst 1974. Nr. 256.

MENNTAMÁLARÁÐUNEYTIÐ,

verkefni, skipulag og starfsreglur.

Með skírskotun til 7. gr., sbr. 11. gr. laga nr. 73/1969, um stjórnarráð Íslands, er auglýsingu nr. 79/1971, sbr. breytingu nr. 193/1974, um menntamálaráðuneytið, skipulag þess og starfsreglur, hér með breytt á þann veg að aftan við upptalningu verkefna H-deildar bætist: Dagvistunarstofnanir, sumardvalarheimili barna og sumarbúðir.

Inn í almennu ákvæðin aftast í auglýsingunni bætist ný málsgrein, er verður 2. mgr., svo hljóðandi:

Fræðslustjórar samkvæmt grunnskólalögum nr. 63/1974 heyra beint undir ráðuneytisstjóra, en ekki neina sérstaka deild.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. ágúst 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

26. ágúst 1974. Nr. 257.

REGLUGERÐ

um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga.

1. gr.

Fyrning bygginga og annarra mannvirkja, annarra en íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í 2. gr., skal, að vali skattþegns við upphaf fyrningartíma, vera fastur árlegur hundraðshluti af heildarfyrningarverði eignanna og innan þeirra marka, sem hér greinir:

a. Byggingar úr steinsteypu:

	Lágmarks hundraðshluti	Hámarks hundraðshluti
Skrifstofuhús	1.0	2.0
Verslunarhús	1.0	2.0
Verksmiðju-, verkstæðis- og vörugeymsluhús, svo og önnur atvinnurekstrarhús, ótalin annars staðar, s. s. bensínstöðvarhús, gisti- og veitingahús og útihús á bújörðum	2.0	4.0

Nú er sama byggingin notuð til mismunandi starfsemi, sem fellur undir mismunandi fyrningarflokka, og skal þá heildarfyrningarverð hennar skiptast í fyrningarflokka í hlutfalli við rúmmál, þó þannig, að sé bygging notuð að 75% rúmmáls eða meir til starfsemi, er fellur undir sama fyrningarflokk, skal byggingin í heild háð þeim fyrningarflokki.

b. Byggingar, hlaðnar úr steinum, byggingar úr timbri eða stáli, eru háðar fyrningarflokkum skv. a-lið, en lágmarks og hámarks fyrningarhundraðshlutar, sem þar greinir, skulu hækkaðir:

Af húsum hlöðnum úr steinum	um 30%
Af húsum byggðum úr timbri eða stáli	um 100%

c. Aðrar byggingar og mannvirki:

	Lágmarks hundraðshluti	Hámarks hundraðshluti
Bensíngeymslur og dælur til bensínsölu	5.0	10.0
Bryggjur og plön úr steypu eða steini	2.5	5.0
Bryggjur og plön úr timbri eða stáli	5.0	10.0
Dráttarbrautir	5.0	10.0
Gróðurhús	5.0	10.0
Loðdýrabú og tilheyrandi girðingar	5.0	10.0
Lýsis-, olíu- og vatnsgeymar úr steypu	3.0	6.0
Lýsis-, olíu- og vatnsgeymar úr stáli	4.0	8.0
Rafstöðvar (dísil- og gufuknúnar)	4.0	8.0
Rafstöðvar (vatnsorkuknúnar)	2.0	4.0
Ræktun á bújörðum	5.0	10.0

Lágmarks- og hámarkshundraðshlutar bygginga og annarra mannvirkja, sem ekki eru sérstaklega tilgreind í a—c liðum þessarar greinar, skulu ákvarðaðir af ríkisskattstjóra, að fenginni umsókn þar um frá skattþegni hverju sinni.

2. gr.

Fyrning íbúðarhúsnæðis skal vera fastur árlegur hundraðshluti af fasteignamatsverði íbúðarhúsnæðisins, sem hér greinir:

Íbúðarhúsnæðis úr steinsteypu	1.0%
Íbúðarhúsnæðis hlöðnu úr steinum	1.3%
Íbúðarhúsnæðis úr timbri	2.0%

Til íbúðarhúsnæðis teljast bílskúrar, sem byggðir eru skv. byggingarleyfi eða í tengslum við íbúðarhúsnæði.

Um frádrátt frá tekjum vegna viðhalds á íbúðarhúsnæði fer eftir 25. gr. reglugerðar nr. 245 31. desember 1963 um tekjuskatt og eignarskatt.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. ákvæðum 3. tl. C-liðar og heimildum skv. E-lið 15. gr. laga nr. 68 15. júní 1971 og áorðnum breytingum skv. ákvæðum 3. og 9. tl. 7. gr. laga nr. 7 23. mars 1972 öðlast gildi þegar í stað og skal koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts og eignarskatts fyrir skattárið 1975. Jafnframt falla úr gildi, eftir því sem við á, ákvæði 28. gr. og B-liðs 31. gr. reglugerðar nr. 245 31. desember 1963 um tekjuskatt og eignarskatt og 1. gr. reglugerðar nr. 79 10. mars 1966 um breyting á þeirri reglugerð. Enn fremur fellur úr gildi reglugerð nr. 355 29. desember 1972 um flokkun bygginga og annarra mannvirkja til fyrninga og um flokkun íbúðarhúsnæðis til fyrninga og viðhaldskostnaðar.

Fjármálaráðuneytið, 26. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Höskuldur Jónsson.

27. ágúst 1974. Nr. 258.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir dýralækna nr. 112 12. júlí 1966.

Grunngjöld samkvæmt ákvæðum gjaldskrár fyrir dýralækna nr. 112/1966 skulu innheimt með 20% álagi til viðbótar því 10% álagi, sem heimilað var með auglýsingu 15. september 1969.

Gjaldskrárbreyting þessi er gerð samkvæmt lögum nr. 31 frá 5. maí 1970 um dýralækna, og öðlast gildi 1. september 1974.

Landbúnaðarráðuneytið, 27. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Ragnheiður Árnadóttir.

27. ágúst 1974. Nr. 259.

REGLUGERÐ

fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík.

I. KAFLI

Um markmið skólans og skipulag.

1. gr.

Markmið Stýrimannaskólans í Reykjavík er að veita þá fræðslu, er þarf til að standast fiskimannapróf, farmannapróf og próf skipstjóra á varðskipum ríkisins.

2. gr.

Skipstjórnarnám skal vera í 4 stigum:
1. stig farmanna og fiskimanna.
2. stig farmanna og fiskimanna.
3. stig farmanna.
4. stig skipstjóraefna á varðskipum ríkisins.

Hverju stigi skal, ef þörf krefur, skipta í kennslubekki (deildir). Í hverjum kennslubekk mega að jafnaði ekki vera fleiri en 20 nemendur. Þetta ákvæði gildir þó eigi, þegar fyrirlestrar eru fluttir.

Við verklegar æfingar skulu að jafnaði eigi vera fleiri en 10 nemendur í hóp.

II. KAFLI
Um inntöku nemenda.

3. gr.

Þessi eru almenn inntökuskilyrði:

1. Til þess að fá inngöngu í 1. bekk þarf umsækjandi að leggja fram vottorð um 24 mánaða hásetatíma eftir 15 ára aldur á skipi yfir 12 rúmlestir.

   Til þess að fá inngöngu í deild þá, er býr menn undir próf skipstjóraefna á varðskipum ríkisins, skal umsækjandi hafa lokið 3. stigs prófi með eigi lægri en fyrstu meðaleinkunn.

   Skólastjóra er þó heimilt að veita efnilegum nemendum undanþágu frá þessu skilyrði, ef sérstaklega stendur á, svo sem langur reynslutími sem stýrimaður á varðskipum ríkisins.
2. Að hafa þá sjón, heyrn og málfæri, sem yfirmannsstaða krefst, eins og tilskilið er í reglugerð um sjón og heyrn skipstjórnarmanna.
3. Að kunna sund.
4. Að vera ekki haldinn neinum næmum sjúkdómi eða líkamskvilla, er orðið geti öðrum nemendum skaðvænn.
5. Að leggja fram sakarvottorð.
6. Að hafa lokið gagnfræðaprófi eða hliðstæðu prófi.

Starfrækja skal undirbúningsdeild fyrir þá, sem fullnægja ekki framangreindu skilyrði 6. liðar. Inntökuskilyrði í deildina skulu vera 17 mánaða hásetatími eftir 15 ára aldur á skipi yfir 12 rúmlestir auk framangreindra almennra inntökuskilyrða 2, 4 og 5.

Starfstími deildarinnar skal vera minnst 5 mánuðir.

Nú sannar umsækjandi með prófi, að hann hafi þá kunnáttu, sem undirbúningsdeildin veitir, og á hann þá rétt á setu í 1. bekk, að fullnægðum öðrum inntökuskilyrðum.

Heimilt er að halda inntökupróf upp í 1. bekk að haustinu, áður en kennsla hefst, í stærðfræði, eðlisfræði, íslensku, ensku og dönsku.

4. gr.

Aðgang að skólanum geta nýir nemendur ekki fengið eftir að kennsla er hafin. Þó getur skólastjóri, þegar sérstaklega stendur á, veitt undanþágu frá þessu ákvæði.

III. KAFLI
Um kennsluna.

5. gr.

Í skólanum skal kenna eftirtaldar námsgreinar: Stærðfræði, siglingafræði, þar með talin kennsla í notkun siglinga- og fiskileitartækja, íslensku, ensku, dönsku, eðlisfræði, rafmagnsfræði, vélfræði, sjórétt, landa- og veðurfræði, heilsufræði, bókhald, viðskiptafræði, sjómennsku, vélritun og íþróttir, einkum sund. Þá skulu nemendur á 1. og 2. stigi fá fræðslu um fiskverkun og annað, er lýtur að meðferð og geymslu fisks um borð í skipum. Auk þess skal kenna þær greinar, sem krafist er sérstaklega fyrir skipstjórapróf á varðskipum ríkisins.

Heimilt er að bæta við námsgreinum, ef þörf þykir.

Kennslumagn, prófkröfur og tilhögun prófa fyrir hvert stig skal ákveða í sérstakri prófreglugerð.

IV. KAFLI
Um kennslutíma og leyfi.

6. gr.

Skólaárið hefst 1. september og endar 31. ágúst.

7. gr.

Í viku hverri skulu í hverjum bekk eigi vera færri en 36 kennslustundir. Hver kennslustund er 40 mínútur. Hlé skal vera milli kennslustunda eftir nánari fyrirmælum skólastjóra.

8. gr.

Kennslutími fyrir hvert stig skal vera sem hér segir:
Fyrir 1. stig minnst 7 mánuðir
Fyrir 2. stig minnst 15 mánuðir
Fyrir 3. stig minnst 23 mánuðir
Fyrir 4. stig minnst 28 mánuðir.

9. gr.

Stundafjöldi námsgreina á viku skal vera sem hér segir:

Námsgreinar:	Undirb. deild	1. stig	2. stig	3. stig	4. stig
Stærðfræði	12	6	3	3	6
Siglingafræði		12	11	7	6
Íslenska	7	5	4	3	
Danska	6	3	3	3	
Enska	7	3	4	4	6
Sjóréttur		2	2	2	
Bókhald			2		
Eðlisfræði	5	2	3		6
Rafmagnsfræði				6	
Vélfræði			2	2	
Landa- og veðurfræði			1	2	
Sjómennska		9	7	5	4
Alþjóðaréttur og skýrslur					3
Alþjóðamerki					4
Vopn og verjur					2
Líkamsæfingar					3
Samtals á viku	37	42	42	36	40

Auk þess skal kennd heilsufræði, viðskiptafræði, brunavarnir og vélritun á námskeiðum eftir nánari ákvörðun skólastjóra í samráði við kennara. Enn fremur skulu nemendur njóta tilsagnar í björgun úr sjávarháska.

Nemendum á 1., 2. og 3. stigi skal veitt aðstaða til líkamsæfinga, 2 st. á viku fyrir hvert stig.

Færa má til stundafjölda í námsgreinum hverrar deildar, ef þess er þörf.

10. gr.

Um leyfi fer eftir reglugerð um leyfi í skólum.

11. gr.

Stefnt skal að því, að nemendur geti lokið sem mestu af daglegri undirbúningsvinnu sinni í skólanum.

12. gr.

Undirbúningsdeildir og 1. bekkjardeildir í Reykjavík og úti á landi skulu starfræktar á sama tíma. Þó skal eigi starfrækja deild með færri en 10 nemendum, nema samþykki menntamálaráðuneytisins komi til.

V. KAFLI
Um starfslið skólans.

13. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar skólastjóra við skólann og fasta kennara, eftir því sem þurfa þykir, að mati skólastjóra og ráðuneytis. Stundakennara ræður skólastjóri.

Forstöðumenn við námskeið á vegum skólans utan Reykjavíkur ræður skólastjóri í samráði við menntamálaráðuneytið, en stundakennara ræður forstöðumaður að fengnu samþykki skólastjóra.

Heimilt er skólastjóra með samþykki ráðuneytisins að fá aðstoð við skrifstofustörf, eftir því sem þurfa þykir.

14. gr.

Öllum kennurum skólans ber af fremsta megni að stuðla að góðri reglu í skólanum og láta sér annt um, að kennslan nái tilgangi sínum. Kennurum ber jafnan að vera komnir í skólann, áður en kennslustund þeirra hefst, og fara tafarlaust inn í sína kennslustofu, þegar hringt er inn.

VI. KAFLI
Um stjórn skólans.

15. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans og greiðist kostnaður af skólahaldinu úr ríkissjóði.

Skólastjóri hefur á hendi daglega stjórn skólans og rekstur hans. Hann hefur yfirumsjón með húsakynnum hans og munum, sjóðum, framkvæmdum og fjárreiðum öllum. Einnig skal hann leggja fyrir menntamálaráðuneytið fjárhagsáætlun um rekstur skólans, öflun kennslutækja, bóka og annað, sem að rekstri skólans lýtur.

Að afloknum fullnaðarprófum skal skólastjóri gefa ráðuneytinu skýrslu um kennsluna, prófin og aðra starfsemi skólans.

Skólastjóra til aðstoðar er skólanefnd, sem fylgist með kennslutilhögun, námsefni og málefnum skólans almennt. Breyting á námsskipan eða kennsluháttum skal þó borin undir almennan kennarafund. Í öðrum veigamiklum málum er varða skólan skal og leita álits kennarafundar.

Ráðuneytið skipar menn í skólanefnd eftir tilnefningu eftirtaldra aðila: Farmanna- og fiskimannasambands Íslands 2 menn, annan úr farmannastétt, hinn úr fiskimannastétt, Vinnuveitendasambands Íslands 1 mann, Landssambands íslenskra útvegsmanna 1 mann, og nemenda skólans 2 menn. Formann skipar ráðuneytið án tilnefningar. Skólanefndarmenn eru skipaðir til 4 ára í senn, nema fulltrúar nemenda til eins árs.

16. gr.

Skólastjóri skal sjá um, að í skólanum séu eftirtaldar bækur: prófbók, áhaldabók og dagbók, og að reglulega sé í þær ritað, eftir því sem við á.

VII. KAFLI
Um nemendur skólans.

17. gr.

Nemendur skulu í kennslustundum sem utan þeirra sýna kennurum sínum virðingu og hlýðni.

18. gr.

Nemendur skulu jafnan vera komnir í skólann á hverjum kennsludegi, áður en kennsla byrjar, og geti nemandi eigi sótt skólann sakir sjúkleika eða af öðrum gildum ástæðum, skal hann samdægurs senda skólastjóra tilkynningu um það, en skólastjóra ber að grennslast eftir, á hvaða rökum fjarvistir eru byggðar, sé eigi krafist læknisvottorðs.

19. gr.

Nemendur skulu ávallt vera siðprúðir og ástundunarsamir og ekki viðhafa áflog eða ryskingar í skólahúsinu. Reykingar eru stranglega bannaðar í kennslustofum.

20. gr.

Valdi nemandi skemmdum á húsakynnum, kennsluáhöldum eða munum skólans, skal hann bæta þær að fullu.

21. gr.

Skyldir eru nemendur til að hlýða sérhverjum þeim reglum og fyrirskipunum, sem með samþykki ráðuneytisins kunna að vera settar, til að styðja að reglu og aga í skólanum.

22. gr.

Brjóti nemandi gegn góðri reglu og velsæmi eða sýni ókurteisi eða óhlýðni eða sé óreglusamur og skólavera hans teljist skaðleg fyrir skólann eða gagnslaus fyrir nemandann sjálfan, að dómi skólastjóra og fastra kennara, getur skólastjóri vísað honum burt úr skólanum um stundarsakir og við ítrekað brot fyrir fullt og allt.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um Stýrimannaskólann í Reykjavík, nr. 22. 3. maí 1972, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík, nr. 1 14. febrúar 1967.

Í menntamálaráðuneytinu, 27. ágúst 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

1/11 1972. Nr. 260.

REGLUGERÐ
um Ríkisútvarp.

I. KAFLI
Starfssvið Ríkisútvarpsins.

1. gr.

Ríkisútvarpið er sjálfstæð stofnun í eigu íslenska ríkisins og heyrir stjórnarfarslega undir menntamálaráðuneytið.

2. gr.

Ríkisútvarpið hefur einkarétt á útvarpi, en til þess telst útsending til viðtöku almennings á tali, tónum, myndum eða öðru efni, hvort sem sent er þráðlaust, með þræði eða á annan hátt.

Það telst samkvæmt lögum þessum ekki útsending til viðtöku almennings, þótt veitt sé upplýsingaþjónusta um hið almenna símakerfi, sendar út veðurfregnir eða önnur boð til skipa á hafi úti eða sent efni um þráð til viðtakenda innan byggingar eða samliggjandi bygginga sömu stofnunar, svo sem í sjúkrahúsum, gistihúsum, skólum eða verksmiðjum.

3. gr.

Ríkisútvarpið gerir áætlun um, hvar vera skuli sendistöðvar og endurvarpsstöðvar hljóðvarps og sjónvarps. Miða skal við, að allar byggðir landsins hafi not útvarps og sjónvarps. Heimilt er útvarpsstjóra, að fengnu samþykki menntamálaráðherra, að semja við Landsíma Íslands um að reisa og reka sendistöðvar og endurvarpsstöðvar Ríkisútvarpsins.

Ríkisútvarpinu er heimilt að flytja inn, eiga og reka hvers konar tæki, sem eru sérstaklega framleidd fyrir útvarpsstarfsemi, svo sem hljóðvarp eða sjónvarp frá stöðum utan útvarpshúss, til flutnings á dagskrá til sendistöðva og annarra þarfa.

II. KAFLI
Útvarpsstjóri.

4. gr.

Útvarpsstjóri gefur út reglur um fréttaflutning og auglýsingar í hljóðvarpi og sjónvarpi, þ. á m. um auglýsingatíma, að fengnu samþykki útvarpsráðs, sbr. 17. gr.

5. gr.

Í fjarveru útvarpsstjóra gegnir sá af framkvæmdastjórum Ríkisútvarpsins störfum hans, sem menntamálaráðherra ákveður.

6. gr.

Útvarpsstjóri undirbýr og stjórnar framkvæmd dagskrár samkvæmt ákvörðunum útvarpsráðs og gætir hann þess, að settum reglum sé fylgt í hvívetna.

Ef forföll eða önnur atvik hindra, að fullnaðarákvarðanir um dagskrá verði teknar í tæka tíð, eða að slíkar ákvarðanir verði framkvæmdar, ber útvarpsstjóra að taka ákvarðanir samkvæmt því, sem venjur og atvik liggja til.

7. gr.

Ef um kvartanir um dagskrárefni er að ræða eða kærur um brot á reglum, skal þeim beint til útvarpsstjóra. Leiki vafi á, hvernig með skuli fara mál, er snerta 3. gr. útvarpslaga, skal vísa þeim til útvarpsráðs.

III. KAFLI
Útvarpsráð.

8. gr.

Menntamálaráðherra ákveður þóknun fyrir störf útvarpsráðs.

9. gr.

Útvarpsráð heldur fundi svo oft sem þurfa þykir, og að jafnaði einu sinni í viku. Formaður boðar fundi og stýrir þeim. Skylt er formanni að kveðja til fundar, ef útvarpsstjóri eða tveir útvarpsráðsmenn æskja þess.

10. gr.

Útvarpsráð velur ritara innan ráðsins. Hann eða annar, sem til þess er sérstaklega ráðinn, færir í gerðabók ályktanir útvarpsráðs og annað það, sem miklu þykir skipta af því, sem fram fer á fundum. Skylt er að færa til bókar ágreiningsorð eftir óskum útvarpsráðsmanna eða útvarpsstjóra.

11. gr.

Fundur í útvarpsráði er lögmætur, ef meiri hluti útvarpsráðsmanna er viðstaddur. Ákvörðun útvarpsráðs er því aðeins lögmæt, að meiri hluti útvarpsráðsmanna taki þátt í atkvæðagreiðslu. Nafnakall skal viðhafa, ef einhver útvarpsráðsmaður eða útvarpsstjóri æskir þess, og teljast þá allir viðstaddir útvarpsráðsmenn taka þátt í atkvæðagreiðslunni. Skal þá ágreiningsefni, svo og atkvæðagreiðslan, fært í gerðabók.

12. gr.

Ef útvarpsráðsmaður forfallast, skal, ef fram kemur beiðni um það, kveðja til varamann hans.

Útvarpsráð skiptir með sér verkum eftir því sem henta þykir. Það getur falið nefndum, skipuðum útvarpsráðsmönnum og starfsmönnum stofnunarinnar, að hafa með höndum undirbúning sérstakra flokka útvarpsefnis. Tillögur og ályktanir nefnda skulu lagðar fyrir útvarpsráð í heild til samþykktar.

13. gr.

Dagskrá skal í höfuðdráttum lögð fyrir útvarpsráð með að minnsta kosti fjögurra vikna fyrirvara. Fullnaðardagskrá hverrar viku skal semja svo snemma, að tími sé til að kynna hana þjóðinni í helstu fjölmiðlum.

14. gr.

Útvarpsstjóri setur, í samráði við útvarpsráð, gjaldskrá fyrir flutning útvarpsefnis. Framkvæmdastjóri fjármáladeildar og framkvæmdastjórar hljóðvarpsdeildar og sjónvarpsdeildar ákveða greiðslur samkvæmt gjaldskránni, en skylt er þeim að hafa samráð við útvarpsstjóra og formann útvarpsráðs, ef vafi leikur á um það, hversu ákveða skuli þóknun.

Sé um meiriháttar greiðslur að ræða vegna afbrigðilegrar dagskrár, kostnaðarsamra leikrita o. s. frv., skulu ákvarðanir teknar á fundi útvarpsráðs. Áætlun um kostnað við slíka kostnaðarliði skal liggja fyrir til samþykktar, áður en þeir eru ákveðnir í dagskrá.

IV. KAFLI

Fréttir.

15. gr.

Ríkisútvarpið flytur fréttir og fréttaauka um hvaðeina, sem að dómi fréttastofu hljóðvarps eða sjónvarps hefur almennt fréttagildi.

Fréttir þær, sem Ríkisútvarpið flytur af eigin hvötum og á eigin ábyrgð, mega ekki vera blandnar neins konar ádeilum eða hlutsömum umsögnum, heldur skal gætt fyllstu óhlutdrægni gagnvart öllum flokkum og stefnum í opinberum málum, stofnunum, félögum eða einstaklingum.

Ekki mega í fréttum útvarpsins felast auglýsingar eða tilkynningar, nema þær varði starfsemi Ríkisútvarpsins sjálfs.

Fréttaskýringar ber að afmarka greinilega frá fréttum, og skal ávallt kynnt nafn höfundar slíkra skýringa.

Við skráningu frétta skal þess jafnan gætt, að heimildir séu sem fyllstar og óyggjandi. Ríkisútvarpið verður ávallt að vera reiðubúið að gera grein fyrir heimildum frétta.

16. gr.

Óheimilt er að flytja ummæli manns, hvort sem er í frásögn, hljóð- eða myndritun, nema sá hafi vitað, að fréttamaður var viðstaddur, er orð hans voru hljóð- eða myndrituð.

Við val fréttamynda skal þess vandlega gætt, að þær gefi sem sannasta mynd af þeim atvikum eða atburðum, sem sýna á, en forðast hvers konar afmyndun.

17. gr.

Útvarpsstjóri setur nánari reglur um fréttaflutning Ríkisútvarpsins að fengnu samþykki útvarpsráðs. Ákvæði 7. gr. gilda jöfnum höndum um fréttir.

V. KAFLI
Auglýsingar.

18. gr.

Ríkisútvarpið tekur auglýsingar til flutnings í hljóðvarpi og sjónvarpi. Skal þess gætt, að þær séu látlausar í hvívetna, lausar við skrum og hæpnar fullyrðingar, en segi eða sýni það eitt, sem er satt og rétt í öllum greinum.

19. gr.

Auglýsingar skulu aðeins fluttar á tilteknum tímum, sem útvarpsstjóri ákveður í samráði við útvarpsráð, nema um neyðartilkynningar sé að ræða.

20. gr.

Ráðherra ákveður gjald fyrir auglýsingar, að fengnum tillögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs. Heimilt er að hafa mismunandi gjald fyrir hina ýmsu auglýsingatíma.

21. gr.

Útvarpsstjóri setur, að fengnu samþykki útvarpsráðs, nánari reglur um auglýsingar og meðferð þeirra.

VI. KAFLI
Innheimta.

22. gr.

Innheimtuskrifstofa Ríkisútvarpsins hefur eftirlit með því, að fullnægt sé fyrirmælum 16. gr. útvarpslaga um tilkynningar viðtækja og annast könnun í því skyni. Í skrifstofunni skulu haldnar nauðsynlegar skrár yfir viðtæki og gjaldendur.

Innheimtuskrifstofan hefur með höndum innheimtu afnotagjalda af viðtækjum. Eigendur viðtækja bera persónulega ábyrgð á greiðslu gjalda af þeim, sem á hafa fallið áður en tilkynning um eigendaskipti samkvæmt 16. gr. nefndra laga hefur borist Ríkisútvarpinu. Afnotagjöldum fylgir lögtaksréttur samkvæmt 1. gr. laga nr. 29/1885 um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar, sbr. og 20. gr. útvarpslaga. Þegar afnotagjald er tryggt með lögveði í sjónvarpsviðtæki samkvæmt 18. gr. útvarpslaga, gilda um innheimtu þess ákvæði laga nr. 49/1951, um sölu lögveða án undangengins lögtaks, enda hafi úrskurður verið auglýstur samkvæmt 20. gr. útvarpslaga.

23. gr.

Þegar eigendaskipti verða að viðtæki, hvort heldur nýju eða notuðu, þ. á m. vegna sölu frá aðila, sem verslar með viðtæki, skal nýr eigandi og einnig sá, sem af hendi lætur, tilkynna innheimtudeild Ríkisútvarpsins eigendaskiptin skriflega eigi síðar en innan hins 15. dags næsta mánaðar eftir að eigendaskipti fóru fram. Tekur þetta einnig til sölu viðtækis með eignarréttarfyrirvara.

Tilkynningar skulu skráðar á eyðublöð frá Ríkisútvarpinu samkvæmt 4. mgr. 16. gr. útvarpslaga. Þar skal greina dagsetningu sölu eða annarrar eignaryfirfærslu, fullt nafn og heimilisfang bæði þess, er viðtæki lætur af hendi, og þess, er við tekur,

nafnnúmer hins nýja eiganda, ef um einstakling er að ræða, svo og tegund og framleiðslunúmer sjónvarpsviðtækis. Tilkynning skal undirrituð bæði af þeim, er viðtæki lætur af hendi, og hinum nýja eiganda þess.

Hver sá, er fæst við sölu hljóðvarps- og sjónvarpsviðtækja, skal tilkynna Ríkisútvarpinu þegar í stað, er hann hefur þau störf.

24. gr.

Innheimta skal árlegt afnotagjald, sjónvarpsgjald, af hverju sjónvarpsviðtæki, sem hafa má til þess að hagnýta útvarp ríkisins.

Með greiðslu sjónvarpsgjalds hefur eigandi sjónvarpsviðtækis fullnægt skyldum sínum um greiðslu afnotagjalds fyrir hljóðvarpsviðtæki skv. 25. gr.

Sá, sem hefur sjónvarpsviðtæki á leigu eða að láni, skal greiða sjónvarpsgjald sem væri hann eigandi sjónvarpsviðtækis, en heimilt er að krefja hinn skráða eiganda, ef vanskil verða hjá notanda.

25. gr.

Útvarpsnotandi, sem eigi greiðir sjónvarpsgjald, skal greiða hljóðvarpsgjald af hljóðvarpsviðtækjum, sem hér segir:

1. Af einu viðtæki á heimili hverju, þó að fleiri séu þar í notkun. Með heimili er átt við íbúðarhúsnæði, sem útvarpsnotandi býr í sjálfstætt, einn eða ásamt fjölskyldu sinni. Það tekur meðal annars til þess, er útvarpsnotandi býr einn í leiguherbergi, og sömuleiðis til einstaklinga, sem atvinnu stunda eða eigi eru á framfæri annarra, þó að þeir séu í fæði hjá húsráðanda eða öðrum. Í því sambandi, sem hér ræðir um, telst sumarbústaður hluti af heimili. Ef viðtæki er notað með leiðslum til annarra heimila, telst hvert heimili útvarpsnotandi, sem þannig hagnýtir sér útvarp ríkisins.
2. Af einu viðtæki í stofnun hverri. Ef stofnun greinist í deildir, skal greiða gjald fyrir útvarpsafnot í hverri deild um sig sbr. og 26. gr.
3. Af viðtækjum í skipum sbr. og 26. gr.
4. Af viðtækjum í einkabifreiðum skal greiða ⅔ afnotagjalds fyrir árið 1972 og ⅓ afnotagjalds fyrir árið 1973, en eftir það falli afnotagjald niður. Af viðtækjum í öðrum bifreiðum og vélknúnum tækjum skal greiða fullt gjald.
5. Greiða skal afnotagjald af útbúnaði til hljóðvarpsmóttöku í talstöðvartækjum.

26. gr.

1. Sjúkrahús, heilsuhæli, vistheimili, dvalar- og elliheimili og sjúkradeildir slíkra stofnana, gistihús og skólar greiði hljóðvarpsgjald af hverju útvarpsviðtæki, en ekki línum frá þeim til annarra vistarvera, sbr. þó lið 3. Greiða skal sjónvarpsgjald af fyrsta sjónvarpsviðtæki og síðan hálft sjónvarpsgjald af hverju sjónvarpsviðtæki í samfelldri notkun í eigu stofnunar.
2. Vistmenn dvalar- og elliheimila með eigin viðtæki í notkun þar, greiði ekki afnotagjöld af þeim.
3. Starfsfólk, sem býr í slíkum stofnunum, greiði afnotagjöld eftir almennum reglum. Það teljast sjálfstæð útvarpsafnot, ef útvarp er tengt með línu til vistarvera starfsmanna þessara frá útvarpsviðtæki í eign stofnunarinnar.
4. Sérhver skráð skip skal greiða eitt hljóðvarpsgjald, hvort heldur um borð er útvarpsviðtæki eða útbúnaður til hljóðvarpsmóttöku frá talstöðvartæki. Af sjónvarpsviðtæki í skipi skal greitt samkvæmt almennri reglu. Af sjónvarpsviðtækjum í skipum í millilandasiglingum greiðist hálft sjónvarpsgjald. Af sjónvarpsviðtækjum í fiskiskipum, sem um lengri tíma veiða á fjarlægum miðum, er heimilt að veita afslátt með hliðsjón af þeim aðstæðum.

27. gr.

Gjalddagar afnotagjalda af útvarpsviðtækjum eru 1. mars og 1. september.

28. gr.

Nú hefur útvarpsnotandi ekki greitt afnotagjald innan mánaðar frá gjalddaga þess, og er þá heimilt að bæta við gjaldið 10%.

29. gr.

Tilkynna skal Ríkisútvarpinu skriflega uppsögn á útvarpsnotum. Gjaldskylda fellur niður, þegar tilkynning berst Ríkisútvarpinu.

30. gr.

Innheimtuskrifstofa Ríkisútvarpsins annast framkvæmdir, ef innsigla þarf viðtæki eða taka það úr vörslu umráðamanns samkvæmt 21. gr. útvarpslaga. Héraðsdómari kveður upp dómsúrskurði, ef nauðsyn ber til vegna framkvæmda þessara.

Heimildarlaust rof á innsigli varðar refsingu eftir 113. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Þegar viðtæki er innsiglað eða tekið úr vörslu samkvæmt framansögðu, ber eiganda eða umráðamanni að greiða allan áfallinn kostnað af þeim framkvæmdum.

Nú hefur viðtæki verið innsiglað eða tekið úr vörslu vegna vanskila, sbr. 2. tölulið 21. gr. útvarpslaga, og skal þá því aðeins fella hömlur þessar niður, að full skil hafi verið gerð.

31. gr.

Veita skal þeim elli- og örorkulífeyrisþega, sem fær uppbót á lífeyri sinn samkvæmt 7. gr. reglugerðar nr. 32 frá 25. janúar 1972, um lágmarkslífeyri og hækkun tryggingabóta samkvæmt lögum um almannatryggingar, undanþágu frá greiðslu afnotagjalds af viðtæki í hans eigu, enda sé viðtækið hagnýtt til einkanota.

Útvarpsstjóri ákveður undanþágu blindra manna frá greiðslu afnotagjalda af hljóðvarpi að fengnum tillögum samtaka blindra.

VII. KAFLI

Framkvæmdasjóður.

32. gr.

Í Framkvæmdasjóð Ríkisútvarpsins leggjast 5% af brúttótekjum stofnunarinnar ár hvert.

33. gr.

Fé Framkvæmdasjóðs má aðeins verja til að tryggja Ríkisútvarpinu viðunandi húsnæði fyrir starfsemi sína, svo og til að afla nauðsynlegra tækja og endurnýja þau.

34. gr.

Útvarpsstjóri sér um fjárreiður Framkvæmdasjóðs. Fé sjóðsins skal ávaxta í ríkisbanka.

VIII. KAFLI

35. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 24. gr. útvarpslaga.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í útvarpslögum nr. 19/1971 og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 28/1958, um útvarpsrekstur ríkisins, með áorðnum breytingum.

Í menntamálaráðuneytinu, 1. nóvember 1972.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi B 30, nr. 225—260. Útgáfudagur 30. september 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 31 — 1974

GJALDSKRÁ

fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI

1. gr.

Hitaveitan selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið og verða gerð, eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til fullrar hitunar á húsinu, enda séu ofnar hússins nægilega stórir, að dómi hitaveitunnar.

Verður vatnsrennsli að húsinu takmarkað um hemil, eftir því sem þörf krefur.

II. KAFLI

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 32.00 fyrir hvern rúmmetra vatns. Þar til vatnsmælir hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir bilar, áætlar hitaveitan vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins.

4. gr.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og annast viðhald þeirra. Leigan fyrir mæli skal greidd jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun og skal vera fyrir hvern mæli á mánuði:

a. Fyrir mæla allt að ¾″	kr.	277.30
b. Fyrir mæla allt að 1—2″	—	622.20
c. Fyrir mæla allt að 3″	—	1 244.30

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 3. og 4. gr. verða krafin mánaðarlega, þegar eftir mælisálestur. Þó er heimilt að láta líða lengri tíma en einn mánuð á milli álestra og fækka gjalddögum.

6. gr.

Gjalddagi hitaveitugjalda er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Sé reikningur ekki greiddur við fyrstu sýningu, ber gjaldanda að greiða hann, þar sem hitaveitan ákveður. Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 14 daga frá gjalddaga.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

7. gr.

Heimæðagjald hitaveitunnar skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Rúmmál húss (utanmál)	m³	Heimæðagjald								
Allt að	400	88 870.00 kr.								
400 að	2 000	88 870.00	— fyrir	400	m³	+	71.10	kr./m³	þar	yfir
2 000 að	6 000	202 226.00	— —	2 000	—	+	60.60	—	—	—
6 000 að	10 000	444 355.00	— —	10 000	—	+	53.40	—	—	—
Meira en	10 000	657 647.00	— —	10 000	—	+	46.30	—	—	—

Nú eru fleiri en eitt hitunarkerfi í húsinu með sérstökum mælum frá hitaveitunni og skal þá greiða kr. 10 665.00 í aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

8. gr.

Hitaveitu Reykjavíkur er heimilt að hækka eða lækka hitaveitugjöld í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist. Þó skal meðalheildarkostnaður við hitun húsa með hitaveitu ekki fara fram úr 80% af meðalheildarkostnaði hitunar með olíukyndingu.

9. gr.

Nú er tengingu heimæðar lokið og er þá heimæðagjaldið gjaldkræft. Þó er heimilt að veita gjaldfrest allt að 5 árum, ef samið er um það á gjalddaga. Í slíkum samningi skal kveðið á um vexti af eftirstöðvum gjaldsins.

III. KAFLI

10. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

11. gr.

Hitaveitan hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð viðskiptamanns, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Heimilt er að loka vatnsrennsli að húsi, sem vangreidd eru af hitaveitugjöld.

Fyrirætlun um að loka ber að tilkynna með 5 daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, er vanskilum veldur, kr. 478.00 hverju sinni.

12. gr.

Eftirlitsmanni hitaveitunnar skal hvenær sem er frjáls aðgangur að öllum hemlum, mælum, hitagjöfum og vatnsæðum, sem eru í sambandi við hitaveituna. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

IV. KAFLI

13. gr.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að öðlast gildi 1. október 1974. Frá sama tíma verður núgildandi gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur úr gildi felld.

Iðnaðarráðuneytið, 17. september 1974.

Gunnar Thoroddsen.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI
GILDISSVIÐ

1. gr.

Gjaldskrá þessi gildir fyrir orkuveitusvæði Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

II. KAFLI
HEIMTAUGARGJÖLD

2. gr.

2.1 Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu að veitukerfi Rafmagnsveitu Reykjavíkur. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

2.2 Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

2.3 Aðalheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu.

Málstraumur/ málraun		Stofngjald kr.	Lengdargjald[1] kr./m
63 A	1-fasa	52 890	Innifalið
63 A	3-fasa	57 080	—
100 A	—	67 860	—
200 A	—	109 370	—
315 A	—	227 930	—
300 kVA	—	318 550	Samkv. kostnaði
500 kVA	—	531 710	—
800 kVA	—	850 260	—

2.4 Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu.

Málstraumur	Stofngjald	Lengdargjald[1][2] Jarðstrengur kr./m	Loftlína kr./staur
63 A 1-fasa	9 380	1 390	17 660
63 A 3-fasa	13 170	1 390	20 550
100 A —	13 970	1 790	23 550

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málraun spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

---

1) Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast í heilum metrum frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í húsveitu.

Sjá eigandi húsveitu um lögn frá útitengiskáp eða rofa í spennistöð eða stofnvarkassa eða stofntengikassa húsveitu á sinn kostnað, greiði hann aðeins stofngjald, en annist þá sjálfur viðhald heimtaugarinnar.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

2.5 Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.

2.6 Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til lóð undir stöðina rafmagnsveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafmagnsveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

2.7 Þegar aðalheimtaug er breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

3. gr.

Fellur niður.

4. gr.

Fellur niður.

5. gr.

Fellur niður.

III. KAFLI
MÆLALEIGA

6. gr.

Rafmagnsveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem notuð eru á hverjum stað í sambandi við sölu á raforku.

Ársleiga eftir mælitæki skal vera sem hér segir:

Tegund mælitækis	Upp að 30 A kr.	35—50 A kr.	55—100 A kr.	Yfir 100 A kr.
Einfasa kWst.-mælar, hemilmælar, lausar skiptiklukkur einar sér .	247.20			
Þrífasa kWst.-mælar, einfasa frádráttarmælar, lausir	547.30	918.00	1 059.30	1 765.50
Tvígjaldsmælar, mestumælar	918.00	1 059.30	1 677.20	2 683.50
Rofar:				
1 × 10 A—2 × 30 A	1 377.00			
3 × 15 A—3 × 60 A	1 677.20			
3 × 100 A—3 × 350 A	4 060.00			

Ársleiga eftir önnur mælitæki skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis, eftir nánari ákvörðun rafmagnsveitunnar.

Ekki skal greiða leigu eftir mæla, sem notaðir eru skv. 3. tl. 8. gr.

Leiga skal greidd samtímis gjaldi fyrir raforku.

IV. KAFLI
SALA RAFORKU

7. gr.

Verð á raforku til lýsingar skal ákveðið sem hér segir:

7.1 Kr. 31.36 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

7.2 Kr. 43 064.93 hvert árskW til útilýsingar, þótt mælitækjum verði ekki við komið, svo og raforku til götulýsingar, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað eða viðhaldskostnað að fullu, eftir ákvörðun rafmagnsveitunnar.

7.3 Kr. 8.31 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli. Auk þess ber þá að greiða fastagjald, er nemi kr. 4 306.49 á ári fyrir allt að 25 ferm. gólfflatarmáls rýmis þess, er lýsa skal, og kr. 132.94 fyrir hvern ferm. umfram 25 ferm. Fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með 3.5.

7.4 Kr. 8 922.65 hvert árskW, og öll notkun kr. 8.31 hver kWst., ef um meira en 2.5 kW-afl er að ræða og árlegur notkunartími meiri en 2000 klst. Verði aflmælingu skv. þessum lið ekki beitt, skal reikna fyrir hvern fermetra gólfflatarmáls 15 W á kr. 5 400.33 árskW. Sé notuð lýsing með flúrlömpum, er heimilt að miða gjald skv. 1.—4 tl. við VA í stað W.

8. gr.

Verð á raforku til almennrar heimilisnotkunar skal ákveðið sem hér segir:

8.1 Raforka til ljósa um sérmæli skal seld skv. 1. tl. 7. gr., en raforka til heimilisvéla um sérstakan mæli skal seld á kr. 7.81 hver kWst.

8.2 Heimilt er að selja raforku til notkunar á skrifstofum, verslunum og verkstæðum skv. lið 8.1.

8.3 Kr. 7.76 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli. Lágmarksgjald kr. 388.00 á ársfjórðungi.

8.4 Kr. 6.79 hver kWst., sem seld er um sérmæli til suðunotkunar í veitingahúsum, gistihúsum og öðrum slíkum stöðum.

8.5 Kr. 6.79 hver kWst., sem seld er til súgþurrkunar á heyi.

8.6 Kr. 23 259.85 hvert árskW, sem selt er um hemilmæli og auk þess kr. 6.36 hver kWst. fyrir umframnotkun. Hemilstilling skal vera minnst 500 W, að viðbættum 100 W fyrir hvert íbúðarherbergi umfram tvö.

8.7 Kr. 23 259.85 hvert árskW, sem selt er um hemilmæli til notkunar í skrifstofum, verslunum og verkstæðum. Umframnotkun skal seld á kr. 6.36 og hemilstilling miðuð við 500 W fyrir fyrstu 25 ferm. gólfflatar eða minna, og síðan 100 W fyrir hverja 12 ferm. eða minna. Beita skal 3. tl. 7. gr. við ákvörðun gjaldsins. Ef óskað er hærri hemilstillingar en um getur í þessum tölulið, skal gjaldið vera kr. 43 064.93 hvert árskW.

8.8 Kr. 5.89 hver kWst., þegar orkan er seld sjúkrahúsum, heilsuverndarstöðvum, vistheimilum fyrir börn og elliheimilum. Taxti þessi tekur ekki til starfsmannabústaða þeirra, sem eru utan aðalbygginga viðkomandi stofnunar.

9. gr.

Verð á raforku til vélarekstrar skal ákveðið sem hér segir:

9.1 Kr. 15.65 hver kWst., sem seld er um kWst.-mæli.

9.2 Kr. 3 130.31 hvert uppsett árskW og öll notkun kr. 6.11 hver kWst.

9.3 Ef raforka er seld um mestu-mæla fyrir mesta notað afl, skal greiða fyrir notkun sem hér segir:

Kr. 5 243.61 á árskW.

Auk þess skal greiða kr. 2.67 fyrir hverja kWst.

9.4 Kr. 16 987.24 fyrir hvert árskW, sem selt er um hemilmæli, og kr. 8.31 hver kWst., sem umfram er. Rafmagnsveitan ákveður stillingu hemilmælis hverju sinni. Raforku til hitunar í iðnaði má selja skv. þessum lið.

9.5 Kr. 16.49 fyrir hverja kWst., sem seld er til vinnuvéla, vinnuljósa og annarra nota við húsbyggingar, meðan á framkvæmdum stendur.

10. gr.

Verð á raforku til hitunar skal ákveðið sem hér segir:

10.1 Kr. 3.29 hver kWst., seld um kWst.-mæli, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

10.2 Kr. 2.00 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn allt að tveim klst. tvisvar á dag.

10.3 Heimilt er að selja raforku til heimilisnota á kr. 2.16 hverja kWst. (án söluskatts), en þá skal fastagjald vera kr. 6 530.12 á ári fyrir eins herbergis íbúð og kr. 3 001.67 að auki fyrir hvert herbergi, sem þar er fram yfir, allt að kr. 18 549.22 á ári.

10.4 Kr. 2.85 hver kWst. fyrir notkun til hitunar á neysluvatni, stóra kæliklefa og fyrir vatnsdælur í íbúðarhúsum.

10.5 Kr. 1.44 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumur er rofinn með klukkurofa í tvær klst. tvisvar á dag.

10.6 Kr. 0.91 hver kWst. (án söluskatts), sem seld er um kWst.-mæli, ef straumurinn er rofinn með klukkurofa kl. 9.00—21.00, enda séu fyrir hendi nægilega stórir hitageymar til dagsnotkunar. Þegar um er að ræða hitun á húsrými, sem er stærra en 2000 rúmmetrar, eða aðra hliðstæða notkun á afli, er heimilt að láta raforku í té á tímanum kl. 12.30—15.30.

10.7 Kr. 1.60 hver kWst., sem seld er um tvígjaldsmæla á tímabilinu kl. 22.00—9.00 og kr. 6.79 hver kWst., sem seld er á tímabilinu kl. 9.00—22.00.

11. gr.

Rafmagnsveitan má, með samþykki borgarráðs, selja raforku eftir sérstökum samningi.

Heimilt er að setja sérstök skilyrði um raforkusölu til ígripanotkunar fleiri en eins aðila um sama mæli, svo sem um hafnarskápa, og annars staðar, þar sem þess er talin þörf, þar með talið að krefjast fyrirframgreiðslu og tengigjalds. Rafmagnsveitunni er heimilt að ákveða sérstakt gjald fyrir launafl hjá þeim notendum, sem kaupa orku samkv. aflgjaldskrá.

12. gr.

Borgarstjórn ákveður gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu.

13. gr.

Rafmagnsveitu Reykjavíkur er heimilt að breyta gjaldskrá þessari til samræmis við verðbreytingar samkvæmt hlutfallsgrundvelli, sem fæst úr síðasta ársreikningi rafmagnsveitunnar, enda sé grundvöllurinn lagður fyrir stjórnarnefnd veitustofnana borgarinnar til staðfestingar. Ef fyrirhuguð gjaldskrárhækkun nemur meira en 20% skal leita staðfestingar ráðherra.

Þættir þeir, sem tekið skal tillit til eru: orkukaup, verðjöfnunargjald, kostnaður vegna launa, vélakostnaður, efnis og vaxtagjalda. Gjaldskrárbreytingar samkvæmt framansögðu er heimilt að framkvæma allt að tvisvar á ári. Fyrirhugaðar gjaldskrárbreytingar skulu tilkynntar Orkustofnun, áður en þær taka gildi.

Telji borgarstjórn Reykjavíkur nauðsyn á, að ráðstafanir séu gerðar til að draga úr rafmagnsnotkun, er henni m. a. heimilt að hækka rafmagnsverðið á notkun umfram meðalnotkun á hverjum gjaldskrárlið allt að 10-földu verði. Í útreikningi meðalnotkunar skal tekið tillit til orku- og aflþarfar.

14. gr.

Verð orku um hvern mæli reiknist í heilum krónum, þannig að færri aurum en 50 sé sleppt, en ella sé upphæðin hækkuð upp í heila krónu.

V. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

15. gr.

Nú er notuð heimild til að rjúfa straum á veitu vegna vanskila notanda á greiðslu gjalda, skv. gjaldskrá þessari, og skal þá taka gjald, kr. 780.00 fyrir að setja straum á að nýju.

16. gr.

Ef í ljós kemur við skoðun, að notuð eru óleyfileg vör eða of stór, skal loka veitunni tafarlaust, og er ekki heimilt að opna hana að nýju, fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 780.00, til rafmagnsveitunnar.

17. gr.

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar skv. 10. gr. eru þau, að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafmagnsstjóra, notandi kosti tengingu klukkurofa og búnaði öllum sé hagað skv. fyrirmælum rafmagnsstjóra.

18. gr.

Í útreikningi á fjölda herbergja í íbúð skal aðeins telja stofur og svefnherbergi o. þ. h., en ekki eldhús. Herbergi minna en 5 m^2 skal telja sem hálft, en þar sem herbergjastærð fer fram úr 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem eitt herbergi. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð. Þegar heildartala herbergja hefur verið reiknuð samkvæmt þessu skal hún hækkuð upp í heila tölu, ef stendur á hálfri.

19. gr.

Söluskattur 17%, 1% viðlagasjóðsgjald og 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðahitunar eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

20. gr.

Verðjöfnunargjald, 13% samkvæmt lögum um verðjöfnunargjald af raforku er innifalið í gjöldum þeim, sem um ræðir í gjaldskrá þessari.

21. gr.

Rafmagnsveitan leiðbeinir gjaldendum, er þess óska, um val gjaldskrárliða eftir tegund notkunar.

Gjaldskrá þessa skal endurskoða í heild eigi síðar en að fimm árum liðnum.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 1. október 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 167 17. maí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 17. september 1974.

Gunnar Thoroddsen.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði er hér segir.

A. Lýsing.

01 1. Um kWst.-mæli á kr. 31.40 hverja kWst.

02 2. Um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 40.75 á ári fyrir allt að 25 m² gólfflatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, og kr. 76.00 fyrir hvern m² umfram 25 m². Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 38.00 á m² á ári.

Séu notaðir flúrskinslampar, natríumlampar eða kvikasilfurslampar með ófasviksjöfnuðum straumrásum, er heimilt að miða orkugjald skv. 1. og 2. tölulið við kílóvoltamperstundir í stað kílówattstunda.

B. Almenn heimilisnotkun.

12 Um kWst.-mæli á kr. 6.81 hverja kWst., auk þess fastagjald kr. 702.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur.

C. Vélanotkun.

20 1. Um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst.

23 2. Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 5 kW. Aflgjald skv. kWst.-mæli á kr. 7 432.00 hvert árskW. Auk þess skal greitt orkugjald skv. kWst.-mæli á kr. 2.67 hver kWst. Minnsta aflgjald er kr. 37 160.00 á ári. Verði raunstuðullinn lægri en 0.8 er heimilt að miða aflgjaldið við 90% af mestu kVA-notkun í stað mestu kW-notkunar.

D. Hitun.

03 1.1 Um kWst.-mæli á kr. 5.24 hver kWst. (án söluskatts).

04 1.2 Um kWst.-mæli á kr. 6.97 hver kWst. (með söluskatti).

16 2.1 Um kWst.-mæli á kr. 1.87 hver kWst., (án söluskatts) enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar.

17 2.2 Um kWst.-mæli á kr. 2.45 hver kWst., (með söluskatti) enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar.

32 3.1 Um kWst.-mæli á kr. 0.98 hver kWst., (án söluskatts) enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

33 3.2 Um kWst.-mæli á kr. 1.28 hver kWst., (með söluskatti) enda megi rjúfa strauminn í allt að 12 klst. á sólarhring.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.

b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.

c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð skv. fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, þegar þess er krafist.

d) Að húsnæðið fullnægi þeim lágmarkskröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.
e) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafist og skal þá tekið fram, við hvaða minnsta útihita hitaþörfin er miðuð.

E. Stórnotkun.

50 Um mæla þannig reiknað, enda sé aflnotkun minnst 200 kW.
Aflgjald: kr. 13 546.00 hvert árskW.
Orkugjald: kr. 1.51 hver kWst.
Sala skv. þessum lið er háð ákvörðun rafveitunefndar.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjóra er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðunum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
40 2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur.
Um kWst.-mæli á kr. 16.48 hver kWst.
41. 3 Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu: Kr. 43 100.00 hvert árskílówatt, þótt mælitækjum verði ekki við komið, enda greiði þá notandi að auki stofnkostnað og viðhaldskostnað að fullu eftir ákvörðun rafveitunnar. Þó ákveður bæjarstjórn gjald fyrir götulýsingu í Hafnarfirði samkv. tillögu rafveitunefndar, sem gerð skal árlega við afgreiðslu fjárhagsáætlunar bæjarins.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema samþykki rafveitunefndar komi til.

G. Mælaleiga.

1. Af einfasa mælum ..... kr. 36.00 á mán.
2. Af þrífasa mælum til og með 100 A ..... — 88.00 - —
3. Af þrífasa mælum yfir 100 A ..... — 147.00 - —
4. Af mestumælum ..... — 225.00 - —
5. Ársleiga eftir önnur mælitæki og rofa skal vera sem næst 15% af verði viðkomandi tækis.

II. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu: Fari lengd jarðlínuheimtaugar fram úr 15 m eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 m skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

Málstraumur stofnvara	Jarðlína Lágmark kr.	Jarðlína Yfirlengd kr./m	Loftlína Lágmark kr	Loftlína Yfirlengd kr./stólpa
	220 V kerfi			
63 A 1-fasa	24 500	1 370	18 600	18 000
100 A 1-fasa	29 600	1 640	23 500	22 500
63 A 3-fasa	30 600	1 640	23 500	22 500
100 A 3-fasa	38 000	1 860	26 700	28 100
125 A 3-fasa	47 500	2 080	33 400	29 500
200 A 3-fasa	74 100	2 820	52 900	33 700
300 A 3-fasa	106 900	3 430		

Málstraumur stofnvara	Jarðlína Lágmark kr.	Jarðlína Yfirlengd kr./m	Loftlína Lágmark kr	Loftlína Yfirlengd kr./stólpa
	380 V kerfi			
63 A 1-fasa	25 500	1 370	21 000	18 000
63 A 2-fasa	29 600	1 370	23 500	21 000
63 A 3-fasa	41 500	1 640	31 900	22 500
100 A 3-fasa	65 700	1 860	47 500	28 100
125 A 3-fasa	82 000	2 080	57 600	29 500
200 A 3-fasa	128 500	2 820	90 900	33 700
300 A 3-fasa	185 300	3 430		

Fyrir heimtaugar með meiri flutningsgetu en taflan segir til um (hér kann að þurfa dreifistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 1010 á hvert kVA. Skal þá miða aflið við varastærðirnar 425, 500 og 630 A. Yfirlengdargjald reiknast þá í hlutfalli við aukna flutningsgetu eftir 300 A skv. töflunni.

Lengd jarðlínuheimtaugar, 63—200 A í 220 V kerfi og 63—125 A í 380 V kerfi reiknast frá varkassa stystu greiðfæra leið að lóðarmörkum. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug af ofangreindum stærðum út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

Lengd stærri jarðlínuheimtaugar, en að ofan greinir, reiknast frá varkassa að rofa í dreifistöð. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa. Yfirlengdin reiknast sem yfirlengd jarðlínu skv. töflu þátt heimtaugin sé tekin frá loftlínu.

Lengd loftlínuheimtaugar, 63—100 A 220 V og í 380 V kerfi, reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 m svo að hún nái löglegri hæð, skal greitt umframgjald kr. 9 900.00 fyrir stólpann.

Séu tvær eða fleiri heimtaugar sameiginlegar að hluta er rafveitunni heimilt að jafna lengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Sé nauðsynlegt að setja upp dreifistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina skv. kostnaði, en gera honum viðvart um það fyrirfram.

Óski húseigandi eftir að flutningsgeta heimtaugar verði aukin eða ef breyta þarf loftlínuheimtaug í jarðlínuheimtaug, vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram. Húseigandi skal kosta breytingar á stofntaug innanhúss, sem þessu kann að vera samfara og taka á sig annan kostnað er af þessu kann að stafa.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Hafnarfjarðar, Garðahrepps og Bessastaðahrepps.

III. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar fyrir veituna hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun, 600 krónur.

2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt 600 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Sé opnað utan venjulegs vinnutíma, er þó heimilt að krefjast opnunargjalds samkv. kostnaði.

IV. ÝMIS ÁKVÆÐI

Rafveitunefnd er heimilt að breyta hitatöxtum rafmagns til samræmingar við nágrannaveiturnar.

Hækki innkaupsverð á raforku, er rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 48% af þeirri hækkun.

Fyrir full 5%, sem kaupgjald hjá Rafveitu Hafnarfjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytingar á grunnkaupi eða kaupgjaldsvísitölu, er rafveitunefnd heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá þessa um 4%.

Söluskattur 15%, 1% viðlagasjóðsgjald, 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðarhitunar, 2% til niðurgreiðslna á landbúnaðarafurðum og 13% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins, samtals 32%, eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í I. kafla gjaldskrár þessarar, nema annars sé sérstaklega getið.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að gilda frá og með 1. október 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 168 27. maí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 23. september 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Stjórnartíðindi B 31, nr. 261—263. Útgáfudagur 30. september 1974.

Nr. 264. 572 26. september 1974.

REGLUGERÐ

um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.

1. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af bensíni (bensíngjald), og skal gjaldið nema kr. 16.00 af hverjum lítra.

2. gr.

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af hjólbörðum, notuðum og nýjum og gúmmíslöngum á bifreiðar og bifhjól (gúmmígjald), og skal gjaldið nema kr. 45.00 af hverju kg. Gjald þetta tekur einnig til hjólbarða og gúmmíslagna, sem fylgja bifreiðum, er fluttar eru til landsins.

3. gr.

Greiða skal árlega þungaskatt af bifreiðum og bifhjólum, sem hér segir:

a. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru minna en 5 tonn að eigin þyngd:

Þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
0—2099	42 000
2100—2199	43 500
2200—2299	45 000
2300—2399	46 500
2400—2499	48 000
2500—2599	49 500
2600—2699	51 000
2700—2799	52 500
2800—2899	54 000
2900—2999	55 500
3000—3099	57 000
3100—3199	58 500
3200—3299	60 000
3300—3399	61 500
3400—3499	63 000
3500—3599	64 500
3600—3699	66 000
3700—3799	67 500
3800—3899	69 000
3900—3999	70 500
4000—4099	72 000
4100—4199	73 500
3200—4299	75 000
4300—4399	76 500

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Þyngd bifreiðar kr.	Þungaskattur kg
4400—4499	78 000
4500—4599	79 500
4600—4699	81 000
4700—4799	82 500
4800—4899	84 500
4900—4999	85 500

b. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, greiðist þungaskattur í formi gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra samkvæmt ökumæli.

1. Fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km
5.0— 5.99 tonn	kr. 2.20
6.0— 6.99 —	— 2.55
7.0— 7.99 —	— 2.90
8.0— 8.99 —	— 3.25
9.0— 9.99 —	— 3.60
10.0—10.99 —	— 3.95
11.0—11.99 —	— 4.30

2. Aðrar bifreiðar en fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km
5.0— 5.99 tonn	kr. 3.15
6.0— 6.99 —	— 3.65
7.0— 7.99 —	— 4.15
8.0— 8.99 —	— 4.65
9.0— 9.99 —	— 5.15
10.0—10.99 —	— 5.65
11.0—11.99 —	— 6.15

c. Þegar greiddur hefur verið þungaskattur af bifreið skv. b-lið þessarar gr. fyrir 30 000 km akstur á einu almanaksári skal þungaskattur miðast við, að veittur sé 15% afsláttur af kílómetragjaldi sem til fellur umfram 30 000 kg og að 45 000 km og 25% af kílómetragjaldi umfram 45 000 km. Miðað við framangreind akstursmörk skal greiða sem hér segir:

1. Fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 30 000 km að 45 000 km	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 45 000 km
5.0— 5.99 tonn	kr. 1.90	kr. 1.65
6.0— 6.99 —	— 2.15	— 1.90
7.0— 8.99 —	— 2.45	— 2.20
8.0— 8.99 —	— 2.75	— 2.45
9.0— 9.99 —	— 3.05	— 2.70
10.0—10.99 —	— 3.35	— 2.95
11.0—11.99 —	— 3.65	— 3.25

2. Aðrar bifreiðar en fólksflutningabifreiðar:

Eigin þyngd bifreiðar	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 30 000 km að 45 000 km	Gjald fyrir hvern ekinn km yfir 45 000 km
5.0— 5.99 tonn	kr. 2.70	kr. 2.35
6.0— 6.99 —	— 3.10	— 2.75
7.0— 7.99 —	— 3.55	— 3.10
8.0— 8.99 —	— 3.95	— 3.50
9.0— 9.99 —	— 4.40	— 3.85
10.0—10.99 —	— 4.80	— 4.25
11.0—11.99 —	— 5.25	— 4.60

Afsláttur kemur til framkvæmda við fyrsta uppgjör eftir að akstur hefur náð framangreindum mörkum. Réttur til endurgreiðslu fylgir bifreið þótt eigendaskipti verði.

Um ísetningu ökumæla, innsiglun, álestur og viðgerðir, svo og um skyldur umráðamanns bifreiðar varðandi álestur, færslu ökubókar o. þ. h. gilda ákvæði reglugerðar nr. 74 30. apríl 1970, um innheimtu þungaskatts samkvæmt ökumælum af bifreiðum sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, sbr. einnig ákvæði þessarar reglugerðar.

Verði ágreiningur um gerð bifreiðar, sker fjármálaráðherra úr.

Eigin þyngd bifreiðar ákvarðast skv. skilgreiningu í 2. gr. umferðarlaga nr. 40/1968.

Sé vélskóflu, vélkrana eða því um líkum vinnutækjum, sem ganga fyrir eigin aflvél, fest á bifreið, skal ekki telja þyngd slíkra véla með við útreikning þungaskatts af bifreiðinni.

4. gr.

Bifreiðar erlendra sendisveita eru undanþegnar gjaldi skv. 3. gr., svo og bifreiðar erlendra ræðismanna, ef þeir eru eigi íslenskir ríkisborgarar.

Eigendur jeppabifreiða eiga rétt á endurgreiðslu á helmingi skatts skv. a-lið 3. gr. með eftirtöldum skilyrðum:

a. Þeir lýsi því yfir að bifreiðarnar hafi verið notaðar næstliðið ár að mestu eða öllu leyti við landbúnaðarstörf.
b. Þeir sanni með vottorði hlutaðeigandi skattstjóra að eigandi bifreiðarinnar hafi haft meiri hluta atvinnutekna sinna næstliðið ár, að frádregnum kostnaði við öflun þeirra, af búrekstri.

5. gr.

Gjalddagi skatts þess, sem um ræðir í a-lið 3. gr., er 1. janúar árlega en eindagi 1. apríl, og skal skatturinn innheimtast fyrir hvert ár þar, sem bifreið er skráð í ársbyrjun. Skattskyldan telst frá afhendingu skráningarmerkis, ef um nýskráða bifreið er að ræða, ella frá 1. janúar það ár, sem skattur er greiddur. Skatturinn telst fyrir heila mánuði, þannig að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður, en færri dögum skal sleppt.

Skattinn skal sá greiða, sem er skráður eigandi á gjalddaga eða síðast var það, ef bifreið er afskráð sem ónýt. Hafi bifreið skipt um eiganda (nothafa) án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar, hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda (nothafa).

Þungaskattur skv. b-lið 3. gr. skal innheimtur ársfjórðungslega eftir á og er gjalddagi skattsins 11. janúar, 11. apríl, 11. júlí og 11. október, en eindagi 21. dagur sömu mánaða, og skal skatturinn innheimtast fyrir hvern ársfjórðung þar sem bifreið er skrásett, er álestur fer fram.

Í lok hvers ársfjórðungs, þ. e. á síðustu 10 dögum ársfjórðungs eða fyrstu 10 dögum næsta ársfjórðungs, skal eigandi eða umráðamaður bifreiðar, án sérstakrar tilkynningar, koma með bifreið sína til eftirlitsmanna fjármálaráðuneytisins (t. d. bifreiðaeftirlitsmanns, lögreglumanns eða hreppstjóra) og láta lesa á og skrá stöðu ökumælis.

Um nánari tilhögun á innheimtu þungaskatts skv. ökumælum og álestri ökumæla vísast til reglugerðar nr. 74 30. apríl 1970.

Lækka skal eða endurgreiða skatt skv. a-lið 3. gr. að réttri tiltölu, hafi skattskyld bifreið verið afskráð sem ónýt eða skráningamerki bifreiðar verið afhent lögreglustjóra í skráningarumdæmi hennar til geymslu í a. m. k. 30 daga samfellt. Við útreikning á frádrætti skattsins skal miðað við heila mánuði, þannig, að meira en hálfur mánuður skal reiknast sem heill mánuður, en hálfum mánuði eða minna skal sleppt.

6. gr.

Eigi skal endurgreiða af bifreið skatt, sem greiddur hefur verið af henni út árið, þótt skipt sé um eiganda að henni eða hún flutt í annað skráningarumdæmi, heldur skal greiðslan gilda fyrir þá bifreið allt árið, hver sem eigandi hennar er, eða hvert sem hún er flutt á landinu.

7. gr.

Viðurlög, ef gjöld skv. a- lið 3. gr. eru ekki greidd:

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnur á, að greiddur hafi verið af henni gjaldfallinn þungaskattur svo og skoðunargjald og vátryggingariðgjald ökumanns. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á bifreiðinni, taka af henni skráningarmerki og afhenda þau lögreglustjóra, en lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur, fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu fyrrnefndra gjalda.

Skráning og/eða umskráning bifreiðar skal ekki fara fram, nema framangreind gjöld hafi áður verið greidd af bifreiðinni til næstu áramóta.

Sé ekki komið með bifreið til skoðunar á tilskildum tíma og gjöld af henni ekki greidd á réttum gjalddaga, skal lögreglustjóri, eftir kröfu skattheimtumanns eða skoðunarmanns, stöðva bifreiðina hvar sem hún hittist og taka merki hennar til geymslu, svo sem að framan segir.

Þungaskattur, skoðunargjald af bifreiðum og vátryggingariðgjald ökumanns hafa lögtaksrétt, og skal bifreiðin vera að veði fyrir gjöldum þessum, og skal það veð ganga fyrir öðrum veðum.

8. gr.

Viðurlög skv. b-lið 3. gr.:

Komi í ljós við eftirlit, að ökumælir sé eigi innsiglaður svo sem fyrir er mælt, svo og ef ökutæki hefur verið í notkun án þess að mælir þess hafi verið virkur, greiðir eigandi og/eða umráðamaður bifreiðarinnar skatt, sem svarar 5 000 km akstri á mánuði og innheimtist hann eins og um venjulegan álestur væri að ræða. Við ítrekað brot skal skatturinn innheimtur af sem svarar 15 000 km akstri á mánuði.

Ef í ljós kemur við skoðun bifreiðar eða við álestur ökumælis, að ökumælir eða ökumælisbúnaður er ekki virkur eða að mælir telur rangt og ætla má, að eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar hafi verið grandlaus, getur viðkomandi innheimtumaður ríkissjóðs ákvarðað skattinn skv. því sem telja má sennilegan akstur að viðbættu 10% álagi.

Misnotkun ökumælis, rof innsiglis á honum eða ítrekuð vanræksla skv. framansögðu, varðar sektum allt að kr. 500 000.00, nema þyngri refsing liggi við skv. öðrum lögum.

Nú vanrækir eigandi að láta setja ökumæli í bifreið á tilskildum tíma, og hann nýtur eigi til þess sérstakrar undanþágu frá Bifreiðaeftirliti ríkisins, þá skal lögreglustjóri eftir kröfu viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs, stöðva bifreiðina hvar sem til hennar næst og taka skráningarmerki hennar til geymslu, uns tryggt sé, að með bifreiðina verði farið þegar í stað til ísetningar ökumælis.

9. gr.

Heimilt er að veita sérstaka undanþágu frá því, að komið sé með bifreið, sem greiða skal af þungaskatt skv. b-lið 3. gr., til álesturs ársfjórðungslega, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, svo sem ófærð eða veikindi, enda hafi beiðni þar að lútandi borist viðkomandi innheimtumanni með hæfilegum fyrirvara. Sé ekki komið með bifreið til álesturs á tilskildum tíma, er innheimtumanni heimilt að ákvarða skatt af bifreiðinni í stað kílómetragjalds. Skal skatturinn ákvarðaður þannig, að hann nemi 400 000 kr. á ári þar til álestur hefur farið fram. Skal skatturinn reiknast hlutfallslega fyrir heila mánuði, þannig að 15 dagar eða fleiri teljast heill mánuður, en færri dögum skal sleppt. Við uppgjör skatts samkvæmt álestri, skal færa áætlaðan skatt til samræmis við skatt samkvæmt álestri.

Hafi gjald af bifreiðinni eigi verið greitt á réttum gjalddaga, skal lögreglustjóri, eftir kröfu viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs, stöðva bifreiðina og taka skráningarmerki hennar til geymslu, uns gjöldin hafa verið greidd. Sama gildir ef eigandi og/eða umráðamaður bifreiðar vanrækir ítrekað að koma með bifreið til álesturs.

10. gr.

Við álagningu skatts skv. b-lið 3. gr., skal reikna skattinn í heilum krónum.

11. gr.

Bifreið, sem í bifreiðaskrá er talin nota annað eldsneyti en bensín, skal talin vera slík, hvað skatt áhrærir, þangað til eigandi eða umráðamaður sannar fyrir lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti), að hún noti þar eftir bensín fyrir eldsneyti.

Eigandi eða umráðamaður bensínbifreiðar, sem setur í bifreið sína hreyfil, er notar annað eldsneyti en bensín, skal tilkynna lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti) breytinguna jafnskjótt og hún kemur til framkvæmda.

Nú kemur í ljós, að bifreið notar annað eldsneyti en bensín, en hún hefur ekki verið skráð sem slík, og skal þá hvað skattinn snertir telja, að hún hafi verið þannig frá síðustu aðalskoðun, nema eigandi eða umráðamaður sanni, að svo hafi ekki verið.

12. gr.

Innheimtu framanritaðra gjalda annast lögreglustjórar, en í Reykjavík tollstjóri, og fer um reikningsskil eftir því, sem fjármálaráðuneytið skipar fyrir. Bensíngjald og gúmmígjald skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau.

Heimilt er að veita innflytjendum gjaldfrest á greiðslu innflutningsgjalds af bensíni. Skal fresturinn miðast við sölu af birgðum og aldrei vera lengri en svo, að gjaldið sé greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum sölumánaðar.

Innflytjandi skal telja fram sölu á birgðum í hverjum mánuði eigi síðar en viku áður en gjaldfresti lýkur. Fresturinn skal því skilyrði bundinn, að sé gjaldið ekki innt af hendi á nákvæmlega réttum tíma, getur innheimtumaður látið lögregluna stöðva atvinnurekstur viðkomandi, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

13. gr.

Heimilt er að endurgreiða innflutningsgjald af bensíni, ef sönnur eru færðar á, að það hafi ekki verið notað eða verði ekki notað til bifreiða. Um endurgreiðsluna gilda ákvæði reglugerðar nr. 9 20. janúar 1971.

14. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum um fjáröflun til vegagerðar nr. 79 6. september 1974, öðlast gildi 1. október 1974. Frá sama tíma er gjaldskrá um þungaskatt af dísilbifreiðum, 5 tonn eða meira að eigin þyngd, felld úr gildi svo og reglugerð nr. 118 12. apríl 1974, um innheimtu bifreiðagjalda o. fl. Þó skulu ákvæði þeirrar reglugerðar um þungaskatt af bifreiðum, sem nota bensín að eldsneyti, svo og af bifhjólum gilda til ársloka 1974, svo og ákvæði hennar um þungaskatt af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru undir 5 tonn að eigin þunga.

Fyrir þær bifreiðar, sem nota annað eldsneyti en bensín og eru 5 tonn eða meira að eigin þyngd, kemur reglugerðin til framkvæmda við uppgjör þungaskatts eftir álestur ökumæla í lok síðasta ársfjórðungs 1974, hvað varðar akstur eftir síðasta álestur mælis, enda hafi sá álestur farið fram fyrir 11. október 1974, nema sérstökum ástæðum sé til að dreifa, sbr. ákvæði 9. gr. þessarar reglugerðar.

Fjármálaráðuneytið, 26. september 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi B 32, nr. 264. Útgáfudagur 30. september 1974.

Nr. 265. 578 16. september 1974.

AUGLÝSING

um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði.

Samkvæmt 2. tölulið 4. gr. reglugerðar nr. 107 30. maí 1974 er sjúkrasamlögum hér með heimilað að greiða samkvæmt ákvæðum 3. gr. reglugerðarinnar eftirtalin lyf, sem eru óskráð, en notuð samkvæmt sérstakri heimild:

1. Lyf til ofnæmisaðgerða (hyposensibilisering), enda sé þeim ávísað með lyfseðli sérfræðings í húðsjúkdómafræðum.
2. Sérlyfið Calcitäre (calcitonin), til notkunar við meðferð pagetssjúkdóms.
3. Sérlyfið Provera 100 mg.

Þetta birtist til eftirbreytni þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 16. september 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Almar Grímsson.

Nr. 266. 1. október 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 107 30. maí 1974.

1. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

1. Sjúkrasamlög skulu greiða að fullu lyf, sem sjúklingum er nauðsynlegt að nota að staðaldri við eftirgreindum sjúkdómum, enda séu lyfin talin í tilgreindum flokkum ritsins „Lyf á Íslandi“ og auðkennd í gildandi lyfjaverðskrá:

a.	Astma (aðeins innúðalyf)	32. flokkur
b.	Gláka	45. flokkur E
c.	Berklaveiki	4. flokkur P
d.	Langvarandi briskirtilsbólga	27. flokkur A
e.	Flogaveiki	34. flokkur
f.	Hjartasjúkdómar	14. flokkur og 31. flokkur A, B, L
g.	Skjaldkirtilssjúkdómar	43. flokkur
h.	Sykursýki	5. flokkur
i.	Vöðvaslénufár (Myasthenia gravis)	10. flokkur B
j.	Þvaghlaup (Diabetes insipidus)	25. flokkur E
k.	Krabbameinslyf	38. flokkur

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. Með samþykki trúnaðarlæknis samlags fyrir tiltekinn sjúkling um tiltekinn tíma skal greiða að fullu lyf við eftirgreindum sjúkdómum enda séu þau talin í tilgreindum flokkum ofangreinds rits og auðkennd í gildandi lyfjaverðskrá:

a. Eirsýki (mb. Addisonii)	25. flokkur F og 3. flokkur K
b. Geðveiki (antidepressiva og psychososedativa)	13. flokkur og 36. flokkur
c. Parkinsonssjúkdómur	20. flokkur
d. Psoriasis og exem	50. flokkur C
e. Mergruni (Anemia perniciosa) og alvarlegur fólínsýruskortur (Anemia macrocytica Folinoparva)	1. flokkur C og E

Við afgreiðslu slíkra lyfja skal framvísa lyfjaskírteini, sem viðkomandi sjúkrasamlag gefur út. Slíkt skírteini skal bera með sér hvaða lyf eða flokkur lyfja greiðist að fullu, sé þeim ávísað á nafngreindan sjúkling.

2. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2. gr. er greiðslutilhögun svo sem hér greinir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá I greiðir samlagsmaður fyrstu 150 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.
2. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) samkvæmt Lyfjaverðskrá II (sérlyf) greiðir samlagsmaður fyrstu 260 krónurnar, en sjúkrasamlagið það, sem á vantar fullt verð.

Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þau mörk, er um getur í þessari grein, greiðir samlagsmaður það verð.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 43. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971 sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 62 21. maí 1974, og öðlast gildi 15. október 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. október 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 34 — 1974

Nr. 267. 580 7. október 1974.

REGLUGERÐ

um launajöfnunarbætur.

1. gr.

Á tímabilinu 1. október 1974 til 31. maí 1975 skulu launagreiðendur greiða launajöfnunarbætur í stað almennrar verðlagsuppbótar á laun umfram þá verðlagsuppbót, sem svarar til kaupgreiðsluvísitölu 106.18 stig, sem hér segir:

A) Laun lægri en 50 000 kr.

Á laun, sem eru lægri en 50 000 krónur á mánuði fyrir fulla dagvinnu, miðað við kaupgreiðsluvísitölu 106.18 stig greiðast 3 500 króna bætur á mánuði til þeirra, sem skila fullum dagvinnutíma, en hlutfallslega lægra til annarra.

Mánaðarlaun 50 000 kr. samsvara 11 538 kr. vikukaupi ($\frac{\text{mánaðarkaup} \times 12}{52}$)

og 288.50 kr. tímakaupi ($\frac{\text{mánaðarkaup}}{173.33}$).

Viku- og mánaðarkaup er reiknað í heilum krónum, en tímakaup í tugum aura.

3 500 kr. bætur á mánuði samsvara þannig 808 kr. bótum á viku og 20.20 kr. bótum á klst.

Eftirfarandi dæmi sýna kaupbreytingar skv. lögunum og er miðað við vísitölu 106.18. Í svigum eru tilgreind grunnlaun skv. vísitölu 100.

Kaup í sept. 1974			(grunnlaun)	+	launajöfnunarbót		Kaup í okt.—nóv.
50 000	á	mánuði	(47 089.85)	+	3 500	=	53 500
45 000	–	—	(42 380.86)	+	3 500	=	48 500
11.538	–	viku	(10 866.45)	+	808	=	12 346
10.393	–	—	(9 788.10)	+	808	=	11 201
288.50	–	klst.	(271.71)	+	20.20	=	308.70
259.60	–	—	(244.49)	+	20.20	=	279.80

B) Laun 50 000—53 000 kr.

Á laun á bilinu 50 000 til 53 500 krónur fyrir fulla dagvinnu, miðað við kaupgreiðsluvísitölu 106.18 stig greiðast 3 500 króna bætur á mánuði að frádreginni þeirri fjárhæð, sem kauptaxtinn er hærri en 50 000 krónur á mánuði, til þeirra, sem skila fullum dagvinnutíma, en hlutfallslega lægri til annarra.

Í framangreindu felst, að mánaðarlaun á bilinu kr. 50 000 til kr. 53 500 verða öll kr. 53 500. Á sama hátt verður vikukaup á bilinu kr. 11 538 til kr. 12 346 allt kr. 12 346 og tímakaup á bilinu kr. 288.50 til kr. 308.70 allt kr. 308.70.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

C) Bætur á yfirvinnukaup.

Bætur á yfirvinnukaup greiðast hlutfallslega þannig, að gildandi tengsl yfirvinnu- og dagvinnukauptaxta haldist.

Öll ákvæði kaup- og kjarasamninga um deilitölur og prósentutölur við útreikning yfirvinnukaups skulu haldast, en miðað verði við launaupphæðir eftir að launajöfnunarbætur hafa verið reiknaðar.

D) Grunnkaupsbreytingar.

Grunnkaupshækkanir, sem verða á gildistíma reglugerðar þessarar og umsamdar voru með kjarasamningum stéttarfélaga fyrir 1. okt. 1974 skulu ekki valda missi launajöfnunarbóta. Eftir 3% grunnkaupshækkun 1. des. 1974 skv. samningi mundi kaup reiknast þannig:

Grunnkaup $\times$ 1.03 $\times$ 1.0618 + launajöfnunarbætur = kaup í desember.

Miðað við, að grunnkaupsþáttur launa í dæmum þeim, sem getið er í A-lið taki 3% hækkun frá og með 1. desember 1974, verða laun í desember 1974 til maíloka 1975 eftirfarandi (sbr. þó 6. gr. reglugerðar þessarar):

Gunnlaun til 30.11.1974	Grunnlaun frá 01.12.1974	Laun með verðlags-uppb. 6.18%	Launa-jöfnunar-bætur	Laun frá 01.12.1974
47 089.85	48 502 55	51 500.00	3 500.00	55 000.00
42 380.86	43 652.29	46 350.00	3 500.00	49 850.00
10 866.45	11 192.44	11 884.00	808.00	12 692.00
9 788.10	10 081.74	10 705.00	808.00	11 513.00
271.71	279.86	297.20	20.20	317.40
244.49	251.82	267.40	20.20	287.60

Af þessu leiðir, að mánaðarlaun þannig breytt á bilinu kr. 51 500 til kr. 55 000 verða öll kr. 55 000. Á sama hátt verður vikukaup á bilinu kr. 11 884 til kr. 12 692 allt kr. 12 692 og tímakaup á bilinu kr. 297.20 til kr. 317.40 allt kr. 317.40.

2. gr.

Hugtökin „full dagvinna“, „regluleg dagvinna“ og „yfirvinnutími“ skal í hverju einstöku tilviki skilgreina skv. ákvæðum gildandi kaup- og kjarasamnings stéttarfélags viðkomandi starfsmanns og vinnuveitanda.

A) Afleiddir kauptaxtar (hlutfallstaxtar).

Þegar ákvarða skal, hvort greiða skuli launajöfnunarbætur á kauptaxta, sem er hlutfall af öðrum hærri eða lægri kauptaxta (grunntaxta) skal meta hinn afleidda kauptaxta sem sjálfstæðan, þótt áður umsamið hlutfall raskist. Þess skal gætt, að afleiddi taxtinn sé reiknaður af grunntaxtanum án launajöfnunarbóta.

Dæmi: Mánaðarkaup.

a) Grunntaxti kr. 50 000 verður kr. 53 500 með launajöfnunarbót.
80% hlutfallstaxti er kr. 40 000 og verður kr. 43 500 með launajöfnunarbót.

b) Grunntaxti kr. 60 000 verður óbreyttur kr. 60 000.
80% hlutfallstaxti er kr. 48 000 og verður kr. 51 500 með launajöfnunarbót.

c) Grunntaxti kr. 50 000 verður kr. 53 500 með launajöfnunarbót.
120% hlutfallstaxti er kr. 60 000 og verður óbreyttur kr. 60 000.

B) Álög og kaupaukar.

Með taxta skal telja hvers konar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna.

a) Sem dæmi um álög, er leggja skal við kaupið áður en til álita kemur, hvort greiða skuli launajöfnunarbætur eru: aldurshækkanir, starfsþjálfunarhækkun, löggildingarálag, námskeiðsálag, verkstjóraálag, flokksstjóraálag, óþrifaálag, yfirborgun, viðgerða- og breytingaálag, þungaálag, tengivagnaálag, hæðarálag, erfðisálag, mótortillegg, kælitillegg, talstöðvartillegg, olíutillegg, fjarverutillegg. Upptalning þessi er ekki tæmandi heldur aðeins leiðbeinandi.

b) Sem dæmi um greiðslur (kaupauka), sem geta svarað með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna og teljast þá ekki til taxta, þegar skoðað er, hvort greiða skuli launajöfnunarbætur, eru t. d.: verkfærapeningar, flutningapeningar, fæðispeningar, fatapeningar, fataþvottapeningar.

Þetta gildir þó aðeins að því marki sem greiðslur þessar eru endurgreiðsla á raunverulega útlögðum kostnaði viðkomandi launþega eða greiðsla fyrir yfirvinnu (t. d. vegna flutninga utan umsamins vinnutíma).

Launajöfnunarbætur valda ekki hækkun á framangreindum álögum í krónutölu, enda er reikningsgrundvöllur óbreyttur. Á þetta bæði við a)- og b)-liði hér að framan.

C) Vaktaálag og taxti.

Vaktaálag skal ekki teljast með taxta nema að því leyti sem það kann að vera hærra en svarar til yfirvinnu-, næturvinnu- og helgidagaálags.

Dæmi:

a) Vaktavinna er unnin á tímabilinu kl. 0800 — kl. 2400 mánudaga—föstudaga og vaktir ganga til. Þetta reiknast sem 40 stundir í dagvinnu, 10 stundir í eftirvinnu og 30 stundir í næturvinnu.

Meðalálag á vinnustund er $\frac{40 \times 1 + 10 \times 1.4 + 30 \times 1.8}{80} = 1.35$

Einungis sá hluti vaktaálags, sem væri hærri en 35% við þessa vinnutímaskiptingu skal teljast með kauptaxta fyrir reglulega dagvinnu áður en til álita kemur, hvort á hann skuli reikna launjöfnunarbætur.

3. gr.

Þegar metin er hæð mánaðarlauna fyrir fulla dagvinnu skv. ákvæðisvinnutöxtum til ákvörðunar launajöfnunarbóta skal m. a. taka tillit til þess vinnuálags, sem fylgja kann ákvæðisvinnu.

A) Launajöfnunarbætur í ákvæðisvinnu.

Skv. framanskráðu skal meta hverja klst., sem unnin er í ákvæðisvinnu sem 1.2 klst. þannig að 173.3 klst. í ákvæðisvinnu teljast jafngilda 208 klst. (207.96) í tímavinnu.

Launajöfnunarbætur til ákvæðisvinnufólks skal því aðeins greiða, að mánaðartekjur miðað við fulla dagvinnu deilt með 1.2 séu lægri en kr. 53 500.

Launaupphæðir (mánaðar-, viku- og tímakaup) í 1. gr. reglugerðar þessarar margfaldaðar með 1.2 geta gilt um ákvæðisvinnufólk, þegar meta skal rétt þess til launajöfnunarbóta.

Launajöfnunarbætur til ákvæðisvinnufólks skulu gerðar upp mánaðarlega eftir á á grundvelli vinnutíma og tekna í liðnum mánuði.

Þrátt fyrir framangreinda meginreglu um mánaðarlegt uppgjör eftir á er heimilt að miða uppgjör launajöfnunarbóta til ákvæðisvinnufólks við annað tímabil en mánuð, t. d. viku eða verkþátt, ef öðru verður ekki komið við.

Launajöfnunarbætur á greiðslu (uppgjör) fyrir ákvæðisvinnu koma ekki til greina nema vinnutímaskýrslur liggi til grundvallar, samþykktar af verkkaupa eða umboðsmanni hans.

Launajöfnunarbætur skal aldrei taka inn í reiknitölur ákvæðisverka eða kauptaxta ákvæðisvinnufólks.

B) Umreiknað kaup ákvæðisvinnufólks.

Þegar finna á dagvinnutímakaup ákvæðisvinnufólks, sem unnið hefur í dagvinnu, eftirvinnu og næturvinnu á liðnu tímabili skal nota eftirfarandi reglu og er þá miðað við, að eftirvinnuálag sé 40% og nætur- og helgidagaálag sé 80% en sé álagið annað breytast margfelditölur formúlunnar til samræmis við það:

$$\frac{L}{(DS \times 1 + ES \times 1.4 + NHS \times 1.8) \times 1.2} = DK$$

Í sviganum er sýnt, hvernig breyta skuli heildarvinnutíma í dagvinnueiningar.

L = launatekjur á útreikningstímabili.
DS = dagvinnustundir.
ES = eftirvinnustundir.
NHS = nætur- og/eða helgidagavinnustundir.
DK = dagvinnutímakaup.

Launajöfnunarbætur eru sú krónutala, sem DK er lægra en kr. 308.70 margfölduð með fjölda dagvinnueininga útreikningstímabilsins. Launajöfnunarbætur mega þó ekki vera hærri en kr. 20.20 á dagvinnueiningu, sbr. ákvæði D-liðar 1. gr. um grunnkaupshækkun.

Dæmi:

a) Maður hefur unnið í ákvæðisvinnu eina viku og haft kr. 25 000 í laun. Hann hefur unnið 40 klst. í dagvinnu, 10 stundir í eftirvinnu og 10 stundir í nætur- og/eða helgidagavinnu.
Launajöfnunarbætur reiknast þannig:

$$\frac{25\,000}{(40 \times 1 + 10 \times 1.4 + 10 \times 1.8) \times 1.2} = \text{kr. } 289.40$$

308.70 — 289.40 = kr. 19.30 launajöfnunarbætur á klst.

Heildarlaunajöfnunarbætur á viku: 19.30 × 72 = kr. 1 389.60. (72 er heildarvinnutími umreiknaður í dagvinnueiningar).

b) Maður hefur unnið í ákvæðisvinnu í eina viku og haft kr. 20 000 í laun. Hann hefur unnið 40 klst. í dagvinnu og 10 klst. í eftirvinnu. Launajöfnunarbætur eru:

$$\frac{20\,000}{(40 \times 1 + 10 \times 1.4 + 0 \times 1.8) \times 1.2} = 308.60$$

308.70 — 308.60 = 0.10 launajöfnunarbætur á klst. Heildarlaunajöfnunarbætur eru: 0.10 × 54 = 5.40.

c) Maður hefur unnið í ákvæðisvinnu í eina viku og haft kr. 18 000 í laun. Hann hefur unnið í 40 klst. í dagvinnu og 10 klst. í eftirvinnu. Launajöfnunarbætur eru:

$$\frac{18\,000}{(40 \times 1 + 10 \times 1.4 + 0 \times 1.8) \times 1.2} = \text{kr. } 277.80$$

308.70 — 277.80 = kr. 30.90. Launajöfnunarbætur eru þó aðeins kr. 20.20 á klst. (hámark bóta í dagvinnueiningu) × 54 = 1 090.80. (54 er heildarvinnutími umreiknaður í dagvinnueiningar).

4. gr.

Vaktaálag.

Vaktaálög haldist óbreytt að hundraðshluta skv. gildandi samningum, sbr. þó C-lið 2. gr. reglugerðar þessarar.

Neðra þrep vaktaálags í samningum opinberra starfsmanna hækki í sama hlutfalli og yfirvinnukaup í lægsta launaflokki.

5. gr.

A) Kauptrygging á fiskiskipum.

Á kauptryggingu sjómanna á fiskiskipum skal greiða launajöfnunarbætur eins og á almenn mánaðarlaun þó þannig að hækka skal launamörkin kr. 50 000 og kr. 53 500 um 35%. Greiðast því launajöfnunarbætur að fjárhæð kr. 4 725 á kauptryggingu, sem er lægri en kr. 67 500, en kauptrygging á bilinu kr. 67 500 til kr. 72 225 verður að viðbættum launajöfnunarbótum kr. 72 225.

B) Launajöfnunarbætur til sjómanna á togurum yfir 500 brúttórúmlestir.

Þegar ákvarða skal launajöfnunarbætur til sjómanna á togurum þessum skal nota eftirfarandi reglu til að finna hæð mánaðarlauna fyrir fulla dagvinnu:

Deila skal í heildarmánaðarkaupið (fastakaup + aflahlut + álag sbr. 2. gr.) með 1.8.

Ef mánaðarlaun þannig umreiknuð eru lægri en kr. 50 000 skal reikna á þau fullar launajöfnunarbætur kr. 3 500.

Á mánaðarlaun skv. framansögðu, sem eru á bilinu kr. 50 000 til 53 500 greiðist kr. 3 500 bætur á mánuði að frádreginni þeirri fjárhæð, sem launin eru hærri en kr. 50 000.

Ef mánaðarlaun skv. framansögðu eru kr. 53 500 eða hærri skal ekki reikna á þau launajöfnunarbætur.

Heimilt er að nota annað viðmiðunartímabil en mánuð, sé það talið nauðsynlegt.

C) Launajöfnunarbætur til farmanna.

Þegar ákvarða skal launajöfnunarbætur til farmanna skal nota eftirfarandi reglu til að finna hæð mánaðarlauna fyrir fulla dagvinnu: Deila skal í mánaðarkaupið að viðbættum álögum (sbr. 2. gr.) með 1.1. Ef mánaðarlaun þannig fengin eru kr. 50 000 eða lægri skal reikna á þau fullar launajöfnunarbætur kr. 3 500. Ef mánaðarlaun skv. framansögðu eru kr. 53 500 eða hærri skal ekki reikna á þau launajöfnunarbætur.

Mánaðarlaun skv. framansögðu, sem eru á bilinu kr. 50 000 til kr. 53 500 verða að viðbættum launajöfnunarbótum kr. 53 500.

6. gr.

Þar sem ekki er annars getið í reglugerð þessari eru launatölur miðaðar við kaupgreiðsluvísitölu 106.18.

Launajöfnunarbætur skulu teknar til endurskoðunar, fari vísitala framfærslukostnaðar fram úr 358 stigum á gildistíma reglugerðar þessarar.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. ákvæðum í 2. gr. laga nr. 88/1974, og hefur sama gildistíma og lögin.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum nema þyngri viðurlög séu ákveðin með öðrum lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

Forsætisráðuneytið, 7. október 1974.

Geir Hallgrímsson.

Guðmundur Benediktsson.

Stjórnartíðindi B 34, nr. 267. Útgáfudagur 9. október 1974.

B 74

STJÓRNARTÍÐINDI B 35 — 1974

Nr. 268. 586 27. mars 1974.

REGLUGERÐ

um iðnfræðslu.

A. IÐNNÁM

I. KAFLI

Iðngreinar

1. gr.

Iðnfræðslu til sveinspróf skal halda uppi í þeim iðngreinum, sem löggiltar eru.

2. gr.

Löggiltar iðngreinar eru þessar:

- bakaraiðn
- beykisiðn
- bifreiðasmíði
- bifvélavirkjun
- bílamálun
- blikksmíði
- bókband
- feldskeraiðn
- flugvélavirkjun
- framreiðsluiðn
- gaslagning
- glerslípun og speglagerð
- gull- og silfursmíði
- hattasaumur
- hárgreiðsluiðn
- hárskera- og rakaraiðn
- hljóðfærasmíði
- húsasmíði
- húsgagnabólstrun
- húsgagnasmíði
- járniðnaður:
  - eirsmíði
  - járnsmíði
  - ketil- og plötusmíði
  - málmsteypa
  - rennismíði
  - vélvirkjun
- kjólasaumur
- kjötiðn
- klæðskurður:
  - karla
  - kvenna
- leirkerasmíði
- leturgröftur
- ljósmyndun:
  - almenn ljósmyndun
  - persónu ljósmyndun
- matreiðsla
- málaraiðn
- mjólkuriðn
- mótasmíði
- múrun
- myndskurður
- netagerð
- offsetiðn:
  - offsetljósmyndun
  - offsetskreyting
  - offsetprentun
- pípulögn
- prentiðn:
  - setning
  - prentun
- prentmyndaiðn:
  - prentmyndaljósmyndun
  - prentmyndasmíði
- rafmagnsiðn:
  - rafvirkjun
  - rafvélavirkjun
- reiða- og seglasaumur
- reiðtygja- og aktygjasmíði
- skrifvélavirkjun
- skipa- og bátasmíði
- skósmíðaiðn:
  - skóviðgerð

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

kökugerð
skrúðgarðyrkja
steinsmíði
sútaraiðn
tágariðn
tannsmíði
skósmíði
úrsmíði
útvarpsvirkjun
vagnasmíði
veggfóðrun

3. gr.

Nú kemur til álita, að starfsgrein, sem ekki er gert ráð fyrir í 2. gr. reglugerðar þessarar, geti fallið undir iðnað, og skulu þá hlutaðeigendur, sem starfsgreinina stunda, senda ráðuneytinu erindi um, að starfsgreinin verði viðurkennd sem iðngrein og leggja jafnframt fyrir það tillögur um nafn iðngreinarinnar, starfssvið, námstíma, kunnáttu og prófkröfur.

Ráðuneytið leitar umsagnar Iðnfræðsluráðs um erindið.

Fallist ráðuneytið á að gera starfsgreinina að iðngrein, breytir það reglugerð þessari í samræmi við það og setur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, reglur um veitingu starfsréttinda í hinni nýju iðngrein. Þangað til verði fylgt almennum ákvæðum reglugerðar þessarar.

Samsvarandi vinnubrögð skal viðhafa, þegar eldri iðngreinum er skipt eða þær eru sameinaðar, svo og þegar sérgreinar eru stofnaðar.

4. gr.

Iðnfræðsluráð skipar fræðslunefndir fyrir hverja iðngrein. Fræðslunefndum ber að gera tillögur um bóknám og verknám fyrir viðkomandi iðngrein.

Ráðið leggur til sérfræðiþjónustu fyrir fræðslunefndirnar og ákveður í samráði við fræðslunefndir form og innihaldsþætti í námsáætlun, þar með skilgreiningu á verklegu námi, bóklegu námi, námseiningagildi, námstíma fyrir einstaka þætti, skólaaðstöðu, tækjaþörf, kennsluleiðbeiningar, prófverkefni og annað er máli skiptir.

II. KAFLI
Námstími.

5. gr.

Bókaiðnaður (grafisk fög).

Iðngreinar:	Námstími:
Bókbandsiðn	4 ár
Ljósmyndaiðn:	
almenn ljósmyndun	4 —
persónu ljósmyndun	4 —
Offsetiðn:	
offsetljósmyndun	4 —
offsetprentun	4 —
offsetskreyting og plötugerð	4 —
Prentiðn:	
prentun	4 —
setning	4 —
Prentmyndaiðn:	
prentmyndaljósmyndun	4 —
prentmyndasmíði	4 —

Byggingariðnaður.

Iðngreinar:	Námstími:
Húsasmíði	4 ár
Málaraiðn	4 —
Múraraiðn	4 —
Pípulagnir	4 —
Skrúðgarðyrkja	3 —
Steinsmíði	4 —
Veggfóðrun	4 —

Fata-, skinn- og leðuriðnaður.

Feldskeraiðn	4 ár
Hattasaumur	3 —
Kjólasaumur	3 —
Klæðskurður karla	4 —
Klæðskurður kvenna	3 —
Netagerð	3 —
Reiða- og seglasaumur	3 —
Reiðtygja- og aktygjasmíði	4 —
Skósmíðaiðn:	
skóviðgerð	3 —
skósmíði	3 —
Sútaraiðn	4 —

Matvælaiðnaður.

Bakaraiðn	4 ár
Kjötiðn	4 —
Kökugerð	4 —
Matreiðsla	4 —
Mjólkuriðn	4 —

Málmiðnaður.

Bifreiðasmíði	4 ár
Bifvélavirkjun	4 —
Bílamálun	4 —
Blikksmíði	4 —
Eirsmíði	4 —
Flugvélavirkjun	5 —
Gaslagning	4 —
Gull- og silfursmíði	4 —
Járnsmíði	4 —
Ketil- og plötusmíði	4 —
Leturgröftur	4 —
Málmsteypa	4 —
Mótasmíði	4 —
Rennismíði	4 —
Skipa- og bátasmíði	4 —
Vélvirkjun	4 —
Úrsmíði	4 —

Rafmagnsiðnaður.

Iðngreinar:	Námstími:
Rafmagnsiðn:	
rafvélavirkjun	4 ár
rafvirkjun	4 —
Skriftvélavirkjun	4 —
Útvarpsvirkjun	4 —

Tréiðnaður.

Beykisiðn	4 ár
Hljóðfærasmíði	4 —
Húsasmíði	4 —
Húsgagnabólstrun	4 —
Húsgagnasmíði	4 —
Myndskurður	4 —
Vagnasmíði	4 —

Þjónustuiðnaður.

Framreiðsluiðn	3 ár
Hárgreiðsluiðn	3 —
Hárskera- og rakaraiðn	4 —

Annar iðnaður.

Glerslípun og speglagerð	4 ár
Leirkerasmíði	4 —
Tágariðn	4 —
Tannsmíði	4 —

6. gr.

Nú óskar meistari eða iðnfyrirtæki að gera námssamning í sérgrein innan löggiltrar iðngreinar, og getur þá Iðnfræðsluráð heimilað staðfestingu slíks samnings, ef fyrir liggur álit fræðslunefndar iðngreinarinnar um, að eðli sérgreinarinnar leyfi sjálfstætt nám og próftökur og að nefndin mæli með, að slíkt sérnám eigi sér stað.

Iðnfræðsluráð ákveður að fengnum tillögum fræðslunefndar lengd námstíma, en aldrei getur námstími þó orðið skemmri en sem nemur hálfum námstíma hlutaðeigandi iðngreinar.

7. gr.

Á stöðum, þar sem ekki er unnt að hafa samfellda vinnu allt árið í einhverri iðn og nemandinn getur fengið aðra atvinnu nokkurn hluta ársins, má dreifa náminu á fleiri ár, þó svo, að samanlagður mánaðafjöldi við námið samsvari þeim árafjölda, er að framan greinir. Þetta skal þó aðeins gert, séu hlutaðeigendur því samþykkir, enda komi samþykki Iðnfræðsluráðs til. Vinna við iðnnámið má þó aldrei standa skemur en 6 mánuði á ári.

Sama gildir, ef nemandi stundar annað framhaldsnám jafnhliða iðnnámi.

8. gr.

Nú hefur nemandi áður stundað verknám á öðrum skólastigum eða á verklegu námskeiði, og ákveður Iðnfræðsluráð þá styttingu námstíma, eftir því sem efni er

til, enda hafi námsefni og námstilhögun í slíku verknámi verið samþykkt af Iðnfræðsluráði, áður en kennsla er hafin.

Nemendur, sem lokið hafa fullnaðarprófi frá verknámsskóla iðnaðarins skulu þó ávallt eiga rétt til styttingar á námstíma sínum, ef þeir ráðast í iðnnám hjá meistara eða iðnfyrirtæki, sem því svarar, að átta mánaða verknámsskóli stytti iðnnám samkvæmt námssamningi um 12 mánuði.

Iðnfræðsluráð getur sett nánari reglur um styttingu námstíma samkvæmt þessari grein.

9. gr.

Iðnaðarmaður, sem lokið hefur námi og staðist sveinsprof í einhverri iðngrein og vill gerast nemandi í annarri skyldri iðngrein, skal ekki þurfa nema hálfan heildarnámstíma þeirrar iðnar.

Geta skal í námssamningi ástæðunnar til þess, að samið er um styttri tíma en venja er til.

Ákvæði þessarar greinar gilda, þótt viðbótar- eða framhaldsnámið fari fram í viðurkenndum skóla, hér á landi eða erlendis.

10. gr.

Nú hefur maður starfað í þeirri iðngrein, sem sérgrein hans heyrir undir, jafnlangan tíma og nemur námstíma í iðngreininni, og er honum þá heimilt, að fengnu leyfi Iðnfræðsluráðs, að þreyta sveinspróf í iðngreininni, enda hafi hann áður lokið brottfararprófi frá iðnskóla.

Vottorð meistara eða iðnfyrirtækis skal vera til staðfestu starfstíma samkvæmt ákvæði þessarar greinar.

Heimilt er þeim, sem lokið hefur sveinsprófi í sérgrein, að stunda nám í iðnskóla sem væri hann nemi í iðngrein þeirri, sem sérgreinin fellur undir, enda fullnægi hann inntökuskilyrðum í iðnskóla.

11. gr.

Hafi nemandi áður stundað nám hjá öðrum meistara í sömu iðn, en slitið námssamningi við hann á löglegan hátt, skal sá tími, er hann vann hjá honum, dragast frá fullum námstíma hjá hinum síðari, nema telja megi, að nemandinn hafi eigi notið þeirrar kennslu, sem eðlilegt er með tilliti til, hversu langt er liðið á námstímann.

Sé um skylda iðngrein að ræða, ákveður Iðnfræðsluráð, að hve miklu leyti skuli taka fyrri námstímann til greina.

III. KAFLI

Löggilding. — Námssamningar.

12. gr.

Iðnfræðsluráð löggildir iðnmeistara, er það telur hæfa og fullnægja þeim skilyrðum, sem sett eru í námsreglum viðkomandi iðngreinar, til að taka nemendur til iðnnáms og ákveður, hve marga nemendur meistari megi hafa, út frá því sjónarmiði einu, að nemandinn fái notið fullkominnar kennslu í iðninni.

Á sama hátt skal löggilda iðnfyrirtæki, sem hafa meistara í þjónustu sinni. Við ákvarðanir sínar í þessu efni skal Iðnfræðsluráð taka tillit til venjulegs fjölda sveina á vinnustað, húsnæðis, vélakosts, áhalda og verkefna.

Iðnfræðsluráð getur fellt úr gildi löggildingu fyrirvaralaust, ef það telur forsendur þær, sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, ekki vera lengur fyrir hendi.

13. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki, sem vill taka nemendur til iðnnáms, skal senda skriflega umsókn um löggildingu til Iðnfræðsluráðs ásamt þeim gögnum, sem áskilin eru á hverjum tíma. Nú vill meistari eða iðnfyrirtæki, sem hlotið hefur löggildingu, taka nemanda til iðnnáms, og skal þá tilkynna það viðkomandi iðnfulltrúa, áður en námssamningur er gerður. Sá, sem hefja vill iðnnám, skal senda um það umsókn til iðnfulltrúa og geta þess í umsókninni, hvort hann eigi kost á kennslu hjá ákveðnum iðnmeistara eða iðnfyrirtæki. Sé svo ekki, skulu iðnfulltrúar aðstoða umsækjanda við að komast í nám eða beina umsókninni til Iðnfræðsluráðs.

14. gr.

Enginn má hefja iðnnám yngri en 15 ára. Í iðngreinum, þar sem vinnuhættir, vinnuskilyrði, vinnutími eða önnur atvik gera slíkt nauðsynlegt, getur þó Iðnfræðsluráð áskilið hærra aldursmark. Leita skal álits embættislæknis eða þeirra aðila, sem fara með vernd barna og unglinga, áður en slík ákvörðun er tekin. Óheimilt er að gera námssamning við ungling, nema hann hafi lokið miðskólaprófi eða öðru prófi jafngildu.

Iðnfræðsluráð getur þó, þegar um er að ræða nemendur, sem hefja iðnnám eftir 18 ára aldur veitt undanþágur frá þessu ákvæði, ef fræðslunefnd viðkomandi iðngreinar samþykkir fyrir sitt leyti, að undanþága sé veitt, að því er iðngreinina varðar, sbr. þó 64. gr.

Óheimilt er að gera námssamning við ungling í sérgrein, nema hann uppfylli þau skilyrði, sem sett eru fyrir námi í viðkomandi sérgrein.

15. gr.

Þegar meistari eða iðnfyrirtæki tekur nemanda til iðnnáms, skal gera um það skriflegan námssamning í þrem eintökum. Fær hvor samningsaðili sitt eintak að lokinni staðfestingu, en Iðnfræðsluráð heldur hinum þriðja.

Áður en samningar eru lagðir inn til staðfestingar hjá iðnfulltrúa eða Iðnfræðsluráði skal greiða gjald þeirra vegna inn á póstgíróreikning Iðnnemasambands Íslands. Gjald þetta skal vera 1½% af fyrsta árs launum rafvirkjanema 17 ára og eldri, eins og þau eru hverju sinni.

Meistari eða iðnfyrirtæki skal greiða ⅔ hluta gjaldsins, en nemi ⅓ hluta. Gjald þetta rennur til fræðslustarfsemi Iðnnemasambands Íslands um iðnfræðslulöggjöfina. Menntamálaráðuneytið annast eftirlit með notkun fjárins.

Iðnfulltrúi skal staðfesta námssamninga með áritun sinni, og eru þeir ógildir ella. Synji iðnfulltrúi um staðfestingu námssamnings, má áfrýja því til Iðnfræðsluráðs.

16. gr.

Iðnfræðsluráð leggur til ókeypis eyðublöð undir námssamninginn og ræður gerð hans, og eru námssamningar gerðir á önnur eyðublöð ógildir.

Í samningseyðublöðum skal hafa eyðu fyrir nafn þess iðnskóla, sem nemandi á að sækja.

Iðnfræðsluráð skal senda greinargerð reglulega til viðkomandi iðnskóla um, hverjir hafa látið skrá sig til skólans. Iðnfræðsluráð skal halda skrá um þá námssamninga, sem í gildi eru á hverjum tíma, og eiga iðnaðarmenn og aðrir rétt á að fá upplýsingar um þá, ef óskað er.

17. gr.

Námstíminn telst hafinn á dagsetningardegi námssamnings, sem staðfestingu hlýtur, enda hafi nemandi þá byrjað nám sitt. Námssamning skal senda Iðnfræðslu-

ráði eða iðnfulltrúa til staðfestingar innan eins mánaðar frá dagsetningardegi, og er við áritun Iðnfræðsluráðs eða iðnfulltrúa heimilt að breyta byrjunartíma námsins, ef samningur berst eigi innan þess tíma.

18. gr.

Nú fer meistari sá, sem skráður er í námssamningi sem lærimeistari nemanda, úr þjónustu iðnfyrirtækis, sem löggildingu hefur hlotið (sbr. 12. gr. reglugerðar þessarar), og ber þá iðnfyrirtækinu að sjá nemanda fyrir öðrum hæfum lærimeistara í iðninni.

Iðnfyrirtækið skal þegar tilkynna Iðnfræðsluráði meistaraskipti, enda skal skrá þau í námssamninginn.

19. gr.

Nú hefur meistari eða iðnfyrirtæki rofið námssamning tvisvar, vanrækt kennslu eða brotið á annan hátt gegn lögum og reglugerðum um iðnfræðslu í verulegum atriðum, og getur þá Iðnfræðsluráð svipt hlutaðeigandi rétti til að hafa nemendur tiltekinn tíma eða að fullu. Úrskurð Iðnfræðsluráðs má þó bera undir dómstóla, enda sé það gert innan 30 daga frá því að úrskurður var birtur aðilum.

IV. KAFLI

Vinnutími, orlof, slysa- og sjúkdómstilfelli.

20. gr.

Nemendur skulu ganga til þeirra verka, er þeim er skipað til. Þeir skulu vera ástundunarsamir og trúir í starfi. Daglegur vinnutími nemenda skal vera hinn sami sem sveina í hlutaðeigandi iðngrein samkvæmt kjarasamningi, sbr. þó 21. gr.

Nú er svo ástatt í einhverri iðngrein, að ekki er fyrir hendi samningur um vinnutíma sveina, og getur þá Iðnfræðsluráð ákveðið hámarksvinnutíma nemenda í iðngreininni með hliðsjón af vinnutíma í skyldum iðngreinum. Nemendum er ekki skylt að inna af hendi eftirvinnu eða helgidagsvinnu og ekki má setja þá til neinnar þeirrar vinnu, sem ekki lýtur að námi þeirra, er þeim um megn eða skaðleg getur talist heilsu þeirra.

Kaup nemanda skal vera viku- eða mánaðarkaup, miðað við fulla vinnuviku, og skulu verkefni hjá meistara ekki hafa áhrif á kaupið.

21. gr.

Þegar iðnskólakennsla fer fram í dagskóla með fullum kennslustundum, heldur nemandi kaupi sínu en mætir ekki til vinnu.

Fari iðnskólakennsla fram að fullu í kvöldskóla (30 vikur), skal vinnutími nemanda á vinnustað vera 12 stundum styttri á viku en samningsbundinn vinnutími sveina.

Nú stundar nemandi iðnskólanám að öllu leyti utan samningsbundins vinnutíma, og getur þá Iðnfræðsluráð stytt námstíma samkvæmt samningi, er svarar þeim tíma, sem ella hefði dregist af vinnutíma vegna skólanámsins.

22. gr.

Um orlof iðnnema fer samkvæmt lögum um orlof, sbr. lög nr. 87 frá 24. desember 1971 og lög nr. 109 frá 31. desember 1972.

23. gr.

Í slysa- og sjúkdómstilfellum skal nemandi hjá meistara eða iðnfyrirtæki fá fullt kaup í allt að 6 mánuði samtals yfir allan námstímann.

Þó skal nemandi aldrei missa af launum sínum fyrstu 14 dagana, eftir að hann forfallast frá vinnu sökum slysa eða sjúkdóma.

Skylt er nemanda að leggja fram læknisvottorð í slysa- og sjúkdómstilfellum, og getur meistari eða iðnfyrirtæki vísað á sérstakan trúnaðarlækni í þessu sambandi.

24. gr.

Iðnfræðsluskólar skulu greiða slysatryggingariðgjald samkvæmt lögum um almannatryggingar, vegna þeirra nema, sem stunda nám í verknámsskólum iðnaðarins, og einnig fyrir þá, sem stunda verkleg námskeið, enda séu nemendurnir ekki á staðfestum námssamningi. Um greiðslu bóta, ef slys verða, fer eftir reglum Tryggingarstofnunar ríkisins á hverjum tíma.

25. gr.

Nú hefur nemandi verið veikur lengur en 6 mánuði samtals á námstímanum, getur Iðnfræðsluráð þá ákveðið, að námstíminn framlengist hæfilegan tíma.

Í þessu sambandi skal ekki telja til veikinda, þótt námsstúlka sé fjarverandi vegna barnsburðar, enda sé fjarvera ekki lengri en 3 mánuðir á námstímanum og kaup hafi eigi verið greitt fyrir þann tíma.

V. KAFLI
Verklegt nám.

26. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki skal veita nemanda sínum kennslu í námsgreininni og sjá svo um, að hann hafi að námstíma loknum hlotið hæfilega æfingu í öllum störfum, er iðngreinin tekur til venju samkvæmt, og hafi lært meðferð, hirðingu og beitingu allra áhalda, sem tíðkuð eru í iðngreininni.

27. gr.

Iðnfræðsluráð skal setja námsreglur fyrir hverja iðngrein að fengnum tillögum hlutaðeigandi fræðslunefndar, þar sem sagt sé fyrir um störf þau, er nemendur skuli hljóta æfingu í á hverju ári námstímans.

28. gr.

Iðnfræðsluráð getur fyrirskipað, að færðar skuli vinnubækur þar sem skráð séu þau störf, er nemendur stunda á námstímabilinu, og hve lengi unnið er við hvert starf.

Vinnubækur þessar skulu gefnar út af Iðnfræðsluráði, og skulu nemandi og meistari staðfesta með áritun sinni, að þær séu rétt færðar.

Nemandi skal framvísa vinnubók sinni árlega við innritun í iðnskóla, og gengur skólinn úr skugga um, að störf nemanda séu í samræmi við námsreglur viðkomandi iðngreinar.

Telji skólinn, að misbrestur hafi orðið á í þessu efni, skal vinnubókin send Iðnfræðsluráði, sem hlutast til um, að úr verði bætt.

29. gr.

Iðnfulltrúar skulu hafa eftirlit með kennslunni og fylgjast með, að námsreglum sé framfylgt. Í þessu skyni geta þeir lagt fyrir aðila að framvísa vinnubókum hvenær sem er og heimsótt vinnustöðvar, er nemendur eru að verki.

Iðnfulltrúar kveðja prófnefndir eða eftirlitsmenn, er Iðnfræðsluráð skipar, sér til aðstoðar við eftirlit samkvæmt þessari grein, eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs hverju sinni.

30. gr.

Iðnfulltrúar geta látið fara fram skyndipróf hvenær sem er á námstímanum í því skyni að kanna hæfni nemanda.

Hafi nemandi, að dómi iðnfulltrúa og prófnefndar eða eftirlitsmanns, eigi hlotið fullnægjandi fræðslu og æfingu, miðað við námsáætlun og hve langt er liðið á námstímann, geta þeir lagt fyrir meistara og iðnfyrirtæki að bæta úr því innan ákveðins tíma.

Skjóta má ákvörðun iðnfulltrúa undir úrskurð Iðnfræðsluráðs.

31. gr.

Nú stendur yfir verkfall eða verkbann á vinnustað, þar sem nemandi stundar nám sitt, og skal hann þá eigi taka þátt í framleiðslustörfum. Aftur á móti er nemanda skylt að mæta til æfingar og meðferðar véla og verkfæra á vinnustað, þar sem því verður við komið.

Nú stendur vinnudeila svo lengi, að telja má, að nemandi missi verulega úr verklegu námi hennar vegna, og getur Iðnfræðsluráð þá ákveðið að framlengja námssamninginn um hæfilegan tíma.

VI. KAFLI
Prófnefndir.

32. gr.

Iðnfræðsluráð skipar prófnefndir innan hverrar iðngreinar og á þeim stöðum, sem henta þykir og hæfir prófnefndarmenn eru fyrir hendi. Jafnan skal vera ein prófnefnd í hverri iðngrein í hverju skólaumdæmi, en heimilt er þó að hafa færri prófnefndir, ef félag eða fulltrúar hlutaðeigandi iðngreinar gera tillögu um það til Iðnfræðsluráðs.

Iðnfræðsluráð setur prófnefndum starfsreglur.

33. gr.

Verksvið prófnefnda er:

a. Að vera iðnfulltrúum til aðstoðar við eftirlit með iðnnámi, eins og nánar segir í reglugerð þessari.
b. Að sjá um sveinspróf og dæma þau.

Prófnefnd getur tekið sér eftirlitsmann til yfirsetu á prófstað, og greiði meistari próftaka þann kostnað.

34. gr.

Í prófnefnd skulu vera þrír menn, að jafnaði bæði meistarar og sveinar, og skulu þeir skipaðir af Iðnfræðsluráði til þriggja ára í senn. Jafnmargir skulu skipaðir til vara, séu þeir til á staðnum.

Tveir prófnefndarmenn skulu skipaðir að fengnum tillögum hlutaðeigandi iðnráðs, eða iðnaðarmannafélags, þar sem iðnráð er ekki til, enda hafi það ráðfært sig við hlutaðeigandi iðnfélög, séu þau til á staðnum, en ella samiðnaðarmenn á viðkomandi stað. Hinn þriðja skipar Iðnfræðsluráð án tilnefningar, og skal hann vera formaður prófnefndar.

Nú er hvorki til iðnráð né iðnaðarmannafélag á staðnum, og getur þá Iðnfræðsluráð ráðfært sig við iðnaðarmenn á staðnum um skipun prófnefndar.

Iðnfræðsluráð tilkynnir prófnefndarmönnum skipunina og sendir þeim jafnframt eitt eintak af reglugerð þessari ásamt starfsreglum prófnefnda.

35. gr.

Nú eru á einhverjum stað ekki til nægilega margir samiðnaðarmenn í prófnefnd, og getur Iðnfræðsluráð þá skipað menn úr skyldum iðngreinum í prófnefndina.

Einn samiðnaðarmaður skal þó vera í prófnefndinni hið fæsta, sé fulllærður iðnaðarmaður í iðninni til hérlendis.

36. gr.

Nú eru á einhverjum stað enginn samiðnaðarmaður annar en meistari próftaka, og skal þá prófið fara fram á öðrum stað, þar sem hentugast er að fá prófnefnd. Þó má halda próf á þeim stað, þar sem námið fór fram, ef því verður við komið, að prófnefnd komi þangað, enda sé það sameiginleg ósk meistara og próftaka, og greiði meistari kostnað, sem af því leiðir. Hið sama gildir, þurfi nemandi að fara til prófs utan dvalarstaðar síns.

37. gr.

Sé prófnefnd ekki til í skólaumdæmi, ber meistara eða iðnfyrirtæki að snúa sér til Iðnfræðsluráðs um að fá skipaða prófnefnd.

38. gr.

Prófnefndarmaður víkur úr sæti í prófnefnd, ef hann er meistari nemanda eða skyldur honum að feðgatali eða niðja, eða öðrum lið til hliðar, maki hans, unnusti eða unnusta, kjörforeldri eða kjörbarn, fósturforeldri eða fósturbarn. Ennfremur skal prófnefndarmaður víkja úr sæti, sé hann starfsmaður hjá meistara þeim eða iðnfyrirtæki, er próftaki stundaði nám hjá.

Víki prófnefndarmaður úr sæti, tekur varamaður sæti í prófnefndinni. Sé enginn varamaður til, skal iðnfræðsluráð skipa prófnefndarmann hverju sinni.

Aldrei mega tveir menn frá sama fyrirtæki vera prófdómendur samtímis.

39. gr.

Iðnfræðsluráð getur vikið prófnefndarmanni úr starfi, ef hann vanrækir starf sitt eða brýtur af sér á annan hátt að mati Iðnfræðsluráðs.

Verði ágreiningur milli prófnefndar og próftaka eða meistara hans, skal honum vísað til úrskurðar Iðnfræðsluráðs. Getur Iðnfræðsluráð tilnefnt sérstaka trúnaðarmenn til þess að fjalla um ágreininginn. Skylt er prófnefnd að varðveita öll gögn, er ágreininginn varða, og afhenda þau Iðnfræðsluráði eða fulltrúum þess, þar með talið prófverkið sjálft eins og próftaki skilaði því, eftir því sem við verður komið.

40. gr.

Kostnaður við prófnefndir greiðist úr ríkissjóði.

Prófnefnd afhendir viðkomandi lögreglustjóra innborguð prófgjöld skv. 48. gr. við undirritun sveinsbréfa, en hann greiðir prófnefndarmönnum þóknun samkvæmt reikningi.

Menntamálaráðuneytið ákveður þóknun prófnefndarmanna að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

41. gr.

Til þess að tryggja samræmi í störfum prófnefnda skipar ráðherra sá, er fer með iðnfræðslumál, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, einn eða fleiri eftirlitsmenn með prófunum til 4 ára í senn. Skulu þeir hafa ákveðið eftirlitssvæði, ef

fleiri eru en einn, heimsækja hverja prófnefnd í umdæmi sínu eftir þörfum og leiðbeina þeim um það, sem þurfa þykir.

Eftirlitsmenn þessir skulu gefa Iðnfræðsluráði árlega skýrslu um störf sín, enda eru þeir háðir fyrirmælum Iðnfræðsluráðs. Kostnaður við ferðir og störf eftirlitsmanna greiðist úr ríkissjóði.

42. gr.

Þar sem prófnefnd eða eftirlitsmaður telja ekki ástæðu til að hafa sérstakan prófstað, skal meistari sjá próftaka fyrir verkstæði og verkfærum við prófið, er metið sé gilt af prófnefnd og eftirlitsmanni.

43. gr.

Prófnefnd færir gerðabók um störf sín. Skal hún gerð eftir fyrirmynd, er Iðnfræðsluráð samþykkir. Þá er gerðabók er útskrifuð, skal hún afhendast Iðnfræðsluráði til varðveislu. Ennfremur skal prófnefnd halda bók, er í sé fært nafn próftaka, nafnnúmer, fæðingardagur hans, fæðingarár og staður, nöfn foreldra hans og atvinna, námstími og iðn, nafn og heimili lærimeistara, prófverkefni, svo og einkunnir í einstökum greinum og aðaleinkunn, er nemandi fær við prófið.

Nefnist sú bók prófbók og skal færast í fjórriti. Skal prófnefnd, að loknu sveinsprófi, afhenda viðkomandi lögreglustjóra eitt eintak, Iðnfræðsluráði annað, Landssambandi iðnaðarmanna hið þriðja og Iðnsveinaráði Alþýðusambands Íslands fjórða eintakið.

44. gr.

Óheimilt er að taka mann til sveinsprófs, sem ekki hefur skriflegan námssamning, áritaðan samkvæmt lögum um iðnfræðslu og vottorð meistara um að hann hafi lokið námi sínu samkvæmt samningi, skírteini um fullnaðarpróf frá viðurkenndum iðnskóla, svo og önnur tilskilin vottorð.

Sá, sem lokið hefur iðnnámi sínu frá iðnfræðsluskóla eða lýkur því undir umsjón skólans, leggur ekki fram skriflegan námssamning.

Menntamálaráðuneytið getur veitt undanþágu frá þessu eftir ástæðum, ef svo stendur á sem greint er í 130. grein.

45. gr.

Óheimilt er próftaka að byrja á verki við prófið fyrr en prófdómendur hafa samþykkt verkstæði eða vinnustað prófsins, uppdrætti, þar sem þeirra er krafist, og annan undirbúning undir prófið. Ennfremur skulu þeir ákveða, hvenær verkið skuli byrja og því verið lokið, og fullvissa sig um að próftaki sé við því búinn að inna verkið af hendi. Eftir að próf eru byrjuð, ber prófnefndum að hafa eftirlit með framkvæmd verksins eftir þörfum, og er þeim í því skyni heimill aðgangur að öllu, er lýtur að verkinu.

VII. KAFLI
Sveinspróf.

46. gr.

Þegar námstími er á enda, skal nemandi gera prófsmíði hjálparlaust eða inna af hendi eitthvert það verk, er sýni, að hann sé fullnuma í iðn sinni.

Standist nemandi prófið, ber að gefa út handa honum prófskírteini, er sé undirritað af formanni prófnefndar og lögreglustjóra.

Heitir það prófskírteini sveinspróf.

47. gr.

Þá er nemandi hefur lokið iðnnámi, skal meistari snúa sér til formanns viðkomandi prófnefndar í iðninni með beiðni um, að nemandinn fái að ganga undir sveinspróf. Beiðninni, sem skal vera skrifleg, skal fylgja:

1. Námssamningur nemandans.
2. Fæðingar- og skírnarvottorð nemandans.
3. Vottorð meistara eða iðnfyrirtækis um, að nemandinn hafi lokið verklegu námi.
4. Burtfararprófskírteini frá iðnskóla.
5. Prófgjald það, er ræðir í 48. gr.

Nú eru, þegar sveinspróf hefst í iðninni, tveir mánuðir eða skemmri tími eftir af námstíma nemanda samkvæmt námssamningi, og getur þá Iðnfræðsluráð heimilað nemandanum að þreyta sveinspróf, enda hafi hann lokið burtfararprófi frá iðnskóla. Þó skal eigi gefa út sveinspróf til próftaka, þótt hann standist prófið, fyrr en námstíma hans er lokið samkvæmt námssamningi, og skal sveinsprófi talið lokið sama dag og námstíma lýkur.

Nú er svo ástatt sem lýst er í 130. gr. og menntamálaráðuneytið hefur veitt leyfi til verklegs sveinsprófs eingöngu, leggur þá próftaki fram skírteini menntamálaráðuneytisins þar að lútandi ásamt:

1. Fæðingar- og skírnarvottorði.
2. Prófgjaldi því, sem um ræðir í 48. gr.

48. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki greiðir fyrir próftaka prófgjald, sem rennur í ríkissjóð og skal fylgja prófbeiðni, svo og annan kostnað, að svo miklu leyti sem hann greiðist ekki af opinberu fé, svo sem kaup eftirlitsmanna á prófstað og kaup próftaka, meðan á prófi stendur, og stimpilgjald af sveinsbréfi.

Prófgjald, sem rennur í ríkissjóð, skal ákveðið ár hvert í samræmi við reglur um greiðslur til prófnefndarmanna.

Ekki er meistara eða iðnfyrirtæki skylt að inna af hendi kaupgreiðslu á próftíma, nema fyrir þann tíma, sem til dagvinnu telst, enda þótt prófið fari að einhverju leyti fram utan dagvinnutíma.

Þeir, sem hafa leyfi menntamálaráðuneytisins til verklegs sveinsprófs eingöngu, svo og þeir, sem þreyta próf í annað og þriðja skipti, skulu greiða prófkostnað sjálfir.

49. gr.

Nú háttar svo til, að prófverk er smíði hlutar, sem próftaki vill sjálfur eiga, og er honum það þá heimilt, enda standi hann sjálfur straum af öðrum kostnaði við prófið en próf- og stimpilgjaldi.

50. gr.

Hafi nemandi ekki staðist sveinspróf í iðninni, skal hann eiga rétt á að ganga undir það á ný, þegar það er næst haldið, enda sé hann sjálfráður um það, hvar og á hvern hátt hann heldur náminu áfram.

Enginn nemandi getur átt rétt til að ganga undir próf í sömu iðngrein oftar en þrisvar sinnum, þó má ekki líða lengri tími en tvö ár frá því að hann þreytti próf fyrst í iðninni, þar til hann þreytir próf í þriðja sinn.

Ráðherra getur þó lengt tveggja ára frestinn, ef sérstaklega stendur á.

Nemandi, sem ekki hefur staðist sveinspróf, en óskar að ganga undir próf á ný, skal ávallt ganga undir próf í sama lögsagnarumdæmi og hann gekk undir próf í fyrsta sinn. Iðnfræðsluráð getur þó veitt undanþágu frá þessu.

51. gr.

Þegar svo er ástatt sem segir í 50. gr. reglugerðar þessarar, getur nemandi jafnan sjálfur snúið sér til formanns prófnefndar á viðkomandi stað með beiðni um að fá að ganga undir sveinspróf á ný.

Beiðni skal vera skrifleg, og skal fylgja henni það, er greinir í 47. gr. reglugerðar þessarar, enda greiði nemandi þá sjálfur prófgjald skv. 48. gr.

52. gr.

Sveinspróf skal halda tvisvar á ári, eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs. Skal auglýsa prófið með a. m. k. tveggja vikna fyrirvara. Umsóknir um próftöku skulu komnar til formanns prófnefndar fyrir 1. þess mánaðar, er próf skal fara fram í.

53. gr.

Prófið er:

a. Ákveðin smíði eða verk samkvæmt 54. gr., er sýni kunnáttu nemandans í iðninni.
b. Vinna á verkstæði eða vinnustað, er sýni leikni nemandans, handlagni og vinnuhraða..
c. Teikning.
d. Munnlegt próf um handbrögð, efni, verkfæri, tæki, vélar og annað, er varðar iðn hans.

Þeir, sem hafa leyfi menntamálaráðuneytisins til verklegs sveinsprófs eingöngu, samanber 130. gr., skulu aðeins prófaðir í liðum a., b. og d.

54. gr.

Menntamálaráðherra setur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, reglur um prófverkefni og tilhögun sveinsprófs í hverri iðngrein og sérgrein um sig.

Skal Iðnfræðsluráð hafa frumkvæði um, að reglur þessar séu endurskoðaðar, svo oft sem þurfa þykir, í samráði við fræðslunefnd hlutaðeigandi iðngreinar.

55. gr.

Prófnefnd ákveður prófverkið í samræmi við reglur þær, sem um ræðir í 53. og 54. gr. Hún ákveður, hve langan tíma nemandi fær til prófsins og hvernig umsjón með því skuli hagað samkvæmt fyrirmælum Iðnfræðsluráðs.

56. gr.

Nú vill próftaki vinna annað verk eða gera annan grip en prófnefnd hefur ákveðið, og er þá prófnefnd heimilt að leyfa það, ef hún telur að það sýni eins mikla kunnáttu próftaka í iðn sinni og ef lærimeistari lýsir yfir því, að próftaki kunni einnig að gera það verk, er prófnefnd hefur ákveðið.

57. gr.

Við prófið skal gefa einkunnir í heilum tölum frá 1 til 10, en aðaleinkunn skal reikna með einum aukastaf. Skal sérstök einkunn gefin fyrir hvern lið, sem nefndur er í 53. gr., og verður meðaltal þeirra einkunna aðaleinkunn prófsins.

Ekki má láta neinn fá sveinsbréf, sem fær minna en 5 í aðaleinkunn, verklegu prófi né teikningu eða minna en 3 í nokkurri prófgrein.

Einkunnin 9 og þar yfir telst ágætiseinkunn, 7.3—8.9 I. einkunn, 6.0—7.2 telst II. einkunn og 5.0—5.9 telst III. einkunn.

58. gr.

Þegar próftaki hefur lokið prófi, skal prófnefndin þegar gefa viðkomandi lögreglustjóra skýrslu um prófið á frumriti sveinsprófsbókar.

Lögreglustjóri heldur skrá yfir öll sveinsbréf, útgefin í umdæmi hans.

Ef próftaki hefur staðist prófið, skal lögreglustjóri gefa út sveinsbréf af réttri gerð handa próftaka.

Lögreglustjóri leggur til eyðublöð undir sveinsbréfin.

Sveinsbréfin skulu gerð í bókarformi eða samanbrotin í hylki eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs. Sveinsbréfin skulu vera af tveim gerðum. Önnur með yfirskriftinni „SVEINSBRÉF“, og skal gefa þá gerð út til handa þeim, sem lokið hafa fullkomnu iðnnámi með iðnskóla eða í framhaldsdeild verknámsskóla. Hin gerðin skal vera með yfirskriftinni „SVEINSBRÉF, veitir ekki rétt til meistarabréfs“, og skal gefa þá gerð út til handa þeim, sem lokið hafa prófi í sérgreininni eða prófi í verklegum hluta sveinsprófs eingöngu.

Óski einhver iðngrein eftir að hafa sérstaka gerð á sveinsbréfinu, skal það heimilt á kostnað hlutaðeigandi iðngreinar, en þó því aðeins, að Iðnfræðsluráð samþykki útlit sveinsbréfsins.

Á sveinsbréfinu skulu eftirtalin atriði að minnsta kosti koma fram:

1. Fullt nafn próftaka.
2. Nafnnúmer.
3. Fæðingardagsetning.
4. Að viðkomandi hafi lokið sveinsprófi í iðn eða sérgrein.
5. Nafn iðngreinar eða sérgreinar.
6. Einkunnir fyrir verklegt próf.
7. Einkunnir fyrir iðnskólapróf.
8. Lýsing á prófverki.
9. Útgáfudagsetning.
10. Undirskrift formanns prófnefndar.
11. Undirskrift lögreglustjóra.
12. Neðanmáls skal setja flokkun einkunna samkvæmt 100. gr.
13. Yfirlýsing á enskri tungu um, að viðkomandi hafi staðist sveinspróf í greininni samkvæmt lögum og reglugerðum.
14. Staðfesting lögreglustjóra á yfirlýsingunni.

B. IÐNFRÆÐSLUSKÓLAR

VIII. KAFLI

Iðnfræðsluskólar — skilgreining.

59. gr.

Iðnfræðsluskólar, sem reglugerð þessi tekur til, nefnast einu nafni eftirtaldir skólar:

a. Iðnskólar, sbr. 62. gr., sem veita fræðslu nemendum, sem nema vilja iðn til sveinsprófs.
b. Verknámsskólar iðnaðarins og framhaldsdeildir þeirra, sbr. 71. og 76. gr., sem veita fræðslu, verklega og bóklega, um iðnaðarstörf.
c. Sérskólar einstakra iðngreina, sbr. 85. gr., sem hafa sama markmið og skólar þeir, sem nefndir eru í a. og b.
d. Meistaraskólar, sbr. 87. gr., sem ætlaðir eru þeim, sem búa sig undir meistarapróf eða verkstjórn í iðnaði.

60. gr.

Skólaumdæmi skulu vera sem hér segir, og starfi einn iðnfræðsluskóli í hverju umdæmi.

1. Vesturlandsumdæmi: Borgarfjarðarsýsla, Akraneskaupstaður, Mýrasýsla, Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla, Dalasýsla.
2. Vestfjarðaumdæmi: Barðastrandarsýsla, Vestur-Ísafjarðarsýsla, Ísafjarðarkaupstaður, Norður-Ísafjarðarsýsla, Strandasýsla.
3. Norðurlandsumdæmi vestra: Vestur-Húnavatnssýsla, Austur-Húnavatnssýsla, Skagafjarðarsýsla, Sauðárkrókskaupstaður, Siglufjarðarkaupstaður.
4. Norðurlandsumdæmi eystra: Eyjafjarðarsýsla, Akureyrarkaupstaður, Ólafsfjarðarkaupstaður, Suður-Þingeyjarsýsla, Húsavíkurkaupstaður, Norður-Þingeyjarsýsla.
5. Austurlandsumdæmi: Norður-Múlasýsla, Seyðisfjarðarkaupstaður, Suður-Múlasýsla, Neskaupstaður, Austur-Skaftafellssýsla,
6. Suðurlandsumdæmi: Vestur-Skaftafellssýsla, Rangárvallasýsla, Árnessýsla.
7. Vestmannaeyjaumdæmi: Vestmannaeyjakaupstaður (sbr. 1. mgr. 12. gr. l. nr. 68/1966).
8. Reykjanesumdæmi: Gullbringusýsla og Keflavíkurkaupstaður (sbr. 1. mgr. 12. gr. l. nr. 68/1966).
9. Hafnarfjarðarumdæmi: Hafnarfjarðarkaupstaður, Kópavogskaupstaður, Kjósarsýsla.
10. Reykjavíkurborg.

Ráðherra getur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, gert breytingar á skólaumdæmi um takmarkaðan tíma, hafi verið fleiri skólar starfandi við gildistöku þessarar reglugerðar. Ennfremur getur ráðherra löggilt sérskóla einstakra iðngreina.

61. gr.

Ráðherra ákveður, hvar skólasetur hvers skólaumdæmis skv. 60. gr. skuli vera, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs og sýslunefnda og bæjarstjórna í hlutaðeigandi skólaumdæmi.

Að jafnaði skal ákveða skólasetur þar, sem nemendafjöldi hefur verið mestur innan hvers skólaumdæmis, miðað við næstu 5 ár á undan, enda hafi verið um samfellt skólahald að ræða.

Við ákvörðun skólasetra skal ennfremur taka tillit til atvinnuhátta, samgangna og eðlilegra tengsla við aðrar fræðslu- og þjónustustofnanir í skólaumdæminu.

IX. KAFLI

Iðnskólar. Markmið. Inntökuskilyrði.

62. gr.

Iðnskólar veita fræðslu nemendum sem iðnmeistarar og iðnfyrirtæki hafa tekið til iðnnáms samkvæmt reglugerð þessari, og svo nemendum, er verklegt nám stunda í verknámsskólum eða öðrum skólavinnslustöðvum eftir því sem við á og ákveðið er í reglugerð þessari. Ennfremur er iðnskólum rétt að efna til námskeiða í bóklegum og verklegum greinum, ef henta þykir, enda komi samþykki menntamálaráðuneytisins til hverju sinni.

63. gr.

Iðnskólar skulu vera dagskólar, og skal kennsla fara fram í allt að þriggja mánaða námstímabilum, einu fyrir hvert námsár viðkomandi iðngreinar.

Heimilt er þó að fengnu samþykki Iðnfræðsluráðs að hafa annað fyrirkomulag á náminu, enda verði fullum kennslustundafjölda náð í hverri námsgrein samkvæmt námsskrá.

Meðan svo háttar til, að ókleift reynist að fá húsnæði og kennslukrafta að degi til, má kennslan fara fram að nokkru leyti að kvöldi til, þó ekki eftir kl. 22.00. Ákvæði þessarar greinar eiga þó ekki við um námskeið skv. síðustu mgr. 62. gr.

64. gr.

Þessi eru almenn inntökuskilyrði iðnskóla:

1. Að umsækjandi sé fullra 15 ára.
2. Að hann hafi lokið miðskólaprófi eða
3. að viðkomandi sanni kunnáttu sína til þess að geta stundað nám í iðnskóla með því að standast miðskólapróf í íslensku, ensku, dönsku og reikningi á vegum ráðuneytisins.

Áskilja má, að nemandi hafi tiltekna lágmarkseinkunn á miðskólaprófi í einstökum námsgreinum svo og í aðaleinkunn, og heimilt að hafa slíkar einkunnir breytilegar eftir þörfum einstakra iðngreina.

Ráðuneytið setur nánari reglur um, hverjar þessar lágmarkseinkunnir skuli vera og í hvaða greinum, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs. Iðnfræðsluráði er heimilt að veita undanþágu frá ákvæði 2. töluliðar 1. mgr., þegar um er að ræða nemendur, sem hefja iðnnám eftir átján ára aldur, enda liggi fyrir samþykkt fræðslunefndar viðkomandi iðngreinar um, að undanþága sé veitt, að því er iðngreinina snertir.

Sé undanþágan veitt, skal nemandi sýna við inntökupróf, að hann hafi nægilega þekkingu til að geta fylgst með kennslu í 1. bekk, og skulu inntökupróf miðuð við eigi minni kröfur en gerðar eru til miðskólaprófa í þessum námsgreinum.

Setja má sérstök inntökuskilyrði fyrir sérgreinar, í samræmi við námsáætlanir þeirra.

65. gr.

Heimilt er iðnskólum að halda undirbúningsnámskeið fyrir þá nemendur, sem þurfa inntökupróf skv. 64. gr., svo og þá nemendur, sem að mati skólans, sbr. 2. mgr. 64. gr., hafa ekki hlotið nægilega háa einkunn í einni námsgrein eða fleiri við miðskólapróf til þess að geta fylgst með kennslu í 1. bekk.

66. gr.

Skólinn er því aðeins skyldugur að taka nema úr sínu umdæmi, að greinin sé kennd við skólann. Nemum úr öðrum skólaumdæmum er skylt að veita viðtöku í þeim greinum, sem kenndar eru við skólann, ef viðkomandi sveitarfélag samþykkir greiðsluskyldu sína (sjá 129. gr.).

Nemendur skulu hafa löglega námssamninga og fullnægja öðrum settum skilyrðum. Iðnfræðsluráð tilkynnir iðnskólum um þá iðnnema, sem innrita skal í skólana samanber 16. gr., samkvæmt námssamningi og skal iðnskólinn ákveða námsferil nemandans í skólanum og tilkynna hann nema og meistara eða iðnfyrirtæki.

Við slíka ákvörðun námsferils skal ætíð hafa í huga, að neminn geti lokið skólanámi á samningstímanum.

Ennfremur skal senda sömu aðilum árlega tilkynningu um, hvenær nemi skuli koma í skóla.

Meistarar og iðnnemar skulu tilkynna forföll, en meistarar, sem sanna ekki forföll nemenda sinna, skulu greiða fullan skólakostnað að mati skólans, ef nemandinn vill halda áfram námi.

Nú getur nemandi einhverra orsaka vegna ekki sótt skóla á tilsettum tíma, og skal þá sækja um skólavist á öðrum tíma til skólastjórnar með a. m. k. fjögurra vikna fyrirvara.

X. KAFLI
Um kennslu og námsefni í iðnskólum.

67. gr.

Kennslugreinar skulu vera þessar:
Íslenska, félagsfræði, reikningur, eðlis- og efnafræði, iðnfræði, teikning, danska, enska og bókfærsla.

68. gr.

Kennslan fer fram eftir námsskrá, sem ráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.
Óheimilt er skólanum að skerða þann stundafjölda, sem gert er ráð fyrir í námsskrá, og verði um endurtekin forföll kennara að ræða, skal skólinn bæta nemendum slík forföll.
Námsefni á undirbúningsnámskeiðum og sérnámskeiðum ákveður stjórn skólans að fengnu samþykki Iðnfræðsluráðs.

69. gr.

Lengd hverrar kennslustundar og fjölda þeirra í hverri námsgrein skal miða við að ná þeim heildarstundafjölda, sem gert er ráð fyrir í námsskrá. Vikulegur kennslutími nema má ekki fara fram úr 40 klukkustundum á viku, og að jafnaði skal ekki kenna hverjum nema lengur en 8 klukkustundir dag hvern.

70. gr.

Nemendur í hverri bekkjardeild séu að jafnaði 24—26, eigi fleiri en 30 og aldrei færri en 10, nema um kennslu í sérgreinum sé að ræða.
Þegar nemendafjöldi leyfir, skal nemendum sömu iðngreinar skipað saman í bekkjardeild, en ella skal skipa saman nemendum skyldra iðngreina, eftir því sem kostur er á.

XI. KAFLI
Verknámsskólar. Markmið. Inntökuskilyrði.

71. gr.

Verknámsskólar iðnaðarins veita fræðslu verklega og bóklega um undirstöðuatriði iðnaðarstarfa. Kennslan skal miða að því, að nemendur öðlist staðgóða þekkingu á vélum og verkfærum, sem um er að tefla og efnum, sem úr er unnið, jafnframt því sem áhersla skal lögð á þjálfun þeirra í starfi á kerfisbundinn hátt með það að markmiði, að nemendur verði sem hæfastir til starfs í starfsgrein sinni að loknu námi.

72. gr.

Almenn inntökuskilyrði verknámsskóla eru hin sömu sem iðnskóla sbr. 64. gr., eftir því sem við á.

73. gr.

Verknámsskólar skulu starfa frá 1. september til 31. maí ár hvert, og skal námstími vera 32 kennsluvikur að viðbættum prófum. Kennsla skal miða að undirbúningi undir iðnnám, annað tækninám og iðnaðarstörf. Ráðuneytið getur heim-

ilað, ef sérstaklega stendur á, að skipta megi starfstíma verknámsskóla í tvö námstímabil, enda sé hvort eigi skemmra en 16 kennsluvikur auk prófa, svo að náð verði fullum kennslustundafjölda samkvæmt námsskrá.

74. gr.

Námstímanum skal varið sem næst að jöfnu milli bóknáms og verknáms. Í bóknámsgreinum skal miða kennslu við námsskrá 1. og 2. bekkjar iðnskóla, sbr. 68 gr.

75. gr.

Verklegt nám fer fram í vinnustofum skólanna. Í þeim greinum, þar sem nemendafjöldi er nægur, má miða kennsluna við einstaka iðngrein, en ella við flokk skyldra greina. Í verknámi skulu nemendur ekki vera fleiri en 12 til 15 í námshópi, og skal við það miðað að skipta bekkjardeildum í tvennt ef fjölmennari eru.

76. gr.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, að starfrækja skuli framhaldsdeildir við verknámsskóla í einstökum iðngreinum.

Í iðngreinum, þar sem erfitt er að koma við námi á vinnustað, má á sama hátt ákveða að námið fari að öllu leyti fram í verknámsskóla með framhaldsdeild, enda hafi skólinn hæfa meistara í þjónustu sinni. Í þessum tilvikum ber skólanum að sjá svo um, að nemandinn hafi að námstíma loknum, hlotið hæfilega æfingu í öllum störfum, er iðngreinin tekur til venjum samkvæmt og hafi lært meðferð, hirðingu og beitingu allra áhalda, sem tíðkuð eru í iðngreininni.

Um námstíma í framhaldsdeild, námsefni og námstilhögun gilda ákvæði 80. gr.

77. gr.

Nemendur, sem lokið hafa fullnaðarprófi frá verknámsskóla, skulu eiga rétt til styttingar á námstíma sínum, ef þeir ráðast í iðnnám hjá meistara eða iðnfyrirtæki, svo sem segir í 8. gr. reglugerðar þessarar.

78. gr.

Ráðherra ákveður að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, hvaða iðngreinar eða flokkar skyldra greina skuli kenndar við hvern verknámsskóla um sig, og er óheilt að fjölga verknámsgreinum, nema að fengnu samþykki ráðherra.

Þegar um er að ræða nám eða námskeið fyrir starfsfólk verksmiðjuiðnaðar eða aðra tæknistarfsemi, skipar Iðnfræðsluráð fræðslunefndir frá hlutaðeigandi aðilum, samanber 4. gr. Fræðslunefndin leggur fram námsáætlun fyrir starfsgreinar til umsagnar Iðnfræðsluráðs og ákvörðunar ráðherra.

XII. KAFLI

Um kennslu og námsefni í verknámsskóla.

79. gr.

Í verknámsskóla skal kennslan bæði vera bókleg og verkleg, og gilda um hana reglur, er hér fara á eftir.

80. gr.

Verkleg kennsla fari fram eftir námsreglum, sem ráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs. Námsreglur skulu miðast við einstaka iðngrein eða flokk skyldra iðngreina.

Í námsreglum skal í meginatriðum sagt fyrir um, í hverju verknámið skuli fólgið, hve miklum tíma skuli varið til kennslu í hverjum verkþætti fyrir sig og í hvaða röð kennsla og þjálfun skuli veitt í einstökum verkþáttum.

Kennslu í verknámsgreinum skal haga þannig, að hún sé í sem mestu samræmi við þau vinnubrögð, sem tíðkast á vinnustað í viðkomandi grein.

Auk þess að kennsla fari fram eftir námsskrá, ber að leggja áherslu á, að nemendur vinni skipulega og nái sem fyrst eðlilegum vinnuhraða.

Strax og telja má, að nemendur hafi tileinkað sér undirstöðuatriði verknámsins, skal haft eftirlit með þeim tíma, sem nemendur nota til úrlausnar verkefna. Þar sem slíkt á við, skulu nemendur vandir á að nota vinnuseðla og kennt að útfylla þá.

Eftir því sem við verður komið og slíkt brýtur ekki í bága við kennslu og námsefni, skal áhersla lögð á hagnýt verkefni, t. d. smíði á verkfærum og búnaði fyrir skólana eða söluvarning, ef um slíkt getur verið að ræða.

Í verknámi skal hafa kennsluna samfellda og sem mest í samræmi við það sem tíðkast á vinnustað.

Heimilt er að hafa 10 mínútna hlé eftir 2 samfelldar kennslustundir, en að öðru leyti skal veita matar- og kaffihlé sem mest í samræmi við þær reglur, sem gilda í viðkomandi iðngrein, eftir því sem við verður komið.

81. gr.

Nú samþykkir ráðuneytið, að verknámsskóli starfræki framhaldsdeildir, þar sem iðnnám til sveinsprófs fari fram að fullu, og skal þá kennslu hagað þannig, að hún sé í svo miklu samræmi við starfshætti á vinnustað sem unnt er. Er skólanum heimilt í þessu skyni að ráðstafa nemanda til þjálfunar á vinnustað undir eftirliti skólans samkvæmt nánari fyrirmælum Iðnfræðsluráðs.

82. gr.

Í verknámsskólum skal lögð áhersla á að kynna nemendum gildandi reglur um öryggi og slysavarnir á vinnustað.

83. gr.

Bókleg kennsla fari fram eftir námsskrá, sem ráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

Í eins árs verknámsskóla skal miðað við, að námsefni samsvari námsskrá 1. og 2. bekkjar iðnskóla. Um námsefni á framhaldsnámskeiðum setur ráðuneytið sérreglur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

Í verkefni til sveinsprófs skal námsefni í bóklegum greinum a. m. k. samsvara námsskrá til burtfararprófs úr iðnskóla.

84. gr.

Verknámsskólar leggja nemendum til efni og verkfæri til verknámsins.

Nemendur leggja sér til vinnuklæðnað í samræmi við þær reglur, sem skólinn setur.

Munir og önnur verðmæti, sem framleitt er í vinnustofum skólanna, eru eign þeirra, en heimilt skal nemendum að eignast þá muni, sem þeir gera sjálfir, gegn greiðslu efniskostnaðar. Á þetta einkum við um verkfæri, sem nemendur hafa framleitt og geta haft þýðingu fyrir áframhaldandi starf þeirra.

Að öðru leyti ráðstafar stjórn skólanna framleiðslu þeirra.

Nú selur framhaldsdeild verknámsskóla út vinnu nemenda, og er þá skólanum heimilt að greiða nemendum kaup. Verði ágreiningur um kaupfjárhæðina, sker Iðnfræðsluráð úr.

Verknámsskólar greiða slysatryggingariðgjald fyrir þá nemendur sína, sem ekki eru á námssamningi hjá meistara, samanber 23. gr. reglugerðar þessarar.

Skylt er nemendum að inna af höndum í þágu skólans viðhald og viðgerðir á tækjum og búnaði skólans í allt að 2 vikur af starfstíma skólans.

XIII. KAFLI
Sérskólar einstakra iðngreina.

85. gr.

Sérskólar teljast þeir skólar, sem ráðuneytið viðurkennir, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, til þess að veita fræðslu, bóklega og verklega, nemendum einstakra iðngreina.

86. gr.

Um inntökuskilyrði, námsefni, námsskrá, próf og aðra tilhögun námsins, gilda ákvæði reglugerðar þessarar, eftir því sem við á.

87. gr.

Þessir sérskólar eru viðurkenndir:

a) Hótel- og veitingaskóli Íslands fyrir nemendur í matreiðslu og framreiðslu. Sjá ennfremur lög nr. 6/1971.
b. Garðyrkjuskóli ríkisins að Reykjum í Ölfusi, fyrir nemendur í skrúðgarðyrkju.
c. Vélskóli Íslands fyrir nemendur í málmiðnaðargreinum, sbr. reglugerð um vélstjóranám nr. 200/1974.

XIV. KAFLI
Meistaraskólar. Markmið. Inntökuskilyrði.

88. gr.

Meistaraskóla skal starfrækja í Reykjavík.

Við aðra skóla, sem um ræðir í 60. gr. reglugerðar þessarar, má einnig starfrækja meistaraskóla að fengnu samþykki ráðherra, sem jafnframt ákveður að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, til hvaða iðngreina kennsla skuli taka.

89. gr.

Meistaraskólar veita fræðslu, verklega og bóklega, þeim, sem búa sig undir meistarapróf, löggildingu, sé hennar krafist í viðkomandi iðngrein, eða verkstjórn í iðnaði.

Kennsluna má miða við einstaka iðngrein eða flokk skyldra iðngreina.

90. gr.

Skilyrði til inngöngu í meistaraskóla er, að viðkomandi hafi lokið sveinsprófi í hlutaðeigandi iðngrein. Krefjast má ákveðinnar lágmarkseinkunnar úr iðnskóla og verklegu prófi (sveinsprófi).

Lágmarkseinkunn, sé hennar krafist, skal ákveðin af ráðherra að fengnum tillögum viðkomandi fræðslunefndar.

91. gr.

Kennslugreinar skulu m. a. vera þessar:

1. Íslensk verslunarbréf og vélritun.
2. Stærðfræði og kostnaðarreikningur.
3. Bókfærsla og rekstrarhagfræði.
4. Enska.
5. Eðlis- og efnafræði.
6. Iðn- og verslunarréttur og vinnulöggjöf.
7. Slysavarnir og hjálp í viðlögum.
8. Verkstjórn og vinnuhagræðing.
9. Iðnfræði, bókleg og verkleg, varðandi þá iðngrein, sem um er að tefla.

92. gr.

Kennslan í bóknámsgreinum fer fram eftir námsskrá, sem ráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

93. gr.

Verkleg kennsla fer fram í vinnustofum og tilraunastofum. Skal einkum lögð áhersla á að kynna nýjungar og sérstakar vinnuaðferðir, að því er snertir vélar, verkfæri, áhöld og efni, og skal um námsefni taka sérstakt tillit til þarfa iðngreinanna.

94. gr.

Námi lýkur með prófi, og nefnist það meistarapróf.

Ráðherra getur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs og fulltrúa viðkomandi iðngreinar, ákveðið, að meistarapróf skuli vera skilyrði fyrir veitingu meistarabréfs í löggiltri iðngrein.

95. gr.

Um próf, einkunnagjöld og annað, sem ekki er tekið fram sértaklega, gilda að öðru leyti ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við getur átt.

96. gr.

Skólinn starfar sem eins árs skóli með 44 stunda kennsluviku, 7—8 mánuði árlega.

Heimilt er þó, að skólinn starfi í tveimur eða þremur áföngum með samsvarandi heildarnámstíma.

XV. KAFLI

Um próf.

97. gr.

Í verknámsskólum skal halda burtfararpróf í bóknámsgreinum að loknu kennslutímabili. Í verknámsgreinum skal við burtfararpróf gefa einkunnir fyrir þau verkefni, sem nemandi hefur skilað á kennslutímabili. Heimilt er þó að hafa sérstök próf í verknámsgreinum.

98. gr.

Í iðnskólum skal halda árspróf að loknu námi í öllum neðri bekkjum og burtfararpróf að loknu námi í efsta bekk hverrar iðngreinar. Lokapróf í þeim námsgreinum, sem ekki eru kenndar í efsta bekk hverrar iðngreinar, teljast til burtfararprófs.

Skyndipróf skal halda í námsgreinum, eftir því sem ákveðið er í námsskrá. Í þessu sambandi má þó meta vinnu nemenda í einstökum námsgreinum.

Heimilt er kennararáði að veita nemendum undanþágu frá ársprófi, ef þeir ná einkunn, sem að meðaltali er einum hærri á skyndiprófum en tilskilið er fyrir árspróf.

Ákvörðun um slíka undanþágu skal tekin í upphafi hvers skólaárs og ákvörðunin tilkynnt nemendum.

99. gr.

Iðnfræðsluráð ákveður prófverkefni í almennum námsgreinum í verknáms- og iðnskólum.

100 gr.

Fullnaðareinkunnir skal flokka sem hér segir:

5.0 til 5.9 skal telja þriðju einkunn.
6.0 til 7.2 skal telja aðra einkunn.
7.3 til 8.9 skal telja fyrstu einkunn.
9.0 til 10.0 skal telja ágætiseinkunn.

101. gr.

Öll próf í bóknámsgreinum skulu að jafnaði vera skrifleg, nema í erlendum málum skulu þau ávallt vera skrifleg og munnleg. Einkunn skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10, og aðaleinkunn skal ekki reikna út nema fyrir burtfararpróf. Aðaleinkunn skal reikna með einum aukastaf. Til að standast próf í almennum námsgreinum þarf einkunnina 4 hið lægsta, en í öllum teikningum, verknámi, sérgreinum og ástundun og aðaleinkunn 5 hið lægsta.

Ástundunareinkunn skal gefa, áður en próf hefjast, og skal nemanda ekki heimiluð próftaka, nema hann hafi náð a. m. k. 5.

Fjarvera án leyfis eða læknisvottorðs skulu gera $+1$ fyrir hverjar 3 stundir.

Aðaleinkunn skal reikna út eftir hlutfalli kennslustundafjölda í kennslugreinum.

Kennarar skólans skulu gefa nemendum einkunnir í lok kennslunnar ár hvert, hver í sinni grein. Nefnast þær árseinkunnir og eru dómur um kunnáttu nemanda, framfarir og afköst.

102. gr.

Fullnaðareinkunn í hverri námsgrein er árseinkunn $+2 \times$ prófeinkunn deilt með 3 í samtölu þeirra.

Kennararáð getur samþykkt að flytja nemendur með háa árseinkunn í tveimur námsgreinum eða fleiri próflaust upp úr bekk í þeirri eða þeim námsgreinum. Þetta gildir þó ekki um teikningar og ekki um burtfararpróf.

103. gr.

Nú stenst nemandi ekki próf í helmingi námsgreina á ársprófi eða burtfararprófi, og skal hann þá setjast í sama bekk aftur, vilji hann halda áfram námi og taka próf að nýju. Nái hann prófi í helmingi námsgreinanna eða fleiri, en ekki öllum, má hann taka það, sem á vantar, eða einstakar greinar þess, þegar þau próf eru haldin við skólann síðar.

104. gr.

Ekki má flytja nemanda úr lægri bekk í efri, fyrr en hann hefur lokið upptökuprófi í efri bekkinn, nema kennararáð samþykki, og teljast þá árseinkunnir í þeim námsgreinum, sem próf er fellt niður í, með í prófinu.

Nú kemur nemandi til burtfararprófs og hefur próf frá öðrum skóla, er sýnir eins mikla eða meiri kunnáttu í einni eða fleiri prófgreinum en heimtuð er til prófsins, og er þá heimilt að sleppa honum við próf í þeim greinum og telja einkunnir hans í hinu fyrra prófi til burtfararprófsins, en leggja skal hann fram skilríki fyrir kunnáttu sinni.

105. gr.

Nú vill nemandi þreyta árspróf í iðnskóla án þess að hafa stundað nám, og skal hann þá, áður en til prófs kemur, færa sönnur á, að hann hafi að mati skólans lært allt það, sem námsskrá mælir fyrir um, og gera grein fyrir, hverrar kennslu hann hafi notið.

Á teikningum og öðrum verklegum æfingum skal ekki krafist síðri frágangs en af reglulegum nemendum skólans.

Sé um að ræða próf í fleiri en einni bekkjardeild, skal nemandi fyrst þreyta próf í hinum lægsta bekk og síðast í hinum efsta.

106. gr.

Utanskólanemendur skulu greiða prófgjöld, sem menntamálaráðuneytið ákveður að fengnum tillögum skólastjóra og skólanefndar. Renna þau í ríkissjóð.

107. gr.

Við skriflegt próf má nota þau gögn ein, sem skólastjóri leyfir. Nemendur, sem staðnir eru að því að nota óleyfileg gögn eða hafa rangt við í prófum, hafa fyrirgert rétti til þess að ljúka prófi í það sinn. Skal minna nemendur á þetta ákvæði, áður en próf hefst.

108. gr.

Í hverjum skóla skal vera prófbók eða spjaldskrá, og skal rita í hana allar einkunnir við árspróf og burtfararpróf, fullnaðareinkunn og einkunn fyrir ástundun og hegðun.

109. gr.

Við burtfararpróf dæma hlutaðeigandi kennarar og prófdómarar um úrlausnir. Skal vera einn prófdómari í hverri grein, skipaður af menntamálaráðuneytinu að fengnum tillögum skólanefndar og skólastjóra. Í þeim greinum, sem Iðnfræðsluráð ákveður ekki prófverkefni, velja prófdómendur verkefni prófanna í samráði við kennara og afhenda þau skólastjóra í tæka tíð.

Að loknu skriflegu prófi tekur kennari við úrlausnum, leiðréttir þær og dæmir, en síðar prófdómari, og koma þeir sér saman um einkunn.

Ef ágreiningur verður um einkunn, skal taka meðaltal af einkunnargjöf kennara og prófdómara.

110. gr.

Að loknu burtfararprófi skal afhenda nemendum þeim sem staðist hafa prófið, brottfararskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn. Prófskírteini skal einnig láta nemendum í té með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein í ársprófum.

111 gr.

Í lok hvers kennslutímabils skal skrá í vinnubók nemandans (iðnnámsbók), sbr. 28. gr., hve oft nemandann hefur vantað í skólann á kennslutímabilinu og af hvaða ástæðum, svo og hve oft hann hefur mætt of seint.

XVI. KAFLI
Um aga og reglur.

112. gr.

Agi skólans skal miða að því að halda uppi reglu og efla með nemendum iðjusemi og prúðmennsku. Skulu kennarar og nemendur leitast við í sameiningu að glæða heilbrigðan anda í skólanum.

113. gr.

Nemendur skulu í skólum gæta fyllstu reglusemi í hvívetna. Áfengi má eigi hafa um hönd í húsakynnum skólanna. Brjóti nemendur gegn þessu, skal skólastjóri vanda um við þá og áminna og gera forráðamönnum þeirra viðvart um brotið. Skipist nemendur eigi við endurtekna áminningu, ber að víkja hinum brotlegu úr skóla.

Komi kennari til starfa undir áhrifum áfengis, neyti hann þess í híbýlum skólans eða vanræki störf sakir vínneyslu, ber skólastjóra að gera ráðuneytinu viðvart, og mun slík hegðun látin varða stöðumissi.

114. gr.

Nú gerist nemandi á annan hátt brotlegur við reglugerð skólanna eða starfsreglur. Skulu kennarar þá vanda um við hann eða tilkynna skólastjóra, ef brotið er alvarlegt. Skipist nemandi ekki við slíkar umvandanir kennara eða skólastjóra, getur skólastjóri vikið honum úr skóla um stundarsakir eða til fulls, og skal þá kennararáð og skólanefnd hafa fjallað um málið. Tilkynna skal meistara nemanda áður um brotið.

XVII. KAFLI
Um skólastjóra og kennara.

115. gr.

Tala fastra kennara fer eftir ákvæðum laga, en vinnutími þeirra og launakjör eftir gildandi kjarasamningum opinberra starfsmanna á hverjum tíma.

116. gr.

Skólum með 10 bekkjardeildum á skólaárinu eða fleiri má að fengnu samþykki ráðherra skipta í deildir, enda séu eigi færri en 130 nemendur í deild.

Þar sem deildarskipting á sér stað, getur ráðherra skipað einn yfirkennara fyrir hverja deild.

Með samþykki ráðherra má annaðhvort ákveða yfirkennurum aukaþóknun eða færri kennslustundir.

117. gr.

Ráðherra setur eða skipar skólastjóra og fasta kennara að fengnum tillögum viðkomandi skólanefndar. Skólastjóri ræður stundakennara með samþykki skólanefndar.

Ráðherra setur skólastjórum og kennurum erindisbréf, þar sem kveðið skal á um starfssvið þeirra, réttindi og skyldur.

118. gr.

Um menntun skólastjóra og kennara í almennum bóknámsgreinum gilda sömu reglur sem um skólastjóra og kennara gagnfræðaskóla, eftir því sem við getur átt. Í sérgreinum skulu þó kennarar að jafnaði vera með próf í tæknifræði.

Kennarar í verknámsgreinum skulu hafa meistararéttindi í þeirri iðngrein, sem um er að tefla.

Ráðherra getur sett nánari ákvæði um sérmenntun kennara að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

119. gr.

Í lok hvers skólaárs ber skólastjóra að senda fullnægjandi skýrslu í 2 eintökum um skólahaldið til skrifstofu Iðnfræðsluráðs.

120. gr.

Nú verður hlé á kennslu frá prófi og þar til næsta námskeið byrjar eða af öðrum ástæðum, og eiga þá hvorki stundakennarar né fastakennarar kröfu á kaupi fyrir stundakennslu eða yfirvinnu fyrir þann tíma.

121. gr.

Fela má fastakennurum aukastörf í þágu skólans eftir nánara samkomulagi við skólastjóra, svo sem umsjón með söfnum skólans, eftirlit með nemendum í frímínútum og á samkomum nemenda og aðstoð við félagsstarfsemi í skólanum. Heimilt er skólastjóra með samþykki ráðuneytisins að fækka skyldustundum kennara, ef slík aukastörf verða mikil og koma misjafnt niður.

122. gr.

Ráðherra ákveður kennsluskyldu skólastjóra.

123. gr.

Nú hefur kennari gegnt embætti í 10 ár og óskar að hverfa frá störfum í eitt ár til að efla þekkingu sína og kennarahæfni, og skal hann þá senda ráðherra beiðni um orlof ásamt greinargerð um, hvernig hann hyggst verja orlofsárinu. Ef ráðherra telur þá greinargerð fullnægjandi, getur hann veitt kennaranum ársorlof með fullum launum. Engum skal þó veitt slíkt orlof nema einu sinni. Beiðni um orlof skal send ráðuneytinu með árs fyrirvara, og veitir það kennurum, er þess óska, leiðbeiningar um, hvernig orlofsárinu skuli varið, en allir verða þeir að gefa því fullnægjandi skýrslu um störf sín að orlofsári loknu að viðlögðum launamissi fyrir það ár. Ráðherra setur nánari reglur um framkvæmd ársorlofs kennara. Skal þess gætt, að það trufli ekki störf skólanna eða torveldi þau.

124. gr.

Fastir kennarar skóla mynda, ásamt skólastjóra, kennararáð, og er skólastjóri formaður þess.

Í skólum, þar sem fastir kennarar eru fimm eða fleiri, skal kennararáð myndað af yfirkennurum (deildarkennurum) ásamt skólastjóra og fulltrúa skólastjóra.

Hlutverk kennararáðs er að vera skólastjórn til ráðuneytis um málefni skólans, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglum, sem ráuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

XVIII. KAFLI

Um skólanefndir og stjórn iðnfræðsluskóla.

125. gr.

Við iðnskóla, verknámsskóla og meistaraskóla er 5 manna skólanefnd.

Nú eru öll þessi skólastig starfrækt við einn og sama skóla, og skal þá vera ein sameiginleg skólanefnd.

126. gr.

Ráðherra skipar skólanefnd til fjögurra ára í senn, nema fulltrúa nemenda til tveggja ára. Skulu þrír skipaðir eftir reglum, sem ráðherra setur samkvæmt tillögum bæjarstjórnar og sýslunefnda, sem aðild eiga að iðnfræðsluskóla skólaumdæmis.

Fulltrúi nemenda skal skipaður að fengnum tillögum Iðnnemasambands Íslands, sem leita skal samráðs við félög nemenda á hlutaðeigandi stað.

Hinn fimmta skipar ráðherra án tilnefningar, og skal hann vera formaður. Varamenn skulu valdir á sama hátt.

Í Reykjavík tilnefnir borgarstjórn þrjá skólanefndarmenn. Sama gildir annars staðar, ef eitt sveitarfélag stendur að rekstri skóla. Að minnsta kosti tveir þeirra, sem sveitarfélög tilnefna í skólanefnd, skulu vera iðnlærðir.

127. gr.

Skólastjóri hefur á hendi daglega stjórn hvers skóla, hefur umsjón með kennslu, aga, umgengni og sér um eignir skólans. Fastir kennarar skólans skulu vera honum til aðstoðar í starfi hans, eftir því sem aðstæður leyfa, sbr. 124. gr.

XIX. KAFLI

Um fjármál.

128. gr.

Ríkissjóður greiðir helming stofnkostnaðar iðnfræðsluskóla, en hlutaðeigandi sveitarsjóðir hvers skólaumdæmis, samanber 60. gr. helming, eftir því sem nánar er ákveðið í lögum nr. 49/1967 7. og 11. gr.

Nú verður ekki samkomulag milli allra sveitarfélaga í skólaumdæmi um aðild að iðnfræðsluskóla, og getur þá ráðherra heimilað því sveitarfélagi, þar sem skólasetur hefur verið ákveðið samkvæmt 60. gr. að standa einu eða ásamt fleiri að skólanum á móti ríkissjóði. Iðnfræðsluráð annast fyrir menntamálaráðuneytið athuganir á byggingarþörf og gerð framkvæmdaáætlana um skólabyggingar á iðnfræðsluskólastiginu.

129. gr.

Ríkissjóður og hlutaðeigandi sveitarsjóður, — sveitarsjóðir, ef fleiri en eitt sveitarfélag standa að skóla, greiða rekstrarkostnað iðnfræðsluskóla í samræmi við lög nr. 49/1967 eftir því sem við getur átt.

Standi sveitarfélag ekki að iðnfræðsluskóla, skal það greiða námsvistargjald til þeirra skóla, sem nemendur úr sveitarfélaginu sækja. Sveitarfélag nemenda telst í þessu sambandi lögheimili þess atvinnurekstrar, er nemandinn stundar iðnnám við.

Stundi nemandinn nám við verknámsskóla iðnaðarins án þess að vera kominn á námssamning hjá meistara, skal lögheimilissveit nemandans greiða námsvistargjaldið. Á sama hátt ber sveitarfélagi að greiða námsvistargjald, ef nemendur úr sveitarfélaginu verða að sækja skóla annars umdæmis, vegna þess að iðngreinin er ekki kennd í skólaumdæmi sveitarfélagsins.

Námsvistargjald samkvæmt reglugerð þessari er fullt framlag sveitarfélags samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar, svo og greiðsla, miðað við eðlilega afskrift stofnkostnaðar samkvæmt 128. gr.

Menntamálaráðuneytið ákveður árlega námsvistargjald að fengnum sameiginlegum tillögum þeirra sveitarstjórna, sem að rekstri viðkomandi skóla standa.

Jöfnunarsjóður sveitarfélaga, sbr. lög nr. 69/1962, annast uppgjör námsvistargjalds samkvæmt þessari grein milli þeirra sveitarfélaga, sem í hlut eiga hverju

sinni, af framlagi sjóðsins til þess sveitarfélags, sem inna á greiðslu af hendi, enda hafi viðkomandi sveitarstjórn samþykkt greiðsluskyldu sína.

Ráðherra ákveður skólagjald í iðnskólum og meistaraskólum svo og þátttöku nemanda í verknámsskólum í efniskostnaði að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

Gjöld þessi svo og hreinar tekjur af skólaverkstæðum og skólavinnustofum koma til frádráttar rekstrarkostnaði, áður en honum er skipt.

XX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

130. gr.

Nú fatlast iðnnemi andlega eða líkamlega, meðan á námstíma stendur, eða hefur fatlast þannig, þegar reglugerð þessi öðlast gildi, að hann telst ekki fær um að ljúka iðnskólanámi, en telst fullgildur verkamaður í sumum greinum iðnarinnar og skal þá Iðnfræðsluráð að fengnum tillögum fulltrúa viðkomandi iðngreinar og áliti trúnaðarlæknis, gera tillögu til ráðuneytisins um það, hvort heimila megi hlutaðeigandi að þreyta verklegt próf án réttar til meistarabréfs, og tekur ráðuneytið ákvörðun um það að fengnum þeim tillögum.

Nú sækir maður, sem ekki hefur iðnréttindi, um starfsréttindi í iðngrein, og getur þá menntamálaráðuneytið veitt heimild til, að umsækjandi fái að ganga undir verklegt sveinspróf eingöngu, án þess að viðkomandi ljúki brottfararprófi frá iðnskóla, enda liggi fyrir:

a. Umsögn sveinafélags í iðngreininni á búsetusvæði umsækjenda, ef það er ekki fyrir hendi, þá umsögn viðkomandi landssamtaka.
b. Umsögn Iðnfræðsluráðs.
c. Umsögn meistara í iðninni, sem sækjandi hefur starfað hjá.
d. Vottorð, sem sanni, að umsækjandi hafi unnið við iðnina í a. m. k. 10. ár.

Ef umsækjandi stenst prófið, skal gefa út honum til handa sveinsbréf, sem veitir ekki rétt til meistarabréfs síðar.

131. gr.

Það varðar sektum, ef ekki liggur þyngri refsing við brotinu samkvæmt öðrum lögum, að:

1. Taka nemanda til náms gagnstætt ákvæðum laga um iðnfræðslu nr. 68 frá 11. maí 1966 og reglugerðar þessarar.
2. Brjóta gegn ákvæðum framangreindra laga og reglugerðar þessarar um daglegan vinnutíma nemanda.
3. Vanrækja að láta nemanda stunda skólanám.
4. Koma ósæmilega fram við nemanda.
5. Óhlýðnast fyrirmælum iðnfulltrúa eða Iðnfræðsluráðs um kennslu nemanda.

Sektir skulu renna í ríkissjóð. Mál út af brotum þessum skulu rekin að hætti opinberra mála.

132. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 68 11. maí 1966, um iðnfræðslu, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um iðnfræðslu nr. 143 15. september 1967, með áorðnum breytingum.

Í menntamálaráðuneytinu, 27. mars 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

um álagningu á lyf og lyfjaefni í heildsölu.

Ráðuneytið hefur ákveðið, samkvæmt tillögu lyfjaverðlagsnefndar, að álagning í heildsölu á lyf og lyfjaefni verði 16% og er sú ákvörðun miðuð við breytingu á markaðsgengi íslenskrar krónu 30. ágúst 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 6. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

19. ágúst 1974. Nr. 270.

REGLUGERÐ

um menntaskóla.

I. KAFLI

Skólarnir, markmið þeirra og skipulag.

1. gr.

Menntaskólar skulu vera svo margir sem þörf er á, þar á meðal a. m. k. þrír í Reykjavík, einn á Akureyri, einn á Laugarvatni, einn á Ísafirði og einn á Austurlandi. Kostnaður við stofnun og rekstur menntaskóla greiðist úr ríkissjóði, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

2. gr.

Það er markmið menntaskóla að efla þroska nemenda sinna, veita þeim almenna menntun að loknu miðskólanámi og búa þá undir háskólanám og þátttöku í lífi og starfi þjóðfélagsins.

3. gr.

Menntaskólar eru fjögurra ára skólar. Í skipulagi skólanna skal að því stefnt, að nemendur eigi völ á námsefni og kennslu í samræmi við þarfir sínar og óskir, ekki síst með tilliti til framhaldsnáms í háskóla.

4. gr.

Skólarnir eru jafnt fyrir pilta og stúlkur.

5. gr.

Setja má á stofn í tilraunaskyni menntaskóla, er séu óháðir tilteknum ákvæðum laga nr. 12/1970, um menntaskóla, enda fullnægi þeir þeim skilyrðum, sem lögin setja um stúdentspróf og rétt til inngöngu í háskóla.

II. KAFLI

Um inntöku nemenda í skólann.

6. gr.

Inntaka nemenda í skólann er í höndum skólastjórnar.

7. gr.

Umsóknir um skólavist skulu ritaðar á eyðublöð, sem menntamálaráðuneytið lætur gera, og skulu fylgja þeim þau gögn, er þar greinir.

8. gr.

Samkvæmt lögum nr. 12/1970 taka menntaskólar í hinu samfellda skólakerfi við af bóknámsdeildum miðskóla, og veitir próf úr þeim deildum rétt til inngöngu í 1. bekk menntaskóla með þeim skilyrðum, er sett eru í reglugerð um það próf. Rétt til inngöngu í 1. bekk veitir og lokapróf fyrra árs í framhaldsdeildum gagnfræðaskóla, sbr. reglugerð nr. 93/1970, svo og verslunarpróf frá Verslunarskóla Íslands með lágmarkseinkunninni 6,00 og Samvinnuskólapróf með sömu lágmarkseinkunn. Heimilt er að taka í 1. bekk nemendur af öðrum skólastigum, enda sé undirbúningur þeirra fullnægjandi að dómi skólastjórnar og umsókn um skólavist studd meðmælum skólastjóra þess skóla, er nemandinn hefur síðast stundað nám í.

Eftir því sem lög nr. 55/1974, um skólakerfi, og lög nr. 63/1974, um grunnskóla, koma til framkvæmda, fer um réttindi til inngöngu í 1. bekk menntaskóla eftir reglum, sem settar verða með hliðsjón af þeim lögum.

9. gr.

Til þess að verða tekinn í aðra bekki menntaskóla sem reglulegur nemandi þarf nemandi að fullnægja inntökuskilyrðum 1. bekkjar (sbr. 8. gr.) og námskröfum allra bekkja fyrir neðan þann, er sótt er um inngöngu í. Enn fremur skal hann standast öll lokapróf í lægri bekkjum (sbr. IV. kafla).

Nú óskar nemandi, er staðist hefur lokapróf fyrra árs í framhaldsdeild gagnfræðaskóla, inngöngu í 2. bekk menntaskóla, og skal þá eftirgreindum skilyrðum fullnægt, sbr. reglugerð nr. 93/1970, um réttindi nemenda úr framhaldsdeildum gagnfræðaskólanna til inngöngu í aðra skóla:

a) að skólastjóri gagnfræðaskólans eða námsráðgjafi mæli sérstaklega með umsækjanda til menntaskólanáms, og séu meðmælin send beint til viðtökuskóla,
b) að umsækjandinn standist próf viðtökuskólans í þeim greinum, sem kenndar eru á fyrsta námsári hans, en ekki í framhaldsdeildum gagnfræðaskólanna. Heimilt er viðtökuskóla að fresta slíkum prófum, ef um er að ræða greinar, sem ekki teljast beinn undirbúningur undir nám á öðru námsári skólans,
c) að umsækjandinn afli sér viðbótarkennslu í þeim greinum, þar sem viðtökuskóli telur, að námsefni framhaldsdeilda gagnfræðaskólanna nægi ekki til undirbúnings undir áframhaldandi nám í menntaskóla, og skal umsækjandinn í þeim tilgangi eiga aðgang að haustnámskeiðum þeim, sem haldin eru við menntaskólana, með sömu kjörum og reglulegir nemendur skólanna,
d) að meðaleinkunn umsækjanda á lokaprófi hafi verið eigi lægri en 6,5 og einkunn í hverri grein eigi lægri en 4,0.

Lokapróf síðara árs í framhaldsdeild gagnfræðaskóla veitir ekki réttindi til styttingar námstímans umfram það, er lokapróf fyrra árs veitir.

III. KAFLI

Um námsefni og kennslu.

10. gr.

1. a) Námsefni skólanna skal metið í einingum, og skal hver eining jafngilda einni meðalkennslustund á viku í eitt skólaár. Meðalkennslustund er 45 mínútur. Heildarnámsefni skólanna skal vera sem næst 144 einingar.
   b) Námsefni skólanna skal vera þríþætt: kjarni, kjörsvið og valgreinar.

Kjarninn er það námsefni, sem sameiginlegt er öllum nemendum skólans,

hvaða námsbraut sem þeir velja sér innan skólans. Þetta námsefni má nema allt að 100 einingum.

Kjörsviðin eru grundvöllur deildaskiptingar innan skólans. Þau eru flokkar samstæðra greina, og skal hver nemandi velja einn slíkan flokk í heild. Þetta námsefni skal nema 24 einingum hið fæsta.

Valgreinar eru allt það námsefni hvers nemanda, sem eigi telst til kjarna eða til kjörsviðs nemandans. Þetta námsefni skal nema 14 einingum hið fæsta.

Hlutverk kjarnans er að leggja breiðan almennan grundvöll að náminu, hlutverk kjörsviðs að tryggja nokkra dýpt á ákveðnu sviði. Kjarni og kjörsvið skulu til samans tryggja þá kunnáttu og þann þroska, er geri nemendur hæfa til að takast á hendur nám í háskóla.

Hér fer á eftir skrá um námsgreinar í kjarna og kjörsvið, og skal einingafjöldi í hverri grein vera sem næst því, er þar segir.

II. **Kjarni.**

Í hinum sameiginlega kjarna skulu vera þessar námsgreinar:

Íslensk tunga og bókmenntir	15	einingar
Erlend tungumál	18	—
Félagsvísindi	18	—
Náttúruvísindi	18	—
Stærðfræði	12	—
Listir	3	—
Samtals	84	einingar

Auk þess skal nemendum séð fyrir líkamsæfingum og íþróttaiðkun við hæfi, og skal ætla til þess allt að 12 einingum.

Framangreind skipan námsgreina í kjarna er miðuð við, að kennsla í erlendum málum verði efld á fyrri skólastigum og jafnframt, að nemendur hafi almennt öðlast kunnáttu í vélritun, áður en þeir koma í menntaskóla. Þar til öðruvísi verður ákveðið, skulu námsgreinar í kjarna því vera sem hér segir:

Íslensk tunga og bókmenntir	15	einingar
Danska	6	—
Enska	9	—
3. erlent tungumál (franska eða þýska)	12	—
Saga og félagsfræði	12	—
Náttúruvísindi (náttúrufræði, eðlisfræði, efnafræði, stjörnufræði)	15	—
Stærðfræði	12	—
Listir	2	—
Vélritun og frágangur skriflegra verkefna	1	—
Samtals	84	einingar
Líkamsrækt allt að	12	—

III. **Kjörsvið.**

Meðal kjörsviða til stúdentsprófs skulu vera þessi:

1. **Nýmálakjörsvið.**

Íslenska (málvísindi)	3	einingar
Enska	9	—
3. erlent tungumál (franska eða þýska)	3	—
4. erlent tungumál	12	—
(eða 4. erlent tungumál 8 einingar og latína 4 einingar)		

Heimspeki	3	—
Bókmenntir	3	—
Samtals	33	einingar
Valgreinar	15	einingar
Kjarni	96	—
Heildarnámsefni	144	einingar

2. **Fornmálakjörsvið.**

Íslenska (málvísindi)	3	einingar
4. erlent tungumál (latína og/eða gríska)	18	—
Saga (fornaldarfræði)	6	—
Heimspeki	3	—
Bókmenntir	3	—
Samtals	33	einingar
Valgreinar	15	—
Kjarni	96	—
Heildarnámsefni	144	einingar

3. **Eðlisfræðakjörsvið.**

Stærðfræði (m. a. hagnýtt stærðfræði)	15	einingar
Eðlisfræði og efnafræði	18	—
Samtals	33	einingar
Valgreinar	15	—
Kjarni	96	—
Heildarnámsefni	144	einingar

4. **Náttúrufræðakjörsvið.**

Stærðfræði	9	einingar
Líffræði, jarðfræði—landafræði	12	—
Eðlisfræði, efnafræði (þar með talin lífefnafræði)	12	—
Samtals	33	einingar
Valgreinar	15	—
Kjarni	96	—
Heildarnámsefni	144	einingar

5. **Félagsfræðakjörsvið.**

Hagfræði og félagsfræði (megingreinar), saga, heimspeki, sálfræði	Samtals	33 einingar
Valgreinar	15	—
Kjarni	96	—
Heildarnámsefni	144	einingar

Menntamálaráðuneytið ákveður, að fengnum tillögum skólastjórnar, hvaða kjörsvið skuli vera í hverjum skóla. Skal stefnt að því, að völ sé sem flestra kjörsviða á hverjum stað. Heimila má einstökum skólum að einbeita sér að tilteknum kjörsviðum.

Auk framangreindra kjörsviða koma m. a. til greina **viðskiptakjörsvið, iðnaðar- og tæknikjörsvið, tónlistarkjörsvið** og **myndlistarkjörsvið.** Getur menntamálaráðuneytið heimilað skólastjórn að viðurkenna nám í sérskóla sem hluta af kjörsviðsnámi.

IV. **Valgreinar.**

Nemendum skal eftir föngum gefinn kostur á að nota sér valfrelsið jafnt til að efla kunnáttu sína í kjarna- og kjörsviðsgreinum sem til að auka almenna menntun sína með því að leggja stund á nýjar greinar. Skal með nægilegum fyrirvara kynna nemendum ár hvert, hvaða valgreina verði kostur næsta skólaár, og skulu þeir hafa tilkynnt val sitt innan þeirra tímamarka, er skólastjórn ákveður. Eigi er skylt að kenna grein, ef fjöldi þátttakenda í henni fer niður fyrir ákveðið lágmark, er menntamálaráðuneytið tiltekur. Skólastjórn getur ákveðið, að nám í sérskóla skuli viðurkennt sem valgrein.

11. gr.

Um val kjörsviðs og valgreina skulu nemendur jafnan hafa samráð við skólastjóra og kennara eða þá starfsmenn skólanna, sem til slíks eru settir.

12. gr.

Um námsefni í einstökum greinum fer eftir námsskrá, sem menntamálaráðuneytið setur, að fenginni umsögn háskólaráðs. Deilddarstjórar gera tillögur til skólastjóra um breytingar á námsskrá svo oft sem þurfa þykir.

13. gr.

Í kennslunni skal áhersla lögð á að vekja skilning nemenda á tilgangi námsins með því að gera þeim sem ljósast almennt eðli og markmið hverrar námsgreinar, tengsl hennar við önnur þekkingarsvið og hið sérstaka uppeldis- og menntunarhlutverk, sem henni er ætlað í námsskrá menntaskólanna.

14. gr.

Leitast skal við að kenna nemendum að afla sér þekkingar á eigin spýtur og leita fanga víðar en í fyrirskipuðum kennslubókum. Skal í þeim tilgangi kynna þeim handbækur og auðnotuð tímarit og bókfræðirit í hinum ýmsu lærdómsgreinum og þjálfa þá í notkun bókasafna og annarra heimildasafna. Einnig skulu nemendum, einkum er ofar dregur í skólanum, fengin sjálfstæð viðfangsefni við hæfi, er þeir vinni að undir handleiðslu kennara, í kennslustundum eða utan þeirra. Skal nemendum meðal annars kennt að vinna saman í stærri eða smærri hópum að úrlausn slíkra verkefna.

15. gr.

Kennslan skal í hvívetna miða að því að glæða sjálfstæða hugsun og andlegan heiðarleik nemenda. Skulu kennarar, eftir því sem hver námsgrein gefur tök á, veita nemendum tækifæri til að efla dómgreind sína og sanngirni með því að kynnast ólíkum kenningum og skoðunum, gagnrýna viðhorf og niðurstöður og fella rökstudda dóma. Skal jafnan að því stefnt, að nemendum skiljist af eigin raun, að markmið námsins er ekki fyrst og fremst að tileinka sér viðtekin þekkingaratriði eða sjónarmið, heldur að læra að umgangast staðreyndir og hugmyndir af heiðarleik, víðsýni og umburðarlyndi.

16. gr.

Kennarar skulu, hver í sinni kennslugrein, leitast við að glæða skilning nemenda á mikilvægi ljósrar framsetningar og vandaðs málfars. Til að venja nemendur á

að setja hugsanir sínar fram skýrt og skipulega í ræðu og riti skal, eftir því sem við á í hverri kennslugrein, gefa þeim tækifæri til að ræða námsefnið í kennslustundum og fjalla um það í ritgerðum.

17. gr.

Skólastjórn skal gæta þess, að námsþoli nemenda sé ekki ofboðið. Sérstök áhersla skal á það lögð, að vinnuálag sé sem jafnast og kennslu þannig hagað, að stilla megi kröfum um próflestur í hóf. Einnig skal þess gætt, að vinna nemenda skiptist á námsgreinar eftir sanngjörnum hlutföllum, og skal skólastjórn sjá svo um, að deildarstjórar hafi sem nánasta samvinnu sín á milli um þetta efni.

18. gr.

Til að efla tengsl skólanna við umheim sinn skal utan kennslustunda flytja erindi og með öðrum hætti kynna nemendum ýmis efni, þeim til fróðleiks og skemmtunar. Einnig skal nemendum gefinn kostur á því að heimsækja söfn og sýningar, opinberar stofnanir, fyrirtæki og vinnustaði með leiðsögn sérfróðra og kunnugra manna.

IV. KAFLI

Um námsáfanga, próf og mat á námsárangri.

19. gr.

Skipulagsgrundvöllur kennslunnar er skólaárið, en heimilt er að skipta því í skemmri áfanga (annir) eftir því sem henta þykir. Í lok hvers námsáfanga skal úrskurða um hæfni nemenda til að hefja nám á næsta áfanga. Í þeim tilgangi má eftir þörfum halda yfirlitspróf í námsefni áfangans eða námsársins.

20. gr.

Í lok hvers námsáfanga skal í hverri grein, þar sem ekki er um lokapróf að ræða, gefa **annareinkunn**, er sker úr um hæfni nemandans til að stunda nám í greininni á næsta áfanga. Einkunnin miðast við frammistöðu nemandans á áföngunum eða úrlausn hans á prófi í lok áfangans eða hvort tveggja þetta í tilteknu hlutfalli. Skal í upphafi skólaárs tilkynna nemendum, hvernig háttað verði einkunnagjöf í hverri grein.

21. gr.

Í lok 1.—3. námsárs skal í hverri grein gefa **aðaleinkunn**, sem er vegið meðaltal annareinkunna, og **fullnaðareinkunn**, sem er meðaltal aðaleinkunna, reiknað með einum aukastaf. Einkunnir á lokaprófum teljast aðaleinkunnir og reiknast með til fullnaðareinkunnar hvers árs á sama hátt og aðrar aðaleinkunnir. Aðaleinkunnir og fullnaðareinkunn skera úr um hæfni nemandans til að hefja nám á næsta námsári.

Ef sérstök einkunn er gefin fyrir verklegan þátt greinar, er eigi skylt að gefa annareinkunn, og er þá aðaleinkunn dómur um frammistöðu nemandans á námsárinu öllu.

22. gr.

Við einkunnagjöf skal notaður einkunnastigi frá 0 til 10 í heilum og hálfum bilum. Einkunnina 0 skal aðeins gefa fyrir svo afleita frammistöðu, að sýnilega sé um algjöra vanrækslu nemandans á greininni að ræða. Á sama hátt skal einkunnin 10 aðeins gefin fyrir afburða kunnáttu eða leikni í greininni, er beri vott um sjálfstætt framtak nemandans í náminu.

23. gr.

Rétt til að flytjast milli námsáfanga eða námsára án frekari skilyrða öðlast þeir nemendur, er hljóta eftirtaldar lágmarkseinkunnir (sbr. þó ákvæði 34. gr. um lágmarkseinkunnakröfur á lokaprófum):

Annareinkunn: 3.0.
Aðaleinkunn: 3.0.
Fullnaðareinkunn: 5.0.

24. gr.

Hljóti nemandi annareinkunn undir 3.0, á hann rétt á tækifæri til að uppfylla lágmarkseinkunnakröfur með því að gangast undir próf í námsefni annarinnar í viðkomandi grein annaðhvort á síðari námsáfanga eða eftir að námsárinu lýkur. Sé um hið síðara að ræða, skal nemandinn hafa fullnægt öllum öðrum kröfum um flutning milli námsára. Einnig má í tilteknum greinum veita nemanda tækifæri til að fullnægja lágmarkskröfum með því að bæta sig svo í greininni, að meðaltal næstu annareinkunnar og hinnar fyrri nái lágmarki.

Nú fellur nemandi á endurtekningarprófi í einni grein og skal þá skólastjórn heimilt að leyfa honum setu í næsta bekk fyrir ofan, ef fullnaðareinkunn hans er yfir 6.0. Slíka undantekningu má þó aðeins gera einu sinni á ferli nemandans í skólanum.

25. gr.

Nú hefur nemandi uppfyllt lágmarksskilyrði um fullnaðareinkunn, og á hann þá rétt á tækifæri til að uppfylla lágmarksskilyrði um aðaleinkunn fyrir upphaf næsta námsárs með því að gangast undir próf í námsefni alls ársins í allt að 3 greinum, þar sem aðaleinkunn hans er undir lágmarki. Ef aðaleinkunn er undir lágmarki í fleiri en þremur greinum, svo og ef nemandinn hefur hlotið aðaleinkunnina 0 í einhverri grein, telst hann óhæfur til að hefja nám á næsta námsáfanga, án tillits til fullnaðareinkunnar hans (sbr. þó 27. gr. um afburðahæfileika).

26. gr.

Í skólum, þar sem námsárinu er ekki skipt í skemmri áfanga, skulu, auk annarra ákvæða þessa kafla, er við eiga, gilda þessi sérákvæði um próf, einkunnir og flutning milli námsára

a. Sem næst miðjum vetri skal í hverri námsgrein gefa **miðsvetrareinkunn**, er gefi til kynna, hvar nemandinn er á vegi staddur í náminu. Miðsvetrareinkunn er ætluð nemandanum til ábendingar og aðvörunar og hefur því aðeins sjálfstætt gildi við ákvörðun aðaleinkunnar, að ekki sé í árslok prófað í því námsefni, sem lokið var kennslu í, þegar miðsvetrareinkunn var gefin.

b. Aðaleinkunn má byggja á frammistöðu nemandans á námsárinu eða á úrlausn hans á prófi í lok námsársins eða á hvoru tveggja. Heimilt er að gefa sérstaka einkunn fyrir frammistöðu á námsárinu („árseinkunn") og aðra fyrir úrlausn á prófi, og er þá aðaleinkunn meðaltal þessara einkunna.

c. Nemandi, sem hlotið hefur fullnaðareinkunn lægri en 5.0, en eigi lægri en 4.5, á rétt á að taka fyrir upphaf næsta skólaárs próf í námsefni alls ársins í þeim greinum, þar sem aðaleinkunn hans var undir 5.0, enda hafi hann ekki hlotið aðaleinkunn undir lágmarki (3.0) í fleiri en þremur greinum. Ef einkunnir nemandans að þeim prófum loknum fullnægja lágmarkskröfum um aðaleinkunn og fullnaðareinkunn, öðlast hann rétt til að hefja nám á næsta námsári. Leyfi af þessu tagi má aðeins veita einu sinni á ferli nemandans í skólanum.

27. gr.

Nú fullnægir nemandi ekki lágmarkskröfum um flutning milli námsáfanga eða námsára, en hefur hins vegar sýnt frábæra hæfileika á tilteknu námssviði. Má þá leyfa honum að hefja nám á næsta námsáfanga eða námsári án sérstakra prófa, enda komi til meðmæli deildarstjóra á viðkomandi námssviði og samþykki skólastjórnar.

28. gr.

Þótt námsáfanga eða námsári ljúki með prófi í einni grein eða öllum greinum, getur skólastjórn flutt nemanda milli áfanga eða ára án prófa, ef hún telur sýnt með öðrum hætti að hann hafi nægan þroska og þekkingu til þess.

29. gr.

Próf í lok námsáfanga eru munnleg eða skrifleg eða hvort tveggja eftir ákvörðun skólastjórnar að fengnum tillögum deildarstjóra.

30. gr.

Þegar kennslu lýkur til fulls í grein, skal gefin **námseinkunn** í greininni. Er hlutverk hennar að sýna, hvar nemandinn er á vegi staddur í greininni, að dómi skólans, er kennslu lýkur í henni. Leitast skal við að gefa þessa einkunn eftir eins föstum reglum og við verður komið í hverri grein og reynt eftir föngum að samræma hana í menntaskólunum.

Lokapróf skal halda í hverri grein, þegar kennslu í henni er lokið að fullu. Það skal eftir þörfum vera yfirlitspróf. Á lokaprófi skal prófað skriflega eftir því sem við verður komið, en auk þess skal heimilt að prófa á annan hátt (munnlega, verklega) eftir því sem þörf krefur.

Skrifleg lokapróf skulu eftir föngum vera hin sömu í öllum menntaskólunum (landspróf).

Einkunn á lokaprófi heitir **prófseinkunn** nemandans í greininni.

Nú hefur nemandi eigi stundað nám nógu lengi í skólanum til þess að fært þyki að gefa honum námseinkunn. Skulu þá áfangaeinkunnir og mat á verklegri vinnu vera hluti af prófeinkunn hans, og skal fyrirfram ákveðið, hve mikill hluti prófseinkunnar þessir þættir eiga að vera.

31. gr.

Heimilt er að halda lokapróf í hluta af grein, er kennslu í skýrt afmörkuðum þætti námsefnisins lýkur, og skal þá einkunn á því prófi reiknast sem hluti af lokaeinkunn í greininni. Hlutfallslegt gildi einkunnar á slíku hlutaprófi skal ákveðið fyrir fram og tilkynnt nemendum með sanngjörnum fyrirvara.

32. gr.

Á lokaprófi skal gefa tvær einkunnir í þessum greinum:

Í kjarna: íslensku.

Á málakjörsviðum: ensku.

Á eðlisfræðakjörsviði: stærðfræði og eðlisfræði.

Á náttúrufræðakjörsviði skal gefa sína einkunnina fyrir hvort, líffræði og jarðfræði—landafræði.

33. gr.

Nú lýkur kennslu í námsgrein með lokaprófi á 1.—3. námsári, og á þá nemandi, sem ekki nær lágmarkseinkunn, rétt á að endurtaka lokaprófið í samræmi við ákvæði 24.—25. greinar (eða 26. greinar, ef við á).

34. gr.

Nemandi hefur lokið stúdentsprófi, þegar hann hefur gengist undir lokapróf í öllum námsgreinum sínum og fullnægt eftirfarandi lágmarkskröfum um einkunnir:

Prófseinkunn í hverri grein: 3.0.

Meðaltal námseinkunna og prófseinkunna: 5.0.

Nemandi telst þó hafa lokið stúdentsprófi, þótt tvær prófseinkunnir hans séu undir ofangreindu lágmarki. Á því nemandi, að öðrum skilyrðum uppfylltum, rétt á að flytjast milli námsáfanga og námsára á 1.—3. námsári, þótt prófseinkunn hans í lokagrein sé undir lágmarki, meðan hann hefur ekki hlotið fleiri en tvær slíkar einkunnir.

Einkunnir í greinum, þar sem námsefni nemur minna en þremur einingum, reiknast ekki með til meðaltala þeirra, er um ræðir í þessari grein.

Skólastjórn getur veitt nemanda undanþágu frá lokaprófi í líkamsrækt, ef gildar ástæður eru til að dómi skólalæknis.

35. gr.

Nú hefur nemandi í lok 4. námsárs fullnægt skilyrðum um meðaleinkunnir til að ljúka stúdentsprófi samkvæmt 34. grein, en hlotið einkunn undir lágmarki á lokaprófi 4. árs í einni eða tveimur greinum umfram það, sem heimilað er í 34. grein. Skal hann þá eiga rétt á tækifæri til að ljúka stúdentsprófi með því að endurtaka síðar á námsárinu eða á næsta hausti lokapróf í þeim greinum, þar sem einkunn hans var undir lágmarki, að tveimur kjarnagreinum frátöldum. Ef einkunn á lokaprófi í fleiri en fjórum greinum er undir lágmarki, á nemandi ekki rétt á að endurtaka lokapróf.

36. gr.

Kennarar skólanna prófa hver í sinni grein.

Við próf í lok áfanga getur skólastjóri skipað prófdómara úr hópi kennara skólans.

Umsjón með lokaprófum skal falin prófdómendum, er menntamálaráðuneytið skipar til allt að fjögurra ára í senn eftir tillögum skólastjóra, að fenginni umsögn háskólaráðs.

Við lokapróf dæma hlutaðeigandi kennari og prófdómandi um frammistöðu nemenda. Skrifleg prófverkefni skulu háð samþykki pródómanda. Að loknu skriflegu prófi tekur kennari við úrlausnum, fer yfir þær og dæmir, en afhendir þær síðan prófdómanda, sem leggur mat sitt á einkunnagjöfina. Ef ágreiningur verður um einkunn, hvort heldur er fyrir munnlega eða skriflega úrlausn, skal taka meðaltal einkunna kennara og prófdómanda. Lendi meðaltal á miðju bili einkunnastigans, skal valin sú einkunn, sem nær er tillögu prófdómandans.

Sé um landspróf að ræða, getur menntamálaráðuneytið falið sérstökum prófnefndum að semja verkefni og dæma úrlausnir frá öllum skólunum.

37. gr.

Nemendur, er lokið hafa stúdentsprófi, skulu fá skírteini, er sýni,

1) Kjörsvið (deild);
2) heildarfjölda námseininga í hverri grein;
3) námseinkunnir og prófseinkunnir, svo og fullnaðareinkunn.

Nemendur, er hverfa úr skóla án þess að ljúka stúdentsprófi, eiga rétt á að fá vottorð, er sýni lengd skólagöngu, heildarfjölda vikustunda í hverri grein, aðaleinkunnir og fullnaðareinkunn í lok síðasta skólaárs, svo og síðustu annareinkunn í hverri grein, ef nemandi hættir námi áður en skólaári lýkur.

38. gr.

Stúdentspróf veitir rétt til inngöngu í Háskóla Íslands, með þeim takmörkunum, sem settar eru í lögum hans og reglugerðum.

39. gr.

Skólastjórn getur heimilað nemanda, sem lokið hefur stúdentsprófi, að endurtaka lokapróf í einstökum greinum í þeim tilgangi að bæta einkunn sína, enda sé um öflun tiltekinna réttinda að ræða og fullar líkur á tilætluðum árangri af endurtekt.

Einnig má heimila nemanda, sem lokið hefur stúdentsprófi á einhverju kjörsviði, að þreyta lokapróf í einstökum greinum annars kjörsviðs til þess að afla sér þeirra réttinda, er slík próf veita.

Skólinn gefur sérstök vottorð um slík viðbótarpróf, en stúdentsprófsskírteini nemandans stendur óhaggað.

40. gr.

Heimilt er að krefja alla þá, er stúdentsprófi ljúka, um prófgjald. Skólastjórn kveður á um upphæð prófgjalda sem og um það, hvernig fénu skuli varið í þágu nemenda.

41. gr.

Skólastjórn getur heimilað nemanda að ljúka prófum 1.—3. námsárs utan skóla, enda fullnægi hann inntökuskilyrðum 1. bekkjar (sbr. 8. gr.) og námskröfum allra bekkja neðan við þann, sem nemandinn óskar að taka próf upp úr.

Á sama hátt má heimila nemanda að ganga undir lokapróf 4. námsárs utan skóla, og skal hann þá eiga rétt á að ljúka þeim lokaprófum 1.—3. námsárs, sem hann kann að eiga ólokið, haustið áður.

42. gr.

Umsóknir um leyfi til að þreyta próf utan skóla skulu berast skólastjóra eigi síðar en hér segir:

Umsóknir um leyfi til að þreyta próf í lok námsáfanga: Mánuði áður en próf er haldið.

Umsóknir um leyfi til að þreyta haustpróf: 15. júní.

Umsóknir um leyfi til að þreyta lokapróf 4. námsárs næsta vor: 15. júní.

Nemendur skólanna, sem rétt eiga á að þreyta sérstök próf (svo sem endurtektarpróf) til að uppfylla skilyrði um flutning milli námsáfanga eða námsára, skulu tilkynna skólastjóra þátttöku með þeim fyrirvara, sem skólastjórn ákveður.

43. gr.

Nú getur nemandi ekki þreytt almennt próf vegna veikinda eða annarra gildra forfalla, og getur þá skólastjórn leyft honum að ljúka prófi á næsta námsáfanga eða í upphafi næsta námsárs.

44. gr.

Miða skal próf við námstilhögun og kröfur í hverri grein. Jafnframt skal leitast við að miða próf við það þekkingarstig, sem nemendum er hverju sinni ætlað að hafa náð, frekar en við tilteknar námsbækur eða lestrarefni.

45. gr.

Skriflegu lokaprófi skal ætla sérstakan prófdag, og skal þeim, er það þreyta, ekki skylt að þreyta önnur skrifleg próf þann dag. Skrifleg próf önnur en lokapróf skal heimilt að halda fleiri en eitt á dag.

46. gr.

Við skrifleg próf í lok námsáfanga skal ætla hverri grein 1—3 stundir. Í skóla, þar sem námsárinu er ekki skipt í skemmri áfanga, má þó ætla íslenskri ritgerð og skriflegri stærðfræði allt að 4 stundum.

Við skrifleg lokapróf skal ætla hverri grein 2—4 stundir.

47. gr.

Við skrifleg próf annast skólarnir eftirlit. Við skrifleg lokapróf hafa prófdómendur rétt til eftirlits.

48. gr.

Við skrifleg próf má nota þau gögn ein, er skólastjórn leyfir. Nemendur, sem staðnir eru að því að nota óleyfileg gögn eða veita eða þiggja hjálp við próf umfram það, sem heimilað er, hafa fyrirgert rétti til frekari þátttöku í prófum á viðkomandi námsáfanga eða námsári. Skal minna nemendur á þetta ákvæði, áður en skrifleg próf hefjast.

49. gr.

Verkefni á prófum og úrlausnir nemenda eru eign skólanna, og er skylt að geyma skriflegar úrlausnir eigi skemur en eitt ár. Nemandi á rétt á að sjá úrlausn sína og fá greinargerð fyrir einkunnagjöf. Skulu kennarar gera sér far um að sýna nemendum úrlausnir, þar sem því verður við komið.

50. gr.

Nemendur skulu eiga þess kost að ljúka fjögurra ára námi í menntaskóla með menntaskólaprófi í stað stúdentsprófs. Til menntaskólaprófs er ekki krafist sérstaks kjörsviðs. Í stað þess skal nemandi velja sér námsefni á ýmsum kjörsviðum, eða hagnýtar valgreinar, sem standa kunna til boða í skólanum. Skal þetta námsefni nema a. m. k. sama einingafjölda og krafist er á kjörsviði til stúdentsprófs.

Val greina á hverju námsári skal háð samþykki skólastjórnar.

Til að ljúka menntaskólaprófi skal nemandi

a) standast lokapróf í kjarnagreinum með sömu skilyrðum og sett eru um stúdentspróf;

b) standast lokapróf í öðru námsefni, er nemi a. m. k. sama einingafjölda og krafist er í kjörsviðsgreinum og valgreinum samanlagt til stúdentsprófs, og fullnægja á þeim prófum sömu skilyrðum og sett eru um einkunn í hverri grein og meðaltal einkunna í kjörsviðsgreinum til stúdentsprófs.

Nemendur, er lokið hafa menntaskólaprófi, skulu fá skírteini, er veiti sams konar upplýsingar og skírteini um stúdentspróf.

Skólastjórn getur ákveðið, að nám í sérskóla skuli viðurkennt til menntaskólaprófs.

Ákvörðun um að ljúka menntaskólaprófi í stað stúdentsprófs skal tekin eigi síðar en einum mánuði eftir upphaf fjórða námsárs.

Menntaskólapróf veitir ekki rétt til inngöngu í Háskóla Íslands nema með leyfi háskólaráðs.

51. gr.

Leyfi til að ljúka stúdentsprófi eða menntaskólaprófi án setu í menntaskóla má veita þeim, er á venjulegum menntaskólaaldri hafa t. d. lagt stund á annað nám eða

störf, en æskja að afla sér þeirrar menntunar eða þeirra réttinda, er fylgja prófi frá menntaskóla. Af umsækjenda um slíkt leyfi skal þess krafist,

1) að hann hafi náð 21 árs aldri,

2) að hann leggi fram, að höfðu samráði við skólastjórn, áætlun um dreifingu lokaprófa sinna, þannig að eigi líði meira en tvö ár milli fyrsta og síðasta áfanga,

3) að hann fullnægi sömu skilyrðum um lágmarkseinkunnir og aðrir, er stúdentsprófi eða menntaskólaprófi ljúka.

Standist umsækjandi ekki lokapróf í fyrstu atrennu, skal honum heimilt að endurtaka það á síðara prófáfanga. Standist hann ekki lokapróf á síðasta prófáfanga, skal honum heimilt að bæta einum prófáfanga við, enda sé ekki um fleiri en fjögur lokapróf að ræða, þar af tvö í kjarna.

Umsækjandi skal, ef svo ber undir, leggja fram skilríki um nám og próf á menntaskólastigi, og skal skólastjórn heimilt að láta slík próf koma í stað einstakra lokaprófa skólans eða hluta af þeim, enda sé, að dómi skólastjórnar, um að ræða jafngilt námsefni og sambærilegar prófkröfur. Þar sem um verkleg próf er að ræða, skal skólastjórn heimilt að láta starfsreynslu umsækjanda koma í þeirra stað.

Umsækjandi skal eiga aðgang að haustnámskeiðum skólanna til jafns við reglulega nemendur þeirra. Einnig skal honum heimilt, í samráði við skólastjórn og að fengnu leyfi hlutaðeigandi kennara, að sækja kennslustundir í einstökum námsgreinum, sér að kostnaðarlausu, þegar eftir að fallist hefur verið á umsókn hans.

Menntamálaráðuneytið getur heimilað skóla að setja á stofn sérstök námskeið, þ. á m. kvöldskóla, í þágu þeirra, sem fjallað er um í þessari grein.

52. gr.

Ef nám í öðrum skóla eða starfsreynsla er látin koma í stað lokaprófa í menntaskóla, sbr. 10. gr. III. og IV. og 51. gr., er heimilt að gefa einkunina staðist í hlutaðeigandi greinum, og skulu þá meðaleinkunnir reiknaðar án tillits til þeirra greina.

V. KAFLI

Um starfslið skólanna.

53. gr.

Menntaskólar skulu vera svo vel búnir starfsliði, að þeir geti rækt þær skyldur, er lög mæla fyrir um. Við hvern menntaskóla, sem hefur tvær bekkjardeildir hið fæsta í 1. bekk og fullnægir öðrum skilyrðum, sem menntamálaráðuneytið kann að setja, skal því auk skipaðs skólastjóra og kennara ráða í eftirtalin störf m. a.:

A. Umsjónar- og ráðgjafarstörf.

1. Aðstoðarskólastjóri (konrektor) skal ráðinn af menntamálaráðuneytinu til fimm ára í senn úr hópi fastra kennara á menntaskólastigi, og skal starfið áður hafa verið auglýst. Endurráðning er heimil. Við ráðningu aðstoðarskólastjóra skal taka tillit til starfsreynslu umsækjanda auk annarra verðleika. Skólastjóri skal veita umsögn um umsækjendur.

Aðstoðarskólastjóri skal vera staðgengill skólastjóra og honum til aðstoðar við daglega stjórn skólans, skýrsluhald, gerð stundaskrár og próftöflu og framkvæmd prófa. Hann annast ásamt deildarstjórum kynningu kjörsviða og valfrjálsra greina meðal nemenda.

2. **Bókavörður** hefur umsjón með bókakosti skólans og lestrarsölum. Hann annast skráningu bókasafnsins og sér um að halda því í röð og reglu og annast innkaup bóka til safnsins í samráði við skólastjóra og deildarstjóra. Hann leiðbeinir nemendum um, hvernig þeir geti sem best hagnýtt sér bókasafn skólans.

Í skóla, þar sem starf bókavarðar er fullt starf, skal leita eftir manni með sérmenntun bókavarða til starfans.

3. **Deildarstjóra** skal ráða í bóklegum greinum, sem kenndar eru í kjarna og/eða kjörsviði, ef tímafjöldi nemur 40 stundum á viku hið minnsta. Fela má deildarstjórum umsjón með valgreinum. Heimilt er að hafa einn deildarstjóra yfir skyldum greinum. Við hvern menntaskóla skulu vera þrír deildarstjórar hið fæsta, og sé þá einn í hverjum þessara greinaflokka: a) Íslensku og félagsvísindum, b) náttúruvísindum og stærðfræði, c) erlendum málum.

Deildarstjóri skal ráðinn til 2 ára í senn úr hópi fastra kennara skólans, enda hafi viðkomandi kennt a. m. k. 2 ár fulla kennslu við menntaskóla eða sambærilega skóla. Frá því skilyrði getur yfirstjórn skólanna veitt undanþágu, ef ekki er völ á slíkum manni. Endurráðning er heimil. Við ráðningu í deildarstjórastarf skal taka tillit til menntunar og annarra verðleika. Skólastjóri ræður deildarstjóra að höfðu samráði við kennara í viðkomandi námsgrein (-greinum) og með samþykki menntamálaráðuneytisins.

Deildarstjóri hefur umsjón með kennslu, námsefni og kennslutækjum í einstökum námsgreinum eða námsgreinaflokkum. Hann skýrir skólastjóra frá því í tæka tíð, ef hann telur æskilegt að gera breytingu á tækjabúnaði og húsnæði í deildinni og afla nýrra tækja eða bóka.

Deildarstjóri velur kennslubækur og ákveður yfirferð námsefnis í hverjum námsáfanga í samráði við aðra kennara í námsgreininni og sker úr, ef ágreiningur verður. Hann hefur eftirlit með prófgerð í sinni grein og samræmir einkunnagjöf. Hann hefur samráð um námsefni og kennsluaðferðir við aðra deildarstjóra skólans og við deildarstjóra í sömu grein (greinum) við aðra menntaskóla. Deildarstjóri skal fylgjast með því, að snyrtilega sé farið með efni og tæki í verklegum æfingum. Deildarstjóri er skólastjóra til ráðuneytis um ráðningu kennara í viðkomandi grein (greinum).

Deildarstjóri skal í lok hvers kennsluárs, ásamt samkennurum sínum í deildinni, gera áætlun um starfsemi deildarinnar á næsta kennsluári. Skal hann leggja áætlun þessa fyrir skólastjóra og gera í samráði við hann nauðsynlegar ráðstafanir til þess að kennarar í deildinni séu við henni búnir í tæka tíð, áður en skóli hefst, halda fund með kennurum og ganga úr skugga um, að viðbúnaður allur fyrir vetrarstarfið sé í góðu horfi. Deildarstjóri skal enn fremur halda fund með kennurum í námsgrein sinni, þegar þörf er á, og vera þeim til ráðuneytis um kennsluhætti.

Deildarstjóri hefur fastan viðtalstíma a. m. k. eina stund á viku starfsmánuði skólans. Á sumrum skal hann svara fyrirspurnum nemenda um námstilhögun í námsgrein sinni.

Deildarstjórar gera tillögur til skólastjóra um breytingar á námsskrá, sbr. 12. gr.

4. **Námsráðunautur.** Við hvern menntaskóla skal starfa námsráðunautur, og er miðað við, að í 750 nemenda skóla sé um fullt starf að ræða. Tryggja skal, að smærri skólar eigi aðgang að sambærilegri þjónustu. Menntamálaráðuneytið ræður námsráðunaut til þriggja ára í senn, að fengnum tillögum skólastjóra.

Námsráðunautur skal vera uppeldis- eða sálfræðingur, eða kennari, sem fyrir sérþekkingar og reynslu sakir telst hæfur til að takast slíkt starf á hendur.

Námsráðunautur liðsinnir nemendum í námsvali og námsvanda, svo og um

einkamál. Hann fer með hvert erindi, sem undir hann er borið, og þá vitneskju, sem hann öðlast í starfi sínu í samtölum við nemendur, sem algert trúnaðarmál.

Hann er ráðunautur kennara um vandamál nemenda, og skulu kennarar leita til hans, ef nemanda sækist námið vonum seinna eða nemandi semur sig ekki að háttum skólans. Í samráði við skólastjóra hefur námsráðunautur samband við vandamenn nemenda, sem í örðugleikum eiga með nám og skólavist.

Hann er skólastjóra til ráðuneytis um þau efni er varða námsmat í skólanum og kannar og metur próf og einkunnagjöf með fræðilegum hætti. Þá er hann kennurum til ráðuneytis um gerð prófa.

Námsráðunautur á rétt til setu á fundum skólastjórnar, þegar fjallað er um námserfiðleika eða agabrot einstakra nemenda, og hefur þar málfrelsi og tillögurétt, en ekki atkvæðisrétt.

Námsráðunautur skal vera til viðtals fyrir nemendur og kennara eftir samkomulagi við skólastjóra.

5. **Félagsráðunautur.** Skólastjóri ræður félagsráðunaut, einn eða fleiri, til eins árs í senn eða skemmri tíma, ef hentara þykir.

Hann skal vera nemendum til ráðuneytis um félagsstörf og annast af skólans hálfu fyrirgreiðslu um framkvæmd þeirra. Hann aðstoðar nemendur við að skipuleggja félagsstarf sitt þannig, að ekki valdi árekstrum, m. a. varðandi nýtingu húsnæðis, og skulu nemendur hafa samband við félagsráðunaut með nægum fyrirvara, er þeir óska afnota af húsakynnum skólans í þágu félagslífs.

Félagsráðunautur skipuleggur umsjón og eftirlit með samkomum nemenda ásamt forráðamönnum samkomunnar af þeirra hálfu, ef samkomurnar fara fram í húsakynnum skólans eða á hans vegum.

Hann skal eftir þörfum aðstoða nemendur við fjárhagsáætlanir og fjárreiður vegna félagslífs þeirra.

Þeir starfsmenn, sem taldir eru í lið A, mega allir vera úr hópi kennara, og má fela sama starfsmanni fleiri en eitt þessara starfa, ef henta þykir.

B. Störf á skrifstofu.

1. **Fulltrúi** skal vera skólastjóra og aðstoðarskólastjóra til aðstoðar við dagleg störf. Hann stjórnar þeim störfum, sem unnin eru í skrifstofu skólans, og annast þau eftir því sem við verður komið, en aðstoð skal honum fengin eftir þörfum, að mati skólastjóra og ráðuneytis.

2. **Gjaldkeri** ber ábyrgð á, að þær einar greiðslur séu inntar af hendi, sem fullnægjandi greiðsluheimild er fyrir. Hann skal sjá um, að bókhald skólans sé fært í samræmi við þær reglur, sem ríkisbókhald og menntamálaráðuneytið setja um það á hverjum tíma. Reikningar skólans, ásamt tilskildum fylgiskjölum, skulu fullgerðar svo fljótt eftir áramót sem unnt er og sendir ríkisendurskoðun til endurskoðunar.

C. Önnur störf.

1. **Húsvörður** hefur umsjón með húsum skólans og húsmunum, dyravörslu, ræstingu, ljósi og hita og annast eftirlit með lóð skólans og hirðingu hennar.

2. **Tækjavörður** skal aðstoða við verklega kennslu og hafa umsjón með kennslutækjum, nýtingu þeirra og vörslu í samráði við deildarstjóra. Hann skal sjá um viðhald og viðgerðir á tækjakosti skólans.

3. **Húsbóndi og húsfreyja.** Skólastjóri heimavistarmenntaskóla ræður húsbónda og húsfreyju, og skulu þau hafa með höndum umsjón og stjórn í heimavist pilta og stúlkna.

Þau skulu sjá um, að fylgt sé þeim reglum, sem skólinn setur um heimilishætti, svo sem um næði, umgengni, lokunartíma og svefntíma.

Þau skulu eftir föngum vera nemendum til aðstoðar í þeim vandamálum, sem kunna að fylgja dvöl þeirra í heimavist.

Fela má sama starfsmanni fleiri en eitt þeirra starfa, sem talin eru hér að framan í liðunum B og C.

54. gr.

Fastir starfsmenn menntaskóla eru embættismenn ríkisins. Skólastjóri skal skipaður af forseta Íslands. Fastir kennarar og aðrir fastir starfsmenn skólanna skulu skipaðir af ráðherra, og skal áður leita umsagnar skólastjóra.

Þeir kennarar, er gegnt hafa fullri kennslu við menntaskóla í 16 ár, hljóta starfsheitið yfirkennarar.

Tölu fastra kennara skal miða við það, að eigi komi fleiri en 20 nemendur á hvern þeirra.

Skólastjórar skulu ráða stundakennara og annað starfsfólk skólanna með samþykki ráðuneytis.

55. gr.

Þeir einir geta orðið fastir kennarar skólanna, er lokið hafa háskólaprófi í þeim aðalgreinum, sem þeir eiga að kenna. Þeir, sem lengri hafa eðlilegan námstíma, ganga fyrir, ef umsóknir eru sambærilegar að öðru leyti.

Kennarar skulu hafa lokið prófi í uppeldis- og kennslufræðum.

Þessi ákvæði ná eigi til þeirra, sem nú eru fastir kennarar skólanna.

Undanþágu frá þessum ákvæðum má veita, er sérstaklega stendur á. Þess skal vandlega gætt, að hver skóli hafi á að skipa nægilegum fjölda kennara með fyllstu menntun til að stjórna kennslu í hverri grein.

56. gr.

Hverjum kennara er skylt að hafa umsjón með einni bekkjardeild skólans, eftir því sem skólastjóri ákveður í upphafi skólaárs.

Kennari skal starfa með nemendum sínum utan kennslustunda í samráði við skólastjóra og vinna önnur störf í þágu skólans, eftir því sem aðstæður leyfa og nánar greinir í erindisbréfi. Má þá fækka kennslustundum kennara með hliðsjón af slíkum aukastörfum.

57. gr.

Nú hefur kennari gegnt embætti í 10 ár og óskar að hverfa frá störfum í eitt ár til að efla þekkingu sína og kennarahæfni, og skal hann þá senda menntamálaráðuneytinu beiðni um orlof ásamt greinargerð um, hvernig hann hyggst verja orlofsárinu. Ef ráðuneytið telur þá greinargerð fullnægjandi, getur það veitt kennaranum ársorlof með fullum launum. Engum kennara skal þó veita slíkt orlof nema einu sinni. Beiðni um orlof skal senda með árs fyrirvara. Menntamálaráðuneytið veitir kennurum, er þess óska, leiðbeiningar um, hvernig orlofsári skuli varið, en allir verða þeir að gefa ráðuneytinu fullnægjandi skýrslu um störf sín að orlofsári loknu, að viðlögðum launamissi fyrir það ár.

Um framkvæmd orlofs fer að öðru leyti eftir reglum, er menntamálaráðuneytið setur. Skal þess jafnan gætt, að orlof trufli ekki störf skólans eða torveldi þau.

58. gr.

Fastir kennarar á menntaskólastigi, er eigi fullnægja gildandi kröfum um menntun kennara, skulu, þegar skólastjórn mælir með því, eiga rétt á orlofi í allt að tvö ár til að ljúka fullgildu prófi. Á þessu tímabili skulu þeir njóta launa eftir mati á aðstæðum hverju sinni. Að náminu loknu skal þeim skylt að kenna a. m. k. þrjú ár við skóla á menntaskólastigi.

Kennarar á menntaskólastigi skulu eiga þess kost, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti, að sækja námskeið í aðalkennslugreinum sínum, sér að kostnaðarlausu, til að auka og endurnýja þekkingu sína. Skal þeim skylt að sækja slík námskeið, ef eigi koma til lögleg forföll að dómi skólastjórnar.

59. gr.

Heimilt er menntamálaráðuneytinu að veita kennurum orlof með launum að nokkru eða öllu leyti til þess að vinna að samningu eða útgáfu kennslubóka eða annarra kennslugagna. Umsókn um slíkt orlof skal senda fyrir 31. janúar, og skal fylgja ýtarleg greinargerð um verkefnið og áætlun um vinnutilhögun. Leita skal umsagnar samstarfsnefndar menntaskólastigsins (sbr. 67. gr.), áður en ákvörðun er tekin varðandi veitingu orlofs í þessu skyni. Umsóknir skulu afgreiddar fyrir 15. júní sama ár.

60. gr.

Menntamálaráðuneytið setur föstum starfsmönnum skólanna erindisbréf.

VI. KAFLI

Um húsrými og tæki.

61. gr.

Í hverjum menntaskóla skal séð fyrir húsrými, á skólalóð eða í næsta nágrenni, er nægi til allrar starfsemi hans, svo sem kennslustofum af viðeigandi gerðum, bókhlöðu (sbr. 62. gr.), samkomusal, íþróttahúsi, kennarastofum, félagsherbergjum nemenda, skrifstofum, eldhúsi og borðstofum og geymslum. Um lágmarkskröfur í þessum efnum og hlutfall milli húsrýmis og nemendafjölda fer eftir ákvæðum sérstakrar reglugerðar, sem menntamálaráðuneytið setur.

62. gr.

Við hvern menntaskóla skal vera safn bóka og annarra kennslugagna, er nemendur eigi aðgang að jafnt á kennslutíma sem utan hans eftir reglum, sem skólastjórn setur. Í tengslum við bókasafnið skulu vera lestrarsalir, og skal kveðið á um stærð þeirra í reglugerð þeirri, er um getur í 61. gr.

Kennslustofur skólans skulu eftir föngum vera fagkennslustofur, og skulu þær búnar þeim kosti handbóka, hjálpargagna og kennslutækja, sem þörf er á.

Menntamálaráðuneytið semur skrá um nauðsynleg og æskileg rit og tæki. Skrána skal endurskoða í heild eigi sjaldnar en á fimm ára fresti.

VII. KAFLI

Um stjórn skólanna.

63. gr.

Yfirstjórn skólanna er menntamálaráðuneytið.

Skólastjórn er skólastjóri og skólaráð undir forsæti hans. Skólaráð skipa aðstoðarskólastjóri, 2 fulltrúar kosnir á almennum kennarafundi og 2 fulltrúar kosnir

af nemendaráði, og hafa þeir allir jöfn réttindi. Í skólum, þar sem ekki er aðstoðarskólastjóri, kveður skólastjóri einn mann úr hópi kennara til setu í skólaráði. Fulltrúar kennara og nemenda í skólaráði skulu kosnir til eins árs í senn.

Hlutverk skólaráðs er að vera skólastjóra til aðstoðar um stjórn skólans og rekstur. Skólastjóri kveður skólaráð til fundar með reglulegu millibili og auk þess eftir þörfum. Ef ágreiningur rís í skólastjórn, ræður meiri hluti atkvæða. Falli atkvæði jöfn, ræður atkvæði skólastjóra. Haldin skal gerðabók skólastjórnar.

Skólastjórn úrskurðar um inntöku nemenda í skólann, einstaklingsbundnar umsóknir þeirra, svo sem um flutning milli bekkja og frestun prófa, agabrot nemenda, svo og önnur málefni skólans, sem ekki eru sérstaklega falin skólastjóra einum eða almennum kennarafundi í þessari reglugerð.

Skólastjórn getur falið skólastjóra að annast, á þeim tíma árs er skólinn starfar ekki afgreiðslu mála, er undir skólastjórn falla.

64. gr.

Skólastjóri hefur sem oddviti skólastjórnar yfirumsjón með rekstri skólans, húsum hans og munum, sjóðum, framkvæmdum og fjárreiðum öllum. Hann ber ábyrgð gagnvart menntamálaráðuneytinu á fjárhagslegri áætlanagerð í sambandi við rekstur skólans og byggingaframkvæmdir, framkvæmdir á lóð skólans, öflun nýrra tækja, bóka o. s. frv.

Skólastjóri skal hafa forystu um uppeldishlutverk skólans og bera ábyrgð á því, að öll starfsemi skólans sé í samræmi við lög, reglugerð, námsskrá og önnur gildandi fyrirmæli á hverjum tíma. Hann hefur yfirumsjón með námi og kennslu í skóla sínum og öðru samstarfi nemenda og kennara og skal eftir föngum hafa eftirlit með því, að kennarar og aðrir starfsmenn skólans ræki skyldu sína.

Skólastjóri skal með aðstoð kennara og námsráðunauts fylgjast sem best með framförum, hegðun og iðni nemenda og kynna sér eftir föngum hagi þeirra hvers um sig; gáfur og skapferli. Skylt er honum að gefa skýrslu um framfarir og hegðun nemenda, ef forráðamenn óska þess. Þá ber honum og að hlutast til um, að forráðamanni sé tilkynnt, ef nemandi vanrækir námið eða brýtur reglur skólans og skipast ekki við áminningar.

Kennsluskylda skólastjóra skal vera 6 kennslustundir á viku. Heimilit er þó menntamálaráðuneytinu að minnka kennsluskylduna, ef sérstaklega stendur á. Eftir 55 ára aldur er skólastjóra ekki skylt að kenna. Kennsla skólastjóra umfram skyldustundir er háð samþykki menntamálaráðuneytisins hvert ár.

65. gr.

Almennur kennarafundur fjallar um mál, er varða breytingar á námsskipan og kennsluháttum, og um almennar ákvarðanir varðandi tilhögun prófa og námsmats. Skal jafnan leitað álits kennarafundar, áður en teknar eru veigamiklar ákvarðanir í slíkum efnum. Skólastjórn getur og ákveðið að skjóta öðrum málum til umsagnar kennarafundar. Á sama hátt getur kennarafundur átt frumkvæði að því, að mál komi til meðferðar skólastjórnar.

Kennarafundur kýs við upphaf hvers skólaárs 2 fulltrúa úr hópi kennara í skólaráð.

Skólastjóri stýrir kennarafundum og boðar til þeirra samkvæmt ákvörðun skólastjórnar og endranær, er hann telur þess þörf. Skólastjóra er skylt að halda kennarafund, ef þriðjungur fastra kennara óskar þess eða fulltrúi kennara í skólaráði.

Skylt er föstum kennurum að sækja kennarafundi að forfallalausu, enda séu fundirnir boðaðir þeim í tæka tíð. Stundakennurum er skylt að sækja fundi, ef skólastjóri óskar þess, enda hafa þeir þá atkvæðisrétt.

Rétt til þess að sitja kennarafundi hafa, auk kennara skólans, skólalæknir og félags- og námsráðunautar.

Haldin skal gerðabók (kennarafundarbók), þar sem skýrt er frá málum þeim, er koma til meðferðar kennarafundar.

Skólastjóri býr að jafnaði mál undir kennarafund. Þó getur hver kennari borið fram mál á fundinum. Skólastjóri sér um, að samþykktum kennarafunda sé komið á framfæri við rétta aðila, nema fundurinn ákveði annað.

66. gr.

Í hverjum skóla skal starfa nemendaráð, er sé fulltrúi nemenda gagnvart skólastjórn og henni til aðstoðar í málefnum nemenda. Nemendaráð kýs tvo fulltrúa í skólaráð, og hafa þeir þar sömu réttindi og aðrir skólaráðsfulltrúar. Almenn samtök nemenda í hverjum skóla setja reglur um skipan, starfssvið og starfshætti nemendaráðs, og skulu þær háðar samþykki skólastjórnar og staðfestingu menntamálaráðuneytisins. Skal þess gætt, að slíkar reglur séu þannig úr garði gerðar, að tryggt sé eftir föngum jafnrétti nemenda til áhrifa á val fulltrúa í nemendaráð.

67. gr.

Samstarfsnefnd fyrir menntaskólastigið mynda skólastjórar menntaskólanna, skólastjóra Verslunarskóla Íslands, Kennaraháskóla Íslands og Tækniskóla Íslands og sambærilegra skóla á menntaskólastigi, er stofnaðir kunna að verða, svo og ráðuneytisstjóri menntamálaráðuneytisins, sem er formaður nefndarinnar. Hlutverk nefndarinnar er að tryggja eftir þörfum samvinnu og samstiga þróun skóla á menntaskólastiginu.

VIII. KAFLI
Um heilsuvernd.

68. gr.

Menntamálaráðuneytið skipar, í samráði við skólayfirlækni og skólastjórn, skólalækna og skólahjúkrunarkonur og ákveður þeim þóknun fyrir starfann. Þau skulu hafa eftirlit með heilbrigði nemenda og hollustuháttum í skólanum. Um heilbrigðiseftirlit í skólunum, þ. á m. heimavistarmenntaskólum, fer eftir ákvæðum reglugerðar nr. 214/1958, um heilsuvernd í skólum.

IX. KAFLI
Um skólatíma og leyfi o. fl.

69. gr.

Kennsla skal hefjast eigi síðar en 1. október, og skal prófum lokið eigi síðar en 17. júní. Um vinnuskyldu kennara utan kennslutíma á ári hverju fer eftir ákvæðum kjarasamninga (kjaradóms).

70. gr.

Um leyfi gilda ákvæði sérstakrar reglugerðar um leyfi í skólum.

71. gr.

Hlé skal vera milli kennslustunda eftir nánari fyrirmælum skólastjórnar.

72. gr.

Stefnt skal að því, að nemendur og kennarar geti lokið sem mestu af daglegri vinnu sinni í skólanum. Svo skal til haga, eftir því sem unnt er, að kennslu ljúki sem fyrst á laugardögum og undirbúningsvinna nemenda um helgar verði sem minnst.

X. KAFLI

Um reglu og aga.

73. gr.

Regla og agi skólanna skulu miða að því að friða um starf þeirra. Kennarar og nemendur skulu rækja störf sín af alúð og árvekni.

74. gr.

Nemendum eru heimil húsakynni í skólanum til skemmtana sinna og félagslífs eftir nánari ákvæðum skólastjórnar, enda gæti þeir reglu og góðrar umgengni.

75. gr.

Nemendur, sem geta ekki sótt skólann sökum veikinda eða annarra gildra ástæðna, skulu tilkynna forföll. Skólastjórn hvers skóla setur nánari reglur um skólasókn. Eigi er skylt að taka önnur læknisvottorð gild en vottorð skólalæknis.

76. gr.

Nú gerist nemandi brotlegur við reglugerð skólanna eða starfsreglur. Skulu kennarar þá vanda um við hann eða tilkynna skólastjóra, ef brotið er alvarlegs eðlis. Skipist nemandi ekki við slíkar umvandanir kennara eða skólastjóra, getur skólastjórn vikið honum úr skóla um stundarsakir eða til fulls, enda hafi námsráðunautur fjallað um málið, sbr. 53. gr. A. 4. Þó geta málsatvik verið þannig, að skólastjóri megi tafarlaust vísa nemanda burt. Ákvörðun um brottvikningu úr skóla getur nemandi skotið til menntamálaráðuneytisins.

77. gr.

Nú veldur nemandi vísvitandi skemmdum á eignum skólans, og ber honum þá að bæta fullum bótum.

78. gr.

Nemendum er skylt að takast á hendur umsjón í skólanum eftir fyrirmælum skólastjóra.

79. gr.

Nemendur, kennarar og aðrir starfsmenn mega ekki við skólastarf hafa áfengi eða önnur vímuvaldandi efni um hönd né koma til starfa undir áhrifum þeirra. Á skemmtunum skóla gilda þær reglur um áfengi, sem skólastjórn setur, og skulu þær vera í samræmi við áfengislöggjöf í landinu hverju sinni og fyrirmæli yfirstjórnar skólanna (bréf menntamálaráðuneytisins nr. 212/1950, um bindindiseftirlit í skólum, sbr. bréf ráðuneytisins nr. 120/1970).

80. gr.

Um önnur þau mál, sem skólastjórn hvers skóla telur, að flokkist til reglu og aga, setur hún sérreglur fyrir sinn skóla. Sama gildir, þegar talin er þörf nánari ákvæða en að framan getur. Leita skal staðfestingar menntamálaráðuneytisins á

slíkum sérreglum, og skal það hafa samráð við samstarfsnefnd menntaskólastigsins um nauðsynlega samræmingu þeirra.

XI. KAFLI

Um gildistöku reglugerðarinnar.

81. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. 26. gr. laga nr. 12/1970, um menntaskóla, öðlist þegar gildi og kemur í stað reglugerðar nr. 12/1971, með áorðnum breytingum. Þó skal gilda ákvæði þeirrar reglugerðar um heimild til handa nemendum, er gengu inn í skólana haustið 1969 eða fyrr, til að ljúka prófum samkvæmt eldri reglum.

Menntamálaráðuneytið, 19. ágúst 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi B 35, nr. 268—270. Útgáfudagur 24. október 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 36 — 1974

10. október 1974. 633 Nr. 271.

REGLUGERÐ

um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf E, til að fullgera Djúpveg og opna þannig hringveg um Vestfirði.

1. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs, gefur út til sölu innanlands happdrættisskuldabréf, samtals að fjárhæð 80 millj. króna, skv. heimild í lögum nr. 48 frá 16. maí 1974, sbr. lög nr. 86 frá 17. september 1974 um breyting á þeim lögum.

2. gr.

Happdrættisskuldabréf, skv. reglugerð þessari skulu nefnd Skuldabréf E.

Þau skulu gefin út til handhafa. Verðgildi hvers skuldabréfs er 2000 krónur og eru þau í tölurröð. Skuldabréfin skulu seld á nafnverði. Sala þeirra hefst í októbermánuði 1974 og henni lýkur fyrir fyrsta útdráttardag, sem er 27. desember 1974.

Happdrættisskuldabréfin falla í gjalddaga eftir 10 ár eða hinn 1. desember 1984.

Á happdrættisskuldabréfunum skal tilgreindur árlegur útdráttardagur, tala vinninga og fjárhæð þeirra hvers um sig.

3. gr.

Við innlausn happdrættisskuldabréfs greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól bréfsins í hlutfalli við þá hækkun, er kann að verða á lánstímanum á þeirri vísitölu framfærslukostnaðar, er reiknuð er í nóvember 1974 til gjalddaga hinn 1. desember 1984. Miðað er við skráningu Hagstofu Íslands á vísitölu framfærslukostnaðar. Kauplagsnefnd reiknar vísitölu framfærslukostnaðar, og eru núgildandi lög um hana nr. 70 frá 29. nóvember 1967, sbr. lög nr. 1 frá 30. janúar 1959. Happdrættisskuldabréfin skulu innleyst á nafnverði, þótt vísitala framfærslukostnaðar hafi á tímabilinu til gjalddaga þeirra verið lægri en hún var reiknuð í nóvember 1974 og sé lægri á gjalddaga þeirra. Happdrættisskuldabréfin verða ekki innleyst að hluta.

4. gr.

Rísi ágreiningur um framkvæmd ákvæða 3. gr. um greiðslu verðbóta á höfuðstól happdrættisskuldabréfanna, skal þá vísa málinu til nefndar þriggja manna, er skal þannig skipuð: Seðlabanki Íslands tilnefnir einn nefndarmanna, Hæstiréttur annan, en hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar. Nefndin fellir fullnaðarúrskurð í ágreiningsmálum, sem hún fær til meðferðar. Ef breyting verður gerð á grundvelli vísitölu framfærslukostnaðar, skal nefnd þessi koma saman og ákveða, hvernig vísitölur samkvæmt nýjum og breyttum grundvelli skulu tengdar eldri vísitölum. Skulu slíkar ákvarðanir vera fullnaðarúrskurðir.

5. gr.

Af happdrættisskuldabréfunum eru ekki greiddir vextir en vinningum úthlutað í samræmi við útdrátt númera sbr. 6. gr.

6. gr.

Árleg fjárhæð vinninga í þessum flokki happdrættisláns ríkissjóðs skal nema 10% — tíu af hundraði — af heildarfjárhæð skuldabréfa flokksins og skal dregið um þá einu sinni á ári, í fyrsta sinn 27. des. 1974, og í síðasta sinn 27. des. 1983.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Vinningum skal úthlutað skv. skrá þeirri, sem hér fer á eftir:

2	vinningar á kr.	1 000 000	= 2 000 000
1	vinningur á kr.	500 000	= 500 000
20	vinningar á kr.	100 000	= 2 000 000
350	vinningar á kr.	10 000	= 3 500 000
373	vinningar		kr. 8 000 000

Vinningaskrár skulu birtar í Lögbirtingablaðinu sem fyrst eftir dráttardag, auk þess sem vinningaskrár skulu liggja frammi á sölustöðum.

Notarius publicus í Reykjavík annast útdrátt vinninga að viðstöddum fulltrúa fjármálaráðuneytisins og fulltrúa Seðlabanka Íslands.

Heimilt er að nota tölvu Reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskóla Íslands við útdrátt vinninga. Verði að því ráði horfið, skal útdráttur fara fram eftir reglum, sem fjármálaráðherra setti um útdrátt vinninga í B-flokki happdrættisláns ríkissjóðs 1973, nr. 164 frá 1. júní 1973.

7. gr.

Happdrættisskuldabréfin eru undanþegin framtalsskyldu og eignarsköttum, en vinningar svo og verðbætur undanþegnar tekjuskatti og tekjuútsvari.

8. gr.

Innlausn happdrættisskuldabréfa og greiðsla vinninga fer fram í Seðlabanka Íslands, Reykjavík.

Handhafar skuldabréfa, sem hlotið hafa vinning eða við innlausn eftir 10 ár, geta snúið sér til allra banka, bankaútibúa eða sparisjóða og afhent þeim skuldabréf gegn sérstakri kvittun. Viðkomandi banki, bankaútibú eða sparisjóður sér síðan um að fá greiðslu úr hendi útgefanda með því að senda Seðlabankanum skuldabréfið til fyrirgreiðslu.

Eftir gjalddaga greiðast engar verðbætur vegna hækkunar vísitölu framfærslukostnaðar.

Skuldabréf þessi fyrnast á 10 árum frá gjalddaga og verða ekki innleyst að þeim tíma liðnum.

Falli happdrættisvinningur á skuldabréf, skal hans vitjað innan fjögurra ára frá útdrætti ella verður hann eign ríkissjóðs.

Sé gölluðum eða rifnum skuldabréfum framvísað til greiðslu vinnings eða innlausnar með þeim hætti, að bæði númer sjáist og meira en helmingur bréfsins fylgi, fer innlausn fram að fullu, en sjáist aðeins annað númerið verður innlausn eða greiðsla vinnings innt af hendi af hálfu, enda sé meira en fjórðungi bréfsins framvísað.

9. gr.

Reglur XIX. kafla laga nr. 85 frá 23. júní 1936 um mál til ógildingar skjala o. fl. gilda ekki um skuldabréf samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Fjármunir þeir, sem inn koma fyrir sölu happdrættisskuldabréfanna, skulu renna til greiðslu kostnaðar við að ljúka Djúpvegi og opna þannig hringveg um Vestfirði.

Kostnaður við framkvæmd þessarar fjáröflunar greiðist af söluverði skuldabréfanna.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 9. gr. laga nr. 48 frá 16. maí 1974, sbr. lög nr. 86 frá 17. september 1974, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 10. október 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

Stjórnartíðindi B 36, nr. 271. Útgáfudagur 15. október 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 37 — 1974

AUGLÝSING

um Herðubreiðarfriðland.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að friðlýsa Herðubreiðarlindir, Grafarlönd og Herðubreið í Ódáðahrauni í Suður-Þingeyjarsýslu og er svæðið friðland.

Mörk hins nýja friðlýsta svæðis eru þessi:

(1) Frá ármótum Kreppu og Jökulsár bein lína að rótum Herðubreiðar þar sem hún nær lengst í suðaustur, (2) þaðan vestur, norður og austur með fjallsrótum þangað sem þær ná lengst í norðaustur og (3) síðan bein lína að Jökulsá um hátind Fremstafells. (4) Að austan ræður Jökulsá.

Um svæðið gilda þessar reglur:

1. Jarðrask og mannvirkjagerð er óheimilt á friðlandinu án leyfis Náttúruverndarráðs. Ferðafélagi Akureyrar skal þó heimilt að hafa þar áfram skála, enda sé staðsetning, stærð og gerð mannvirkja háð samþykki ráðsins.
2. Óheimilt er að skerða gróður, skaða dýralíf eða spilla vatni á friðlandinu.
3. Akstur utan merktra slóða er bannaður.
4. Fólk er hvatt til að ganga ekki á grónu landi utan gangstíga.
5. Ekki má fara með hesta utan merktra akvega á svæðinu og bannað er að beita þeim.
6. Heimilt er að tjalda á merktum tjaldsvæðum, en utan þeirra aðeins með leyfi eftirlitsmanna Náttúruverndarráðs.
7. Við (friðlýstum) rústum má enginn hrófla.
8. Notkun skotvopna er bönnuð á svæðinu.
9. Reglur þessar skerða ekki rétt bænda í Mývatnssveit til smölunar, fiskræktar eða meindýraveiða á svæðinu, enda sé tilgangur friðlýsingar virtur.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess, sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

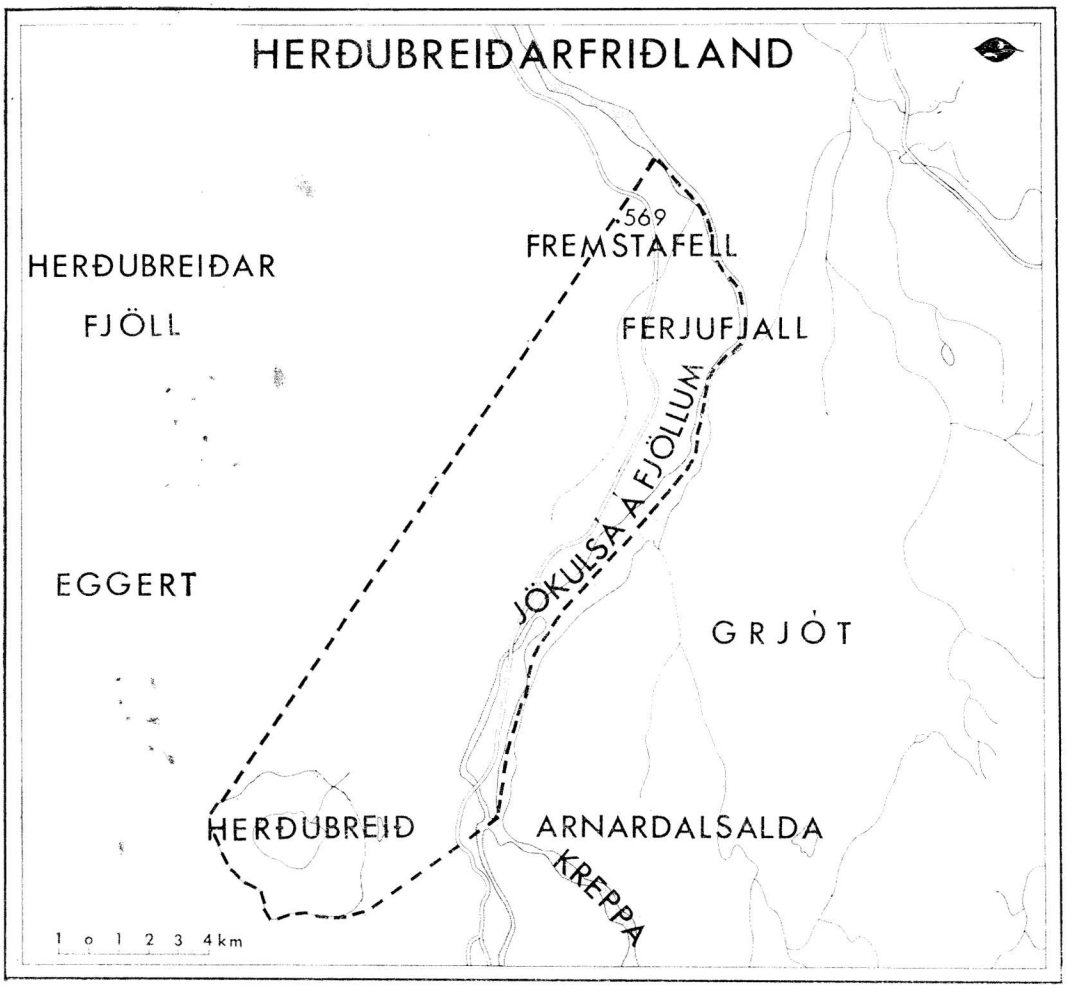
Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni og tekur hún gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 14. ágúst 1974.

Magnús T. Ólafsson.

Birgir Thorlacius.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Nr. 273. 28. ágúst 1974.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til félagssvæðis Vörubílstjórafélagsins Vals, Akureyri, en það nær yfir Akureyri og eftirtalda hreppa í Eyjafjarðarsýslu: Öngulsstaðahrepp, Saurbæjarhrepp, Hrafnagilshrepp, Glæsibæjarhrepp, Öxnadalshrepp, Skriðuhrepp og Arnarneshrepp.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við hámarkstöluna 49. Þó skal í engu skerða atvinnuréttindi þeirra manna, sem á lögmætan hátt stunda leigubílaakstur til vöruflutninga á félagssvæðinu, sbr. 8. gr. laga nr. 36 frá

9. maí 1970 um leigubifreiðar. Þessa tölu má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubílstjórafélagsins Vals, bæjarstjórnar Akureyrar, sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu, Vinnuveitendafélags Akureyrar og Kaupfélags Eyfirðinga.

3. gr.

Öllum er óheimilt að stunda leiguakstur á vörubifreiðum á félagssvæði Vörubílstjórafélagsins Vals á Akureyri utan þeirrar stöðvar.

Leiguakstur telst það þegar vörubifreið er seld á leigu ásamt ökumanni til flutninga á vörum fyrir tiltekið gjald, þar sem ökumaður eða eigandi bifreiðarinnar er hvorki eigandi, seljandi né kaupandi vörunnar, sem flutt er.

4. gr.

Tvisvar á ári, þ. e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Vörubílstjórafélagið Valur viðtöku nýjum umsóknum um afgreiðslu fyrir leigubifreiðar til vöruflutninga á stöð félagsins. Skal þá bæta við þeim fjölda vörubifreiða á stöðina, er nægir til þess að fylla hámarkstöluna 49. Gildar umsóknir skulu teknar til greina aðallega eftir biðtímalengd og tímaröð en án tillits til þess hvar á félagssvæðinu umsækjendur eru búsettir, uns framangreindu marki er náð.

5. gr.

Reglugerð þessi tekur eigi til sendiferðabifreiða. Enn fremur tekur reglugerðin ekki til vörubifreiða, sem eru eign einstakra atvinnufyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 36 9. maí 1970, um leigubifreiðar, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 159 frá 1956 um hámarkstölu vörubifreiða á Akureyri.

Samgönguráðuneytið, 28. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

29. ágúst 1974. Nr. 274.

REGLUGERÐ

um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til félagssvæðis Vörubílstjórafélags Norðfjarðar, en það nær yfir Neskaupstað og Norðfjarðarhrepp.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við hámarkstöluna 15. Þó skal í engu skerða atvinnuréttindi þeirra manna, sem á lögmætan hátt stunda leigubílaakstur til vöruflutninga á félagssvæðinu, sbr. 8. gr. laga nr. 36 frá 9. maí 1970 um leigubifreiðar. Þessa tölu má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en

ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubílstjórafélags Norðfjarðar, bæjarstjórnar Neskaupstaðar og hreppsnefndar Norðfjarðar.

3. gr.

Öllum er óheimilt að stunda leiguakstur á vörubifreiðum á félagssvæði Vörubílstjórafélags Norðfjarðar utan þeirrar stöðvar.

Leiguakstur telst það, þegar vörubifreið er seld á leigu ásamt ökumanni til flutninga á vörum fyrir tiltekið gjald, þar sem ökumaður eða eigandi bifreiðarinnar er hvorki eigandi, seljandi, né kaupandi vörunnar, sem flutt er. Vörubifreiðar, sem aka frá stöðinni, skulu auðkenndar árlega með sérstöku merki.

4. gr.

Tvisvar á ári, þ. e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Vörubílstjórafélag Norðfjarðar viðtöku nýjum umsóknum um félagsréttindi manna, er eiga vörubifreið og vilja stunda leiguakstur til vöruflutninga. Skal þá, ef fjöldi leigubifreiða er kominn niður fyrir töluna 15, bæta við þeim fjölda er nægir til þess að ná hámarkstölunni. Gildar umsóknir skulu teknar til greina aðallega eftir biðtímalengd og tímaröð, en án tillits til þess hvar á félagssvæðinu umsækjendur eru búsettir, uns framangreindu marki er náð.

5. gr.

Reglugerð þessi tekur eigi til sendiferðabifreiða. Enn fremur tekur reglugerðin ekki til vörubifreiða, sem eru eign einstakra atvinnufyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs. Auk þess nær reglugerðin ekki til mjólkurflutninga úr Norðfjarðarhreppi.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 36 9. maí 1970 um leigubifreiðar, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 29. ágúst 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 275. 29. ágúst 1974.

AUGLÝSING

um afgreiðslutíma Kópavogs Apóteks.

Samkvæmt heimildum í reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 305/1972 skal afgreiðslutími Kópavogs Apóteks vera sem hér segir:

Mánudaga til föstudaga kl. 9—19 á tímabilinu 1. október til 31. maí.
Laugardaga, aðfangadag og gamlársdag kl. 9—12.
Á tímabilinu 1. júní til 30. september er heimilt að loka á laugardögum.
Að öðru leyti skal gætt ákvæðis 6. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. ágúst 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu á skipulagsuppdrætti af Súðavíkurkauptúni, Súðavíkurhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 9. september 1974 staðfest skipulagsuppdrátt af Súðavíkurkauptúni, Súðavíkurhreppi, Norður-Ísafjarðarsýslu.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Súðavíkurhrepps og skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 9. september 1974.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Guðmundur Karl Jónsson.

9. september 1974. Nr. 277.

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt um afgreiðslutíma verslana á Akureyri nr. 11 6. jan. 1966 sbr. auglýsingu nr. 314/1973.

1. gr.

3. mgr. 2. gr. orðist svo:

Á mánudögum, þriðjudögum, miðvikudögum og fimmtudögum skal sölustöðum lokað eigi síðar en kl. 18.00 og á föstudögum eigi síðar en kl. 19.00, enda beri þessa daga ekki upp á helgi- eða frídaga sbr. 4. gr.

Samþykktarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Akureyrar hefur samþykkt samkvæmt lögum nr. 17 frá 1. febrúar 1936 um samþykktir um lokunartíma sölubúða, öðlast þegar gildi, þó með þeim takmörkunum, sem lög nr. 45 frá 15. júní 1926 setja og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. september 1974.

F. h. r.
Jón S. Ólafsson.

Guðmundur Karl Jónsson.

9. september 1974. Nr. 278.

REGLUGERÐ

um dragnótaveiðar.

1. gr.

Við veiðar með dragnót í íslenskri fiskveiðilandhelgi, er alls óheimilt að nota hlera og hvað eina, sem komið gæti í þeirra stað til útþenslu vængjanna.

Ráðherra getur, að fengnum tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar, sett nánari reglur um gerð og stærð dragnóta á hverju veiðisvæði.

2. gr.

Lágmarksmöskvastærð dragnóta skal vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika 135 mm breið og 2 mm þykk auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.

Óheimilt er að klæða nótina með nokkrum hætti.

3. gr.

Um meðferð afla um borð í fiskiskipi gilda ákvæði V. kafla reglugerðar nr. 55 20. mars 1970 um eftirlit og mat á ferskum fiski o. fl.

4. gr.

Um lágmarksstærðir fisks, sem flytja má að landi, gilda ákvæði 6. gr. reglugerðar nr. 104 16. maí 1974 um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda.

5. gr.

Með mál, sem rís út af brotum gegn ákvæðum reglugerðar þessarar svo og skilyrðum, sem sett kunna að verða í leyfisbréf til dragnótaveiða, skal farið að hætti opinberra mála og varða brot refsingu samkvæmt 12. gr. laga nr. 102 27. desember 1973.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi fyrirmæli nr. 50 4. júní 1964 um dragnótaveiðar.

Bráðabirgðaákvæði.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. reglugerðar þessarar, er heimilt til 1. desember 1975 að nota þau dragnótanet, sem til eru eða ráðstafanir hafa verið gerðar til að afla fyrir gildistöku hennar, enda séu þau gerð samkvæmt þeim reglum, sem giltu fyrir gildistöku reglugerðarinnar.

Sjávarútvegsráðuneytið, 9. september 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Jón B. Jónasson.

Nr. 279. 10. september 1974.

SAMÞYKKT

um stjórn Dalvíkurkaupstaðar og fundarsköp bæjarstjórnar.

I. KAFLI

Um skipan bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Dalvíkur er skipuð 7 bæjarfulltrúum, kjörnum skv. lögum nr. 5/1962.

2. gr.

Bæjarstjórn Dalvíkur er almennt í fyrirsvari fyrir bæinn og skal engu máli, er varðar sérstaklega hagsmuni hans til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórninni ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni, sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni sem henni eru fengin í samþykktum, er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni hennar eru þessi:

A. Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1. Fyrir lok desembermánaðar ár hvert ber bæjarstjórn að gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina hvernig fjárveitingu til einstakra stofnana og framkvæmd skuli haga, sbr. B-lið, enn fremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2. Bæjarstjórn á að hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur séu innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun.
   3. Hún hefur yfirumsjón með því, að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   4. Bæjarstjórn skal hafa lagt fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en í júlímánuði ár hvert.

B. Bæjarstjórn hefur yfirumsjón verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlun um framkvæmd tiltekinna verkaefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk eftir því sem ástæða þykir til.

C. Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum svo og endurskoðendur reikninga bæjarins, enn fremur skipar hún fasta starfsmenn skv. þeim reglum, sem um getur í 39. gr.

D. Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður gjaldskrá bæjarfyrirtækja eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta svo og fyrsta og annan varaforseta úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs.

Sá er rétt kjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim atkvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest fengu atkvæðin. Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafnmörg atkvæði skal varpa hlutkesti um, um hverja tvo skuli kjósa. Verður sá rétt kjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann fái ekki helming atkvæða. Verði atkvæði jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseta er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti eða varaforseti deyr eða verður varanlega forfallaður frá störfum í bæjarstjórn, áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma, sem eftir er kjörtímabilsins.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í gerðabók, og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Forseti sér um, að allt fari löglega og skipulega fram á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans til úrlausnar bæjarstjórnar.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs sér tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn á sama fundi og forsetakosning fer fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu.

Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er atkvæðagreiðslur fara fram.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar, og hafa skrifarar í samráði við forseta eftirlit með því að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal geta þess, hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók, og skulu viðstaddir fulltrúar undirrita hana. Hver sá fulltrúi, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Reglulega fundi heldur bæjarstjórn hálfsmánaðarlega, ef mál eru fyrir hendi. Bæjarstjórn ákveður fastan fundardag og tíma. Fundum bæjarstjórnar skal ljúka eigi síðar en á miðnætti. Þó er heimilt að fella niður fundi í júlí og ágústmánuði. Er fundur ferst fyrir vegna helgi eða af öðrum orsökum skal hann haldinn einhvern næstu daga svo fljótt, sem við verður komið.

Aukafundi skal halda þá bæjarstjóri eða forseti telja nauðsyn bera til eða ef minnst þrír bæjarfulltrúar æskja þess skriflega, enda geri þeir grein fyrir ástæðum og fundarefni. Bæjarstjóri ákveður stað og stund til aukafundarhalds og boðar til hans með svo löngum fyrirvara, sem unnt er.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar.

Á dagskrá skal taka:

1. Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem kunna að þurfa staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.
2. Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar, skv. 2. gr. samþykktar þessarar sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé tekið á dagskrá.
3. Lögmæltar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á að fjalla um samkvæmt lögum. Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega með tillögu, fyrirspurn eða stuttri greinargerð, eigi síðar en þremur sólarhringum fyrir fund.

Bæjarstjóri skal senda öllum bæjarfulltrúum dagskrá næsta fundar. Skal miðað við, að dagskráin berist bæjarfulltrúum eigi síðar en tveimur sólarhringum fyrir fund.

Í dagskrá skal tilkynna fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur sem fram hafa komið og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá, eftir því sem bæjarstjóri telur nauðsynlegt.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 2. mgr. 7. gr. skal að jafnaði boðað til hans með dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð, sem dagskrá segir, nema bæjarstjórn ákveði að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá, þótt ekki sé þess getið í fundarboði enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

9. gr.

Á reglulegum fundarstað bæjarstjórnar skal auglýsa reglulega fundi bæjarstjórnar með a. m. k. 12 stunda fyrirvara og greina þar dagskrá fundar og aukafundar svo fljótt, sem við verður komið.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins, að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það, að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum, skal úr því skorið án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði, getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga ályktun gert nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála nema annað sé áskilið í samþykkt þessari.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram tillögur um hvert það mál, sem til umræðu er svo og breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu, eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar. En veita skal forseti fundarmönnum ráðrúm til þess að semja tillögu á fundi, er þörf krefur.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og móti, fellur það, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja það eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra eða nefndar, eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því, hvernig atkvæðagreiðslum um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema hina árlegu fjárhagsáætlun bæjarins, ársreikninga og reglugerðir, sem hljóta skulu staðfestingu ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika hið skemmsta milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hægri hönd. Nafnakall skal viðhafa, ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða 3 bæjarfulltrúar hið fæsta. Við nafnakall greiða bæjarfulltrúar atkvæði eftir skrá um bæjarfulltrúa í stafrófs-

röð. Nöfnum varafulltrúa skal bæta á skrána í réttri röð í stað nafna þeirra, sem fjarstaddir eru. Hlutkesti ræður á hverjum byrja skal. Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni, er forseti metur gild. Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta, má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem taka vill til máls, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu menn taka til máls í þeirri röð, sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu, ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumann svo og bæjarfulltrúa, sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan hann.

Ef tveir eða fleiri kveðja sér samtímis hljóðs, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala.

Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt meðan hann talar, nema forseti ákveði annað.

Bæjarstjórn getur heimilað, ef ⅔ bæjarfulltrúa samþykkja, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundi, en skylt skal honum þó að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Flutningsmaður tillögu eða framsögumaður má tala þrisvar við hverja umræðu máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd um fundarsköp.

Ef bæjarfulltrúi vill beina sérstakri fyrirspurn til bæjarstjóra, skal hann að jafnaði hafa hana skriflega og athenda með sama fyrirvara og um tillögu sé að ræða.

16. gr.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta. Ef bæjarfulltrúi tekur til máls við afgreiðslu á fundargerð nefndar, skal hann í upphafi taka fram hvaða lið eða liði fundargerðar hann óski að ræða, og má ekki ræða nema eitt mál í einu.

Ekki má lesa upp prentað mál, nema forseti leyfi.

17. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram, getur hann lagt til, að ræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum sé hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til að umræðu skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo, að hún standi skemur en tvo tíma.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta skv. 1. og 2. mgr. umræðulaust. Hver bæjarfulltrúi getur borið fram slíkar tillögur, og skulu þær einnig afgreiddar umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun ræðutíma eiga ekki við, þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

18. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann og nefna þau ummæli, er hann vítir. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, getur forseti lagt til við bæjarstjórn, að hann verði sviptur málfrelsi framar á þeim fundi. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi, skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur, slíta fundi.

III. KAFLI
Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar, nema lögmæt forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér þau störf, sem bæjarstjórn felur honum t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem verið hefur forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða annarri nefnd, getur þó skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér skjöl bæjarins.

21. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

Eftir hverjar bæjarstjórnarkosningar ákveður bæjarstjórn hver verða skuli þóknun bæjarfulltrúa á næsta kjörtímabili, svo og nefnda er laun taka.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi, kosinn í nefnd, eða til annarra starfa, forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum, á hann rétt á að tilnefna mann af sama lista og hann var kjörinn, til að taka sæti hans á meðan enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt, fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem óskar þess, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

24. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júní skulu kosnir 3 bæjarfulltrúar í bæjarráð og jafnmargir til vara. Kosning bæjarráðs gildir, uns nýtt bæjarráð hefur verið kosið. Bæjarstjóri á sæti í bæjarráði, en ekki hefur hann þar atkvæðisrétt, nema hann sé kjörinn í ráðið.

Bæjarráð kýs sér formann og varaformann og má kjósa bæjarstjóra, þótt ekki sé hann kjörinn í ráðið.

Bæjarráð getur leyft að flokkur, sem fulltrúa á í bæjarstjórn, en ekki í bæjarráði, megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja fundi bæjarráðs, með málfrelsi.

Bæjarráð skal halda fund að jafnaði einu sinni í viku. Heimilt er þó að fella niður annan hvorn fund í júlí og ágústmánuði. Aukafund skal halda, er bæjarstjóri ákveður það, eða bæjarráðsmaður óskar þess skriflega.

Bæjarstjóri undirbýr dagskrá bæjarráðsfunda. Heimilt er að taka mál til meðferðar í bæjarráði þótt ekki sé tilgreint á dagskrá, en skylt er þó að fresta afgreiðslu þess til næsta fundar, ef þess verður óskað.

Formaður sér um að allt fari löglega og skipulega fram á fundum og úrskurðar ágreiningsmál sem rísa kunna út af fundarsköpum. Þeim úrskurði má skjóta til úrlausnar bæjarráðs.

Bæjarráð ræður fundarritara utan bæjarráðs.

Í gerðabók skal greint frá því, hvar fundur sé haldinn, hvenær, hverjir sitji fundinn og hver sé fundarritari. Þar skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli, svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Um fundarsköp bæjarráðs fer eftir sömu reglum og gilda um bæjarstjórn eftir því, sem þau geta átt við.

25. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjóra með framkvæmdastjórn málefna Dalvíkurkaupstaðar að því leyti, sem hún er ekki fengin öðrum skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð tekur samkv. heimild 36. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 58/1961 fullnaðarákvörðun um þau mál, sem til þess koma, nema um veruleg fjárhagsatriði sé að ræða eða málefni, þar sem ákvörðun bæjarstjórnar er sérstaklega áskilin að lögum, enda eigi ágreiningur í bæjarráði né við bæjarstjóra um slíkar ákvarðanir.

26. gr.

Bæjarráð hefur eftirlit með fjárhagsstjórn bæjarins sbr. 47. gr. laga nr. 58/1961. Það undirbýr árlega fjárhagsáætlun bæjarins og sér um, að reikningar hans séu samdir.

Bæjarráð ákveður, hvernig varið skuli því fé sem ætlað er til verklegra framkvæmda að því leyti, sem slíkt er ekki tekið fram í fjárhagsáætlun.

27. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs, þegar til umræðu eru málefni, sem störf þeirra snerta og þess er óskað.

IV. KAFLI

Um bæjarstjóra.

28. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar.

Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma, en þá er ráðningarsamningur uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara, hvenær sem er eftir að kjörtímabilinu er lokið.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, og getur þá ráðherra ákveðið, að bæjarstjórnarkosningar skuli fara fram á ný.

29. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn tekur og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt, að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekin mál. Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

30. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs skv. 24. gr. og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega tekið fram í þessari samþykkt. Ekki hefur hann atkvæðisrétt, nema hann sé jafnframt bæjarfulltrúi. Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs.

31. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér, sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri þá fellt slíka ályktun úr gildi um sinn, og skal þessi ákvörðun hans færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu, og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni eftirrit af skýrslunni, svo að hún geti gert athugasemdir við hana, áður en hún fer til ráðuneytisins.

Þá getur bæjarstjóri skotið til fullnaðarákvörðunar bæjarstjórnar ályktunum bæjarráðs, sbr. 2. mgr. 25. gr.

32. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögboðin, samningsbundin eða leiða af fyrri samþykkt bæjarstjórnar, má ekki greiða nema til komi samþykki bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði, nema bæjarstjórn ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

33. gr.

Bæjarritari gegnir störfum bæjarstjóra í forföllum hans, nema bæjarstjórn feli öðrum. Bæjarstjóri getur falið honum meðferð tiltekinna málaflokka í umboði sínu, en þá samkvæmt nánari reglum, sem bæjarstjórn setur um þau málefni.

Hann hefur með höndum umsjón með skrifstofum bæjarsjóðs og daglega stjórn á fjármálum bæjarsjóðs undir yfirstjórn bæjarstjóra, þar á meðal innheimtu tekna bæjarins.

V. KAFLI

Endurskoðendur.

34. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo endurskoðendur fyrir kjörtímabilið og tvo til vara til þess að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til þessa starfs.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs III. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun ekki síðar en 30. júní ár hvert.

VI. KAFLI

Um kosningu nefnda o. fl.

35. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn, auk þess, sem áður getur, til þess að fara með tiltekin málefni, eftir því sem lög mæla fyrir:

A. Til eins árs:

1. Þrjá bæjarfulltrúa í bæjarráð og þrjá til vara.
2. Fjóra menn í byggingarnefnd og fjóra til vara.
3. Fimm menn í framtalsnefnd og fimm til vara.
4. Þrjá menn í kjörstjórn til bæjarstjórnarkosninga og þrjá til vara.
5. Þrjá menn í kjörstjórn til Alþingiskosninga og þrjá til vara.
6. Þrjá menn í hafnarnefnd og þrjá til vara.
7. 1 mann í stjórn Sparisjóðs Svarfdælinga og 1 til vara.
8. 1 mann sem endurskoðanda Sparisjóðs Svarfdælinga og 1 til vara.

B. Til fjögurra ára:

1. Fimm menn í skólanefnd og fimm til vara.
2. Fjóra menn í stjórn sjúkrasamlags og fjóra til vara.
3. Þrjá menn í Náttúruverndarráð og þrjá til vara.
4. Fimm menn í barnaverndarnefnd og fimm til vara.

5. Þrjá menn í heilbrigðisnefnd og þrjá til vara.
6. Tvo menn til að annast forðagæslu og tvo til vara.
7. Tvo menn í sáttanefnd og tvo til vara.
8. Sex menn í áfengisvarnanefnd.
9. Einn mann til að framkvæma millimat.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs eftirtaldar nefndir og starfsmenn samkvæmt sérstökum samþykktum.

A. Til eins árs:

1. Fimm menn í hitaveitunefnd og fimm til vara.

B. Til fjögurra ára:

1. Tvo bæjarfulltrúa á Fjórðungsþing Norðlendinga og tvo til vara.
2. Þrjá menn í vatnsveitunefnd og þrjá til vara.
3. Fimm menn í atvinnumálanefnd og fimm til vara.
4. Þrjá menn í félagsheimilisnefnd og þrjá til vara.
5. Þrjá menn í gatnanafnanefnd.
6. Fimm menn í fjallskilanefnd og fimm til vara.
7. Þrjá menn í íþrótta- og æskulýðsráð og þrjá til vara.
8. Fjóra menn í stjórn Dvalarheimilis aldraðra og fjóra til vara.
9. Einn mann í stjórn Lestrarfélags Dalvíkur og einn til vara.
10. Fimm menn í félagsmálaráð og fimm til vara.

37. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykkt bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglur að ræða getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefndar er óákveðinn, skal litið svo á, að umboð nefndarmanna falli niður, þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda, nema bæjarstjórn ákveði annað í erindisbréfi er slíkum nefndum skal sett.

38. gr.

Allar fastanefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í einstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn.

VII. KAFLI

Um starfsmenn bæjarins.

39. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins og bæjarstofnana og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Lausar stöður skal auglýsa til umsóknar nema bæjarstjórn ákveði annað en bæjarstjóri ákveður um slíkar auglýsingar að öðru leyti, þar á meðal hvernig auglýsa skuli.

Bæjarráð getur ákveðið, hver almenn skilyrði skuli gilda um skipan í stöður hjá bænum svo og sérskilyrði, er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Sá maður, sem hlotið hefur fasta skipun í stöðu, á rétt á að halda henni meðan hann rækir stöðuna þannig, að ekki verði að fundið.

Bæjarráð getur sett starfsmönnum erindisbréf og kveður þar á um starfssvið þeirra.

Skylt er starfsmönnum að hlíta breytingum á starfssviði sínu, enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Dalvíkurkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. september 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

13. september 1974. **Nr. 280.**

AUGLÝSING

um skipulag í Eiðahreppi, Suður-Múlasýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Eiðahrepps, Suður-Múlasýslu, að undanskildum nauðsynlegum byggingum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Félagsmálaráðuneytið, 13. september 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

13. september 1974. **Nr. 281.**

AUGLÝSING

um skipulag í Reykhólahreppi, Austur-Barðastrandarsýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Reykhólahrepps, Austur-Barðastrandarsýslu, að undanskildum nauðsynlegum byggingum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Félagsmálaráðuneytið, 13. september 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

AUGLÝSING

um skipulag í Ljósavatnshreppi, Suður-Þingeyjarsýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar ríkisins hefur ráðuneytið samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 ákveðið, að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Ljósavatnshrepps, Suður-Þingeyjarsýslu, að undanskildum nauðsynlegum byggingum vegna búrekstrar á lögbýlum.

Félagsmálaráðuneytið, 13. september 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 283. 17. september 1974.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Lizziar og Páls á Halldórsstöðum í Laxárdal, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 17. september 1974.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð Lizziar og Páls á Halldórsstöðum í Laxárdal.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Lizziar og Páls á Halldórsstöðum og er stofnaður af William Fr. Pálssyni, til minningar um foreldra hans frú Lizzi og Pál Þórarinsson, sem bjuggu á Halldórsstöðum í Laxárdal frá árinu 1894 til 1948.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins eru kr. 250 000.00 — tvöhundruð og fimmtíuþúsund krónur — og skal það ávaxtast í ríkistryggðum banka. Auka má sjóðinn með gjöfum eða annarri fjáröflunarstarfsemi.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að viðhalda og efla byggð í Laxárdal, styrkja starfsemi Kvenfélags Laxdæla og efla samtök kvenna í dalnum.

4. gr.

Stofnfé sjóðsins má aldrei skerða, en árlegum vaxtatekjum hans má verja samkvæmt framanskráðu og sér stjórn sjóðsins um úthlutun úr honum.

5. gr.

Sjóðurinn skal vera í vörslu Kvenfélags Laxdæla og lögleg stjórn þess félags á hverjum tíma, skal vera stjórn sjóðsins og skal hún sjá um reikningshald hans.
Ef kvenfélagið hættir störfum kýs hreppsnefnd Reykdælahrepps þrjár konur, búsettar í Laxárdal, í stjórn sjóðsins og skulu þær kosnar til tveggja ára í senn.

6. gr.

Endurskoðandi sjóðsins skal vera hreppstjóri Reykdælahrepps, ef hann er búsettur í Laxárdal, en annars skal hreppsnefndin í Reykdælahreppi kjósa endurskoðanda, sem búsettur er í Laxárdal.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

17. september 1974. Nr. 284.

REGLUGERÐ

um eftirlitsgjald vegna lyfjaeftirlits fyrir árið 1974.

1. gr.

Gjald það, sem lyfsölum, lyfjagerðum, lyfjaheildsölum og héraðslæknum ber að greiða fyrir árið 1974, vegna lyfjaeftirlits samkvæmt 47. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 skal vera sem hér segir:

I. flokkur	.....	kr. 20 000.00
II. flokkur	.....	— 16 000.00
III. flokkur	.....	— 12 000.00
IV. flokkur	.....	— 8 000.00
V. flokkur	.....	— 4 000.00

2. gr.

Lyfjabúðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjaldsins sem hér segir:

I. flokkur: Lyfjabúðin Iðunn,
Reykjavíkur Apótek.

II. flokkur: Akureyrar Apótek,
Apótek Austurbæjar,
Apótek Keflavíkur,
Laugavegs Apótek.

III. flokkur: Hafnarfjarðar Apótek,
Holts Apótek,
Ingólfs Apótek,
Stjörnu Apótek,
Vesturbæjar Apótek.

IV. flokkur: Akranes Apótek,
Borgar Apótek,
Garðs Apótek,
Háaleitis Apótek,
Ísafjarðar Apótek,
Kópavogs Apótek,
Laugarnes Apótek,
Lyfjabúð Breiðholts,
Selfoss Apótek.

V. flokkur: Apótek Austurlands, Seyðisfirði,
Apótek Neskaupstaðar,
Apótek Vestmannaeyja,
Árbæjar Apótek,
Borgarnes Apótek,
Dalvíkur Apótek,
Húsavíkur Apótek,
Patreks Apótek,
Sauðárkróks Apótek,
Siglufjarðar Apótek,
Stykkishólms Apótek.

3. gr.

Lyfjagerðum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjalds sem hér segir:

I. flokkur: Lyfjaverslun ríkisins,
Pharmaco hf.

II. flokkur: Stefán Thorarensen hf.

4. gr.

Lyfjaheildsölum er skipað í flokka vegna greiðslu eftirlitsgjaldsins sem hér segir:

I. flokkur: G. Ólafsson hf.,
Lyfjaverslun ríkisins,
Stefán Thorarensen hf.

II. flokkur: Ásgeir Sigurðsson h/f,
Hermes s/f,
Pharmaco hf.

III. flokkur: H. Ólafsson & Bernhöft,
Lyf s/f.

5. gr.

Héraðslæknar sem annast lyfjasölu samkvæmt 42. gr. lyfsölulaga skulu greiða eftirlitsgjald samkvæmt 5. flokki.

6. gr.

Eftirlitsgjaldið skal greiða til ríkisféhirðis fyrir 15. desember 1974. Gjaldið er lögtakskræft.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 47. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963, öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 17. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

AUGLÝSING

um gjaldskrá fyrir sundstaðina í Reykjavík.

Fullorðnir, einstök skipti	kr.	50.00
Börn, einstök skipti	—	20.00
Fullorðnir, 10 miða kort	—	300.00
Börn, 10 miða kort	—	110.00
Gufubað	—	100.00
Leiga á handkl. og skýlum	—	30.00
Sundnámskeið, fullorðnir	—	1 200.00
Sundnámskeið, börn	—	750.00
Íþróttafélög:		
16 ára og eldri, 10 miða kort	—	150.00
Yngri en 16 ára, 10 miða kort	—	90.00

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af borgarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Með gjaldskrá þessari er úr gildi felld gjaldskrá nr. 246 31. júlí 1973.

Félagsmálaráðuneytið, 18. september 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

19. september 1974. Nr. 286.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 338 20. nóvember 1973.

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Óheimilt er að ávísa með lyfseðli eiturefnum nema því aðeins, að hlutaðeigandi efni séu einnig skráð í lyfjaskrá eða viðurkenndum lyfjaforskriftabókum og látin úti í þeim formum, sem þar greinir. Um útlát eiturefna fer samkvæmt lögum um eiturefni og hættuleg efni nr. 85 31. desember 1968 sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 27 18. apríl 1973, reglugerð um útgáfu og afgreiðslu eiturbeiðna og tilsvarandi leyfa nr. 131 9. júlí 1971 og reglugerð um flokkun eiturefna og hættulegra efna nr. 93 1. mars 1974.

2. gr.

3. gr. stafliður b, 1. málsgrein orðist svo:

Heiti lyfs eða samsetning skal að jafnaði rita á latínu, svo og fyrirmæli um það á hvern hátt lyfið óskast gert, ef um forskriftarlyfseðil (ordinatio magistralis) er að ræða. Þunga lyfs skal tilgreina í grömmum, milligrömmum eða míkrógrömmum og rita þyngdareiningarheitin fullum stöfum eða með venjulegum skammstöfunum þeirra: g, mg og míkróg. Óheimilt er að nota aðrar skammstafanir. Ef þungi er tilgreindur með tugabroti, er óheimilt að rita núll næst á eftir kommu. Óskist lyf gert eftir

annarri forskriftarbók en gildandi lyfjaskrá (lyfseðlasöfnum), skal þess greinilega getið á lyfseðli. Ef ávísað er lyfi með einu virku efni, þá skal útgefandi geta styrkleika þess á lyfseðlinum, sbr. h. lið 5. greinar.

3. gr.

5. gr. stafliður h. orðist svo:

Ef tilgreint er á lyfseðli ósamsett lyf (lyf, sem inniheldur eitt virkt efni) og styrkleika er ekki getið, er óheimilt að láta lyfið úti gegn lyfseðlinum, fyrr en gengið hefur verið úr skugga um hjá útgefanda, hvaða styrkleika er óskað. Ef lyf er sannanlega á markaði í einungis einum styrkleika er lyfjafræðingi þó heimilt að rita þann styrkleika á lyfseðlinn án samráðs við útgefanda, enda skal það gert með penna og auðkennt fangamarki lyfjafræðings og dagsetningu.

4. gr.

Við 5. gr. bætist nýr stafliður j, sem orðist svo:

Þegar lyf er afgreitt í fyrsta skipti eftir lyfseðli, skal auðkenna hann stimpli lyfjabúðarinnar.

Verð lyfs skal ávallt rita á lyfseðil. Hæfilegt verð umbúða samkvæmt gildandi reglum lyfjaverðskrár, skal vera innifalið í verði lyfsins.

5. gr.

6. gr. 1. töluliður a), Meprobamatum orðist svo:

Meprobamatum, nema lyf í samsetningum, sem innihalda 0.1 g af mepróbamati eða minna í hverjum skammti.

6. gr.

6. gr. 1. töluliður b) orðist svo:

Önnur lyf og efni, sem eru á listum A og B í viðauka 2 við reglugerð þessa.

7. gr.

6. gr. 2. töluliður orðist svo:

Eigi má ávísa einstaklingi í einu þeim ávana- og fíknilyfjum, sem nú verða talin, eða söltum þeirra, í meira magni en hér greinir:

I. Amphetaminum, Dexamphetaminum, Methamphetaminum 0.15 g.
II. Methylphenidatum 0.3 g.
III. Dizepamum og Medazepamum og Nitrazepamum 0.5 g.
IV. Chlordiazepoxidum og Oxazepamum 1.0 g.
V. Flurazepamum 1.5 g.
VI. Aethallymalum, Allypropymalum, Diallymalum, Hexemalum, Heptamalum, Meballymalum, Mebumalum, Pentymalum 3.0 g.
VII. Apronalum, Diallymalum, Enhexymalum, Glutethimidum, Methaqualonum og Secumalum 5.0 g.
VIII. Meprobamatum 20 g.
IX. Carisoprodolum, Methocarbamolum og Phenprobamatum 25 g.

8. gr.

8. gr. stafliður i orðist svo:

Stungulyf sem innihalda morfínklóríð eða annað morfínsalt eða g-stófantín eitt virkra efna, má eigi árita „Injectabile", „Ampullae" eða „Lagenulae", ef styrkleiki lyfsins er annar en í gildandi lyfjaskrá. Slík stungulyf ber að árita: Solutio .... pro injectione, og geta styrkleika þeirra.

9. gr.

8. gr. stafliður m 14. töluliður orðist svo:

Umbúðir um lyf, er innihalda Anautinum, Cinnarizinum, Diphenhydraminum og Meclozinum og ætluð eru til lausasölu, sbr. viðauka 1, skal auðkenna með rauðum bókstöfum á ljósum grunni: **Varasamt er fyrir stjórnendur ökutækja að nota lyfið. Varúð—Geymið, þar sem börn ná ekki til.**

10. gr.

8. gr. 10. töluliður m-liðs orðist svo:

Umbúðir um lyf í fljótandi formi, er innihalda hexaklórófen, í meira magni en 0.1%, skal auðkenna með rauðum bókstöfum á ljósum grunni: **Gætið þess, að lausnin komi ekki í vit, sár eða fleiður.**

11. gr.

8. gr. 20. töluliður m-liðs orðist svo:

Lyf þau sem seld eru í lausasölu samkvæmt undanþáguheimild, sbr. viðauka 1, skal auðkenna aðvörunarmiða, með rauðu letri á ljósum grunni: **Varúð—Geymið, þar sem börn ná ekki til**, enda sé þessa eigi krafist samkvæmt öðrum reglugerðarákvæðum.

12. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á viðauka 1, undanþágur varðandi lausasölu nokkurra lyfja sbr. 14. gr. b.:

Lyf eða lyfjasasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Aethallymalum	Tablettae coffazini DAK 50 Tablettae coffazyli DD 63	Mest 20 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Verkjatöflur. Mest 6 töflur á sólarhring handa fullorðnum.	
Anautinum	Töflur, stílar	Einstakur skammtur mest 0.1 g. Mest 10 töflur (stílar) handa einstaklingi. Áletrun: Sjóveikitöflur (Sjóveikistílar). 1 tafla (stíll) klukkustund áður en ferð er hafin. Mest 2 töflur á sólarhring handa fullorðnum. Sjá einnig 8. gr. 14. tölulið m-liðs.	Tablettae aunautini 0.1 g.

Lyf eða lyfjasasamsetningar	Samsetningar, er selja má í lausasölu	Athugasemdir	Dæmi
Bromisolvalum	Tablettae bromisovali 0.3 g.	Mest 5 töflur handa einstaklingi. Áletrun: Svefntöflur. Mest 2 töflur á sólarhring handa fullorðnum.	
Glyceryli nitras	Munnsogstöflur.	Einstakur skammtur 0.5 mg. Mest 50 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn. Mest 10 töflur á sólarhring.	Resoriblettae glyceryli nitratis 0. 25 mg. Resoriblettae glyceryli nitratis 0.5 mg.
	Töflur til inntöku	Mest 100 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn. Mest 3 töflur á sólarhring. Sjá enn fremur undir Pentanitrolum.	Tabl. Nitrocombini DD 63. Tabl. diplonitroli DAK 50.
Phentacetinum	Lyf í afmældum skömmtum	Einstakur skammtur mest 0.25 g. Mest 25 töflur handa einstaklingi. Áletrun: 1 tafla í senn. Mest 3 töflur á sólarhring.	Tablettae phenacetyli D 48.
	Lausnir		Solutio hydrogenii peroxidi 3%.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um skráningu sérlyfa nr. 48 20. maí 1964, sbr. reglugerðir um breyting á þeirri reglugerð nr. 295/1968 og nr. 220/1973.

1. gr.

8. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Af hverju formi sérlyfs, sbr. 9. og 19. gr., sem er á sérlyfjaskrá 1. janúar ár hvert, skal greiða 1 500.00 króna árgjald, er greiðist til sérlyfjasjóðs fyrir 1. mars ár hvert.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 62. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

24. september 1974. Nr. 288.

AUGLÝSING

um umferð á Akureyri.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. **Mýrarvegur** verður aðalbraut, þó þannig að umferð um hann víki fyrir umferð um Þingvallastræti.
2. **Skógarlundur** verður aðalbraut. Umferð um veginn víki þó fyrir umferð um Þingvallastræti og Mýrarveg.
3. Umferð um Hamarsstíg skal víkja fyrir umferð um Oddeyrargötu.

Reglur þessar taka gildi 15. október 1974.

Lögreglustjórinn á Akureyri, 24. september 1974.

Ófeigur Eiríksson.

REGLUGERÐ

fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 26. flokki bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73 22. maí 1965 og breytingu á þeim lögum sbr. lög nr. 32 7. apríl 1971 og lög nr. 106 27. desember 1973 um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa.

1. gr.

Samkvæmt 1. gr. laganna er veðdeild Landsbankans heimilt að gefa út bankavaxtabréf, allt að 300 milljónum króna. Vaxtabréfin skiptast í flokka og er 19. flokkur þeirra sá, sem fyrst kemur til framkvæmda. Flokkur þessi nefnist 26. flokkur. Samanlögð fjárhæð bankavaxtabréfa í þessum flokki má ekki fara fram úr 50 milljónum króna. Áður hafa verið staðfestar reglugerðir um útgáfu bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73 22. maí 1965 og lögum nr. 32 7. apríl 1971 fyrir 19., 20., 21., 22., 23., 24. og 25. flokk að fjárhæð samtals 200 milljónir króna.

Heimilt er með samþykki ráðherra, að hafa fleiri en einn flokk með mismunandi vöxtum starfandi í senn. Ráðherra ákveður, að höfðu samráði við Seðlabanka Íslands, hvenær flokknum skuli lokið.

2. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf til handhafa, (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Fjármálaráðherra og bankastjórn Landsbankans undirskrifa bankavaxtabréfin. Ráðherra og bankastjórar Landsbankans geta með umboði falið öðrum undirritun bankavaxtabréfanna. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglugerð þessari. Fjárhæð þeirra skal vera 50 000 kr. og skal hvert vaxtabréf vera tölusett og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd, sem stjórn Landsbankans ákveður. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða til 10 ára minnst. Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum en nemur þeirri fjárhæð, er veðdeildin á í veðskuldabréfum.

3. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildin fær frá lántakendum, skal trygging fyrir vaxtabréfum flokksins vera:

1. Varasjóður hvers flokks.
2. Sameiginleg (solidarisk) ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10% (sbr. 8. gr. laganna.)
3. Einföld ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggingganna 1—3, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.

4. gr.

Vextir af bankavaxtabréfum greiðast einu sinni á ári, 2. janúar, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga skulu innleystir í veðdeild Landsbankans. Stjórn veðdeildarinnar ákveður vextina og mega vextir af bankavaxtabréfum þessum aldrei vera hærri en Seðlabankinn ákveður vexti hæsta af sambærilegum skuldum.

5. gr.

Veðdeildin er undanþegin öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum.

6. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum, húseignum eða einstökum íbúðum með lóðarréttindum. Getur veðdeildin krafist frumrita eða staðfestra afrita af þeim samningum, sem liggja til grundvallar viðkomandi lóðarréttindum. Veðið skal vátryggt í vátryggingastofnun, er bankastjórn tekur góða og gilda. Lánsupphæðin má ekki fara fram úr ¾ af virðingarverði fasteignarinnar. Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði skal virða hús sér og jörðina sér í lagi, svo og skal virða allar húseignir sérstaklega, ef taka á veð í fasteigninni.

7. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkurinn tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn virða á kostnað lántaka. Skulu þeir vera dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra og hafa nauðsynlega þekkingu til að bera. Þó getur veðdeildin, þegar henni eftir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Enn fremur getur hún krafist, að hreppsnefnd eða bæjarstjórn, er í hlut á, samþykki virðinguna. Eignir skal meta til þess verðs, sem þær eftir bestu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölu, þó aldrei hærra en áætla má, að raunverulegur byggingarkostnaður þeirra hafi verið og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargerðunum skal eignum ítarlega og greinilega lýst. Sé það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kúgildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Enn fremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sé varið og önnur sérstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem, hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, sjávargangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem: ofna, járneldstór o. fl., efni það, er byggingarnar eru byggðar úr og að svo miklu leyti, sem unnt er, gæði þess og enn fremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargerðinni tekið fram, hve stór sú lóð sé, er húseigninni fylgir og hvernig ásigkomulag hennar sé. Hafi eignin gengið kaupum og sölum, skal kaupverðs hennar getið. Lántakandi skal að minnsta kosti á 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna skírteini, sem bankastjórn tekur gilt, fyrir því að veðið hafi ekki rýrnað í verði, svo að veðdeildarflokknum geti verið nein hætta búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda veðdeildinni þetta skírteini, má hún láta skoðunargerð af innanhéraðsmönnum fara fram á kostnað lántakanda.

8. gr.

Lántakendur skulu, auk þess að bera ábyrgð á sínum eigin skuldum, ábyrgjast sameiginlega (in solidum) skuldbindingar veðdeildarflokksins, þó eigi meira en 10% af því, sem lán þeirra voru á síðasta gjalddaga, áður en taka þurfti til ábyrgðarinnar, en til hennar má taka, hvenær sem varasjóður flokksins nægir ekki til að standast áfallið tap. Áður en gripið er til ríkissjóðsábyrgðarinnar, skal jafna niður á alla lántakendur veðdeildarflokksins aukagjaldi til varasjóðs, svo sem þörf er á, allt að 10% til að bæta skaðann. Niðurjöfnun á aukagjaldi þessu skal vera í hlutfalli við upphæð lánanna. Eftir ákvörðun stjórnar Landsbankans má skipta greiðslu þessari niður á fleiri en eitt ár. — Verði þörf á að grípa til ábyrgðarinnar til að fullnægja skuldbindingum veðdeildarflokksins, skal endurborga það án vaxta, þegar hagur flokksins leyfir það.

9. gr.

Eigi má lána nema gegn 1. veðrétti. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera tíu þús. krónur og skulu lánin jafnan standa á hálfum eða heilum tug

þúsunda. Lánstíminn má vera allt að 40 árum, sé veðið jarðeign, vandað steinsteypuhús og allt að 30 árum, sé veðið vandað timburhús.

10. gr.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir nafnverði þeirra, enda sanni lántaki að fyrir liggi loforð banka eða sparisjóðs um kaup á bréfunum. Semja má um sölu bankavaxtabréfa flokksins fyrirfram í einu eða fleiru lagi, enda samþykki fjármálaráðherra söluverðið.

11. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildarflokknum verða þeir að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

a. Útvega virðingargerð samkvæmt því, sem segir í 7. gr.
b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókum, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignabönd hvíla á eigninni og hver þau séu, svo það sjáist, að þau séu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrétti.
c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sé það eigi unnt, þá vottorð hans um, að eignin sé vitanleg eign hans.

12. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsfjárhæðinni í varasjóð flokksins, um leið og hann tekur lánið. — Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildinni skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin og skal hann sanna eignarrétt sinn með veðbókarvottorði eða þinglýstu afsali. Slík lánsyfirtaka er ekki stimpilskyld.

13. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildin veitir, má hún ekki segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undirgengist. — Bankastjórninni er heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undir eins, án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánsskilmálanna, svo sem:

a. Ef ákvæðisgjöld verða eigi greidd á réttum gjalddaga.
b. Ef veðið gengur svo úr sér, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal.
c. Ef skuldunautur heldur ekki vátryggðum húseignum, sem að veði eru og talin eru með í matinu.
d. Ef á veðið falla eftirstöðvar af sköttum eða afgjöldum, er ganga fyrir kröfum veðdeildarinnar.
e. Ef nýr kaupandi vanrækir að taka að sér lán veðdeildarinnar.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu 1. til 14. okt. ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til rekstrarkostnaðar við flokkinn og til varasjóðs í einu lagi með föstu árgjaldi. Árlegt tillag til að greiða rekstrarkostnað flokksins og til varasjóðs er ½% á ári af eftirstöðvum lánsins, eins og þær voru fyrir hvern gjalddaga. — Lántakendur mega á gjalddaga lánanna, án undangenginnar uppsagnar, greiða aukaafborganir af lánum sínum, þó svo, að ávallt standi á 100 krónum, eða endurgreiða lánin að fullu. Endurgreiðslur þessar mega þeir greiða með bankavaxtabréfum hlutaðeigandi flokka með nafnverði þeirra. Á öðrum tíma árs má greiða lán að fullu, ef bankastjórnin samþykkir, þó því aðeins, að það sé veðdeildarflokknum að skaðlausu.

15. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur greitt árleg gjöld sín á réttum gjalddaga, skal greiða dráttarvexti af afborgunum og vöxtum, sem reiknast 1% á mánuði eða brot úr mánuði af gjaldfallinni greiðslu, hafi greiðsla dregist lengur en 15 daga frá gjalddaga. Þó skulu dráttarvextir aldrei vera hærri en Seðlabankinn ákveður þá hæsta fyrir sambærilegar skuldir.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabréf þau, er veðdeildarflokkurinn hefur gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherra til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur farið fram, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á bankavaxtabréfum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Sérhverja auglýsingu skal birta þrisvar í Lögbirtingablaðinu. Bankinn má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabréf í stærri stíl.

17. gr.

Eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum, er þeim fylgja, fengið greiddan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga og er eigi skylt að greiða vexti af höfuðstólnum upp frá því. Sama rétt hafa handhafar bréfanna, þótt eigi séu eigendur.

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð hlutaðeigandi veðdeildarflokks, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

19. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu fjárhæð og það, sem glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra bankavaxtabréfa fer eftir almennum lögum.

20. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið samkvæmt útdrætti eða sem aukaafborganir af lánum, skal jafnóðum ógilda ásamt vaxtamiðum þeirra og stofnum og leggja þau til geymslu í fjárhirslu veðdeildarinnar og skal síðan við lok næsta reikningsárs eyðileggja þau í viðurvist endurskoðenda bankans, ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið á árinu.

21. gr.

Vaxtamiðar og bankavaxtabréf, sem gjaldfallin eru, greiðast í skrifstofu veðdeildarinnar í Reykjavík.

22. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga (sbr. 13. gr.) hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð, án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms,

samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga nr. 95 frá 1947, um lögræði og lögum um nauðungaruppboð, nr. 57 frá 1949, eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á. Veðdeildin hefur ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga og skuldunaut er frjálst að höfða mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefur skaðast á uppboðinu og öllum málskostnaði að skaðlausu. Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara.

23. gr.

Fé ómyndugra manna og opinberra stofnana og sjóða má verja til kaupa á bankavaxtabréfum veðdeildarflokksins, en þó eigi á hærra verði en skráðu gangverði þeirra hjá Landsbanka Íslands.

24. gr.

Þá er lokið er skuldbindingum veðdeildarflokksins, rennur varasjóður hans til næsta flokks og svo áfram. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins samkvæmt lögum nr. 73/1965 rennur varasjóðurinn til þess eða þeirra veðdeildarflokka eða veðlánastofnana, sem stofnsettar verða til að halda áfram veðlánastarfseminni. Verði slíkum nýjum flokkum eða veðlánastofnunum fengin aðgreind starfssvið, skiptist varasjóðurinn milli þeirra, svo að hvert starfssvið njóti réttrar ítölu þeirrar, er varasjóðnum hefur þaðan aflast.

25. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn Landsbankans og reikningar hennar endurskoðaðir af endurskoðendum bankans.

26. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 73 22. maí 1965, sbr. lög nr. 32 7. apríl 1971 og lög nr. 106 27. desember 1973, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa, tekur þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 25. september 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Gylfi Knudsen.

Nr. 290. 26. september 1974.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um sóttvarnir nr. 229/1971.

1. gr.

13.—22. greinar reglugerðarinnar falli niður. Í staðinn komi 3 nýjar greinar svo hljóðandi:

13. gr.

Þá er skip eða flugfar kemur að landi og sjúklingur veikur af kóleru er í skipinu (flugfarinu), eða kólera hefur gert vart við sig innan borðs:

a. er sóttvarnarnefnd heimilt að láta sérhvern grunaðan meðal farþega eða áhafnar sæta sóttvarnareftirliti eða einangrun, þó ekki lengur en 5 daga frá þeim tíma er hann steig á land,

b. skal sóttvarnarnefnd sjá um, að fjarlægt sé og komið fyrir á tryggilegan hátt: vatn, matvæli (nema í farmi), saur og þvag manna, skólp, þar með talið kjölvatn, og allt það, er telja má til úrgangs eða ætla má sóttmengað; enn fremur, að vatnsgeymar séu sótthreinsaðir sem og matar- og drykkjaráhöld og ílát.

Þegar ráðstafanir sóttvarnarnefndar samkvæmt ákvæðum 1. málsgreinar b-liðs þessarar greinar hafa verið framkvæmdar á fullnægjandi hátt, skal heimila skipi (flugfari) frjáls samskipti við land.

14. gr.

Ef kóleru hefur orðið vart í skipi eða flugfari á leið til lands, er sóttvarnarnefnd heimilt að láta fara fram bakteríurannsókn á matvöru í þeim hluta farms aðeins, sem kemur til affermingar hér á landi.

15. gr.

Heimilt er að láta mann, er kemur til landsins frá sýktu svæði innan skemmri tíma en nemur fullum 5 dögum, undirgangast rannsókn á saur, en sýni úr endaþarmi verður ekki tekið án samþykkis hans.

2. gr.

23. grein reglugerðarinnar verði 16. grein eftir breytinguna og númeraröð annarra greina breytist til samræmis við það.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í sóttvarnalögum nr. 34/1954, öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 26. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

26. september 1974. Nr. 291.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 178 9. nóvember 1959 um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

Happdrættið gefur árlega út 70 000 — sjötíu þúsund — hluti í 12 flokkum. Hver hlutamiði ber áprentað númer, frá 1—70 000, og auk þess merki SÍBS, verð, síðasta endurnýjunardag, dráttardag og innlausnarfrest. Á hann skal prenta eiginhandarnafn framkvæmdastjóra happdrættisins, og á honum skal vera undirskrift eða eiginhandarstimpill umboðsmannsins.

2. gr.

6. gr. orðist svo:

Vinningar eru samanlagt 17 500 að tölu í öllum 12 flokkunum og eru samanlagt að verðmæti kr. 151 200 000.00.

Stjórn SÍBS ákveður vinningatölu og verðmæti þeirra í hverjum flokki. Þó séu aldrei færri en 1000 vinningar í 1. flokki og ekki fleiri en 2 500 vinningar í 12. flokki.

3. gr.

7. gr. orðist svo:

Verð ársmiða er kr. 3 600.00, en endurnýjunarverð í hverjum flokki kr. 300.00. Ef menn vilja kaupa hlutamiða eftir að drættir eru byrjaðir á árinu, skal greiða fyrir hann, auk verðs hans í flokki þeim, sem næst á að draga í, samanlagt verð hlutarins í öllum flokkum, sem dregið hefur verið í á árinu.

4. gr.

1. málsgr. 10. gr. orðist svo:

Áður en dregið er í 1. flokki, skal leggja í hlutastokkinn 70 000 miða, sem merktir eru tölunum 1—70 000. Áður en dregið er í hverjum hinna síðari flokka, skal leggja í hlutastokkinn jafnmarga miða sem síðast voru úr honum dregnir og með sömu tölum.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 18 22. apríl 1959 um vöruhappdrætti fyrir Samband íslenzkra berklasjúklinga, sbr. lög nr. 32 5. maí 1969 og lög nr. 22 10. apríl 1974 öðlast gildi 1. janúar 1975.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 260 21. ágúst 1973.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 26. september 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 292. 26. september 1974.

AUGLÝSING

um útgáfu Lyfjaverðskrár II.

Frá og með 1. október tekur gildi ný Lyfjaverðskrá II. Jafnframt falla úr gildi áður gildandi verðlagsákvæði, samkvæmt Sérlyfjaskrá, Lyfjaverðskrá II, Lyfjagreiðsluskrá Tryggingastofnunar ríkisins frá 1. júlí 1972, ásamt síðar birtum viðaukum og breytingum.

Enn fremur falla úr gildi önnur ákvæði um verðlagningu og greiðslutilhögun almannatrygginga á sérlyfjum, er fara í bága við ákvæði hinnar nýju verðskrár.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 26. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón Ingimarsson.

Nr. 293. 20. september 1974.

AUGLÝSING

um umferð á Sauðárkróki.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Sauðárkróks, eru hér með settar eftirfarandi reglur um umferð á Sauðárkróki:

I. **Hámarkshraði** innan marka kaupstaðarins er 35 km/klst., þó er 45 km/klst. hámarkshraði leyfður á eftirtöldum götum:

a) á Skagfirðingabraut frá bæjarmörkum að sunnan að Öldustíg,
b) á Eyrarvegi frá bæjarmörkum að norðan að Kolaporti (kolageymslu K. S.),
c) á Sæmundargötu frá bæjarmörkum að austan að Hegrabraut.

II. **Aðalbrautir:**

a) Skagfirðingabraut, Aðalgata og Eyrarvegur,
b) Sæmundargata, Knarrarstígur og Skólastígur að Skagfirðingabraut, með biðskyldu þar gagnvart umferð á Skagfirðingabraut.

III. **Einstefna:**

a) á Kirkjutorgi frá suðri til norðurs,
b) frá Skagfirðingabraut inn á Faxatorg við Búnaðarbankahús til vesturs.

IV. **Stöðvunarskylda:**

a) af Kirkjutorgi inn á Aðalgötu,
b) af Sævarstíg inn á Aðalgötu,
c) báðum megin af Freyjugötu inn á Knarrarstíg og Skólastíg.

V. **Bann við bifreiðastöðum:**

a) á Aðalgötu að vestan, við lóðir nr. 9—11,
b) á Aðalgötu og Skagfirðingabraut að vestan frá stíg norðan Aðalgötu 1 að akstursleið á bifreiðastæði norðan Bifrastar,
c) á Freyjugötu að austan milli Ránarstígs og Knarrarstígs,
d) á Freyjugötu að austan milli Knarrarstígs og akstursleiðar að Bifreiðaverkstæði K. S.

Reglur þessar öðlast gildi nú þegar.

Bæjarfógetinn á Sauðárkróki, 20. september 1974.

Jóhann Salberg Guðmundsson.

30. september 1974. Nr. 294.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur.

RAFORKA

Rafveita Njarðvíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1. Um kWst.-mæli á kr. 20.60 hver kWst.
2. Um kWst.-mæli á kr. 8.10 hver kWst., auk fastagjalds er nemi kr. 103.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í því rúmi er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og á skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 31.00 af fermetra á ári.

2. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 4.90 hver kWst., auk þess skal greiða fastagjald kr. 2.10 á mánuði af gólfflatarferm. íbúðar. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

3. Vélanotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 11.40 hver kWst.; hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 3 134.00 á hvert uppsett kW vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum kr. 10.60 hver kWst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- og mjólkuriðnað er yfir 20 kW.
   a) Um kWst.-mæli á kr. 3.60 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á mesta álagstíma rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kostar klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tímum.
   b) Um tvígjaldsmæli kr. 22.80 hver kWst., í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en kr. 3.60 hver kWst. utan þess tíma.
4. Um mæli á kr. 5 720.00 fyrir hvert kW mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mín. meðalálag og auk þess kr. 2.10 á notaða kWst. Gjald vegna ljósanotkunar kr. 60.00 á hvern fermetra í vinnustofum, kaffistofum o. þ. h., en kr. 26.00 á hvern fermetra í vörugeymslum og annars staðar kr. 48 00.

5. Hitun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 1.55 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en í 1½ klst. í senn.
2. Um kWst.-mæli á kr. 0.80 hver kWst. í 9 klst. á tímanum frá klukkan 22 til 7.
3. Um kWst.-mæli á kr. 3.00 hver kWst., án rofs.

Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar.

a) Að línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins.
d) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess húsrýmis, er hita skal, þegar þess er krafist.

6. Önnur raforka.

1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 6.60 hverja kWst., enda sé notkun mæld með sérmæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingu meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 12.50 hver kWst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 2.10 hver kWst. á tímanum frá klukkan 22 til 8.30 og kr. 4.90 hver kWst. á tímanum frá klukkan 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á kr. 7.00 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra gjaldskrárliði, skal selja eftir gjaldskrárlið 1—1.

7. Mælaleigur.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða af mælitækjum, sem hér segir:

Af einfasa mælum upp að 30 amper	kr.	25.00 á mán.
Af þrífasa mælum upp að 50 amper	—	41.00 - —
Af þrífasa mælum 50—220 amper	—	110.00 - —
Af þrífasa mælum yfir 220 amper	—	153.00 - —
Af álagsstýringarliðum	—	125.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækisins.

Leiga er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

8. Opnunargjöld.

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 750.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt kr. 750.00 á skrifstofu rafveitunnar.
3. Verði raforkunotandi uppvís að notkun raforku án mælingar, skal hann sæta ábyrgð skv. lið nr. 2, nema þyngri refsing liggi við.

9. Heimtaugargjöld.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar og/eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helstu raforkunotkun, jafnframt leggja fram raflagnateikningar. Ein heimtaug er lögð að hverri lóð (hverri eign) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) yfir allt að 15 metra. Jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 metra. Loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi samkvæmt eftirfarandi töflum:

Gjaldskrárliður	Málstraumur stofnvara í 3 × 220 V kerfi amper	Málstraumur stofnvara í 3 × 380 V kerfi amper	kVA	Heimtaugargjald kr.
1.	2 × 60	1 × 100	13	18 440.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	24 020.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	34 440.00
4.			50 sp.	40 800.00
5.		3 × 100	66	56 830.00
6.	3 × 200	3 × 125	75	68 890.00
7.		3 × 200	100 sp.	81 580.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	113 100.00
9.			150 sp.	129 700.00
10.			200 sp.	163 180.00
11.	3 × 350	3 × 350	231	184 610.00
12.			300	259 500.00
13.			500	433 550.00

sp. = spennir.

Rafveitan leggur ekki jarðlínuheimtaugar að húsum á þeim tíma árs, sem frost er í jörðu. Lengd heimtaugar reiknist frá lóðarmörkum við götu stystu leið að var-

kassa í útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en skeri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metra þannig:

Yj = (312 + kVA) kr./m. Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metra þannig: Yl = (62 + 3 kVA) kr./m að viðbættum kr. 8 550.00 á hvern staur í umframlengd. Sé bráðabirgðaheimtaug lögð í vinnuskúr eða hús í byggingu, er greitt fyrir hana eins og hér segir:

60 amper einfasa	kr. 4 530.00
60 amper þrífasa	— 5 430.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði. Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja lóð og/eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð húsa spennistöðva að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma — kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkv. kostnaðarreikningi. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

10. Ýmis ákvæði.

Söluskattur og viðlagasjóðsgjald, skv. núgildandi ákvæðum þar um, er innifalið í gjaldskrá þessari, nema af raforku til húshitunar. Rafveitunni er heimilt að hækka og lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. til. 6. lið gjaldskrár um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 42 7. febrúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 30. september 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

AUGLÝSING

um umferð í Garðahreppi í Kjósarsýslu.

Að fengnum tillögum hreppsnefndar Garðahrepps og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968 er hér með ákveðið, að umferð um Karlabraut (áður Birkilund) nýtur forgangsréttar fyrir umferð um Hofstaðabraut.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi frá og með 15. september 1974.
Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Sýslumaðurinn í Kjósarsýslu, 30. september 1974.

Einar Ingimundarson.

30. september 1974. Nr. 296.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.

Upphæðir bótaflokka almannatrygginga, sem ekki eru tilgreindir í bráðabirgðalögum um launajöfnunarbætur, bætur almannatrygginga og verðlagsmál nr. 88 frá 24. september 1974 skulu hækka um 7% frá 1. október 1974.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 78. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. september 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

1. október 1974. Nr. 297.

AUGLÝSING

um afgreiðslutíma Apóteks Keflavíkur.

Samkvæmt heimildum í reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 305/1972 skal afgreiðslutími Apóteks Keflavíkur vera sem hér segir:

Mánudaga til föstudaga kl. 9—19.
Laugardaga, aðfangadag og gamlársdag kl. 10—12.
Helgidaga og almenna frídaga kl. 13—15.

Að öðru leyti skal gætt ákvæðis 6. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 1. október 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogskaupstaðar, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Kópavogi:

1. **Vogatunga:** Niðurlag 6. töluliðar auglýsingar um umferð í Kópavogi frá 30. desember 1971 breytist þannig, að í stað orðanna „Umferð um Vogatungu víki fyrir umferð um Digranesveg samkvæmt reglum 2. mgr., sbr. 4. mgr. 48. gr. umferðarlaga (stöðvunarskylda)" komi: „Umferð um Vogatungu víki fyrir umferð um Digranesveg samkvæmt reglum 2. mgr., sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga (biðskylda)".
2. **Skeljabrekka:** Bann við innakstri í norður á Hafnarfjarðarveg frá Skeljabrekku (rétt sunnan eystri brúar við Nýbýlaveg). Umferð um Dalbrekku til norðurs víki fyrir umferð úr Skeljabrekku inn á Dalbrekku samkvæmt reglum 2. mgr., sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga (biðskylda).
3. **Borgarholtsbraut:** Bann við vinstri beygju af Borgarholtsbraut til norðurs að tengivegi Hafnarfjarðarvegar (vestan brúar). Einstefna verður um þann tengiveg til suðurs, þar til annað verður ákveðið. Heimilt er að aka af Borgarholtsbraut til norðurs eftir götuslóða austan kirkjuholts. Einstefna verður um þann götuslóða til norðurs.
4. **Tengivegur milli Digranesvegar og Hafnarfjarðarvegar:** Umferð um tengiveg í norður (austan brúar) frá Digranesvegi víki fyrir umferð um Hafnarfjarðarveg samkvæmt 2. mgr., sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga (biðskylda). Einstefna til norðurs.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968, og koma til framkvæmda þegar í stað. Með auglýsingu þessari eru numin úr gildi þau ákvæði eldri auglýsinga um umferð í Kópavogi, sem brjóta í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 1. október 1974.

Sigurgeir Jónsson.

Nr. 299. 3. október 1974.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Fjármálaráðuneytið hefur ákveðið að laun fyrir stundakennslu skuli vera sem hér segir í eftirtöldum launaflokkum stundakennara frá 1. sept. 1974 að telja:

Launafl.	Kr.
S. 1	629.58
S. 2	644.83
S. 3	589.91
S. 4	549.27
S. 5	497.78
S. 6	461.08
S. 7	426.15
S. 8	393.53

Laun þessi miðast við kaupgreiðsluvísitölu 149.89 og skulu breytast í samræmi við hana á sama hátt og föst laun. Grunnlaun þessi skulu hækka á sama hátt og grunnlaun ríkisstarfsmanna hækka almennt. Laun þessi miðast við, að lengd kennslustundar sé 40 mínútur. Sé kennslustund lengri skal greiðslan vera hlutfallslega hærri.

2. gr.

Stundakennarar taka laun samkvæmt ofangreindum launaflokkum svo sem hér segir:

S. 1 Stundakennarar við menntaskólastig með cand. mag. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni.

S. 2 Stundakennarar við menntaskólastig með B.A. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni. Stundakennarar við aðra skóla á framhaldsskólastigi ó. t. a. s. með cand. mag. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni, og stundakennarar við sérgreinaskóla fyrir kennaraefni með B.A. próf eða sambærilegt próf.

S. 3 Stundakennarar við menntaskólastig og sérgreinaskóla fyrir kennara, aðrir en þeir, sem taldir eru í S. 1 og S. 2. Stundakennarar við aðra skóla á framhaldsskólastigi ó. t. a. s. með B.A. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni.

S. 4 Stundakennarar við skóla á framhaldsskólastigi ó. t. a. s., stundakennarar við gagnfræðastigsskóla (7.—10. bekk) með cand. mag. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni.

S. 5 Stundakennarar við gagnfræðastigsskóla (7.—10. bekk) með B.A. próf eða annað sambærilegt próf í kennslugrein sinni.

S. 6 Stundakennarar við gagnfræðastigsskóla (7.—10. bekk), sem ekki eru taldir annars staðar.

S. 7 Stundakennarar við barnastigsskóla (1.—6. bekk og forskóla) með kennarapróf.

S. 8 Stundakennarar við barnastigsskóla (1.—6. bekk og forskóla) án kennaraprófs.

Í stað þeirra prófa, sem tilgreind eru hér að framan, komi einnig önnur próf, sem jafngild teljast við ákvörðun launaflokka fastra kennara.

Ekki skulu tekin til greina önnur próf en kennarapróf og próf í viðkomandi kennslugrein, eða annað það próf, sem kemur að fullum notum við kennslu í henni.

3. gr.

Fyrir stundakennslu við heyrnleysingjaskóla, vanvitaskóla og aðra hliðstæða sérskóla, svo og í bekkjum afbrigðilegra eða vangefinna barna, skal koma 25% álag á greiðslur samkvæmt 1. og 2. grein. Sama álag skal greiða fyrir hópkennslu í söng og hljóðfæraleik.

4. gr.

Eigi skal greiða fyrir eyður, sem verða kunna í starfstíma stundakennara.

5. gr.

Orlofsfé greiðist á stundakennaralaun.

6. gr.

Laun skv. auglýsingu þessari skal greiða öllum stundakennurum, sem ekki taka laun skv. ákvæðum kjarasamninga.

7. gr.

Auglýsing þessi gildir frá 1. sept. 1974 þar til öðruvísi kann að verða ákveðið.

Fjármálaráðuneytið, 3. október 1974.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Þorsteinn Geirsson.

Nr. 300. 3. október 1974.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 221 12. júlí 1974 um friðunarsvæði á Strandagrunni.

1. gr.

Á eftir orðunum „15. júlí 1974“ í 1. gr. reglugerðarinnar, komi orðin: til 3. október 1974.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 102 27. desember 1973 um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni, svo og samkvæmt lögum nr. 44 5. apríl 1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins ásamt breytingum, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 3. október 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón L. Arnalds.

Nr. 301. 3. október 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli freðfisks fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögu stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, vill ráðuneytið hér með staðfesta eftirfarandi verðgrundvöll á freðfiski fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974:

Þorskur:

	Ísl. kr. á lb. Cif.
4 × 14 m/r interl.	80.90
4 × 14 r/l og 8 × 7 r/l	80.90
10 × 5, 3 × 18 og 4 × 12	116.10
5 × 10	119.40
4 × 15	121.60
12 × 1	121.60
Blokk	83.00
Blokk 24½	85.00

Ýsa:

4 × 14 m/r interl.	80.90
10 × 5 og 3 × 18	132.10
12 × 1	137.70
Blokk	89.00

Steinbítur:

10 × 5	113.40
12 × 1	119.50
Blokk	84.90

Karfi:

8 × 7 m/r	67.50
10 × 5 m/r	63.20
10 × 5 r/l	67.70
12 × 1	81.10
Blokk	61.40

Ufsi:

8 × 7 r/l	60.10
4 × 6 kg	64.10
10 × 5	74.00
Blokk	55.10

Langa:

8 × 7	67.50
10 × 5	111.20
Blokk	73.90

Grálúða:

Heilfryst	70.00
Blokk, U.S.S.R.	74.40
Heilfrystur fiskur	35.00

Verðbil verður 3%, en 10% fyrir U.S.S.R. framleiðslu. Miðast verðbil þessi við verðhækkun eingöngu. Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 3. október 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

SAMÞYKKT

um stjórn bæjarmálefna Eskifjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI

Um skipun bæjarstjórnar og verkefni hennar.

1. gr.

Bæjarstjórn Eskifjarðar skal skipuð sjö bæjarfulltrúum, kjörnum samkv. lögum nr. 5/1962.

2. gr.

Bæjarstjórnin er almennt í fyrirsvari fyrir Eskifjarðarkaupstað og skal engu máli, er varðar sérstaklega hagsmuni bæjarins, til lykta ráðið án umsagnar bæjarstjórnar.

Bæjarstjórn ber að gæta hagsmuna bæjarins í hvívetna og annast þau viðfangsefni sem henni eru fengin í lögum og reglugerðum, svo og málefni sem henni eru fengin í samþykktum er hún hefur sett eða á henni kunna að hvíla að öðru leyti.

Meginverkefni bæjarstjórnar eru þessi:

A) Bæjarstjórn fer með yfirstjórn á fjárreiðum bæjarins.
   1) Hún skal fyrir lok desembermánaðar ár hvert gera áætlun um tekjur og gjöld bæjarins fyrir næsta reikningsár (almanaksár). Í fjárhagsáætlun skal í meginatriðum greina, hvernig fjárveiting til einstakra stofnana og framkvæmda skuli hagað, sbr. B-lið og enn fremur hvernig áætlaðar tekjur skiptast.
   2) Hún skal hafa yfirumsjón með fjárstjórn bæjarins, með því að tekjur skuli innheimtar og greiðslur inntar af hendi í samræmi við það, sem ákveðið er í fjárhagsáætlun. Eigi má greiða fé úr bæjarsjóði nema heimild sé til þess í fjárhagsáætlun bæjarins og/eða bæjarstofnana, eða með annarri ákvörðun bæjarstjórnarinnar. Enn fremur að eignir bæjarins séu tryggilega varðveittar.
   3) Hún skal leggja fullnaðarúrskurð á ársreikninga bæjarins eigi síðar en 30. júní ár hvert.
B) Bæjarstjórn hefur yfirstjórn verklegra framkvæmda bæjarins. Í fjárhagsáætlun kveður hún á um, hvernig verklegum framkvæmdum skuli hagað í meginatriðum á fjárhagsárinu. Hún getur og gert heildaráætlanir um framkvæmd tiltekinna verkefna, er taka yfir lengri tíma, svo og um einstök verk eftir því, sem ástæða þykir til.
C) Bæjarstjórn kýs bæjarstjóra, bæjarráð og aðrar nefndir eftir því sem segir í reglugerð þessari eða öðrum samþykktum, svo og endurskoðendur reikninga bæjarins. Enn fremur skipar hún fasta starfsmenn skv. þeim reglum, sem um getur í 37. gr., og semur um laun þeirra.
D) Bæjarstjórn setur reglur um stjórn bæjarmálefna og reglur um meðferð tiltekinna málefna bæjarins, ákveður lóðaleigu, gjaldskrár bæjarfyrirtækja, eftir því sem þörf krefur o. s. frv.

II. KAFLI

Fundarsköp bæjarstjórnar.

3. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júnímánuði ár hvert kýs bæjarstjórn sér forseta, svo og 1. og 2. varaforseta, úr hópi bæjarfulltrúa til eins árs í senn. Sá er réttkjörinn forseti, sem fengið hefur atkvæði meira en helmings bæjarfulltrúa. Verði þeim at-

kvæðafjölda ekki náð, skal kjósa að nýju, og skal þá kjósa um þá tvo, sem flest atkvæði fengu.

Ef þrír eða fleiri, sem um skyldi kjósa, hafa fengið jafn mörg atkvæði skal varpa hlutkesti um, um hverja tvo skuli kjósa. Verður þá sá réttkjörinn, sem fleiri atkvæði fær, þó að hann nái ekki helming atkvæða. Verði atkvæðin jöfn ræður hlutkesti.

Aldursforseti gegnir forsetastörfum, uns kosinn hefur verið forseti. Ef enginn forseti er viðstaddur á fundi bæjarstjórnar, gegnir aldursforseti forsetastörfum, nema bæjarstjórn ákveði að kjósa sérstakan fundarstjóra í það skipti.

Ef forseti deyr eða varaforseti, eða forfallast frá störfum bæjarstjórnar, áður en kjörtími þeirra er á enda, skal kjósa forseta í hans stað fyrir þann tíma sem eftir er kjörtímabils hans.

4. gr.

Forseti bæjarstjórnar stjórnar umræðum á fundum hennar. Hann sér um, að fundargerðir séu skipulega færðar í fundargerðabók, og allar tillögur og ályktanir séu rétt og nákvæmlega bókaðar, svo og hverja afgreiðslu þær hljóta.

Forseti sér um að allt fari löglega fram og skipulega á fundum bæjarstjórnar. Hann úrskurðar um skilning á fundarsköpum skv. samþykkt þessari, en skjóta má úrskurði hans undir úrlausn bæjarstjórnar ef vafi leikur á um skilning fundarskapa.

5. gr.

Bæjarstjórn kýs tvo skrifara og tvo varaskrifara úr hópi bæjarfulltrúa til 1 árs í senn á sama fundi og forsetakosningar fara fram. Skrifarar skulu kosnir hlutfallskosningu. Skrifarar skulu telja saman atkvæði, þá er fram fara atkvæðagreiðslur í bæjarstjórn.

6. gr.

Bæjarstjórn ræður sérstakan fundarritara utan bæjarstjórnar, sem sér um færslu gerðabókar og hafa skrifarar, í samráði við forseta, eftirlit með því að rétt sé fært til bókar.

Í gerðabók skal skráð hvar og hvenær fundur sé haldinn, hverjir sitja fundinn, töluröð bæjarstjórnarfunda, svo og hver sé fundarritari og einnig það, sem forseti vill láta til bókar færa, þótt ekki sé til getið í dagskrá fundarins.

Í fundarlok skal lesa upp gerðabók og skulu allir viðstaddir bæjarfulltrúar undirrita hana. Hver fulltrúi, sem eigi er sammála hinum, á rétt á því að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gerðabókina.

7. gr.

Bæjarstjórn heldur fundi einu sinni í mánuði, nema í júlí og ágúst. Reglulegir fundir skulu að jafnaði haldnir fyrsta fimmtudag í hverjum mánuði og hefjast kl. 16.00.

Aukafundi skal halda samkvæmt ákvörðun bæjarráðs, forseta bæjarstjórnar, bæjarstjóra, eða ef 3 bæjarfulltrúar hið fæsta krefjast þess.

Bæjarstjóri boðar fundi bæjarstjórnar.

8. gr.

Bæjarstjóri semur dagskrá bæjarstjórnarfundar.

Á dagskrá skal taka:

1) Fundargerðir bæjarráðs og annarra lögmætra nefnda, sem þurfa kunna staðfestingar bæjarstjórnar á ályktunum sínum.

2) Hvert það mál, sem fellur undir verksvið bæjarstjórnar skv. 2. gr. sbr. og 10. gr. laga nr. 58/1961, enda sé þess óskað af bæjarstjóra, bæjarráði, lögmætri nefnd eða bæjarfulltrúa, að málið sé á dagskrá tekið.
3) Lögmætar kosningar nefnda og starfsmanna, svo og hvert það málefni annað, sem bæjarstjórn á að fjalla um að lögum.

Sá, sem óskar að fá mál tekið á dagskrá bæjarstjórnar, skal tilkynna það bæjarstjóra skriflega með tillögu, fyrirspurn eða stuttri greinargerð eigi síðar en kl. 12.00, miðvikudag næstan fyrir bæjarstjórnarfund. Bæjarstjóri skal í síðasta lagi kl. 19.00 tveim dögum fyrir boðaðan bæjarstjórnarfund hafa sent öllum bæjarfulltrúum og a. m. k. jafnmörgum varabæjarfulltrúum dagskrá næsta bæjarstjórnarfundar.

Í dagskrá skal tilgreina fundarstað og tíma, þær fundargerðir, sem fyrir fundi liggja, tillögur, sem fram hafa komið, og gera í stuttu máli grein fyrir þeim málum öðrum, sem um skal fjallað. Fylgja skulu eftirrit fundargerða, tillagna, afrit af skýrslum og athugasemdir endurskoðenda svo og annarra gagna, sem geta til upplýsinga orðið um málefni á dagskrá.

Ef ákveðinn verður aukafundur skv. 3. mgr. 7. gr., skal að jafnaði til hans boðað með dagskrá, sem send verði bæjarfulltrúum og varafulltrúum með 24. klst. fyrirvara.

Heimilt er þó að boða fund með styttri fyrirvara ef aðkallandi mál bíður afgreiðslu, enda sé þess getið með fundarboðum, hvaða mál sé á dagskrá.

Mál skulu afgreidd í þeirri röð sem dagskrá segir nema að bæjarstjórn ákveði að önnur röð skuli höfð.

Heimilt er að taka mál á dagskrá þótt ekki sé þess getið í fundarboði enda samþykki ⅔ viðstaddra bæjarfulltrúa þau afbrigði.

Bæjarstjóri og forseti bæjarstjórnar semja dagskrá bæjarstjórnarfunda.

9. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal auglýsa á sama hátt og venja er til um opinberar auglýsingar í kaupstaðnum með a. m. k. 24 klst. fyrirvara.

10. gr.

Bæjarstjórnarfundi skal halda í heyranda hljóði. Bæjarstjórn getur þó ákveðið að ræða einstök mál fyrir luktum dyrum, t. d. einkamál manna, eða mál, sem æskilegt er vegna hagsmuna bæjarins að rædd séu fyrir luktum dyrum.

Ef tillaga kemur fram um það að mál skuli rætt fyrir luktum dyrum skal úr því skorið með atkvæðagreiðslu án umræðna.

Óheimilt er að skýra frá því, sem fram kemur við umræður fyrir luktum dyrum.

Ef áheyrandi á bæjarstjórnarfundi raskar fundarfriði getur forseti látið vísa honum út.

11. gr.

Bæjarstjórn getur enga bindandi ályktun gert nema meira en helmingur bæjarfulltrúa sé viðstaddur á fundi. Einfaldur meirihluti atkvæða ræður úrslitum mála nema annað sé sérstaklega áskilið í samþykkt þessari.

Bæjarstjóri og hver bæjarfulltrúi getur borið fram breytingartillögu, viðaukatillögu, frestunartillögu eða frávísunartillögu við hvert það mál, sem til umræðu er og bæjarstjórn á úrskurðarvald um. Skulu slíkar tillögur vera skriflegar.

Ef jafnmörg atkvæði eru með máli og á móti fellur það nema við kosningu, þá ræður hlutkesti.

Mál má afgreiða með því að samþykkja eða fella, vísa því frá með einfaldri eða rökstuddri dagskrá, vísa því til afgreiðslu bæjarstjóra, nefnda eða með því að fresta því.

Forseti sker úr því hvernig atkvæðagreiðslu um tillögur skuli hagað.

12. gr.

Bæjarstjórn afgreiðir mál við eina umræðu nema hina árlegu fjárhagsáætlun, ársreikninga og reglugerðir sem hljóta skulu staðfestingar ráðherra.

Um þessi mál skulu fara fram tvær umræður og líða ein vika það skemmsta á milli umræðna.

13. gr.

Atkvæðagreiðsla fer þannig fram, að bæjarfulltrúi réttir upp hönd. Nafnakall skal viðhafa ef forseti ákveður, bæjarstjóri óskar eða tveir bæjarfulltrúar hið fæsta.

Við nafnakall er bæjarfulltrúa skylt að greiða atkvæði nema hann færi rök fyrir undanfærslu sinni er forseti metur gild.

Ef bæjarfulltrúi vill ekki una úrskurði forseta má hann skjóta úrskurðinum til bæjarstjórnar, sem sker úr án umræðna.

14. gr.

Hver bæjarfulltrúi, sem vill taka til máls á bæjarstjórnarfundi, skal óska heimildar forseta.

Að jafnaði skulu bæjarfulltrúar taka til máls í þeirri röð sem þeir hafa kvatt sér hljóðs. Heimilt er að víkja frá þessu ef um er að ræða bæjarstjóra eða framsögumenn svo og bæjarfulltrúa sem gera vill stutta athugasemd eða leiðrétta ummæli um sjálfan sig.

Ef tveir eða fleiri hafa kvatt sér hljóðs samtímis, ákveður forseti í hvaða röð þeir tala. Bæjarfulltrúi skal standa við sæti sitt þá er hann talar nema forseti ákveði að hann skuli flytja ræðu sína úr ræðustóli.

Bæjarstjórn getur heimilað, ef $\frac{2}{3}$ bæjarfulltrúa samþykkja, að maður utan bæjarstjórnar megi tala á bæjarstjórnarfundum, en skylt skal honum þá að gæta í hvívetna fundarskapa.

15. gr.

Framsögumaður eða flutningsmaður tillögu má tala þrisvar við hverja umræðu máls, en aðrir bæjarfulltrúar tvisvar. Bæjarfulltrúa er þó heimilt að taka oftar til máls til að bera af sér ámæli eða gera stutta athugasemd.

Bæjarstjóri, sem ekki er jafnframt bæjarfulltrúi, skal hafa málfrelsi á bæjarstjórnarfundum til jafns við bæjarfulltrúa.

Bæjarfulltrúi skal beina máli sínu til forseta.

Ekki má lesa upp prentað mál á bæjarstjórnarfundum nema forseti leyfi.

16. gr.

Ef forseti telur umræður dragast úr hófi fram getur hann lagt til að umræðutími hvers bæjarfulltrúa megi ekki fara fram úr ákveðinni tímalengd eða umræðum hætt.

Þá getur forseti, hvenær sem er, lagt til að umræðum skuli lokið á ákveðnum tíma. Ekki má þó takmarka umræðu svo að hún standi skemur en tvo tíma meðan nokkur bæjarfulltrúi kveður sér hljóðs.

Bæjarstjórn afgreiðir tillögur forseta sbr. 1. og 2. mgr. umræðulaust.

Hver bæjarfulltrúi getur borið fram slíka tillögu og skal hún einnig afgreidd umræðulaust.

Ákvæði um takmörkun á ræðutíma eiga ekki við þegar fjallað er um frumvarp að fjárhagsáætlun.

17. gr.

Skylt er bæjarfulltrúa að lúta valdi forseta í hvívetna er að því lýtur að gætt sé góðrar reglu.

Ef bæjarfulltrúi ber aðra menn brigslum eða víkur verulega frá umræðuefninu skal forseti víta hann. Ef bæjarfulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi getur forseti lagt til við bæjarstjórn að hann verði sviptur málfrelsi það sem eftir er fundar. Skal sú tillaga afgreidd umræðulaust.

Ef bæjarfulltrúi hlýðnast ekki úrskurði bæjarstjórnar eða almenn óregla kemur upp á fundi skal forseti gera hlé um stundarsakir eða ef nauðsyn krefur fresta eða slíta fundi.

18. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið að allar umræður í bæjarstjórn skuli skrásettar. Má þá ekkert niður fella, sem fram hefur komið á fundi bæjarstjórnar, og handrit af umræðum bera með sér. Engar breytingar má gera nema leiðrétta þurfi auðsæjar og sannanlegar villur.

Bæjarstjórn getur ákveðið að umræður skuli gefnar út á prenti, ásamt því, sem fært hefur verið í gerðabók, svo og önnur skjöl eftir því sem nauðsynlegt kann að þykja.

Ef bæjarstjórn ákveður slíka útgáfu skal hún jafnframt kjósa nefnd tveggja bæjarfulltrúa til að hafa umsjón með útgáfunni.

Þá getur bæjarstjórn ákveðið að bæjarstjórnarfundir séu teknir á segulband til geymslu einhvern ákveðinn tíma.

Eftir hvern bæjarstjórnarfund, þar sem umræður hafa verið skrásettar samkvæmt framanrituðu, skal öllum bæjarfulltrúum sent eftirrit af fundargerð ásamt fylgiskjölum hennar.

III. KAFLI

Réttindi og skyldur bæjarfulltrúa.

19. gr.

Hverjum bæjarfulltrúa er skylt að sækja fundi bæjarstjórnar nema lögleg forföll hamli.

Honum er skylt að taka að sér störf sem bæjarstjórn felur honum, t. d. forsetastörf, setu í bæjarráði eða öðrum nefndum o. s. frv.

Sá, sem hefur verið forseti bæjarstjórnar, setið í bæjarráði eða öðrum nefndum, getur þá skorast undan kosningu jafnlangan tíma og hann hefur haft starfið á hendi.

Bæjarfulltrúum er skylt að koma prúðmannlega fram á bæjarstjórnarfundum, gæta þagnarskyldu um einkamál og hagi einstaklinga og félaga, sem þeir kynnu að fá vitneskju um sem bæjarfulltrúar.

Þá er þeim og skylt að gæta hagsmuna og velferðar bæjarins út á við sem inn á við, eftir sinni bestu getu, vinna og stuðla að friðsamlegri lausn deilumála, sem upp kunna að koma milli bæjarstjórnarfulltrúa, og hafa í huga, að heill bæjarins er ofar togstreitu stjórnmálanna.

20. gr.

Bæjarfulltrúum er heimilt að kynna sér bækur, skjöl og bréf bæjarins og stofnana hans.

21. gr.

Hver bæjarfulltrúi á rétt á tiltekinni þóknun fyrir störf sín í bæjarstjórn skv. ákvörðun hennar.

22. gr.

Ef bæjarfulltrúi kosinn í nefnd eða til annarra starfa forfallast um stundarsakir vegna veikinda eða af öðrum ástæðum á hann rétt á að tilnefna mann af sama

lista og hann var kjörinn til að taka sæti hans á meðan enda hafi varafulltrúi ekki verið kosinn.

Hafi hann engan tilnefnt fer um varamenn skv. 2. og 3. mgr. 20. gr. sveitarstjórnarlaga.

23. gr.

Bæjarstjórn getur veitt bæjarfulltrúa, sem þess óskar, lausn frá bæjarfulltrúastarfi.

IV. KAFLI

Bæjarráð.

24. gr.

Á fyrsta fundi bæjarstjórnar í júní ár hvert skal kjósa þrjá menn í bæjarráð og þrjá til vara hlutfallskosningu. Kosning bæjarráðs gildir uns nýtt bæjarráð hefur verið kjörið. Bæjarstjóri skal sitja fundi bæjarráðs og stjórna þeim.

Bæjarráð skal halda fundi hálfsmánaðarlega og jafnan á mánudegi.

Aukafundi skal halda ef bæjarstjóri ákveður það eða ef bæjarráðsmaður óskar þess.

Bæjarráð getur ráðið fundarritara utan bæjarráðs. Í gerðabók skal greina frá því hvar fundur er haldinn og hvenær, tölu funda, hverjir sitja fundinn og hver sé fundarritari. Þá skal greint frá framlögðum skjölum og efni þeirra í stuttu máli svo og hverja afgreiðslu þau fá.

Bæjarráð getur leyft að flokkur, sem fulltrúa á í bæjarstjórn en ekki fulltrúa í bæjarráði, megi tilnefna bæjarfulltrúa til að sitja fundi bæjarráðs með málfrelsi og tillögurétti.

25. gr.

Bæjarráð fer ásamt bæjarstjórn með framkvæmdastjórn Eskifjarðarkaupstaðar að því leyti sem hún er ekki öðrum fengin skv. lögum, reglugerðum eða sérstökum samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarráð skal gera tillögur til bæjarstjórnar í þeim málum, sem fyrir bæjarráði kunna að liggja.

Bæjarráð getur þó tekið lokaafgreiðslu í þeim málum, sem bæjarstjórn hefur vísað til þess til fullnaðarafgreiðslu.

26. gr.

Bæjarráð annast umsjón og stjórn á fjárhag bæjarins, undirbúning fjárhagsáætlana, gerir tillögur til úrskurðar á reikningum bæjarins, semur skýrslu um eignir og skuldir bæjarins, svo og eftirlit með bókhaldi hans og innheimtu gjalda. Enn fremur stjórn og umsjón með vegamálum bæjarins, vinnuvélum bæjarins, holræsum, götum, vatnsveitu, sjúkrahúss- og elliheimilismálum, barnaleikvöllum og dagheimili, allt eftir nánari ákvörðun bæjarstjórnar og reglugerðum þar að lútandi.

Í þeim tilvikum, að sérstökum nefndum bæjarstjórnarinnar er falið að hafa með höndum fyrrgreinda málaflokka, skal bæjarráð fjalla um fjárhagshlið málanna.

Bæjarráð leggur til við bæjarstjórn hvernig varið skuli fé til verklegra framkvæmda að því leyti sem slíkt er ekki fram tekið í fjárhagsáætlun.

27. gr.

Skylt er starfsmönnum bæjarins að sitja fundi bæjarráðs ef það eða bæjarstjóri óskar þess þegar til umræðu eru þau málefni, sem störf þeirra snerta.

V. KAFLI
Um bæjarstjóra.

28. gr.

Bæjarstjórn ræður bæjarstjóra. Ráðningartími hans skal að jafnaði vera hinn sami og kjörtímabil bæjarstjórnar. Heimilt er þó að ráða bæjarstjóra til lengri tíma.

Ráðningarsamningur er þó uppsegjanlegur af beggja hálfu með sex mánaða fyrirvara. Á ráðningarkjörtímabilinu þarf uppsögn ráðningarsamnings tvær umræður í bæjarstjórn.

Nú næst ekki meirihluti í bæjarstjórn fyrir ráðningu bæjarstjóra, svo og að bæjarstjóri er í andstöðu við meirihluta bæjarstjórnar, getur þá ráðherra ákveðið að bæjarstjórnarkosningar skuli fara fram á ný.

29. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og framkvæmd á málefnum bæjarins yfirleitt að því leyti, sem bæjarstjórn hefur ekki ákveðið annað um tiltekið mál.

Skylt er bæjarstjóra að hafa ákveðinn daglegan viðtalstíma og sé hann auglýstur á skrifstofu bæjarins.

30. gr.

Bæjarstjóri á sæti á fundum bæjarstjórnar og bæjarráðs og hefur þar sömu réttindi og skyldur sem bæjarfulltrúar, nema annað sé sérstaklega fram tekið í þessari samþykkt. Hann á einnig sæti í fastanefndum.

Ekki hefur hann atkvæðisrétt í bæjarstjórn, bæjarráði eða fastanefndum nema hann sé til þess kjörinn.

Hann hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt á fundum bæjarstjórnar, bæjarráðs og nefnda.

31. gr.

Nú samþykkir bæjarstjórn ályktun, sem hefur verulegan kostnað í för með sér sem ekki hefur verið gert ráð fyrir á gildandi fjárhagsáætlun, og getur bæjarstjóri fellt slíka ályktun úr gildi um sinn og skal þessi ákvörðun færð í gerðabókina.

Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðuneytinu skýrslu og leggur það úrskurð á málið. Bæjarstjóri skal senda bæjarstjórninni afrit af skýrslunni svo að hún geti gert athugasemdir við hana áður en hún fer til ráðuneytisins.

32. gr.

Útgjöld, sem ekki eru lögbundin, samningsbundin eða leiðir af fyrri samþykkt bæjarstjórnar má ekki greiða nema til komi samþykkt bæjarstjórnar.

Ekkert gjald má greiða úr bæjarsjóði nema bæjarstjóri ávísi því til greiðslu eða einhver sá, sem fengið hefur umboð bæjarráðs til slíks.

33. gr.

Bæjarstjóra er heimilt í samráði við bæjarráð að fela öðrum að gegna störfum sínum um skemmri tíma. Stendur sú ákvörðun óhögguð nema bæjarráð ákveði aðra tilhögun. Ef um lengri forföll en tvo mánuði er að ræða skal bæjarstjórn setja mann til að gegna starfi hans.

VI. KAFLI
Endurskoðendur.

34. gr.

Bæjarstjórn kýs endurskoðendur til eins árs í senn til að endurskoða reikninga bæjarins og fyrirtækja hans.

Bæjarfulltrúar eru ekki kjörgengir til endurskoðunarstarfa.

Um framkvæmd endurskoðunar fer eftir ákvæðum d-liðs 3. kafla laga nr. 58/1961.

Lokið skal endurskoðun eigi síðar en 30. júní ár hvert.

Kjörnir endurskoðendur eiga rétt á þóknun fyrir starf sitt eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

35. gr.

Bæjarráði er heimilt að fela löggiltum endurskoðanda að endurskoða reikninga kaupstaðarins og fyrirtækja hans sbr. 26. gr. Jafnframt getur það falið honum að hafa eftirlit með endurskoðun ársreikninga og gæta þess að kröfum í lögum og reglum um bókhald og endurskoðun sveitarfélaga sé fullnægt. Senda skal hann bæjarráði skýrslu um niðurstöður sínar áður en bæjarráð gerir tillögu um afgreiðslu ársreikninga til bæjarstjórnar.

VII. KAFLI

Nefndir.

36. gr.

Bæjarstjórn kýs hlutfallskosningu eftirtaldar nefndir og starfsmenn, til að fara með tiltekin mál eftir því sem lög mæla fyrir og samkvæmt sérstakri samþykkt bæjarstjórnar í júní ár hvert.

Til eins árs:

1. Þrjá menn í bæjarráð og þrjá til vara.
2. Þrjá menn í framtalsnefnd og þrjá til vara.
3. Þrjá menn í hafnarnefnd og þrjá til vara.
4. Fjóra menn í byggingarnefnd og fjóra til vara.

Til fjögurra ára:

1. Tvo menn í forðagæslunefnd, tvo til vara.
2. Fjóra menn í brunamálanefnd, fjóra til vara.
3. Sex menn í skólanefnd, sex til vara.
4. Tvo menn í sáttanefnd, tvo til vara.
5. Þrjá menn í heilbrigðisnefnd, þrjá til vara.
6. Fimm menn í íþróttavallarnefnd, fimm til vara.
7. Fimm menn í byggingarnefnd skólahúsnæðis, fimm til vara.
8. Fimm menn í félagsmálaráð, fimm til vara.
9. Fimm menn í byggðasögunefnd, fimm til vara.
10. Þrjá menn í félagsheimilisnefnd, þrjá til vara.
11. Þrjá menn í umferðarnefnd, þrjá til vara.
12. Þrjá menn í bókasafnsstjórn, þrjá til vara.
13. Þrjá menn í dvalarheimilisnefnd, þrjá til vara.
14. Tvo menn í skólanefnd tónlistarskóla, tvo til vara.
15. Fimmtán menn í sjó og verslunardómsnefnd.
16. Þrjá menn í ferðanefnd aldraðra, þrjá til vara.
17. Einn mann í millimat, einn til vara.
18. Einn mann í stjórn heilsugæslustöðvar, einn til vara.
19. Einn mann í gæslunefnd Hólmaness, einn til vara.
20. Einn mann í fulltrúaráð Brunabótafélags Íslands, einn til vara.
21. Einn mann á aðalfund Hafnasambands sveitarfélaga, einn til vara.
22. Einn mann á landsfund Sambands íslenskra sveitarfélaga, einn til vara.

Aðrar nefndir, sem starfa á vegum bæjarstjórnar, skulu kjósa sér formann. Formenn skulu sjá um að nefndir séu boðaðar til fundar. Ef tveir nefndarmenn hið fæsta

óska eftir að fundur sé haldinn í nefnd þeirri, sem þeir eiga setu í, geta þeir farið fram á það við nefndarformann og skal hann þá boða nefndina saman til fundar eins fljótt og auðið er.

Einnig getur bæjarstjóri boðað að fundir skuli haldnir í nefndum, ef honum þykir ástæða til að ræða ýmis bæjarmál.

37. gr.

Um skipan nefnda, valdsvið þeirra og verksvið fer eftir því, sem ákveðið er í lögum eða samþykktum bæjarstjórnar. Þar sem ekki er um slíkar reglugerðir að ræða getur bæjarstjórn sett þær.

Ekki má framselja slíkri nefnd vald, sem bæjarstjórn er fengið að lögum.

Þegar kjörtími nefnda er óákveðinn skal litið svo á að umboð nefndarmanna falli niður þegar kjörtími bæjarstjórnar er á enda nema um sé að ræða nefnd, sem fengið hefur til úrlausnar ákveðið og afmarkað verkefni. Þá skal litið svo á að starfi hennar ljúki fyrst er verkefnið er til lykta leitt.

38. gr.

Allar nefndir bæjarstjórnar skulu færa gerðabækur um störf sín og skulu gerðir fastanefnda svo og nefnda, sem bæjarstjórn setur í sérstök mál, lagðar fyrir bæjarstjórn til meðferðar og endanlegrar samþykktar eða synjunar.

VIII. KAFLI

Um starfsmenn bæjarins.

39. gr.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn bæjarins, og veitir þeim lausn eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari, nema vald til slíks sé að lögum fengið öðrum aðilum eða á annan veg mælt fyrir í reglugerðum um sérmál tiltekinna stofnana.

Bæjarstjórn getur falið bæjarráði og forstöðumönnum bæjarstofnana, að ráða í ákveðnar stöður.

Fastar stöður skulu að jafnaði vera auglýstar til umsóknar en heimilt er þó bæjarstjórn (bæjarráði) að skipa í stöðu án slíkrar auglýsingar. Bæjarstjórn (eða bæjarráð) getur ákveðið hver almenn skilyrði skulu gilda um skipan í stöður hjá bænum svo og sérskilyrði er gilda skuli um ákveðnar stöður.

Um réttindi og skyldur starfsmanna bæjarstjórnar gilda ákvæði laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins eftir því sem við getur átt, nema annað sé sérstaklega ákveðið í samþykktum bæjarstjórnar.

Bæjarstjóri f. h. bæjarstjórnar getur sett starfsmönnum erindisbréf og ákveðið þar starfssvið þeirra.

Skylt er mönnum að hlýða breytingum á starfssviði sínu enda missi þeir einskis af launum við þá breytingu.

IX. KAFLI

Breytingar á samþykktinni.

40. gr.

Til þess að gera breytingar á samþykkt þessari þarf umræður á tveimur fundum í bæjarstjórn, samþykki meirihluta atkvæða og staðfestingu félagsmálaráðuneytisins.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Eskifjarðarkaupstaðar hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. október 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

8. október 1974. Nr. 303.

SAMÞYKKT

um sveitarstjóra í Rangárvallahreppi í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Hreppsnefndin kýs sveitarstjóra eftir hverjar almennar hreppsnefndarkosningar og er kjörtímabil hans hið sama og kjörtímabil hreppsnefndar.

2. gr.

Sveitarstjóri á sæti á fundum hreppsnefndar og hefur óbundið málfrelsi og tillögurétt, en atkvæðisrétt hefur hann því aðeins, að hann sé hreppsnefndarmaður.

3. gr.

Sveitarstjóri hefur á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem hreppsnefnd gerir og hreppsmála yfirleitt. Hann sér um, að öll störf, sem nefndin á að annast, séu framkvæmd. Hann annast innheimtu á öllum tekjum hreppssjóðs og fyrirtækja hans án sérstakrar þóknunar. Hann er féhirðir hreppsnefndar og reikningshaldari, semur allar skýrslur hennar og reikninga, annast alla bókun og bréfaviðskipti. Hann geymir bækur nefndarinnar, innstæðubréf hreppsins, verðbréf og öll önnur skjöl og hvað annað, sem hreppnum tilheyrir og hreppsnefndin á að bera ábyrgð á. Í forföllum sveitarstjóra skal oddviti annast störf hans.

4. gr.

Sveitarstjóri setur þá tryggingu sem hreppsnefndin ákveður fyrir innheimtum þeim, sem hann hefur á hendi, sbr. 3. gr.

5. gr.

Launakjör sveitarstjóra skulu ákveðin í ráðningarsamningi þeim, sem um getur í 6. gr. og greiðast úr sveitarsjóði.

6. gr.

Oddviti skal fyrir hreppsnefndar hönd gera ráðningarsamning við sveitarstjóra, eftir að ráðning hans hefur verið samþykkt af hreppsnefnd, og skal þar nánar kveðið á um kjör hans, orlof, skrifstofutíma, lífeyri og annað það, sem nauðsynlegt er hverju sinni, og skal ráðningarsamningur samþykktur af hreppsnefnd. Uppsagnarfrestur af hendi hvors aðila er 6 mánuðir.

7. gr.

Nú gerist sveitarstjóri sekur um vanrækslu og hirðuleysi í starfi sínu og sinnir ekki áminningum hreppsnefndar, getur hún þá með fundarsamþykkt vikið honum frá störfum, en tilkynna skal hún félagsmálaráðuneytinu þessa frávikningu svo

fljótt sem við verður komið. Oddviti tekur þá við starfi sveitarstjóra og gegnir því, uns sveitarstjóri hefur verið ráðinn að nýju.

Samþykkt þessi, sem hreppsnefnd Rangárvallahrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. mars 1961 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 8. október 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 304. 9. október 1974.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968 hefir eftirfarandi verið ákveðið:

1. Stöðvunarskylda verði á:
   a) Flókagötu beggja vegna Rauðarárstígs.
   b) Gunnarsbraut beggja vegna Flókagötu.
   c) Flókagötu við Snorrabraut.
2. Bifreiðastöður verða bannaðar við Laugaveg frá Klapparstíg að Snorrabraut á virkum dögum kl. 9.00 til 19.00, á laugardögum þó einungis frá kl. 9.00 til 13.00. Reglur þessar taka gildi 16. október 1974.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 9. október 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 305. 9. október 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss.

I. RAFORKA

Rafveitur Eyrabakka, Stokkseyrar, Hveragerðis og Selfoss selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

11.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II. Orkugjald	kr.	30.00 á kWst.
12.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Orkugjald	—	8.90 á kWst.
	Fastagjald af gólffleti í rúmi því er lýsa skal, mælt innan útveggja:		
	Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	144.00 á m² á ári
	Geymslur og gangar þeim tilheyrandi	—	54.00 á m² á ári

13. Til götulýsingar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 8.90 á kWst.

14. Til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 15.00 á kWst.

2. Almenn heimilisnotkun o. fl.

21. Til heimilisnotkunar um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 6.70 á kWst.
Fastagjald af hverju herbergi ..... — 594.00 á ári
Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi 5 m² eða minna reiknast hálft, en 25 m² eða stærra tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m², má reikna með þeirri meðalstærð.

22. Til matargerðar í gisti- og veitingastöðum og öðrum slíkum stöðum, enn fremur súgþurrkunar, enda séu öll tæki fasttengd, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 6.70 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

31. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 15.00 á kWst.
Heimilt er að selja raforku til lýsingar eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 12, en þriðjungi lægra.

32. Um afl- og orkumæla:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 2,25 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW ..... — 22 932.00 á ári
Aflgjald, umfram 2 kW ..... — 7 644.00 á kW á ári
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestur fari fram mánaðarlega og með sem jöfnustu millibili. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir 15 mín.
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið. Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 12 og lágmarksaflgjald af 20 kW.

33. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 2.25 á kWst.
Aflgjald, lágmark 2 kW ..... — 19 788.00 á ári
Aflgjald af uppsettum kW í málraun véla umfram 2 kW ..... — 6 072.00 á kW á ári.
Ef fastviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8 getur rafveitan krafist að hann sé hækkaður upp í það gildi. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

41. Til húshitunar, hitunar í vatnsgeymum, gufukötlum o. þ. h., roftími 1 klst. á dag.
Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 4.00 á kWst.

42. Til húshitunar, roftími 2 × 1½ klst. á dag.
Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... — 1.70 á kWst.

43. Til húshitunar, roftími allt að 15 klst. að degi til.
Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 1.02 á kWst.

44. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. að degi til.
Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 2.00 á kWst.

Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði. Minnsta árgjald skal vera sem svarar 1500 klst. notkun á hvert kW uppsetts afls hitunartækja.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að aflnotkun hitunar sé innan þeirra marka að hún valdi ekki hækkun á aflkaupum rafveitunnar.
b. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
c. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til og greiði leigu af þeim, samkvæmt reglum er gilda um leigu mæla.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA

Rafveitan ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða mælaleigu sem hér segir:

1. Af einfasa kWst.-mælum 40 A og minni ..... kr. 480.00 á ári
2. Af þrífasa kWst.-mælum 50 A og minni ..... — 1 074.00 — —
3. Af þrífasa kWst.-mælum yfir 50 A og til 100 A ..... — 1 200.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, enn fremur klukkurofum, skal ársleigan vera sem næst 15% af verði tækjanna.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ Málraun	Heimtaugargjald kr.	Yfirlendargjald Jarðstr. kr./m	Loftl. kr./stólpa
63 A 1-fasa	31 800.00	1 040.00	13.200.00
63 A 3-fasa	41 160.00	1 200.00	15 300.00
100 A 3-fasa	48 960.00	1 400.00	17 500.00
200 A 3-fasa	78 900.00	1 880.00	

Málstraumur/ Málraun	Heimtaugargjald kr.	Yfirlendargjald Jarðstr. kr./m	Loftl. kr./stólpa
315 A 3-fasa	164 500.00	2 640.00	
300 kVA sp.	230 300.00	Samkv. kostnaði	
500 kVA sp.	381 600.00	—	—

Yfirlengdargjald miðast við jarðstrengsheimtaug lengri en 15 m og loftlínuheimtaug lengri en 30 m.

Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá lóðarmörkum eða næsta útitengikassa að stofnvarkassa (eða stofntengikassa) hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Í nýjum byggingahverfum er rafveitunni heimilt að jafna yfirlengdargjöldum niður á umsækjendur heimtauga.

Þegar stækka þarf heimtaug eða spenni vegna ákveðins notanda, skal hann greiða mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda, er honum skylt að leggja til lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

Heimtaugargjald bráðabirgða-heimtauga í vinnuskúr eða hús í byggingu skal greitt sem hér segir:

63 A 1-fasa	kr. 6 700.00
63 A 3-fasa	— 9 400.00

Séu aðstæður þannig að leggja þurfi aðallínu að vinnustað, skal tekið yfirlengdargjald samkvæmt töflu.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaði.

Heimtaugargjald skal greitt áður en straumi er hleypt á heimtaug.

IV. ÝMIS ÁKÆÐI

Lægsta gjald fyrir raforkunotkun um heimtaug skal vera kr. 4 200.00 á ári. Mismun á ársnotkun og lægsta gjaldi ef einhver er, skal innheimta á fyrra árshelmingi næsta árs.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 650.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt gjald, kr. 650.00 til rafveitunnar.

Söluskattur er innifalinn í gjaldskránni svo og viðlagagjald. Söluskattur og viðlagagjald reiknast ekki af seldri raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að taka þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 202 24. júní 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 9. október 1974.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

Hitaveitu Hveragerðis.

1. gr.

Hitaveita Hveragerðishrepps selur afnot af varmaorku úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið eða gerð kunna að verða, eftir þeim reglum, sem settar eru í reglugerð Hitaveitu Hveragerðishrepps, nr. 175/1962 og gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveita Hveragerðis lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar á húsinu, enda séu hitafletir hússins nægilega stórir að dómi hitaveitunnar.

Hitaveitan lætur setja stillanlegan hemil fyrir hámarksrennsli til hvers upphitunarkerfis og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við það hámark, sem hemillinn er stilltur á. Hitaveitan lætur húseigendum í té aukahemil, ef þess er óskað.

3. gr.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils þess, er um getur í 2. gr. Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseiganda fyrsta árið, sem hús hans er tengt við hitaveitukerfið, en síðan verður hemilstillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári og skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveituna fyrir 1. janúar ár hvert.

Hámarksstilling hemils gildir allt árið, þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

4. gr.

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjald kr. 1 410.00 á mánuði fyrir aðalhemil fyrir gróðurhús 100 fermetra og stærri og kr. 560.00 á mánuði fyrir önnur hús.

b) Vatnsgjald fyrir gróðurhús kr. 150.00 á mánuði og kr. 400.00 á mánuði fyrir önnur hús fyrir hvern mínútulítra.

Á gjöld þessi leggst söluskattur eftir gildandi reglum á hverjum tíma.

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 4. gr. verða krafin til greiðslu annan hvern mánuð og skulu þau greiðast til skrifstofu hitaveitunnar eða annars innheimtuaðila, sem hitaveitan vísar til. Gjalddagi er við framvísun reiknings eða tilkynningar um reikningsupphæð. Það eru vanskil ef gjöldin eru ekki greidd að fullu innan 14 daga frá gjalddaga.

6. gr.

Heimæðagjald Hitaveitu Hveragerðis skal vera sem hér segir fyrir eina heimæð:

Hús allt að 300 m^3 að utanmáli kr. 56 500.00.

Hús 300—2000 m^3 að utanmáli kr. 56 500.00 fyrir 300 m^3 og kr. 42.00 á hvern rúmmetra þar yfir.

Hús stærri en 2000 m^3 að utanmáli kr. 128 500.00 fyrir 2000 m^3 og kr. 35.00 hvern rúmmetra þar yfir.

Stofngjald fyrir hvern aðalrennslishemil umfram einn á sama inntaki er kr. 7 000.00.

7. gr.

Gjöld skv. 6. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar 1. júlí 1974. Er hitaveitunefnd heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar, sem á nefndri vísitölu verða.

8. gr.

Nú eru leyfð afnot hitaveitunnar til annars en húshitunar og gróðurhúsaræktunar og er þá hitaveitunefnd heimilt að ákveða gjald fyrir þau afnot sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

9. gr.

Öll gjöld samkv. gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldenda.

10. gr.

Hitaveita Hveragerðis hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirrætlun um lokun ber að tilkynna með 3 daga fyrirvara. Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem í vanskilum er, kr. 1 000.00 í hvert skipti.

11. gr.

Eftirlitsmanni Hitaveitu Hveragerðis skal, hvenær sem er, frjáls aðgangur að öllum hitakerfum, sem tengd eru við hitaveituna. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

12. gr.

Þeir notendur, sem ekki fá vatnið eftir hámarksskammti, skulu greiða eftir áætluðum hámarksskammti, þar til þeir hafi fengið hemil.

13. gr.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að taka gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Hitaveitu Hveragerðis nr. 19/1974.

Iðnaðarráðuneytið, 9. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

9. október 1974. Nr. 307.

SAMÞYKKT

um sorphreinsun í Hríseyjarhreppi.

1. gr.

Hríseyjarhreppur sér um sorphreinsun frá öllum fasteignum á skipulögðu svæði kauptúnsins. Fer hún fram undir yfirstjórn oddvita og heilbrigðisnefndar Hríseyjar.

2. gr.

Sérhver húseigandi eða leigjandi í Hrísey er skyldur til að nota þær aðferðir og tæki við sorpgeymslu og hreinsun, sem hreppsnefnd ákveður. Húsráðendur verða að sjá um að hafa sorpskápa í góðu ásigkomulagi og endurnýja, ef þörf krefur, og bera allan kostnað af uppsetningu og viðhaldi.

3. gr.

Sorp skal sett í sérstaka poka, sem komið er fyrir í sérsmíðuðum skápum, sem hreppsnefnd hefur samþykkt. Hafa skal greiðfæran stíg ca. 90 cm. breiðan að sorpgrind.

4. gr.

Sorpið, sem sett er í sorpílátin, má vera allt venjulegt heimilissorp, þó ekki þyngra en ca. 25 kg í poka. Ekki má láta mold, möl, glóð, heita ösku, grjót, byggingasorp né stórar trjágreinar í sorppokana. Slíkt sorp skal flutt á afmarkað svæði skv. nánari fyrirmælum hreppsnefndar, sama gildir og um hvers konar brotajárn.

5. gr.

Pakka skal inn beittum og oddhvössum hlutum s. s. glerbrotum áður en þeir eru settir í pokana. Ekki má setja meira í hvern poka en svo, að auðvelt sé að loka þeim þegar skipt er um poka.

6. gr.

Bannað er að setja eldfima vökva s. s. olíur og bensín í sorpílát. Á haugum skal vera aðstaða til brennslu slíkra hluta.

7. gr.

Sorpílát verði losuð vikulega á sumrin og hálfsmánaðarlega á veturna og bundið fyrir alla poka við losun grinda.

8. gr.

Ekki má losa sorpílát á helgidögum, né eftir kl. 23 virka daga. Minnst einn sorpskápur sé hjá hverri fjölskyldu.

9. gr.

Ef sorpið er svo mikið eða í þannig formi, að ekki hæfi viðurkenndum sorpílátum skal húsráðandi annast sorphreinsun eða óska þess að sveitarfélagið annist hreinsun gegn sérstöku gjaldi.

10. gr.

Fyllsta hreinlætis skal gætt umhverfis sorppoka og óheimilt er að hnýsast í sorp.

11. gr.

Bannað er að urða olíuleifar og önnur efni, sem mengað geta jarðveg og einnig er bannað að kasta slíkum efnum í sjóinn. Skal þeim eytt eða brennt á tryggilegan hátt, eftir því sem kostur er á, og skal slík eyðing fara fram undir eftirliti heilbrigðisnefndar og starfsmanna hreppsins.

12. gr.

Fyrirferðarmiklum en brennanlegum úrgangi, svo sem umbúðum og því um líku, skulu forsvarsmenn heimila og atvinnurekstrar koma á sorphreinsunarbíl, þegar hreinsun fer fram eða á sorpeyðingarstað samkv. nánari fyrirmælum sveitarstjórnar.

13. gr.

Kostnaður við almenna sorphreinsun greiðist úr sveitarsjóði. Sveitarstjórn er heimilt að innheimta sérstakt sorphreinsunargjald skv. nánari ákvörðun, og skal það innheimt með fasteignagjöldum hvers árs.

14. gr.

Kvörtun vegna sorphreinsunar skal koma skriflega til sveitarstjórnar.

15. gr.
Hugsanleg vafaatriði varðandi fjölda sorpskápa úrskurðar heilbrigðisnefnd.

16. gr.
Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með brot á samþykktinni skal farið að hætti opinberra mála.

17. gr.
Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hríseyjar, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 9. október 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

9. október 1974. Nr. 308.

SAMÞYKKT
um hundahald í Höfðahreppi.

1. gr.
Hundahald er bannað í Höfðahreppi.

2. gr.
Sveitarstjórn er heimilt að veita einstaklingum búsettum í hreppnum undanþágu til hundahalds með eftirfarandi skilyrðum:

a) Hundurinn skal skráður á skrifstofu hreppsins, og þar fær eigandi hundsins afhenta merkta plötu, sem jafnan skal vera í ól um háls hundsins.
b) Árlega skal sveitarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem undanþága er veitt fyrir. Gjaldið sem sveitarstjórn setur fyrir eitt ár í senn, skal renna til þessa að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í hreppnum, og skal upphæð þess við það miðuð.
c) Skylt er hundeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu vátryggingafélagi. Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingafélaginu, sem sýni að tryggingin sé í fullu gildi.
d) Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi í fylgd með aðila, sem hefur fullt vald yfir honum. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í sjúkra- og skólahús, matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli eru um hönd höfð.
e) Leyfi fyrir einstökum hundum er jafnan háð því, að þeir raski ekki ró íbúa hreppsins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um hreppinn fara, til óþæginda.
f) Hundeiganda ber að hlíta að öðru leyti lögum og reglum. er hundahald varða (þ. á m. reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts), svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.
g) Skráðum bændum skal heimilt að halda hunda án gjalds og einnig er leyfilegt að skrá viðurkennda veiðihunda án gjalds.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Skal hundinum komið fyrir, sé um að ræða minni háttar brot í fyrsta skipti. Eigandi hundsins yrði þá að leysa hann þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé um að ræða alvarlegt brot eða ítrekuð brot, afturkallast viðkomandi undanþágu til hundahalds.

Sveitarstjórn er heimilt, hvenær sem er að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll leyfi, telji hún þess þörf.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Höfðahrepps staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 9. október 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Ingimar Sigurðsson.

Nr. 309. 10. október 1974.

AUGLÝSING

um friðlýsingu Eldborgar í Hnappadal.

Samkvæmt heimild í 22. gr. laga nr. 47/1971, um náttúruvernd, hefur Náttúruverndarráð ákveðið fyrir sitt leyti að friðlýsa Eldborg í Hnappadal og næsta nágrenni sem **náttúruvætti.**

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi:

Að austan ræður Borgarlækur. Að sunnan, vestan og norðan hugsast dregnar hornréttar, beinar línur til höfuðátta, hvergi nær rótum Eldborgargíga en 600 m.

Þessar reglur gilda um svæðið:

1. Breytingar á landi, mannvirkjagerð og jarðrask allt er bannað.
2. Gangandi fólki er heimil för um svæðið, en öllum er skylt að sýna varúð, svo að ekki spillist gróður eða minjar. Fólk er hvatt til að fara merktar gönguslóðir í hlíðum gíganna og annars staðar, þar sem það á við.
3. Umferð hvers konar ökutækja er óheimil.
4. Umferð ferðafólks með hross á svæðinu er háð leyfi og beit stranglega bönnuð.
5. Heimilt er að takmarka beit búfjár, ef það þykir nauðsynlegt vegna gróðurs svæðisins. Girðingar skulu settar í samráði við heimamenn.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess, sem fer með umboð ráðsins.

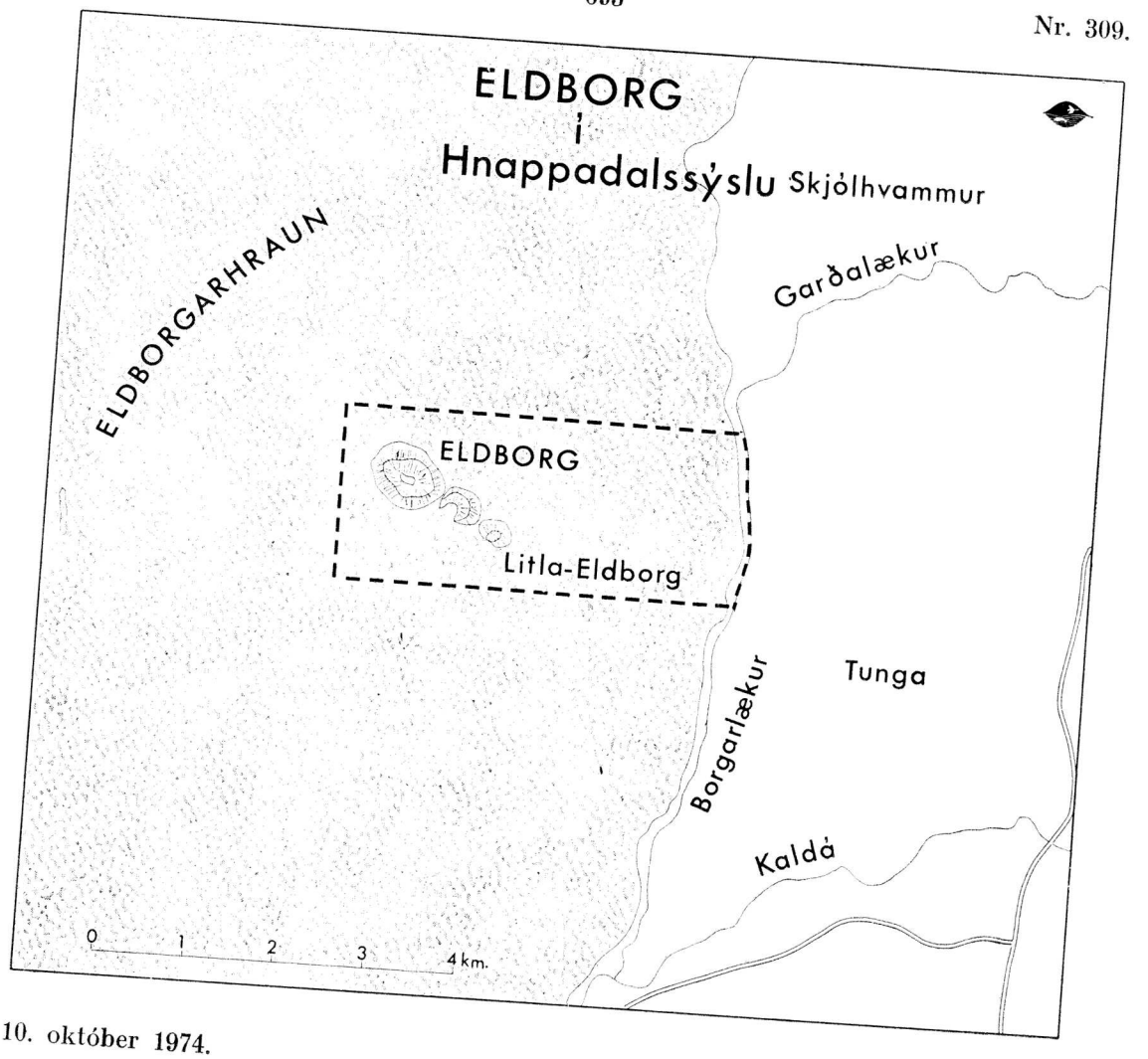
Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni, og tekur hún gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Í menntamálaráðuneytinu, 10. október 1974.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Knútur Hallsson.

10. október 1974.

AUGLÝSING

Nr. 310.

um skipulag í Hálshreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

Að fengnum tillögum skipulagsstjórnar hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 4. gr. 2. mgr. skipulagslaga nr. 19 21. maí 1964 ákveðið að ákvæði skipulagslaga nr. 19/1964 skuli ná til Hálshrepps í Suður-Þingeyjarsýslu, að undanteknum nauðsynlegum byggingum á lögbýlum.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 10. október 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykkt.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905, um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. desember 1943, um breytingar á þeim lögum og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykkt fyrir Hafnahrepp, Gullbringusýslu.

Byggingasamþykkt þessi er í samræmi við fyrirmynd þá, sem félagsmálaráðuneytið hefur staðfest og birt með auglýsingu nr. 23/1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 10. október 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Jón S. Ólafsson.

Nr. 312. 10. október 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Borgarness.

Í gjaldskrá þessari eru taxtar reiknaðir í gjaldstigum. Hvert gjaldstig (skammstafað g) jafngildir kr. 6.25, sbr. þó ákvæði í 5. kafla um breytingar á verðgildi gjaldstigs.

I. KAFLI
RAFMAGNSSALA

Rafveita Borgarness selur rafmagn á þann hátt og við því verði, sem hér segir: segir:

1. Orku- og afltaxtar.

			Gjaldstig g		Verð kr.
11.	Um mestaafls-mæli:				
11.1	Fyrir hverja kWst.		0.3	=	1.90
11.2	Fyrir hvert árskílówatt		1 600	=	10 000.00
11.3	Fast árgjald:				
	— grunngjald	1 600			
	— mæligjald skv. 2. kafla, M 1	1 600	3 200	=	20 000.00
12.	Um markafls-mæli:				
12.1	Fyrir hverja kWst.:				
	— allrar notkunar		0.3	=	1.90
	— í notkun umfram markstillingu		3	=	18.80
12.2	Fyrir hvert árskílówatt		1 600	=	10 000.00
12.3	Fast árgjald:				
	— grunngjald	1 600			
	— mæligjald skv. 2. kafla, M 2	1 200	2 800	=	17 500.00

2. Orkutaxtar.

		Gjaldstig g		Verð kr.
21.	Um kWst.-mæli:			
21.1	Fyrir hverja kWst.	1	=	6.25
21.2	Fast árgjald:			
	— grunngjald á kW, skv. lið v. 21	600	=	3 750.00
	— mæligjald skv. 2. kafla, M 3	600	=	3 750.00
	Lágmark 5000 g/ári, sbr. v. 21.			
22.	Um kWst.-mæli:			
22.1	Fyrir hverja kWst:			
	— fyrstu notkunar, þ. e. 1200 kWst./ári eða minna .	3	=	18.80
	— notkunar umfram 1200 kWst./ári	2	=	12.50
22.2	Fast árgjald:			
	— mæligjald skv. 2. kafla, M 3	600	=	3 750.00

3. Tímataxtar.

31.	Um kWst.-mæli til hitunar:			
31.1	Án rofs	0.64	=	3.42
31.2	Allt að 1½ klst. rof á sólarhring	0.36	=	1.93
31.3	Allt að 2½ klst. rof á sólarhring	0.34	=	1.82
31.4	Allt að 4½ klst. roft á sólarhring	0.27	=	1.44
31.5	Allt að 14½ klst. rof á sólarhring	0.19	=	1.02

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar skv. lið v. 31.

Taxtar 31.1—5 eru án söluskatts, en hann innheimtist ekki af rafmagni til hús-hitunar.

Aðrir tímataxtar, er til greina kunna að koma, falla undir 4. lið.

4. Sérákvæði um rafmagnssölu.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja rafmagn eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til tveggja ára í senn. Undir þennan lið fellur raforka til götu- og hafnar-lýsingar, með lágmarksgjaldi 1.3 g/kWst.

Önnur ákvæði og skýringar vegna einstakra taxta.

v. 11: Aflnotkun mælist sem meðalálag í 15 mínútur.

v. 12: Lágmarksstilling markafls er 5 kW.

v. 21: Grunngjald reiknast þannig:

a) vegna rafvéla fyrir föst vinnutæki: af ástimpluðu rafafli, samanlagt reiknað í heilum kW,

b) vegna lýsingar o. fl.: miðað er við 0.05 kW á hvern m² gólfflatar í rými því, sem lýsa skal. Samanlagt flatarmál skal reiknað í heilum fermetrum utanmáls rýmisins,

c) vegna rafmagns til heimila: í stað gólfflatargjalds skv. b-lið, má reikna með 0.3 kW á hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Herbergi stærra en 25 m² reiknast sem tvö.

Lágmarksgjald taxta 21 (kWst.-gjald + fast árgjald) er 5000 gjaldstig á ári. Í stað taxta 21 má velja taxta 22, ef hagkvæmara þykir.

v. 31: Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar) að dómi rafveitustjóra.
b) að vélaafl, spennar og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
c) að straumur sé rofinn á tilskildum tímum með sjálfvirkum rofa, og kosti notandinn tengingu rofans og greiði leigu af honum skv. 2. kafla gjaldskrár.
d) að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafhitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.
e) að notkun um mæli lagnarinnar sé minnst 6000 kWst./ári.

Almennt:

a) Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.85, getur rafveitan krafist þess, að notandinn geri ráðstafanir til að hækka stuðulinn á sinn kostnað upp í það gildi, en greiði að öðrum kosti hærra verð fyrir raforkuna.
b) Rafveitustjóri getur bannað notkun tiltekinna tækja (t. d. rafsuðuspenna) eða takmarkað notkun þeirra á tilteknum tímum, ef nauðsyn krefur að hans dómi vegna truflana eða annarra annmarka af völdum þeirra.
c) Hitunartaxtar 31 standi jafnan á heilum eyri, en allir aðrir taxtar reiknist í heilum tug aura.

II. KAFLI
MÆLAGJÖLD OG ROFAGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mæla, rofa og stýritækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða eftirfarandi árgjöld:

1. Af mælum, þ. e.:
   — mestaafls-mæli ..... M 1 = 1 600 g = 10 000.00
   — markafls-mæli ..... M 2 = 1 200 g = 7 500.00
2. Af rofum, þ. e.:
   — klukkurofa 80 A eða stærri ..... R 1 = 800 g = 5 000.00
   — klukkurofa minni en 80 A ..... R 2 = 600 g = 3 750.00
   — fjarstýribúnaði ..... R 3 = 600 g = 3 750.00

Af öðrum mælum og rofum en þeim, sem nefndir eru hér að framan, skal árgjaldið vera sem næst 20% af verði tækisins.

III. KAFLI
TENGIGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna skal greiða tengigjald sem hér segir:

1	2		3		4		
	Málstraumur stofnvara		Flutningsgeta		Tengigjöld skv. jöfnu		
Gjaldskrárliður	220 V kerfi A	380 V kerfi A	skv. stærð stofnvara eða spennis	kVA	g = 1500 + 150 × kVA Gjaldstig g		Tengigjald kr.
T 1	2 × 60	1 × 60	0.22 × 60 =	13	3 400	=	21 250
T 2	3 × 60	2 × 60	0.38 × 60 =	22	4 800	=	30 000
T 3	3 × 100	3 × 60	0.38 × 100 =	38	7 200	=	45 000

1	2		3	4		
	Málstraumur stofnvara		Flutningsgeta	Tengigjöld skv. jöfnu		
Gjald-	220 V	380 V	skv. stærð	g = 1500 + 150 × kVA		Tengi-
skrár-	kerfi	kerfi	stofnvara eða	Gjaldstig		gjald
liður	A	A	spennis kVA	g		kr.
T 4		3 × 100	0.66 × 100 = 66	11 400	=	71 250
T 5	3 × 200		0.38 × 200 = 76	12 900	=	80 625
T 6	3 × 350	3 × 200	0.66 × 200 = 132	21 300	=	133 125
T 7		3 × 350	0 66 × 350 = 231	36 100	=	225 625
T 8			300	41 500	=	259 375
T 9			500	76 500	=	478 125

Fyrir aðrar stærðir stofnvara eða spenna en hér er talið, skal reikna tengigjald eftir sömu jöfnu og að ofan, sbr. 3. og 4. dálk.

Önnur ákvæði.

a) Um heimtaugar:

Tengigjaldið miðast við allt að 15 metra jarðstrengsheimtaug eða allt að 30 metra loftlínuheimtaug. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa eða töflu.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana, þannig:

Y (J) = (200 + 3 × kVA) gjaldstig á metra.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana, þannig:

Y (L) = (40 + 2 × kVA) gjaldstig á metra, að viðbættum 2000 gjaldstigum á hvern stólpa í umframlínu.

b) Um spennistöðvar:

Tengigjald skal reikna eftir stærð spennis, þegar spennistöð er byggð að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Þegar lóð er lögð til, er það gert rafveitunni að kostnaðarlausu, en kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

c) Almennt:

Þessi gjaldskrá tengigjalds gildir í skipulögðum hverfum, en í óskipulögðum hverfum skal greiða tengigjald eftir kostnaðarreikningi heimtaugar eða spennistöðvar. Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar sótt er um heimtaug eða spennistöð. Fyrir bráðabirgðaheimtaug skal greiða sem svarar 1500 gjaldstigum eða eftir reikningi, ef um verulega hærri kostnað er að ræða.

IV. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 500 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 500 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. KAFLI
VERÐGILDI GJALDSKRÁR

1. Verðgildi gjaldstigs í þessari gjaldskrá er ..... g = kr.6 25
2. Rafveitunni er heimilt að breyta verðgildi gjaldstigs til samræmis við breytingar á reksturskostnaði rafveitunnar. Skal þá reiknað eftir hlutfallsgrundvelli, sem fæst úr síðasta ársreikningi rafveitunnar, enda sé grundvöllurinn samþykktur af rafveitunefnd og hreppsnefnd.

Hlutdeild kostnaðarliða í verðgildi gjaldstigsins er þannig, reiknað í % og krónum:

	%	kr.
a) Raforkukaup (orkukostnaður + verðjöfnunargjald)	48.6	= 3.0375
b) Laun	12.7	= 0.7938
c) Rafveitukerfi (efni og annar kostnaður)	18.3	= 1.1437
d) Ýmis kostnaður (opinber gjöld, skrifstofu, o. fl.)	20.4	= 1.2750
Vísitala reksturskostnaðar = Verðgildi gjaldstigs	100	= 6.25

Gjaldskrárbreytingu má gera, ef vísitala reksturskostnaðar hefur hækkað eða lækkað um 5% eða meira. — Skal þá að jafnaði miða við 1. janúar eða 1. júlí.

Fyrirhugaðar gjaldskrárbreytingar skulu tilkynntar Orkustofnun áður en þær taka gildi.

Verðgildi gjaldstigs reiknast í hálfum eða heilum tug aura.

Ef hækkun fer upp fyrir 20% frá síðustu staðfestri gjaldskrá, skal leita staðfestingar ráðherra á nýrri gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til þess að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 229 10. júlí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 10. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. **313.** 11. október 1974.

GJALDSKRÁ
Hitaveitu Seltjarnarness.

I. KAFLI

1. gr.

Hitaveita Seltjarnarness selur afnot hitaorku úr hitaveitukerfum þeim, sem gerð hafa verið eða verða gerð á Seltjarnarnesi, og til þeirra húsa, sem fá vatn frá aðfærsluæð, eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari sbr. og reglugerð fyrir Hitaveitu Seltjarnarness staðfestri 7. september 1971.

2. gr.

Hitaveita Seltjarnarness lætur hverju húsi, sem í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar á húsinu, enda séu ofnar hússins nægilega stórir að dómi hitaveitustjóra.

Hitaveitan lætur setja stillanlegan hemil fyrir hámarksrennsli til hvers upphitunarkerfis og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við það hámark, sem hemillinn er stilltur á.

Hitaveitan lætur húseigendum í té aukahemil, ef þess er óskað.

3. gr.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils þess, er um getur í 2. gr. Hitaveitan breytir stillingu hemils eftir óskum húseiganda fyrstu tvo mánuði, sem hús hans er tengt við hitaveitukerfið, en síðan verður hemilstillingu að jafnaði einungis breytt einu sinni á ári, og skal beiðni um breytingu komið á framfæri við hitaveituna fyrir 1. desember ár hvert. Hámarksstilling hemils gildir allt árið þótt orkunotkun verði minni hluta úr ári.

II. KAFLI

4. gr.

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

a. Fastagjald, kr. 100.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b. Vatnsgjald, kr. 800.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Á gjöld þessi leggst söluskattur og hliðstæðir skattar skv. gildandi lögum og reglum á hverjum tíma.

5. gr.

Hitaveitugjöld skv. 4. gr. verða krafin annan hvern mánuð, og skulu þau greiðast til innheimtumanns eða innheimtustofnunar, sem bæjarstjórn ákveður. Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki að fullu greidd innan 15 daga frá gjalddaga.

III. KAFLI

6. gr.

Heimæðagjald Hitaveitu Seltjarnarness skal vera sem hér segir, fyrir eina heimæð:

Fastagjald:

Gjald á heimæð	kr.	72 000.00
0—300 m³		án gjalds
300—1000 m³ kr./m³	—	86.00
100 og yfir kr./m³	—	59.00
1 aðrennslishemill á grind	—	18 000.00
2 aðrennslishemlar á grind	—	28 000.00

7. gr.

Gjöld skv. 6. gr. eru miðuð við vísitölu byggingarkostnaðar. Er hitaveitunefnd heimilt að breyta þeim í samræmi við þær breytingar, sem á nefndri vísitölu verða.

8. gr.

Nú eru leyfð afnot hitaveitunnar til annars en húshitunar, og er þá hitaveitunefnd heimilt að ákveða gjald fyrir þau afnot sérstaklega í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

9. gr.

Öll gjöld samkv. gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

10. gr.

Hitaveita Seltjarnarness hefur rétt til að loka aðrennsli heita vatnsins að húsi eða íbúð notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld. Fyrirætlun um lokun ber að tilkynna með 3ja daga fyrirvara.

Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, sem í vanskilum er, kr. 1 000.00 í hvert skipti.

11. gr.

Eftirlitsmanni Hitaveitu Seltjarnarness skal, hvenær sem er, frjáls aðgangur að öllum hitakerfum, sem tengd eru við hitaveituna. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum hans um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hitaveitustjórn og bæjarstjórn Seltjarnarness staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er eldri gjaldskrá, sama efnis, úr gildi felld.

Iðnaðarráðuneytið, 11. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 314. 17. október.

AUGLÝSING

um breytingu á verði lyfja.

Frá og með 21. október 1974 tekur gildi breyting á verði lyfja samkv. LYFJAVERÐSKRÁ I frá 10. júlí 1973.

Samkvæmt þessu skal leggja 17.9% á verð, samkvæmt greindri verðskrá, og fellur þá jafnframt niður 13.4% álag á Lyfjaverðskrá I, sem heimilað var með auglýsingu ráðuneytisins dags. 17. apríl 1974.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 17. október 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

Nr. 315. 18. október.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um vátryggingarstarfsemi og skráningu í vátryggingarfélagaskrá nr. 396 28. desember 1973.

1. gr.

Úr I. lið 23. greinar falli burtu orðin: „Einnig skal skrá bráðabirgðaleyfi og frestun starfsleyfis, sbr. 16.—19. gr.“

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í lögum nr. 26/1973 um vátryggingarstarfsemi, öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 18. október 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

22. október. Nr. 316.

AUGLÝSING

um notkun heimildar í 2. mgr. 10. tl. 3. gr. laga um tollskrá o. fl.

1. gr.

Aðilar, sem hafa haft fasta búsetu erlendis í a. m. k. 2 ár og hafa ekki jafnframt átt lögheimili hér á landi, geta notið 3. mánaða tollfrelsis á innfluttum bifreiðum og bifhjólum, sem skráð eru erlendis og þeir flytja með sér til landsins. Miðast tollfrelsisheimild þessi við komu ökutækisins til landsins.

2. gr.

Nú uppfyllir viðkomandi ekki skilyrði þau til framlengingar tollfrelsis, sem upp eru talin í a—c lið 1. mgr. 10. tl. 3. gr. tollskrárlaga, og hefur ráðuneytið þá ákveðið, að viðkomandi tollyfirvald geti heimilað framlengingu tollfrelsis fyrir viðkomandi ökutæki, þó minnst 3 mánuði í senn, en í allt að 12 mánuði frá komu ökutækisins til landsins, gegn greiðslu 4% gjalds á mánuði af tollverði viðkomandi ökutækis eins og það ákvarðast skv. ákvæðum auglýsingar ráðuneytisins nr. 15, 1. febrúar 1974, um tollverð notaðra bifreiða.

3. gr.

Gjald skv. 2. gr. verður ekki endurgreitt við endurútflutning viðkomandi ökutækis, en hins vegar skal draga það frá álögðum gjöldum, við endanlega tollafgreiðslu hér á landi.

4. gr.

Við veitingu tollfrelsis skv. ákvæðum auglýsingar þessarar skal þess gætt, að innflytjandi hafi afhent hlutaðeigandi tollstofnun öll þau skjöl, sem afhenda ber vegna tollmeðferðar ökutækisins, og skjölin fullnægi að öllu leyti þeim skilyrðum, sem þurfa að vera fyrir hendi til að hægt sé að tollafgreiða ökutækið þegar í stað.

5. gr.

Verði hækkun á tollum eða öðrum gjöldum álögðum við innflutning, t. d. vegna ákvarðana um breytingu á gengi íslenskrar krónu eða af öðrum ástæðum, undanþiggja ákvæði þessarar auglýsingar viðkomandi innflytjanda ekki greiðslu hækkaðra gjalda við endanlega tollafgreiðslu viðkomandi ökutækis, nema annað sé tekið fram í lögum.

6. gr.

Auglýsing þessi, sem sett er skv. heimild í 2. mgr. 10. tl. 3. gr. laga um tollskrá o. fl. nr. 6/1974, öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Fjármálaráðuneytið, 22. október 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Þorsteinn Ólafsson.

317. 29. október.

REGLUGERÐ

um verðjöfnunargjald af raforku.

1. gr.

Greiða skal í Orkusjóð 13% verðjöfnunargjald af allri raforkusölu á síðasta stigi viðskipta. Eftirtalin raforkusala er þó undanþegin:

a) Til húshitunar.
b) Til Áburðarverksmiðju ríkisins.
c) Til íslenska álfélagsins h.f.

2. gr.

Leggja skal verðjöfnunargjaldið á sama gjaldstofn og söluskattur er lagður á samkvæmt lögum nr. 10/1960, með síðari breytingum.

Gjaldstofn þessi er heildarverð raforkunnar til notenda áður en söluskattur er lagður á raforkuverðið.

3. gr.

Notandi raforku er hver sá, sem kaupir raforku til annars en að endurselja hana.

4. gr.

Gjaldskyldir samkvæmt reglugerð þessari eru allir þeir aðilar, sem selja raforku til notenda hennar, sbr. ákvæði 3. gr.

5. gr.

Sérhver gjaldskyldur aðili skal eigi síðar en 15. hvers mánaðar skila skýrslu á þar til gerðum eyðublöðum (sjá eyðublað 1.) til innheimtumanns ríkissjóðs í því umdæmi sem hann er heimilisfastur í. Í skýrslunni skal greint frá fjárhæð raforkusölu til notenda í síðasta almanaksmánuði og verðjöfnunargjaldi, sem inna ber af hendi.

Raforkusölu skal tilgreina á þann hátt, sem mælt er fyrir um á skýrslueyðublaði því, sem innheimtumaður ríkissjóðs lætur í té skv. 1. mgr.

Skýrsla þessi skal undirrituð af þeim aðila, manni eða mönnum, sem heimild hafa til að skuldbinda hinn gjaldskylda aðila, eða öðrum þeim, sem til þess hafa sérstakt umboð eða umboð samkvæmt stöðu sinni.

Skýrslunni skal skila í fjórriti og áritar innheimtumaður ríkissjóðs eitt afritið um móttöku skýrslunnar og dagsetningu móttöku.

6. gr.

Sala raforku skv. 5. gr. er sú fjárhæð sem notandi hefur verið skuldfærður fyrir hjá seljanda raforku.

Raforkusala telst hafa verið skuldfærð hjá notanda jafnskjótt og seljandi hefur skrifað reikning á notanda fyrir raforkuna.

Ekki skiptir mál á hvaða grundvelli notandi er skuldfærður fyrir raforku og reikningur skrifaður á hann, þ. e. samkvæmt mælaálestri, áætlun eða á annan hátt samkvæmt gjaldskrá og/eða reglugerð.

7. gr.

Með skýrslu til innheimtumanns ríkissjóðs skv. 5. gr. skal fylgja greiðsla á verðjöfnunargjaldinu, sem innheimtumaður kvittar fyrir.

Innheimtumaður skal veita skýrslu viðtöku þótt eigi fylgi greiðsla.

Gjaldskyldur aðili skal skila skýrslu mánaðarlega enda þótt engin raforkusala skv. 6. gr. hafi farið fram í næstliðnum mánuði.

8. gr.

Gjalddagi verðjöfnunargjaldsins er 15. dagur næsta mánaðar eftir sölumánuð og eindagi 10 dögum síðar.

Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist eindagi á næsta virkan dag á eftir.

9. gr.

Hafi gjaldskyldur aðili ekki skilað verðjöfnunargjaldi á eindaga falla á dráttarvexti, 1½% fyrir hvern byrjaðan mánuð, talið frá gjalddaga.

10. gr.

Verðjöfnunargjaldið og dráttarvexti má taka lögtaki samkvæmt lögum nr. 29/1885.

Innheimtumaður ríkissjóðs skal tilkynna stjórn Orkusjóðs um drátt á skilum skýrslu og greiðslu af hálfu gjaldskylds aðila.

11. gr.

Skili gjaldskyldur aðili ekki skýrslu á réttum tíma skal Orkusjóður áætla orkusölu þess aðila á grundvelli raforkusölu síðustu 12 mánaða eða samkvæmt söluskattsskýrslu og fela innheimtumanni að innheimta þannig áætlað gjald auk dráttarvaxta með lögtaki, að undangenginni tilkynningu til hins gjaldskylda aðila.

12. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs skulu mánaðarlega senda ríkisbókhaldi og ríkisféhirði uppgjör og skilagrein fyrir innheimtufé næstliðins almanaksmánaðar. Með skilagrein til ríkisbókhalds skulu fylgja afrit af skýrslum frá gjaldskyldum aðilum.

Ríkisféhirðir skal skila Orkusjóði mánaðarlega innheimtufé næstliðins almanaksmánaðar. Með skilagrein til ríkisbókhalds skulu fylgja afrit af skýrslum frá gjaldskyldum aðilum.

Ríkisféhirðir skal skila Orkusjóði mánaðarlega innheimtufé næstliðins almanaksmánaðar.

13. gr.

Ágreining um gjaldskyldu og gjaldstofn má bera undir ráðherra orkumála.

14. gr.

Málshöfðun fyrir almennum dómstólum um gjaldstofn og gjaldskyldu skal byrjuð innan 6 mánaða frá álagningu gjaldsins.

Hafi áætlunarheimild 11. gr. verið beitt telst upphaf málshöfðunarfrests hefjast þann dag sem ábyrgðarbréf um áætlunina hefur verið póstlagt til gjaldskylds aðila.

15. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum eða varðhaldi nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 83 17. september 1974, um verðjöfnunargjald af raforku, og öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þegar raforkusala er skuldfærð hjá notanda í fyrsta sinn eftir 1. október 1974 og reikningur skrifaður á notandann fyrir raforkusölutímabil, sem hefst fyrir 1. október 1974 og endar eftir þann dag, skal reikna verðjöfnunargjaldið í réttu hlutfalli við dagafjölda eftir 30. september 1974 af heildardagafjölda reikningstímabilsins.

Iðnaðarráðuneytið, 29. október 1974.

Gunnar Thoroddsen.

Árni Snævarr.

Stjórnartíðindi B 37, nr. 272—317. Útgáfudagur 19. nóvember 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 38 — 1974

30. október 1974. 705 Nr. 318.

REGLUGERÐ

um niðurgreiðslu verðs á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa.

1. gr.

Olíusjóður fiskiskipa skal starfræktur í þeim tilgangi að greiða niður verð á brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa og skulu tekjur sjóðsins vera af sérstöku útflutningsgjaldi, sem hér segir:

a) 4% af f.o.b.-verði útfluttra sjávarafurða, annarra en saltfisks, skreiðar og þeirra afurða, sem koma frá hvalveiðum, selveiðum og hrognkelsaveiðum.
b) 5.5% útflutningsgjald af f.o.b.-verði útflutnings saltfisks og skreiðar.

2. gr.

Útflutningsgjaldið skv. 1. gr. skal reiknað og innheimt á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru samkvæmt lögum nr. 19 16. apríl 1973, um útflutningsgjald af sjávarafurðum.

Gjaldið fellur í gjalddaga um leið og skip er afgreitt úr höfn eða áður en lagt er af stað til útlanda, ef engrar afgreiðslu er beiðst. Útflytjendur mega þó greiða 80% af gjaldinu þegar gjaldeyrisskil eru gerð, enda sé tryggt að þau fari fram fyrir milligöngu íslensks banka, og séu tollyfirvaldi greidd 20% af gjaldinu ásamt afhendingu ávísunar á væntanlegt gjaldeyrisandvirði fyrir gjaldinu.

Tekjum af þessu sérstaka útflutningsgjaldi skal haldið aðskildum frá tekjum af öðrum útflutningsgjöldum. Skulu tollyfirvöld og bankar, sem annast gjaldeyrisskil, senda greiðslur jafnóðum til Seðlabanka Íslands, er leggur þær í hinn sérstaka olíusjóð.

3. gr.

Seðlabanki Íslands skal annast stjórn og gæslu olíusjóðsins og sjá um niðurgreiðslu til fiskiskipa á þann hátt, sem hér segir:

a) Til fiskiskipa, sem taka brennsluolíu og landa afla sínum hérlendis.

Miðað við ákvörðun verðlagsnefndar um útsöluverð á brennsluolíu kr. 14.30 pr. líter af gasolíu og kr. 10 060.00 pr. smálest af fuelolíu (950 sec.), skulu olíufélögin selja brennsluolíu til íslenskra fiskiskipa á eftirfarandi verði:

Gasolía á kr. 5.80 pr. líter.
Fuelolía á kr. 3 330.00 pr. smálest.

Olíufélögin fá síðan greidda úr Olíusjóði fiskiskipa hjá Seðlabanka Íslands, fjárhæð jafnháa mismuninum á ofangreindu verði til fiskiskipa og útsöluverði söludags eins og það er ákveðið af verðlagsnefnd, samanber þó næstu málsgrein, enda hafi olíufélögin látið sjóðnum í té afrit af kvittuðum sölunótum, þar sem greint sé frá nafni og númeri skips, söludegi, sölustað, magni og tegund olíu.

Hækki útsöluverð á brennsluolíu, eins og það er ákveðið af verðlagsnefnd frá því sem að framan er greint, breytist ofangreint söluverð olíufélaganna til íslenskra fiskiskipa að sama skapi, nema annað sé ákveðið.

Miðað skal við að uppgjör til olíufélaganna fari fram mánaðarlega.

B 89

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

b) Til fiskiskipa, sem taka brennsluolíu erlendis vegna veiða á fjarlægum miðum eða söluferða á erlenda markaði.

Útgerðir nefndra skipa geta mánaðarlega, í fyrsta sinn eftir 1. nóvember n. k., afhent Olíusjóði kvittaða reikninga vegna kaupa á brennsluolíu erlendis eftir 1. september s. l., þar sem greint sé frá nafni og númeri skips, söludegi, sölustað, magni, tegund og einingarverði.

Að lokinni athugun á framlögðum reikningum endurgreiðir sjóðurinn útgerðum skipanna mismun á kaupverði olíunnar og söluverði innlendra olíufélaga til íslenskra fiskiskipa, eins og það er þann dag sem olían er keypt, þó aldrei hærri upphæð en nemur niðurgreiðslu til innlendu olíufélaganna.

4. gr.

„Fiskiskip" merkir í reglugerð þessari sérhvert það skip (eða bát) sem gert er út til fiskveiða í atvinnuskyni og skráð er (nafn og umdæmisnúmer) hjá Siglingamálastofnun ríkisins.

5. gr.

Olíufélögin skulu láta Seðlabankanum í té þær upplýsingar sem nauðsynlegar teljast til eftirlits með því að ákvæðum reglugerðar þessarar sé fylgt.

6. gr.

Heimilt er að takmarka niðurgreiðslu á brennsluolíu til þeirra fiskiskipa, er sigla á erlendan markað, eftir nánari ákvörðun ráðuneytisins.

7. gr.

Skipstjórum eða útgerðarmönnum íslenskra fiskiskipa, sem fá keypta brennsluolíu á niðurgreiddu verði samkvæmt 3. gr. er skylt að halda til haga afritum af sölunótum og láta þau af hendi við Seðabankann verði þess krafist. Seðlabankinn skal velja af handahófi einstök fiskiskip til athugunar á því, hvort olíukaup þeirra eru með eðlilegum hætti samkvæmt reglugerðinni.

8. gr.

Brot gegn ákvæðum regugerðar þessarar varða missi niðurgreiðsluréttinda eftir ákvörðun ráðuneytisins, auk viðurlaga samkvæmt almennum hegningarlögum, eftir því sem við á. Hver sá maður, sem veitir liðsinni sitt til slíkra brota, skal einnig sæta viðurlögum almennra hegningarlaga.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 4. gr. bráðabirgðalaga nr. 87 20. september 1974 um ráðstafanir í sjávarútvegi og um ráðstöfun gengishagnaðar til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 30. október 1974.

Matthías Bjarnason.

Jón L. Arnalds.

REGLUGERÐ

um happdrættislán ríkissjóðs 1974, Skuldabréf F, vegna vegaframkvæmda við hringveg um landið.

1. gr.

Fjármálaráðherra f. h. ríkissjóðs, gefur út til sölu innanlands happdrættisskuldabréf, samtals að fjárhæð 150 millj. króna, skv. heimild í LXVI. lið 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1974, sbr. 2. mgr. 12. gr. laga 79/1974, sbr. og lög nr. 7/1974 og lög nr. 99/1971.

2. gr.

Happdrættisskuldabréf, skv. reglugerð þessari, skulu nefnd Skuldabréf F.

Þau skulu gefin út til handhafa. Verðgildi hvers skuldabréfs er 2000 krónur og eru þau í töluröð. Skuldabréfin skulu seld á nafnverði. Sala þeirra hefst í nóvember 1974 og henni lýkur fyrir fyrsta útdráttardag, sem er 27. desember 1974.

Happdrættisskuldabréfin falla í gjalddaga eftir 10 ár eða hinn 1. desember 1984.

Á happdrættisskuldabréfunum skal tilgreindur árlegur útdráttardagur, tala vinninga og fjárhæð þeirra hvers um sig.

3. gr.

Við innlausn happdrættisskuldabréfs greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól bréfsins í hlutfalli við þá hækkun, er kann að verða á lánstímanum á þeirri vísitölu framfærslukostnaðar, er reiknuð er í nóvember 1974 til gjalddaga hinn 1. desember 1984. Miðað er við skráningu Hagstofu Íslands á vísitölu framfærslukostnaðar. Kauplagsnefnd reiknar vísitölu framfærslukostnaðar, og eru núgildandi lög um hana nr. 70 frá 29. nóvember 1967, sbr. lög nr. 1 frá 30. janúar 1959. Happdrættisskuldabréfin skulu innleyst á nafnverði, þótt vísitala framfærslukostnaðar hafi á tímabilinu til gjalddaga þeirra verið lægri en hún var reiknuð í nóvember 1974 og sé lægri á gjalddaga þeirra. Happdrættisskuldabréfin verða ekki innleyst að hluta.

4. gr.

Rísi ágreiningur um framkvæmd ákvæða 3. gr. um greiðslu verðbóta á höfuðstól happdrættisskuldabréfanna, skal þá vísa málinu til nefndar þriggja manna, er skal þannig skipuð: Seðlabanki Íslands tilnefnir einn nefndarmann, Hæstiréttur annan, en hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar. Nefndin fellir fullnaðarúrskurð í ágreiningsmálum, sem hún fær til meðferðar. Ef breyting verður gerð á grundvelli vísitölu framfærslukostnaðar, skal nefnd þessi koma saman og ákveða, hvernig vísitölur samkvæmt nýjum og breyttum grundvelli skulu tengdar eldri vísitölum. Skulu slíkar ákvarðanir vera fullnaðarúrskurðir.

5. gr.

Af happdrættisskuldabréfunum eru ekki greiddir vextir en vinningum úthlutað í samræmi við útdrátt númera, sbr. 6. gr.

6. gr.

Árleg fjárhæð vinninga í þessum flokki happdrættislána ríkissjóðs skal nema 10% — tíu af hundraði — af heildarfjárhæð skuldabréfa flokksins og skal dregið um þá einu sinni á ári, í fyrsta sinn 27. des. 1974, og í síðasta sinn 27. des. 1983.

Vinningum skal úthlutað skv. skrá þeirri, sem hér fer á eftir:

4 vinningar	á kr.	1 000 000 =	4 000 000
2 vinningar	á kr.	500 000 =	1 000 000
40 vinningar	á kr.	100 000 =	4 000 000
600 vinningar	á kr.	10 000 =	6 000 000
646 vinningar		kr.	15 000 000

Vinningaskrár skulu birtar í Lögbirtingablaðinu sem fyrst eftir dráttardag, auk þess sem vinningaskrár skulu liggja frammi á sölustöðum.

Notarius publicus í Reykjavík annast útdrátt vinninga að viðstöddum fulltrúa fjármálaráðuneytisins og fulltrúa Seðlabanka Íslands.

Heimilt er að nota tölvu Reiknistofu Raunvísindastofnunar Háskóla Íslands við útdrátt vinninga. Verði að því ráði horfið, skal útdráttur fara fram eftir reglum, sem fjármálaráðherra setti um útdrátt vinninga í B-flokki happdrættisláns ríkissjóðs 1973, nr. 164 frá 1. júní 1973.

7. gr.

Happdrættisskuldabréfin eru undanþegin framtalsskyldu og eignarsköttum, en vinningar svo og verðbætur undanþegnar tekjuskatti og tekjuútsvari.

8. gr.

Innlausn happdrættisskuldabréfa og greiðsla vinninga fer fram í Seðlabanka Íslands, Reykjavík.

Handhafar skuldabréfa, sem hlotið hafa vinning eða við innlausn eftir 10 ár, geta snúið sér til allra banka, bankaútibúa eða sparisjóða og afhent þeim skuldabréf gegn sérstakri kvittun. Viðkomandi banki, bankaútibú eða sparisjóður sér síðan um að fá greiðslu úr hendi útgefanda með því að senda Seðlabankanum skuldabréfið til fyrirgreiðslu.

Eftir gjalddaga greiðast engar verðbætur vegna hækkunar vísitölu framfærslukostnaðar.

Skuldabréf þessi fyrnast á 10 árum frá gjalddaga og verða ekki innleyst að þeim tíma liðnum.

Falli happdrættisvinningur á skuldabréf, skal hans vitjað innan fjögurra ára frá útdrætti ella verður hann eign ríkissjóðs.

Sé gölluðum eða rifnum skuldabréfum framvísað til greiðslu vinnings eða innlausnar með þeim hætti, að bæði númer sjáist og meira en helmingur bréfsins fylgi, fer innlausn fram að fullu, en sjáist aðeins annað númerið verður innlausn eða greiðsla vinnings innt af hendi að hálfu, enda sé meira en fjórðungi bréfsins framvísað.

9. gr.

Reglur XIX. kafla laga nr. 85 frá 23. júní 1936 um mál til ógildingar skjala o. fl. gilda ekki um skuldabréf samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Fjármunir þeir, sem inn koma fyrir sölu happdrættisskuldabréfanna, skulu renna til greiðslu kostnaðar við gerð hringvegar um landið.

Kostnaður við framkvæmd þessarar fjáröflunar greiðist af söluverði skuldabréfanna.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 2. gr. laga nr. 7 frá 13. mars 1974, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 8. nóvember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 39 — 1974

19. ágúst 1974. 709 Nr. 320.

AUGLÝSING

um innheimtu sameiginlegra gjalda á Seltjarnarnesi.

Í samræmi við ákvæði laga nr. 68/1962 um heimild til sameiginlegrar innheimtu opinberra gjalda, gera ríkissjóður og bæjarsjóður Seltjarnarness með sér svofelldan

SAMNING:

1. Bæjarsjóður Seltjarnarness tekur að sér innheimtu álagðra þinggjalda til ríkissjóðs í Seltjarnarnesbæ.
2. Hlutdeild ríkissjóðs í kostnaði við innheimtuna skal ákveðinn árlega og miðast við heildarfjárhæðir samkvæmt skattskrá ár hvert. Ríkissjóður greiði mánaðarlega sinn hluta kostnaðar og skal mánaðargreiðslutala leiðrétt frá áramótum.
3. Innheimtudeild Seltjarnarnesbæjar ber að sjá um innheimtu gjalda þeirra, sem samningurinn nær til, á þann hátt og með þeim aðferðum, sem lög og önnur fyrirmæli segja til um og gæta þess, að sú innheimta sé með eðlilegum og tiltækilegum hraða og ekkert tapist vegna vanrækslu né tómlætis. Innheimtudeildin hefur heimild þeirra aðila, sem gjöld eru innheimt fyrir, til þess að taka ákvarðanir um gjaldfresti í venjulegum tilvikum, en ef um afbrigðileg atvik er að ræða, skal bera gjaldfrestsbeiðnina undir fulltrúa fjármálaráðuneytisins. Innheimtudeildinni ber að æskja niðurfellingar gjalda úr eftirstöðvum, ef deildin telur þau af einhverjum ástæðum óinnheimtanleg, og skal hafa samráð við fulltrúa fjármálaráðuneytisins um það, hvernig háttað skuli slíkum niðurfellingatillögum.
4. Innheimtudeild Seltjarnarnesbæjar er aðili að málum, er rísa kunna af innheimtu gjalda, er henni verður falið að krefja.
5. Fé það, sem innheimt er, skal lagt inn á sérstakan reikning, daglega. Uppgjör til ríkis og bæjar skal fara fram tvisvar í viku, eftir hlutföllum í álagningarskrám. Innheimtudeildin sendir frá sér ársfjórðungsskýrslu, svo og áramótauppgjör. Óski aðilar mánaðarskilagreinar, skal hún látin í té.
6. Reksturskostnaður Innheimtudeildar 1975 er áætlaður, sbr. 2. gr., eftir álagningarskrá 1974, sem hér segir:

   Ríkissjóður 54%.
   Bæjarsjóður 46%.

   Ef eftirstöðvaskrár aðila, er afhentar verða Innheimtudeild, verða með meira en 5% mismun frá þessu hlutfalli, mun hlutfallstala leiðrétt strax í samræmi við það. Áætlað starfslið: Innheimtustjóri og 1½ skrifstofustúlka.
7. Samningur þessi er gerður til 5 ára og er uppsegjanlegur með árs fyrirvara, en sé honum ekki sagt upp, framlengist hann um eitt ár í senn.
   Innheimtudeild hefur starfsemi sína 1. janúar 1975.

Reykjavík, 19. ágúst 1974.

F. h. ríkissjóðs,
Höskuldur Jónsson.

F. h. Seltjarnarnesbæjar,
Sigurgeir Sigurðsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ólafsfjarðarhöfn.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR

1. gr.

Ólafsfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá Hrafnavogum að vestan í svonefnda Ófærugjá. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram ströndinni.

II. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR

2. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

3. gr.

Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörslu hafnarsjóðs fyrir hönd bæjarins. Þó getur hafnarnefnd falið öðrum aðila að sjá um reikningshaldið. Bæjarsjóður ber ábyrgð á eignum og skuldbindingum hafnarsjóðs.

4. gr.

Bæjarstjórn ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn, að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra.

Hafnarnefnd kýs sér formann, er boðar til funda og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd heldur fundi svo oft sem þurfa þykir og er formanni hafnarnefndar skylt að boða til fundar, æski einn nefndarmaður þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn eigi síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar bæjarsjóðs.

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Bæjarstjórn skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgönguráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

Fé úr sjóðnum veitir bæjarstjórn, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI
UM LEGU SKIPA OG UMFERÐ ÞEIRRA Á HÖFNINNI

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma og afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða, hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus á lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað, samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig koma fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þessa ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skipa og bólvirkis eða bryggju.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

IV. KAFLI
UM NOTKUN BRYGGJA OG BÓLVIRKJA

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu að öðru jöfnu þau skip, sem sigla eftir fastri auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, sem nær liggja.

15. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til þess, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hún krefst þess. Óheimilt er að henda slógi, rusli, eða öðrum úrgangi í höfnina innan garða.

16. gr.

Við uppskipun og útskipun á sandi, kjölfestu og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis eða bryggju eða milli skipa, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið uns úr er bætt.

V. KAFLI
UM ALMENNA REGLU

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipunum hafnarnefndar og starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

18. gr.

Skylt er að gæta fyllstu varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldvélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu þeirra og affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af affermingu eða fermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni, innan línu, sem hugsast dregin úr Brimnesá í Gunnólfsá.

VI. KAFLI
HAFNARMANNVIRKI EINSTAKRA MANNA OG FÉLAGA INNAN HAFNARINNAR

19. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera neina bryggju eða önnur mannvirki í sjó fram, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði bæjarstjórnar til þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þúsund krónum, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda. Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis ráðuneytisins.

20. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

21. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, sem hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggjur eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

22. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, sem hafnarnefnd setur á hverjum tíma og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VII. KAFLI
UM GEYMSLUSKIP OG SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

23. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi í höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt sér í lægi og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, svo að það skemmi eigi höfnina og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri þess skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess, og skylt er einnig eigendum smábáta, sem ekki eru í notkun, þó um stuttan tíma sé að ræða, að setja þá, ef hafnarvörður krefst þess, enda getur hann þá sjálfur látið setja þá á kostnað eiganda, ef hann hlýðir ekki fyrirmælum hans þetta varðandi. Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

VIII. KAFLI
UM HAFNARGJÖLD

24. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna eins og hún er mest meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

a) Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, skulu greiða lestagjald kr. 3.00 á brúttósmálest.
b) Strandferðaskip greiða kr. 1.50 á rúmlest.
c) Fiskiskip greiða kr. 3.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.

d) Heimabátar minni en 10 rúml. brúttó greiða lesta- og bryggjugjald einu sinni á ári kr. 200.00 af brúttórúmlest. Lágmarksgjald skal vera kr. 1 000.00 á ári. Gjalddagi skal vera 1. apríl ár hvert.

25. gr.

Um bryggjugjald.

Aðkomuskip, sem leggjast við bólverk eða bryggju, eða við skip, sem liggja við bólverk eða bryggju, skulu greiða bryggjugjald miðað við brúttórúmlest kr. 1.50 á sólarhring eða hluta úr sólarhring.

Undanþegin bryggjugjaldi eru sömu skip og undanþegin eru lestagjaldi skv. 24. gr.

26. gr.

Vörugjöld.

1. flokkur: Gjald kr. 70.00 pr. tonn.

a) Bensín, brennsluolía, kol, salt og vikur.
b) Þungavarningur, sekkjavara, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarvörur og iðnaðarvörur til útflutnings.

2. flokkur: Gjald kr. 150.00 pr. tonn.

Iðnaðar- og byggingarvörur, unnar og hálfunnar, pökkuð og niðursoðin matvara, ávextir, vefnaðarvörur og fatnaður.

3. flokkur: Gjald kr. 400.00 pr. tonn.

a) Vélar og tæki hverskonar og varahlutir til þeirra, heimilisvélar og skrifstofuvélar, bifreiðar, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki og húsgögn. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur allskonar, vín, tóbak, ilmvötn og snyrtivörur.
Af flutningi vinnutækja innanlands skal veita heimild til allt að 50% afsláttar af hafnargjaldi.
b) Vörur, sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

4. flokkur: Gjald kr. 40.00 pr. rúmmetra.

Timbur og allt annað eftir rúmmáli.

5. flokkur: Gjald 1% af verðmæti.

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu, til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjaldið fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er hann ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 20.00.

IX. KAFLI

UM INNHEIMTU OG GREIÐSLU HAFNARGJALDA

27. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

28. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lesta- og bryggjugjalds. Ef enginn skipstjóri er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, uns gjöld þessi eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, er greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

29. gr.

Eigandi skips eða umboðsmaður hans á staðnum ber ábyrgð á greiðslu vörugjalds og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, uns gjaldið er greitt.

Vörugjald af aðfluttum vörum er gjaldkræft, er skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina og vörugjald af vörum, sem flytja á brott, er gjaldkræft, er vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

30. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

X. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

31. gr.

Skaðabótaskylda fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, má ákveða þær af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, sem þess krafðist, ef það gengur honum ekki í vil.

32. gr.

Seglfestu, sand, möl eða annað efni til bygginga, er bannað að taka á hafnarsvæðinu, nema með leyfi bæjarstjórnar og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

33. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

34. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gera skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

35. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 þúsund krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Ólafsfjarðarkaupstaðar.

36. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum, nr. 45, 24. apríl 1973, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ólafsfjarðarhöfn nr. 214, 26. október 1965, með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 11. október 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

Nr. 322. 23. október 1974.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Bíldudalskauptún.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR

1. gr.

Bíldudalshöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá Haganestá að Jaðarshlein. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu alla vegu meðfram vognum.

II. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR

2. gr.

Sveitarstjórn hefur á hendi stjórn og rekstur hafnarinnar undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með stjórn hafnamála hverju sinni.

Sveitarstjórn kýs á fyrsta fundi sínum 5 manna hafnarstjórn og jafnmarga til vara og skipar formann hennar og varaformann. Boðar formaður til funda í hafnarstjórn og stýrir þeim.

Kjörtímabil hafnarstjórnar skal vera hið sama og sveitarstjórnar.

Hafnarstjórn hefur á hendi framkvæmd hafnamála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á höfninni, og stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta.

Haldið skal sérstakt reikningshald fyrir hafnarsjóð og skal hafnarvörður annast það. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

3. gr.

Til aðstoðar hafnarstjórn við daglegan rekstur hafnarinnar skal hafnarstjórn ráða hafnarstjóra og svo marga starfsmenn aðra, sem þurfa þykir, og setur þeim erindisbréf. Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón annast hafnarstjóri í samráði við hafnarstjórn.

Allar ráðningar hafnarstarfsmanna eru háðar samþykki sveitarstjórnar, en hafnarstjórn getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki sveitarstjórnar.

III. KAFLI
UM ALMENNA REGLU

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur í höfnina, að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð í höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll.

6. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbyrgðra ljósa í skipum í höfninni. Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu gæti verið að ræða (sjá 25. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, á bryggjur eða hafnarbakka, kjölfestu, ösku, fiski, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til.

Ekki má láta olíur eða vatn mengað olíu renna í höfnina, á hafnarmannvirki eða á þilfar skipsins.

10. gr.

Notkun skotvopna er bönnuð innan takmarka hafnarinnar. Þá er bannað að blása í skipsflautur eða lúðra innan hafnarinnar frá kr. 24.00 að kveldi til kl. 07.00 að morgni, nema nauðsyn krefji.

IV. KAFLI
UM LEGU SKIPA Í HÖFNINNI OG AFGREIÐSLU ÞEIRRA

11. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, er vísar honum á legustað fyrir skipið.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram

auglýstri áætlun, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Leggist skipið við hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar, þar sem starfsmenn hafnarinnar segja til um. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjórn eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla að sótthætta geti stafað af því, ber hafnarverði að sjá um að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

13. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum, er heimilt að færa skipið á kostnað eiganda.

14. gr.

Sé nauðsynlegt talið að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna. Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni, skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

16. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járni, skulu þær klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafist þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, óski hafnarvörður þess.

17. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

18. gr.

Ef skip lendir á grynningum og sekkur eða strandar, þar sem það að áliti hafnarstjórnar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, veldur óæskilegum áhrifum á innsiglingu til hafnarinnar eða óprýði, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega tryggar hlífar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns umbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notaðir hafa verið, sé þess talin þörf. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en eigandi farms eða skips greiði þann kostnað, er af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá eiganda farms eða skips.

21. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI
UM SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

22. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfnina með sérstöku leyfi hafnarstjóra, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

23. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en á viku fresti fara út í það til að líta eftir hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarstjórnar til að leggja skipi í lægi, er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur, láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það í sundur, svo það skemmi ekki höfnina. Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarstjórnin látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

24. gr.

Heimilt er að leggja skipi í lægi á höfninni, þótt það sé mannlaust, sé það svo þétt, að áliti hafnarvarðar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda, að ekki stafi af því nein hætta.

Á skipum þessum skal tendrað ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, er liggja fyrir akkeri.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilkynna hafnarverði um umsjónarmann, búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi, og skal skipstjóri ganga úr skugga um, að hafnarstjóri sé samþykkur útnefningu umsjónarmannsins. Hafnarnefnd getur krafist, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og hafi búsetu það nálægt hafnarsvæðinu, að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, er færa þarf skipið, eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snertir.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum, er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir hafnarvarðar eða sér um að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því, skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI
UM FERMINGU OG AFFERMINGU ELDFIMRA VÖKVA OG SPRENGIEFNA

25. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, gasolíu, bensín, aceton, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dýnamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarvarðar og afferming leyfð undir eftirliti brunavarða, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

26. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsiglutoppi alþjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum „B" að degi til, en að næturlagi rautt ljós í þess stað. Merki skal hafa uppi svo lengi, sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu, skulu í þess stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI
UM GJÖLD TIL HAFNARINNAR

27. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Hálf rúmlest telst sem heil, en minni hluta er sleppt. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiða hálft lestagjald, en fullt bryggjugjald, ef þau koma að bryggju. Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestum.

28. gr.

Lestagjöld.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald. Skip yfir 400 brúttórúmlestir að stærð skulu greiða kr. 3.00 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert sinn, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, með þeim undantekningum, er áður getur. Lægsta gjald er kr. 100.00.

Skip, sem leita til hafnar vegna sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna.

29. gr.

Bryggjugjöld.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald. Öll skip, sem ekki falla undir 30. gr., skulu greiða gjaldið fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, kr. 1.50 af hverri brúttólest, þó aldrei minna en kr. 100.00.

30. gr.

Hafnargjöld fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestir:

a. Opnir bátar greiði kr. 1000.00 á ári.
b. Fiskiskip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafnarinnar, þrjá mánuði samfleytt á almanaksárinu eða lengur, skulu greiða kr. 160.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á ári.
Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.
c. Önnur fiskiskip, sem hafa fasta viðlegu um skemmri tíma í höfninni, greiði kr. 24.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á mánuði.
d. Fiskiskip, sem ekki hafa fasta viðlegu í höfninni, skulu greiða kr. 2.40 af hverri brúttórúmlest í lesta- og bryggjugjöld, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni.

Þó greiðist þetta gjald ekki oftar en 10 sinnum á almanaksmánuði. Gjöld þau, er um getur í grein þessari, skulu greidd hvort sem skipin liggja við bryggju eða bólvirki eða utan á bátum eða skipum.

31. gr.

Vörugjöld.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er út og upp á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum, er síðar getur.

32. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

33. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Vörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi, og vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi.
b. Olía, kol, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi. Enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin notkunar.
c. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

34. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við ákvörðun og útreikning vörugjalds. Skipstjóri er skyldur til að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá fyrir hendi, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjórn ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast, svo sem vega afla á vog hafnarinnar gegn vigtargjaldi, sem hafnarstjórn ákveður. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst vörugjald ber.

35. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá segir til um og greiða gjald, sem þar segir. Minnsta vörugjald skal vera kr. 10.00. Leiki vafi á, í

hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarvörður skera úr um það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

36. gr.

Vörugjaldskrá.

Brottfluttar og aðfluttar vörur:

1. fl.: **Gjald kr. 70.00/tonn:**

a. Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi, t. d. bensín, brennsluolíur, kol, korn, salt, sement, vikur.
b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.
c. Utfluttar afurðir, þ. m. t. sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur, unnar eða hálfunnar.

2. fl.: **Gjald kr. 150.00/tonn:**

a. Unnar iðnaðarvörur, þ. m. t. nýlenduvörur, unnar vörur til bygginga, gólfdúkar, flísar, þilplötur, efni til pípulagna, pökkuð matvæli, niðursuðuvörur, fatnaður.
b. Allt ótalið annars staðar (eftir þyngd).

3. fl.: **Gjald kr. 400.00/tonn:**

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, þ. m. t. heimilisvélar, landbúnaðar- og vinnuvélar, loft- og rafknúin tæki, skrifstofutæki, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, húsgögn, hljóðfæri, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki.
b. Útvarps- og sjónvarpstæki, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, fegrunarvörur. Af flutningi vinnuvéla innanlands skal veita 50% afslátt. Af vörum undir staflið b. sé gjald kr. 800.00 á tonn, þegar um er að ræða flutning frá útlöndum.

4. fl.: **Gjald kr. 40.00/rúmmetra:**

Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl.: **Gjald 1%:**

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu, til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjaldsins eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald af öllum flokkum er kr. 20.00.

37. gr.

Ýmis gjöld til hafnarinnar.

Allt vörumagn, sem um höfnina fer og ekki er á farmskrá, skal vegið á vog hafnarinnar, enda fullnægi hún þeim lagaákvæðum, sem í gildi eru hverju sinni um mál og vog. Fyrir vigtun á vog hafnarinnar skal eigandi vörunnar greiða í hafnarsjóð vigtargjald, sem nemur kr. 2.00 af hverjum 100 kg.

38. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða kr. 1.00 fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið. Sama gjald skal greiða fyrir vörur, sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

39. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og önnur mannvirki, sem eru leigð einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

40. gr.

Fyrir vatn afhent við bryggju skal greiða:

a. Heimabátar og skip undir 12 lestum brúttó kr. 500.00 á ári, 12—50 brúttórúmlestir kr. 1500.00 á ári, 50 brúttórúmlestir og yfir kr. 3000.00. Gjalddagi er í apríl ár hvert.
b. Öll önnur skip og bátar skulu greiða fyrir vatn kr. 20.00 pr. tonn.

41. gr.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki er talin falla undir þau gjöld, sem hér eru að framan talin, skal greidd samkvæmt reikningi frá hafnarsjóði.

42. gr.

Um innheimtu og greiðslu gjalda.

Hafnarstjóri sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hafnarinnar.

43. gr.

Skipstjóri, formaður eða eigandi ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, uns hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

44. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 40. og 41. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar byrjað er að afferma skipið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum eða andvirði þeirra, uns gjaldið er greitt.

45. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld greiðir sá, sem semur við hafnarstjórn um afnotin.

46. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru

skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

VIII. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

47. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur ekki honum í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

48. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjórn tekur gilda.

49. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

50. gr.

Allir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til hafnarstjóra eða hafnarvarðar með beiðni þar að lútandi. Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

51. gr.

Enginn skipstjóri getur vænst þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur, ef um þær er að ræða.

52. gr.

Innan hafnar má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 4 mílum á klst. nema sérstaklega standi á.

53. gr.

Meðfram strandlengju hafnarsvæðisins má ekki gera nein mannvirki, nema fyrir liggi umsögn hafnarstjórnar þar að lútandi.

54. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð.

55. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Bíldudalskauptún nr. 177 19. september 1947 með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 23. október 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

23. október 1974. Nr. 323.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 100 29. júní 1957 um takmörkun leigubifreiða í Hafnarfirði og um ráðstöfun atvinnuleyfa.

1. gr.

4. málsgrein 1. greinar reglugerðarinnar orðist þannig:

Atvinnuleyfi skulu að jafnaði veitt frá og með 1. febrúar ár hvert, ef veita skal þau samkvæmt framansögðu.

2. gr.

Á eftir næstsíðustu (5.) málsgrein 6. greinar reglugerðarinnar komi ný málsgrein, svohljóðandi:

Bifreiðastjórar, sem hafa haft atvinnuleyfi, en sagt því upp, sbr. 1. mgr., hafa forgangsrétt til atvinnuleyfis í næstu tvö ár eftir uppsögn, og fer röð þeirra innbyrðis eftir starfsaldri.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um leigubifreiðar, nr. 36 9. maí 1970, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 23. október 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

GJALDSKRÁ

Rafmagnsveitna ríkisins.

Smásöluverð.

I. GJALDSKRÁRLIÐIR

Rafmagnsveitur ríkisins selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

11.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	32.50 á kWst.
12.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	17.50 á kWst.

2. Notkun til heimilisþarfa, búrekstrar o. fl.

21.	Fast gjald	kr.	F1 + F3
	Orkugjald	—	8.40 á kWst.

Markmæling.

23.	Aflgjald, lágmarksstilling 3 kW	—	33 170.00 á ári
	Aflgjald, frá 3 til 6 kW	—	7 840.00 á kW á ári
	Aflgjald, umfram 6 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	5 820.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	1.35 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	8.40 á kWst.

3. Vélanotkun o. fl.

31.	Fast gjald	kr.	F1 + F2
	Lágmarksgjald	—	48 × F1 á ári
	Orkugjald	—	17.50 á kWst.
32.	Aflgjald, lágmark 2 kW	—	19 900.00 á ári
	Aflgjald, frá 2 til 5 kW	—	9 950.00 á kW á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW	—	8 750.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	3.20 á kWst.
34.	Til súgþurrkunar á tímabilinu frá 1. júní til 31. október.		
	Aflgjald	—	3 260.00 á kW á ári
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	1.30 á kWst.

4. Húshitun.

41.	Fast gjald	kr.	F1 + F4
	Orkugjald	—	5.05 á kWst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
42.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	2.14 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		

Markmæling.

43.	Fast gjald	kr.	F1
	Aflgjald, lágmarksstilling 5 kW		15 820.00 á ári
	Aflgjald, umfram 5 kW að hámarksaflstillingu 20 kW	—	3 144.00 á kW á ári
	Orkugjald af allri notkun	—	1.20 á kWst.
	Orkugjald af notkun umfram aflstillingu	—	6.20 á kWst.
	Roftími allt að 2 × 1.5 klst. á dag.		
44.	Fast gjald, lágmark 2 kW	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	1.10 á kWst.
	Roftími allt að 15 klst. að degi til.		

5. Utanhússlýsing.

51.	Fast gjald	kr.	F1
	Fyrir hvert götuljósker	—	5 × F1 á ári
	Orkugjald	—	3.90 á kWst.
52.	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	9.50 á kWst.

6. Lokun fyrir veitu.

Gjöld fyrir lokun og enduropnun á veitu vegna vanskila er samtals ..... kr. 1 150.00 fyrir hvert skipti.

II. SKILGREININGAR OG ÝMIS ÁKVÆÐI

1. Föst gjöld.

F1		kr.	250.00 á mánuði
F2	a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h.	—	9.30 á m^2 á mán.
	b) Gangar, geymslur o. þ. h.	—	4.70 á m^2 á mán.
F3		—	95.00 á gjaldeiningu á mánuði.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki gangar, baðherbergi né geymslur.
Herbergi 5 ferm. eða minna reiknast hálft, en 25 ferm. eða stærra tvö.

b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús, sjúkrahús o. þ. h. 20 ferm., mælt innan útveggja.

c) Fyrir útihús vegna búrekstrar. Fyrstu 50 ferm. eða minna, ein gjaldeining. Hverja næstu 100 ferm., ein gjaldeining.

d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h. 30 ferm. fyrir vinnslurúm, 40 ferm. fyrir geymslurúm.

F4	Hvert uppsett kW	kr.	600.00 á ári

2. Mestaaflsmæling.

1. Aflmæling miðast við 15 mín. meðalálag.
2. Gjaldskrárliður 32.
Gjaldskylt afl hvers almanaksárs er meðaltal fjögurra hæstu álestra, en hjá fiskibræðslum, fiskimjölsverksmiðjum og til hliðstæðra nota, er gjaldskylt afl meðaltal tveggja hæstu álestra. Álestur fari að jafnaði fram í byrjun hvers mánaðar.

3. Véla- og tækjaálag.

1. Ef fasviksstuðull hjá notanda er lægri en 0.8, skal hann gera ráðstafanir á sinn kostnað til þess að hækka fasviksstuðulinn upp í það gildi.
   Notandi greiðir hærra verð fyrir raforku meðan fasviksstuðull er undir 0.8.
2. Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, er valda tilfinnanlegum truflunum, um lengri eða skemmri tíma eftir aðstæðum hverju sinni.
   Heimilt er að taka fastagjöld af rafsuðuspennum samkvæmt F4.

4. Verð til hitunar.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dísilolíu í Reykjavík til olíukyndingar kr. 13.70 hver lítri. Við hverja 10 aura útsöluverðsbreytingu frá grunnverði reiknað á kyndingarolíu skal hitaverð lækka eða hækka hver kWst. um 4.0 aura á gjaldskrárlið 41, 1.7 aura á lið 42, 1.5 aura á lið 43 og 0.9 aura á lið 44.

Einnig skal kWst.-gjald á gjaldskrárlið 23 lækka eða hækka um 1 eyri hver kWst., við sömu verðbreytingu á olíu.

5. Götulýsing.

Rafmagnsveitur ríkisins sjá um uppsetningu götulýsingarkerfis samkv. ósk notanda, sem greiðir stofnkostnað. Viðhald götulýsingar annast Rafmagnsveiturnar á sinn kostnað.

6. Takmörkun á vali gjaldskrárliða o. fl.

Þegar um sérstakar aðstæður er að ræða, svo sem tímabundna notkun mikils afls, geta Rafmagnsveitur ríkisins takmarkað val notenda við ákveðna gjaldskrárliði eða gert sérstaka samninga um skilyrði fyrir tengingu. Þar sem framleiðslukostnaður orku er sérstaklega hár, svo sem á dísilstöðvasvæðum, eða flutningsgeta og/eða spennaafl er takmarkað, áskilja Rafmagnsveiturnar sér rétt til þess að gefa ekki kost á gjaldskrárliðum, þar sem orkugjald er lágt og/eða orkunotkun mikil.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt sérstökum reglugerðum og gjaldskrám um heimtaugargjöld til Rafmagnsveitna ríkisins.

IV. ANNAÐ

Söluskattur og hliðstæð gjöld 19% og 13% verðjöfnunargjald eru innifalin í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar og kWst.-gjaldi á gjaldskrárlið 23. Gjaldskrárverð breytist til samræmis við söluskattsbreytingar, sem kunna að verða. Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. nóvember 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 189 13. júní 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 23. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Djúpavogskauptún.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR

1. gr.

Djúpavogshöfn tekur yfir Djúpavog, Ytri- og Innri-Gleiðuvík sunnan línu, er hugsast dregin úr Svartaskeri að austan í Æðarstein að vestan.

II. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR OG REKSTUR

2. gr.

Að loknum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Búlandshrepps kjósa þrjá menn í hafnarstjórn og þrjá menn til vara. Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og hreppsnefndar þeirrar, er hana kýs. Hafnarstjórn sér um, að reglugerð hafnarinnar sé hlýtt. Hún leggur fyrir hreppsnefnd tillögur sínar um úrbætur og nýsmíði á vegum hafnarinnar, sér um viðhald og endurbætur á hafnarmannvirkjum og stjórnar framkvæmdum í því sambandi. Oddviti hreppsnefndar sér um innheimtu gjalda þeirra, sem reglugerð þessi kveður á um. Hann sér og um allar fjárreiður hafnarinnar og reikningshald fyrir hönd hreppsnefndar.

3. gr.

Til aðstoðar hafnarstjóra við daglegan rekstur hafnarinnar, eftirlit og umsjón, skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar hafnarstjóra, hafnarvörð eða umsjónarmann, og aðra fasta starfsmenn eftir tillögum hafnarstjórnar, og setur þeim erindisbréf, þar sem m. a. verksvið þeirra er ákveðið. Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón annast hafnarvörður í samráði við hafnarstjórn.

III. KAFLI
UM ALMENNA REGLU Á HÖFNINNI OG HAFNARSVÆÐINU

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur í höfnina, að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð í höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll.

6. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbyrgðra ljósa í skipum í höfninni. Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu gæti verið að ræða (sjá 25. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, á bryggjur eða hafnarbakka, kjölfestu, ösku, fiski, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til.

Ekki má láta olíur eða vatn mengað olíu, renna í höfnina, á hafnarmannvirki eða á þilfar skipsins.

10. gr.

Notkun skotvopna er bönnuð innan takmarka hafnarinnar. Þá er bannað að blása í skipsflautur eða lúðra innan hafnarinnar frá kl. 24.00 að kveldi til kr. 07.00 að morgni, nema nauðsyn krefji.

IV. KAFLI
UM LEGU SKIPA Í HÖFNINNI OG AFGREIÐSLU ÞEIRRA

11. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, er vísar honum á legustað fyrir skipið.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstri áætlun, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Leggist skipið við hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar, þar sem starfsmenn hafnarinnar segja til um. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjórn eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla að sótthætta geti stafað af því, ber hafnarverði að sjá um að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

13. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum, er heimilt að færa skipið á kostnað eiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna hafnaryfirvöldum með minnst tveggja tíma fyrirvara.

14. gr.

Sé nauðsynlegt talið að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna. Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni, skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

16. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járni, skulu þær klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafist þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, óski hafnarvörður þess.

17. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

18. gr.

Ef skip lendir á grynningum og sekkur eða strandar, þar sem það að áliti hafnarstjórnar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, veldur óæskilegum áhrifum á innsiglingu til hafnarinnar eða óprýði, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega tryggar hlífar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns úrbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið, sé þess talin þörf. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en eigandi farms eða skips greiði þann kostnað, er af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá eiganda farms eða skips.

21. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi ann-

ars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI
UM SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

22. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfnina með sérstöku leyfi hafnarstjóra, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

23. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en á viku fresti fara út í það til að líta eftir hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarstjórnar til að leggja skipi í lægi, er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur, láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það í sundur, svo að það skemmi ekki höfnina. Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarstjórnin látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

24. gr.

Heimilt er að leggja skipi í lægi á höfninni, þó að það sé mannlaust, sé það svo þétt, að áliti hafnarvarðar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda, að ekki stafi af því nein hætta.

Á skipum þessum skal tendrað ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, er liggja fyrir akkeri.

Áður en skipstjóri fer af skipinu skal hann skriflega tilkynna hafnarverði um umsjónarmann, búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi og skal skipstjóri ganga úr skugga um að hafnarstjóri sé samþykkur útnefningu umsjónarmannsins. Hafnarnefnd getur krafist, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og hafi búsetu það nálægt hafnarsvæðinu að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, er færa þarf skipið, eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snertir.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir hafnarvarðar eða sér um að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI
UM FERMINGU OG AFFERMINGU ELDFIMRA VÖKVA OG SPRENGIEFNA

25. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni svo sem steinolíu, gasolíu, bensín, aceton, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dýnamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarvarðar og afferming leyfð undir eftirliti brunavarðar, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

26. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsiglutoppi al-

þjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum „B", að degi til, en að næturlagi rautt ljós í þess stað. Merkið skal hafa uppi svo lengi sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu, skulu þess í stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI
UM GJÖLD TIL HAFNARINNAR

27. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Hálf rúmlest telst sem heil, en minni hluta er sleppt. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiða hálft lestagjald en fullt bryggjugjald ef þau koma að bryggju. Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestum.

28. gr.
Lestagjöld.

a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjöld kr. 3.00 á brúttórúmlest.
b. Strandferðaskip greiði kr. 1.50 á brúttórúmlest.
c. Fiskiskip undir 400 brúttórúmlestum greiði kr. 3.00 á brúttórúmlest, þó ekki oftar en tvisvar í mánuði.
d. Heimabátar, minni en 10 brúttórúmlestir, greiði lesta- og bryggjugjald einu sinni á ári, kr. 200.00 af hverri brúttórúmlest. Lágmarksgjald skal vera kr. 1 000.00. Gjalddagi er 1. apríl eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í 3 mánuði.

29. gr.
Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 1.50 á brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip, 10—399 brúttórúmlestir, greiði gjald þetta eigi oftar en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmlestir, greiði ekkert bryggjugjald.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmlestir, sem ársgjald í heimahöfn, kr. 162.00 af hverri brúttórúmlest.

30. gr.

Hafi skip mælingarbréf með tilgreindum tveim stærðum, skal miða hafnargjald við stærri stærð skipsins meðan það var á höfninni, með hliðsjón af hleðslu (mælingarmerki).

31. gr.
Vörugjöld.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er út og upp á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum, er síðar getur.

32. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald. Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert gjald.

33. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Vörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir, vegna skemmda á skipi.
b. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi. Enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin notkunar.
c. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

34. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við ákvörðun og útreikning vörugjalds. Skipstjóri er skyldur til að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá fyrir hendi, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjórn ástæða til, getur hún, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst vörugjald ber.

35. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá segir til um, og greiða gjald, sem þar segir. Minnsta vörugjald skal vera krónur 20.00. Leiki vafi á í hvaða flokki skuli telja vörur, skal hafnarstjóri skera úr um það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

36. gr.

1. fl.: Gjald kr. 70.00/tonn:

a. Vara flutt í lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi t. d. bensín, brennsluolíur, kol, korn, salt, vikur.
b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.

2. fl.: Gjald kr. 150.00/tonn:

Iðnaðar- og byggingavörur, unnar og hálfunnar, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir, vefnaðarvörur, fatnaður.

3. fl.: Gjald kr. 400.00/tonn:

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, heimilisvélar og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsgögn. Af flutningi vinnutækja innanlands má veita allt að 50% afslátt.
b. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, snyrtivörur.
c. Vörur, sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

4. fl.: Gjald kr. 40.00/rúmmetra:

Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl.: Gjald 1%:

Sjávarafli, lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga, um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 20.00.

37. gr.

Ýmis gjöld.

a. Lóða- og geymslugjald fyrir vörur, sem geymdar eru í húsum hafnarinnar eða á lóðum hennar, skal greiða eftir ákvörðun hafnarnefndar.
b. Leigugjald fyrir lóðir og land hafnarinnar, hús, verbúðir og athafnasvæði, sem leigt er einstaklingum eða fyrirtækjum til lengri tíma, skal greiða samkvæmt sérstökum samningi milli leigutaka og hafnarnefndar, sem ráðuneytið síðan fullgildir.
c. Leigugjald fyrir notkun á tækjum og áhöldum hafnarinnar, þar með talin legufæri (múrningar) skal greiða eftir ákvörðun hafnarnefndar með hliðsjón af leigugjöldum slíkra áhalda eða tækja eins og það gerist á almennum markaði.
d. Af bryggjum og öðrum hafnarmannvirkjum, sem einstaklingar eða félög eiga eða kunna að eignast, skal greiða gjald, sem ákveðið er með samningi milli eiganda mannvirkja og hafnarnefndar, sem ráðuneytið síðan fullgildir.
e. Vatn til skipa greiðist með kr. 40.00 fyrir hvern rúmmetra.
f. Aðra þjónustu, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki er talin falla undir þau gjöld, sem hér eru að framan talin, skal greiða samkvæmt reikningi frá hafnarnefnd.

VIII. KAFLI
UM INNHEIMTU OG GREIÐSLU HAFNARGJALDA

38. gr.

Hafnarstjórn sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin til skrifstofu hafnarinnar.

39. gr.

Skipstjóri eða eigandi skips eru ábyrgir fyrir skilvísri greiðslu þeirra gjalda, sem greiða ber vegna skipsins. Skipstjóra er skylt að afhenda hafnarstjórn þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, sé þess krafist, og hefur hafnarsjóður haldsrétt yfir skipinu, uns gjöldin eru greidd.

40. gr.

Að svo miklu leyti, sem reglugerð þessi kveður ekki á um fasta gjalddaga, skal greiða gjöldin áður en skip fer burt úr höfninni. Enginn skipstjóri getur vænst þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollyfirvöldum, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjórn, að hann hafi greitt gjöld sín til hafnarinnar.

41. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús, samkvæmt 39. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Hafi skip ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar þær eru lagðar á land og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar fyrr en gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum til tryggingar á greiðslu gjaldsins.

42. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar, skv. 37. gr., svo og fyrir afnot af áhöldum hafnarinnar, skv. 37. gr., greiðir leigutaki samkvæmt ákvörðun samnings.

43. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt, sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b, tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipsgjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipsgjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

IX. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

44. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Flytja skal burt muni og vörur jafnskjótt og hafnarvörður krefst þess. Sé það eigi gert, getur hafnarvörður gert það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns.

45. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 2 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur ekki honum í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

46. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

47. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 15. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

48. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Djúpavogskauptún nr. 90 26. mars 1947 með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 24. október 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Sauðárkróks.

I. RAFORKA

Rafveita Sauðárkróks selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	kr.	30.00 á kWst.
1.2.	Til almennrar lýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	—	10.70 á kWst.
	Fastagjald af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal:		
	Verslanir, skrifstofur, vinnustaðir o. þ. h.	—	158.00 á m² á ári
	Geymslur og gangar þeim tilheyrandi	—	52.00 á m² á ári
1.3.	Til hafnarlýsingar um kWst.-mæli: Mælisleiga samkvæmt kafla II.		
	Orkugjald	—	8.60 á kWst.
1.4.	Raforku til ljósa í beituskúrum má selja án mælis .. enda sé spennan 32 volt og skriflegur samningur gerður um notkunina.	—	22 150.00 árskW,

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1.	Um kWst.-mæli þannig reiknað:		
	a. Grunngjald	kr.	52.00 á mán.
	b. Orkugjald af allri notkun	—	6.80 á kWst.
	c. Fastagjald af hverju herbergi	—	52.00 á mán.

Við útreikning á herbergjagjöldum, skal telja öll herbergi sem ætluð eru til íbúðar og eldhús. Herbergi 5 m² eða minna, reiknast hálft, en 25 m² eða stærra, tvö.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 17.00 á kWst.
Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til lýsingar, og reiknast þá að auki fermetragjald af gólffleti eftir sömu reglum og gilda um lið 1.2., en er þriðjungi lægra.
Raforku til nota um vinnulagnir, meðan á byggingu stendur, má selja um kWst.-mæli eftir þessum gjaldskrárlið. Þá eru engin fastagjöld reiknuð, önnur en mælaleiga, samkvæmt kafla II.

3.2. Um afl- og orkumæla:
Fast gjald ..... kr. 7 719.00 á ári
Orkugjald ..... — 2.60 á kWst.
Aflgjald af notuðu afli, lágmark 2 kW ..... — 7 719.00 á ári á kW
Heimilt er að selja alla raforkunotkun fyrirtækja eftir þessum gjaldskrárlið.
Fastagjald vegna lýsingar skal þá reiknað samkvæmt gjaldskrárlið 1.2., og lágmarksaflgjald, sem svarar 20 kW.

3.3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig um kWst.-mæli:
Fast gjald ..... kr. 7 719.00 á ári
Orkugjald ..... — 2.60 á kWst.
Fastagjald, miðað við málraun véla, lágm. 2 kW .. — 6 396.00 á ári á kW
Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra tækja, sem valda tilfinnanlegum truflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhrings.

4. Hitun.

4.1. Til húshitunar, roftími 2 × 1.5 klst. á dag, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald án söluskatts ..... kr. 1.93 á kWst.

4.2. Önnur hitanotkun, roftími 2 × 1.5 klst. á dag, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 2.44 á kWst.

4.3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum og til annarra hliðstæðra nota, roftími allt að 11 klst. á dag, um kWst.-mæli:
Mælisleiga samkvæmt kafla II.
Orkugjald ..... kr. 1.98 á kWst.
Um framangreinda hitagjaldskrárliði gildir eftirfarandi ákvæði:
Minnsta ársnotkun sé 6 000 kWst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið.
b. Að notandi kosti tengingu klukkurofa, sem rafveitan leggur til, og greiði leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um mæla.
c. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar og önnur hitatæki fasttengd.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er ákvörðun sú skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minna	kr.	45.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minna	—	75.00 — —
3.	Af þrífasa mælum 50—100 amp.	—	105.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu. Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 m. skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

	Jarðstrengur	
Málstraumur stofnvara	Lágmark kr.	Yfirlengd kr./m
63 A 1-fasa	31 800.00	1 040.00
63 A 3-fasa	41 160.00	1 200.00
100 A 3-fasa	48 960.00	1 400.00
125 A 3-fasa	59 600.00	1 700.00
200 A 3-fasa	78 900.00	1 880.00
300 A 3-fasa	164 500.00	2 640.00

Af loftlínuheimtaug reiknast gjald, sem er 20% lægra en að framan greinir, fyrir heimtaug allt að 40 m. Það, sem þar fer fram yfir greiðist samkvæmt kostnaði.

Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 A reiknast frá stystu greiðfærri leið að lóðarmörkum. Lengd stærri jarðlínuheimtauga reiknast frá varkassa að rofalínudreifistöð.

Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd, sem er umfram 100 m frá varkassa.

Óski húseigandi eftir, að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytingarnar samkvæmt kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildi í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Sauðárkróksbæjar. Sé um óskipulagt svæði að ræða, eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds af húseiganda eða gera honum að greiða fyrir heimtaugina samkvæmt kostnaði, en gera skal honum viðvart um það fyrir fram.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 600.00.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 600.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Söluskattur og önnur gjöld skyld að lögum, eru innifalin í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í I og II kafla gjaldskrár þessarar, nema annars sé sérstaklega getið.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 169 27. maí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 24. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 327. 25. október 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Njarðvíkur, Rafveitu Voga og Vatnsleysustrandarhrepps.

I. RAFORKA

Rafveitur Njarðvíkur, Voga og Vatnsleysustrandarhrepps selja raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1. Um kWst.-mæli á kr. 30.30 hver kWst.
2. Um kWst.-mæli á kr. 11.90 hver kWst., auk fastagjalds er nemi kr. 151.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í því rúmi er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og á skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 45.00 af fermetra á ári.

2. Almenn heimilisnotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 7.20 hver kWst., auk þess skal greiða fastagjald kr. 3.10 á mánuði af gólfflatarfermetra íbúðar. Leiga af einum mæli er innifalin í fastagjaldinu.

3. Vélanotkun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 16.80 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 4 607.00 á hvert uppsett kW vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum kr. 15.60 hver kWst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- og mjólkuriðnað er yfir 20 kW:
   a) Um kWst.-mæli á kr. 5.30 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á mesta álagstíma rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kostar klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tímum.
   b) Um tvígjaldsmæli kr. 33.50 hver kWst., í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en kr. 5.30 hver kWst. utan þess tíma.
4. Um mæli á kr. 8 408.00 fyrir hvert kW mest notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mín. meðalálag og auk þess kr. 3.10 á notaða kwst. Gjald vegna ljósanotkunar kr. 88.00 á hvern fermetra í vinnustofum, kaffistofum o. þ. h., en kr. 38.00 á hvern fermetra í vörugeymslum og kr. 70.00 annars staðar.

4. Hitun.

1. Um kWst.-mæli á kr. 2.00 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þá eigi lengur en í 1½ klst. í senn.
2. Um kWst.-mæli á kr. 1.00 hver kWst. í 9 klst. á tímanum frá klukkan 22 til 7.
3. Um kWst.-mæli á kr. 3.90 hver kWst., án rofs.

Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar.

a) Að línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.

b) Að notandi kosti segulrofa fyrir hitalögnina.

c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og Rafmagnseftirlits ríkisins.

d) Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga á hitaþörf þess rýmis, er hita skal þegar þess er krafist.

5. Önnur raforka.

1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 9.70 hverja kWst., enda sé notkun mæld með sérmæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingu meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 18.40 hver kWst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 3.10 hver kWst. á tímanum frá klukkan 22 til 8.30 og kr. 7.20 hver kWst. á tímanum frá klukkan 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar á kr. 10.30 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra gjaldskráliði, skal selja eftir gjaldskrárlið 1.1.

Gjald-skrár-lið	Amper	Amper	kVA	Kr.
1.	2 × 60	1 × 100	13	27 110.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	35 310.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	50 630.00
4.			50 sp.	59 980.00
5.		3 × 100	66	83 540.00
6.	3 × 200	3 × 125	75	101 270.00
7.		3 × 200	100 sp.	119 920.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	166 260.00
9.			150 sp.	190 660.00
10.			200 sp.	239 870.00
11.	3 × 350	3 × 350	231	271 380.00
12.			300	381 465.00
13.			500	637 320.00

sp. = spennir.

Rafveitan leggur ekki jarðlínu heimtaugar að húsum á þeim tíma árs, sem frost er í jörðu. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu leið að varkassa í útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en skeri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metra þannig:

Yj = (312 + kVA) kr./m. Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 metra þannig: Yl = (62 + 3 kVA) kr./m að viðbættum kr. 12 570.00 á hvern staur í umframlengd. Sé bráðabirgðaheimtaug lögð í vinnuskúr eða hús í byggingu, er greitt fyrir hana eins og hér segir:

60 amper einfasa	kr. 6 660.00
60 amper þrífasa	— 7 980.00

Séu aðstæður þannig að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði. Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun, samkvæmt gjaldskrá. Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð og/eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra vegna staðsetningar stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð húsa spennistöðva að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni í leiguformi, t. d. fyrir lengri tíma, og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar, skal greiða heimtaugargjald samkv. kostnaðarreikningi. Heimtaugargjald skal greitt við umsókn.

6. Ýmis ákvæði.

Söluskattur og verðjöfnunargjald svo og önnur skyld gjöld skv. lögum, eru talin með í upphæð gjaldanna, sem um ræðir í gjaldskrá þessari. Hreppsnefnd er heimilt að hækka og lækka gjöld, sem ákveðin eru í 1. til 6. lið gjaldskrár um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að öðlast gildi nú þegar. Jafnframt eru úr gildi felldar eldri gjaldskrár Rafveitna Njarðvíkur, Voga og Vatnsleysustrandarhrepps.

Iðnaðarráðuneytið, 25. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur og Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kWst.-mæli á kr. 31.00 hver kWst.
12. Um kWst.-mæli á kr. 12.10 hver kWst., auk fastagjalds, er nemi kr. 136.00 á ári af hverjum fermetra gólffletar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 47.10 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kWst.-mæli á kr. 7.76 hver kWst.

C. Vélanotkun.

31. Um kWst.-mæli á kr. 17.20 hver kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds kr. 3 400.00 hvert uppsett kW vélanna.
32. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum kr. 7.05 hver kWst.
33. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kW.
    a. Um kWst.-mæli á kr. 4.93 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tíma.
    b. Um tvígjaldsmæli á kr. 29.45 hver kWst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1 klst. í senn, en 5.53 kr. hver kWst. utan þess tíma.
34. Um mæli á kr. 6 340.00 fyrir hvert kW mesta notaðs afls á árinu mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess kr. 3.36 á notaða kWst.
35. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl má selja þannig: Um mæli á kr. 4 171.50 fyrir hvert uppsett kW vélanna og auk þess kr. 3.36 á notaða kWst.

    Ef fasviksstuðull er lægri en kr. 0.85, getur rafveitan krafist af notenda að hann sé hækkaður upp í það gildi.

    Heimilt er að banna notkun rafsuðuspenna og annarra straumfrekra tækja, sem valda tilfinnanlegum spennutruflunum eða takmarka notkun þeirra við tiltekinn tíma sólarhrings.

D. Hitun.

41. Um kWst.-mæli á kr. 2.20 hver kWst., án rofs.
42. Um kWst.-mæli á kr. 1.10 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
43. Um kWst.-mæli á kr. 0.60 hver kWst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22.00 til 07.00.

Í gjaldskránni er verð til hitunar miðað við söluverð dísilolíu í Keflavík kr. 5.80 hver lítri. Fyrir hverja 10 aura, sem olían lækkar eða hækkar, lækkar eða hækkar kWst. um: Á gjaldskrárlið 41 3 aura, gjaldskrárlið 42 1.7 aura og gjaldskrárlið 43 1 eyri.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Rafveitan leggur til álagsstýringarrofa og annast viðhald þeirra. Kostar notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim, samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillir notaður.

E. Önnur raforkusala.

51. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða, á kr. 9.26 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.
52. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 17.35 hver kWst.
53. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 2.25 hver kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á kr. 2.85 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 8.30 og kr. 7.05 hver kWst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
54. Til gatnalýsingar á kr. 7.05 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarrar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárliðum C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin, sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjunum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr.	47.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum upp að 50 amp.	—	56.00 – —
3.	Af þrífasa mælum 50 til 200 amp.	—	140.00 – —
4.	Af þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	210.00 – —
5.	Af álagsstýringarliðum	—	210.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan er innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 1 000.00.

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 1 000.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir hverja húsveitu. Umsækjandi heimtaugar skal gera grein fyrir væntanlegri notkun húsnæðis og helstu raforkunotkun.

Ein heimtaug er lögð að hverri eign (á sömu lóð) og skal greitt heimtaugargjald af hverri heimtaug (spennistöð) fyrir allt að 15 m jarðstrengsheimtaug frá jarðstrengskerfi og allt að 30 m loftlínuheimtaug frá loftlínukerfi, samkvæmt eftirfarandi töflu:

Gjaldskrárliður	Málstraumur stofnvara í 3×220 V kerfi Amp.	í 3×380 V kerfi Amp.	Hámarksafl kVA	Heimtaugargjald Kr.
1.	2 × 60	1 × 60	13	23 860.00
2.	3 × 60	2 × 60	22	31 510.00
3.	3 × 100	3 × 60	38	45 020.00
4.			50 sp.	53 310.00
5.		3 × 100	66	74 050.00
6.	3 × 200		75	90 025.00
7.			100 sp.	106 600.00
8.	3 × 350	3 × 300	132	147 745.00
9.			150 sp.	169 650.00
10.			200 sp.	213 200.00
11.		3 × 350	231	245 960.00
12.			300 sp.	341 055.00
13.			500 sp.	566 800.00

sp. = spennir.

Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa kassa á innvegg skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu sem strengurinn verður dreginn í.

Sé jarðlínuheimtaug lögð frá loftlínu (samkv. ósk heimtaugarbeiðanda) skal lengd heimtaugar reiknuð frá loftlínustólpa að inntakskassa, en þveri heimtaugin akbraut, skal breidd akbrautar dregin frá.

Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 m þannig: Yj = (300 + 4 × kVA) kr./m.

Yfirlengdargjald loftlínu reiknast á hvern metra umfram fyrstu 30 m, þannig: Yl = (200 + 3× kVA) kr./m að viðbættum kr. 11 960.00 á hvern staur í umframlengd.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana, sem hér segir:

60 amp. einfasa	kr. 5 850.00
60 amp. þrífasa	— 7 670.00

Séu aðstæður þannig, að kostnaður við lagningu bráðabirgðaheimtaugar verði óeðlilega hár, má taka gjald fyrir hana samkvæmt kostnaði.

Telji rafveitustjóri að auka þurfi flutningsgetu heimtaugar eða spennis, skal notandi greiða mismun samkvæmt gjaldskrá.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar.

Þegar lóð er lögð til er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni, í leiguformi t. d. fyrir lengri tíma — og kemur til frádráttar heimtaugargjaldi.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum. Sé um óskipulagt hverfi að ræða eða aðstæður óeðlilegar skal greiða heimtaugargjald samkvæmt kostnaðarreikningi. Helmingur heimtaugargjalds skal greiddur við umsókn, en síðari hlutinn áður en notkun hefst.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd Keflavíkur hefur samið og bæjarstjórn samþykkt staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá Rafveitu Keflavíkur og Gerðahrepps, nr. 229 10. júlí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 25. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 329. 29. október 1974.

AUGLÝSING

um afgreiðslutíma Hafnarfjarðar Apóteks.

Samkvæmt heimildum í reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða utan Reykjavíkur nr. 305/1972 skal afgreiðslutími Hafnarfjarðar Apóteks vera sem hér segir, frá og með 15. nóv. 1974.

Mánudaga—föstudaga	kl. 9—18.30
Laugardaga	— 10—12.30
Helgidaga	— 11—12
Aðfangadag og gamlársdag	— 9—12

Að öðru leyti skal gætt ákvæðis 6. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 29. október 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á verðgrundvelli á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, vill ráðuneytið hér með staðfesta eftirfarandi verðgrundvöll á frystri rækju fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974:

Vélskelflett rækja.	ísl. kr. á lb. Cif.
1. 10×4×1 lb. blokkfryst	283.00
2. 24×1 lb. blokkfryst	295.00
3. 24×450 gr sérfryst	295.00
4. 6×2 kg, 5×2 kg og 4×2 kg sérfryst	295.00
5. 4×2.5 kg sérfryst	295.00
6. 2×5 kg sérfryst	295.00
7. 4×7 kg sérfryst	295.00
8. 1×25 lbs. sérfryst	295.00
9. 15×200 gr sérfryst	300.00
10. Í saltlegi	283.00

Verðbil verður 4% og miðast við verðhækkun eingöngu.

Greiðslur í sjóðinn miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu verðbili, en greiðslur úr sjóðnum miðast við 50% af verðbreytingu frá grundvallarverði án verðbils.

Sjávarútvegsráðuneytið, 31. október 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

31. október 1974. Nr. 331.

AUGLÝSING

um umferð í Vestmannaeyjum.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Vestmannaeyja og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð í Vestmannaeyjum:

1. Allar götur hafa biðskyldu fyrir Hlíðarvegi nema Strandvegur.
2. Hásteinsvegur hefur forgang fyrir Boðaslóð, Hólagötu og Brimhólabraut.
3. Allar götur hafa biðskyldu fyrir Hraunvegi nema Hamarsvegur.
4. Allar götur hafa biðskyldu fyrir Hamarsvegi nema Stórhöfðavegur.
5. Allar götur hafa biðskyldu fyrir Höfðavegi.

6. Bifreiðastöður eru bannaðar við Bárustíg að vestan og Vestmannabraut að norðan.

Framangreindar reglur taka gildi 15. nóvember n. k.

Lögreglustjórinn í Vestmannaeyjum, 31. október 1974.

Kristján Torfason.

Nr. 332. 4. nóvember 1974.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir Hitaveitu Húsavíkur nr. 285 18. desember 1970, með síðari breytingum.

A-liður 4. gr. orðist þannig:
Fastagjald, kr. 350.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
B-liður 4. gr. orðist þannig:
Vatnsgjald, kr. 770.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að taka gildi nú þegar, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 4. nóvember 1974.

Gunnar Thoroddsen.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 333. 6. nóvember 1974.

AUGLÝSING

um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Kópavogskaupstað, sbr. auglýsingu um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykkt Kópavogskaupstaðar nr. 63 17. febrúar 1968.

1. gr.

Aftan við grein 3.1.7. komi svo hljóðandi viðbót.

Byggingarnefnd getur einnig, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar leyft íbúð á jarðhæð, þótt ekki sé fullnægt skilyrðum 3.1.6. enda nái eðlilegur gluggaflötur íbúðarinnar til að minnsta kosti tveggja átta, og að um sé að ræða íbúð, sem hafin var smíði á fyrir 1970.

Framangreind samþykktarbreyting staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905 um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. desember 1943, um

breytingar á þeim lögum og skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 til að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 6. nóvember 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

10. nóvember 1974. Nr. 334.

AUGLÝSING
um umferð í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, er hér með ákveðið, að bifreiðastöður skuli vera bannaðar á Selvogsgötu frá Suðurgötu, 10 metra upp fyrir Brekkugötu og nær bannið til beggja hliða götunnar.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi frá og með 15. nóv. 1974.
Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Bæjarfógetinn í Hafnarfirði, 10. nóvember 1974.

Einar Ingimundarson.

11. nóvember 1974. Nr. 335.

AUGLÝSING
um umferð í Húsavík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Húsavíkur, hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Einstefnuakstur til vesturs verður um Höfðaveg frá Héðinsbraut að Laugarbrekku. Akstur vörubifreiða bannaður.
2. Einstefnuakstur til norðurs verður um Túngötu frá Uppsalavegi að **Árgötu**. Akstur vörubifreiða bannaður.
3. Einstefnuakstur verður um Uppsalaveg frá Garðarsbraut að Baughól.
4. Bifreiðastöður vestan Garðarsbrautar frá húsinu nr. 6 að húsinu nr. 10 verða takmarkaðar við 30 mínútur.
5. Stöðvunarskylda verður við eftirfarandi gatnamót:
   a) Á Hjarðarhól við Garðarsbraut.
   b) Á Árgötu við Garðarsbraut.
   c) Á Vallholtsvegi við Garðarsbraut.
   d) Á Baldursbrekku við Héðinsbraut.
6. Eftirfarandi götur hafa aðalbrautarrétt: **Uppsalavegur** af Holtagerði, **Baughóll** af Uppsalavegi, Álfhóli og Hjarðarhóli, **Fossvellir** af Baughól, Sólvöllum, Iðavöllum og Brávöllum, **Mararbraut** af ónefndri götu við Múla s/f og af Upp-

salavegi, **Árgata** af Túngötu, **Ásgarðsvegur** af Skólagarði, **Miðgarður** af Ketilsbraut, **Stórigarður** af Miðgarði og Ketilsbraut, **Vallholtsvegur** af Ketilsbraut, **Laugarbrekka** af Höfðavegi og Höfða, **Höfðabrekka** af Háhöfða, **Höfðavegur** af Höfðabrekku og Sólbrekku, **Garðarsbraut** af ónefndri götu við Múla s/f, Uppsalavegi, Fossvöllum, Ásgarðsvegi, Árgili, Miðgarði og Stóragarði, **Héðinsbraut** af Laugarbrekku og Höfðabrekku. Verða sett biðskyldumerki við öll vegamót við þessar götur.

Þetta tilkynnist öllum, sem hlut eiga að máli.

Bæjarfógetinn í Húsavík, 11. nóvember 1974.

Sigurður Gizurarson.

Nr. 336. 13. nóvember 1974.

AUGLÝSING

um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði.

Samkvæmt 2. tölulið 4. gr. reglugerðar nr. 107 30. maí 1974, er sjúkrasamlögum heimilt að greiða samkvæmt ákvæðum 3. greinar reglugerðarinnar, sérlyfið Cyklokapron töflur Kabi, sem er óskráð sérlyf, en notað samkvæmt sérstakri heimild.

Þetta birtist til eftirbreytni þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 13. nóvember 1974.

F. h. r.
Jón Ingimarsson.

Almar Grímsson.

Nr. 337. 11. nóvember 1974.

REGLUR

um viðbótarritlaun.

1. gr.

Reglur þessar fjalla um úthlutun 12 millj. kr. fjárveitingar samkvæmt fjárlögum fyrir árið 1974 til íslenskra rithöfunda og höfunda fræðirita.

2. gr.

Úthlutun miðast við ritverk útgefið eða flutt opinberlega á árinu 1973.
Auglýst skal eftir upplýsingum frá höfundum um verk þeirra á þessu tímabili.

3. gr.

Veiting til hvers höfundar nemi 300 þús. kr., en verði úthlutunarnefnd sammála um það, getur hún þó ákveðið fjárhæð þessa nokkru hærri eða lægri.

4. gr.

Úthlutun annast þriggja manna nefnd skipuð af menntamálaráðherra þannig: Einn maður tilnefndur af kennurum í íslenskum bókmenntum við Háskóla Íslands, og skal hann vera formaður nefndarinnar, og tveir menn utan Rithöfundasambands Íslands tilnefndir af stjórn sambandsins.

Nefndin ljúki störfum fyrir 22. desember 1974.

5. gr.

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í þingsályktun frá 18. maí 1972 og fjárlögum fyrir árið 1974 og öðlast gildi þegar.

Menntamálaráðuneytið, 11. nóvember 1974.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

14. nóvember 1974. Nr. 338.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Sauðárkróks, nr. 113 3. apríl 1973.

II. KAFLI

4. gr. orðist þannig:

„Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir: Vatnsgjald allt að kr. 660.00 á mánuði fyrir hvern lítra í hámarksstillingu hemils".

Gjaldskrárbreyting þessi er ákveðin skv. Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka nú þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 14. nóvember 1974.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

REGLUGERÐ

um að fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings skuli greind og greidd með heilli krónu.

1. gr.

Frá og með 1. janúar 1975 skal fjárhæð sérhverrar kröfu eða reiknings greind og greidd með heilli krónu þannig að lægri fjárhæð en fimmtíu aurum skal sleppt en fimmtíu aurar eða hærri fjárhæð hækkuð í eina krónu.

2. gr.

Enginn er skyldugur til að greiða fjárhæð er reiknast lægri en fimmtíu aurar. Hins vegar eru allir skyldugir til að hlíta því að greiða fjárhæð er reiknast fimmtíu aurar eða hærri fjárhæð í aurum með heilli krónu.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. gr. laga nr. 22 frá 23. apríl 1968 um gjaldmiðil Íslands, sbr. 1. gr. laga nr. 38 frá 8. maí 1974, um breyting á fyrrgreindum lögum, öðlast gildi 1. janúar 1975.

Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 297 frá 3. desember 1968 um að fjárhæð krafna og reikninga skuli greind með heilum tug aura.

Viðskiptaráðuneytið, 13. nóvember 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Þórhallur Ásgeirsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 40 — 1974

26. nóvember 1974. 753 Nr. 340.

REGLUGERÐ

um ákvörðun og innheimtu sérstaks verðálags á búvöru.

1. gr.

Við verðlagningu búvöru frá 1. desember 1974, samkvæmt II. kafla framleiðsluráðslaga nr. 101/1966, skal hækka verð á mjólk, kindakjöti, nautakjöti og kartöflum sem því svarar, að launaliður verðlagsgrundvallar búvöru hækki um 5,5%. Hækkun þessi miðast við launalið verðlagsgrundvallar eins og hann varð við haustverðlagningu 1974, og hún skal haldast til 31. maí 1975.

Verðhækkun sú, er um ræðir í fyrri málsgr., er ákveðin til þess að standa straum af greiðslu launajöfnunarbóta til tekjulágra bænda, sbr. ákvæði 3. og 4. gr. bráðabirgðalaga nr. 88 24. september 1974, um launajöfnunarbætur o. fl.

2. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar verðálag það, er um ræðir í 1. gr., að höfðu samráði við Sexmannanefnd.

3. gr.

Verðálag það, er um ræðir í 1. gr., kemur fram í hækkuðu heildsöluverði og útsöluverði á mjólk og mjólkurvörum, kindakjöti, nautgripakjöti og kartöflum, eftir gildandi starfsreglum Sexmannanefndar, sbr. og II. kafla laga nr. 101/1966.

Verðhækkun þessi skal ekki hafa áhrif á ákvörðun vinnslu- og dreifingarkostnaðar á umræddum vörum, né á krónuupphæð smásöluálagningar.

4. gr.

Aðilar, sem dreifa umræddum vörum í heildsölu, skulu greiða andvirði verðálagsins jafnóðum til Framreiðsluráðs landbúnaðarins, eftir nánari ákvörðun þess. Þessir aðilar eru og skyldir til að láta í té söluskýrslur og hvers konar aðrar upplýsingar, sem með þarf í þessu sambandi að dómi Framleiðsluráðs.

Framleiðsluráði er heimilt að draga gjaldfallið verðálag frá niðurgreiðslufé, sem sama söluaðila ber, og það jafnt þótt verðálag sé vegna búvöru, sem ekki er greidd niður af ríkissjóði.

Ákvæði þessarar greinar taka einnig til aðila, sem framleiða mjólk og selja hana beint til neytenda.

5. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins gerir reikningsskil um tekjur af verðálagi samkvæmt 1. gr. og um ráðstöfun þeirra. Reikningsskil þessi skulu endurskoðuð af endurskoðendum Framleiðsluráðs.

B 95

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 4. gr. bráðabirgðalaga nr. 88 24. september 1974, um launajöfnunarbætur, bætur almannatrygginga og verðlagsmál, og hún öðlast gildi þegar í stað.

Forsætisráðuneytið, 26. nóvember 1974.

Geir Hallgrímsson.

Björn Bjarnason.

Stjórnartíðindi B 40, nr. 340. Útgáfudagur 27. nóvember 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 41 — 1974

25. október 1974. 755 Nr. 341.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akraness.

I. KAFLI
RAFORKUSALA

Rafveita Akraness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

I. Almenn notkun.

A. 1. Til lýsingar: Um kWst.-mæli á kr. 7.20 hverja kWst. auk fastagjalds er reiknast þannig:
Kr. 11.79 á mánuði af hverjum m^2 gólfflatar, er lýsa skal. Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í göngum og geymslum o. þ. h. Einnig í sjúkrahúsum, elliheimilum og vistheimilum fyrir börn. Ákvæði þetta nær ekki til starfsmannabústaða þessara stofnana.

B. 1. Til heimilisnotkunar: Um kWst.-mæli kr. 6.11 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:
Kr. 51.60 á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal reikna sem hálft, en ef herbergi er stærra en 25 m^2 skal reikna hverja byrjaða 25 m^2 sem herbergi.

C. 1. Til véla: Um kWst.-mæli kr. 7.20 hverja kWst. auk fastagjalds, er reiknast þannig:
Kr. 152.52 á mánuði fyrir hvert kW í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla. Eftir þessum lið má einnig selja raforku án fastagjalds til eldunar- og þvottatækja í sjúkrahúsum, elliheimilum, vistheimilum barna og í gisti- og veitingahúsum.

Um kWst.-mæli án fastagjalds, þannig:

A. 2. Til lýsingar og ýmissa nota, sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar:
kr. 29.25 fyrir hverja kWst.

B 2. Til véla og vinnulagna í byggingum í smíðum og til véla við Akraneshöfn:
kr. 15.24 fyrir hverja kWst.

C. 2. Til véla í matvælaiðnaði:
Kr. 5.40 fyrir hverja kWst., enda sé uppsett rafafl fastra véla yfir 40 kW og árlegur nýtingartími vélanna eigi skemmri en 1200 kWst. á hvert uppsett kW þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag um hádegið á tíma mesta álags. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til rafsuðu málma.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

E. 2. Til götu- og hafnarlýsingar:
Samkvæmt árlegri ákvörðun bæjarstjórnar Akraness, og kosti rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Um mestaálagsmæli þannig:

A. 3. Til atvinnufyrirtækja með meira en 40 kW afl, sem mesta ársálag.
Kr. 7 020.00 fyrir hvert kW mesta álags á árinu og kr. 2.08 fyrir hverja kWst.

II. KAFLI
HITANOTKUN

Um kWst.-mæli á:

D. 1. Kr. 3.74 kWst. án rofs.
D. 2. Kr. 2.26 kWst. með allt að 1½ klst. rofi á sólarhring.
D. 3. Kr. 2.10 kWst. með allt að 2½ klst. rofi á sólarhring.
D. 4. Kr. 1.68 kWst. með allt að 4½ klst. rofi á sólarhring.
D. 5. Kr. 1.19 kWst. með allt að 14½ klst. rofi á sólarhring.
D. 6. Kr. 1.38 kWst. ef notkun fer fram eingöngu á tímabilinu frá 1. maí til 15. október ár hvert. Roftími er allt að 3 klst. á sólarhring. Einnig má selja eftir þessum taxta orku, sem rafveitunni er heimilt að rjúfa að vild.

Eftir taxta D. 3. má einnig selja raforku með blönduðu rofi, þannig að hluti notkunar sé rofinn í 14½ klst. á sólarhring, en á móti sé a. m. k. jafn mikið afl órofið.

Gjaldið breytist með útsöluverði á dísilolíu í Reykjavík á hverjum tíma og miðast hér við grunnverðið kr. 11.85 á olíulítra. KWst.-gjaldið standi jafnan á heilum eyri.

Sala til hitanotkunar er háð nánari ákvörðun rafveitustjóra og rafveitunefndar m. a. með tilliti til:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra.

b. Að vélaafl, spennar og rafstrengir þoli álag að dómi rafveitustjóra.

c. Verðlags og hagkvæmi slíkrar sölu að dómi rafveitustjóra og rafveitunefndar.

Notendur rafhita skulu fá skrifleg leyfi (hitaleyfi) fyrir slíka notkun. Þar skal greint frá hve mikið afl er heimilt að setja upp og hvaða gjaldalið skuli greitt eftir. Ef tvö ár eru liðin frá útgáfu slíks leyfis, en notkun ekki hafin, skal leyfið endurnýjað. Sé það ekki gert fellur leyfið úr gildi.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar eru:

d. Að straumur sé rofinn á tilskildum tíma með sjálfvirkum búnaði, og kosti notandinn tengingu slíks búnaðar og greiði leigu af honum samkvæmt 2. kafla.

e. Að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafhitunina sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

f. Að notkun um mæli hitalagnarinnar sé eigi minni en 6000 kWst. á ári. Undanþegin þessu ákvæði er þó notkun samkvæmt taxta D. 1. Ef notkun er minni en 6000 kWst. á ári, er rafveitunni heimilt að krefjast gjalds fyrir 6000 kWst. notkun eða færa notkunina yfir á taxta D. 1.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja raforku eftir sérstökum samningi, í hvert skipti.

III. KAFLI
MÆLA- OG ROFALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum samkvæmt eftirfarandi:

1.	Af einfasa kWst.-mæli allt að 30 amp.	kr.	19.70 á mán.
2.	Af þrífasa kWst.-mæli 50 amp. og minni	—	39.40 – —
3.	Af þrífasa kWst.-mæli yfir 50 amp. til 200 amp.	—	95.70 – —
4.	Af þrífasa kWst.-mæli yfir 200 amp.	—	142.60 – —

Af klukkurofum skal notandinn greiða leigu sem hér segir:

1.	Af ein- eða tvípóla kl.rofa 40 amp. og minni	kr.	122.30 á mán.
2.	Af þrípóla kl.rofa 60 amp. og minni	—	156.10 – —
3.	Af þrípóla kl.rofa yfir 60 amp. til 200 amp.	—	196.30 – —
4.	Af þrípóla kl.rofa yfir 200 amp.	—	249.60 – —
5.	Af fjarstýrandi klukkurofa	—	40.60 – —

Af öðrum mælitækjum og rofum en þeim, sem nefndir eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði tækisins. — Leiguna skal innheimta um leið og gjald fyrir raforkuna.

IV. KAFLI
TENGIGJÖLD
(Heimtaugargjöld).

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð heimtaugar eða spennistöðvar fyrir húsveitu. Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða tengigjald, sem hér segir:

Gjaldskrárliður Nr.	Málstraumur stofnvara 220 V kerfi Amp.	Málstraumur stofnvara 380 V kerfi Amp.	Flutningsgeta miðuð við stærð stofnvara kVA	Tengigjald jarðstrengsh. allt að 15 m eða lofth. allt að 30 m Kr.
1.1	2 × 60	1 × 60	13	12 110.00
1.2	3 × 60	2 × 60	22	17 020.00
1.3	3 × 100	3 × 60	38	24 410.00
1.4		3 × 100	66	40 200.00
1.5	3 × 200		76	45 730.00
1.6	3 × 350	3 × 200	132	75 010.00
1.7		3 × 350	231	128 150.00

Fyrir vinnuheimtaugar fyrir hús í byggingu á skipulögðum svæðum skal greiða kr. 4 425.00. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa. Yfirlengdargjald jarðstrengs reiknast á hvern metra umfram fyrstu 15 metrana þannig: Yj = (1058 + 13 × kVA) kr./m. Yfirlengd loftlínu reiknas á hvern metra umfram fyrstu 30 metrana þannig: Yl = (174 + 9 × kVA) kr./m, að viðbættum kr. 8 900.00 á hvern stólpa í umfram línu.

Tengigjöld miðuð við stærð spenna:

Gjaldskrárliður Nr.	Stærð spennis kVA	Tengigjald Kr.
2.1	150	85 110.00
2.2	300	170 220.00
2.3	500	270 620.00
2.4	750	401 960.00

Tengigjald skal reikna eftir þessum gjaldskrárlið, þegar spennistöð er byggð, að mestu eða öllu leyti í þágu eins notanda. Skal notandi þá leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir, að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar stöðvarinnar. Húsnæðið skal fullnægja að öllu leyti settum skilyrðum um gerð spennistöðvahúsa. Kostnaður notandans við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina kemur til frádráttar tengigjaldi skv. þessari gjaldskrá, þó aldrei meiri frádráttur en tengigjaldinu nemur.

Þessi gjaldskrá tengigjalda gildir í skipulögðum hverfum innan Akranesskaupstaðar. Í óskipulögðum hverfum greiðist tengigjald eftir kostnaði skv. reikningi rafveitunnar. Tengigjald fellur í gjalddaga, þegar lagningu heimtaugar eða byggingu spennistöðvar er lokið.

V. KAFLI
OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 600.00.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð fyrr en notandinn hefur greitt 600 króna gjald í skrifstofu rafveitunnar.

Í framangreindu verði er innifalinn 19% söluskattur, nema í kafla 2, sölu til hitanotkunar, en á þá sölu er ekki lagður söluskattur. Á 1. kafla gjaldskrárinnar er einnig lagt 13% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins.

Hækki innkaupsverð á raforku er rafveitunefnd heimilt að hækka gjaldskrá þessa um allt að 50% af þeirri hækkun, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness nr. 199 21. júní 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 25. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Hofsóskauptún.

I. KAFLI
TAKMÖRK HAFNARINNAR.

1. gr.

Hofsóshöfn takmarkast að vestan af línu dreginni í hásuður 1000 metra vestan við Hellisnes, að norðan og sunnan af tveim línum hornrétt á þá línu að norðan um Hellisnes og að sunnan úr innra Grafaróshorni.

II.. KAFLI
STJÓRN HAFNARINNAR

2. gr.

Hreppsnefnd Hofsós hefur á hendi stjórn og rekstur hafnarinnar undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með stjórn hafnamála hverju sinni.

Hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum 5 manna hafnarnefnd og jafnmarga til vara og skipar formann hennar og varaformann. Boðar formaður til funda í hafnarstjórn og stýrir þeim.

Kjörtímabil hafnarstjórnar skal vera hið sama og hreppsnefndar.

Hafnarstjórn hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og endurbætur á höfninni og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta.

Haldið skal sérstakt reikningshald fyrir hafnarsjóð og skal hreppsnefndaroddviti annast það. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

3. gr.

Til aðstoðar hafnarstjórn við daglegan rekstur hafnarinnar skal hafnarstjórn ráða hafnarstjóra og svo marga starfsmenn aðra, sem þurfa þykir, og setur þeim erindisbréf. Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón annast hafnarstjóri í samráði við hafnarstjórn.

Allar ráðningar hafnarstarfsmanna eru háðar samþykki hafnarvarðar, en hafnarstjórn getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki hans.

III. KAFLI
UM ALMENNA REGLU

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur í höfnina, að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð í höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll.

6. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta

reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært fyrir hafnarstjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin. Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbyrgðra ljósa í skipum í höfninni. Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu gæti verið að ræða. (Sjá 25. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, á bryggjur eða hafnarbakka, kjölfestu, ösku, fiski, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til.

Ekki má láta olíur eða vatn mengað olíu renna í höfnina, á hafnarmannvirki eða á þilfar skipsins.

10. gr.

Notkun skotvopna er bönnuð innan takmarka hafnarinnar. Þá er bannað að blása í skipsflautur eða lúðra innan hafnarinnar frá kl. 24.00 að kveldi til kl. 07.00 að morgni, nema nauðsyn krefji.

IV. KAFLI
UM LEGU SKIPA Í HÖFNINNI OG AFGREIÐSLU ÞEIRRA

11. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, er vísar honum á legustað fyrir skipið.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstri áætlun, leyft að leggjast að bryggjunni, þótt önnur skip liggi þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Leggist skipið við hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar, þar sem starfsmenn hafnarinnar segja til um. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjórn eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnarverði að sjá um að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

13. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum, er heimilt að færa skipið á kostnað eiganda.

14. gr.

Sé nauðsynlegt talið að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna. Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni, skal jafnan vera a. m. k. einn maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

16. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járni, skulu þær klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakkanum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafist þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, óski hafnarvörður þess.

17. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

18. gr.

Ef skip lendir á grynningum og sekkur eða strandar, þar sem það að áliti hafnarstjórnar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, veldur óæskilegum áhrifum á innsiglingu til hafnarinnar eða óprýði, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skylt að hafa nægilega tryggar hlífar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns umbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið, sé þess talin þörf. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en eigandi farms eða skips greiði þann kostnað, er af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá eiganda farms eða skips.

21. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi

annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI
UM SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

22. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfnina með sérstöku leyfi hafnarstjóra, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

23. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en á viku fresti fara út í það til að líta eftir hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarstjórnar til að leggja skipi í lægi, er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur, láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það í sundur, svo að það skemmi ekki höfnina. Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarstjórnin látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

24. gr.

Heimilt er að leggja skipi í lægi á höfninni, þó það sé mannlaust, sé það svo þétt, að áliti hafnarvarðar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda, að ekki stafi af því nein hætta.

Á skipum þessum skal tendrað ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, er liggja fyrir akkeri.

Áður en skipstjóri fer af skipinu skal hann skriflega tilkynna hafnarverði um umsjónarmann, búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi og skal skipstjóri ganga úr skugga um að hafnarstjóri sé samþykkur útnefningu umsjónarmannsins. Hafnarnefnd getur krafist, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og hafi búsetu það nálægt hafnarsvæðinu að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, er færa þarf skipið, eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snertir.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir hafnarvarðar eða sér um að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI
UM FERMINGU OG AFFERMINGU ELDFIMRA VÖKVA OG SPRENGIEFNA

25. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni svo sem steinolíu, gasolíu, bensín, aceton, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarvarðar og afferming leyfðu undir eftirliti brunavarða, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

26. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsiglutoppi al-

þjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum „B", að degi til, en að næturlagi rautt ljós í þess stað. Merkið skal hafa uppi svo lengi sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu, skulu þess í stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI
UM GJÖLD TIL HAFNARINNAR

27. gr.

Öll skip skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttóstærð skipanna eins og hún er mest, meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Hálf rúmlest telst sem heil, en minni hluta er sleppt. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiða hálft lestagjald en fullt bryggjugjald ef þau koma að bryggju. Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestum.

28. gr.
Lestagjöld.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald. Skip yfir 400 brúttórúmlestir að stærð skulu greiða kr. 3.00 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert sinn, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, með þeim undantekningum, er áður getur. Lægsta gjald er kr. 100.00.

Skip, sem leita til hafnar vegna sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna.

29. gr.
Bryggjugjöld.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald. Öll skip, sem ekki falla undir 30. gr., skulu greiða gjaldið fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, kr. 1.50 af hverri brúttólest, þó aldrei minna en kr. 100.00.

30. gr.
Hafnargjöld fyrir íslensk fiskiskip allt að 400 rúmlestir.

a. Opnir bátar greiði kr. 1 000.00 á ári.

b. Fiskiskip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafnarinnar þrjá mánuði samfleytt á almanaksárinu eða lengur, skulu greiða kr. 160.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á ári.

Gjalddagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

c. Önnur fiskiskip, sem hafa fasta viðlegu um skemmri tíma í höfninni greiði kr. 24.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttórúmlest á mánuði.

d. Fiskiskip, sem ekki hafa fasta viðlegu í höfninni skulu greiða kr. 2.40 af hverri brúttórúmlest í lesta- og bryggjugjöld fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni. Þó greiðist þetta gjald ekki oftar en 10 sinnum á almanaksmánuði. Gjöld þau, er um getur í grein þessari, skulu greidd hvort sem skipin liggja við bryggju eða bólvirki eða utan á bátum eða skipum.

31. gr.

Vörugjöld.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er út og upp á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum er síðar getur.

32. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

33. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Vörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi og vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi.
b. Olía, kol, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi. Enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin notkunar.
c. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

34. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við ákvörðun og útreikning vörugjalds. Skipstjóri er skyldur til að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá fyrir hendi, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjórn ástæða til, getur hún hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast, svo sem vega afla á vog hafnarinnar gegn vigtargjaldi, sem hafnarstjórn ákveður. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri farmskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst vörugjald ber.

35. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá segir til um og greiða gjald, sem þar segir. Minnsta vörugjald skal vera krónur 10.00. Leiki vafi á í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarvörður skera úr um það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

36. gr.

Vörugjaldskrá.

Brottfluttar og aðfluttar vörur:

1. fl. Gjald kr. 70.00/tonn:

a. Vara flutt í heilum skipsförmum eða lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi t. d. bensín, brennsluolíur, kol, korn, salt, sement, vikur.
b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkjagerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsolíur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.
c. Útfluttar afurðir þ. m. t. sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur, unnar eða hálfunnar.

2. fl. Gjald kr. 150.00/tonn:

a. Unnar iðnaðarvörur þ. m. t. nýlenduvörur, unnar vörur til bygginga, gólfdúkar, flísar, þilplötur, efni til pípulagna, pökkuð matvæli, niðursuðuvörur, fatnaður.
b. Allt ótalið annars staðar (eftir þyngd).

3. fl. Gjald kr. 400.00/tonn:

a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra þ. m. t. heimilisvélar, landbúnaðar- og vinnuvélar, loft- og rafknúin tæki, skrifstofutæki, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, húsgögn, hljóðfæri, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki.
b. Útvarps- og sjónvarpstæki, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, fegrunarvörur. Af flutningi vinnuvéla innanlands skal veita 50% afslátt. Af vörum undir staflið b. sé gjald kr. 800.00 á tonn, þegar um er að ræða flutning frá útlöndum.

4. fl. Gjald kr. 40.00/rúmmetra:

a. Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl. Gjald 1%:

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu, til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjaldsins eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald af öllum flokkum er kr. 20.00.

37. gr.

Ýmis gjöld til hafnarinnar.

Allt vörumagn, sem um höfnina fer og ekki er á farmskrá skal vegið á vog hafnarinnar, enda fullnægi hún þeim lagaákvæðum, sem í gildi eru hverju sinni um mál og vog. Fyrir vigtun á vog hafnarinnar skal eigandi vörunnar greiða í hafnarsjóð vigtargjald, sem nemur kr. 2.00 af hverjum 100 kg.

38. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða kr. 1.00 fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið. Sama gjald skal greiða fyrir vörur, sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

39. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og önnur mannvirki, sem eru leigð einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

40. gr.

Fyrir vatn afhent við bryggju skal greiða:

a. Heimabátar og skip undir 12 lestum brúttó kr. 500.00 á ári, 12—50 brúttórúmlestir kr. 1 500.00 á ári, 50 brúttórúmlestir og yfir kr. 3 000.00. Gjalddagi er í apríl ár hvert.
b. Öll önnur skip og bátar skulu greiða fyrir vatn kr. 20.00 pr. tonn.

41. gr.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki er talin falla undir þau gjöld, sem hér eru að framan talin, skal greidd samkvæmt reikningi frá hafnarsjóði.

42. gr.

Um innheimtu og greiðslu gjalda.

Hafnarstjóri sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hafnarinnar.

43. gr.

Skipstjóri, formaður eða eigandi ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, uns hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

44. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 38. og 39. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar byrjað er að afferma skipið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum eða vandvirði þeirra, uns gjaldið er greitt.

45. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld greiðir sá, sem semur við hafnarstjórn um afnotin.

46. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld sbr. 83. gr. b, tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

VIII. KAFLI
ÝMIS ÁKVÆÐI

47. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn

við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur ekki honum í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

48. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjórn tekur gilda.

49. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

50. gr.

Allir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til hafnarstjóra eða hafnarvarðar með beiðni þar að lútandi. Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

51. gr.

Enginn skipstjóri getur vænst þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur er um þær er að ræða.

52. gr.

Innan hafnar má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 4 mílum á klst. nema sérstaklega standi á.

53. gr.

Meðfram strandlengju hafnarsvæðisins má ekki gera nein mannvirki, nema fyrir liggi umsögn hafnarstjórnar þar að lútandi.

54. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð.

55. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hofsóskauptún, nr. 192 8. júlí 1968.

Samgönguráðuneytið, 25. október 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 30.30 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 92.30 á hvern fermeter gólfflatar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 45.50 á ári af hverjum fermetra.

B. Raforka til almennar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 7.76 hverja kWst. auk mælaleigu.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 8 475.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst-mæli á kr. 2.52 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 8 475.00. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung á kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kWst.-mæli á kr. 2.52 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 8 020.00 á hvert kW í málraun uppsettra véla á árinu.

Heimilt er að rjúfa straum í allt að þrem stundum á dag samkv. þessum gjaldskrárlið (C—3) kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæli:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 8 475.00 á kW á ári.

b) Af allri notkun kr. 2.52 hverja kWst.

Samkvæmt þessum gjaldskrárlið heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólfflatargjald vegna ljósanotkunar kr. 93.00 á hvern ferm. í vinnusölum, kaffistofum og öðrum slíkum, en kr. 37.00 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina milli hverjum þessara flokka gólfflatargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 73.00 á hvern ferm. á ári.

D. Hitun.

Án söluskatts frá 1. des. 1973.

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 4.20 hverja kWst.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 2.00 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæli:

a) Á kr. 2.00 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á árinu kr. 1 572.00 hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.

D—4. Um kWst.-mæli á kr. 1.04 hverja kWst. með rofi frá kl. 8—23.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 9.20 hver kWst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 2.80 hver kWst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 22.00 eða um tvígjaldsmæli á kr. 2.15 hver kWst. á tímanum frá kl. 22.00 til 8.30 og kr. 7.30 hver kWst. frá kl. 8.30 til 22.00.

Til gatna- og hafnarlýsingar svo og vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð á kr. 15.00 hver kWst.

Alla rafmagnsnotkun sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 60 amp. og minni	kr.	45.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	55.00 — —
3.	Af þrífasa mælum 50 amp. og 100 amp.	—	92.00 — —
4.	Af þrífasa mælum 100 amp. og yfir	—	156.00 — —
5.	Af mestaaflsmælum 100 amp. og minni	—	145.00 — —
6.	Af mestaaflsmælum yfir 100 amp.	—	275.00 — —
7.	Af álagsstýriliðum minni gerð	—	156.00 — —
8.	Af álagsstýriliðum stærri gerð	—	275.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld miðast við aflþörf notanda, sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það. Heimtaugargjald ákveðst þannig:

	Málstraumur stofnvara Amp.	Hámarks-afl kVA	Heimtaug-argjald Kr.
1.	3 × 60	22	34 892.00
2.	3 × 100	38	51 400.00
3.	3 × 200	75 sp.	101 000.00
4.	3 × 350	132	165 300.00

Sp = spennir.

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínuheimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi. Lengd heimtaugar reiknast frá

lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í, svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum, enda greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr. 7 350.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	— 9 200.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar, skal notandinn greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörðu, eða óveður háir útivinnu. Sé um óskipulögð svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður, skal greiða heimtaugargjald samkv. reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandinn greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar, svo og allan kostnað af spennistöðinni (búnaði).

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 1 100.00 á hvern mæli.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því og greitt kr. 1 100.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGAR

Hreppsnefnd Miðneshrepps er heimit að hækka eða lækka gjöld skv. gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur. Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er hreppsnefnd heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikninga um allt að 50% af hækkuninni.

Innifalið í gjaldskránni eru söluskattur, verðjöfnunargjald, sem og önnur lögskyld gjöld.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til að taka þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 251 6. ágúst 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 28. október 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Húsavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

11. Um kWst.-mæli á kr. 30.70 hverja kWst.
12. Um kWst.-mæli á kr. 13.00 hverja kWst. auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því er lýsa skal.
    Fastagjald reiknast þannig:
    a) Fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 10.30 á ferm. á mánuði.
    b) Fyrir geymslur, verbúðir o. þ. l. kr. 5.20 á ferm. á mánuði.

B. Almenn heimilisnotkun.

21. Um kWst.-mæli á kr. 7.60 hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 57.00 á mánuði af hverju herbergi.
    Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, hol og eldhús, en ekki baðherbergi, ganga eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 ferm. telst sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun.

31. Um kWst.-mæli þannig: Á kr. 21.00 hverja kWst.-ársnotkun.
32. Til matvælaiðnaðar, ef uppsett vélaafl fasttengdra véla er yfir 10 kW.
    a) Kr. 6.20 hver kWst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
    b) Kr. 8.40 hver kWst. án skilyrðis um lokun fyrir straum.
    c) Um afl- og orkumæla (mestaaflsmæla) þannig reiknað:
    Aflgjald af notuðu afli kr. 53.45 á kWst. á ári.
    Orkugjald af allri orkunotkun kr. 2.90 á kWst.
    d) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
    Um kWst.-mæli á kr. 2.90 hverja kWst., auk fastagjalds kr. 6 668.00 á ári fyrir hvert kW í málraun véla.

D. Hitun.

41. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 3.60 hver kWst.
42. Til húshitunar um kWst.-mæli kr. 1.90 hver kWst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegi og síðdegis.
45. Til fasttengdra bökunarofna og gufukatla í brauðgerðarhúsum, um tvígjaldsmæli á kr. 2.46 hver kWst. á tímanum frá kl. 22 til 08 og kr. 6.95 hver kWst. á tímanum frá kl. 08 til kl. 22.

Önnur skilyrði fyrir raforkunotkun til hitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notendur setji sjálfvirka rofa fyrir hitalagnir og kosti viðhald þeirra.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar eftir fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofa og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til vinnulagna við byggingar meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli kr. 13.00 hver kWst.
2. Til götu- og hafnarlýsingar kr. 3 482.00 á ári hvert ljósker, enda kosti rafveitan nýbyggingar, rekstur og viðhald ljósakerfisins.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemur undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1.

Þegar sérstaklega stendur á er rafveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notanda.

Greiða skal leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 50 amp. og minni	kr.	55.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	65.00 - —
3.	Af þrífasa mælum 50—100 amp.	—	90.00 - —
4.	Af mestaaflsmælum 100 amp. og minni	—	160.00 - —
5.	Af mestaaflsmælum stærri en 100 amp.	—	200.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 15% af verðmæti mælitækja.

Leigan innheimtist um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

		Stofngjald kr.	Lengdargjald kr.
1.	60 A 1-fasa	3 240.00	1 380.00
2.	60 A 3-fasa	3 240.00	1 680.00
3.	100 A 3-fasa	9 600.00	1 900.00
4.	200 A 3-fasa	33 000.00	2 890.00

Lengd heimtaugar reiknast í heilum metrum frá lóðarmörkum eða næsta útitengikassa að stofntengikassa hússins. Rafveitan ákveður legu heimtaugar.

Gjaldskrá þessi gildir á skipulögðum svæðum í Húsavík. Sé um óskipulögð svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar, er heimilt að krefjast aukagjalds af húseiganda.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til húsnæði undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu.

Heimtaugar í peningshús, beitinga- og bílskúra greiðist eftir reikningi.

Heimtaugargjald greiðist við umsókn.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald skv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir reikning, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 300.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað og verður hún ekki opnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 300.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Innifalið í gjaldskrá þessari er 19% söluskattur og 13% verðjöfnunargjald til Rafmagnsveitna ríkisins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Húsavíkur nr. 188 13. júní 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 4. nóvember 1974.

Gunnar Thoroddsen.

Jóhannes Guðfinnsson.

5. nóvember 1974. Nr. 345.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Ísafjarðar.

I. RAFORKA

1. Ljós.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 27.80 hverja kWst.

1.2. Um kWst.-mæli á kr. 13.90 hverja kWst. auk fastagjalds er nemi kr. 88.00 á m^2 á ári í rúmi því, sem lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum, og skrifstofum, en fyrir ganga og geymslur kr. 44.00 á m^2.

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Um kWst.-mæli á kr. 6.80 hverja kWst. auk fastagjalds, er nemi kr. 52.00 á mán. af hverju íbúðarherbergi. Mælaleiga af einum mæli falli niður. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi, þvottahús og geymslur. Herbergi, sem er minna en 7 ferm., skal telja sem hálft, þó þannig, að ekki skal greiða fastagjald af herbergjum, sem eru minni en 5 ferm. Herbergi, sem eru stærri en 25 ferm., skal telja sem tvö.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 13.90 hverja kWst.

3.2. Um afl- og orkumæla þannig reiknað:

Aflgjald af notuðu afli kr. 7 050.00 kW/ári. Orkugjald af allri notkun á kr. 2.20 hverja kWst. Notað afl hvers almanaksárs telst vera meðaltal fjögurra hæstu álestra, en álestrar fari fram með jöfnu millibili, en þó eigi skemur en eins mánaðar. Aflnotkun mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung. Minnsta aflgjald skal vera kr. 22 000.00 á ári. Eftir þessum gjaldskrárlið má velja raforkunotkun atvinnufyrirtækja, sjúkrahúsa, heimavistarskóla og annarra slíkra staða gegn greiðslu fastagjalds af ljósanotkun.

4. Hitun.

4.1. Til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa, heimavistarskóla og annarra slíkra staða má selja raforku til suðu og hitunar um sérmæli á kr. 6.80 hverja kWst., enda séu suðu- og hitatæki fasttengd.

4.2. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum á kr. 2.20 hverja kWst. á tímanum frá kl. 22—10, á kr. 5.80 hverja kWst. á tímanum frá kl. 10—22, enda sé straumurinn rofinn í fjórar stundir á mesta álagstíma rafveitunnar, þó ekki lengur en tvær stundir í senn, og notendur kosti uppsetningu tvígjaldsmæla.
4.3. Til húshitunar um kWst.-mæli á kr. 1.90 hverja kWst., enda sé straumurinn rofinn í fjórar stundir á mesta annatíma rafveitunnar, þó ekki lengur en tvær stundir í senn.

5. Önnur notkun.

5.1. Til götu- og hafnarljósa um kWst.-mæli á kr. 5.60 hverja kWst.
5.2. Til nota við vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 13.90 hverja kWst.
5.3. Til súgþurrkunar um kWst.-mæli á kr. 3.80 hverja kWst.
5.4. Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið 1.1.
5.5. Ofangreint raforkuverð er miðað við að raunstuðullinn sé ekki lægri en 0.8. Verði raunstuðull lægri, er heimilt að miða raforkuverðið við kVA og kVAst. í stað kW og kWst.
Lágmarkskostnaður um hverja heimtaug skal vera kr. 2 500.00 á ári.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notanda, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa kWst.-mælum	kr.	56.00 á mán.
2.	Af þrífasa kWst.-mælum 100 A og minni	—	123.00 — —
3.	Af mestaaflsmælum 100 A og minni	—	300.00 — —
4.	Af mestaaflsmælum stærri en 100 A	—	380.00 — —
5.	Af skiptiklukkum	—	56.00 — —
6.	Af ljósnæmisrofum	—	220.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem hér eru nefnd, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjöld fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt eftirfarandi töflu:
Fari lengd jarðstrengsheimtaugar fram úr 15 metrum eða loftlínuheimtaugar fram úr 40 metrum skal greitt yfirlengdargjald eins og taflan sýnir:

	Heimtaugar kr.	Yfirl. pr./m kr.
60 A 3-fasa	22 900.00	1 216.00
100 A 3-fasa	33 360.00	1 422.00
125 A 3-fasa	41 700.00	1 627.00
200 A 3-fasa	66 340.00	2 022.00
350 A 3-fasa	116 700.00	2 812.00

Fyrir heimtaug með flutningsgetu 150 kVA, (hér kann að þurfa spennistöð) skal greitt heimtaugargjald er nemi kr. 630.00 á hvert kVA. Skal þá aflið miðað við varstærðina 350, 400 eða 630 amp. Yfirlengdargjald miðast við 350 amp. samkvæmt töflu. Lengd jarðlínuheimtaugar 60—200 amp. reiknast frá varkassa, stystu greiðfæra leið að

lóðarmörkum. Yfirlengd reiknast ekki af vegalengd sem er umfram 100 m frá varkassa. Þurfi að leggja jarðlínuheimtaug út frá loftlínu, skal lengd heimtaugar reiknuð jöfn lengd jarðstrengs frá varkassa að loftlínustólpa. Þveri jarðlínuheimtaug akbraut skal breidd akbrautar ekki reiknuð með.

Lengd loftlínuheimtaugar 60—100 amp. reiknast frá næsta stólpa í notendalínu við götu stystu greiðfæra leið að varkassa. Þurfi að setja stólpa fyrir heimtaug nær húsi en 40 m svo hún nái löglegri hæð skal greitt umframgjald kr. 2 500.00 fyrir stólpann.

Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna ákveðins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar. Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greitt fyrir hana sem hér segir:

60 amper 2-fasa ..... kr. 6 160.00

Óski húseigandi eftir að heimtaug verði breytt úr 1-fasa heimtaug, eða flutningsgeta jarðstrengsheimtaugar verði aukin, skal hann greiða fyrir breytingu skv. kostnaði, þó aldrei minna en mismun á heimtaugargjaldi samkvæmt gjaldskrá.

Þurfi að breyta loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug vegna breytinga á stofnlínu í götu, skal húseigandi greiða ⅓ hluta heimtaugargjalds samkvæmt gjaldskrá.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum innan lögsagnarumdæmis Ísafjarðarkaupstaðar. Sé um óskipulagt svæði að ræða eða aðstæður óvenjulegar er heimilt að krefjast sérstaks aukagjalds húseiganda eða gera honum að greiða heimtaugina skv. kostnaði, en gera skal honum viðvart um það fyrir fram.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi verið lokað fyrir veituna vegna vanskila á gjöldum rafveitunnar er óheimilt að opna fyrir veituna aftur fyrr en notandi hefur greitt áfallin gjöld og kr. 500.00 í opnunargjald í skrifstofu rafveitunnar.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust. Er óheimilt að opna aftur fyrr en notandi hefur greitt kr. 250.00 í skrifstofu rafveitunnar.

V. ÝMIS ÁKVÆÐI

Hækki innkaupsverð á raforku er rafveitustjórn heimilt að hækka raforkureikninga um 30% af þeirri hækkun. Fyrir hver 5% sem kaupgjald hjá Rafveitu Ísafjarðar hækkar eða lækkar, hvort heldur er sökum breytinga grunnkaups eða kaupgjaldsvísitölu frá og með 1. okt. 1974, er rafveitustjórn heimilt að hækka eða lækka gjaldskrá um 2%. Ef fyrirsjáanlegt er að dómi rafveitustjóra, að örðugleikar verði á rekstri rafveitunnar sakir vatnsskorts, getur rafveitustjórn með samþykki ráðuneytis gert bráðabirgðaráðstafanir er hún telur heppilegar til að draga úr orkunotkun á veitusvæðinu meðan á vatnsskorti stendur.

Söluskattur, verðjöfnunargjald svo og önnur lögskyld gjöld eru innifalin í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 176 4. júní 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 5. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Hitaveitu Selfoss.

I. Heitt vatn.

Hitaveita Selfoss selur afnot af heitu vatni úr veitukerfi sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Um vatnsmæli kr. 31.00 fyrir hvern rúmmetra vatns.
2. Um hemil kr. 9 100.00 á ári fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils. Minnsta magn vatns sé 11/mín fyrir hverja 100 m³ húsnæðis.

Ef vatnsmælir bilar er hitaveitunni heimilt að áætla vatnsnotkun með hliðsjón af fyrri notkun og/eða hitaþörf húsnæðis.

II. Mælaleiga.

Hitaveitan leigir vatnsmæla og skal leiga fyrir þá innheimt jafnhliða gjaldi fyrir vatnsnotkun. Hitaveitan ákveður stærð mæla og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælum, sem hér segir:

1. Fyrir mæla allt að ¾″	kr.	330.00 á mán.
2. Fyrir mæla frá 1—2″	—	600.00 — —
3. Fyrir hemla	—	330.00 — —

III. Heimæðagjald.

Heimæðagjald miðað við heildarrúmmál húsa er sem hér segir:
Allt að 400 m³ kr. 66 000.00.
400 til 2000 m³ kr. 66 000.00 af 400 m³ + kr. 55.00 á m³ þar yfir að 2000 m³.
2000 m³ kr. 154 000.00 + kr. 45.00 á m³ þar yfir.

Séu fleiri en eitt hitunarkerfi tengd við heimæðina með mælum frá hitaveitunni, skal greiða kr. 9 600.00 aukagjald fyrir hvern mæli umfram hinn fyrsta.

Gjaldskrá þessi gildir í skipulögðum hverfum, sé um óskipulagt svæði að ræða, skal greiða heimæðagjald samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimæðagjald skal að fullu greitt þegar tenging heimæðar er lokið.

IV. Opnunargjald.

Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 560.00.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er af hreppsnefnd Selfosshrepps, staðfestist hér með, til að taka gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá nr. 136 14. maí 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 5. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

REGLUGERÐ

um holræsagjöld í Kópavogi.

1. gr.

Hverjum þeim, sem á hús eða húshluta í Kópavogi, á lóð eða leigir lóð í bænum við götu eða opið svæði, sem holræsi hefur verið lagt í, ber að greiða árlegt holræsagjald til bæjarsjóðs Kópavogs.

Upphæð holræsagjaldsins skal vera 0.22% af fasteignamati húsa og lóða skv. lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1963. Upphæð holræsagjaldsins skal þó aldrei vera lægri, en svarar kr. 8.00 á hvern rúmmetra í íbúðarhúsnæði og kr. 5.50 á hvern rúmmetra af öðru húsnæði. Á sama hátt skal upphæð holræsagjaldsins aldrei vera hærri en svarar kr. 10.00 á hvern rúmmetra af hvaða húsnæði sem er. Sé ekkert mannvirki á lóð greiðist ekki holræsagjald.

Lágmarksupphæð holræsagjalds fyrir hverja gjaldskylda fasteign skal aldrei vera lægri en kr. 1100.00.

Nú er fasteign, sem greiða ber af holræsagjald eigi virt fasteignavirðingu og skal þá greiða holræsagjald skv. samþykktum uppdráttum.

Þó skal aldrei reikna holræsagjöld af húsi það ár, sem bygging þess hefst.

Holræsagjaldið er miðað við byggingarvísitölu 1290 stig og breytist einu sinni á ári til samræmis við byggingarvísitöluna, eins og hún er í árslok hverju sinni. Hækkanir samkvæmt þessari málsgrein mega þó ekki vera meiri en 50% án staðfestingar ráðuneytis.

2. gr.

Holræsagjald greiðist af hús- og íbúðareiganda, lóðareiganda, ef um eignarlóð er að ræða, en af leigutaka, ef um leigulóð er að ræða, og bera þessir aðilar ábyrgð á greiðslu gjaldsins. Gjaldið hefur lögtaksrétt og er tryggt með lögveðrétti í lóð og mannvirkjum næstu 2 ár eftir gjalddaga þess, með forgangsrétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

3. gr.

Um gjalddaga og innheimtu holræsagjalds fer með sama hætti og um fasteignaskatt, enda skulu gjöld þessi innheimt sameiginlega.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 6. nóvember 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 251 31. des. 1965 um breyting á reglugerð Vatnsveitu Kópavogskaupstaðar nr. 183 12. des. 1958.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

8. gr. reglugerðar nr. 183/1958 orðist svo:

Fyrir hvert hús, sem fær vatn frá vatnsveitunni, skal greiða tengigjald kr. 13.50 á hvern rúmmetra húss allt að 2000 rúmmetra stærð, en kr. 9.00 á hvern rúmmetra, sem þar er umfram.

Tengigjald skal greiðast að fullu, áður en tenging fer fram.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

10. gr. reglugerðar nr. 183/1958 orðist svo:

Af hverri fasteign, sem aðstöðu hefur til að nota vatnsveitu kaupstaðarins skal greiða árlegan vatnsskatt til vatnsveitunnar.

Álagningarstofn vatnsskattsins skal vera heildarmat hverrar fasteignar, þ. e. mat mannvirkja og lóðar samkv. lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 29. apríl 1963.

Upphæð vatnsskattsins skal vera 0.44% af framangreindu mati. Upphæð vatnsskattsins skal þó aldrei vera lægri en svarar kr. 16.00 á hvern rúmmetra í íbúðarhúsnæði og kr. 11.00 á hvern rúmmetra af öðru húsnæði. Á sama hátt skal upphæð vatnsskattsins aldrei vera hærri en svarar kr. 20.10 á hvern rúmmetra af hvaða húsnæði sem er.

Sé ekkert mannvirki á lóð, greiðist ekki vatnsskattur.

Lágmarksupphæð vatnsskatts fyrir hverja skattskylda fasteign skal aldrei vera lægri en kr. 2 200.00.

Nú er fasteign, sem greiða ber af vatnsskatt, eigi virt fasteignamatsvirðingu, og skal þá greiða vatnsskatt samkvæmt samþykktum uppdráttum. Þó skal aldrei reikna vatnsskatt af húsi það ár, sem bygging þess hefst.

Framtalin gjöld skv. 8. og 10. gr. eru miðuð við byggingavísitölu 1290 stig, og breytast einu sinni á ári til samræmis við byggingavísitöluna, eins og hún er í árslok hverju sinni, þó má hækkun ekki nema meiru en 50% án samþykkis ráðuneytisins.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 7. nóvember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

AUGLÝSING

um lækkun gjalda af hráefnum og hjálparefnum í iðnaðarvörur.

1. gr.

Ráðuneytið hefur ákveðið að beita heimild í 17. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974 um tollskrá o. fl. og lækka í 15% toll af eftirtöldum hráefnum og hjálparefnum í iðnaðarvörur, en efni þessi teljast til tollskrárnúmers 38.19.19:

ADMUL GLP
ADMUL GMS — SF/40
ADMUL MGA
ADMUL MGK
ADMUL MGP
ADMUL POLYESTER 19
ADMUL POLYESTER 57
ADMUL WOL
ADMUL 69/1
AMPHISOL
AROCLOR 1248
AROCLOR 5460
ASCININ R KONZ
AVOLAN IL

BASOLAN — DC
BEN — A — GEL
BENTONE
BLANKIT IAN
BLANKIT IN

CERECLOR 42
CLOPHEN A60
COBALT 254
COBALT OCTOATE 6% og 12%
COLLUPULIN
CREMODAN SE 34

DESMODUR VERSUCHSPRODUKT DD 3058
DIMODAN CP
DIMODAN LS
DIMODAN PV
DIMODAN P
DIMODAN S
DUOSAL

FOAM STABILIZER (FOAMDEX)
FRUCTODAN DC

HOMODAN M54
HOMODAN MO
HOMODAN PT
HOMODAN RM
HOMODAN RMS
HYMONO SF/33
HYMONO SF/44

IRCOGEL 2354
ISONE D

LEROMOLL 112
LUAKTIN KONZ
LUDOX A 50
LUDOX P 40

MAGILEX 805
MATTIERUNGSMITTEL OK 412
MESAMOLL
MESITOL —NBS

NEUTRIGAN
NOPCO NXZ
NOPCO NDW
NOPCO 141 — A
NOPCO 2219 — A
NOPCO 8034

PAGIN 35
PALSGAARD 0138
PALSGAARD 0206
PALSGAARD 1305
PALSGAARD 4104
PALSGAARD 5108
PALSGAARD 5902
PALSGAARD 5915

SETAMOL WS

TANAVOL M-RH
TARI TF 5
TRIODAN 20

UNOSAL
UV. ABSORBER 318

VERDÜNNER UPL 2246

ZEOLITH — T — pasta (50% í laxerolíu)
ZEOLITH — T — pulver
ZIRGEL—K

2. gr.

Framangreind lækkun er því skilyrði háð, að innflytjandi stundi iðnrekstur og lýsi því yfir á aðflutningsskýrslu við tollafgreiðslu hverju sinni, að varan verði eingöngu notuð sem hráefni eða hjálparefni í iðnaðarvöru.

3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin auglýsing nr. 218 24 sept. 1970 ásamt auglýsingum nr. 94 25. maí 1971 og nr. 292 20. október 1972 um breytingu og viðbót við hana og auk þess þau fyrirmæli önnur, er brjóta kunna í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Fjármálaráðuneytið, 7. nóvember 1974.

F. h. r.
Þorsteinn Ólafsson.

Björn Hafsteinsson.

Nr. 350. 12. nóvember 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Siglufjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Siglufjarðar selur raforku í smásölu á orkuveitusvæði sínu á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

1. Lýsing.

1.1. Um kWst.-mæli á kr. 28.00 hverja kWst.
1.2. Um kWst.-mæli á kr. 14.00 hverja kWst. auk fastagjalds af rúmi því er lýsa skal, reiknast fastagjald af gólffleti:
a) fyrir verslanir, vinnustofur og skrifstofur kr. 6.70 á m^2 á mánuði,
b) fyrir geymslur, ganga og verbúðir kr. 3.35 á m^2 á mánuði.

2. Almenn heimilisnotkun.

2.1. Til heimila, sjúkrahúsa, skóla, gisti- og veitingahúsa má selja raforku til suðu á kr. 7.00 hverja kWst., enda séu suðutæki öll fasttengd og öll önnur notkun seld eftir gjaldskrárliðum 1.1. eða 1.2.
2.2. Um kWst.-mæli á kr. 5.60 hverja kWst. auk fastagjalds af gólffleti er nemur kr. 3.35 af m^2 á mánuði af gólffleti íbúðar. Við ákvörðun á gólffleti íbúðar reiknast öll íveruherbergi, eldhús, gangar og baðherbergi, en ekki geymslur og þvottahús. Íveruherbergi, sem um stundarsakir standa auð, eða eru notuð sem geymslur, skulu reiknuð sem íveruherbergi. Tekið skal tillit til þess, ef um súðarherbergi er að ræða.

3. Vélanotkun.

3.1. Um kWst.-mæli á kr. 14.00 hverja kWst.
3.2. Stórnotkun á mestaaflsmæla þannig reiknað:
Aflgjald kr. 7 246.00 á kW á ári.
Orkugjald kr. 2.50 hverja kWst. af allri notkun.

3.3. Ef um mikla orkunotkun er að ræða, svo sem til frystihúsa og kaupandi skuldbindur sig að kaupa 20 000 kWst. á ári, má selja orku um kWst.-mæli þannig:
Fyrir fyrstu 20.000 kWst. ársnotkun kr. 7.00 á kWst.
Fyrir næstu 80 000 kWst. ársnotkun kr. 4.60 á kWst.
Fyrir umfram 100 000 kWst. ársnotkun kr. 4.30 á kWst.

4. Hiti.

4.1. Til húshitunar og til hitavatnsgeyma um kWst.-mæli á kr. 2.00 hverja kWst.
4.2. Til húshitunar um kWst.-mæli á kr. 1.80 hverja kWst., enda megi rjúfa straum í allt að 3 klst. hvern sólarhring skv. nánari ákvörðun rafveitustjóra.
4.3. Til húshitunar yfir sumarmánuðina er heimilt að selja raforku á kr. 1.00 hverja kWst.

Önnur skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar eru:
a) Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b) Að tæki, búnaður og lagnir í sambandi við rafmagnshitunina séu samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar.
c) Að hús, sem fá leyfi fyrir rafmangshitun, fullnægi lágmarkskröfum, sem rafveitan setur um einangrun.

5. Önnur raforkunotkun.

5.1. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 14.00 hverja kWst.
5.2. Til götu- og hafnarlýsingar um kWst.-mæli á kr. 10.00 hverja kWst.

Alla raforkusölu, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár skal selja undir gjaldskrárlið 1.

Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó, að samþykki rafveitunefndar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem greiða skal af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasamælum 30 amp.	kr.	20.00 á mán.
2.	Af þrífasamælum 50 amp.	—	25.00 – —
3.	Af þrífasamælum 50—100 amp.	—	35.00 – —
4.	Af mestaaflsmælum 100 amp.	—	120.00 – —
5.	Af mestaaflsmælum yfir 100 amp.	—	220.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal greiða ársleigu, sem á að vera sem næst 20% af verði mælitækjanna.

Leiga mælitækja innheimtist um leið og gjöld fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við veituna, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við flutningsgetu raftaugar þeirrar, sem að húsinu liggur, svo sem hér segir:

Heimaugargjöld	Stofngjald Kr.	Yfirlengd Kr./m
35 A 3ja fasa jarðstrengur	24 000.00	1 340.00
63 A 3ja fasa jarðstrengur	30 600.00	1 640.00

Heimaugargjöld	Stofngjald Kr.	Yfirlengd Kr./m
100 A 3ja fasa jarðstrengur	38 000.00	1 840.00
125 A 3ja fasa jarðstrengur	47 500.00	2 080.00
200 A 3ja fasa jarðstrengur	74 000.00	2 820.00
300 A 3ja fasa jarðstrengur	106 900.00	3 430.00

Yfirlengd greiðist þegar lengd heimtaugar fer fram úr 15 metrum. Lengd jarðstrengs mælist frá lóðarmörkum húss. Ef heimtaugarlögn krefst óvenju mikils kostnaðar að dómi rafveitustjórnar, svo sem nýrrar spennistöðvar, nýrra aflstrengja eða annars búnaðar, verða gjöldin ákveðin af rafveitustjóra í hverju tilviki.

Ef lögð er fleiri en ein heimtaug að húsi, greiðir húseigandi allan kostnað við síðari heimtaugina samkv. reikningi.

Fyrir hús, sem áður hafa verið greidd heimtaugargjöld, greiðist aðeins hálft heimtaugargjald, ef loftlínu er breytt í jarðstreng. Gjald fyrir heimtaug fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu er lokið og áður en straumur er settur á heimtaugina.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt þessari gjaldskrá ekki verið greitt svo að til lokunar veitu hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 250.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 250.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. SÖLUSKATTUR

Söluskattur 15%, 1% viðlagasjóðsgjald, 1% í sjóð til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu til íbúðarhitunar, 2% til niðurgreiðslna á landbúnaðarafurðum og 13% verðjöfnunargjald til að bæta fjárhag Rafmagnsveitna ríkisins, samtals 32%, eru talin með í upphæð gjalda þeirra, sem um ræðir í I. kafla gjaldskrár þessarar, nema gjaldalið 4, sem er sala raforku til hitunar.

VI. BREYTINGAR

1. Gjöld samkvæmt 4. lið gjaldskrárinnar breytast með útsöluverði á dieselolíu á Siglufirði, þannig að þau teljist jafngilda útsöluverði á dieselolíu 1. nóvember 1974, eða kr. 14.30 pr. lítra, en hækki eða lækki um 10% fyrir hver full 10%, sem olíuverð hækkar eða lækkar.
2. Bæjarstjórn er heimilt að hækka öll gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá eða lækka, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt reglugerð Rafveitu Siglufjarðar 27. apríl 1949 og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka gildi nú þegar. Jafnframt fellur úr gildi eldri gjaldskrá nr. 38 31. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 12. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Vestmannaeyja.

I. RAFORKA

Rafveita Vestmannaeyja selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

A 1. Um kWst.-mæli á kr. 18.00 hver kWst.

A 2. Um kWst.-mæli á kr. 8.00 hver kWst., auk fastagjalds af gólffleti, er nemi kr. 80.00 á ferm. á ári í rúmi því, er lýsa á.

A 3—6. Heimilt er að selja fyrirtækjum raforku til lýsingar jafnhliða annarri notkun um einn kWst.-mæli, og greiðist þá fastagjald af gólffleti þess rúms, er lýsa skal. Fastagjaldið nemi 8-földum mismun á kWst.-gjaldi samkv. A 1 og kWst.-gjaldi þess gjaldskrárliðar, sem greitt er eftir.

B. Almenn heimilisnotkun.

B 1. Um kWst.-mæli þannig reiknað:

a. Orkugjald kr. 7.50 hver kWst.

b. Grunngjald (mælisleiga innifalin):
Af einfasamælingu kr. 800.00 á ári.
Af þrífasamælingu kr. 1 600.00 á ári.

c. Herbergisgjald kr. 800.00 á ári.

Til herbergja í íbúð skal telja eldhús og öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi.

Herbergi, sem eru minni en 5 ferm., skal reikna sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minna en 10 ferm., má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 ferm. jafngilda einu herbergi og 5 ferm. hálfu herbergi.

C. Vélanotkun o. fl.

C 1. Um kWst.-mæli á kr. 13.00 hver kWst.

Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast lágmarksgjalds, er nemi andvirði 200 kWst. á ári á hvert kW í málraun véla.

C 2. Um kW/kWst.-mæli þannig reiknað, enda sé málraun véla yfir 40 kW:

a. Aflgjald af mældu afli kr. 8 330.00 á hvert kW á ári. Aflgjaldið miðast við mesta 15 mínútna meðalálag ársins.

b. Orkugjald:
0—2500 kWst./kW kr. 2.64 hver kWst.
2500—4000 kWst./kW kr. 1.52 hver kWst.
Yfir 4000 kWst./kW kr. 0.76 hver kWst.

C 3. Um kWst.-mæli þannig reiknað, enda sé málraun véla yfir 40 kW:

a. Aflgjald af uppsettu afli véla kr. 7 500.00 á hvert kW í málraun véla.

b. Orkugjald:
0—2500 kWst./kW kr. 2.64 hver kWst.
2500—4000 kWst./kW kr. 1.52 hver kWst.
Yfir 4000 kWst./kW kr. 0.76 hver kWst.

Ofangreindir taxtar C 2 og C 3 fylgja kaupverði Rafveitu Vestmannaeyja á raforku, þannig að hlutfallsleg álagning rafveitunnar sé ávallt sú sama (þ. e. 35% á taxta C 2).

Orkugjald miðast við, að meðalfasviksstuðull hvers mánaðar hjá kaupanda sé ekki lægri en 0.85. Falli meðalfasviksstuðullinn niður fyrir þetta gildi skal kWst.-gjald umrædds mánaðar hækka um 2% fyrir hvert hundraðshlutastig eða meiri hluta úr stigi, sem meðalfasviksstuðull mánaðarins er lægri en 0.85.

Tenging rafsuðuspenna er háð leyfi rafveitustjóra og getur hann takmarkað notkun þeirra við tiltekna tíma sólarhringsins. Auk þess getur hann krafist, að fasviksstuðull spennanna sé eigi lægri en 0.85.

D. Hitun.

D 1. Um kWst.-mæli á kr. 2.40 hver kWst. til húshitunar (án söluskatts og verðjöfnunargjalds).

D 3. Um kWst.-mæli á kr. 3.17 hver kWst. til hitunar (með söluskatti og verðjöfnunargjaldi).

Skilyrði fyrir sölu raforku til hitunar eru, að:

Vélaafl, spennar og götulínur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

Búnaði öllum sé hagað samkv. fyrirmælum rafveitustjóra, en kostaður af notanda.

Að lagðar séu fram niðurstöður útreikninga um mesta samtímaafl og ársorkuþörf húsrýmis þess, sem hita skal.

F. Önnur raforkunotkun.

F 1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 7.50 hverja kWst., enda sé notkunin mæld með sérmæli og tæki fasttengd.

F 2. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kWst.-mæli á kr. 14.00 hverja kWst.

F 4. Til götu- og hafnarlýsingar á kr. 50 000.00 á hvert kW/ár uppsett afl. Rafveitan leggur til búnað til lýsingarinnar og sér um viðhald hans.

F 5. Til götu- og útilýsingar á kr. 20 000.00 á hvert kW/ár uppsett afl, enda eigi notandi allan búnaðinn til lýsingarinnar og sjái um viðhald hans.

Alla aðra rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A 1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó með samþykki rafmagnsnefndar selja raforku eftir sérstökum samningi við kaupanda.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður gerð og stærð mælitækja fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann. Leiga af mælum greiðist sem hér segir:

1.	Af einfasa kWst.-mælum 60 A og minni	kr.	250.00 á ári
2.	Af þrífasa kWst.-mælum 60 A og minni	—	500.00 – —
3.	Af þrífasa kWst.-mælum (straumspennamælum)	—	1 600.00 – —
4.	Af mestaaflsmælum 60 A og minni	—	1 600.00 – —
5.	Af mestaaflsmælum yfir 100 A (straumspennamælum)	—	2 700.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru hér, skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækjanna.

Leigan innheimtist samtímis raforkugjaldinu.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug, er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Vestmannaeyja. Heimtaugargjaldið skal greitt við umsókn.

Heimtaugar greinast í aðalheimtaugar fyrir fullgerðar húsveitur og bráðabirgðaheimtaugar fyrir byggingarstaði.

Aðalheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir aðalheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur/ Málraun		Stofngjald Kr.	Lengdargjald[1] Kr./m
63 A	einfasa	52 000	1 200
63 A	þrífasa	57 000	1 500
100 A	þrífasa	68 000	1 800
200 A	þrífasa	110 000	2 500
315 A	þrífasa	220 000	3 500
300 kVA	þrífasa	320 000	skv. kostnaði
500 kVA	þrífasa	530 000	skv. kostnaði
800 kVA	þrífasa	850 000	skv. kostnaði

Bráðabirgðaheimtaugar.

Heimtaugargjöld fyrir bráðabirgðaheimtaugar skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur	Stofngjald	Lengdargjald[1][2] Jarðstrengur Kr./m	Loftlína Kr./staur
63 A einfasa	9 500	1 200	18 000
63 A þrífasa	13 000	1 500	20 000
100 A þrífasa	14 000	1 800	24 000

A merkir málstraum stofnvara í amper.

kVA merkir málstraum spennis í kílóvoltamper, þegar um sér spennistöð er að ræða.

Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðast samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekinnar húsveitu og hún að mestu leyti notuð í þágu þeirrar húsveitu, skal eiganda veitunnar skylt að leggja til húsnæði eða lóð undir stöðina rafveitunni að kostnaðarlausu, og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar. Þegar húsnæði er lagt til, skal það fullnægja settum skilyrðum um gerð spennistöðvarhúsa. Eðlilegur kostnaður notanda við gerð húsnæðis fyrir spennistöðina greiðist af rafveitunni (í leiguformi, t. d. fyrir lengri tíma) og kemur þannig til frádráttar heimtaugargjaldi.

Þegar aðalheimtaug er að ósk notanda breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, svo og þegar heimtaug er stækkuð, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu hálfu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, hvort tveggja miðað við gildandi gjaldskrá, þegar breytingin fer fram.

---

1) Lengd heimtaugar reiknast 2 m inn fyrir húsvegg á þeim stað, sem rafveitan hefur samþykkt. Eigandi húseignar láti ganga frá röri til ídráttar á heimtaug, sé tengistaður heimtaugarinnar ekki á útvegg.

2) Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 metra innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá ekki verið greitt, þannig að beita þurfi reglugerðarákvæðum um lokun, skal greiða fyrir enduropnun kr. 780.00 sé um ítrekun að ræða.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni tafarlaust lokað og verður hún eigi opnuð fyrr en notandi hefur greitt gjald, kr. 780.00, á skrifstofu rafveitunnar.

V. BREYTINGAR Á GJALDSKRÁ

1. Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld þau, sem ákveðin eru í I., II. og III. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.
2. Gjaldskrá þessi er miðuð við raforkukaup samkvæmt samningi við Rafmagnsveitur ríkisins. Stöðvist flutningur raforku frá landi í samfleytt einn mánuð eða lengri tíma, hækkar rafmagnsverðið frá gildandi gjaldskrá um allt að 50% fyrir jafnlangan tíma.

VI. ÝMIS ÁKVÆÐI

17% söluskattur, 1% viðlagasjóðsgjald og 1% gjald til að draga úr áhrifum verðhækkana á olíu, ásamt 13% verðjöfnunargjaldi til Rafmagnsveitna ríkisins, er innifalið í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis, nr. 77 4. apríl 1972, með síðari breytingum.

Iðnaðarráðuneytið, 12. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 352. 12. nóvember 1974.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Hildar Ólafsdóttur, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 12. nóvember 1974. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Hildar Ólafsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Hildar Ólafsdóttur.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til minningar um Hildi Ólafsdóttur, sem fæddist í Reykjavík 3. apríl 1949 og dó af slysförum í Kópavogi 24. janúar 1963.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 55 760.00, sem safnað var meðal skólasystkina Hildar, skátafélaga, ættmennum, vina og annarra velunnara.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla tónlistarlíf við Kópavogskirkju með því að styrkja tónleikahald í kirkjunni.

5. gr.

Sjóðurinn er í vörslu Kársnessafnaðar.

6. gr.

Sjóðstjórnin sér um ávöxtun sjóðsins á þann hátt, sem hún telur arðbærast á hverjum tíma.

7. gr.

Vöxtum má verja, eftir því sem sjóðstjórn þykir hæfilegt, til þess að styrkja tónleika í Kópavogskirkju.

8. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Sóknarprestur Kársnesprestakalls, formaður sóknarnefndar og organisti Kársnessóknar.

Sjóðstjórnin skiptir með sér verkum.

9. gr.

Sjóðstjórnin skal halda gerðabók og færa í hana skipulagsskrá sjóðsins, fundarsamþykktir og annað, er varðar sjóðinn. Enn fremur skal stjórnin halda bók yfir eigur sjóðsins, tekjur og gjöld. Gjafir til sjóðsins skal stjórnin láta skrá í sérstaka bók.

Stjórnin leggur árlega endurskoðaðan reikning sjóðsins fyrir aðalsafnaðarfund til staðfestingar.

10. gr.

Skipulagsskrá þessari verður ekki breytt, nema með einróma samþykki sjóðstjórnar og samþykkt safnaðarfundar. Meðan foreldrar Hildar eða systkini eru á lífi þarf samþykki þeirra til breytingar á skipulagsskránni.

11. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

15. nóvember 1974. Nr. 353.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1. Um kWst.-mæli á kr. 30.30 hverja kWst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

A—2. Um kWst.-mæli á kr. 15.11 hverja kWst. auk fastagjalds, sem er kr. 92.30 á hvern fermeter gólffletatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í verslunum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 45.50 á ári af hverjum fermetra.

B. Raforka til almennrar heimilisnotkunar.

Um kWst.-mæli á kr. 6.92 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 67.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ganga, baðherbergi og geymslur skal ekki telja. Herbergi sem minna er en 5 ferm. skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

C—1. Um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma má krefjast minnsta árgjalds kr. 8 475.00.

C—2. Vélanotkun til bráðabirgða um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst.

C—3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla er yfir 20 kW:

a) Um kWst.-mæli á kr. 2.52 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 8 475.00. Notað afl telst vera mesta meðalálag á árinu mælt yfir stundarfjórðung á kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:
Um kWst.-mæli á kr. 2.52 hverja kWst. auk fastagjalds kr. 8 020.00 á hvert kW í málraun uppsettra véla á árinu.

Heimilt er að rjúfa straum í allt að þrem stundum á dag samkv. þessum gjaldskrárlið (C—3) kl. 10.30—12.00 og kl. 17.30—19.00.

C—4. Um afl- og orkumæli:

a) Af notuðu afli mælt í stundarfjórðung kr. 8 475.00 á kW á ári.

b) Af allri notkun kr. 2.52 hverja kWst.

Samkvæmt þessum gjaldskrárlið heimilast að selja raforku til vélareksturs, hitunar og ljósa, en reikna skal gólffletargjald vegna ljósanotkunar kr. 93.00 á hvern ferm. í vinnusölum, kaffistofum og öðrum slíkum, en kr. 37.00 á hvern ferm. í vörugeymslum, efnisgeymslum, frystiklefum og þess háttar. Þar sem erfitt er að greina milli hverjum þessara flokka gólffletargjald skal reikna eftir, skal greiða kr. 73.00 á hvern ferm. á ári.

D. Hitun
án söluskatts frá 1. des. 1973.

D—1. Um kWst.-mæli á kr. 4.20 hverja kWst.

D—2. Um kWst.-mæli með rofi í eina til þrjár klst. á dag kr. 2.40 hverja kWst.

D—3. Um afl- og orkumæli:

a) Á kr. 2.40 hverja kWst. auk fastagjalds af mestu aflnotkun á árinu kr. 1 572.00 hvert kW.

b) Ef ekki eru tök á að mæla aflnotkun, skal greiða samkv. ástimplun hitatækja og fullt álag.

D—4. Um kWst.-mæli á kr. 1.04 hverja kWst. með rofi frá kl. 8—23.

E. Önnur raforkusala.

Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á kr. 9.20 hverja kWst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.

Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kWst.-mæli á kr. 15.00 hverja kWst.

Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kWst.-mæli á kr. 2.80 hverja kWst. ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 22.00 eða um tvígjaldsmæli á kr. 2.15 hverja kWst. á tímanum frá kl. 22.00 til 8.30 og kr. 7.30 hverja stund frá kl. 8.30 til 22.00.

Til gatna- og hafnarlýsingar svo og vinnulýsingar við nýbyggingar og aðra mannvirkjagerð á kr. 15.00 hverja kWst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A—1. Þegar sérstaklega stendur á má rafveitustjóri þó að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, veita afslátt frá gjaldskrárlið C—E (báðir meðtaldir) á orku, sem notuð er á sumrin sé um aukningu frá vetrarnotkun að ræða. Enn fremur að selja orku eftir sérstökum samningi, sé það hagstætt vegna orkunýtingar rafveitunnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 60 amp. og minni	kr.	45.00 á mán.
2.	Af þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	55.00 - —
3.	Af þrífasa mælum 50 amp. og 100 amp.	—	92.00 - —
4.	Af þrífasa mælum 100 amp. og yfir	—	156.00 - —
5.	Af mestaaflsmælum 100 amp. og minni	—	145.00 - —
6.	Af mestaaflsmælum yfir 100 amp.	—	275.00 - —
7.	Af álagsstýriliðum minni gerð	—	156.00 - —
8.	Af álagsstýriliðum stærri gerð	—	275.00 - —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld miðast við aflþörf notanda, sem gerir grein fyrir væntanlegri notkun sinni í umsókn um heimtaug og ákveður rafveitustjóri stærð og gerð heimtaugar í samræmi við það.

	Málstraumur stofnvara amp.	Hámarksafl kVA	Heimtaugargjald kr.
1.	3 × 60	22	34 892.00
2.	3 × 100	38	51 400.00
3.	3 × 200	75 sp.	101 000.00
4.	3 × 350	132	165 300.00

Sp. = spennir.

Ofangreint gjald miðast við 15 metra langan jarðstreng eða 30 metra loftlínuheimtaug. Þar sem heimtaug þarf að vera lengri en að framan greinir, skal það sem fram yfir er, greiðast samkv. kostnaðarreikningi. Lengd heimtaugar reiknast frá lóðarmörkum við götu, stystu greiðfæra leið að varkassa á útvegg. Teljist hagkvæmara að hafa varkassann á innvegg, skal leita samþykkis rafveitustjóra um gerð og frágang pípu, sem strengurinn er dreginn í, svo og staðsetningu varkassa svo aðgengilegt sé að komast að honum, og greiðir húseigandi kostnað af því.

Sé lögð bráðabirgðaheimtaug í vinnuskúr eða hús í byggingu, skal greiða fyrir hana sem hér segir:

Fyrir 60 amp. einfasa	kr.	7 350.00
Fyrir 60 amp. þrífasa	—	9 200.00

Verði þörf á að skipta um heimtaug vegna aukinnar raforkuþarfar skal notandinn greiða hina síðari samkvæmt kostnaðarreikningi.

Heimtaug verður ekki lögð meðan frost er í jörðu, eða óveður háir útivinnu. Sé um óskipulögð svæði að ræða, eða óeðlilegar eða erfiðar aðstæður, skal greiða heimtaugargjald samkv. reikningi.

Ef fleiri en ein heimtaug er lögð að húsi skal húseigandinn greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir kostnaðarreikningi.

Sé nauðsynlegt eða hagkvæmara að setja upp spennistöð að mestu eða öllu leyti vegna eins notanda, skal hann leggja til lóð eða húsnæði fyrir spennistöðina, eftir því sem hagkvæmara þykir að dómi rafveitustjóra, vegna staðsetningar spennistöðvarinnar, svo og allan kostnað af spennistöðinni (búnaði).

Þegar lóð er lögð til, er það rafveitunni gert að kostnaðarlausu og skal í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð og staðsetningu stöðvarinnar.

Þegar húsnæði er lagt til skal það fullnægja skilyrðum um gerð spennistöðvarhúss, að dómi rafveitustjóra.

IV. OPNUNARGJÖLD

1. Hafi gjald samkv. gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal greiða gjald fyrir enduropnun kr. 1 100.00 á hvern mæli.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni tafarlaust lokað, og ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur bætt úr því, og greitt kr. 1 100.00 fyrir enduropnun til innheimtu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGAR

Bæjarstjórn Grindavíkur er heimilt að hækka eða lækka gjöld samkv. gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda verði breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur. Hækki innkaupsverð á raforku, kaupgjald eða verðlag er bæjarstjórn heimilt að fengnum tillögum rafveitunnar, að hækka rafmagnsreikningana um allt að 50% af hækkuninni.

VI. ÝMIS ÁKVÆÐI

Söluskattur er innifalinn í verðinu, svo og verðjöfnunargjald og önnur slík lögskyld gjöld.

Gjaldskrá þessi er samþykkt í bæjarstjórn Grindavíkur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi eldri gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur.

Iðnaðarráðuneytið, 15. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 354. 15. nóvember 1974.

AUGLÝSING

um sérlyf, sem samþykkt hafa verið til upptöku á sérlyfjaskrá.

Eftirtalin sérlyf hafa verið samþykkt til upptöku á sérlyfjaskrá:

AMOXIL (Beecham, 1646)	
Dreifuduft 4. fl.	1 ml inniheldur: Amoxycillini trihydras 50 mg.
Hylki 4. fl.	Hvert hylki inniheldur: Amoxycillini trihydras 0,375 g.

BACTRIM (Roche, 1617) Stungulyf 4. fl.	Hver lykja inniheldur: Trimethoprimum NFN 80 mg, Sulfamethoxazolum NFN 0,4 g.
CALMURIL-HYDROCORTISON (Asa, 1685) Krem 50. fl.	1 g inniheldur: Carbamidum 0,1 g, Acidum lacticum 50 mg, Hydrocortisonum NFN 10 mg.
DALACIN C, (Upjohn 1234) Dreifuduft 4. fl.	1 ml af lyfinu fullbúnu inni- heldur: Palmitatestra af Streptovarycini chloridum NFN, samsvarandi Streptovarycinum NFN 15 mg.
DOPAMET (Dumex, 1693) Töflur 30. fl.	Hver tafla inniheldur: Methyldopum NFN 0,25 g (Filmhúðað).
DOPAMET (Dumex, 1628) Töflur 30. fl.	Hver tafla inniheldur: Methyldopum NFN 0,5 g (Filmhúðað).
DUO-AUTOHALER (Riker, 1464) Innúðalyf 32. fl.	1 ml inniheldur: Isoprenalini chloridum NFN 8 mg, Metaoxedrini bitartras NFN 12 mg.
FUNGILIN (Squibb, 1667) Töflur 4. fl., 47. fl.	Hver tafla inniheldur: Amphotericinum NFN 10 mg.
ISO-AUTOHALER (Riker, 1465) Innúðalyf 32. fl.	1 ml inniheldur: Isoprenalini sulfas NFN 4 mg.
LOMUDAL (Fisons, 1561) Duft í hylkjum til innöndunar 32. fl.	Hvert hylki inniheldur: Natrii cromoglicas NFN 20 mg.

SEPTRIN (Wellcome, 1720)	
Saft 4. fl.	1 ml inniheldur: Trimethoprimum NFN 8 mg, Sulfamethoxazolum NFN 40 mg.
Töflur 4. fl.	Hver tafla inniheldur: Trimethoprimum NFN 80 mg, Sulfamethoxazolum NFN 0,4 g.
Töflur paediatric 4. fl.	Hver tafla inniheldur: Trimenhoprimum NFN 20 mg, Sulfamethoxazolum NFN 0,1 g.
TRASICOR (Ciba-Geigy, 1250)	
Töflur 14. fl., 30. fl., 31. fl.	Hver tafla inniheldur: Oxprenololi chloridum NFN 80 mg.
TROBICIN (Upjohn, 1539)	
Stungulyf 4. fl.	Hvert hettuglas inniheldur: Spectinomycini chloridum NFN 0,2 g, þurrefni. Leysir fylgir.

Þetta birtist hér með þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 15. nóvember 1974.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Almar Grímsson.

Nr. 355. 18. nóvember 1974.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

A—1 Kr. 33.33 hver kWst. til lýsingar.

A—2 Kr. 9.45 hver kWst. til lýsingar auk fastagjalds, er nemi kr. 4 821.00 á ári fyrir 25 m² gólfflöt, eða minna af gólffleti af rúmi því, er lýsa skal, og kr. 143.00 fyrir hvern ferm. umfram 25 m².

Þennan gjaldskrárlið má nota í verslunum fyrir kæliskápa og 1-fasa mótora upp að 3 kW og greiði notandi aukagjald fyrir hvert kW sem svarar til gjalds fyrir 38 fermetra gólfflatar.

B. Almenn heimilisnotkun.

B—1 Um kWst.-mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Kr. 33.33 hver kWst. til ljósa og kr. 7.64 hver kWst. til suðu og hitunar.

B—2 Kr. 6.31 hver kWst. til heimilisnotkunar. Auk þess greiðist fastagjald kr. 50.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar íbúðar. Við útreikning á gólffleti

skal telja öll herbergi og eldhús, enn fremur ganga, baðherbergi, geymslur og bílskúra.

B—3 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar. Kr. 6.30 hver kWst. og fastagjald ákveðið af stjórn Rafveitu Akureyrar.

C. Vélanotkun.

C—1 Kr. 16.09 hver kWst. til iðnaðar.

C—2 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 5 312.00 hvert kW upp að 50 kW og kr. 2.73 hver kWst. fyrir fyrstu 200 000 kWst. ársnotkun.

C—3 Um mestastraumsmæli, ef um meira en 50 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári, kr. 4 719.00 hvert kW sem er fram yfir 50 kW og kr. 2.56 hver kWst. sem er umfram 200 000 kWst.

C—4 Kr. 9.44 hver kWst., ef um meira en 30 kW er að ræða og notkunartími er meiri en 1000 klst. á ári.

C—5 Kr. 9.91 hver kWst. fyrir búrekstur.

C—6 Sértaxti Gefjunar, kr. 1.21/1.03 hver kWst. og kr. 10 051.00 hvert kW.

C—7 Sértaxti Iðunnar, gufuketill, kr. 1.30 hver kWst.

D. Hitun.

D—1 Kr. 2.00 hver kWst. til hitunar, ef straumur er rofinn í allt að þrjár klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó ekki lengur en 1½ klst. í senn.

D—2 Kr. 2.70 hver kWst. til hitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.

D—3 Kr. 1.57 hver kWst. til hitunar um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til 8.

D—4 Kr. 1.16 hver kWst. til hitunar (næturhita), ef straumurinn er rofinn á tímabilinu kl. 8 til 23.

D—5 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 1.18 hver kWst. á tímabilinu 1. okt. til 30. apríl.

D—6 Sértaxti Sundlaugar Akureyrar, kr. 1.03 hver kWst. á tímabilinu 1. maí til 30. sept.

E. Hitun í iðnaði.

E—1 Kr. 4.30 hver kWst. til iðnaðarhitunar, enda sé lágmarksnotkun 10 000 kWst. á ári.

E—2 Kr. 5.59 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 8 til 23.

E—3 Kr. 2.73 hver kWst. um tvígjaldsmæli, á tímabilinu kl. 23 til kl. 8.

E—4 Kr. 3.25 hver kWst. til súgþurrkunar.

F—1 Sértaxti Málmhúðunarinnar, kr. 2.96 hver kWst. til iðnaðar.

Skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.

b. Að notandi kosti tengingu stjórntækis fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir það samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.

c. Hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn getur, með sérstökum samningi, selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi raforkusölu til þeirra hvenær sem þarf að dómi rafveitustjóra.

2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri, í samráði við rafveitustjórn, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert sinn.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir veitu hverri, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða **árs**leigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

	Upp að 30 amp. Kr.	30—50 amp. Kr.	50—100 amp. Kr.	100—500 amp. Kr.	Yfir 500 amp. Kr.
1-fasa kWst.-mælar	487.00	600.00	653.00		
3-fasa kWst.-mælar	799.00	1 265.00	1 631.00	2 717.00	5 976.00
Tvígjalds- og mestastraumsmælar .		1 631.00	2 717.00	4 376.00	8 762.00
Skiptirofar/skiptiklukkur		2 017.00			

Að öðrum tækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera sem næst 15% af mælitækisverðinu, og semur rafveitustjóri nánari skrá um leiguna. **Leigan** skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD

Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar, kr. 500.00. Enn fremur skal sama gjald tekið ef farið er á staðinn til lokunar jafnvel þótt lokun sé ekki framkvæmd.

IV. HEIMTAUGARGJÖLD

1. Heimtaugargjald skal greitt fyrir hverja heimtaug er tengir húsveitu við veitukerfi Rafveitu Akureyrar, og skal það greitt við umsókn, eða samtímis og greiðsla annarra byggingargjalda fer fram.
2. Heimtaugargjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi töflu:

Málstraumur Málraun	Stofngjald Jarðstr. Kr.	Stofngjald Loftlína Kr.	Lengdargjald Jarðstr. Kr./m	Lengdargjald Loftlína Kr./stólpi	Umframgjald Loftlína Kr./stólpi
25 A 1-fasa	—	5 500.00	—	Innifalið	10 000.00
25 A 3-fasa	—	8 000.00	—	—	14 000.00
63 A 1-fasa	40 000.00	8 000.00	Innifalið	—	14 000.00
63 A 3-fasa	44 000.00	9 300.00	—	—	15 500.00
110 A 3-fasa	54 000.00	11 000.00	—	—	19 000.00
200 A 3-fasa	31.000.00	—	2 300.00	—	—
315 A 3-fasa	94 000.00	—	3 100.00	—	—
300 kVA 3-fasa	250 000.00	—	skv. kostn.	—	—
500 kVA 3-fasa	400 000.00	—	—	—	—
800 kVA 3-fasa	650 000.00	—	—	—	—

3. Séu aðstæður óvenjulegar að því er snertir fjarlægð húsveitu frá veitukerfi, eða fyrirhugaða raforkunotkun húsveitunnar, skal heimtaugargjald ákveðið samkvæmt sérstökum samningi hverju sinni.
4. Sé nauðsynlegt að setja upp spennistöð vegna tiltekins notanda og hún að mestu leyti notuð í hans þágu, skal notandanum skylt að leggja til lóð undir stöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu og skal hann í öllu hlíta skilmálum rafveitunnar um stærð lóðarinnar og staðsetningu stöðvarinnar.

5. Þegar heimtaug er stækkuð eða henni breytt úr loftlínuheimtaug í jarðstrengsheimtaug, samkvæmt beiðni notanda, skal greiða fullt heimtaugargjald fyrir hina nýju heimtaug, að frádregnu gjaldi hinnar fyrri heimtaugar, samkvæmt gildandi gjaldskrá, þegar breyting fer fram.

6. Lengd jarðstrengsheimtaugar reiknast frá næsta útitengiskáp eða rofa í spennistöð að stofnvarkassa eða stofntengikassa í hitaveitu.

7. Lengdargjald skal greitt fyrir hvern metra umfram 5 m innan lóðarmarka í jarðstrengsheimtaug og fyrir hvern stólpa innan lóðarmarka í loftlínuheimtaug.

V. ÝMIS ÁKVÆÐI

Söluskattur og verðjöfnunargjald, svo og önnur slík lögskyld gjöld eru innifalin í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi, sem samþykkt er í bæjarstjórn Akureyrar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 110 21. mars 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 18. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

20. nóvember 1974. Nr. 356.

GJALDSKRÁ

fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.

Fastagjald.

1. gr.

Fyrir hverja húseign í lögsagnarumdæmi Vestmannaeyja skal árlega greiða vatnsskatt.

Þó skal gjald þetta ekki innheimt fyrr en viðkomandi hús getur fengið vatn úr dreifikerfi vatnsveitunnar.

2. gr.

Vatnsskattur skv. 1. gr. skal vera 1.125% af fasteignamatsverði húss. Hafi fasteignamat ekki farið fram á húsi, sem hægt er að tengja dreifikerfi vatnsveitunnar, áætlar vatnsveitan gjaldið.

Notkunargjald.

3. gr.

Vatnsveitan leggur til vatnsmæla í hvert hús (hverja íbúð) og skal notandi greiða kr. 34.00 fyrir hvern teningsmetra vatns.

Notkunargjald þetta innheimtir Rafveita Vestmannaeyja á tveggja mánaða fresti, og annast mælaaflestur.

Vatn til skipa og báta.

4. gr.

Greiðsla fyrir vatn, sem afgreitt er til skipa og báta í Vestmannaeyjahöfn, skal vera kr. 68.00 fyrir hvern teningsmetra, og auk þess kr. 450.00 í afgreiðslugjald, ef

vatnið er afgreitt frá kl. 08.00—17.00 á virkum dögum en kr. 900.00, ef afgreiðsla fer fram á öðrum tímum. Vatn til skipa skal staðgreitt, nema um annað hafi verið samið fyrir fram. Skip, sem fengið hefur vatn afhent, má ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt eða um greiðslu þess samið.

5. gr.

Vatnsveitunni er heimilt að ákveða fast árlegt vatnsgjald fyrir skip og báta, sem heimahöfn eiga í Vestmannaeyjum eða eru að staðaldri gerð þaðan út.

Fellur þá niður vatnsgjald skv. 4. grein.

6. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, sem að framan eru talin, eða þegar mælingu verður ekki við komið, skal greiða gjald eftir ákvörðun vatnsveitunnar hverju sinni.

Stofngjöld.

7. gr.

Vatnsveitan sér um lagningu heimæða í hús og setur þar upp vatnsmæla á sinn kostnað.

8. gr.

Í stofngjald skal greiða 2.25% af fasteignamatsverði húss. Hafi endanlegt fasteignamat ekki farið fram, ákveður vatnsveitan gjaldið hverju sinni.

9. gr.

Ef um sérstaklega langar og kostnaðarsamar heimtaugar er að ræða, skal húseigandi greiða það, sem talist getur umfram eðlilegan kostnað.

10. gr.

Stofngjald skv. ákvæðum þessarar gjaldskrár skal greitt í einu lagi, áður en tenging við dreifikerfi vatnsveitunnar er framkvæmd.

11. gr.

Stofngjöld skulu greiðast á skrifstofu bæjarsjóðs. Hins vegar mun Rafveita Vestmannaeyja annast innheimtu fastagjaldsins ásamt notkunargjöldum.

12. gr.

Ef loka þarf fyrir vatnsinntak svo sem vegna þess, að notkunar- eða fastagjald hefur ekki verið greitt innan 10 daga frá útsendingu reiknings rafveitunnar eða stofngjald innan tilskilins frests skv. kröfubréfi bæjarsjóðs eða af öðrum þeim ástæðum, sem greindar eru í 10. gr. reglugerðar fyrir vatnsveitu Vestmannaeyja, skal húseigandi greiða kr. 2 250.00 í opnunargjald áður en enduropnun fer fram.

13. gr.

Bæjarstjórn getur hækkað eða lækkað framantalin gjöld, öll þeirra eða hvert um sig um allt að 50%, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytis.

Fiskiðnaðurinn.

14. gr.

Bæjarstjórn getur ákveðið sérstaka gjaldskrá fyrir fiskiðnaðinn og aðra vatnsfreka starfsemi.

15. gr.

Þegar rætt er um fasteignamatsverð í gjaldskrá þessari er átt við fasteignamat það, sem öðlaðist gildi um áramótin 1971—1972.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með skv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja nr. 95 frá 11. apríl 1972.

Félagsmálaráðuneytið, 20. nóvember 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

21. nóvember 1974. Nr. 357.

REGLUGERÐ

um merkingu þorskfiskneta.

1. gr.

Allir netadrekar skulu greinilega merktir einkennisstöfum þeirra skipa, sem nota þá. Verði eigendaskipti á skipi og netaveiðarfærum eða eingöngu netaveiðarfærum, ber seljanda að afmá merki sín af netadrekunum og kaupanda að setja einkennisstafi síns skips í staðinn. Merki þessi skulu annað hvort vera höggvin í eða soðin á.

2. gr.

Allar netabaujur skulu merktar með flaggi, sem komið er fyrir efst á baujustönginni. Á flaggið skal mála einkennisstafi skipsins, sem notar netin. Auk þessa er heimilt að auðkenna flaggið með merki skipsins. Undir fyrrnefndu flaggi skal koma fyrir öðru flaggi þar sem á er málað númer hverrar netatrossu þannig, að allar netatrossur skipsins séu tölusettar frá einum og til þess fjölda, sem skipinu er heimilt að nota samkvæmt reglugerð nr. 51 frá 23. mars 1972 um verndun fiskimiða fyrir veiði með þorskanetum. Auk þessa skulu allir belgir greinilega merktir með einkennisstöfum þess skips, sem notar þá.

3. gr.

Skipstjóra skal skylt að merkja net sín þannig, að glöggt megi greina, hvor endi netatrossu sé austur- eða vesturendi og er þá miðað við réttvísandi norður- og suðurlínu. Skal merking framkvæmd á þann hátt, að á miðju baujustangar á vestari enda trossu skal komið fyrir netahring (flot), sem hæglega má losa og færa milli bauju. Leggi skip net sín á svæði þar sem togveiðar eru heimilar er skipstjóra skylt að auðkenna vestari enda netatrossa með hvítu blikkljósi.

4. gr.

Auk almenns eftirlits Landhelgisgæslu með veiðum og veiðarfærum, geta sérstakir eftirlitsmenn sjávarútvegsráðuneytisins haft eftirlit með því, að ákvæðum reglugerðar þessarar sé fylgt og skal skipstjóri veiðiskips gera eftirlitsmanni kleift að gera þær athuganir á veiðarfærum skipsins, er hann telur nauðsynlegar, enda valdi eftirlitið sem minnstri truflun og óþægindum við veiðarnar.

5. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og heimilt er að gera afla og veiðarfæri upptæk til ríkissjóðs. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins og öðlast gildi 1. janúar 1975 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 21. nóvember 1974.

Matthías Bjarnason.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 358. 22. nóvember 1974.

REGLUGERÐ

fyrir bændaskólana á Hólum og Hvanneyri og fyrir framhaldsnám í búfræði á Hvanneyri.

A. BÚFRÆÐINÁM

I. KAFLI

Hlutverk bændaskólanna, skipulag og stjórn þeirra.

1. gr.

Tilgangur skólanna er að veita bændaefnum hagnýta þekkingu í búrekstri.

2. gr.

Á skólajörðunum skulu rekin kennslu- og tilraunabú. Þar skulu gerðar tilraunir og athuganir í þágu landbúnaðarins.

3. gr.

Skólarnir heyra undir landbúnaðarráðuneytið, landbúnaðarráðherra hefur í hendi yfirstjórn þeirra og skólabúanna.

4. gr.

Ráðherra getur, eftir tillögum skólastjóra bændaskólanna, ákveðið verkaskiptingu milli skólanna í einstökum greinum, svo og ákveðið um eitt ár í senn, að einungis önnur deild þeirra starfi.

5. gr.

Heimilt er í samráði við landbúnaðarráðuneytið að halda námskeið á vegum bændaskólanna fyrir bændur og bændaefni, svo og fyrir aðra, sem starfa á sviði landbúnaðarins. Námskeið þessi séu til hvatningar og fræðslu.

6. gr.

Skólarnir starfa í tveimur deildum, undirbúningsdeild og bændadeild. Heimilt er skólastjóra að skipta hverjum námsvetri í 2 námsannir. Skólasetning skal fara fram eigi síðar en 15. október. Jólaleyfi er frá 21. desember til 4. janúar að báðum

dögum meðtöldum. Heimilt er að fella niður kennslu allt að einum degi í mánuði eða lengja jólaleyfi allt að því, sem þessu nemur. Heimilt er að hafa 7 daga páskafrí. Skólaslit fari fram ekki síðar en 15. maí.

Heimilt er að hafa námskeið í verklegum greinum allt að hálfum mánuði á ári utan hins venjulega skólatíma.

7. gr.

Vanræki nemandi nám, mæti ekki í kennslustundir eða til verklegs náms eða brjóti reglur skólans, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skóla.

II. KAFLI

Skólastjórar, kennarar, störf þeirra og launakjör.

8. gr.

Við hvorn skóla skulu vera í það minnsta sex starfsmenn miðað við fullt skólastarf. Þeir eru skólastjóri og fimm kennarar og er einn þeirra yfirkennari, sem fer með störf skólastjóra við búnaðarskólann í forföllum og fjarveru hans, eftir nánari ákvörðun skólastjórans. Starfsmenn þessir skulu hafa kandidatspróf í búfræði eða hliðstæða menntun. Ef sérstakur kennari er ráðinn til kennslu í almennum námsgreinum, smíðum og leikfimi, skal gera til hans sömu menntunarkröfur og kennara við skóla gagnfræðastigsins.

Kennari í vélfræði, meðferð og hirðingu búvéla, skal hafa lokið prófi í þeim greinum eða hlotið á annan hátt þá þekkingu og starfsþjálfun, sem skólastjóri og ráðherra telja fullnægjandi.

Þeir menn, er lokið hafa námskeiði í kennslutækni til viðbótar kandidatsprófi í búfræði, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir í þessi störf. Ráðherra skipar skólastjóra. Hann skipar einnig yfirkennara og kennara að fengnum tillögum skólastjóra. Aukakennara ræður skólastjóri.

9. gr.

Launakjör skólastjóra og kennara skulu vera samkvæmt kjarasamningum starfsmanna ríkisins.

Fyrir bústjórn skulu greidd sérstök laun samkvæmt samningi, er ráðherra staðfestir.

Skólastjóri skipuleggur kennsluna og störf, sem kennurum eru falin. Honum ber að halda kennarafundi, þegar hann telur ástæðu til eða þegar meiri hluti kennara óskar þess. Á þessum fundum skulu skólastjóri og kennarar ræða framkvæmd kennslunnar og annað, sem við kemur starfsemi stofnunarinnar. Skólastjóri skal fylgjast með störfum kennaranna og námi nemenda. Honum er heimilt að fela kennurum eftirlit með nemendum.

Skólastjóri sér um eignir stofnunarinnar og reikningshald. Reikningarnir skulu gerðir upp um áramótin og þeim skilað til Stjórnarráðsins. Skýrsla um skólann skal birt annað hvert ár.

Skólastjóri sjái um, að nemendur geti haft sameiginlegt mötuneyti, en ella selji skólinn nemendum fæði og þjónustu við kostnaðarverði.

10. gr.

Kennurum ber að gegna öllum störfum sínum með áhuga og samviskusemi gagnvart nemendum og stofnuninni í heild.

Hafi kennari ekki fulla kennslu þann tíma, sem skólinn starfar, ber honum að vinna störf í þágu stofnunarinnar í þess stað, t. d. eftirlit með nemendum, í bóka-

safni, við tilraunir og rannsóknir, við viðhald á húsbúnaði og húsum skólans svo og á viðhaldi á vélum og tækjum skóla og skólabús.

Á sama hátt ber kennurum að vinna að ofangreindum störfum þótt skóla sé slitið, þar til starfstími þeirra hvert ár er orðinn 9 mánuðir. Heimilt er þó skólastjóra, að höfðu samráði við ráðherra að haga ráðningu starfsmanna á annan hátt. Um daglegan vinnutíma, skal miðað við ákvæði kjarasamninga.

III. KAFLI
Inntaka og inntökuskilyrði.

11. gr.

Skrifleg beiðni um upptöku í skólann skal senda skólastjóra fyrir lok ágústmánaðar hvert ár. Skólastjóri veitir inntöku í skólann og svarar umsækjendum.

12. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í skólann eru þessi:

a. að umsækjandi sé fullra 17 ára, þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstakar ástæður mæla með.
b. að hann hafi unnið minnst eitt ár við landbúnaðarstörf eftir fermingu, þó getur skólastjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, enda mæli sérstakar ástæður með.
c. að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi.
d. Heimilt er að taka nemendur inn í bændadeild skólans, ef þeir að dómi skólastjóra hafa aflað sér bóklegrar þekkingar, er samsvari a. m. k. námi undirbúningsdeildar. Skulu þeir ganga undir próf í þeim námsgreinum undirbúningsdeildar, sem skólastjóri ákveður.

IV. KAFLI
Námsefni og próf.

13. gr.

Námsefni undirbúningsdeildar skal sem næst svara til námsefnis gagnfræðastigsins í eftirtöldum námsgreinum.

Íslensku, stærðfræði, grasafræði, eðlisfræði, dönsku (ensku) og bókfærslu. Þá skulu einnig kenndar búsmíðar í undirbúningsdeild, teljast þær ein einkunn. Eina einkunn skal gefa fyrir stærðfræði, íslensku, grasafræði og eðlisfræði. Hálfa einkunn skal gefa fyrir dönsku (ensku) og bókfærslu.

14. gr.

Námsefni, sem lagt er til grundvallar í námi bændadeildar, er skipt í námsgreinahópa. Hverjum námsgreinahóp er síðan skipt í námsgreinar. Kennsluefni í einstökum námsgreinum skal hagað samkvæmt námsskrá, sem skal liggja fyrir í byrjun hvers skólaárs.

Námsefni skiptist í námssvið, sem hér segir, og skulu vægi þeirra á brottfararprófi vera innan neðangreindra marka:

	Vægi		
	bókleg	verkleg	samtals
A. Líffræði:			
(Líffærafræði jurta og dýra, lífeðlisfræði jurta og dýra, gerlafræði, erfðafræði og efnafræði)	3—4	1	4—5
B. Búfjárrækt:			
(Fóðurfræði, kynbótafræði, sköpulag búfjár og			

	Vægi bókleg	Vægi verkleg	samtals
dómar, tamningar, almenn búfjárfræði, mjólkurfræði, vélrúningur og mjaltir)	4—5	2—3	6—8
C. Bústjórn: (Bókfærsla og búreikningar, búnaðarstefnur og saga, rekstrarhagfræði og vinnufræði, þjóðhagfræði og þjóðfélagsfræði, búnaðarlöggjöf)	3—4	1—2	4—6
D. Bútækni: (Vélfræði, verkfærafræði, byggingafræði og heyverkun)	3—4	2—3	5—7
E. Jarðrækt: (Jarðfræði, jarðvegsfræði, áburðarfræði, jarðvinnsla, vatnsmiðlun, nytjajurtir, nýrækt, veðurfræði)	5—6	1—2	6—8
F. Umhverfismál og hlunnindi: (Fiskeldi, fiskirækt og hlunnindi, ferðamál, náttúruvernd og mengun)	0—2		0—2

Tengja skal saman, eftir því sem kostur er á, hina bóklegu og verklegu þætti námsins.

15. gr.

Kennarar prófa hver í sinni námsgrein og ákveða í samráði við skólastjóra hver úrlausnarefni skuli vera og hver verkleg, og einnig hvort próf skuli vera munnlegt, skriflegt eða hvort tveggja.

16. gr.

Eina samræmda einkunn skal gefa fyrir árangur nemenda á hverju námssviði sbr. 14. gr. Reikna skal sérstaka meðaltalseinkunn fyrir námsárangur í undirbúningsdeild.

Vægi námssviðs og einstakra námsgreina miðast við starfstíma skólanna, og skal eitt vægi svara til stundafjölda einnar starfsviku.

17. gr.

Gefa skal einkunn í hverri deild fyrir ástundun eftir reglum, sem ráðherra setur að fengnum tillögum skólastjóra. Við búfræðipróf telst einkunn fyrir ástundun sem 1 vægi og við próf í undirbúningsdeild sem hálf einkunn.

18. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1 til 10. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir mjög lélega frammistöðu.

19. gr.

Við skriflegt próf skal ætla nemendum 2—4 stundir til úrlausnar verkefna eftir ákvörðun skólastjóra. Noti nemandinn óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

Nú getur nemandi ekki gengið undir próf sökum veikinda eða annarra gildra forfalla, og getur þá skólastjóri leyft honum að ljúka prófi á öðrum tíma. Geti nemandi ekki stundað íþróttir sakir vanheilsu, eða af öðrum gildum orsökum, getur skólastjóri veitt undanþágu frá prófi í þeirri grein. Einkunn fyrir íþróttir telst 1 vægi á búfræðiprófi.

20. gr.

Til að nemandi standist burtfararpróf, eða próf úr einstökum deildum, skal hann hljóta að minnsta kosti 5.0 í vegið meðaltal allra námssviða og lágmarkseinkunn á hverju sviði að minnsta kosti 3.0. Fái nemandi einkunn 0 á einhverju sviði útilokar það burtfararpróf. Heimilt er að endurtaka próf einu sinni ef nem-

andi fær undir lágmarkseinkunn á allt að 2 sviðum enda sé vegin meðaltalseinkunn hans að minnsta kosti 5.0. Endurtaka prófa fer fram í byrjun næsta skólaárs. Við meðaltalsútreikning gildir þó áfram fyrri einkunn á námssviðum.

Meðaltalseinkunnir	9.0—10.0	teljast	I. ágætiseinkunn
—	7.3— 8.9	—	I. einkunn
—	6.0— 7.2	—	II. —
—	5.0— 5.9	—	III. —

21. gr.

Að afloknu búfræðiprófi skal afhenda nemendum, sem standast prófin, prófskírteini með árituðum einkunnum og fjölda vægja á einstökum sviðum.

Þeir einir, sem lokið hafa prófi í búfræði eða hliðstæðu prófi frá búnaðarskólum erlendis, hafa rétt til þess að bera starfsheitið búfræðingur.

V. KAFLI

Stofn- og rekstrarkostnaður o. fl.

22. gr.

Stofnkostnaður við að gera skólana og skólabúin svo úr garði, að þau geti sem best gegnt hlutverki sínu, samkvæmt lögum og reglugerð, svo og rekstrarkostnaður skólanna, greiðist úr ríkissjóði. Verði rekstrarhalli á skólabúunum skal hann greiðast úr ríkissjóði.

B. FRAMHALDSNÁM Í BÚFRÆÐI AÐ HVANNEYRI

Um Búvísindadeild Bændaskólans á Hvanneyri og stjórn hennar.

23. gr.

Við Bændaskólann á Hvanneyri skal vera deild fyrir framhaldsnám í búfræði. Heiti hennar er Búvísindadeild Bændaskólans á Hvanneyri.

Hlutverk hennar er:

1. Að veita hagnýta og fræðilega menntun í búvísindum og undirstöðugreinum þeirra. Skal kennslan einkum miðuð við það, að nemendur geti orðið virkir leiðbeinendur og tekið að sér trúnaðarstöður í þágu bændastéttarinnar, svo sem störf ráðunauta, kennslu við bændaskóla og tilraunastörf o. fl.
2. Að vinna að rannsóknum á sviði landbúnaðarins.

24. gr.

Skólastjóri hefur á hendi umsjón og stjórn búvísindadeildar og annast reikningsfærslu hennar. Skulu reikningar sendir ráðuneytinu á sama hátt og reikningar bændaskólans. Skýrsla um deildina skal birt með skýrslu bændaskólans.

25. gr.

Námstíminn er þrír vetur. Hefst hann hvern vetur síðari hluta september. Við það skal miðað, að árlegur kennslutími sé minnst 30 vikur.

Auk þess er heimilt, þá er nám stendur, að nota tvívegis allt að einum mánuði að sumri í verklegt nám, svo sem mælingar, tilraunastörf, náttúruskoðun o. fl.

26. gr.

Jólaleyfi skal vera frá 21. desember til 4. janúar, að báðum dögum meðtöldum, og páskafrí allt að 7 dagar.

27. gr.

Vanræki nemandi nám, eða brjóti reglur skólans, ber skólastjóra að áminna hann. Ef það ber ekki árangur, skal honum vísað úr skóla.

28. gr.

Ráðherra skipar yfirkennara og fasta kennara við Búvísindadeild að fengnum tillögum skólastjóra. Þeir einir geta orðið kennarar við deildina, sem eftir kandidatspróf hafa lagt stund á sérnám í þeim aðalgreinum, sem þeim er ætlað að kenna.

Inntökuskilyrði.

29. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í deildina eru þessi:

a. Að umsækjandi sé búfræðingur og hafi hlotið 1. einkunn við búfræðipróf.
b. Að umsækjandi hafi stúdentspróf eða próf frá undirbúnings- og raungreinadeildum Tækniskóla Íslands.
c. Að hann sé fullra 19 ára.
d. Að hann hafi óflekkað mannorð og sé ekki haldinn smitandi sjúkdómi.

30. gr.

Skrifleg beiðni um inntöku skal berast skólastjóra fyrir lok júnímánaðar ár hvert.

Námsefni og próf.

31. gr.

Kennsla fari fram í fyrirlestrum, umræðuhópum, æfingatímum og yfirheyrslum eftir því sem kennarar ákveða. Skal jafnan kostað kapps um að fá þá kennslukrafta, sem bestir eru fáanlegir í hverri grein.

32. gr.

Námsgreinum skal gefa vægi við einkunnagjöf og mat námsefnis og svarar eitt vægi til einnar viku vinnu í námi.

Námsefninu er skipt í eftirfarandi námssvið:

a.	Undirstöðugreinar	35—40 vægi
b.	Búfjárræktarsvið	10—25 —
c.	Jarðræktarsvið	10—25 —
d.	Hagfræðisvið	6—15 —
e.	Bútæknisvið	6—15 —
f.	Aðalverkefni	6 —

Vægi einstakra námsgreina skal tilkynnt í námsskrá, er skal liggja fyrir við byrjun hvers skólaárs.

33. gr.

Nemendur þurfa 90 vægi hið minnsta til að ljúka prófi.

Námsárangur skal meta með námsverkefnum og/eða prófum.

Próf geta verið munnleg eða skrifleg.

Námsskrá skal liggja fyrir við byrjun hvers skólaárs. Í námsskrá skal tilgreint námsefni og skipting þess í námssvið, vægi einstakra námsgreina og hvernig námsárangur í hverri einstakri námsgrein skuli metinn.

34. gr.

Við skriflegt próf skal ætla 2—4 stundir til úrlausnar verkefni eftir ákvörðun skólastjóra. Noti nemandi óleyfileg hjálpargögn, veiti eða þiggi hjálp, hefur hann fyrirgert rétti sínum til prófs í það sinn.

35. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1—10. Þó skal gefa einkunnina 0 fyrir mjög lélega frammistöðu.

36. gr.

Fullnaðareinkunn er vegið meðaltal allra samantaldra einkunna. Til þess að nemandi standist próf, má fullnaðareinkunn hans úr hverjum bekk fyrir sig ekki vera lægri en 5. Þó stenst enginn próf, sem fær minna en 3 í nokkurri námsgrein.

Fullnaðareinkunnir	9.0—10.0	teljast	ágætiseinkunn
—	7.3— 8.9	—	1. aðaleinkunn
—	6.0— 7.2	—	2. —
—	5.0— 5.9	—	3. —

37. gr.

Nemandi, sem ekki hefur staðist próf í 1 eða 2 námsgreinum, á rétt á því að þreyta prófið í þeim námsgreinum að nýju, en við útreikning á meðaleinkuninni gildir sú einkunn, sem fyrst var gefin. Hafi nemandinn ekki náð lágmarkseinkunn í 3 eða fleiri námsgreinum hefur hann ekki staðist viðkomandi bekkjarpróf. Hljóti nemandinn einkunnina 0 í einhverju fagi, útilokar það bekkjarpróf.

38. gr.

Að afloknum prófum skal afhenda nemendum þeim, sem hafa staðist þau, prófskírteini með árituðum einkunnum og vægjum fyrir hverja námsgrein, meðaleinkunn úr hverjum bekk og fullnaðareinkunn. Prófskírteini þetta veitir rétt til þess að nota titilinn búfræðikandidat (B. Sc.).

39. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar prófdómendur, að fengnum tillögum prófnefndar, til að dæma um úrlausnir nemenda í prófunum.

40. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar þrjá menn í prófnefnd. Verkefni nefndarinnar er að samþykkja prófverkefni þau, sem nemendur fá til úrlausnar í prófum. Enn fremur ber nefndinni að gera tillögur til ráðherra um val á prófdómendum. Leggja skal námsskrá fyrir prófnefndina.

41. gr.

Starfrækja skal í sambandi við Búvísindadeild fræðilegt bókasafn, einkum varðandi landbúnaðarmál. Skal það vera kennurum og nemendum til afnota, svo og eftir því sem ástæður leyfa, fyrir sérfræðinga á sviði landbúnaðarins. Það er hlutverk deildarinnar að koma á framfæri efni úr ritum þessum, sem haft getur þýðingu fyrir bændur og leiðbeinendur þeirra.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 55 20. apríl 1963, um bændaskóla, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 115 25. maí 1965, um sama efni.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. nóvember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Guðmundur Sigþórsson.

26. nóvember 1974. Nr. 359.

GJALDSKRÁ

fyrir Hitaveitu Laugaráss í Biskupstungum.

1. gr.

Hitaveita Laugaráss sér um dreifingu á heitu vatni úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið og verða gerð og innheimtir gjald fyrir það eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveitan lætur þeim húsum, sem tengd eru veitukerfum hennar, í té heitt vatn, er ætla má að nægi til hitunar, enda séu hitakerfi nógu stór að dómi hitaveitunnar.

Hitaveitunni er þó skylt, sé þess óskað, að sjá ábúendum jarðarinnar Laugaráss fyrir því vatnsmagni, sem ákveðið er í samningum þeirra við stjórnarnefnd Laugarásshéraðs.

3. gr.

Gjöld fyrir dreifingu heita vatnsins greiðast þannig á ári:

1. Eftir vatnsmagni kr. 48 000 sekl. Sé vatnið notað eingöngu til búreksturs skal ekki frekara gjalds krafist.
2. Fasteignagjöld:
   a. Af íbúðarhúsum kr. 54.00 pr. rúmm. á ári.
   b. Af verkstæðis- og iðnaðarhúsum kr. 36.00 pr. rúmm. á ári.
3. Lágmarksgjald skal þó ekki vera minna en kr. 24.000 fyrir hvern notanda á ári.
4. Öll gjöld í gjaldskrá þessari miðast við utanmál húsa.
5. Gjöld fyrir heitt vatn til annarra nota en að framan greinir ákveður stjórnarnefnd Laugarásshéraðs hverju sinni að fenginni heimild ráðuneytisins.
6. Full hitaveitugjöld skal greiða frá þeim tíma að umsókn hefur komið fram um aðild að hitaveitunni og umsækjandi á kost á tengingu heimæðar frá stofnæð eða síðustu greiningu dreifiæðar.

4. gr.

Stofngjöld skulu vera sem hér segir:

1. Af dældum sekl. kr. 48 000.00.
2. Af íbúðarhúsum kr. 54.00 pr. rúmm.
3. Af iðnaðar- og verkstæðishúsum kr. 36.00 pr. rúmm.
4. Lágmarksgjald skal þó ekki vera minna en kr. 24 000.
5. Stofngjöld greiðist þegar umsækjandi á kost á tengingu heimæðar sbr. 3. gr. 6. málslið.

5. gr.

Gjalddagar hitaveitugjalda samkvæmt 3. gr. skulu vera sem hér greinir:
Fyrir janúar—mars 1. apríl.
Fyrir apríl—júní 1. júlí.
Fyrir júlí—desember 1. október.
Það eru vanskil, ef gjöldin eru ekki greidd að fullu innan 14 daga frá gjalddaga. Heimilt er að taka dráttarvexti af gjaldföllnum hitaveitugjöldum 2% á mánuði.

6. gr.

Hitaveitu Laugaráss er heimilt að hækka eða lækka hitaveitugjöld í sama hlutfalli og vísitala byggingarkostnaðar breytist. Þó skal meðalheildarkostnaður við hitun húsa með hitaveitu ekki fara fram úr 80% af meðalheildarkostnaði hitunar með olíukyndingu.

7. gr.

Öll gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.

8. gr.

Hitaveitan hefur rétt til að loka fyrir rennsli heita vatnsins til þess notanda, sem vanrækir að greiða hitaveitugjöld sín. Ákvörðun um lokun tilkynnist með 14 daga fyrirvara í ábyrgðarbréfi eða símskeyti. Allan kostnað við lokun og opnun á ný greiðir sá, er vanskilum veldur, kr. 400.00 hverju sinni.

9. gr.

Starfsmönnum hitaveitunnar skal hvenær sem er frjáls aðgangur að stillikrönum, hemlum og vatnsæðum, sem eru í sambandi við hitaveituna. Er húseiganda skylt að hlíta tafarlaust fyrirmælum þeirra um viðgerðir á bilunum og sérhverjum ráðstöfunum til varnar gegn misnotkun heita vatnsins.

10. gr.

Gjaldskrá þessi, sem samin er af stjórnarnefnd Laugarásshéraðs staðfestist hér með samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að taka gildi 1. janúar 1975 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma fellur úr gildi gjaldskrá Hitaveitu Laugaráss frá 20. nóv. 1972 ásamt síðari breytingum á henni.

Iðnaðarráðuneytið, 26. nóvember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 360. 31. október 1974.

PRÓFREGLUGERÐ

fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972 og reglugerð nr. 259 27. ágúst 1974 um Stýrimannaskólann í Reykjavík eru hér með settar eftirfarandi reglur um prófkröfur og tilhögun á prófum:

I. KAFLI
ÁKVÆÐI ÝMISLEGS EFNIS

1. gr.

Skipstjórapróf 1. stigs skal halda í mars—apríl mánuði ár hvert. Skipstjórapróf 2. og 3. stigs skulu haldin í maí mánuði ár hvert.

2. gr.

Vilji einhver ganga undir þau próf er um getur í 1. gr., án þess að hafa stundað nám við skólann, skal senda menntamálaráðuneytinu beiðni um það minnst 2 mánuðum áður og skulu beiðninni fylgja vottorð um:

1. að hann fullnægi inntökuskilyrðum 1. bekkjar,
2. að hann hafi lokið IV. stigs sundprófi.

3. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu próftakar mæta í Stýrimannaskólanum og hafa með sér sjókort, pappír og öll þau hjálpartæki sem þarf til úrlausnar skriflegra verkefna og heimilt er að hafa í prófinu.

4. gr.

Við skipstjórapróf 1., 2., 3. og 4. stigs skal, auk kennarans sem prófar, vera einn prófdómari í hverri grein og skipar ráðuneytið prófdómara að fengnum tillögum skólastjóra. Við próf í siglingafræði skulu þó vera tveir prófdómarar.

Próf úr undirbúningsdeild skal haldið af kennurum skólans.

5. gr.

Hinir skipuðu prófdómarar skulu samþykkja prófverkefnin, hver í sinni grein, og skal hvert af skriflegu verkefnunum vera í svo mörgum eintökum að minnsta kosti hver próftaki fái eitt.

6. gr.

Við skrifleg próf fá allir próftakar, sem ganga undir sams konar próf, sömu verkefni. Eigi má rita fleiri en eitt verkefni á sama blaðið en vera má verkefnið í fleiri liðum.

Tekið skal fram hve margar einkunnir séu gefnar fyrir verkefnið svo og hve langur tími veitist til úrlausnar.

7. gr.

Nú þykir próftaka eitthvað ógreinilegt í verkefninu og getur hann þá snúið sér til eftirlitsmanns.

8. gr.

Skólastjóri ræður eftirlitsmenn við skrifleg próf. Prófdómarar hafa rétt til eftirlits. Meðan á skriflegu prófi stendur mega engir aðrir en próftakar, skólastjóri, hlutaðeigandi kennarar og eftirlitsmenn vera í prófstofunni. Eftirlitsmenn bera ábyrgð á að engum brögðum sé beitt við prófið. Þeir skulu vera tveir í hverri prófstofu.

Óheimilt er próftaka að veita eða þiggja hjálp við próf og getur það varðað brottvísun frá prófi á því námsári.

9. gr.

Nú mætir próftaki ekki til prófs eða gengur frá prófi og kennir sjúkleik um en sannar síðar með læknisvottorði að hann hafi verið sjúkur og má þá prófa hann í því sem hann átti ótekið próf í jafnskjótt og því verður við komið á sama próftíma.

10. gr.

Sannist það að próftaki hafi hegðað sér ósæmilega við prófið má vísa honum frá prófi.

11. gr.

Áður en prófið byrjar skal samin próftafla og fest upp í Stýrimannaskólanum, minnst einni viku áður en próf byrja. Skulu prófdómarar og próftakar mæta stundvíslega eftir þessari töflu.

12. gr.

Munnleg verkefni skulu vera tveimur fleiri en próftakar. Við prófið dregur hver próftaki sitt verkefni. Próftakar skulu prófaðir eftir stafrófsröð.

13. gr.

Við einkunnagjöf skal notaður einkunnastigi frá 0 til 10 í heilum og hálfum bilum. Við einkunnagjöf á prófi skal taka tilliti til frammistöðu nemandans um veturinn að dómi kennara.

II. KAFLI
NÁMSEFNI TIL PRÓFS

14. gr.

Undirbúningsdeild.

Stærðfræði (skrifleg):

1. *Reikningur:* Tugakerfið, samlagning, frádráttur, margföldun og deiling með heilum tölum, almennum brotum og tugabrotum, jákvæðum og neikvæðum. Bókstafareikningur. Jöfnur með einum óþekktum. Þríliðu- og hlutfallareikningur. Prósentureikningur og vaxtareikningur. Að hefja upp í veldi og draga út tvíveldisrót (kvaðratrót). Veldisreikningur.
2. *Flatarmálsfræði:* Flatarmál þríhyrninga, reglulegra ferhyrninga og hrings.
3. *Rúmmál:* Rúmmál réttstæðra hluta.

Eðlisfræði (skrifleg):

1. *Aflfræði:* Metrakerfið og tímamælingar. Hreyfing eftir beinni braut. Jafn og ójafn hraði, hröðun. Gerð efnis. Frumeindir og sameindir. Rafeindaskipan. Jónir. Massi og eðlismassi (eðlisþyngd).

   Kraftur, samsetning og sundurliðun krafta, vogarstöngin. Þyngdarlögmálið. Hringhreyfing. Vinna og orka, afl.
2. *Vökvar og lofttegundir:* Einkenni fastra, fljótandi og loftkenndra efna. Þrýstingur í vökvum. Lögmál Arkimedesar. Þrýstingur lofttegunda. Lögmál Boyle Mariottes.
3. *Varmi:* Þensla við hitun. Hitamæling. Straumar í vökvum. Varmaleiðni, varmageislun. Varmi og eðlisvarmi. Bráðnun og storknun. Gufun og þétting. Suða. Varminn sem ein mynd orku.

Íslenska (skrifleg):

Nemendur skulu læra íslenska réttritun og undirstöðuatriði íslenskrar málfræði, einkum um þau atriði er stuðla að stafsetningarkunnáttu.

Nemendur skulu þekkja orðflokkana og kunna skil á beygingum þeirra, hljóðvörp, klofningu, hljóðskipti í sterkum sögnum og allar helstu réttritunarreglur.

Danska (skrifleg og munnleg):

Lesin kennslubók í dönsku handa byrjendum. Kennd undirstöðuatriði danskrar málfræði og beygingar óreglulegra sagna sem koma fyrir í lesefninu. Lögð áhersla á talæfingar og framburð samfellds máls. Stefnt að kunnáttu sambærilegri þeirri sem krafist er til gagnfræðaprófs eða landsprófs.

Enska (skrifleg og munnleg):

Lesin kennslubók í ensku handa byrjendum. Kennd undirstöðuatriði enskrar

málfræði og beygingar óreglulegra sagna sem koma fyrir í lesefninu. Lögð áhersla á talæfingar og framburð samfellds máls. Stefnt að kunnáttu sambærilegri þeirri sem krafist er til gagnfræðaprófs eða landsprófs.

15. gr.

Skipstjórapróf 1. stigs.

Stærðfræði (skrifleg):

1. *Reikningur:* Fyllri þekking á veldi og rót. Jöfnur með tveimur óþekktum stærðum. Notkun reiknistokks. Logaritmar. Fyllri kunnátta í bókstafareikningi.
2. *Flatarmálsfræði:* Reglulegir marghyrningar, sporbaugur, Pythagorasarregla um rétthyrnda þríhyrninga. Uppdrættir, að finna óþekkta parta í þríhyrningi með uppdrætti, að draga hringboga yfir tilnefnt horn. Ummál hrings, flatarmál hrings og reglulegra hyrninga.
3. *Hornafræði:* Hornaföllin, töflur yfir hornaföllin. Útreikningur á rétthyrndum þríhyrningum með notkun hornafallanna. Sinus-regla um flata þríhyrninga.

Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

1. Þekking á jarðhnettinum, lögun hans og stærð, bauganeti hans, breidd og lengd, breiddarmun og lengdarmun, meðalbreidd, afviki, kompáslínum og kompásstrikum.
2. Kompásinn og notkun hans, miðunartæki, radíómiðarinn, misvísun og halli, segulskekkja og helstu orsakir hennar, kompásmisvísun, hvernig stefnur og miðanir eru leiðréttar fyrir segulskekkju og misvísun eða kompásmisvísun. Segulskekkjutöflur og stýristöflur, notkun þeirra og hvernig þær eru búnar til.
3. Sjókort. Gerð sjókorta eftir Mercator-aðferð, mælikvarðar þeirra og línur, hvað standa á í sjókortum og hvernig þau eru notuð.
4. Vegmælar og dýptarmælar. Að leiðrétta stefnur fyrir drift og straumi. Að geta fundið á kortinu komustað þegar kunnur er fararstaður og stefnur þær og vegalengdir sem farnar hafa verið. Að marka stað skipsins á kortið með miðunum, miðum, hornamælingum og fjarlægðarmælingum. Að finna þá stefnu á kortinu sem halda á, leiðrétta hana fyrir straumi og öðrum áhrifum svo að fundin verði sú stefna sem stýra á eftir kompásnum, að finna þá vegalengd sem halda skal og hve langt um líði þangað til komið verður til ákveðins staðar. Leiðarreikningur. Samdráttur. Að reikna stefnu og vegalengd milli tveggja staða.
5. Dagbókarhald, tilgangur skipsdagbókar og hversu í hana skal rita. Kunna að finna með sjávarfallatöflum hvenær flóð verður og fjara.
6. Sextanturinn og notkun hans. Mæling horna milli jarðlægra punkta. Notkun hættuhorna bæði láréttra og lóðréttra.
7. Notkun helstu raf- og radíótækja sem notuð eru um borð í skipum. Radar og notkun hans við siglingar og til staðarákvarðana. Skil á Consol, Loran og Decca til staðarákvarðana. Skil á fiskleitartækjum og notkun þeirra.

Sjómennska (munnleg, skrifleg og verkleg):

1. Alþjóðlegar siglingareglur og neyðarbendingar. Þekking á reglum þeim sem fylgja ber til að forðast ásiglingu og á ljósum þeim sem skipum ber að hafa undir ýmsum kringumstæðum.
2. Hirðing skipa. Undirstöðuþekking á stöðugleika skipa. Talíureikningur, almennar skipamælingar, hleðsluborð og hleðslumerki. Notkun rekakkera, olíu og öryggislína, neyðarstýris. Bráðabirgðaviðgerð á leka úti á sjó, umbúnaður lestaropa, legufæri, notkun bjargbelta og bjarghringa, björgun manns er dettur útbyrðis.

Kunna að nota almenn bjargtæki við björgun úr sjávarháska. Notkun og hirðing gúmmíbjörgunarbáta. Brunavarnir.

3. Algengustu hnútar sem sjómenn nota, kunna að ganga frá enda, samsetningu kaðla og víra, vafning kaðla og víra, augasplæs. Setja upp og gera við net.

Eðlisfræði (skrifleg):

1. Fyllri kennsla í námsefni undirbúningsdeildar.
2. *Hljóð og ljós:* Öldulengd, tíðni og útbreiðsluhraði ölduhreyfingar. Hljóðöldur og hljóðhraði. Endurkast hljóðsins. Ljósöldur, útbreiðsla ljóss og hraði. Birta og skuggi. Endurkast ljóss og ljósbrot. Litróf.
3. *Rafmagn:* Rafmagnið og gerð frumeindanna. Rafmögnun við núning. Rafsvið. Rafstraumur. Straummæling. Segulsvið umhverfis rafstraum. Rafseglar. Rafspenna, spennumæling, samband straums og spennu. Viðnám, leiðarar og einangrarar. Rafhlöður. Rað- og samsíðatengingar raftauga og rafhlaðna. Efnaverkanir og varmamyndun rafstraums. Span og framleiðsla rafmagns í stórum stíl. Gerð ýmissa rafmagnstækja.

Íslenska (skrifleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 100 bls. í lausu máli og ljóðum. Efnið skal valið þannig að nemendur læri sem flest orðtök er að sjómennsku lúta. Ítarlegri kennsla í réttritun og málfræði en í undirbúningsdeild; merkjasetningu og frumatriði setningafræði. Nemendur skulu þjálfaðir í að skrifa ritgerðir.

Danska (skrifleg og munnleg):

Rifjað upp lesefni IV. bekkjar gagnfræðaskóla eða landsprófsdeildar miðskóla fyrri hluta vetrar. Síðan haldið áfram þar sem því lýkur. Framburður, talæfingar og málfræði. Stíll vikulega, haldið áfram þar sem stílagerð í undirbúningsdeild lauk.

Enska (skrifleg og munnleg):

Rifjað upp lesefni IV. bekkjar gagnfræðaskóla eða landsprófsdeildar miðskóla fyrri hluta vetrar. Síðan haldið áfram þar sem því lýkur. Framburður, talæfingar og málfræði. Stíll vikulega, haldið áfram þar sem stílagerð í undirbúningsdeild lauk.

Sjóréttur (skriflegur):

Að þekkja helstu lagaákvæði er varða rétt og skyldur skipstjórnarmanna. Þekking á helstu íslenskum lagaákvæðum um skip, um hafið og á skilyrðum til að vera skipstjóri, stýrimaður og vélstjóri og á réttindum og skyldum hans og annarra skipverja, ráðningu og skráningu skipverja.

Heilsufræði (skrifleg og munnleg):

Valdir kaflar úr lækningabókum sjómanna og sé einkum lögð áhersla á þessi atriði:

1. Hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu kvilla.
2. Sóttvarnarreglur sem skipum er skylt að hlýða.
3. Almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur í skipum.

16. gr.

Skipstjóraþróf 2. stigs.

Sama námsefni og til skipstjóraprófs 1. stigs og enn fremur:

Stærðfræði (skrifleg):

1. *Flatarmálsfræði:* Rétthyrnt hnitakerfi og línurit.

2. *Hornafræði:* Fyllri þekking á hornaföllunum og notkun þeirra til að finna óþekkta parta í flötum þríhyrningum.
3. *Rúmfræði:* Afstaða sléttra flata og beinna lína. Fleirflötungar. Yfirborð hluta. Rúmmál og þyngd.

Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

1. Fyllri þekking á segulskekkju kompássins. Kunna að finna segulskekkju með viksathugun sólar. Þekking á orsökum hallasegulskekkju. Kunna að finna segulskekkju kompássins með því að snúa skipinu í hring og búa til segulskekkjutöflu. Þekkja undirstöðuatriði kompásleiðréttinga og hvaða tæki eru notuð til þess að leiðrétta kompás.
2. Þekking á leiðarbókhaldi. Þekking á tilgangi leiðarbókar, meðferð hennar og hvað og hversu í hana skal rita.
3. Himingeimurinn, sólkerfið, himinkúlan, punktar og línur á himinkúlunni, sólbrautin. Bauganet á himinkúlunni, tímahorn, deklination, stjörnutímahorn (SHA), asimút og hæð. Daglega hreyfingin, eiginhreyfing sólarinnar, belti jarðarinnar og árstíðir. Mismunandi tímatáknun, lengdarmunur og tímamunur, beltatími og skipstími. Ris- og hvarftími sólarinnar, hágöngutími himinhnattar. Að þekkja helstu reiki- og fastastjörnur.
4. Hæðarleiðréttingar. Að finna breiddina með hæð himinhnattar í hádegisbaug, breiddarákvörðun með Pólstjörnunni. Jafnhæðarbaugar, himinstaðarlínur, sæfaraþríhyrningurinn. Hæðaraðferðin, staðarákvarðanir með samtímis staðarlínum eða með staðarlínum sem ekki eru fundnar samtímis. Segulskekkjuathugun með því að miða himinhnöttinn um leið og hæðin er mæld.
5. Fyllri þekking á helstu raf- og radíótækjum sem notuð eru um borð í skipum. Algengar bilanir og viðhald. Fyllri þekking á radar, Loran-, Consol- og Decca-kerfi. Omega staðarlínukerfi. Fyllri þekking á fiskleitartækjum. Þekking á Gýró-kompás.

Sjómennska (skrifleg og munnleg):

1. Kunna að nota alþjóða-merkjabók, að gefa og kunna að taka á móti merkjum með alþjóðlegum merkjaveifum. Þekkja ljós- og hljóð-morsemerki eftir Morsestafrófi, kunna að gefa og taka á móti slíkum merkjum. Notkun radars til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, radar-útsetning (plot).
2. Fyllri þekking á útreikningum er varða stöðugleika skipa. Ferming og afferming skipa.
3. Bátar og notkun þeirra. Tæki til að ferma og afferma skip. Meðferð farms og kjölfestu. Öryggisráðstafanir og útreikningar við skipsströnd, árekstur, eldsvoða, sjóskaða o. fl. Einfaldur jafnvægisreikningur við fermingu og affermingu skipa. Skyldur stýrimanns á verði. Stjórn og meðferð báta við margs konar kringumstæður, bæði við land og í rúmsjó. Vatn sem kjölfesta. Helstu ráðstafanir og hvers ber að gæta við flutning ýmiss konar farms. Ráðstafanir til björgunar skips og mannslífa við skipsströnd, árekstur og í rúmsjó. Íkveikjuhætta af farmi, eldsvoði, eldvarnir og slökkvitæki.
4. Björgunaræfingar.

Rafmagnsfræði (skrifleg):

Námsefnið skal valið með tilliti til þess að nemendur öðlist skilning á byggingu raf- og radíótækja sem notuð eru um borð í skipum.

Íslenska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 200 bls. í lausu máli og ljóðum. Fyllri þekking á íslenskri málfræði og setningafræði en til 1. stigs prófs.

Þjálfun í að semja ritgerðir og gera skýrslur er staðan útheimtir.

Danska (skrifleg og munnleg):

Danskir leskaflar eða smásögur. Stílæfingar og málfræðiæfingar. Nemendur skulu æfðir í að tala dönsku.

Enska (skrifleg og munnleg):

Enskir leskaflar eða smásögur. Lesinn fyrri hluti Linguaphone Course og kaflar úr Enskri lestrarbók handa sjómönnum. Stílæfingar og málfræðiæfingar. Nemendur skulu æfðir í að tala ensku.

Sjóréttur (skriflegur):

Fyllri þekking en til skipstjóraprófs 1. stigs. Helstu lagaákvæði er varða skip, skipstjórnarmenn og aðra skipverja. Vald skipstjóra og starfsskyldur. Umboð skipstjóra. Sjótjón. Árekstur skipa. Björgun. Sjóveð. Ábyrgð útgerðar. Sjópróf.

Heilsufræði (munnleg):

Fyllri þekking en til skipstjóraprófs 1. stigs, einkum um næma sjúkdóma, samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim. Meðalakistan.

Vélfræði (skrifleg):

Einföldustu atriði mótorfræðinnar ásamt yfirliti yfir algengustu vélar, notkun þeirra, umhirða og eldsneyti. Hjálparvélar.

Bókhald (skriflegt):

Að kunna það bókhald er skipstjórnarstaðan útheimtir. Helstu atriði tvöfaldrar bókfærslu. Að geta fært sjálfstætt bókhald fyrir skipið og gert upp rekstrarreikning þess.

Veðurfræði (skrifleg):

Frumatriði veðurfræðinnar. Veðurfregnir og veðurkort. Veðurathuganir.

17. gr.

Skipstjórapróf 3. stigs.

Hið sama og til skipstjóraprófs 2. stigs og enn fremur:

Stærðfræði (skrifleg og munnleg):

Jöfnur með þremur óþekktum stærðum. 2. stigs jöfnur. Vektorreikningur. Undirstöðuatriði hnitafræði. Parabólur og hyperbólur.

Napiers-reglur við útreikning á rétthyrndum kúluþríhyrningum. Útreikningur kúluþríhyrninga.

Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

Fyllri þekking á segulskekkju kompássins. Þekking á einstökum þáttum segulskekkjunnar. Þekking á hallaskekkju. Kompásleiðréttingar og þau tæki sem notuð eru til að eyða segulskekkju kompássins. Þekking á stórbaugskortum og siglingu eftir stórbaug.

Þekking á byggingu siglingatækja. Ítarlegri kunnátta í viðhaldi og viðgerð tækjanna. Kunna að nota bilanakort og teikningar. Lorantöflur.

Sjómennska (skrifleg og munnleg):

Vatnsþéttar skiljur og tæmingartæki. Skipting skipsins í vatnsþétt rúm. Áhrif skrúfu og stýris. Stjórn og breyting skipa á höfnum inni, á þröngum siglingaleiðum og í rúmsjó. Helstu lagaákvæði um flokkun og skoðun skipa. Olíureikningar, áhrif vökva með fríu yfirborði á stöðugleika. Hleðsluplön. Verkstjórn.

Beiting siglingareglnanna við erfiðar aðstæður. Sigling eftir radar með hliðsjón af siglingareglunum. Æfingar.
Æfingar í ljós-morse.

Rafmagnsfræði (skrifleg):
Námsefnið í rafmagnsfræði skal miða að ítarlegri þekkingu á raf- og radíótækjum sem notuð eru um borð í skipum, og skal samræmt sem mest tækjakennslunni.

Íslenska (skrifleg og munnleg):
Frekari þjálfun í lestri íslenskra bókmennta og samningu ritgerða. Fyllri þekking í íslenskri málfræði, m. a. orðmyndun, orðtök, bragfræði og setningafræði.

Danska (skrifleg og munnleg):
Danskir leskaflar og smásögur, einkum er að sjómennsku lýtur. Stílæfingar og skýrslugerð. Talæfingar.

Enska (skrifleg og munnleg):
Síðari hluti Linguaphone Course. Ensk lestrarbók handa sjómönnum. Lesnar smásögur og hraðlesin skáldsaga. Stílæfingar og talæfingar.

Sjóréttur (skriflegur):
Fyllri þekking en til skipstjóraprófs 2. stigs. Farmbréf og farmskírteini. Farmsamningar. Vátryggingar.

Heilsufræði (munnleg):
Fyllri þekking en til skipstjóraprófs 2. stigs, einkum um hitabeltissjúkdóma og varnir gegn þeim. Fæðingarhjálp.

Viðskiptafræði (skrifleg):
Helstu atriði almennrar viðskiptafræði og rekstarfræði. Skipamiðlun (shipping).

Landafræði og veðurfræði (skrifleg):
Stutt yfirlit yfir landslag hinna helstu meginlanda; Helstu skipgengar ár og fljót; Heimshöfin og helstu siglingaleiðir; Helstu verslunarborgir; Út- og innflutningur; Þekking á helstu loft- og sjávarmælitækjum; Skipting hitans á yfirborði jarðar; Vatnsgufa loftsins, ský og úrkoma; Rafmagn í gufuhvolfinu; Loftþrýstingur; Vindar og lögmál þeirra; Helstu hafstraumar; Sjór og sjávardýpi og ísinn á sjónum.

Vélritun:
Nemendur skulu sækja námskeið í vélritun. Skal þeim jafnframt veitt aðstaða til æfinga utan námskeiðstímans.

18. gr.

Skipstjóranám 4. stigs.

Stærðfræði (skrifleg):
Radian. Mil. Hnitafræði og gröf. Ýtarlegri kennsla í hornafræði en til skipstjóraprófs 3. stigs. Jöfnur fyrir beinar línur, hring, sporbaug, hýperbólur og parabólu í hnitakerfi. Diffrun og tegrun.

Siglingafræði (skrifleg):

1. Mælistaðir og lega þeirra til staðarákvarðana. Grundvallaratriði sjómælinga og sjókortagerð. Flokkun og nákvæmni mælistaða og hvers ber að gæta við val þeirra til nákvæmra staðarákvarðana. Helstu atriði sem gæta verður við staðarákvarðanir við gæslu landhelginnar. Mismunur á gerð sjó- og landakorta.
2. Þekking á leiðréttingu horna, merkja og miðana á jörðunni til að setja út í vaxandi kort.
3. Þekking á leiðréttingum sextanthorna vegna hæðarmismunar mælistaðanna.
4. Ítarlegri þekking á byggingu hinna elektrónisku siglingatækja. Kunna skil á nákvæmnimörkum hinna ýmsu siglingatækja til staðarákvarðana. Útsetningar (plot).

Alþjóðamerki (verklegt):

Leikni í notkun ljós- og hljóðmorse og merkjaflagga. Dulmál (code).

Alþjóðaréttur (skriflegur):

Helstu ákvæði alþjóðaréttar og milliríkjasamninga um landhelgi og úthaf. Íslensk landhelgis- og fiskveiðigæsla. Stjórnskipan og réttarfar. Skýrslugerðir. Tollamál.

Enska (skrifleg og munnleg):

Fyllri kunnátta í að tala og rita málið en til skipstjóraprófs 3. stigs.

Sjómennska (skrifleg):

Vinnustjórn, skipulag, björgun. Kennaranámskeið í slysahjálp. Notkun ýmissa tækja varðskipa og gæsluflugvéla. Starfsreglur, siðir og venjur.

Eðlisfræði (skrifleg):

Fyllri þekking í almennri eðlisfræði (mekanik), hreyfingarfræði (dynamik) og rafmagnsfræði en til farmannaprófs 3. stigs.

Vopn og verjur (skriflegt):

Almenn þekking á skotvopnum, tundurduflum, sprengjum o. fl., notkun þeirra og vörnum gegn þeim.

Líkamsæfingar:

Kunnátta í algengum fimleikum og æfing í að stjórna fimleikaflokki. Krafist er þeirrar kunnáttu sem nauðsynleg er til þess að geta stjórnað þeim æfingum sem hægt er að viðhafa á skipi. Nemendur séu æfðir í að gefa fyrirskipanir í því er að þessu lýtur, kveðjum og viðeigandi framkomu sem yfirmaður.

III. KAFLI
EINKUNNIR OG SKILYRÐI TIL AÐ STANDAST PRÓF
Fyrirmynd prófvottorða.

19. gr.

Við próf úr undirbúningsdeild skulu gefnar 5 einkunnir:

Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn.

Í eðlisfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn.
Í dönsku: 1 einkunn fyrir skriflega og munnlega úrlausn.
Í ensku: 1 einkunn fyrir skriflega og munnlega úrlausn.

Við skipstjórapróf 1. stigs skulu gefnar 16 einkunnir:
Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í siglingafræði: 3 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir, 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn 4
Í sjómennsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn í alþjóðasiglingareglum og neyðarbendingum, 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn í almennri sjómennsku og 1 einkunn fyrir kunnáttu í sjóvinnu 3
Í íslensku: 2 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir 2
Í sjórétti: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í heilsufræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í eðlisfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn 1
Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn 1
Í sundi: 1 einkunn fyrir IV. stig 1

Við skipstjórapróf 2. stigs skal gefin 21 einkunn:
Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í siglingafræði: 4 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir, 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn 5
Í notkun tækja: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn, 1 einkunn fyrir munnlega og verklega úrlausn 2
Í radarsiglingu: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í merkjagjöfum: 1 einkunn fyrir kunnáttu í merkjagjöfum eftir Morsestafrófi og í notkun alþjóðamerkjabókar 1
Í skipagerð: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í íslensku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn 1
Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn 1
Í sjórétti: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í bókhaldi: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í heilsufræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn 1
Í vélfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í veðurfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í rafmagnsfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1

Við skipstjórapróf 3. stigs skulu gefnar 23 einkunnir:
Í stærðfræði: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í siglingafræði: 4 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir, 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn 5
Í tækjum og útsetningum (plot): 2 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir 2
Í skipagerð: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í íslensku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í dönsku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í ensku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í sjórétti: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í heilsufræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn 1
Í viðskiptafræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í vélfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1

Í landafræði og veðurfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í rafmagnsfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1

Við *skipstjórapróf 4. stigs* skulu gefnar 12 einkunnir:
Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í siglingafræði og tækjum: 3 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir 3
Í alþjóðamerkjum: 1 einkunn fyrir verklegar úrlausnir 1
Í alþjóðarétti: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í ensku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn 2
Í sjómennsku: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í eðlisfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í vopn og verjur: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn 1
Í líkamsæfingum: 1 einkunn fyrir hæfni í þessum greinum 1

20. gr.

Til þess að standast próf úr undirbúningsdeild og inntökupróf í 1. bekk þarf minnst 5 í meðaleinkunn.

Til þess að standast skipstjórapróf 1., 2., 3. og 4. stigs er krafist:

Í siglingareglum ekki lægra en einkunnin 6.

Í íslensku og skriflegri siglingafræði ekki lægra en meðaleinkunnin 5 í hvorri grein.

Meðaleinkunn í siglingafræði minnst 5.

Meðaleinkunn í skipagerð minnst 5.

Meðaleinkunn minnst 5.

Hæstu og lægstu aðaleinkunnir við skipstjóraprófin verða því sem hér segir:
Við *skipstjórapróf 1. stigs:* Hæsta einkunn 160 stig, lægsta einkunn 80 stig.
Við *skipstjórapróf 2. stigs:* Hæsta einkunn 210 stig, lægsta einkunn 105 stig.
Við *skipstjórapróf 3. stigs:* Hæsta einkunn 230 stig, lægsta einkunn 115 stig.
Við *skipstjórapróf 4. stigs:* Hæsta einkunn 120 stig, lægsta einkunn 60 stig.
Ágætiseinkunn telst meðaleinkunnin ..... 9 —10
1. einkunn telst meðaleinkunnin ..... 7,5—9
2. einkunn telst meðaleinkunnin ..... 6 —7,5
3. einkunn telst meðaleinkunnin ..... 5 —6

Til þess að öðlast framhaldseinkunn til 2. og 3. stigs er auk þess krafist:
Í stærðfræði minnst 5.
Í eðlisfræði, rafmagnsfræði, dönsku og ensku minnst 4 í hverri grein.

Nemendum, sem falla í einstökum greinum, er heimilt að ganga aftur undir próf í þeim áður en skólinn byrjar að haustinu.

Nemandi, sem hlýtur lægri meðaleinkunn en 5 úr prófinu, getur ekki gengið undir próf aftur fyrr en næsta vor og þá í öllum greinum.

21. gr.

Hver próftaki, er próf hefur staðist, fær prófskírteini er sýnir séreinkunnir hans og aðaleinkunn. Skírteinið við 2., 3. og 4. stig skal gefið út á íslensku og ensku.

Skírteini skal gefið út eftir þeim fyrirmælum sem hér fara á eftir.

1. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N.N. (fullt nafn) .....

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár) .....

hefur staðist

skipstjórapróf 1. stigs

samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972 um Stýrimannaskólann í Reykjavík og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	1	eink.	stig
– siglingafræði	4	—	—
– siglingareglum	1	—	—
– sjómennsku	2	—	—
– íslensku	2	—	—
– sjórétti	1	—	—
– heilsufræði	1	—	—
– eðlisfræði	1	—	—
– dönsku	1	—	—
– ensku	1	—	—
– sundi	1	—	—

Aðaleinkunn ..... stig

sem verður meðaleinkunnin ....., og hefur hann því staðist prófið með ..... einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, ... árið 19.....

.....

skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 10 stig og hæsta aðaleinkunn því 160 stig.
Til þess að standast prófið þarf:

Í siglingareglum minnst	6 stig
– íslensku	10 —
– skriflegri siglingafræði minnst	15 —
– siglingafræði minnst	20 —

– meðaleinkunn minnst 5 = aðaleinkunn minnst 80 stig.

2. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N.N. (fullt nafn) .....

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár) .....

hefur staðist

skipstjórapróf 2. stigs

samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972 um Stýrimannaskólann í Reykjavík og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	1	eink.	..... stig
– siglingafræði	5	—	..... —
– notkun tækja	2	—	..... —
– radarsiglingu	1	—	..... —
– merkjagjöfum	1	—	..... —
– skipagerð	1	—	..... —
– íslensku	2	—	..... —
– dönsku	1	—	..... —
– ensku	1	—	..... —
– sjórétti	1	—	..... —
– bókhaldi	1	—	..... —
– heilsufræði	1	—	..... —
– vélfræði	1	—	..... —
– veðurfræði	1	—	..... —
– rafmagnsfræði	1	—	..... —

Aðaleinkunn ..... stig

sem verður meðaleinkunnin ....., og hefur hann því staðist prófið með ..... einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, ... árið 19.....

.....

skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 10 stig og hæsta aðaleinkunn því 210 stig. Til þess að standast prófið þarf:

Í íslensku minnst	10 stig
– skriflegri siglingafræði minnst	20 —
– siglingafræði minnst	25 —
– skipagerð minnst	5 —

– meðaleinkunn minnst 5 = aðaleinkunn minnst 105 stig.

3. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N.N. (fullt nafn) .....

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár) .....

hefur staðist

skipstjórapróf 3. stigs

samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972 um Stýrimannaskólann í Reykjavík og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	2	eink.	stig
– siglingafræði	5	—	—
– tækjum og útsetningum (plot)	2	—	—
– skipagerð	2	—	—
– íslensku	2	—	—
– dönsku	2	—	—
– ensku	2	—	—
– sjórétti	1	—	—
– heilsufræði	1	—	—
– viðskiptafræði	1	—	—
– vélfræði	1	—	—
– landafræði og veðurfræði	1	—	—
– rafmagnsfræði	1	—	—

Aðaleinkunn ..... stig

sem verður meðaleinkunnin ....., og hefur hann því staðist prófið með ..... einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, ... árið 19.....

.....

skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 10 stig og hæsta aðaleinkunn því 230 stig.
Til þess að standast prófið þarf:

Í íslensku minnst	10 stig
– skriflegri siglingafræði minnst	20 —
– siglingafræði minnst	25 —
– skipagerð minnst	10 —

– meðaleinkunn minnst 5 = aðaleinkunn minnst 115 stig.

4. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N.N. (fullt nafn) .....

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár) .....

hefur staðist

skipstjórapróf 4. stigs

samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972 um Stýrimannaskólann í Reykjavík og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	1	eink.	stig
– siglingafræði og tækjum	3	—	—
– alþjóðamerkjum	1	—	—
– alþjóðarétti	1	—	—
– ensku	2	—	—
– sjómennsku	1	—	—
– eðlisfræði	1	—	—
– vopn og verjur	1	—	—
– líkamsæfingum	1	—	—

Aðaleinkunn ..... stig

sem verður meðaleinkunnin ....., og hefur hann því staðist prófið með ..... einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, ... árið 19.....

.....

skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 10 stig og hæsta aðaleinkunn því 120 stig.
Til þess að standast prófið þarf 60 stig.

22. gr.

Nöfn þeirra, er ganga undir próf, skal rita í bók sem menntamálaráðuneytið löggildir og geymist í Stýrimannaskólanum. Skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers próftaka, fæðingarstað, fæðingardegi og fæðingarári og frá einkunnum þeim sem gefnar voru við prófið. Inn í hana skal færa skrifleg prófverkefni og yfir höfuð ýtarlega skýrslu um prófið. Skólastjóri sér um að prófbókin sé færð. Hún skal undirrituð af öllum sem einkunnir gáfu í prófinu.

Prófskírteinin undirritar skólastjóri einn.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 22 3. maí 1972, um Stýrimannaskólann í Reykjavík, sbr. og reglugerð nr. 259/1974, fyrir skólann, öðlast þegar gildi.

Jafnframt er úr gildi felld prófreglugerð fyrir Stýrimannaskólann í Reykjavík nr. 22 frá 14. febrúar 1967.

Í menntamálaráðuneytinu, 31. október 1974.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

29. október 1974. Nr. 361.

AUGLÝSING

um umferð í Bolungarvík.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Bolungarvíkurkaupstaðar, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Bolungarvík:

1. Þuríðarbraut er aðalbraut frá þjóðveginum að Hólsárbrú.
2. Aðalstræti er aðalbraut frá Hólsárbrú að Hafnargötu.
3. Bifreiðastæði eru bönnuð meðfram norðurkanti Brimbrjótsgötu.
4. Bifreiðastæði eru bönnuð meðfram norðurkanti Vitastígs, milli Miðstrætis og Völusteinsstrætis.
5. Hámarkshraði er 45 km innan bæjarmarka.

Með auglýsingu þessari eru numin úr gildi þau ákvæði eldri auglýsinga um umferð í Bolungarvík, sem brjóta í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Bæjarfógetinn í Bolungarvík, 29. október 1974.

25. nóvember 1974. Nr. 362.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt heimild í 51. gr. og 65. gr. umferðarlaga nr. 40 frá 23. apríl 1968, hefur eftirfarandi verið ákveðið að fenginni tillögu borgarráðs:

1. Heimilt er að leggja ökutæki á Laugavegi, vinstra megin miðað við aksturstefnu, á reitum þar sem stöðumælar eru settir upp.
2. Bannað er að stöðva ökutæki önnur en strætisvagna við gangstétt norðan megin Laugavegs, milli Snorrabrautar og Klapparstígs. Heimilt er þó að ferma þar og afferma ökutæki á tímabilinu milli kr. 8 og kl. 11.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi 29. nóvember 1974 og fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing um bifreiðastöðubann á Laugavegi frá 9. október 1974.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 25. nóvember 1974.

Sigurjón Sigurðsson.

Nr. 363. 27. nóvember 1974.

REGLUGERÐ

um innköllun nokkurra myntstærða og krónuseðla.

1. gr.

Að tillögu Seðlabanka Íslands hefur ráðuneytið ákveðið að innkalla skuli eftirgreinda slegna peninga og krónuseðla:

A. Slegnir peningar (mynt):
   a. 1 eyrir. Útgefnir 1926—1966.
      2 aurar. Útgefnir 1926—1942.
      5 aurar. Útgefnir 1926—1966.
      10 aurar. Útgefnir 1922—1974.
      25 aurar. Útgefnir 1922—1967.
      50 aurar. Útgefnir 1969—1974.
   b. 2 krónur. Útgefnir 1925—1966.

B. Peningaseðlar að verðgildi ein króna:
   Einnar krónu seðlar, sem útgefnir voru af Ríkissjóði Íslands skv. lögum nr. 116 frá 7. nóv. 1941, sbr. lög nr. 117 frá 27. nóv. 1947.

2. gr.

Frestur til að afhenda peningana skal vera 12 mánuðir frá birtingu auglýsingar um innköllunina. Á innköllunarfrestinum skulu allir bankar og sparisjóðir skyldugir að taka við þeim peningum, sem greindir eru í 1. gr., og láta í staðinn peninga, sem ekki á að innkalla. Á innköllunarfrestinum eru peningar þeir, sem greindir eru í 1. gr., lögmætur gjaldmiðill í lögskiptum manna, en hætta að vera lögmætur gjaldmiðill að frestinum liðnum. Seðlabanka Íslands er þó skylt að innleysa peningana, sem greindir eru í 1. gr., í ekki skemmri tíma en 12 mánuði eftir lok 12 mánaða frestsins, sem greindur er í 1. málslið þessarar greinar.

3. gr.

Seðlabanki Íslands skal annast framkvæmd innköllunar þessarar m. a. með því að gefa út auglýsingu um hana.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 10. gr. laga nr. 22 frá 23. apríl 1968, öðlast þegar gildi.

Viðskiptaráðuneytið, 27. nóvember 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972 um breyting á þeirri reglugerð.

1. gr.

2. tl. 2. mgr. 100. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Álagða skatta, að frádregnu því, sem greiða ber skv. 1. tl., ber gjaldanda að greiða með fimm sem næst jöfnum greiðslum þann 1. ágúst, 1. september, 1. október, 1. nóvember og 1. desember.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi þann 1. janúar 1975.

Fjármálaráðuneytið, 28. nóvember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Þorsteinn Geirsson.

2. desember 1974. Nr. 365.

AUGLÝSING

um staðfestingu á aðalskipulagsuppdrætti Stykkishólms.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 29. nóvember 1974 staðfest aðalskipulagsuppdrátt af Stykkishólmi.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir, og hefur verið samþykktur af hreppsnefnd Stykkishólmshrepps og Skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 2. desember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

2. desember 1974. Nr. 366.

AUGLÝSING

um staðfestingu á skipulagi Reykjanesbrautar.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 29. nóvember 1974 staðfest skipulag Reykjanesbrautar, að því er tekur til legu hennar frá Breiðholtsbraut að Vífilsstaðavegi.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem lög nr. 19/1964 gera ráð fyrir og hefur verið samþykktur af borgarstjórn Reykjavíkur, bæjarstjórn Kópavogskaupstaðar, hreppsnefnd Garðahrepps og Skipulagsstjórn ríkisins.

Félagsmálaráðuneytið, 2. desember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Jón Sigurpálsson.

REGLUGERÐ

um sameiginlegan rekstur rannsóknastofnana að Keldnaholti.

1. gr.

Starfrækja skal undir einni stjórn eftir því, sem nánar segir í reglugerð þessari, sameiginlega þjónustu vegna starfsemi þeirra rannsóknastofnana, sem aðstöðu hafa á Keldnaholti. Nefnist þessi sameiginlegi rekstur „Samrekstur rannsóknastofnananna á Keldnaholti".

2. gr.

Það skal vera verkefni samrekstrar rannsóknastofnananna að Keldnaholti:

2.1. að annast gæslu á landsvæði rannsóknahverfisins og vörslu húsa,
2.2. að annast viðhald sameiginlegra mannvirkja, eins og vegar, lýsingar, hitaveitu, girðingar, landsvæðisins sjálfs o. s. frv.,
2.3. að annast viðhald bygginga í samráði við forstöðumenn viðkomandi rannsóknastofnana,
2.4. að sjá um samgöngur við aðra borgarhluta, þar með talið áætlunarferðir með starfsfólk, póstferðir og aðra sameiginlega fyrirgreiðslu og sendiferðir,
2.5. að sjá um fyrirgreiðslu við sameiginlegt mötuneyti starfsfólks,
2.6. að hafa eftirlit með ræstingu fyrir stofnanirnar.

3. gr.

Stjórn samreksturs rannsóknastofnananna að Keldnaholti skal vera skipuð framkvæmdastjóra Rannsóknaráðs ríkisins og forstjórum rannsóknastofnananna á Keldnaholti. Heimilt er þessum aðilum að tilnefna aðra starfsmenn þessara stofnana í sinn stað. Stjórnin kýs sér formann til eins árs í senn.

4. gr.

Skrifstofa rannsóknastofnana atvinnuveganna skal annast allt reikningshald og fjárvörslu og skal reikningshald samreksturs vera aðskilið öðru reikningshaldi skrifstofunnar. Skrifstofan hefur fjárhagslega umsjón með rekstri samreksturs rannsóknastofnananna á Keldnaholti.

5. gr.

Stjórn samreksturs rannsóknastofnananna að Keldnaholti ræður starfslið samkvæmt heimildum á fjárlögum.

6. gr.

Samrekstur rannsóknastofnananna að Keldnaholti hefur sjálfstæðan fjárhag og hefur sem starfsfé það, sem Alþingi ætlar honum hverju sinni á fjárlögum.

7. gr.

Samrekstri rannsóknastofnananna að Keldnaholti er heimilt að taka að sér verkefni á því sviði, sem um er fjallað í 2. gr. fyrir aðrar rannsóknastofnanir að Keldnaholti en greinir í 1. gr., að fengnu samþykki stjórnar samreksturs, enda komi hæfileg greiðsla fyrir þá þjónustu á fjárveitingu hlutaðeigandi stofnunar.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkv. 63. gr. og 59. gr. laga nr. 64 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna.

Í forsætisráðuneytinu, 3. desember 1974.

Geir Hallgrímsson.

Björn Bjarnason.

Stjórnartíðindi B 41, nr. 341—367. Útgáfudagur 13. desember 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 42 — 1974

13. desember 1974. 825 Nr. 368.

GJALDSKRÁ

og reglur fyrir símaþjónustu.

I. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við sjálfvirkar miðstöðvar.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu	kr.	13 600
1.2. Fyrir hvert aukatalfæri í sama húsi (ekki hægt að tala á milli)	—	3 400
1.3. Fyrir venjulegan aukatengil (ekkert afnotagjald)	—	2 800

Stofngjöld fyrir annan búnað eru samkvæmt sérgjaldskrá.

Framangreint gjald miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi símstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þó greiðist aukagjald þegar leggja á síma í hús, sem stendur meira en 50 metra frá aðalvegi, þar sem aðaljarðsímar liggja.

Utan þessara marka greiðist aukastofngjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda. Nefnd aukagjöld eru ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Hluti af stofngjaldi — að jafnaði helmingur — greiðist fyrir fram, þegar símapöntun hefur verið tekin til greina og undirbúningsframkvæmdir eru hafnar, og afgangurinn þegar síminn er tengdur í samband, og er þá miðað við hina gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Þegar handvirkum síma er breytt í sjálfvirkan síma, má krefjast aukastofngjalds, sem svarar hálfum mismun á stofngjaldi við sjálfvirkan og handvirkan síma.

Stofngjöld fyrir aukatalfæri og annan sérbúnað gilda aðeins, þegar sami aðili hefur búnaðinn.

Póst- og símamálastjórninni er heimilt að veita löggiltum rafverktökum sérstakt leyfi til að draga símataugar í símapípur, sem tilheyra viðkomandi íbúðum enda hafi áður verið komið á samstarfi við hlutaðeigandi rafveitur varðandi samþykki teikninga fyrir símalagnir.

Hér er aðeins um að ræða einfaldar símalagnir í íbúðarhúsum, það er uppsetningu á tenglum, sem póst- og símamálastjórnin hefur viðurkennt og tengingu þeirra, en ekki tengingu inn í húskassa.

Símnotendur ráða fjölda tengla, enda fellur stofngjald af þeim niður í þessum tilfellum.

2. Afnotagjald.

Afnotagjald greiðist ársfjórðungslega fyrir fram. Umframgjald miðast að jafnaði við notkun símans næsta eða næstsíðasta ársfjórðung á undan.

Þó má þegar sérstaklega stendur á, vegna tilfærslu á greiðslumánuði ársfjórðungsgjalda, krefjast afnotagjalda 1—2 mánuði fram í tímann, þegar tilfærsla fer fram.

Þegar væntanlegur símnotandi, sem pantað hefur síma, en af einhverjum ástæðum hefur ekki vilja til þess að taka við honum, þegar stofnunin er reiðubúin að veita aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

2.1. Ársfjórðungsgjaldið fyrir númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu er kr. 2 040 að viðbættum kr. 5.30 fyrir hvert teljaraskref umfram 525 á ársfjórðungi, nema þar sem notendafjöldi er yfir 20 000 á sama stöðvargjaldssvæði, þar verða 300 skref innifalin í fastagjaldinu.
2.2. Fyrir verslunar- og/eða atvinnusíma greiðist gjaldið í 2.1 hér að framan, auk kr. 680 á ársfjórðungi.
2.3. Ársfjórðungsgjald fyrir aukatalfæri (ekki hægt að tala á milli) .... kr. 290

Hjá notendum, sem hafa tvær eða fleiri línur í sjálfskiptireit stöðvarinnar, er flokkunin miðuð við meðalskrefafjölda á númerunum.

Framangreind gjöld miðast við síma innan marka samfelldrar þéttrar byggðar út frá hlutaðeigandi miðstöð, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar.

Utan þessara marka greiðist fjarlægðargjald af línuleiðinni frá nefndum mörkum og til hlutaðeigandi notanda.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkv. sérgjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1. Milli húsa á svæði sömu miðstöðvar fyrir hvert venjulegt talfæri með línu ..... kr. 6 800
(Flutningsgjald greiðist að fullu, enda þótt sími sé fyrir í því húsi, sem flutt er í).
3.2. Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða aukatengli ..... — 2 300
3.3. Milli stöðvargjaldssvæða ..... — 9 200

Sé um óvenjulega kostnaðarsaman flutning að ræða, eða flutning á öðrum tækjum, sem ekki eru nefnd hér að framan, greiðist gjald, sem er ákveðið af póst- og símamálastjórninni.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, innan svæðis sömu símstöðvar, og aðeins er um nýja innanhússlögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað, má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 3 400 ef flutt er innan 6 mánaða, en í allt að kr. 4 500 ef 6—12 mánuðir líða á milli.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af aukatengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar í kr. 1 150 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 2 450.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja afnot af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilviki af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

II. KAFLI

Gjaldskrá fyrir talsímanotendur í sambandi við handvirkar miðstöðvar, sbr. þó III. kafla um notendasíma í sveitum.

1. Stofngjald.

1.1. Fyrir númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu ..... kr. 11 100
1.2. Fyrir hvert aukatalfæri í sama húsi ..... — 4 800
1.3. Fyrir aukatengil með rafvökum (ekkert afnotagjald) ..... — 3 000

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvert númer í miðstöð og venjulegt talfæri með línu.

Afnotagjaldið er tilfært í heilum krónum.

Afgreiðslutími miðstöðvar virkum dögum	Sérlína	2—3 notendur á sömu línu	Yfir 3 notendur á sömu línu
2 std.	940	750	560
4 —	1 260	1 010	760
6 —	1 420	1 140	850
8 —	1 600	1 280	960
10 —	1 740	1 390	1 050
12 —	1 780	1 430	1 070
14 —	1 840	1 470	1 110
16 —	1 900	1 520	1 140
24 —	2 040	1 630	1 220

Ef afgreiðslutími stöðvar er lengdur frá því sem að framan getur, bætist við ársfjórðungsgjaldið fyrir hverja ½ klukkustund til viðbótar sem svarar fjórðungi af mismun milli flokka fyrir sérlínu, en hlutfallslega lægra, ef fleiri eru á línu. Viðbótargjaldið skal þó hækka eða lækka þannig að standi á heilum tug króna.

2.2. Fyrir hvert aukatalfæri í sama húsi ..... kr. 750

2.3. Almenn ákvæði.

Ofannefnt afnotagjald fyrir talfæri með línu og númeri í miðstöð hækkar um 30% hjá hvers konar atvinnu- og verslunarfyrirtækjum og hjá einstökum atvinnurekendum og öðrum aðilum, sem að áliti stöðvarstjóra nota símann sérstaklega mikið. Þessi hækkun gildir þó ekki á stöðvum með afgreiðslutíma undir 10 klst. á virkum degi.

Afnotagjald fyrir talsíma greiðist fyrir fram einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október. Þegar um nýtt samband er að ræða fer hæð gjaldsins í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórð-

ungi þeim, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

Þegar væntanlegur símnotandi, sem pantað hefur síma, en af einhverjum ástæðum hefur ekki vilja til þess að taka við honum, þegar stofnunin er reiðubúin að veita aðgang að línu og númeri í miðstöð, skal þó reikna hið venjulega afnotagjald af símanum strax frá þeim tíma er stofnunin gat látið umbeðna þjónustu í té, og síðari hluta stofngjalds.

Afnotagjöld fyrir annan búnað eru samkv. sérgjaldskrá, en gilda því aðeins að sami aðili hafi öll tækin.

3. Flutningsgjald.

3.1.	Milli húsa á svæði sömu miðstöðvar, fyrir hvert venjulegt talfæri með línu	kr. 5 550
3.2.	Innanhúss, á aðaltalfæri, aukatalfæri, aukabjöllu eða aukatengli	— 2 300
3.3.	Milli stöðvargjaldsvæða	— 7 600

Áðurnefnd gjöld, sem nefnd eru undir 2. og 3. eru lágmarksgjöld. Ef nýlagnir krefjast tiltölulega mikils kostnaðar að dómi póst- og símamálastjórnarinnar vegna tæknilegra annmarka, verða gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

Sé sími fluttur á sama ári og hann er settur upp, eða oftar en einu sinni á sama ári, og aðeins er um nýja innanhússlögn að ræða og ekki neinn óvenjulegan kostnað má lækka flutningsgjaldið (milli húsa) niður í allt að kr. 3 400.

4. Viðtökugjald og gjald fyrir númeraskipti.

Flytji einhver í hús og taki samtímis við síma af öðrum aðila, sem hættir að vera símnotandi og án breytinga á símalögn, greiðist sama gjald og fyrir flutning milli húsa, þó hvorki af aukatengli né aukabjöllu.

Viðtökugjald lækkar í kr. 1 150 af heimilissíma, þegar barn eða tengdabarn tekur við símanum af foreldri og gagnkvæmt. Sama gildir um systkini.

Óski símnotandi að skipta um símanúmer og verði það samþykkt, er gjald fyrir slík númeraskipti kr. 2 450.

Viðtökugjald fyrir sérbúnað verður ákveðið af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti.

5. Leiga og uppsögn.

Segja má símasambandinu upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

Þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar um bráðabirgðasíma er að ræða, má þó leigja not af síma e. þ. l. fyrir lægra gjald en venjulegt árlegt afnotagjald, og ákveðst gjaldið þá í hverju tilfelli af póst- og símamálastjórninni með tilliti til aðstæðna. Sama gildir um stofngjald.

III. KAFLI
Notendasímar í sveitum.

1. Stofngjald.

Um notendasíma á ábýlisjörðum í sveitum gilda eftirfarandi almennar reglur:

1.1. Stofngjald fyrir hvern handvirkan síma er kr. 7 600 .Sé um sérstaklega örðugar eða kostnaðarsamar lagnir að ræða ákveðst stofngjald af póst- og símamálastjórninni í hvert skipti eða eftir samkomulagi.

1.2. Stofngjald fyrir sjálfvirka síma sama og í I. kafla 1., en þó með 20% afslætti, ef 2—3 eru saman um línu, en 40% afslætti, ef þeir eru fleiri um línuna.

2. Afnotagjald á ársfjórðungi.

2.1. Fyrir hvern handvirkan síma í sambandi við miðstöð með eftirfarandi afgreiðslutíma:

2 std.	kr.	460
4 —	—	580
6 —	—	730
8 —	—	840
10 —	—	900
12 —	—	920
14 —	—	990
16 —	—	1 010
24 —	—	1 080

2.2. Fyrir hvern sjálfvirkan síma greiðist sama gjald og um getur í I. kafla 2.

3. Almenn ákvæði.

3.1. Síminn fylgir jörðinni, og má ekki rifta því. Nýr ábúandi á jörðinni þarf ekkert viðtökugjald að greiða.

3.2. Flutning á símanum, ef notandi óskar, greiði hann eftir reikningi.

3.3. Leggist jörð í eyði eða ef ábúandi vill ekki hafa símann, má taka hann burtu. Línuna skal þó ekki taka niður á fyrsta ári, ef líkur benda til, að jörðin verði aftur í byggð eða ábúendaskipti verði. Allt í samráði við hlutaðeigandi oddvita.

3.4. Við nýlagningu annist hlutaðeigendur á sinn kostnað flutning efnis frá skipshlið á Eimskipafélagshöfn út á línustæðið, svo og dreifingu efnisins þar.

3.5. Símnotendur eru að sjálfsögðu háðir sömu reglum og venjum, sem almennt gilda um meðferð símtækja og starfrækslu notendasíma.

3.6. Landssíminn hefur að sjálfsögðu, hvenær sem er, heimild til að fjölga símum út frá notendasímalínum eða í framhaldi af þeim.

3.7. Stofngjöld greiðast fyrirfram og eigi síðar en þegar síminn er tengdur í samband. Afnotagjald greiðist fyrirfram fyrir einn ársfjórðung í senn, og eru gjalddagar 1. virkan dag í janúar, apríl, júlí og október.

Þegar um nýtt gjald er að ræða, fer gjaldið í fyrsta sinn eftir því, hve langur tími er eftir af ársfjórðungnum, sem stendur yfir, þegar símasambandið er opnað, og telst þá hluti úr mánuði sem heill mánuður.

3.8. Undir ákvæði þessa kafla gjaldskrárinnar falla símar bænda í sveitum almennt, nema þeirra, sem búa í hverfum, þorpum eða kauptúnum eða í nágrenni þeirra og hafa síma á sérstakri línu eða fáir saman á línu, en um síma þeirra fer eftir ákvæði I. eða II. kafla eftir því, sem við á, allt samkvæmt ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar. Þannig greiðist afnotagjald fyrir síma í sumarbústöðum, veiðiskálum, íþróttaskálum, skólum, gisti- og veitingastöðum, hjá iðnrekendum, atvinnurekendum eða verslunum o. s. frv., samkvæmt I. eða II. kafla, en ekki samkvæmt þessum kafla. Um síma hjá öðrum aðilum eða stofnunum í sveit, eða þar sem sérstaklega stendur á, fer í hvert skipti eftir ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar eða eftir samkomulagi.

IV. KAFLI
Símtalagjald.

1. Símtalagjald innanlands.

Gjöld fyrir langlínusímtöl sem valin eru sjálfvirkt:

1.1. **Dagtaxti** er frá kl. 08:00 til kl. 20:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 08:00 til kl. 15:00 á laugardögum.

Gjald-flokkur	Skref í sek.	Verð fyrir hv. mín. kr.
O	ót. tími	
A	60 sek.	5.30
B	45 —	7.05
C	30 —	10.60
1	24 —	13.25
2	12 —	26.50
3	10 —	31.80
4	8 —	39.75
5	6 —	53.00

1.2. **Næturtaxti** er frá kl. 20:00 til kl. 08:00 frá mánudegi til föstudags og frá kl. 15:00 á laugardegi til kl. 08:00 næsta mánudag.

Gjald-flokkur	Skref í sek.	Verð fyrir hv. mín. kr.
A	120 sek.	2.65
B	90 —	3.55
C	60 —	5.30
1	45 —	7.05
2	24 —	13.25
3	20 —	15.90
4	15 —	21.15
5	12 —	26.50

2. Langlínusímtöl afgreidd um handvirkar miðstöðvar.

		Minnsta gjald	Umframgjald pr. mín.
2.1.	Um 0— 10 km línulengd	kr. 39	kr. 13
	— 10— 25 — —	— 60	— 20
	— 25—100 — —	— 81	— 27
	— 100—225 — —	— 105	— 35
	— 225—350 — —	— 126	— 42
	— Yfir 350 — —	— 159	— 53

Ofannefnt símtalagjald gildir ekki, þegar um sjálfvirka afgreiðslu milli stöðva er að ræða, en þá er í hverju tilfelli ákveðið hvernig reikna skuli greiðslu fyrir millistöðva-símtöl.

2.2. Hraðsímtal: þrefalt venjulegt símtalagjald.

2.3. Forgangshraðsímtal: tífalt venjulegt símtalagjald.

2.4. Kvaðning: kr. 40. Kvaðningargjald greiðist hvort sem náðst hefur í umbeðinn mann eða ekki.

2.5. Afgreiðslugjald: kr. 52 reiknast ávallt fyrir handvirka afgreiðslu símtala um leiðir, þar sem sjálfvirkt langlínusamband er fyrir.
2.6. Boðsending: kr. 70 á venjulegu útburðarsvæði símstöðva, og kr. 70 fyrir hvern byrjaðan km út fyrir það. Boðsendingargjaldið greiðist hvort sem úr símtali verður eða ekki.

3. Símtalagjöld milli Íslands og annarra landa.

Ákvarðast eftir alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau, eins og þau eru á hverjum tíma.

4. Radíó-símtöl við skip og báta.

Gjöld fyrir símtöl um íslenskar strandarstöðvar milli íslenskra skipa og lands:
4.1. Línugjald kr. 60 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 20 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.2. Strandargjald kr. 117 ef skipið er ekki meira en 150 sjómílur frá landi en annars kr. 165 fyrir fyrstu 3 mín. og kr. 39 eða kr. 55 fyrir hverja mín. eða brot úr mín. þar fram yfir.
4.3. Skipsgjald mismunandi eftir skipum, sé gjaldið tekið.
4.4. Aukaþjónusta eftir tegund, að ósk samtalsbeiðanda greiðist samkvæmt IV. kafla.
4.5. Fyrir radíósímtöl við skip til eða frá útlöndum er gjaldið þannig samsett:
a. Gjaldið milli Íslands og viðkomandi lands.
b. Strandargjald.
c. Skipsgjald, ef viðkomandi skip tekur slíkt gjald.
d. Gjald fyrir aukaþjónustu að ósk samtalsbeiðanda, sem greiðist samkv. IV. 2.

V. KAFLI
Símskeytagjald.

1. Gjald fyrir símskeyti innanlands.

1.1. Venjulegt símskeyti: Grunngjald kr. 50 og kr. 6 fyrir hvert orð. Lágmarksorðafjöldi 7 orð.
1.2. Blaðaskeyti: Kr. 1.50 fyrir hvert orð. Minnsta gjald kr. 45.
1.3. Hraðskeyti: Tvöfalt venjulegt skeytagjald.
1.4. Veðurskeyti: Kr. 60 fyrir hvert skeyti.
1.5. Símapóstávísanir: Gjald kr. 200 án tillits til orðafjölda.
1.6. Heillaskeyti: Kr. 6 fyrir hvert orð. Auk þess greiðist fyrir skrauteyðublað kr. 100. Grunngjald innifalið.
1.7. Samúðarskeyti: Grunngjald kr. 50. Sendanda er í sjálfsvald sett, hve mikið hann gefur, og rennur sú upphæð óskert til Landsspítalasjóðs.
1.8. Sendiferðir með símskeyti: Símskeyti eru borin út endurgjaldslaust allt að einum kílómetra frá símstöð. Í bæjum og kauptúnum er útburðarsvæðið þó miðað við samfellda byggð. Ef senda þarf með skeyti út fyrir útburðarsvæðið, skal greiða kr. 70 fyrir hvern kílómetra. Þetta gildir um fjarlægð, er nemur allt að 10 kílómetrum og undir venjulegum kringumstæðum. Þegar vegalengdin er meiri skal greiða gjald, sem ákveðið er eftir fyrirspurn í hvert skipti.

Þótt ekki sé greitt fyrir sendiferð með símskeyti, sem afhenda skal utan útburðarsvæðis, ber símstöðinni að greiða fyrir því, að símskeytið komist til viðtakanda svo fljótt, sem unnt er, t. d. með því að sæta tækifærisferðum eða næstu póstferð eða láta vita af því í síma eða á einhvern annan tiltækan hátt.

1.9. Fyrir fram greitt svar (RP): Ef sendandi óskar að greiða gjald fyrir svarskeyti, skal skrifa RP fyrir framan nafnkveðjuna og tiltaka jafnframt orðafjölda svarskeytisins. RP 10 þýðir, að svar sé greitt fyrir 10 orða skeyti.

1.10. Samanburður til tryggingar gegn missímun (TC): Aukagjald er helmingur venjulegs símskeytagjalds.

2. Gjald fyrir símskeyti til útlanda.

Gjald fyrir símskeyti til útlanda ákveðst af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum, og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Gjald fyrir skeytaafgreiðslu við skip og báta.

3.1. Almenn loftskeyti.

3.1.1. Gjald fyrir loftskeyti til og frá íslenskum skipum um íslenskar strandarstöðvar, ef afhendingar- eða ákvörðunarstöð skeytis er á Íslandi, er þannig samsett:
a. Grunngjald fyrir hvert skeyti kr. 50.
b. Línugjald kr. 6 hvert orð.
c. Strandargjald kr. 8 hvert orð.
d. Skipsgjald, ef skipið tekur slíkt gjald.
e. Gjald fyrir aukaþjónustu að beiðni sendanda.
Minnsta gjald er hið sama og fyrir 7 orð.

3.2. Sérstök loftskeyti.

3.2.1. Gjald fyrir blaðaloftskeyti frá íslenskum skipum til afgreiðslu innanlands er þannig samsett:
a. Línugjald kr. 1.50 hvert orð.
b. Helmingur venjulegs strandargjalds.

3.2.2. Gjald fyrir hraðblaðaloftskeyti er þannig samsett:
a. Línugjald kr. 1.50 hvert orð.
b. Venjulegt strandargjald.
Minnsta gjald fyrir blaðaloftskeyti er hið sama og fyrir 14 orð. Blaðaloftskeyti er aðeins leyft frá skipi til lands.

3.2.3. Gjald fyrir veðurskeyti frá ísl. skipum til Veðurstofu Íslands er kr. 70.

3.2.4. Gjöld fyrir önnur loftskeyti og aukaþjónustu eru í samræmi við 1. og 2. grein þessa kafla.

3.3. Gjöld erlendra skipa eru samkvæmt alþjóðagjaldskrá.

VI. KAFLI
Telex og fjarritarar.

1. Stofngjald, afnotagjald og flutningsgjald samkv. sérgjaldskrá.

Gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni.

2. Gjald fyrir telexritanir.

2.1. Telexritanir innanlands greiðast með kr. 5.30 fyrir hvert teljaraskref og samsvarar það kr. 13.25 á mínútu.

2.2. Gjald fyrir telexritanir til útlanda ákvarðast af alþjóðasamþykktum og milliríkjasamningum og tilkynnir póst- og símamálastjórnin þau eins og þau eru á hverjum tíma.

3. Leiga, uppsögn o. fl.

Stofngjald greiðist fyrir fram, áður en uppsetning er hafin og afnotagjöld ber að greiða ársfjórðungslega fyrir fram, og eru gjalddagar hinir sömu og fyrir afnotagjald af síma. Hluti úr mánuði telst sem heill mánuður við fyrsta reikning.

Segja má sambandinu upp um mánaðamót með eins mánaðar fyrirvara, og skal það gert skriflega.

VII. KAFLI
Línur.

1. Stofngjald.

Ef unnt er að láta línur á leigu, skal stofngjaldið vera jafnt tvöfaldri ársleigu, þó aldrei lægra en sem svarar tvöfaldri ársleigu fyrir 1 km.

2. Afnotagjald.

Ársfjórðungsleigan á hvern km skal vera þessi (minnsta gjald miðað við 100 m).

2.1. Fyrir 1 línu í innanbæjarjarðsíma 0.4—0.7 mm ..... kr. 820

2.2. Fyrir 1 línu í langlínujarðsíma 0.9 mm ..... — 1130

2.3. Viðskiptagjald: Leiga fyrir línu milli símabúnaðar og símamiðstöðvar á öðru gjaldsvæði miðast við 40 þúsund mínútna notkun á ári, samkvæmt því gjaldi, sem gildir fyrir sjálfvirkt val á milli viðkomandi símamiðstöðva.

Skemmstur leigutími skal ákveðinn með samningum í hvert skipti. Uppsagnarfrestur er 6 mánuðir, og er hann gagnkvæmur. Leiga til fjarlægðra staða ákvarðast af póst- og símamálastjórninni hverju sinni.

VIII. KAFLI
Sérbúnaður við sjálfvirkar og handvirkar miðstöðvar samkv. sérgjaldskrá.

Gjöldin ákveðin af póst- og símamálastjórninni.

IX. KAFLI
Skrásetning símnefna.

Fyrir skrásetningu símnefna greiðist kr. 1 300 á ári. Sé sama símnefni skrásett á fleiri en 10 símstöðvum, greiðist þó aðeins kr. 250 fyrir hverja skráningu þar fram yfir. Gjaldið greiðist fyrir fram fyrir almanaksárið. Brot úr ári telst sem heilt ár. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir, og er hann gagnkvæmur.

X. KAFLI
1. Símaskráin.

Póst- og símamálastjórnin gefur út símaskrá og leggur hverjum leigusíma til eitt eintak af hverri útgáfu símaskrárinnar. Framan á kápu símaskrár skulu prentuð svæðanúmer sjálfvirka símakerfisins og á bakhlið hennar upplýsingar, sem nauðsynlegt þykir, að dómi póst- og símamálastjórnar, að birta almenningi. Óheimilt er, að viðlagðri ábyrgð, ef út af er brugðið, að hylja framangreindar upplýsingar með ógagnsærri hlífðarkápu eða á annan hátt. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

2. Skrásetning í símaskrána.

Hver talsímanotandi fær nafn sitt skráð ókeypis í einni línu í stafrófsskránni. Gjald fyrir hverja línu í stafrófsskránni fram yfir það, sem að ofan segir, er kr. 325. Sé auk aðalsímnotanda einn eða fleiri aukanotendur að sama síma, ber að greiða kr. 650 fyrir hvern aukanotanda. Aukasímnotendur geta ekki öðlast aðalsímnotendarétt (t. d. rétt til að fá símann fluttan eða skráðan eingöngu á sitt nafn) án þess að greiða uppsetningargjald fyrir númerið að nýju eða viðtökugjald, enda hefur landssíminn einn umráðarétt símans.

Breytir engu í þessu þó að aukasímnotandi hafi um lengri eða skemmri tíma haft nafn sitt í símaskránni eða greitt afnotagjaldið.

Óski símnotandi, að símanúmer hans sé ekki prentað í símaskrá og ekki gefið upp í 03, getur póst- og símamálastjórnin heimilað það gegn 500 króna gjaldi, sem greiðist einu sinni.

Póst- og símamálastiórnin ákveður tilhögun á símaskránni, og hún getur synjað mönnum um upptöku starfsheita, sem hún telur óeðlileg eða vafasamt, að hlutaðeigandi hafi rétt að bera.

3. Skrásetning í stafrófsskrána.

3.1.	Breytt letur í skrá, hver lína	kr. 550
3.2.	Aukanafn í skrá	— 650
3.3.	Aukalínur í skrá, hver lína	— 325
3.4.	Aukanafn með breyttu letri (1 lína) kr. 550+650	— 1 200

Aukalínur eru taldar: Ef t. d. fyrirtæki lætur skrásetja nöfn starfsmanna sinna í skrána undir nafni fyrirtækisins. Sé starfsmaður fyrirtækis ekki aðalsímnotandi og ekki skráður í skránni sem aukasímnotandi annars staðar en undir nafni fyrirtækisins (en ekki undir sínu nafni), skal reiknað fyrir það kr. 650 sem aukanafn.

4. Skrásetning í atvinnuskrána.

4.1. Ókeypis skrásetning.

Hver símnotandi, sem rekur atvinnu- eða verslunarfyrirtæki og óskar skriflega eftir skráningu í atvinnu- og viðskiptaskrána í samræmi við þá flokkun, er póst- og símamálastjórnin hefur ákveðið, fær ókeypis eina línu til skrásetningar á símanúmeri sínu, ásamt nafni og heimilisfangi, með venjulegu letri í einn flokk skrárinnar. Aukasímnotendur öðlast ekki rétt til ókeypis skráningar.

4.2. Skrásetning gegn borgun.

Ef símnotandi vill láta skrá sig í fleiri en einn flokk, kostar hver skrásetning fram yfir þá fyrstu kr. 325. Ef nafnið óskast skráð með breyttu letri, kostar það kr. 550. Auglýsingarlína kostar kr. 325.

5. Auglýsingar í símaskrá.

Póst og símamálastjórninni er heimilt að taka auglýsingar til birtingar í símaskránni, að því marki, sem hún telur að samrýmist númeraskránni.

XI. KAFLI

Radíótæki og þjónusta um radíóstöðvar.

1. Eftirlitsgjöld, leyfisbréfagjöld o. fl.

Gjöld fyrir leyfisbréf skulu vera sem hér segir:

1.1.	Leyfisbréf, þegar samanlagt sendiafl er yfir 100 wött (endurnýist á 5 ára fresti)	kr. 1 350

1.2.	Leyfisbréf, þegar samanlagt sendiafl er 100 wött eða minna (endurnýist á 5 ára fresti)	kr.	650
1.3.	Leyfisbréf vegna amatörstöðvar ásamt upphafsskoðun	—	800
1.4.	Leyfisgjald vegna árlegrar framlengingar amatörleyfis	—	350
1.5.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á bílskúrshurðum (þarf ekki að endurnýja)	—	650
1.6.	Leyfisbréf vegna fjarstýringa á líkönum	—	250
1.7.	Leyfisbréf fyrir öðrum radíótækjum en talin eru að ofan	—	300
1.8.	Fyrir skírteini talstöðvavarða	—	250
	Árleg eftirlitsgjöld fyrir stöðvar í skipum og bátum og fastastöðvar skulu vera sem hér segir:		
1.9.	Eftirlitsgjald, þegar afl aðalsendis er yfir 100 wött	—	3 500
1.10.	Eftirlitsgjald, þegar afl aðalsendis er 100 wött eða minna	—	2 450
1.11.	Eftirlitsgjald fyrir hvern sendi umfram einn á sama stað	—	300
	Árleg starfrækslugjöld fyrir ferðatalstöðvar skulu vera sem hér segir:		
1.12.	Starfrækslugjald fyrir ferðatalstöðvar, afl yfir 0.5 watt	—	800
1.13.	Starfrækslugjald fyrir ferðatalstöðvar, afl 0.5 watt eða minna	—	550
	Ársfjórðungslegt starfrækslu- og viðskiptagjald fyrir aðrar farstöðvar skal vera sem hér segir, enda sé komið með þær til eftirlitsmanns, ef óskað er skoðunar:		
1.14.	Gjald fyrir talstöð í bifreið (í þessu gjaldi eru innifaldar 100 afgreiðslur um landstöðvar Pósts og síma)	—	1 800
	Önnur gjöld en að ofan greinir skulu vera:		
1.15.	Innsiglisgjald (ferðakostnaður ekki innifalinn)	—	1 600
1.16.	Gjald vegna aukaskoðunar amatörstöðvar	—	800

2. Viðskiptagjöld.

2.1. Radíósímtöl við skip og báta.
Sjá kafla IV. 4 hér að framan.

2.2. Skeytaafgreiðsla við skip og báta.
Sjá kafla V. 3 hér að framan.

2.3. Viðskiptagjöld vegna radíóstöðva og í verstöðvum.
Vegna radíóstöðva, sem komið er upp í verstöðvum á vegum samtaka útvegasmanna á viðkomandi stað, skal greiða eftirfarandi daggjöld.

Fyrir 1— 5 báta	kr.	325
Fyrir 6—15 báta	—	570
Fyrir 16—30 báta	—	770
Fyrir 31 bát og fleiri	—	975

Ef um leigutalstöð er að ræða, greiðast að auki venjuleg leigugjöld, samkvæmt sérgjaldskrá.

2.4. Viðskiptagjöld og reglur vegna samningsbundinna viðskipta við fiskibáta.

2.4.1. Póst- og símamálastjórnin lætur fiskibátum í té alla strandarstöðvaþjónustu, sem þeir þurfa á að halda, vegna reksturs og útgerðar bátsins, gegn ákveðnu, ársfjórðungslegu viðskiptagjaldi.

2.4.2. Viðskipti þessi geta farið fram um hvaða strandarstöð Pósts og síma sem er.

2.4.3. Í þjónustu þessari eru innifalin símtöl, skeyti og skilaboð til afgreiðslu innan bæjarsímakerfis þess staðar, sem viðkomandi strandarstöð er staðsett á.

2.4.4. Afgreiðsla símtala eða skeyta um langlínukerfi Pósts og síma greiðist samkvæmt gjaldskrá þessari.

2.4.5. Póst- og símamálastjórnin ber ekki ábyrgð á lauslegum, munnlegum skilaboðum, og eru þau afgreidd á ábyrgð þess, er óskar flutnings þeirra.

2.4.6. Skilyrði þess, að útgerðarmaður eða félag geti orðið þessarar þjónustu aðnjótandi eru:
að allir fiskibátar, sem skráðir eru innan viðkomandi lögsagnarumdæmis og búnir talstöð, greiði slíkt viðskiptagjald, að samtök útvegsmanna í viðkomandi lögsagnarumdæmi beri ábyrgð á greiðslu viðskiptagjaldanna á tilskildum tíma, og að ofangreind viðskipti fjalli eingöngu um atriði, er varða útgerð og rekstur viðkomandi báts, og þess stranglega gætt, að þeim ákvæðum sé fylgt.

2.4.7. Ársfjórðungslegt viðskiptagjald fiskibáta skal vera sem hér segir:

a.	fyrir báta minni en 100 tonn	kr. 1 800
b.	fyrir báta 100 tonn og stærri	— 2 800

Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta strandarstöðva. allt að 25 símtölum og skilaboðum ársfjórðungslega fyrir báta minni en 100 tonn, og allt að 40 símtölum og skilaboðum fyrir báta 100 tonn og stærri.

Þau símtöl og skilaboð, sem umfram kynnu að verða ofangreindar magntölur skulu greiðast samkvæmt gjaldskrá þessari IV. kafla 4.

2 5. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

2 5.1. Reglur um viðskiptagjöld landfarstöðva er að finna í kafla XI 5.8.1.

2 5.7. Viðskiptagjald er innifalið í ársfjórðungslegu starfrækslu og viðskiptagjaldi samkv. grein 1. 14 í þessum kafla.

3. Skyldutilkynningar skipa.

Öll íslensk skip, sem eru tilkynningaskyld samkvæmt lögum frá 17. maí 1968 og gildandi reglugerð þar að lútandi, greiði ársfjórðungsgjald fyrir flutning skyldutilkynninga um fjarskiptakerfið.

Gjaldið skal vera svo sem hér segir:

Fyrir skip undir 15 rúmlestum brúttó	kr. 575
Fyrir skip að 50 rúmlestum brúttó	— 825
Fyrir skip 50 að 100 rúmlestum brúttó	— 1 150
Fyrir skip 100 rúmlestir brúttó og yfir	— 1 500

Gjald þetta er óviðkomandi öðrum viðskiptagjöldum vegna viðskipta skipa um strandarstöðvar Pósts og síma, og skal það greitt fyrir fram ársfjórðungslega.

Óheimilt er að hagnýta upplýsingar þær, er fást með skyldutilkynningunum, til annarra nota en öryggisgæslu vegna skipa og áhafna.

4. Almenn ákvæði.

4.1. Hver sá, sem óskar að starfrækja radíótæki á landi, sjó eða í lofti, innan íslensks lögsagnarumdæmis, skal senda póst- og símamálastjórninni skriflega umsókn um leyfi til þess, ásamt nauðsynlegum upplýsingum um tækin og tilgang notkunar. Þetta gildir þó ekki um viðtæki fyrir útvarp, sem er skráð hjá Ríkisútvarpinu. Verði slíkt leyfi veitt, er það gert með leyfisbréfi, þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir leyfinu, leyfistími o. fl. Fyrir hvert leyfisbréf komi ákveðið gjald, samkvæmt gildandi gjaldskrá um radíótæki, skal gjaldið greitt við afhendingu leyfisbréfs.

4.2. Póst- og símamálastjórnin hefur eftirlit með notkun radíótækja. Talstöðvar í skipum og bátum með þilfari eru skoðaðar einu sinni á ári. Aðrar talstöðvar

eru ekki háðar skoðanaskyldu, en eigendum þeirra er heimilt að koma með þær til skoðunar.

4.3. Þegar framkvæma skal skoðun, skal viðkomandi stöðvarvörður sjá um, að nægilegt rafmagn sé fyrir hendi, svo prófa megi tækin. Enn fremur getur eftirlitsmaður krafist þess, að stöðvarvörður sé viðstaddur skoðun og til aðstoðar eftirlitsmanni sé þess þörf, t. d. við skoðun lífbátasenda og þ. u. l. Sé stöðvarvörður eða fullgildur staðgengill, að dómi eftirlitsmanns, ekki viðlátinn, þrátt fyrir ósk eftirlitsmanns, er honum heimilt að taka sér aðstoðarmann og ber þá leyfishafi stöðvarinnar aukakostnað, er af því kann að leiða. Óski leyfishafi radíótækja aukaskoðunar, einhverra ástæðna vegna, ber honum að greiða fyrir framkvæmd hennar aukalega, hálft eftirlitsgjald að viðbættum ferðakostnaði.

4.4. Þeim, sem leyfi fær fyrir sendistöð, ber að sjá um, að enginn starfræki hana, nema sá, sem fengið hefur skírteini hjá póst- og símamálastjórninni, er heimili honum starfrækslu slíkrar stöðvar (skírteini loftskeytamanns eða talstöðvarvarðar). Stöðin er þó ávallt undir yfirumsjón leyfishafa eða fulltrúa hans og starfræksla hennar á ábyrgð þeirra.

4.5. Bæði stöðvarverði og leyfishafa eða fulltrúa hans er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu samkvæmt fyrirmælum póst- og símamálastjórnarinnar og hlíta þeim ákvæðum og reglum, innlendum og alþjóðlegum, sem settar eru og settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað leyfisbréf stöðvarinnar, innsiglað hana eða, sé hún í leigu frá póst- og símamálastjórninni, tekið hana í sína vörslu.

4.6. Eftirlitsgjald, starfrækslugjald og annar kostnaður, vegna tækjaskoðunar, greiðist í síðasta lagi 10 dögum eftir framvísun reiknings.

4.7. Póst- og símamálastjórnin eða sérstakir umboðsmenn hennar sjá um uppsetningu og viðhaldsþjónustu á fastastöðvum. Uppsetningu og viðhaldsþjónustu á farstöðvum annast póst- og símamálastjórnin og þau verkstæði sem fengið hafa heimild til viðgerða á ákveðnum gerðum talstöðva. Leyfishafi greiðir þessa vinnu samkvæmt reikningi.

4.8. Gjöld fyrir símtöl, símskeyti og annað það, sem gjaldskylt er og afgreitt er um símakerfið, fyrir tilstuðlan stöðvar leyfishafa, eru á ábyrgð hans og greiðast innan 10 daga frá framvísun reiknings.

4.9. Hafi áfallin gjöld, vegna radíótækja eða þjónustu, ekki verið greidd á tilsettum tíma, er póst- og símamálastjórninni heimilt að innsigla viðkomandi stöð. Um borð í skipum skal þetta þó gert þannig, að nota megi stöðina í neyðartilfelli. Enn fremur er póst- og símamálastjórninni heimilt að innheimta þessi gjöld með símreikningum hlutaðeigandi leyfishafa, að viðlagði lokun símans.

4.10. Nú hefur stöð verið innsigluð vegna vanskila eða annarra brota. Skal þá leyfishafi greiða innsiglisgjald, áður en enduropnun fer fram. Ferðakostnað, vegna innsiglunar, greiðir leyfishafi.

4.11. Framangreindar reglur eiga ekki við um starfrækslu „amatör"-stöðva. Um þá starfsemi er fjallað í sérstakri reglugerð.

4.12. Innflutningur erlendra radíótækja er háður samþykki póst- og símamálastjórnarinnar. Innflytjendur skulu sækja um heimild á þar til gerðum eyðublöðum. Sé um fyrsta innflutning á talstöðvum að ræða, kannar póst- og símamálastjórnin með tegundaprófun, hvort stöðvarnar uppfylla þær lágmarkskröfur, sem gerðar eru. Gjöld fyrir tegundaprófun eru samkvæmt sérstakri gjaldskrá fyrir radíótæki.

4.13. Leyfi til starfrækslu radíóstöðva má segja upp með minnst eins mánaðar fyrirvara, miðað við mánaðamót, óski leyfishafi að hætta starfrækslu stöðvarinnar.

Skal það gert skriflega og stílað til póst- og símamálastjórnarinnar. Vanræksla í þessum efnum leysir leyfishafa ekki frá greiðslu áfallinna gjalda.

4.14. Öll gjöld til póst- og símamálastjórnarinnar, vegna starfrækslu radíótækja, sem ekki eru greidd á tilsettum tíma eru lögtakskræf, samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

4.15. Póst- og símamálastjórnin hefur nokkurt magn radíótækja til leigu eða til sölu, samkvæmt nánari ákvörðun hverju sinni. Um kjör fer samkvæmt sérstakri gjaldskrá um radíótæki.

5. Reglur um starfrækslu talstöðva, sem annast viðskipti við bifreiðar eða önnur farartæki á landi, og viðskiptagjöld landfarstöðva.

5.1. Póstur og sími starfrækir fastastöðvar til almennra viðskipta við landfarstöðvar. Enn fremur veitir póst- og símamálastjórnin einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum leyfi til starfrækslu fastastöðva og úthlutar þeim tíðnum fyrir slíkar stöðvar.

5.2. Ekki er heimilt að tengja fastastöðvar aðrar en stöðvar Pósts og síma á nokkurn hátt við hið almenna símakerfi.

5.3. Um fastastöðvar leyfishafa mega einungis fara fram viðskipti er varða atvinnurekstur hans. Óheimilt er að veita öðrum aðilum afnot af talstöðvum leyfishafa.

5.4. Fastastöðvar leyfishafa og farstöðvar sem skipta eiga við stöðvar Pósts og síma skulu starfræktar af talstöðvavörðum, sem hafi skírteini útgefin af póst- og símamálastjórninni. Talstöðvaverðir undirrita þagnarheit en auk þess eru allir þeir sem ábyrgð bera á starfrækslu talstöðva, bundnir slíku þagnarheiti, enda þótt þeir hafi ekki undirritað það.

5.5. Skylt er að halda sérstaka radíó-dagbók um allt það, er varðar rekstur stöðvanna, svo sem innkomna og útfarna afgreiðslu.

5.6. Stöðvum þessum er skylt að sinna neyðarþjónustu og þjónustu vegna öryggis mannslífa, og má ekki í slíku tilfelli loka stöðvunum fyrr en neyðar- eða öryggisþjónustunni er lokið.

5.7. Leyfishafi ber allan kostnað og alla ábyrgð af starfrækslu stöðvanna.

5.8. Viðskiptagjöld landfarstöðva.

5.8.1. Leyfishafar landfarstöðva greiða árlegt starfrækslu- og viðskiptagjald, sem ákveðið er af póst- og símamálastjórninni hverju sinni. Í viðskiptagjaldinu er innifalin þjónusta af hendi fastastöðva Pósts og síma, allt að 100 símtölum eða skilaboðum árlega, afgreiddum innan bæjarsímakerfis, fjarskiptastöðvanna.

Vegna afgreiðslna út fyrir bæjarsímakerfi viðkomandi stöðva bætast við gjöld samkvæmt gjaldskrá fyrir langlínuviðskipti.

Það, sem umfram er 100 afgreiðslur innan bæjarsímakerfanna, greiðist samkæmt gjaldskrá IV. kafla 4 um radíósímtöl.

5.8.2. Leyfishafi farstöðvar er ábyrgur fyrir viðskiptagjöldum sem falla undir gildandi gjaldskrá.

XII. KAFLI

Afnot landssímans til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi.

1.1. Fyrir afnot landssímalína til skákkeppni greiðist ⅕ venjulegs símtalagjalds á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl kl. 21:00—08:00.

Lágmarksgjald miðast þó við þriggja stunda notkun á línunum. Hver byrjuð klukkustund telst sem heil.

Á öllum öðrum tímum en þeim, sem að framan getur, reiknast fullt gjald, samkvæmt símtalagjaldskrá (sbr. IV. kafla).

1.2. Umsóknir um afnot landssímalína til skákkeppni gegn niðursettu gjaldi skulu koma frá Skáksambandi Íslands og sendar skriflega til ritsímastjórans í Reykjavík með minnst sólarhrings fyrirvara. Óskir um niðursett símagjöld til skákkeppni frá öðrum en Skáksambandi Íslands verða eigi teknar til greina.

XIII. KAFLI

1. Almennir skilmálar.

1.1. Sá, sem óskar að fá talsíma eða aukið samband eða breytingar á samböndum og tækjum, er hann hefur áður fengið, sendi umsókn hér að lútandi á þar til gerðu eyðublaði er fæst hjá öllum stöðvarstjórum og skal tilgreina fullt nafn, nafnnúmer og heimilisfang, og skal hann þá hlíta þeim kjörum og ákvæðum, sem sett eru eða sett kunna að verða um notkun símatækja og sambanda.

1.2. Símasambandi er venjulega ekki komið á við nokkra húseign, nema húseigandi leyfi endurgjaldslaust að koma fyrir þráðum og öðrum símatækjum á húsi og lóð og ber þeim, er pantar sambandið að sjá um, að slíkt leyfi húseiganda fáist. Krefjast má, að talsímanotendur setji tryggingu fyrir greiðslu allra gjalda fyrir afnot símans.

1.3. Póst- og símamálastjórnin ákveður við hvaða stöð símabúnaður skuli tengjast, númer hans og nánara fyrirkomulag, og getur síðar breytt um númer, ef það telst nauðsynlegt. Handvirk langlínusamtöl hafa forgangsrétt fram yfir innanbæjarsímtöl og getur landssíminn komið inn á sjálfvirk símtöl og beðið um, að viðkomandi leggi á, ef um innanbæjarsímtöl er að ræða.

1.4. Enginn má gera eða láta gera breytingar á símasamböndum eða flytja símabúnað úr stað. Öll slík verk verða framkvæmd eftir beiðni, en notandi greiði það gjald, sem ákveðið er. Allir nýir símar eða talsímasambönd í kaupstöðum eða kauptúnum eru eign Pósts og síma, en notendur greiði stofngjald og afnotagjald. Starfsmenn stofnunarinnar hafa hvenær sem er aðgang að öllum símatækjum og símalögnum.

1.5. Talsímanotendum er skylt að fara vel og gætilega með alla símabúnað er þeir hafa til afnota, og eru þeir bótaskyldir á öllu því sem aflaga fer og ekki stafar af eðlilegu sliti, svo og á öllu því er glatast úr þeirra vörslu í þessum efnum. Brunatrygging venjulegs talfæris er fólgin í leigunni.

Stranglega er bannað að setja nokkur tæki eða búnað í samband við tæki Pósts og síma, t. d. talfærasnúrur o. þ. h., enda hefur Póstur og sími að sjálfsögðu rétt til að taka allan slíkan búnað burtu og láta viðkomandi sæta sektum eða missi símans, ef ástæða þykir til.

1.6. Bili símabúnaður, ber þegar í stað að tilkynna það viðkomandi stöðvarstjóra er ser um, að gallarnir verði lagfærðir svo fljótt sem unnt er. Póstur og sími ber ekki ábyrgð á því, þótt sími verði ónothæfur um stund. Verði óþarfur dráttur á viðgerð símans má krefjast endurgreiðslu á afnotagjaldinu í hlutfalli við þann tíma, er síminn er ónothæfur, ef sambandsslitin eru meira en 10 sólarhringar á ári.

1.7. Póst- og símamálastjórnin tekur ekki á sig neina ábyrgð á afleiðingum þess, ef mistök kunna að eiga sér stað við afgreiðslu símskeyta eða símtala, hvort sem þau eru af völdum starfsmanna, línubilana eða annarra orsaka.

1.8. Enginn talsímanotandi má lána, leigja eða selja öðrum afnot talsímans, nema með leyfi Pósts og síma. Sé það engu að síður gert, hefur notandi fyrirgert rétti sínum til símans, og getur stofnunin slitið sambandinu og tekið tækin

burtu fyrirvaralaust, en notandi borgar samt afnotagjaldið til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp.

1.9. Ef sími eða annar fjarskiptabúnaður, sem hefur verið tekinn á leigu, hefur ekki verið notaður samfellt í 6 mánuði eða lengur, er póst- og símamálastjórninni heimilt að taka hann til afnota fyrir aðra, jafnvel þótt leigutaki vilji greiða áfram afnotagjald af hinum ónotaða síma eða búnaði. Gildir þetta einnig, þótt ekki hafi verið unnt að afgreiða beiðni um flutning símans á þeim tíma.

1.10. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að synja þeim um síma eða loka símum þeirra um stundarsakir eða að fullu, sem eftir athugun og að dómi hennar hafa verulega slæm áhrif á afgreiðslu sjálfvirku símstöðvarinnar, eða ef sími þeirra er misnotaður svo sem með endurteknum gabbhringingum eða öðrum truflunum.

1.11. Sé lína einhvers notanda óhæfilega oft á tali að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, getur stofnunin krafist þess, að notandinn fallist á lagfæringar.

1.12. Þeir, sem af ásettu ráði eða gálauslega valda skemmdum á símum eða símatækjum og samböndum, sæta sektum samkvæmt 176. gr. hegningarlaganna, nema verknaðinum sé þannig farið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

2. Greiðsluskilmálar.

2.1. Gjöld fyrir langlínusímtöl greiðast samkvæmt reikningi, og ber talsímanotandi ábyrgð á greiðslunni fyrir hvert slíkt samtal, sem fram fer frá hans talfæri, hvort sem hann hefur sjálfur beðið um símtalið eða aðrir. Gjaldið greiðist í fyrsta skipti, er þess er krafist.

2.2. Sé eitthver gjald til símans ekki greitt í síðasta lagi 10 dögum eftir gjalddaga, má slíta talsímasambandinu við þá síma, er skuldunautur er skráður fyrir, en skuldunautur er samt skyldur til að greiða til þess tíma, er hann hefði löglega getað sagt upp sambandinu, og er það þá þegar fallið í gjalddaga. Skuldunautur á því aðeins rétt til að fá aftur talsímasambandið að hann greiði hið áfallna gjald innan þriggja daga eftir að sambandinu er slitið, svo og að viðbættum kr. 325 fyrir lokun og enduropnun. Séu símagjöld eigi greidd á réttum tíma, má taka þau lögtaki samkvæmt 1. gr. laga nr. 29 frá 16. des. 1885.

3. Leigutími.

Þegar um er að ræða samband fyrir utan kaupstaðarlóð eða samband með sérstöku fyrirkomulagi, getur Póstur og sími krafist, að leigutíminn sé minnst eitt ár eða fleiri.

4. Uppsögn.

Segja má símasambandi upp um mánaðamót með minnst 1 mánaðar fyrirvara, nema þar sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera skrifleg.

5. Flutningar.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símatæki þau, er hann hefur til afnota, skal hann skriflega tilkynna það viðkomandi stöðvarstjóra, sem því næst lætur framkvæma flutninginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir flutninginn greiðist fyrir fram.

XIV. KAFLI

Gjaldskrá þessi og reglur eru settar samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 frá 1941, um fjarskipti og gengur í gildi 1. janúar 1975. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir teljaraskref aðeins af símtölum, sem fram fara 1. janúar 1975 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi fyrri gjaldskrá og reglur útgefin 15. mars 1974.

Samgönguráðuneytið, 13. desember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

GJALDSKRÁ
fyrir póstþjónustu.

TEGUND SENDINGAR	Hámark stærðar og þyngdar	Þyngdarmörk g	Innanlands Burðargj. kr.	Norðurlönd Burðargj. kr.	Önnur lönd Burðargj. kr.
Bréf.		20	23	23	27
Hámarksstærð:		100	46	46	62
Lengd + breidd		250	69	69	120
+ þykkt 900 mm.		500	92	92	224
Mesta lengd 600 mm.		1000	311	338	374
Í ströngum:		2000	598	598	598
lengd + tvöfalt þvermál 1040 mm.					
Mesta lengd 900 mm.					
Hámarksþyngd 2 kg.					
Lágmarksstærð:					
90 × 140 mm. Í ströngum: Lengd + tvöfalt þvermál 170 mm.					
Minnsta lengd 100 mm.					
Póstkort.					
Mest 105 × 148 mm			18	18	18
Minnst 90 × 140 mm					
Prent.					
Stærð sama og bréfa.		20	18	18	18
(Prentkort sama stærð		100	22	22	22
og póstkort).		250	30	30	30
Hámarksþyngd 2 kg.		500	54	54	54
Bækur þó 5 kg.		1000	95	95	95
Burðargjald fyrir prent		2000	158	158	158
yfir 1000 g til Norðurl.		3000	238	238	238
er sama og fyrir		4000	318	318	318
„Önnur lönd“		5000	398	398	398
		100	27	27	27
Smápakkar		250	45	45	45
Stærð sama og bréfa		500	75	75	75
Hámarksþyngd 1 kg.		1000	134	134	134
Innrituð blöð og tímarit.					
Innritunargjald 5000 kr.					
Ársgjald 270 kr.					
Stærð sama og bréfa		hver			
a) Til umboðsm. (minnst 50 eintök til hvers í einu). Hámarksþ. 20 kg.		500	7		
b) Til áskrifenda. Hámarksþyngd 500 g hvert eintak.		20	2		
		100	3		
		200	6		
		300	9		
		400	12		
		500	15		

TEGUND SENDINGAR	Burðargjald kr
Gíróþjónusta (aðeins innanlands). Inn- og útborganir (ókeypis af eigin reikningi)	27
Póstávísanir.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Hámarksupphæð innanlands: Kr. 200 000.00 (Símapóstávísanir kr. 100 000.00). Burðargjald	50
b. Til annarra landa: Burðargjald: Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	44
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	7
Um hámarksupphæð póstávísana til útlanda, veita pósthúsin upplýsingar.	
Póstkröfur.	
Hámarksupphæð sama og póstávísana. Burðargjald sendingar eftir tegund.	
a. Innanlands og til Norðurlanda: Burðargjald eins og fyrir póstávísun. Póstkröfugjald	40
b. Til annarra landa Burðargjald:	
Fyrir upphæð allt að 1000 kr.	72
fyrir hv. 1000 kr. eða minna þar yfir	7
Almennir bögglar (innanlands): Hámark þyngdar og stærðar (lágmarksstærð 90 × 140 mm): Þyngd 20 kg mest. Lengd + breidd + þykkt 3 m. Mesta lengd 1.50 m. Burðargjald: 1 kg 3 kg 5 kg 7 kg 10 kg 15 kg 20 kg 70 kr 120 kr 175 kr 200 kr 300 kr 420 kr 540 kr Fyrir rúmfreka og brothætta böggla greiðist 50% viðbótargjald. Um burðargj. fyrir böggla til útlanda veita pósthúsin upplýsingar.	
Verðbréf og -bögglar. Burðargjald sendingar eftir tegund.	
Skrásetningargjald.	50
Tryggingargjald.	
Fyrir hverjar 5000 kr. eða minna þar yfir.	50

Loftbréf: Söluverð kr. 29. Má senda flugleiðis til allra landa án viðbótargjalds.

Blindraprent: Nýtur frígengis innanl. og til útlanda, nema fluggj. til útlanda. Hámarksþyngd 7 kg.

Ýmis önnur gjöld.

Ábyrgðargjald	kr. 50
Afturköllun sendingar, breyting á áritun, breyting á póstkröfuupphæð, fyrirspurn um sendingu	kr. 40
Hraðboðagjald: (Útburður bréfa og tilkynningar um bögglа með sérstökum sendimanni, þegar eftir komu sendingar á ákvörðunarpósthús). Þar sem daglegur útburður er	kr. 100
Móttökukvittun	kr. 34

Talning í verðbréfi innanlands: kr. 54 hver sending.

Alþjóða-svarmerki: Söluverð kr. 40
Skiptiverð í frímerkjum kr. 27

Fyrirframgreiðsla eftir frankóseðli: kr. 40

Tollmeðferð bréfa, prents og smápakka: kr. 27

Tollmeðferð bögglа: kr. 54

Gjald fyrir að búa um bögglа á ný: kr. 34

Geymslugjald bögglа: 40 kr. á dag frá 16. degi eftir komu bögguls á ákvörðunarpósthús

Afhending ábyrgðarsendinga með móttökukvittun í eigin hendur: Utanlands og innan kr. 27

Greiðsla skaðabóta póststjórnarinnar fyrir ábyrgðarsendingar, verðsendingar og bögglа innanlands er sem hér segir:

1. Verðbréf og -bögglar: Allt að upphæð hins tilgreinda verðs.
2. Ábyrgðarsendingar og almennir bögglar: a. allt að kr. 1 870 fyrir glataða ábyrgðarsendingu. b. allt að kr. 6 540 fyrir böggul, sem glatast eða eyðileggst.

Bætur greiðast því aðeins, að sending hafi verið útbúin samkvæmt settum reglum, og að þeirra sé krafist innan árs frá þeim degi að telja, er sendingunni var skilað til flutnings.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 13. gr. póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi 1. janúar 1975. Samtímis fellur úr gildi gjaldskrá fyrir póstþjónustu frá 15. mars 1974.

Samgönguráðuneytið, 13. desember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ

um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi.

1 gr.

Innflutningur annarra vara en hér eru taldar á eftir, skal vera frjáls:

Tollskrá Kafli nr.:	Vörutegund:
01.01.00— 01.06.29	Lifandi dýr.
02.01.10— 02.01.50	Kjöt og ætir hlutar af dýrum þeim, er teljast til nr. 01.01—01.04, nýtt, kælt eða fryst.
02.02.00	Kjöt og ætir hlutar (þó ekki lifur) af alifuglum (hænsnum, öndum, gæsum, kalkúnum og perluhænum), nýtt, kælt eða fryst.
02.03.00	Lifur úr alifuglum, ný, kæld, fryst, söltuð eða í saltlegi.
02.04.09	Annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, nýtt, kælt eða fryst, þó ekki hvalkjöt og hvalrengi.
02.05.00	Svínafita án kjöts og alifuglafita (óbrædd og ópressuð), ný, kæld, fryst, söltuð, í saltlegi, þurrkuð eða reykt.
02.06.10— 02.06.20	Kjöt og ætir hlutar af dýrum (þó ekki alifuglalifur) saltað, í saltlegi, þurrkað eða reykt.
04.01.00— 04.07.00	Mjólkurafurðir, fuglaegg, ætar afurðir úr dýraríkinu, ót. a., þó ekki 04.06.00, náttúrulegt hunang.
06.03.00	Afskorin blóm og blómknappar í vendi eða til skrauts, lifandi, þurrkað, litað, bleikt, íborið eða meðfarið á annan hátt, í mánuðunum desember til apríl.
07.01.10	Kartöflur, nýjar.
07.01.20	Tómatar, nýir.
09.01.11	Kaffi, brennt, einnig kaffeinsneytt.
09.01.20	Kaffiskurn og kaffihýði, kaffilíki, sem inniheldur eitthvað af kaffi.
úr 11.01.25	
úr 11.01.26	Rúgmjöl, þó ekki hálfsigtimjöl.
15.01.00	Hreinsuð svínafeiti, önnur svínafeiti og alifuglafeiti, brædd eða pressuð.
15.02.00	Feiti af nautgripum, sauðfé og geitum, óbrædd. Einnig slík feiti brædd eða pressuð (þar með talin „premier jus“).
15.03.00	Svínafeitissterín (lardstearin), oleosterín (pressutólg), svínafeitisolía, oleomargarín, tólgarolía, hvorki jafnblönduð, blönduð né unnin á annan hátt.
15.13.00	Smjörlíki, tilbúin svínafeiti (imitation lard) og önnur tilbúin matarfeiti.
16.01.00	Pylsur og þess háttar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum eða dýrablóði.
16.02.00	Aðrar vörur úr kjöti eða öðrum sláturafurðum, tilreiddar eða niðursoðnar.
17.01.21	
17.01.22	Molasykur.
17.01.23	
17.01.24	Strásykur.

Tollskrá Kafli nr.:	Vörutegund:
17.04.01	
17.04.03—	
17.04.09	Sykurvörur, sem kakaó er ekki í, þó ekki möndlumassi í 10 kg blokkum og stærri.
úr 18.06.09	Súkkulaði og aðrar neysluvörur, sem í er kakaó.
21.05.02	Jafnblönduð, samsett matvæli, sem innihalda kjöt eða kjötúrgang.
úr 21.07.09	Tilbúinn rjómi, mjólk og mjólkurduft, svo og rjóma- og mjólkurís.
22.04.00	Drúfusafi í gerjun og drúfusafi, sem í er stöðvuð gerjun með öðru en etanóli.
27.09.00	Jarðolía og skífuolía, óhreinsaðar.
27.10.10	Jarðolía, hreinsuð að nokkru, þar með talin „topped crude“.
27.10.29	Annað bensín en flugvélabensín.
27.10.40	Gasolía (distillate fuel).
27.10.50	Brennsluolía (residual fuel oil).
96.01.00	Sópar og burstar úr hrísi og öðrum jurtaefnum, aðeins samanbundið, en ekki fest á haus, með eða án skafts.
úr 96.02.01	
úr 96.02.09	Aðrir sópar, penslar og burstar, þó ekki gúmmíþvögur, á skafti, skaftþvögur o. þ. h., ót. a.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar gr. ber innflytjendum að gæta ákvæða laga og annarra reglugerða, um bann við innflutningi eða varúðarráðstafanir í sambandi við hann, svo sem vegna smitunarhættu.

2. gr.

Gjaldeyrisleyfi þarf fyrir greiðslum til útlanda, öðrum en þeim, sem taldar eru hér á eftir:

1. Opinber ríkisútgjöld, svo sem vextir og afborganir lána, kostnaður við utanríkisþjónustu og greiðslur til alþjóðastofnana.
2. Greiðslur vegna þjónustu pósts og síma.
3. Erlendur kostnaður gjaldeyrisbankanna.

3. gr.

Umsóknir um gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi fyrir vörum og greiðslum, sem ekki eru frjálsar skv. 1. og 2. gr. hér að framan, skulu sendar viðskiptabönkum þeim, sem rétt hafa til að versla með erlendan gjaldeyri.

Þegar um innflutning frílistavöru gegn gjaldfresti er að ræða, ber innflytjanda, áður en varan er send af stað frá útlöndum, að gera viðskiptabanka, sem rétt hefur til að versla með erlendan gjaldeyri, grein fyrir væntanlegum innflutningi og semja um greiðslufyrirkomulag vörunnar.

4. gr.

Til tollafgreiðslu þeirra vara, sem taldar eru í 1. gr. þessarar reglugerðar, þarf innflutningsleyfi, en heimilt skal að flytja inn án innflutningsleyfis eftirtaldar vörur, enda þótt þær falli undir eitthvert tollskrárnúmer, sem talið er í 1. gr.:

1. Fatnað og aðrar ferðamannanauðsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma til landsins frá útlöndum, að svo miklu leyti, sem tollstarfsmenn telja farangur þennan til eigin afnota á ferðalaginu.
2. Vörur, sem sjómenn eða flugmenn flytja sjálfir með sér í fari sínu til persónulegra nota hlutaðeiganda eða skyldmenna hans og keyptar eru fyrir hinn svonefnda áhafnagjaldeyri, þó ekki yfir 5 000 kr. verðmæti í hverri ferð, enda hafi

þeir verið lengur í ferð en 20 daga. Tilsvarandi undanþága fyrir þá, sem skemur hafa verið í ferð, er kr. 1 500.00 við hverja komu.

3. Vörur, sem endursendar eru hingað frá útlöndum, vegna þess að þær seldust ekki, eða eru endursendar hingað af öðrum orsökum, enda séu færðar þær sannanir eða líkur, sem tollyfirvöld taka gildar, fyrir því, að um sé að ræða vörur útfluttar héðan.
4. Vörur, sem ætlaðar eru til afnota fyrir sendiherra erlendra ríkja og aðra, sem samkvæmt lögum og venju njóta hér tollfrelsis eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.
5. Gjafir og aðrar sendingar, sem sönnur eru færðar á, að sendar séu hingað án þess að greiðsla komi fyrir.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, öðlast gildi 1. janúar 1975. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 6 5. janúar 1973, um innflutnings- og gjaldeyrisleyfi, með áorðnum breytingum.

Viðskiptaráðuneytið, 17. desember 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Þórhallur Ásgeirsson.

17. desember 1974. Nr. 371.

AUGLÝSING

um innflutningskvóta.

Með skírskotun til 3. gr. reglugerðar nr. 79 27. maí 1960, um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl., hefur ríkisstjórnin í samráði við Seðlabankann ákveðið eftirfarandi innflutningskvóta fyrir árið 1975:

Tollskrárnr.	Vörutegund	Innflutningskvóti 1975
09.01.11	Brennt kaffi í smásöluumbúðum 2 kg eða minna	kr. 10 000 000
17.04.01	Lakkrís, sykraður og lakkrísvörur	
17.04.03	Brjóstsykur, sælgætistöflur og pastillur	
17.04.04	Tyggigúmmí, húðað með sykri og óhúðað	
17.04.05	Karamellur	
17.04.09	Aðrar sykurvörur, sem kakaó er ekki í	
18.06.09	Súkkulaði og aðrar neysluvörur, sem í er kakaó	— 90 000 000
96.01.00	Sópar og burstar úr hrísi og öðrum jurtaefnum, aðeins samanbundið, en ekki fest á haus, með eða án skafts	
úr 96.02.01		
úr 96.02.09	Aðrir sópar, penslar og burstar, þó ekki gúmmíþurrkur á skafti, skaftþvögur o. þ. h., ót. a.	— 8 000 000

Fyrsta úthlutun innflutningsleyfa fyrir þessum vörum fer fram í febrúar n. k. Umsóknir skulu hafa borist Landsbanka Íslands eða Útvegsbanka Íslands fyrir 1. febrúar 1975.

Viðskiptaráðuneytið, 17. desember 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Þórhallur Ásgeirsson.

AUGLÝSING

um breyting á byggingarsamþykkt Reykjavíkur nr. 39 24. mars 1965.

1. gr.

Aftan við 94. gr. bætist:

Um glerflöt glugga í skólahúsum gilda ákvæði 2. ml. 1. mgr. 81. gr. Byggingarnefnd getur þó leyft minni glerflöt, en háð er slíkt leyfi sérstöku samþykki heilbrigðismálaráðs.

Samþykktarbreyting þessi, sem borgarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 61 31. október 1944, um byggingarmálefni Reykjavíkur, til að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 6. desember 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 373. 10. desember 1974.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Hitaveitu Hvammstanga, nr. 387 27. desember 1973.

a-liður 4. gr. orðist þannig:
Fastagjald, kr. 450.00 á mánuði fyrir hvern aðalhemil.
b-liður 4. gr. orðist þannig:
Vatnsgjald, kr. 900.00 á mánuði fyrir hvern mínútulítra á hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að taka gildi 1. janúar 1975 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 10. desember 1974.

F. h. r.
Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

Nr. 374. 28. nóvember 1974.

AUGLÝSING

um umferð í Hafnarfirði.

Að fengnum tillögum bæjarstjórnar Hafnarfjarðar og samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, er hér með ákveðið að bifreiðastöður skuli vera bannaðar við Álfaskeið norðan megin götunnar, milli Arnarhrauns og Erluhrauns.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi frá og með 15. desember 1974.

Bæjarfógetinn í Hafnarfirði, 28. nóvember 1974.

Einar Ingimundarson.

Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups Íslands um breytingu á sóknaskipun og prestakallaskipun í Árnesprófastsdæmi:

Með vísun til bréfs yðar, háæruverðugi herra, dags. 28. f. m., og til samþykktar héraðsfundar í Árnesprófastsdæmi, samþykkta safnaðafunda í Hrepphólasókn og Stóra-Núpssókn í Árnesprófastsdæmi, fellst ráðuneytið hér með á, samkvæmt heimild í 11. gr. laga nr. 35/1970 um skipun prestakalla, prófastsdæma og kristnisjóð, eftirfarandi breytingu á sóknaskipun í Árnesprófastsdæmi: Að Hrepphólasókn verði skipt um Stóru-Laxá, sem eru hreppamörk milli Gnúpverjahrepps og Hrunamannahrepps, þannig, að sá hluti sóknarinnar, sem er í Gnúpverjahreppi sameinist Stóra-Núpssókn, en hinn hluti sóknarinnar, sem er í Hrunamannahreppi, verði sérstök sókn, Hrepphólasókn. Jafnframt að Hrepphólasókn verði látin tilheyra Hrunaprestakalli í stað Stóra-Núpsprestakalls.

3. desember 1974. Nr. 376.

SAMÞYKKT

um hundahald á Bíldudal.

1. gr.

Hundahald er bannað á Bíldudal.

2. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að veita einstaklingum í hreppnum undanþágu til hundahalds með eftirfarandi skilyrðum:

a. Hundurinn skal skráður á skrifstofu hreppsins, og þar fær eigandi hundsins afhenta merkta plötu, sem jafnan skal vera í ól um háls hundsins.
b. Árlega skal sveitarsjóði greitt leyfisgjald fyrir þá hunda, sem undanþága er veitt fyrir. Gjaldið, sem sveitarstjórn ákveður fyrir eitt ár í senn, skal renna til þess að standa straum af kostnaði við eftirlit með hundum í hreppnum og skal upphæð þess við það miðuð. Hundar, sem notaðir eru við búrekstur í hreppnum, eru undanþegnir þessu gjaldi.
c. Skylt er hundeiganda að hafa hund sinn ábyrgðartryggðan hjá viðurkenndu tryggingarfélagi. Við greiðslu árlegs leyfisgjalds skal leggja fram kvittun frá tryggingafélaginu, sem sýni, að tryggingin sé í fullu gildi.
d. Hundurinn skal aldrei ganga laus á almannafæri, heldur vera í taumi, í fylgd aðila, sem fullt vald hefur yfir honum. Eigi er leyfilegt að fara með hunda inn í matvöruverslanir eða aðra staði, þar sem matvæli er um hönd höfð.
e. Leyfi fyrir einstökum hundum eru jafnan háð því, að þeir raski eigi ró íbúa hreppsins og séu hvorki þeim né öðrum, sem um hreppinn fara, til óþæginda.
f. Hundeiganda ber að hlíta að öðru leyti lögum og reglum, er hundahald varða, þar á meðal reglum um árlega hreinsun hunda og greiðslu hundaskatts, svo og fyrirmælum, sem heilbrigðisnefnd setur.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Sé í Suðurfjarðahreppi starfrækt hundageymsla, skal hundinum komið fyrir þar, sé um minni háttar brot í fyrsta sinn að ræða. Eigandi hundsins yrði þá að leysa hundinn þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins. Sé hundageymsla ekki starfrækt í Suðurfjarðahreppi, eða sé um að ræða alvarlegt brot eða ítrekað brot, afturkallast viðkomandi undanþága til hundahaldsins.

Sveitarstjórn er heimilt hvenær sem er að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi telji hún þess þörf.

3. gr.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Suðurfjarðahrepps, staðfestist hér með skv. 1. gr. laga nr. 7/1953 um hundahald og varnir gegn sullaveiki og lögum nr. 12/1969 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 3. desember 1974.

F. h. r.

Jón Ingimarsson.

Ingimar Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 43 — 1974

20. desember 1974. 849 Nr. 377.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um orlof og veikindaforföll starfsmanna ríkisins nr. 87/1954, 129/1965, 122/1967.

1. gr.

2. mgr. 6. gr. orðist svo:

Starfsmenn ríkisins, er verið hafa skemur en 6 mánuði í starfi, eiga rétt til fullra launa í 30 daga og hálfra launa í 30 daga.

2. gr.

Við 6. gr. bætast eftirfarandi 4 málsgreinar:

3. mgr.: Til fullra launa teljast, auk fastra mánaðarlauna skv. kjarasamningi, greiðslur fyrir yfirvinnu, vakta-, gæsluvakta- og óþægindaálag, greiðslur fyrir eyður í vinnutíma og fyrir leiðréttingu verkefna, enda hafi vinnuframlag eða vinnutími verið ákveðið með stundaskrá til heils skólaárs eða skólaannar eða reglubundinni varðskrá. Ákvæði þessarar mgr. taka einnig til annarrar reglubundinnar yfirvinnu, sem staðið hefur í 12 almanaksmánuði eða lengur eða er ætlað að standa a. m. k. svo lengi.

4. mgr.: Þegar starfsmaður hefur verið fjarverandi vegna veikinda samfellt lengur en svarar til 1 viku vinnuskyldu hans, skal hann auk launa, sem greidd verða samkvæmt 1.—3. mgr. fá greidda aðra yfirvinnu, þannig að fyrir hverja klukkustund í dagvinnu- eða vinnuskyldu veikindatímans skal greiða 1/1000 þeirra yfirvinnustunda, sem hann fékk greiddar síðasta 6 mánaða uppgjörstímabil yfirvinnu, eða síðustu 6 heilu almanaksmánuðina. Ef föst yfirvinna er ekki merkt á varðskrá, skal gert ráð fyrir, að þær dagvinnu- eða vinnuskyldustundir, sem leiða til greiðslu yfirvinnu samkvæmt þessari mgr., séu sama hlutfall veikindafjarvistanna eins og varðskrárinnar. Kennari skal í stað reglu þessarar fá greidda yfirvinnu fyrir hvern kennsludag hans á stundaskrá. Yfirvinnustundafjöldinn skal ákveðinn með því að finna vikulegt meðaltal yfirvinnu kennarans síðustu 6 heilu kennslumánuðina áður en veikindafjarvistin hófst og deila í meðaltalið með vikulegum kennsludagafjölda samkvæmt stundaskrá hans. Ekki skal greitt samkvæmt þessari mgr. fyrir þá daga, sem kennsla fellur niður í skóla vegna almennra eða sérstakra frídaga. Ef starfsmaður er fjarverandi á 6 mánaða tímabilinu vegna orlofs, skal telja, að hann hafi sama meðaltal yfirvinnu orlofsdagana og hinn hluta tímabilsins. Sama gildir um kennara að því er tekur til almennra eða sérstakra frídaga skóla. Við útreikning yfirvinnustunda samkvæmt þessari mgr. skal ekki telja með þær yfirvinnustundir, sem greiddar hafa verið samkvæmt 3. mgr.

5. mgr.: Verði starfsmaður óvinnufær af völdum slyss á vinnustað eða á leið til eða frá vinnu greiðast laun skv. 1.—4. mgr. frá upphafi fjarvistanna.

6. mgr.: Þegar mánaðarlaunagreiðslur samkvæmt 1. eða 2. mgr. skerðast eða falla niður, þá skuli á sama hátt skerðast eða falla niður greiðslur samkvæmt 3., 4. og 5. mgr.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

11. gr. orðist svo:

Vegna barnsburðar skal kona eiga rétt á að vera fjarverandi með fullum launum í samtals 90 daga og skal um uppgjör fyrir yfirvinnu farið eftir ákvæðum 6. greinar. Séu lengri frátafir nauðsynlegar að dómi lækna, skal meta þær eftir ákvæðum um veikindadaga, sbr. 6. gr.

4. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 17. gr. laga nr. 38/1954, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 20. desember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Guðmundur Einarsson.

Nr. 378. 12. desember 1974.

REGLUGERÐ

um greiðslur almannatrygginga á lyfjakostnaði.

Samkvæmt 2. tölulið 4. gr. reglugerðar nr. 107 30. maí 1974 er sjúkrasamlögum heimilað að greiða samkvæmt ákvæðum 3. gr. reglugerðarinnar sérlyfið GAVISCON frá Ferring AB, sem er óskráð, en notað samkvæmt sérstakri heimild.

Þetta birtist til eftirbreytni þeim, er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 12. desember 1974.

F. h. r.

Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

Nr. 379. 19. desember 1974.

REGLUGERÐ

um iðgjöld atvinnurekenda til lífeyrisdeildar almannatrygginga árið 1975.

Árið 1975 skulu iðgjöld atvinnurekenda samkvæmt 25. gr. laga nr. 67 1971 um almannatryggingar vera kr. 280.00 fyrir hverja tryggingaviku.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 67 20. apríl 1971, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

Nr. 380. 20. desember 1974.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá Hitaveitu Dalvíkur nr. 284 11. desember 1970 með síðari breytingum.

4. gr. orðist þannig:

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins eru sem hér segir:

1. Fastagjald á mánuði verði kr. 375.00 fyrir hvern aðalhemil.

2. Vatnsgjald verði kr. 525.00 fyrir hvern mínútulítra í hámarksstillingu hemils.

Gjaldskrá þessi, sem ákveðin er samkvæmt Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi nú þegar og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarráðuneytið, 20. desember 1974.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

23. desember 1974. Nr. 381.

AUGLÝSING

um verðhækkunarstuðul fyrir óbeina fyrningu eigna í atvinnurekstri.

Skv. ákvæðum 4. tl. 7. gr. laga nr. 7/1972, um breyting á lögum nr. 68 15. júní 1971 um tekju- og eignarskatt, sbr. lög nr. 60/1973 um breyting á framangreindum lögum, hefur fjármálaráðuneytið í samráði við Hagstofu Íslands ákveðið, að verðhækkunarstuðlar vegna verðbreytinga árið 1974 skuli verða sem hér segir:

1. Verðhækkunarstuðull eigna, sem falla undir 1. tl. A-liðs 15. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, verði 70%.
2. Verðhækkunarstuðull eigna, sem tilgreindar eru í 2. tl. A-liðs 15. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, verði 60%.

Fjármálaráðuneytið, 23. desember 1974.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Þorsteinn Geirsson.

23. desember 1974. Nr. 382.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 95 14. ágúst 1962, um sameiginlega innheimtu opinberra gjalda í Reykjavík, sbr. reglugerð nr. 2 10. janúar 1974.

1. gr.

1. málsliður a-liðar 1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Með fimm jöfnum greiðslum, er falla í gjalddaga 1. febrúar, 1. mars, 1. apríl, 1. maí og 1. júní, skal innheimta til greiðslu upp í gjöld yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð jafnháa allt að ⅔ hlutum sameiginlegra gjalda, sem honum bar að greiða næstliðið ár.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í 46. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 8. gr. laga nr. 60/1973.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er reglugerð nr. 2 10. janúar 1974 felld úr gildi.

Fjármálaráðuneytið, 23. desember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Þorsteinn Geirsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 245 31. desember 1963 um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. reglugerð nr. 1 10. janúar 1972, og nr. 364 28. nóvember 1974.

1. gr.

100. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Lögreglustjórar (í Reykjavík Gjaldheimtan, sbr. reglugerð nr. 95/1962) skulu innheimta tekju- og eignarskatt á manntalsþingum ár hvert.

Innheimta skal þó fyrirfram upp í væntanlega skatta yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, er nemi allt að ⅔ hlutum þeirra skatta, sem honum bar að greiða næstliðið ár, á þann hátt, er hér segir:

1. Með fimm jöfnum greiðslum, er falla í gjalddaga 1. febrúar, 1. mars, 1. apríl, 1. maí og 1. júní, skal innheimta til greiðslu upp í skatta yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð jafnháa allt að ⅔ hlutum þeirra skatta, sem honum bar að greiða næstliðið ár. Nú hafa tekjur gjaldanda á gjaldárinu verið lægri en á næsta ári áður, svo að nemi 30% eða þar yfir, eða ástæður hans versnað með öðrum hætti svo mjög, að vænta megi þess, að mun lægri skattar verði lagðir á hann en árið áður, og getur hann þá krafist lækkunar á greiðslum skv. þessum tl. Skattstjóri ákveður lækkunina.

   Nú verður ljóst, þegar álagningu lýkur, að gjaldandi hefur þegar greitt meira en álögðum sköttum nemur, og skal þá endurgreiða það, sem ofgreitt var, ásamt ½% vöxtum fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem féð var í vörslum innheimtumanns.
2. Álagða skatta, að frádregnu því, sem greiða ber skv. 1. tl., ber gjaldanda að greiða með fimm sem næst jöfnum greiðslum þann 1. ágúst, 1. sept., 1. okt., 1. nóv. og 1. des.
3. Vangreiðsla að hluta skv. þessari grein veldur því, að skattar gjaldandans á gjaldárinu falla í eindaga 15 dögum eftir gjalddagann, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar eftir að álagningu er lokið.

Nú er skattur hækkaður svo seint, að tilkynning um það hefur eigi náð innheimtunni fyrir gjalddaga skv. 1. mgr. þessarar greinar, sbr. 90. gr., eða í tilefni af kæru til ríkisskattanefndar, sbr. 94. og 95. gr., ellegar vegna þess, að ríkisskattstjóri hafi lagt málið fyrir ríkisskattanefnd, sbr. 97. gr., þá telst sú skatthækkun í gjalddaga fallin 10 dögum eftir að gjaldanda var tilkynnt um hækkunina, og skal hún tilkynnt í ábyrgðarpósti.

Taka má skatt lögtaki ásamt dráttarvöxtum, sbr. 101. gr., hjá gjaldanda sjálfum eða öðrum þeim, sem bera ábyrgð á greiðslu hans, sbr. 102.—108. gr. og 1. mgr. 109. gr.

Kæra frestar ekki greiðsluskyldu né leysir undan neinum þeim viðurlögum, sem lögð eru við vangreiðslu skatts, en ef skattur er lækkaður eða felldur niður, skal endurgreiðsla þegar fara fram, sbr. 98. gr. Dráttarvexti má einnig endurgreiða.

2. gr.

110. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Reglur þær, sem settar eru í 100. og 101. gr. um gjalddaga, fyrirframgreiðslu og dráttarvexti og í 103. og 104. gr. um skyldur kaupgreiðanda til að halda eftir af kaupi til skattgreiðslu, skulu einnig gilda um innheimtu annarra þinggjalda en tekju- og eignarskatts og má taka slík gjöld lögtaki í einu lagi.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í 46. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 8. gr. laga nr. 60/1973.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er reglugerð nr. 1 10. janúar 1972 úr gildi felld.

Fjármálaráðuneytið, 23. desember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Þorsteinn Geirsson.

20. desember 1974. Nr. 384.

REGLUGERÐ

um stjórn og skipulag póst- og símamála.

1. gr.

1.1. Stjórn póst- og símamála er í höndum póst- og símamálastjóra undir yfirstjórn samgönguráðherra. Póst- og símamálastjóri er framkvæmdastjóri þeirrar ríkisstofnunar, sem annast rekstur Pósts og síma.

1.2. Stofnunin greinist í þrjár aðaldeildir — hagdeild, tæknideild og rekstrardeild. Aðaldeildir greinast svo aftur í undirdeildir, samkvæmt skipuriti, sem ráðherra staðfestir.

1.3. Nánustu aðstoðarmenn póst- og símamálastjóra eru forstöðumenn hinna þriggja aðaldeilda.

1.4. Landinu skal skipt í póst- og símaumdæmi. Umdæmi I nær frá sýslumörkum Snæfellsness- og Dalasýslu að vestan og á Skeiðarársand að austan. Undir umdæmisstjóra í umdæmi I heyrir öll starfsemi póst-, síma- og radíóstöðva stofnunarinnar í umdæminu. Umdæmisstjóri heyrir beint undir póst- og símamálastjóra. Önnur umdæmi Pósts og síma skulu vera óbreytt, þar til annað verður ákveðið.

1.5. Auk funda með einstökum forstöðumönnum um sérmál þeirra, heldur póst- og símamálastjóri, svo oft sem þörf þykir, fundi með forstöðumönnum aðaldeilda og annarra deilda til þess að ræða sameiginleg mál og önnur meiri háttar mál, sem hann telur rétt að ræða á slíkum fundi.

2. gr.

2.1. Starfssvið aðaldeilda er í höfuðatriðum sem hér segir:

2.2. **Hagdeild** annast yfirlit yfir fjárreiður, aðalendurskoðun og sjóðskoðanir, aðalskýrslugerðir, almenn starfsmannamál o. fl.

2.3. **Rekstrardeild** annast almenn viðskiptamál Pósts og síma og umsjón með viðskiptastöðvunum, utan þess sem umdæmisstjóra í umdæmi I er falið, enn fremur aðalbókhald, póstgíró, aðalgreiðsludeild o. fl.

2.4. **Tæknideild** annast tæknimál og áætlanagerð stofnunarinnar, þ. m. t. rekstur radíó- og símakerfa ásamt rekstri aðalbirgðavörslu stofnunarinnar, húsbyggingar o. fl., utan þess sem umdæmisstjóra í umdæmi I er falið.

2.5. Undir umdæmisstjóra í umdæmi I heyrir öll starfsemi póst-, síma- og radíóstöðva í umdæminu, þ. á m. radíóstöðvarnar í Gufunesi, á Rjúpnahæð, útvarpsstöð á Vatnsenda, Lóranstöðvarnar á Gufuskálum og Reynisfjalli, Póststofan í Reykjavík og Símstöðin í Reykjavík.

2.5.1. **Aðalpóststofan í Reykjavík** annast rekstur póststofunnar, póstafgreiðslna og bréfhirðinga í Reykjavík og nágrenni.
Þessari starfsemi stjórnar póstmeistari í Reykjavík.

2.5.2. **Símstöðin í Reykjavík** annast rekstur símakerfisins í Reykjavík, þ. m. t. rekstur ritsímans og handvirku talsímastöðvarinnar í Reykjavík.
Þessari starfsemi stjórnar símstjórinn í Reykjavík.

2.6. Póst- og símamálastjóri ákveður nánar um verkaskiptingu þessara deilda.

3. gr.

3.1. Öllum stjórnendum Pósts og síma ber, hverjum á sínu sviði, að vinna að góðu skipulagi og hagkvæmum rekstri og fylgjast vel með þeim framförum, sem verða í öðrum löndum.

3.2. Þeim ber að leggja fyrir póst- og símamálastjóra tillögur sínar um endurbætur í sinni deild og hafa nána samvinnu sín á milli um sameiginleg mál.

4. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 8, 9. janúar 1935, um stjórn og starfrækslu póst- og símamála, til þess að öðlast gildi 1. janúar 1975. Frá sama tíma falla niður reglugerð nr. 77/1956 um skipulag Pósts og síma og reglugerð nr. 177/1960 um breytingu á þeirri reglugerð, samanber þó ákvæði til bráðabirgða hér á eftir.

Ákvæði til bráðabirgða.

Til 31. mars 1975 skal ritsíma- og langlínumiðstöðin í Reykjavík starfa á sama hátt og áður samkvæmt eldri reglum, undir stjórn ritsímastjórans í Reykjavík, sem jafnframt skal vera umdæmisstjóri umdæmis I hjá Pósti og síma til sama tíma. Frá og með 31. mars 1975 skulu ákvæði 2. gr. hér að framan öðlast gildi að öllu leyti og starfsemi ritsíma- og langlínumiðstöðvarinnar þá sameinuð annarri starfsemi símstöðvarinnar í Reykjavík.

Frá sama tíma skal skipaður umdæmisstjóri fyrir umdæmi I hjá Pósti og síma.

Samgönguráðuneytið, 20. desember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 385. 23. desember 1974.

AUGLÝSING

um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið að nota heimild laga nr. 94 23. desember 1974 og innheimta á árinu 1975 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með 140% viðauka stimpilgjöld af öðru en afsölum fyrir fasteignum og skipum, leigusamningum um jarðir og lóðir og af kaupmálum.

b. Með 140% viðauka, leyfisbréfagjöld, önnur en þau, er um ræðir í aukatekjulögum nr. 104/1965.

Álagið skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir í 1. gr., eða broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

Fjármálaráðuneytið, 23. desember 1974.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Þorsteinn Geirsson.

AUGLÝSING

um breytingu á fasteignamati.

Ráðuneytið hefur ákveðið að nota heimild í 3. tl. ákvæðis til bráðabirgða í lögum nr. 8 22. mars 1972, um tekjustofna sveitarfélaga, sbr. 3. gr. laga nr. 104/1973, um breyting á þeim lögum, til að hækka fasteignamat um 100% að því er tekur til notkunar fasteignamatsins samkvæmt þeim tilteknu lögum. Auglýsing þessi tekur gildi hinn 1. janúar 1975, og jafnframt er úr gildi felld auglýsing ráðuneytisins frá 28. desember 1973, um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 23. desember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Björn Hafsteinsson.

24. desember 1974. Nr. 387.

AUGLÝSING

um lækkun sölugjalds af vélum og tækjum til iðnaðar.

1. gr.

Ráðuneytið hefur ákveðið skv. heimild í LVI. tl. 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1975 að fella niður að hálfu eða endurgreiða að hálfu, eftir því sem við á, sölugjald af vélum og tæjum, sem teljast til eftirfarandi númera í tollskrá, skv. lögum nr. 6/1974. Nær lækkunin enn fremur til vélahluta eða varahluta, sem teljast til sömu númera:

84.03.00	84.34.03	84.47.01
84.04.00	84.34.04	84.47.09
84.05.00	84.34.09	84.48.00
84.11.02	84.35.00	84.49.00
84.13.01	84.36.00	84.50.00
84.14.00	84.37.01	84.56.02
84.15.19	84.37.09	84.57.00
84.16.00	84.38.00	84.59.10
84.18.26	84.39.00	84.59.22
84.19.09	84.40.13	84.59.23
84.30.01	84.40.15	84.59.25
84.30.02	84.41.02	84.60.00
84.30.04	84.41.09	84.61.01
84.31.00	84.42.00	84.61.02
84.32.00	84.43.00	85.01.03
84.33.00	84.44.00	85.11.00
84.34.01	84.45.00	90.07.02
84.34.02	84.46.00	

2. gr.

Við tollafgreiðslu skal fella niður sölugjald að hálfu af vélum, tækjum, vélahlutum og varahlutum, sem teljast til þeirra tollskrárnúmera, sem upp eru talin í 1. gr., enda sé varan flutt inn til eigin nota innflytjanda og innflytjandi lýsi yfir á aðflutningsskýrslu hverju sinni, að varan sé ætluð til nota við framleiðslu iðnaðarvara í atvinnuskyni.

3. gr.

Sé vara skv. 1. gr. flutt inn til endursölu eða ef um er að ræða vöru framleidda hér á landi, skal sölugjald innheimt við sölu, en endurgreiða skal gjaldið að hálfu eftir á, enda sæki endanlegur kaupandi vörunnar um þá endurgreiðslu til viðkomandi innheimtumanns ríkissjóðs (sýslumanns eða bæjarfógeta en í Reykjavík til tollstjóra).

Umsókn um endurgreiðslu skal borin fram á sérstöku eyðublaði, sem fjármálaráðuneytið lætur gera í þessu skyni. Skal umsókn fylgja frumrit og eitt afrit af vörureikningi hinnar keyptu vöru, jafnframt því sem umsóknin skal m. a. tilgreina eftirfarandi:

a. Tollskrárnúmer hverrar vöru og vörulýsingu.
b. Kaupverð hverrar vöru um sig og upphæð greidds sölugjalds.
c. Fjárhæð umbeðinnar endurgreiðslu af hverri vöru fyrir sig.
d. Heildarfjárhæð endurgreiðslubeiðni.
e. Yfirlýsing umsækjanda um að varan sé ætluð til nota við framleiðslu iðnaðarvara í atvinnuskyni.

Tollstjórar í hverju umdæmi munu veita umsækjendum upplýsingar um tollskrárnúmer vara, ef þess er óskað.

4. gr.

Endurgreiðsla sölugjalds kemur því aðeins til greina, að reikningar þeir, sem farið er fram á endurgreiðslu á, beri greinilega með sér, að sölugjald hafi verið greitt.

Þá skulu endurgreiðslubeiðnir hafa borist viðkomandi innheimtumanni innan árs frá því að sala fór fram til þess aðila, er sækir um endurgreiðslu.

Endurgreiðsluumsóknir skulu að lágmarki nema 10.000 kr. til þess að þær séu endurgreiðsluhæfar.

5. gr.

Umsókn um endurgreiðslu skal skilað í þríriti. Endurgreiðsla kemur því aðeins til greina, að allar upplýsingar séu skilmerkilega færðar og að umsókn sé undirrituð af umsækjanda.

Þá er endurgreiðsla hefur verið innt af hendi, heldur viðkomandi innheimtumaður eftir frumriti umsóknarinnar, ásamt afriti vörureiknings, sendir afrit umsóknarinnar til skattstofu í því umdæmi, sem umsækjandi hefur aðsetur í og annað afrit ásamt frumriti vörureiknings skal afhent viðkomandi umsækjanda, með áritun á vörureikning um endurgreiðsluna.

6. gr.

Sá aðili, sem fær endurgreiðslu skv. ákvæðum auglýsingar þessarar skal tilgreina endurgreitt sölugjald sérstaklega, annað hvort í ársreikningi, sem fylgir skattframtali eða í skýringum með honum, en þar skal greina undir hvaða lið ársreiknings endurgreiðslan er færð og fjárhæð hennar.

7. gr.

Reglum þessum getur fjármálaráðuneytið breytt án fyrirvara. Verði ágreiningur um framkvæmd og túlkun ákvæða þessara, sker fjármálaráðuneytið úr þeim ágreiningi.

8. gr.

Auglýsing þessi birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli, og öðlast gildi hinn 1. janúar 1975.

Fjármálaráðuneytið, 24. desember 1974.

Matthías Á. Mathiesen.

Þorsteinn Ólafsson.

AUGLÝSING

um breyting á auglýsingu nr. 15/1974 um tollverð notaðra bifreiða.

1. gr.

Af notuðum bifreiðum, sem falla undir 2. gr. auglýsingar nr. 15/1974 og hafa verið eða kunna að verða tollafgreiddar á tímabilinu 2. sept. 1974 — 30. apríl 1975 á grundvelli þeirrar gengisbreytingar, er tók gildi 2. sept. 1974, skal við ákvörðun fob-verðs skv. 2. gr. nefndrar auglýsingar veittur aldursafsláttur frá 1. janúar árgerðarárs viðkomandi bifreiðar. Skal aldursafslátturinn nema 1.5% fyrir hvern aldursmánuð fram til 30. júní árgerðarársins, en að öðru leyti reiknast áframhaldandi aldursafsláttur eins og segir í fyrrnefndri auglýsingu.

2. gr.

Aðilum, sem tollafgreitt hafa á ofangreindu tímabili bifreiðar, er falla undir ákvæði auglýsingar þessarar, mun verða endurgreiddur gjaldamunur skv. framansögðu, og annast tollstjórar í hverju umdæmi endurgreiðslurnar.

Hafi eigendaskipti orðið á bifreið frá því að tollafgreiðsla fór fram, á upphaflegur innflytjandi hennar rétt til endurgreiðslu gjaldamunar skv. framansögðu.

3. gr.

Umsækjendur endurgreiðslu gjaldamunar skulu afhenda viðkomandi tollstjóra, auk frumrits eldri tollreiknings, nýja aðflutningsskýrslu yfir viðkomandi bifreið, þar sem fram koma þau gjöld, er greiða ætti skv. ákvæðum auglýsingar þessarar. Skal og gjaldamunur meðfylgjandi tollreiknings og gjalda eins og þau reiknast skv. ákvæðum þessarar auglýsingar jafnframt tilgreindur sérstaklega. Umsóknir skulu berast fyrir 1. mars 1975.

4. gr.

Auglýsing þessi er sett skv. heimild í 2. mgr. 13. gr. laga nr. 6/1974, um tollskrá o. fl., og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 24. desember 1974.

F. h. r.

Höskuldur Jónsson.

Þorsteinn Ólafsson.

24. desember 1974. Nr. 389.

AUGLÝSING

um niðurfellingu tolla af nokkrum hráefnum til sælgætisframleiðslu.

1. gr.

Ráðuneytið hefur ákveðið skv. heimild í 55. tl. 3. gr. laga nr. 6/1974, um tollskrá o. fl., að fella niður toll af hráefnum til sælgætisframleiðslu í eftirfarandi tollskrárnúmerum:

Tollskrárnr.	Vörulýsing
úr 11.08.09	Bragðlaus sterkja.
13.02.01	Gúmmí arabikum.
13.03.01	Pektín.
13.03.02	Lakkrísekstrakt í 4 kg ílátum eða stærri, fljótandi lakkrísekstrakt o. s. frv.

Tollskrárnr.	Vörulýsing
úr 13.03.09	Giesan.
17.02.01	Drúfusykur (glúkósi).
úr 17.02.03	Síróp í 25 kg pakkningum og stærri.
17.04.02	Möndlumassi o. s. frv.
18.01.00	Kakaóbaunir.
18.03.00	Kakaódeig.
18.04.00	Kakaósmjör.
18.05.09	Kakaóduft, ósykrað.
19.01.00	Maltekstrakt.
úr 19.05.00	„Puffed rice.“
úr 21.07.09	Tilreidd plöntueggjahvíta (Hyfoama).
úr 28.30.09	Ammóníumklóríd.
úr 29.04.29	Sorbitol.
úr 29.05.00	Mentól.
úr 29.11.09	Vanilín.
úr 29.16.00	Sítrónsýra.
úr 29.24.00	Lesítín.
32.04.00	Litarefni.
úr 33.01.00	Rokgjarnar olíur.
33.04.01	Bragðbætandi efni.
úr 35.02.00	Þurrkaðar eggjahvítur.
úr 35.03.09	Gelatín.
úr 35.05.00	Dextrín.
úr 38.19.19	„Invertase concentrate.“

2. gr.

Niðurfelling tolla skv. 1. gr. er því skilyrði háð, að innflytjandi leggi stund á sælgætisframleiðslu og lýsi því yfir á aðflutningsskýrslu hverju sinni, að varan verði eingöngu notuð sem efnivara til sælgætisframleiðslu.

3. gr.

Auglýsing þessi birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli, til að öðlast gildi 1. janúar 1975. Frá sama tíma er felld úr gildi auglýsing ráðuneytisins nr. 84/1974.

Fjármálaráðuneytið, 24. desember 1974.

F. h. r.
Höskuldur Jónsson.

Þorsteinn Ólafsson.

Nr. 390. 19. desember 1974.

REGLUGERÐ

um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna.

1. gr.

Með ávana- og fíkniefnum er átt við í reglugerð þessari lyf og efni, sem talin eru á listum I—IV í „Single Convention on Narcotic Drugs“ 30. mars 1961 ásamt viðaukum, og listum I—IV í „Convention on Psychotropic Substances“ 19. febrúar 1971 ásamt viðaukum. Enn fremur önnur lyf og efni, sem sannað hefur verið við vísindalega rannsókn, að misnota megi á svipaðan hátt eða hafi lík skaðvænleg áhrif.

Ávana- og fíkniefni eru skráð á listum A, B og C í fylgiskjali I með reglugerð þessari, og á sú skrá jafnframt við sölt efnanna og hvers konar samsetningar.

2. gr.

Innflutningur, útflutningur, sala, kaup, skipti, afhending, móttaka, framleiðsla, tilbúningur og varsla svo og hvers konar önnur meðferð ávana- og fíkniefna, sem talin eru á lista A með reglugerð þessari, er óheimil á íslensku forráðasvæði.

Ráðherra getur veitt undanþágu frá þessu banni vegna vísindalegra rannsókna eða af öðrum sérstökum orsökum. Nú er reglum eða skilyrðum, sem ráðherra setur um slíkar undanþágur, ekki fullnægt og er ráðherra þá heimilt að nema þegar í stað úr gildi eða takmarka slíkar undanþágur.

3. gr.

Lyfsalar mega flytja inn og út, framleiða, selja og afhenda ávana- og fíkniefni, með þeim takmörkunum, sem kunna að verða gerðar samkvæmt reglugerð þessari eða öðrum ákvæðum.

Lyfjaverslun ríkisins og aðrar lyfjagerðir mega því aðeins flytja inn og út, framleiða og selja í heildsölu ávana- og fíkniefni að þær hafi til þess leyfi ráðherra.

Lyfjaheildsölur mega því aðeins flytja inn og út og selja í heildsölu ávana- og fíkniefni að þær hafi til þess leyfi ráðherra.

Leyfi samkvæmt 2. og 3. málsgrein skulu bundin hverju einstöku lyfi og efni.

Lyfsölum, Lyfjaverslun ríkisins, lyfjagerðum og lyfjaheildsölum er einum heimilt að afhenda ávana- og fíkniefni öðrum aðila, sbr. 7. gr., er leyfi hefur til vörslu, meðferðar eða sölu ávana- og fíkniefna. Þetta ákvæði nær ekki til afhendingar lyfjabúða og annarra er hafa leyfi til lyfjasölu til einstaklinga samkvæmt lyfseðli læknis (dýralæknis, tannlæknis).

Lyfjaverslun ríkisins, lyfjagerðum og lyfjaheildsölum er aðeins heimilt að afhenda ávana- og fíkniefni þeim aðilum, er rétt eiga og leyfi hafa til lyfjasölu hér á landi, svo og sjúkrahúsum, er uppfylla skilyrði, sem sett eru eða sett kunna að verða um meðferð lyfja á sjúkrahúsum.

4. gr.

Þeir, sem hafa leyfi til innflutnings skv. 3. gr. og hyggjast flytja inn ávana- og fíkniefni, hvort sem er í formi hráefnis eða samsetninga er innihalda efni, sem talin eru á listum A og B í fylgiskjali I, skulu sækja um innflutningsleyfi til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins í hvert sinn, áður en pöntun er gerð.

Í umsókn skal greina:

1. Nafn og heimilisfang umsækjanda.
2. Nafn og heimilisfang seljanda.
3. Heiti efnis og magn. Ef um samsetningu er að ræða, þá heiti og magn þess ávana- og fíkniefnis, sem er í samsetningunni.
4. Hvernig efnið óskast flutt (í pósti, flugpósti o. s. frv.)
5. Til hverra nota efnið er ætlað (til lækninga, rannsókna o. s. frv.).

5. gr.

Ráðuneytið gefur út innflutningsleyfi. Frumrit og tvö afrit sendast umsækjanda, er sendir frumritið með pöntun sinni til seljanda.

Innflytjandi framvísar tollyfirvöldum, á innflutningsstað, afriti af innflutningsleyfi.

Efni þau, sem hér um ræðir, má ekki tollafgreiða, nema tollyfirvöldum hafi verið framvísað afriti af innflutningsleyfi, og aðeins til þess aðila, sem innflutningsleyfið heimilar. Sendingin skal vera merkt því nafni og heimilisfangi inn-

flytjanda, sem í innflutningsleyfinu greinir. Óheimilt er að nota pósthólf, nafn banka eða annað þess háttar sem heimilisfang. Efnið skal í sendingu vera greinilega áritað því heiti, sem greint er í innflutningsleyfinu, en sá merkimiði má ekki vera á ytri umbúðum.

Jafnskjótt og innflytjandi hefur veitt efninu móttöku, skal hann rita á afrit sitt af innflutningsleyfinu dagsetningu, heiti og magn efnisins, sem hann í raun veitti viðtöku og senda afritið til ráðuneytisins, ásamt afriti af útflutningsleyfi hlutaðeigandi yfirvalda í landi seljanda, ef slíkt afrit hefur fylgt sendingunni.

6. gr.

Innflutningsleyfi gildir að jafnaði í fjóra mánuði nema heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið heimili annað. Verði innflutningsleyfi ekki notað, skal tilkynna það ráðuneytinu skriflega í síðasta lagi þann dag, er innflutningsleyfið rennur út. Ef um óunnið eða hálfunnið hráefni til lyfjagerðar er að ræða, skal flytja inn heimilað magn í einu lagi.

Sömu ákvæði og að framan greinir um innflutning gilda einnig ef um útflutning er að ræða.

Ákvæði þessi um innflutning og útflutning eiga ekki við um þau ávana- og fíkniefni, sem samkvæmt gildandi reglum skulu vera í lyfjakistum skipa eða loftfara og ekki heldur um þau lyf, sem einstaklingar flytja með sér til eigin nota og þeim hefur verið ávísað á lögmætan hátt og endast mega í allt að 10 dögum, ef fyrirmælum læknis er hlítt.

7. gr.

Lyfsalar, héraðslæknar með lyfsölu, dýralæknar með lyfsölu, sjúkrahús, Lyfjaverslun ríkisins, lyfjagerðir og lyfjaheildsölur, sem annast vörslu og meðferð ávana- og fíkniefna samkvæmt reglugerð þessari skulu fylgja ákvæðum um skráningu á afhendingu eftirritunarskyldra lyfja samkvæmt nánari leiðbeiningum þar að lútandi.

Enn fremur skal skrá sérstök eyðublöð notkun eftirritunarskyldra ávana- og fíkniefna við framleiðslu, rýrnun við framleiðslu og af öðrum orsökum svo sem vegna förgunar.

Útfyllt eyðublöð skulu send ráðuneytinu mánaðarlega fyrir 10. dag hvers mánaðar.

Óheimilt er að farga ávana- og fíkniefnum nema í samráði við lyfjaeftirlit ríkisins og að viðstöddum lyfjaeftirlitsmanni.

8. gr.

Bannað er að afhenda ávana- og fíkniefni sem lyfjasýnishorn. Ráðherra getur veitt undanþágu frá þessu banni vegna vísindalegra rannsókna eða af öðrum sérstökum orsökum.

Aðilar samkvæmt 7. gr. skulu gera ársskýrslur varðandi ávana- og fíkniefni á sérstöku eyðublaði, sem látið er í té af ráðuneytinu. Ennfremur skulu þeir gefa á hverjum tíma þær skýrslur og upplýsingar, sem ráðuneytið telur nauðsynlegar til eftirlits með ávana- og fíkniefnum.

9. gr.

Um mál er rísa kunna vegna brota á reglugerð þessari fer að hætti opinberra mála.

10. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 1 milljón króna, varðhaldi eða fangelsi allt að 2 árum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Tilraun

og hlutdeild í brotum gegn reglugerð þessari eru refsiverð samkvæmt III. kafla hinna almennu hegningarlaga.

Ávana- og fíkniefni, sem aflað hefur verið á ólögmætan hátt eða eru á annan hátt í ólögmætri vörslu skal gera upptæk til ríkissjóðs. Þá skal og heimilt að gera upptækt til ríkissjóðs andvirði ólögmætrar sölu ávana- og fíkniefna, svo og hvers konar muni, sem notaðir hafa verið eða ætlaðir eru til ólögmætrar meðferðar efnanna.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um ávana- og fíkniefni, nr. 65 21. maí 1974 öðlast gildi 1. janúar 1975. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um ávana- og fíkniefni nr. 257/1969 og önnur ákvæði reglugerða, er fara í bága við reglugerð þessa.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

Fylgiskjal I.

LISTI A

(Efni, sem bönnuð eru á íslensku forráðasvæði sbr. 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65 21. maí 1974 og 2. gr. þessarar reglugerðar).

A.1.	Acetorphinum	INN
A.2.	Cocainum	NFN
A.3.	Desomorphinum	NFN
A.4.	Diacetylmorphinum	(Heróín)
A.5.	Etorphinum	INN
A.6.	Kannabis (Marihuana) og Kannabis harpeis og hverskonar galenskar samsetningar og plöntuhlutar	
A.7.	Ketobemidonum	NFN
A.8.	Lysergidum	NFN (LSD, LSD–25)
A.9.	Mescalinum (peyote).	
A.10.	Phenmetralinum	NFN
A.11.	Psilocybinum	NFN
A.12.	Psilotsinum	NFN
A.13.	2-amínó-1-(2, 5-dímetoxí-4 metýlfenýl) própan (STP, DOM).	
A.14.	3-(2-dímetýlamínóetýl) indólól-(4) (psilocin).	
A.15.	3-(1,2-dímethýlheptýl)-6,6,9-trímetýl-7,8,9,10-tetrahýdró-6H-díbensó[b,d-] pýranól-(1) (DMPH).	
A.16.	3-hexýl-6,6,9 trímetýl-7,8,9,10- tetrahýdró-6H-díbensó [b,d]-pýranól-(1) (parahexyl).	
A.17.	N,N-díetýl-(2-indólýl-(3)etýl amín (DET).	
A.18.	N, N-dímetýl-(2-indólýl-(3)-etýl amín (DMT).	
A.19.	3-pentýl-6,6,9-trímetýl-6a, 7, 10, 10a- tetrahýdró-6H-díbensó b,d -pýranól-(1) tetrahydrócannabínólar).	

LISTI B

(Efni, sem eingöngu er heimilt að nota hér á landi í vísindalegum og læknisfræðilegum tilgangi og eru jafnframt eftirritunarskyld).

B.1.	Acetyldihydrocodeinum (6 asetoxí-3 metoxí-17 metýl-4,5 epoxímorfínan).	
B.2.	Acetylmethadolum	NFN
B.3.	Aethylmethylthiambutenum	NFN
B.4.	Aethylmorphinum	NFN
B.5.	Allylprodinum	NFN
B.6.	Allypropymalum	NFN
B.7.	Alphacetylmethadolum	NFN
B.8.	Alphameprodinum	NFN
B.9.	Alphamethadolum	NFN
B.10.	Alphaprodinum	NFN
B.11.	Amfepramonum	NFN
B.12.	Amphetaminum	NFN
B.13.	Anileridinum	NFN
B.14.	Benzylmorphinum (3 bensýl-morfín).	
B.15.	Benzethidinum	NFN
B.16.	Betacetylmethadolum	NFN
B.17.	Betameprodinum	NFN
B.18.	Betamethadolum	NFN
B.19.	Betaprodinum	NFN
B.20.	Bezitramidum	NFN
B.21.	Bimethadolum	NFN
B.22.	Chlorphenterminum	NFN
B.23.	Clonitazinum	NFN
B.24.	Codeinum	NFN
B.25.	Codoximum	NFN
B.26.	Dexamphetaminum	NFN
B.27.	Dextromethorphanum	NFN
B.28.	Dextromoramidum	NFN
B.29.	Dextropropoxiphenum	NFN
B.30.	Diaethylthiambutenum	NFN
B.31.	Diampromidum	NFN
B.32.	Dihydrocodeinum	NFN
B.33.	Dihydromorphinum (3,6 díhýdroxí-17 metýl-4,5 epoxímorfínan).	
B.34.	Dimenoxadolum	NFN
B.35.	Dimethylthiambutenum (SPA)	NFN
B.36.	Dioxaphetyli butyras	INN
B.37.	Diphenoxylatum	NFN
B.38.	Dipipanonum	NFN
B.39.	Drotebanolum	NFN
B.40.	Ekgónín og estrar og úrefni ekgóníns.	
B.41.	Etanitazinum	NFN
B.42.	Etorphinum	INN
B.43.	Etoxeridinum	NFN
B.44.	Fentanylum	NFN

B.45. Folium coca.
B.46. Furethidinum ..... NFN
B.47. Glutethimidum ..... NFN
B.48. Hydroconum ..... NFN
B.49. Hydromorphinolum ..... NFN
B.50. Hydromorphonum ..... NFN
B.51. Isomethadonum ..... NFN
B.52. Levometorphanum ..... NFN
B.53. Levomoramidum ..... NFN
B.54. Levophenacylmorphanum ..... NFN
B.55. Levorphanolum ..... NFN
B.56. Meballymalum ..... NFN
B.57. Mebumalum ..... NFN
B.58. Meprobamatum ..... NFN
B.59. Metadónintermedíat (2,2 difenýl-4- dímetýlamínó-pentannítríl).
B.60. Metazocinum ..... NFN
B.61. Methadonum ..... NFN
B.62. Methamphetaminum ..... NFN
B.63. Methaqualonum ..... NFN
B.64. Methyldesorphinum ..... NFN
B.65. Methyldihydromorphinum ..... NFN
B.66. Methylphenidatum ..... NFN
B.67. Metoponum ..... NFN
B.68. Móramíðintermedíat (2,2 difenýl-3 metýl-4 morfólínósmjörsýra).
B.69. Morfínmetýlbrómíð og önnur morfínúrefni með fimmgildu köfnunarefni.
B.70. Morfín-N-oxíð.
B.71. Morpheridinum ..... NFN
B.72. Morphinum ..... NFN
B.73. Myrophinum ..... NFN
B.74. Nicocodinum ..... NFN
B.75. Nicodicodinum ..... INN
B.76. Nicomorphinum ..... NFN
B.77. Noracymethadolum ..... NFN
B.78. Norcodeinum ..... NFN
B.79. Norlevorphanolum ..... NFN
B.80. Normethadonum ..... NFN
B.81. Normorphinum ..... NFN
B.82. Norpipanonum ..... NFN
B.83. Opium ..... NFN
B.84. Oxiconum ..... NFN
B.85. Oximorphonum ..... NFN
B.86. Oxipethidinum ..... NFN
B.87. Pemolinum ..... NFN
B.88. Pentazocinum ..... NFN
B.89. Pentymalum ..... NFN
B.90. Pethidinum ..... NFN
B.91. Petídínintermedíat A (4-fenýl-1-metýl-píperídínkarbónítríl-(4)).

B.92. Petídínintermedíat B (etýl (4-fenýlpíperídín karboxýlat -(4))).
B.93. Petídínintermedíat C (4-fenýl-1-metýlpíperídín karboxýlsýra-(4)).
B.94. Phenadoxonum ..... NFN
B.95. Phenampromidum ..... NFN
B.96. Phenazocinum ..... NFN
B.97. Phencyclidinum ..... NFN
B.98. Phenomorphanum ..... NFN
B.99. Phenoperidinum ..... NFN
B.100. Phenterminum ..... NFN
B.101. Pholcodinum ..... NFN
B.102. Piminodinum ..... NFN
B.103. Pipradrolum ..... NFN
B.104. Piritramidum ..... NFN
B.105. Proheptazinum ..... NFN
B.106. Properidinum ..... NFN
B.107. Propiramum ..... NFN
B.108. Racemethorphanum ..... NFN
B.109. Racemoramidum ..... NFN
B.110. Racemorphanum ..... NFN
B.111. Thebaconum ..... NFN
B.112. Thebainum (3,6-dímetoxí-17-metýl-4,5 epoxímorfínadíen-(6,8)).
B.113. Trimeperidinum ..... NFN

LISTI C

(Efni, sem eingöngu er heimilt að nota hér á landi í vísindalegum og læknisfræðilegum tilgangi en eru ekki eftirritunarskyld.).

C.1. Aethallymalum ..... NFN
C.2. Apronalum ..... NFN
C.3. Diallymalum ..... NFN
C.4. Diemalum ..... NFN
C.5. Enhexymalum ..... NFN
C.6. Enphenemalum ..... NFN
C.7. Ethchlorvynol (3-(2-klórvínýl) pentín-(1)-ól-(3)).
C.8. Ethinamatum ..... NFN
C.9. Heptamalum ..... NFN
C.10. Hexemalum ..... NFN
C.11. Methyprylonum ..... NFN
C.12. Phenemalum ..... NFN
C.13. Secumalum ..... NFN

Stjórnartíðindi B 43, nr. 377—390. Útgáfudagur 31. desember 1974.

STJÓRNARTÍÐINDI B 44 — 1974

23. desember 1974. 865 Nr. 391.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964 um iðgjöld til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar, sbr. reglugerð nr. 60 1969.

1. gr.

2. gr. orðist svo:
Vikugjöld í hverjum áhættuflokki skulu vera sem hér segir:

Áhættuflokkur	Iðgjöld kr. á viku
1.	kr. 22.00
2.	— 37.00
3.	— 73.00
4.	— 73.00
5.	— 87.00
6.	— 140.00
7.	— 202.00
8.	— 288.00
9.	— 389.00
10.	— 465.00

2. gr.

Í 3. málsgrein 4. gr. komi „5 700 krónur“ í stað „3 700 krónur“.

3. gr.

8. gr. orðist svo:
Fyrir ökumenn bifreiða skal vikugjald vera kr. 37.00 (2. áhættuflokkur).
Fyrir áhafnir flugvéla skal vikugjald vera kr. 288.00 (8. áhættuflokkur).

4. gr.

9. gr. orðist svo:
Fyrir áhafnir skipa skal vikugjald vera sem hér segir:
Áhafnir róðrabáta og vélbáta undir 12 lestum kr. 288.00 (8. áhættuflokkur). Þó skal iðgjald af trillubátum aldrei vera lægra en kr. 5 000.00.
Áhafnir flutningaskipa 100 lesta og stærri kr. 389.00 (9. áhættuflokkur).
Áhafnir flutningaskipa undir 100 lestum en ekki undir 12 lestum kr. 465.00 (10. áhættuflokkur).
Áhafnir fiskiskipa 12 lesta og stærri kr. 465.00 (10. áhættuflokkur).

5. gr.

10. gr. orðist svo:
Áhættuiðgjald vegna slökkviliðsmanna, sem ekki eru fastráðnir, skal vera kr. 42.00 fyrir hverja kvaðningu, hvort sem er við æfingu eða slökkvistarf.

B 110

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

11. gr. orðist svo:
Föst ársiðgjöld skulu vera sem hér segir:

Vegna heimilisdráttarvélar	kr.	1 150.00
— rafstöðvar	—	590.00
— súgþurrkunartækis	—	590.00
— heyblásara (saxblásara, heybyssu)	—	590.00
— bifhjóls	—	1 900.00
— reiðhjóls með hjálparvél	—	1 900.00

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 36. gr. laga nr. 67 1971, um almannatryggingar, til að gilda frá 1. janúar 1975. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 384 27. desember 1973 um breytingu á reglugerð nr. 7 22. janúar 1964 um iðgjald til slysatrygginga samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963 um almannatryggingar, sbr. reglugerð nr. 60 1969.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 23. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI B 45 — 1974

31. desember 1974. 867 Nr. 392.

REGLUGERÐ

um möskvastærð og útbúnað þorskfiskneta.

1. gr.

Lágmarksstærð möskva þorskfiskneta skal vera slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 7 þumlunga (177.8 mm) breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. skal á tímabilinu 1. júlí til 31. janúar vera heimilt að nota þorskfisknet þar sem lágmarksstærð möskva er slík, að þegar möskvi er teygður horna á milli eftir lengd netsins, komist flöt mælistika, 5½ þumlunga (139.7 mm) breið og 2 mm þykk, auðveldlega í gegn, þegar netið er vott.

3. gr.

Öll þorskfisknet skulu tryggilega merkt því skipi, sem notar þau, í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 357 21. nóvember 1974 um merkingu þorskfiskneta.

4. gr.

Auk almenns eftirlits Landhelgisgæslu með veiðum og veiðarfærum geta sérstakir eftirlitsmenn, sem hafa skulu í fórum sínum persónuskilríki útgefin af ráðuneyti, haft eftirlit með því, að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt og skal skipstjóri veiðiskips gera eftirlitsmanni kleift að gera þær athuganir á netum skipsins, sem eftirlitsmaður telur nauðsynlegar, enda valdi eftirlitið sem minnstri truflun og óþægindum.

5. gr.

Eigi ná ákvæði reglugerðar þessarar til fiskveiða í þágu vísindalegra rannsókna.

6. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, og heimilt er að gera afla og veiðarfæri upptæk til ríkissjóðs. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 308 2. nóvember 1973, um möskvastærð og útbúnað þorskfiskneta.

Sjávarútvegsráðuneytið, 31. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Þórður Ásgeirsson.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUGERÐ

um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda.

1. gr.

Lágmarksstærð möskva botnvörpu og flotvörpu skal vera 135 mm. Þó má lágmarksstærð möskva humarvörpu vera 80 mm og lágmarksstærð möskva rækjuvörpu skal vera 45 mm í vængjum, aftur að fremsta horni neðra byrðis og 36 mm í vængjum, aftan við fremsta horn neðra byrðis, í efra byrði, neðra byrði og poka.

2. gr.

Þegar möskvi er mældur, skal hann teygður horna á milli eftir lengd netsins. Skal þá flöt mælistika, sem er jafn breið leyfilegri lágmarksmöskvastærð (sbr. 1. gr.) og 2 mm þykk, komast auðveldlega í gegnum möskvann, þegar netið er vott.

3. gr.

Ekkert skip má við veiðar nota nokkurn þann útbúnað, sem þrengir eða herpir á nokkurn hátt möskva þá, sem lýst er í 1. gr. reglugerðar þessarar. Þó skal ekki teljast ólögmætt:

A) að festa segldúk, net eða annað efni undir botnvörpu í því skyni að forða eða draga úr sliti,

B) til 31. desember 1975 að festa við botnvörpupoka að ofan slitvara eða hlífar, til að koma í veg fyrir slit. Skal um slitvarana eða hlífarnar fara eftir einhverri af þessum upptalningum:

1. Netbútur með möskvum, sem ekki eru smærri, þegar þeir eru votir en möskvar nets þess, sem netbútinn á að festa við, að því tilskildu að:
   a) netbúturinn sé aðeins festur við pokann að framan og á hliðunum,
   b) breidd netbútsins sé a. m. k. hálf önnur breidd þess hluta pokans, sem hann þekur og er breiddin mæld þvert á langlínu pokans og
   c) ef um pokagjörð er að ræða, nái netbúturinn ekki lengra fram en sem nemur fjórum möskvum fram fyrir pokagjörðina og ekki lengra aftur en sem nemur fjórum möskvum fyrir framan kolllínumöskva. Ef ekki er um pokagjörð að ræða, má netbúturinn ekki ná lengra fram en sem nemur þriðjungi lengdar pokans, mælt ekki skemur en fjórum möskvum fyrir framan kolllínumöskva.

2. Netbútar með möskvum, sem eru ekki smærri, þegar þeir eru mældir votir, en möskvar nets þess, sem bútana á að festa við, og að því tilskildu að:
   a) hver bútur um sig sé festur að framan aðeins þvert á langlínu pokans,
   b) hver bútur um sig skal vera a. m. k. jafnbreiður pokanum og skal breiddin mæld þvert á langlínu pokans við samskeytin og
   c) hver bútur um sig sé ekki lengri en sem nemur 10 möskvum og fari samanlögð lengd bútanna ekki fram úr tveimur þriðju hlutum lengdar pokans.

3. Netbútur úr sama efni og pokinn, með helmingi stærri möskvum en hann, þegar þeir eru mældir votir, festur við pokann að framan, á hliðunum og að aftan, þannig að hver möskvi bútsins falli saman við fjóra möskva pokans.

4. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. greinar mega þó skip, er veiða makríl, síld og skyldar tegundir, loðnu, ál, fjörsung (Trachinus draco), spærling, sandsíli, kolmunna eða lindýr hafa innanborðs og nota net með smærri möskvum en þar greinir.

Skipum, sem stunda veiðar með smáriðnum botnvörpum eða flotvörpum skv. ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar eða með humar- eða rækjuvörpum skv. ákvæðum 1. gr., er það aðeins heimilt að því tilskildu, að a) slík veiðarfæri noti skipin aðeins til þess að veiða þær tegundir, sem veiðarfærin eru gerð fyrir og b) öllum fiski, sem í þau fæst og ekki nær lágmarksstærð þeirri, sem lýst er í 5. gr. reglugerðar þessarar, verði þegar fleygt útbyrðis.

5. gr.

Bannað er að hirða nokkurn fisk, sem er smærri en greint er hér á eftir. Lágmarksstærðin er mæld frá trjónuoddi að sporðsenda:

Þorskur (Gadus morhua morhua)	43 cm
Ýsa (Melanogrammus aeglefinus)	40 —
Ufsi (Pollachius virens)	45 —
Lýsingur (Merluccius merluccius)	30 —
Skarkoli (Pleuronectes plattessa)	34 —
Langlúra (Gyptocephalus cynoglossus)	30 —
Þykkvalúra (Microstomus kitt)	30 —
Tunga (Solea solea)	24 —
Sandhverfa (Psetta maxima)	30 —
Slétthverfa (Psetta psetta)	30 —
Stórkjafta (Lepidorhombus whiff)	30 —
Lýsa (Merlangius merlangus merlangus)	40 —
Sandkoli (Limanda limanda)	20 —
Steinbítur (Anarhichas lupus)	40 —
Karfi (Seliastes marinus)	500 gr.

Einnig er bannað að kaupa eða selja fisk, sem telst til þessara tegunda, ef hann er smærri en segir í þessari grein. Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar má þó 5% af karfaafla hverrar veiðiferðar vera undir 500 gr. að þyngd hver fiskur. Þá skal óheimilt á tímabilinu 1. nóvember til 1. mars að landa steinbít, sem nemur meir en 5% af afla skips í hverri veiðiferð.

6. gr.

Eigi ná ákvæði reglugerðar þessarar til fiskveiða í þágu vísindalegra rannsókna né til fisks, sem í slíkum veiðiferðum er veiddur.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða refsingu samkvæmt 12. gr. laga nr. 102 27. desember 1973, um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni eða samkvæmt ákvæðum laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, og er heimilt að gera afla og veiðarfæri upptæk til ríkissjóðs, ef brot þykir gefa tilefni til. Um tilraun og hlutdeild fer samkvæmt almennum ákvæðum III. kafla almennra hegningarlaga nr. 19 12. febrúar 1940.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 9. gr. laga nr. 102 27. desember 1973, um veiðar með botnvörpu, flotvörpu og dragnót í fiskveiðilandhelginni og 1. gr. laga nr. 44 5. apríl 1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 104 16. maí 1974, um möskvastærðir botnvörpu og flotvörpu og um lágmarksstærðir fisktegunda.

Bráðabirgðaákvæði.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. reglugerðar þessarar er heimilt til 16. maí 1976 að nota þau botnvörpunet, og til 16. maí 1977 þau flotvörpunet, sem til eru eða ráðstafanir hafa verið gerðar til þess að afla fyrir gildistöku hennar, enda séu þau gerð samkvæmt þeim reglum, sem giltu fyrir gildistöku reglugerðarinnar.

Sjávarútvegsráðuneytið, 31. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Þórður Ásgeirsson.

Nr. 394. 1. desember 1974.

AUGLÝSING

um umferð í Neskaupstað.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 40, 23. apríl 1968, og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Neskaupstaðar, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Neskaupstað:

1. Aðalbrautir eru: Naustahvammur, Strandgata, Hafnarbraut, Egilsbraut, Nesgata, Mýrargata, Sverristún, Miðstræti, austurhluti Melagötu að Víkurbraut og Víkurbraut.
2. Umferð um Urðarteig nýtur forgangsréttar fyrir umferð um Tröllaveg.
3. Umferð um Hlíðargötu nýtur forgangsréttar fyrir umferð um Blómsturvelli og Þiljuvelli.
4. Umferð um Sólvelli nýtur forgangsréttar fyrir umferð vestur Blómsturvelli.
5. Umferð um Þiljuvelli nýtur forgangsréttar fyrir umferð um Sólvelli.
6. Bann er við vinstri beygju inn á Hólsgötu, þá ekið er austur Melagötu.
7. Bann er við hægri beygju inn á Melagötu, þá ekið er niður Hólsgötu.
8. Bifreiðastöður eru bannaðar sunnan megin Hafnarbrautar frá gatnamótum Víkurbrautar, austur Hafnarbraut og Egilsbraut, að og með Egilsbraut 9.
9. Bifreiðastöður eru bannaðar norðan megin Hafnarbrautar frá gatnamótum Víkurbrautar og í austur, 70 metra.
10. Bifreiðastöður eru bannaðar beggja megin Strandgötu, milli húsa nr. 4 og 10.
11. Bifreiðastöður eru bannaðar við Egilsbraut 5—7.
12. Bifreiðastöður eru bannaðar norðan megin Miðstrætis.
13. Bifreiðastöður eru bannaðar vestan megin Stekkjargötu.
14. Bifreiðastöður eru bannaðar sunnan megin Þiljuvalla.
15. Bifreiðastöður eru bannaðar sunnan megin Blómsturvalla.
16. Bifreiðastöður eru bannaðar beggja megin Hólsgötu á 100 metra kafla frá gatnamótum Hólsgötu og Stekkjargötu.
17. Bann er við hægri beygju upp Kvíabólsstíg, þá ekið er vestur Egilsbraut.
18. Við Hafnarbraut 2 og 4 má ekki leggja bifreiðum lengur en 30 mínútur í senn frá kl. 9—19 frá mánudegi til föstudags.
19. Leyft er að leggja bifreiðum á svæði sunnan Hafnarbrautar beggja megin við húsið nr. 1 við Hafnarbraut.
20. Gangbraut er frá vesturenda Hafnarbrautar 2, þvert yfir götuna.
21. Akstur á snjóvélsleðum er bannaður í þéttbýli í Neskaupstað.

Bæjarfógetinn í Neskaupstað, 1. desember 1974.

Böðvar Bragason.

Stjórnartíðindi B 45, nr. 392—394. Útgáfudagur 6. janúar 1975.

STJÓRNARTÍÐINDI B 46 — 1974

20. desember 1974. 871 Nr. 395.

REGLUGERÐ

um hafnamál.

1. gr.

Samgönguráðuneytið fer með yfirstjórn hafnamála. Hafnamálastofnun ríkisins fer með framkvæmd hafnamála samkvæmt hafnalögum og veitir hafnamálastjóri henni forstöðu.

2. gr.

Hafnamálastofnuninni skal skipt í eftirtaldar deildir:

1. **Tæknideild,** sem hefur með höndum áætlanagerð, rannsóknir og hönnun mannvirkja, hefur yfirumsjón með tækjakosti stofnunarinnar og rekstri hans og þeim framkvæmdum, sem stofnunin annast, sbr. 4. gr.
2. **Aðalskrifstofa,** sem sér um bókhald og fjárreiður Hafnamálastofnunar ríkisins og sér um uppgjör á kostnaði við styrkhæfar hafnarframkvæmdir. Skrifstofan hefur með höndum undirbúning að gerð fjárlagatillagna fyrir stofnunina. Skrifstofan fylgist með rekstri hafnarsjóða, hefur með höndum innheimtu ársreikninga frá þeim og annarra gagna, er varða rekstur þeirra. Hún fylgist með breytingum á verðlagi og öðru, er áhrif hefur á rekstrarafkomu hafnarsjóða og safnar gögnum vegna nauðsynlegra breytinga á hafnargjöldum til þess að tryggja hag þeirra. Skrifstofan annast fjárhagslega afgreiðslu í umboði hafnarsjóða, ef óskað er.

Einnig sér aðalskrifstofan um bókhald og fjárreiður Vitastjórnar Íslands.

3. gr.

Skipa skal nefnd þriggja manna um málefni hafnanna. Í nefndinni skulu eiga sæti fulltrúi tilnefndur af Hafnasambandi sveitarfélaga og tveir fulltrúar tilnefndir af samgönguráðherra. Skal annar þeirra vera starfsmaður samgönguráðuneytisins og er hann jafnframt formaður nefndarinnar. Nefnd þessi er skipuð til fjögurra ára í senn.

Nefndin skal fjalla um öll meiri háttar reksturs- og fjárfestingarmál Hafnamálastofnunarinnar, fylgjast með rekstri hennar og framkvæmdum og hvernig áætlanir þar að lútandi standast. Nefndin skal einnig fjalla um allar skipulagsbreytingar í Hafnamálastofnuninni.

Nefndin skal vera ráðgefandi um fjögurra ára áætlanir, framkvæmdaáætlanir fyrir einstök ár, svo og fjármál hafnanna, þ. á m. um gjaldskrárákvæði í hafnarreglugerðum.

Hafnamálastjóri situr fundi nefndarinnar ásamt þeim embættismönnum stofnunarinnar, sem hann telur ástæðu til, eða nefndin óskar eftir, með málfrelsi og tillögurétti. Skal hann leggja þar fyrir þau mál, sem hann telur falla undir störf nefndarinnar samkvæmt framansögðu eða nefndin óskar eftir. Skal það gert áður en hafnamálastjóri sendir málið og tillögur sínar til samgönguráðherra.

Nefndin ákveður nánar um starfstilhögun sína, þ. á m. hvar og hvenær fundir

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

skulu haldnir. Hún skal halda gerðabók, þar sem skráð skulu helstu mál, sem hún fjallar um og afstaða hennar til þeirra, svo og sjónarmið hafnamálastjóra og sérfræðinga Hafnamálastofnunarinnar, ef fyrir liggja.

4. gr.

Til að annast þær framkvæmdir, sem Hafnamálastofnun ríkisins eru faldar í hafnalögum, skal stofnunin hafa til umráða nauðsynleg tæki og vélar, svo og sérþjálfað starfslið.

Stofnunin skal sérstaklega vera búin tækjum til dýpkunarframkvæmda.

Starfsemi þessi skal rekin undir nafninu Áhaldahús Hafnamálastofnunarinnar sem B-hluta fyrirtæki ríkissjóðs.

Verð þjónustu Áhaldahússins skal ákveðið sem næst því er gerist á almennum markaði. Leiga fyrir sérhæfð tæki skal ákvörðuð þannig, að eðlileg endurnýjun tækjanna geti átt sér stað. Til kaupa á sérstökum búnaði, sem ekki er unnt að gera ráð fyrir að verði endurgreiddur með leigum á eðlilegum tíma, fær Áhaldahúsið styrk úr ríkissjóði.

5. gr.

Þegar fyrir liggur beiðni frá hafnarstjórn um undirbúningsrannsóknir, hönnun eða beina framkvæmd, skulu Hafnamálastofnun og viðkomandi hafnarstjórn koma sér saman um á hvern hátt verkið verði best unnið. Skal samgönguráðuneytinu send greinargerð um niðurstöður þess samkomulags.

Hafi samkomulag ekki tekist milli Hafnamálastofnunarinnar og hafnarstjórnar, getur hafnarstjórn leitað heimildar ráðherra fyrir að hafa framkvæmdina á eigin hendi eða að bjóða hana út, allt verkið eða hluta. Ráðherra ákveður, að fenginni umsögn hafnamálastjóra, hvort umbeðin heimild skuli veitt.

6. gr.

Þegar um framkvæmdir er að ræða, sem Hafnamálastofnun ríkisins annast, skulu þær unnar í samráði við hafnarstjórn, sem telst framkvæmdaaðili.

Kostnaður við verkið skal færður til skuldar hjá viðkomandi hafnarsjóði, en Hafnamálastofnun ríkisins veitt umboð til að gera þær fjárhagslegu ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru vegna verksins, þar með talin efniskaup, vélaleiga og greiðsla á launum. Skulu Hafnamálastofnunin og viðkomandi hafnarstjórn skiptast reglulega á yfirlitum um áfallinn framkvæmdakostnað.

Fyrir þjónustu sína skal Hafnamálastofnunin fá greidd laun og launatengdan kostnað þeirra starfsmanna, er beint vinna að verkinu, svo og þann beina kostnað, er stofnunin hefur af viðkomandi verki.

7. gr.

Hafi ráðherra heimilað, að viðkomandi hafnarstjórn hafi á eigin hendi hafnarframkvæmdir, skal Hafnamálastofnun ríkisins hafa tæknilegt og fjárhagslegt eftirlit með framkvæmdunum. Allar áætlanir og uppdrættir skulu sendar stofnuninni til samþykktar, svo og öll þau reikningsgögn, er þarf til að annast nauðsynlega endurskoðun kostnaðar.

Framkvæmdir, sem unnar eru af hafnarstjórnum án þess að fyrirfram hafi verið fengnar nauðsynlegar heimildir, skulu ekki taldar styrkhæfar.

8. gr.

Hafi ráðherra ákveðið, að hafnarframkvæmd skuli boðin út, skal það gert undir umsjón Hafnamálastofnunarinnar og skal hún hafa eftirlit með framkvæmd verksins.

9. gr.

Hafnamálastofnun ríkisins skal annast mælingar, botn- og straumfræðirannsóknir, skipulagningu hafnasvæða, hönnun einstakra mannvirkja og gerð kostnaðaráætlana svo sem nauðsynlegt er vegna hafnarframkvæmda. Verk þessi skulu unnin að beiðni hafnastjórna, enda sé þá nauðsynlegt fjármagn fyrir hendi, eða að frumkvæði Hafnamálastofnunarinnar, sé það að hennar dómi eðlilegur þáttur í gerð 4 ára áætlana um hafnargerðir.

Rannsóknir þessar skulu taldar til styrkhæfs kostnaðar við hafnargerð. Sé sérstakt fjármagn til rannsóknanna ekki fyrir hendi, en þrátt fyrir það ráðist í þær, skulu þær fjármagnaðar til bráðabirgða af Hafnamálastofnun ríkisins af fé því, er hún hefur til umráða til almennra hafnarannsókna. Kostnaður þessi skal síðan endurgreiddur, þegar fé er veitt til framkvæmda á viðkomandi stað.

Telji Hafnamálastofnunin sig ekki hafa aðstöðu til að framkvæma umbeðna rannsókn eða að framkvæma hana á þeim tíma, er hafnarstjórn telur nauðsynlegt, getur hafnarstjórn óskað þess með skriflegri beiðni til ráðherra, að ráðgjafafyrirtæki sé falin framkvæmdin.

10. gr.

Hafnarstjórnir og Hafnamálastofnun ríkisins skulu koma sér saman um mörk einstakra hafnarmannvirkja, marka þau á uppdrátt og senda til samgönguráðuneytisins til staðfestingar. Náist ekki samkomulag sker ráðherra úr.

11. gr.

Innan marka hvers hafnarmannvirkis samkv. 10. gr. teljast til styrkhæfs kostnaðar: Framkvæmdir við hafnargarða, bryggjur, viðlegukanta, dýpkanir og uppfyllingar, svo og dreifikerfi rafmagns, skólps og vatns, sem nauðsynleg eru vegna starfsemi hafnarinnar, ásamt varanlegu slitlagi á umferðaræðum innan áðurgreindra marka hafnarmannvirkja. Til styrkhæfs kostnaðar teljast einnig siglingamerki, dráttarbrautir, flot- og þurrkvíar, svo og löndunarkranar, hafnsögubátar og hafnavogir, en um styrkhæfar lagnir rafmagns, skólps og vatns vegna þessara mannvirkja, þar sem það á við, skal tekin sérstök ákvörðun hverju sinni.

Niðurrif hafnarmannvirkja telst til hafnaframkvæmda, enda sé það liður í nýbyggingu eða í vegi fyrir notkun annarra styrkhæfra hafnarmannvirkja.

Sé mannvirki það illa farið, að til álita komi að endurbyggja það, skal slík endurbygging því aðeins teljast til styrkhæfs kostnaðar, að mannvirkið hafi hlotið eðlilegt viðhald að dómi hafnamálastjóra.

Styrkhæfni framkvæmda skal ákveðin áður en þær hefjast.

12. gr.

Til viðhalds hafnarmannvirkja teljast almennar viðgerðir og venjulegt viðhald hafnarmannvirkja samkv. 11. gr. svo sem endurnýjun þybba, þekja og lagna og er slíkur kostnaður ekki styrkhæfur.

Komi upp ágreiningur milli Hafnamálastofnunar og hafnarstjórnar um hvort í einstökum tilvikum sé um að ræða eðlilegt viðhald eða styrkhæfa endurbyggingu skal málinu skotið til ráðherra til úrskurðar.

13. gr.

Áður en framkvæmdir hefjast við hafnargerð skal staðfest, að fjármagn verði handbært á framkvæmdatímanum og skulu um það gilda, eftir því sem við á, ákvæði 12. gr. laga nr. 63/1970, um skipan opinberra framkvæmda. Verði á framkvæmdatímanum ljóst, að kostnaður fari verulega fram úr áætlun skal framkvæmda- og/eða eftirlitsaðili þegar tilkynna það hafnarstjórn, er ber að gera ráðstafanir til frekari fjáröflunar.

Verði sökum fjárskorts að hætta verki fyrr en því eða áætluðum áfanga þess er lokið skal í samráði við hafnarstjórn miða frágang við, að þegar unnin framkvæmd nýtist sem best og að mannvirkið liggi ekki undir skemmdum sökum ófullnægjandi frágangs uns framkvæmdum verður fram haldið.

14. gr.

Unnið skal að staðaldri að áætlanagerð um hafnargerðir á Íslandi. Skal á grundvelli þeirra leggja fyrir Alþingi á tveggja ára fresti heildaráætlun til fjögurra ára í senn um hafnarframkvæmdir.

Lögð skal áhersla á yfirlitsskipulag og tæknilegar rannsóknir á hafnarstæðum, þannig að gildismat verkefna verði auðveldað svo að á grundvelli slíks mats megi marka þjóðhagslega stefnu í hafnamálum.

Um allar meiri háttar framkvæmdir skulu hafnarstjórnir koma á framfæri óskum sínum við Hafnamálastofnunina a. m. k. tveimur árum áður en áætlað er að framkvæmdir hefjist. Skal þessum óskum fylgja ítarleg greinargerð fyrir auknum þörfum fyrir hafnarmannvirki og fjármögnunarmöguleikum viðkomandi hafnarstjórnar. Þá skulu og liggja fyrir skýrslur um notkun hafnarinnar, umferð og vörumagn, svo og nýtingu viðlegumannvirkja.

Sé um minni háttar framkvæmdir að ræða, að dómi Hafnamálastofnunarinnar, má víkja frá ofangreindum ákvæðum, bæði um tímafrest og upplýsingar, þó ekki fjármögnunarmöguleika.

Á grundvelli framkominna upplýsinga hafnarstjórnanna skal Hafnamálastofnunin gera tillögur að hafnarmannvirkjum, er fullnægi þeim þörfum, sem hún telur að séu fyrir hendi, og senda þessar tillögur til viðkomandi hafnarstjórnar til athugunar og umsagnar. Skal hafnarstjórnin hafa gert athugasemdir sínar og sent Hafnamálastofnuninni fyrir 1. janúar árið áður en fjögurra ára áætlun sú, sem unnið er að, tekur gildi.

Tillaga Hafnamálastofnunarinnar að fjögurra ára áætlun viðkomandi hafnar skal send hafnarstjórn til athugunar og umsagnar. Hafnasamband sveitarfélaga skal fá tillögurnar í heild til umsagnar. Skulu þessir aðilar skila umsögn sinni og athugasemdum til Hafnamálastofnunarinnar innan fjögurra vikna frá því tillögurnar voru sendar þeim.

Hafnamálastofnunin endurskoðar síðan áætlunina og sendir samgönguráðherra, sem leggur hana fyrir Alþingi.

15. gr.

Skipagjöld samkvæmt 12. gr. hafnalaga skulu miðuð við hæstu skráðu rúmlestatölu skips. Má taka þau lögtaki og hafa þau sama forgangsrétt og opinber gjöld.

Skipagjöld þessi eru tryggð með lögveði í viðkomandi skipi og vátryggingarfé þess, ef það skyldi farast, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum. Halda má eftir skráningar- og þjóðernisskírteinum skips, til tryggingar greiðslu gjaldanna.

Vörugjald skal tryggt með veði í varningi þess aðila, sem skuldar vörugjald, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í varningnum, uns gjaldið er greitt.

Lóðargjöld af löndum hafna skulu almennt reiknuð sem hundraðshluti af fasteignamati lóðanna, allt að 5%.

Samstarfsnefnd skv. 3. gr. skal árlega endurskoða gjaldskrár hafnanna. Telji hún ástæðu til breytinga, skal hún senda tillögur þar að lútandi til samgönguráðuneytisins.

16. gr.

Umsóknir um lán úr Hafnabótasjóði skulu berast samgönguráðuneytinu fyrir lok mars hvert ár.

Með lánsumsóknunum skulu fylgja ítarleg gögn og rökstuðningur fyrir lánsbeiðninni, þ. á m. reikningar hafnarinnar síðasta ár og almennar upplýsingar um fjárhag og fjárþörf hafnarinnar.

17. gr.

Samkvæmt 2. tölulið 19. gr. hafnalaganna er heimilt að bæta úr Hafnabótasjóði tjón, sem leiðir af skemmdum skipa á hafnarmannvirkjum, mengun o. þ. h. og ekki fást að fullu bætt vegna ákvæða IX. kafla siglingalaganna um takmarkaða ábyrgð útgerðarmanna.

18. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. lögum nr. 45 24. apríl 1973, öðlast gildi þegar í stað.

Samgönguráðuneytið, 30. desember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

20. desember 1974. Nr. 396.

SAMÞYKKT

um gatnagerðargjöld fyrir Selfosshrepp.

1. gr.

Sveitarstjórn er heimilt að leggja gatnagerðargjöld á lóðir í sveitarfélaginu, eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari. Heimilt er að leggja gatnagerðargjald á land, sem sambærilegt telst, þótt ekki sé sérstök lóð.

2. gr.

Nú ákveður sveitarstjórn að leggja á gatnagerðargjald vegna nýbyggingar, og skal þá miða gjaldið við ákveðinn hluta byggingarkostnaðar á rúmmetra, eins og hann er talinn af Hagstofu Íslands, svo sem hér segir:

Einbýlishús	5%	kr. 676.00
Tvíbýlishús og sambyggð einbýlishús á einni hæð (raðhús)	3%	— 406.00
Tveggja hæða raðhús og íbúðarhús	2.5%	— 338.00
Fjölbýlishús	1.5%	— 203.00
Verslunar- og skrifstofubyggingar	5%	— 676.00
Opinberar byggingar	5%	— 676.00
Önnur hús og byggingar	4%	— 541.00

Af kjöllurum (jarðhæðum) og rishæðum, sem ekki eru notuð til íbúðar eða atvinnurekstrar svo og bifreiðageymslum skal greiða hálft gjald.

Gjald skal miða við stærð húss, skv. samþykktum uppdrætti. Nú er ekki fyrir samþykktur uppdráttur, og skal þá miða við þá stærð húss, sem skipulag gerir ráð fyrir, en sé slíkt ekki ákveðið í skipulagi, skal miða við eftirtaldar lágmarksstærðir:

Einbýlishús með tilheyrandi bílgeymslu	500 m³
Raðhús, tvíbýlishús, sambyggð einbýlishús	400 m³ hver íbúð
Fjölbýlishús	300 m³ — —

Í atvinnuhúsnæði skal við útreikning rúmmáls til gatnagerðargjalds miðað við lofthæð 3.3 m að innanmáli, nema uppdráttur sýni annað.

Framangreindar reglur gilda, ef hús er stækkað, að því er til stækkunar tekur.

3. gr.

Gjöld samkvæmt 2. gr. breytast árlega samkvæmt vísitölu byggingarkostnaðar, sem gildir um áramót.

4. gr.

Gjalddagar gatnagerðargjalds, skv. 2. gr., skulu vera sem hér segir:

Ef um er að ræða leigulóð í eigu sveitarfélags, getur sveitarstjórn áskilið, að úthlutun verði háð því, að full skil verði gerð innan ákveðins frests, áður en byggingarleyfi verður veitt eða sérstakur samningur gerður um greiðslur.

5. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem það er lagt á, og gengur það ásamt vöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla og tekur einnig til vátryggingarfjár eignarinnar.

Heimilt er að taka gjöld samkvæmt lögum þessum lögtaki samkv. lögum nr. 29/1885.

Samþykkt þessi, sem samin hefur verið og samþykkt af hreppsnefnd Selfosshrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 16. maí 1974 um gatnagerðargjöld, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 20. desember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 397. 27. desember 1974.

AUGLÝSING

um staðfestingu sjávarútvegsráðuneytisins á grundvallarverði á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974.

Með skírskotun til laga nr. 72 28. maí 1969, um Verðjöfnunarsjóð fiskiðnaðarins og samkvæmt tillögum stjórnar Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins, vill ráðuneytið hér með staðfesta eftirfarandi grundvallarverð á óverkuðum saltfiski og á söltuðum ufsaflökum fyrir framleiðslutímabilið 1. september til 31. desember 1974:

Óverkaður saltfiskur.

Stórfiskur nr. 1	kr. 156.70
Millifiskur nr. 1	— 151.70
Smáfiskur 40/60 nr. 1	— 146.70
Smáfiskur 60/100 nr. 1	— 130.00

Verð þessi eru f.o.b. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun.

Söltuð ufsaflök.

15/20	kr. 160.00
21/25	— 155.00

26/30	kr.	150.00
31/35	—	143.00
36/40	—	138.00

Verð þessi eru c.i.f. Verðbil verður 3%, er miðast bæði við verðhækkun og verðlækkun.

Greiðslur í sjóðinn eða úr honum miðast við 75% af verðbreytingu frá grundvallarverði að viðbættu eða frádregnu verðbili.

Sjávarútvegsráðuneytið, 27. desember 1974.

F. h. r.
Jón L. Arnalds.

Gylfi Þórðarson.

31. desember 1974. Nr. 398.

BÆJANÖFN

Menntamálaráðuneytið hefur samkvæmt lögum nr. 35 18. febrúar 1953, um bæjanöfn o. fl., gefið út leyfisbréf fyrir eftirgreindum nöfnum á árinu 1974:

Vestur-Húnavatnssýsla:

Ásland í stað nafnsins Fremri-Fitjar I á nýbýli í Fremri-Torfustaðahreppi.

Skagafjarðarsýsla:

Laugamýri á nýbýli í landi Laugarhvamms, Lýtingsstaðahreppi.
Árgarður á félagsheimili í Lýtingsstaðahreppi.

Eyjafjarðarsýsla:

Steinhólar á smábýli í landi Grænuhlíðar, Saurbæjarhreppi.
Laugasteinn á nýbýli í landi Laugahlíðar, Svarfaðardalshreppi.

Suður-Þingeyjarsýsla:

Stiklur á nýbýli í landi Grímsstaða, Mývatnssveit.
Heiðargarður á smábýli í landi Miðhvamms, Aðaldælahreppi.
Fossbrekka á smábýli í landi Mógils, Svalbarðsstrandarhreppi.

Vestur-Skaftafellssýsla:

Ytri-Lyngar II á nýbýli í landi Ytri-Lynga, Leiðvallahreppi.

Árnessýsla:

Keldnakot II á nýbýli í landi Keldnakots, Stokkseyrarhreppi.
Langholt III á nýbýli í landi Langholts I, Hraungerðishreppi.
Lækjartún á garðyrkjubýli í landi Árbæjar, Ölfushreppi.
Straumar á garðyrkjubýli í landi Árbæjar, Ölfushreppi.
Hamratunga á iðnaðarbýli í landi Skaftholts, Gnúpverjahreppi.
Ísabakki á nýbýli í landi Hvítárholts, Hrunamannahreppi.
Stóra-Sandvík III á þjónustubýli í landi Stóru-Sandvíkur, Sandvíkurhreppi.
Stallar á ylræktarnýbýli í landi Neðradals, Biskupstungnahreppi.

Klettar á nýbýli í landi Sandlækjarkots, Gnúpverjahreppi.
Krosshóll á smábýli í landi Langholts I, Hraungerðishreppi.

Kjósarsýsla:

Hamar á smábýli í landi Úlfarsfells, Mosfellshreppi.
Grundará á smábýli í landi Móa, Kjalarneshreppi.
Söðlagerði á smábýli í landi Skrauthóla, Kjalarneshreppi.
Víðir á þjónustubýli í landi Hrísbrúar, Mosfellshreppi.
Móaberg á smábýli í landi Móa, Kjalarneshreppi.
Hjassi á þjónustubýli í landi Lykkju, Kjalarneshreppi.
Melavellir á smábýli í landi Ártúns, Kjalarneshreppi.

Menntamálaráðuneytið, 31. desember 1974.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Runólfur Þórarinsson.

Stjórnartíðindi B 46, nr. 395—398. Útgáfudagur 10. janúar 1975.

STJÓRNARTÍÐINDI B 47 — 1974

18. desember 1974. 879 Nr. 399.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir minningarsjóð Hlyns Sverrissonar, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dómsmálaráðherra 18. desember 1974.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir minningarsjóð Hlyns Sverrissonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Kirkjubyggingarsjóður Hlyns Sverrissonar.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 2. mars 1974 til minningar um Hlyn Sverrisson, sem lést 5. janúar 1974. Hlynur var fæddur 2. mars 1969.

Stofnandi sjóðsins er Kvenfélag Þorlákshafnar. Stofnframlag sjóðsins er kr. 50 000.00, sem lagt er fram af Kvenfélagi Þorlákshafnar og kr. 26 389.90 af aðstandendum, eða samtals kr. 76 389.90.

Sjóðinn skal ávaxta á þann hátt, sem stjórn hans telur hyggilegast hverju sinni.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru vaxtatekjur af stofnfé, áheitum, gjöfum og hvers kyns framlögum, svo sem sölu minningarspjalda.

4. gr.

Markmið sjóðsins er að styrkja væntanlega kirkjubyggingu í Þorlákshöfn og áframhaldandi þarfir kirkjunnar að mati sjóðstjórnar hverju sinni.

Fé úr sjóðnum má veita þegar bygging kirkjunnar er hafin.

Höfuðstóll sjóðsins skal aldrei vera lægri en kr. 100 000.00.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð til þriggja ára þrem aðilum og skal einn þeirra tilnefndur af ættingjum, en tveir af Kvenfélagi Þorlákshafnar. Stjórnin skiptir með sér verkum. Stjórn sjóðsins skal halda gjörðabók fyrir sjóðinn og færa í hana skipulagsskrá þessa, tekjur, fjárveitingar og allt annað er sjóðnum við kemur.

Endurskoðun reikninga sjóðsins skal árlega gerð af hæfum og óvilhöllum mönnum.

6. gr.

Leitað skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

Þorlákshöfn, 1. desember 1974.

Í stjórn Kirkjubyggingarsjóðs Hlyns Sverrissonar:

Ragna Erlendsdóttir. Sverrir Sigurjónsson. Edda Laufey Pálsdóttir.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

REGLUR

um félagsheimilið Höfðaborg.

1. gr.

Nafn félagsheimilisins er Höfðaborg í Hofsóshreppi, Skagafjarðarsýslu. Lóðin er gefin af Hofsóshreppi. Lóðin er 7 200 fermetrar að stærð, og afmarkast þannig: Af Túngötu að sunnan, Skólagötu að norðan, að austan af götu milli félagsheimilis- og skólalóðar og að vestan af beinni línu, er dregin er austan við þvottaplan, milli Túngötu og Skólagötu.

Eigendur félagsheimilisins eru: Hofsóshreppur 39%, Hofshreppur 23%, Verkamannafélagið Farsæll 17%, Verkakvennafélagið Báran 5%, Kvenfélagið Aldan 5%, Ungmennafélagið Höfðstrendingur 3%, Ungmennafélagið Geisli 3%, Fellshreppur 3% og Söngfélagið Harpan 2%.

2. gr.

Húsnefnd, skipuð fimm mönnum, fer með stjórn félagsheimilisins. Hún skal kjörin á aðalfundi eigendafélags félagsheimilisins árlega. Varamenn skulu kjörnir á sama hátt. Húsnefndin skiptir sjálf með sér verkum. Hún skal halda nákvæma gerðabók um störf sín. Ef félagsheimilið hættir störfum, skal afhenda Þjóðskjalasafninu gerðabækur þess til vörslu.

3. gr.

Húsnefnd heldur fundi, er þurfa þykir. Skylt er henni að halda fund, ef ⅖ nefndarmanna æskja þess.

Aðalfundur eigendafélags félagsheimilisins skal haldinn árlega og eigi síðar en 20. febrúar ár hvert. Eigendafélög tilnefna sína fulltrúa á eigendafélagsfundi, í hlutfalli við eignaprósentu í félagsheimilinu, þannig að 1 fulltrúi er fyrir hver 5%, en þau félög, sem hafa minna en 5% eignaraðild, hafi þó 1 fulltrúa hvert. Á aðalfundinn skulu mættir ¾ boðaðra fulltrúa, til að fundur sé lögmætur og til að lagabreytingar geti átt sér stað. Á fundinum skal húsnefnd leggja fram rekstrar- og efnahagsreikninga félagsheimilisins fyrir síðastliðið ár, endurskoðaða af endurskoðendum sveitarsjóðsreikninga eða löggiltum endurskoðanda. Einnig leggi hún fyrir fundinn fjárhagsáætlun félagsheimilisins fyrir næsta ár. Fjárhagsáætlunin skal gerð eins nákvæm og unnt er. Eigi má efna til verulegra útgjalda, nema samþykkt hafi verið á aðalfundi eða aukafundi sömu aðila og sæti eiga á aðalfundi. Gildir þetta jafnt um rekstrargjöld og stofnkostnað. Reikninga og fjárhagsáætlun skal bera undir atkvæði fundarmanna, og hefur hver fulltrúi á aðalfundi eitt atkvæði og húsnefndarmenn einnig eitt atkvæði hver.

4. gr.

Aðalverkefni húsnefndar eru:

a) að ráða húsvörð, ef þess er talin þörf að dómi aðalfundar, setja honum starfsreglur og sjá um, að þeim sé fylgt;
b) að ráða annað starfsfólk, ef aðalfundur telur nauðsynlegt. Leita skal umsagnar húsvarðar um ráðningu starfsfólks, sem á að vinna undir hans stjórn;
c) að ráðstafa félagsheimilinu til afnota fyrir eigendur og aðra;
d) að ákveða gjöld fyrir afnot hússins;
e) að annast kaup nauðsynlegra tækja og áhalda;
f) að sjá um viðhald og endurbætur húseigna, húsbúnaðar og áhalda;
g) að sjá um, að ræsting félagsheimilisins (húss og lóðar) sé jafnan í góðu lagi og gætt sé ýtrasta hreinlætis;
h) að sjá um, að húsið sé hæfilega hitað og lýst;
i) að sjá um, að löggæsla sé á samkomum.

5. gr.

Eigendur félagsheimilisins skulu eins og aðrir greiða leigu fyrir afnot hússins. Skylt er þeim að heimila félögum, er greinir í 1. grein laga nr. 107/1970, um félagsheimili, innan sama byggðarlags afnot af húsinu gegn hæfilegu gjaldi, ef eigi fer í bága við eðlilega þörf eigenda sjálfra fyrir húsið. Verði ágreiningur um, hvort slíkt félag eigi rétt á afnotum af félagsheimilinu, sker menntamálaráðuneytið úr.

6. gr.

Leiga fyrir afnot félagsheimilisins skal ákveðin svo há, að nægilegt fé fáist til þess að inna af höndum nauðsynleg gjöld, ef stofnuninni berast eigi aðrar tekjur.

7. gr.

Þess skal gætt, að húseignir, áhöld, húsbúnaður allur og fatnaður sé jafnan hæfilega vátryggt.

8. gr.

Félag, sem samkomu heldur í félagsheimilinu, skal hafa þar gæslumann af sinni hálfu. Ef húsvörður er enginn eða eigi við, þegar samkomu lýkur, skal gæslumaður slökkva, ganga örugglega frá hitunartækjum og opna loftræstingarop, koma húsbúnaði og áhöldum á sinn stað, koma óskilamunum í örugga vörslu og loks að loka vel gluggum og hurðum.

9. gr.

Að lokinni hverri notkun félagsheimilisins skal húsvörður eða húsnefnd sjá um ræstingu þess. Þ. á m. að gólf séu hreinsuð og salerni ræst með sótthreinsandi efnum. Árlega skal fara fram gagnger ræsting alls hússins.

10. gr.

Ganga skal þannig frá lóðinni umhverfis félagsheimilið, að auðvelt sé að halda henni snyrtilegri, og skal húsvörður eða húsnefnd sjá um, að hún sé jafnan vel hirt. Bifreiðastæði skal vera við félagsheimilið.

11. gr.

Fánastöng skal koma fyrir við húsið eða á því. Hún skal vera traustlega fest og máluð hvít. Húnn og snerill mega vera í öðrum lit. Fánasnúran skal ávallt vera heil. Stöngin skal vera í tveim hlutum, þannig að auðvelt sé að fella hana, t. d. ef skipta þarf um snúru eða mála stöngina. Þess skal gætt að nota einungis fána með réttum litum og hlutföllum og enn fremur að hann sé ekki hafður uppi fram yfir þann tíma, sem lög um íslenska fánann segja til um.

12. gr.

Árlega skal athuga húseignina alla vandlega, með viðgerð fyrir augum. Einkum skal athuga múrhúðun, þak, þakrennur, niðurföll, hurðir og dyraumbúnað, glugga (utan og innan), málningu, gólfdúka, klæðningu veggja, hreinlætistæki, eldavél, hitunartæki, raflagnir og ljóstæki, vatnslögn og krana, gluggatjöld og leiksviðstjöld, gólf í samkomusal o. s. frv. Þess skal ætíð gætt, að sem flestar skemmdir á húsi eða húsmunum séu lagfærðar jafnóðum, svo að þar sé jafnan ríkjandi snyrtimennska.

13. gr.

Skemmdir á húseign, áhöldum og húsbúnaði umfram eðlilegt slit skulu þeir bæta, sem spjöllum valda.

14. gr.

Í félagsheimilinu má hvorki veita áfengi né neyta þess. Húsnefnd getur svipt þá, er gegn því brjóta, aðgangi að félagsheimilinu tiltekinn tíma.

15. gr.

Þar sem ríkissjóður hefur greitt húsaleigu fyrirfram til félagsheimilisins f. h. samskólans á Hofsósi, fær skólinn þar á móti afnot af félagsheimilinu fyrir starfsemi sína svo sem mötuneyti, aðstöðu til kennslu, íþróttaiðkana og samkomuhalds í allt að 15 ár.

Félagsheimilið hafi samkvæmt samningi þar um engar kröfur á skólann vegna leigu, nema vegna hluta þess reksturskostnaðar, er sveitarfélög greiða ein.

16. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með skírskotun til 8. gr. laga nr. 107/1970, um félagsheimili, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 12. desember 1974.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Árni Gunnarsson.

Nr. 401. 12. desember 1974.

SAMÞYKKTIR

fyrir Sparisjóð Svarfdæla, Dalvík.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Sparisjóður Svarfdæla“, tilheyrandi íbúum í Dalvíkurkaupstað og Svarfaðardalshreppi. Heimili hans og varnarþing er á Dalvík, sbr. 23. gr. samþykkta þessara.

2. gr.

Um lágmark varasjóðs og annars eigin fjár sparisjóðsins fer eftir ákvæðum laga um sparisjóði, nr. 69/1941.

3. gr.

Ábyrgðarmenn sparisjóðsins skulu vera 20 og ábyrgjast þeir, hver fyrir sig, allt að kr. 10 000.00. Skal stjórninni skylt að sjá um að ábyrgðarmenn verði ekki færri. Skulu 14 ábyrgðarmenn hafa búsetu innan Dalvíkurkaupstaðar og 6 búsetu innan Svarfaðardalshrepps. Flytji ábyrgðarmaður í burtu úr sveitarfélaginu, eða verði 75 ára, fellur ábyrgð hans niður og skal stjórn sparisjóðsins þá þegar velja annan ábyrgðarmann í hans stað, þannig að hlutfall ábyrgðarmanna verði óbreytt. Ákvæði um aldurstakmark tekur ekki gildi fyrr en að liðnum 5 árum frá gildistöku samþykktanna.

4. gr.

Stjórn sparisjóðsins skipa 5 menn. Skulu 3 þeirra kjörnir á aðalfundi úr hópi ábyrgðarmanna til eins árs, en hinir 2 þannig, að bæjarstjórn Dalvíkur kýs 1 mann og sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu 1 mann, einnig til eins árs. Skal kosning þeirra tilkynnt fyrir aðalfund ár hvert. Varamenn skal kjósa á sama hátt og jafnmarga. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef þess er óskað. Stjórn má endurkjósa og geta þeir ekki skorast undan kosningu og endurkosningu í 4 ár samfleytt. Stjórnin kýs formann úr sínum hópi. Stjórn sparisjóðsins ræður sparisjóðsstjóra og aðra starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sparisjóðsins.

5. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal aðalfundur haldinn og boðar formaður hann öllum ábyrgðarmönnum minnst 7 dögum fyrir fundinn með ábyrgðarbréfi eða á annan sannanlegan hátt. Skulu þar lagðir fram reikningar sparisjóðsins fyrir næstliðið almanaksár, með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar og úrskurðar fundurinn reikningana. Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á, eða minnst 7 ábyrgðarmenn æskja þess. Fundur er lögmætur þegar helmingur ábyrgðarmanna mætir. Á fundinum ræður afl atkvæða, þó má eigi gera breytingar á samþykktum sjóðsins nema $^2/_3$ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki. Ekki getur ábyrgðarmaður látið aðra mæta fyrir sig á fundum.

6. gr.

Til að rannsaka reikninga sparisjóðsins og bókfærslu alla skal velja 2 endurskoðendur. Skulu þeir kosnir þannig: Bæjarstjórn Dalvíkur og sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu kjósa sinn manninn hvor og einnig varamenn, sem ganga í stað aðalmanna í forföllum þeirra. Starfssvið endurskoðenda er samkvæmt reglugerð um sparisjóði, nr. 36 15. febrúar 1942.

7. gr.

Tilkynna skal bankaeftirlitinu hverjir eru kosnir endurskoðendur sparisjóðsins.

8. gr.

Stjórn sparisjóðsins er skylt að halda þær bækur, sem kveðið er á um í lögum um bókhald nr. 51/1968 og reglugerðum settum samkvæmt þeim, sbr. einnig reglugerð um sparisjóði frá 15. febrúar 1942.

9. gr.

Sparisjóðurinn tekur fé til ávöxtunar sem hér segir:

a) í innlánsbók,
b) í hlaupareikning.

10. gr.

Sparisjóðurinn tekur á móti fé til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, þó er sparisjóðurinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum fjárhæðum til ávöxtunar, ef sparisjóðsstjórnin telur það óhagkvæmt fyrir sparisjóðinn.

11. gr.

Vextir reiknast af heilum krónum frá og með næsta degi eftir að féð var lagt inn eða tekið út, þó eigi í minni hlutum en heilum krónum. Vextir skulu leggjast við höfuðstólinn einu sinni á ári. Þó er sparisjóðurinn eigi skyldur til að greiða vexti þegar fjárhæðirnar standa skemur en 2 mánuði í sparisjóðnum.

12. gr.

Þeim, sem í fyrsta skipti leggur inn fé með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, sem má láta hann greiða kostnaðarverð fyrir. Í hvert skipti, sem fé er lagt inn eða tekið út úr sparisjóðnum, skal það um leið ritað í viðskiptabókina. Þó má í sérstökum tilfellum taka við fé, án þess að bókin sé sýnd, gegn kvittun bókara og gjaldkera, enda fellur slík kvittun úr gildi, þegar innborgunin hefur verið færð í bókina, næst þegar bókin er sýnd í sparisjóðnum. Fyrir innlögnum og útborgunum kvittar bókari og gjaldkeri í viðskiptabókina og er það full sönnun fyrir greiðslunni. Vexti skal innfæra í viðskiptabækurnar þegar þær í fyrsta skipti eftir að vextir hafa verið lagðir við höfuðstól, eru sýndar í sparisjóðnum. Stjórnarformaður og sparisjóðsstjóri löggilda viðskiptabækurnar með undirskrift sinni. Glatist

viðskiptabók, ber eiganda hennar að snúa sér til stjórnar sparisjóðsins. Getur stjórn sjóðsins þá, eftir ósk eiganda og á hans kostnað, innkallað handhafa viðskiptabókarinnar og ógilt hana á þann hátt, sem segir í lögum um sparisjóði frá 27. júní 1941.

13. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar í venjulegri sparisjóðsbók verður greitt það, sem menn óska án uppsagnarfrests, þegar sparisjóðsstjóri telur það fært. Krefjast má, að fjárhæð kr. 100 000.00, eða þar yfir, sé sagt upp með mánaðar fyrirvara.

14. gr.

Eigi er heimilt að gefa upplýsingar um eignir annarra í sparisjóðnum, nema skylt sé að lögum.

15. gr.

Sparisjóðurinn veitir lán gegn fasteignaveði, ábyrgð sveitarfélaga, handveði og öðrum jafntryggum ábyrgðum og veðum, útlán úr hlaupareikningi og kaupir víxla. Þarf meiri hluti sparisjóðsstjórnarinnar að vera því samþykkur og hafa ákveðið tryggingu lánsins og hámark lánsupphæðar.

16. gr.

Hver sá, sem hefja vill hlaupareikningsviðskipti við sparisjóðinn skal semja um það við sparisjóðsstjóra. Um leið og hlaupareikningsviðskipti eru stofnuð, skal viðskiptamaður afhenda sjóðnum sýnishorn af undirskrift sinni.

17. gr.

Viðskiptamaður fær lausakvittun fyrir innborgun á hlaupareikning, tvíritaða ef óskað er.

18. gr.

Viðskiptamaður, er vill taka fé út úr hlaupareikningi, skal að jafnaði skrifa út tékkaávísun á sparisjóðinn á eyðublöð, er sjóðurinn sjálfur hefur til sölu. Tékkinn skal undirritaður af viðskiptamanni sjálfum eða af öðrum, sem hann hefur gefið lögfullt umboð til að ávísa á reikninginn, enda skal þá umboðið jafnframt afhent sparisjóðnum, ef það er eigi opinberlega tilkynnt. Komi það fyrir, að fölsuð ávísun sé greidd af sparisjóðnum, ber sá skaðann, sem á fé, nema um sé að kenna gáleysi sparisjóðsins.

19. gr.

Enginn má gefa út ávísun á meira fé en hann á inni á hlaupareikningi, nema sérstaklega sé um samið við sparisjóðsstjórn, enda sé yfirdráttarlán tryggt með persónuábyrgð, verðbréfum eða fasteignaveðum.

20. gr.

Innborganir og útborganir af hlaupareikningum skulu færðar þannig, að sparisjóðurinn geti látið reikningseiganda í té afrit af reikningi hans eins oft og þurfa þykir, en þó eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

21. gr.

Um vexti af innlögðu og útlánuðu fé við sparisjóðinn fer eftir þeim reglum, sem Seðlabanki Íslands setur bönkum og sparisjóðum hverju sinni.

22. gr.

Í þeim atriðum, sem ekki eru tilgreind í samþykktum þessum, skal farið eftir lögum nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði og reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febr. 1942.

23. gr.

Leggist sparisjóðurinn niður, skal varasjóður hans og aðrar eignir verða eign Dalvíkurkaupstaðar og Svarfaðardalshrepps, en ábyrgðarmenn, sem þá eru við sjóðinn, skulu hafa rétt til þess að ráðstafa því fé nánar með samþykki stjórnarráðsins.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með. Jafnframt eru felldar úr gildi samþykktir nr. 228 18. des. 1943 fyrir sparisjóð Svarfdæla með áorðnum breytingum.

Viðskiptaráðuneytið, 12. desember 1974.

Ólafur Jóhannesson.

Yngvi Ólafsson.

17. desember 1974. Nr. 402.

SAMÞYKKT

fyrir Brunavarnir Árnessýslu.

1. gr.

Stofnendur Brunavarna Árnessýslu (B. Á.) eru eftirtalin sveitarfélög:

Selfosshreppur,
Gaulverjabæjarhreppur,
Hraungerðishreppur,
Sandvíkurhreppur,
Skeiðahreppur,
Villingaholtshreppur.

Aðsetur og varnarþing B. Á. er á Selfossi.

2. gr.

Tilgangur Brunavarna Árnessýslu er að koma á sem fullkomnustum brunavörnum á samningssvæðinu, annast þær og kosta. Í því skyni skulu þær m. a. reka slökkvilið og búa það öllum nauðsynlegum tækjakosti, byggja slökkvistöð á Selfossi og koma á fullkomnu eldvarnaeftirliti á félagssvæðinu. Unnið skal að því, með upplýsingastarfsemi og fræðslu, að fólk kunni sem best skil á því, hver viðbrögð séu vænlegust til bjargar, ef eldsvoða ber að höndum. Í því sambandi skal að því stefnt, að handslökkvitæki af viðurkenndri gerð séu á hverju heimili. Varðandi sveitahreppana skal félagið m. a. vinna að eftirfarandi, eftir því sem frekast er unnt:

a. Að samin verði fyrir hvern hrepp ítarleg skýrsla um byggingar, vegi, vatnstökuskilyrði og annað, er máli skiptir um aðstöðu hvers býlis og byggingar. Skal eintak af spjaldskrá þessari geymt í slökkvibíl.
b. Að í sveitahreppunum verði komið upp þjálfuðum hjálparsveitum, 5—7 mönnum í hverjum hreppi. Menn þessir skulu vinna með slökkviliði Selfoss. Yfirmaður og varamaður hans skal ákveðinn fyrir hverja hjálparsveit og skal sá yfirmaður stjórna hjálparsveit hreppsins, sem og öðrum hjálparmannskap, ef eldsvoða ber að höndum, uns slökkviliðsstjóri Selfoss kemur á staðinn.
c. Að á hverju sveitabýli sé til stigi, sem nái til björgunar frá efstu hæðum húsa.
d. Að til séu líflínur ásamt gluggakrókum, þar sem hús eru tvær hæðir eða meira.

3. gr.

Brunavarnir Árnessýslu kaupa slökkvibúnað slökkviliðs Selfosshrepps, sem og slökkvistöðina á Selfossi. Félagið kaupir einnig slökkvibifreið þá, sem nú er í eigu sveitahreppanna fimm, ásamt öllum búnaði, sem henni fylgir.

Stofnkostnað samkvæmt framansögðu, sem og annan stofnkostnað, skulu sveitarfélögin greiða í sömu hlutföllum og þau greiða rekstrarkostnað B. Á., sbr. 4. gr.

Aðilar skulu reyna að ná samkomulagi um verð á framangreindum eignum. Takist það ekki, þá skal sýslumaðurinn í Árnessýslu tilnefna tvo hæfa og óvilhalla menn til að meta þær til verðs.

4. gr.

Árlegum kostnaði við rekstur B. Á. skal skipt á sveitarfélögin í hlutfalli við samanlagt vátryggingarverðmæti húsanna í hverjum hreppi.

Hlutfallstölur eru nú þessar:

	Samanlagðar tryggingaupphæðir	Hundraðshlutar
Selfoss	kr. 4 494 032 000.00	72.5
Gaulverjabæjarhreppur	— 297 858 000.00	4.8
Hraungerðishreppur	— 431 929 000.00	7.0
Sandvíkurhreppur	— 205 429 000.00	3.3
Skeiðahreppur	— 420 915 000.00	6.8
Villingaholtshreppur	— 347 653 000.00	5.6
Alls	kr. 6 197 816 000.00	100.0

Tölur þessar skal endurskoða á fjögurra ára bili.

5. gr.

Hvert sveitarfélag ber ábyrgð á fjárhagsskuldbindingum félagsins hlutfallslega við gjaldskyldu, sbr. 4. gr. Reikningsár félagsins er almanaksárið.

6. gr.

Stjórn Brunavarna Árnessýslu skipa sjö menn. Tveir frá Selfosshreppi og einn frá hverjum hinna hreppanna. Stjórnarmenn skulu tilnefndir af sveitarstjórnum. Þær skulu einnig tilnefna sjö varamenn og tvo endurskoðendur. Stjórnin skiptir sjálf með sér verkum. Hún hefur yfirumsjón með starfsemi og rekstri B. Á., ræður slökkviliðsstjóra og eldfæraeftirlitsmann. Slökkviliðsstjóri annast daglegan rekstur í umboði stjórnarinnar. Kjörtímabil hennar er hið sama og sveitarstjórna.

7. gr.

Stjórn B. Á. skal á hverju hausti semja fjárhagsáætlun fyrir næsta ár og reikna út skiptingu kostnaðar á milli sveitarfélaganna. Áætlanagerð þessari skal lokið a. m. k. hálfum mánuði áður en viðkomandi sveitarstjórnir ganga frá fjárhagsáætlunum sínum.

Stjórnin skal leggja fram endurskoðaða reikninga B. Á. eigi síðar en í aprílmánuði ár hvert.

8. gr.

Samningsaðilar greiða framlög sín ársfjórðungslega, fyrirfram. Endanlegt uppgjör á skiptingu kostnaðar fer fram þegar ársreikningar B. Á. liggja fyrir.

9. gr.

Stjórn B. Á. skal semja brunamálasamþykkt fyrir samningssvæðið. Skal það gert í samráði við slökkviliðsstjóra, sveitarstjórnir og Brunamálastofnun ríkisins. Samþykkt þessi öðlast gildi þegar félagsmálaráðuneytið hefur staðfest hana.

10. gr.

Samþykktir félagsstjórnar, sem fela í sér fjárhagsskuldbindingar, skulu því aðeins ná fram að ganga, að þær séu studdar af aðilum, sem bera meirihluta kostnaðar við rekstur félagsins.

11. gr.

Nú óskar samningsaðili endurskoðunar eða breytinga á samningi þessum. Skal ósk um endurskoðun gerð skriflega og send stjórn B. Á., ásamt tillögu um breytingar. Ef meirihluti stjórnarinnar samþykkir breytingar, skal breytingartillagan send sveitarstjórnunum til afgreiðslu. Breytingin tekur því aðeins gildi, að allar sex sveitarstjórnirnar samþykki hana.

12. gr.

Nú óskar hreppsfélag að ganga úr B. Á., og skal það þá tilkynnt stjórninni a. m. k. þremur mánuðum fyrir aðalfund. Í tilkynningunni skal greint frá ástæðum. Mál þetta skal síðan tekið fyrir á aðalfundi og reynt að finna lausn á þeim atriðum, sem liggja til grundvallar ósk um úrsögn. Náist ekki samkomulag, þá skal úrsögnin gilda frá næstu reikningsáramótum eftir aðalfundinn. Sveitarfélag, sem segir sig úr B. Á., á ekki endurkröfurétt á framlagi sínu í stofnkostnaði.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt 12. gr. laga nr. 55 22. maí 1969, um brunavarnir og brunamál, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 17. desember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

18. desember 1974. Nr. 403.

REGLUGERÐ

um gatnagerðargjöld í Bolungarvík.

1. gr.

Húseigendur í Bolungarvík skulu greiða til bæjarsjóðs Bolungarvíkur gatnagerðargjald af hverjum rúmmetra byggingar, sem nemur ákveðnum hundraðshluta byggingarkostnaðar pr. m^3 eins og hann er á hverjum tíma í vísitöluhúsinu samkv. útreikningi Hagstofu Íslands, svo sem hér segir:

Einbýlishús	3%
Tvíbýlishús og sambyggð einbýlishús á einni hæð	2%
Tveggja hæða íbúðarhús	2%
Fjölbýlishús	0.8%
Verslunar- og skrifstofubyggingar	1.8%
Iðnaðarhús, vörugeymslur og annað atvinnuhúsnæði	1.0%

Auk þessa gjalds skulu lóðarhafar greiða í gatnagerðargjöld kr. 40.00 af hverjum fermetra lóðar.

2. gr.

Upphæð gatnagerðargjalds samkvæmt 1. gr. skal miðast við þá vísitölu, sem í gildi er við staðfestingu þessarar reglugerðar, og síðan við þá vísitölu, sem í gildi er, þegar lagning bundins slitlags við hlutaðeigandi götu fer fram.

3. gr.

Gatnagerðargjald samkvæmt 1. gr. skal greitt og falla í gjalddaga sem hér segir:
Fyrsta greiðsla, sem nemur 40% gjaldsins, greiðist, er bundið slitlag hefur verið lagt á hlutaðeigandi götu.

Eftirstöðvarnar skulu greiðast með jöfnum afborgunum á næstu 3 árum og skal dagsetning gjalddaga vera sú hin sama og fyrsta greiðsla.

Lokagreiðslu þarf þó ekki að greiða fyrr en gangstétt er fullfrágengin.

4. gr.

Gatnagerðargjaldið má taka lögtaki í viðkomandi fasteign og er það tryggt með lögveði í fasteigninni í næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

Reglugerð þessi sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Bolungarvíkur staðfestist hér með samkv. 3. gr. laga um gatnagerðargjöld nr. 51/1974 til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. desember 1974.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Guðmundur Karl Jónsson.

Nr. 404.

REIKNINGUR

Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins.

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1970 og efnahagur 31. desember 1970.

Stofnfjárdeild.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1970:		
Innstæða á hlr. 3020 í Seðlab. Ísl.	kr.	0.00
Innborgað stofnfé	—	45 932 407.00
Vaxtatekjur	—	3 115 941.00
	Kr.	49 048 348.00

Gjöld:

Stjórnarlaun	kr.	465 270.00
Auglýsingakostnaður	—	2 280.00
Eignir 31. des. 1970:		
Innstæða á hlr. 3020	—	48 580 798.00
	Kr.	49 048 348.00

Deild fyrir frystar fiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1970:			
Innstæða á hlr. 3021 í Seðlab. Ísl.		kr.	0.00
Innborgaðar verðhækkanatekjur af freðfiski	kr. 145 703 014.00		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af rækju	— 3 878 584.70		
		—	149 581 598.70
Vaxtatekjur		—	1 112 479.00
		Kr.	150 694 077.70

Gjöld:

Eignir 31. des. 1970:		
Innstæða á hlr. 3021	kr.	150 694 077.70
	Kr.	150 694 077.70

Deild fyrir afurðir síldar- og fiskimjölsverksmiðja (mjöl og lýsi).

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1970:				
Innst. á hlr. 3022, loðnumjöl, í Seðlab. Ísl.	kr.	0.00		
Innst. á hlr. 3023, loðnulýsi, í Seðlab. Ísi.	—	0.00		
			kr.	0.00
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnumjöli	kr.	17 350 763.50		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnulýsi	—	11 741 858.10		
			—	29 092 621.60
Vaxtatekjur:				
Hlr. 3022	kr.	681 957.00		
Hlr. 3023	—	472 741.00		
			—	1 154 698.00
			Kr.	30 247 319.60

Gjöld:

Eignir 31. des. 1970:				
Innstæða á hlr. 3022	kr.	18 032 720.50		
Innstæða á hlr. 3023	—	12 214 599.10		
			kr.	30 247 319.60
			Kr.	30 247 319.60

Reykjavík, 8. janúar 1974.

VERÐJÖFNUNARSJÓÐUR FISKIÐNAÐARINS
Davíð Ólafsson,
formaður.

Framanritaða efnahags- og rekstursreikninga höfum við endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins, og eru þeir í samræmi við þær.

Egill Símonarson,
lögg. endurskoðandi.

Gunnlaugur Arnórsson,
aðalendurskoðandi
Seðlabanka Íslands.

Nr. 405.

REIKNINGUR

Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins.

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1971 og efnahagur 31. desember 1971.

Stofnfjárdeild.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1971:			
Innstæða á hlr. 3020 í Seðlab. Ísl.	kr.	48 580 798.00	
Vaxtatekjur	—	3 414 212.00	
Stjórnarlaun flutt á undirreikninga	—	432 270.00	
	Kr.	52 427 280.00	

Gjöld:

Stjórnarlaun	kr.	52 000.00
Auglýsingakostnaður	—	1 080.00
Eignir 31. des. 1971:		
Innstæða á hlr. 3520	—	52 374 200.00
	Kr.	52 427 280.00

Deild fyrir frystar fiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1971:			
Innstæða á hlr. 3021 í Seðlab. Ísl.			kr. 150 694 077.70
Innborgaðar verðhækkanatekjur af freðfiski	kr.	605 000 303.30	
Innborgaðar verðhækkanatekjur af rækju	—	9 503 712.70	
			— 614 504 016.00
Vaxtatekjur			— 27 171 860.00
			Kr. 792 369 953.70

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3020	kr.	263 247.00	
Stjórnarlaun árið 1971	—	187 367.00	
			kr. 450 614.00
Eignir 31. des. 1971:			
Innstæða á hlr. 3521, freðfiskur	kr.	777 844 821.30	
Innstæða á hlr. 3525, rækja	—	14 074 518.40	
			— 791 919 339.70
			Kr. 792 369 953.70

Deild fyrir afurðir síldar- og fiskimjölsverksmiðja (mjöl og lýsi).

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1971:			
Innst. á hlr. 3022, loðnumjöl, í Seðlab. Ísl.	kr.	18 032 720.50	
Innst. á hlr. 3023, loðnulýsi, í Seðlab. Ísl.	—	12 214 599.10	
			kr. 30 247 319.60
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnumjöli	kr.	18 244 737.00	
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnulýsi	—	9 752 292.10	
			— 27 997 029.10
Vaxtatekjur:			
Hlr. 3022/3522 (loðnumjöl)	kr.	1 947 915.00	
Hlr. 3023/3523 (loðnulýsi)	—	1 298 133.00	
			— 3 246 048.00
			Kr. 61 490 396.70

Gjöld:

Stjórnarlaun:				
V/loðnumjöls fl. af hlr. 3520	kr. 43 943.00			
V/loðnumjöls árið 1971	— 32 468.00			
		kr.	76 411.00	
V/loðnulýsis flutt af hlr. 3520	kr. 43 943.00			
V/loðnulýsis árið 1971	— 32 468.00			
		—	76 411.00	
			kr.	152 822.00
Endurgreiðsla v/ofreiknaðs gjalds af loðnulýsi 1970			—	1 190 808.50
Eignir 31. des. 1971:				
Innstæða á hlr. 3522		kr.	38 148 961.50	
Innstæða á hlr. 3523		—	21 997 804.70	
			—	60 146 766.20
			Kr.	61 490 396.70

Deild fyrir saltfiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1971:		
Innstæða á hlr. 3024, óverkaður saltfiskur, í Seðlab. Ísl.	kr.	0.00
Innborgaðar verðhækkanatekjur af óverkuðum saltfiski	—	155 022 042.00
Vaxtatekjur	—	3 138 670.00
	Kr.	158 160 712.00

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3520	kr.	81 137.00	
Stjórnarlaun árið 1971	—	138 372.00	
		kr.	219 509.00
Eignir 31. des. 1971:			
Innstæða á hlr. 3524		—	157 941 203.00
		Kr.	158 160 712.00

Reykjavík, 8. janúar 1974.

VERÐJÖFNUNARSJÓÐUR FISKIÐNAÐARINS
Davíð Ólafsson,
formaður.

Framanritaða efnahags- og rekstursreikninga höfum við endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins, og eru þeir í samræmi við þær.

Egill Símonarson,
lögg. endurskoðandi.

Gunnlaugur Arnórsson,
aðalendurskoðandi
Seðlabanka Íslands.

REIKNINGUR

Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins.

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1972 og efnahagur 31. desember 1972.

Stofnfjárdeild.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1972:		
Innstæða á hlr. 3520 í Seðlab. Ísl.	kr.	52 374 200.00
Uppfærsla v/gengisbreytingar 20. des. 1972	—	3 179 586.00
Vaxtatekjur	—	1 516 305.00
Stjórnarlaun flutt á undirreikninga	—	85 000.00
Auglýsingakostnaður fluttur á undirreikninga	—	3 360.00
	Kr.	57 158 451.00

Gjöld:

Stjórnarlaun			kr.	69 000.00
Stofnfé deildar fyrir frystar fiskafurðir flutt á hlr. 3521	kr.	20 451 501.00		
+ vextir frá 31. des. 1969 til 20. des. 1971	—	2 878 646.00		
			—	23 330 147.00
Stofnfé deildar fyrir saltfiskafurðir flutt á hlr. 3524	kr.	2 270 133.00		
+ vextir frá 31. des. 1969 til 20. des. 1971	—	319 228.00		
			—	2 589 361.00
Eignir 31. des. 1972:				
Innstæða á hlr. 3520			—	31 169 943.00
			Kr.	57 158 451.00

Deild fyrir frystar fiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1972:				
Innst. á hlr. 3521, freðfiskur, í Seðlab. Ísl.	kr.	777 844 821.30		
Innstæða á hlr. 3525, rækja, í Seðlab. Ísl.	—	14 074 518.40		
			kr.	791 919 339.70
Innborgaðar verðhækkanatekjur af freðfiski	kr.	103 534 830.70		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af rækju ..	—	1 329 805.80		
			—	104 864 636.50
Stofnfé flutt af hlr. 3520	kr.	20 451 501.00		
+ vextir frá 31. des. 1969 til 20. des. 1971	—	2 878 646.00		
			—	23 330 147.00
Uppfærsla v/gengisbreytingar 20. des. 1972:				
Hlr. 3521	kr.	101 725 859.00		
Hlr. 3525	—	1 784 078.00		
			—	103 509 937.00

Vaxtatekjur:				
Hlr. 3521	kr.	49 061 465.00		
Hlr. 3525	—	818 235.00		
			kr.	49 879 700.00
				Kr. 1 073 503 760.20

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3520	kr.	52 045.00		
Stjórnarlaun árið 1972	—	176 530.00		
			kr.	228 575.00
Opinber gjöld			—	8 282.00
Auglýsingakostnaður:				
V/freðfisks	kr.	11 760.00		
V/rækju fluttur af hlr. 3520	—	2 160.00		
V/rækju	—	5 040.00		
			—	18 960.00
Greiddar uppbætur á freðfiskframleiðslu 1. okt. til 31. des. 1972			—	75 147 422.00
Endurgreitt v/ofreiknaðs gjalds af rækju frá fyrri árum			—	400 000.00
Eignir 31. des. 1972:				
Innstæða á hlr. 3521	kr.	980 101 084.00		
Innstæða á hlr. 3525	—	17 599 437.20		
			—	997 700 521.20
				Kr. 1 073 503 760.20

Deild fyrir afurðir síldar- og fiskimjölsverksmiðja (mjöl og lýsi).

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1972:				
Innst. á hlr. 3522, loðnumjöl, í Seðlab. Ísl.	kr.	38 148 961.50		
Innst. á hlr. 3523, loðnulýsi, í Seðlab. Ísl.	—	21 997 804.70		
			kr.	60 146 766.20
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnumjöli framl. 1970	kr.	643 372.00		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnumjöli framl. 1971	—	238 811.00		
			—	882 183.00
Uppfærsla v/gengisbreytingar 20. des. 1972:				
Hlr. 3522	kr.	806 918.00		
Hlr. 3523	—	337 728.00		
			—	1 144 646.00
Vaxtatekjur:				
Hlr. 3522	kr.	1 321 657.00		
Hlr. 3523	—	749 935.00		
			—	2 071 592.00
				Kr. 64 245 187.20

Gjöld:

Stjórnarlaun:				
V/loðnumjöls fl. af hlr. 3520	kr. 6 010.00			
V/loðnumjöls árið 1972 ...	— 43 538.00			
		kr.	49 548.00	
V/loðnulýsis fl. af hlr. 3520	kr. 6 010.00			
V/loðnulýsis árið 1972	— 43 537.00			
		—	49 547.00	
			kr.	99 095.00
Auglýsingakostnaður:				
V/loðnumjöls fl. af hlr. 3520	kr. 1 080.00			
V/loðnumjöls árið 1972 ...	— 480.00			
		kr.	1 560.00	
V/loðnulýsis fl. af hlr. 3520	kr. 1 080.00			
V/loðnulýsis árið 1972	— 480.00			
		—	1 560.00	
			—	3 120.00
Opinber gjöld:				
V/loðnumjöls		kr.	1 436.00	
V/loðnulýsis		—	1 436.00	
			—	2 872.00
Endurgreitt v/ofreiknaðs gjalds 1970:				
Loðnumjöl	kr. 29 297.20			
Loðnulýsi	— 643 372.00			
		kr.	672 669.20	
Endurgreitt v/ofreiknaðs gjalds 1971:				
Loðnumjöl	kr. 5 599 313.10			
Loðnulýsi	— 1 715 822.10			
		—	7 315 135.20	
			—	7 987 804.40
Greitt v/verðlækkana:				
Loðnumjöl		kr.	26 796 000.00	
Loðnulýsi		—	16 784 000.00	
			—	43 580 000.00
Eignir 31. des. 1972:				
Innstæða á hlr. 3522		kr.	8 682 565.20	
Innstæða á hlr. 3523		—	3 889 730.60	
			—	12 572 295.80
			Kr.	64 245 187.20

Deild fyrir saltfiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1972:			
Innstæða á hlr. 3524 í Seðlab. Ísl.		kr.	157 941 203.00
Innborgaðar verðhækkanatekjur af óverkuðum saltfiski	kr. 19 052 735.00		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af söltuðum ufsaflökum	— 1 863 686.00		
		—	20 916 421.00

Stofnfé flutt af hlr. 3520	kr.	2 270 133.00		
+ vextir frá 31. des. 1969 til 20. des. 1971	—	319 228.00		
			kr.	2 589 361.00
Uppfærsla v/gengisbreytingar 20. des. 1972			—	21 738 819.00
Vaxtatekjur			—	9 940 575.00
			Kr.	213 126 379.00

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3520	kr.	20 935.00		
Stjórnarlaun árið 1972	—	103 710.00		
			kr.	124 645.00
Opinber gjöld			—	6 126.00
Auglýsingakostnaður			—	6 120.00
Eignir 31. des. 1972:				
Innstæða á hlr. 3524			—	212 989 488.00
			Kr.	213 126 379.00

Reykjavík, 8. janúar 1974.

VERÐJÖFNUNARSJÓÐUR FISKIÐNAÐARINS
Davíð Ólafsson,
formaður.

Framanritaða efnahags- og rekstursreikninga höfum við endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins, og eru þeir í samræmi við þær.

Egill Símonarson,
lögg. endurskoðandi.

Gunnlaugur Arnórsson,
aðalendurskoðandi
Seðlabanka Íslands.

Nr. 407.

REIKNINGUR

Verðjöfnunarsjóðs fiskiðnaðarins.

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1973 og efnahagur 31. desember 1973.

Stofnfjárdeild.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1973:			
Innstæða á hlr. 3520 í Seðlab. Ísl.	kr.	31 169 943.00	
Vaxtatekjur	—	2 509 169.00	
Stjórnarlaun flutt á undirreikninga	—	69 000.00	
	Kr.	33 748 112.00	

Gjöld:

Niðurfærsla v/gengisbreytinga	kr.	4 431 900.00
Eignir 31. des. 1973:		
Innstæða á hlr. 3520	—	29 316 212.00
	Kr.	33 748 112.00

Deild fyrir frystar fiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1973:				
Innst. á hlr. 3521, freðfiskur, í Seðlab. Ísl.	kr.	980 101 084.00		
Innst. á hlr. 3525, rækja, í Seðlab. Ísl. ..	—	17 599 437.20		
			kr.	997 700 521.20
Innborgaðar verðhækkanatekjur af freðfiski	kr.	84 469 366.00		
Innborgaðar verðhækkanatekjur af rækju ..	—	23 640 637.10		
			—	108 110 003.10
Vaxtatekjur:				
Hlr. 3521	kr.	80 184 321.00		
Hlr. 3525	—	2 179 634.00		
			—	82 363 955.00
			Kr.	1 188 174 479.30

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3520	kr.	33 160.00		
Stjórnarlaun árið 1973	—	247 653.00		
			kr.	280 813.00
Opinber gjöld			—	7 846.00
Auglýsingakostnaður:				
V/freðfisks	kr.	14 860.00		
V/rækju	—	5 930.00		
			—	20 790.00
Niðurfærsla v/gengisbreytinga:				
Hlr. 3521	kr.	142 262 600.00		
Hlr. 3525	—	4 455 900.00		
			—	146 718 500.00
Greiddar uppbætur á freðfiskframleiðslu 1. okt. til 31. des. 1972			—	9 998 753.00
Málskostnaður v/rækju			—	452 937.90
Eignir 31. des. 1973:				
Innstæða á hlr. 3521	kr.	992 189 899.00		
Innstæða á hlr. 3525	—	38 504 940.40		
			—	1 030 694 839.40
			Kr.	1 188 174 479.30

Deild fyrir afurðir síldar- og fiskimjölsverksmiðja (mjöl og lýsi).

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1973:				
Innst. á hlr. 3522, loðnumjöl, í Seðlab. Ísl.	kr.	8 682 565.20		
Innst. á hlr. 3523, loðnulýsi, í Seðlab. Ísl.	—	3 889 730.60		
			kr.	12 572 295.80

Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnumjöli	kr.	298 270 169.00	
Innborgaðar verðhækkanatekjur af loðnulýsi	—	21 365 735.00	
			kr. 319 635 904.00
Vaxtatekjur:			
Hlr. 3522	kr.	14 330 806.00	
Hlr. 3523	—	847 690.00	
			— 15 178 496.00
			Kr. 347 386 695.80

Gjöld:

Stjórnarlaun:			
V/loðnumjöls fl. af hlr. 3520 kr. 8 180.00			
V/loðnumjöls árið 1973 .... — 66 819.00			
	kr.	74 999.00	
V/loðnulýsis fl. af hlr. 3520 kr. 8 180.00			
V/loðnulýsis árið 1973 ..... — 66 818.00			
	—	74 998.00	
			kr. 149 997.00
Opinber gjöld:			
V/loðnumjöls	kr.	1 935.00	
V/loðnulýsis	—	1 935.00	
			— 3 870.00
Auglýsingakostnaður:			
V/loðnumjöls	kr.	780.00	
V/loðnulýsis	—	780.00	
			— 1 560.00
Niðurfærsla v/gengisbreytinga:			
Hlr. 3522	kr.	38 735 200.00	
Hlr. 3523	—	1 867 900.00	
			— 40 603 100.00
Greitt v/verðlækkana á framleiðslu 1972:			
Loðnumjöl	kr.	8 049 255.00	
Loðnulýsi	—	3 753 967.00	
			— 11 803 222.00
Eignir 31. des. 1973:			
Innstæða á hlr. 3522	kr.	274 421 371.20	
Innstæða á hlr. 3523	—	20 403 575.60	
			— 294 824 946.80
			Kr. 347 386 695.80

Deild fyrir saltfiskafurðir.

Tekjur:

Eignir 1. jan. 1973:			
Innstæða á hlr. 3524 í Seðlab. Ísl.			kr. 212 989 488.00
Innborgaðar verðhækkanatekjur af óverkuðum saltfiski	kr.	95 090 906.00	
Innborgaðar verðhækkanatekjur af söltuðum ufsaflökum	—	798 093.00	
			— 95 888 999.00
Vaxtatekjur			— 27 362 658.00
			Kr. 336 241 145.00

Gjöld:

Stjórnarlaun flutt af hlr. 3520	kr.	19 480.00		
Stjórnarlaun árið 1973	—	156 645.00		
			kr.	176 125.00
Opinber gjöld			—	4 610.00
Auglýsingakostnaður			—	6 880.00
Niðurfærsla v/gengisbreytinga			—	30 338 900.00
Greiddar uppbætur á óverkaðan saltfisk framl. 1. okt. til 31. des. 1972	kr.	9 645 723.00		
Greiddar uppbætur á söltuð ufsaflök framl. 1. okt. til 31. des. 1972	—	3 313 379.00		
			—	12 959 102.00
Eignir 31. des. 1973:				
Innstæða á hlr. 3254			—	292 755 528.00
			Kr.	336 241 145.00

Reykjavík, 12. júní 1974.

VERÐJÖFNUNARSJÓÐUR FISKIÐNAÐARINS
Davíð Ólafsson,
formaður.

Framanritaða efnahags- og rekstursreikninga höfum við endurskoðað og borið saman við bækur sjóðsins, og eru þeir í samræmi við þær.

Egill Símonarson,
lögg. endurskoðandi.

Gunnlaugur Arnórsson,
aðalendurskoðandi
Seðlabanka Íslands.

Nr. 408.

REIKNINGUR

Minningargjafasjóðs Landspítala Íslands 1973.

Rekstursreikningur fyrir árið 1973.

Gjöld:

Ýmiss kostnaður 1973			kr.	166 184.00
Styrkveitingar 1973			—	235 000.00
Tekjur fluttar í efnahagsreikning			—	5 451 468.30
			Samtals kr.	5 852 652.30

Tekjur:

Samúðarskeyti Landssímans og minningargjafir afhentar í Reykjavík	kr.	3 995 337.50		
÷ 15% þóknun Landssímans	—	598 629.40		
			kr.	3 396 708.10
Vaxtatekjur 1973			—	2 455 944.20
			Samtals kr.	5 852 652.30

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1973.

Eignir:

Bankainnstæður:			
Ávísanareikningur	kr.	101 202.70	
Bankabækur	—	26 300 279.32	
			kr. 26 401 482.02
Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands			— 57 000.00
Veðdeildarbréf Landsbankans, 15. flokkur			— 5 000.00
			Samtals kr. 26 463 482.02

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	21 012 013.72
Hreinar tekjur 1973	—	5 451 468.30
	Samtals kr.	26 463 482.02

Steinunnararfur.

Stjórn Minningargjafasjóðs Landspítalans afhenti stjórn Landspítalans eignir sjóðsins Steinunnararfs 9. apríl 1973. Í ummælum í bréfi frá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu var talið eðlilegt að afhendingin færi fram samkvæmt ákvæðum í skipulagsskrá Steinunnararfs.

Stjórn sjóðsins hefur ákveðið samkvæmt heimild í 5. gr. skipulagsskrár að úthluta í ársbyrjun 1974 kr. 7 000 000.00 til Landspítala Íslands og er það hluti af tekjum áranna 1970—1974.

REIKNINGUR

Minningargjöf um Hans Natansson og Kristínu Þorvaldsdóttur.

Eignir:

Innstæða í Söfnunarsjóði, aðaldeild nr. 456	kr.	26 524.00
	Samtals kr.	26 524.00

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	24 222.96
Vaxtatekjur	—	2 301.04
	Samtals kr.	26 524.00

REIKNINGUR

Minningargjöf um Jóhann Guðmundsson og börn hans: Stefán, Ólafíu, Elísabet, Sveinbjörn og Steinunni.

Eignir:

Innstæða í Búnaðarbankanum, bók nr. 60749	kr.	30 845.90
	Samtals kr.	30 845.90

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	27 789.10
Vaxtatekjur	—	3 056.80
Samtals	kr.	30 845.90

REIKNINGUR

Minningargjöf um Hans Wíum sýslumann.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5468	kr.	16 572.30
Samtals	kr.	16 572.30

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	14 930.00
Vaxtatekjur	—	1 642.30
Samtals	kr.	16 572.30

REIKNINGUR

Minningargjöf um Þórunni Jónassen.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5469	kr.	33 972.20
Samtals	kr.	33 972.20

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	30 605.60
Vaxtatekjur	—	3 366.60
Samtals	kr.	33 972.20

REIKNINGUR

Minningargjöf um Vigfús G. Melsted.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5462	kr.	21 640.00
Samtals	kr.	21 640.00

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	19 495.50
Vaxtatekjur	—	2 144.50
Samtals	kr.	21 640.00

REIKNINGUR

Minningargjöf um Guðbjörgu Þorsteinsdóttur.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5467	kr.	73 235.90
Samtals	kr.	73 235.90

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	65 978.30
Vaxtatekjur	—	7 257.60
Samtals	kr.	73 235.90

REIKNINGUR

Minningargjöf um Gísla Oddsson skipstjóra.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5466	kr.	61 050.00
Samtals	kr.	61 050.00

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	55 000.00
Vaxtatekjur	—	6 050.00
Samtals	kr.	61 050.00

REIKNINGUR

Minningarsjóður Guðlaugar Jónsdóttur og Guðjóns Björnssonar.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5471	kr.	340 765.20
Samtals	kr.	340 765.20

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	306 995.70
Vaxtatekjur	—	33 769.50
Samtals	kr.	340 765.20

REIKNINGUR

Sjóður Marsibilar Illugadóttur.

Eignir:

Innstæða í Landsbankanum, bók nr. 5463	kr.	81 517.00
	Samtals kr.	81 517.30

Skuldir:

Hrein eign 1. janúar 1973	kr.	73 439.00
Vaxtatekjur	—	8 078.30
	Samtals kr.	81 517.30

Reykjavík, 8. janúar 1973.

María Sigurðardóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið reikninga þessa, borið þá saman við tilheyrandi skjöl og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 16. janúar 1974.

Sigr. Brynjólfsdóttir. *Vilborg Gunnlaugsdóttir.*

Nr. 409.

REIKNINGUR

Fiskveiðasjóðs Íslands.

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum út á:				
a) Fiskiskip			kr.	4 600 004 161.00
b) Hraðfrystihús			—	694 968 007.00
c) Síldar- og fiskimjölsverksmiðjur:				
P. L. lán	kr.	8 824 421.00		
Önnur lán	—	73 517 305.00		
			—	82 341 726.00
d) Aðrar fiskvinnslustöðvar			—	178 927 764.00
e) Skipasmíðastöðvar og dráttarbrautir			—	104 876 432.00
f) Ýmsar fasteignir (verbúðir o. fl.)			—	36 472 261.00
2. Fyrirframgreiðslur vegna innlendrar skipasmíði o. fl.			—	410 280 380.60
3. Verðbréf			—	43 913 695.50
4. Ýmsir skuldunautar			—	307 929 388.30
5. Bankainnstæður:				
a) Fiskveiðasjóður	kr.	63 704 571.90		
b) Stofnfjársjóður	—	204 744 491.50		
			—	268 449 063.40
			Kr.	6 728 162 878.80

Skuldir:

1.	Skuldir við innlenda banka	kr. 1 302 068 023.10	
	Skuld við Framkvæmdasjóð P. L. 480	— 22 979 200.00	
			kr. 1 325 047 223.10
2.	Skuldir í erl. mynt		— 2 353 394 401.00
3.	Framlagsreikningur Seðlabanka, Landsbanka, Útvegsbanka		— 175 393 000.00
4.	Innstæður lántakenda vegna erlendra lána til skipakaupa ..		— 662 464 692.90
5.	Stofnfjársjóður fiskiskipa		— 204 504 587.50
6.	Viðskiptamenn		— 25 671 379.50
7.	Sumarsíldveiðar 1968. Lög nr. 79/1968, 17. gr. B		— 8 436 605.00
8.	Gengisjöfnunarstyrkur. Lög nr. 79/1968, 17. gr. A		— 14 579 012.00
9.	Eigið fé		— 1 958 671 977.80
			Kr. 6 728 162 878.80

Rekstrarreikningur 31. desember 1973.

Gjöld:

1.	Kostnaðarreikningur	kr. 22 534 020.90
2.	Vextir greiddir á árinu	— 317 223 151.50
3.	Lántökugjöld	— 9 000 000.00
4.	Lagt í stofnsjóð	— 180 000 000.00
5.	Lagt í afskriftareikning	— 18 000 000.00
6.	Lagt í varasjóð	— 8 704 806.00
7.	Yfirfært til næsta árs	— 4 671 977.80
		Kr. 560 133 956.20

Tekjur:

1.	Yfirfært frá fyrra ári	kr. 3 946 480.60
2.	Af útflutningsgjaldi	— 77 049 331.00
3.	1% af fob. verði útfluttra sjávarafurða	— 28 084 967.00
4.	Framlag ríkissjóðs	— 35 000 000.00
5.	Vextir innheimtir á árinu	— 406 763 327.60
6.	Framlag úr gengishagnaðarsjóði, lög nr. 79/1968, 17. gr. E ..	— 9 289 850.00
		Kr. 560 133 956.20

Reykjavík, 25. janúar 1974.

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Sverrir Júlíusson. **Guðjón Halldórsson.**

Svavar Ármannsson.

Við undirritaðir höfum endurskoðað reikningsfærslu og bókhald sjóðsins á árinu, fylgiskjöl, lánsskjöl, verðbréf og bankareikninga og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 21. febrúar 1974.

Einar Bjarnason. *Birgir Finnsson.*

Með vísun til yfirlýsingar endurskoðenda úrskurðar stjórn Fiskveiðasjóðs Íslands ársreikninga sjóðsins 1973 rétta.

Reykjavík, 26. febrúar 1974.

Davíð Ólafsson. *Jóhannes Elíasson.* *Björgvin Vilmundarson.*
Ármann Jakobsson. *Jónas H. Haralz.*

Með skírskotun til framanritaðra yfirlýsinga endurskoðenda og sjóðsstjórnar eru ársreikningar Fiskveiðasjóðs Íslands 1973 hér með staðfestir.

Reykjavík, 26. mars 1974.

Lúðvík Jósepsson.

Nr. 410.

REIKNINGUR

sjóðsins Gerðuminning árið 1973.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins 1. jan. 1973			kr. 177 755.07
2. Gjöf Guðrúnar Markúsdóttur 27. sept. 1973			— 1 000.00
3. Vextir á árinu:			
a) Í Landsbankanum	kr. 19 547.00		
b) - Útvegsbankanum	— 27.00		
			— 19 574.00
		Samtals	kr. 198 329.07

Gjöld:

Eign sjóðsins 1. jan. 1974:		
Í Landsbankanum, viðskiptabók nr. 5470		kr. 197 968.70
– Útvegsbankanum, bankabók nr. 10081		— 360.37
	Samtals	kr. 198 329.07

Reykjavík, 11. janúar 1974.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum í dag farið yfir ársreikning sjóðsins ásamt tilheyrandi fylgiskjölum og höfum ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 30. janúar 1974.

Anna Gísladóttir. *Guðrún Markúsdóttir.*

REIKNINGUR

Iðnlánasjóðs fyrir árið 1973.

Iðnlánasjóður.

Rekstursreikningur árið 1973.

Gjöld:

Vaxtagjöld	kr.	22 348 761.80		
Lántökugjöld	—	500 000.00		
			kr.	22 848 761.80
Reksturskostnaður			—	6 197 486.00
Framlag vegna hagsveifluvogar			—	1 500 000.00
Tekjuafgangur			—	158 979 206.88
Afskriftir			—	0
			Kr.	189 525 454.68

Tekjur:

Vaxtatekjur	kr.	64 441 563.08		
Lántökugjöld	—	2 798 304.00		
			kr.	67 239 867.08
Innborgað Iðnlánasjóðsgjald 1973			—	68 000 000.00
Framlag ríkissjóðs 1973			—	50 000 000.00
Framleiðslugjald af áli:				
Frá árinu 1972	kr.	308 688.40		
Frá árinu 1973	—	3 976 899.20		
			—	4 285 587.60
			Kr.	189 525 454.68

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Vélalán 1. jan. 1973	kr.	239 935 217.40		
+ Útlán 1973	—	146 715 000.00		
		Kr.	386 650 217.40	
÷ Afborganir 1973		—	59 511 278.84	
			kr.	327 138 938.56
Byggingalán 1. jan. 1973	kr.	375 831 990.29		
+ Útlán 1973	—	91 850 000.00		
		Kr.	467 681 990.29	
÷ Afborganir 1973		—	31 800 195.89	
			—	435 881 794.40
Lausaskuldalán 1. jan. 1973	kr.	31 859 583.72		
÷ Afborganir 1973	—	6 658 658.30		
			—	25 200 925.42
Hagræðingalán 1. jan. 1973	kr.	7 129 449.23		
÷ Afborganir 1973	—	926 886.00		
			—	6 202 563.23

Verðbréf			kr. 14 791 860.59
Víxlar			— 25 920 320.70
Stofnfé Útflutningslánasjóðs			— 43 000 000.00
Hlutafé Fjárfestingarfélags Íslands hf.			— 5 250 000.00
Innstæður á bankareikningum	kr.	20 830 123.35	
— v/gjaldfallinna lausaskuldalána	—	4 803 878.50	
			— 25 634 001.85
Áhöld			— 1 000.00
			Kr. 909 021 404.75

Skuldir:

Framkvæmdasjóður Íslands			kr. 137 482 300.00
Iðnþróunarsjóður			— 103 857 142.00
Skuldir við banka			— 17 599 998.64
Sérskuldabréfalán:			
v/Lausaskuldalána	kr.	27 067 225.00	
v/Hagræðingalána	—	2 930 000.00	
			— 29 997 225.00
Óútborgað af afgreiddum lánum			— 1 662 279.50
Eigið fé:			
Stofnsjóður 1. jan. 1973	kr.	459 443 253.23	
Tekjuafgangur 1973	—	158 979 206.88	
			— 618 422 460.11
			Kr. 909 021 404.75

Iðnlánasjóður. **Veiðarfæradeild.**

Rekstursreikningur árið 1973.

Gjöld:

Vaxtagjöld			kr. 511 999.00
Tekjuafgangur			— 5 500 010.04
			Kr. 6 012 009.04

Tekjur:

Vaxtatekjur	kr.	1 867 009.04	
Lántökugjöld	—	45 000.00	
			kr. 1 912 009.04
Verðjöfnunargjald af veiðarfærum			— 4 100 000.00
			Kr. 6 012 009.04

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Veiðarfæralán 1. jan. 1973	kr.	18 878 089.46	
+ Útlán 1973	—	3 000 000.00	
	Kr.	21 878 089.46	
÷ Afborganir 1973	—	1 326 472.96	
			kr. 20 551 616.50
Skuldabréf S. R.			— 7 500 000.00
Innstæða á bankareikningi			— 4 414 720.30
			Kr. 32 466 336.80

Skuldir:

Framkvæmdasjóður Íslands	kr.	4 400 000.00
Eigið fé:		
Stofnsjóður 1. jan. 1973	kr. 22 566 326.76	
Tekjuafgangur 1973	— 5 500 010.04	
	—	28 066 336.80
	Kr.	32 466 336.80

Reykjavík, 25. febrúar 1974.

IÐNLÁNASJÓÐUR
Framkvæmdastjórnin

Bragi Hannesson. **Pétur Sæmundsen.**

Við undirritaðir endurskoðendur Iðnlánasjóðs og Veiðarfæradeildar Iðnlánasjóðs höfum yfirfarið reikninga sjóðsins ásamt fylgiskjölum, borið saman við bækur sjóðsins, svo og athugað bækur sjóðsins, útlán, verðbréf og bankainnstæður og ekkert fundið athugavert.

Bjarni Björnsson. *Ingólfur Finnbogason.*

Með tilvísun til yfirlýsingar endurskoðenda Iðnlánasjóðs, samþykkir stjórn sjóðsins reikningana.

Reykjavík, 8. mars 1974.

Ingi R. Helgason. *Gunnar J. Friðriksson.* *Gunnar S. Björnsson.*

Nr. 412.

REIKNINGUR

Samvinnubanka Íslands hf.

Rekstursreikningur Samvinnubanka Íslands hf. árið 1973.

Gjöld:

Vaxtagjöld	kr.	142 212 818.50
Reksturskostnaður	—	73 861 221.20
Fyrningar	—	2 830 355.90
Til varasjóðs	—	15 800 000.00
Til afskriftareiknings	—	1 000 000.00
Til höfuðstólsreiknings	—	8 632 574.70
	Kr.	244 336 970.30

Tekjur:

Vaxtatekjur	kr.	215 171 378.40
Aðrar tekjur	—	29 165 591.90
	Kr.	244 336 970.30

Efnahagsreikningur Samvinnubanka Íslands hf. pr. 31. desember 1973.

Eignir:

Sjóður		kr.	67 410 385.10
Seðlabankinn:			
Viðskiptareikningur	kr. 61 239 115.00		
Bundinn reikningur	— 384 378 000.00		
		—	445 617 115.00
Stofnlánadeild samvinnufélaga		—	10 000 000.00
Afurðalán		—	71 540 000.00
Yfirdráttarlán		—	419 726 806.70
Víxlar		—	680 527 645.80
Verðbréf:			
Vaxtabréf	kr. 22 610 000.00		
Skuldabréf	— 403 241 283.50		
		—	425 851 283.50
Fasteignir		—	44 579 000.00
Áhöld og búnaður		—	10 287 000.00
Ógreiddar tekjur		—	22 171 870.00
Aðrar eignir		—	38 207 024.80
		Kr.	2 235 918 130.90

Skuldir:

Veltiinnlán:			
Hlaupareikningar	kr. 188 381 596.40		
Ávísanareikningar	— 231 378 100.30		
		kr.	419 759 696.70
Spariinnlán:			
Almennar bækur	kr. 919 988 886.30		
Bundnar bækur	— 632 760 788.30		
		—	1 552 749 674.60
Seðlabankinn, endurseld lán		—	92 540 000.00
Fyrirfram greiddir vextir		—	19 608 300.00
Aðrar skuldir		—	10 612 384.90
Eigið fé:			
Hlutafé kr. 100 000 000.00			
÷ Þar af ógreitt — 3 359 500.00			
	kr. 96 640 500.00		
Varasjóður	— 30 000 000.00		
Afskriftareikningur	— 1 795 000.00		
Höfuðstólsreikningur	— 12 212 574.70		
		—	140 648 074.70
		Kr.	2 235 918 130.90

Utan efnahagsreiknings:

Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	kr.	100 880 899.00

Reykjavík, 15. janúar 1974.

Kristleifur Jónsson. **Einar S. Einarsson.**

Framanskráðan rekstursreikning ársins 1973 og efnahagsreikning pr. 31. desember 1973 höfum við borið saman við bækur Samvinnubankans. Enn fremur höfum við kannað sjóðs- og verðbréfaeign ásamt skilríkjum.

Endurskoðunin hefur ekki gefið tilefni til athugasemda.

Reykjavík, 13. mars 1974.

Ásgeir G. Jóhannesson. *Óskar Jónatansson.* *Magnús Kristjánsson.*

Með tilvísun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda bankans kvittar bankaráð fyrir reikninginn.

Reykjavík, 20. mars 1974.

Erlendur Einarsson. *Hjörtur Hjartar.* *Vilhjálmur Jónsson.*

Stofnlánadeild samvinnufélaga.

Rekstursreikningur 1. janúar til 31. desember 1973.

Gjöld:

Vaxtagjöld af skuldabréfum	kr.	1 594 414.00
Vísitölubætur	—	176 348.00
Lántökukostnaður	—	100 000.00
Tekjur umfram gjöld	—	342 392.00
	Kr.	2 213 154.00

Tekjur:

Vaxtatekjur af skuldabréfum	kr.	1 143 645.00
Vísitölubætur	—	95 930.00
Vaxtatekjur af viðskiptareikningi	—	710 113.00
Lántökugjöld	—	263 466.00
	Kr.	2 213 154.00

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1973.

Eignir:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	23 033 333.00
Samvinnubankinn, viðskiptareikningur	—	6 571 667.00
Óinnkomnir vextir	—	475 000.00
	Kr.	30 080 000.00

Skuldir:

Framkvæmdasjóður Íslands		kr.	19 241 663.00
Samvinnubankinn, stofnframlag		—	10 000 000.00
Ógreiddir vextir		—	382 000.00
Skuldheimtumenn		—	61 150.00
Varasjóður 1. janúar	kr. 52 795.00		
+ Tekjuafgangur 1973	— 342 392.00		
		—	395 187.00
		Kr.	30 080 000.00

Reykjavík, 9. janúar 1974.

Kristleifur Jónsson. **Einar S. Einarsson.**

Framanritaðan efnahags- og rekstursreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur stofnlánadeildarinnar og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 13. mars 1974.

Ásgeir G. Jóhannesson. *Óskar Jónatansson.* *Magnús Kristjánsson.*

Með tilvísun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda bankans kvittar bankaráð fyrir reikninginn.

Reykjavík, 20. mars 1974.

Erlendur Einarsson. *Hjörtur Hjartar.* *Vilhjálmur Jónsson.*

Stofnlánadeild samvinnufélaga var stofnuð skv. lögum nr. 45 frá 24. maí 1972. Tók til starfa 1. nóv. 1972, sbr. reglugerð nr. 278/1972.

Nr. 413.

REIKNINGUR

Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1973.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1973.

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðum	kr.	11 009.90
	Kr.	11 009.90

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr.	11 009.90
	Kr.	11 009.90

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1973.

Eignir:

Bankainnstæður	kr.	123 147.30
	Kr.	123 147.30

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur:			
Hrein eign pr. 1. jan. 1973	kr.	112 137.40	
Hreinar tekjur árið 1973	—	11 009.90	
			kr. 123 147.30
		Kr.	123 147.30

Samgönguráðuneytið, 1. apríl 1974.

Brynjólfur Ingólfsson.

REIKNINGUR

Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1973.

Rekstrarreikningur fyrir árið 1973.

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðum	kr.	20 513.80
	Kr.	20 513.80

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr.	20 513.80
	Kr.	20 513.80

Efnahagsreikningur pr. 31. des. 1973.

Eignir:

Bankainnstæður	kr.	225 696.40
	Kr.	225 696.40

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur:			
Hrein eign pr. 1. jan. 1973	kr.	205 182.60	
Hreinar tekjur árið 1973	—	20 513.80	
			kr. 225 696.40
			Kr. 225 696.40

Samgönguráðuneytið, 1. apríl 1974.

Brynjólfur Ingólfsson.

Nr. 415.

REIKNINGUR

Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 1973.

A. Rekstrarreikningur.

Tekjur:

1. Hluti af söluskatti og aðflutningsgjöldum	kr.	824 252 730.00	
2. Landsútsvör	—	157 874 489.00	
3. Vextir	—	6 503 077.60	
	Kr.	988 630 296.60	

Gjöld:

1. Framlög til sveitarfélaga:				
a. Af söluskatti og aðflutningsgjöldum ..	kr.	675 560 226.00		
b. Af landsútsvörum	—	120 788 320.00		
			kr.	796 348 546.00
2. Hluti sveitarfélaga af landsútsvörum			—	37 086 169.00
3. Aukaframlög			—	14 675 000.00
4. Fólksfækkunarframlög, sbr. 16. gr. l. nr. 8/1972			—	7 539 632.00
5. Styrkur Loðmundarfjarðarhrepps			—	50.00

6.	Samband ísl. sveitarfélaga	kr.	9 450 410.00
7.	Styrkur til sex landshlutasamtaka	—	9 450 410.00
8.	Lánasjóður sveitarfélaga	—	15 000 000.00
9.	Innheimtustofnun sveitarfélaga	—	60 000 000.00
10.	Rekstrarkostnaður Innheimtustofnunar	—	4 237 318.00
11.	Kostnaður (tékkhefti)	—	625.00
12.	Tekjuafgangur	—	34 842 136.60
		Kr.	988 630 296.60

B. Efnahagsreikningur.

Eignir:

1.	Innstæða í Seðlabankanum	kr.	52 867 916.00
2.	Skuldir sveitarfélaga	—	977 601.00
3.	Skuldabréf (Siglufjörður)	—	6 000 000.00
4.	Bækur	—	26 575.50
5.	Ríkissjóður v/söluskatts og aðflutningsgjalda	—	114 252 730.00
		Kr.	174 124 822.50

Skuldir:

1.	Inneign sveitarfélaga			kr.	15 803 365.00
2.	Vanúthlutað til sveitarfélaga	kr.	80 008 851.00		
	÷ Ofúthlutað 1972	—	4 078 813.80		
				—	75 930 137.20
3.	Samband ísl. sveitarfélaga	kr.	9 450 410.00		
	÷ Greitt á árinu 1973	—	5 900 000.00		
				—	3 550 410.00
4.	Landshlutasamtök sveitarfélaga	kr.	9 450 410.00		
	÷ Greitt á árinu 1973	—	5 200 000.00		
				—	4 250 410.00
5.	Höfuðstóll 1. janúar 1973	kr.	39 748 363.70		
	+ Hagnaður 1973	—	34 842 136.60		
				—	74 590 500.30
				Kr.	174 124 822.50

Félagsmálaráðuneytið, 10. apríl 1974.

F. h. r.
Hallgrímur Dalberg.

Lára Hafliðadóttir.

REIKNINGUR

Lífeyrissjóðs bænda.

Rekstrarreikningur frá 1. jan. til 31. des. 1973.

Tekjur:

Framlag neytenda skv. áætlun	kr.	72 489 000.00	
÷ Tilfærsla vegna 1972	—	216 804.00	
		kr.	72 272 196.00
Iðgjöld framleiðenda skv. áætlun	kr.	48 326 000.00	
÷ Tilfærsla vegna 1972	—	144 536.00	
		—	48 181 464.00
Iðgjöld launþega		—	3 254.00
Mótframlög atvinnurekenda		—	4 880.00
Vaxtatekjur		—	9 202 319.20
Framlög vegna eftirlauna:			
Ríkissjóður Íslands	kr.	31 132 084.00	
Stofnlánadeild landbúnaðarins	—	18 679 251.00	
		—	49 811 335.00
		Kr.	179 475 448.20

Gjöld:

Eftirlaun skv. I. kafla	kr.	322 697.00
Eftirlaun skv. II. kafla	—	49 811 335.00
Laun og önnur rekstrargjöld	—	2 490 417.00
	Kr.	52 624 449.80
Tekjuafgangur	—	126 850 998.40
	Kr.	179 475 448.20

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Búnaðarbanki Íslands, innstæður	kr.	41 586 336.60
Óinnheimt iðgjöld skv. áætlun stjórnar	—	34 806 599.40
Skuldabréf	—	133 250 000.00
	Kr.	209 642 936.00

Skuldir:

Ríkissjóður Íslands		kr.	216 804.00
Óskipt iðgjöld		—	65 849.80
Umboðsmenn framleiðenda		—	110 795.50
Inneignir til endurgreiðslu		—	1 082 150.00
Höfuðstóll 1. janúar 1973	kr. 81 316 338.30		
Tekjuafgangur	— 126 850 998.40		
		—	208 167 336.70
		Kr.	209 642 936.00

Reykjavík, 4. mars 1974.

Pétur Sigurðsson,
framkvæmdastjóri.

Við undirritaðir, sem erum skipaðir endurskoðendur skv. 4. gr. laga um Lífeyrissjóð bænda, höfum endurskoðað framanskráðan rekstrarreikning 1. jan. til 31. des. 1973 og efnahagsreikning 31. desember 1973, sem samdir eru eftir bókhaldi sjóðsins. Skuldabréfin bera eftir á greidda vexti sem verða bókfærðir á greiðsluári. Tilgreind skuldabréf og bankainnstæður eru fyrir hendi.

Reykjavík, 4. mars 1974.

Vigfús Gunnarsson. *Örn Marinósson.*

Nr. 417.

REIKNINGUR

Systrasjóðs Kvennaskólans í Reykjavík.

Árið 1973.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1973		kr. 619 069.06
1) Framlög námsmeyja 1973		— 14 420.00
2) Vextir greiddir 1973:		
a) Í Söfnunarsjóði 1972	kr. 9 711.34	
b) – Landsbanka Íslands, viðskiptabók	— 53 041.80	
c) – Landsbanka Íslands, sparisjóðsbók	— 586.40	
		— 63 339.54
	Samtals	kr. 696 828.60

Gjöld:

1) Styrkur veittur námsmeyjum		kr. 46 000.00
2) Eign sjóðsins um áramót:		
a) Í Söfnunarsjóði, aðaldeild, nr. 32	kr. 103 238.00	
b) – Landsbanka Íslands, viðskiptabók nr. 5618	— 531 446.80	
c) – Landsbanka Íslands, sparisjóðsb., nr. 19092	— 16 143.80	
		— 650 828.60
	Samtals	kr. 696 828.60

Reykjavík, 24. janúar 1974.

Guðrún P. Helgadóttir.

Nr. 418.

REIKNINGUR

Styrktarsjóðs kennara við Kvennaskólann í Reykjavík.

Árið 1973.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1973		kr. 142 835.80
Vextir greiddir 1973:		
a) Af verðbréfum	kr. 150.00	
b) Í Landsbankanum, viðskiptabók	— 15 356.00	
c) – Landsbankanum, sparisjóðsbók	— 18.80	
		— 15 524.80
	Samtals	kr. 158 360.60

Gjöld:

Eign sjóðsins um áramót:		
a) Veðdeildarbréf í Landsbankanum, 17. fl.	kr.	3 000.00
b) Í Landsbankanum, viðskiptabók, nr. 5621	—	155 114.90
c) – Landsbankanum, sparisjóðsbók, nr. 10	—	245.70
	kr.	158 360.60
Samtals	kr.	158 360.60

Reykjavík, 24. janúar 1974.

Guðrún P. Helgadóttir.

Nr. 419.

REIKNINGUR

Kristjönugjafar árið 1973.

Tekjur:

Eign sjóðsins 1. jan. 1973	kr.	192 942.80
Vextir greiddir 1973:		
a) Í Sparisj. Rvíkur og nágr., viðskiptabók	kr.	21 190.80
b) – Sparisj. Rvíkur og nágr., sparisjóðsbók	—	25.00
	—	21 215.80
Samtals	kr.	214 158.60

Gjöld:

Eign sjóðsins um áramót:		
a) Í Sparisj. Rvíkur og nágr., ársbók nr. 27039	kr.	213 833.10
b) – Sparisj. Rvíkur og nágr., sparisj.bók nr. 10551	—	325.50
	kr.	214 158.60
Samtals	kr.	214 158.60

Reykjavík, 24. janúar 1974.

Guðrún P. Helgadóttir.

Nr. 420.

REIKNINGUR

Ekknasjóðs Staðarsveitar.

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1973.

Eignir:

Bankainnstæður	kr.	19 486.50
Verðbréf, spariskírteini	—	60 000.00
	Kr.	79 486.50

Skuldir:

Höfuðstólsreikningur:		
Hrein eign pr. 1. jan. 1973	kr. 77 987.60	
Hreinar tekjur árið 1973	— 1 498.90	
		kr. 79 486.50
		Kr. 79 486.50

Rekstrarreikningur fyrir árið 1973.

Tekjur:

Vextir af bankainnstæðum	kr.	38.80
Vextir af verðbréfum	—	1 460.10
	Kr.	1 498.90

Gjöld:

Tekjur umfram gjöld	kr.	1 498.90
	Kr.	1 498.90

F. h. stjórnar Ekknasjóðs Staðarsveitar,

Reykjavík, 23. október 1974.

Þorgr. V. Sigurðsson.

Reikningsskil þessi höfum við endurskoðað með tilliti til skipulagsskrár sjóðsins.
Eignir sjóðsins eru fyrir hendi.

Endurskoðunarskrifstofa N. Manscher & Co.

Valdimar Guðmundsson,
löggiltur endurskoðandi.

Nr. 421.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1973.

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1973.

Gjöld:

I. Vélbátaflotinn:			
Tjón		kr. 189 215 019.60	
÷ hluti endurtryggjenda		— 78 307 212.00	
		Kr. 110 907 807.60	
÷ uppg. og óuppg. tjónabætur v/toppatr.		— 44 523 155.00	
		Kr. 66 384 652.60	
Tjónavarasjóður til næsta árs	kr. 139 807 946.00		
÷ hluti endurtr.	— 59 413 175.00		
		— 80 394 771.00	
			kr. 146 779 423.60

II.	Skip ríkissjóðs:				
	Tjón		kr.	26 681 310.40	
	÷ hluti endurtryggjenda		—	25 181 883.60	
			Kr.	1 499 426.80	
	Tjónavarasjóður til næsta árs	kr. 11 147 254.00			
	÷ hluti endurtr.	— 10 589 891.00			
			—	557 363.00	
					kr. 2 056 789.80
III.	Bátar yfir 100 rúmlestir:				
	Tjón		kr.	23 427 726.50	
	Tjónavarasjóður til næsta árs		—	19 576 390.00	
			Kr.	43 004 116.50	
	÷ tjónavarasjóður frá fyrra ári		—	7 059 600.00	
					— 35 944 516.50
IV.	Slysa-, ábyrgðar- og farangurstr.:				
	Tjón		kr.	8 544 989.00	
	÷ hluti endurtryggjenda		—	5 795 768.00	
			Kr.	2 749 221.00	
	Tjónavarasjóður til næsta árs	kr. 8 462 129.00			
	÷ tjónavarasjóður frá fyrra ári	— 801 861.00			
			—	7 660 268.00	
					— 10 409 489.00
V.	Rekstrarkostnaður		kr.	12 103 338.10	
	Aðstöðugjald og viðlagagjald		—	1 297 100.00	
			Kr.	13 400 438.10	
	÷ hluti Bráðafúadeildar í rekstrarkostn.		—	3 025 834.50	
					— 10 374 603.60
	Gengismunur				— 761 613.00
VI.	Umboðslaun:				
	Umboðslaun v/bátaáb.fél.		kr.	12 387 111.00	
	Umboðslaun v/báta yfir 100 rúml.		—	963 853.80	
	Umboðslaun v/sl., áb. og far.tr.		—	392 352.00	
					— 13 743 316.80
VII.	Vaxtagjöld				— 2 803 687.80
VIII.	Fyrningar				— 430 166.75
	Tekjuafgangur				— 10 901 710.01
					Kr. 234 205 316.86

Tekjur:

I.	Vélbátaflotinn:			
	1. Tjónavarasjóður frá fyrra ári	kr.	81 303 805.00	
	÷ hluti endurtryggjenda	—	44 308 840.00	
		Kr.	36 994 965.00	

2. Iðgjöld	kr. 249 699 578.05			
÷ hluti endurtr. .	— 81 815 412.00			
	Kr. 167 884 166.05			
÷ iðgj. v/toppatr.	— 11 367 521.00			
		kr. 156 515 645.05		
		Kr. 193 511 610.05		
4. Yfirf. til vara fyrir endurgr. iðgj. ...	kr. 16 577 152.00			
÷ hluti endurtr. .	— 6 630 856.00			
	Kr. 9 946 296.00			
Iðgjöld varasj. frá fyrra ári ..	— 5 400 000.00			
		— 4 546 296.00		
			kr.	188 965 314.05
5. Umboðslaun			—	8 006 782.00
II. Skip ríkissjóðs:				
1. Tjónavarasjóður frá fyrra ári		kr. 6 863 755.00		
÷ hluti endurtryggjenda		— 6 520 567.00		
		Kr. 343 188.00		
2. Iðgjöld	kr. 35 289 111.01			
÷ hluti endurtr. .	— 34 897 081.30			
		— 392 029.71		
			—	735 217.71
3. Umboðslaun			—	2 674 187.15
III. Bátar yfir 100 rúmlestir:				
Iðgjöld			—	19 968 176.00
IV. Slysa-, ábyrgðar- og farangurstr.:				
1. Iðgjöld		kr. 16 534 185.00		
÷ hluti endurtryggjenda		— 8 700 070.00		
			—	7 834 115.00
V. Aðrar tekjur:				
Vaxtatekjur		kr. 2 988 108.00		
Lækkun eldri aðstöðugjalda		— 2 727 860.00		
Seld björgunaráhöld umfram bókfært verð		— 7 282.40		
Gamlar inneignir færðar út		— 298 274.55		
			—	6 021 524.95
			Kr.	234 205 316.86

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1973.

Eignir:

I. Sjóður	kr.	305 200.10	
Innstæður í bankareikningum	—	5 898 118.20	
Innstæður í sparisjóðsbókum	—	9 966 843.00	
			kr. 16 170 161.30

II.	Útistandandi skuldir	kr.	379 355 243.44	
	Gjaldheimtan í Reykjavík	—	249 575.00	
				kr. 379 604 818.14
III.	Verðbréfaeign	kr.	19 280 000.00	
	Víxileign	—	4 421 075.90	
	Hlutabréf: Björgunarfélagið hf.	—	465 000.00	
	Hlutabréf: Verslanasambandið hf.	—	10 000.00	
				— 24 176 075.90
IV.	Lágmúli 9	kr.	3 000 000.00	
	Lágmúli 9, innréttingar	—	1 606 318.02	
		Kr.	4 606 318.02	
	Fyrningar til 31. des. 1973	—	3 245 686.22	
				— 1 360 631.80
V.	Skrifstofuáhöld o. fl.	kr.	2 252 096.48	
	Fyrningar til 31. des. 1973	—	1 071 110.13	
				— 1 180 986.35
	Björgunaráhöld	kr.	513 143.74	
	Fyrningar til 31. des. 1973	—	324 956.22	
				— 188 187 52
				Kr. 422 680 861.31

Skuldir:

I.	Stofnfé ríkissjóðs			kr. 2 000 000.00
II.	Skuldheimtumenn	kr.	234 933 258.13	
	Geymslufé	—	1 077 438.00	
	Ógreiddur launaskattur	—	78 127.00	
				— 236 088 823.13
III.	Tjóna- og iðgjaldavarasjóðir:			
	Vélbátaflotinn fyrir tjónum	kr.	139 807 946.00	
	Vélbátaflotinn fyrir iðgjöldum	—	16 577 152.00	
	Skip ríkissjóðs fyrir tjónum	—	11 147 254.00	
	Bátar yfir 100 rúmlestir fyrir tjónum	—	19 576 390.00	
	Slysa-, ábyrgðar- og farangurstr. f. tj.	—	8 462 129.00	
		Kr.	195 570 871.00	
	÷ hluti endurtryggjenda	—	76 633 922.00	
				— 118 936 949.00
V.	Höfuðstóll 31. des. 1972	kr.	54 753 379.17	
	Tekjuafgangur 1973	—	10 901 710.01	
				— 65 655 089.18
				Kr. 422 680 861.31

Í stjórn Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum:

Matthías Bjarnason. Birgir Finnsson. Jón Sigurðsson.
Andrés Finnbogason. Jón Árnason.

Reykjavík, 17. júlí 1974.

Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur fyrir árið 1973 er saminn eftir bókhaldi stofnunarinnar, sem við höfum endurskoðað.

Sparisjóðs- og hlaupareikningsinnstæður ásamt verðbréfaeign hafa verið sannreyndar.

Reykjavík, 17. júlí 1974.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.

Árni Björnsson.

Nr. 422.

REIKNINGUR

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum fyrir árið 1973.
(Bráðafúadeild.)

Rekstrarreikningur frá 1. janúar til 31. desember 1973.

Gjöld:

I. Uppgerð tjón á árinu	kr.	41 011 109.00	
Tjónavarasjóður til næsta árs	—	26 549 962.00	
	Kr.	67 561 071.00	
Tjónavarasjóður frá fyrra ári	—	36 358 720.00	
			kr. 31 202 351.00
II. Rekstrarkostnaður	kr.	3 570 245.72	
Fúarannsóknir	—	10 167.00	
Aðstöðugjald	—	198 000.00	
Viðlagagjald	—	106 700.00	
			— 3 885 112.72
III. Vextir			— 20 466.70
IV. Afskriftir af rakaeyðingartækjum, 12% af kr. 480 832.17			— 57 699.86
Tekjuafgangur			— 437 820.42
			Kr. 35 603 450.70

Tekjur:

I. Iðgjöld	kr.	32 931 144.00
II. Vaxtatekjur	—	2 672 306.70
	Kr.	35 603 450.70

Efnahagsreikningur hinn 31. desember 1973.

Eignir:

I. Innstæður í hlaupareikningum	kr.	1 404 635.60	
Innstæður í sparisjóðsbókum	—	29 949 145.10	
			kr. 31 353 780.70
II. Útistandandi skuldir	kr.	50 126 919.46	
Víxileign	—	2 733 821.60	
			— 52 860 741.06

III. Verðbréf			kr.	1 224 510.50
IV. Eign í M.b. Vonarstjarnan G.K. 75	kr.	32 000.00		
Birgðir fúavarnarefnis	—	32 623.00		
			—	64 623.00
V. Skrifstofuáhöld	kr.	110 580.30		
Fyrning til 31. des. 1973	—	99 522.27		
			—	11 058.03
Rakaeyðingartæki	kr.	480 832.17		
Fyrning til 31. des. 1973	—	409 634.92		
			—	71 197.25
			Kr.	85 585 910.54

Skuldir:

I. Skuldheimtumenn			kr.	17 375 457.25
II. Tjónavarasjóður til næsta árs	kr.	26 549 962.00		
Greitt upp í óuppgerð tjón	—	4 204 346.10		
			—	22 345 615.90
III. Höfuðstóll 31. des. 1972	kr.	45 427 016.97		
Tekjuafgangur 1973	—	437 820.42		
			—	45 864 837.39
			Kr.	85 585 910.54

Í stjórn Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum:

Matthías Bjarnason. Birgir Finnsson. Jón Sigurðsson.
Andrés Finnbogason. Jón Árnason.

Reykjavík, 17. júlí 1974.
Páll Sigurðsson.

Framanskráður rekstrar- og efnahagsreikningur hinn 31. desember 1973 er saminn eftir bókum deildarinnar, sem við höfum endurskoðað.

Reykjavík, 17. júlí 1974.

Endurskoðunarskrifstofa Björns E. Árnasonar.

Árni Björnsson.

18. desember 1974. Nr. 423.

REGLUGERÐ

um takmörkun leigubifreiða til mannflutninga í Grindavík og um ráðstöfun atvinnuleyfa.

1. gr.

Tala allt að 8 farþega leigubifreiða til mannflutninga í Grindavík skal á hverjum tíma miðuð við íbúatölu Grindavíkurhrepps, þannig að ein leigubifreið komi á hverja 300 íbúa, sem lögheimili eiga í Grindavíkurhreppi, samkvæmt nýjustu skýrslum Hagstofu Íslands.

Þegar rétt hlutföll eru fengin milli tölu leigubifreiða og íbúatölu, skal veita atvinnuleyfi í stað hvers leyfis sem losnar, svo og vegna fólksfjölgunar, eitt leyfi fyrir hverja 300 íbúa eða brot af þeirri tölu.

Atvinnuleyfi skulu að jafnaði veitt frá og með 1. júní ár hvert, ef veita skal þau samkvæmt framansögðu.

2. gr.

Við gildistöku reglugerðar þessarar skulu allir þeir, sem 31. des. 1973 voru starfandi leigubifreiðastjórar í Grindavík og gerast meðlimir bifreiðastjórafélagsins Þyts í Grindavík, hafa leyfi til að starfa sem leigubifreiðastjórar, enda hafi þeir sótt um atvinnuleyfi til stjórnar félagsins innan sex mánaða frá gildistöku reglugerðar þessarar, ella fellur réttur þeirra til leyfisins niður.

3. gr.

Enginn bifreiðarstjóri má hafa afgreiðslu hjá bifreiðastöð Þyts í Grindavík, nema hann hafi öðlast atvinnuleyfi sem leigubifreiðarstjóri í Grindavík. Leyfin skulu tölusett og bundin við nafn leyfishafa. Engum má úthluta fleiru en einu atvinnuleyfi.

4. gr.

Leigubifreiðastjórar, sem ekki hafa afgreiðslu á bifreiðastöð í Grindavík hafa ekki atvinnuréttindi þar, nema eftir kvaðningu fyrir fram.

5. gr.

Bifreiðarstjóri, sem óskar að fá atvinnuleyfi sem leigubifreiðarstjóri skal sækja um, á þar til gerðu eyðublaði, til bifreiðastjórafélagsins Þyts í Grindavík. Umsókninni skal fylgja vottorð frá bifreiðastöð í Grindavík um, að umsækjandi geti fengið afgreiðslu.

Atvinnuleyfin skulu gefin út af tveimur mönnum, sem hér eftir eru nefndir úthlutunarmenn í reglugerð þessari.

Skal annar þeirra tilnefndur af stjórn bifreiðastjórafélagsins Þyts í Grindavík, en hinn af ráðherra. Tilnefningin er til þriggja ára í senn.

Úthlutunarmenn skulu líta eftir, að ákvæðum laga um leigubifreiðar og reglugerðar þessarar sé fylgt.

Stjórn bifreiðastjórafélagsins Þyts í Grindavík skal senda úthlutunarmönnum til afgreiðslu umsóknir um atvinnuleyfi og annað, sem fyrir þá ber að leggja, samkvæmt reglugerð þessari, ásamt rökstuddum tillögum.

Við úthlutun atvinnuleyfa skal að öðru jöfnu starfsaldur bifreiðastjóra við akstur leigubifreiða til mannflutninga lagður til grundvallar, þannig að sá, sem lengstan hefur starfsaldur sem bifreiðarstjóri við mannflutninga, hvar sem er á landinu, gengur fyrir, nema sérstakar ástæður mæli gegn því.

Bifreiðastjórar, sem hafa atvinnuleyfi, en sagt því upp, sbr. 1. mgr., hafa forgangsrétt til atvinnuleyfis í næstu tvö ár eftir uppsögn, og fer röð þeirra innbyrðis eftir starfsaldri.

Starfstími bifreiðastjóra við akstur sérleyfisbifreiða til mannflutninga telst við aldursflokkun jafngilda akstri smærri bifreiða.

6. gr.

Leyfishafa er heimilt að hafa bifreið sína í afgreiðslu hjá hverri þeirri bifreiðastöð í Grindavík, er hann getur fengið afgreiðslu hjá, enda sé bifreiðastöðin viðurkennd af bæjarstjórn Grindavíkurkaupstaðar.

Óheimilt er bifreiðastöð að taka bifreið í afgreiðslu, fyrr en viðkomandi bifreiðarstjóri hefur lagt fram atvinnuleyfi sitt.

Leyfið skal vera í vörslu stöðvarinnar á meðan leyfishafi hefur þar afgreiðslu.

Nú vill leyfishafi flytja sig á aðra bifreiðastöð, skal hann þá afhenda þeirri bifreiðastöð, er hann ekur hjá, yfirlýsingu frá þeirri stöð, sem hann hyggst flytja á, um að hann geti fengið þar afgreiðslu. Síðan skal sú bifreiðastöð, sem leyfishafi flytur frá, tilkynna bifreiðastjórafélaginu Þyt um flutninginn innan 4 daga.

Þegar leyfishafi flytur milli stöðva, skal stöðvarstjóri sá, sem leyfishafi flytur frá, afhenda atvinnuleyfi hans stöðvarstjóra þeim, sem leyfishafi flytur til eða formanni stéttarfélags bifreiðastjóra.

Bifreiðastöð er óheimilt að halda atvinnuleyfi leyfishafa, ef hann flytur sig löglega til afgreiðslu á aðra bifreiðastöð.

7. gr.

Leyfishafa er óheimilt að láta atvinnuleyfi sitt af hendi á nokkurn hátt, nema til bifreiðastjórafélagsins Þyts í Grindavík, sem tilkynnir það þegar úthlutunarmönnum.

Leyfishafi, sem af einhverjum ástæðum getur ekki rekið leigubifreið samkvæmt leyfi sínu, eða notað það á annan hátt löglega, getur haldið leyfisréttindum sínum í allt að 6 mánuði.

Ef sérstaklega stendur á, geta úthlutunarmenn framlengt þennan frest, enda óski leyfishafi þess.

Úthlutunarmönnum er heimilt að taka atvinnuleyfi leyfishafa hjá viðkomandi bifreiðastöð, hafi hann ekki notfært sér atvinnuleyfið í 6 mánuði eða lengur og ekki sótt um frest. Skulu þá úthlutunarmenn tilkynna leyfishafa innköllun leyfisins með ábyrgðarbréfi. Hafi leyfishafi ekki óskað eftir framlengingu leyfisins og fært fram ástæður, sem úthlutunarmenn geta tekið til greina, innan 30 daga, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins.

Nú notar leyfishafi ekki atvinnuleyfi sitt lengri eða skemmri tíma, en heldur því sbr. 2. mgr., og er þá bifreiðastöð óheimilt að taka annan í afgreiðslu í hans stað á meðan.

Leyfishafi getur misst atvinnuréttindi sín, ef hann er fjarverandi tvo mánuði eða lengur, án þess að hafa tilkynnt viðkomandi bifreiðastöð fjarveru sína og orsakir hennar. Stöðvarstjóri skal tilkynna fjarveruna til stjórnar bifreiðastjórafélagsins Þyts, en hún ber málið undir úthlutunarmenn, sem ákveða hvort svipta skuli leyfishafa atvinnuleyfi eða ekki.

8. gr.

Brjóti leyfishafi eitthvað það af sér, að dómi bifreiðastöðvarstjóra, að segja beri leyfishafa upp afgreiðslu um stundarsakir, er viðkomandi bifreiðastöðvarstjóra heimilt að segja leyfishafa upp afgreiðslu í allt að 5 sólarhringa í fyrsta skipti, en allt að því 10 sólarhringa í annað skipti.

Skulu slíkar uppsagnir og tilefni þeirra skrásettar hjá viðkomandi bifreiðastöð og tilkynntar úthlutunarmönnum jafnóðum.

Telji bifreiðastöðvarstjóri ástæðu til að víkja leyfishafa úr afgreiðslu oftar, lengri tíma eða fyrir fullt og allt, skal viðkomandi bifreiðastöð afhenda úthlutunarmönnum atvinnuleyfi leyfishafa og leggja málið fyrir þá. Skulu úthlutunarmenn, innan 15 daga, úrskurða, hvort útiloka skuli umræddan bifreiðarstjóra frá afgreiðslu og hve langan tíma eða alveg.

Telji úthlutunarmenn ástæðu til að segja leyfishafa upp afgreiðslu um lengri eða skemmri tíma, skal atvinnuleyfi leyfishafa vera í vörslu þeirra, meðan uppsögn afgreiðslunnar stendur.

Viðkomandi bifreiðastöð er skylt að taka leyfishafa í afgreiðslu aftur að afgreiðslubanni loknu, ef leyfishafi æskir þess.

Nú æskir leyfishafi ekki að afgreiðslubanni loknu að fara til þeirrar bifreiðastöðvar, sem hann var hjá, skal hann þá innan 30 daga útvega sér afgreiðslu hjá annarri bifreiðastöð, en takist honum það ekki, hefur hann fyrirgert rétti sínum til leyfisins og fellur það þá til úthlutunar að nýju, nema úthlutunarmenn ákveði annað.

Báðir aðilar hafa rétt til að skjóta úrskurði úthlutunarmanna til samgönguráðuneytisins, innan 6 daga frá birtingu úrskurðarins, ef um er að ræða útilokun í 6 mánuði eða lengri tíma, eða ef ágreiningur er um afgreiðslu málsins hjá úthlutunarmönnum.

9. gr.

Nú hættir leyfishafi að reka leigubifreið samkvæmt atvinnuleyfi sínu og segir atvinnuleyfinu upp fyrir fullt og allt. Skal hann þá skrá yfirlýsingu þar að lútandi á atvinnuleyfi sitt og bifreiðastöð sú, sem hann hefur afgreiðslu hjá, síðan afhenda atvinnuleyfi sitt formanni bifreiðastjórafélagsins Þyts samdægurs eða næsta virkan dag. Síðan ráðstafa úthlutunarmenn leyfinu samkvæmt reglugerð þessari. Á sama hátt skal skila til bifreiðastjórafélagsins Þyts atvinnuleyfi sem losnar af öðrum orsökum en um getur í 1. mgr., svo sem við andlát leyfishafa, eða ef hann fyrirgerir rétti sínum til leyfisins.

Sé atvinnuleyfi leyfishafa lagt inn til stéttarfélags bifreiðastjóra, án undirskriftar leyfishafa, skulu úthlutunarmenn tilkynna leyfishafa það með ábyrgðarbréfi. Hafi hann ekki gefið skýringu, sem úthlutunarmenn geta tekið gilda, innan 30 daga, hefur hann fyrirgert rétti sínum til atvinnuleyfisins.

10. gr.

Óheimilt er að hafa vaktarskipti bifreiðastjóra á leigubifreiðum, nema báðir hafi atvinnuleyfi.

11. gr.

Leyfishafa er óheimilt að láta annan mann en þann, sem hefur atvinnuleyfi, aka fyrir sig, nema í eftirfarandi tilvikum:

a) Ef leyfishafi er veikur.
b) Ef leyfishafi er að vinna í þágu bifreiðastjórafélagsins Þyts, bifreiðastöðvar þeirrar, er reglugerð þessi nær til, eða þeirra stofnana verkalýðssamtakanna, sem bifreiðastjórafélagið Þytur á aðild að.
c) Ef leyfishafi deyr, heldur maki hans atvinnuleyfinu, ef hann æskir þess.

12. gr.

Vilji leyfishafi ödlast undanþágu samkvæmt 11. gr. skal hann sækja um það skriflega til bifreiðastjórafélagsins Þyts. Umsókninni skal fylgja vottorð frá bifreiðastöð leyfishafa, um að hún samþykki þann ökumann, sem leyfishafi vill að aki bifreið sinni.

Bifreiðastjórafélaginu Þyt er þá heimilt að veita undanþágu, og skal hún vera skrifleg, tímabundin og tekið fram hvað í henni felst. Er viðkomandi bifreiðarstjóra skylt að bera undanþáguna á sér, er hann er við akstur, og sýna trúnaðarmönnum stéttarfélagsins er þeir æskja þess.

Bifreiðastjórafélagið Þytur skal halda skrá yfir undanþágur samkvæmt framansögðu.

13. gr.

Á hverri bifreiðastöð skal vera skrá yfir þær bifreiðar, sem þar hafa afgreiðslu. Skal skrá þessi fest upp þar sem bifreiðastjórar eiga greiðan aðgang að og tilgreint í henni skrásetningarnúmer bifreiðar, nafn og heimilisfang bifreiðarstjóra og eiganda.

14. gr.

Úthlutunarmönnum er heimilt að afturkalla atvinnuleyfi um stundarsakir, ef leyfishafi brýtur ákvæði reglugerðar þessarar eða fyrir fullt og allt, ef um alvarlegt eða ítrekað brot er að ræða.

Slíkum úrskurðum má áfrýja til samgönguráðuneytisins.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum um leigubifreiðar, nr. 36 9. maí 1970, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 18. desember 1974.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

23. desember 1974. Nr. 424.

AUGLÝSING

um umferð í Kópavogi.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968 og að fengnum tillögum bæjarstjórnar Kópavogskaupstaðar, eru hér með settar eftirgreindar reglur um umferð í Kópavogi:

1. Í stað síðasta málsliðar 2. töluliðar 1. mgr. (Vegur á vestari gjáarbarmi) auglýsingar um umferð í Kópavogi frá 30. desember 1971 komi: Umferð um veg þenna hafi biðskyldu samkvæmt 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga gagnvart umferð um Hafnarfjarðarveg (1. tölul.). Akstur af Hafnarfjarðarvegi inn á Kópavogsbraut er bannaður, svo og akstur af Kópavogsbraut inn á Hafnarfjarðarveg. Þá skal umferð til suðurs norðan Hábrautar hafa biðskyldu við gatnamót Hábrautar skv. ákvæðum 2. mgr., sbr. 3. mgr. 48. gr. umferðarlaga.
2. Akstur af Hafnarfjarðarvegi til suðurs inn í Vogatungu er bannaður (Bönnuð vinstri beygja).

Reglur þessar eru settar samkvæmt heimild í 2. mgr. 65. gr. umferðarlaga nr. 40 23. apríl 1968, og koma til framkvæmda þegar í stað. Með auglýsingu þessari eru numin úr gildi þau ákvæði eldri auglýsinga um umferð í Kópavogi, sem brjóta í bága við ákvæði auglýsingar þessarar.

Bæjarfógetinn í Kópavogi, 23. desember 1974.

Sigurgeir Jónsson.

27. desember 1974. Nr. 425.

AUGLÝSING

um bann við vörslu og meðferð ávana- og fíkniefnis.

Samkvæmt heimild í 2. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65 1974, er hvers konar varsla og meðferð kókaíns óheimil frá og með 15. janúar 1975.

Á þetta jafnt við sölt kókaíns og hvers konar samsetningar að undanskildum: Oculoguttae cocaini 2% Ph. Nord. og Solutio cocaini 4% Ph. Nord., sem heimilt

verður að nota í læknisfræðilegum tilgangi eftir lyfjaávísun læknis með sömu skilyrðum og áður hafa verið í gildi um afhendingu og eftirritun þessara lyfja.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni þeim er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 27. desember 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grimsson.

Nr. 426. 30. desember 1974.

REGLUGERÐ

um hækkun bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.

Upphæðir bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar annarra en fjölskyldubóta og fæðingarstyrks skulu hækka um 3% frá 1. desember 1974 að telja.

Hækkunin tekur einnig til lágmarksbóta og heimildarbóta samkvæmt 19. gr., svo og greiðslna samkvæmt 73. gr. laga nr. 67/1971, sbr. 5. gr. laga nr. 96/1971.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 78. gr. laga nr. 67/1971.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. desember 1974.

Matthías Bjarnason.

Páll Sigurðsson.

Nr. 427. 30. desember 1974.

AUGLÝSING

um sérlyf, sem tekin eru af sérlyfjaskrá frá og með 1. janúar 1975.

Angitrit (Leo, 904) töflur.
Cafergot PB (Sandoz, 384) töflur.
Dexedrine (SKF, 495) hylki, töflur.
Insulin Novo (Novo, 232) stungulyf.
Lysivane (Pharma Rhodia, 391) töflur.
Panteric (Parke-Davis, 901) töflur.
Quixalin (Squibb, 460) töflur.
Remiderm (Squibb, 681) krem, smyrsli, úðalyf.
Solcoseryl (Solco, 1281) hlaup, smyrsli.
Sumycin (Squibb, 284) saft.
Zink-Protamin-Insulin Novo (Novo, 236) stungulyf.

Þetta birtist til eftirbreytni þeim er hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. desember 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grimsson.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um afgreiðslutíma lyfjabúða í Reykjavík nr. 166 27. júní 1972.

1. gr.

Töluliður 1.5. í 1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Árbæjar Apótek tekur hvorki þátt í vörslu á helgidögum, almennum frídögum né kvöld- og næturvörslu. Hins vegar skal það opið laugardaga kl. 9—12.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 38. gr. lyfsölulaga nr. 30 29. apríl 1963 og öðlast gildi 1. júlí 1975.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 30. desember 1974.

F. h. r.
Páll Sigurðsson.

Almar Grímsson.

30. desember 1974. **Nr. 429.**

REGLUGERÐ

um flutningsrétt á ritverkum og tónsmíðum.

1. gr.

Stéttarfélög eða stéttarsambönd höfunda fara með almenna aðild til að semja við Ríkisútvarpið um greiðslur til höfunda fyrir verk, sem heimilt er að flytja í útvarpi án sérstaks leyfis höfundar hverju sinni, sbr. 23. gr. 1. mgr. höfundalaga nr. 73/1972, enda hafi þau áður öðlast löggildingu menntamálaráðuneytisins. Leita skal umsagnar höfundaréttarnefndar, sem skipuð er skv. 58. gr. höfundalaga, um umsóknir stéttarfélaga um löggildingu. Stéttarfélagi höfunda, sem þegar hefur verið löggilt af menntamálaráðuneytinu, er heimilt að halda löggildingu sinni án nýrrar umsóknar.

2. gr.

Takist ekki samningar milli stéttarfélags og Ríkisútvarpsins um greiðslur til höfunda skv. 1. gr., geta aðilar, ef þeir eru sammála um það, lagt ágreininginn undir úrskurð 3ja manna gerðardóms, sbr. 2. mgr. 57. gr. höfundalaga, sbr. og reglur, sem ráðuneytið setur um störf dómsins.

3. gr.

Rétthafar ritverka og tónsmíða, sem hvorki eru meðlimir löggilts félags né hafa veitt því umboð til að gæta hagsmuna sinna, skulu njóta sama réttar og meðlimir félagsins að því er snertir fjárhæð greiðslu fyrir flutning verka þeirra.

Innheimtu og aðra hagsmunagæslu en að framan greinir annast félagið einungis samkvæmt umboði í samræmi við reglur eða samþykktir félagsins.

4. gr.

Stéttarfélagi höfunda, sem öðlast hefur umboð verulegs hluta íslenskra höfunda og hlotið löggildingu skv. 1. gr., skal heimilt að setja gjaldskrá um flutning verka utan Ríkisútvarpsins að því leyti sem höfundi ber þóknun fyrir flutning þeirra. Slík gjaldskrá er háð samþykki menntamálaráðuneytisins. Beiðni stéttarfélags um gjaldskrá skal lögð fyrir höfundaréttarnefnd til umsagnar. Eldri gjaldskrár, löglega settar fyrir gildistöku reglugerðar þessarar, skulu halda gildi sínu.

Gjaldskrá skv. 1. mgr. þessarar greinar skuldbindur eigi höfunda umfram það sem kveðið er á í höfundalögum til að leyfa flutning verka sinna gegn því gjaldi, sem gjaldskráin ákveður, heldur þarf til flutnings samþykki höfundar hverju sinni eða stéttarfélags hans, hafi höfundur veitt því slíkt umboð.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. heimild í höfundalögum nr. 73/1972 og kemur í stað reglugerðar nr. 19 frá 1. febrúar 1949 og breytingar á þeirri reglugerð nr. 51 frá 10. apríl 1959.

Reglugerðin öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 30. desember 1974.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

Nr. 430. 30. desember 1974.

REGLUR

um gerðardóm skv. 58. gr. höfundalaga nr. 73/1972.

1. gr.

Gerðardómur skipaður skv. 58. gr. höfundalaga nr. 73/1972 sker úr ágreiningi um þóknun til höfunda í þeim tilvikum, þegar lögin heimila afnot verks að því tilskildu, að höfundi sé greidd þóknun, enda séu aðilar sammála um að leggja ágreiningsefnið undir úrskurð dómsins.

Dómurinn úrskurðar einstök ágreiningsatriði milli höfunda og greiðenda, svo og kjaraatriði í heildarsamningum milli stéttarfélags höfunda og greiðenda, sem ágreiningur er um, sbr. 58. gr. 1. og 3. mgr. höfundalaga. Úrskurður gerðardómsins er fullnaðarúrlausn ágreinings og bindur aðila sem samningur þeirra í milli.

2. gr.

Gerðardómur tekur deilu til meðferðar, er honum hafa borist greinargerðir aðila um ágreiningsefni.

Í greinargerðum, sem vera skulu skriflegar, skulu koma fram kröfur aðila. Þar skal koma fram, um hvað aðilar eru sammála og hver ágreiningsefnin eru. Um þau skal í greinargerðunum vera ítarleg reifun atvika og rökstuðningur krafna. Gerðardómnum er heimilt að afla frekari gagna, en jafnan skal gefa aðilum kost á að tjá sig á ný um málið, áður en það er tekið til úrskurðar.

3. gr.

Þóknun til gerðardómsmanna greiðist úr ríkissjóði svo og annar kostnaður við störf dómsins skv. reikningi, sem menntamálaráðherra úrskurðar. Þegar dómurinn úrskurðar einstök ágreiningsatriði milli höfundar og greiðanda, getur hann kveðið á um málskostnað.

4. gr.

Reglur þessar eru settar, að höfðu samráði við höfundaréttarnefnd, skv. heimild í 2. mgr. 58. gr. höfundalaga nr. 73/1972 og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðunetyið, 30. desember 1974.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi B 47, nr. 399—430. Útgáfudagur 4. febrúar 1975.

AUGLÝSING

frá Vörumerkjaskrárritara, Reykjavík.

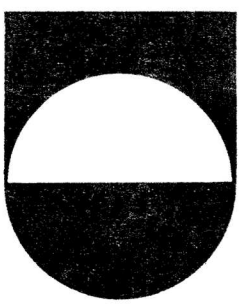
I. Vörumerki skrásett árið 1974.

Skrás. 1974, nr. 1. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 375/1973. Tilkynnt 10. október 1973, kl. 14.55.

HEKKA

KARLSTADE GRUS & BETONG AB., V:a Torggatan 5, 652 25 KARLSTAD, Svíþjóð.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Byggingarefni og efni til vegalagninga, steinn og gervisteinn, sement, kalk, mörtel, gips og möl, þar með talin eldfjallaaska, sem byggingar- og fyllingarefni, rör úr keramik eða sementi, asfalt, tjara og bitumen, færanleg hús, steinminnismerki, reykháfar í 19. flokki. (Fl. 19).

Skrás. 1974, nr. 2. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 377/1973. Tilkynnt 15. október 1973, kl. 11.30.

BEECHAM GROUP LIMITED, Beecham House, Great West Road, Brentford, Middlesex, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem lyf fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Skrás. 1974, nr. 3. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 378/1973. Tilkynnt 15. október 1973, kl. 11.30.

BENCARD

BEECHAM GROUP LIMITED, Beecham House, Great West Road, Brentford, Middlesex, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem lyf fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 4. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 379/1973. Tilkynnt 15. október 1973, kl. 13.15.

J Jordan

A/S W. Jordan Börste & Penselfabrik, Wdm. Thranesgate 75, Osló, Noregi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Uppþvottaburstar, tannburstar, tannstönglar og tannþráður. (Fl. 21).

Skrás. 1974, nr. 5. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 382/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

ICE-CERAMIK

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 6. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 383/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

DESIGN
OF ICELAND

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 7. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 384/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

SOUVENIERS
OF ICELAND

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 8. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 385/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

MODERN
ICELAND

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 9. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 387/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

SÓLGLIT

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 10. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 388/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

GLIT OF ICELAND

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 11. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 389/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 14.15.

SAGA-KERAMIK

Glit hf., Höfðabakka 9, Reykjavík. (Fl. 9, 14, 16, 20, 21).

Skrás. 1974, nr. 12. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 390/1973. Tilkynnt 17. október 1973, kl. 8.50.

FERODO

Ferodo Limited, 77 Fountain Street, Manchester M 2 2 EA, Englandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Eftirtaldar vörur í 7., 12. og 17. flokki: Bremsuhús, bremsuskálar, bremsufóðringar og tilheyrandi hlutar, höggpúðar, legur, fóðringar og hlutar gíra, bremsuskálapúðar og tilheyrandi, allt þetta vélahlutar; vélahlutar með yfirborðsefni með eða án núningsmótstöðu, vörur í 7. flokki að öllu eða mestu leyti úr hrjúfum málmum; drifstrengir og drifbönd fyrir vélar; allt vörur í 7. flokki. Bremsuhús, bremsuskálar, bremsufóðringar og tilheyrandi, púðar, festifóðringar bílhúsa, höggdeyfar, legur, fóðringar og hlutar gíra, bremsuskálapúðar og tilheyrandi, allt hlutar ökutækja, hlutar til ökutækja með yfirborðsefni með eða án núningsmótstöðu, drifstrengir, beltisdrif og drifbönd, allt fyrir ökutæki, hlutar sem falla undir 12. flokk og gerðir eru að öllu eða mestu leyti úr hrjúfum málmum, efni fyir gólf, þilför, stiga, tröppur, sætaganga og álagnarefni þessa, allt tilheyrandi 12. flokki. Hlutir og efni í 17. flokki gerðir að öllu eða mestu úr asbesti, skjásteini, gúttaperka, togleðri, balata og/eða gerviefnum þessa, plast í þynnum, blokkum, stöngum og rörum til iðnaðarnota; fóðringar á griptæki, fóðringar olíuborunartækja og efni til umbúða, þéttingar og einangrunar. (Fl. 7, 12, 17).

Skrás. 1974, nr. 13. Skráningard. 16. jan. 1974.
T 391/1973. Tilkynnt 17. október 1973, kl. 10.30.

BERKEL

MAATSCHPPIJ VAN BERKEL'S PATENT N. V., Keilweg 5, Rotterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vélar til þess að skera, sneiða niður, höggva, saga og tilreiða fæðu, og tæki, sem eru hlutar til slíkra véla í 7. flokki. Vélar til vigtunar, tæki og áhöld, vogir og vogartæki og búðarkassar og hlutar til allra slíkra vara í 9. flokki, innlagningarefni til kælingar, tæki og frystitæki og hlutar til allra þessara vara í 11. flokki.
(Fl. 7, 9, 11).

Skrás. 1974, nr. 14. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 392/1973. Tilkynnt 17. október 1973, kl. 13.16.

CLINORIL

Merck & Co., Inc., 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5)

Skrás. 1974, nr. 15. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 397/1973. Tilkynnt 22. október 1973, kl. 14.52.

SPERRY

Sperry Rand Corporation, 1290 Avenue of the Americas, New York, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, 10019.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 16., 17., 20., 21., 22., 35., 37., 42. flokki. (Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 35, 37, 42).

Skrás. 1974, nr. 16. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 231/1973. Tilkynnt 25. júní 1973, kl. 8.45.

JIMMISS

Fabrilmalla S. A., Salvador Murt s/n — Igualada (Barcelona), Spáni.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Nærfatnaður, lífstykki, kjólar, hattar, skyrtur, hálsklútar, líningar, algengar tískuvörur, allar tegundir tilbúins fatnaðar, sokkar og sokkavörur, ísaumuð og netofin vefnaðarvara. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 17. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 294/1973. Tilkynnt 14. ágúst 1973, kl. 15.02.

"LIQUID CRAYONS"

Magic Marker Corporation, New York félag, 1 Magic Marker Lane, Cherry Hill Industrial Park, Cherry Hill, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Skriftæki, teiknitæki og merkingartæki og ritföng. (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 18. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 305/1973. Tilkynnt 16. ágúst 1973, kl. 13.10.

Fodens Limited, Elworth Works, Sandbach, Cheshire, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Sprengjuhólfsvélar í skip, sprengjuhólfsvélar á fastri undirstöðu og rafala, sem ganga fyrir sprengjuhólfsafli í 7. fl. Ökutæki á landi fyrir verslun, iðnað og landbúnað, grindur og hreyfla fyrir slík ökutæki; dráttarvagnar fyrir ökutæki og hluta alls ofangreinds varnings í 12. flokki. (Fl. 7, 12).

Skrás. 1974, nr. 19. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 307/1973. Tilkynnt 17. ágúst 1973, kl. 13.05.

SARNACURAN

BAYER AKTIENGESELLSCHAFT, 509 Leverkusen-Bayerwerk, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firma SIGURJÓNSSON & ÞÓR, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota handa mönnum og dýrum, lyfjaframleiðsla handa dýrum, í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 20. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 354/1973. Tilkynnt 26. sept. 1973, kl. 13.30.

BAC

Olivin GmbH, Aarstrasse 1, Wiesbaden, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ilmvörur, ilmvötn, blettahreinsunarefni, fægingar- og fágunarefni) (þó ekki fyrir leður), hörundslit, háralit, fljótandi farða, farða í 2. og 3. flokki. (Fl. 2 og 3).

Skrás. 1974, nr. 21. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 355/1973. Tilkynnt 26. sept. 1973, kl. 13.30.

OPILCA

Olivin GmbH, Aarstrasse 1, Wiesbaden, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ilmvörur, fegrunarvörur, loftnæmar olíur í 3. flokki. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 22. **Skráningard. 16. jan. 1974.**

T 356/1973. Tilkynnt 26. sept. 1973, kl. 13.30.

VIONELL

Olivin GmbH, Aarstrasse 1, Wiesbaden, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Efnablöndur til líkamssnyrtingar og fegrunar, loftnæmar olíur, sápu, þvotta- og bleikingarefni, línsterkju og sterkjuframleiðslu í fegrunarskyni, litarefni í þvott, blettahreinsunarefni, ryðvarnarefni, fægingar- og fágunarefni (þó ekki fyrir leður) í 2. og 3. flokki. (Fl. 2 og 3).

Skrás. 1974, nr. 23. **Skráningard. 16. jan. 1974.**

T 357/1973. Tilkynnt 26. sept. 1973, kl. 13.30.

OLIVIN

Olivin GmbH, Aarstrasse 1, Wiesbaden, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Ilmvörur, efni til líkamsræktar og fegrunar, loftnæmar olíur, sápu, þvotta- og bleikingarefni, línsterkju og sterkjuframleiðslu í fegrunarskyni, litarefni í þvott, blettahreinsunarefni, ryðvarnarefni, fægingar- og fágunarefni (þó ekki fyrir leður) í 2. og 3. flokki. (Fl. 2 og 3).

Skrás. 1974, nr. 24. **Skráningard. 16. jan. 1974.**

T 308/1973. Tilkynnt 21. ágúst 1973, kl. 11.30.

COMPAGNIE DES MONTRES LONGINES, FRANCILLON S. A. (Longines Watch Co., Francillon Ltd.), Saint-Imier, Sviss.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firma SIGURJÓNSSON & ÞÓR, Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Úr, hreyfanleg hjól í úrum og klukkum, úrskífur, úraarmbönd, hlutir til tímamæla, krónómetra, nákvæma tímamæla, úr til þess að mæla íþróttaafrek, klukkur, litlar borðklukkur, vekjaraklukkur, alls konar krónómetra, demantaúr, dýra skartgripi í 14. flokki. (Fl. 14).

Skrás. 1974, nr. 25. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 400/1973. Tilkynnt 23. október 1973, kl. 15.15.

STATESMAN

Ardath Tobacco Company Limited, 211, Piccadilly, London, W.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
34. flokkur. Unnið og óunnið tóbak. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 26. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 401/1973. Tilkynnt 24. október 1973, kl. 15.00.

DAF MARATHON

Van Doorne's Personenautofabriek DAF B. V., 303, Geldropsweg, Eindhoven, Hollandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór sf., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ökutæki, einkum bifreiðar og hluta til þeirra í 12. flokki. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 27. **Skráningard. 16. jan. 1974.**
T 402/1973. Tilkynnt 25. október 1973, kl. 9.10.

DICKENS & GRANT

R. J. Reynolds Tobacco International S. A., 12—14 Chemin Rieu, Genf, Sviss.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Óunnið og unnið tóbak. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 28. **Skráningard. 24. jan. 1974.**
T 342/1972. Tilkynnt 30. okt. 1972, kl. 9.45.

PANACOLOR

Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. 1006 Oaza Kadoma, Kadoma-shi, Osaka Prefecture, Japan.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Rafmagnsvélar, búnaður og tæki (að frátöldum rafljósaperum og tækjum til lýsingar, öðrum en litrafljósaperum og litalýsingartækjum), fjarskiptivélar, búnaður og tæki (að frátöldum sjónvarpsviðtækjum, öðrum en litasjónvarpsviðtækjum), rafagnavélar, búnaður og tæki (þó ekki þær, sem teljast til véla og tækja til lækninga), rafmagnsefni. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 29. **Skráningard. 24. jan. 1974.**
T 343/1972. Tilkynnt 30. okt. 1972, kl. 9.45.

Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. 1006 Oaza Kadoma, Kadoma-shi, Osaka Prefecture, Japan.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Litsjónvarpstæki, litalýsingartæki. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 30. **Skráningard. 24. jan. 1974.**
T 403/1973. Tilkynnt 26. okt. 1973, kl. 14.30.

SIMADYN

Siemens Aktiengesellschaft, Berlín og München, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Rafagnatæknileg og rafmagnstæknileg tæki; vogatæki, merkjagjafatæki, mælitæki, teljarar, eftirlitstæki, magnarar, skrásetningartæki og stjórntæki; hlutar ofangreindra tækja. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 31. **Skráningard. 24. jan. 1974.**
T 410/1973. Tilkynnt 31. okt. 1973, kl. 15.00.

COLTS

Imasco Limited, 4 Westmount Square, Montreal 216, Quebec, Canada.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Vindla. (Fl. 34).
Merkið er skráð í ýmsum stærðum

Skrás. 1974, nr. 32. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 411/1973. Tilkynnt 2. nóv. 1973, kl. 9.58.

ATV Network Limited, ATV House, 17 Great Cumberland Place, London W1A 1AG, Englandi.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Sjónvarps-, hljóðvarps-, fjarskipta-, ritsíma- og talsímatæki og áhöld, hljóð- og/eða myndsegulbönd og magnaratæki og áhöld, sjónvarpsmyndavélar og vélar fyrir þær og segulbandsvélar (þar með taldar kassettusamstæður), áhöld og tæki til prófunar, mælinga, merkjagjafar og hljóðritunar-, rafmagns- og rafeindatæki og áhöld, hljóðnemar, hátalarar, katóðugeislarör, kvarskristallar, rafeindaafhlöðunartæki, gasafhlöðunarrör, rafeindalampar, plötuspilararör, kristalþrískautar og önnur hálfleiðandi tæki, grammófónplötur, hljóm- og myndsegulbandsplötur, plötur, bönd og þræðir, auðar plötur, bönd og þræðir fyrir hljóðupptöku og/eða sjónupptöku, kassettur og hylki, kvikmyndatæki og áhöld, filmur útbúnar til sýninga, segulmögnuð bönd útbúin fyrir sjónvarp, hlutar og fylgihlutir allra framangreindra vara, þjónusta viðvíkjandi dreifingu og útsendingu á hljóðvarps- og sjónvarpsefni, samningsgerð vegna dagskrár, þráðlausu sambandi, þjónusta á sviði menntunar, veitingastarfsemi, skemmtunar- og hressingarstarfsemi fyrir fólk og útvegun á atvinnumönnum til þessara starfa, skemmtunar- og hressingarmiðstöðvar, hljóðvarps- og sjónvarpsefni til skemmtunar og/eða fræðslu, listamannaumboð, kvikmyndahús, filmuleiga og filmuframleiðsla, kvikmyndaver, umboðsmenn skemmtikrafta, bóka- og tímaritaútgáfa, fjölleikahús og leikhús, hljóðupptaka, útsending hljóðvarps- og sjónvarpsefnis. (Fl. 9, 38, 41).

Skrás. 1974, nr. 33. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 413/1973. Tilkynnt 5. nóvember 1973, kl. 10.05.

KEPROFEN

Société des Usines Chimiques Rhone-Poulenc 22, Avenue Montaigne F-75360 PARIS CEDEX 08, Frakklandi.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit. Reykjavík.

Lyf og lyfjavörur fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 34. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 416/1973. Tilkynnt 6. nóvember 1973, kl. 10.02.

RHOFENID

Société des Usines Chimiques Rhone-Poulenc 22, Avenue Montaigne F-75360 PARIS CEDEX 08, Frakklandi.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Lyf og lyfjavörur fyrir menn og dýr. (Fl. 5)

Skrás. 1974, nr. 35. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 414/1973. Tilkynnt 5. nóvember 1973, kl. 11.22.

DÆMPA A/S, DK-5633 Knarreborg, Danmörku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, s. f., Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 6., 17. og 19. flokki. (Fl. 6.17.19.).

Skrás. 1974, nr. 36. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 415/1973. Tilkynnt 5. nóvember 1973, kl. 15.00.

Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna, Reykjavík.
Frystar sjávarafurðir, Capelin, sem er loðna. (Fl. 29).
Discl. Skráningin veitir ekki einkarétt á orðum í lesmáli merkisins.

Skrás. 1974, nr. 37. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 421/1973. Tilkynnt 8. nóvember 1973, kl. 13.20.

Mr. Harry (Menswear) Limited, The Crescent Building, Lea Valley Trading Estate, North Circular Road, London N18 3DS, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr. Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Fatnaðarvörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 38. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 422/1973. Tilkynnt 8. nóvember 1973, kl. 13.20.

Mr. Harry (Menswear) Limited, The Crescent Building, Lea Valley Trading Estate, North Circular Road, London N18 3DS, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr. Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Fatnaðarvörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 39. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 424/1973. Tilkynnt 8. nóvember 1973, kl. 13.45.

FLAVORFLO

British-American Tobacco Company Limited, 7, Millbank, London, S. W.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl. Aðalstræti 6, Reykjavík.
Unnið og óunnið tóbak svo og sígarettu-síur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 40. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 427/1973. Tilkynnt 13. nóvember 1973, kl. 10.25.

ALPINE SPRING

Beecham Group Limited, trading also as T. F. Bristow & Company, Beech n House, Great West Road, Brentford, Middlesex, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl. Aðalstræti 6, Reykjavík.
Svitaeyðir, ilmvörur, snyrtivörur, sem ekki eru til lækninga, fegrunarvörur, tannpasta, háreyðingarefni, snyrtivörur (upptaldar í 3. fl.) poka til notkunar við hárliðun, hárþvottaefni, sápur og æteriskar olíur. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 41. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 420/1973. Tilkynnt 7. nóv. 1973, kl. 9.00.

DAIRY QUEEN

American Dairy Queen Corporation, a Delaware corporation, 5701 Green Valley Drive, Minneapolis, Minnesota 55431, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; — allt slátur. Kjötafurðir og kjötkraftur, fiskafurðir (til manneldis), hlaup og efni í duftformi til að búa til hlaup og mjólkurbúsafurðir, allt þetta matvæli, ostur, rjómi (til manneldis), pickles, steiktar og saltaðar hnetur, mjólk og drykkir að meginhluta mjólk, mjólkurduft, niðursoðin og seydd mjólk, súpur, efni í súpur og kartöfluréttir, allt þetta í 29. flokki, matvæli, sem smáréttir, allt í 29. flokki, tilreiddar kartöflur, tómatsósa, krydd — (pickled) majonnaise, salatsósa, ávaxtahlaup, ávaxtasulta, ábætar, einkum úr fæðutegundum í 29. flokki og efni til að búa til slíka rétti; kjötkringlur, hamborgarar, ostkringlur, pylsur m. brauði, bjúgu með kayennepipar eða osti, steiktar kartöflur, fiskur og steiktar kartöflur, Chili Con Carne, laukhringir með humar og með steiktum kartöflum, laukur, bitaður laukur og matarlím, súkkulaði, súkkulaðistengur og súkkulaðistykki, te, kókó, kaffi, sykur, blanda kaffis og kaffibætis, kaffikjarni og þurrkaffi, kaffibætir og kaffibætisblöndur til notkunar sem gervikaffi, kaffilýsir, korn og kornvörublöndur, allt til manneldis, kökur og smákökur, kex (nema kex handa dýrum) festiefni til matargerðar, eplakökur, tertur, skonsur, vöfflur, snúðar, brauð, sætindi, sem ekki eru lyf, matarsalt, sinnep, pipar, edik, bragðbætar, sósur, krydd (annað en fuglakrydd), sætabrauð, pizza, krydd, essensar og kryddvörur, allt þetta tilheyrandi 30. flokki, ís, ískrem, ískremkonfekt, blöndur og efni til að búa til ískrem og ískremvörur, ísvatn og ísduft (ætt) í ísvélar, hunang, æt íshylki og vöfflur (kex); allt þetta til ískremneyslu, ískremsíróp, vatnsís og fryst sælgæti, typpingar á ískrem eða ísmjólk, efni í ábæta einkum úr fæðuefnum sem tilheyra 30. flokki og efni í slíkar afurðir, mjöl, efni í íste, súkkulaðihúð, sírópshúð, efni til að búa til iðýfu, efni til kökuskreytinga, síróp til matar (ekki til lækninga eða drykkjargerðar), laukduft, kökubúðarvörur, brauðsnúðar og samlokur með innleggssneiðum, ostsneiðum, pylsum, pylsum með kryddbelgjum, bituðu kjöti, fiski, svínakjöti, lundum, kjúklingum, rækju eða humar; samlokur og brauðvörur allt til matar, bjúgusnúðar, smáréttir, enchilados og tómatsósa, fars úr kældu kjöti, ávaxtadrykkir, sódi og malt, drykkir sem tilheyra 30. flokki, brauð og brauðsnúðar sem innihalda soðinn mat og fljótandi efni með ávaxtabragði, óáfengir drykkir, efni og kjarnar til drykkjargerðar sem tilheyra 32. fl.; tómatsafi, ávaxtasafi, ávaxtakjarni (óáfengur) og kjarnaefni í 32. flokki til að búa til óáfenga drykki, vélar til framleiðslu og afgreiðslu frystra sætinda, ísvélar, ísskápar, kæliskápar, kælar með búnaði og tækjum til kælingar, allt til notkunar tilheyrandi geymslu og sölu ískrems, sætinda úr ískremi, efni til notkunar við framleiðslu ískrems og vatnsíss.

(Fl. 11, 29, 30, 32).

Skrás. 1974, nr. 42.
T 315/1973.

Skráningard. 24. jan. 1974.
Tilkynnt 23. ágúst 1973, kl. 14.50.

mána

Sól hf., Þverholti 19, Rvík.
Umboðsmaður: Auglýsingastofan ARGUS, Bolholti 6, Rvík.
Ávaxtasafa.

(Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 43.
T 314/1973.

Skráningard. 24. jan. 1974.
Tilkynnt 23. ágúst 1973, kl. 14.50.

Svala

Sól hf., Þverholti 19, Rvík.
Umboðsmaður: Auglýsingastofan ARGUS, Bolholti 6, Rvík.
Ávaxtasafi.

(Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 44.
T 376/1973.

Skráningard. 24. jan. 1974.
Tilkynnt 12. október 1973, kl. 15.00.

„Yðar eigin gosdrykkir"

Hafplast hf., Hraunbæ 178, Reykjavík.
Fyrir hráefni og tæki til gosdrykkjaframleiðslu í heimahúsum. (Fl. 1, 7).

Skrás. 1974, nr. 45. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 344/1973. Tilkynnt 14. sept. 1973, kl. 14.26.

SANYO

SANYO ELECTRIC CO. Ltd., 18, Keihan Hondori 2-chome, Moriguchi, Osaka, Japan.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson og Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Innlagningarefni til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og vatnsleiðslu, ásamt efni til hreinlætislagna í 11. flokki. Blöndunarvélar, ávaxtablöndunarvélar, þvottavélar, þvottahúsvélar, dælur, hárliðunartæki í 7. flokki, raflofthreinsitæki, rafhlöður, rafeindareiknivélar og aðrar rafmagnsvélar og tæki (þar með talin loftskeytatæki), í 9. fl, eðlisfræðileg- og efnafræðileg áhöld og tæki, hlutir til þeirra og fylgihlutir í 9. flokki, sjóntæki og áhöld (þó ekki raffræðileg tæki og áhöld) og hlutir þeirra og fylgihlutir (þó ekki í öðrum flokkum) í 9. flokki, mælinga- ljósmynda- og kennslutæki og áhöld, gleraugu, reiknitæki og hlutir til þeirra í 9. flokki, raffræðileg áhöld og tæki, rafmagnssenditæki og fylgihlutar þeirra, rafeindatæki og áhöld (þó ekki lækningatæki), rafmagnsefni í 9. flokki, sjálfsala í 9. flokki. (Fl. 7, 9, 11).

Skrás. 1974, nr. 46. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 245/1970. Tilkynnt 12. júní 1970, kl. 16.00.

Canola

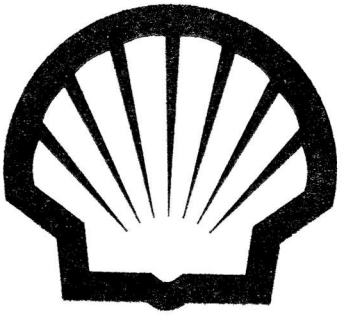
Canon Kabushiki Kaisha, 30—2, 3-chome, Shimomaruko, Ohtaku, Tokyo, Japan.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Raffræðileg áhöld og tæki, og allar aðrar vörur í 9. flokki. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 47. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 430/1973. Tilkynnt 14. nóvember 1973, kl. 9.55.

Svali

Sól hf. Þverholti 19—21, Reykjavík.
Umboðsmaður: Auglýsingaskrifstofan ARGUS, Bolholti 6, Reykjavík.
Ávaxtasafi-svaladrykkur. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 48. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 429/1973. Tilkynnt 14. nóvember 1973, kl. 9.50.

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit. Reykjavík.
FL: 1—34. Allar vörur í flokkunum. (Fl. frá 1—34).

Skrás. 1974, nr. 49. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 428/1973. Tilkynnt 14. nóvember 1973, kl. 9.50.

SHELL

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit. Reykjavík.
Allar vörur í flokkunum: (Fl. 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34).

Skrás. 1974, nr. 50. Skráningard. 24. jan. 1974.
T 431/1973. Tilkynnt 14. nóvember 1973, kl. 13.13.

LIGHTCAST II

Merck & Co., Inc., 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 10. flokki. (Fl. 10).

Skrás. 1974, nr. 51. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 186/1973. Tilkynnt 8. maí 1973, kl. 10.54.

UNIROYAL, Inc., 1230 Avenue of the Americas, New York, New York, 10020, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firma SIGURJÓNSSON & ÞÓR, Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél og alls konar skófatnaður í 25. flokki.
Merkið er skráð í rauðum lit. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 52. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 185/1973. Tilkynnt 7. maí 1973, kl. 12.35.

INTERLYO

Haco AG (Haco S. A.) (Haco Ltd.), Gümligen (Berne), Sviss.

Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Kjöt, fiskur, alifuglar og villibráð; kjötkraftur; niðursoðnir, þurrkaðir og sultaðir ávextir og grænmeti; ávaxtasulta og hlaup; egg, mjólk og aðrar mjólkurbúsafurðir; matarolíur og matarfeiti; niðursuðuvörur, súrsað grænmeti. Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sagó, kaffibætir; mjöl og matvörur úr korni; brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar; hunang, síróp; ger, lyftiduft; salt, sinnep; pipar, edik, vínedik, sósur; kryddvörur; ís. Landbúnaðar-, skógarhöggs- og garðræktarframleiðsla ásamt korni, sem ekki er talið í öðrum flokkum; lifandi dýr; nýir ávextir og grænmeti; fræ og sáðkorn; lifandi jurtir og lifandi blóm; fóðurvörur handa dýrum, malt. Öl og porteröl, ölkelduvatn og gosdrykkir og aðrir óáfengir drykkir; saft og aðrar efnablöndur til framleiðslu drykkja.
(Fl. 29, 30, 31, 32).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 15. janúar 1973.

Skrás. 1974, nr. 53. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 432/1973. Tilkynnt 14. nóvember 1973, kl. 16.42.

DALAPYLSA

Kjötiðnaðarstöð Sambandsins, Kirkjusandi, Reykjavík.
Kjötvörur í 29. flokki. (Fl. 29).

Skrás. 1974, nr. 54. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 433/1973. Tilkynnt 16. nóvember 1973, kl. 10.30.

DAFLON

BIOFARMA S. A., 22, Rue Garnier, 92201 Neuilly-sur-Seine, Frakklandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf sérstaklega til lækninga við æðasjúkdómum í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 55. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 434/1973. Tilkynnt 19. nóvember 1973, kl. 9.53.

ORUDIS

Société des Usines Chimiques Rhone-Poulenc 21 rue Jean Goujon Paris 8e, Frakklandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Lyf og lyfjavörur fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 56. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 435/1973. Tilkynnt 20. nóvember 1973, kl. 13.35.

CORMELIAN

F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Kemiskar vörur í þágu vísinda; kemisk efni til að varðveita matvæli óskemmd; sápur; ilmvörur; eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn; lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu; plástra; umbúðaefni; sótthreinsunarefni; efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 57. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 436/1973. Tilkynnt 21. nóvember 1973, kl. 10.00.

WALLRIT

Annebergsfabrikerna-Anneplas Aktiebolag, S-570 Smålands, Anneberg, Sweden.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Plasthúðaður pappír, aðallega veggklæðningarefni. (Fl. 27).

Skrás. 1974, nr. 58. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 380/1973. Tilkynnt 16. október 1973, kl. 8.50.

CONDOR

British Leyland UK Limited, Berkeley Square House, Berkeley Square, London W1X 6DL.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Ökutæki, hlutar og varahlutar þeirra. (Fl. 12).
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 27. apríl 1973.

Skrás. 1974, nr. 59. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 437/1973. Tilkynnt 22. nóvember 1973, kl. 15.35.

ISTEROPAC

BRACCO Industria Chimica S. p. A., Via E. Folli 50, 20134 Milano, Ítalíu.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðul, efnablöndur til hreinlætis og sótthreinsunar, fyrir menn og dýr í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 60. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 438/1973. Tilkynnt 22. nóvember 1973, kl. 16.35.

OPACISTER

BRACCO Industria Chimica S. p. A., Via E. Folli 50, 20134 Milano, Ítaliu.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðul, efnablöndur til hreinlætis og sótthreinsunar, fyrir menn og dýr; röntgen skugga efni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 61. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 439/1973. Tilkynnt 22. nóvember 1973, kl. 16.35.

PRONTOBARIO

BRACCO Industria Chimica S. p. A., Via E. Folli 50, 20134 Milano, Ítalíu.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðul, efnablöndur til hreinlætis og sótthreinsunar, fyrir menn og dýr; röntgen skugga efni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 62. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 440/1973. Tilkynnt 23. nóvember 1973, kl. 9.53.

TECTYL

ASHLAND OIL, INC. 1409 Winchester Avenue, Ashland, Kentucky, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Vinnsla og meðferð efnis og hluta, einkum ryðvarnarmeðferð. (Fl. 40).

Skrás. 1974, nr. 63. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 441/1973. Tilkynnt 23. nóvember 1973, kl. 13.19.

PERCEPTION

Bobbie Brooks, Incorporated, 3830 Kelley Avenue, Cleveland, Ohio 44114, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Fatnaðarvörur, þar með talið stígvél, skór og inniskór. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 64. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 442/1973. Tilkynnt 26. nóvember 1973, kl. 14.35.

GENOTHERM

FARBWERKE HOECHST AKTIENGESELLSCHAFT vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt/Main, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Plast-filmur og bönd í 17. flokki. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 65. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 443/1973. Tilkynnt 26. nóvember 1973, kl. 14.35.

GENAFOL

FARBWERKE HOECHST AKTIENGESELLSCHAFT vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt/Main, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Filmur og bönd úr plasti í 17. flokki. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 66. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 444/1973. Tilkynnt 26. nóvember 1973, kl. 14.35.

GUTTAGENA

FARBWERKE HOECHST AKTIENGESELLSCHAFT vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt/Main, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Plast-þynnur til skreytingar, fatnaðar í læknisfræðilegum og heilsusamlegum tilgangi, til framleiðslu á töskum (pokum), bókbands, möppum, skrautkössum (Zierkästen), yfirbreiðslur til að hlífa ritvélum og þess konar vélum, innpökkunarefni, matarílátum, einangrunarefni fyrir rafmagn, yfirbreiðslur fyrir borð og gólf í 17. flokki. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 67. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 445/1973. Tilkynnt 26. nóvember 1973, kl. 14.35.

NIVELLETTE

AB Malmö Strumpfabrik, Fack S-200 40 Malmö 8, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 68. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 446/1973. Tilkynnt 26. nóvember 1973, kl. 14.55.

PHASE TWO

British-American Tobacco Company, Limited, Westminster House, 7, Millbank London, S. W.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Unnið og óunnið tóbak, svo og sígarettu-síur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 69. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 448/1973. Tilkynnt 27. nóvember 1973, kl. 15.20.

INITHYRAN

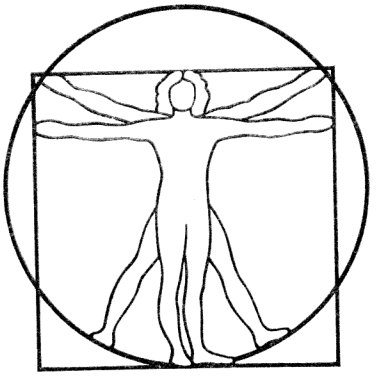
Novo Industrie A/S, Novo Allé, DK-2880 Bagsværd, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf og efnablöndur til nota sem meðul í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 70. Skráningard. 15. febr. 1974.
T 449/1973. Tilkynnt 28. nóvember 1973, kl. 16.05.

CARBONET

T. J. Smith & Nephew Limited, 101 Hessle Road, Hull, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Plástrar og efni til sáraumbúða við skurðaðgerðir og aðrar lækningar. (Fl. 5).

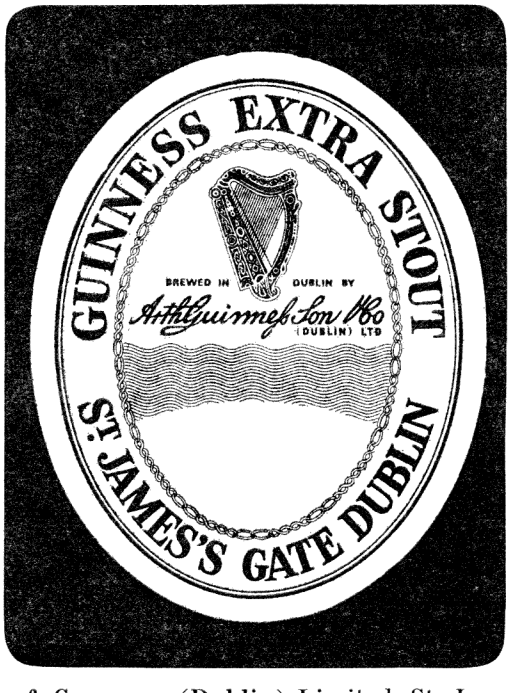
Skrás. 1974, nr. 71. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 450/1973. Tilkynnt 29. nóvember 1973, kl. 14.00.

TERRA
fyrir
HERRA

Fataverksmiðjan Gefjun, Snorrabraut 56, Reykjavík.
Discl: Skráning veitir ekki einkarétt á orðunum „fyrir herra".
Karlmannafatnaður. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 72. **Skráningard. 15. febr. 1974.**
T 451/1973. Tilkynnt 29. nóvember 1973, kl. 14.05.

Arthur Guiness **Son & Company** (Dublin) Limited, St. James's Gate, Dublin.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19.
Bjór (Stout). (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 73. **Skráningard. 22. mars 1974.**
T 233/1973. Tilkynnt 26. júní 1973, kl. 13.19.

CAROLINA

RIVIANA FOODS INC., 1900 American General Bldg., 2727 Allen Parkway, Houston, Texas, Bandaríki N.-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 30. flokki, að undanskildu kaffi, te, kókó, seyði og líki af því. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 74. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 453/1973. Tilkynnt 5. des. 1973, kl. 14.50.

APPEVITE

Beecham Group Limited, Beecham House, Great West Road, Brentford, Middlesex, TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Lyfjablöndur og efni fyrir menn og dýr í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 75. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 454/1973. Tilkynnt 6. des. 1973, kl. 15.25.

TEMP-RITE

ALADDIN INDUSTRIES, INCORPORATED, 1485 Merchandise Mart, Chicago, Illinois og 703—5 Murfreesboro Road, Nashville, Tennessee, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Færanleg einangruð ílát eins og hitaflöskur, sem samanstanda af innra íláti og ytri hlíf, og bakkar til að framreiða mat á. (Fl. 21).

Skrás. 1974, nr. 76. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 455/1973. Tilkynnt 7. des. 1973, kl. 10.55.

„NORISTERAT"

Fa. Schering AG, Berlin og Bergkamen, Müllerstr. 170—172 1 Berlin 65., Sambandslýðv. Þýskaland.
Umboðsmaður: Jón N. Sigurðsson, hrl., Rvík.
Efnablöndur í lyf og meðul. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 77. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 456/1973. Tilkynnt 7. des. 1973, kl. 13.30.

M/CAP

Merck & Co., Inc., 126 E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 78. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 457/1973. Tilkynnt 10. des. 1973, kl. 12.56

IMMOBILON

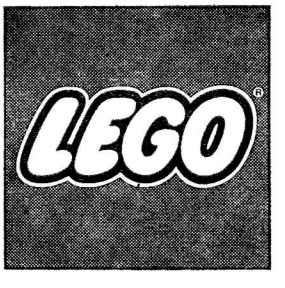
Reckitt & Colman Products Limited, Dansom Lane, Hull, Yorkshire, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lyf fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 79. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 458/1973. Tilkynnt 10. des. 1973, kl. 12.56.

REVIVON

Reckitt & Colman Products Limited, Dansom Lane, Hull, Yorkshire, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lyf fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 80. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 459/1973. Tilkynnt 10. des. 1974, kl. 15.24.

LEGO A/S; 7190 Billund, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 16, 20 og 28. flokki. (Fl. 16, 20, 28).

Skrás. 1974, nr. 81. Skráningard. 10. apríl 1974.
T 461/1973. Tilkynnt 11. des. 1973, kl. 13.11.

VIVRE

S.A. LES PARFUMS DE MOLYNEUX, 18, rue Marbeuf, París, Frakklandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Ilm- og fegrunarvörur, loftnæmar olíur, snyrtivörur, hárvatn, rauður andlitsfarði, efnablöndur til tannhirðingar og sápa. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 82. Skráningard. 10. apríl 1974.
T 462/1973. Tilkynnt 12. des. 1973, kl. 15.12.

unidata

Siemens Aktiengesellschaft, Berlín og München.
Umboðsmaður Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Raftækni- og rafagnatæki, rafmagnstæki til að taka við, vinna úr, senda, flytja, skipta, geyma og leggja fram upplýsingar og atriði; tæki til að gata og vinna úr gataspjöldum og strimlum: geymslubúnaður með segulplötu og prenttæki til að nota við úrtak fyrir gagnavinnslutæki, gagnasýningarbúnað; tæki, sem samanstanda af samstæðu ofangreindrar framleiðslu; hlutar allra ofangreindra tækja; upptökutæki til gagnageymslu. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, prentað mál, sér í lagi tímarit; forritunarfyrirmæli, forritunaráætlanir, forritunarskrár og forritanir í formi gataspjalda og gatastrimla fyrir úrvinnslutæki. Auglýsingar um rafmagnsreikningstæki; tækniráðleggingar, áætlanagerð og verk í sambandi við rafagnareikningstæki. Viðhald, viðgerðir og meðferð og eftirlit með rafagnareikningstækjum. (Fl. 9, 16, 37, 40).

Skrás. 1974, nr. 83. Skráningard. 10. apríl 1974.
T 463/1973. Tilkynnt 17. des. 1973, kl. 12.50.

CAT

CATERPILLAR TRACTOR CO., 100 N.E. Adams Street, Peoria, Illinois 61602, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Allar vörur í 12. flokki, einkum hjólbarðar og allar tegundir ökutækja, varahlutir og hlutar til þeirra. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 84. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 464/1973. Tilkynnt 17. des. 1973, kl. 12.50.

CATERPILLAR

CATERPILLAR TRACTOR CO., 100 N.E. Adams Street, Peoria, Illinois 61602, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand., polit., Rvík.
Allar vörur í 12. flokki, einkum hjólbarðar og allar tegundir ökutækja, varahlutir og hlutar til þeirra. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 85. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 467/1973. Tilkynnt 19. des. 1973, kl. 13.10.

VENT-O-VARM

Aksjeselskabet Jøtul, Grenseveien 97, Oslo 6, Noregi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 11. flokki. (Fl. 11).

Skrás. 1974, nr. 86. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 468/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 13.45.

MEDIDOSER

Merck & Co., Inc., 126. E. Lincoln Avenue, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Allar vörur í 10. flokki. (Fl. 10).

Skrás. 1974, nr. 87. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 469/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 14.40.

SPONGO

Kongsfoss Fabrikker A/S, Bygdøy Allé 5, Oslo 2, Noregi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Svampur og svampklútar í 21. flokki. (Fl. 21).

Skrás. 1974, nr. 88. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 473A/1973. Tilkynnt 24. des. 1973, kl. 11.20.

„adidas"

Adidas Sportschuhfabrik Adi Dassler KG, Am Bahnhof 85—22 Herzogenaurach Vestur-Þýskalandi.
Umboðsmaður: Ágúst Fjeldsted & Benedikt Blöndal, hrl., Lækjargötu 2, Rvík.
Töskur og poka, einkum til ferðalaga. (Fl. 18).

Skrás. 1974, nr. 89. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 474/1973. Tilkynnt 24. des. 1973, kl. 11.20.

Adidas Sportschuhfabrik Adi Dassler KG, Am Bahnhof 85—22 Herzogenaurach Vestur-Þýskalandi.
Umboðsmaður: Ágúst Fjeldsted & Benedikt Blöndal, hrl., Lækjargötu 2, Rvík.
Íþróttţa- og útivistarfatnað, einkum skó og yfirfatnað (m. a. æfingaföt, stuttbuxur, T-skyrtur, peysur, jakka, nærbuxur, prjónaföt og sokka). (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 90. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 475/1973. Tilkynnt 27. des. 1973, kl. 10.47.

LEUREN

Renz AG., Plastic Engineering, Hauptstrasse 82, CH-5624, BÜNZEN, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Leður- og vefnaðarvörulíki úr termoplasti til nota í töskuiðnaði, húsgagnaiðnaði, byggingariðnaði (undirlag fyrir veggfóður) og í bifreiðaiðnaði (áklæði yfir bólstrun). (Fl. 18).

Skrás. 1974, nr. 91. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 477/1973. Tilkynnt 31. des. 1973, kl. 11.24.

SAFARI

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, N.Y. 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlar, vindlingar og vindlinga-síur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 92. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 478/1973. Tilkynnt 31. des. 1973, kl. 11.24.

BIKLIN

Bristol-Myers Company, 345 Park Avenue, New York, New York 10022, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Fúkalyf í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 93. **Skráningard. 10. apríl 1974.**
T 466/1973. Tilkynnt 19. des. 1973, kl. 13.10.

BEROL

Berol Aktiebolag, Fack, 891 01 Örnsköldsvik, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 1, 2 og 3. flokki. (Fl. 1, 2, 3).

Skrás. 1974, nr. 94. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 398/1973. Tilkynnt 22. okt. 1973, kl. 14.52.

SPERRY

Sperry Rand Corporation, 1290 Avenue of the Americas, New York, New York 10019, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Allar vörur í 1.—4., 6.—9., 11.—14., 16, 17, 20.—22., 35, 37, 42.
(Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 35, 37, 42).

Skrás. 1974, nr. 95. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 399/1973. Tilkynnt 22. okt. 1973 kl. 14.52.

SPERRY

Sperry Rand Corporation, 1290 Avenue of the Americas, New York, New York 10019, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Rafagna-, úthljómbylgju-, vatns-, vökva-magnarar, eða tæki til að viðhalda lífi, ætluð til nota við almennar lækningar eða handlækningar. (Fl. 10).

Skrás. 1974, nr. 96. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 425/1973. Tilkynnt 12. nóv. 1973, kl. 9.00.

Kristinn Guðmundsson & Co. hf., Hafnargötu 80, Keflavík. (verslun.)
Verslunarrekstur. (Fl. 35).

Skrás. 1974, nr. 97. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 452/1970. Tilkynnt 16. okt. 1970, kl. 15.00.

POCKETRONIC

CANON KABUSHIKI KAISHA, 30-2 3-Chome, Shimomaruko, Ohta-Ku, Tokyo, Japan.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Rafmagnsútbúnaður og rafmagnstæki, rafmagnsreiknivélar og hlutar og fylgihlutir, sem tilheyra slíkum vörum. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 98. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 1/1974. Tilkynnt 2. jan. 1974, kl. 15.22.

LAPORTE

Laporte Industries Limited, Hanover House, 14 Hanover Square, London, W1R OBE, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Efnavörur til iðnaðar-, vísinda- ljósmyndunarnota, til nota í landbúnaði, skógrækt, gervi-resin; plast í formi dufts, vökvar og klístur til iðnaðarnota; efni til að varðveita matvæli, sútunarefni; bindiefni til iðnaðarnota. (Fl. 1).

Skrás. 1974, nr. 99. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 3/1974. Tilkynnt 2. jan. 1974, kl. 15.22.

VISIONA 69

Bayer AG., 5090 Leverkusen, Bayerwerk, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Gluggatjöld. Forhengi. Áklæði á húsgögn og kodda. Borðdúkar. Borðdúkasett. Borðdreglar. Rúmteppi. Ferðateppi. Samanofin teppi og dagteppi, sóltjöld og svalaforhengi úr vefnaði, áklæði fyrir sólhlífar og stóla, að undanskildum slíkum vörum úr pappír, þykkum pappír eða pappa. Sængurhlífar. Gólfteppi, undirlög fyrir gólfteppi, (lagt sérstaklega), áklæði fyrir baðherbergi, sérstaklega teppi við baðker og snyrtitæki. (Fl. 20, 24, 27).

Skrás. 1974, nr. 100. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 4/1974. Tilkynnt 2. jan. 1974, kl. 15.22.

SUPRALIN

Bayer AG., 5090 Leverkusen, Bayerwerk, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Gervi- eða uppbyggðir þræðir, sem einþáttungar eða sem margþátta óslitnir gerviþræðir. Vefnaður og prjónles úr gervi- eða uppbyggðum þráðum. (Fl. 22, 30).

Skrás. 1974, nr. 101. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 6/1974. Tilkynnt 3. jan. 1974, kl. 13.30.

SHIKARI

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 102. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 7/1974. Tilkynnt 4. jan. 1974, kl. 13.05.

TILCOTIL

F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Kemiskar vörur í þágu vísinda, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sápur, ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn, lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 103. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 10/1974. Tilkynnt 9. jan. 1974, kl. 11.37.

VILA CASTANHA

Meireles, Baptista & Cª, Limitada, Rua Justino Teixeira 701—711, Porto, Portugal.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Vín, konjak, sterkir drykkir, góðvín og líkjörvín. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 104. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 8/1974. Tilkynnt 4. jan. 1974, kl. 16.00.

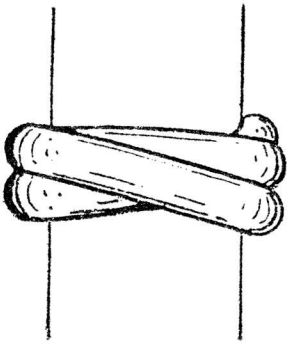
Teledyne Industries, Inc., 1901 Avenue of the Stars, Los Angeles, California.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Aflvélar, mótorar og hlutar þessa til byggingaframkvæmda, landbúnaðar, iðnaðar og efnisvinnslu, og útbúnaðar til raforkuframleiðslu, tæki til að breyta bensínvélum (ekki ökutækja) til að ganga fyrir steinolíu, hemlar, aflmiklir ræsar og tækjaútbúnaður, niðurskiptingar aflvéla og mótora (ekki ökutæki). Aflvélar, mótorar og hlutar þessa fyrir farartæki á láði og legi, tæki til að breyta bensínvélum lands og sjávar farartækja til að ganga fyrir steinolíu, hemlar, aflmiklir ræsar og tækjabúnaður, niðurskiptingar aflvéla og mótora í farartæki á sjó og landi.
(Fl. 7, 12).

Skrás. 1974, nr. 105. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 12/1974. Tilkynnt 11. jan. 1974, kl. 13.40.

MONOFORM

Wiggins Teape Limited, Gateway House, 1 Watting Street, London EC4P 4AU, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Pappír, pappírsvörur, stafrófsskrár og skrifpappír. (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 106. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 13/1974. Tilkynnt 14. jan. 1974, kl. 9.50.

Société anonyme Interlight, Pérolles 55, 1700 Fribourg, Sviss.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Góðmálmar og málmblöndur úr þeim ásamt vörum úr góðmálmum eða vörur með húð úr góðmálmum. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur; prentað mál blöð og tímarit, bækur; bókbandsefni; ljósmyndir; pappírssalavörur, bindiefni til notkunar við pappírsframleiðslu; hlutir til notkunar fyrir listamenn; penslar; ritvélar og skrifstofuáhöld (þó ekki húsgögn); hlutir til leiðbeininga og kennslu (þó ekki áhöld); spil; leturstafir; myndamót. (Fl. 14, 16).
Samkv. forgangsréttarák. Parísarsamþ. nýtur merkið verndar hér á landi frá 25. júlí 1973.

Skrás. 1974, nr. 107. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 14/1974. Tilkynnt 15. jan. 1974, kl. 9.00.

NORPACE

G.D. Searle & Co., Chicago, Illinois 60680, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
5. flokkur. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 108. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 17/1974. Tilkynnt 15. jan. 1974, kl. 16.10.

BECONASE

Allen & Hanburys Limited, Three Colts Lane, Bethnal Green, London E.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Efnablöndur og efni til nota sem meðul fyrir menn og dýr. (Fl. 5).
Merkið er skrásett í öllum litum, stærðum og gerðum.

Skrás. 1974, nr. 109. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 15/1974. Tilkynnt 15. jan. 1974, kl. 10.45.

SÝN, kvikmyndagerð, Lágmúla 5, Rvík. Pósthólf 887.
Umboðsmaður: Auglýsingastofan hf., Lágmúla 5, Rvík.
Alhliða kvikmyndagerð. (Fl. 35, 42).

Skrás. 1974, nr. 110. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 16/1974. Tilkynnt 15. jan. 1974, kl. 14.30.

Myndiðjan, Suðurlandsbraut 20, Rvík.
Umboðsmaður: Ástþór Magnússon, Hólastekk 6, Rvík.
Auglýsinga- og útbreiðslustarfs. Meðferð efna og vinnsla (Ljósmyndav.)
(Fl. 35, 40).

Skrás. 1974, nr. 111. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 18/1974. Tilkynnt 21. jan. 1974, kl. 15.20.

GLADSTONE

Louis Dobbelmann B.V., 6—12 Realengracht, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Tóbak og tóbaksvörur, hlutir fyrir reykingamenn og eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 112. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 19/1974. Tilkynnt 22. jan. 1974, kl. 13.27.

MANTANO

British-American Tobacco Company, (Nederland) B.V., 6—12, Realengracht, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Tóbak og tóbaksvörur, hlutir fyrir reykingamenn og eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 113. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 22/1974. Tilkynnt 28. jan. 1974, kl. 10.55.

ASMAGEN

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Lyfjablöndur og efni fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 114. **Skráningard. 23. apríl 1974.**
T 23/1974. Tilkynnt 28. jan. 1974, kl. 10.55.

GRADVAC

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Lyf og efni fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 115. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 26/1974. Tilkynnt 29. jan. 1974, kl. 13.15.

SALVEPLAST

SALVE S.A., 73, route de la Vignettaz-Sud, 1701 Fribourg, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, R.
Efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis; efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga; plástrar og efni til sáraumbúða (og annarra álíka umbúða), efni til tannfyllingar og til löku tannmóta; sótthreinsunarefni; efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 116. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 28/1974. Tilkynnt 31. janúar 1974, kl. 11.30.

NESQUIK

Société des produits Nestlé S.A., Vevey, Sviss.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Sjúkrafæða og drykkir. Landbúnaðar- og garðyrkjuvörur, kjöt, alifuglar, fiskur og unnar sjávarafurðir, súpur, hlaup, búðingsduft, niðursoðinn matur, tilbúnir réttir og frosnir eða þurrkaðir og niðursoðnir réttir, t. d. þurr-efni, sulta, egg, mjólk, ostur og aðrar mjólkurafurðir, mjólkurduft, matarolíur og matarfeiti, svo og sósur. Kaffi, kaffibæti, gervikaffi og efni úr gervikaffi, te og te-vörur, kókó og vörur búnar til úr kókó, súkkulaði, súkkulaðivörur, sætindi, sykur, kökubúðarvörur, kökur, ábætir, búðingar, ís til matar, efni til að búa til ís til matar, hunang og hunangslíki, matvörur úr hrísgrjónum, úr hveiti eða korni, einnig sem tilbúnir réttir, sósur krydd eða kryddvörur til matar. Bjór, ölkelduvatn, og aðrir óáfengir drykkir, síróp, duft og essensar til að framleiða óáfenga drykki. (Fl. 5, 29, 30, 32).

Skrás. 1974, nr. 117. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 29/1974. Tilkynnt 31. jan. 1974, kl. 15.17.

FROST

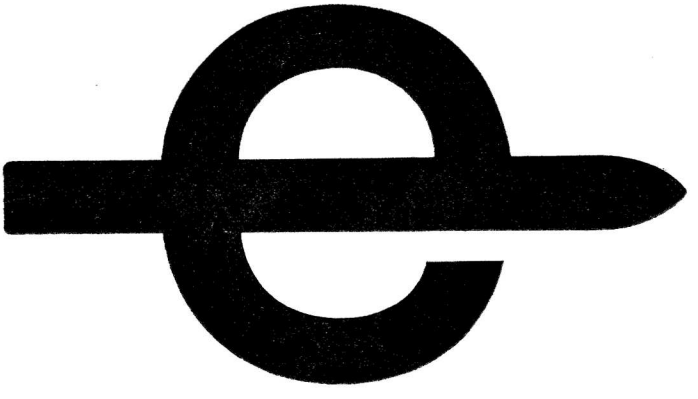
AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, R.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 118. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 30/1974. Tilkynnt 1. febr. 1974, kl. 10.55.

CUPRINOL

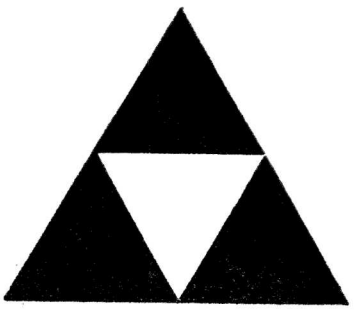
Cuprinol Limited, Adderwell, Frome, Somerset, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Rvík.
Efnavörur (sem ekki eru málaralitir) til notkunar við vatnsþéttun og til viðhalds á köðlum, netum, vefnaði, leðri, steinsmíði og ámóta efnum, og efnablöndur sem teljast til 1. flokks til notkunar við meðferð á trjám eftir klippingu, málning, viðarlitir, viðarbæs og efni til gagndreypingar á tré. (Fl. 1, 2).

Skrás. 1974, nr. 119. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 473/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 11.58.

Fischer Gesellschaft m.b.H., 4910 Ried im Innkreis, Griesgasse 10—12, Austurríki.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Íþróttaáhöld, einkum skíði, skíðabindingar, skíðastafir, sleðar, smásleðar, skautar, tvísleðar, farartæki á snjó, skíðapokar, veiðiáhöld, önglar, beita, hjól á veiðistengur, veiðistengur og veiðitæki, ping-pong borð, fótknettir, fjaðurknettir, badminton áhöld, badminton knatttré, golfkúlur, golfkylfur, hockey knettir, hockeykylfur, tennisspaðar, tennisknettir, sjóskíði, leikspil og leikföng, varahlutar til allra þessara vara. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 120. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 472/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 17.58.

Fischer Gesellschaft m.b.H., 4910 Ried im Innkreis, Griesgasse 10—12, Austurríki.

Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Bátar, mótorbátar, björgunarflekar, seglbátar, íþróttafatnaður svo sem fatnaður almennt, prjónafatnaður, strandjakkar, baðklæði strandföt, sundskýlur, strandbuxur, strandskór, reiðbuxur, sporthúfur, og hettur, sportskyrtur, sportbuxur, anorakar, skíðabuxur, skíða-utanyfirbuxur, skíða-skiptiföt, hanskar, snjóstígvél, vetrar-snjóstígvél, tennisskór, strandskór, íþróttaskór, leikfimiskór, skíðaskiptiskór. Íþróttaáhöld, einkum skíði, skíðabindingar, skíðastafir, sleðar, smásleðar, skautar, tvísleðar, farartæki á snjó, skíðapokar, veiðiáhöld, önglar, beita, hjól á veiðistengur, veiðistengur og veiðitæki, ping-pong borð, fótknettir, fjaðurknettir, badmintonáhöld, badminton-knatttré, golfkúlur, golfkylfur, hockey-knettir, hockey-kylfur, tennisspaðar, tennisknettir, sjóskíði, leikspil og leikföng, varahlutar til allra þessara vara. (Fl. 12, 25, 28).

Skrás. 1974, nr. 121. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 470/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 14.40.

Orange love

Deutsche Granini GmbH., Getränke-Industrie & Co., KG, Kammerratsheide 31, 4800 Bielefeld, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, R.

Ávaxtasafa, einkum appelsínusafa í 32 flokki. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 122. Skráningard. 23. apríl 1974.
T 476/1973. Tilkynnt 28. des. 1973, kl. 12.52.

PITNEY-BOWES

PITNEY-BOWES, INC., Walnut and Pacific Streets, Stamford, State of Connecticut, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Rvík.
Póststimplunarvélar, vélar til að yfirstimpla frímerki, skattstimplunarvélar, undirskriftavélar, pakkaskráningavélar, prentvélar fyrir heimilisföng og stimpilplötur fyrir þær, ásetningartæki fyrir blek, sem eru hlutar véla, vélar til að prenta á pappakassa, vélar til að brjóta arkir, vélar til að fylla í umslög, vélar til að stafla umslögum, vélar til að opna bréf, þrýstistimpilvélar og samanburðarvélar. (7. flokkur.) Sama og að ofan segir — til skrifstofunota. (16. flokkur). Talningavélar, póstvigtir, rafritunarvélar, (9. flokkur). Stillitæki, áherðandi tæki og pappír sem gerir afrit sjálfkrafa og sem nota ber með rafafritunarvélum. (1. flokkur). (Fl. 1, 7, 9, 16).

Skrás. 1974, nr. 123. Skráningard. 8. maí 1974.
T 5/1974. Tilkynnt 3. jan. 1974, kl. 11.12.

V.F.A.

Kabushiki Kaisha Hattori Tokeiten, 5—11, 4-Chome, Ginza, Chuo-Ku í Tokíó, Japan.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Úr, klukkur, gler, önnur tæki til tímamælinga og varahlutir (Fl. 14).

Skrás. 1974, nr. 124. Skráningard. 8. maí 1974.
T 24/1974. Tilkynnt 28. jan. 1974, kl. 15.00.

PACISYN

A/S Grindstedværket, 53, Jens Baggesens Vej, Aarhus, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 125. Skráningard. 8. maí 1974.
T 25/1974. Tilkynnt 28. jan. 1974, kl. 15.00.

HYPOSYN

A/S Grindstedværket, 53, Jens Baggesens Vej, Aarhus, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 126. **Skráningard. 8. maí 1974.**

T 32/1974. Tilkynnt 4. febr. 1973, kl. 14.30.

NILPED

American Cyanamid Company, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjum N-Ameríku.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.

Efni gegn sníkjudýrum á fólki og allar aðrar vörur í 5. fl. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 127. **Skráningard. 8. maí 1974.**

T 33/1974. Tilkynnt 4. febr. 1974, kl. 15.08.

LUXIRA

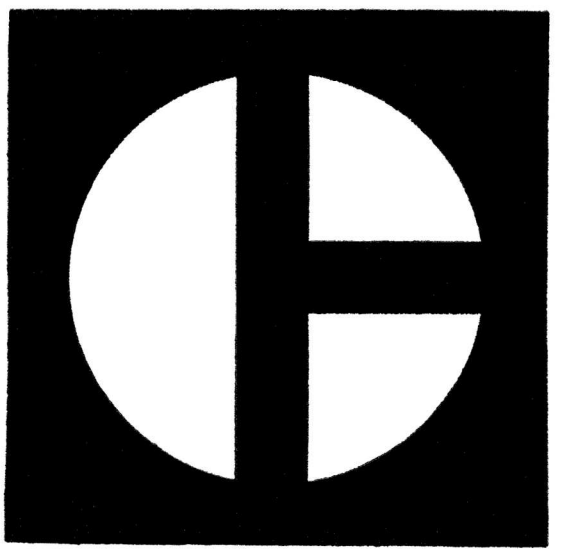
Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, 6230 Frankfurt (Main) 80, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.

Trefjar. Þráður og garn, vefnaðarvörur, fatnaðarvörur alls konar og hálsbindi. (Fl. 22, 23, 24, 25).

Skrás. 1974, nr. 128. **Skráningard. 8. maí 1974.**

T 465/1973. Tilkynnt 17. desember 1973, kl. 12.50.

CATERPILLAR TRACTOR CO., 100 N.E. Adams Street, Peoria, Illinois 61602, Bandaríkjunum.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Allar vörur í 12. flokki, einkum hjólbarðar og allar tegundir ökutækja, varahlutir og hlutar til þeirra. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 129. Skráningard. 8. maí 1974.
T 34/1974. Tilkynnt 4. febr. 1974, kl. 15.08.

HOSTAVINYL

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, 6230 Frankfurt (Main) 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Litarefni og liti í 2. flokki. (Fl. 2).

Skrás. 1974, nr. 130. Skráningard. 8. maí 1974.
T 35/1974. Tilkynnt 4. febr. 1974, kl. 15.08.

HOSTAPRINT

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, 6230 Frankfurt (Main) 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Litarefni og liti í 2. flokki. (Fl. 2).

Skrás. 1974, nr. 131. Skráningard. 8. maí 1974.
T 36/1974. Tilkynnt 4. febr. 1974, kl. 15.08.

HOSTASIN

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, 6230 Frankfurt (Main) 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Litarefni og liti í 2. flokki. (Fl. 2).

Skrás. 1974, nr. 132. Skráningard. 8. maí 1974.
T 37/1974. Tilkynnt 4. febr. 1974, kl. 15.08.

HOSTASOL

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, 6230 Frankfurt (Main) 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Litarefni og liti í 2. flokki. (Fl. 2).

Skrás. 1974, nr. 133. Skráningard. 8. maí 1974.
T 38/1974. Tilkynnt 5. febr. 1974, kl. 12.40.

TOPSPOT

SCARAB KNITWEAR LIMITED, 15, Berkeley Street London, W.1., Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Fatnaðarvörur. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 134. Skráningard. 8. maí 1974.
T 42/1974. Tilkynnt 6. febr. 1974, kl. 13.10.

DUCADOS

SKANDINAVISK TOBAKSKOMPAGNI A/S, Tobaksvejen 4, 2860 Søborg, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Allar vörur í 34. flokki. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 135. Skráningard. 8. maí 1974.
T 43/1974. Tilkynnt 6. febr. 1974, kl. 13.10.

BENAZMA

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Lyfjablöndur og efni fyrir menn og dýr í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 136. Skráningard. 8. maí 1974.
T 44/1974. Tilkynnt 7. febr. 1974, kl. 13.05.

CLUB DES MILLIONNAIRES

HAROLD T. GRIFFIN LIMITED, Terminal Warehouse, Toronto 117, Ontario, Kanada.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvk.
Sardínur, reykta síld, reykta kópsíld og makríl-flök í 29. flokki. (Fl. 29).

Skrás. 1974, nr. 137. **Skráningard. 8. maí 1974.**
T 45/1974. Tilkynnt 7. febr. 1974, kl. 15.00.

British-American Tobacco Company, Limited, Westminster House, 7, Millbank, London S.W., Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Unnið og óunnið tóbak. (Fl. 34).
Merkið er skrásett í öllum litum, stærðum og gerðum.

Skrás. 1974, nr. 138. **Skráningard. 8. maí 1974.**
T 50/1974. Tilkynnt 11. febr. 1974, kl. 11.50.

GUINNESS

Arthur Guinness Son & Company (Dublin) Limited, St. James s Gate, Dýflinni, Írlandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Bjór (stout, porter, ale og lageröl). (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 139. **Skráningard. 8. maí 1974.**
T 51/1974. Tilkynnt 11. febr. 1974, kl. 11.50.

HARP

Arthur Guinness Son & Company (Dublin) Limited, St. James s Gate, Dýflinni, Írlandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Reykjavík.
Bjór (stout, porter, ale og lageröl). (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 140. Skráningard. 8. maí 1974.
T 41/1974. Tilkynnt 5. febr. 1974, kl. 13.00.

Vereinigte Österreichische Eisen- und Stahlwerke — Alpine Montan Aktiengesellschaft, Vínarborg I, Friedrichstrasse 4, Austurríki.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Fl. 1. Efnavörur til iðnaðar-, vísindanota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt; tilbúinn áburður og dýraáburður, slökkvitæki, efni til herslu og kemiskar efnablöndur til lóðunar; bindiefni til iðnaðarnota; tilbúinn og gervi-harpiks, gerviefni til iðnaðarnota í formi dufts, vökva eða deigs.

Fl. 2. Málaralitir, fernis, lökk; ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (imprægnering) á tré; litarefni; bæsunarefni; litfestiefni.

Fl. 3 Efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum.

Fl. 4. Olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar olíur); smurningarefni; rykbindiefni; brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla) og efni til lýsingar.

Fl. 6. Óunnir og að nokkru leyti unnir, ódýrir málmar og blöndur úr þeim; akkeri, steðjar, bjöllur, völsuð og steypt byggingarefni; járnbrautarteinar og annað efni úr járni til járnbrautalagninga; keðjur (þó ekki drifkeðjur í ökutæki); leiðslukaðlar (kabler) og málmþráður (sem ekki er til rafmagnsnota); járnsmíðahlutir; málmpípur; málmrör; peningaskápar og peningakassar; stálkúlur; skeifur; naglar og skrúfur, aðrir hlutir úr ódýrum málmum, sem ekki teljast til annarra flokka; hrámálmur.

Fl. 7. Vélar og vélaáhöld; hreyflar (þó ekki í ökutæki); tengsl (koblingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki); stór landbúnaðaráhöld.

Fl. 8. Handverkfæri og áhöld; hnífasmíðavörur, högg- og lagvopn.

Fl. 9. Áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg, til landmælinga, raffræðileg (hér með talin loftskeytaáhöld og -tæki) til ljósmyndagerðar, til kvikmyndatöku og -sýninga og sjóntæki og -áhöld (optisk) ásamt tækjum og áhöldum til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, eftirlits (kontrol), björgunar og kennslu; peninga- og spilapeningasjálfsalar; talvélar, skráningartæki í peningakassa og reiknivélar; slökkvitæki.

Fl. 11. Innlagningarefni til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og vatnsleiðslu, ásamt efni til hreinlætislagna.

Fl. 12. Ökutæki; flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni).

Fl. 13. Skotvopn; skotfæri og kúlur; sprengiefni; flugeldar.

Fl. 17. Guttaperka, gúmmí, balata og gerviefni fyrir þessi efni ásamt vörum, sem framleiddar eru úr þessum efnum og ekki eru taldar í öðrum flokkum; efni til umbúða, þéttunar og einangrunar; asbest; gljásteinn (glimmer) og vörur úr þessu; slöngur, sem ekki eru úr málmi; þynnur, blokkir og stengur úr gerviefnum (ekki fullunnin).

Fl. 19. Byggingarefni, steinn og gervisteinn, sement, kalk, mörtel; gips og möl; pípur úr leir eða sementi; efni til vegalagna; asfalt; bik og bitumen; færanleg hús; steinminnismerki; reykháfar.

Fl. 20. Húsgögn, vörur (ekki taldar í öðrum flokkum), úr timbri eða gerviefnum.

Fl. 21. Minni hlutir til heimilishalds og eldhúsáhöld (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum); áhöld og efni til hreingerningar; stálull.

Fl. 35. Auglýsinga- og útbreiðslustarfsemi, þ. e. stjórnun eftirlits og ráðgjöf um iðnrekstur, skipulagning verkefna og ráðgefandi þjónusta.

Fl. 36. Tryggingastarfsrekstur og fjármálastarfsemi.

Fl. 37. Bygginga- og viðgerðastarfsemi.

Fl. 38. Upplýsingaþjónusta.

Fl. 39. Flutninga- og geymsluþjónusta.

Fl. 40. Vinnsla og meðferð efna og hluta.

(Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 17, 19, 20, 21, 35, 36, 37, 38, 39, 40).

Skrás. 1974, nr. 141. **Skráningard. 8. maí 1974.**

T 40/1974. Tilkynnt 5. febr. 1974, kl. 13.00.

VÖEST - ALPINE

Vereinigte Österreichische Eisen- und Stahlwerke — Alpine Montan Aktiengesellschaft, Vínarborg I, Friedrichstrasse 4, Austurríki.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Fl. 1. Efnavörur til iðnaðar-, vísindanota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt; tilbúinn áburður og dýraáburður, slökkvitæki, efni til herslu og kemiskar efnablöndur til lóðunar; bindiefni til iðnaðarnota; tilbúinn og gervi-harpiks, gerviefni til iðnaðarnota í formi dufts, vökva eða deigs.

Fl. 2. Málaralitir, fernis, lökk; ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (impræegnering) á tré; litarefni; bæsunarefni; litfestiefni.

Fl. 3. Efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum.

Fl. 4. Olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar olíur); smurningarefni; rykbindiefni; brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla) og efni til lýsingar.

Fl. 6. Óunnir og að nokkru leyti unnir, ódýrir málmar og blöndur úr þeim; akkeri, steðjar, bjöllur, völsuð og steypt byggingarefni; járnbrautarteinar og annað efni úr járni til járnbrautalagninga; keðjur (þó ekki drifkeðjur í ökutæki); leiðslukaðlar (kabler) og málmþráður (sem ekki er til rafmagnsnota); járnsmíðahlutir; málmpípur; málmrör; peningaskápar og peningakassar; stálkúlur; skeifur; naglar og skrúfur, aðrir hlutir úr ódýrum málmum, sem ekki teljast til annarra flokka; hrámálmur.

Fl. 7. Vélar og vélaáhöld; hreyflar (þó ekki í ökutæki); tengsl (koblingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki); stór landbúnaðaráhöld.

Fl. 8. Handverkfæri og áhöld; hnífasmíðavörur, högg- og lagvopn.

Fl. 9. Áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg, til landmælinga, raffræðileg (hér með talin loftskeytaáhöld og -tæki) til ljósmyndagerðar, til kvikmyndatöku og -sýninga og sjóntæki og -áhöld (optisk) ásamt tækjum og áhöldum til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, eftirlits (kontrol), björgunar og kennslu; peninga- og spilapeningasjálfsalar; talvélar, skráningartæki í peningakassa og reiknivélar; slökkvitæki.

Fl. 11. Innlagningarefni til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og vatnsleiðslu, ásamt efni til hreinlætislagna.

Fl. 12. Ökutæki; flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni).

Fl. 13. Skotvopn; skotfæri og kúlur; sprengiefni; flugeldar.

Fl. 17. Guttaperka, gúmmí, balata og gerviefni fyrir þessi efni ásamt vörum, sem framleiddar eru úr þessum efnum og ekki eru taldar í öðrum flokkum; efni til umbúða, þéttunar og einangrunar; asbest; gljásteinn (glimmer) og vörur úr þessu; slöngur, sem ekki eru úr málmi; þynnur, blokkir og stengur úr gerviefnum (ekki fullunnin).

Fl. 19. Byggingarefni, steinn og gervisteinn, sement, kalk, mörtel; gips og möl; pípur úr leir eða sementi; efni til vegalagna; asfalt; bik og bitumen; færanleg hús; steinminnismerki; reykháfar.

Fl. 20. Húsgögn, vörur (ekki taldar í öðrum flokkum), úr timbri eða gerviefnum.

Fl. 21. Minni hlutir til heimilishalds og eldhúsáhöld (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum); áhöld og efni til hreingerningar; stálull.

Fl. 35. Auglýsinga- og útbreiðslustarfsemi, þ. e. stjórnun eftirlits og ráðgjöf um iðnrekstur, skipulagning verkefna og ráðgefandi þjónusta.

Fl. 36. Tryggingastarfsrekstur og fjármálastarfsemi.

Fl. 37. Bygginga- og viðgerðastarfsemi.

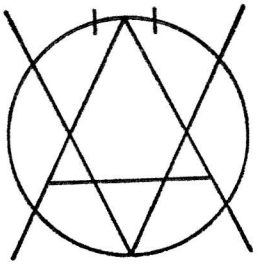
Fl. 38. Upplýsingaþjónusta.

Fl. 39. Flutninga- og geymsluþjónusta.

Fl. 40. Vinnsla og meðferð efna og hluta.

(Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 17, 19, 20, 21, 35, 36, 37, 38, 39, 40).

Skrás. 1974, nr. 142. Skráningard. 8. maí 1974.
T 39/1974. Tilkynnt 5. febr. 1974, kl. 13.00.

Vereinigte Österreichische Eisen- und Stahlwerke — Alpine Montan Aktiengesellschaft, Vínarborg I, Friedrichstrasse 4, Austurríki.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Fl. 1. Efnavörur til iðnaðar-, vísindanota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt; tilbúinn áburður og dýraáburður, slökkvitæki, efni til herslu og kemiskar efnablöndur til lóðunar; bindiefni til iðnaðarnota; tilbúinn og gervi-harpiks, gerviefni til iðnaðarnota í formi dufts, vökva eða deigs.

Fl. 2. Málaralitir, fernis, lökk; ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (imprægnering) á tré; litarefni; bæsunarefni; litfestiefni.

Fl. 3. Efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum.

Fl. 4. Olíur og fituefni til iðnaðarnota (þó ekki matarolíur og feitiefni til matar eða loftnæmar olíur); smurningarefni; rykbindiefni; brennsluefni (hér með talin brennsluefni fyrir hreyfla) og efni til lýsingar.

Fl. 6. Óunnir og að nokkru leyti unnir, ódýrir málmar og blöndur úr þeim; akkeri, steðjar, bjöllur, völsuð og steypt byggingarefni; járnbrautarteinar og annað efni úr járni til járnbrautalagninga; keðjur (þó ekki drifkeðjur í ökutæki); leiðslukaðlar (kabler) og málmþráður (sem ekki er til rafmagnsnota); járnsmíðahlutir; málmpípur; málmrör; peningaskápar og peningakassar; stálkúlur; skeifur; naglar og skrúfur, aðrir hlutir úr ódýrum málmum, sem ekki teljast til annarra flokka; hrámálmur.

Fl. 7. Vélar og vélaáhöld; hreyflar (þó ekki í ökutæki); tengsl (koblingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki); stór landbúnaðaráhöld.

Fl. 8. Handverkfæri og áhöld; hnífasmíðavörur, högg- og lagvopn.

Fl. 9. Áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg, til landmælinga, raffræðileg (hér með talin loftskeytaáhöld og -tæki) til ljósmyndagerðar, til kvikmyndatöku og -sýninga og sjóntæki og -áhöld (optisk) ásamt tækjum og áhöldum til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, eftirlits (kontrol), björgunar og kennslu; peninga- og spilapeningasjálfsalar; talvélar, skráningartæki í peningakassa og reiknivélar; slökkvitæki.

Fl. 11. Innlagningarefni til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og vatnsleiðslu, ásamt efni til hreinlætislagna.

Fl. 12. Ökutæki; flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni).

Fl. 13. Skotvopn; skotfæri og kúlur; sprengiefni; flugeldar.

Fl. 17. Guttaperka, gúmmí, balata og gerviefni fyrir þessi efni ásamt vörum, sem framleiddar eru úr þessum efnum og ekki eru taldar í öðrum flokkum; efni til umbúða, þéttunar og einangrunar; asbest; gljásteinn (glimmer) og vörur úr þessu; slöngur, sem ekki eru úr málmi; þynnur, blokkir og stengur úr gerviefnum (ekki fullunnin).

Fl. 19. Byggingarefni, steinn og gervisteinn, sement, kalk, mörtel; gips og möl; pípur úr leir eða sementi; efni til vegalagna; asfalt; bik og bitumen; færanleg hús; steinminnismerki; reykháfar.

Fl. 20. Húsgögn, vörur (ekki taldar í öðrum flokkum), úr timbri eða gerviefnum.

Fl. 21. Minni hlutir til heimilishalds og eldhúsáhöld (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum); áhöld og efni til hreingerningar; stálull.

Fl. 35. Auglýsinga- og útbreiðslustarfsemi, þ. e. stjórnun eftirlits og ráðgjöf um iðnrekstur, skipulagning verkefna og ráðgefandi þjónusta.

Fl. 36. Tryggingastarfsrekstur og fjármálastarfsemi.

Fl. 37. Bygginga- og viðgerðastarfsemi.

Fl. 38. Upplýsingaþjónusta.

Fl. 39. Flutninga- og geymsluþjónusta.

Fl. 40. Vinnsla og meðferð efna og hluta.

(Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 17, 19, 20, 21, 35, 36, 37, 38, 39, 40).

Skrás. 1974, nr. 143. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 9/1974. Tilkynnt 8. janúar 1974, kl. 13.20.

SUPRISTOL

NORDMARK-WERKE GMBH, Postfach 44, 2082 Uetersen 1, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Lyf og efnablöndur til nota sem meðul í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 144. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 27/1974. Tilkynnt 31. janúar 1974, kl. 9.05.

SENGARD

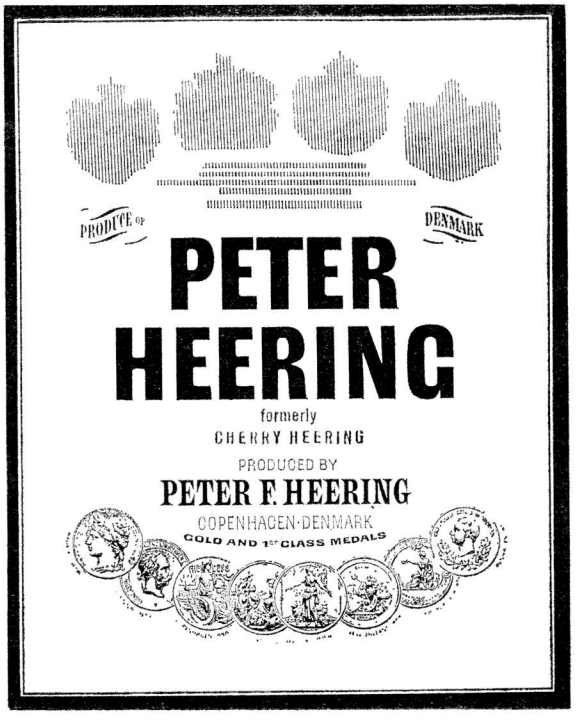
A. H. Robins Company, Incorporated, 1407 Cummings Drive, Richmond, Virginia 23220, Bandaríkjunum.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Lyf til útrýmingar á skordýrum. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 145.
T 46/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 8. febrúar 1974, kl. 11.35.

PETER F. HEERING, Overgaden neden Vandet 11, DK-1414 Kaupmannahöfn K, Danmörku.

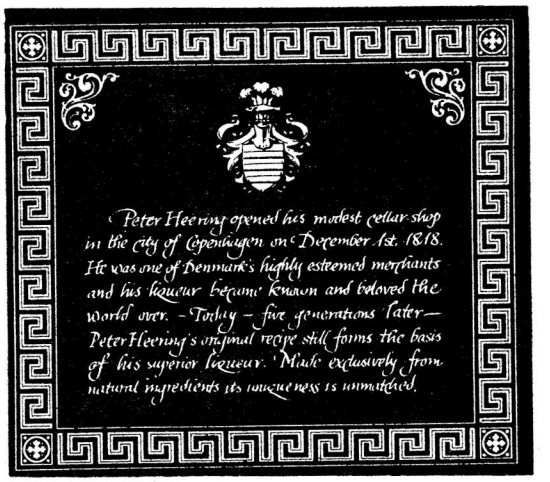
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Allar vörur í 32., 33. flokki. (Fl. 32, 33).

Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1974, nr. 146.
T 47/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 8. febrúar 1974, kl. 11.35.

PETER F. HEERING, Overgaden neden Vandet 11, DK-1414 Kaupmannahöfn K, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 32., 33. flokki. (Fl. 32, 33).
Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1974, nr. 147.
T 52/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 11. febrúar 1974, kl. 15.06.

NANORMON

Nordisk Insulinlaboratorium, Ved Stadion 2, 2820 Gentofte, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 148.
T 53/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 11. febrúar 1974, kl. 15.06.

THE HARDWEAR CLOTHING COMPANY, 30 Great Portland Street, London W1N 5AD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Fatnaðarvörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 149.
T 54/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 12. febrúar 1974, kl. 12.33.

DENTOSAL

AB Dentosal, Enebybergsvägen 16, S-182 36 DANDERYD, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Tannkrem, munnskolunarvatn og tannburstar. (Fl. 3, 21).

Skrás. 1974, nr. 150. **Skráningard. 16. maí 1974.**
T 55/1974. Tilkynnt 12. febrúar 1974, kl. 16.40.

Kristján R. Runólfsson, Vorsabæ 1, Reykjavík.
Húsgögn. (Fl. 20).
Discl. Skráningin veitir ekki einkarétt á orðum í lesmáli merkisins.

Skrás. 1974, nr. 151. **Skráningard. 16. maí 1974.**
T 56/1974. Tilkynnt 12. febrúar 1974, kl. 16.40.

Kristján R. Runólfsson, Vorsabæ 1, Reykjavík.
Húsgögn. (Fl. 20).
Discl. Skráningin veitir ekki einkarétt á orðum í lesmáli merkisins.

Skrás. 1974, nr. 152. **Skráningard. 16. maí 1974.**
T 57/1974. Tilkynnt 12. febrúar 1974, kl. 16.40.

Kristján R. Runólfsson, Vorsabæ 1, Reykjavík.
Veitingastarfsemi. (Fl. 42).
Discl. Skráningin veitir ekki einkarétt á orðum í lesmáli merkisins.

Skrás. 1974, nr. 153. Skráningard. 16. maí 1974.
T 58/1974. Tilkynnt 13. febrúar 1974, kl. 9.00.

sunda borg

Heild hf., Klettagörðum, Reykjavík. (Fl. 42).

Skrás. 1974, nr. 154. Skráningard. 16. maí 1974.
T 59/1974. Tilkynnt 13. febrúar 1974, kl. 12.09.

SYNTROGEL

F. Hoffmann-La Roche & Co. Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Kemiskar vörur í þágu vísinda, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sápur, ilmvörur, eteroliur, fegrunarmeðul, hárvötn, lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 155. Skráningard. 16. maí 1974.
T 60/1974. Tilkynnt 15. febrúar 1974, kl. 10.17.

OFTALENT

Weiders Farmasøytiske A/S, Hausmannsgaten 6, Osló 1, Noregi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 156.
T 61/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 15. febrúar 1974, kl. 11.00.

hagkaup

Hagkaup, Skeifan 15, Reykjavík, Box 1401, Reykjavík. (Fl. 35).

Skrás. 1974, nr. 157.
T 62/1974.

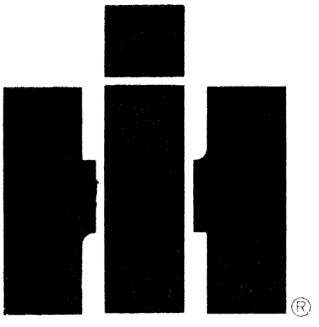
Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 18. febrúar 1974, kl. 13.40.

White Horse Distillers Limited, 99, Borron Street, Glasgow, Skotlandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19.
Whisky. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 158. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 65/1974. Tilkynnt 19. febrúar 1974, kl. 11.52.

International Harvester Company, 401 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois 60611, Bandaríkjunum.

Umboðsmaður: Kristinn Gunnarsson, hrl., Reykjavík.

Kornbindigarn. (Fl. 23).

Skrás. 1974, nr. 159. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 66/1974. Tilkynnt 19. febrúar 1974, kl. 11.52.

International Harvester Company, 401 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois 60611, Bandaríkjunum.

Umboðsmaður: Kristinn Gunnarsson, hrl., Reykjavík.

Hlutar úr járnsteypu og járnsmíði. (Fl. 6).

Skrás. 1974, nr. 160. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 70/1974. Tilkynnt 20. febrúar 1974, kl. 12.55.

FERMIPAN

GIST-BROCADES N. V., 1, Wateringseweg, DELFT, Hollandi.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Ger og gervörur til bökunar. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 161.
T 72/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 20. febrúar 1974, kl. 16.00.

CATAPRESAN

C. H. Boehringer Sohn, 6507 Ingelheim am Rhein, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðul í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 162.
T 73/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 21. febrúar 1974, kl. 13.40.

MOTHERS PRIDE

RHM Bakeries Limited, RHM Centre, 152 Grosvenor Road, London, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtssræti 29, Reykjavík.
Brauð, kökur og sælgæti úr hveitimjöli. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 163.
T 74/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 21. febrúar 1974, kl. 13.40.

NIMBLE

RHM Bakeries Limited, RHM Centre, 152 Grosvenor Road, London, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtssræti 29, Reykjavík.
Brauð, kökur og sælgæti úr hveitimjöli. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 164.
T 75/1974.

Skráningard. 16. maí 1974.
Tilkynnt 21. febrúar 1974, kl. 13.40.

MR. KIPLING

RHM Bakeries Limited, RHM Centre, 152 Grosvenor Road, London, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtssræti 29, Reykjavík.
Brauð, kökur og sælgæti úr hveitimjöli. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 165. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 76/1974. Tilkynnt 22. febrúar 1974, kl. 12.45.

FREVIVA

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA, Englandi.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Gólfhreinsunarefni, gólffægingarefni, efni til að fjarlægja bletti (þó ekki blettaefni til meðferðar á vefnaðarvöru), efni til eyðingar á skordýrum, lirfum, sveppum, plöntum og meindýrum, möleyðingarefni, efni til útrýmingar á óværu, skordýrafælandi efni, lofthreinsunarefni og lykteyðandi efni (ekki til líkamlegra nota) og eyðandi efni, sótthreinsunarefni, rafknúnir eimar. (Fl. 3, 5, 9).

Skrás. 1974, nr. 166. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 77/1974. Tilkynnt 22. febrúar 1974, kl. 15.00.

Louis Dobbelmann B. V., 6—12 Realengracht, Amsterdam, Hollandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Tóbak, tóbaksframleiðsla, hlutir fyrir reykingamenn og eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 167. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 78/1974. Tilkynnt 28. febrúar 1974, kl. 9.00.

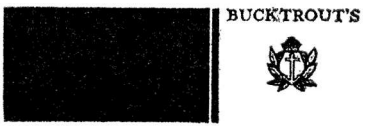
TEAC®

Teac Europe B. V., Kabelweg 45—47, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg, til landmælinga, raffræðileg (hér með talin loftskeytaáhöld og -tæki), til ljósmyndagerðar, til kvikmyndatöku og -sýninga og sjóntæki og -áhöld (optisk) ásamt tækjum og áhöldum til vigtunar, mælinga, merkjasendinga, eftirlits (kontrol), björgunar og kennslu; peninga- og spilapeningasjálfsalar; talvélar, skráningartæki í peningakassa og reiknivélar.
(Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 168. **Skráningard. 16. maí 1974.**

T 79/1974. Tilkynnt 28. febrúar 1974, kl. 13.55.

British-American Tobacco Company, Limited, Westminster House, 7, Millbank, London S.W., Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Unnið og óunnið tóbak. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 169. **Skráningard. 16. maí 1974.**

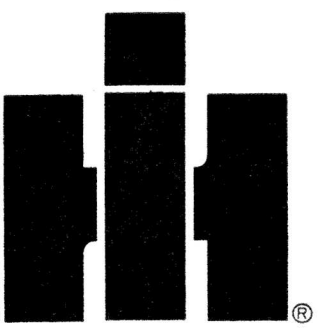
T 89/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 12.40.

TEMANA

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA. Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Allar vörur í flokkunum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 16, 17, 18, 21, 22, 29, 30, 31, 33, 34.
(Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 16, 17, 18, 21, 22, 29, 30, 31, 33, 34).

Skrás. 1974, nr. 170. **Skráningard. 28. maí 1974.**

T 67/1974. Tilkynnt 19. febrúar 1974, kl. 11.52.

International Harvester Company, 401 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois 60611, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Kristinn Gunnarsson, hrl., Reykjavík.

Landbúnaðarvélar, þar á meðal mykjuhleðslutæki, kornuppskeruvélar, tæki til að gróðursetja matjurtir, kornskurðar- og bindivélar, bindivélar til að festa við dráttarvél, bindivélar með ýtu, vélar til að skera öx af korni og lyfta þeim á vagn, kornuppskeru- og þreskisamstæður, vélar til að binda kornlanir, lyftitæki, kornskurðarvélar, þreskivélar, rísbindivélar, rísþreskivélar, bómullartínsluvélar, bómullaruppskeruvélar, sláttuvélar, rakstrarvélar, dreifivélar, hliðarrakstrar- og breiðsluvélar, hleðsluvélar allar gerðir, heyhirðingarvélar, vélar til að stafla korni, sátupressur, alfalfa þreskivélar, smáraþreskivélar, gróðursetningarvélar, sáðplóga, lúplóga, sáð- og lúplóga, kornskurðar- og bindivélar, skurðarvélar fyrir súrhey, uppskeruvélar fyrir súrhey, súrheysþurrkur, vélar sem hreinsa korn og skera úrganginn niður í fóður, vélar til að afhýða baunir, gróðursetningarvélar fyrir maís, vélar til að gera holur fyrir jurtir og sæði, bómullarsáðvélar, vélar til kartöfluútsæðis, kornsáningarvélar, dreifsáðvélar, vélar til að sá alfalfa og grasi, skilvindur, mjaltavélar, sáðvélar, plóga við dráttarvélar, kalkdreifara, gróðursetningarvélar fyrir baunir, plöntunarvélar fyrir rófur, maís, bindivélar, vélar til að taka upp rófur, þrýstitæki á sáðvélar, dreifiblaðsplóga, plóga með sæti, sætislausa plóga, sáðplóga, plóga með misgengum plötum, plötuherfi, dráttarvélar með herfi, garðherfi, herfiplóga, sáðplóga fyrir flæðiengi, fjaðraherfi, broddherfi, lúplóga fyrir akra, broddherfi til lúningar, lúvélar, lúplóga fyrir jurtaraðir, moldarmulningsvélar, akurvaltara, bómullarskurðvélar, plötuherfi fyrir beð, reyrplóga, lúplóga, mótorvélar, dráttarvélar, dráttarvélar fyrir vegi, iðndráttarvélar, vélart il að afhýða maís, vélar til að mala fóður, fóðurkvarnir, heypressur, vélar til að taka upp kartöflur, fóðurkvarnir, vélar til að mala sykurreyr, fóðurkvarnir með hömrum, mykjudreifara, kalkdreifara, áburðardreifara, úðunarvélar, skurðvélar, hverfisteina, tengingar á dráttarvélar, tæki til að dreifa varnarlegi yfir jurtir, tæki til að taka upp og binda þær, dieselvélar og varahluta þeirra. (Fl. 7, 8, 12).

Skrás. 1974, nr. 171. **Skráningard. 28. maí 1974.**

T 68/1974. Tilkynnt 19. febrúar 1974, kl. 15.20.

Ferd. Andersen & Co., Smedeland 36, Glostrup, Danmörku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Kaffi, kaffikjarni, kaffiduft (fljót lagað kaffi), kaffilíki. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 172. **Skráningard. 28. maí 1974.**
T 69/1974. Tilkynnt 19. febrúar 1974, kl. 15.20.

Cafca Kaffe-Import A/S, Vesterlundvej 19, Herlev, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sagó, kaffibætir; mjöl og matvörur úr korni; brauð, kex, kökur, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar; hunang, síróp, ger, lyftiduft; salt; sinnep; pipar, edik, vínedik, sósur; kryddvörur, ís.
(Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 173. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 31/1974. Tilkynnt 1. febr. 1974, kl. 11.00.

PLEVIT

Gruppo Lepetit S.p.a., Via Roberto Lepetit 8, Milano, Ítalíu.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Lyfjafræðilegar afurðir. (Fl. 5).

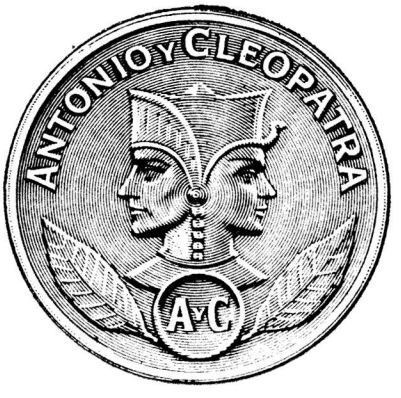
Skrás. 1974, nr. 174. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 64/1974. Tilkynnt 19. febr. 1974, kl. 15.06.

HENKEL & CIE GMBH, D-4000 Düsseldorf 1, Postfach 1100, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Flokkur: 1. Efnavörur til iðnaðar-, vísinda- eða ljósmyndunarnota og einnig til nota í landbúnaði, skógrækt og garðrækt; tilbúinn áburður og dýraáburður, slökkvitæki, efni til herslu og kemiskar efnablöndur til lóðunar; efni til niðursuðu á matvælum; görfunarefni; bindiefni til iðnaðarnota. 2. Málaralitir, fernis, lökk; ryðvarnarefni og efni til gagndreypingar (imprægnering) á tré; litarefni; bæsunar-

efni; trjákvoða; blaðmálmar og málmduft til nota fyrir málara og skreytingamenn. 3. Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fata- og dúkaþvottar; efnablöndur til hreingerninga, fægingar og blettahreinsunar ásamt slípiefnum; sápa, ilmvörur (parfumerivörur); loftnæmar (æteriskar) olíur, efnablöndur til andlitssnyrtingar, hárvatn; efnablöndur til tannhirðingar. 5. Efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis; efnablöndur til nota við sérstakt mataræði fyrir börn og sjúklinga; plástrar og efni til sáraumbúða (og annarra álíka umbúða), efni til tannfyllingar og til töku tannmóta; sótthreinsunarefni; efnablöndur til útrýmingar illgresi, meindýrum og óværu. 16. Bindiefni til notkunar við pappírsframleiðslu; (pappírssalavörur). (Fl. 1, 2, 3, 5, 16).

Skrás. 1974, nr. 175. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 80/1974. Tilkynnt 1. mars 1974, kl. 15.10.

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 176. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 81/1974. Tilkynnt 1. mars 1974, kl. 15.10.

A&C

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 177. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 82/1974. Tilkynnt 1. mars 1974, kl. 15.10.

ANTONIO Y CLEOPATRA

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 178. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 90/1974. Tilkynnt 5. mars 1974, kl. 15.14.

GYLLING

AB Gylling & Co., Fack, 161 11 BROMMA 11, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Tæki og áhöld til vísindalegra starfa, siglingatæki, landmælingatæki, rafmagnstæki (þar í útvarpstæknileg), ljósmyndunartæki, kvikmyndunartæki, og ljósfræðileg tæki og áhöld, áhöld og tæki til vigtunar, mælinga, merkjagjafa og eftirlits, björgunartæki, tæki, sem vinna sjálfvirkt með innkasti mynta, fételjarar, og reiknivélar, slökkvitæki, sérstaklega hljómvarps og sjónvarpstæki, plötuspilarar, segulbandstæki, talsímar, stilliborð fyrir talsíma, magnarar, magnarar fyrir kallkerfi, loftnet, hlutar fyrir áðurnefnd tæki, sérstaklega hátalarar, hljóðnemar, prentaðar rásir, rafsegulstraumskiptar (Relays), veljarar, tæki til framleiðslu rafstraums, rafeindalampar og smárar (Transistors), áhöld og tæki til að senda viðvörunarmerki, og til mælingar á stærðum gegnum opinbert símakerfi. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 179. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 92/1974. Tilkynnt 7. mars 1974, kl. 15.25.

Gallaher Limited, Virginia House, 134—148 York Street, Belfast, Írlandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Tóbak, unnið og óunnið. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 180. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 94. Tilkynnt 8. mars 1974, kl. 14.30.

TRIXPLAST

Plastpokaverksmiðjan OS hf., Vatnagörðum 6, Reykjavík.
Umbúðir úr plasti og öðrum efnum, einkum plasti. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 181. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 95/1974. Tilkynnt 8. mars 1974, kl. 15.53.

SWISS KNIGHT

Gerber Cheese Co. Ltd., also trading as Gerberkäse AG and Fromage Gerber SA, 1, Allmendstrasse, Thoune, Sviss.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Ostur og aðrar mjólkurafurðir, pakkaður og niðursoðinn matur. (Fl. 29).
Merkið er í hvítum og rauðum lit.

Skrás. 1974, nr. 182. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 96/1974. Tilkynnt 11. mars 1974, kl. 11.30.

IMODIUM

Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey 08903, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki, einkum efnablöndur til nota sem meðul, meðul handa dýrum og efnablöndur til hreinlætis. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 183. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 97/1974. Tilkynnt 11. mars 1974, kl. 11.30.

SEDEX

Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey 08903, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Kvalastillandi og taugaróandi lyf. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 184. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 98/1974. Tilkynnt 11. mars 1974, kl. 12.37.

Bataro

Badische Tabakmanufaktur Roth-Händle GmbH & Co, D-7630 Lahr/Schwarzwald, Sambandslýðv. V-Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Óunnið tóbak og tóbaksafurðir. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 185. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 99/1974. Tilkynnt 11. mars 1974, kl. 15.20.

TREK

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 186. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 100/1974. Tilkynnt 12. mars 1974, kl. 16.50.

CCL

C.C.L. Systems Limited, an English Company of Manufacturers and Merchants of Cabco House, Ewell Road, Surbiton, Surrey, Englandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í alþj. flokki. 6. (Fl. 6).

Skrás. 1974, nr. 187.
T 101/1974.

Skráningard. 30. júlí 1974.
Tilkynnt 14. mars 1974, kl. 12.00.

Plastos

Plastpokaverksmiðjan OS hf., Vatnagörðum 6, Reykjavík.
Umbúðir úr plasti og öðrum efnum, einkum plasti. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 188.
T 393/1973.

Skráningard. 30. júlí 1974.
Tilkynnt 17. okt. 1973, kl. 14.00.

W. Koreska GmbH., Wattgasse 48, A-1171 Wien, Austurríki.
Umboðsmaður: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Fjölritunarblek, kalkipappír, fjölritunarpappír, stensla, indigopappír, ritvélarbönd, leiðréttingarpappír, leiðréttingarvökva, límbönd, merkimiða og merkirúllur með límí, efni og tæki til hreinsunar á ritvélarstöfum, hectographicpappír.
(Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 189. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 260/1973. Tilkynnt 23. júlí 1973, kl. 13.50.

BONDED

WILKINSON SWORD LIMITED, Sword House, Totteridge Road, High Wycombe, Buckinghamshire, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rakvélar, blöð í rakvélar, rafmagnsrakvélar, blöð til nota í rafmagnsrakvélar, áhöld til að skammta blöð í rakvélar og rafmagnsrakvélar. (Fl. 8).

Skrás. 1974, nr. 190. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 12/1973. Tilkynnt 22. jan. 1973, kl. 9.00.

HICKEY-NICHOLSON

Macdonald Tobacco Inc., (a Canadian Corporation), Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar, reyktóbak og tóbaksafurðir. (Fl. 34).
Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 20. nóv. 1972.

Skrás. 1974, nr. 191. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 13/1973. Tilkynnt 22. jan. 1973, kl. 9.00.

HICKEY'S

Macdonald Tobacco Inc., (a Canadian Corporation), Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar, reyktóbak og tóbaksafurðir. (Fl. 34).
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar um vernd eignarétt-inda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 23. okt. 1972.

Skrás. 1974, nr. 192. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 104/1974. Tilkynnt 18. mars 1974, kl. 9.00.

"PERSONNA DOUBLE II"

Philip Morris Incorporated, a corporation organized and existing under the laws of the State of Virginia, 100 Park Avenue, New York, New York 10017, U.S.A.
Umboðsmaður: Guðjón Styrkársson, hrl., Aðalstræti 9, Rvík. (Fl. 8).

Skrás. 1974, nr. 193. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 105/1974. Tilkynnt 19. mars 1974, kl. 16.50.

WINTERMINTS

Wm. Wrigley Jr. Company, a Delaware Corporation, 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkin.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í 30. flokki. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 194. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 389/1970. Tilkynnt 4. sept. 1970, kl. 13.45.

NEW LEAF

Philip Morris Incorp., félag í Virginiu fylki, með aðalskrifstofu að 100 Park Avenue, New York, N.Y. 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Guðjón Styrkársson, hrl., Reykjavík.
Tóbak og tóbaks-framleiðsla, þar á meðal sígarettur, vindla og pípu-tóbak. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 196. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 83/1974. Tilkynnt 1. mars 1974, kl. 16.50.

RIVERLON

United Merchants and Manufacturers (UK) Ltd (Trading as Riverdale (UK) & Company), Newlay, Leeds LS13 1EF, Englandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Afmæld vefnaðarvara, ofin efni, sem er afmæld vefnaðarvara, gluggatjöld. (Fl. 24).

Skrás. 1974, nr. 197. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 84/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 10.22.

VERNACROM

Fisons Limited, Fison House, Grosvenor Street, London, Englandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Lyf handa mönnum og dýrum og hreinlætisefni; barnafæða og sjúkrafæða; plástrar; efni í sáraumbúðir; tannfyllingarefni; tannlæknavax; sótthreinsunarefni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 198. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 85/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 10.22.

OPTICROM

Fisons Limited, Fison House, Grosvenor Street, London, Englandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Lyf handa mönnum og dýrum og hreinlætisefni; barnafæða og sjúkrafæða; plástrar; efni í sáraumbúðir; tannfyllingarefni; tannlæknavax; sótthreinsunarefni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 199. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 86/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 10.22.

DISCROM

Fisons Limited, Fison House, Grosvenor Street, London, Englandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Lyf handa mönnum og dýrum og hreinlætisefni; barnafæða og sjúkrafæða; plástrar; efni í sáraumbúðir; tannfyllingarefni; tannlæknavax; sótthreinsunarefni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 200. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 87/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 10.22.

VICROM

Fisons Limited, Fison House, Grosvenor Street, London, Englandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Lyf handa mönnum og dýrum og hreinlætisefni; barnafæða og sjúkrafæða; plástrar; efni í sáraumbúðir; tannfyllingarefni; tannlæknavax; sótthreinsunarefni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 201. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 88/1974. Tilkynnt 4. mars 1974, kl. 10.22.

CROMALEX

Fisons Limited, Fison House, Grosvenor Street, London, Englandi.
Umboðsmaður: Magnús Thorlacius, hrl., Hafnarstræti 19, Rvík.
Lyf handa mönnum og dýrum og hreinlætisefni; barnafæða og sjúkrafæða; plástrar; efni í sáraumbúðir; tannfyllingarefni; tannlæknavax; sótthreinsunarefni. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 202. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 102/1974. Tilkynnt 15. mars 1974, kl. 11.00.

ALCAN

Aluminum Company of Canada, Limited, 1 Place Ville Marie, Montreal 113, Quebec, Kanada.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Aluminiumsulfat, fluorspar, aluminiumfluorat, Kryolit, (Natriumálfluorat), klór, aluminiumsúrefni, aluminiumvetni, plötur til steinprentunar, leysiefni til lóðunar og kveikingar. Málmþynnur, málmduft, litarefni úr málmum. Blokkir, bjöllur, smáar blokkir og klumpar úr ódýrum málmum, hálfunnir og fullunnir hlutar, svo sem steyptir, hamraðir og útpressaðir hlutar, teinar, stengur, þræðir, plötur, þunnar plötur, þynnur, sérsmíðaðir hlutar, pípur, rör, rennur, klumpar, tilsniðin smíðaefni, málmkorn, byggingarvörur, sérstaklega klæðning, stigajárn, súluskreytingar, gluggakistur, gluggar, skrautgluggatjöld, þakklæðning, veggjaklæðning, dyr, þakrennur, hlutar til húsagerðar, til skrauts og burðar, handrið fyrir hraðbrautir og járnbrautir, og hlutar og tengingar fyrir slíkt, gámar, (containers), suðuþráður, málmduft. Bullur fyrir brennslu-aflvélar, hreyfildrifnar vökvaþrýstidælur og hlutar og tengingar fyrir slíkt, þjöppublöð. Áhöld og tæki, sérstaklega tengur fyrir steypustyrktarjárn, krókpressur, tengur til að vinda saman steypustyrktarjárn, samskeytingar, endurbættir boltaskerar, handknúðar vökvaþrýstidælur. Stöðluð sýnishorn fyrir litrófsgreiningar, rafleiðslur, hlutar og tæki til raflagna, sérstaklega tengingar, endastykki, úttök, viðgerðarrör, tengihlutar, tengiklemmur, tappar, tenglar, styrktarteinar, sveifludeyfar. Bátar, vörubifreiðaskrokkar, hlutar og tengistykki fyrir slíkt, bullur í brennslu-aflvélar. Plastefni sem þynnur, til nota í iðnaði sem vaf og umbúðir og annara nota. Flát, tæki til matreiðslu til nota á heimilum og stofnunum, eldhúsáhöld. (Fl. 1, 2, 6, 7, 8, 9, 12, 17, 21).

Skrás. 1974, nr. 203. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 103/1974. Tilkynnt 15. mars 1974, kl. 11.00.

Aluminum Company of Canada, Limited, 1 Place Ville Marie, Montreal 113, Quebec, Kanada.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Aluminiumsulfat, fluorspar, aluminiumfluorat, Kryolit, (Natriumálfluorat), klór, aluminiumsúrefni, aluminiumvetni, plötur til steinprentunar, leysiefni til lóðunar og kveikingar. Málmþynnur, málmduft, litarefni úr málmum. Blokkir, bjöllur, smáar blokkir og klumpar úr ódýrum málmum, hálfunnir og fullunnir hlutar, svo sem steyptir, hamraðir og útpressaðir hlutar, teinar, stengur, þræðir, plötur, þunnar plötur, þynnur, sérsmíðaðir hlutar, pípur, rör, rennur, klumpar, tilsniðin smíðaefni, málmkorn, byggingarvörur, sérstaklega klæðning, stigajárn, súluskreytingar, gluggakistur, gluggar, skrautgluggatjöld, þakklæðning, veggjaklæðning, dyr, þakrennur, hlutar til húsagerðar, til skrauts og burðar, handrið fyrir hraðbrautir og járnbrautir, og hlutar og tengingar fyrir slíkt, gámar, (containers), suðuþráður, málmduft. Bullur fyrir brennslu-aflvélar, hreyfildrifnar vökvaþrýstidælur og hlutar og tengingar fyrir slíkt, þjöppublöð. Áhöld og tæki, sérstaklega tengur fyrir steypustyrktarjárn, krókpressur, tengur til að vinda saman steypustyrktarjárn, samskeytingar, endurbættir boltaskerar, handknúðar vökvaþrýstidælur. Stöðluð sýnishorn fyrir litrófsgreiningar, rafleiðslur, hlutar og tæki til raflagna, sérstaklega tengingar, endastykki, úttök, viðgerðarrör, tengihlutar, tengiklemmur, tappar, tenglar, styrktarteinar, sveifludeyfar. Bátar, vörubifreiðaskrokkar, hlutar og tengistykki fyrir slíkt, bullur í brennslu-aflvélar. Plastefni sem þynnur, til nota í iðnaði sem vaf og umbúðir og annara nota. Flát, tæki til matreiðslu til nota á heimilum og stofnunum, eldhúsáhöld. (Fl. 1, 2, 6, 7, 8, 9, 12, 17, 21).

Skrás. 1974, nr. 204. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 106/1974. Tilkynnt 20. mars 1974, kl. 13.13.

PARSUN

American Cyanamid Company, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Fúkalyf og allar aðrar vörur í 5. fl. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 205. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 107/1974. Tilkynnt 20. mars 1974, kl. 14.51.

ICE-RESCUE

Björgunartækni S/F, Bugðulæk 1, Reykjavík. (Fl. 22, 35).

Skrás. 1974, nr. 206. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 108/1974. Tilkynnt 20. mars 1974, kl. 14.51.

BJÖRGUNARTÆKNI

Björgunartækni S/F, Bugðulæk 1, Reykjavík.
Verslunarrekstur fl. 35 og 22. (Fl. 22, 35).

Skrás. 1974, nr. 207. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 109/1974. Tilkynnt 21. mars 1974, kl. 14.56.

BEECHAM DIPSOL

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyfjablöndur og efni fyrir dýr í 5. fl. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 208. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 112/1974. Tilkynnt 25. mars 1974, kl. 12.30.

TERRAPIC

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre London S.E.1, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Efnavörur til landbúnaðarins, garðræktar og skógræktar, tilbúinn áburður og dýraáburður, sáningaráburður (seed dressings), efni til að eyða skordýrum, lirfum, sveppum og meindýrum, lindýraeyðar og ormaeyðar, efni til að útrýma illgresi, meindýrum og óværu, skordýrafælandi efni, reykefni til að svæla út óþrifnað, efnavörur til dýralækninga, skolunar- og baðlyf fyrir dýr, lyf gegn innýflaormum, lofthreinsunarefni, sótthreinsunarefni, lykteyðandi efni. (Fl. 1, 5).

Skrás. 1974, nr. 209. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 113/1974. Tilkynnt 25. mars 1974, kl. 12.30.

NEMATRAP

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre London S.E.1, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Efnavörur til landbúnaðarins, garðræktar og skógræktar, tilbúinn áburður og dýraáburður, sáningaráburður (seed dressings), efni til að eyða skordýrum, lirfum, sveppum og meindýrum, lindýraeyðar og ormaeyðar, efni til að útrýma illgresi, meindýrum og óværu, skordýrafælandi efni, reykefni til að svæla út óþrifnað, efnavörur til dýralækninga, skolunar- og baðlyf fyrir dýr, lyf gegn innýflaormum, lofthreinsunarefni, sótthreinsunarefni, lykteyðandi efni. (Fl. 1, 5).

Skrás. 1974, nr. 210. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 114/1974. Tilkynnt 25. mars 1974, kl. 13.28.

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Tóbak, hvort sem heldur er unnið eða óunnið; vindlingar, vindlar og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 211. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 116/1974. Tilkynnt 26. mars 1974, kl. 15.21.

ALUPENT

C.H. Boehringer Sohn, 6507 Ingelheim am Rhein, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 212. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 115/1974. Tilkynnt 26. mars 1974, kl. 15.21.

QUADRA-TRAC

Jeep Corporation, 14250 Plymouth Road, Detroit, Michigan 48232, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ökutæki, aflyfirfærslukerfi fyrir ökutæki á landi og hreyfla fyrir ökutæki á landi. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 213. Skráningard. 30. júlí 1974.
T 117/1974. Tilkynnt 26. mars 1974, kl. 15.21.

BUSCOPAN

C.H. Boehringer Sohn, 6507 Ingelheim am Rhein, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 214. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 118/1974. Tilkynnt 26. mars 1974, kl. 15.21.

EFFORTIL

C.H. Boehringer Sohn, 6507 Ingelheim am Rhein, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 215. **Skráningard. 30. júlí 1974.**
T 129/1974. Tilkynnt 2. apríl 1974, kl. 11.50.

LUCKY WOOD

Kobayashi Kogyo Kabushiki Kaisha (Kobayashi Industrial Co., Ltd.) 11—35, Minami 5-chome, Tsubame-shi, Niigata-ken, Japan.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Hnífasmíðavörur, gafflar og skeiðar, minni hlutir til heimilishalds og ílát til heimilishalds og eldhúss (þó ekki úr góðmálmum eða með húð úr góðmálmum).
Fl. 8, 21. (Fl. 8, 21).

Skrás. 1974, nr. 216. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 123/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

WINBORGS

CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 29. flokki. (Fl. 29).

Skrás. 1974, nr. 217. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 124/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

MAZOLA

CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 29. flokki. (Fl. 29).

Skrás. 1974, nr. 218. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 125/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

ARGO

CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 29. og 30. flokki (Fl. 29,30).

Skrás. 1974, nr. 219. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 126/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

ALSA

CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 29. og 30. flokki. (Fl. 29,30).

Skrás. 1974, nr. 220. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 130/1974. Tilkynnt 2. apríl 1974, kl. 13.10.

Twentieth Century-Fox Film Corporation, félag skráð í Delaware, Pósthólf 900, Beverly Hills, California 90213, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Grammófónplötur, segulbandshylki og bönd. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 221. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 127/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

DEXTROPUR

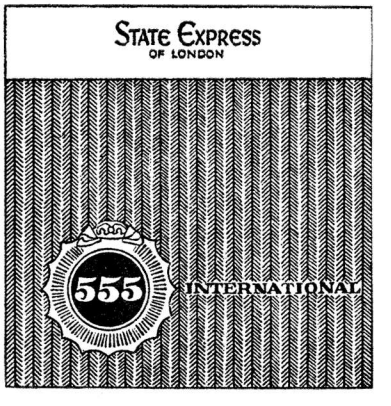
CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 30. flokki. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 222. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 131/1974. Tilkynnt 2. apríl 1974, kl. 13.10.

BUTTERBALL

Swift & Company, félag skráð í Delaware, 115 West Jackson Boulevard, Chicago, Illinois, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Kjöt, lifandi fugla, og matreidda fugla, grænmeti, egg og smjör; rjómaís; frosna eggjamjólk, og svaladrykk, og allar aðrar vörur í 29., 30. og 31. flokki.
(Fl. 29, 30, 31).

Skrás. 1974, nr. 223. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 133/1974. Tilkynnt 5. apríl 1974, kl. 15.08.

Ardath Tobacco Company Limited, 211, Piccadilly, London, W., Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Rvík.
Tóbak óunnið og unnið. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 224. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 134/1974. Tilkynnt 5. apríl 1974, kl. 15.11.

Exwarn

Drägerwerk Aktiengesellschaft, Moislinger Allee 53/55, 24 Lübeck, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Áhöld og tæki til mælinga, merkjasendinga, og eftirlits (kontrol) í 9. flokki.
(Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 225. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 136/1974. Tilkynnt 8. apríl 1974, kl. 14.34.

OK

GENERAL MOTORS CORPORATION, West Grand Boulevard and Cass Avenue, Detroit, Michigan 48202, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Bifreiðar og hlutar til þeirra, sem teljast til 12. flokks.
(Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 226. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 137/1974. Tilkynnt 9. apríl 1974, kl. 11.52.

MINOBRONC

American Cyanamid Company, Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjum N-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Fúkalyf og lyfjasamsetningu við hósta. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 227. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 138/1974. Tilkynnt 10. apríl 1974, kl. 11.50.

ATAGON

SMITHKLINE CORPORATION, 1500 Spring Garden Street, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 228. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 139/1974. Tilkynnt 10. apríl 1974, kl. 11.50.

TAGOMEL

SMITHKLINE CORPORATION, 1500 Spring Garden Street, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 229. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 143/1974. Tilkynnt 10. apríl 1974, kl. 11.50.

CONTICARD

Jörgen Kolni, c/o Sanfarm-Products AB., P. O. Box 47087, S-402 58, Göteborg, Svíþjóð.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Nafnskírteini og afsláttarkort; prentað mál í viðskiptum, til upplýsinga og auglýsinga, (þó ekki fyrir teiknibólur). (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 230. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 144/1974. Tilkynnt 17. apríl 1974, kl. 11.30.

DEXTRO-ENERGI

CPC International Inc., International Plaza, Englewood Cliffs, New Jersey 07632, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 231. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 146/1974. Tilkynnt 17. apríl 1974, kl. 11.30.

PASTIROL

Oy Strengberg Ab., Koskitie 10, Oulu, Finnlandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 30. flokki. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 232. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 147/1974. Tilkynnt 18. apríl 1974, kl. 13.10.

HULSTKAMP

Gedistilleerd Groep Nederland B.V., Van Cleeffstraat 2—14, Schiedam, Hollandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Eimað áfengi í 33. flokki. (Fl. 33)

Skrás. 1974, nr. 233. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 145/1974. Tilkynnt 17. apríl 1974, kl. 11.30.

PIORAL

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Fúkalyf fyrir menn og dýr í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 234. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 148/1974. Tilkynnt 18. apríl 1974, kl. 13.10.

MORGAN'S

MORGAN'S POMADE COMPANY LIMITED, Colewood Road Industrial Estate, Swalecliffe, Whitstable, Kent, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Snyrtivörur, sem ekki eru lyf, fegrunarvörur, hárhirðingarvörur og shampó í 3. flokki. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 235. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 149/1974. Tilkynnt 19. apríl 1974, kl. 8.50.

FASIGN

AVERY PRODUCTS CORPORATION, a corporation of California, 415 Huntington Drive, San Marino, California 91108, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Þynnur fyrir endurskinsmerki. (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 236. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 150/1974. Tilkynnt 19. apríl 1974, kl. 11.35.

GARDIFIX

Gardisette International AG., Pilatusstrasse 38, Ch — 6003, Luzern, Sviss.
Umboðsmaður: hrl., Jón N. Sigurðsson, Reykjavík.
Gluggatjalda- og dyratjaldaútbúnaður og tilheyrandi, svo sem gluggatjalda — -stengur, -borða, -rennibrautir, -rima, -hjól, -klemmur og -leiðara. Dyra- og veggtjaldaumbúnað og festingar. Sérstakar gluggatjaldaumbúðir, heilar og í hlutum. (Fl. 24, 26).

Skrás. 1974, nr. 237. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 152/1974. Tilkynnt 19. apríl 1974, kl. 13.16.

RADO
DIAMASTER

Schlup & Cie. AG (Schlup & Cie. S.A.) (Schlup & Co. Ltd.), Bielstrasse 43, Lengnau, Sviss.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Úr og hluta þeirra í 14. flokki. (Fl. 14).

Skrás. 1974, nr. 238. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 153/1974. Tilkynnt 22. apríl 1974, kl. 10.40.

GEVALIA

GENERAL FOODS CORPORATION, 250 North Street, White Plains, New York 10625, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 30. flokki. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 239. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 119/1974. Tilkynnt 27. mars 1974, kl. 15.00.

BISOLVON

Dr. Karl Thomae GmbH., Postfach 720, Birkendorferstrasse 65, 795 Biberach, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 240. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 120/1974. Tilkynnt 27. mars 1974, kl. 15.00.

PERSANTIN

Dr. Karl Thomae GmbH., Postfach 720, Birkendorferstrasse 65, 795 Biberach, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 241. **Skráningard. 6. ágúst 1974.**
T 121/1974. Tilkynnt 27. mars 1974, kl. 15.00.

SILOMAT

Dr. Karl Thomae GmbH., Postfach 720, Birkendorferstrasse 65, 795 Biberach, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 242. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 156/1974. Tilkynnt 23. apríl 1974, kl. 10.55.

INCARB

The International Synthetic Rubber Company Limited, Brunswick House, Brunswick Place, Southampton SO9 3AT, Englandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Gúm og gervigúm; blöndur og samsetningar úr gúmi og gervigúmi; plastefni, allt tilheyrandi 17. flokki, og vörur í 17. flokki, sem framleiddar eru úr sérhverjum framanrituðum efnum. (Fl. 17).

Skrás. 1974, nr. 243. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 157/1974. Tilkynnt 24. apríl 1974, kl. 11.45.

ROTAVATOR

Rotary Hoes Limited, Station Road, West Horndon, Essex, Englandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Landbúnaðarvélar og áhöld og hlutar til þeirra í 7. flokki. (Fl. 7).

Skrás. 1974, nr. 244. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 122/1974. Tilkynnt 29. mars 1974, kl. 14.38.

Festo Pneumatic

Festo-Maschinenfabrik Gottlieb Stoll, Ulmerstrasse 48, Esslingen, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Stjórntækjahlutar fyrir þrýstiloft, það er: Þrýstiloftsstrokkar, lokar og rennilokar, varahlutar fyrir þrýstiloftstæki, hljóðdeyfar á þrýstiloftsstrokka, framfærslutæki og tengiborð, stjórnað með þrýstilofts-vökvaþrýsting, þrýstiloftsstjórntæki fyrir pressur og gatapressur, borvélar og aðfærslutæki stjórnað með þrýstilofti, trésmíðavélar stjórnað með þrýstilofti. (Fl. 7).

Skrás. 1974, nr. 245. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 111/1974. Tilkynnt 21. mars 1974, kl. 17.00.

ALADIONE

Gruppo Lepetit S.p.a., Via Roberto Lepetit 8, Milano, Ítalíu.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Lyffræðilegar afurðir. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 246. Skráningard. 6. ágúst 1974.
T 471/1973. Tilkynnt 21. des. 1973, kl. 16.55.

NATTERMANN

A. Nattermann & Cie. GmbH, 5000 Köln 30, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 247. Skráningard. 16. ágúst 1974.
T 128/1974. Tilkynnt 1. apríl 1974, kl. 16.25.

MONDAMIN

Maizena Gesellschaft mbH, Spaldingstrasse 218, 2 Hamburg 1, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapióka, sagó, kaffibæti; mjöl og matvörur úr korni; brauð, kex, kökur, kökufyllingu, sætabrauð og kökubúðarvörur, ís til matar, eftirmat alls konar; hunang, dökkt sýróp; ger, lyftiduft; salt, sinnep; pipar, edik, sósur, kryddvörur alls konar. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 248. Skráningard. 16. ágúst 1974.
T 71/1974. Tilkynnt 20. febr. 1974, kl. 16.00.

GHIA S.p.A., 5, Via A. da Montefeltro, 10134, TURIN, Ítalíu.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ökutæki og hlutar til þeirra, ökutæki og yfirbyggingar fyrir vélknúin ökutæki og hlutar til þeirra. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 249. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 155/1974. Tilkynnt 23. apríl 1974, kl. 10.55.

S m y x

Olivin GmbH., Aarstrasse 1, Wiesbaden, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ilmvörur, fegrunarvörur, loftnæmar (æteriskar) olíur. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 250. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 159/1974. Tilkynnt 29. apríl 1974, kl. 13.00.

M & R

MARTINI & ROSSI S.p.A., 42 Corso Vittorio Emanuele II, Torino, Ítalíu.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Bjór, öl og porteröl, vín, sterkir drykkir og líkjörar. (Fl. 32, 33).

Skrás. 1974, nr. 251. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 161/1974. Tilkynnt 20. apríl 1974, kl. 13.38.

C V C C

Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha, 5, 5-chome, Yaesu, Chuo-ku, Tokyo, Japan.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.
Ökutæki, einkum bifreiðar, tvíhjóla vélknúin ökutæki og hluta þeirra. Vélar, einkum sprengihólfsvélar fyrir ökutæki og hluta þeirra; vélar, einkum sprengihólfsvélar, þó ekki fyrir ökutæki og hluta þeirra. (Fl. 7 og 12).

Skrás. 1974, nr. 252. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 162/1974. Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

E S C O R T

Skandinavisk Tobakskompagni A/S, Tobaksvejen 4, 2860 Søborg, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 34. flokki. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 253. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 163/1974. Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

FISHER-PRICE

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 254. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 164/1974. Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

PLAY FAMILY

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 255. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 165/1974. Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 256. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 166/1974. Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 257. Skráningard. 16. ágúst 1974.

T 169/1974. Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 9.00.

Rambla

Harder, Meiser & Co., D 28 Bremen, Breitenweg 29, Þýskalandi.

Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Ávextir, kál, — þessar vörur ýmist ferskar, þurrkaðar, djúpkældar eða niðursoðnar, — sveppir, ávaxtamauk, ávaxtasafa, kálsafi sem drykkur, óáfengir drykkir einkum ávaxtasafadrykkir, lifandi blóm, gerviblóm, kjötvörur og bjúgu.

(Fl. 29, 31, 32).

Skrás. 1974, nr. 258. Skráningard. 16. ágúst 1974.

T 172/1974. Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 13.15.

MULTIPERLA

F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.

Kemiskar vörur í þágu vísinda, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sápur; ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn; lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 259. Skráningard. 16. ágúst 1974.

T 173/1974. Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 13.15.

UPERIDON

F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.

Kemiskar vörur í þágu vísinda, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sápur; ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn; lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 260. Skráningard. 16. ágúst 1974.
T 174/1974. Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 13.55.

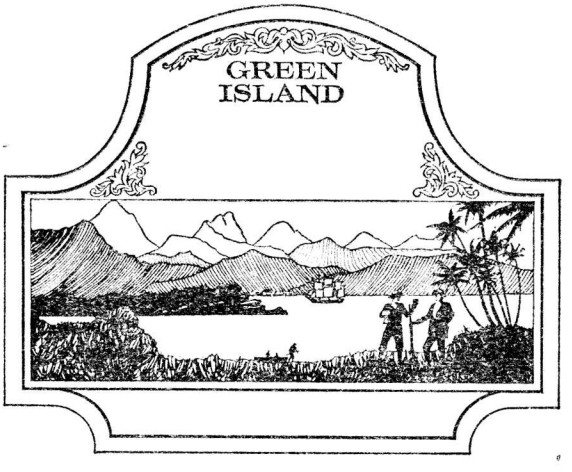
CERAMCO

Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey 08903, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Allar vörur í 10. flokki, einkum málma og málmblöndur til tannlækninga, efni til að gera mót til tannfyllinga, demantstæki til tannviðgerða. (Fl. 10).

Skrás. 1974, nr. 261. Skráningard. 16. ágúst 1974.
T 175/1974. Tilkynnt 8. maí 1974, kl. 13.05.

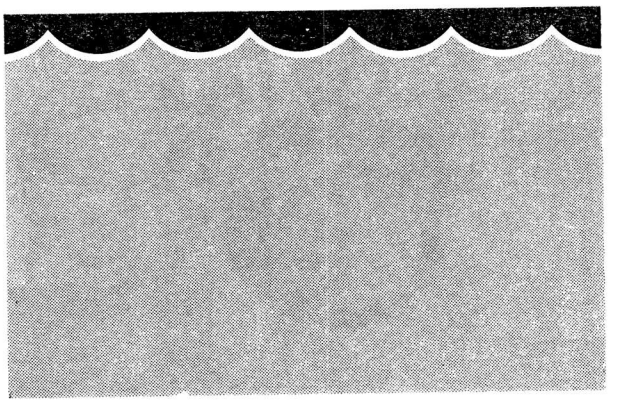
International Distillers & Vintners Limited, 1 York Gate, Regents Park, London N.W.1., Englandi.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.

Vín, áfenga drykki og líkjöra. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 262.
T 167/1974.

Skráningard. 16. ágúst 1974.
Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.

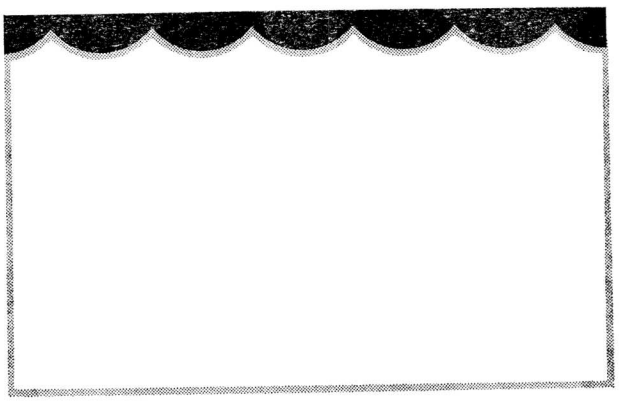
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1974, nr. 263.
T 168/1974.

Skráningard. 16. ágúst 1974.
Tilkynnt 6. maí 1974, kl. 15.15.

The Quaker Oats Company, sem einnig reka atvinnu undir nafninu Fisher-Price Toys, Merchandise Mart Plaza, Chicago, Illinois, Bandaríki N-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Leikáhöld og leikföng, leikfimi- og sportvörur (þó ekki fatnaður); jólatrésskraut. (Fl. 28).

Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1974, nr. 264.
T 170/1974.

Skráningard. 16. ágúst 1974.
Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 13.15.

F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.
Sápur, ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 265.
T 171/1974.

Skráningard. 16. ágúst 1974.
Tilkynnt 7. maí 1974, kl. 13.15.

CEPERLA

F. Hoffmann-La Roche & Co., Aktiengesellschaft, Grenzacherstrasse 124—184, Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfræðingur, Þingholtsstræti 29, Rvík.
Kemiskar vörur í þágu vísinda, efnasamsetningar til að varðveita matvæli óskemmd, sápur; ilmvörur, eterolíur, fegrunarmeðul, hárvötn; lyf, dýralækningalyf og heilsuverndarlyf, barna- og sjúkrafæðu, plástra, umbúðaefni, sótthreinsunarefni, efnasambönd til að eyða illgresi og meindýrum. (Fl. 1, 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 266. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 151/1974. Tilkynnt 19. apríl 1974, kl. 13.40.

RHÔNE-POULENC

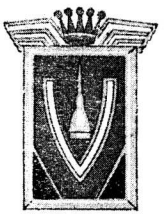
Rhóne-Poulenc S.A., 22, Avenue Montaigne Paris, Frakklandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Allar vörur í flokkunum 1, 2, 3, 5, 9, 10, 16, 17, 18, 19, 20, 21, **22, 23, 24, 25, 26, 27, 31.**
(Fl. 1, 2, 3, 5, 9, 10, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, **26, 27, 31**).

Skrás. 1974, nr. 267. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 185/1974. Tilkynnt 20. maí 1974, kl. 15.07.

Kofrosta

Kofrosta Kaffee GMBH & Co., KG, 8 München 80, Zamdorfer Strasse, **Þýskalandi.**
Umboðsmaður: Ragnar Jónsson, hrl., Hverfisgötu 14, Rvík.
Kaffi, kaffibætir, kaffikjarni, kaffi malað, kornkaffi, niðursoðið kaffi, aðrar vörur sem fara í gegnum kælitæki. **(Fl. 30).**

Skrás. 1974, nr. 268. **Skráningard. 16. ágúst 1974.**
T 176/1974. Tilkynnt 9. maí 1974, kl. 11.05.

CARROZZERIA VIGNALE S.p.A., 177, Strada del Portone, 10095 Grugliasco, Turin, Ítalíu.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Ökutæki, yfirbyggingar á vélknúin ökutæki og hlutar til þeirra. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 269. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 339/1969. Tilkynnt 13. nóvember 1969, kl. 11.40.

ROYAL CROWN

Skandinavisk Tobakskompagni A/S, iðjurekstur og verslun, Islevdalvej 214, Rödovre, Danmörku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, hrl., Reykjavík.
Tóbak óunnið og unnið; hlutir fyrir reykingamenn; eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 270. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 69/1970. Tilkynnt 2. febrúar 1970, kl. 16.30.

Southport

Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH, iðjurekstur og verslun, 2000 Hamborg 52, Postfach 500, Þýskalandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, hrl., Reykjavík.
Allar vörur í 34. flokki. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 271. Skráningard. 9. sept. 1974.
T 70/1972. Tilkynnt 17. febr. 1972, kl. 15.30.

Cudo gler hf., Skúlagötu 26, Reykjavík.
Umboð: Auglýsingastofan Argus, Reykjavík.
Flokkur 19. (Fl. 19).
Notkun vörumerkisins fyrir tvöfalt gler er skilyrt því að glerið sé framleitt með sérstakri aðferð.

Skrás. 1974, nr. 272. Skráningard. 9. sept. 1974.
T 311/1972. Tilkynnt 10. okt. 1972, kl. 15.18.

ORTHO—GYNOL

Ortho Pharmaceutical Corporation, U. S. Highway No. 202, Raritan, New Jersey, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 5. flokki, einkum lyf og efnablöndur til hreinlætis. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 274. Skráningard. 9. sept. 1974.
T 287/1971. Tilkynnt 18. ágúst 1971, kl. 15.00.

„MACDONALD'S EXPORT A"

Macdonald Tobacco Inc. (a Canadian Corporation), P. O. Box 490, Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Canada.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar og tóbaksvörur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 275. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 309/1971. Tilkynnt 10. september 1971, kl. 13.45.

"EXPORT A"

Macdonald Tobacco Inc. (a Canadian Corporation), P.O. Box 490, Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar og tóbaksvörur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 276. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 425/1971. Tilkynnt 8. des. 1971, kl. 11.18.

„MACDONALDS AMERICAN"

Macdonald Tobacco Inc. (a Canadian Corporation), P.O. Box 490, Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar og tóbaksvörur. (Fl. 34).
Discl: Skráningin veitir ekki einkarétt á orðinu „AMERICAN"

Skrás. 1974, nr. 277. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 426/1971. Tilkynnt 8. des. 1971, kl. 11.18.

MACDONALDS FIRST AMERICAN"

Macdonald Tobacco Inc. (a Canadian Corporation), P.O. Box 490, Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar og tóbaksvörur. (Fl. 34).
Discl: Skráningin veitir ekki einkarétt á orðinu „AMERICAN"

Skrás. 1974, nr. 278. **Skráningard. 9. sept. 1974.**
T 182/1972. Tilkynnt 12. júní 1972, kl. 13.56.

MACDONALD'S
EXPORT
'A'
FILTER

MacDonald Tobacco Inc. (a Canadian Corporation), P.O. Box 490, Place d'Armes, Montreal 126, Quebec, Kanada.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Vindlingar, vindlar og tóbaksvörur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 279. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 48/1974. Tilkynnt 8. febrúar 1974, kl. 13.15.

Bacardi & Company Limited, Vaduz, Liechtenstein.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Romm í 33. flokki. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 280. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 49/1974. Tilkynnt 8. febrúar 1974, kl. 13.15.

Bacardi & Company Limited, Vaduz, Liechtenstein.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Romm. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 281. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 20/1974. Tilkynnt 24. janúar 1974, kl. 15.20.

GEM

Grinnell Fire Protection Systems Company, Inc., a corporation of the State of Delaware, 10 Dorrance Street, Providence, Rhode Island, Bandaríkjum N.-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Eldslökkviblöndur, viðvörunarventla og fylgihluta, ventla fyrir þurr rör og hjálpartæki, eldvarnartæki, það er sjálfvirka úðara, bræðihlekki, tengingar til slökkvistöðva og ventla, sem sýna hvort þeir hafi opnast. (Fl. 1, 6, 9).

Skrás. 1974, nr. 282. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 132/1974. Tilkynnt 5. apríl 1974, kl. 15.05.

KORK · O · PLAST

AB Wicanders Korkfabriker, Fack, 440 40 Älvängen, Stokkhólmi, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Byggingarefni, steinn og gervisteinn, sement, kalk, mörtel (blanda sands og leskjaðs kalks eða sements), gips og möl; pípur úr leir eða sementi; efni til vegalagna; asfalt, bik og bitumen; færanleg hús; steinminnismerki; reykháfar; veggklæðningarefni; gólfklæðningarefni úr korki, einkum gólflagningarefni úr harð-

pressuðum korki með slitlagi úr vax-, harpis- eða plastefnum; korkflísar, korkparkett og korksteinar, einkum þannig steinar sem eru úr harðpressuðum korki með slitlagi úr vax-, harpis- eða plastefnum; klæðning innan á þök, sérstaklega úr korki; teppi, hálmmottur, korkmottur og annað gólflagningarefni, veggklæðning úr öðru efni en vefnaði, sérstaklega úr korki, þakklæðning. (Fl. 19, 27).

Skrás. 1974, nr. 283. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 154/1974. Tilkynnt 23. apríl 1974, kl. 10.15.

Hathaway
GOLF CLASSIC

C. F. HATHAWAY COMPANY, 10 Water Street, Waterville, Maine 04901, Bandaríkjunum.

Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.

Karlmanna sportprjónaskyrtur.

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 21. nóvember 1973. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 284. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 160/1974. Tilkynnt 29. apríl 1974, kl. 13.00.

SAVIEM

SOCIETE ANONYME DE VEHICULES INDUSTRIELS ET D'EQUIPEMENTS MECANIQUES SAVIEM, 8, Quai Leon Blum, SURESNES (Hauts de Seine), Frakklandi.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni); ökutæki til iðnaðar. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 285. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 177/1974. Tilkynnt 10. maí 1974, kl. 2.40.

WM. WRIGLEY JR. COMPANY, að lögum í ríkinu Delaware, með aðalaðsetur í 410 North Michigan Avenue, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Tyggigúm og sælgæti (confectionery).
Merkið er í gulum, grænum, hvítum og rauðum lit. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 286. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 178/1974. Tilkynnt 14. maí 1974, kl. 11.35.

SPIRANYL

Aktiebolaget Astra, S-151 85 Södertälje, Svíþjóð.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 287. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 179/1974. Tilkynnt 14. maí 1974, kl. 11.35.

HEUDEBERT

L'ALIMENT ESSENTIEL S. A., 5 rue Victor-Hugo MAISONS ALFORT (val de Merne), Frakklandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Kaffi, te, kókó, sykur, hrísgrjón, tapioka, sagó, kaffibætir, súkkulaði, mjöl, matvörur úr korni, brauð, kex, kökur, sætabrauð, kökuumbúðarvörur, ís til matar, hunang, síróp, sykursíróp, ger, lyftiduft, salt, sinnep, pipar, edik, vínedik, sósur, kryddvörur, ís. (Fl. 30).

Skrás. 1974, nr. 288. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 180/1974. Tilkynnt 14. maí 1974, kl. 13.08.

KOLTEC

Koltec B. V. Ettensebaan 15, Breda, Hollandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vísindatæki, siglingatæki, landmælingatæki, loftskeytatæki, ljósmyndatæki, kvikmyndatæki og sjóntæki og áhöld; rafmagnstæki og áhöld, sem ekki eru í öðrum flokkum; vogartæki, mælitæki, merkjagjafatæki, eftirlitstæki, björgunartæki og kennslutæki og áhöld; mynttalningatæki; talvélar; peningakassar; reiknivélar; slökkvitæki; rafmagnstæki til að hleypa straum á kvikfjárgirðingar; rafmagnstæki til að reka kvikfé; rafmagnstæki til að venja kýr á básabúnað; eldsvoða- og þjófabjöllutæki; rafmagnsvír í kvikfjárgirðingar; háspennustöðvara; rafhlöður; spennuskynjara. Handlækningatæki, lækningatæki, tannlækningatæki og dýralækningatæki og áhöld; rafmagnshitunartæki fyrir rúm. Gutta percha, togleður, balata og skyld efni, hlutir úr þessum efnum, sem ekki eru í öðrum flokkum; plast í plötuformi, blökkum og stöngum til að nota í framleiðslu; efni til að þétta, troða og einangra; asbest, gljásteinn og framleiðsla úr þeim efnum; slöngurör (ekki úr málmi); einangrunarhandföng á hlið og einangrarar fyrir kvikfjárgirðingar. (Fl. 9, 10 og 17).

Skrás. 1974, nr. 289. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 181/1974. Tilkynnt 14. maí 1974, kl. 13.08.

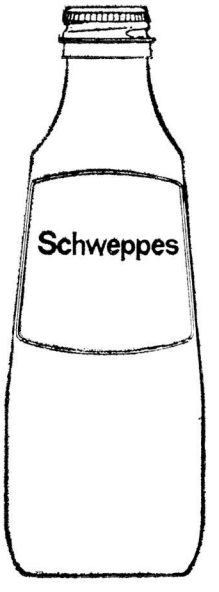

Koltec B. V. Ettensebaan 15, Breda, Hollandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vísindatæki, siglingatæki, landmælingatæki, loftskeytatæki, ljósmyndatæki, kvikmyndatæki og sjóntæki og áhöld; rafmagnstæki og áhöld, sem ekki eru í öðrum flokkum; vogartæki, mælitæki, merkjagjafatæki, eftirlitstæki, björgunartæki og kennslutæki og áhöld; mynttalningatæki; talvélar; peningakassar; reiknivélar; slökkvitæki; rafmagnstæki til að hleypa straum á kvikfjárgirðingar; rafmagnstæki til að reka kvikfé; rafmagnstæki til að venja kýr á básabúnað; eldsvoða- og þjófabjöllutæki; rafmagnsvír í kvikfjárgirðingar; háspennustöðvara; rafhlöður; spennuskynjara. Handlækningatæki, lækningatæki, tannlækningatæki og dýralækningatæki og áhöld; rafmagnshitunartæki fyrir rúm. Gutta percha, togleður, balata og skyld efni, hlutir úr þessum efnum, sem ekki eru í öðrum flokkum; plast í plötuformi, blökkum og stöngum til að nota í framleiðslu; efni til að þétta, troða og einangra; asbest, gljásteinn og framleiðsla úr þeim efnum; slöngurör (ekki úr málmi); einangrunarhandföng á hlið og einangrarar fyrir kvikfjárgirðingar. (Fl. 9, 10 og 17).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar, nýtur merkið verndar hér á landi frá 25. janúar 1974.

Skrás. 1974, nr. 290.
T 183/1974.

Skráningard. 16. sept. 1974.
Tilkynnt 16. maí 1974, kl. 14.14.

Schweppes (Overseas) Limited, Schweppes House, 1—4 Connaught Place, London, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Óáfenga drykki og efni til framleiðslu slíkra drykkja, þar með talinn ávaxtasafa. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 291.
T 186/1974.

Skráningard. 16. sept. 1974.
Tilkynnt 21. maí 1974, kl. 14.45.

VOLTA

Försäljningsaktiebolaget Volta, Klarabergsgatan 33, P. O. Box 40070, S-103 42, Stockholm, Svíþjóð.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnsryksugur og rafmagnsbónvélar. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 292. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 187/1974. Tilkynnt 21. maí 1974, kl. 14.45.

GRANVALOR

DALLI-WERKE Mäurer & Wirtz, Zweifaller Strasse 24, Stolberg im Rheinland, Þýskalandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ilmvörur, snyrtivörur, (eteriskar) loftnæmar olíur, sápur. Lyfjablöndur og efnablöndur til hreinlætis. (Fl. 3, 5).

Skrás. 1974, nr. 293. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 189/1974. Tilkynnt 21. maí 1974, kl. 14.45.

RAYTHEON

RAYTHEON COMPANY, 141 Spring Street, Lexington, Massachusetts 02173, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vélar og vélahulta til iðnaðarnota og fyrir heimilisnotkun og eldhústæki í 7. flokki. Vísinda-, siglinga-, landmælinga- og rafeindatæki til iðnaðar og hlutar til þeirra í 9. flokki. Innlagningarefni til hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kælingar, þurrkunar, loftræstingar og meðferðar á lofti í 11. flokki. Byggingar- og viðgerðarstarfsemi í 37. flokki. Flutninga- og geymsluþjónusta í 39. flokki. Menntunar- og skemmtistarfsemi í 41. flokki. Verkfræði- og ráðleggingarþjónusta í 42. flokki.
(Fl. 7, 9, 11, 37, 39, 41, 42).

Skrás. 1974, nr. 294. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 191/1974. Tilkynnt 28. maí 1974, kl. 11.00.

MACUMBA

Joseph E. Seagram & Sons, Inc., 375 Park Avenue, New York, New York, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín, sterkir drykkir, líkjörar og romm. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 295. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 192/1974. Tilkynnt 28. maí 1974, kl. 13.29.

GUIGOZ

Guigoz S. A. 1628 Vuadens, Canton of Fribourg, Sviss.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Allar vörur í 5., 29., 30. flokki. (Fl. 5, 29, 30).

Skrás. 1974, nr. 296. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 196/1974. Tilkynnt 4. júní 1974, kl. 12.42.

YUTOPAR

Philips-Duphar B. V., 151 Apollolaan, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Lyf og lyfjaefni við þungunar- og legsjúkdómum. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 297. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 206/1974. Tilkynnt 10. júní 1974, kl. 15.35.

PEARL DROPS

CARTER-WALLACE, INC., 767 Fifth Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 3. flokki. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 298.
T 194/1974.

Skráningard. 16. sept. 1974.
Tilkynnt 31. maí 1974, kl. 10.16.

Aðal-ökukennslan sf. Pósthólf 1234, Reykjavík.
Umferðarfræðsla og ökukennsla. (Fl. 41).

Skrás. 1974, nr. 299.
T 207/1974.

Skráningard. 16. sept. 1974.
Tilkynnt 10. júní 1974, kl. 15.35.

YOMOVET

BAYER AKTIENGESELLSCHAFT, 509 Leverkusen, Bayerwerk, V.-Þýskalandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf til dýralækninga, efnablöndur til nota sem meðul handa dýrum. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 300. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 208/1974. Tilkynnt 11. júní 1974, kl. 15.15.

OVERLEASE

REGIE NATIONALE DES USINES RENAULT, 8/10 avenue Emile Zole, BOULOGNE-BILLANCOURT (Hauts de Seine), Frakklandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ökutæki; flutningstæki til notkunar á landi, lofti eða á sjó. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, prentað mál, blöð og tímarit; bækur; bókbandsefni; ljósmyndir, pappírssalavörur, spil, leturstafi, myndamót; skjöl, sem notuð eru í viðskiptum, fjölmiðlunarauglýsingar. (Fl. 12, 16).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 23. janúar 1974.

Skrás. 1974, nr. 301. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 215/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 12.25.

The Johansson Group

AB Malaga Box 39 S-440 60 Skärhamn, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Hafnar- og flutningaþjónusta, skip tekin í tog, kolataka, vörudreifing á sjó, á landi og í lofti, flutningar farþega á sjó, á landi og í lofti, fragt (frakt), útvegun flutningatækja á leigu, flutningar með ferjum, útvegun umbúða fyrir vöruflutning, vöruflutningar á landi og sjó, vörumiðlun, geymslu- og afgreiðsluþjónusta, vörubirgða- og birgðageymsluþjónusta, innpökkun á vörum til flutnings, lestun og losun í höfn, búlkun, útgerð flutningatækja, vöruflutninga milli landa, útleiga skipa, sjóbjörgun, björgun skipa, sjósetning skipa. (Fl. 39).

Skrás. 1974, nr. 302. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 216/1974. Tilkynnt 13. júní 1974, kl. 13.30.

SIMRAD

Simrad as, Strandgatan 31, 3190 Horten, Noregi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 9. flokki, einkum áhöld og tæki, vísindaleg, siglingafræðileg til landmælinga, raffræðileg (þar með talin radioútbúnaður) og sjóntæki og áhöld, svo og tæki og áhöld til mælinga, merkjasendinga, eftirlits, björgunar og kennslu, reiknivélar. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 303. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 452/1973. Tilkynnt 29. nóvember 1973, kl. 15.06.

SONCA

SONCA INDUSTRIES LTD., 34, Tai Yau Street, San Po Kong, Kowloon, Hong Kong.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Leiftur-ljós, sem gengur fyrir rafhlöðu, vasaljós, ljósker og ljósaútbúnaður, þar með talin ljósker sem blikka og ekki eru merkjatæki, og ljósaperur. (Fl. 11).

Skrás. 1974, nr. 304. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 2/1974. Tilkynnt 2. janúar 1974, kl. 15.22.

HAMILTON STANDARD

United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut 06108, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.

Rafeindalampar fyrir kerfi í flugvélar og geimför. Drifskrúfur fyrir flugvélar. Kyrrstæðir rafeinda-straumbreytar og aflbreytar, ljósakerfi fyrir flugbrautir. Loftþrýstiræsar fyrir flugvélahreyfla. Hreyfitæki (Actuators) knúin rafmagni, vélrænt eða með þrýstivökva, þrýstivökva og vélræn hreyfitæki fyrir flugvélahreyfla, svo sem þrýstivökvahreyfitæki fyrir loftinntök, þotuhreyfla, þrýstivökvabreyfitæki fyrir kyrrstæð blöð gashverfla, gashverflar sem hjálparaflgjafar, rafmagns-, rafeinda- og þrýstivökva-eldneytisgjafastillar fyrir flugvélahreyfla. Hreyfitæki, sem vinna vélrænt, með vökvaþrýstingi eða rafmagni fyrir loftinntök hreyfla, miðflóttaafls-vatnsskilvindur og eingasframleiðslukerfi til að mynda loftþrýsting í geimferðum, sem falla inn í geimbúnað. Rakéttuhreyfla samstæður. Færanlegir flugstjórnarturnar, kyrrstæðar ljósmyndavinnustofur, rafeindahraðamælar og hraðasýnitæki. Rafeindakerfi til að halda flugvélum stöðugum, þrýstingsbreytar, hitastillar. Kerfi til að halda réttum loftþrýstingi í flugvélaklefum. Staðbundin hjálpartæki fyrir farartæki í lofti, á legi, undir legi og í geimnum, þar með talin tæki til viðhalds og prófunar, sjálfvirkur rafeindabúnaður til að sjá um stöðugleika flugvéla, geimfara og farartækja á legi. Rafmagns- eða rafeinda-siglingatæki fyrir flugvélar og geimför og farartæki á legi. Kerfi til að stjórna meðferð lofttegunda í geimferðum, súrefnisgjafarkerfi fyrir geimfarir. Lífsviðhaldskerfi fyrir geimfara, sem þeir geta borið með sér. Tvístafa (Digital) endurritsleiðakort og búningar fyrir geimfara. Rafeindageisla-suðuvélar, lofthreinsikerfi, koltvívetnis- og vatnsþétti- og endurvinnslukerfi fyrir geimfarir, hitaskiptar. (Fl. 7, 9, 11, 12).

Skrás. 1974, nr. 305. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 432/1970. Tilkynnt 2. október 1970, kl. 10.20.

HELVAR

Helvar OY, Purotie 1—3 Helsinki 63, Finnlandi.
Umboðsmaður: Guðjón Styrkársson, hrl., Reykjavík.
Útvarps- og sjónvarpsmóttakarar og nauðsynlegir hlutir tilheyrandi þeim, hljóð- og myndritunartæki og nauðsynlegir hlutir tilheyrandi þeim, hljóð- og sjónvarpssenditæki og nauðsynlegir hlutir tilheyrandi þeim, rafbúnaður svo sem rofar, yfirálagsrjúfandi ástengi fyrir rafhreyfla, startarar og stillar (dimmerar) í lýsingarkerfi, magnarar, hátalarar, plötuspilarar, litrafalar fyrir litsjónvarpstæki í vöruflokki 9 og talkennsla í þjónustuflokki 41. (Fl. 9, 41).

Skrás. 1974, nr. 306. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 113/1973. Tilkynnt 12. mars 1973, kl. 13.12.

CONDE DE LOS ANDES

Federico Paternina-Vinos Rioja, S. A., Haro-Logrono, Spáni.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín og líkjöra. (Fl. 33).
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 10. nóvember 1972.

Skrás. 1974, nr. 307. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 115/1973. Tilkynnt 12. mars 1973, kl. 13.12.

VINA VIAL

Federico Paternina-Vinos Rioja, S. A., Haro-Logrono, Spáni.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín, sterka drykki og líkjöra. (Fl. 33).
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 10. janúar 1973.

Skrás. 1974, nr. 308. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 116/1973. Tilkynnt 12. mars 1973, kl. 13.12.

FEDERICO PATERNINA

Federico Paternina-Vinos Rioja, S. A., Haro-Logrono, Spáni.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín, sterka drykki og líkjöra. (Fl. 33).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 10. janúar 1973.

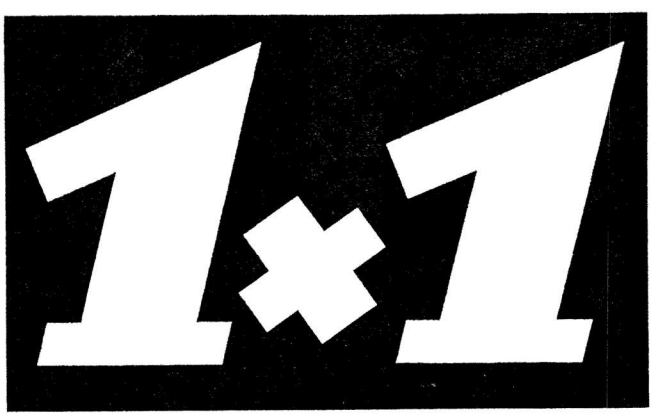
Skrás. 1974, nr. 309. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 117/1973. Tilkynnt 12. mars 1973, kl. 13.12.

PATERNINA

Federico Paternina-Vinos Rioja, S. A., Haro-Logrono, Spáni.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Vín, sterka drykki og líkjöra. (Fl. 33).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 10. janúar 1973.

Skrás. 1974, nr. 310. **Skráningard. 16. sept. 1974.**
T 184/1974. Tilkynnt 17. maí 1974, kl. 9.00.

(Merkið er í litum).
Harder, Meiser & Co., Breitenweg 29, 28 Bremen, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Ávextir, kál, suðrænir ávextir, þessar vörur ýmist ferskar, þurrkaðar, djúpkældar eða niðursoðnar, sveppir, ávaxtahlaup, ávaxtamauk, ávaxtasafi, óáfengir drykkir einkum ávaxtasafadrykkir, kálsafi sem drykkir, blóm, kjöt- og bjúgnavörur, kryddvörur. (Fl. 29, 30, 31, 32).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 26. apríl 1974.

Skrás. 1974, nr. 311. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 212/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 10.40.

B M W

Bayerische Motoren Werke AG., 8 München, Petuelring 130, BMW-Haus, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Ökutæki á landi, bifreiðar, mótorhjól, hliðarvagnar og meginhlutar þessa og varahlutar. Vélar og driftæki fyrir ökutæki á landi, í lofti og á sjó. Sprengihólfsvélar, meginhlutar þeirra og varahlutar. (Fl. 7, 12).

Skrás. 1974, nr. 312. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 213/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 10.40.

PAULANER
MÜNCHEN

Paulaner-Salvator-Thomasbräu AG., Hochstrasse 75, D-8000 München 95, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Bjór. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 313. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 214/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 10.40.

Bayerische Motoren Werke AG., 8 München, Petuelring 130, BMW-Haus, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Ökutæki á landi, bifreiðar, mótorhjól, hliðarvagnar og meginhlutar þessa og varahlutar. Vélar og driftæki fyrir ökutæki á landi, í lofti og á sjó. Sprengihólfsvélar, meginhlutar þeirra og varahlutar. (Fl. 7, 12).

Skrás. 1974, nr. 314. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 210/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 10.40.

SALVATOR

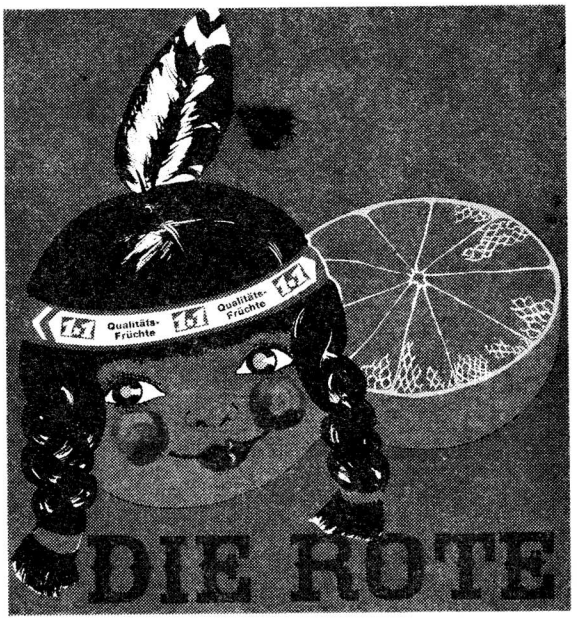
Paulaner-Salvator-Thomasbräu AG., Hochstrasse 75, D-8000 München 95, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Bjór. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 315. Skráningard. 16. sept. 1974.
T 220/1974. Tilkynnt 19. júní 1974, kl. 13.00.

OLD PARR

Macdonald Greenlees Limited, 5, Maritime Street, Leith, Edinburgh EH6 6SF, Skotlandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vín og áfenga drykki. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 316. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 110/1974. Tilkynnt 21. mars 1974, kl. 16.30.

Harder, Meiser & Co., Breitenweg 29, Bremen, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Ávextir. (Fl. 31).
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 26. janúar 1974.
Merkið er í litum.

Skrás. 1974, nr. 317. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 182/1974. Tilkynnt 16. maí 1974, kl. 14.14.

INTEGRA

General Chemicals and Cosmetics Limited, trading also as Germaine Monteil and as Scandia and as Tuvache, Sassoon House, P. O. Box 123, Shirley Street, Nassau, Bahama-eyjum.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Svitaeyðir, ilmvörur, snyrtivörur, sem ekki eru til lækninga, fegrunarvörur, tannpasta, háreyðingarefni, snyrtivörur (taldar upp í 3. fl.), hárþvottaefni, sápur og loftnæmar olíur. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 318. **Skráningard. 24. okt. 1974.**
T 188/1974. Tilkynnt 21. maí 1974, kl. 14.45.

Försäljningsaktiebolaget Volta, Klarabergsgatan 33, P. O. Box 40070, S-103 42 Stockholm, **Svíþjóð.**
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Rafmagnsryksugur og rafmagnsbónvélar. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 319. **Skráningard. 24. okt. 1974.**
T 193/1974. Tilkynnt 29. maí 1974, kl. 14.55.

SUPER M

AMERICAN BRANDS, INC., 245 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Tóbak, annað hvort unnið eða óunnið, vindlinga, vindla og síur fyrir vindlinga og vindla. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 320. **Skráningard. 24. okt. 1974.**
T 195/1974. Tilkynnt 4. júní 1974, kl. 11.36.

SUPPLEGEN

General Chemicals and Cosmetics Limited, trading also as Germaine Monteil and as Scandia and as Tuvache, Sassoon House, P. O. Box 123, Shirley Street, Nassau, Bahama-eyjum.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Svitaeyðir, ilmvörur, snyrtivörur, sem ekki eru til lækninga, fegrunarvörur, tannpasta, háreyðingarefni, snyrtivörur, sem upp eru taldar í 3. fl., hárþvottaefni, sápur og æteriskar olíur. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 322. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 204/1974. Tilkynnt 7. júní 1974, kl. 13.45.

SKINVITE

Pento Cosmetic B. V., Gietersstraat 5—7, Amsterdam, Hollandi.
Umboðsmaður: Guðmundur Pétursson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Sápur, ilmvörur, loftnæmar olíur, fegrunarvörur, hárolíur og tannpasta. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 323. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 217/1974. Tilkynnt 18. júní 1974, kl. 15.03.

CERAMALLOY

Johnson & Johnson, 501 George Street, New Brunswick, New Jersey 08903, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 5. flokki, einkum: Blöndur úr ódýrum málmum, notaðar í sambandi við postulínsuppbyggingar við tannlækningar. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 324. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 222/1974. Tilkynnt 20. júní 1974, kl. 10.00.

MARBOT

The British Bata Shoe Company Limited, East Tilbury, Essex, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Fatnaðarvörur, þar með talinn alls konar skófatnaður og hlutar þeirra. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 325. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 224/1974. Tilkynnt 21. júní 1974, kl. 10.35.

FIXAVEN

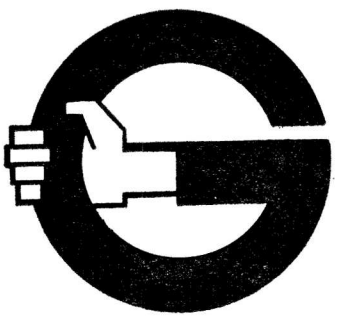
Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Efnavörur til landbúnaðarins, garðræktar og skógræktar, tilbúinn áburður og dýraáburður, sáningaráburður (seed dressings), efni til að eyða skordýrum, lirfum, sveppum og meindýrum, lindýraeyðar og ormaeyðar, efni til að útrýma illgresi, meindýrum og óværu, skordýrafælandi efni, reykefni til að svæla út óþrifnað, efnavörur til dýralækninga, skolunar- og baðlyf fyrir dýr, lyf gegn innýflaormum, lofthreinsunarefni, sótthreinsunarefni, lykteyðandi efni. (Fl. 1, 5).

Skrás. 1974, nr. 326. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 225/1974. Tilkynnt 21. júní 1974, kl. 10.35.

MATAVEN

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Efnavörur til landbúnaðarins, garðræktar og skógræktar, tilbúinn áburður og dýraáburður, sáningaráburður (seed dressings), efni til að eyða skordýrum, lirfum, sveppum og meindýrum, lindýraeyðar og ormaeyðar, efni til að útrýma illgresi, meindýrum og óværu, skordýrafælandi efni, reykefni til að svæla út óþrifnað, efnavörur til dýralækninga, skolunar- og baðlyf fyrir dýr, lyf gegn innýflaormum, lofthreinsunarefni, sótthreinsunarefni, lykteyðandi efni. (Fl. 1, 5).

Skrás. 1974, nr. 327. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 227/1974. Tilkynnt 24. júní 1974, kl. 9.00.

Girling Limited, Kings Road, Tyseley, Birmingham 11, Englandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Hemlar fyrir ökutæki, höggdeyfar sem hluta fjaðurkerfis ökutækja, hluta, fittings og varahluta allra fyrrgreindra hluta. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 328. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 228/1974. Tilkynnt 24. júní 1974, kl. 9.00.

GIRLING

Girling Limited, Kings Road, Tyseley, Birmingham 11, Englandi.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Hemlar fyrir ökutæki, höggdeyfar sem hluta fjaðurkerfis ökutækja, hluta, fittings og varahluta allra fyrrgreindra hluta. (Fl. 12).

Skrás. 1974, nr. 329. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 230/1974. Tilkynnt 25. júní 1974, kl. 9.00.

FLICKER

Philip Morris Incorporated, a Virginia corporation, 100 Park Avenue, New York, New York 10017, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Rakvélar, rakvélablöð og tæki til notkunar í sambandi við þessar vörur. (Fl. 8).

Skrás. 1974, nr. 330. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 231/1974. Tilkynnt 25. júní 1974, kl. 15.15.

RENADEN

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyfjaframleiðsla í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 331. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 235/1974. Tilkynnt 1. júlí 1974, kl. 14.40.

CHRISTIAN OF DENMARK

J. P. Schmidt jun. A/S, Ved Landsoldaten 1—3, DK-7000 Fredericia, Danmörku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 34. flokki. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 332. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 236/1974. Tilkynnt 3. júlí 1974, kl. 10.05.

COAT O'SILK

A. H. Robins Company, Incorporated, 1407 Cummings Drive, Richmond, Virginia 23200, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Fóðurbætir fyrir hunda og ketti. (Fl. 31).

Skrás. 1974, nr. 333. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 237/1974. Tilkynnt 3. júlí 1974, kl. 15.15.

NATIVA

GUIGOZ S. A., 1628 Vuadens, Canton of Fribourg, Sviss.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Allar vörur í 5. og 29. flokki. (Fl. 5, 29).

Skrás. 1974, nr. 334. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 190/1974. Tilkynnt 27. maí 1974, kl. 15.00.

CYNAR

Cynar S. p. a., sameignarfélag á Ítalíu, 50 via Sardegna, Róm, Ítalíu.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Vín, sterka drykki og líkjöra. (Fl. 33).

Skrás. 1974, nr. 335. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 221/1974. Tilkynnt 20. júní 1974, kl. 9.00.

TAGORA

Chrysler International s. a., Pob 158 1211 Genf 24, Sviss.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Ökutæki, flutningstæki á landi, í lofti og á sjó. (Fl. 12).

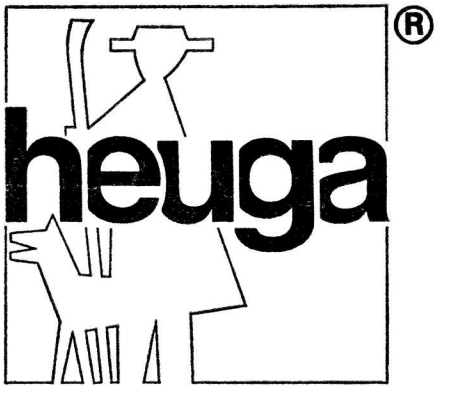
Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 21. desember 1973.

Skrás. 1974, nr. 336. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 238/1974. Tilkynnt 8. júlí 1974, kl. 10.22.

LUXOR

LUXOR INDUSTRI AKTIEBOLAG, 591 01 Motala, Svíþjóð.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 9. flokki. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 337. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 239/1974. Tilkynnt 10. júlí 1974, kl. 14.40.

HEUGA EXPORT A. G., 6, Neustadtstrasse, 6000-LUCERNE, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Teppi, mottur, þykkar gólfábreiður, teppatigla, mottuefni og annað efni til að leggja á gólf. (Fl. 27).

Skrás. 1974, nr. 338. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 242/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

AUDAX

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 339. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 243/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

BETADINE

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 340. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 244/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

CARDIOQUIN

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 341. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 245/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

OTOSEPTIL

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 342. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 246/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

TEEJEL

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 343. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 247/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

XERUMENEX

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 344. Skráningard. 24. okt. 1974.
T 248/1974. Tilkynnt 15. júlí 1974, kl. 14.36.

X—PREP

MUNDIPHARMA AG St. Alban-Vorstadt 94, 4006 Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Sérlyf og allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 345. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 219/1974. Tilkynnt 18. júní 1974, kl. 15.03.

HOWARD

Rotary Hoes Limited, Station Road, West Horndon, Essex, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Stórir geymslugámar, aðallega gerðir úr málmum og hluta til þeirra. Landbúnaðarvélar og verkfæri, geymsluútbúnað með vélknúnu tæki til að ferma og afferma, og hluta til allra þessara vara. (Fl. 6, 7).

Skrás. 1974, nr. 346. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 223/1974. Tilkynnt 20. júní 1974, kl. 15.45.

PRIPPS

AB PRIPPS BRYGGERIER, Voltavägen 29, Bromma, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson, c/o Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Malt-drykkir. (Fl. 32).

Skrás. 1974, nr. 347. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 241/1974. Tilkynnt 12. júlí 1974, kl. 9.50.

FRENTO

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit, Reykjavík.
Fl. 3. Bleikingarefni og aðrar efnablöndur til fata- og dúkaþvotta, þurrhreinsunarefni, hreinsiefni, ræsti-, fægi-, skúringar- og slípiefni, fitueyðingarefni, efni til blettahreinsunar, efni til að eyða stíflum í rörum (drain de-blockers), sápur, hárþvottalögur, ilmvörur, hreinlætisvörur (ekki til lækninga), loftnæmar olíur, snyrtivörur, hárvatn og hárlakk, tannhirðingarefni, efni til að mýkja hörundið, sólbrunaefni og efni til varnar sólbruna, efni til að eyða svita og daun, háreyðingarefni. Fl. 5. Lyf og heilbrigðisvörur fyrir menn og dýr, heilsuverndarvörur handa dýrum, smábarna- og sjúkrafæða, plástrar, sáraumbúðir, hjúkrunargögn, efni til tannfyllingar og til töku tannmóta, sótthreinsunarefni, lyf til útrýmingar á meindýrum, skordýrum, lifrum, sveppum, ormum, sníkjudýrum og lindýrum, reykefni

og önnur efni til að svæla út óþrifnað, eiturefni til útrýmingar óþrifnaði, dýfingarefni fyrir ávexti, efni til að fæla burt fugla og mölflugur, efni til að útrýma innýflaormum, efni til að drepa illgresi, meindýr og óværu, dauneyðandi efni, lofthreinsunarefni, skordýrafælandi efni, skordýraeyðandi kragar, hálsbönd og nisti, skolunar- og baðlyf fyrir dýr, gerilsneyðandi efni, olía til lækninga. Fl. 16. Pappír og pappírsvörur, pappi og pappavörur, prentað mál, landakort, blöð og tímarit, bækur, bókbandsefni, ljósmyndir og prentljósmyndir, pappírssalavörur, bindiefni, hlutir til notkunar fyrir listamenn, málningarburstar, ritvélar og skrifstofuáhöld, hlutir til leiðbeiningar og kennslu (þó ekki áhöld), myndir, plaköt og auglýsingaspjöld, spil, eftirmyndir (prints), plast og annað innpökkunar- og umbúðaefni í 16. flokki, plastpokar, vatnsbúr. Fl. 18. Leður og leðurlíki ásamt vörum úr þessum efnum, þar með talið þvottaskinn, skinn, húðir, plast, koffort og ferðatöskur, regnhlífar, sólhlífar og göngustafir, svipur aktýgi og söðlasmíðavörur, kragar og hálsbönd handa hundum. Fl. 21. Smááhöld og ílát til heimilishalds í 21. flokki og fóðringar fyrir þau (and liners therefor), drykkjar- og matarskálar fyrir húsdýr, trektir, áhöld og efni til hreingerninga, gólfburrkur, fægihanskar og fægiklútar, burstar (ekki málningarburstar), greiður og efni til framleiðslu á þeim, garðhandsprautur og garðýrar, þvottasvampar og eftirlíkingar þeirra, stálull, glervörur, postulín og leirvörur. Fl. 28. Leikföng og leikáhöld, leikfimi- og sportvörur (ekki fatnaður), jólatrésskraut. Fl. 31. Landbúnaðar-, skógarhöggs- og garðræktarframleiðsla ásamt korni, lifandi dýr, nýir ávextir og grænmeti, fræ og sáðkorn, lifandi jurtir og lifandi blóm, fóðurvörur handa dýrum og íblöndur þeirra, malt. (Fl. 3, 5, 16, 18, 21, 28, 31).

Skrás. 1974, nr. 348. Skráningard. 1. nóv. 1974.

T 249/1974. Tilkynnt 16. júlí 1974, kl. 11.30.

Frede Briksby, P.O. Box 40, Virum, Söagervejen 40, 3390 Hundested, Danmörku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, c/o Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Þjónusta í 41. og 42. flokki. (Fl. 41 og 42).
Skráningin veitir ekki einkarétt á orðum í lesmáli merkisins.

Skrás. 1974, nr. 349. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 250/1974. Tilkynnt 16. júlí 1974, kl. 11.30.

UNITED TECHNOLOGIES

UNITED AIRCRAFT CORPORATION, East Hartford, Connecticut 06108, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firmanu Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 6., 7., 9., 11. og 12. flokki. (Fl. 6, 7, 9, 11, 12).

Skrás. 1974, nr. 350. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 251/1974. Tilkynnt 17. júlí 1974, kl. 13.00.

EARTH

Kalso Systemet, Inc., 251 Park Avenue South, New York, N.Y. 10010, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firmanu Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Skór og stígvél, og allar fatnaðarvörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 351. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 252/1974. Tilkynnt 17. júlí 1974, kl. 13.00.

KALSØ

Kalso Systemet, Inc., 251 Park Avenue South, New York, N.Y. 10010, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firmanu Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Skór og stígvél, og allar fatnaðarvörur í 25. flokki. (Fl. 25).

Skrás. 1974, nr. 352. Skráningard. 1. nóv. 1974.
T 253/1974. Tilkynnt 22. júlí 1974, kl. 11.45.

P. J. Carroll & Company Limited, Grand Parade, Dublin 6 og Dundalk, Írlandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Tóbak og tóbaksafurðir, sígarettur, vindlar, smávindlar og eldspýtur.
(Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 353. Skráningard. 1. nóv. 1974.
T 254/1974. Tilkynnt 22. júlí 1974, kl. 11.45.

Celotex

The Celotex Corporation, 1500 North Dale Mabry, Tampa, Florida, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Allar vörur í 17. og 19. flokki. (Fl. 17 og 19).

Skrás. 1974, nr. 354. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 256/1974. Tilkynnt 24. júlí 1974, kl. 13.13.

MICROVAL

American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lækningalyf og lyfjavörur. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 355. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 257/1974. Tilkynnt 24. júlí 1974, kl. 13.13.

WYETH

American Home Products Corporation, 685 Third Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Allar vörur í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 356. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 262/1974. Tilkynnt 29. júlí 1974, kl. 9.00.

LINSON

R. & W. Watson (Converters) Limited, Napier Street, Linwood, Renfrewshire, Skotlandi.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Bókbandsefni. (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 357. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 263/1974. Tilkynnt 29. júlí 1974, kl. 9.00.

SNOLIN

R. & W. Watson (Converters) Limited, Napier Street, Linwood, Renfrewshire, Skotlandi.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Bókbandsefni. (Fl. 16).

Skrás. 1974, nr. 358. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 265/1974. Tilkynnt 1. ágúst 1974, kl. 11.55.

Samuel Montagu & Co., Limited, 114 Old Broad Street, London EC2P 2HY, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Prentuð útgáfurit, prentað mál, viðskiptafylgiskjal, bækur, ritföng; pappír, pappírsvörur, pappavörur, útgáfustimplar og kort, allt í 16. flokki; pappi, prentletur, veggspjöld, skjalamöppur (þ. e. ritfangavörur), bæklingar, myndir, teikningar, skriftæki. Fjármálastarfsemi og bankaviðskipti. (Fl. 16 og 36).

Skrás. 1974, nr. 359. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 266/1974. Tilkynnt 1. ágúst 1974, kl. 11.55.

STAFLEX

Staflex International Limited, 405 Old Ford Road, Bow, London, E3 2LU, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Millifóður í fatnað. (Fl. 24).

Skrás. 1974, nr. 360. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 267/1974. Tilkynnt 1. ágúst 1974, kl. 11.55.

SOLIDOT

Staflex International Limited, 405 Old Ford Road, Bow, London, E3 2LU, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Millifóður í fatnað. (Fl. 24).

Skrás. 1974, nr. 361. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 268/1974. Tilkynnt 1. ágúst 1974, kl. 11.55.

Staflex

Staflex International Limited, 405 Old Ford Road, Bow, London, E3 2LU, Englandi.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Millifóður í fatnað. (Fl. 24).

Skrás. 1974, nr. 362. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 269/1974. Tilkynnt 2. ágúst 1974, kl. 10.00.

POWER BOSS

White Motor Corporation, 100 Erieview Plaza, Cleveland, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Vélar og vinnustofuvélar, hreyflar (þó ekki í ökutæki), tengsl (koblingar) og drifreimar (þó ekki í ökutæki), stór landbúnaðaráhöld, útungunarvélar. Ökutæki, flutningatæki til notkunar á landi, í lofti eða á sjó (og vatni). (Fl. 7 og 12).

Skrás. 1974, nr. 363. **Skráningard. 1. nóv. 1974.**
T 418/1973. Tilkynnt 6. nóv. 1973, kl. 14.03.

Angelika-Werk Kiso KG., Bad Salzuflen-Reetzen, Alte Landstrasse, Þýskalandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 20. flokki. (Fl. 20).
Merkið er skráð í litum.

Skrás. 1974, nr. 364. Skráningard. 1. nóv. 1974.
T 205/1974. Tilkynnt 10. júní 1974, kl. 15.35.

TORQFLOW

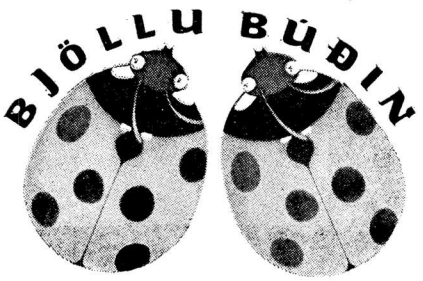
KABUSHIKI KAISHA KOMATSU SEISAKUSHO, 3—6, 2-chome, Akasaka, Minatoku, Tokyo, Japan.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firmanu Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Jarðvinnsluvélar, svo sem jarðýtur, mýrajarðýtur, hjólajarðýtur, hefilýtur, ýtur með tæturum og rökurum, tæki til jarðvegsflutnings, svo sem skófluhleðslutæki, dráttarvélaskóflur og skóflur fyrir slík tæki, gröfur, svo sem bakdragsgröfur, jarðýtugröfur, afldrifnar gröfur, fötubandsgröfur, jarðýtur til námagraftar, og skurðgröfur. Byggingatæki, svo sem vegvaltarar, fallhamrar, tæki til frágangs á malbiki, hjólbarðavaltarar, hristingsvaltarar og frágangsvélar, flutningatæki, svo sem gaffallyftivagnar, dráttarvélar, vagnar, sem steypa af sér, steypublöndunarvagnar, snjófarartæki, stjórntæki og aðflutningsútbúnaður fyrir ofantaldar vélar. (Fl. 7 og 12).

Skrás. 1974, nr. 365. Skráningard. 1. nóv. 1974.
T 209/1974. Tilkynnt 11. júní 1974, kl. 15.15.

POLISTIL S.p.A., Via Priv. G. Chiostergi 15, Milan, Ítalíu.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson, Óðinsgötu 4, Rvík.
Spil, leikáhöld og leikföng. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 366. Skráningard. 1. nóv. 1974.
T 273/1974. Tilkynnt 7. ágúst 1974, kl. 15.00.

Verslunin Bjöllubúðin, Barónsstíg 27, Reykjavík.
Verslunarrekstur. (Fl. 35).

Skrás. 1974, nr. 367. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 158/1974. Tilkynnt 26. apríl 1974, kl. 11.05.

KINGSWAY

Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt/Main, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Ofin efni, vefnaðarvörur, hálsknýti. (Fl. 24).

Skrás. 1974, nr. 368. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 197/1974. Tilkynnt 6. júní 1974, kl. 9.00.

GROHMICA

Friedrich Grohe Armaturfabrik, 137 Hauptstrasse, Hemer, Westphalia, Þýskalandi.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Tæki til lýsingar; fittings fyrir vatnslagnarkerfi, heitavatnskerfi, kerlaugar, sturtur, þvotta, og salernislagnir, raffræðilegur búnaður fyrir ofantaldar lagnir að því leyti sem tilheyrir 9. og 11. fl., minni hlutir til heimilishalds og færanlegir geymar-hylki-til heimilishalds úr málmi, plasti eða viði (ekki úr góðmálmum eða húðaðir með góðmálmum). (Fl. 9, 11, 21).

Samkv. forgangsr.ákv. Parísarsamþ. nýtur merkið verndar hér á landi frá 4. jan. 1974.

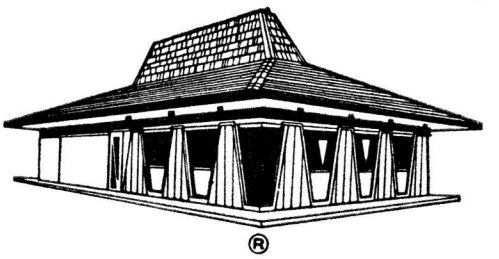
Skrás. 1974, nr. 369. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 198/1974. Tilkynnt 6. júní 1974, kl. 9.00.

PIZZA HUT

PIZZA HUT, Inc., 10225 East Kellogg, Wichita, Kansas 67207, Bandaríkin.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
(Fl. 5, 16, 18, 19, 28, 30, 31, 32, 33 og 42).

Skrás. 1974, nr. 370.
T 199/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 6. júní 1974, kl. 9.00.

PIZZA HUT, Inc., 10225 East Kellogg, Wichita, Kansas 67207, Bandaríkin.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.

(Fl. 5, 16, 18, 19, 28, 30, 31, 32, 33 og 42).
Merkið er í svart/hvítum eða öðrum litum.

Skrás. 1974, nr. 371.
T 200/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 6. júní 1974, kl. 9.00.

PIZZA HUT, Inc., 10225 East Kellogg, Wichita, Kansas 67207, Bandaríkin.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.

(Fl. 5, 16, 18, 19, 28, 30, 31, 32, 33 og 42).
Merkið er í svart/hvítum eða öðrum litum.

Skrás. 1974, nr. 372.
T 233/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 27. júní 1974, kl. 11.15.

KÓRALL s/f

KÓRALL S.F., Vesturgötu 55, Reykjavík.
Varahlutir í rafvélar. Þjónusta í 40, 42. fl.

(Fl. 9, 40, 42).

Skrás. 1974, nr. 373. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 240/1974. Tilkynnt 11. júlí 1974, kl. 9.00.

LLADRÓ

Jose Lladro Dolz, Cardenal Benlloch 5, Tabernes Blanques, Valencia, Spáni.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Styttur úr postulíni, leirvörur eða glervörur, listgripir, styttur, úr postulíni. (Fl. 21).

Skrás. 1974, nr. 374. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 261/1974. Tilkynnt 24. júlí 1974, kl. 16.50.

PRESTCOLD

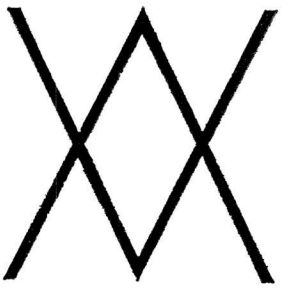
Prestcold Limited, Theale, Reading, Berkshire, Englandi.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Kælikerfi og loftræstikerfi og búnaður, þar með taldar þrýstiloftsvélar, hlutar þeirra og varahlutir. (Fl. 7 og 11).

Skrás. 1974, nr. 375. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 264/1974. Tilkynnt 29. júlí 1974, kl. 14.35.

ALENCO

ALENCO LIMITED, Alenco House, The Grove, Slough, Bucks, Englandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Málmrör og málmpípur, ekki ketilrör né hlutar af vélum, tengingar, skrúfutengingar, tengsli og hlutar tilheyrandi flokki 6, allt úr ódýrum málmum og fyrir pípur og rörafestingar, rörastútar og ventlar og hlutar til ventla, allt úr ódýrum málmum og allt tilheyrandi flokki 6. Ventlar, sem eru hlutar af vélum, dælur og hlutar til þeirra allt tilheyrandi flokki 7, og vélar í fl. 7, sem innihalda ventla og dælur. Tengingar og skrúfutengi og samsetningar, allt fyrir pípur og rör, ventlar og hlutar til allra slíkra vörutegunda, pípur og rör og stútar allt í fl. 17 og gert úr gúmmí, gervigúmmí eða úr plasti, rör og pípur úr öðru en málmi.
(Fl. 6, 7, 17).

Skrás. 1974, nr. 376. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 270/1974. Tilkynnt 6. ágúst 1974, kl. 9.10.

Vereinigte Österreichische Eisen- und Stahlwerke-Alpine Montan Aktiengesellschaft, Vienna I, 4, Friedrichstrasse, Austurríki.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Óunnir og að nokkru leyti unnir, ódýrir málmar og blöndur úr þeim, völsuð og steypt byggingarefni, járnbrautarteinar og annað efni úr járni til járnbrautarlagninga, keðjur (þó ekki drifkeðjur í ökutæki), málmpípur- rör, naglar og skrúfur, og aðrir hlutir úr ódýrum málmum, sem ekki teljast til annarra flokka.
(Fl. 6).
Samkv. forgangsr.ákv. Parísarsamþ. nýtur merkið verndar hér á landi frá 25. febr. 1974.

Skrás. 1974, nr. 377. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 271/1974. Tilkynnt 6. ágúst 1974, kl. 14.24.

TUPPERWARE

Dart Industries Inc., 8480 Beverly Boulevard, Los Angeles, California 90048, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Lítil heimilisáhöld og ílát úr plasti til matartilbúnings, geymslu og framleiðslu matar. (Fl. 21).

Skrás. 1974, nr. 378. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 275/1974. Tilkynnt 8. ágúst 1974, kl. 13.06.

GENTROL

American Home Products Corporation, félag í Delaware-ríki, Bandaríkjum Norður-Ameríku, 685 Third Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lækningalyf og lyfjavörur. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 379. Skráningard. 8. nóv. 1974.
T 276/1974. Tilkynnt 8. ágúst 1974, kl. 13.06.

DYSTROL

American Home Products Corporation, félag í Delaware-ríki, Bandaríkjum Norður-Ameríku, 685 Third Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lækningalyf og lyfjavörur. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 380. Skráningard. 8. nóv. 1974.
T 277/1974. Tilkynnt 8. ágúst 1974, kl. 13.06.

NEOGENTROL

American Home Products Corporation, félag í Delaware-ríki, Bandaríkjum Norður-Ameríku, 685 Third Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Rvík.
Lækningalyf og lyfjavörur. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 381. Skráningard. 8. nóv. 1974.
T 278/1974. Tilkynnt 8. ágúst 1974, kl. 15.10.

Syntex Pharm A.G., Naugasse 23, 6300 Zug, Sviss.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík
Allar vörur í 1., 3., 5., 9., 10 og 29. flokki. (Fl. 1, 3, 5, 9, 10, 29).

Skrás. 1974, nr. 382.
T 280/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 14. ágúst 1974, kl. 9.00.

novis

Kristján Siggeirsson, hf., Laugavegi 13, Reykjavík.
Umboð: Auglýsingastofan ARGUS, Bolholti 6, Reykjavík.
Húsgögn (hillusamstæður úr viði). (Fl. 20).

Skrás. 1974, nr. 383.
T 281/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 14. ágúst 1974, kl. 9.00.

VASKO

Efnagerðin Atlas, Skipholti 5, Reykjavík.
Umboð: Auglýsingastofan ARGUS, Bolholti 6, Reykjavík.
Uppþvottalögur. (Fl. 3).

Skrás. 1974, nr. 384.
T 282/1974.

Skráningard. 8. nóv. 1974.
Tilkynnt 14. ágúst 1974, kl. 14.52.

PYOBENIN

Beecham Group Limited, Beecham House, Brentford, Middlesex TW8 9BD, Englandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson í firma Sigurjónsson & Þór, Óðinsgötu 4, Rvík.
Efnablöndur til nota sem meðul handa dýrum og mönnum. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 385. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 285/1974. Tilkynnt 19. ágúst 1974, kl. 9.00.

PIZZA HUT, Inc., (a Kansas Corporation), 10225 East Kellogg, Wichita, Kansas, Bandaríkjunum.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
(Fl. 5, 16, 18, 19, 28, 30, 31, 32, 33 og 42).
Merkið er í svart/hvítum eða öðrum litum.

Skrás. 1974, nr. 386. **Skráningard. 8. nóv. 1974.**
T 286/1974. Tilkynnt 19. ágúst 1974, kl. 14.05.

DR. WHITE'S PANTY PADS

Southalls (Birmingham) Limited, Charford Mills, Saltley, Birmingham, Englandi.
Umboðsmaður: Axel Einarsson, hrl., Aðalstræti 6, Reykjavík.
Hreinlætis-þurrkur. (Fl. 5).

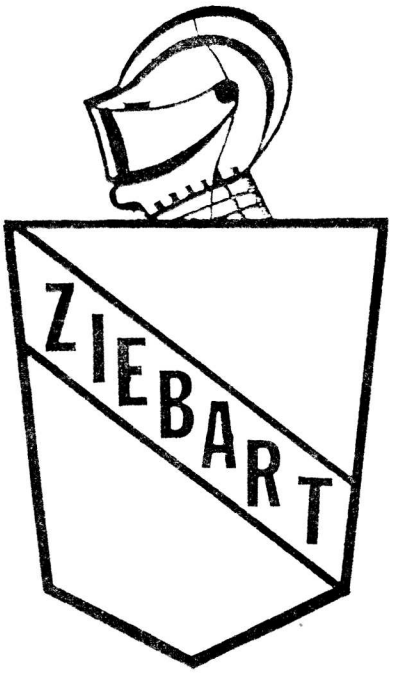
Skrás. 1974, nr. 387. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 218/1974. Tilkynnt 18. júní 1974, kl. 15.03.

Rotary Hoes Limited, Station Road, West Horndon, Essex, Englandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Stórir geymslugámar, aðallega gerðir úr málmum og hluta til þeirra. Landbúnaðarvélar og verkfæri, geymsluútbúnað með vélknúnu tæki til að ferma og afferma, og hluta til allra þessara vara. (Fl. 6, 7).

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 23. janúar 1974.

Skrás. 1974, nr. 388. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 255/1974. Tilkynnt 27. júlí 1974, kl. 11.50.

Ziebart International Corporation, 34832 Mound Road, Sterling Heights, Michigan, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Allar vörur í 2. flokki og alla þjónustu í 40. flokki. (Fl. 2, 40).

Skrás. 1974, nr. 389. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 260/1974. Tilkynnt 27. júlí 1974, kl. 16.50.

Prestcold Limited, Theale, Reading, Berkshire, Englandi.
Umboð: Faktor Company, Reykjavík.
Kælikerfi og loftræstikerfi og búnaður, þar með taldar þrýstiloftsvélar, hlutar þeirra og varahlutar. (Fl. 7, 11).

Skrás. 1974, nr. 390. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 279/1974. Tilkynnt 13. ágúst 1974, kl. 15.55.

„Dr. Peters Blitzpresse"

Dr. Peters & Co. KG 581 Witten-Annen, Bebbelsdorf 48, V.-Þýskalandi
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Þrýstitæki, sem vinna vélrænt, með vökvaþrýstingi eða sprengihylkjum, til samsetningar á rafleiðslum. Búnað fyrir rafleiðslur, sem festur er með þrýstingi, svo sem tengingar úr málmi, klær fyrir rafleiðslur, endahylki fyrir rafleiðslur.
(Fl. 6, 7).

Samkvæmt forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 21. febrúar 1974.

Skrás. 1974, nr. 391. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 287/1974. Tilkynnt 21. ágúst 1974, kl. 10.36.

DYSTRED

CATERPILLAR TRACTOR CO., 100 N.E. Adams Street, Peoria, Illinois, Bandaríkjunum.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Allar vörur í 7. og 12. flokki. (Fl. 7, 12).

Skrás. 1974, nr. 392. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 288/1974. Tilkynnt 21. ágúst 1974, kl. 15.17.

KOHLER

KOHLER CO., lögskráð í Wisconsin ríki, með skrifstofu í 44 High Street, Kohler, Wisconsin, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Vélar og mótora (ekki fyrir ökutæki), hljóðdeyfa í þá; hverfla; rafmagnsstöðvar; miðflóttaaflsdælur; hluta ofangreinds varnings; gufuloka; loka fyrir sprengjuhólfsvélar. Afriðla og straumbreyta fyrir rafstraum, útbúnað og verkfæri til að stjórna rennsli og/eða þrýstingi vökva, rafmagnssnerpa; slökkvitæki og hluta þeirra; stjórnloka; loka til nota í loftkerfum; sjálfstýriloka með rafstraumsstýringu; segulstýringu eða hitastýringu, en sem eru ekki vélahlutar; útbúnað til að hlaða rafhlöður; útbúnað og verkfæri til að mæla vökvarennsli og stjórna því, tengslarofa; rafsegulrofa; hættumerkjagjafa; tengslaloka. Rörlagnir og tengi, hluta þeirra og rörloka. Vélar og mótora (fyrir ökutæki) og hluta þeirra og hljóðdeyfa fyrir vélar og mótora. (Fl. 7, 9, 11, 12).

Skrás. 1974, nr. 393. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 292/1974. Tilkynnt 28. ágúst 1974, kl. 9.51.

LIBIT

Shell International Petroleum Company Limited, Shell Centre, London SE1 7NA, Englandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Jarðbik, sement og blanda úr jarðbiki og sementi. (Fl. 19).

Skrás. 1974, nr. 394. **Skráningard. 19. nóv. 1974.**
T 294/1974. Tilkynnt 28. ágúst 1974, kl. 14.30.

Ryobi

Ryobi (Europa) GmbH Handelsgesellschaft, Valpichlerstrasse 45, 8000 München 21, Þýskalandi.
Umboðsmaður: S. Sigurjónsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Rvík.
Sportvörur, einkum veiðarfæri. (Fl. 28).

Skrás. 1974, nr. 395. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 289/1974. Tilkynnt 23. ágúst 1974, kl. 13.50.

EXXON

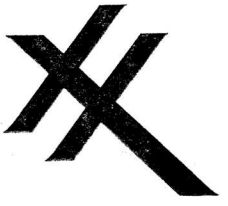
Exxon Corporation, Flemington, New Jersey, og 30 Rockefeller Plaza, New York, N. Y. 10020, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 2., 3., 9., 11., 12., 17. og 19. flokki. (Fl. 2, 3, 9, 11, 12, 17, 19).

Skrás. 1974, nr. 396. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 296/1974. Tilkynnt 3. september 1974, kl. 13.40.

EXXON

Exxon Corporation, lögskráð í New Jersey-ríki, U. S. A., Flemington, New Jersey, og með skrifstofu í 1251 Avenue of the Americas, New York, N. Y., 10020, Bandaríkjum Norður-Ameríku.
Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.
Allar vörur í 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12., 17., 19. flokki.
(Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 9, 11, 12, 17, 19).

Skrás. 1974, nr. 397. Skráningard. 3. des. 1974.
T 297/1974. Tilkynnt 3. ágúst 1974, kl. 13.40.

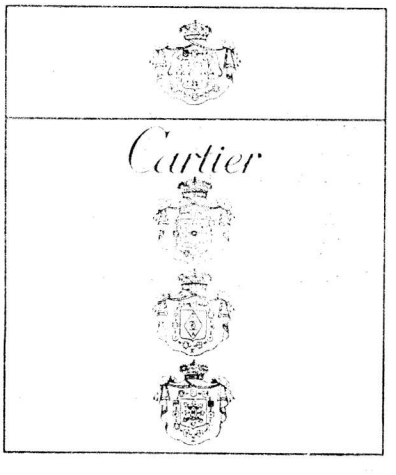
Exxon Corporation, lögskráð í New Jersey-ríki, U. S. A., Flemington, New Jersey, og með skrifstofu í 1251 Avenue of the Americas, New York, N. Y., 10020, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Umboðsmaður: Páll Pálmason, lögfr., Þingholtsstræti 29, Reykjavík.

Allar vörur í 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12., 17., 19. flokki.

(Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 9, 11, 12, 17, 19).

Skrás. 1974, nr. 398. Skráningard. 3. des. 1974.
T 291/1974. Tilkynnt 26. ágúst 1974, kl. 9.00.

Cartier International B. V., Fizeaustraat 2, Amsterdam, Hollandi.

Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.

Óunnið og unnið tóbak, vindla, vindlinga, sígarettur. Reykingamannavörur, kveikjara, vindla- og sígarettuhylki, vindla- og sígarettumunnstykki, pípur, öskubakka, tóbakspunga og tóbakskrúsir, pípuhreinsara, pípurekk, pípuþjappara, pípuskafa, pípuhylki, öskjur og kassa fyrir eldspýtur, sígarettuvélar, vindla- og sígarettukveikjara, vindlaskera, rök í kveikjara, tinnusteina, áfyllingar fyrir kveikjara, sígarettusíur, vindla- og sígaretturaðrekk, eldspýtur. (Fl. 34).

Samkv. forgangsréttarákvæðum Parísarsamþykktarinnar nýtur merkið verndar hér á landi frá 7. mars 1974.

Skrás. 1974, nr. 399. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 229/1974. Tilkynnt 25. júní 1974, kl. 9.00.

COMPET

Sharp Kabushiki Kaisha (Sharp Corporation) 22—22, Nagaike-Cho, Abeno-Ku, Osaka, Japan.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Electroniskar borð-reiknivélar. (Fl. 9).

Skrás. 1974, nr. 400. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 211/1974. Tilkynnt 12. júní 1974, kl. 10.40.

MOLANTIN

Spolek Pro Chemickou a Hutní Výrobu narodni podnik, Ústí nad Labem, Tékkóslóvakíu.
Umboðsmaður: Faktor Company, Reykjavík.
Hjálparefni fyrir vefnaðar- og leðuriðnað, einkum kemiskar efnablöndur til varnar möl. (Fl. 1, 2).

Skrás. 1974, nr. 401. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 300/1974. Tilkynnt 5. september 1974, kl. 10.40.

„Modellstore"

Gardisette International AG., Pilatusstr. 38, Ch-6003, Luzern, Sviss.
Umboðsmaður: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Útbúnaður til að hengja upp gluggatjöld og fortjöld, svo sem krókar, lykkjur og rennibrautir. (Fl. 26).

Skrás. 1974, nr. 402. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 301/1974. Tilkynnt 5. september 1974, kl. 10.40.

„Sans Soucis"

Pharma — Cosma AG., Othmarstr. 8, Zürich 8, Sviss.
Umboðsmaður: Jón N. Sigurðsson, hrl., Reykjavík.
Hreinlætis- og fegrunarvörur og lyf. (Fl. 35).

Skrás. 1974, nr. 403. **Skráningard. 3. des. 1974.**
T 302/1974. Tilkynnt 10. september 1974, kl. 10.55.

TERONAC

SANDOZ LTD. (SANDOZ A. G. og SANDOZ S. A.), Lichtstrasse 35, Basel, Sviss.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Lyf í 5. flokki. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 404. **Skráningard. 27. des. 1974.**

T 311/1974. Tilkynnt 23. september 1974, kl. 14.04.

BORKUM RIFF

Svenska Tobaks Aktiebolag Maria Bangata 6, Stokkhólmi, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Tóbak, óunnið og unnið, vörur fyrir reykingamenn, eldspýtur. (Fl. 34)

Skrás. 1974, nr. 405. **Skráningard. 27. des. 1974.**

T 310/1974. Tilkynnt 23. september 1974, kl. 14.04.

RÖDA LACKET

Svenska Tobaks Aktiebolag Maria Bangata 6, Stokkhólmi, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Tóbak, óunnið og unnið, vörur fyrir reykingamenn, eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 406. **Skráningard. 27. des. 1974.**

T 307/1974. Tilkynnt 17. september 1974, kl. 10.45.

LICOMER

Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnavörur til iðnaðar sérstaklega uppþeyttir polymerar sem hráefni fyrir hreinsiefni sérstaklega til gljáfægingar á gólfum. (Fl. 1).

Skrás. 1974, nr. 407. **Skráningard. 27. des. 1974.**

T 312/1974. Tilkynnt 23. september 1974, kl. 14.04.

Svenska Tobaks Aktiebolag Maria Bangata 6, Stokkhólmi, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Tóbak, óunnið og unnið, vörur fyrir reykingamenn, eldspýtur. (Fl. 34).

Skrás. 1974, nr. 408.
T 313/1974.

Skráningard. 27. des. 1974.
Tilkynnt 23. september 1974, kl. 14.04.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken, Emmasignel 29, Eindhoven, Hollandi.
Umboðsmaður: Árni Björnsson, cand. polit., Reykjavík.
Rafmagnsáhöld og -tæki, sem ekki eru talin í öðrum flokkum, talvélar, tæki til upptöku, endurflutnings og mögnunar hljóðs og/eða mynda, hljómplötur, hljóðsegulbönd, myndsegulbönd, myndplötur og önnur tæki til flutnings hljóðs og mynda, hlutar nefndra vara, ekki taldir í öðrum flokkum. (Fl. 9).

Samkv. forgangsréttarákv. Parísarsamþ. nýtur merkið verndar hér á landi frá 15. maí 1974.

Skrás. 1974, nr. 409.
T 314/1974.

Skráningard. 27. des. 1974.
Tilkynnt 24. september 1974, kl. 10.10.

N. V. Koninklijke Sphinx, Boschstraat 24, Maastricht, Hollandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Leirkeraframleiðslu, kristal-, gler og leirvörur, eldfastan leir, glerkennt postulín og postulínsvörur í hreinlætisskyni og allar aðrar vörur í 11. flokki.
Leirkeraframleiðslu, kristal-, gler og leirvörur, eldfastan leir, glerkennt postulín og postulínsvörur í sambandi við byggingar og allar aðrar vörur í 19. flokki.
Smávörur úr leir, kristal-, gleri og aðrar leirvörur, eldfastan leir, glerkennt postulín og postulínsvörur til heimilishalds og ílát og allar aðrar vörur í 21. flokki. (Fl. 11, 19, 21).

Skrás. 1974, nr. 410. Skráningard. 27. des. 1974.
T 315/1974. Tilkynnt 27. september 1974, kl. 10.40.

ALIVAL

Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt/Main 80, Þýskalandi.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Efnablöndur til nota sem meðöl fyrir menn og dýr. (Fl. 5).

Skrás. 1974, nr. 411. Skráningard. 27. des. 1974.
T 317/1974. Tilkynnt 1. október 1974, kl. 14.35.

CISTERNIN

Aktiebolaget Electrolux, Luxbacken 1, S-105 45 STOCKHOLM, Svíþjóð.
Umboðsmaður: Gunnar H. Sigurgeirsson (SIGURJÓNSSON & ÞÓR), Óðinsgötu 4, Reykjavík.
Allar vörur í 2. flokki. (Fl. 2).

II. Endurnýjuð skrásett vörumerki.

Samkvæmt 22. og 23. gr. laga nr. 47 2. maí 1968, um vörumerki, sbr. 15. gr. reglugerðar nr. 1 2. janúar 1969, hafa eftirtalin vörumerki verið endurnýjuð. Hefur þeim jafnframt verið skipað í flokka samkv. 47. gr. sömu laga, sbr. og 18. gr. reglugerðar nr. 1/1969, um tilkynningar og skráningu vörumerkja o. fl.

Skrás. 1924, nr. 1. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. jan. 1974. (Fl. 1, 2, 5, 13).
Skrás. 1924, nr. 6. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 1. febr. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1924, nr. 9. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 27. mars 1974. (Fl. 19).
Skrás. 1924, nr. 24. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 12. júní 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1924, nr. 25. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 12. júní 1974. (Fl. 1, 7, 24, 25).
Skrás. 1924, nr. 38. Umbm. Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 17. okt. 1974. (Fl. 4).
Skrás. 1924, nr. 39. Umbm. S. Sigurjónsson, frá 22. nóv. 1974. (Fl. 7, 12, 17).
Skrás. 1934, nr. 1. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 23. jan. 1974. (Fl. 6, 7, 8).
Skrás. 1934, nr. 2. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 23. jan. 1974. (Fl. 6, 7, 8).
Skrás. 1934, nr. 17. Umbm.: Árni Björnsson, frá 29. maí 1974. (Fl. 4).
Skrás. 1934, nr. 18. Umbm.: Páll Pálmason, frá 29. maí 1974. (Fl. 4).
Skrás. 1934, nr. 29. Umbm.: Páll Pálmason, frá 7. sept. 1974. (Fl. 7, 9).
Skrás. 1934, nr. 35. Umbm.: S. Sigurjónsson & Þór, frá 27. okt. 1974.
Hitatekník tæki og áhöld, hitaskiptitæki og hluta af þeim, heittvatnsveitur og einstaka hluta af þeim, tæki til framleiðslu á heitu og sjóðandi vatni og gufu, sjálfvirkja á volgu, heitu og sjóðandi vatni, vökvaræsis-upphitunartæki, vökvahitageyma (Accumulatorer), gerilsneyðitæki, baðofna, vatnsleiðslur, böð og salerni, baðker og steypuböð, hitaveitur og einstaka hluta af þeim, upphitunartæki og

áhöld, hitaofna og eldstæði fyrir loftkennt, fljótandi og fast eldsneyti og rafmagn, hitakatla fyrir heittvatnsveitur til upphitunarbúnaðar í iðnfyrirtækjum, vatnsgeymsluker fyrir sams konar, lofthitaða miðstöðvarofna, svo og rif- og „lamel"-áhöld til hitunar og kælingar með gufu-, loft- eða vökvarekstri, loftræsi og önnur tæki til lofthreyfingar fyrir vatnshitatæki, vindhlífðarbúnað og sogtemprara, rykleiðslur og -rör í eldstæði, bakstraumsöryggi og tæki til burtsogs og þrýstiauknings, lofthreinsunarbúnað, gaseyðandi áhöld og tæki til vatnshitunar og til hitunar, suðu og lýsingar, gasveitur og hluta af þeim, suðu-, steikingar-, bökunar-, sviðingartæki og -áhöld, eldavélar, brædsluofna og ljósáhöld og -tæki, brennara fyrir loftkennt og fljótandi eldsneyti, brennaramunnstykki, loftsíur og aukatæki við ofangreindar vörur, sérstaklega gas- og vatnsaukatæki, lokur, snerla, temprara, sérstaklega þrýstitemprara og hitatemprara, hitadreifara, öryggisgaslokur, kveikjaöryggi, vatnsleysisöryggi, reyköryggi, blöndunarbatterí, kveikitæki fyrir gas, svo og fyrir gaskveikjara, kælibúnað, kæli- og frystivélar, kælitæki og -áhöld, kæli- og frystiskápa og hluta úr þessum vörum, þéttara, eimara, kælislöngur og munnstykki í kælibúnað, flatlokur og aðrar temprunarlokur, rafbúin hitatemprunartæki, raf- og hitaþreifara á slík, vísis-, reynslu og mælingabúnað, sérstaklega vatnshæðarmæla, þrýstimæla (Manometre) og hitamæla.
(Fl. 9, 11).

Skrás. 1934, nr. 36. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 27. okt. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1934, nr. 37. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 2. okt. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1934, nr. 38. Umbm.: Páll Pálmason, frá 16. nóvember 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 14. Umbm.: Faktor Company, frá 22. apríl 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 15. Umbm.: Faktor Company, frá 22. apríl 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 16. Umbm.: Árni Björnsson, frá 22. apríl 1974. (Fl. 18).
Skrás. 1944, nr. 19. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 2. maí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 20. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 2. maí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 21. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 2. maí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 23. Umbm.: Árni Björnsson, frá 12. maí 1974. (Fl. 7, 9).
Skrás. 1944, nr. 28. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 31. maí 1974. (Fl. 29, 30).
Skrás. 1944, nr. 29. Umbm.: Páll Pálmason, frá 22. júní 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1944, nr. 30. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 22. júní 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1944, nr. 31. Umbm.: Árni Björnsson, frá 1. júlí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 34. Umbm.: Páll Pálmason, frá 7. júlí 1974. (Fl. 7, 11, 12).
Skrás. 1944, nr. 41. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 22. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1944, nr. 42. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 22. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1944, nr. 45. Umbm.: Axel Einarsson, frá 26. júlí 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1944, nr. 47. Umbm.: Faktor Company, frá 26. júlí 1974. (Fl. 8).
Skrás. 1944, nr. 52. Umbm.: Árni Björnsson, frá 1. sept. 1974. (Fl. 16, 18, 20, 27).
Skrás. 1944, nr. 58. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 8. nóv. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1944, nr. 59. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 8. nóv. 1974. (Fl. 5, 29, 30).
Skrás. 1944, nr. 60. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 8. nóv. 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1944, nr. 66. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 9. nóv. 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1944, nr. 71. Umbm.: Páll Pálmason, frá 18. nóv. 1974. (Fl. 7, 9).
Skrás. 1944, nr. 75. Umbm.: Árni Björnsson, frá 29. des. 1974. (Fl. 1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 17, 21, 28).
Skrás. 1954, nr. 1. Umbm.: Skúli Pálsson, frá 8. jan. 1974. (Fl. 22).
Skrás. 1954, nr. 3. Umbm.: Ragnar Jónsson, frá 8. jan. 1974. (Fl. 3, 21, 30, 33).
Skrás. 1954, nr. 4. Umbm.: Smjörlíki hf., frá 6. mars 1974. (Fl. 29, 30, 32).
Skrás. 1954, nr. 5. Umbm.: Páll Pálmason, frá 30. jan. 1974. (Fl. 5).

Skrás. 1954, nr. 6. Umbm.: Árni Björnsson, frá 30. jan. 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1954, nr. 7. Umbm.: Páll Pálmason, frá 30. jan. 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1954, nr. 9. Umbm.: Áburðarverksmiðja rík., frá 28. mars 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1954, nr. 10. Umbm.: Áburðarverksmiðja rík., frá 28. mars 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1954, nr. 11. Umbm.: Vinnufatagerð Íslands hf., frá 9. febr. 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1954, nr. 12. Umbm.: Málning hf., frá 9. febr. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1954, nr. 13. Umbm.: Páll Pálmason, frá 9. febr. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1954, nr. 14. Umbm.: Páll Pálmason, frá 9. febr. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1954, nr. 15. Umbm.: Páll Pálmason, frá 9. febr. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1954, nr. 17. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 25. febr. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 22. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 27. febr. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 23. Umbm.: Páll Pálmason, frá 4. mars 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1954, nr. 27. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 5. mars 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1954, nr. 30. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. mars 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1954, nr. 34. Umbm.: Páll Pálmason, frá 20. mars 1974. (Fl. 9, 11).
Skrás. 1954, nr. 35. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. mars 1974. (Fl. 11).
Skrás. 1954, nr. 39. Umbm.: Páll Pálmason, frá 27. mars 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1954, nr. 40. Umbm.: Páll Pálmason, frá 27. mars 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1954, nr. 41. Umbm.: Páll Pálmason, frá 27. mars 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 42. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 1. apríl 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1954, nr. 43. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 1. apríl 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1954, nr. 48. Umbm.: Faktor Company, frá 2. apríl 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1954, nr. 49. Umbm.: Faktor Company, frá 2. apríl 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1954, nr. 50. Umbm.: Árni Björnsson, frá 8. apríl 1974. (Fl. 1, 2, 17, 18, 20, 22).
Skrás. 1954, nr. 51. Umbm.: Árni Björnsson, frá 8. apríl 1974. (Fl. 1, 2, 3, 5).
Skrás. 1954, nr. 52. Umbm.: Árni Björnsson, frá 8. apríl 1974. (Fl. 1, 2, 3, 5).
Skrás. 1954, nr. 54. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 8. apríl 1974. (Fl. 3, 5, 16).
Skrás. 1954, nr. 55. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 28. apríl 1974. (Fl. 28).
Skrás. 1954, nr. 56. Umbm.: Árni Björnsson, frá 28. apríl 1974. (Fl. 1, 28).
Skrás. 1954, nr. 57. Umbm.: Árni Björnsson, frá 28. apríl 1974. (Fl. 2, 6, 7, 9, 12, 22).
Skrás. 1954, nr. 58. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 28. apríl 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1954, nr. 59. Umbm.: Faktor Company, frá 28. apríl 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 60. Umbm.: Faktor Company, frá 28. apríl 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 61. Umbm.: Faktor Company, frá 28. apríl 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 62. Umbm.: Axel Einarsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1954, nr. 63. Umbm.: Axel Einarsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1954, nr. 64. Umbm.: Axel Einarsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 30, 32, 33).
Skrás. 1954, nr. 65. Umbm.: Axel Einarsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1954, nr. 68. Umbm.: Árni Björnsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1954, nr. 70. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 29. apríl 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1954, nr. 72. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 28. maí 1974, fyrir allar sömu vörur og áður, nema: brennd vín og annað áfengi. (Fl. 1, 2, 3, 5, 29, 30, 31 og 32).
Skrás. 1954, nr. 74. Umbm.: Faktor Company, frá 28. maí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 75. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 29. maí 1974. (Fl. 1, 3, 4, 5, 21, 29, 30, 32, 33).

Skrás. 1954, nr. 76. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 29. maí 1974. (Fl. 1, 29, 30).
Skrás. 1954, nr. 77. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 29. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1954, nr. 78. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 29. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1954, nr. 79. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 29. maí 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1954, nr. 80. Umbm.: Árni Björnsson, frá 14. júní 1974. (Fl. 1, 3, 5).
Skrás. 1954, nr. 88. Umbm.: Ragnar Ólafsson, frá 12. júlí 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1954, nr. 89. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 13. júlí 1974, efni til geymslu matvæla, efnavörur til iðnaðar, vísindastarfa og ljósmyndunar, slökkviefni, efni til herðingar og kveikingar, límefni, steiningar- og sútunarefni í 1. flokki, fernis, lökk, bæs, viðarkvoðu, ryðvarnarefni. (Fl. 1, 2).
Skrás. 1954, nr. 90. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 13. júlí 1974. (Fl. 7, 26).
Skrás. 1954, nr. 91. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 13. júlí 1974. (Fl. 6, 7, 8, 9, 11, 16, 20, 23, 24, 25, 26).
Skrás. 1954, nr. 92. Umbm.: Páll Pálmason, frá 23. júlí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 94. Umbm.: Árni Björnsson, frá 23. júlí 1974. (Fl. 2, 3).
Skrás. 1954, nr. 95. Umbm.: Gunnar J. Möller, frá 23. júlí 1974. (Fl. 10).
Skrás. 1954, nr. 98. Umbm.: Árni Björnsson, frá 23. ágúst 1974. (Fl. 1, 3, 4, 5, 19).
Skrás. 1954, nr. 101. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 23. ágúst 1974. (Fl. 3, 5).
Skrás. 1954, nr. 102. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 24. ágúst 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 17).
Skrás. 1954, nr. 103. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 24. ágúst 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 17).
Skrás. 1954, nr. 104. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 24. ágúst 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1954, nr. 105. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. sept. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 107. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 11. sept. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 108. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 11. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 5).
Skrás. 1954, nr. 109. Umbm.: Árni Björnsson, frá 11. sept. 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1954, nr. 110. Umbm.: G. H. Sigurgeirsson, frá 11. sept. 74. (Fl. 9, 11).
Skrás. 1954, nr. 111. Umbm.: Faktor Company, frá 11. sept. 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1954, nr. 112. Umbm.: Páll Pálmason, frá 11. sept. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1954, nr. 113. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. sept. 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1954, nr. 117. Umbm.: Faktor Company, frá 16. sept. 1974. (Fl. 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33).
Skrás. 1954, nr. 118. Umbm.: Skúli Pálmason, frá 16. sept. 1974. (Fl. 22, 28).
Skrás. 1954, nr. 120. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. sept. 1974. (Fl. 19).
Skrás. 1954, nr. 123. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. sept. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1954, nr. 124. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. sept. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1954, nr. 125. Umbm.: Árni Björnsson, frá 20. sept. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1954, nr. 126. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. okt. 1974. (Fl. 1, 17, 22, 23, 24).
Skrás. 1954, nr. 127. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. okt. 1974. (Fl. 23).
Skrás. 1954, nr. 130. Umbm.: Axel Einarsson, frá 16. okt. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1954, nr. 131. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 23. okt. 1974. (Fl. 29).
Skrás. 1954, nr. 136. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. okt. 1974.

Efnavörur til iðnaðar, vísindastarfa og ljósmyndatækni, efni til að leysa upp lökk og fjarlægja, efni til að leysa upp viðarkvoðu, eldslökkviefni, efni til að herða og kveikja saman, viðarkvoðu-ester (ester: lífræn efnasambönd, orðin til við áhrif alkohols á sýrur), gerviviðarkvoður til að móta, þjappa, steypa og sprauta, mótunarefni fyrir tannlæknastofur, tannfylliefni, hráefni úr steinaríkinu; gljákvoður, lökk, lakk-

bætiefni, lakkhráefni, þurrkefni, bæsefni, viðarkvoður, gerviviðarkvoðu sem duft og fljótandi, gerviviðarkvoður fyrir tanntækni, límefni, efni til að fullbúa dúka og til sútunar, öryggisgler, gler, glertrefjar gervigler, organiskt gler í blaðplötu-, hnallstangar- og pípulögun sem og vörur úr því; læknislyf, efnavörur til lækninga og heilsuverndar, lyfefnavörur og lyfjablöndur, plástra, sárabindi, dýra- og jurtaeyðiefni, gerilsneyðingar- og sótthreinsunarefni, efni til að halda matvælum ferskum; ljósa-, hitunar-, suðu-, kæliþurrkunar- og lofthreinsunartæki og hluta þeirra, ljósastjaka, lampaskerma; tilbúið burstahár, burstavörur, pentla, greiður, áhöld til líkamssnyrtingar og fegrunar, snyrtingartæki, þéttingar og pakkningar, einangrunarefni, asbestvörur til tækniþarfa; áburðarefni; verkfæri og mataráhöld úr gerviefnum; hluta í farartæki á landi, í lofti og á sjó, nefnilega hliðarrúður, millileggskífur, sólhlífðar- og stormhlífðarrúður, kastljóslýstar, ofbirtufríar skífur í mælaborð, vagngrindur, aurbretti, hjólkoppa, hurðir, mælaborð, gírstangarhnúða, stefnuvísa og flautur; litarefni, liti, eldtraustar málningar, blaðmálma; gerviskartgripi, gúmí og gúmígerviefni og vörur úr þeim til tækniþarfa; gerviviðarkvoðu í blað-, plötu-, hnall-, stangar- og pípulögun sem og vörur úr henni; spænda (þ. e. sorfna, heflaða, rennda, fræsta o. s. frv.) og sprautaða hluti úr gerviefnum, gerviviðarkvoður sem hálfunnin hráefni, vörur úr horni, skjaldbökuskel, fiskibeini, fílabeini, perlumóður, rafi og sæfrauði („merskúm"), rennismíða- og útskurðarvörur, líkön vegna klæðagerðar og hárskrýfingar; þakningarskífur og hylki fyrir tæki og vélar; ryðvarnarefni, bæshreinsunarefni, hús-, eldhús-, skrifstofu- og veitingahúsaáhöld, dósir, kassa, salatmataráhöld, kökuspaða, stjaka, blekþurrkara; vörur búnar til úr gerviefnum eða með notkun gerviefna, fyrir innanhússkreytingar, húsgögn, húsgagnahluta, spegla, veggskerma, rúm, borðplötur og líkkistur; pappír, pappa, valpappa, hrá- og hálfefni fyrir pappírsframleiðslu, varningsmerki, auglýsingarit, bæklinga, skilti, leturstafi, myndamót, listmuni; bönd og borða, skrif-, teikni-, málunar- og mótunarvörur, teikni- og skrifstofuáhöld, kennslutæki gervisteina, efni til að auka endingu viðar, byggingarefni og byggingarhluta úr gerviefnum, með blað-, plötu-, hnall-, stangar- og pípulögun, gagnsæ loft og veggi, lýsiloft; gólfdúka, vaxdúka, ábreiður, forhengi, tjöld, segl og poka úr gerviefnum eða gervitrefjum eða með notkun gerviefna eða — trefja; vef- og prjónaefni úr gervitrefjum. (Fl. 1, 2, 5, 11, 12, 16, 17, 19, 20, 21).

Skrás. 1954, nr. 140. Umbm.: Páll Pálmason, frá 9. nóv. 1974. (Fl. 23, 24).

Skrás. 1954, nr. 141. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 22. okt. 1974. (Fl. 32).

Skrás. 1954, nr. 143. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. nóv. 1974. (Fl. 33).

Skrás. 1954, nr. 144. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. nóv. 1974. (Fl. 5).

Skrás. 1954, nr. 145. Umbm.: HF. Ölgerðin Egill Skallagrímsson, frá 21. febr. 1974. (Fl. 32).

Skrás. 1954, nr. 146. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 18. nóv. 1974. (Fl. 16, 21).

Skrás. 1954, nr. 147. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 18. nóv. 1974. (Fl. 1, 3, 5, 16, 21, 24, 25).

Skrás. 1954, nr. 148. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 18. nóvember 1974. (Fl. 1, 3, 5, 16, 21, 24, 25, 26).

Skrás. 1954, nr. 149. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 18. nóv. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5)

Skrás. 1954, nr. 151. Umbm.: Páll Pálmason, frá 19. nóv. 1974. (Fl. 7, 21).

Skrás. 1954, nr. 152. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 19. nóv. 1974. (Fl. 21).

Skrás. 1954, nr. 153. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. nóv. 1974. (Fl. 25).

Skrás. 1954, nr. 154. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. nóv. 1974. (Fl. 25).

Skrás. 1954, nr. 157. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. nóv. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 6, 7, 16, 19, 20, 21, 22, 27).

Skrás. 1954, nr. 158. Umbm.: Axel Einarsson, frá 30. nóv. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1954, nr. 163. Umbm.: Árni Björnsson, frá 15. des. 1974. (Fl. 1—12, 14, 17, 18, 21, 22, 24, 25).
Skrás. 1954, nr. 164. Umbm.: Magnús Thorlacius, frá 15. des. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 1. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1964, nr. 2. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. febr. 1974.

Rafmagnskveikjara; vélatengsli og reimar (nema fyrir ökutæki), viftur fyrir heitt loft og blásara; tæki og verkfæri til afnota í vísindalegum tilgangi, siglingum, landmælingum, rafmagnstækni, ljósmyndatækni, kvikmyndatækni, sjónfræði, vogartækni, mælingatækni, merkjagjöfum, eftirliti, björgun og kennslu; sjálfsala; matreiðslubúnað fyrir gistihús; slökkvitæki; eldsneytis-, gas- og rafmagnshitunartæki; tæki og vélar til að verka og matreiða matvæli, þvo potta og því um líkt fyrir gistihús, bæjarfélög o. þ. u. l., þurrkskápar; línþurrkur, hárþurrkur, handþurrkur, ryksugur, afgasblásara; hitakatla, þ. á m. hitaelement, sem færð eru í kaf; gasbrennara fyrir eldhús og gasofna, rafmagnskaffikönnur; katla fyrir miðstöðvarkerfi; katla fyrir samsett vatns- og herbergishitunarkerfi; hitara, sem brenna gasi, brennsluolíu, hráolíu og aðrir hitarar; rafmagnsbjöllur; miðflóttaaflstæki; stjórnrofa; fullkomin eldhúskerfi, lofthreinsara, gaseldavélar, eldhúsvélar, rafmagnseldavélar og aðrar tegundir eldavéla; tæki til að eyða raka í lofti; sorpeyðingartæki í eldhús, sem fest eru við vaska; steypiböð, flatjárn, ísvatnsgosbrunna, alls konar eldavélar, rafmagnsofna, steikaravélar, kæliskápa, rafmagnsþeytara og blandara; rjómaístæki, giymskratta, steikarvendara; alls konar stór eldhúskerfi fyrir gistihús, bæjarfélög og því um líkt; stór landbúnaðartæki; rafmagnsristir, rafmagnsrifjárn, kerfi fyrir ljós, upphitun, gufudrif, eldamennsku, frystingu, þurrkun, loftræstingu, vatnsveitu og hreinlætisráðstafanir; útungunarvélar, infrarauða lampa, kvartzlampa og aðra lampa; þvottahúsavélar, uppþvottavélar, þvottavélar, vaska, rafmagnsskóburstunarvélar; samsettar rafm.ryksugur og bónvélar; vélar og vélaverkfæri; reiknivélar, þ. á m. elektrónískar vélar; sjálfvirkar kaffikönnur, sem ganga fyrir rafmagni og án þess; talvélar; rafmagnskaffikvarnir; efni til að framleiða bursta; samsetjanleg húsgögn fyrir eldhús; mótora (nema fyrir ökutæki), litla rafmagnsmótora, stálsvampa, geislunarplötur, hraðsuðupotta, greiður og svampa, smááhö'd og handílát fyrir heimilisstörf og eldhús, postulín og leirvörur; miðstöðvarofna, útvarpstæki, rafmagnsrakvélar, hljómupptökutæki, vélar til að framleiða „ravioli", peningakassa, vatnshitara til að setja í samband við krana, alls konar vatnshitara, diskahitara, bursta, rafmagnsbursta, „ágrume" pressur, sem ekki ganga fyrir rafmagni; straumstilla; strauvélar; verkfæri og efni til að hreinsa með; hitunarofna, sem ganga fyrir eldsneyti, rafmagni, gasi; geislaofna og aðrar tegundir ofna; tepotta, sjónvarpstæki, tæki til að losna við heitt loft, rafmagnshitateppi, heittloftsviftur, ristara, straumbreyta; hakkavélar, sem stjórnað er með handafli, ísmulningsvélar, sem stjórnað er með handafli; baðker; viftur; glerhluti. (Fl. 7, 9, 11, 21).

Skrás. 1964, nr. 3. Umbm.: Árni Björnsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5, 29, 30, 31, 32, 33).
Skrás. 1964, nr. 4. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 5. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 7. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5, 29, 31).
Skrás. 1964, nr. 8. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 9. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 10. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 29).
Skrás. 1964, nr. 11. Umbm.: Árni Björnsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1964, nr. 13. Umbm. Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 16. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).

Skrás. 1964, nr. 17. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 19. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 20. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 21. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 25. Umbm.: Egill Sigurgeirsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 26. Umbm.: Egill Sigurgeirsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 27. Umbm.: Egill Sigurgeirsson, frá 10. febr. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 28. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. febr. 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1964, nr. 30. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 31. Umbm.: Jón M. Guðmundsson, frá 11. febr. 74. (Fl. 29).
Skrás. 1964, nr. 32. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 11. febr. 74. (Fl. 9).
Skrás. 1964, nr. 35. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1964, nr. 36. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1964, nr. 37. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 12).
Skrás. 1964, nr. 39. Umbm.: G. H. Sigurgeirsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 3, 10, 22, 23, 24, 25, 26, 27).
Skrás. 1964, nr. 40. Umbm.: G. H. Sigurgeirsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 41. Umbm.: G. H. Sigurgeirsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 44. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 11. febr. 1974. (Fl. 1, 2, 19, 31).
Skrás. 1964, nr. 45. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 11. febr. 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 47. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 11. febr. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1964, nr. 48. Umbm.: Faktor Company, frá 11. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 49. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 50. Umbm.: Ragnar Jónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1964, nr. 51. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 3, 5, 21).
Skrás. 1964, nr. 52. Umbm.: Faktor Company, frá 11. febr. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 53. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 11. febr. 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1964, nr. 54. Umbm.: Páll Pálmason, frá 11. febr. 1974. (Fl. 31).
Skrás. 1964, nr. 55. Umbm.: Skjólfatagerðin hf., frá 11. febr. 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 56. Umbm.: Páll Pálmason, frá 11. febr. 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1964, nr. 57. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 2, 21, 22, 23, 24, 25, 27).
Skrás. 1964, nr. 58. Umbm.: Axel Einarsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 59. Umbm.: Axel Einarsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 60. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. mars 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 61. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. mars 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1964, nr. 63. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. mars 1974. (Fl. 5, 10, 21).
Skrás. 1964, nr. 64. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 65. Umbm.: Axel Einarsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 66. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 1, 23, 25).
Skrás. 1964, nr. 67. Umbm.: Árni Björnsson, cand. polit.

N. V. PHILIPS' GLOEILAMPENFABRIEKEN, Emmesingel 29, Eindhoven, Hollandi.

Efnafræðilegar vörur til notkunar í iðnaði, vísindum, ljósmyndagerð, landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, áburð (náttúrlegan og tilbúinn), slökkviefnablöndur, hersluefni og efnablöndur til lóðningar, efnafræðileg efni til varðveislu matvæla, sútunarefni, límefni notuð í iðnaði (að frátalinni gúmmíupplausn), málningu, fernis, lökk,

varnarefni gegn ryði og gegn fúa í tré, litunarefni, bæs, náttúrlegan harpix, blaðmálma og duftmálma fyrir málara og skrautiðju, bleikiefnablöndur og önnur efni til notkunar í þvottahúsum, hreinsunar-, fægingar-, skúringar- og sköfunar- efnablöndur, óunna og sumpart unna algenga málma og málmblöndur úr þeim, akkeri steðja, bjöllur, valtað og steypt byggingarefni, járnbrautarteina og önnur málmefni til járnbrautarsporbrauta, keðjur (að frátöldum drifkeðjum ökutækja), kaðla og vír (ekki rafmagns), lásasmíðavörur, málmpípur og málmrör, peningaskápa og peningakassa, stálkúlur, hestajárn, aðrar vörur úr ódýrum málmum, óunna málma, vélar og vélaverkfæri, mótora (ekki til ökut.), vélatengsl og beltistengsl (ekki til ökutækja), meiri háttar landbúnaðarverkfæri, útungunarvélar, handverkfæri og áhöld, hnífa, gaffla og skeiðar, eldspýtur, vísindaleg, haffræðileg, vöktunar- og rafmagnsverkfæri og tæki (þar með talin loftskeytatæki), ljósmynda, kvikmynda, sjónfræðileg, vogar, mæli, merkja (eftirlits), björgunar- og kennslutæki og áhöld, myntar eða óekta myntar sjálfsala, talvélar, sjóðsskráningartæki, reiknivélar, slökkvitæki, skurðlækna-, tannlækna- og dýralækna- tæki og áhöld (þar með taldir gervilimir, augu og tennur), innlagnir til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kæli, þurrkunar, loftræstingar, vatnsleiðslu og heilsuverndar, dýra málma og málmblöndur úr þeim og vörur úr dýrum málmum eða húðaðar með þeim (að frátöldum borðhnífum, göfflum og skeiðum), gimsteina, verðmæta steina, rafmagnsklukkur, hljóðfæri (önnur en talvélar og þráðlaus tæki), pappír og pappírsvörur, pappa og pappavörur, prentmál, dagblöð og tímarit, bækur, bókbandsefni, ljósmyndir, pappírssöluvörur, límefni pappírssöluvara, listamanna efnavörur, málningarpensla, ritvélar og skrifstofugögn (önnur en húsgögn), upplýsinga- og kennsluefni- (annað en áhöld), spil, prentletur, myndamót, gervigúmmí, togleður og balata og vörur gerðar úr þeim, vörur gerðar úr gúmmí, togleðri og balata (að frátöldum skófatnaði og hluta af skófatnaði, fatnaði öðrum en hlífðarfatnaði og vörum tengdum þeim), efni til pökkunar eða einangrunar, asbest, mariúgler og vörur gerðar úr þeim, garðslöngur (ekki úr málmi), húsgögn spegla, myndaramma, vörur úr tré, korki, reyr, spanskreyr, fléttum, horni, beini, fílabeini, skel, ömbru, skelplötu, merskúm, tréni og staðgengilefnum allra þessara vara, minni háttar heimilisáhöld og ílát (ekki úr dýrum málmum eða húðuð með þeim), greiður og svampa, bursta (aðra en málningarbursta), burstagerðarefni, verkfæri og efni til hreinsunar, stálull, glervörur, postulín og leirvörur, sápu, ilmvötn, loftnæmar olíur fegrunarvörur, hárvötn, rakvötn, tannkrem, rykbindiefni, ljósatæki, kerti, vaxkerti og náttkerti, kveiki, lyffræðileg, dýralækninga- og heilnæmis- efni, barna- og öryrkja fæðu, plástra og sáraumbúðaefni, tannfyllingarefni, tannvax, sótthreinsunarefni, efnablöndur til eyðingar illgresis og útrýmingar meindýra, úrsmíða- og önnur tímamælitæki, leður og leðurlíki og vörur gerðar úr þessum efnum, töskur og ferðatöskur, byggingarefni, skemmtitæki og leikföng, leikfimis- og íþróttavörur, skrautvörur og jólatrésskraut, eldspýtur, rúmábreiður og borðdúka, vefnaðarvörur, dúka (þar með talda hagleiksdúka), veggtjöld og gluggatjöld, ullarteppi, fána, veifur, klæðnað (annan en íveruklæðnað).
(Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 28, 34).

Skrás. 1964, nr. 69. Umbm.: Faktor Company, frá 10. mars 1974. (Fl. 19).

Skrás. 1964, nr. 71. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. mars 1974. (Fl. 22).

Skrás. 1964, nr. 72. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. mars 1974. (Fl. 32).

Skrás. 1964, nr. 73. Umbm.: Axel Einarsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 3).

Skrás. 1964, nr. 74. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 9).

Skrás. 1964, nr. 75. Umbm.: Haukar hf. heildverslun, frá 10. mars 1974. (Fl. 7, 9, 10).

Skrás. 1964, nr. 77. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. mars 1974. (Fl. 25).

Skrás. 1964, nr. 80. Umbm.: Árni Björnsson, frá 10. apríl 1974.

Efnafræðilegar vörur til notkunar í iðnaði, vísindum, ljósmyndagerð, landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, áburð (náttúrlegan og tilbúinn), slökkviefnablöndur, hersluefni og efnablöndur til lóðningar, efnafræðileg efni til varðveislu matvæla, sútunarefni, límefni notað í iðnaði (að frátalinni gúmmíupplausn), málningu, fernis, lökk, varnarefni gegn ryði og gegn fúa í tré, litunarefni, bæs, náttúrlegan harpix, blaðmálma og duftmálma fyrir málara og skrautiðju, bleikiefnablöndur og önnur efni til notkunar í þvottahúsum, hreinsunar, fægingar, skúringar og sköfunar efnablöndur, óunna og sumpart unna algenga málma og málmblöndur úr þeim, akkeri, steðja, bjöllur, valtað og steypt byggingarefni, járnbrautarteina og önnur málmefni til járnbrautarsporbrauta, keðjur (að frádregnum drifkeðjum ökutækja), kaðla og vír (ekki rafmagns), lásasmíðavörur, málmpípur og málmrör, peningaskápa og peningakassa, stálkúlur, hestajárn, aðrar vörur úr ódýrum málmum, óunna málma, vélar og vélaverkfæri, mótora (ekki til ökutækja), vélatengsl og beltistengsl (ekki til ökutækja), meiri háttar landbúnaðarverkfæri, útungunarvélar, handverkfæri og áhöld, hnífa, gaffla og skeiðar, eldspýtur, vísindaleg, haffræðileg, vöktunar- og rafmagnsverkfæri og tæki (þar með talin loftskeytatæki), ljósmynda, kvikmynda, sjónfræðileg, vogar, mæli, merkja (eftirlits), björgunar- og kennslutæki og áhöld, myntar eða óekta myntar sjálfsala, talvélar, sjóðsskráningartæki, reiknivélar, slökkvitæki, skurðlækna-, tannlækna- og dýralækna- tæki og áhöld (þar með taldir gervilimir, augu og tennur), innlagnir til lýsingar, hitunar, gufuframleiðslu, suðu, kæli, þurrkunar, loftræstingar, vatnsleiðslu og heilsuverndar, dýra málma og málmblöndur úr þeim og vörur úr dýrum málmum eða húðaðir með þeim (að frátöldum borðhnífum, göfflum og skeiðum), gimsteina, verðmæta steina, rafmagnsklukkur, hljóðfæri (önnur en talvélar og þráðlaus tæki), pappír og pappírsvörur, pappa og pappavörur, prentmál, dagblöð og tímarit, bækur, bókbandsefni, ljósmyndir, pappírssöluvörur, límefni pappírssöluvara, listamanna- efnavörur, málningarpensla, ritvélar og skrifstofugögn (önnur en húsgögn), upplýsinga- og kennsluefni (annað en áhöld), spil, prentletur, myndamót, gervigúmmí, togleður og balata og vörur gerðar úr þeim, vörur gerðar úr gúmmí, togleðri og balata (að frátöldum skófatnaði og hluta af skófatnaði, fatnaði öðrum en hlífðarfatnaði og vörum tengdum þeim), efni til pökkunar eða einangrunar, asbest, maríugler og vörur gerðar úr þeim, garðslöngur (ekki úr málmi), húsgögn, spegla, myndaramma, vörur úr tré, korki, reyr, spanskreyr, fléttum, horni, beini, fílabeini, skel, ömbru, skelplötu, merskúm, tréni og staðgengilefnum allra þessara vara, minni háttar heimilisáhöld og ílát (ekki úr dýrum málmum eða húðuð með þeim), greiður og svampa, bursta (aðra en málningarbursta), burstagerðarefni, verkfæri og efni til hreinsunar, stálull, glervörur, postulín og leirvörur, sápu, ilmvötn, loftnæmar olíur, fegrunarvörur, hárvötn, rakvötn, tannkrem, rykbindiefni, ljósatæki, kerti, vaxkerti og náttkerti, kveiki, lyffræðileg- dýralækninga- og heilnæmis- efni, barna- og öryrkja- fæðu, plástra og sáraumbúðaefni, tannfyllingarefni, tannvax, sótthreinsunarefni, efnablöndur til eyðingar illgresis og útrýmingar meindýra, úrsmíða- og önnur tímamælitæki, leður og leðurlíki og vörur gerðar úr þessum efnum, töskur og ferðatöskur, byggingarefni, skemmtitæki og leikföng, leikfimis- og íþróttavörur, skrautvörur og jólatrésskraut, rúmábreiður og borðdúka, vefnaðarvörur, dúka (þar með talda hagleiksdúka), veggtjöld og gluggatjöld, ullarteppi, fána, veifur, klæðnað (annan en íveruklæðnað).

(Fl. 1—8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 28, 34).

Skrás. 1964, nr. 82. Umbm.: Hjörtur Torfason, frá 10. apríl 1974.

(Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 21, 29, 30, 32).

Skrás. 1964, nr. 83. Umbm.: Árni Björnsson, frá 10. apríl 1974. (Fl. 1).

Skrás. 1964, nr. 84. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. apríl 1974. (Fl. 30).

Skrás. 1964, nr. 88. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. apríl 1974. (Fl. 9, 16, 21).

Skrás. 1964, nr. 95. Umbm.: Sælg. & Efnag. Freyja hf., frá 10. apríl 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1964, nr. 96. Umbm.: Sælg. & Efnag. Freyja hf., frá 10. apríl 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1964, nr. 97. Umbm.: Árni Björnsson, frá 10. apríl 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 98. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 10. apríl 1974. (Fl. 1, 5).
Skrás. 1964, nr. 101. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 10. apríl 74. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 103. Umbm.: Páll Pálmason, frá 10. apríl 1974. (Fl. 1, 7, 9, 11, 12, 17).
Skrás. 1964, nr. 105. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. maí 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 106. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1964, nr. 107. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1964, nr. 108. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 110. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 112. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 113. Umbm.: Árni Björnsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 17).
Skrás. 1964, nr. 114. Umbm.: Árni Björnsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 14).
Skrás. 1964, nr. 116. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 15. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 117. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 15. maí 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 118. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 121. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 122. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. maí 1974. (Fl. 6, 9).
Skrás. 1964, nr. 124. Umbm.: Árni Björnsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 125. Umbm.: Árni Björnsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 127. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 128. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 129. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 9. apríl 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 130. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1964, nr. 131. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí, 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1964, nr. 132. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. maí 1974. (Fl. 30).
Skrás. 1964, nr. 134. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 135. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1964, nr. 136. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1964, nr. 138. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 139. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 140. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 143. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1964, nr. 145. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. júlí 1974. (Fl. 1, 3, 5).
Skrás. 1964, nr. 146. Umbm.: Páll Pálmason, frá 15. júlí 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 147. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 12, 17, 28).
Skrás. 1964, nr. 148. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 12, 17, 28).
Skrás. 1964, nr. 150. Umbm.: Gunnar H. Sigurgeirsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 32).
Skrás. 1964, nr. 152. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 15. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 157. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 15. júlí 1974. (Fl. 26).

Skrás. 1964, nr. 158. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 159. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 21. maí 1974. (Fl. 24, 27).
Skrás. 1964, nr. 160. Umbm.: Axel Einarsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 162. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 15. júlí 1974. (Fl. 1, 5, 12, 16, 17, 23, 25, 28).
Skrás. 1964, nr. 163. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 164. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 165. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 166. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 167. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 170. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 28).
Skrás. 1964, nr. 172. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 29, 31).
Skrás. 1964, nr. 173. Umbm.: Páll Pálmason, frá 16. júlí 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 174. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 16. júlí 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1964, nr. 175. Umbm.: Páll Pálmason, frá 16. júlí 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 176. Umbm.: Páll Pálmason, frá 16. júlí 1974. (Fl. 14, 23, 24, 25, 26).
Skrás. 1964, nr. 177. Umbm.: Páll Pálmason, frá 16. júlí 1974. (Fl. 24).
Skrás. 1964, nr. 178. Umbm.: Sportver hf., frá 16. júlí 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 181. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 12. júlí 1974. (Fl. 7, 9, 11).
Skrás. 1964, nr. 184. Umbm.: Páll Pálmason, frá 30. sept. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 185. Umbm.: Páll Pálmason, frá 30. sept. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 186. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 187. Umbm.: Faktor Company, frá 30. sept. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 188. Umbm.: Faktor Company, frá 30. sept. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 190. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 24).
Skrás. 1964, nr. 191. Umbm.: Páll Pálmason, frá 30. sept. 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1964, nr. 192. Umbm.: Árni Björnsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 193. Umbm.: Árni Björnsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 194. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 30. sept. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 195. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3).
Skrás. 1964, nr. 196. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2).
Skrás. 1964, nr. 197. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1964, nr. 198. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3).
Skrás. 1964, nr. 201. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3).
Skrás. 1964, nr. 202. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2).
Skrás. 1964, nr. 203. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1964, nr. 204. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2).
Skrás. 1964, nr. 205. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1964, nr. 206. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5).
Skrás. 1964, nr. 207. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 5, 6).
Skrás. 1964, nr. 208. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2).
Skrás. 1964, nr. 209. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 17).
Skrás. 1964, nr. 210. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 30. sept. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 16, 17, 19).
Skrás. 1964, nr. 211. Umbm.: Hjörtur Torfason, frá 1. okt. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 21, 29, 30, 32).

Skrás. 1964, nr. 212. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 1. okt. 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1964, nr. 213. Umbm.: Ásgarður hf., frá 1. okt. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 5, 16).
Skrás. 1964, nr. 214. Umbm.: Faktor Company, frá 1. okt. 1974. (Fl. 6, 7, 11, 20).
Skrás. 1964, nr. 215. Umbm.: Árni Björnsson, frá 1. okt. 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1964, nr. 218. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 1. okt. 1974. (Fl. 5, 30).
Skrás. 1964, nr. 219. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 1. okt. 1974. (Fl. 28).
Skrás. 1964, nr. 220. Umbm.: Faktor Company, frá 1. okt. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 222. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 1. okt. 1974. (Fl. 31).
Skrás. 1964, nr. 223. Umbm.: Páll Pálmason, frá 1. okt. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 224. Umbm.: Páll Pálmason, frá 1. okt. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 227. Umbm.: Baldur Geirsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 1, 40, 42).
Skrás. 1964, nr. 231. Umbm.: Árni Björnsson, Rvk. frá 4. desember 1974. (Fl. 9, 15).
Skrás. 1964, nr. 239. Umbm.: Axel Einarsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 240. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 28).
Skrás. 1964, nr. 241. Umbm.: Faktor Company, frá 4. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 242. Umbm.: Faktor Company, frá 4. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 244. Umbm.: Páll Pálmason, frá 4. des. 1974. (Fl. 21).
Skrás. 1964, nr. 245. Frá 4. des. 1974. (Fl. 29).
Skrás. 1964, nr. 246. Umbm.: Páll Pálmason, frá 4. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 250. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 252. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 5, 30).
Skrás. 1964, nr. 253. Umbm.: Páll Pálmason, frá 4. des. 1974. (Fl. 6, 9, 17).
Skrás. 1964, nr. 254. Umbm.: Páll Pálmason, frá 4. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 256. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 1).
Skrás. 1964, nr. 257. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 4. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 259. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 4. des. 1974. (Fl. 2).
Skrás. 1964, nr. 260. Umbm.: Árni Björnsson, frá 4. des 1974. (Fl. 22, 23, 24, 25).
Skrás. 1964, nr. 262. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 5. des. 1974. (Fl. 30, 32, 33).
Skrás. 1964, nr. 264. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 5. des. 1974. (Fl. 3, 29, 30, 32, 33).
Skrás. 1964, nr. 265. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 5. des. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 266. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 268. Umbm.: Páll Pálmason, frá 5. des. 1974. (Fl. 33).
Skrás. 1964, nr. 269. Frá 5. des. 1974. (Fl. 6, 7, 8, 37, 40).
Skrás. 1964, nr. 273. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, hrl., frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 274. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, hrl., frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 282. Frá 7. mars 1974. (Fl. 29, 30, 32).
Skrás. 1964, nr. 284. Umbm.: Páll Pálmason, frá 5. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 285. Umbm.: Axel Einarsson, frá 5. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 286. Umbm.: Jón N. Sigurðsson, frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 289. Umbm.: Sigurjónsson & Þór, frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 294. Umbm.: Páll Pálmason, frá 5. des. 1974. (Fl. 3).
Skrás. 1964, nr. 295. Umbm.: Páll Pálmason, Rvk. frá 5. desember 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 296. Umbm.: Páll Pálmason, frá 5. des. 1974. (Fl. 5).
Skrás. 1964, nr. 299. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 31. des. 1974. (Fl. 25).
Skrás. 1964, nr. 300. Umbm.: S. Sigurjónsson, frá 31. des. 1974. (Fl. 1, 6, 9, 10, 12, 17, 21, 22, 26, 27).
Skrás. 1964, nr. 303. Umbm.: Páll Pálmason, frá 31. des. 1974. (Fl. 34).

Skrás. 1964, nr. 306. Umbm.: Einar Farestveit & CO. HF., frá 31. des. 1974. (Fl. 9).
Skrás. 1964, nr. 307. Umbm.: Faktor Company, frá 31. des. 1974. (Fl. 7).
Skrás. 1964, nr. 309. Umbm.: Páll Pálmason, frá 31. des. 1974. (Fl. 23).
Skrás. 1964, nr. 310. Umbm.: Páll Pálmason, frá 31. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 311. Umbm.: Páll Pálmason, frá 31. des. 1974. (Fl. 34).
Skrás. 1964, nr. 312. Umbm.: Árni Björnsson, frá 31. des. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 11, 14, 20).
Skrás. 1964, nr. 313. Umbm.: Árni Björnsson, frá 31. des. 1974. (Fl. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 11, 14, 19, 20).
Skrás. 1964, nr. 314. Umbm.: Páll Pálmason, frá 31. des. 1974. (Fl. 12).

III. Afmáð vörumerki.

Samkvæmt 27. gr. laga nr. 47 2. maí 1968 um vörumerki, sbr. 6. mgr. 15. gr. reglug. nr. 1 2. janúar 1969 hafa eftirtalin vörumerki verið afmáð úr vörumerkjaskránni:

Nr. 2/1924 frá 10 janúar 1974.
Nr. 6/1944 — 17. febrúar 1974.
Nr. 8/1944 — 17. mars 1974.
Nr. 9/1944 — 17. mars 1974.
Nr. 10/1944 — 17. mars 1974.
Nr. 17/1944 — 2. maí 1974.
Nr. 33/1944 — 7. júlí 1974.
Nr. 36/1944 — 7. júlí 1974.
Nr. 37/1944 — 7. júlí 1944.
Nr. 39/1944 — 22. júlí 1974.
Nr. 43/1944 — 26. júlí 1974.
Nr. 44/1944 — 26. júlí 1974.
Nr. 64/1944 — 8. nóvember 1974.
Nr. 67/1944 — 9. nóvember 1974.
Nr. 8/1954 — 30. janúar 1974.
Nr. 16/1954 — 25. febrúar 1974.
Nr. 20/1954 — 25. febrúar 1974.
Nr. 28/1954 — 5. mars 1974.
Nr. 29/1954 — 5. mars 1974.
Nr. 31/1954 — 20. mars 1974.
Nr. 32/1954 — 20. mars 1974.
Nr. 36/1954 — 27. mars 1974.
Nr. 38/1954 — 27. mars 1974.
Nr. 44/1954 — 1. apríl 1974.
Nr. 47/1954 — 1. apríl 1974.
Nr. 53/1954 — 8. apríl 1974.
Nr. 66/1954 — 29. apríl 1974.
Nr. 71/1954 — 30. apríl 1974.
Nr. 73/1954 — 28. maí 1974.
Nr. 81/1954 — 14. júní 1974.
Nr. 83/1954 — 14. júní 1974.
Nr. 84/1954 — 14. júní 1974.
Nr. 106/1954 — 10. september 1974.
Nr. 114/1954 — 16. september 1974.
Nr. 115/1954 — 16. september 1974.

Nr. 119/1954 — 20. september 1974.
Nr. 121/1954 — 20. september 1974.
Nr. 122/1954 — 20. september 1974.
Nr. 128/1954 — 15. október 1974.
Nr. 129/1954 — 16. október 1974.
Nr. 133/1954 — 23. október 1974.
Nr. 134/1954 — 23. október 1974.
Nr. 155/1954 — 30. nóvember 1974.
Nr. 156/1954 — 30. nóvember 1974.
Nr. 161/1954 — 30. nóvember 1974.
Nr. 6/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 12/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 14/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 15/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 18/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 22/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 23/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 24/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 29/1964 — 10. febrúar 1974.
Nr. 33/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 34/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 38/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 42/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 43/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 46/1964 — 11. febrúar 1974.
Nr. 62/1964 — 10. mars 1974.
Nr. 68/1964 — 10. mars 1974.
Nr. 70/1964 — 10. mars 1974.
Nr. 78/1964 — 10. mars 1974.
Nr. 79/1964 — 10. mars 1974.
Nr. 81/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 85/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 86/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 87/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 89/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 90/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 91/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 92/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 93/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 94/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 99/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 100/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 102/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 104/1964 — 10. apríl 1974.
Nr. 109/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 111/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 115/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 119/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 120/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 123/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 126/1964 — 15. maí 1974.
Nr. 133/1964 — 15. júlí 1974.

Nr. 137/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 141/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 142/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 149/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 151/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 153/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 154/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 155/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 156/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 161/1964 — 15. júlí 1974.
Nr. 168/1964 — 16. júlí 1974.
Nr. 169/1964 — 16. júlí 1974.
Nr. 171/1964 — 16. júlí 1974.
Nr. 179/1964 — 30. september 1974.
Nr. 180/1964 — 30. september 1974.
Nr. 182/1964 — 30. september 1974.
Nr. 183/1964 — 30. september 1974.
Nr. 189/1964 — 30. september 1974.
Nr. 199/1964 — 30. september 1974.
Nr. 200/1964 — 30. september 1974.
Nr. 216/1964 — 1. október 1974.
Nr. 217/1964 — 1. október 1974.
Nr. 221/1964 — 1. október 1974.
Nr. 225/1964 — 1. október 1974.
Nr. 226/1964 — 1. október 1974.
Nr. 228/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 229/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 230/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 232—238/1964 frá 4. desember 1974.
Nr. 243/1964 frá 4. desember 1974.
Nr. 247/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 248/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 249/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 251/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 255/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 258/1964 — 4. desember 1974.
Nr. 261/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 263/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 267/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 270/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 271/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 272/1964 — 5. desember 1974.
Nr. 275/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 276/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 277/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 278/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 279/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 280/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 281/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 283/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 287/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 288/1964 — 29. desember 1974.

Nr. 290/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 291/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 292/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 293/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 297/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 298/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 301/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 302/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 305/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 308/1964 — 29. desember 1974.
Nr. 231/1972 — 29. desember 1974.
Nr. 243/1972 — 29. desember 1974.
Nr. 459/1973 — 27. desember 1974.

IV. Framsöl.

Eftirtalin vörumerki hafa verið framseld:

Nr. 7/1964 til Van Nelle-Lassie B. V., also trading under the styles of "DE ERVEN" de Wed. J. van, „Nelle" and „Lassie" van Nelleweg, Rotterdam, Hollandi.

Nr. 333/1966 til Aktieselskabet Hygæa, Kristensen-Elsö's, Farve- & Lakfabrikker. Gasværksvej 30, Aalborg, Danmörku.

Nr. 178/1968 til Aktieselskabet Hygæa, Kristensen-Elsö's, Farve- & Lakfabrikker, Gasværksvej 30, Aalborg, Danmörku.

Nr. 123/1960 til ARCO POLYMERS, INC., 436 Seventh Avenue, Pittsburgh, Pennsylvania, Bandaríkjum Norður Ameríku.

Nr. 393/1971 til Industrie A. Zanussi S.p.A. Via Montereale 8, Pordenone, Ítalíu.

Nr. 293/1973 til Skil International Limited of Vallis Bulding, Hamilton, Bermuda.

Nr. 243/1966 til MONTECATINI EDISON S.p.A. (skammstafað MONTEDISON S.p.A.), Largo Donegani ½, Milano, Ítalíu.

Nr. 222/1963 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N. Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 253/1963 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 209/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 221/1963 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 198/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 195/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 197/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 205/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 208/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 199/1963 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N. Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 206/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 223/1963 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 204/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 207/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 202/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 201/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 203/1964 til Reichhold Chemicals, Inc., White Plains, N.Y. 10602, Bandaríkjunum.

Nr. 29/1944 til Rapid-American Corporation, félag í Delaware, 711 Fifth Avenue, New York, N.Y., Bandaríkjum Norður Ameríku.

Nr. 117/1964 til Elbeo GmbH., Weinfelden, Sviss.

Nr. 389/1972 til Heuga Export A.G., 6. Neustadtstrasse, 6000-Lucerne, Sviss.

Nr. 42/1950 til AKTIEBOLAGET ELECTROLUX, Luxbacken 1, S-105 45 Stokkhólmi, Svíþjóð.

Nr. 345/1966 til Bjarna Ingvars Árnasonar, Kvisthaga 25, Reykjavík og Jóns Hjaltasonar, Sunnuflöt 38, Garðahreppi.

Nr. 308/1973 til Kolbeins Finnssonar, Hraunbæ 74, Reykjavík.

Nr. 17/1958 til Biro Bic Limited, Whitby Avenue, Park Royal, London, NW10, Englandi.

Nr. 219/1967 til EXXON CORPORATION, 1251 Avenue of the Americas, New York, New York 10020, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Nr. 14/1969 til RHM INGREDIENT SUPPLIES LIMITED, Torre Road, Leeds, LS9 7RZ, Englandi.

Nr. 15/1969 til RHM INGREDIENT SUPPLIES LIMITED, Torre Road, Leeds, LS9 7RZ, Englandi.

Nr. 60/1968 til Tokai Communication Apparatus Corporation, 816, Nakahara, Shizuoka-shi, Shizuoka-ken, Japan.

Nr. 259/1964 til Astra-Dinol Aktiebolag, S-281 01 Hässleholm, Svíþjóð.

Nr. 2/1946 til AB VOLVO, Göteborg, Svíþjóð.

Nr. 42/1944 til SOCIETE DE FABRICATION ET DE DISTRIBUTION DE PARFUMERIE ET COSMETIQUES DIPARCO S.A., 143 avenue de Roule, Neuilly-sur-Seine, Frakklandi.

Nr. 340/1972 til Biro Bic Limited, Whitby Avenue, Park Royal, London, NW10, Englandi.

Nr. 89/1961 til RAPID-AMERICAN CORPORATION, 711 Fifth Avenue, New York, New York, 10022, Bandaríkjunum.

Nr. 220/1964 til Gruppo Lepetit S. p. A., Via R. Lepetit 8, Milano, Ítalíu.

Nr. 127/1959 til Admiral Corporation, Félag í Delaware, 600 Grant Street, Pittisburgh, Pennsylvania 15219, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Nr. 10/1968 til COMPAGNIE INTERNATIONAL EUROPCAR, Avenue Jean Jaurés 137, Clamart, Frakklandi.

Nr. 158/1968 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 32/1960 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 95/1970 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 221/1970 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 235/1966 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 333/1965 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 300/1971 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 284/1970 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 71/1972 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 95/1972 til THE HOUSE OF EDGEWORTH INCORPORATED, Baarerstrasse 10, 6300 Zug, Sviss.

Nr. 199/1971 til Kontrollhudar ek.för., Vastkustvägen 1, S-211 Malmö, Svíþjóð.

Nr. 231/1964 til LA RADIOTECHNIQUE, 51, rue Carnot, Suresnes, Frakklandi.

Nr. 225/1965 til COCKBURN'S SMITHES & Co., LIMITED, 25, St. James's Square, London, S. W. 1, Englandi.

Nr. 52/1948 til Izal Limited, Thorncliffe, Chapeltown, Sheffield, Yorkshire, Englandi.

Nr. 51/1948 til Izal Limited, Thorncliffe, Chapeltown, Sheffield, Yorkshire, Englandi.

Nr. 40/1970 til COMPO Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Produktions- und Vertriebsgesellschaft, Handorf/Münster, Industriestrasse, Þýskalandi.

Nr. 41/1970 til COMPO Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Produktions- und Vertriebsgesellschaft, Handorf/Münster, Industriestrasse, Þýskalandi.

Nafnbreytingar.

Eigandi vörumerkjanna nr. 1/1934, 2/1934 hefur breytt um nafn og heitir nú Sandvik Aktiebolag, Sandviken, Svíþjóð.

Eigandi vörumerkisins nr. 1/1924 hefur breytt um nafn og heitir nú Norsk Hydro a. s., Noregi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 2/1926, 152/1954 hefur breytt um nafn og heitir nú Vistron Corporation, Cleveland, Ohio, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkjanna nr. 75/1954, 76/1954 hefur breytt um nafn og heitir nú Koninklijke Verkade Fabrieken B. V., Zaandam, Hollandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 70/1960 hefur breytt um nafn og heitir nú RUTON B. V., Bezuidenhoutseweg 161, Haag, Hollandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 54/1964, 197/1968 hefur breytt um nafn og heitir nú Pioneer Hi-Bred International, Inc., 1206 Mulberry Street, Des Moines, Iowa, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 173/1968 hefur breytt um nafn og heitir nú Johs. de Kuyper & Zoon B. V., sem einnig versla undir nöfnunum: Van Hoytema & Co., Johs. de Kuyper & Son og Distillerie La Mer du Nord.

Eigandi vörumerkisins nr. 56/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú HIAB-FOCO AKTIEBOLAG, Svíþjóð.

Eigandi vörumerkjanna nr. 17/1954, 22/1954 hefur breytt um nafn og heitir nú LOEW'S THEATRES, INC., félag í New York ríki, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkisins nr. 309/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú SIRDAR LIMITED, Englandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 308/1966, 25/1965, 166/1967, 281/1966, 201/1970, 80/1967, 198/1968, 177/1969, 209/1970, 214/1966, 61/1968, 67/1966 hefur breytt um nafn og heitir nú TURMAC TOBACCO COMPANY B. V., Drentestraat 21, Amsterdam, Hollandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 346/1971, 181/1971, 366/1965, 334/1965, 135/1959, 529/1970, 528/1970, 527/1970, 526/1970, 525/1970, 524/1970, 523/1970, 522/1970, 521/1970, 520/1970, 519/1970, 518/1970, 517/1970, 516/1970, 515/1970, 514/1970, 513/1970, 512/1970, 511/1970, 70/1970, 135/1958, 133/1958, 120/1952, 29/1951, 69/1946, 103/1945, 102/1945, 101/1945, 100/1945, 99/1945, 98/1945, 97/1945, 96/1945, 95/1945, 94/1945, 35/1941, 10/1941, 43/1935, 18/1934, 10/1932, 28/1925, hefur breytt um nafn og heitir nú EXXON CORPORATION, 1251 Avenue of the Americas, New York, New York 10020, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkjanna nr. 310/1973, 311/1973, 312/1973, 313/1973, 314/1973, 315/1973, 316/1973 hefur breytt um nafn og heitir nú POLISTIL S. p. A., Milano, Via Priv. Guiseppe Chiostergi 15, Milano, Ítalíu.

Eigandi vörumerkisins nr. 343/1970 hefur breytt um nafn og heitir nú The Ravenhead Company Limited, Kingston Road, Staines, Middlesex, Englandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 187/1973, 364/1970, 197/1973, 189/1973, 188/1973, 196/1973, 404/1973, 136/1971, 96/1971, 195/1973, 172/1973, 93/1958, 135/1966, 190/1973, 191/1973, hefur breytt um nafn og heitir nú BASF Aktiengesellschaft, Ludwigshafen, Þýskalandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 66/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú ATO CHIMIE, société anonyme, Tour Aquitaine COURBEVOIE (Hauts-de-Seine), Frakklandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 17/1970, 18/1970, 19/1970, 20/1970 hefur breytt um nafn og heitir nú KABUSHIKI KAISHA KYOWA, 20—28, Tachibana 3 chome, Nishinari-ku, Osaka, Japan.

Eigandi vörumerkisins nr. 270/1963 hefur breytt um nafn og heitir nú VEB Polygraph Leipzig, Kombinat für polygraphische Maschinen und Ausrüstungen 705 Leipzig, Zweinaundorfer Strasse 59, Austur-Þýskalandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 71/1944 hefur breytt um nafn og heitir nú INTERNATIONAL TELEPHONE and TELEGRAPH CORPORATION, félag í Delaware, 320 Park Avenue, New York, N. Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 203/1968 hefur breytt um nafn og heitir nú N. V. Koninklijke D. S. van Schuppen, Amsterdam, Hollandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 289/1966, 55/1966 hefur breytt um nafn og heitir nú HOBART CORPORATION World Headquarters, Troy, Ohio 45374, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkisins nr. 42/1954 hefur breytt um nafn og heitir nú CADBURY SLOTTS AB., 750 03 Uppsala, Svíþjóð.

Eigandi vörumerkisins nr. 19/1965 hefur breytt um nafn og heitir nú Denkavit International B. V., 65 Tolnegenweg, Woorthuizen, Hollandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 174/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú SAINT-GOBAIN INDUSTRIES 62, boulevard Victor Hugo, NEUILLY-SUR-SEINE, (Hauts-de-Seine), Frakklandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 69/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú Modernfold International Inc., a corporation of the Republic of Liberia, 1711 „I" Avenue, New Castle, Indiana 47362, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkisins nr. 240/1973 hefur breytt um nafn og heitir nú Lee Cooper Group Limited, Essex, Englandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 95/1954 hefur breytt um nafn og heitir nú Questor Corporation, Delaware, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkjanna nr. 229/1966, 110/1970, 16/1970 hefur breytt um nafn og heitir nú Culemborg Exploitatie Maatschappij B. V., Drentestraat 21, Amsterdam, Hollandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 256/1968 hefur breytt um nafn og heitir nú HOOKER CHEMICALS & PLASTICS CORP., P. O. Box 189, Niagara Falls, New York, 14302, Bandaríkjunum.

Eigandi vörumerkjanna nr. 259/1967, 11/1964, 503/1970, 262/1967, 100/1972, 358/1965, 196/1964, 91/1950, 261/1967, 92/1969, 190/1972, 36/1970, 257/1967, 259/1971, 262/1972, 112/1969, 357/1970, 260/1967, 253/1967, 197/1966, 98/1953, 123/1962, 16/1971, 229/1971, 322/1973, 255/1967, 65/1974, 64/1974, 256/1967, 66/1974, 228/1966, 207/1971, 183/1971, 170/1963, 565/1970, 58/1972, 130/1971, 252/1967, 349/1966, 184/1968, 220/1971, 130/1974, 123/1972, 131/1974, 132/1974, 129/1974, 182/1971, 195/1966, 127/1974, 52/1954, 50/1954, 51/1954, 191/1972, 552/1970, 248/1973, 313/1971, 232/1958, 135/1965, 123/1961, 35/1970, 127/1955, 226/1968, 227/1968, 318/1968, 210/1964, 113/1964, 256/1971, 159/1965, 160/1965, 196/1966, 194/1966, 318/1967, 402/1965, 118/1972, 212/1960, hefur breytt um nafn og heitir nú Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt (Main)-80, Þýskalandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 158/1974 hefur breytt um nafn og heitir nú Hoechst Aktiengesellschaft, 6230 Frankfurt (Main)-80, Þýskalandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 60/1952 hefur breytt um nafn og heitir nú Honig Merkartikelen B. V., sem einnig versla undir nafninu Honig Foods Limited and Verkoop-Maatschappij AJP, Amsterdam, Hollandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 99/1961 hefur breytt um nafn og heitir nú CBS INC., 51 West 52nd Street, New York, N. Y., Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 30/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú Mallinckrodt, Inc., 3600 North Second Street, St. Louis, Missouri, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 212/1964 hefur breytt um nafn og heitir nú Saint-Gabain Industries 62, boul. Victor Hugo, 62 92209, Neuilly-Sur-Seine, París, Frakklandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 37/1959, 28/1968 hefur breytt um nafn og heitir nú Motorola, Inc., félag í Delaware, O'Hara Plaza, 5725 East River Road, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

VI. Breytt heimilisföng.

Eigandi vörumerkisins nr. 314/1964 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Allentown, Pennsylvania, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 259/1972 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 1 Warwick Park, Tunbridge Wells, Kent TN2 5TA, Englandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 168/1972, 86/1970, 169/1963, 55/1965, 59/1967, 150/1971, 285/1966, 10/1967, 35/1963, 44/1949, 46/1949, 280/1966, 52/1968, 82/1969, 131/1967, 295/1967, 45/1949, 74/1971, 347/1971, 149/1968, 259/1973, 286/1966, 53/1968, 223/1966, 159/1969, 190/1968, 31/1967, 188/1966, 309/1967, 65/1966 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich 1, Sviss.

Eigandi vörumerkjanna nr. 32/1965, 157/1965, 270/1967, 309/1966, 88/1967, 211/1957, 23/1963, 141/1963, 60/1967, 108/1966, 3/1967, 188/1968, 142/1963, 140/1963, 175/1964, 162/1966, 398/1965, 151/1966, 152/1966, 442/1970, 156/1966, 90/1955, 136/1965, 212/1966, 248/1966 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich, 1, Sviss.

Eigandi vörumerkisins nr. 25/1924 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 1230 Avenue of the Americas, New York, N. Y. 10020, Bandaríkjum N-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 317/1965 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Ross-Strasse 76, Düsseldorf, Þýskalandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 96/1957, 101/1965 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich 1, Sviss.

Eigandi vörumerkjanna nr. 2/1955, 3/1955 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Düsseldorf, Ross-strasse 76, Þýskalandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 215/1972 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich 1, Sviss.

Eigandi vörumerkjanna nr. 270/1972, 226/1972, 269/1972 hefur breytt um heimilisfang og er það nú First National City Bank, 399 Park Avenue, New York, New York 10022, Bandaríkjum Norður-Ameríku.

Eigandi vörumerkjanna nr. 476/1970, 66/1966, 227/1971, 223/1965, 341/1967, 233/1966, 232/1972, 319/1966, 294/1972, 284/1964, 171/1963, 176/1962, 215/1972, hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich 1, Sviss.

Eigandi vörumerkjanna nr. 261/1969, 189/1966, 38/1966, 34/1967, 102/1955, 239/1967, 82/1968, 29/1967, 83/1961, 139/1963, 254/1965 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Torgasse 2, Zürich 2, Sviss.

Eigandi vörumerkisins nr. 173/1964 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 63, Pall Mall, London SW1Y 5HZ, Englandi.

Eigandi vörumerkisins nr. 268/1964 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 93, Park Lane, London W1Y 3TA, Englandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 92/1954, 145/1964, hefur breytt um heimilisfang og er það nú Berdan Avenue, Wayne, New Jersey, Bandaríkjum N-Ameríku.

Eigandi vörumerkisins nr. 126/1954 hefur breytt um heimilisfang og er það nú Zürich, Sviss.

Eigandi vörumerkjanna nr. 21/1971, 22/1971, 23/1971, 24/1971, 97/1972, 240/1972, 320/1972, 105/1974 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 3, Lincoln's Inn Fields, London, WC2A 3EB, Englandi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 405/1973, 406/1973 hefur breytt um heimilisfang og er það nú 3, Lincoln's Inn Fields, London, WC2A 3EB, Englandi.

VII. Gildisbreyting.

Vörumerkið INDOCID-M, nr. 450/1973, skal ekki gilda fyrir efnablöndur til útrýmingar á illgresi og skaðlegum smákvikindum (vermin).

Vörumerkið ROTARY, nr. 106/1963, skal framvegis aðeins gilda fyrir vörur í alþj. flokki nr. 9 og 14.

Vörumerkið PLEXAFER, nr. 328/1971, skal framvegis aðeins gilda fyrir lyf, sem innihalda járn til lækninga manna „ferruginous preparations for use in human medicine".

VIII. Nytjaréttur.

Eigandi vörumerkisins nr. 329/1974, hefur veitt Personna International UK Limited, Englandi, nytjarétt þessa vörumerkis hér á landi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 244/1965, 245/1965, 246/1965, 247/1965, 457/1973, 248/1965, 249/1965, 257/1965, 258/1965, 259/1965, 390/1965, 181/1969, 182/1969, 475/1970, 455/1971, 456/1971, 457/1971, 458/1971, 12/1972, 13/1972, 301/1972, 217/1973, 339/1973, 343/1973, hefur veitt THE WRIGLEY COMPANY LIMITED, Estover, Plymouth, Devon, P16 7PR, Englandi, nytjarétt þessara vörumerkja hér á landi.

Eigandi vörumerkjanna nr. 400/1973, 328/1973, 327/1973, hefur veitt Monroe-Anco N. V., belgisks félags, Sint-Truiden, Belgíu, nytjarétt þessara vörumerkja hér á landi.

IX. Leiðrétting.

Vörumerkið nr. 458/1971 — „Merkið er skráð hér í gulum, rauðum og dökkbláum lit".

Nr. 432.

EINKALEYFI

Hinn 15. janúar 1974 var Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius & Brüning, Frankfurt a. M., Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 844, á aðferð til að framleiða alcylaminoalkyl-benzensulfonyurinefni.

Hinn 15. janúar 1974 var British Steel Corporation, 33 Grosvenor Place, London, Englandi, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 845, á sjálffestanleg rörasamskeyti.

Hinn 15. janúar 1974 var National Research Development Corporation, Kingsgate House, 66—74 Victoria Street, London, Englandi, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 846, á aðferð og tæki til að ákvarða ástand fæðu.

Hinn 16. janúar 1974 var AB Svenska Fläktfabriken, Sickla Alle 1. S 13100, Nacka, Svíþjóð, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 847, á aðferð og tæki til að koma á sambandi vökva.

Hinn 17. janúar 1974 var General Dynamics Corporation, 1 Rockefeller Plaza, New York, 10020, N. Y., Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 848, á fljótandi pramma til olíuborunar.

Hinn 17. janúar 1974 var General Dynamics Corporation, 1 Rockefeller Plaza, New York, 10020, N. Y., Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 849, á legufæri fyrir pramma.

Hinn 17. janúar 1974 var Laitram International Inc., 619 South Peters Street, New Orleans, Louisana, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 850, á tæki til að skelfletta rækjur.

Hinn 17. janúar 1974 var Kelvin & Hughes Ltd., Kelvin Works, Kelvin Avenue, Hillington, Glasgow S. w. 2, Skotlandi, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 851, á bergmálsmælingatæki.

Hinn 18. janúar 1974 var Stephen A. Paoli, 821 Westchester Drive, Rockford, Illinois, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 852, á vél til að framleiða beinlaust og finskorið kjöt.

Hinn 21. janúar 1974 var Stephen A. Paoli, 821 Westchester Drive, Rockford, Illinois, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 853, á aðferð til að framleiða beinlaust og finskorið kjöt.

Hinn 21. janúar 1974 var AB Gustavsberg Fabrikker, Gustavsberg, Svíþjóð, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 854, á tæki til hreinsunar á vatni.

Hinn 20. febrúar 1974 var Alfa-Laval, Tumba, Svíþjóð, veitt einkaleyfi hér á landi, nr. 855, á aðferð til þess að skilja feiti frá efnum úr dýraríkinu.

Hinn 21. maí 1974 var Compagnie Pechiney, 23 rue Balzac, París, 8émé, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að brenna efni, sem innihalda kolefni og búnaði til að framkvæma hana.

Einkaleyfið er nr. 856.

Hinn 21. maí var Swiss Aluminium Ltd., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á hreyfanlegum ofnhreinsara.

Einkaleyfið er nr. 857.

Hinn 21. maí 1974 var Swiss Aluminium Ltd., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á hreyfanlegu tæki til að brjóta gjall.
Einkaleyfið er nr. 858.

Hinn 22. maí 1974 var Centromint Company (Establishment) Vaduz, Lichtenstein, veitt einkaleyfi hér á landi á íláti til að geyma töflur og skammta eina töflu í einu.
Einkaleyfið er nr. 859.

Hinn 22. maí 1974 var May & Baker Ltd., Dagenham, Essex, Englandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til framleiðslu á benzene aukaafurðum.
Einkaleyfið er nr. 860.

Hinn 22. maí 1974 var Mosca, Moscon & Cie, 944 Tucman Street, Buenos Aires, Argentínu, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að búa til viðarmauk eða viðardeig, efnafræðilega vélrænt, hálfefnafræðilegt eða efnafræðilegt, til framleiðslu pappírs, pappa eða þess háttar vöru.
Einkaleyfið er nr. 861.

Hinn 5. júní 1974 var Raymond International Inc., Two Pennsylvania Plaza, New York, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á einangrun gegn varanlegu frosti.
Einkaleyfið er nr. 862.

Hinn 26. júní 1974 var Marine Construction & Design Co., Seattle, Wahsington, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á dælukerfi til að dæla fiski.
Einkaleyfið er nr. 863.

Hinn 28. júní 1974 var Compagnie Pechiney, 23 rue Balzac, París 8émé, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til hreinsunar á áli.
Einkaleyfið er nr. 864.

Hinn 28. júní 1974 var Pechiney Cie de Produits Chimiques et Electrometallurgiques, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að varna ofhitun og á kerfisbundinni mótun við rafgreiningu áls.
Einkaleyfið er nr. 865.

Hinn 28. júní 1974 var Building Equipment Corporation S.A., Fribourg, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á nýrri gerð á klæðningu fyrir jarðgöng.
Einkaleyfið er nr. 866.

Hinn 28. júní 1974 var Rolf Barmann, Olav Kyrresgt 2/5, 5000 Bergen, Noregi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að framleiða tannfleyga.
Einkaleyfið er nr. 867.

Hinn 28. júní 1974 var Prolizenz AG., Bahnhofstrasse 12, 7000 Chur, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til gangsetningar og stanslauss málmaðstreymis að steypumótaröð og búnaði til að framkvæma aðferðina.
Einkaleyfið er nr. 868.

Hinn 2. júlí 1974 var José Juan Bertagni, 1027 Hernandores Str., Buenos Aires, Argentínu, veitt einkaleyfi hér á landi á hljóðþynnu (diaphragm) fyrir hljómflutningstæki.
Einkaleyfið er nr. 869.

Hinn 2. júlí 1974 var Prolizenz AG., Bahnhofstrasse 12, 7000 Chur, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á munnstykki til aðflutnings á bráðnum málmi við steypu í mótum.
Einkaleyfið er nr. 870.

Hinn 2. júlí 1974 var Prolizenz AG., Bahnhofstrasse 12, 7000 Chur, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að ræsa vél með móti á beltum til að bandsteypa málma, aðra en járn, og vél til að framkvæma aðferðina.
Einkaleyfið er nr. 871.

Hinn 2. júlí 1974 var Prolizenz AG., Bahnhofstrasse 12, 7000 Chur, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að gangsetja steypuvél með mótum á beltum.
Einkaleyfið er nr. 872.

Hinn 2. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á tæki til að steypa ál og álblöndur í margföldum lóðréttum stöngum.
Einkaleyfið er nr. 873.

Hinn 2. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á suðusamsetningu.
Einkaleyfið er nr. 874.

Hinn 2. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á rafskauti fyrir bræðslu rafgreiningar af súrefnissamböndum málma.
Einkaleyfið er nr. 875.

Hinn 3. júlí 1974 var Brown Boveri & Cie, Mannheim, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á rennivarnarnöglum, sérstaklega fyrir hjólbarða á ökutækjum.
Einkaleyfið er nr. 876.

Hinn 19. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á rafskautabili.
Einkaleyfið er nr. 877.

Hinn 19. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á leirefnageymi.
Einkaleyfið er nr. 878.

Hinn 19. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að skipta um rafskaut við rafgreiningu áls á bráðnu flúorbaði.
Einkaleyfið er nr. 879.

Hinn 19. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á keri fyrir vinnslu súráls í bræddu formi með rafgreiningu.
Einkaleyfið er nr. 880.

Hinn 19. júlí 1974 var Schweiserische Aluminium AG., Chippis, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á keri fyrir vinnslu súráls í bræddu formi með rafgreiningu.
Einkaleyfið er nr. 881.

Hinn 30. júlí var Pechiney Produits Chimiques et Electrometallurgiques, 23 rue Balzac, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á endurbótum á málmstöngum.
Einkaleyfið er nr. 882.

Hinn 30. júlí var Pechiney Compagnie de Produits Electrometallurgiqnes et Chimiques, 23 rue de Balzac, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á endurbótum á kolbogamálmbræðsluefnum.
Einkaleyfið er nr. 883.

Hinn 30. júlí var Pechiney Compagnie de Produits Electrometallurgiques et Chimiques, 23 rue de Balzac, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á yfirbyggingu rafklofningarkera fyrir bráðið efni.
Einkaleyfið er nr. 884.

Hinn 30. júlí var Pechiney Compagnie de Produits Electrometallurgiques et Chimiques, 23 rue de Balzac, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á sjálfvirkri vél til skorpubrots og efnisaðflutning áloxyds í rafgreiniker.
Einkaleyfið er nr. 885.

Hinn 8. október 1974 var Felten & Guilleaume Kabelwerke AG., 5000 Köln, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á flytjanlegu innbyggðu leiðslukerfi til dreifingar og flutnings orku og tilkynninga.
Einkaleyfið er nr. 886.

Hinn 8. október 1974 var Ellíða Norðdahl Guðjónssyni, Lindarflöt 37, Garðahreppi, Íslandi, veitt einkaleyfi hér á landi á rafdrifinni handfæravindu.

Einkaleyfið er nr. 887.

Hinn 11. október 1974 var Whitefin Holding S. A. Viale Cattaneo 9, Lugano, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð við framleiðslu á efnum leiddum af tropyl tropate.

Einkaleyfið er nr. 888.

Hinn 16. október 1974 var Compagnie Pechiney, 23 rue Balzac, Paris, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð og rafgreinilegi fyrir sjálfhitandi forskautsmeðferð á áli og álblöndum.

Einkaleyfið er nr. 889.

Hinn 1. nóvember 1974 var Unilever Limited, Unilever House, Blackfriars, London, Englandi, veitt einkaleyfi hér á landi á mótum á matvælum.

Einkaleyfið er nr. 890.

Hinn 1. nóvember 1974 var Pechiney, Compagnie de Produits Chimiques et Electrometallurgiques, 23 rue de Balzac, París 8, Frakklandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til hreinsunar á áli.

Einkaleyfið er nr. 891.

Hinn 11. nóvember 1974 var Whitefin Holding S. A. Viale Cattaneo 9, Lugano, Sviss, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til framleiðslu á áður óþekktum efnum, leiddum af phenylcyclopropano.

Einkaleyfið er nr. 892.

Hinn 22. nóvember 1974 var Institut Elementoorganicheskikh Sodieny, ulitsa Vavilova 14 Moskva, Ráðstjórnarríkin veitt einkaleyfi hér á landi á búnaði til að útbúa gervikaviar.

Einkaleyfið er nr. 893.

Hinn 19. desember 1974 var Nordischer Maschinenbau Rud. Baader, Geniner Strasse 249 24. Lübeck, Þýskalandi, veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð og tæki til að nýta fiskhold.

Einkaleyfið er nr. 894.

Hinn 20. desember 1974 var Unilever Limited, Unilever House, Blackfriars, London EC4, Englandi veitt einkaleyfi hér á landi á fiskafurðum (aðferð við að búa fisk til reykingar).

Einkaleyfið er nr. 895.

Hinn 20. desember 1974 var Bristol-Myers Company 345 Park Avenue, New York, New York 06897, Bandaríkjunum, veitt einkaleyfi hér á landi á hárliðunarrúllum og aðferð til að hita rúllurnar.

Einkaleyfið er nr. 896.

Hinn 30. desember 1974 var Hoechst Aktiengesellschaft, Brüningstr. 45, Þýskalandi veitt einkaleyfi hér á landi á aðferð til að framleiða benzensulfonylþvagefni.

Einkaleyfið er nr. 897.

STJÓRNARTÍÐINDI B 49 — 1974

14. ágúst 1974. 1089 Nr. 433.

GJALDSKRÁ

Rafveitu Reyðarfjarðar.

GJALDSKRÁRLIÐIR:

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á því verði, sem hér segir.

1. Lýsing.

11.	Fast gjald	kr.	F1
	Orkugjald	—	14.40 á kwst.
12.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Orkugjald	—	6.83 á kwst.

2. Notkun til heimilisþarfa.

21.	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	4.10 á kwst.

3. Vélanotkun.

31.	Fast gjald	—	F1 + F2
	Lágmarksgjald	—	48 × F1 á ári.
	Orkugjald	—	8.70 á kwst.
32.	Aflgjald lágmark 2 kw	—	12 004.00 á ári.
	Aflgjald frá 2—5 kw	—	6 002.00 á ári.
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	1.99 á kwst.
33.	Aflgjald umfram 5 kw	—	5 095.00 kw á ári.
	Fast gjald	—	F1 + F3
	Orkugjald	—	1.60 á kwst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		
34.	Til súgþurrkunar.		
	Fast gjald	—	F1
	Orkugjald	—	2.05 á kwst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		

4. Hitun.

41.	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	1.80 á kwst.
	Roftími allt að 1 klst. á dag.		
42.	Fast gjald	—	F1 + F4
	Orkugjald	—	1.10 á kwst.
	Roftími allt að 3 klst. á dag.		

B 138

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

51. Fast gjald ..... kr. F1 + F4
Orkugjald ..... — 0.90 á kwst.
Roftími allt að 15 klst. á dag.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a) Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra.
b) Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álag að dómi rafv.stjóra.
c) Að hitalagnir, þar með talin öll tæki séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fastengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðar.

5. Utanhússlýsing.

51. Fast gjald ..... — F1
Orkugjald ..... — 4.35 á kwst.

Skilgreiningar og ýmis ákvæði.
Föst gjöld.

F1. ..... — 100.00 á mánuði
F2. a) Verslanir, skrifstofur, vinnustofur o. þ. h. ..... — 3.75 á m² á mán.
b) Gangar, geymslur o. þ. h. ..... — 2.00 á m² á mán.
F3. ..... — 32.00 á gjaldein. á mánuði.

Gjaldeiningar eru:

a) Fyrir fjölskylduheimili.
Hvert herbergi notað eða ætlað til íbúðar, en ekki ganga, baðherbergi né geymslur. Herbergi 5 m² eða minna reiknast hálft, 25 m² eða stærra tvö.
b) Fyrir félagsheimili, skóla, gistihús o. þ. h. 20 m² mælt innan útveggja.
c) Fyrir útihús vegna búrekstrar, fyrir fyrstu 50 m² eða minna, ein gjaldeining fyrir hverja næstu 100 m² ein gjaldeining.
d) Fyrir fiskvinnslustöðvar, iðnaðar- og iðjuhús o. þ. h., 30 m² fyrir vinnslurúm, 40 m² fyrir geymslurúm.

F4. Hvert uppsett kw ..... kr. 552.00 á ári.

Opnunargjöld.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun kr. 780.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun skal veitunni lokað og verður ekki enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 780.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Heimtaugargjöld.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald af hverri heimtaug ..... kr. 2 160.00

Auk grunngjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati en hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það að nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það.

Láti húseigandi meta húsið að nýju skal heimtaugargjald þó miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar heimtaugaruppsetningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

Heimild til hækkunar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 15% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Athugasemd.

Söluskattur er innifalinn í öllum gjaldskrárliðum nema raforku til húshitunar.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að gilda frá og með 15. maí 1974, sbr. heimild í auglýsingu nr. 85 14. maí 1974. Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá sama efnis nr. 29 24. janúar 1974.

Iðnaðarráðuneytið, 14. ágúst 1974.

Magnús Kjartansson.

Jóhannes Guðfinnsson.

15. ágúst 1974. Nr. 434.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 128 27. apríl 1973, um Sölustofnun lagmetisiðnaðarins.

1. gr.

Við 3. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Með lagmeti og niðursoðnum og niðurlögðum sjávarafurðum er í reglugerð þessari átt við hvers kyns sjávarafurðir til útflutnings, sem pakkaðar eru í loftþéttar umbúðir, svo sem dósir, túbur og glös og umbúðir úr áli, álþynnum, plasti og öðrum áþekkum efnum, sem tíðkast við pökkun matvæla.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. lögum um Sölustofnun lagmetisiðnaðarins nr. 48 26. maí 1972 staðfestist hér með og öðlast gildi þegar í stað.

Iðnaðarráðuneytið, 15. ágúst 1974.

Magnús Kjartansson.

Árni Snævarr.

REIKNINGUR

Aflatryggingasjóðs sjávarútvegsins 1972.

Almenna deild bátaflotans.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1972.

Gjöld:

Bætur vegna aflabrests 1971	kr.	371 118.00	
Bætur vegna aflabrests 1972	—	219 095 911.00	
			kr. 219 467 029.00
Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun			— 1 827 571.30
			Kr. 221 294 600.30

Tekjur:

Útflutningsgjöld af fiskafurðum bátaflotans	kr. 129 163 732.50
Vaxtatekjur	— 498 926.00
Gjöld umfram tekjur	— 91 631 941.80
	Kr. 221 294 600.30

Efnahagsreikningur 31. desember 1972.

Eignir:

Inneignir í bönkum			kr. 7 963 031.70
Jöfnunardeild aflatryggingasjóða			— 20 267 370.31
Skuldir umfram eignir:			
Gjöld umfram tekjur skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	kr.	91 631 941.80	
Eignir umfram skuldir 1/1. 1972	—	68 560 883.81	
			— 23 071 057.99
			Kr. 51 301 460.00

Skuldir:

Ógreiddar bætur vegna aflabrests	kr. 46 301 460.00
Stofnfé	— 5 000 000.00
	Kr. 51 301 460.00

Almenna deild togaraflotans.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1972.

Gjöld:

Bætur vegna aflabrests	kr. 37 191 506.00
Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun	— 232 941.00
	Kr. 37 424 447.00

Tekjur:

Útflutningsgjald af fiskafurðum togaraflotans	kr.	16 462 503.70
Vaxtatekjur	—	141 224.00
Gjöld umfram tekjur	—	20 820 719.30
	Kr.	37 424 447.00

Efnahagsreikningur 31. desember 1972.

Eignir:

Inneignir í bönkum		kr.	1 284 204.60
Ríkissjóður Íslands, ógreitt stofnfé		—	10 000 000.00
Skuldir umfram eignir:			
Skuldir umfram eignir 1/1. 1972	kr. 130 690 208.44		
+ Gjöld umfram tekjur skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	— 20 820 719.30		
		—	151 510 927.74
		Kr.	162 795 132.34

Skuldir:

Ógreiddar bætur vegna aflabrests	kr.	16 132 932.00
Óinnleyst skuldabréf og vaxtamiðar	—	3 400.00
Jöfnunardeildin	—	109 158 800.34
Stofnfé	—	37 500 000.00
	Kr.	162 795 132.34

Jöfnunardeild.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1972.

Gjöld:

Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun	kr.	515 128.00
Tekjur umfram gjöld	—	52 511 825.50
	Kr.	53 026 953.50

Tekjur:

Framlag ríkissjóðs, 25% af útflutningsgjaldi	kr.	36 406 559.00
Vextir	—	16 109 436.50
Vísitöluuppbót	—	510 958.00
	Kr.	53 026 953.50

Efnahagsreikningur 31. desember 1972.

Eignir:

Inneignir í bönkum	kr.	193 583 747.80
Ríkissjóður, lán v. togarastyrkja	—	25 000 000.00
Almenna deild togaraflotans	—	109 158 800.34
Ríkissjóður, viðskiptareikningur	—	87 700 302.88
Verðbréf	—	5 414 950.00
Óinnheimtir áfallnir vextir og vísitöluuppbót	—	907 294.00
Skrifstofuáhöld	—	37 500.00
	Kr.	421 802 595.02

Skuldir:

Ógreiddur kostnaður		kr.	312 400.00
Almenna deild bátaflotans		—	20 267 370.31
Höfuðstólsreikningur 1/1. 1972	kr. 348 710 999.21		
Tekjur umfram gjöld skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	— 52 511 825.50		
		—	401 222 824.71
		Kr.	421 802 595.02

Hér með fylgja ársreikningar Aflatryggingasjóðs, þ. e. Almennu deildar bátaflotans, Almennu deildar togaraflotans og Jöfnunardeildar fyrir árið 1972.

Reikningar þessir eru samdir af mér eftir bókum sjóðsins, sem ég hef endurskoðað.

Ég hef fullvissað mig um að tilgreindar bankainnstæður og verðbréfaeign eru fyrir hendi.

Ég hef sannreynt viðskiptastöðu Aflatryggingasjóðs við Ríkissjóð Íslands pr. 31. desember 1972.

Reykjavík, 15. október 1973.

Guðni Steinar Gústafsson,
löggiltur endurskoðandi.

Már Elísson. **Ágúst Flygenring.** **Ingimar Einarsson.**

Sigfús Bjarnason. **Örn Steinsson.** **Tryggvi Helgason.**

Áhafnadeild.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1972.

Gjöld:

Hlutdeild í fæðiskostnaði sjómanna		kr.	158 302 489.00
Kostnaður greiddur Fiskifélagi Íslands	kr. 773 000.00		
Kostnaður vegna trúnaðarmanna	— 40 000.00		
Launagreiðslur	— 239 997.10		
Endurskoðun og reikningsskil	— 79 200.00		
Ferðakostnaður og bifreiðakostnaður	— 44 052.00		
Pappír, prentun og ritföng	— 29 565.00		
Ýmis kostnaður	— 1 200.00		
		—	1 207 014.10
Tekjuafgangur		—	3 251 229.70
		Kr.	162 760 732.80

Tekjur:

Útflutningsgjald af sjávarafurðum	kr. 175 881 321.80		
÷ endurgreitt v. togara 1972	— 14 612 480.00		
		kr.	161 268 841.80
Vaxtatekjur		—	1 491 891.00
		Kr.	162 760 732.80

Efnahagsreikningur 31. desember 1972.

Eignir:

Veltufjármunir:			
Inneignir í bönkum	kr.	5 166 848.00	
Viðskiptareikningur ríkissjóðs	—	11 058 143.50	
Óinnheimt útflutningsgjöld	—	2 020 029.00	
			kr. 18 245 020.50
Fastafjármunir:			
Skrifstofuáhöld			— 29 500.00
			Kr. 18 274 520.50

Skuldir:

Skammtímaskuldir:			
Ógreiddur kostnaður	kr.	179 200.00	
Ógreidd hlutdeild í fæðiskostnaði sjómanna	—	41 666 398.00	
			kr. 41 845 598.00
Eigið fé:			
Tekjuafgangur skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	kr.	3 251 229.70	
Skuldir umfram eignir 1/1. 1972	—	26 822 307.20	
			— 23 571 077.50
			Kr. 18 274 520.50

Efnahagsreikningur þessi og meðfylgjandi tekju- og gjaldareikningur Áhafnadeildar Aflatryggingasjóðs er samin af mér eftir bókum deildarinnar, sem ég hef endurskoðað.

Ég hef fullvissað mig um að tilgreindar bankainnstæður eru fyrir hendi.

Ég hef sannreynt viðskiptastöðu Áhafnadeildarinnar við Ríkissjóð Íslands pr. 31. desember 1972.

Reykjavík, 15. október 1973.

Guðni Steinar Gústafsson,
löggiltur endurskoðandi.

Már Elísson. Ágúst Flygenring. Ingimar Einarsson.
Sigfús Bjarnason. Örn Steinsson. Tryggvi Helgason.

Nr. 436.

REIKNINGUR

Aflatryggingasjóðs sjávarútvegsins 1973.

Almenna deild bátaflotans.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1973.

Gjöld:

Bætur vegna aflabrests 1972	kr.	874 613.00	
Bætur vegna aflabrests 1973	—	188 499 734.00	
			kr. 189 374 347.00
Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun			— 2 261 807.00
Tekjuafgangur			— 19 144 162.80
			Kr. 210 780 316.80

Tekjur:

Útflutningsgjöld af fiskafurðum bátaflotans	kr.	209 872 597.80
Vaxtatekjur	—	907 719.00
	Kr.	210 780 316.80

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Inneignir í bönkum		kr.	9 378 810.70
Jöfnunardeild aflatryggingasjóðs		—	32 878 161.11
Skuldir umfram eignir:			
Skuldir umfram eignir 1/1. 1973	kr. 23 071 057.99		
Tekjur umfram gjöld skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	— 19 144 162.80		
		—	3 926 895.19
		Kr.	46 183 867.00

Skuldir:

Ógreiddar bætur vegna aflabrests	kr.	41 183 867.00
Stofnfé	—	5 000 000.00
	Kr.	46 183 867.00

Almenna deild togaraflotans.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1973.

Gjöld:

Bætur vegna aflabrests	kr.	51 289 866.00
Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun	—	180 617.00
	Kr.	51 470 483.00

Tekjur:

Útflutningsgjald af fiskafurðum togaraflotans	kr.	16 759 938.10
Vaxtatekjur	—	95 657.00
Gjöld umfram tekjur	—	34 614 887.90
	Kr.	51 470 483.00

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Inneignir í bönkum		kr.	1 046 515.60
Ríkissjóður Íslands ógr. stofnfé		—	7 500 000.00
Skuldir umfram eignir:			
Skuldir umfram eignir 1/1. 1973	kr. 151 510 927.74		
Gjöld umfram tekjur skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	— 34 614 887.90		
		—	186 125 815.64
		Kr.	194 672 331.24

Skuldir:

Ógreiddar bætur vegna aflabrests	kr.	24 754 444.00
Óinnleyst skuldabréf og vaxtamiðar	—	3 400.00
Jöfnunardeildin	—	132 414 487.24
Stofnfé	—	37 500 000.00
	Kr.	194 672 331.24

Jöfnunardeild.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1973.

Gjöld:

Sameiginlegur kostnaður skv. meðf. sundurliðun	kr.	610 606.00
Tekjuafgangur	—	73 053 802.00
	Kr.	73 664 408.00

Tekjur:

Framlag ríkissjóðs 25% af útfl.gj.	kr.	56 658 134.00
Vextir	—	15 553 370.00
Vísitöluuppbót	—	1 426 772.00
Afföll af keyptum verðbréfum	—	26 132.00
	Kr.	73 664 408.00

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Inneignir í bönkum	kr.	213 050 412.80
Ríkissjóður, lán v/togarastyrkja	—	25 000 000.00
Fiskifélag Íslands, lán v/tölvukaupa	—	5 200 000.00
Almenna deild togaraflotans	—	132 414 487.24
Ríkissjóður viðskiptareikningur	—	122 490 972.78
Viðskiptamenn	—	498 125.00
Verðbréf	—	7 246 734.00
Óinnheimtir áfallnir vextir og vísitöluuppbót	—	1 903 156.00
Skrifstofuáhöld	—	37 500.00
	Kr.	507 841 387.82

Skuldir:

Ógreiddur kostnaður		kr.	686 600.00
Almenna deild bátaflotans		—	32 878 161.11
Höfuðstólsreikningur 1/1. 1973	kr. 401 222 824.71		
Tekjur umfram gjöld skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	— 73 053 802.00		
		—	474 276 626.71
		Kr.	507 841 387.82

Hér með fylgja ársreikningar aflatryggingasjóðs, þ. e. Almennu deildar bátaflotans, Almennu deildar togaraflotans og Jöfnunardeildar fyrir árið 1973.

Reikningar þessir eru samdir af mér eftir bókum sjóðsins, sem ég hef endurskoðað.

Ég hef fullvissað mig um að tilgreindar bankainnstæður og verðbréfaeign eru fyrir hendi.

Ég hef sannreynt viðskiptastöðu Aflatryggingasjóðs við Ríkissjóð Íslands pr. 31. desember 1973.

Reykjavík, 1. október 1974.

Guðni Steinar Gústafsson,
löggiltur endurskoðandi.

Már Elísson. **Ágúst Flygenring.** **Ingimar Einarsson.**

Sigfús Bjarnason. **Örn Steinsson.** **Tryggvi Helgason.**

Áhafnadeild.

Tekju- og gjaldareikningur fyrir árið 1973.

Gjöld:

Hlutdeild í fæðiskostnaði sjómanna			kr 198 345 574.00
Kostnaður greiddur Fiskifélagi Íslands	kr.	978 016.00	
Kostnaður vegna trúnaðarmanna	—	215 000.00	
Launagreiðslur	—	256 984.00	
Endurskoðun og reikningsskil	—	104 800.00	
Ferðakostnaður og bifreiðakostnaður	—	38 540.00	
Pappír, prentun og ritföng	—	46 468.00	
Ýmis kostnaður	—	9 000.00	
			— 1 648 808.00
Tekjuafgangur			— 38 277 907.10
			Kr. 238 272 289.10

Tekjur:

Útflutningsgjald af sjávarafurðum	kr.	268 489 927.10	
÷ Endurgreitt v. togara 1973	—	21 664 048.00	
÷ Endurgreitt v. togara 1972	—	6 086 600.00	
÷ Endurgreitt v. togara 1971	—	6 314 400.00	
			kr. 234 424 879.10
Vaxtatekjur			— 3 847 410.00
			Kr. 238 272 289.10

Efnahagsreikningur 31. desember 1973.

Eignir:

Veltufjármunir:			
Inneignir í bönkum	kr.	65 594 810.00	
Viðskiptareikningur ríkissjóðs	—	21 503 910.60	
Óinnheimt útflutningsgjöld	—	3 064 189.00	
			kr. 90 162 909.60
Fastafjármunir:			
Skrifstofuáhöld			— 29 500.00
			Kr. 90 192 409.60

Skuldir:

Skammtímaskuldir:			
Ógreiddur kostnaður	kr.	479 557.00	
Ógreidd hlutdeild í fæðiskostn. sjómanna	—	64 687 310.00	
Ógreidd endurgreiðsla v. togara	—	10 318 713.00	
			kr. 75 485 580.00
Eigið fé:			
Tekjuafgangur skv. meðf. tekju- og gjaldareikningi	kr.	38 277 907.10	
Skuldir umfram eignir 1. 1. 1973	—	23 571 077.50	
			— 14 706 829.60
			Kr. 90 192 409.60

Efnahagsreikningur þessi og meðfylgjandi tekju- og gjaldareikningur, Áhafnadeildar Aflatryggingasjóðs, er saminn af mér eftir bókum deildarinnar, sem ég hef endurskoðað.

Ég hef fullvissað mig um að tilgreindar bankainnstæður eru fyrir hendi.

Ég hef sannreynt viðskiptastöðu Áhafnadeildarinnar við Ríkissjóð Íslands pr. 31. desember 1973.

Reykjavík, 1. október 1974.

Guðni Steinar Gústafsson.
löggiltur endurskoðandi.

Már Elísson. **Ágúst Flygenring.** **Ingimar Einarsson.**
Sigfús Bjarnason. **Örn Steinsson.** **Tryggvi Helgason.**

Nr. 437.

REIKNINGUR

minningarsjóðs Þórleifar Kristínar Sigurðardóttur ljósmóður frá Kóngsbakka árið 1973.

Tekjur:

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	56 535.00
Vextir af innstæðu	—	5 653.00
	Kr.	62 188.00

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	59 388.00
Til úthlutunar skv. skipulagsskrá	—	2 800.00
	Kr.	62 188.00

Kóngsbakka, 20. júní 1974.

Haukur Sigurðsson. Aðalheiður Bjarnadóttir. Margrét Jónsdóttir.

REIKNINGUR

Verslunarbanka Íslands hf. og Verslunarlánasjóðs fyrir árið 1973.

Rekstursreikningur ársins 1973.

Gjöld:

Reksturskostnaður bankans:				
Laun	kr.	39 541 501.20		
Annar kostnaður	—	18 808 770.00		
			kr.	58 350 271.20
Greiddir vextir			—	121 398 206.40
Afskriftir			—	4 335 727.80
Lagt í varasjóð			—	13 506 203.80
Óráðstafaður tekjuafgangur			—	2 874 646.10
			Kr.	200 465 055.30

Tekjur:

Forvextir	kr.		95 946 645.10
Vextir af bankainnstæðum og verðbréfum	—		44 259 793.70
Vextir af yfirdrætti hlaupareiknings	—		29 551 827.90
Aðrar tekjur	—		30 523 422.20
Óráðstafaður hagnaður frá fyrra ári	—		183 366.40
	Kr.		200 465 055.30

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1973.

Eignir:

Sjóður			kr.	13 797 466.90
Innlendir viðskiptabankar			—	2 647 146.50
Seðlabankinn:				
Innst. á viðskiptareikn.	kr.	1 048 766.10		
Innst. v/alm. bindiskyldu	—	351 517 000.00		
			—	352 565 766.10
Yfirdráttarlán			—	256 903 702.00
Innlendir víxlar			—	928 122 752.40
Vaxtabréf			—	5 795 649.00
Skuldabréf			—	237 268 393.80
Fasteignir			—	41 000 000.00
Skrifstofuáhöld og húsbúnaður			—	5 800 000.00
Ýmsir skuldunautar			—	2 352 926.20
Ógreiddir vextir			—	16 671 900.10
Fjárfestingafélag Íslands hf.			—	3 750 000.00
Verslunarlánasjóður:				
Stofnframlag bankans	kr.	10 000 000.00		
Hrein eign skv. sérreikn.	—	7 200 000.00		
			—	17 200 000.00
			Kr.	1 883 875 703.00

Skuldir:

Veltiinnlán			kr.	337 590 593.20
Spariinnlán			—	1 347 229 189.40
Seðlabankinn:				
Endurseld lán	kr.	25 796 000.00		
Önnur lán	—	55 000 000.00		
			—	80 796 000.00
Innheimt fé fyrir aðra			—	1 576 224.30
Fyrirfram greiddir vextir			—	18 220 991.50
Ýmsir skuldheimtumenn			—	681 647.10
Ógreiddur arður			—	1 608 140.40
Útflutningslánasjóður og Framkvæmdasjóður			—	1 108 337.00
Verslunarlánasjóður			—	189 934.00
Eigið fé:				
Hlutafé	kr.	93 893 000.00		
÷ ógreitt hlutafé	—	63 893 000.00		
			—	30 000 000.00
Varasjóður	kr.	62 000 000.00		
Yfirfært til næsta árs	—	2 874 646.10		
			—	94 874 646.10
			Kr.	1 883 875 703.00

Utan efnahagsreiknings:

Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	kr.	107 753 112.30	

Reykjavík, 22. janúar 1974.

Höskuldur Ólafsson. **Kristján Oddson.**

Tryggvi Árnason.

Framanritaða reikninga Verslunarbanka Íslands hf. fyrir árið 1973 höfum við endurskoðað og vottum, að reikningarnir eru í fullu samræmi við bækur bankans. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að víxlabirgðir bankans, verðbréf, sjóðseign og aðrar eignir samkvæmt reikningi þessum eru fyrir hendi.

Reykjavík, 13. mars 1974.

Hilmar Fenger. *Böðvar Pétursson.* *Kristján Jónsson.*

Framanskráða endurskoðaða reikninga Verslunarbanka Íslands hf. fyrir árið 1973 hefur bankaráð samþykkt á fundi sínum í dag.

Reykjavík, 18. mars 1974.

Þ. Guðmundsson. **Sveinn Björnsson.** **V. H. Vilhjálmsson.**

Guðm. H. Garðarsson. **Leifur Ísleifsson.**

Reikningsyfirlit pr. 30. júní 1974.

Eignir:

Sjóður	kr.	55 828 985.90	
Innlendir tékkar	—	29 113 580.30	
Útibú bankans	—	138 932 535.40	
Innlendir viðskiptabankar	—	6 080 560.50	

Seðlabankinn:			
Innst. v/alm. bindiskyldu		kr.	401 198 000.00
Yfirdráttarlán		—	286 552 352.80
Innlendir víxlar		—	1 006 642 443.90
Vaxtabréf		—	5 534 649.00
Skuldabréf		—	247 133 379.90
Fasteignir		—	41 000 000.00
Skrifstofuáhöld og húsbúnaður		—	6 683 260.00
Ýmsir skuldunautar		—	6 440 700.70
Ógreiddir vextir		—	16 671 900.10
Fjárfestingafélag Íslands hf.		—	5 000 000.00
Verslunarlánasjóður:			
Stofnframlag bankans	kr. 5 000 000.00		
Hrein eign samkv. sérreikn.	— 7 200 000.00		
		—	12 200 000.00
Reksturskostnaður		—	40 128 496.10
Vaxtagjöld		—	7 404 553.00
		Kr.	2 312 545 370.60

Skuldir:

Veltiinnlán		—	375 392 629.60
Spariinnlán		—	1 315 640 861.70
Seðlabankinn:			
Skuld á viðskiptareikn.	kr. 126 905 847.90		
Endurseld lán	— 1 932 000.00		
Önnur lán	— 15 000 000.00		
		—	143 837 847.90
Innheimt fé fyrir aðra		—	3 220 135.40
Fyrirframgreiddir vextir		—	18 220 991.50
Ýmsir skuldunautar		—	1 826 370.10
Útibú bankans		—	218 844 545.40
Ógreiddur arður		—	1 295 940.40
Útflutnings- og Framkv.sjóðir		—	1 014 587.00
Verslunarlánasjóður		—	30 376 522.00
Eigið fé:			
Hlutafé	kr. 93 893 000.00		
÷ ógreitt hlutafé	— 53 441 000.00		
	kr. 40 452 000.00		
Varasjóður	kr. 62 000 000.00		
Yfirfært til næsta árs	— 251 236.10		
		—	102 703 236.10
Ýmsar tekjur		—	18 410 095.50
Vaxtatekjur		—	81 761 608.00
		Kr.	2 312 545 370.60

Verslunarlánasjóður.

Rekstursreikningur ársins 1973.

Gjöld:				
Vextir af lántöku	kr.	8 242 333.00		
+ áfallnir vextir pr. 31. 12.	—	7 082 690.00		
			kr.	15 325 023.00
Kostnaður			—	437 661.30
Hagnaður			—	2 493 841.70
			Kr.	18 256 562.00
Tekjur:				
Vextir af útlánum	kr.	10 203 647.00		
+ áfallnir vextir pr. 31. 12.	—	7 436 879.00		
			kr.	17 640 526.00
Lántökugjald	kr.	1 011 500.00		
÷ lántökukostnaður	—	400 000.00		
			—	611 500.00
Þóknun			—	4 500.00
			Kr.	18 256 562.00

Efnahagsreikningur pr. 31. desember 1973.

Eignir:		
Skuldabréf	kr.	171 830 863.00
Áfallnir vextir	—	7 436 879.00
Verslunarbanki Íslands hf.	—	189 934.00
	Kr.	179 457 676.00
Skuldir:		
Skuldabréf v/endurlána	kr.	155 174 986.00
Stofnframlag Verslunarbanka Íslands hf.	—	10 000 000.00
Áfallnir vextir	—	7 082 690.00
Varasjóður 1/1 kr. 4 706 158.30		
+ hagnaður á árinu — 2 493 841.70		
	—	7 200 000.00
	Kr.	179 457 676.00

Reykjavík, 22. janúar 1974.

Höskuldur Ólafsson. **Kristján Oddsson.**

Árni H. Bjarnason.

Framanritaða reikninga Verslunarsjóðs fyrir árið 1973 höfum við endurskoðað og vottum, að reikningarnir eru í fullu samræmi við bækur sjóðsins. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að birgðir sjóðsins af verðbréfum eru fyrir hendi.

Reykjavík, 13. mars 1974.

Hilmar Fenger. *Böðvar Pétursson.* *Kristján Jónsson.*

Framanskráða endurskoðaða reikninga Verslunarlánasjóðs fyrir árið 1973 hefur bankaráð samþykkt á fundi sínum í dag.

Reykjavík, 18. mars. 1974.

Þ. Guðmundsson. **Sveinn Björnsson.** **V. H. Vilhjálmsson.**

Guðm. H. Garðarsson. **Leifur Ísleifsson.**

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Forseti Íslands sæmdi eftirtalda menn heiðursmerki hinnar íslensku fálkaorðu árið 1974.

I. ÍSLENDINGAR

1. janúar:

Hákon Guðmundsson, yfirborgardómari, stórriddarakross með stjörnu.
Björn Tryggvason, formaður Rauða kross Íslands, stórriddarakross.
Guðmundur Gíslason Hagalín, rithöfundur, stórriddarakross.
Hákon Bjarnason, skógræktarstjóri, stórriddarakross.
Elínrós Benediktsdóttir, ljósmóðir, riddarakross.
Eiríkur Þorsteinsson, fv. alþingismaður, riddarakross.
Gísli Kristjánsson, ritstjóri, riddarakross.
Guðlaug H. Bergsdóttir, fv. forstöðukona Sjúkrahúss Hvítabandsins, riddarakross.
Rögnvaldur Sigurjónsson, píanóleikari, riddarakross.
Sigfús Bjarnason, skrifstofustjóri, riddarakross.
Sigurður Reynir Pétursson, hrl., riddarakross.
Snæbjörn J. Thoroddsen, sparisjóðsstjóri, riddarakross.
Svanfríður Hjartardóttir, fv. formaður Thorvaldsensfélagsins, riddarakross.
Vigfús Jónsson, fv. oddviti, riddarakross.

9. mars:

Helgi Tómasson, balletdansari, riddarakross.

29. mars:

Hans G. Andersen, sendiherra, stórriddarakross með stjörnu.
Hörður Helgason, skrifstofustjóri, stórriddarakross.
Benedikt Sigurjónsson, forseti hæstaréttar, stórriddarakross.
Hjálmar R. Bárðarson, siglingamálastjóri, riddarakross.
Alexander Jóhannesson, skipstjóri, riddarakross.
Kristján Siggeirsson, forstjóri, riddarakross.
Jónas Haralz, bankastjóri, riddarakross.
Gerður Helgadóttir, myndhöggvari, riddarakross.

17. júní:

Sigursteinn Magnússon, aðalræðismaður, stórriddarakross með stjörnu.
Ingólfur Þorsteinsson, fv. yfirlögregluþjónn, riddarakross.
Dr. Jónas Kristjánsson, forstöðumaður Árnastofnunar, riddarakross.
Karl Kristjánsson, fv. alþingismaður, riddarakross.
Louise Ólafsdóttir, organleikari, riddarakross.
Oddný Guðmundsdóttir, fv. hjúkrunarkona, riddarakross.
Ólafur Þ. Kristjánsson, fv. skólastjóri, riddarakross.
Séra Óskar J. Þorláksson, dómprófastur, riddarakross.
Páll Agnar Pálsson, yfirdýralæknir, riddarakross.
Sigurbjörn Þorbjörnsson, ríkisskattstjóri, riddarakross.

28. október:

Birgir Möller, forsetaritari, stórriddarakross.
Gísli Halldórsson, fv. forseti borgarstjórnar, stórriddarakross.
Birgir Ísleifur Gunnarsson, borgarstjóri, stórriddarakross.

Magnús Jónsson, fv. ráðherra, stórriddarakross.
Björn Ólafsson, konsertmeistari, stórriddarakross.
Prófessor Sigurður Þórarinsson, jarðfræðingur, stórriddarakross.
Johan Rönning, forstjóri, riddarakross.

II. ERLENDIR RÍKISBORGARAR

1. janúar:
Börjeson, Ingemar, attaché í sænska sendiráðinu, riddarakross.
McGrath, George E., kynningastjóri, New York, riddarakross.

4. janúar:
Riehm, René, aðalræðismaður Íslands í Strasbourg, stórriddarakross.
Jerdal, Ludvig, blaðamaður, Noregi, riddarakross.
Lehmann, Eigill, sóknarprestur, Noregi, riddarakross.
Höegh, Hans, Jr., aðalræðismaður, Noregi, stórriddarakross.
Jörgensen, Harald, dr., landskjalavörður, Danmörku, stórriddarakross.
Hvidtfeldt, Johan, dr., ríkisskjalavörður, Danmörku, stórriddarakross.
Steenstrup, Björn, aðalræðismaður Íslands, Gautaborg, riddarakross.

23. janúar:
Dreyer-Eimbcke, Oswald, ræðismaður Íslands í Hamborg, riddarakross.

10. febrúar:
Scott, Michael, dr., arkitekt, Írlandi, riddarakross.
van der Essen, Alfred, directeur d'administration, Bruxelles, stórriddarakross.
Collins, William, bestuursdirecteur, Bruxelles, stórriddarakross.
Thuysbaert, Prosper, adjunct-kabinetschef, Bruxelles, stórriddarakross.

1. mars:
Herder-Dorneich, Theophil, dr., aðalforstjóri, Sambandslýðveldinu Þýskalandi, riddarakross.

27. mars:
Harford, Etienne, sendiherra Belgíu, stórkross.

29. mars:
Schwabe, Gerhard Helmut, dr., Sambandslýðveldinu Þýskalandi, riddarakross.

26. apríl:
Tuxen, S. L., prófessor, dr., Danmörku, riddarakross.
Rowold, Karl, sendiherra Sambandslýðveldisins Þýskalands, stórkross.
Goedertier, Gustave, aðalræðismaður Íslands í Bruxelles, stórriddarakross með stjörnu.
Knuth-Winterfeldt, Eggert, greifi, Kaupmannahöfn, stórriddarakross með stjörnu.

24. maí:
Cooley Jr., Samuel, Rear Admiral, Bandaríkjunum, stórriddarakross.
de las Bárcenas, Juan, sendiherra Spánar, stórkross.

4. **júní:**
Wendelborg, Ivar A., kommandör, Noregi, stórriddarakross með stjörnu.
Lillestö, Arne, major, Noregi, riddarakross.
Lydvo, Olav, sendiherra Noregs, stórkross.
Bronder, Thor, attaché í norska sendiráðinu, riddarakross.
Egers, Björn, kommandörkaptein, Noregi, stórriddarakross.
Andreassen, Rolf E., orlogskaptein, riddarakross.
Nordgren, Knut, orlogskaptein, riddarakross.
Skolmo, Arne, kapteinlöytnant, riddarakross.
Larsen, Fredrik, kapteinlöytnant, riddarakross.
Jensen, Per I., löytnant, riddarakross.
Rist, Rudolf Boy, löytnant, riddarakross.
Wik, Svenn Åge, löytnant, riddarakross.
Ritland, Kåre N., kommandörkaptein, stórriddarakross.
Skuterud, Rolf G., orlogskaptein, riddarakross.

10. **júlí:**
Mapplebeck, Henry, ræðismaður Íslands í Hull, riddarakross.
Robertson, Lindsay, ræðismaður Íslands í Lerwick, riddarakross.
Aslyng, H. C., rektor, Kaupmannahöfn, stórriddarakross.
Laursen, Poul, forstjóri, Kaupmannahöfn, stórriddarakross.
Christensen, Niels O., prófessor, Kaupmannahöfn, riddarakross.

1. **ágúst:**
Maes, Robert A., forstjóri, Bandaríkjunum, stórriddarakross.
Olsen, Karl, vegamálastjóri, Noregi, stórriddarakross.
Carlsen, Svend W., framkvæmdastjóri, Kaupmannahöfn, riddarakross.
Warming, Paul, skjaldmerkjaráðunautur, Kaupmannahöfn, stórriddarakross.

10. **ágúst:**
Müller, Lydia, sálfræðingur, Sviss, riddarakross.

20. **ágúst:**
Bruns, Ursula, frú, Sambandslýðveldinu Þýskalandi, riddarakross.

20. **september:**
Caröe, Sir Athelstan E., ræðismaður Íslands í Liverpool, stórriddarakross.

8. **október:**
Godek, Czeslaw, sendifulltrúi Póllands, stórriddarakross.
de Faria e Maya, Martim, sendiherra Portúgal, stórkross.

25. **október:**
Meyer, Emanuel R., stjórnarformaður Swiss Aluminium, stórriddarakross.
Müller, Paul H., Dr., aðalforstjóri Swiss Aluminium, stórriddarakross.

6. **nóvember:**
Marzban, Manoutchehr, sendiherra Íran, stórkross.

20. **nóvember:**
Meinander, Ragnar W. H., deildarstjóri, Finnlandi, stórriddarakross.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

1973:

14. nóvember var Sveinn Björnsson skipaður deildarstjóri í viðskiptaráðuneytinu frá 1. nóvember 1973 að telja.

15. nóvember var Markúsi Einarssyni að eigin ósk veitt lausn frá starfi forstjóra Vinnuhælisins að Litla-Hrauni frá 1. júlí 1974 að telja.

21. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Jónasi Ragnarssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

30. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Halldóri Jóhannssyni til þess að mega kalla sig sérfræðing í almennum skurðlækningum og starfa sem slíkur.

12. desember var Þór Þorbergsson skipaður tilraunastjóri á Skriðuklaustri frá 1. desember að telja.

13. desember var Knúti Bruun, héraðsdómslögmanni, veitt leyfi til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var Kristján Torfason skipaður bæjarfógeti í Vestmannaeyjum frá 15. desember 1973 að telja.

21. desember var Sveinbjörn Björnsson skipaður deildarstjóri við jarðeðlisfræðideild rannsóknastofu í jarðvísindum við Raunvísindastofnun Háskólans frá 1. janúar 1974 að telja.

S. d. var Guðmundur Hjartarson skipaður bankastjóri Seðlabankans frá 1. janúar 1974 að telja.

28. desember var Benedikt Sigurjónsson hæstaréttardómari kjörinn forseti Hæstaréttar frá 1. janúar 1974 að telja. Magnús Þ. Torfason hæstaréttardómari var kjörinn varaforseti til sama tíma.

31. desember var Höskuldur Jónsson, deildarstjóri, skipaður skrifstofustjóri í fjármálaráðuneytinu frá 1. janúar 1974 að telja.

S. d. var Kristinn Ólafsson, lögfræðingur, skipaður tollgæslustjóri frá 1. jan. 1974 að telja. Jafnframt var Ólafi Jónssyni veitt lausn frá því embætti að eigin ósk frá sama tíma.

S. d. var Ragnheiður Árnadóttir skipuð deildarstjóri í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. jan. 1974 að telja.

S. d. var Björn Ingvarsson, lögreglustjóri, skipaður yfirborgardómari í Reykjavík frá 1. jan. 1974 að telja.

S. d. var dr. Bragi Jósepsson skipaður deildarstjóri í fræðslumáladeild menntamálaráðuneytisins.

1974:

2. janúar var gefið út leyfisbréf handa Jóni Kristni Stefánssyni til þess að mega kalla sig aðstoðarlyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

S. d. var Indriði Hallgrímsson skipaður bókavörður í Háskólabókasafni frá 1. janúar 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Kristjáni Tómasi Ragnarssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Viðari Strand til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Leifi Jónssyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í almennum skurðlækningum og starfa sem slíkur hér á landi.

3. janúar var gefin út löggilding fyrir Auði Gestsdóttur til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á þýsku.

4. janúar var gefið út veitingarbréf handa séra Páli Þórðarsyni fyrir Norðfjarðarprestakalli í Austfjarðaprófastsdæmi.

7. janúar var Niels Jensen skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Hirtshals.

8. janúar var Þorsteinn Líndal skipaður héraðsdýralæknir í V-Skaftafellssýsluumdæmi frá 1. jan. 1974 að telja.

S. d. var Ingimar Sigurðsson, lögfræðingur, skipaður fulltrúi í heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu frá og með 1. janúar 1974.

9. janúar var gefið út leyfisbréf handa Ólafi Friðrik Bjarnasyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í háls-, nef- og eyrnalækningum og starfa sem slíkur hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Guðjóni Hansen, tryggingafræðingi, til þess að mega starfa sem tryggingastærðfræðingur fyrir líftryggingarfélög.

10. janúar var dr. Kjartan Jóhannsson, verkfræðingur, skipaður dósent í stærðfræðilegri hagfræði og tölfræði í viðskiptadeild Háskóla Íslands frá 1. jan. 1974 að telja.

S. d. var Vilborg Einarsdóttir, ljósmóðir, skipuð til þess að starfa sem ljósmóðir við heilsugæslustöð á Höfn í Hornafirði frá og með 1. janúar 1974 að telja.

15. janúar var Ingvari Björnssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

17. janúar var Valtýr Sigurðsson skipaður aðalfulltrúi við embætti bæjarfógetans í Keflavík og sýslumannsins í Gullbringusýslu frá 1. janúar 1974 að telja.

S. d. var Má Gunnarssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

18. janúar var gefið út leyfisbréf handa Kjartani Guðjónssyni, cand. odont., til þess að mega stunda almennar tannlækningar hér á landi.

S. d. voru eftirtalin skipuð dósentar og lektorar í læknadeild Háskóla Íslands: Bjarki Magnússon, læknir, dósent í líffærameinafræði um fimm ára skeið frá 1. okt. 1973. Jafnframt var hann leystur frá lektorsstarfi í greininni frá sama tíma; Gylfi Ásmundsson, sálfræðingur, dósent í sálarfræði um fimm ára skeið frá 1. janúar 1974 að telja. Jafnframt var hann leystur frá lektorsstarfi í greininni frá sama tíma; Guðmundur Jónsson, eðlisfræðingur, dósent í eðlisfræði frá 1. janúar 1974 að telja. Jafnframt var hann leystur frá lektorsstarfi í greininni frá sama tíma; Dr. Sigurður Magnússon, læknir, lektor í kvensjúkdómum og fæðingarfræði um fimm ára skeið frá 1. jan. 1974 að telja; Þröstur Laxdal, læknir, lektor í barnasjúkdómafræði um fimm ára skeið frá 1. janúar 1974 að telja; Magnús Jóhannsson, læknir, lektor í sérhæfðri lyfjafræði frá 1. jan. 1974 að telja; Elín Ólafsdóttir, lífefnafræðingur, lektor í lífefnafræði um fimm ára skeið frá 1. ágúst 1973 að telja. Jafnframt var hún leyst frá kennslustarfi við Menntaskólann í Hamrahlíð frá sama tíma.

21. janúar var Richard H. Bosman skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Harlingen í Hollandi.

23. janúar var dr. Arnþór Garðarsson skipaður prófessor í dýrafræði við verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. jan. 1974 að telja.

S. d. var Guðjón Axelsson, tannlæknir, skipaður prófessor í tannlækningum, gervigómagerð, í tannlæknadeild Háskóla Íslands frá 15. des. 1973 að telja.

29. janúar var gefið út leyfisbréf til handa Sigurði Agli Þorvaldssyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í skapnaðarlækningum sem hliðargrein við skurðlækningar og starfa sem slíkur hér á landi.

1. febrúar var Þórólfi Kristjáni Beck, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

5. febrúar var gefið út leyfisbréf til handa Brynleifi H. Steingrímssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í embættislækningum jafnhliða því að vera starfandi sérfræðingur í lungnasjúkdómum samkvæmt áður fengnu leyfisbréfi.

22. febrúar var Sigurði Hafstein, héraðsdómslögmanni, veitt leyfi til málflutnings við Hæstarétt.

25. febrúar var Einari Sigurðssyni, héraðsdómslögmanni, veitt leyfi til málflutnings við Hæstarétt.

S. d. var Birni Magnússyni veitt lausn frá prófessorsembætti í guðfræðideild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1974 að telja fyrir aldurs sakir.

S. d. var Kristbirni Tryggvasyni veitt lausn frá prófessorsembætti í læknadeild Háskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk hans.

1. mars var Guðmundi Ólafssyni veitt lausn frá kennarastarfi við Menntaskólann á Ísafirði frá 19. febrúar 1974 að telja samkvæmt ósk hans.

4. mars var gefið út leyfisbréf til handa Ólafi Mixa, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í heimilislækningum og starfa sem slíkur hér á landi.

5. mars var Reynir Hugason, verkfræðingur, skipaður sérfræðingur hjá Rannsóknaráði ríkisins frá 1. mars 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa Kristjáni Sigurðssyni, cand. med. et chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

6. mars var gefið út leyfisbréf til handa cand. med. et chir. Sigurði Kr. Péturssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

7. mars var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Jóni Friðrikssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Ólafi Steingrímssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

8. mars var gefið út leyfisbréf til handa Erni Bjarnasyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í heimilislækningum og embættislækningum.

S. d. var Jón Þorsteinsson, læknir, skipaður dósent í gigtarsjúkdómum við læknadeild Háskóla Íslands um fimm ára skeið frá 1. febrúar 1974 að telja.

S. d. var Þórir Helgason, læknir, skipaður dósent í innkirtlasjúkdómum við læknadeild Háskóla Íslands um fimm ára skeið frá 1. febrúar 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa Pedro Riba Ólafssyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í geislagreiningu og starfa sem slíkur hér á landi.

13. mars var Yngva Ólafssyni, sýslumanni í Dalasýslu, veitt lausn frá embætti sínu, að eigin ósk, frá 15. maí 1974.

14. mars var gefið út leyfisbréf handa dr. rer. nat. Pétri H. Blöndal til þess að mega starfa sem tryggingastærðfræðingur fyrir líftryggingarfélög.

S. d. var dr. Símon Jóh. Ágústssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. var dr. med. Gísla Fr. Petersen veitt lausn frá prófessorsembætti í læknadeild Háskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

15. mars var Stefáni Pálssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Skúla Pálssyni, héraðsdómslögmanni, veitt leyfi til málflutnings við Hæstarétt.

20. mars var Tómas Á. Jónasson, læknir, skipaður lektor í meltingarsjúkdómum við læknadeild Háskóla Íslands um fimm ára skeið frá 1. mars 1974 að telja.

S. d. var Eggert Briem, lic. scient., skipaður dósent í hreinni stærðfræði í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1974 að telja.

21. mars var dr. Steingrímur Baldursson skipaður prófessor í efnafræði í verk-

fræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. febrúar 1974 að telja. Jafnframt var hann leystur frá prófessorsstarfi í læknadeild frá sama tíma.

S. d. var dr. Jónas Bjarnason skipaður dósent í efnafræði í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. febrúar 1974 að telja. Jafnframt var hann leystur frá dósentsstarfi í læknadeild frá sama tíma.

22. mars var Kristmundur Halldórsson, hagræðingarráðunautur, skipaður fulltrúi í iðnaðarráðuneytinu frá 1. febrúar 1974 að telja.

25. mars afhenti Haraldur Kröyer forseta Brasilíu trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Brasilíu með aðsetri í Washington.

26. mars var gefið út leyfisbréf handa Birni Önundarsyni, lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í heimilislækningum og starfa sem slíkur hér á landi.

S. d. var gefin út löggilding handa Hersteini Pálssyni til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á dönsku.

29. mars var Gordon McKeag skipaður kjörræðismaður Íslands í Newcastle-upon-Tyne.

1. apríl var Einar Baldvinsson, læknir, skipaður dósent í lyflæknisfræði við læknadeild Háskóla Íslands um fjögurra ára skeið frá 15. mars 1974 að telja.

S. d. var dr. Ingi Sigurðsson skipaður bókavörður í Háskólabókasafni frá 1. apríl 1974 að telja.

3. apríl var gefið út veitingarbréf handa séra Jakobi Ágústi Hjálmarssyni fyrir Seyðisfjarðarprestakalli í Múlaprófastsdæmi.

6. apríl var Lindsay Robertson skipaður kjörræðismaður Íslands í Lerwick.

16. apríl var José Daurella Franco skipaður kjörræðismaður Íslands með aðalræðismannsstigi í Barelona.

19. apríl var Erni Bjarnasyni, lækni, veitt lausn frá embætti héraðslæknis í Vestmannaeyjahéraði frá 1. ágúst 1974 að telja.

26. apríl var gefið út leyfisbréf handa cand. odont. Sturlu Þórðarsyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. odont. Heimi Sindrasyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

2. maí var Steindór Haarde, verkfræðingur, skipaður kennari við Tækniskóla Íslands frá 1. ágúst 1974 að telja.

7. maí var Pétur Þorsteinsson, fulltrúi, skipaður sýslumaður Dalasýslu frá 15. maí 1974 að telja.

S. d. var Leó Eiríkur Löve, lögfræðingur, skipaður aðalfulltrúi við embætti bæjarfógetans í Kópavogi frá 1. maí 1974 að telja.

S. d. var Peter Roderick Kraunsö skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Manchester.

9. maí var Sven-Erik Byhr skipaður kjörræðismaður með aðalræðismannsstigi á sama stað.

10. maí var Jóhanni Skaptasyni, sýslumanni í Þingeyjarsýslu og bæjarfógeta á Húsavík, veitt lausn frá embætti vegna aldurs frá 1. júlí 1974.

S. d. var gefin út löggilding handa Steinari Vilberg Árnasyni til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á spönsku.

S. d. var Örn Marinósson, deildarstjóri, skipaður skrifstofustjóri í fjármálaráðuneytinu, fjárlaga- og hagsýslustofnun, frá 1. júní 1974 að telja.

14. maí var Jóni Ingólfssyni veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

16. maí var Gunnlaugi Claessen, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

17. maí var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Soili Hellman-Erlingsson til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Indriði H. Þorláksson skipaður deildarstjóri í byggingadeild menntamálaráðuneytisins frá 15. maí 1974 að telja.

20. maí afhenti Haraldur Kröyer forseta Mexico trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Mexico með aðsetri í washington.

22. maí var Jón Ragnar Þorsteinsson, lögfræðingur, skipaður aðalfulltrúi við embætti bæjarfógetans í Vestmannaeyjum frá 1. maí 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Einari Val Bjarnasyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum.

24. maí var gefið út leyfisbréf handa Þorsteini Svörfuði Stefánssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í svæfingum og deyfingum.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Ragnari Sigurðssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

27. maí var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Högna Óskarssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa Guðmundi Eliassyni til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum.

28. maí var Guðmundi Helga Þórðarsyni, héraðslækni í Stykkishólmi, veitt lausn frá því embætti frá og með 1. júní 1974 að telja.

27. maí var dr. Björn Dagbjartsson skipaður forstjóri Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins frá 1. júní 1974 að telja.

29. maí var gefið út leyfisbréf handa Jóhannesi Bergsveinssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geðlækningum.

S. d. var Einar B. Pálsson, verkfræðingur, skipaður prófessor í byggingarverkfræði í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. júní 1974 að telja.

30. maí var Gylfi Már Guðbergsson skipaður dósent í almennri landafræði í jarðfræðiskor verkfræði- og raunvísindadeildar Háskóla Íslands frá 1. júlí 1974 að telja. Jafnframt var honum veitt lausn frá lektorsstöðu í landafræði í verkfræði- og raunvísindadeild frá sama tíma.

S. d. var Stefáni Bergmann veitt lausn frá kennarastöðu við Menntaskólann að Laugarvatni frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

4. júní var gefið út takmarkað og tímabundið leyfisbréf handa Peter J. Constable, til þess að mega starfa sem tryggingasérfræðingur til tveggja ára frá útgáfu leyfisbréfsins.

7. júní var gefið út leyfisbréf handa Láru Ingibjörgu Ólafsdóttur til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

10. júní var Magnúsi Sigurðssyni, lækni, veitt embætti héraðslæknis í Eyrarbakkahéraði frá og með 1. júní 1974 að telja.

11. júní var dr. Birni Sigfússyni veitt lausn frá embætti frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Jóni Erlingi Þorlákssyni, tryggingastærðfræðingi, til þess að mega starfa sem tryggingastærðfræðingur fyrir líftryggingarfélög.

14. júní var Tómas Karlsson, ritstjóri, skipaður fulltrúi í utanríkisþjónustunni frá 1. september 1974 að telja.

19. júní var gefin út löggilding handa Héðni Jónssyni til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á frönsku.

20. júní var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Ólafi Grími Björnssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Jón Guðnason, cand. mag., skipaður lektor í nútímasögu í heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1974 að telja. Jafnframt var honum veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann í Reykjavík frá sama tíma.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Hauki Heiðari Ingólfssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

21. júní var Francisco Javier Pérez-Bustamente de Monasterio skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Madrid.

S. d. var Francisco Luis Carrera Irimia skipaður kjörræðismaður Íslands á Kanaríeyjum.

S. d. var Jón B. Jónasson, lögfræðingur, skipaður fulltrúi í sjávarútvegsráðuneytinu frá 1. júní 1974 að telja.

S. d. var Arnmundur Backman, lögfræðingur, skipaður fulltrúi í sjávarútvegsráðuneytinu frá 1. júní 1974 að telja.

S. d. var Frederick Francis Schaefer skipaður kjörræðismaður Íslands í Bergen.

24. júní var gefið út leyfisbréf handa Guðmundi Markússyni, cand. juris., til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Kristjáni Árnasyni veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann að Laugarvatni frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. var Þráinn Löve. B.Sc., skipaður lektor í líffræði við Kennaraháskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var Böðvari Guðmundssyni veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann við Hamrahlíð frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

26. júní var gefið út leyfisbréf handa Auðólfi Gunnarssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í skurðlækningum.

27. júní var Sigurður Gizurarson, hæstaréttarlögmaður, skipaður sýslumaður í Þingeyjarsýslu og bæjarfógeti á Húsavík frá 1. júlí 1974 að telja.

1. júlí var Haukur Jörundarson skipaður skrifstofustjóri í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. júlí 1974 að telja.

S. d. var Guðmundur Sigþórsson skipaður deildarstjóri í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. júlí 1974 að telja.

S. d. var Magnús Kristjánsson, sálfræðingur, skipaður lektor í sálarfræði í heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. júlí 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Birni Önundarsyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í embættislækningum jafnhliða því að vera starfandi sérfræðingur í heimilislækningum samkvæmt áður fengnu leyfi.

2. júlí var Þórunn Klemensdóttir Thors, hagfræðingur, skipuð deildarstjóri í heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu frá 1. júlí 1974 að telja.

S. d. var Trausta Árnasyni veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann á Akureyri frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. var dr. Magnúsi Má Lárussyni veitt lausn frá prófessorsembætti í heimspekideild Háskóla Íslands frá 1. október 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. voru skipaðir eftirtaldir kennarar við Menntaskólann við Hamrahlíð frá 1. ágúst 1974 að telja: Bjarni Ólafsson, cand. mag., Eygló Guðmundsdóttir, B.A., Guðrún Friðgeirsdóttir, B.A., Hákon Tryggvason, cand. mag., Margrét O. Björnsdóttir, B.A., Ólafur Ásgeirsson, B.A., og Sigríður Theódórsdóttir, B.S.

3. júlí lést Hans Jakob Bie, kjörræðismaður Íslands í Randers.

S. d. var séra Magnúsi Guðmundssyni, sóknarpresti í Grundarfirði, veitt lausn frá embætti frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var Vilhelm Heiðari Lúðvíkssyni, lyfjafræðingi, veitt lyfsöluleyfið á Blönduósi.

S. d. var Gísla G. Ísleifssyni, lögreglustjóra í Bolungarvík, veitt lausn frá embætti.

9. júlí var Hörður Lárusson, M.A., skipaður deildarstjóri í skólarannsóknadeild menntamálaráðuneytisins frá þeim degi að telja.

S. d. var Eysteinn Tryggvason, fil. lic., skipaður dósent í jarðeðlisfræði við jarðfræðiskor verkfræði- og raunvísindadeildar Háskóla Íslands frá 1. ágúst 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. act. Bjarna Þórðarsyni til þess að mega starfa sem tryggingastærðfræðingur fyrir líftryggingarfélög.

10. júlí var Þorgeir Þorsteinsson, fulltrúi, skipaður lögreglustjóri á Keflavíkurflugvelli frá 1. júlí 1974 að telja.

15. júlí var gefið út veitingarbréf handa séra Rögnvaldi Finnbogasyni til þess að vera sóknarprestur í Snæfellsness- og Dalaprófastsdæmi frá 1. júlí 1974.

22. júlí var Sigurður Elíasson, cand. agro., skipaður kennari við Menntaskólann við Tjörnina frá 1. ágúst 1974 að telja.

S. d. var Hallvarður Einvarðsson, aðalfulltrúi ríkissaksóknara, skipaður vararíkissaksóknari frá 15. júlí 1974 að telja.

24. júlí var Guðmundur Karl Jónsson, fulltrúi, skipaður deildarstjóri í félagsmálaráðuneytinu frá 1. ágúst 1974 að telja.

29. júlí var Örn Bjarnason, læknir, skipaður skólayfirlæknir frá og með 1. ágúst 1974 að telja.

30. júlí var Jón Sigurðsson, hagrannsóknarstjóri skipaður forstjóri Þjóðhagsstofnunar.

31. júlí var ákveðið að Hannes Jónsson tæki á ný við störfum í utanríkisþjónustunni 1. sept. 1974 og yrði frá þeim tíma sendiherra Íslands í Moskva.

1. ágúst var Volmer Thorgaard skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Manchester.

S. d. var Peter Roderick Kraunsö veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands með vararæðismannsstigi í Manchester.

2. ágúst var Skúli Johnsen, borgarlæknir, skipaður til að gegna embættisstörfum í Reykjavíkurumdæmi, sem tilgreind eru í II. kafla laga nr. 56/1973, frá og með 1. ágúst 1974 að telja.

S. d. var dr. Oddur Guðjónsson leystur frá störfum sem sendiherra í Sovétríkjunum frá 1. september 1974 að telja og jafnframt í Búlgaríu, Rúmeníu og Ungverjalandi frá 1. október 1974 að telja. Sama dag var hann skipaður sendiherra samkv. lögum nr. 39/1971 frá 15. ágúst 1974 að telja.

S. d. var Hannes Jónsson, blaðafulltrúi ríkisstjórnarinnar, skipaður sendiherra samkvæmt lögum nr. 39/1971.

S. d. var Eiríkur Benedikz, sendiráðunautur í London, skipaður sendifulltrúi samkvæmt lögum nr. 39/1971 frá 15. ágúst 1974 að telja og falið að gegna áfram störfum í London.

S. d. var Hannes Hafstein, deildarstjóri í utanríkisráðuneytinu, skipaður sendifulltrúi samkvæmt lögum nr. 39/1971 frá 15. ágúst 1974 að telja og falið að gegna störfum við sendiráð Íslands í Brüssel frá sama tíma.

S. d. var Þorleifur Thorlacius, sendiráðunautur í Bonn, skipaður sendifulltrúi samkvæmt lögum nr. 39/1971 frá 15. ágúst að telja og falið að gegna störfum við sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn frá 1. september 1974 að telja.

6. ágúst var Guttormur Sigurbjörnsson skipaður forstöðumaður Fasteignamats ríkisins frá 16. ágúst 1974 að telja.

13. ágúst var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Hlédísi Guðmundsdóttur til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Jósef Skaftasyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Þorsteini Blöndal til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

14. ágúst var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Jóni Baldvini Stefánssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Gunnari Eydal, cand. juris., til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Guðmundi B. Jóhannssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Ólafi Hergli Oddssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

22. ágúst var Herði Lárussyni veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann í Reykjavík frá 9. júlí 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

S. d. var var Bjarni Bjarnason, fil. kand., skipaður lektor í uppeldisgreinum við Kennaraháskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var Barði Þórhallsson, lögfræðingur, skipaður bæjarfógeti í Bolungarvík.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Bjarna Þjóðleifssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

26. ágúst var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Sigmundi Sigfússyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Sigrúnu Knútsdóttur til þess að mega kalla sig sjúkraþjálfara og starfa sem slík hér á landi.

27. ágúst var dr. Hörður Filippusson skipaður dósent í lífefnafræði við læknadeild Háskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var Böðvar Guðmundsson, cand. mag., skipaður kennari við Menntaskólann á Akureyri frá 1. september 1974 að telja.

30. ágúst var sr. Guðmundur Sveinsson skipaður skólameistari við Fjölbrautaskólann í Breiðholti frá 1. október 1974 að telja.

S. d. var Jón Sveinbjörnsson skipaður prófessor í Nýjatestamentisfræðum í guðfræðideild Háskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja.

2. september var Ólafía Sveinsdóttir, B.A., skipuð kennari við Menntaskólann í Kópavogi frá 1. september 1974 að telja.

3. september var gefið út leyfisbréf handa Jóni Bergssyni til þess að mega kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

5. september var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Eyjólfi Þ. Haraldssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Henning Ove Knudsen skipaður kjörræðismaður Íslands með vararæðismannsstigi í Randers.

10. september var Þráinn Hallgrímsson, B.A., skipaður kennari við Menntaskólann á Ísafirði frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Einari Má Valdimarssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

11. september var Jónas Þórir Haraldsson, B.S., skipaður kennari við Menntaskólann á Akureyri frá 1. september 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa Bjarna Þjóðleifssyni lækni, til þess að mega kalla sig sérfræðing í almennum lyflækningum og meltingarsjúkdómum og starfa sem slíkur.

S. d. var Þóra Davíðsdóttir, B.A., skipuð fulltrúi í skrifstofu Kennaraháskóla Íslands frá 15. september 1974 að telja.

16. september var Jóhann Hjálmarsson skipaður húsvörður við Menntaskólann við Hamrahlíð frá 1. september 1974 að telja.

18. september var Ágúst Sigurðssyni, yfirkennara, veitt lausn úr kennarastöðu við Kennaraháskóla Íslands frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

24. september var Sigríði Ásgeirsdóttur, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Hjalta Zophoníassyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var séra Jóni M. Guðjónssyni, að eign ósk, veitt lausn frá embætti sóknarprests á Akranesi og embætti prófasts í Borgarfjarðarprófastsdæmi frá 1. desember 1974 að telja.

S. d. var Benedikt Sigurðssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Finni Torfa Stefánssyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Benedikt Þórðarsyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

25. september var gefið út leyfisbréf handa cand. pharm. Kristjáni Linnet til þess að mega kalla sig lyfjafræðing og starfa sem slíkur hér á landi.

26. september var Hólmfríði Jónsdóttur, cand. mag., veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann á Akureyri frá 1. september 1974 að telja.

27. september var gefin út löggilding handa Magnúsi Thorlacius, hrl., til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á frönsku.

2. október var Einar Sigurðsson skipaður háskólabókavörður frá 1. október 1974 að telja.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Jóhannesi M. Gunnarssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

3. október var Lofti Þorsteinssyni veitt lausn frá prófessorsembætti í verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. janúar 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

4. október var dr. Helga Haraldssyni veitt lausn úr kennarastöðu við Menntaskólann á Ísafirði frá 1. september 1974 að telja samkvæmt eigin ósk.

7. október var Hermanni Stefánssyni veitt lausn úr stöðu íþróttakennara við Menntaskólann á Akureyri frá 1. september 1974 að telja samkvæmt ósk hans.

S. d. voru þeir Pétur Thorsteinsson, ráðuneytisstjóri, og Friðjón Skarphéðinsson, yfirborgarfógeti, endurskipaðir í orðunefnd til 11. september 1980, og Óttar Möller, forstjóri, endurskipaður varamaður í nefndinni til 11. september 1977.

S. d. var Gísla Sigurkarlssyni, cand. juris., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var gefin út löggilding handa Lofti Melberg til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á spönsku.

8. október afhenti Hannes Jónsson forseta forsætisráðs æðstaráðs Sovétríkjanna trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Sovétríkjunum.

10. október lést Ove Hede Nielsen, vararæðismaður Íslands í Horsens.

15. október var Gunnar H. Gunnlaugsson, læknir, skipaður dósent í handlæknisfræði í læknadeild Háskóla Íslands um fimm ára skeið frá 15. október 1974 að telja og Þorgeir Þorgeirsson, læknir, dósent í líffærameinafræði í læknadeild sama tímabil.

17. október var Haukur Guðlaugsson, organisti, skipaður söngmálastjóri þjóðkirkjunnar frá 1. október 1974 að telja.

18. október var dr. Hallgrímur Helgason, tónskáld, skipaður dósent í sálma- og messusöngfræði og tónflutningi við guðfræðideild Háskóla Íslands frá 1. nóvember 1974 að telja.

23. október var dr. theol. Jakobi Jónssyni, sóknarpresti í Hallgrímsprestakalli í Reykjavík veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1975 að telja.

24. október var Erni Höskuldssyni veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var Kristjáni Hallgrímssyni, lyfsala, veitt leyfi til reksturs lyfjabúðar í Norðurbæjarhverfi í Hafnarfirði frá 1. nóvember 1974 að telja.

S. d. var cand. med. et chir. Pálma Frímannssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar.

28. október var Hannesi Þórarinssyni, lækni, veitt lausn úr dósentsstöðu í húð- og kynsjúkdómafræði við læknadeild Háskóla Íslands frá 1. febrúar 1975 að telja.

4. nóvember voru eftirtaldir læknar skipaðir til þess að gegna þeim embættisstörfum, sem tilgreind eru í II. kafla l. nr. 56/1973, frá og með 1. nóvember 1974 að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið: Víkurumdæmi: Vigfús Magnússon. Vestmannaeyjaumdæmi: Haraldur Briem. Keflavíkurumdæmi: Kjartan Ólafsson. Hafnarfjarðarumdæmi: Grímur Jónsson. Kópavogsumdæmi: Kjartan J. Jóhannsson, Álafossumdæmi: Friðrik Sveinsson. Akranesumdæmi: Þórður Oddsson. Borgarnesumdæmi: Valgarð Björnsson. Ólafsvíkurumdæmi: Vilhjálmur Rafnsson. Stykkishólmsumdæmi: Pálmi Frímannsson. Patreksfjarðarumdæmi: Ari Jóhannesson. Ísafjarðarumdæmi: Ragnar Ásgeirsson. Hvammstangaumdæmi: Guðbrandur Kjartansson. Blönduósumdæmi: Sigursteinn Guðmundsson. Sauðárkróksumdæmi: Friðrik J. Friðriksson. Dalvíkurumdæmi: Eggert Briem. Akureyrarumdæmi: Þóroddur Jónasson. Húsavíkurumdæmi: Gísli Auðunsson. Þórshafnarumdæmi: Úlfur Ragnarsson. Egilsstaðaumdæmi: Þorsteinn Sigurðsson. Norðfjarðarumdæmi: Eggert Brekkan. Hafnarfjarðarumdæmi: Kjartan Árnason.

8. nóvember var Kristjáni Gíslasyni, verðlagsstjóra veitt lausn samkvæmt eigin ósk frá störfum sem verðlagsstjóri frá 1. janúar 1975 að telja.

S. d. voru eftirtaldir læknar skipaðir til þess að gegna þeim embættisstörfum, sem tilgreind eru í II. kafla l. nr. 56/1973, frá og með 1. nóvember 1974 að telja og þar til öðruvísi verður ákveðið: Siglufjarðarumdæmi: Jóhannes M. Gunnarsson. Kópaskersumdæmi: Gísli Auðunsson.

11. nóvember var Svanur Kristjánsson, M.A., skipaður lektor í stjórnmálafræði við námsbraut í almennum þjóðfélagsfræðum við Háskóla Íslands frá 15. nóvember 1974 að telja.

13. nóvember var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Bergþóru Árnýju Ragnarsdóttur til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa cand. med. et chir. Friðberti Jónassyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var cand. med. et chir. Gunnari Valtýssyni veitt leyfi til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

14. nóvember var cand. odont. Birni R. Ragnarssyni veitt leyfi til þess að stunda almennar tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf til handa cand. med. et chir. Ásgeiri Theódórs til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var dr. Sigurður Steinþórsson, jarðfræðingur, skipaður dósent í bergfræði við jarðfræðiskor verkfræði- og raunvísindadeildar Háskóla Íslands frá 1. janúar 1975 að telja. Jafnframt var honum veitt lausn úr stöðu sérfræðings við jarðvísindastofu Raunvísindastofnunar Háskólans frá sama tíma.

16. nóvember var Jón Sigurpálsson, fulltrúi, skipaður deildarstjóri í félagsmálaráðuneytinu frá 1. desember 1974 að telja.

S. d. var dr. Þorleifur Einarsson, jarðfræðingur, skipaður prófessor í jarðfræði við verkfræði- og raunvísindadeild Háskóla Íslands frá 1. janúar 1975 að telja. Jafn-

framt var honum veitt lausn úr stöðu sérfræðings í rannsóknastofu í jarðvísindum við Raunvísindastofnun Háskólans frá sama tíma.

20. nóvember afhenti Hannes Jónsson forseta ríkisráðs þýska alþýðulýðveldisins trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í þýska alþýðulýðveldinu með aðsetri í Moskva.

22. nóvember var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Gottskálki Þorsteini Björnssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

26. nóvember var Eggerti Brekkan, lækni, veitt lausn frá embætti héraðslæknis í Eskifjarðarhéraði frá 1. febrúar 1975 að telja.

27. nóvember var Arthur James Rubiner skipaður kjörræðismaður Íslands í Detroit.

30. nóvember var Gretti Leo Jóhannssyni veitt lausn sem kjörræðismanni Íslands með aðalræðismannsstigi í Winnipeg.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Halldóri Jóhannssyni til þess að mega kalla sig sérfræðing í almennum skurðlækningum og starfa sem slíkur.

2. desember var Birger Ekdahl veitt lausn sem kjörræðismanni Íslands í Jönköping í Svíþjóð.

S. d. var dr. Þorvaldur Veigar Guðmundsson, læknir, skipaður dósent í lífefnafræði í læknadeild Háskóla Íslands um fimm ára skeið frá 1. nóvember 1974 að telja.

4. desember afhenti Hannes Jónsson forseta ríkisráðs Alþýðulýðveldisins Ungverjalands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Íslands í Ungverjalandi með aðsetri í Moskva.

6. desember var gefið út veitingarbréf handa séra Karli Sigurbjörnssyni til þess að vera sóknarprestur í Hallgrímsprestakalli í Reykjavíkurprófastsdæmi frá 1. janúar 1975 að telja.

9. desember var gefin út löggilding fyrir Pétur Urbancic til þess að vera dómtúlkur og skjalaþýðandi úr og á þýsku.

10. desember var gefið út veitingarbréf handa síra Sigfinni Þorleifssyni til þess að vera sóknarprestur í Stóra-Núpsprestakalli í Árnesprófastsdæmi frá 1. desember 1974 að telja.

11. desember var Margrét Ellen Lahey skipuð kjörræðismaður Íslands með aðalræðismannsstigi í Ottawa.

12. desember var Hugo Andreassen skipaður skrifstofustjóri við Raunvísindastofnun Háskólans frá 1. janúar 1975 að telja.

13. desember var dr. Braga Jósepssyni veitt lausn frá deildarstjórastarfi í menntamálaráðuneytinu frá og með 9. desember 1974.

S. d. var Björn Önundarson, læknir, skipaður til að gegna embætti tryggingayfirlæknis frá og með 1. janúar 1975 að telja.

16. desember var gefið út veitingarbréf handa síra Birni Jónssyni til þess að vera sóknarprestur í Garðaprestakalli í Borgarfjarðarprófastsdæmi frá 1. janúar 1975 að telja.

17. desember var gefið út leyfisbréf handa cand. odont. Sigurði E. Rósarssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var Guðmunda Ögmundsdóttir skipuð fulltrúi í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. janúar 1975 að telja.

19. desember var Jóni Gunnari Zoëga, cand. juris., veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

23. desember var Jóni Magnússyni, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa cand. med. et chir. Hildi Viðarsdóttur til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

S. d. var Sigríði Ólafsdóttur, lögfræðingi, veitt leyfi til málflutnings fyrir héraðsdómi.

24. desember var Tage Jacobsen veitt lausn frá störfum sem kjörræðismanni Íslands með vararæðismannsstigi í Århus frá 1. janúar 1975 að telja.

30. desember var Kornelíus Sigmundsson, hagfræðingur, skipaður fulltrúi í utanríkisþjónustu Íslands frá 1. janúar 1975 að telja.

31. desember var Guðmundur B. Jóhannsson, læknir, skipaður til þess að vera héraðslæknir við læknamiðstöð í Laugaráshéraði frá og með 1. janúar 1975 að telja.

S. d. var Gísli Brynjólfsson skipaður deildarstjóri í landbúnaðarráðuneytinu frá 1. janúar 1975 að telja.

Nr. 441.

SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

Sendiherrar.

20. febrúar afhenti hr. Dimitar G. Viatchev forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Búlgaríu á Íslandi með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Boris Popov af störfum sem sendiherra Búlgaríu á Íslandi.

17. apríl afhenti hr. Kil Jai Gyong forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Alþýðulýðveldisins Kóreu á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

29. apríl veitti forseti Íslands Dr. K. S. Shelvanker viðurkenningu til þess að vera sendiherra Indlands á Íslandi með aðsetri í Osló.

28. maí afhenti hr. Raimund Hergt forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Sambandslýðveldisins Þýskalands á Íslandi með aðsetri í Reykjavík. Um leið lét hr. Karl Rowold af störfum sem sendiherra Sambandslýðveldisins Þýskalands á Íslandi.

S. d. afhenti hr. Tsuneaki Ueda forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Japan á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi. Um leið lét hr. Seizo Hinata af störfum sem sendiherra Japan á Íslandi.

11. júní afhenti hr. José Osvaldo de Meira Penna forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Brasilíu á Íslandi með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Jayme de Souza-Gomes af störfum sem sendiherra Brasilíu á Íslandi.

26. júlí afhenti hr. Juan de Tornos Espelius forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Spánar á Íslandi með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Juan de las Bárcenas y de la Huerta af störfum sem sendiherra Spánar á Íslandi.

S. d. afhenti hr. A. Razzak forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Bangladesh á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

30. ágúst veitti forseti Íslands hr. Stavros G. Roussos viðurkenningu til þess að vera sendiherra Grikklands á Íslandi með aðsetri í London.

6. september afhenti hr. Chul Nam forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Suður-Kóreu á Íslandi með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Hee Bahng af störfum sem sendiherra Suður-Kóreu á Íslandi.

27. september afhenti hr. Leo Pius Odero forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Kenya á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

17. október veitti forseti Íslands hr. Carlos Empis Wemans viðurkenningu til þess að vera sendiherra Portúgal á Íslandi með aðsetri í Osló.

7. nóvember veitti forseti Íslands hr. Issa Malek viðurkenningu til þess að vera sendiherra Íran á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

4. desember veitti forseti Íslands hr. Romuald Poleszuk viðurkenningu til þess að vera sendiherra Póllands á Íslandi með aðsetri í Osló.

10. desember afhenti hr. Nguyen Phuong Thiep forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem fyrsti sendiherra Suður-Vietnam á Íslandi með aðsetri í Bonn.

12. desember afhenti hr. Gojko Zarković forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Júgóslaviu á Íslandi með aðsetri í Osló. Um leið lét hr. Drago Kunc af störfum sem sendiherra Júgóslavíu á Íslandi.

24. desember veitti forseti Íslands hr. Jamshed K. A. Marker viðurkenningu til þess að vera fyrsti sendiherra Pakístan á Íslandi með aðsetri í Berlín.

Ræðismenn.

28. mars var Gísla M. Gíslasyni veitt viðurkenning sem kjörræðismanni Sambandslýðveldisins Þýskalands með vararæðismannsstigi í Vestmannaeyjum.

6. apríl var Gunnari Ásgeirssyni veitt viðurkenning sem kjörræðismanni Perú með aðalræðismannsstigi í Reykjavík.

24. júlí lét Bjarni Guðbjörnsson af störfum sem kjörræðismaður Noregs með vararæðismannsstigi á Ísafirði.

21. október var Joseph F. Becelia veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

S. d. var Eugene L. Scassa veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

11. desember var Othari Ellingsen, kjörræðismanni, veitt viðurkenning sem kjörræðismanni Noregs með aðalræðismannsstigi í Reykjavík.

18. desember var eftirtöldum kjörræðismönnum Danmerkur með vararæðismannsstigi veitt viðurkenning sem kjörræðismönnum með ræðismannsstigi:

Óskari Helgasyni í Höfn í Hornafirði;
Ruth Agnethe Tryggvason á Ísafirði;
Jóni Elíasi Lundberg í Neskaupstað;
Gísla Konráðssyni á Akureyri;
Martin Tómassyni í Vestmannaeyjum.

Nr. 442.

SKRÁ

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaði 1974.

	Tbl. nr.
Albert h/f., S-Múlasýslu	35
Almennir verktakar h/f., Reykjavík	38
Andrés Guðnason h/f., Reykjavík	79
Ástrún Jónsdóttir h/f., Kópavogi	7
Átak h/f., Húnavatnssýslu	58
Austurröst h/f., Reykjavík	39
Bílaábyrgð h/f., Reykjavík	38
Bílafell h/f., Reykjavík	79
Bílaver AKÓ h/f., Hafnarfirði	86
Bílavörubúðin Fjöðrin h/f., Reykjavík	7
Blað h/f., Reykjavík	39
Bláfell h/f., Grindavík	33

	Tbl. nr.
Bláfjöll h/f., Reykjavík	39
Blikkver h/f., Gullbringusýslu	4
Bókbandsstofan Örkin h/f., Reykjavík	12
Bolli h/f., Reykjavík	20
Borgarkjör h/f., Reykjavík	79
Borgarverk h/f., Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	33
Brattahlíð h/f., Seyðisfirði	33
Búrfell h/f., Reykjavík	8
Byggingafélagið Bútur h/f., Reykjavík	22
Byggingafélagið Höfn h/f., A-Skaftafellssýslu	16
Byggingafélagið Röst h/f., Reykjavík	10
Byggingavöruverslun Breiðholts h/f., Reykjavík	8
Bær h/f., V-Skaftafellssýslu	79
Dalaröst h/f., Árnessýslu	79
Dídó h/f., Reykjavík	2
Djúp h/f., Ísafirði	2
Djúplax h/f., Ísafirði	90
Dreki h/f., Hafnarfirði	5
E. Jónsson h/f., Hafnarfirði	33
Egill Árnason h/f., Reykjavík	55
Einarshöfn h/f., Árnessýslu	33
Eldvarnarmiðstöðin h/f., Reykjavík	65
Elmaro h/f., Reykjavík	39
Endurvinnslan h/f., Reykjavík	79
Eyberg h/f., Gullbringusýslu	88
Farsæll h/f., Hafnarfirði	4
Fasteigna- og skipasalan h/f., Hafnarfirði	58
Faxaborg s/f., Hafnarfirði	58
Ferðaþjónustan h/f., S-Múlasýslu	77
Fiskiðjan h/f., Keflavík	45
Fiskmiðlun Suðurnesja h/f., Keflavík	10
Fjöliðjan h/f., Kópavogi	84
Fjölverk h/f., Reykjavík	55
Flugfélagið Air Viking h/f., Reykjavík	39
Frendo umboðið h/f., Reykjavík	13
Föndur s/f., Hafnarfirði	58
Garðarshólmi h/f., Keflavík	10
Gólf h/f., Kópavogi	55
Grjótá h/f., Árnessýslu	79
Guðjón og Hólmar h/f., Reykjavík	15
Guðmundur Ólafsson h/f., Ólafsfirði	51
H. H. Claessen, Reykjavík	8
H. I. Vilhelmsson h/f., Keflavík	10
Háafell h/f., Strandasýslu	45
Hafliði h/f., Árnessýslu	32
Hagbyggir h/f., Gullbringusýslu	4

Tbl. nr.

Halldór Antonsson h/f., Akureyri 16
Halldór Erlendsson h/f., Reykjavík 8
Hamrahlíð h/f., Reykjavík 38
Harkó h/f., Reykjavík 10
Heildverslunin Central h/f., Reykjavík 82
Heildverslunin Donna h/f., Reykjavík 79
Heildverslunin Gígja h/f., Reykjavík 15
Herakles h/f., Reykjavík 38
Hf. Rafeindaþjónustan Reykjavík 22
Hf. Sigalda, Reykjavík 2
Hjallavík h/f., Reykjavík 7
Hjalteyrarplast h/f., Eyjafjarðarsýslu 2
Hleifur h/f., Gullbringusýslu 5
Hljómar h/f., Keflavík 34
Hlutafélagið Tómas Sæmundsson h/f., Reykjavík 39
Hraðberg h/f., Reykjavík 15
Hraunhöfn h/f., Reykjavík 82
Hreinlætisþjónustan h/f., Reykjavík 48
Hringur h/f., Ísafirði 84
Húnaröst h/f., Árnessýslu 79
Húsalagnir h/f., Reykjavík 22
Hf. Hörður Gunnarsson, heildverslun, Reykjavík 2

Íbúðin h/f., Akureyri 55
Iðn h/f., Reykjavík 10
Iðnbær h/f., V-Skaftafellssýslu 11
IT-viðskipti h/f., Reykjavík 55
Ísco h/f., Reykjavík 82

Jón Eggertsson h/f., Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 11
Jón og Leiknir h/f., Reykjavík 13

K. Auðunsson h/f., Reykjavík 38
Kambar h/f., Árnessýslu 79
Kirkjuklettur h/f., Gullbringusýslu 4
Kjarni h/f., Gullbringusýslu 4
Klæði h/f., Árnessýslu 35
Kópavör h/f., Kópavogi 10
Kópur h/f., Snæfellsnesssýslu 74
Kristbjörg h/f., Reykjavík 39
Kyndill h/f., Reykjavík 12
Kökugerð Þorkels Sigurðssonar h/f., Reykjavík 15

Lamaiðjan h/f., Reykjavík 39
Laugavegur 51 h/f., Reykjavík 58
Leifsson h/f., Reykjavík 79
Leifsval h/f., Reykjavík 39
Leigubílar h/f., Gullbringusýslu 4
Leikfangaland h/f., Reykjavík 15
Litlaprent h/f., Kópavogi 2
Lyngás h/f., Kópavogi 74

	Tbl. nr.
Magnús Stefánsson h/f., Kópavogi	84
Málmiðjan Gígja h/f., Neskaupstað	39
Maris h/f., Árnessýslu	35
Mark h/f., Reykjavík	20
Marsa h/f., heildverslun, Reykjavík	55
Menuet h/f., Reykjavík	38
Metravörudeildin h/f., Reykjavík	53
Miðafl h/f., Reykjavík	15
Míkróþjónustan h/f., Reykjavík	38
Mosfellsleið h/f., Kjósarsýslu	58
Múli h/f., Ólafsfirði	35
Mummi h/f., Gullbringusýslu	58
Myndiðjan Ástþór h/f., Reykjavík	58
Neðri Bær h/f., Reykjavík.	53
Neptúnus h/f., Reykjavík	55
Nes h/f., Snæfellsnesssýslu	33
Nesbú h/f., Gullbringusýslu	4
Nesmjöl h/f., Snæfellsnesssýslu	65
Nesskip h/f., Reykjavík	15
Netagerðin Sigurður h/f., Snæfellsnesssýslu	74
Niðursuðu- og hraðfrystihús O. N. Olsen h/f., Ísafirði	33
Norðfoss h/f., Reykjavík	65
Norðurströnd h/f., Gullbringusýslu	33
Normi h/f., Reykjavík	53
Númi h/f., Reykjavík	8
Nýborg h/f., Reykjavík	9
Nýja bílasmiðjan h/f., Reykjavík	79
Oki h/f., Snæfellsnessýslu	74
Ólafur Gunnarsson h/f., Reykjavík	7
Pan h/f., Akureyri	22
Patrekur h/f., Barðastrandarsýslu	48
Pétur Filippusson h/f., Reykjavík	10
Plastgluggar h/f., Reykjavík	39
Plastos h/f., Reykjavík	22
Portið h/f., Reykjavík	6
Prentþjónustan h/f., Reykjavík	65
R. A. Pétursson h/f., Gullbringusýslu	11
Raðhús h/f., Sauðárkróki	90
Rafkó h/f., Kópavogi	10
Rafliði h/f., Gullbringusýslu	33
Rafn h/f., Gullbringusýslu	5
Rafverk h/f., Bolungarvík	48
Ragnar Haraldsson h/f., Reykjavík	20
Reiknistofa Vestfjarða h/f., Ísafirði	84
Réttingaverkstæði Gísla og Trausta h/f., Hafnarfirði	58
Ryðverk h/f., Gullbringusýslu	33
Rækjunes h/f., Snæfellsnesssýslu	11
Rækjuvinnsla Júlíusar Geirssonar h/f., Snæfellsnesssýslu	11

	Tbl. nr.
S. Sigmarsson & Co. h/f., Reykjavík	38
Samtak h/f., Keflavík	65
Sandskip h/f., Reykjavík	79
Sigmundur og Stefán h/f., Reykjavík	79
Sínus h/f., Reykjavík	20
Siri h/f., Reykjavík	22
Skapti h/f., Akureyri	2
Skrifvélin h/f., Reykjavík	20
Smári h/f., S-Múlasýslu	22
Smurstöð og hjólbarðaviðgerðir h/f., Keflavík	2
Snæbjörg h/f., Reykjavík	79
Sólborg h/f., S-Múlasýslu	69
Stapi h/f., V-Skaftafellssýslu	33
Stefán Jóhannsson h/f., Reykjavík	55
Stefán Steinar h/f., Akureyri	55
Stekkur h/f., Reykjavík	38
Steypustöðin Bjarg h/f., Snæfellsnesssýslu	45
Steypuverk h/f., Húnavatnssýslu	77
Straumberg h/f., Reykjavík	10
Sturla h/f., Reykjavík	22
Svansprent h/f., Reykjavík	22
Særún h/f., Húnavatnssýslu	35
Tálkni h/f., Barðastrandarsýslu	48
Tex h/f., Reykjavík	20
Timbur og Stál h/f., Kópavogi	8
Tískuverslunin Sparta h/f., Sauðárkróki	90
Trésmíðaverkstæði Jakobs og Arnars h/f., Gullbringusýslu	11
Trjávöruverslun Saxa h/f., Hafnarfirði	86
Tryggvi Guðmundsson & Co. h/f., Hafnarfirði	86
Tæknir h/f., Reykjavík	69
Tækniþjónusta Vestfjarða h/f., Ísafirði	33
Tölvís h/f., Reykjavík	79
Útgerðarfélagið Diddó h/f., Barðastrandarsýslu	77
Útgerðarfélagið Nökkvi h/f., Húnavatnssýslu	74
Útgerðarfélagið Suðurnes h/f., Gullbringusýslu	22
Útvarpsvirkinn h/f., Reykjavík	65
Vaki h/f., Hafnarfirði	5
Vélar og tæki h/f., Eyjafjarðarsýslu	35
Vélritunarskóli Þórunnar H. Felixdóttur h/f., Reykjavík	13
Verbúðir h/f., A-Skaftafellssýslu	77
Verkfræðistofa Stefáns Ólafssonar h/f., Reykjavík	7
Verkfræðistofa Suðurlands h/f., Árnessýslu	33
Verksmiðjan Magni h/f., Hafnarfirði	58
Verktak h/f., Akranesi	10
Verktakafélag pípulagningamanna h/f., Keflavík	33
Verslunin Ess h/f., Reykjavík	39
Verslunin Fossvogur h/f., Reykjavík	9
Verslunin Ósk h/f., Ísafirði	74

Tbl. nr.
Víkingaver h/f., Kópavogi 17
Vikrafell h/f., Reykjavík 39
Víkurfell h/f., Reykjavík 79
Volti h/f., Reykjavík 65
Vörubær h/f., Akureyri 2
Vörudreifing h/f., Reykjavík 65

Welco h/f., Reykjavík 7

Ýlir h/f., Kópavogi 82
Ýmir h/f., Hafnarfirði 58

Þorri h/f., Kópavogi 86
Þörungavinnslan h/f., Barðastrandarsýslu 48

Æði h/f., Reykjavík 38

Ökuskóli Magnúsar h/f., Reykjavík 39
Öldufell h/f., Húnavatnssýslu 77

Nr. 443.

SKRÁ

um ný samvinnufélög.

Hagur, Dalasýslu 21
Pöntunarfélag starfsmanna Mjólkurbús Flóamanna, Árnessýslu 30
Pöntunarfélagið Straumur, Hafnarfirði 5
Vinnufélag rafiðnaðarmanna, Reykjavík 64

Nr. 444.

SKRÁ

um ný atvinnu- og þjónustufyrirtæki sveitarfélaga með takmarkaðri ábyrgð.

Átak S. T. Á., Ísafirði 17
Útgerðarfélagið Júní, S. T. Á., Hafnarfirði 30

Nr. 445.

SKRÁ

um firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaði 1974.

Reykjavík:

ABC Gjafabúð 2
ABC Tóbaks- og sælgætisverslun 2
Aftri heildverslun 13
Ágúst og Leifur sf. 56
Almenna Byggingafélagið hf. 85
Almennar Tryggingar hf. 18

	Tbl. nr.
Almenni músikskólinn Akkord	2
Alþjóða Líftryggingafélagið hf.	41
Amatörverslunin	77
Antique-Munir sf.	84
Árbæjarbúðin	67
Ármannsfell hf.	56
Arnór og Sigmar sf.	78
Ás hf.	85
Ásabær sf.	85
Auglit	59
Auglýsingastofan Örkin	18
Auglýsingaþjónustan	59
Aukablaðið	55
Austurfell sf.	39
B. Ársælsson & Co.	69
B. S. A. B.	11
Baldur	59
Bangsi	11, 43
Barmahlíð sf.	16
Bergstaðastræti 72 sf.	18
Bifreiðaleigan Ekill sf.	20
Bifreiðasala Vesturbæjar	18
Bifreiðaverkstæðið Björg	55
Bíla- og vélasalan v/Miklatorg	13
Bílaleigan Ás sf.	39
Bílaröst sf.	38
Bílasala Alla Rúts	59
Bílasala Jóns Sumarliðasonar v/Miklatorg Eskihlíð B	13
Bílasport hf.	85
Bílatún	55
Bílaverkstæðið Bjarg	11
Birgir R. Gunnarsson sf.	59
Bjarni Bærings sf.	18
Bjöllubúðin	67
Björgunartækni	13
Blóm og ávextir hf.	13
Blómabúðin Hraun	78
Bókabúð Helga Vigfússonar	85
Bókagerðin Askur	69
Bókaútgáfan Þjóðsaga	13
Bókfell hf.	84
Bókhald	42
Bókhald sf.	43
Bókhald og Rekstur	56
Bonný	13
Borgarfell hf.	2
Borgarkjör	76
Breiðfirðingaheimilið hf.	69
Brekkan hljómplötuútgáfan	13
Bristol sf.	18
Brún hf.	11

	Tbl. nr.
Bú sf.	11
Búrið sf.	67
Bústofn	59
Byggð sf.	13
Byggingaefni hf.	18
Byggingavöruverslunin Björninn hf.	13
Cabaret	59
Dalbær sf.	56
Dal-Múli	55
Danía sf.	69
Dione sf.	67
Dúna hf.	56
Dúxhúsgögn sf.	11
Dægradvöl	76
Dömutískan	13
Efnalaugin Hjálp hf.	11
Efnisvinnslan V. Jóhannsson sf.	56
Efnisvinnslan V. Jóhannsson	13
Eggert Kristjánsson & Co. hf.	79
Egill Vilhjálmsson hf.	84
Eignamarkaðurinn sf.	59
Eignir sf.	11
Eimskipafélag Reykjavíkur hf.	59
Einar Þórðarson hf.	11
Einarsson Zoëga & Co. hf.	78
Elmaro sf.	41
Endurskoðunarskrifstofa Ragnars Á. Magnússonar	67
Endurtryggingafélag Samvinnutrygginga hf.	59
Etna hf.	59
Fagplast hf.	55
Fálkinn hf.	56
Fasteignahúsið	77
Fasteignasalan Laugavegi 18 A	13
Fatahönnun hf.	59
Fataskápurinn hf.	72
Fiskverkun Óskars Ingibergssonar	13
Fiskverkun Uggi sf.	76
Fjárborg sf.	20
Fjarhitun hf.	76
Fjölvi hf.	55
Flugstöðin hf.	55
Form-bólstrun sf.	13
Framleiðslusamvinnufélag rafvirkja, Samvirki	69
Fyrirgreiðsluskrifstofan	40
Fönix, O. Kornerup-Hansen	11
G. Einarsson & Co. hf.	11
G. B. Egilsson. Hópferðabílar sf.	18
G. T. Radio sf.	69
Gafl hf.	59
Gamla Kompanîið hf.	76
Gildaskálinn hf.	67

	Tbl. nr.
Gjafa- og snyrtivörubúðin sf.	11
Gleraugnasalan Fókus	41
Glerþjónustan sf.	2
Gnýr sf.	67
Gólfslípun sf.	76
Grafan sf.	59
Grandi sf.	13
Greinir sf.	13
Grensás hf.	72
Grensásbakarí	76
Grensásbakarí sf.	76
Gröfur & Kranar sf.	76
Gröfuvélar sf.	55
Gull- og silfurverksmiðjan Erna hf.	59
Gunnar Ásgeirsson hf.	85
Götunarþjónustan sf.	39
H. Marteinsson & Co.	43
Hafskip hf.	20, 43, 69
Hafþórsbúð	20
Hagafiskbúðin	67
Hagsmíði hf.	18
Handiðn og Silkiprent	38
Hannarr sf.	13
Hannes Þorsteinsson & Co. hf.	13
Harald Faaberg hf.	11
Hárgreiðslustofa Guðbjörns Sævars	42
Hárgreiðslustofa Kristínar Ingimundardóttur	41
Hárgreiðslustofan Garður	76
Hásteinn sf.	18
Hátak sf.	16
Heiðar & Reynir sf.	78
Heild hf.	69
Heildverslunin Háahlíð sf.	20
Heildverslunin Móar sf.	57
Heildverslunin Rá	38
Hf. Eimskipafélag Íslands	59
Hf. Jón Sigmundsson, skartgripaverslun	69
Hf. Júpiter	11
Hf. Marz	11
Hf. Ofnasmiðjan	70
Hf. Rafeindaþjónustan	18
Hf. Sigalda	11
Hilmir hf.	84
Hlaðbær hf.	56, 84
Hljóðvirkinn sf.	11, 41
Hljómsveitin Dögg	38
Hljómsveitin Fjarkar	44
Hólmsteinn	39
Hótel Esja hf.	43
Hraðfrystihús Norðurtanga hf.	73
Hraði hf.	84

	Tbl. nr.
Hreinlætisþjónustan hf.	55, 76
Hringur	20
Hróberg sf.	76
Hús og hýbýli	18
Húsaleigan	78
Húsamálarinn sf.	21
Húseignir og skip sf.	13
Hæðir sf.	69
Höfðatún 2 hf.	13
Höfðatún 4 sf.	13
Hörður Gunnarsson umboðs- og heildverslun	11
Hörður og Jóhann sf.	69
Íbúðasalan sf.	11
Iðntækni hf.	13, 70
Ilmbjörk	70
Ingólfsbúð	38
Ingólfsprent hf.	59
Ísfeldur	11
Ísfeldur sf.	11
Íslenska mynddreifingafélagið	20
Ísmar sf.	20
Ísval sf.	18
J. Sveinsson & Co.	2
Jarðýtan sf.	73
Járn & Gler hf.	2, 39, 59
Járnsteypan hf.	20
Járnvöruverslun Jes Zimsen hf.	11
Jeppaleigan sf.	11
Jes Zimsen hf.	18
Johan Rönning hf.	76
Jóhann Ólafsson & Co. hf.	38
John Lindsay hf.	38
Jólasveinninn, Norðurpólnum	20
Jón J. Barðason & Co. hf.	57
K. Jónsson & Co.	85
Kalavala hf.	16
Kalmar Innréttingar	76
Karl og Sturla sf.	11
Kartaflan	13
Kassinn hf.	77
Kaupsel sf.	59
Kerfi hf.	69
Kjörbúðin Dalmúli	85
Klausturhólar	85
Klausturhólar sf.	85
Klæðning hf.	69
Klúbburinn	59
Kristinn Gunnarsson & Co.	13
Kristján Jóhannesson heildverslun sf.	11
Kristján Ó. Skagfjörð	2
Kvenfatabúðin	55

	Tbl. nr.
Kæli- og frystiþjónustan sf.	56
L. Storð hf.	42
Lakkrísgerðin Lómur	18
Laugavegur 31	18
Laugavegur 51 hf.	77
Laugavegur 114 hf.	84
Leðuriðjan Brautarholti	56
Leðursmiðjan	55
Leigan sf.	13, 59
Leikfangahúsið	11
Leikfangaland	13
Leikfimisskóli Hafdísar Árnadóttur sf.	85
Líftryggingafélagið Andvaka	59
Líftryggingamiðstöðin hf.	11, 59
Límgerðin sf.	69
Listaskemman sf.	56
Ljósmyndastofa Amatörverslunarinnar	77
Ljósrit hf.	59
Loðnuflutningasjóður	20
Ludvig Storr hf.	42
Lundey sf.	69
Lækjarmót hf.	59
Lækjarturninn	67
MV búðin	69
Magni hf.	72
Magnús Jóhannsson sf.	72
Mál og menning	85
Málarar sf.	39, 67
Markaðskjallarinn	59
Marvin	67
Matbjörg sf.	20
Matkaup hf.	78
Matvöruverslunin að Langholtsvegi 49	20
Melkorka sf.	21
Miðbær sf.	55
Minjagripaþjónustan	18
Mosaik hf.	2
Möndull sf.	67
Neðri-bær	55
Nitto-umboðið hf.	56
Normi sf.	56
Nudd- og gufubaðsstofa Óla	85
Ný Þjóðmál	59
Nýborg sf.	11
Nýibær	55
Nörfi sf.	18
Ólafsfell hf.	42
Ólafsson & Leifsson	13
Ólafur Gunnarsson hf.	9
Ólafur Þorleifsson sf.	2
Olíufélagið Skeljungur hf.	85

	Tbl. nr.
Olíusalan hf.	16
P. Ingvarsson	11
P. Sigurðsson sf.	11
P. Stefánsson hf.	59
Pappírsver hf.	11, 69
Pendúll, heildverslun	59
Plastpokar hf.	13
Plastprent hf.	13
Plastumbúðir hf.	59
Pollýanna	59
Polymarmari	69
Popbúðin	56
Pop-búðin	85
Prentmynd sf.	67
Prenttækni sf.	39
Prentval sf.	67
Prima	78
Prjóniðjan	59
Pylsuskálinn sf.	77
Pöntunarfélag Langholtsskóla	59
Pöntunarfélag Miðbæjarskólans	39
Pöntunarfélagið Vöggur	41
R. Jóhannesson hf.	59
Rafafl	67
Rafbraut sf.	69
Rafbær	84
Rafeindaþjónustan	18
Rafhönnun sf.	77
Rafland sf.	59
Rafteikn sf.	19
Rakarastofa Árbæjar	56
Rammastofan	85
Rauða Stjarnan sf.	56
Rekan sf.	67
Rein sf.	41
Réttarholt	38
Réttingaverkstæði Gísla og Trausta sf.	38
Reykjaborg hf.	41
Reykvísk Endurtrygging hf.	56
Reynir og Loftur sf.	56
Róbert sf.	69
Ryðvarnarþjónustan	59
S. Ó. Kárason sf.	78
S. Óskarsson & Co. hf.	20
Safnarabúðin	13
Sam sf.	41
Samvinnutryggingar	59
Sandra	57
Saturnus hf.	11
Saumastofa Vesturbæjar hf.	11
Sif sf.	78

	Tbl. nr.
Sigurvík sf.	38
Síldar- og fiskimjölsverksmiðjan hf.	59
Silli og Valdi	69, 79
Sindrasmiðjan hf.	11
Sindrastál hf.	11
Sjávarvörur hf.	69
Skartgripir	9, 38
Skemmtiumboðið	41
Skilti og auglýsingar, Ósvaldur og Daníel	39
Skipafélagið Víkur hf.	59
Skipamálun sf.	56, 78
Skiparafmagn sf.	2
Skjólakjör	13
Skóvinnustofa Halldórs	18
Skrifvélin hf.	18
Sláturfélag Suðurlands	67
Smíðaval hf.	69
Snjófell sf.	76
Snyrtistofa Gróu	67
Snæfell sf. umboðs- og heildverslun	11
Sogavegur 1 sf.	39
Sólbrá	57
Sólmundur sf.	11
Stálsmiðjan hf.	20
Stálumbúðir hf.	10
Steikhúsið	2
Steinavör hf.	42
Steinblóm sf.	55
Steypustöðin hf.	56
Stýring sf.	13
Sund	13
Sverrir Þóroddsson Leiguflug	55
Sverrir Þóroddsson & Co. hf.	39
Sængurfataverslunin Verið sf.	76
Sænsk- íslenska frystihúsið hf.	85
Söluturninn Barónsstíg 27	11
Sörlaskjól 42 sf.	16
T. Hannesson Co. hf.	11
Tak hf.	85
Tal og tónar sf.	67
Th. Benjamínsson & Co.	72
Tímaritið Blanda	84
Tindafell hf.	18
Tískuskemman	13
Tískuskemman hf.	13
Tískuverslunin Dídó	20
Tískuverslunin Helena	13
Tískuverslunin Táningurinn	13
Tjaldaleigan sf.	59
Tóbaks- og sælgætisverslunin Njálsgötu 23	59
Togaraafgreiðslan hf.	59

	Tbl. nr.
Tómstundahöllin hf.	43
Trygging hf.	59
Tryggingamiðstöðin hf.	59
Tölvís	78
Urð sf.	59
Útgáfan Kjölur sf.	20
Útgáfufélagið Ásinn sf.	39
Útvarpsvirkinn	76
Vefnaðarvöruverslunin Lilja	2
Veiðimaðurinn	13
Veiðimaðurinn sf.	13
Veitingahúsið Röðull sf.	43
Vélaborg	59
Vélaleiga Ómars Friðrikssonar sf.	43
Vélaleigan Gröfur sf.	56
Vélin sf.	2
Vélsmiðja Heiðars hf.	72
Vélsmiðjan Höfði sf.	56
Véltak hf.	38
Verið sf.	76
Verk hf.	58
Verkfræðistofan Byggð sf.	43
Verkfræðistofan Vægi sf.	55
Verslun Alla Kalla sf.	11
Verslun Hannesar Ólafssonar	13
Verslun Kristins Kristjánssonar	42
Verslunarfélagið Festi	59
Verslunin Allamaja	16
Verslunin Baldur	59
Verslunin Bimm Bamm	59
Verslunin Iðufell	85
Verslunin Laugavegi 43	76
Verslunin Réttarholt	38
Verslunin Snót	76
Verslunin Tíbrá sf.	2, 41
Verslunin Viva sf.	39
Vest hf.	55
Vestmannaeyjaljós	41
Viðskiptabókin sf.	11
Viðskiptaskrifstofan	11
Vík sf., fasteigna- og skipasala	41
Vöðull hf.	55
Vörumarkaðurinn hf.	59
Ýtir sf.	39
Þakpappalagnir Njáls	77
Þengill sf.	56
Þjóðmál	56
Þórskjör	16
Þungaflutningar	13
Þúsund og ein nótt	59
Ölgerðin Egill Skallagrímsson	2

Akranes: Tbl. nr.

Bifreiðastöð Þórðar Þ. Þórðarsonar 59
Bifreiðastöð Þórðar Þ. Þórðarsonar sf. 59
Bókaverslun Andrésar Nielssonar hf. 79
Bókhaldsskrifstofan sf. 35
Dvalarheimilið Höfði 30
Fatagerðin hf. 85
Knörr sf. 76
Matthías og Kristján 89
Pípulagningaþjónustan sf. 1
Reynir sf. 11
Samtak hf. 44
Umbrot sf. 89
Verslunin Drangey hf. 1
Verslunin Iris sf. 1
Þurrhreinsunin sf. 16

Akureyri og Eyjafjarðarsýsla:

Augsýn hf. 59
Báta- og bílasalan 61
Bátaverkstæðið Stöð 66
Benjamín 61
Bílaleigan sf. 79
Búsport sf. 66
Búvélaverkstæðið hf. 82
Eini hf. 2
Esso-Nestin sf. 81
Eyri hf. 12
Fatagerðin Hera sf. 2
Fisksalan sf. 69
Garðyrkjumiðstöðin sf. 35
Garðyrkjustöðin Ásbyrgi 22
Gler og speglar sf. 16
Glerjun Magna 35
Hiti sf. 16
Hótel Varðborg 12
Höldur sf. 81
Járnsmíðaverkstæði Þorsteins og Braga sf. 35
Leðurvörur hf. 2
Loki sf. 16
Norðlenska verðbréfasalan sf. 12
Norðursegl 61
Norðursegl sf. 59, 61
Ofnasmiðja Norðurlands hf. 66
Pan sf. 22
Pan hf. 22
Plasteinangrun hf. 16
Skáli hf. 16
Stórhóll sf. 17
Söltunarfélag Dalvíkur hf. 12
Tannlæknastofan Glerárgötu 20 sf. 16
Teiknistofa Hauks Haraldssonar sf. 16

Tbl. nr.

Tískuverslunin Brutus sf. 16
Tómas Böðvarsson teiknistofa sf. 12
Trausti sf. 59
Trésmiðjan Fjölnir sf. 59
Trésmiðjan Úrval 12
Útgerðarfélag Dalvíkinga hf. 59
Útgerðarfélag KEA hf. 35
Útgerðarfélagið Vinur sf. 2
Valgarður Stefánsson hf. 69
Valsmíði sf. 81
Vélaleiga Hreins og Kjartans sf. 35
Verslunin Skemman 59
Vinnufatamarkaðurinn 35
Örn og Helgi sf. 59

Árnessýsla:

Aðstoð sf. 44
Bifreiðaverkstæði Selfoss sf. 86
Björk sf. 89
Blóm sf. 76
Delta sf. 85
Fasteigna- og bátasala Suðurlands 33
Gunnar og Guðmundur sf. 35
Gunnar Þorvaldsson 35
Haraldur B. Arngrímsson Radióverkstæði — Verslun 35, 38
Heljarskinn Jónasar Vest sf. 86
Hlaðir sf. 84
Hraðfrystistöð Eyrarbakka hf. 90
Lindin 33
Málningarþjónustan Selfossi sf. 35
Málningarþjónustan sf. 35
Meitillinn hf. 55
Netagerð Ármanns 35
Plastiðjan Eyrarbakka hf. 30
Rafteikniver 61
Raftækjavinnustofa og verslun Stekkholti 4 77
Rafverkstæði Sigga Gíslasonar 36
Rafverktakafyrirtækið Skúli B. Ágústsson hf. 61
Róbert og Árni sf. 36
Selós sf. 33
Sendibílastöð Hveragerðis 36
Snyrtistofan Þelma 65
Straumtak sf. 82
Sveinn og Sigurður 36
Vélsmiðja Sigurðar & Ævars sf. 60
Verslun G. Sæland 36
Vökvalagnir 85

Barðastrandarsýsla:

Bjargmundur sf. 61
Ræktunarsamband Vestur-Barðastrandarsýslu 75
Sókn hf. 75

Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjörður: Tbl. nr.

Akkur sf. 59
Álafoss hf. 35
Ástráður Valdimarsson 6
B. M. Vallá hf. 6
Bifreiðaverkstæði Grindavíkur sf. 79
Bílaþjónusta B & K sf. 85
Blikkiðjan sf. 86
Blikkver hf. 59
Bókaútgáfan SAGA 6
Bókaútgáfan Saga sf. 6
Byggingasamvinnufélagið Straumsvík 6
Dalshraun 5 hf. 85
Dalur sf. 6
Einar Þorgilsson & Co. hf. 35
Efnalaugin Flýtir 35
Fatahreinsunin Perla 35
Flugleiðir hf. 6
Friðjónskjör hf. 55
Glerborg hf. 85
Hafrenningur hf. 81
Hamranes 35
Heildverslun Elfars Berg 1
Heimilisgarður sf. 76
Hjörtur og Kristófer sf. 6
Hraðfrystihús Grindavíkur hf. 1, 89
Hraðfrystihús Þórkötlustaða hf. 75
Hún 85
Innrömmun Eddu Borg 85
Jarðverk hf. 55
Jarlinn hf. 79
K. M. Springdýnur 85
Kastalinn 35
Kristinn Gunnarsson & Co. 35
Kristján & Sverrir sf. 1
KSK Húsgögn 1
Lundur sf. 1
Markholt hf. 6
Matarbúðin hf. 6
Netagerð Kristins Á. Kristjánssonar sf. 85
Norðurstjarnan hf. 6
Portland hf. 85
Sigurður Björnsson hf. 35
Skiphóll hf. 85
Stormur hf. 6
Suða sf. 6
Teppabúðin 35
Vatnsberinn sf. 85
Verksmiðjan Dúna hf. 6
Verslunin Minna 35
Vogar hf. 68

	Tbl. nr.
Húnavatnssýsla:	
Bartinn sf.	35
Bygging sf.	85
Hólanes hf.	55
Norðurskip hf.	17
Pólarprjón	87
Pólarprjón hf.	51
Reynir sf. umboðs- og heildverslun	85
S. P. S. N.	17
Skagstrendingur hf.	75
Skaptasynir sf.	55
Ísafjörður og Ísafjarðarsýsla:	
Bökunarfélag Ísfirðinga hf.	21
Frosti hf.	35
Gunnar og Ebeneser hf.	11
Hamraborg hf.	17
Hjálmur hf.	6
Hrönn hf.	90
Kaupfélag Ísfirðinga	85
Kögri sf.	17
Mjólkursamlag Ísfirðinga	85
Niðursuðu- og hraðfrystihús O. N. Olsen hf.	32
Rækjuverksmiðjan hf.	6
Sandafell hf.	51
Straumur sf.	11
Torfnes hf.	16
Verslun Jónasar Magnússonar	81
Keflavík:	
Álnabær	59
Bílasprautun Suðurnesja	35
Boði sf.	30
Bókmenntaklúbbur Suðurnesja	1
Brynjólfur hf.	35
Elsa	68
E. M. Hestavörur	1
Evubær sf.	76
Fiskiðjan hf.	59
Fiskmiðlun Suðurnesja hf.	11
Fiskveiðifélagið Harpa hf.	59
Hafnarbúðin Keflavík	59
Hljómplötuútgáfan Drif sf.	79
Hljómsveitin Júdas hf.	79
Hraðfrystihúsið Jökull hf.	48
Kyndill hf.	35
Leigumiðlunin	1
Listiðn	55
Ólafur Lárusson hf.	11
Saltver sf.	68
Sjöstjarnan hf.	11
Skóbúðin Keflavík hf.	34

	Tbl. nr.
Skóvinnustofa Sigurbergs	59
Smurstöð og hjólbarðaviðgerðir	36
Smurstöð og hjólbarðaviðgerðir hf.	79
Steypustöð Suðurnesja hf.	90
The Ace School (Ásaskólinn)	1
Trésmíðaverkstæði Þorvaldar Ólafssonar	1
Þristurinn sf.	65
Keflavíkurflugvöllur:	
Bílaleigan Ferðin	48
Ísl. markaður hf.	65
Kópavogur:	
Álmur sf.	75
Bakarí Friðriks Haraldssonar sf.	11
Bifreiðasmiðja Sigurbjörns Bjarnasonar	88
Björk hf.	35
Björn Kristjánsson sf.	79
Bláfell hf.	88
Blikksmiðjan Vogur hf.	59
Byggingamiðstöðin hf.	35, 44
Bær hf.	6
Dvergasteinn	30
Einbúi sf.	55
Farsæll	6
Fjölritunarstofa Kópavogs	79
Fjölvirkinn hf.	55
Gólfteppahreinsunin	11
H. P. H. Díselvélaviðgerðir	59
Hannarr sf.	6
Heilsuræktin Heba	74
Heilsuræktin Heba sf.	35
Hilmar Haraldsson	11
Hraðhreinsun Kópavogs sf.	79
Jón Þ. Árnason sf.	72
Kársneskjör	6
Ljósmyndavörur	2
Málning hf.	35
Mánafell hf.	44
Meco hf.	34
Mið-Bær hf.	6
Nes sf.	55
Peysugerðin	55
Peysugerðin sf.	6, 55
Sandblástur og málmhúðun hf.	59
Sendibílastöð Kópavogs hf.	79
Sigurður Elíasson hf.	74
Skóverslun Kópavogs sf.	11
Stáliðjan hf.	55
Tindur hf.	85
Trjástofninn hf.	16

Tbl. nr.

Verslunin Fossvogur hf. 6
Vinnuvélar sf. 6

Mýra- og Borgarfjarðarsýsla:
Dalfell sf. 11
Guðnabakki 35

Neskaupstaður:
Clipper hf. 69
Dráttarbrautin hf. 16

Ólafsfjörður:
Magnús Gamalíelsson hf. 35

Rangárvallasýsla:
Þverá 89

Seyðisfjörður:
Gyllir hf. 17
Verslunin Bjólfsbær 55

Siglufjörður:
Berghildur sf. 35
Lagmetisiðjan Siglósíld 38
Leigubifreiðastjórafélag Siglufjarðar 30
Matstofa Siglufjarðar sf. 12
Þormóður rammi hf. 79

Skaftafellssýsla:
Flugfélag Hornafjarðar 35
Grænlækur sf. 22
Kaupfélag Skaftfellinga 44
Véltak sf. 35

Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókur:
Agnar og Hjalti sf. 90
Alur sf. 90
Bílaverkstæðið Varmi sf. 61
Byggingafélagið Hlynur hf. 90
Einir sf. 90
Fiskiðja Sauðárkróks hf. 85
Globusfóður hf. 90
Kaupfélag Skagfirðinga 85
Loðskinn hf. 90
Skjöldur hf. 90
Trésmiðjan Hlynur hf. 90
Útgerðarfélag Skagfirðinga hf. 6
Vegamót sf., Varmahlíð 12
Verslun Ásgríms Sveinssonar sf. 90
Verslunin Hegri hf. 90

	Tbl. nr.
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla:	
Björg hf.	11, 89
Jón og Trausti sf.	16
Krossavík sf.	16
Lóndrangar hf.	17
Nes hf.	68
Rafmagnsverkstæði Júlíus Gestsson sf.	7
Skelfiskvinnsla Stykkishólms hf.	35
Skipasmíðastöðin Skipavík hf.	69
Stakkholt hf.	2
Stjarnan sf.	7
Þór sf.	7
Ösp hf.	79
Strandasýsla:	
Eyjar sf.	12, 89
Múlasýslur:	
Eik sf.	65
Grafan sf.	55
Grefill sf.	55
Hraðfrystihús Stöðvarfjarðar hf.	69
Kaupfélag Stöðfirðinga	69
Markús Jensen hf.	69
Véltækni sf.	35
Verslunarfélag Austurlands	12, 68
Vopni hf.	55
Þytur hf.	65
Vestmannaeyjar:	
Eyjaflug Bjarna Jónassonar	22
Haukur Guðjónsson sf.	22
Heimaver	22
Ísfélag Vestmannaeyja hf.	22
Kaupfélag Vestmannaeyja	22
Stafnes sf.	22
Turninn	22
Verslunin Mósart	22
Þorsteinn Johnson hf.	22
Þingeyjarsýsla og Húsavík:	
Askja hf.	17
Bílaþjónustan Húsavík	30
Gjögur hf.	55
Hagbarður hf.	34
Johns-Manville hf.	55
Jökull hf.	6
Kaupfélag Langnesinga	90
Norðurborg hf.	2
Radíóþjónustan sf.	61
Sævar sf.	61
Varði hf.	85
Veiðival sf.	89

Stjórnartíðindi B 49, nr. 433—439. Útgáfudagur 23. október 1975.